

THE
ABHIDHANACHINTAMANI.
OF

Kalikala Sarvagna sbri Hemachandracharya
(with his own notes)

EDITED

Under the benign influence and patronage of
SHASTRA VISHARAD JAINACHARYA

SHREE VIJAYA DHARMA SURI

BY

His Holiness most devoted servants
Nyayatirtha & Vyakarantirtha Shravak Pandit
HARGOVINDAS.

AND

Nyayatirtha & Vyakarantirtha Shravak Pandit
BEHECHARDAS.

PUBLISHED BY

NATHALAL LAXMICHAND VAKIL,

Printed By

Purushotamdas Gigabhai Panchbhaya,
Proprietor of the Vidya Vijaya Press, Bhavnagar

VEER ERA 2441

Price 3 12 0

अहम् ।

श्रीविजयधमसूरिभ्यो नमः ।

श्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितः—

अभिधानचिन्तामणिः ।

धमतीथकृता वाच नत्वा तत्त्वाभिधायिनीम् ।

स्वोपज्ञानाममालाया विवृतिं विदधाम्यहम् ॥ १ ॥

श्रेयोऽधमयमारम्भ किं तत्रात्मविकल्परैः ? ।

परमनिन्दास्तोत्रे हि नाद्रियन्ते मर्नापिण ॥ २ ॥

प्रामाण्यं वामुक्तेव्याडेव्युत्पत्तिधनपालत ।

प्रपञ्चं वाचस्पतिप्रभृतेरिह लक्ष्यताम् ॥ ३ ॥

तत्रायमादिश्लोक —

प्रणिपत्यार्हतं सिद्धसाङ्गशब्दानुशासनं ।

रूढयौगिकमिश्राणां नाम्नां मालां तनोम्यहम् ॥ १ ॥

प्रणिपत्यार्हत इति भङ्गलाभम् । भङ्गलं चाविन्नेन शास्त्रस्य समाप्त्यर्थम् । सिद्धं प्रतिष्ठा प्राप्तं साङ्गं शब्दानुशासनं यम्येति कृतृविशेषणम् । अङ्गानि लिङ्गधातुपारायणादीनि । एतावता च शब्दानुशासनेन सहास्या एककृतृकत्वमाह । एककृतृकत्वस्यापन चान्योन्यसवादात्प्रतीतिदाब्योपदर्शनायम् । शब्दानुशासनस्य च कीर्तनं तदधीनं सर्वं विद्यानां प्रकप इति प्रदर्शनायम् । यदाह—

‘वक्तृत्वं च कवित्वं च विद्वत्ताया फलं विदुः ।

शब्दज्ञानादृते तत्र द्वयमप्युपपद्यते’ ॥ १ ॥

रूढादीनां नाम्नां शब्दानां मालामभिधानचिन्तामणिनाम्नीं तनोमि । अहमिति कतुनिर्देशः ॥ १ ॥

तत्र रूढान् शब्दान् व्याचष्टे—

व्युत्पत्तिरहिता शब्दा रूढा आखण्डलादयः ।

प्रकृतिप्रत्ययविभागेनान्वर्थवर्जिता व्युत्पत्तिरहिता । शब्दा इत्यनुवाचनिर्देशः । रूढा इति विधेयपदम् । आखण्डलादय इत्युदाहरणम् । नञ्चत्र प्रकृतिप्रत्ययविभागेन

भूमाश्चेति

इतिशब्द प्रकाराय । तत्र भूपादयोऽपि ॥

कविरूढ्या ज्ञेयोदाहरणावली ।

कवीना रूढि परम्परायाता प्रसिद्धिस्तया न तु कविरूढ्यऽतिफ्रेमेण । यथा 'कपाली' इत्यादौ सत्यपि स्वस्वामिभावसम्बन्धे 'कपाली' इति मत्वर्थोयान्त एव भवति, न तु 'कपालपाल, कपालधन, कपालभुक्, कपालनता, कपालपति' इत्यादि ।

जन्यजनकभावसम्बन्धे यथा—

जन्यात् कृत्-कर्तृ-सृद्-स्रष्टृ-विधातृ-कर-सू समा ॥५॥

जनकाद् योनि-ज रुह-जन्म भू सूत्यणादय ।

जन्यात्कायात्परे कृदादयस्तद्वतां जनकाना कारणाना नाम आहु ॥ यथा—विश्वकृत्, विश्वकता विश्वसृद्, विश्वस्रष्टा, विश्वविधाता, विश्वकर, विश्वसू ब्रह्मा । तस्य हि विश्व जन्यामिति रूढि ॥ समशब्द आद्यय । तेन—'विश्वकारक, विश्वजनक' इत्याद्यपि ॥ कविरूढ्येत्येव । नहि यथा चित्रकृदुच्यते तथा चित्रसू इति ॥५॥ तथा जनकात् परे योन्यादय शब्दास्तद्वता कारणवतां कार्याणा नाम आहु ॥ यथा—आत्म योनि, आत्मज, आत्मरुह, आत्मजमा, आत्मभू, आत्मसूति, ब्रह्मा ॥ तस्य आत्मा कारणमिति रूढि ॥ वक्ष्यमाणस्यादिशब्दस्याभिसम्बन्धात् सभवादयोऽपि शृण्वन्ते ॥ अणादयस्तु—मृगोरपत्य भागव । दितेरपत्य दैत्य । वात्स्यस्यापत्य वात्स्या येन इत्यादि ॥ अत्रापि हि भागवादीना भृग्वादयो जनका इति रूढि ॥ 'कविरूढ्या' इत्येव । नहि—आत्मयोनिवत् 'आत्मजनक, आत्मकारक' इति भवति ॥

धायधारकभावसम्बन्धे यथा—

धार्यद् ध्वजा-उल्ल पाण्य ढङ्क-मौलि भूयज भृङ्गिष्ठा ॥ ६ ॥

शालि शेखर मत्वर्थ-मालि भर्तृ-धरा अपि ॥

धायवाचकात्परे ध्वजादयो धरान्ता धारकस्य नाम आहु ॥ यथा—वृषध्वज, शूलास्त्र, पिनाकपाणि शृपाङ्क चन्द्रमौलि शशिभूषण, शूलभृत् । निभग्रहणात्तत्स दशा वृषकेनन-शूलायुध-शूलभ्रम-चन्द्रशिरस्-चन्द्राभरणादयो शृण्वन्ते ॥६॥ तथा—पिनाकशाली शशिशेखर शूली, पिनाकमाली । पिनाक मलने धारयतीति कृत्वा पिनाकभृता गङ्गाधर ॥ कविरूढ्या इत्येव । तेन सत्यपि धायधारकसम्बन्धे न सर्वेभ्यो धार्येभ्यो ध्वजाद्यथा शब्दा प्रयोज्या । नहि भवति वृषध्वजवत् शूलध्वज शूला स्त्रवत् चन्द्रास्त्र पिनाकपाणिवत् अहिपाणि शृपाङ्कवत् चन्द्राङ्क चन्द्रमौलिवत् गङ्गा

व्युत्पत्तिरस्ति । आदिशब्दात् मण्डपादय ॥ यद्यपि 'नाम च धातुजम्' इति शाक-
यनमतेन रुडा अपि व्युत्पत्तिभाज , तथापि षणानुपूर्वीविज्ञानमात्रप्रयोजना तेषां व्यु-
त्पत्ति , न पुनरेन्वयायप्रवृत्तौ कारणमिति रुडा अव्युत्पन्ना एव ॥

यौगिकान् शब्दान् व्याचष्टे-

योगोऽन्वयः स तु गुणक्रियासम्बन्धसम्भवः ॥ २ ॥

शब्दानां परस्परमर्थानुगमनमन्वयः स योगः । स पुनर्योगो गुणात्, क्रियाय-
सम्बन्धाच्च भवति । गुणो नीलपीतादि । क्रिया करोत्यादिका । सम्बन्धो वक्ष्यमाण-
तेभ्यः सम्भवो यस्य योगस्य स तथा ॥ २ ॥

गुणक्रियासम्बन्धसम्भवयोगेन यौगिकानामुदाहरणम्-

गुणतो नीलकण्ठाद्या क्रियातः सप्तदृसन्निभाः ।

गुणतो गुणनिबन्धनो येषां योगस्ते शब्दा नीलकण्ठाद्याः । नील कण्ठोऽस्य इ-
गुणप्राधान्यान्नीलकण्ठः शक्यः । आदिशब्दात् शितिकण्ठः कालकण्ठ इत्यादि ॥ सस्य-
पि गुण एव इति त्रिलोचनः । तेन-पञ्चवाणः यन्मुखः अष्टध्वा दशग्रीव इत्या-
संज्ञातम् ॥ क्रियातः क्रियानिबन्धनो योगो येषां ते सप्तदृशप्रवृत्तयः । सृजति इ-
सृजनप्राधान्यात् स्रष्टा ब्रह्मा । एव धाता इत्यादयः ॥

सम्बन्धः व्याचष्टे-

स्वस्वामित्वादिसम्बन्धस्तत्राहुर्नाम तद्वताम् ॥ ३ ॥

स्वात् पालधन-भुग् नेतृपति-मत्वर्थकादयः ।

स्वम् आत्मीयम्, स्वामी यस्तत्र प्रभविष्णुः तयोर्भावः स्वस्वामित्वम् । तदा-
सम्बन्धः । आदिशब्दान्जन्यजनकभावादिपरिग्रहः । तत्र स्वस्वामिभावसम्बन्धे पा-
दयः शब्दाः स्वात्परे नियोजिताः तद्वता स्वामिना नाम आहुः ॥३॥ मत्वर्थक इति
मनुस्तद्धितः । तस्यार्थोऽस्त्यर्थविशिष्टप्रकृत्यर्थेन सह देवदत्तादेः सम्बन्धः । तदाद्य-
वा तदस्यास्त्यस्मिन्निति मनुः ॥७।२।१॥ इति मनुप्रत्ययविधानात् । मतोर-
यस्य स मत्वर्थकस्तद्धितो मनुना समानार्थ इत्यर्थः । स च इमणिक्वादि । मत्वर्थ-
भिचारान्मतुरपि । आदिशब्दात्पादयोऽपि । 'तत्राहुर्नाम तद्वताम्' इति उ-
प्युक्तनीयम् ॥

क्रमेणादाहरणान्याह-

भूपालो भूधनो भूभुग् भूनेता भूपतिल्लथा ॥ ४ ॥

षाणान् वाण्यपिनि शब्दात्परे शमिप्रत्यय तद्धतां वाण्यवतां वाहयितृणां नाम
३ ॥ यथा—वृषगामी, वृषयान, वृषासन, शम्भु ॥ तस्य हि वृषो यानम् इति
३ ॥ आदिशब्दाद् वृषवाहन इत्यादयोऽपि ॥ ‘कविरूढ्या’ इत्येव । नहि भवति
॥—‘नरवाहन कुबेर’ तथा ‘नरगामी, नरयात्रा’ इत्यादि ॥

शानेयसवधे यथा—

ज्ञाते स्वस्त-दुहित्रा-ऽन्मजा ऽमजा-ऽवरजा-ऽदय ॥ ९ ॥

ज्ञाति स्वजन, तद्वाचिन शब्दात्परे स्वस्रादयस्तद्धतां शानेयवता ज्ञातीना नाम
३ । स्वस्रादीना च ज्ञातिविशेषवाचित्वात् ज्ञातिविशेषादेव प्रयोगो यथा—यमस्वसा
ना । हिमवद्दुहिता गौरी । चन्द्रात्मजो युध । गदाम्रज इन्द्रावरजश्च विष्णु ।
दयो हि यमुनादीना भ्रात्रादिज्ञातय इति रूढि ॥ आदिशब्दात्सोदरादयो
न्ते । यथा—कालिन्दीसोदरो यम । ‘कविरूढ्या’ इत्येव । नहि भवति यथा—
ना यमस्वसा, तथा शनिस्वसापि ॥ ९ ॥

आश्रयाश्रयिभावसवधे यथा—

आश्रयात् सन्नपर्याय-शय-वासि सदा ऽदय ।

आश्रयो निवास तद्वाचिन शब्दात्परे सन्नपर्याया शयवासिसदादयश्च तद्धतां
म आश्रयवता आश्रिताना नाम आहु ॥ यथा—शुसन्धान, शुसदना, दिवौक्स ।
वशाद्धो वृत्तावकारान्तोऽप्यस्तीति । शुवसतय दिवाश्रया, शुशया, शुवासिन,
तद् देवा ॥ द्यौः स्वर्ग, स च तेपामाश्रय इति रूढि । ‘कविरूढ्या’ इत्येव । नहि
इति यथा शुसन्नानो देवा, तथा भूमिसन्नानो मनुष्या इति ।

वध्यवधकभावसम्यधे यथा—

वध्याद् भिद् द्वेपि जिद्-घाति ध्रुग-ऽरि-ध्वासि शासना ॥ १० ॥

अप्य-ऽन्तकारि दमन दर्पच्छित् मथना ऽदय ।

वध्यो घाल्य तद्वाचिन शब्दात्परे भिदादय अन्तकार्यादयोऽपि तद्धता वध
ना नाम आहु ॥ यथा—पुरभित्, पुरद्वेपी पुरजित् पुरघाती, पुरधुक्,
रारि, पुरध्वनी पुरशासना, ॥ १० ॥ पुरान्तवारी, पुरदमन, पुरदर्पच्छित्,
रमथन शिव ॥ तस्य हि पुरो वध्य’ इति रूढि ॥ आदिशब्दात्—पुरदारी पुरनि
न्ता, पुरकेतु पुरहा पुरसूदन, पुरातक पुरजयीति । वध्य इति वधाहमात्रेऽपि ।
न—कालियदमन कालियारि कालियशासन विष्णु । इत्यादयोऽपि गृह्यन्ते ॥
‘कविरूढ्या’ इत्येव । तेन कालियदमनादिवत् कालियघाती इति न भवति ॥

मौलि , शशिभूषणवत् शूलभूषण , शूलशालिवत् चन्द्रशाली , चन्द्रशेखरवत् गङ्गाशेखर , शूलिवत् शूलवान् , पिनाकमालिनत् सपमाली , पिनाकभृतृवत् चन्द्रभृतृ गङ्गाधरवत् चन्द्रधर , इति ॥

भोज्यभोजकभावसंबन्धे यथा—

भोज्याद् भुग ऽधो व्रत लिट् पायि पा-ऽशा ऽशनादय ॥ ७

भोज्य भक्ष्य तद्वाचिन शब्दात्परे भुगादय शब्दास्तद्वता भोज्यवतां भोक्षु नाम आहु ॥ यथा-अमृतभुज , अमृताधस , अमृतव्रता , अनृतलिह , अमृतपयिन , अमृतपा , अमृताशा , अमृताशना , देवा । ‘तेषां ह्यमृतं भाज्यम्’ । इति रुडि ॥ आदिशब्दस्तत्समानार्थभोजनादिशब्दपरिग्रहाय ॥ कविरूढ्या इत्येव । न यथा अमृतभुज , तथा अमृतवल्भा इति भवति ॥ ७ ॥

पतिकलत्रभावसंबन्धे यथा—

पत्यु कान्ता प्रियतमा वधू-प्रणयिनी निभा ।

कलत्राद् वर रमण-प्रणयी श प्रियादय ॥ ८ ॥

पतिवरयिता तद्वाचकात् शब्दात् कान्तादिसदृशा शब्दा तद्वतीना पतिमती भार्याणां नाम आहु ॥ यथा-शिवकान्ता , शिवप्रियतमा शिववधू शिवप्रणयिनी गौरी ॥ तस्या हि शिव पति इति रुडि ॥ निभग्रहणाद्रमणी वल्लभा प्रिया प्रभृतृ गृह्यन्ते ॥ कविरूढ्या इत्येव । नहि भवति यथा शिवकान्ता तथा शिवपरिग्रह इति तथा-कलत्रवाचिन शब्दात्परे वरादय शब्दास्तद्वता कलत्रवता वरयितृणां न आहु ॥ यथा-गौरीवर , गौरीरमण गौरीप्रणयी गौरीश गौरीप्रिय शिव तस्य हि गौरा कलत्रम् इति रुडि ॥ आदिशब्दात् तत्समानाया पत्यादयो गृह्यन्ते ‘कविरूढ्या इत्येव ॥ नहि भवति यथा गौरीवर शिव तथा गङ्गावर इति ॥ ८ ॥

सख्यु सम्बन्धे यथा—

सख्यु सखिसमा

सखिवाचकात् शब्दात् परे सखिसमानाया तद्वता सख्यवता नाम आहु यथा-श्रीकण्ठस्य सखा श्रीकण्ठस्य कुबेर । मधुसख काम । समग्रहणात् मुह्यदयो गृह्यन्ते ॥ कविरूढ्या इत्येव । नहि भवति यथा-श्रीकण्ठसखो धनद तथ धनदसख श्रीकण्ठ इति ॥

वाग्वाहकभावसम्बन्धे यथा—

वाग्वाद् गामि याना ऽसनादय ।

त्रिनेत्रपद्मेपुसप्तपलाशादिषु योजयेत् ।

त्रि-पद्म-सप्तादिस्थाने अयुग्-विपम-शब्दौ त्रिनेत्रादिपदेषु योजनीयौ । यथा-
त्रेनत्र , अयुङ्नेत्र , विपमनेत्रश्च शम्भु ॥ पद्मेपु , अयुगिपु , विपमेपुश्च
प्रम । सप्तपलाश , अयुक्पलाश , विपमपलाशश्च सप्तपण ॥ उभयत्रादिशब्दात्
विशक्ति अयुक्शक्ति , विपमशक्तिश्च शम्भु ॥ १५ ॥ एव व्यक्ष-पद्मबाण-
सप्तच्छदादिष्वपि ॥

व्युत्पत्त्यन्तरमाह—

गुणशब्दो विरोध्यर्थं ननादिरितरोत्तर ॥ १६ ॥

अभिधत्ते यथा कृष्ण स्यादसित सितेतर ।

गुणवाची शब्दो नञ्पूर्व इतरशब्दोत्तरश्च विरोधिनमथमभिधत्ते ॥ १६ ॥ यथा-
सित , सितेतरश्च कृष्ण ॥ एवम्-अकृश , कृशेतरश्च स्थूल इत्यादि ॥

व्युत्पत्त्यन्तरमाह—

वाध्यादिषु पदे पूर्वे वडवाग्न्यादिपूत्तरे ॥ १७ ॥

द्वयेऽपि भूभृदाद्येषु पर्यायपरिवर्तनम् ।

वाध्यादिषु शब्देषु पूर्वस्मिन्नेव पदे पर्यायस्य परिवर्तनं भवति ॥ यथा-वार्धि ,
जलधि , तोयधि ॥ आदिशब्दग्रहणात् जलद , तोयद नीरद इत्यादि ॥ वडवाग्न्या-
दिषु शब्देषु उत्तरस्मिन्नेव पदे पर्यायस्य परिवर्तनं भवति । यथा-वडवामि , वडवानल ,
वडवावहि ॥ आदिशब्दात् सरोजम् , सरोरुहम् , इत्यादि ॥ १७ ॥ भूभृदाद्येषु शब्देषु
द्वयेऽपि पूर्वत्र उत्तरत्र च पदे पर्यायस्य परिवर्तनम् ॥ यथा-भूभृत् उर्वीभृत् , भूधर ,
उर्वीधर ॥ आद्यशब्दात् सुरपतिदेवराज इत्यादयः ॥

एव परावृत्तिसहा योगात् स्थुरिति यौगिका ॥ १८ ॥

एवमिति—पूर्वत्र उत्तरत्र उभयत्र च पदे परावृत्तिं पर्यायपरिवर्तनं सहन्ते
क्षमन्ते परावृत्तिसहा वाच्यादयः शब्दा योगाद् अन्वयाद् भवेयु इति यौगिका ॥ १८ ॥

मिश्रा पुन परावृत्त्यसहा गीर्वाणसन्निभा ।

प्रवक्ष्यन्तेऽत्र

गीर्वाणादयः शब्दा पूर्वत्र उत्तरत्र उभयत्र पदे पर्यायपरावृत्तिमसहमाना मिश्रा

उक्ता स्वस्वामित्वादयः सवन्धभेदाः । ते च यथा भिन्नद्रव्याभ्यामर्थकद्रव्या-
धमा अपि भवन्ति इति दशयितुमाह—

विवक्षितो हि सम्बन्ध एकतोऽपि पदात्तत ॥ ११ ॥

प्राक्प्रदर्शितसबन्धिशब्दा योज्या यथोचितम् ।

विवक्षानिबन्धनो हि सवन्धः , तत एव सादपि वृषादेः सवन्धपदात्त परे स-
न्धान्तरनिबन्धना वाहनादयः शब्दा यथोचितं प्रयुज्यन्ते ॥

एतदेवाह—

दृश्यते खलु वाह्यत्वे वृषस्य वृषवाहन ॥ १२ ॥

स्वत्वे पुनर्वृषपतिर्धार्यत्वे वृषलाञ्छन ।

अशोर्धार्यत्वेऽशुमाली स्वत्वेऽशुपतिरशुमान् ॥ १३ ॥

वध्यत्वेऽहिरहिरिपुर्मोज्यत्वे चाहिभुक् शिखी ।

वाह्यवाहकभावसबन्धविवक्षाया यथा— वृषवाहनो रुद्र ' इति भवति ॥ १२ ॥ त-
स्वस्वामिभावसबन्धविवक्षाया वृषपतिः ॥ धायधारकभावसबन्धविवक्षाया च 'वृष-
लाञ्छन' इत्यपि ॥ तथा— धायधारकभावसबन्धविवक्षाया यथा— अशुमाली रविः
भवति । तथा स्वस्वामिभावसबन्धविवक्षाया अशुपतिः अशुमान् इत्यपि ॥ १३
तथा— वध्यवधकभावसबन्धे यथा— अहिरिपुमयूरः । तथा— भोज्यभोजकभा-
वबन्धे 'अहिभुक्' इत्यपि भवति ॥

सबन्धनिबन्धना व्युत्पत्तिमुक्त्वा व्युत्पत्त्यन्तरमाह—

चिह्नैर्व्यक्तैर्भवेद्यक्तेर्जातिशब्दोऽपि वाचकः ॥ १४ ॥

तथाह्यगस्तिपूता दिग् दक्षिणाशा निगद्यते ।

चिह्नैर्विशेषणैर्व्यक्तैर्निःसदेहैर्जात्याभिधायकोऽपि शब्दो व्यक्तेर्वाचको भवे-
व्यक्तेर्नामता यातीत्यर्थः ॥ १४ ॥ तथाहात्यादिनोदाहरणमाह— अगस्त्यना श्रुति-
शेषेण पूता स्वास्थित्या पवित्रिता इति व्यक्तं चिह्नम् । तेन चिह्नितो दिक्
जातिशब्दो दक्षिणाशाया व्यक्तेरभिधायी भवति ॥ एव सप्ताहपूता च उत्तरा-
'अग्नेनयनसमुत्पद्यते ज्योतिश्चन्द्रः' इत्यादयोऽपि ॥

व्युत्पत्त्यन्तरमाह—

अयुग्ं विपमशब्दौ त्रि-पद्य-सप्तादिवाचकौ ॥ १५ ॥

पद्मानानि, चत्वारि तान्येव षष्ठु सहितानि, इन्द्रियाणि येषां ते तथा ॥ ततो
दीन्द्रिया कृम्मादयः, त्रीन्द्रिया पिपीलकादयः, चतुरिन्द्रिया कृतादयः ॥ २१ ॥
पञ्च स्पशनादीनि श्रोत्रसहितानि इन्द्रियाणि येषां ते पञ्चेन्द्रिया । ते च त्रिविधा —
स्थलचरा, सचरा, अभ्युचराश्च । तत्र स्थलचरा इमाद्याः, सचरा षेकिप्रभृतयः,
अभ्युचरा मत्स्याद्याः ॥ देवा नरा नारकाश्च पञ्चेन्द्रिया एव । न तु त्रियम् इयं
एकद्वित्रिचतुरिन्द्रिया अपि ॥ २२ ॥ पञ्चमे काण्डे नारका साक्षा ॥ षष्ठे काण्डे साधारणा
सामान्यवाचिनः ॥ अभ्ययाद्य अत्रेति षष्ठ एव काण्डे प्रस्तोष्यन्ते प्रैवस्यन्ते इति ॥
त्वन्ताधादी न पूर्वगौ ॥ २३ ॥

शुशब्दोऽन्ते यस्यासौ त्वन्तः, अथशब्द आदिर्यस्यासावयादिश्च शब्दः पूर्वं न
पठ्यति । अग्रिमेण सबध्यते, इत्यर्थः ॥ न्यायसिद्ध चैतत् । तुना पूर्वसाद्विशेषयो
तेनात् । अथशब्देन चापान्तरारम्भात् । यथा—

‘स्यादनन्तजिदन्तः सुविधिस्तु पुण्यदन्तः’ इति,

‘मुक्तिर्मोक्षोऽपवर्गोऽयं मुमुक्षु श्रमणो यतिः’ इति भ्रान्तिस्थानविषये चैतत्
इति ॥ २३ ॥

अर्हन् जिनः पारगतत्रिकालवित्क्षीणाष्टकर्मो परमेष्ठ्यधीश्वरः ।

शमु स्वयम्भूर्मगवान् जगत्प्रभुस्तीर्थङ्करस्तीर्थकरो जिनेश्वरः ॥ २४ ॥

स्याद्वाद्यभयदसार्वा सर्वज्ञ सर्वदर्शिकेवलिनौ ।

देवाधिदेवबोधिदपुरुषोत्तमवीतरागाप्ता ॥ २५ ॥

चतुर्विंशतमतिशयान् मुरेन्द्रादिकृतां पूजां ब्रह्मतीत्यहन् “सुगृहिपाह सत्रिश
भुस्तुल्ये ॥ ५१ ॥ २१ ॥ इत्यतुशप्रत्ययः अरिहननात् रजोहननात् रहस्याभावाच्चेति वा
पृथोदरादित्वात् ॥ १ ॥ जयति रागद्वेषमोहान् इति जिनः “जीणशीदीषुष्यविमीभ्यः
कित्” ॥ (उणा—२६१) ॥ इति न ॥ २ ॥ ससारस्य प्रयोजनजातस्य वा पार
पयन्तः गतः पारगतः ॥ ३ ॥ त्रीन् कालान् वेति त्रिकालवित् ॥ ४ ॥ क्षीणानि अष्टौ
ज्ञानावरणीयादीनि क्माणि अस्य क्षीणाष्टकमा ॥ ५ ॥ परमे पदे तिष्ठतीति परमेष्टी
‘परमात्स्थः कित्’ ॥ (उणा—९२५) ॥ इति इनि प्रत्यये भीरुष्ठानादित्वात् पत्व
सप्तम्या अलुप् च ॥ ६ ॥ जगता अधीष्टे इत्येवशीलोऽधीश्वरः स्थेशभासपिसकसो
चरः ॥ ७ ॥ १०१ ॥ इति वरः ॥ ७ ॥ सा शाश्वतमुखः तत्र भवति शम्भुः ॥ ८ ॥ ‘शसस्वय
विप्राद् भुवोऽङ्गः ॥ ५१ ॥ १०४ ॥ इति ङ्ङ् स्वयमात्मना तयाभाव्यत्वादिसामग्रीपरिपा
फात् न तु परोपदेशात् भवति स्वयम्भूः ॥ ९ ॥ भगो जगदैश्वर्यं ज्ञानं वास्त्यस्य भगवान्

योगयुक्ता रुढिमन्तश्च अत्राभिधानचिन्तामणौ नाममालाया प्रवक्ष्यन्ते ॥ सभिभ
ग्रहणात् दशरथ कृतान्त प्रभृतय ॥

लिङ्ग तु ज्ञेय लिङ्गानुशासनात् ॥ १९ ॥

लिङ्गमिति पुलिङ्ग स्त्रीलिङ्ग नपुसकलिङ्ग मिथ्रलिङ्ग च अस्मदुपज्ञलिङ्गानुशासनात्
ज्ञेय निर्णेतव्यम् । अत एव अस्माभिरमरकोशाद्यभिधानमालास्विवाऽत्र लिङ्गनिर्णयो
नोक्त ॥ इह तु विनेयजानुप्रहार्ये सन्दिग्धलिङ्गानां नानालिङ्गानां च शब्दानां
लिङ्गनिर्णयो वक्ष्यते ॥ १९ ॥

इह हि 'मुक्ताति , देवगति , मनुष्यगति , तिर्यग्गति , नारकगति ' इति
जीवानां पञ्च गतयो भवन्ति । तद्वेदात् जीवा अपि । 'मुक्ता , देवा , मनुष्या ,
तिर्यश्च , नारकाश्च' इति पञ्चधा भवन्ति । ततोऽभिधास्यमानरूढयौगिकमिश्रशब्द
विभागमुक्त्वा प्रथमादिकाण्डेष्वभिधास्यमानमुक्तादिनामक्रमनिर्देशमाह—

देवाधिदेवा प्रथमे काण्डे देवा द्वितीयके ।

नैरास्तृतीये तिर्यञ्चस्तुर्य एकेन्द्रियादय ॥ २० ॥

एकेन्द्रियाः पृथिव्यम्बुतेजोवायुमहीरूह ।

कृमिपीलकलताद्या स्युर्द्वित्रिचतुरिन्द्रिया ॥ २१ ॥

पञ्चेन्द्रियाश्चेभकेकिमत्स्याद्या स्थलगाम्बुगा ।

पञ्चेन्द्रिया एव देवा नरा नैरयिका अपि ॥ २२ ॥

नारका पञ्चमे साङ्गा पष्ठे साधारणा स्फुटम् ।

प्रस्तोप्यन्तेऽव्ययाश्चात्र

देवाधिदेवा अहन्तो वतमानातीतानागता । तद्वाचका शब्दा अपि देवाधि
देवा वाच्यवाचकयोरभेदोपचारात् ॥ एव वक्ष्यमाणदेवादिष्वपि योज्यम् ॥ साङ्गा
इति सर्वत्र सम्यग्यते ॥ तत प्रथमे काण्डे गणधराद्यङ्गै सह देवाधिदेवा सबप्राधा
न्यात् ॥ द्वितीये काण्डे देवा साङ्गा ॥ तृतीये काण्डे मनुष्या साङ्गा । चतुर्थे
तियथ साङ्गा ॥ ते च एकेन्द्रियादयः ॥ २० ॥ तत्र एक स्पर्शन इन्द्रिय
येषां ते एकेन्द्रिया पृथ्वीवायादयः पञ्च ॥ तत्र पृथ्वीवायोऽनेकविध -गुद-
पृथ्वीगङ्गरावाल्फादि । अष्वायो हिमादि । तेज वायोऽङ्गारादि । वायुकाय
उत्पलिकादि । यनस्पतिशाय शैवलादि । द्वे स्पर्शन-रसने, त्रीणि स्पर्शनरस

मन्यते देवेन्द्रादिभिरित्यभिनन्दनं भुज्यादित्वादनत्, यद्वा गर्भात्प्रभृत्येव अर्भाक्ष्य
 शब्देणाभिनन्दनाद् अभिनन्दन ॥ ४ ॥ शोभना मतिरस्य सुमति, यद्वा गभस्थे
 जनन्या मुनिविता मतिरभूदिति सुमति ॥ ५ ॥ निष्पङ्कतामर्जावृत्त्य पद्मस्येव
 प्रभाऽस्य पद्मप्रभ, यद्वा पद्मशयनदोहदो मातुर्देवतया पूरित इति पद्मवणध
 भगवानिति वा पद्मप्रभ ॥ ६ ॥ २६ ॥ शोभनौ पाश्चावस्य सुपाश्व यद्वा गभस्थे भगवति
 जनन्यपि सुपाश्वभूदिति सुपार्श्व ॥ ७ ॥ चन्द्रस्येव प्रभा ज्योत्स्ना सौम्यलेदया
 विशेषोऽस्य चन्द्रप्रभ, तथा गभस्थे देव्या चन्द्रपानदोहदोऽभूदिति चन्द्रप्रभ ॥ ८ ॥
 शामनो विधिर्विधानमस्य सुविधि, यद्वा गभस्थे भगवति जनन्यऽप्येवमिति
 सुविधि ॥ ९ ॥ सकलसत्त्वसन्तापहरणात् शीतल, तथा गभस्थे भगवति पितु
 पूर्वोत्पन्नाचिकित्स्यपित्तदाहो जननीकरस्पशोदुपशान्त इति शीतल ॥ १० ॥
 श्रेयासावसावस्य श्रेयास पृषोदरादित्वात्, यथा गर्भस्थेऽस्मिन् वेनाप्यनाक्रान्त
 पूर्वदेवताधिष्ठितशय्या जनन्याक्रान्तेति श्रेयो जातमिति श्रेयाम ॥ ११ ॥ वसुपू
 ज्यनृपतेरयं वसुपूज्य, यद्वा गर्भस्थेऽस्मिन् वसु हिरण्य तेन वासवो राजकुल पूजि
 तवानिति वसवो देवविशेषास्तेषां पूज्यो वा वसुपूज्य प्रज्ञाद्यणि वामुपूज्य ॥ १२ ॥
 विगतो मलोऽस्य विमलज्ञानादियोगाद्वा विमल, यद्वा गर्भस्थे मातुर्मतिस्तनुश्च
 विमला जातेति विमल ॥ १३ ॥ न विद्यते गुणानामन्तोऽस्य अनन्त, अनन्तजि-
 देकदेशो वा अनन्त भीमो भीमसेन इति न्यायात् स चासौ तीर्थकृच्च अनन्त
 तीर्थकृन् ॥ १४ ॥ २७ ॥ दुर्गती प्रपतन्त सत्त्वसङ्घात धारयति धर्म, तथा गर्भस्थे जननी
 दानादिधर्मपरा जातेति धर्म ॥ १५ ॥ शान्तियोगात् तदात्मकत्वात् तत्कर्तृ
 क्त्वाच्चायं शान्ति तथा गभस्थे पूर्वात्पन्नाऽशिवशान्तिरभूत् इति शान्ति ॥ १६ ॥
 कुं पृथ्वी तस्या स्थितवानिति कुन्धु पृषोदरादित्वात् तथा गभस्थे भगवति
 जननी रत्नानां कुन्धुराशिं दृष्टवतीति कुन्धु ॥ १७ ॥

सर्वो नाम महासत्त्व कुलं य उपजायते ।

तस्याभिष्टुद्धये बृद्धैरसावर उदाहृत ॥ १ ॥

इति वचनादरं तथा गभस्थे भगवति जनन्या स्वप्ने सवरत्नमयोऽरो दृष्ट
 इत्यर ॥ १८ ॥ परीपहादिमहाजयानिरुत्तान्महि तथा गभस्थे भगवति मातुः सुरभि
 कुसुममाल्यशयनीयदोहदो देवतया पूरित इति महि ॥ १९ ॥ मन्यते जगतस्त्रिकाला
 वस्थामिति मुनि 'मनेरुदेतौ चास्य वा ॥ (उणा-६१२) ॥ इति इप्रत्यये उपान्त्य
 स्योत्व शोभनानि व्रतान्यस्य सुव्रत मुनिनासौ सुव्रतश्च मुनिसुव्रत तथा गभस्थे
 जननी मुनिवत् सुव्रता जातेति मुनिसुव्रत ॥ २० ॥ परीपहोपसगादिनामनात् 'नमे
 स्तु वा ॥ (उणा ६१३) ॥ इति विकल्पेनोपान्त्यस्येकाराभावपक्षे नमि यद्वा गभस्थे भग
 वति परचक्रनृपे अपि प्रणति कृतेति नमि ॥ २१ ॥ धर्मचक्रस्य नेमिवनेमि नेमीतीति

अतिशयने मतु ॥१०॥ जगता प्रभु जगत्प्रभु ॥११॥ तीयते ससारसमुद्रोऽनेनेति
 तीर्थं प्रवचनाभारश्चतुर्विधं सङ्घं प्रथमगणधरो वा । यदाहु -“ तित्थं भन्ते तित्थं
 तित्थयरे तित्थं गोअमा अरिहा तावनियमा तित्थकरे तित्थं पुण चाउवण्णे समणसघे
 पदमगणहरे वा” तत्करोति तीर्थङ्कर, तीर्थकर “ हेतुतच्छीलानुकूले ” ॥५१११०३॥
 इति टे “ नवाखित्कदन्ते ” ॥३१२११७॥ इत्यत्र योगविभागव्याख्यानाद्वा मोऽन्त
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ रागादिजेतारो जिना केवळिन तेषामीश्वरो जिनेश्वर ॥ १४ ॥
 ॥ २४ ॥ स्यादित्यव्यय अनेकान्तवान्वक्त तत् स्यादित्यनेकान्तं वदति इत्येव-
 शील स्याद्वादी स्याद्वादोऽस्यास्ति वा स्याद्वादी यौगिकत्वादानेकान्तवादीत्यपि ॥
 १५ ॥ भय इहपरलोकादानाकस्मादाजीवमरणाश्लाघाभेदेन सप्तधा, एतत् प्रतिपक्षतो
 ऽभय विशिष्टमात्मन स्वास्थ्य नि श्रेयसधमनिबन्धनभूमिकाभूत तत् गुणप्रकर्षा-
 दचिन्त्यशक्तियुक्तत्वात् सर्वथा परार्थकारित्वात् ददाति इति अभयद ॥ १६ ॥
 सर्वेभ्य प्राणिभ्यो हितं सार्वं सर्वाय इत्यपि ‘सर्वाणो वा’ ॥ ७१११४३॥ इति
 वा ण ॥ १७ ॥ सर्वं जानाति इति सर्वज्ञ ॥ १८ ॥ सर्वं पश्यतीत्येवशील
 सर्वदर्शी ॥ १९ ॥ सर्वथावरणविलये चेतनस्वरूपाविभाव केवल तदस्यास्ति
 केवली ॥ २० ॥ देवानामप्यधिदेव देवाधिदेव ॥ २१ ॥ बोधि जिनप्रणातधर्म-
 प्राप्ति ता ददाति बोधिद ॥ २२ ॥ पुरुषाणामुत्तम सहजतथाभव्यत्वादिभावत
 श्रेष्ठ पुरुषोत्तम ॥ २३ ॥ वीतो गतो रागो ऽस्माद्वीतराग ॥ २४ ॥ हितोप-
 देशकत्वात् आप्त इव आप्त ॥ २५ ॥ २५ ॥

एतस्यामवसर्पिण्यामृषभोऽजितशभवौ ।

अभिनन्दनं सुमतिस्तत् पद्मप्रभाभिध ॥२६॥

सुपार्श्वश्चन्द्रप्रभश्च सुविधिश्चाथ शीतल ।

श्रेयासो वासुपूज्यश्च विमलोऽनन्ततीर्थकृत् ॥२७॥

धर्मं शान्तिं कुन्धुरो मल्लिश्च मुनिमुव्रत ।

नमिर्नेमि, पार्श्वो वीरश्चतुर्विंशतिरर्हताम् ॥२८॥

एतस्यामिति यत्तमानायां अवसर्पिण्या दशसागरोपमकोटीमोदिप्रमाणायां
 फालविशेषे ऋषति गच्छति परमपदमिति ‘ऋषिद्विप्लुतिभ्य कित्’ ॥ (उणा-
 ३३१) ॥ इत्यभ ऋषभ यद्वा ऊर्वोऽष्टमलाञ्छनमभूद्गवतो जनन्या च चतुर्दशानां
 स्वप्नानामादाष्टमो दृष्टस्तेन ऋषभ ॥ १ ॥ परीपहादिभिर्ने जित इति अजित यद्वा
 गभम्भे अस्मिन् इत्ये राश जननी न जितेत्यजित ॥ २ ॥ वा सुग मवत्यस्मिन्
 स्तुन शभव यद्वा गभगतेऽप्यस्मिन्नाधिकस्त्यसमवात् समवोऽपि ॥ ३ ॥ अभि

मन्यते देवेन्द्रादिभिरित्यभिनन्दन भुज्यादित्वादनद्, यद्वा गर्भोत्पन्नत्वेव अर्भाक्ष्य
 शक्वेणाभिनन्दनाद् अभिनन्दन ॥ ४ ॥ शोभना मतिरस्य सुमति, यद्वा गभस्थे
 जनन्या मुनिधिता मतिरभूदिति सुमति ॥ ५ ॥ निष्पङ्कतामर्द्धावृत्य पद्मस्यव
 प्रभाऽस्य पद्मप्रभ, यद्वा पद्मशयनदोहदो मातुर्देवतया पूरित इति पद्मवर्णध
 भगवानिति वा पद्मप्रभ ॥ ६ ॥ २६ ॥ शोभना पाश्चावस्य सुपार्श्व, यद्वा गभस्थे भगवति
 जनन्यपि सुपार्श्वभूदिति सुपार्श्व ॥ ७ ॥ चन्द्रस्येव प्रभा ज्योत्स्ना सौम्यलेस्या
 विशेषोऽस्य चन्द्रप्रभ, तथा गभस्थे देव्या चन्द्रपानदोहदोऽभूदिति चन्द्रप्रभ ॥ ८ ॥
 शामनो विधिर्विधानमस्य सुविधि, यद्वा गभस्थे भगवति जनन्यऽप्येवमिति
 सुविधि ॥ ९ ॥ सकलसत्त्वसन्तापहरणात् शीतल, तथा गभस्थे भगवति पितु
 पूर्वोत्पन्नाचिकित्स्यपित्तदाहो जननीकरस्पर्शादुपशान्त इति शीतल ॥ १० ॥
 श्रेयासावसावस्य श्रेयास पृषोदरादित्वात्, यथा गभस्थेऽस्मिन् वेनाप्यनाकान्त
 पूर्वदेवताधिष्ठितशय्या जनन्याकान्तेति श्रेयो जातमिति श्रेयास ॥ ११ ॥ वसुपू
 ज्यनृपतेरयं वासुपूज्य, यद्वा गभस्थेऽस्मिन् वसु हिरण्य तेन वासवो रात्रकुल पूजि
 तवानिति वसवो देवविशेषास्तेषां पूज्यो वा वसुपूज्य प्रज्ञाद्यणि वासुपूज्य ॥ १२ ॥
 विगतो मलोऽस्य विमलज्ञानादियोगाद्वा विमल, यद्वा गर्भस्थे मातुर्मतिस्तनुश्च
 विमला जातमिति विमल ॥ १३ ॥ न विद्यते गुणानामन्तोऽस्य अनन्त अनन्तजि
 देकदेशो वा अनन्त भीमो भीमसेन इति न्यायात् स चासौ तीर्थकृच्च अनन्त
 ताथकृन् ॥ १४ ॥ २७ ॥ दुर्गतौ प्रपतन्त सत्त्वसङ्घात धारयति धर्म, तथा गभस्थे जननी
 दानादिधमपरा जातेति धम ॥ १५ ॥ शान्तियोगात् तदात्मकत्वात् तत्त्वतृ
 क्त्वाच्चायं शान्ति तथा गर्भस्थे पूर्वोत्पन्नाऽशिवशान्तिरभूत् इति शान्ति ॥ १६ ॥
 कु पृथ्वी तस्या स्थितवानिति कुन्धु पृषोदरादित्वात् तथा गभस्थे भगवति
 जननी रत्नानां कुन्धुराशि दृष्टवतीति कुन्धु ॥ १७ ॥

सर्वो नाम महासत्त्व कुलं य उपजायते ।

तस्याभिष्टुद्धये इद्वैरसावर उदाहृत ' ॥ १ ॥

इति वचनादर, तथा गभस्थे भगवति जनन्या स्वप्ने सवरत्नमयोऽरो दृष्ट
 इत्यर ॥ १८ ॥ परीपहादिमहजयानिरुत्तान्महि तथा गभस्थे भगवति मातु सुरभि
 कुसुममात्यशयनीयदोहदो देवतया पूरित इति महि ॥ १९ ॥ मन्यते जगतस्त्रिकाला
 वस्थामिति मुनि ' मनेरुदेतौ चास्य वा ॥ (उणा-६१२) ॥ इति इप्रत्यये उपान्त्य
 स्योत्व शोभनानि व्रतान्यस्य सुव्रत मुनिश्चासौ सुव्रतश्च मुनिसुव्रत तथा गभस्थे
 जननी मुनिवत् सुव्रता जातेति मुनिसुव्रत ॥ २० ॥ परीपहोपसगादिनामनात् ' नमे
 स्तु वा ' ॥ (उणा ६१२) ॥ इति विकल्पेनोपात्यस्येकाराभावपक्षे नामि यद्वा गभस्थे भग
 वति परचक्रवृषे अपि प्रणति कृतेति नामि ॥ २१ ॥ धमवक्त्रस्य नमिवनेमि नेमीतीत्य

न्तोऽपि दृश्यते यथा “वन्दे सुव्रतनेमिनौ” इति ॥ २२ ॥ स्पृशतिज्ञानेन सबभवावामिति
 पाश्च तथा गर्भस्थे जनन्या निशि शयनीयस्थयाऽधकारे सर्पा दृष्ट इति गर्भानुभावो
 ऽयमिति मत्वा पश्यतीति निरुक्तात् पार्श्व पार्श्वोऽस्य वैयावृत्यकरो यक्षस्तस्य नाथ
 पार्श्वनाथ ‘भीमो भीमसेन’ इति न्यायाद् वा पार्श्व ॥ २३ ॥ विशेषेण ईरयति
 प्रेरयति कर्माणीति वीर ॥ २४ ॥ एवमवसर्पिण्या अर्हता तीक्ष्णकराणा चतु-
 विंशतिरिति ॥ २८ ॥

ऋषभो वृषभ

वृषलाञ्छनत्वाद् वृषभ ॥

श्रेयान् श्रेयास

सकलभुवनस्यापि प्रशस्यतमत्वेन श्रेयान् ॥

स्यादनन्तजिदनन्त ।

अनन्तकर्माशान् जयति अनन्तैर्ज्ञानादिभिर्वा जयत्यनन्तजित्, यद्वा गर्भस्थिते
 जनन्या अनन्तरत्नदाम दृष्ट जयति च त्रिभुवनेऽपि इत्यनन्तजित् ॥

सुविधिस्तु पुष्पदन्त

पुष्पकलिकामनोहरदन्तत्वात् पुष्पदन्त ॥

मुनिसुव्रतसुव्रतौ तुल्यौ ॥ २९ ॥

मुनिसुव्रतैकदेश सुव्रत सत्यभामा भामेति न्यायाद् तथा मुनिरपि भीमो
 भीमसेनश्च ॥ २९ ॥

अरिष्टनेमिस्तु नेमि

अरिष्टस्याऽशुभस्य नेमिरिव प्रप्यसकत्वाद् अरिष्टनेमि यद्वा गर्भस्थे भगवति
 जनन्या रिष्टरत्नमयो महानेमिदृष्ट इति रिष्टनेमि अपाधिमादिशब्दश्च नन्पूर्वत्वे
 अरिष्टनेमि ॥

वीरश्चरमतीर्थकृत् ।

महावीरो वर्द्धमानो देवार्यो ज्ञातनन्दन ॥ ३० ॥

चरम पधिमाऽन्तिम इति यावत् स चासी तीर्थकृत् चरमतीर्थकृत् ॥ अन्त
 रङ्गारिजेतृत्वात् महान्थासी वीरश्च महावीर ॥ उत्पत्तरारभ्य ज्ञानादिभिवधत्
 इति वर्द्धमान यद्वा गर्भस्थ भगवति ज्ञातकुल धनधान्यादिभिवधत् इति वर्द्ध

मान ॥ देवशासौ आयथ देवार्य देवैरयतेऽभिगम्यत इति वा देवानां इन्द्रा
दीनामये स्वामीति वा ॥ ज्ञातकुलोत्पन्नत्वाद् ज्ञात सिद्धाधिराज तस्य नन्दनो
ज्ञातनन्दन ॥ ३० ॥

गणा नवास्यर्पिसघा

अस्य वीरजिनस्य ऋषीणा सद्वा समूहा गणा । ते च नवसङ्ख्या ।
यद्यपि परमेश्वरस्य एकादश गणधरा आसंस्तथापि नवानामेव गणधराणां विभिन्ना
वाचना अभवन् । अकम्पिताचलभ्रात्रोर्मेतायप्रभासयोश्च यत सदृशा एव वाचना
अभूवन्निति नैव गणा ।

यदवोचाम त्रिपटिशलाकापुरुषचरिते-

“धीवीरनाथस्य गणधरेष्वेकादशस्वपि ।

द्वयोद्वयोवाचनयो साम्यादासन् गणा नव” ॥ १ ॥ इति ॥

एकादश गणाधिपा ।

इन्द्रभूतिरभिभूतिर्वायुभूतिश्च गोतमा ॥ ३१ ॥

व्यक्त सुधर्मा मण्डितमौर्यपुत्रावकम्पित ।

अचलभ्राता मेतार्यः प्रभासश्च पृथक्कुला ॥ ३२ ॥

इन्द्रोऽस्य भूयादितोन्द्रभूति ॥ १ ॥ अमिरस्य भूयादिति अमिभूति ॥ २ ॥
वायुरस्य भूयादिति वायुभूति ॥ ३ ॥ “तिकृत्तौ नात्रि” ॥ ५११७१ ॥ इति तिक् ।
एते त्रयोऽपि गोतमस्यापत्यानि वृद्धानि ‘ऋषिवृष्णि-’ ॥ ६११६१ ॥ इत्यण् “भृग्व
क्षिरस्कुत्स-” ॥ ६१११२८ ॥ इत्यादिना तस्य छपि गोतमा गोतभवशजा ॥ ३१ ॥
व्यज्यते गुणैरिति व्यक्तो भारद्वाजगोत्र ॥ ४ ॥ शोभनो धर्मा ऽस्य सुधर्मा
अमिर्बैश्यगोत्रज ‘द्विपदाद्धर्मादन्’ ॥ ७३११४१ ॥ इत्यन्समासान्त ॥ ५ ॥ गुणै
र्मेण्यते स्म मण्डितः, मौर्यस्य पुत्रो मौयपुत्र मण्डितमौर्ययो पुत्राविति मण्डितपु
त्रोऽपि एतौ वाशिष्ठाकाश्यपौ ॥ ६ ॥ ७ ॥ न कम्पितवान् अकम्पितो गोतम ॥ ८ ॥
अचलस्य भ्राता अचलभ्राता हारितगोत्र ॥ ९ ॥ मा लक्ष्मी इत प्राप्त मेत
स चासावार्यश्च मेताय ॥ १० ॥ प्रभासते प्रभास एतौ कौण्डिन्यौ ॥ ११ ॥ एव
पृथग् विभिन्नानि कुलान्येषा पृथक्कुला इति ॥ ३२ ॥

केवली चरमो जम्बू स्वामी

केवली न तु तीर्थकर चरमोऽन्तिम । अत पर एतस्यामवसर्पिण्यां

केवलिनामसम्भवात् । गुणरत्नमयत्वेन जम्बूद्वीपे जम्बूरिव जम्बू स चासौ स्वामी
श्च जम्बूस्वामी ॥

अथ प्रभवप्रभु ।

शय्यभवो यशोभद्र सम्भूतविजयस्तत ॥ ३३ ॥

भद्रबाहु स्थूलभद्र श्रुतकेवलिनो हि षट् ।

प्रभवति अस्मात् श्रुतमिति प्रभव स चासौ प्रभुश्च प्रभवप्रभु ॥ १ ॥ शय्याया
भवतीति शय्यभव पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥ यशसा भद्र कल्याणो यशोभद्र ॥ ३ ॥
सम्भूतो रागादिविजयोऽस्य सम्भूतविजय ॥ ४ ॥ ३३ ॥ भद्रौ बाहु अस्य भद्रबाहु
॥ ५ ॥ स्थूल उपचित भद्र कल्याणमस्य स्थूलभद्र ॥ ६ ॥ एते षट् श्रुतेन केवलिन
श्रुतकेवलिन चतुर्दशपूर्वभरत्वात् ॥

महागिरिसुहस्ताद्या वज्रान्ता दशपूर्विण ॥ ३४ ॥

परीषहाद्युपद्रवैरकम्प्यत्वात् महागिरिरिव महागिरि कर्महृमोन्मूलने सुह
स्तीव सुहस्ती तावाधौ येषां ते तथा । गुरुत्वाद् वज्र इव वज्रो वज्रस्वामी । सोऽन्ते
येषां ते वज्रान्ता । दशभिः पूर्विणो दशपूर्विणो दशपूर्वधरा । दशपूर्वाणि एषां
सन्तीत्यर्थः । ततः पर दशपूर्वधराणामसम्भवात् ॥ ३४ ॥

इक्ष्वाकुकुलसम्भूता स्याद्द्वाविंशतिरर्हताम् ।

मुनिसुव्रतनेमी तु हरिवशसमुद्रवौ ॥ ३५ ॥

इक्ष्वाकुनामधेय कुल वंश इक्ष्वाकुकुल तत्र सम्भूता जाता अर्हतामृषभादीनां
द्वाविंशतिः । शेष स्पष्टम् ॥ ३५ ॥

नाभिश्च जितशत्रुश्च जितारिरथ सवर ।

मेघो धर प्रतिष्ठश्च महासेननरेश्वर ॥ ३६ ॥

सुग्रीवश्च दृढरथो विष्णुश्च वसुपूज्यराट् ।

कृतवर्मा सिंहसेनो भानुश्च विश्वसेनराट् ॥ ३७ ॥

सूर सुदर्शन कुम्भ सुमित्रो विजयस्तथा ।

समुद्रविजयश्चाश्वसेन सिद्धार्थ एव च ॥ ३८ ॥

मरुदेवा विजया सेना सिद्धार्था च मङ्गला ।

ततः मुसीमा पृथ्वी लक्ष्मणा रामा ततः परम् ॥ ३९ ॥

नन्दा विष्णुर्जया श्यामा सुयशा सुव्रताऽचिरा ।

श्रीदेवी प्रभावती च पद्मा वप्रा शिवा तथा ॥ ४० ॥

वामा त्रिशला क्रमत पितरो मातरोऽर्हताम् ।

नम्यति अन्यायिनो हाकारादिभिर्नीतिभिरिति नाभिरन्त्य कुलकर । “नहेमच”
॥ (उणा-६०१) ॥ इति णि ॥ १ ॥ जिता शत्रवोऽनेन जितशत्रु ॥ २ ॥ जिता अर-
योऽनेन जितारि ॥ ३ ॥ सवृणोतीन्द्रियाणि सवर ॥ ४ ॥ सकलसत्त्वसन्तापहरणात्
मेघ इव मेघ ॥ ५ ॥ धरति धार्त्र्या इति धर ॥ ६ ॥ प्रतिष्ठते धमकार्ये प्रतिष्ठ ॥ ७ ॥
महापूज्या सेनाऽस्य महासेन स चासौ नरेश्वरश्च महासेननरेश्वर ॥ ८ ॥ ३६ ॥
शोभना प्रीवाऽस्य सुप्रीव ॥ ९ ॥ दृढो रयोऽस्य दृढरय ॥ १० ॥ वेवेष्टि बलै
पृथ्वा विष्णु ॥ ११ ॥ अन्यै राजभिवमुभि धनै पूज्यते इति वसुपूज्य स चासौ
राट् च वसुपूज्यराट् ॥ १२ ॥ कृत वमाऽनेन कृतवमा ॥ १३ ॥ सिंहवत् परा
क्रमवती सेनाऽस्य सिंहसेन ॥ १४ ॥ भाति त्रिवर्गेण भानु ॥ १५ ॥ विश्वव्यापिनी
सेनाऽस्य विश्वसेन स चासौ राट् च विश्वसेनराट् ॥ १६ ॥ ३७ ॥ तेजसा सूर
इव सूर ॥ १७ ॥ शोभन दशनमस्य सुदशन ॥ १८ ॥ गुणपयसामाधारभूत
त्वात् कुम्भ इव कुम्भ ॥ १९ ॥ शोभनानि मित्राणि अस्य सुमित्र ॥ २० ॥
विजयते शत्रूनिति विजय ॥ २१ ॥ गाम्भीर्येण समुद्रस्यापि विजेता समुद्रविजय
॥ २२ ॥ अश्वप्रधाना सेनाऽस्य अश्वसेन ॥ २३ ॥ सिद्धा अथा पुरुषाथा अस्य
सिद्धाथ ॥ २४ ॥ इति ऋषभादीना तीथकराणा क्रमेण चतुर्विंशति पितर इति ॥ ३८ ॥
मरुद्भिर्दीव्यते स्तूयते मरुदेवा षष्ठोदरादित्वात् तलोप । मरुदेव्यपि ॥ १ ॥ विजयते
विजया ॥ २ ॥ सह इनेन जितारिस्त्रामिना वर्तते सेना ॥ ३ ॥ सिद्धोऽर्थोऽस्या
सिद्धाथा ॥ ४ ॥ मङ्गलहेतुत्वात् मङ्गला ॥ ५ ॥ शोभना सीमा मयादा अस्या
सुसीमा ॥ ६ ॥ स्थेन्ना पृथ्वी इव पृथ्वी ॥ ७ ॥ लक्ष्मी शोभनाऽस्त्यस्या लक्ष्मणा
॥ ८ ॥ धमकृत्स्नेषु रमते रामा ॥ ९ ॥ ३९ ॥ नन्दति सुपुत्रेण नन्दा ॥ १० ॥
वेवेष्टि गुणैर्जगदिति विष्णु ॥ ११ ॥ जयति सतीत्वेन जया ॥ १२ ॥ श्यामवर्णत्वात्
श्यामा ॥ १३ ॥ शोभन यशोऽस्या सुयशा ॥ १४ ॥ शोभन व्रतमस्या सुव्रता
॥ १५ ॥ पतिव्रतात्वात् न चिरयति धर्मकार्येषु अचिरा ॥ १६ ॥ श्रीरिव श्री
॥ १७ ॥ देवीव देवी ॥ १८ ॥ प्रभाऽस्त्यस्या प्रभावती ॥ १९ ॥ पद्मेव पद्मा ॥
२० ॥ वपति धमबीजमिति वप्रा । “भीमृधि” ॥ (उणा-३८७) ॥ इति र ॥ २१ ॥
शिवहेतुत्वात् शिवा ॥ २२ ॥ ४० ॥ मनोज्ञत्वाद् वामा पापकार्येषु प्रातिकूल्या
द्वा वामा ॥ २३ ॥ त्रीणि ज्ञानदशनचारित्राणि शलति प्राप्नोति त्रिशला लिह्या
दित्वाद् च ॥ २४ ॥ इति क्रमेण ऋषभादीना अहता चतुर्विंशतिमातर इति ।

स्याद्गोमुखो महायक्षस्त्रिमुखो यक्षनायक ॥ ४१ ॥

तुम्बुरु कुसुमश्चापि मातङ्गो विजयोऽजित ।

ब्रह्मा यक्षेद् कुमार षण्मुखपातालकिन्नरा ॥ ४२ ॥

गरुडो गन्धर्वो यक्षेद् कुबेरो वरुणोऽपि च ।

भृकुटिर्गोमेध पार्श्वो मातङ्गोऽर्हदुपासका ॥ ४३ ॥

गौरिव मुखमस्य गोमुख ॥ १ ॥ महाश्चासौ यक्षश्च महायक्ष ॥ २ ॥ त्रीणि
मुखान्यस्य त्रिमुख ॥ ३ ॥ यक्षाणां नायको यक्षनायक ॥ ४ ॥ ४१ ॥ तुम्बुरिति
अदति विघ्नान् तुम्बुरु 'तुम्बुरु' ॥ (उणा-८१७) ॥ इत्युरु ॥ ५ ॥ कुस्यति
युज्यते पद्मप्रभोपासनाय कुसुम उद्वटिकुल्यलि ॥ (उणा-३५१) ॥ इति कुम
॥ ६ ॥ मातङ्ग इव महाबलत्वाद् मातङ्ग ॥ ७ ॥ विजयते विजय ॥ ८ ॥ न
जीयते स अजित ॥ ९ ॥ बृहति वर्धते प्रभावोऽस्मिन्निति ब्रह्मा ॥ १० ॥
यक्षाणामीशो यक्षेद् ॥ ११ ॥ कुमारयति क्रीडति कुमार ॥ १२ ॥ षण्मुखान्यस्य
षण्मुख ॥ १३ ॥ पात रक्षितमालमनर्थोऽनेन पाताल ॥ १४ ॥ किञ्चिन्नर
किन्नर ॥ १५ ॥ ४२ ॥ गरुड इव गरुड प्रचण्डत्वाद् ॥ १६ ॥ गन्धयते अर्दयति
विघ्नान् गन्धर्व ॥ १७ ॥ यक्षाणामीशो यक्षेद् ॥ १८ ॥ कुत्सित बेर शरीरमस्य
कुबेर ॥ १९ ॥ वृणोति वाञ्छितमसौ वरुण ॥ २० ॥ भृकुटिभीषणत्वाद् भृकुटि
॥ २१ ॥ गो मेधते पवित्रीकरोति गोमेध ॥ २२ ॥ श्रीपार्श्वजिनस्य सदा पादौ
स्पृशति पार्श्व सदा तत्पार्श्ववर्तित्वाद्वा ॥ २३ ॥ मातङ्ग इव महाबलत्वात् मातङ्ग
॥ २४ ॥ एते चतुर्विंशतिरपि यक्षा क्रमेण अर्हता ऋषभादीना उपासका ॥ ४३ ॥

चक्रेश्वर्यजितबला दुरितारिश्च कालिका ।

महाकाली श्यामा शान्ता भृकुटिश्च सुतारका ॥ ४४ ॥

अशोका मानवी चण्डा विदिता चाङ्कुशा तथा ।

कन्दर्पा निर्वाणी बला धारिणी घरणाप्रिया ॥ ४५ ॥

नरदत्ताथ गान्धार्यम्बिका पद्मावती तथा ।

सिद्धायिका चेति जैन्य क्रमाच्छासनदेवता ॥ ४६ ॥

चक्रस्य इश्वरी चक्रेश्वरी अग्रतिचक्रेत्यपि ॥ १ ॥ यत्नेन न जिता इति
अजितबला राजदन्तादित्वात् पूर्वनिपात । अत्रितेत्यपि भीमसेनवत् ॥ २ ॥ दुरिता
नामरि दुरितारि ॥ ३ ॥ काल्येव कालिका वर्गेन ॥ ४ ॥ मदती चासौ काली

च महाकाली । काशनवणोया अपि सज्ञा ॥ ५ ॥ श्यामा वर्णेन श्यामा अच्युतदेवी
त्यपि ॥ ६ ॥ शाम्यति पूनया शान्ता ॥ ७ ॥ भीषणमृकुटित्वात् मृकुटि ॥ ८ ॥
शोभनतारका अस्या सुतारका सुतारेत्यपि ॥ ९ ॥ ४४ ॥ अविद्यमान शोको
ऽस्या अशोका ॥ १० ॥ मानवाव मानवी अभिगम्यदशनत्वात् ॥ ११ ॥ चण्डा
प्रचण्डत्वात् ॥ १२ ॥ क्रोदे विद्यते शायते विदिता ॥ १३ ॥ अङ्गुशमस्त्यस्या अङ्गु
अभ्रादित्वाद ॥ १४ ॥ कमित्यव्यय क कुत्सित दृष्यति वन्दया ॥ १५ ॥ निवाति
भक्ताना दु खानि अनया निवाणी ॥ १६ ॥ बलमस्त्यस्या बला ॥ १७ ॥
मातुलिङ्गादीन्यवश्य धरति धारिणी ॥ १८ ॥ धरणोरगेन्द्रस्य प्रिया धरणप्रिया
वैरोद्या ॥ १९ ॥ ४५ ॥ नरेभ्यो दत्तमनया नरदत्ता ॥ २० ॥ गा धारयतीति गाधारी
पृषोदरादित्वात् ॥ २१ ॥ लोकानामभ्येव अम्बिका कुष्माण्डीत्यपि ॥ २२ ॥
पद्म करेऽस्त्यस्या पद्मावती । “अनजिरादि ” ॥ २३ ॥ ४८ ॥ इति मतौ दीधत्वम् ॥
२३ ॥ सिद्धानयते सिद्धायिका ॥ २४ ॥ एवमेताधतुर्विंशतिरपि जिनाना ऋषभा
दीना भक्ता क्रमेण जिनशासनस्य अधिष्ठा यो देवता शासनदेवता ॥ ४६ ॥

वृषो गजोऽथ प्लवग क्रौञ्चोऽञ्ज स्वास्तिक शशी ।

मकर श्रीवत्स खड्गी महिष शूकरस्तथा ॥ ४७ ॥

श्येनो वज्र मृगश्छागो नन्दावतो घटोऽपि च ।

कूमो नीलोत्पल शङ्ख फणी सिंहोऽर्हता ध्वजाः ॥ ४८ ॥

वृषादय चतुर्विंशति अहता ऋषभादीना ध्वजा चिह्नानि । एते च दक्षि
णाङ्गविनिवेशिनो लाञ्छनभेदा इति ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

रत्नौ च पद्मप्रभवामुपूज्यौ शुक्लौ तु चन्द्रप्रभमुष्पदन्तौ ।

कृष्णौ पुननेमिमुनी विनीलौ श्रीमल्लिपार्धौ कनकत्विपोऽन्ये ॥ ४९ ॥

नेमिमुनी इत्यरिष्टनेमिमुनिमुव्रतौ, अन्ये इति उक्तेभ्योऽन्ये ऋषभादय
षोडश कनकत्विष सुवर्णवणा ॥ ४९ ॥

उत्सर्पिण्यामतीताया चतुर्विंशतिरर्हताम् ।

केवलज्ञानी निर्वाणी सागरोऽथ महायशा ॥ ५० ॥

विमल सर्वानुभूति श्रीधरो दत्ततीर्थकृत् ।

दामोदर सुतेजाश्च स्वाम्यथो मुनिमुन्नत ॥ ५१ ॥

सुमति शिवगतिश्चैवास्तागोऽथ निमीश्वर ।

अनिलो यशोधरास्य कृतार्थोऽथ जिनेश्वर ॥ ५२ ॥

शुद्धमति शिवकर स्यन्दनश्चाथ सप्रति ।

उत्सर्पिण्यामिति दशसागरोपमकोटीकोटिप्रमाणाया कालविशेषे, अतीतायामिति अतिक्रान्ताया, तीर्थकराणा चतुर्विंशति । यथा-केवलज्ञानमस्यास्ति केवलज्ञानी ॥ १ ॥ निर्वाणमस्यस्य निर्वाणी ॥ २ ॥ गाम्भीर्येण सागर इव सागर ॥ ३ ॥ महद् व्यापकत्वाद्यशोऽस्य महायशः ॥ ४ ॥ ५० ॥ विगतो मलोऽस्य विमल ॥ ५ ॥ सर्वत्र सर्वज्ञत्वाद् अनुभूतिरस्य सर्वानुभूति ॥ ६ ॥ मुक्तिप्रिय धरति श्रीधर ॥ ७ ॥ दान दत्त तदस्यास्ति दत्त स चासौ तीर्थकृष्व दत्ततीर्थकृत् ॥ ८ ॥ जन्माभिषेके सुरैः क्षिप्त पुष्पदाम कण्ठाह्वयमानमुदरेऽस्य दामोदर ॥ ९ ॥ शोभनमाह्लादकत्वात् तेजोऽस्य सुतेजा ॥ १० ॥ जगता स्वाम्यात् स्वामी ॥ ११ ॥ मुनिवासौ सुव्रतश्च मुनिसुव्रत ॥ १२ ॥ ५१ ॥ शोभना मतिरस्य सुमति ॥ १३ ॥ शिवे मोक्षे गतिरस्य शिवगति ॥ १४ ॥ न विद्यते गाम्भीर्यात् स्तागो लब्धमध्यताऽस्य अस्ताग ॥ १५ ॥ परीषद्गोपसर्गादिनामनात्रिमि नमेस्तु वा ' ॥ (उणा ६१३) ॥ इति उपान्यस्य वेत्त, स चासौ ईश्वरश्च निमीश्वर ॥ १६ ॥ अनिल इव महाबलत्वाद् अनिल ॥ १७ ॥ यशसि धरति यशोधर ॥ १८ ॥ कृतोऽर्थ पूजाऽस्य कृतार्थ ॥ १९ ॥ जिनधासावीश्वरश्च जिनेश्वर ॥ २० ॥ ५२ ॥ शुद्धा निर्मला मतिरस्य शुद्धमति ॥ २१ ॥ शिव करोति शिवकर ॥ २२ ॥ स्य दत्ते देशनामृत स्यन्दन ॥ २३ ॥ नित्यप्रवृत्तत्वेन ध्यायमानत्वात् सप्रति ॥ २४ ॥

भाविन्या तु पद्मनाभ शूरदेव सुपार्श्वक ॥ ५३ ॥

स्वयप्रभश्च सर्वानुभूतिर्देवश्रुतोदयौ ।

पेटाल पोष्टिलश्चापि शतकीर्तिश्च सुव्रत ॥ ५४ ॥

अममो निष्कपायश्च निष्पुलाकोऽथ निर्मम ।

चित्रगुप्त सभाधिश्च सवरश्च यशोधर ॥ ५५ ॥

विजयो मल्लदेवौ चानन्तवीर्यश्च भद्रकृत् ।

भाविन्यामित्यागामिन्यामुत्सर्पिण्यां चतुर्विंशति तीर्थकरा । यथा-पद्मनाभा यस्य पद्मनाभ । नाभेनाग्नि ॥ ७१३१३४ ॥ इत्यप्समासान्त ॥ १ ॥ रागाद्यरीन् प्रति शूरो विक्रमी स चासौ देवश्च शूरदेव ॥ २ ॥ शोभनी पार्श्वो अस्य सुपाभ स्वाधिके के सुपाभक ॥ ३ ॥ ५३ ॥ स्वय प्रक्यण भाति स्वयप्रभ ॥ ४ ॥ सव शत्वात् सर्वानुभूतिरस्य सर्वानुभूति ॥ ५ ॥ दैव ध्रुत प्रतीतो दैवध्रुत ॥ ६ ॥

उदेति धर्मास्मादित्युदय ॥ ७ ॥ पठति तत्त्व पेढाल “चात्वालकदाल” ॥
 (उणा ४८०) ॥ इत्यादिशब्दादालान्तो निपात्यते ॥ ८ ॥ पोटयति भासते पुटति
 जन्मत एव ज्ञानत्रयेण श्लिष्यतीति वा पोटिल । “स्थण्डिलकपिल” ॥ (उणा ४८४) ॥
 इत्यादिशब्दादिनिपात्यते ॥ ९ ॥ शत बद्धप कीर्तयोऽस्य शतकीर्त्ति ॥ १० ॥ शोभन
 व्रतमस्य सुव्रत ॥ ११ ॥ ५४ ॥ नास्ति ममताऽस्य अमम ॥ १२ ॥ निर्गता कपाया
 अस्मात् निष्कपाय ॥ १३ ॥ निश्चित पोलयति ज्ञानेन महान् भवति निष्पुलाक
 “शुभिगृहिर्विदिपुलिगुम्य कित्” ॥ (उणा-३५) ॥ इत्याक ॥ १४ ॥ निगता
 ममताऽस्मात् निमम ॥ १५ ॥ चित्राण्याध्वर्यकारोणि गुप्तानि मनोवाङ्मायगुप्तयो
 ऽस्य चित्रगुप्त ॥ १६ ॥ सदा समाधियुक्तत्वात् समाधि ॥ १७ ॥ सवर आश्रव
 निरोधोऽस्त्यस्य सवर ॥ १८ ॥ यशो धरति यशोधर ॥ १९ ॥ ५५ ॥ विजयते
 जन्मादिकृत्याणैर्विजय ॥ २० ॥ कर्मभटाना मल्ल इव मल्ल ॥ २१ ॥ दीव्यति
 ज्ञानप्रिया देव ॥ २२ ॥ अनन्त वीर्य बलमस्याऽनन्तवीर्य ॥ २३ ॥ भद्र करोति
 भद्रकृत् । भद्रोऽपि २४ ॥

उपसहारमाह—

एव सर्वावसर्पिण्युत्सर्पिणीषु जिनोत्तमा ॥ ५६ ॥

एवमिति चतुर्विंशतिश्चतुर्विंशति, सवासु वत्तमानातीतानागतासु अवसर्पि
 ण्युत्सर्पिणीषु कालविशेषेषु जिनोत्तमास्त्वार्थकरा भवन्ति इति ॥ ५६ ॥

तेषां च देहोऽद्भुतरूपगन्धो निरामय स्वेदमलोज्झितश्च ।

श्वासोऽब्जगन्धो रुधिरामिष तु गोक्षीरधारावद्वल हविस्त्रम् ॥ ५७ ॥

आहारनीहारविधित्वदृश्यश्चत्वार एतेऽतिशया सहोत्था ।

तेषामिति तीर्थकराणां, देह काय अद्भुत लोकोत्तर रूप गन्धश्च यस्य स तथा
 निरामयो नीरोग स्वेदेन अङ्गजलेन मलेन च त्वगावारवकिट्टेनोज्झित स्वेदमलोज्झित-
 एष प्रथम सहोत्थोऽतिशय ॥ श्वास उच्छ्वासनि श्वास, अब्ज पद्म तस्यैव गन्धोऽस्या
 ब्जगन्ध इति द्वितीय ॥ रुधिर चामिष च “अग्राणिप दावे” ॥ ३१११३६ ॥ इति
 समाहारे रुधिरामिष मासशोणित, गोक्षीरधारावद्वल पाण्डुरम्, अविस्त्र,
 अनामगन्धि इति तृतीय ॥ ५७ ॥ आहारोऽभ्यवहरण नीहारो मूत्रपुरीषोत्सगन्तयोविधि
 क्रिया न दृश्यते इति अदृश्य मासचक्षुषा न पुनरवध्यादिलोचनेन पुता । यदाहु —
 पच्छन्ने आहारनीहारे अदिस्ते मसचक्षुषा” एष चतुर्थ ॥ एते चत्वारोऽपि
 जगतोऽप्यतिशेरते तीर्थकरा एभिरित्यतिशया, सहोत्था सहजमान ॥

अथ वगदशजातिशयानाह-

क्षेत्रे स्थितिर्योजनामात्रकेऽपि नृदेवतिर्यग्जनकोटिकोटेः ॥५८॥

वाणी तृतीयकसुरलोकभाषासवादिनी योजनगामिनी च ।

भागण्डल चारु च मौलिपृष्ठे विडम्बिताहर्पतिमण्डलश्चि ॥५९॥

साम्रे च गव्यूतिशतद्वये रुजा वेगेतयो मार्यतिवृष्ट्यवृष्टय ।

दुर्भिक्षमन्यस्वकचक्रतो भय स्यान्नैत एकादश कर्मघातजा ॥६०॥

योजनाप्रमाणेऽपि क्षेत्रे समवसरणभुवि नृणां देवानां तिरश्चां च जनानां कोटीकोटि
गण्यमानां रितिरवस्थानमिति प्रथम कर्मक्षयजोऽतिशय ॥ ५८ ॥ वाणी भाषा अद्भु
भाषाभी तृतीयकसुरलोकभाषया सवदति तद्भाषाभावेन परिणमतीत्येवशांला, योजनमेक
शच्छति ध्याप्रोतीत्येवशांला योजनगामिनी चेति द्वितीय ॥ भाना प्रभाणां मण्डल भा
मण्डलम्, मौलिपृष्ठे शिरः पश्चिमभागे तच्च विडम्बितदिनकरविम्बलक्ष्मीकमित्यत एव
आद्य मतोहरमिति तृतीय ॥ ५९ ॥ साम्रे पञ्चविंशतियोजनाधिके गव्यूति कोशद्वयम्,
गव्यूतीनां शतद्वये योजनशत इत्यर्थः, रुजा रोगो ज्वरादिन स्यादिति चतुर्थ ॥ तथा वैर
परस्परविरोधो न स्यादिति पञ्चम ॥ तथा इति धान्याद्युपद्रवकारी प्रचुरो मूषिकादि
प्राणिगणो न स्यादिति षष्ठ ॥ तथा मारिरौत्पातिक सर्वगत मरण न स्यादिति सप्त
म ॥ तथा अतिदृष्टिर्निरन्तर वषण न स्यादित्यष्टम ॥ तथा अदृष्टिः सवथा वृष्ट्यभावो
न स्यादिति नवम ॥ दुर्भिक्ष भिक्षाणामभाको न स्यादिति दशम ॥ तथा स्वराष्ट्रात्
परराष्ट्रात् भय न स्यादित्येकादश ॥ एवमेकादश अतिशया समणा ज्ञानावरणी
गादीनां शत्रुणां पातात् क्षयात् जायन्ते इति ॥ ६० ॥

दशवृत्तानतिशयानाह-

रो धर्मचक्र चमरा सपादपीठ मृगे द्रासनमुज्ज्वल च ।

छत्राय रत्नमयध्वजोऽहिन्यासे च चामीकरपङ्कजानि ॥६१॥

पद्मत्रयं चारु चतुर्मुखाङ्गता चैत्यद्रुमोऽधोवदनाश्च कण्टका ।

गुप्तातिर्दुर्दुभिनाद उच्चकैर्वातोऽनुकूल शकुनाः प्रदक्षिणाः ॥६२॥

गणान्धुर्वर्ष बहुवर्णपुष्पवृष्टिः कचश्मश्रुनखाप्रवृद्धिः ।

दुर्बिधाऽमर्त्यनिकायकोटिर्जुधन्यभावादपि पार्श्वदेशे ॥ ६३ ॥

ऋत्वमित्यमी ।

॥ ६४ ॥

खे आकाशे धर्मप्रकाशक चक्र धर्मचक्र भवतीति देववृत्त प्रथमोऽतिशय ॥
 तथा खे चमरा इति द्वितीय ॥ तथा खे पादपीठेन सह मृगेन्द्रासन सिंहासनमुज्ज्वल
 निमलमाकाशस्फटिर्मयत्वादिति तृतीय ॥ तथा खे च्छत्रत्रयमिति चतुर्थ ॥ तथा
 रु रत्नमयो ध्वज इति पञ्चम ॥ तथा पादन्यासनिमित्त सुवर्णकमलानि भवन्तीति
 षष्ठ ॥ ६१ ॥ तथा समवसरणे रत्नसुवर्णरूप्यमय प्राकारत्रय मनोज्ञ भवतीति सप्तम ॥
 तथा चत्वारि मुखानि अङ्गानि गात्राणि च यस्य स तथा तद्भावश्चतुर्मुखाङ्गता भव
 तीति अष्टम ॥ तथा चैत्याभिधानो द्विमोऽशोकवृक्ष स्यादिति नवम ॥ तथा अधोमु
 खा कण्टका भवन्तीति दशम ॥ तथा द्विमाणामानतिनम्रता स्यादिति एकादश ॥
 तथा उर्वभुवनव्यापी दुन्दुभिध्वान स्यादिति द्वादश ॥ वात सुखदत्वादनुकूलो
 भवतीति त्रयोदश तथा ॥ शकुना पक्षिण प्रदक्षिणगतय स्युरिति चतुर्दश ॥ ६२ ॥
 तथा गन्धोदकवृष्टिरिति पञ्चदश ॥ बहुवर्णाना पञ्चवर्णाना जानूत्सेधप्रमाणपुष्पाणां
 वृष्टि स्यादिति षोडश ॥ तथा कचानां केशानामुपलक्षणत्वात् लोम्रा च द्मथुण
 कूचस्य, नखाना पाणिपादजानामप्रवृद्धिरवस्थितस्वभावत्वमिति सप्तदश ॥ तथा भव-
 नपत्यादिचतुर्विधदेवनिकायाना जघन्यतोऽपि समीपे कोटिभवतीति अष्टादश ॥ ६३ ॥
 तथा ऋतूना वसन्तादीनां सबदा पुष्पादिसामग्रीभिरिन्द्रियाधानां स्पशरसगन्धरूप
 शदानाममनोज्ञानामपकर्षेण, मनोज्ञानां च प्रादुभावेऽनुकूलत्व भवतीत्येतेनविंश ॥
 इति देवै कृता एकोनविंशतिस्तीर्थकृतामतिशया । एते च यदन्यथाऽपि दृश्यन्ते
 तन्मतान्तरमवगम्यमिति । ते च सहजैश्चतुर्भि कमक्षयजैरेकादशभि सह मीलिता-
 एकत्र योजिताश्चतुर्विंशद्भवन्तीति ॥ ६४ ॥

अथ वचनातिशयानाह—

सत्कारवत्त्वमौदात्यमुपचारपरीतता ।

१ भेगगम्भीरघोषत्व प्रतिनादविधायिता ॥ ६५ ॥

दक्षिणत्वमुपनीतरागत्व च महार्थता ।

अव्याहतत्व शिष्टत्व सशयानामसम्भव ॥ ६६ ॥

निराकृता योषरत्व हृदयङ्गमतापि च ।

मिथ साकाङ्क्षता प्रस्तावौचित्य तत्त्वनिष्ठता ॥ ६७ ॥

अप्रकीर्णप्रसृतत्वमस्वस्वाधान्यनि दता ।

आभिजात्यमतिस्निग्धमधुरत्व प्रशस्यता ॥ ६८ ॥

अथ कर्मक्षयजानतिशयानाह-

क्षेत्रे स्थितिर्योजनमात्रकेऽपि नृदेवतिर्यग्जनकोटिकोटः ॥५८॥

वाणी नृतिर्यक्सुरलोकभाषासवादिनी योजनगामिनी च ।

भामण्डल चारु च मौलिपृष्ठे विडम्बितार्हर्पति ण्डलशि ॥५९॥

साग्रे च गव्यूतिशतद्वये रुजा वैरेतयो मार्यतिवृष्ट्यवृष्ट्य ।

दुर्भिक्षमन्यस्वकचक्रतो भय स्यान्नैत एकादश कर्मघातजा ॥६०॥

योजनप्रमाणेऽपि क्षेत्रे समवसरणभुवि नृणां देवानां तिरश्चां च जनानां कोटीकाटि सङ्ख्याना स्थितिरवस्थानमिति प्रथमं कर्मक्षयजोऽतिशयः ॥ ५८ ॥ वाणी भाषा अद्भ्य मागधी नरतिर्यक्सुरलोकभाषया सवदति तद्भाषाभावेन परिणमतीत्यवशीला, योजनमेकं गच्छति व्याप्रोतीत्यवशीला योजनगामिनी चेति द्वितीयः ॥ भाना प्रभाणां मण्डलभा मण्डलम्, मौलिपृष्ठे शिरःपद्मभागे तच्च विडम्बितदिनकरविम्बलक्ष्मीकमित्यत एव चारु मनोहरमिति तृतीयः ॥ ५९ ॥ साग्रे पञ्चविंशतियोजनाधिके गव्यूतिः क्रोशद्वयम्, गव्यूतीनां शतद्वये योजनशत इत्यर्थः, रुजा रोगो ज्वरादिन स्यादिति चतुर्थः ॥ तथा वैर परस्परविरोधो न स्यादिति पञ्चमः ॥ तथा इतिर्धान्याशुपद्रवकारी प्रचुरो मूषिकादि प्राणिगणो न स्यादिति षष्ठः ॥ तथा मारिरौत्पातिकः सवगत मरण न स्यादिति सप्तमः ॥ तथा अतिवृष्टिर्निरन्तर वषण न स्यादित्यष्टमः ॥ तथा अगृष्टिः सवथा गृध्यभावो न स्यादिति नवमः ॥ दुर्भिक्षं भिक्षाणामभावो न स्यादिति दशमः ॥ तथा स्वराष्ट्रात् परराष्ट्राच्च भय न स्यादित्येकादशः ॥ एवमेकादश अतिशया कर्मणा ज्ञानावरणा यादीनां चतुर्णां घातात् क्षयात् जायन्ते इति ॥ ६० ॥

देवकृतानतिशयानाह-

स्वे धर्मचक्रं चमरा सपादपीठं मृगेन्द्रासनमुज्ज्वलं च ।

छत्रत्रयं रत्नमयध्वजोऽहिन्यासे च चामीकरपङ्कजानि ॥६१॥

वप्रत्रयं चारुं चतुर्मुखाङ्गतां चैत्यद्वयोऽधोवदनाश्च कण्टकाः ।

द्रुमानतिर्दुन्दुभिनाद उच्चकैर्वातोऽनुकूलः शकुनाः प्रदक्षिणाः ॥६२॥

गधाम्बुवर्षं बहुवर्णपुष्पवृष्टिः कचश्मश्रुनखाप्रवृद्धिः ।

चतुर्विधाऽमर्त्यनिकायकोटिर्जघन्यभावादपि पार्श्वदेशे ॥ ६३ ॥

अतूनामिन्द्रियार्थानामनुकूलत्वमित्यमी ।

एकोनविंशतिर्देव्याश्चतुस्त्रिंशच्च मीलिता ॥ ६४ ॥

अन्तराया दानलाभवीर्यभोगोपभोगगा ।

हासो रत्यरती भीतिर्जुगुप्सा शोक एव च ॥७२॥

कामो मिथ्यात्वमज्ञान निद्रा चाविरतिस्तथा ।

रागो द्वेषश्च नो दोषास्तेषामष्टादशाप्यमी ॥७३॥

दानगतोऽन्तराय इत्येको दोषः ॥ लाभगतोऽन्तराय इति द्वितीयः ॥ वीर्यगतोऽन्तराय इति तृतीयः ॥ भुज्यते भोगः सगादि* तद्रतोऽन्तराय इति चतुर्थः ॥ उप-
भुज्यते उपभोगोऽज्ञानादि तद्रतोऽन्तराय इति पञ्चमः ॥ हासो हास्यमिति षष्ठः ॥
रतिः पदायानामुपरि प्रीतिरिति सप्तमः ॥ अरती रतिविपर्यय इति अष्टमः ॥ भीतिः
भयमिति नवमः ॥ जुगुप्सा घृणेति दशमः ॥ शोकश्चित्तवैधुर्यमित्येकादशः ॥७२॥ कामो
मन्मथ इति द्वादशः ॥ मिथ्यात्व दर्शनमोह इति त्रयोदशः ॥ अज्ञान मौढ्यामिति
चतुर्दशः ॥ निद्रा स्वाप इति पञ्चदशः ॥ अविरतिरप्रत्याख्यानमिति षोडशः ॥ रागः सुखा
भिज्ञस्य सुखानुस्मृतिपूर्वः सुखे तत्साधनेऽप्यभिमते विषये गर्द्व इति सप्तदशः ॥
द्वेषो दुःखाभिज्ञस्य दुःखानुस्मृतिपूर्वः दुःखे तत्साधने वा क्रोध इत्यष्टादशः ॥ इत्यष्टा-
दशः दोषास्तेषामष्टपञ्चादीनामर्हतां न भवन्तीति ॥ ७३ ॥

महानन्दोऽमृत सिद्धिः कैवल्यमपुनर्भवः ।

शिव नि श्रेयसः श्रेयो निर्वाणं ब्रह्म निर्वृतिः ॥७४॥

महोदयः सर्वदुःखक्षयो निर्याणमक्षरम् ।

मुक्तिर्मोक्षोऽपवर्गः

महानानन्दोऽत्र महानन्दः ॥ १ ॥ नास्ति मृतमत्र अमृतम् ॥ २ ॥ सिद्धयत्य-
स्यामिति सिद्धिः ॥ ३ ॥ सबन्धमक्षयात्केवलस्यात्मनो भावः कैवल्यम् ॥ ४ ॥ न
पुनर्भवो जन्मात्र अपुनर्भवः । ५ पुनर्भवतीति वा ॥ ५ ॥ सदानन्दमग्रे शय्यते
स्थायतेऽस्मिन्निति शिवम् । “शीडापो ह्रस्व-व वा” ॥ (उणा-५०६) ॥ इति व ॥
६ ॥ निश्चितः श्रेयो नि श्रेयसम् । “निसश्च श्रेयसः” ॥७३॥१२२॥ इत्यत्र समा-
सान्तः ॥ ७ ॥ अतिशयेन प्रशस्य श्रेयः “गुणाङ्गात्”-॥७३॥१९॥ इतीयसौ “प्रश-
स्यश्च” ॥७४॥३४॥ इति श्रुदेशः ॥ ८ ॥ निवाल्यात्माऽत्रेति निर्वाणम् ।
‘निवाणमवाते’ ॥४१२॥७९॥ इति साधु ॥ ९ ॥ बृहति वद्धतेऽस्मिन्नानन्द इति
ब्रह्म पुच्छीबलिङ्गः ॥१०॥ निर्व्रियते सुखीभूयतेऽस्यामिति निर्वृतिः ॥११॥७४॥ महान्
ज्ञानस्योदयोऽत्रेति महोदयः ॥ १२ ॥ सर्वदुःखानां क्षयोऽत्र सर्वदुःखक्षयः ॥ १३ ॥
निर्यान्ति सर्वदुःखान्यत्र निर्याणम् ॥ १४ ॥ न क्षरति चलत्यस्मादात्मैत्यक्षरम् ।

अमर्मवेधितौदार्यं धर्मार्थप्रतिबद्धता ।

कारकाद्यविपर्यासो विभ्रमादिवियुक्तता ॥ ६९ ॥

चित्रकृत्वमद्भुतत्व तथानतिविलम्बिता ।

अनेकजातिवैचित्र्यमारोपितविशेषता ॥ ७० ॥

सत्त्वप्रधानता वर्णपदवाक्यविविक्तता ।

अव्युच्छित्तिरखेदित्व पञ्चत्रिंशच्च वाग्गुणा ॥ ७१ ॥

सस्कारवत्त्व सस्कृतादिलक्षणयुक्तत्वम् ॥ १ ॥ औदास्यमुच्चैर्गृहिता ॥ २ ॥

उपचारपरीतता अप्राम्यत्वम् ॥ ३ ॥ मेघगम्भारघोषत्व मेघस्येव गम्भीरशब्दत्वम् ॥ ४ ॥

प्रतिनादविधायिता प्रतिरबोपेतत्वम् ॥ ५ ॥ ६५ ॥ दक्षिणत्व सरलत्वम् ॥ ६ ॥ उपनीत
रागत्व मालवकैशिक्यादिग्रामरागयुक्तता ॥ ७ ॥ एते च सप्त शब्दापेक्षयाऽतिशया ।

अन्ये त्वर्थाश्रया - तत्र महायता बृहदभिधेयता ॥ ८ ॥ अव्याहतत्व पूर्वापरवा

क्याधाविरोध ॥ ९ ॥ शिष्टत्व अभिमतसिद्धान्तोक्तार्थता । वक्तु शिष्टतासूचकत्व

च ॥ १० ॥ सशयानामसम्भवोऽसन्दिग्धत्वम् ॥ ११ ॥ १६ ॥ निराकृतान्योत्तरत्व

परदूषणाविषयता ॥ १२ ॥ हृदयङ्गमता हृदयग्राह्यत्वम् ॥ १३ ॥ मिथ साका

ङ्क्षता परस्परं पदानां वाक्यानां वा सापेक्षता ॥ १४ ॥ प्रस्तावौचित्य देशकाला

व्यतीतत्वम् ॥ १५ ॥ तत्त्वनिष्ठता विवक्षितवस्तुस्वरूपानुसारिता ॥ १६ ॥ ६७ ॥

अप्रकीणप्रसृतत्व सुसम्बद्धस्य सत प्रसरण, अथवा असम्बद्धाधिकारत्वातिविस्तरयोर

भाव ॥ १७ ॥ अस्वच्छाधान्यनिन्दता आत्मोत्कषपरनिन्दाविप्रयुक्तत्वम् ॥ १८ ॥

आभिजात्य वक्तु प्रतिपादस्य वा भूमिकानुसारिता ॥ १९ ॥ अतिस्निग्धमधुरत्व घृतगु-

डादिवत् सुखवारित्वम् ॥ २० ॥ प्रशस्यता उक्तगुणयोगात् प्राप्तश्चाप्यता ॥ २१ ॥ ६८ ॥

अमर्मवेधिता परममानुषदृष्टनस्वरूपत्वम् ॥ २२ ॥ औदायमभिधेयस्यार्थस्यानुच्छत्वम्

॥ २३ ॥ धर्माथप्रतिबद्धता धर्माध्याम्यमनपेतत्वम् ॥ २४ ॥ कारकाद्यविपर्यास

कारककालवचनलिङ्गादिव्यत्ययवचनदापापेतता ॥ २५ ॥ विभ्रमादिवियुक्तता

विभ्रमो वक्तृननसो भ्रान्तता स आदिर्धया विक्षेपादानां ते विभ्रनादयो मनोदोषास्तै

र्वियुक्तत्वम् ॥ २६ ॥ ६९ ॥ चित्रकृत्वमुत्पादिताच्छित्रकौतूहलत्वम् ॥ २७ ॥ अद्भुतत्व

प्रतीतम् ॥ २८ ॥ तथानतिविलम्बिता प्रतीता ॥ २९ ॥ अनेकजातिवैचित्र्य जातयो

वर्णनीयवस्तुस्वरूपवर्णनानि तत्संश्रयाद्विचित्रत्वम् ॥ ३० ॥ आरोपितविशेषता

वचनान्तरापेक्षया आहितविशेषणत्वम् ॥ ३१ ॥ ७० ॥ सत्त्वप्रधानता साहसापेतता ॥ ३२ ॥

वर्णपदवाक्यविविक्तता वर्णादीनां विच्छिन्नत्वम् ॥ ३३ ॥ अव्युच्छित्तिविविक्षिताथ-

सम्यक्सिद्धिवावदव्ययच्छिन्नवचनप्रमेयता ॥ ३४ ॥ अरोदित्व अनायाससम्भव

॥ ३५ ॥ इत्येवमहता पञ्चत्रिंशद्वाचा गुणा अतिशया भवन्तीति ॥ ७१ ॥

गुरुधर्मोपदेशक ॥७७॥

गृणाति धर्मे गुरु “कृप्र मृत उर्व” ॥ (उणा-७३४) ॥ इति उ । धर्मस्योप-
देश धर्मोपदेशक । निषेकादिकरो गुरुरित्यन्ये ॥ १ ॥ ७७ ॥

अनुयोगकृदाचार्य

अनुयोग व्याख्या करोत्यनुयोगकृन् । आचर्यते सेव्यत इत्याचार्य , आचरे
साधुरिति वा । आचार प्राहयतीति नैरुक्त , मन्त्रव्याख्याकृदाचार्य इत्यन्ये ॥ १ ॥

उपाध्यायस्तु पाठक ।

उपेत्याधीयतेऽस्मादित्युपाध्याय “इदोऽपादाने तु टिद्धा” ॥ ५।३।१९॥ इति घञ्
॥ १ ॥ पाठयति इति पाठकोऽध्यापक ॥ २ ॥

अनूचान प्रवचने साङ्गेऽधीती गणिश्च स ॥७८॥

अनूचाचेत्यनूचान ॥ “वेयिवदनाश्वदनूचानम्” ॥ ५।२।३॥ इति काने साधु
॥ १ ॥ प्रोच्यते प्रवचनमागमस्तत्र साङ्गे इत्याचारायङ्गयुक्ते अधीतमनेनाधीती “इष्टादे ”
॥ ७।१।१६८॥ इतीनि “व्याप्ये केच ” ॥ २।२।९९॥ इति कमणि सप्तमी । गण्यते
पूज्यतया इति गणि “खरेभ्य इ ” ॥ (उणा ६०६) ॥ इति इ ॥ २ ॥ ७८ ॥

शिष्यो विनेयोऽन्तेवासी

शासनीय शिष्य “द्वृगस्तुजुपेतिशास ” ॥ ५।१।४०॥ इति क्यपि २
“इसास शास ” ॥ ४।४।११८॥ इतीसादेश ॥ १ ॥ विनीयते विनेय । “य
एचात् ॥ ५।१।२८॥ इति य ॥ २ ॥ गुरोरन्ते वसत्यवश्य इति अन्तेवासी “शय-
वासिवासेष्वकालात् ” ॥ ३।२।२५॥ इति सप्तम्या अलुप् ॥ ३ ॥ शेषश्चात्र “शिष्ये
छात्र ” ॥

शैक्ष प्राथमकल्पिक ।

शिक्षाशीलमस्य शैक्ष । “अङ्स्थान्छत्रादेरञ्” ॥ ६।४।६०॥ इत्यञ् । शिक्षायां
भव इति वा “शिक्षादेश्वाण् ” ॥ ६।३।१४८॥ इत्यण् ॥ १ ॥ प्रथमकल्प आचारम्भ
प्रयोजनमस्य प्राथमकल्पिक , प्रथमकल्पमधीत इति वा “पदकल्पलक्षणान्तकृत्वाख्या
नाख्यायिकात् ॥ ६।२।११९॥ इतीक्प् ॥ २ ॥

सतीर्व्याम्वेकगुरव

अश्यते प्राप्यते क्षीणकमभिरिति वा । “मीज्यजिमामदशीवसिक्म्य सर ” ॥
 (उणा-४३९) ॥ इति सर ॥ १५ ॥ कमभिमुच्यतेऽत्र मुक्ति ॥ १६ ॥ मुच्यते
 सबकर्मभिरनेति मोक्ष “मावाचयमि”-॥ (उणा-५६४) ॥ इति स मोक्ष्यन्ते
 त्यज्यन्ते दु खान्यनेति वा ॥ १७ ॥ कमभिरपरुज्यतेऽत्रापवग ॥ १८ ॥ शेषश्चान्
 ‘निवाणे स्यात् शीतीभाव । शान्तिर्नैश्वर्यमन्तिक ” ॥

अथ मुमुक्षु श्रमणो यति ॥७५॥

वाचयमो यती साधुरनगार ऋषिर्मुनि ।

निर्ग्रन्थो भिक्षु

मोक्षमिच्छुमुमुक्षु ॥ “सन्भिक्षाशसेरु ” ॥५।२।३३॥ इति उ ॥ १ ॥
 श्राम्यति तपसेति श्रमण श्रवणोऽपि नन्द्यादित्वादन ॥ २ ॥ यतते मोक्षायेति
 यति “पदिपठि-” ॥ (उणा-६०७) ॥ इत्यादिना इ ॥ यच्छत्युपरमति सर्व
 सङ्गेभ्य इति वा ॥ ३ ॥ वाच यच्छति नियमयति वाचयम । “वाचयमो व्रते”
 ॥५।१।११५॥ इति साधु ॥ ४ ॥ यत यमनमस्त्यस्य यती ॥ ५ ॥ उत्तमक्षमादिभि
 गुणविशेषैर्भावितात्मा साधोति साधु सम्यक्दर्शनादिभि परम पद साधयतीति
 वा “कृवापाजिस्त्रदिसाधि”-॥ (उणा-१) ॥ इत्युण् ॥ ६ ॥ नास्त्यगारमस्य
 अनगार ॥ ७ ॥ ऋपति जानाति तत्त्व ऋषि “नाम्युपात्य”-॥ (उणा ६०९) ॥
 इति कि , दर्शनाद्वा ऋषि , यद्भट्टतोत ऋषि-व किल दशनादिति ॥ ८ ॥ मन्यते
 ऽसौ मुनि “मनेरुदेतौ चास्य वा” (उणा-६१२) ॥ इति इ पुत्रीलिङ्ग ॥ ९ ॥
 प्र-थात् द्रव्यानिष्कान्तो निर्ग्रन्थ ॥ १० ॥ भिक्षणशीलो भिक्षु । भिनस्ति क्षुधम
 ष्टप्रकार कर्मेति वा ॥ ११ ॥

अस्य स्व तपो-योग शमादयः ॥७६॥

अस्य मुमुक्षोस्तपोयोगशमादयो धन आदिश-दात् क्षात्यादय । ततस्तपो
 धन , योगी, शमभूत्, क्षान्तिमानित्यादीनि यौगिकानि नामानि भवन्तीति ॥ ७६ ॥

मोक्षोपायो योगो ज्ञानश्रद्धानचरणात्मक ।

मोक्षोपाय कारणम् । मुमुक्षुभिर्मुच्यते योग ज्ञान यथावस्थिततत्त्वावबोध ,
 श्रद्धान सम्यक्त्वेषु रुचि चरण चारित्र सावद्ययोगत्याग तानि आत्मा स्वरूप
 यस्य स तथा ॥

अभाषण पुनर्मान

न भाष्यतेऽभाषणम् ॥ १ ॥ मुने कम मौन पुत्रीबलिङ्ग ‘ध्वृणगाप्याद’

॥७।१।६९॥ इत्यण् ॥ २ ॥

गुरुर्धर्मोपदेशक ॥७७॥

गृणाति धर्मं गुरु “कृष्णं मृत उच” ॥ (उणा-७३४) ॥ इति उ । धर्मस्योप-
देशं धर्मोपदेशक । निषेकादिकरो गुरुरित्यन्ये ॥ १ ॥ ७७ ॥

अनुयोगकृदाचार्य

अनुयोग व्याख्या करोत्यनुयोगकृत् । आचर्यते सेव्यत इत्याचार्य , आचारे
साधुरिति वा । आचार ग्राह्यतीति नैरुक्त , मन्त्रव्याख्याकृदाचार्य इत्यन्ये ॥ १ ॥

उपाध्यायस्तु पाठक ।

उपेत्याधीयतेऽस्मादित्युपाध्याय “इहोऽपादाने तु टिद्धा” ॥ ५।३।१९ ॥ इति घम्
॥ १ ॥ पाठयति इति पाठस्योऽध्यापक ॥ २ ॥

अनूचान प्रवचने साङ्गेऽधीती गणिश्च स ॥७८॥

अनूवाचेत्यनूचान ॥ “वेयिवदनाश्वदनूचानम्” ॥ ५।२।३ ॥ इति काने साधु-
॥ १ ॥ प्रोच्यते प्रवचनमागमस्तत्र साङ्गे इत्याचाराद्यङ्गयुक्ते अधीतमनेनाधीती “इष्टादे ’
॥ ७।१।१६८ ॥ इतीनि “व्याप्ये केच ” ॥ २।२।९९ ॥ इति कमणि सप्तमी । गण्यते
पूज्यतया इति गणि “स्वरेभ्य इ ’ ॥ (उणा ६०६) ॥ इति इ ॥ २ ॥ ७८ ॥

शिष्यो विनेयोऽन्तेवासी

शासनीय शिष्य “दृष्टुस्तुजुपेतिशास ” ॥ ५।१।४० ॥ इति क्यपि ।
“इसास शास ” ॥ ४।४।११८ ॥ इतीसादेश ॥ १ ॥ विनीयते विनेय । “य
एचात ’ ॥ ५।१।२८ ॥ इति य ॥ २ ॥ गुरोरन्ते वसत्यवश्य इति अन्तेवासी “शय-
वासिवासेष्वकालात् ’ ॥ ३।२।२५ ॥ इति सप्तम्या अलुप् ॥ ३ ॥ शेषञ्चात्र “शिष्ये
छात्र ” ॥

शैक्ष प्राथमकल्पिक ।

शिक्षाशीलमस्य शैक्ष १ ‘अहम्थाच्छत्रादेरम्” ॥ ६।४।६० ॥ इत्यञ् । शिक्षायो
भव इति वा ‘शिक्षादेश्वाण्’ ॥ ६।३।१४८ ॥ इत्यञ् ॥ १ ॥ प्रथमकल्प आचारम्भ
प्रयोजनमस्य प्राथमकल्पिक प्रथमकल्पमधीत इति वा “पदकल्पलक्षणान्तक्त्वारया
नाग्यायिकात् ’ ॥ ६।२।११९ ॥ इतीकण् ॥ २ ॥

सतीर्थ्यास्त्वेकगुरव

तरन्त्यनेन विद्याम्भोधिमिति तीर्थं गुरु, समाने तीर्थं वसन्ति सतीर्थ्या
“सतीर्थ्ये” ॥६।४।७८॥ इति यान्तो निपात्यत ॥ १ ॥ एक समानो गुरुरेपामे
कगुरव ॥ २ ॥

१ विवेक पृथगात्मता ॥७९॥

विवेचन हेयोपादेयज्ञान विवेक । अविवेकात् पृथक् भिन आत्मा पृथ
भात्मा तद्भाव पृथगात्मता ॥ ७९ ॥

एकब्रह्मव्रताचारा मिथ सैब्रह्मचारिण ।

तुल्यागमास्तुल्यव्रतास्तुल्याचाराश्च अन्योऽय समाने ब्रह्मण्यागमे गुरुकुले वा
व्रत चरन्तालेवशीला सब्रह्मचारिण, समाना ब्रह्मचारिण इति वा “सब्रह्मचारी”
॥३।२।१५०॥ इति निपात्यते ॥

स्यात्पारम्पर्यमाज्ञाय सप्रदायो गुरुक्रम ॥८०॥

परम्पराया गुरुशिष्यप्रशिष्यादिसन्तानरूपाया भाव पारम्पर्यम् ॥१॥ आम्ना
यते आम्नाय ॥२॥ सम्यक् प्रदीयते सम्प्रदाय ॥३॥ गुरो क्रमो गुरुक्रम ॥४॥८०॥

व्रतादान परिव्रज्या तपस्या नियमस्थिति

व्रत शास्त्रविहितो नियमस्तस्यादान व्रतादानम् ॥१॥ परिव्रजन परिव्रज्या । प्रव
ज्यापि । “आस्यष्टिव्रज्यज क्यप्” ॥१।३।९७॥ इति क्यप् ॥ २ ॥ तपस करण
तपस्या ‘तपस क्यन्’ ॥३।४।३६॥ इति क्यनि शसिप्रत्ययात्” ॥५।३।१०५॥
इति अ ॥३॥ नियमे व्रतेऽवस्थान नियमस्थिति ॥ ४ ॥

अहिंसासूनुतामतेयब्रह्माकिञ्चनता यैमाः ॥८१॥

हिंसा प्राणव्यपरोपण तदभावोऽहिंसा ॥ १ ॥ सूनुत प्रिय सत्य च वच ॥२॥
स्तेयमदत्तादान तदभावोऽस्तेयम् ॥३॥ ब्रह्मेति ब्रह्मचर्यं मथुनत्याग ॥४॥ अकिञ्चनता
परिग्रहत्याग ॥५॥ यम्यते चित्तमेभिरिति यमा ॥ ८१ ॥

नियमा शौचसन्तोषो स्वाध्यायतपसी अपि ।

देवताप्रणिधान च

नियम्यते चित्तमेभिर्नियमा । गुचेभाव कम वा शौच कायमनसो गुदि
॥१॥ सन्तोष सन्निहितसाधनादधिरम्याऽनुपादित्वा ॥२॥ स्वनीयमध्ययन स्वाध्यायो

मोक्षशास्त्राध्ययन प्रणवजपो वा ॥ ३ ॥ तप्यते तदिति तपश्चान्द्रायणादि ॥ ४ ॥
देवताया वीतरागस्य प्रणिधानमात्मना सवत सम्भेद ॥ ५ ॥

करण पुनरासनम् ॥८२॥

क्रियते मनोऽपश्यमनेन करणम् ॥ १ ॥ आस्यतेऽनेन आसन पद्मास
नादि ॥ २ ॥ ८२ ॥

प्राणायाम प्राणयम श्वासप्रश्वासरोधनम् ।

प्राणस्य आयमन प्राणायाम ॥१॥ प्राणस्य यमन प्राणयम ॥२॥ सत्यासने
बाह्यस्य वायोराचमन श्वास , कोष्ठस्य वायोनि श्वसन प्रश्वास , तयो रोधन गति
च्छेद ॥

प्रत्याहारम्विन्द्रियाणा विषयेभ्य समाहृति ॥८३॥

प्रतीपमाहरण विषयेभ्य इन्द्रियाणा प्रत्याहार ॥ १ ॥ ८३ ॥

धारणा तु कचिद्ध्येये चित्तस्य स्थिरबन्धनम् ।

धारण धारणा कचिदिति देवतादी ध्यातव्ये चित्तस्य स्थिरो बन्ध स्थैर्यमिति
यावत् ॥

ध्यानं तु विषये तस्मिन्नेकप्रत्ययसन्तति ॥८४॥

ध्यायते ध्यान विषये तस्मिन्निति देवतादी ध्येये एव प्रत्ययान्तरेणापरागृष्टा
प्रत्ययस्य ध्येयालम्बनस्य सन्तति सदृश प्रवाह इति ॥ ८४ ॥

समाधिस्तु तदेवार्थमात्राभासनरूपम् ।

सम्यगाधीयते समाधि तदेव ध्यानमेवायमात्राभासनरूप ध्येयाकारनिभा
सात्मक ध्येयस्वभावावेशात् ॥

उपसंहारमाह—

एव योगो यमाद्यङ्गैरष्टभि सम्मतोऽष्टधा ॥८५॥

स्पष्टम् ॥ ८५ ॥

श्व श्रेयस शुभशिवे कल्याण श्रवणीयस श्रेयः ।

क्षेम भावुकभविकुशलमङ्गलमद्रमद्रशस्तानि ॥८६॥

शोभन श्रेय श्व श्रेयस, श्व आगामि श्रेयो वा । ' निसध श्रेयस " ॥७१३॥
 १२२॥ इत्यत्समासान्त ॥१॥ शोभते शुभम् ॥२॥ शेतोऽशुभमनेन शिवम् ॥ ३ ॥
 कृत्यते धार्यते कल्याणम् । "कल्याणपयाणादय " ॥ (उणा-११३) ॥ इत्याणातो
 निपात्यते कत्य नीरुजत्वमणतीति वा ॥४॥ वसुमच्छब्दादीयसौ मतोरल्यस्वरादेश्च
 लोपे वसीय शोभन वसीय श्वोवसीयस, श्व आगामि वसीयो वा "श्वसो वसीयस " ॥
 ॥७१३॥ १२१॥ इत्यत्समासान्त ॥५॥ अतिशयेन प्रशस्य श्रेय ॥६॥ क्षीयन्ते क्लेशा
 अनेन क्षेम पुङ्ग्वलिङ्ग । "अतीरि" ॥ (उणा-३३८) ॥ इति म ॥७॥ भवनशाल
 भावुकम् ॥ ८ ॥ भवोऽस्त्यस्य भविकम् ॥ ९ ॥ कुश्यति पुण्यात्मना सम्बध्यते
 कुशलम् । " तृपिवपिकुपिकुशि"-॥ (उणा-४६८) ॥ इत्यलक् । कुश लातीति
 वा ॥ १० ॥ मद्ग्यते सेव्यते मङ्गलम् । मृदिकन्दि-॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल
 ॥ ११ ॥ भन्दते भद्र 'भन्देर्वा' ॥ (उणा-३११) ॥ इति रो नल्लक् च, भन्द्रमपि
 ॥ १२ ॥ माद्यति हृष्यत्यनेन मद्रम् । 'भीष्टुधि' ॥ (उणा-३८७) ॥ इति र
 ॥ १३ ॥ शस्यते स्तूयते इति शस्तम् । प्रशस्तमित्यपि ॥ १४ ॥ शेषश्चात्र "भद्रे
 भव्य काम्य सुकृतसूत्रते' ॥ ८६ ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिताया खोपज्ञाभिधानचिन्तामणिनाममालाटीकाया
 देवाधिदेवकाण्ड प्रथम ॥ १ ॥

अहम् अथ देवकाण्ड

अथ द्वितीय देवकाण्ड व्याख्यायते । तत्र देवानामाश्रय स्वर्ग इति प्रथमं
 स्वर्गनामान्युच्यन्ते—

स्वर्गस्त्रिविष्टप द्योदिवौ भुविस्तविषताविषौ नाक ।
 गौस्त्रिदिवमूर्ध्वलोक सुरालय

स्वयते सुखहेतुतया कथ्यते इति स्वर्ग. गम्यमिरामि '-॥ (उणा-९२) ॥
 इति ग । सुष्ठु अज्यते इति वा भावावर्त्तापम् ॥ १ ॥ तृतीय विष्टप त्रिविष्टपम् ।
 'भूभुव स्व' इति ध्रुते अत्र मयूरव्यसक्कादित्वात्समासे पूरणप्रत्ययलोप । त्रिपिष्ट
 वमिति प्राच्या ते हि प्रायेण पवी शसौ च व्यत्यस्य पठन्ति ॥ २ ॥ सुक् अभि
 श्मे शीति अभिगच्छति अमू सुरजन इति "सुगमिभ्या हो " ॥ (उणा-८६७) ॥

इति डोप्रत्यये, योशद ओकारान्त ॥ ३ ॥ दीव्यन्त्यस्या देवा इति “दिवेडिब्” ॥
 (उणा-९४९) ॥ इति डिव्प्रत्यये दिक्प्रादो वन्त ॥ द्वयोरपि सौ यौ स्त्रीलिङ्ग
 ॥ ४ ॥ भवत्यस्या सुगमिति “तुभूस्तुभ्य क्त्” ॥ (उणा-९९६) ॥ इति इस्
 प्रत्यये भुवि स्त्रीलिङ्ग यद्वाचस्पति - “त्रिषिष्टप देवलोको भुवि स्त्री योदिवौ
 त्रियौ” ॥५॥ तव गताविति सौत्रो धातु तव्यते शुभ्रमवशादस्मिन्निति “तवेवा” ॥
 (उणा-५५०) ॥ इति वा णिति इषे तविष ताविष ॥ ६ ॥ ७ ॥ नास्मिन्नक
 दु यमस्तीति नाक् पुत्रीनलिङ्ग । नग्यादित्वात् “अन् खरे” ॥३॥११२९॥
 इत्यन् न भवति । न आकम्यते अभिलष्यते नास्तिर्भेति “नज क्रमिगमि”- ॥
 (उणा-४) ॥ इति डिति अप्रत्यये वा नाक ॥ ८ ॥ गच्छन्त्याश्रयन्ति देवास्ता
 मिति “युगमिभ्या डो ॥ (उणा-८६७) ॥ इति डोप्रत्यये गौ स्त्रीपुसलिङ्ग ॥९॥
 तृतीय दिव लोकस्त्रिदिवम् । पुक्लीबलिङ्ग । मयूच्यसकादित्वात् ममासस्तीयलो
 पश्च । अत्र दीव्यन्त्यस्मिन्निति धनर्थ “स्थादिभ्य क्” ॥ ११८२॥ इति कप्रत्यये
 दिवमिति सिद्धम् ॥ १० ॥ ऊर्ध्वश्चानौ लोकश्च ऊर्ध्वलोक ॥ ११ ॥ सुराणामा-
 लय आवाम सुरालय ॥ १२ ॥ अस्य यौगित्वात् त्रिदशावासदेवलोकप्रभृतयो
 गृह्यन्ते । शेषश्चान्—

“क्लोदयो मेरुष्ट वासवावाससैरिकौ ।

दिदिविर्दीदिविर्द्युश्च दिव च स्वर्गाचका” ॥१॥

स्वरव्ययेषु वक्ष्यते ॥

अथ देवनामानि—

तत्सदस्त्वमरा ॥ १ ॥

देवा सुपर्वसुरानिर्जरदेवतर्भु-

वर्हिर्मुखानिमिपदैवतनाकिलेसा ।

धृदारका सुमनसस्त्रिदशा अमर्त्या

स्वाहाम्वधारुतुमुधासुज आदितेया ॥२॥

गीर्वाणा मरुतोऽम्बमा विबुधा दानवारय ।

तत्सद इति तच्छदेन स्वर्ग परामृश्यते । तत्र सीदन्तीति तत्सद स्वर्ग-
 सद “क्विप्” ॥५॥११४८॥ इति क्विप् । यौगित्वात् युसद्भान इत्यादय ॥ १ ॥
 न म्रियन्त इत्यमरा अमरशब्दश्चिरस्थायित्वादिरक्षणया दवेषु यौगिको हृदश्च ॥२॥
 ॥ १ ॥ दीव्यन्ति श्रीडन्ताति देवा ‘लिहादिभ्य” ॥५॥११५०॥ इत्यच् ॥ ३ ॥

शोभन पव चरितमुत्सवो वा येपा ते सुपवाण ॥ ४ ॥ सुरत् ऐश्वर्यदीप्त्यो सुरन्तीति
सुरा । “नाम्युपात्त्य” ॥ ५११५४ ॥ इति क । सुवन्तीति वा “ऋज्यजि
तश्चि” ॥ (उणा-३८८) ॥ इत्यादिना कित् र । मुष्टु राजन्त इति वा “क्वचित्”
॥ ५१११७१ ॥ इति ङ । सुरा एयामस्तीति वा “अभ्रादिभ्य” ॥ ७१२४६ ॥
इत्यप्रत्यय । यतोऽब्धिजा सुरा तै पीतेति प्रसिद्धि ॥ ५ ॥ निष्कान्ता जराया
निजरा सदायौवनत्वात्तेषाम् ॥ ६ ॥ देवा एव देवता स्त्रीलिङ्ग “देवात्तल्” ॥
७१२१६२ ॥ इति तल् ॥ ७ ॥ रभन्ते पुण्यकार्येषु उत्सुना भवन्तीति ऋभव ।
“रभिप्रथिभ्यामृच रस्य” ॥ (उणा-७३०) ॥ इति उप्रत्यय । ऋशब्दोऽदितिवाचा
ततो भवन्तीति वा “केवयुभुरण्”- ॥ (उणा-७४६) ॥ इति ङु ॥ ८ ॥ बर्हि
रभिमुपमेया बर्हिमुखा ॥ ९ ॥ न निमिषतात्यनिमिषा ॥ १० ॥ देवता एव
दैवता पुङ्गीचलिङ्ग प्रज्ञादिभ्योऽण्” ॥ ७१२१६५ ॥ इत्यण् ॥ ११ ॥ नाक्
स्वर्गो विद्यते येपा ते नाकिन । यौगिकत्वात् स्वर्गिण , त्रिदिवाधीशा इत्यादयोऽपि
॥ १२ ॥ लिट्यन्ते चित्रादौ ध्यानाधमिति लेखा , हस्तादौ प्रशस्ता लेखा सत्ये
षामिति वा अभ्रादित्वाद ॥ १३ ॥ प्रशस्त दृढमस्तेषा दृढारका “वृन्दादारक
॥ ७१२१११ ॥ इत्यारक ॥ १४ ॥ शोभन मनो येपा ते सुमनस सङ्कल्पमात्रेण लब्ध-
सिद्धित्वात् मलिनसङ्कल्पाभावाद्वा । मुष्टु माच्यते इति वा “विहायस्सु मनस्” ॥
(उणा ९७६) ॥ इत्यसन्तो निपात्यते ॥ १५ ॥ त्रिदश त्रिदशा “प्रमाणीसरयाङ्ङ” ॥ ७१
३१२८ ॥ इति ट । त्रिशादेता देवतास्त्रिंशदेतास्त्रिंशदक्षरा विराड्” इति श्रुते । तिस्रो
दशा वयोऽवस्था येपा ते त्रिदशास्त्रिंशद्वया मनुष्ययुवान त्रिदशा इव त्रिदशा इति
वा ॥ १६ ॥ न म्रियन्ते इत्यमर्त्या ‘मृशीपसिवस्यनिभ्यस्तादि’ ॥ (उणा-
३६०) ॥ इति तकारादियप्रत्यय । म्रियन्त इति मत्ता लघ्नो वा” ॥ (उणा-
२०२) ॥ इति तप्रत्यय मर्त्या एव मत्त्या ‘मत्तादिभ्यो य’ ॥ ७१२१५९ ॥ इति
स्वार्थे य न मत्त्या अमत्त्या इति वा ॥ १७ ॥ स्वाहास्वधाकनुसुधाभुज इति भुक्
शब्द स्वाहादीना प्रत्यक सवध्यते तेन स्वाहाभुज स्वधाभुज ऋभुज सुधाभु
ज-स्वाहा भुजते इत्यादि कृत्वा । एषा यौगिकत्वात् स्वाहाशना स्वधाशना यज्ञा-
शना , अमृताधस इत्यादयोऽपि ॥ २१ ॥ न ददाति दुःखमित्यदिति । नजो
दागो ङिति” ॥ (उणा-६६७) ॥ इति ङिति । अदितेष्वादिती तस्या अपल्यानि
आदितेया ह्याप्त्यूट” ॥ ६११७० ॥ इत्येयण् । यौगिकत्वादादित्या अदितिजा
इत्यादयोऽपि ॥ २२ ॥ २ ॥ गीरेव वाणोऽन्न येपा ते गीवाणा ॥ २३ ॥ म्रियन्ते
पुण्यक्षयाच्च्यवन्त इति मरुत “स उन्” ॥ (उणा-८८९) ॥ इति उन् ॥ २४ ॥
नास्ति स्वप्नो निद्रा यपा ते अस्वप्ना ॥ २५ ॥ विपुष्यते जानत्यवधिनेति विपुधा
॥ २६ ॥ दानवानामरयो दानवारय । यौगिकत्वात् दानद्विष इत्यादय ॥ २७ ॥

क्षेपधान-

“निलिम्पा कामरूपाश्च साध्या शोभान्निरायुष ।

पूजिता मत्स्यमहिता सुमाला वायुभा मुरा ॥ १ ॥

तथा—

‘द्वादशानां वसवोऽष्टौ विश्वेदेवास्त्रयोदश ।

पद्त्रिंशत्तुपितार्थेन पट्टिराभास्त्ररा अपि ॥ २ ॥

पद्त्रिंशदाधिके माहाराजिमात्रे शते उभे ।

रुद्रा एकादशैकोनपञ्चाशद्वायवोऽपरे ॥ ३ ॥

चतुदश तु वैकुण्ठा सुशमाण पुनदश ।

साध्याश्च द्वादशेत्याद्या विज्ञेया गणदेवता ” ॥ ४ ॥

तेषां यान विमान

तेषां देवानां यान वाहन देवयान सुरयानमित्यादि । विमान्ति वर्तन्तेऽस्मिन् देवा इति विमानं पुष्पवलिङ्ग । व्योम्नि यान्त्यऽनेन व्योमयानमित्यपि । तेषां विमानो यानमिति सवधात् विमायाना, विमानिका, विमानिका इत्यादीनि यौगिकानि देवनामानि ज्ञेयानि ॥

अन्ध पीयूषममृतं सुधा ॥३॥

तेषां देवानामन्धोऽन भोज्यमाहार इति यावत् देवान्धो, देवान्, देवभोज्य, देवाहार इत्यादि । पीयि सौत्रो धातु पीय्यत इति पीयूषम् । ‘सलिफलि ” ॥ (उणा-५६०) ॥ इत्यादिना ऊप पीयूषमित्यपि ॥ १ ॥ नास्ति मृतमनेत्यमृतम् ॥ २ ॥ सुष्ठु धायते पीयत इति सुधा उपसगादात् ” ॥५३१११०॥ इत्यङ् ॥ ३ ॥ समुद्रनवनीतमपि । देवाश्च जैनसमये भवनपतिव्यन्तरज्योतिष्वैवमानिभेदाश्चतुधा भवन्ति ॥ ३ ॥

तत्र भवनपतीनाह-

असुरा नागास्तडित सुपर्णका वह्नयोऽनिला स्तनिता ।

उदधिद्वीपदिशो दश भवनाधीशा कुमारास्ता ॥४॥

दशेति दशसख्या असुरादय रत्नप्रभाया मध्ये भवन्तीति भवनानि आवासा तेषामधीशा भवनाऽधीशा कुमारास्ता कुमारशब्दान्ता । तेन असुरकुमारा, नागकुमारा तडित्कुमाग सुपर्णकुमारा, वह्निकुमारा, अनिलकुमारा स्तनितकुमारा, उदधिकुमारा, द्वीपकुमारा दिक्कुमारा इत्युच्यन्ते । कुमारवदते कान्तदशना

सुकुमारा मृदुमधुरललितगतय भृग्वाराभिजातरूपविव्रिया कुमारवचोद्धतवेषभा
पाभरणप्रहरणावरणयानवाहना । कुमारवचोत्वणरागा क्रीडनपराभेल्यत कुमार
इत्युच्यन्ते ॥ ४ ॥

अथ व्यन्तरानाह-

स्यु पिशाचा भूता यक्षा राक्षसा किन्नरा अपि ।

किंपुरुषा महोरगा गन्धर्वा व्यन्तरा अमी ॥५॥

पिशाचादयोऽष्टौ विविधेषु शैलकदरान्तरवनविवरादिषु प्रतिवसन्तीति व्य
न्तरा , वनाना समूहो वान तस्यान्तरे भवन्तीति पृषोदरादित्वाद्वा नमन्तरा इत्यपि ॥५॥

अथ ज्योतिष्कानाह-

ज्योतिष्का पञ्च च द्वाकर्मग्रहनक्षत्रतारका ।

द्योतत इति ज्योतींषि विमानानि तान्यावासतया स ल्येषा ज्योतिष्का ।
ब्रीह्यादिभ्यस्तौ ॥७१२५॥ इतीकूप्रत्यय । भास्वरशरीरत्वात् समस्तदिग्मण्डलयोत
नाद् ज्योतींषि देवा ज्योतीष्वेव वा ज्योतिष्का । पञ्चेति पञ्चसरया पञ्चविधा इत्यथ ।
ते तु चन्द्रा अका ग्रहा नक्षत्राणि तारकाश्च ॥

वैमानिकानाह-

वैमानिका पुन कल्पभवा द्वादश ते त्वमी ॥ ६ ॥

सौधमेशानसनत्कुमारमाहे द्रब्रह्मलान्तकजा ।

शुक्रसहस्रारानतप्राणतजा आरणाच्युतजा ॥ ७ ॥

कल्पातीता नव त्रैवेयका पञ्च त्वनुत्तरा ।

विमानेषु भवा वैमानिका । अध्यात्मादित्वादिकण् । ते च द्विविधा कल्पभवा
कल्पातीताः । इन्द्रादिदशतया कल्पनात् कल्प समुदाय सन्निवेशो विमानमात्र
पृथिवीप्रस्तारस्तत्र भवा कल्पभवा द्वादश ते पुनरमी ॥६॥ सुधमा देवसभा साऽम्बिन्न
स्ताति सौधम कल्प 'तदनास्ति' ॥६१२७०॥ इत्यण् । तत्र जाता सौधर्मजा
इशानस्येन्द्रस्य निवास ऐशान कल्पस्तत्र जाता ऐशानजा एव सनत्कुमारादिकल्पपु
जाता सनत्कुमारजा , माहेन्द्रजा ब्रह्मा ब्रह्मलोकोऽभिधीयते भीमो भीमसन
इति न्यायादिनि ब्रह्मजा , लान्तकजा , महाशुक्रजा सहस्रारजा आनतजा ,
प्राणतजा आरणजा अच्युतजा । अनायाया तु प्रप्राक्षरयो पूर्वा द्रतौ हादिस
मोगवजनात् गुरू न भवत ॥७॥ कल्पानताता कल्पातीता कल्पान् अतिक्रम्यो

परि स्थिता इत्यथ । नवसम्या नव, लोमपुरुषस्य श्रीवाप्रदेशविनिविष्टा प्रावाभरणभूता
 प्रवेयका । “ कुलमुक्षिप्रीवान्छवास्यत्पूरे ” ॥६।३।१०॥ इत्येवञ्च । पञ्च त्विति
 पञ्चमस्या, न विद्यत उत्तरा येभ्यस्ते अनुत्तरा विजयवजयन्तयन्तापराजतसवा-
 यमिदनामान ॥

उपसहारमाह—

निकायभेदादेव म्युदेवा किल चतुर्विधा ॥ ८ ॥

एवमुक्तप्रकारेण, देवा भवनपत्यादयः चतुर्विधा निकायभेदात् निकायो
 निवास उत्पादस्थान तद्वेदात् । तथाहि— भवनपत्याऽऽशीतिसहस्राधिकयोजनलक्षपि
 ण्डाया रत्नप्रभायामूर्ध्वमधश्च योजनसहस्रमेकैकमपहाय जन्माऽऽप्तादयन्ति । व्यन्त
 रास्तस्या एवोपरि यत्परित्यक्त योजनसहस्र तस्याध ऊर्ध्वं च योजनशतमेकैकमपहाय
 मध्येऽष्टमु योजनशतेषु जन्म प्रतिलभन्ते । ज्योतिष्कास्तु समतलाद् भूभागात् सप्त
 शतानि नवत्यधिकानि योजनानामाकृष्य दशोत्तरयोजनशतपिण्डे नभोदेशे लोकान्तात्
 किञ्चिन्व्यूने जन्म गृह्णन्ति । वैयानिका रज्जुमध्यद्वामधिरस्थाऽन साधमादिषु कल्पेषु
 सवायसिद्धविमानपथवसानेषूपत्यन्ते, तदेवमुत्पादनिवासभेदाच्चतुर्विधा देवा । स्वधा-
 मसूत्पता भवनपत्यादयोऽन्यत्रापि लवणजलधिमन्दरवपथराद्रिद्रुमगहनप्रभृतिषु वस-
 न्ति । उक्तस्थानव्यतिरेकेणान्यत्रैषामुत्पादो जन्म नास्तीति निवासाय सङ्गार्था वा
 निकायसब्दः ॥ ८ ॥

अथ देवविशेषनामान्याह—

आदित्य सवितार्यमा खरसहस्रोष्णाशुरशू रवि-
 मार्तण्डस्तरणिर्गर्भास्तिरुणो भानुर्नभोऽहर्मणि ।

सूर्योऽर्क किरणो भगो ग्रहपुष पूषा पतङ्ग खगो

मार्ताण्डो यमुनाकृतान्तजनक प्रद्योतनस्तापन ॥ ९ ॥

अग्नौ हसश्चित्रभानुर्विवस्वा सूरस्त्वष्टा द्वादशात्मा च हेलि ।

मित्रो ध्वान्तारातिरब्जाशुहस्तश्चक्राब्जाहर्वान्धव सप्तसप्ति ॥ १० ॥

दिवादिनाहादिवसप्रभाविभाभास कर स्यामिहिरो विरोचन ।

अहाब्जिर्नागोऽनुपतिविकर्तनो हरि शुचीनौ गगनाद्धजाध्वगौ ॥ ११ ॥

हरिदश्वो जगत्कर्मसाक्षी भाम्बाविभावसु ।

त्रयीतनुर्जगच्चक्षुस्तपनोऽष्टणसारथि ॥ १२ ॥

सुकुमारा मृदुमधुरलालितगतय शृंगाराभिजातरूपविक्रिया कुमारवचोद्धतवेषभा
पाभरणप्रहरणावरणयानवाहना । कुमारवचोत्वणरागा श्रीङ्गनपराश्वेत्यत कुमारा
इत्युच्यन्ते ॥ ४ ॥

अथ व्यन्तरानाह-

स्यु पिशाचा भूता यक्षा राक्षसा किन्नरा अपि ।

किंपुरुषा महोरगा गन्धर्वा व्यन्तरा अमी ॥५॥

पिशाचादयोऽग्रे विविधेषु शैलकन्दरान्तरवायविरादिषु प्रतिवसन्तीति व्य
न्तरा , वनाना समूहो वान तस्यान्तरे भवन्तीति पृषोदरादित्वाद्वा नमन्तरा इत्यपि ॥५॥

अथ ज्योतिष्मन्नाह-

ज्योतिष्का पञ्च चन्द्रार्कग्रहनक्षत्रतारका ।

द्योतन्त इति ज्योतीषि विमानानि तान्यावासतया सत्येषा ज्योतिष्का ।
ब्रीह्यादिभ्यस्तौ ॥७१२५॥ इतीकप्रत्यय । भास्वरशरीरत्वात् समस्तदिग्मण्डलयोत
नाद् ज्योतीषि देवा ज्योतीष्येव वा ज्योतिष्का । पञ्चेति पञ्चसत्या पञ्चविधा इत्यथ ।
ते तु चन्द्रा अका ग्रहा नक्षत्राणि तारकाः ॥

वैमानिकानाह-

वैमानिका पुन कल्पभवा द्वादश ते त्वमी ॥ ६ ॥

सौधर्मेशानसनत्कुमारमाहेन्द्रब्रह्मलान्तकजा ।

शुक्रसहस्रारानतप्राणतजा आरणाच्युतजा ॥ ७ ॥

कल्पातीता नव त्रैवेयका पञ्च त्वनुत्तरा ।

विमानेषु भवा वैमानिका । अध्यात्मादित्वादिकण् । ते च द्विनिधा कल्पभवा
कल्पातीताः । इन्द्रादिदशतया कल्पनात् कल्प समुदाय सन्निवेशो विमानमात्र
पृथिवीप्रस्तारस्तत्र भवा कल्पभवा द्वादश ते पुनरमी ॥६॥ सुधमा देवसभा साऽस्मिन्न
स्ताति सौधम कल्प तदत्रास्ति ॥६१२७०॥ इत्यण् । तत्र जाता सौधमजा ,
इशानस्यन्द्रस्य निवास ऐशान कल्पस्तत्र जाता ऐशानजा एव सनत्कुमारादिकल्पपु
जाता सनत्कुमारजा , माहेन्द्रजा ब्रह्मा ब्रह्मलोकोऽभिधीयते भीमो भीमसेन
इति न्यायादिति ब्रह्मजा लान्तकजा महाशक्रजा सहस्रारजा आनतजा ,
प्राणतजा , आरणजा , अच्युतजा । अत्रायायां तु ग्रन्थाक्षरयो पूर्वा प्रती हादिस
यागवजनात् गुरु न भवत ॥७॥ कल्पानताता कल्पातीता कल्पान् अतिक्रम्यो

परिस्थिता इत्यर्थे । नवसगया नव, लोकपुरुषस्य श्रीवाप्रदेशविनिविष्टा श्रीवाभरणभूता
 श्रैवेयका । “कुलकुक्षिप्रीवान्छत्रास्यलङ्कारे” ॥६।३।१२॥ इत्येयक्ञ् । पञ्च त्विति
 पात्रमस्या च विद्यत उत्तरो येभ्यस्ते अनुत्तरा विजयवैजयन्तजयन्तापराजितसवा-
 यसिद्धनामान् ॥

उपसहारमाह—

निकायभेदादेव म्युदेवा किल चतुर्विधा ॥ ८ ॥

एवमुक्तप्रकारेण, देवा भवनपत्यादय चतुर्विधा निकायभेदात् निकायो
 निवास उत्पादस्थान तद्वेदात् । तच्चाहि— भवनपत्याऽऽर्शतिसहस्राधिक्योजनलक्षपि
 ण्डायां रत्नप्रभायामूढध्वमधः योजनसहस्रमेकैकमपहाय जन्माऽऽमादयन्ति । व्यन्त-
 रास्तस्या एवोपरि यत्परित्यक्त योजनसहस्र तस्याध ऊर्ध्वं च याजनशतमेकैकमपहाय
 मध्येऽष्टमु योजनशतेषु जन्म प्रतिलभन्ते । ज्योतिष्कास्तु समतलाद् भूभागात् सप्त
 शतानि नवत्यधिनानि योजनानामाह्वय दशोत्तरयोजनशतपिण्डे नभोदेशे लोकान्तात्
 किञ्चिन्न्यूने जन्म गृह्णन्ति । वैमानिका रज्जुमध्यद्धामधिरुह्याऽन सौधमादिषु कल्पेषु
 सवायसिद्धविमानपथवसानेपूतपथन्ते तदेवमुत्पादनिवासभेदाच्चतुर्विधा देवा । स्वधा-
 मसूतपता भवनपत्यादयोऽन्यत्रापि लवणजलधिमन्दरवपथराद्रिद्रुमगहनप्रश्रुतिषु वस-
 न्ति । उक्तस्थानव्यतिरेकेणान्यत्रैषामुत्पादो जन्म नास्तीति निवासाथ, सङ्घार्था वा
 निकायशब्द ॥ ८ ॥

अथ देवविशेषनामान्याह—

आदित्य सवितार्यमा खरसहस्रोष्णाशुरशू रवि-
 मार्तण्डस्तरणिर्गर्भास्तिररुणो भानुर्नभोऽहर्मणि ।

सूयोऽर्क किरणो भगो ग्रहपुष पूषा पतङ्ग खगो

मार्ताण्डो यमुनाकृतान्तजनक प्रद्योतनस्तापन ॥ ९ ॥

अधो हसश्चित्रभानुर्विवस्वा सूरस्त्वष्टा द्वादशात्मा च हेलि ।

मित्रो ध्वान्तारातिरब्जागुहस्तश्चक्राब्जाहर्वाण्धव सप्तसप्ति ॥ १० ॥

दिवादिनाहदिवसप्रभाविभाभास कर स्यामिहिरो विरोचन ।

अहाब्जिनीगोद्युपतिविकर्तनो हरि शुचीनौ गगनाद्भजा चगौ ॥ ११ ॥

हरिदश्वो जगत्कर्मसाक्षी भाम्बाविभावसु ।

त्रयीतनुर्जगच्चक्षुस्तपनोऽरुणसारथि ॥ १२ ॥

सुकुमारा मृदुमधुरललितगतय शृंगाराभिजातरूपविम्रिया कुमारवचोद्वतवेपभा
पाभरणप्रहरणावरणयानवाहना । कुमारवचोत्वणरागा क्रीडनपराभेत्यत कुमारा
इत्युच्यन्ते ॥ ४ ॥

अथ व्यन्तरानाह-

स्यु पिशाचा भूता यक्षा राक्षसा किन्नरा अपि ।

किंपुरुषा महोरगा गन्धर्वा व्यन्तरा अमी ॥५॥

पिशाचादयोऽष्टौ विविधेषु शैलकन्दरान्तरवनविवरादिषु प्रतिवसन्तीति व्य
न्तरा , वनाना समूहो वान तस्यान्तरे भवन्तीति पृषोदरादित्वाद्धानमन्तरा इत्यपि ॥५॥

अथ ज्योतिष्मन्नाह-

ज्योतिष्का पञ्च चन्द्रार्कग्रहनक्षत्रतारका ।

द्योतन्त इति ज्योतीषि विमानानि तान्यावासतया सन्त्येपा ज्योतिष्का ।
ब्रौह्मादिभ्यस्तौ ॥७।२।५॥ इतीक्ष्प्रत्यय । भास्वरशरीरत्वात् समस्तदिग्मण्डलयोत
नाद् ज्योतीषि देवा ज्योताप्येव वा ज्योतिष्का । पञ्चेति पञ्चसत्या पञ्चविधा इत्यथ ।
ते तु चन्द्रा अर्का ग्रहा नक्षत्राणि तारकाश्च ॥

वैमानिकानाह-

वैमानिका पुन कल्पभवा द्वादश ते त्वमी ॥ ६ ॥

सौधर्मेशानसनत्कुमारमाहेन्द्रब्रह्मलान्तकजा ।

शुक्रसहस्रारानतप्राणतजा आरणाच्युतजा ॥ ७ ॥

कल्पातीता नव त्रैवेयका पञ्च त्वनुत्तरा ।

विमानेषु भवा वैमानिका । अभ्यात्मादित्वादिकण् । ते च द्विविधा कल्पभवा
कल्पातीताश्च । इन्द्रादिदशतया कल्पनात् कल्प समुदाय सन्निवेशो विमानमात्र
पृथिवीप्रस्तारस्तत्र भवा कल्पभवा द्वादश ते पुनरमी ॥६॥ सुधमा देवसभा साऽस्मिन्न
स्तीति सौधम कल्प 'तदनास्ति ॥६।२।७०॥ इत्यण् । तत्र जाता सौधर्मजा
इशानस्येन्द्रस्य निवास ऐशान कल्पस्तत्र जाता ऐशानजा एव सनत्कुमारादिकल्पपु
जाता सनत्कुमारजा माहेन्द्रजा ब्रह्मा ब्रह्मलोकोऽभिधीयते भीमो भीमसेन
इति न्यायादिति ब्रह्मजा , लान्तकजा , महापुत्रजा सहस्रारजा आनतजा ,
प्राणतजा आरणजा , अच्युतजा । अत्रायाया तु मन्त्राक्षरयो पूर्वा द्रती हादिस
योगवज्रनात् गुरु न भवत ॥७॥ कन्यानताता कल्पातीता कल्पान् अतिवर्ग्यो

परि स्थिता इत्यर्थः । नवसप्तम्या नव, लोकपुरुषस्य श्रीवाप्रदेशविग्विष्टा श्रीवाभरणभूता
अवेयका । “ कुलकुक्षिप्रीवान्छत्राम्यलङ्कारे ” ॥६॥३॥१०॥ इत्येयकञ् । पञ्च त्विति
पञ्चमस्या , न विद्यत उत्तरो येभ्यस्ते अनुत्तरा विजयवजयन्तजयन्तापराजितसवा-
थमिदनामान् ॥

उपसंहारमाह—

निकायभेदादेव स्युदेवा किल चतुर्विधा ॥ ८ ॥

एवमुक्तप्रकारेण, देवा भवनपत्यादयः चतुर्विधा निकायभेदात् निकायो
निवास उत्पादस्थान तद्वेदात् । तथाहि— भवनपत्याऽऽर्शातिसहस्राधिकयोजनलक्षपि
ण्डाया रत्नप्रभायामूर्ध्वमधश्च योजनसहस्रमेकैकमपहाय जन्माऽऽसादयन्ति । व्यन्त
रास्तस्या एवोपरि यत्परित्यक्त योजनसहस्र तस्याध ऊर्ध्वं च योजनशतमेकैकमपहाय
मध्येऽष्टमु योजनशतेषु जन्म प्रतिगन्ते । ज्योतिष्कास्तु समतलाद् भूभागात् सप्त
शतानि नवत्यधिरानि योजनानामास्य दशोत्तरयोजनशतपिण्डे नभोदेशे लोकान्तात्
विधिन्यूने जन्म गृहणन्ति । वैमानिका रज्जुमध्यद्वामधिस्थाऽन सौधमादिषु कर्तृषु
सवायसिद्धविमानपथवसानेपूतपन्ते, तदेवमुत्पादनिवासभेदाच्चतुर्विधा देवा । स्वधा-
मसूतपत्रा भवनपत्यादयोऽन्यत्रापि एवजलधिमन्दरवपधराद्रिद्रुमगहनप्रश्रुतिषु वस-
न्ति । उक्तस्थानव्यतिरेकेणान्यत्रैषामुत्पादा जन्म नास्तीति निवासाथ , सङ्गार्था वा
निकायशब्दः ॥ ८ ॥

अथ देवविशेषनामान्याह—

आदित्य सप्तितार्यमा खरसहस्रोष्णाशुरशू रवि-

मार्तण्डस्तरणिर्गमास्तिररुणो भानुर्नभोऽहर्मणि ।

सूयोऽर्क किरणो भगो ग्रहपुष पूषा पतङ्ग खगो

मार्ताण्डो यमुनाकृतान्तजनक प्रद्योतनस्तापन ॥ ९ ॥

अग्नौ हसश्चित्रभानुर्विवस्वा सूरस्त्वष्टा द्वादशात्मा च हेलि ।

मित्रो ध्वान्तारातिरब्जाशुहस्तश्चक्राब्जाहर्बान्धव सप्तसप्ति ॥ १० ॥

दिवादिनाहादिवसप्रभाविभाभास कर स्यामिहिरो विरोचन ।

अहाब्जिनीगोद्युपतिर्विर्कर्वनो हरि शुचीनो गगनाद्ध्वजाभ्रगौ ॥ ११ ॥

हरिदध्नो जगत्कर्मसाक्षी भाभ्वाविभावसु ।

त्रयीतनुर्जगच्चक्षुस्तपनोऽरणसारथि ॥ १२ ॥

अदितेरपत्य लोकरूपा आदित्य । “अनिदमि” ॥६१११५॥ इत्यादिना
 व्य ॥१॥ सूते प्रकाश सविता ॥२॥ अरीनामयति अयमा “भन्मातरिश्वन्”-॥
 (उणा-९०२) ॥ इत्यादिना अग्रन्तो निपात्यते ॥३॥ सरा, सहस्रम्, उष्णाधाशवो
 यस्य सरसहस्रोष्णागु सरागु, सहस्रागु, उष्णागु, यौगिकत्वात् सररश्मि, दश
 शतरश्मि, शीतेतररश्मिरित्यादयोऽपि ॥६॥ अनुते या अगु “अशेराग्रोऽन्तश्च”
 ॥ (उणा-७१९) ॥ इति उर्नोऽन्तः ॥ ७ ॥ रूयते स्तूयते रवि “स्वरेभ्य इ” ॥
 (उणा-६०६) ॥ इति इ ॥८॥ मृतण्डस्यापत्य मात्तण्ड “ऋषि” ॥६११६१॥ इत्या
 दिनाऽण् ॥९॥ तरत्यनेन तम इति तराणि पुत्रीलिङ्ग । “ऋहृ” ॥ (उणा-६३८) ॥
 इत्यादिना ञणि ॥१०॥ गृध्यते अभिकाङ्क्षयते लोकैरसाविति गभस्ति ‘गृधेर्गभच’
 ॥ (उणा-६६१) ॥ इति अस्तिक् गृधेर्गमोदशः, गा बभस्ति दीपयतीति वा पृषो
 दरादित्वात् ॥११॥ अरुण सारथिरस्यास्तीत्यरुण । अभ्रादित्वादप्रत्यय, अरुणवण
 त्वाद्वा अरुण ॥१२॥ भातीति भानु ‘दाभाभ्या नु’ ॥ (उणा-७८६) ॥ इति नु
 ॥१३॥ नभोऽहोमणिनभोऽहमणि मणिशब्द प्रत्येक सवध्यते तेन नभोमणि, अह
 मणि । यौगिकत्वाधामरत्न दिनरत्नमित्यादि ॥१४॥१५॥ सरति सुवति वा कर्मसु
 लोकानिति सूय । कुप्यभिद्य ॥५११३९॥ इत्यादिना कृनिपात । सूर एव वा
 सूय मत्तादित्वाद्य ॥१६॥ अक्यते स्तूयते इत्यर्क । अच्यत इति वा “भीण्शलि”
 ॥ (उणा-२१) ॥ इति क ॥१७॥ किरति तमासीति किरण । ‘कृगृपृकृषिभ्य
 कित्’ ॥ (उणा-१८८) ॥ इत्यण् ॥१८॥ भज्यते आश्रीयते अनेन कृत्वा लोकै
 रालोक इति भग । “गोचरसञ्चर” ॥५१३१३१॥ इत्यादिना घ ॥१९॥ ग्रहान्
 पुष्पाताति ग्रहपुष्प । मूलविभुजादय ” ॥५१११४४॥ इति क ॥ आदित्यो
 हि सुपुष्पाभिनाडिभिर्ग्रहान् पुष्पाति ।

यथाङि — सुपुष्पाद्याऽ नाल्योऽस्य पुष्पान्ति सतत ग्रहान्” ॥२०॥

पूयति वद्धते ऋतुभेदाद्रश्मिभिरिति “उक्षितक्षि” ॥ (उणा-९००) ॥
 इत्यादिना अनि पूया ।

यथाङि —

‘ऋतुभेदात् पुनस्तस्यातिरिच्यन्तेऽपि रश्मय ।

शतानि द्वादश मधौ त्रयोदशैव माधवे ॥ १ ॥

चतुदश पुनर्ज्येष्ठ नभानभस्ययोस्तथा ।

पञ्चदशैव त्वापानि षोडशैव तथाऽग्निने ॥ २ ॥

कात्तम्य त्वमादश गतान्यव तपस्यपि ।

मार्गे तु दश साद्धानि शतान्यव च फाल्गुन ॥ ३ ॥

पौष एव पर मासि सहस्र किरणा रवे ” ॥२१॥

पतति गच्छति व्योम्नाति पतद्ग । “पतितमि ” ॥ (उणा-९८) ॥ इत्यादिना
अद्ग, पत मन् गच्छताति वा “नाम्नो गम सङ्घा च ” ॥५१११३१॥ इत्यादिना सङ्घ
॥२२॥ रे गच्छताति डे खग ॥२३॥ मृतमण्डमस्येति मृताण्ड । “मृतमण्डमजायत”
इति ध्रुते । तस्यापत्यमृष्यणि माताण्ड ॥२४॥ यमुनाया, कृतान्तस्य च जनक यमु
नाजनक, कृतान्तजनक । यौगिक्त्वात्मालि दासू, यमसूरित्यादयोऽपि ॥२॥ ॥२६॥
प्रयोतते प्रयोतन ॥२७॥ तापयताति तापन नन्द्यादित्यादन ॥२८॥९॥ कप्राति तेज
सा दृष्टारिति ब्रध्न “दिननम्र ” ॥ (उणा-२६८) ॥ इत्यादिना निपात ॥२९॥ हन्ति तमा
हस “भावावयमि ” ॥ (उणा-५६४) ॥ इत्यादिना स ॥३०॥ चित्रा नानाप्रभारा
भानवो यस्य चित्रभानु ॥ ३१ ॥ विवस्तेजोऽस्यास्तीति विवस्वान् मतु ॥ ३२ ॥
सूते तेज इति सूर “ऋज्यजि ”-॥ (उणा-३८८) ॥ इत्यादिना रक् । ताल
व्यादिरित्ये ॥ ३३ ॥ त्वेषति दीप्यते त्वष्टा “त्वष्टृक्षत्तदुहिनादय ” ॥
(उणा-८६५) ॥ इति निपातनात् ॥ ३४ ॥ द्वादशात्मानो रूपाण्यस्य द्वादशात्मा ।
द्वादश ह्यादित्या इति रुद्रि ॥ ३५ ॥ हेलयति क्रीडयत्यशूनिति हेलि । “खरेभ्य
इ ” ॥ (उणा-६०६) ॥ इति इ ॥ ३६ ॥ मेद्यति मित्र “चिमिदिशसिभ्य
क्ति” ॥ (उणा-४५४) ॥ इति त्र ॥ ३७ ॥ ध्वान्तस्यारातिध्वात्ताराति ।
यौगिक्त्वात्तिमिरारिरित्यादय ॥ ३८ ॥ अञ्जानि अशवश्च हस्ते यस्य स तथा
अञ्जहस्त, अणुहस्त । यौगिक्त्वात् पद्मपाणि गभस्तिपाणिरित्यादय ॥३९॥४०॥
चक्रस्याञ्चस्याह्वय बाधव चक्रबाधव, अञ्जवान्धव, अहवाधव । यागिक्त्वात्
चक्राकवधु, पद्मवन्धु, दिनप्रधुरित्यादय ॥४१॥४२॥४३॥ सप्तसत्या सप्तयो
यस्य सप्तसप्ति । यौगिक्त्वाद्विपमाश्च इत्यादय । सप्तभिर्नामभिरुपलक्षितोऽश्वो
यस्येति वा सप्तसप्ति । यद्वेदे “सप्त युञ्जन्ति रथमेकचक्रमेकोऽश्वो वहति सप्तनामा”
॥४४॥१०॥ दिवादिभ्य सप्तभ्य शब्देभ्य करशब्द तेन दिवाकर, दिनकर,
अहस्कर दिवस्कर, प्रभाकर विभाकर, भास्कर । दिवा नरोतीत्यादिभ्युत्पत्तौ
“सत्याहदिवा ” ॥५१११०२॥ इत्यादिना ट । यौगिक्त्वाद्वासरकृद्, दिनप्रणी,
दिनकृदित्यादय ॥ ५१ ॥ मेहति सिञ्चति मिहरे “गुपीपि ” ॥ (उणा-४१६) ॥
इत्यादिना इरक् आदित्याज्जायते वृष्टि ” इति हि स्मृते ॥ ५२ ॥ विरोचते इति
विरोचन नन्द्यादित्वादन ॥ ५३ ॥ ग्रहाणामब्जिनीना गवा दिवा च पति
ग्रहपति अब्जिनीपति गोपति, शुपति । यौगिक्त्वात् ग्रहेश, पाद्मिनाश,
त्विपामीश दिनेश इत्यादयोऽपि ॥ ५७ ॥ विकृन्तत्यात्मान विविध कर्त्तनमस्येति
वा विकृत्तन चक्रभ्रमेण तत्र शातनात् ॥ ५८॥ हरति तमासीति हरि । “खरेभ्य
इ ” ॥ (उणा-६०६) ॥ इति इ ॥ ५९ ॥ शोचत्यस्मिन्नुलक इति शुचि ।

नाम्युपान्त्यत्वादि कित् ॥ ६० ॥ एति इन "जीर्णशोदीप्यविर्माभ्य कित्"
 ॥ (उणा-२६१) ॥ इति न ॥ ६१ ॥ गगनशब्दाद् ध्वजशब्दोऽध्वजशब्दश्च गगन
 ध्वज , गगनाध्वज । यौगिस्तत्राभ केनन , नम पाय इत्यादय ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ११ ॥
 हरितो नीला अश्वा अस्य हरिदश्च ॥ ६४ ॥ जगत , यमणां च सार्क्षी जगत्माक्षी,
 कमसाक्षी च ॥ ६६ ॥ भास सन्त्यस्य भास्वान् । यौगिस्तत्रादगुमान् , अगुमालीत्या
 दय ॥ ६७ ॥ विभा दीप्तिवसु धनमस्य विभावसु ॥ ६८ ॥ त्रयो वेदास्त्रयी सा
 तनुरस्य त्रयीतनु । 'त्रयीतेजोमयो भानु' इति स्मृते ॥ ६९ ॥ जगता
 चक्षुजगच्चक्षु प्रकाशकत्वात् ॥ ७० ॥ तपतीति तपन नन्यादित्वादन ॥ ७१ ॥
 अरुण सारथिरस्यारुणसारथि ॥ ७२ ॥ शेषश्चात्र—

‘सूर्ये वाजीलोकबन्धुर्भानेभिभानुकेसर । — —

सहस्राङ्गो दिवापुष्ट कालभृद्रात्रिनाशन ॥ १ ॥

पपी सदागति पीतु सावत्सररथ कपि ।

दशान पुष्करो ब्रह्मा बहुरूपश्च कणसू ॥ २ ॥

वेदोदय सतिलक प्रत्यूषाण्ड सुरारूढ ।

लोकप्रकाशन पीथो जगद्दीपोऽम्बुतस्कर” ॥ ३ ॥ १२ ॥

रोचिरुत्तरुचिशोचिरशुगोज्योतिरर्चिरुपधृत्यभीशव ।

प्रग्रह शुचिमरीचिदीप्तयो धाम केतुगृणिरास्मिपृथ्वय ॥ १३ ॥

पाददीप्तिरुत्तुतिशुतो रुग्विरोककिरणत्विषित्विष ।

भा प्रभावसुगभस्तिभानवो भा मयूखमहसी छविर्विभा ॥ १४ ॥

रोचत इति रोचि क्लीबलिङ्ग द्यच्चि” ॥ (उणा-१८९) ॥ इत्यादिना

इस् ॥ १ ॥ वसन्त्यस्मिन् रसा इत्युच्च ऋज्यजि” ॥ (उणा-३८८) ॥

इत्यादिना र कित् ॥ २ ॥ रोचते रुचि स्त्रीलिङ्ग । नाम्युपान्त्यत्वादि कित् ॥ ३ ॥

शोचति तमोऽस्मिन्निति इसि शोचि क्लीबलिङ्ग ॥ ४ ॥ अश्नुते यामित्यनु पुलिङ्ग

॥ ५ ॥ गच्छत्यस्मात्तम इति गौ पुलीलिङ्ग ॥ ६ ॥ द्योतते ज्योति क्लीबलिङ्ग ।

‘द्युतेरादेश ज’ ॥ (उणा-१९१) ॥ इति इस् ॥ ७ ॥ अच्यत इति इसि अचि

स्त्रीक्लीबलिङ्ग ॥ ८ ॥ उपध्रियते अवतिष्ठते रसोऽस्मिन्निति उपधृति । ‘हमुषि” ॥

(उणा-६५१) ॥ इत्यादिना बहुवचनात् ति कित् ॥ ९ ॥ अभ्यधाति तमासीत्यभीगु

पुलिङ्ग । केयुभुरण्यध्वधादय” ॥ (उणा-७४६) ॥ इति उदन्तो निपात्यत ।

अभापुरिति गौड ॥ १० ॥ प्रवृणतेऽननति अलि प्रग्रह ॥ ११ ॥ शुचिर्नमत्या

अप्येऽशोचतीति शुचि पुलिङ्ग कित् ॥ १२ ॥ प्रियत तमाऽस्मिन्निति मरीचि

पुष्त्रीलिङ्ग । “मृश्रिमण्याणिदध्यविभ्य इचि ” ॥ (उणा-६२७) ॥ इति इचि ॥ १३ ॥
 दीप्यतेऽनयेति दीप्ति स्त्रिया क्ति ॥ १४ ॥ धीयते धाम “मन्” ॥ (उणा-९११) ॥
 इति मन् ॥ १५ ॥ चाप्यते पूज्यते केतु “चाय के च ” ॥ (उणा-७७८) ॥ इति
 तु ॥ १६ ॥ धरति घृणि “ऋद्घृस्कुटृपिभ्य ङिन्” ॥ (उणा-६३५) ॥ इति
 णि ॥ १७ ॥ अदनुते द्यामिति रदिम, एते त्रय पुलिङ्गा “अशो रश्वादि ”
 ॥ (उणा-६८८) ॥ इति मि ॥ १८ ॥ पृच्छयते पृश्नि पुष्त्रीलिङ्ग “लघूप्रच्छिभ्य
 क्ति” ॥ (उणा-६७९) ॥ इति नि, पृष्णिरित्येके, घृष्णिरित्यन्ये ॥ १९ ॥ १३ ॥
 पयनेऽनेन पाद ॥ २० ॥ दीधीयते दीप्यतेऽभ्या दीधिति स्त्रिया क्ति ॥ २१ ॥
 कीयते कर अल् ॥ २२ ॥ द्योतते द्युति स्त्रीलिङ्ग ॥ २३ ॥ द्योतन द्युत् ।
 “कुत्सपदादिभ्य क्तिप्” ॥ ५१३११४ ॥ इति क्तिप् ॥ २४ ॥ रोचन रुन् ॥ २५ ॥
 विरोचतेऽनेन विरोक् ॥ २६ ॥ किरण प्राग्वत् ॥ २७ ॥ त्वेषते त्विपि स्त्रीलिङ्ग
 ॥ २८ ॥ त्वेषण त्विद् ॥ २९ ॥ भासते भा पुष्त्रीलिङ्ग ॥ ३० ॥ प्रभान प्रभा
 ॥ ३१ ॥ वसति रवाविति वसु । “भृमृतृत्सरि ” ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ ३२ ॥
 गमस्तिभान् पूर्ववत् त्रयोऽपि पुलिङ्गा ॥ ३४ ॥ भान भा “मृगयेच्छा ” ॥ ५१३१
 १०१ ॥ इत्यादिना निपात्यते ॥ ३५ ॥ मयते विस्तार गच्छति मयूख । “मये
 धिभ्यामूखेसौ” ॥ (उणा-९१) ॥ इत्यूख ॥ ३६ ॥ मह्यते मह । “अस्” ॥
 (उणा-९५२) ॥ इत्यस् ॥ ३७ ॥ छयति तम इति च्छवि स्त्रीलिङ्ग । ‘छवि
 च्छवि ” ॥ (उणा-७०६ ॥ इत्यादिना निपात्यते ॥ ३८ ॥ विभान विभा ॥ ३९ ॥ १४ ॥

प्रकाशस्तेज उद्योत आलोको वर्च आतप ।

प्रकाशते प्रकाश ॥ १ ॥ तेजयति तेज ॥ २ ॥ उद्योतते उद्योत ॥ ३ ॥
 आलोक्ते जनोऽनेनेत्यालोक ॥ ४ ॥ वचते दीप्यते वच ॥ ५ ॥ आतपति आतप ।
 द्योत इत्यपि ॥ ६ ॥

मरीचिका मृगतृष्णा

मरीचिप्रतिकृतिमरीचिका । ‘तस्य तुल्ये क सज्ञाप्रतिकृत्यो ” ॥ ७१११०८ ॥
 इति क । ग्रीष्मे हि मिमृतास्वक्करा प्रतिफलिता जलत्वेनाभान्ति अत एव मरु-
 रीचिनेत्युच्यते ॥ १ ॥ मृगाणा तृष्णाऽस्या मृगतृष्णा ॥ २ ॥

मण्डल तूपसूर्यकम् ॥ १९ ॥

परिधि परिवेषश्च

मण्डयति मण्डल त्रिलिङ्ग “मृदिकन्दि ” ॥ (उणा ४६५) ॥ इत्यादिना
 अल ॥ १ ॥ समीपे सूर्यस्य प्रतिकृतिरूपसूर्यक क्लृप्तम् ॥ २ ॥ १५ ॥ परितो धीयते परिधि

पुलिङ्ग “उपसर्गाद् वि” ॥५॥३१८७॥ इति कि ॥३॥ परितो विप्यते व्याप्यतऽ
नेन परिवेष ॥ ४ ॥

सूरसूतस्तु काश्यपि ।

अनूरुविनतासूनुररुणो गरुडाम्रज ॥ १६ ॥

सूरस्य सूत सूरसूत । यौगिकत्वाद्विसारधिरित्यादय ॥ १ ॥ काश्यपस्यापत्यं
काश्यपि ऋष्यण बाधित्वा “बाह्यादिभ्यो गोत्रे” ॥६॥११३२॥ इतीज् ॥२॥ न विद्येते
ऊरू अस्य अनूरु ॥३॥ विनताया सूनुविनतासूनु यौगिकत्वाद्देनतय इत्यादय ॥४॥
अरुणवणत्वादरुण ॥५॥ गरुडस्याम्रजो गरुडाम्रज ॥ ६ ॥ शेषश्चात्र-“अरुणे विपुल
स्कन्धो महासारथिरात्मन ” ॥ १६ ॥

रेवन्तस्त्वररेतोज ष्वगो ह्यवाहन ।

रेवते गच्छति ह्येनेति रेवन्त । “तृजिभूवदि” ॥ (उणा-२२१) ॥ इत्यादिना
अन्त ॥ १ ॥ अर्करेतसो जात अकरतोज । ‘अजाते पञ्चम्या’ ॥५॥११७०॥
इति ड ॥ २ ॥ ष्वमानो गच्छति ष्वग ॥३॥ हयो वाहनमस्य ह्यवाहन ॥४॥

अष्टादश माठराद्या सवितु पारिपार्श्विका ॥ १७ ॥

माठरस्यापत्य माठर ॥ ‘विदादेष्टे’ ॥६॥११४१॥ इत्यज् । माठराद्या माठरप्र
भृतय , ते यथा—माठर पिङ्गल दण्डो राजश्रोधौ खरद्वारिकौ कल्माषपक्षिणौ जातृ
कार कुतापकौ पिङ्गगर्भौ दण्डिपुरुषौ किशोरकाविति । यद्वाडि —

‘सुरात्रतस्त्वसावष्टादशभि पारिपार्श्विकै ।

इन्द्रादयश्च ते देवा सर्वे नामान्तरै स्थिता ॥ १ ॥

तत्र शक्रो वामपार्श्वे दण्डारयो दण्डनायक ।

बहिस्तु दक्षिणे पार्श्वे पिङ्गलो वामनश्च स ॥ २ ॥

ष्वद्वारे गुहहरी राजश्रोधौ क्रमेण तौ ।

द्वितीये तु धमाधर्मौ तौ खरद्वारिकौ क्रमात् ॥ ३ ॥

तृतीये तु यमताक्ष्यौ क्रमात् कल्माषपक्षिणौ ।

चित्रगुप्तश्च कालश्च रवेदक्षिणपार्श्वगौ ॥ ४ ॥

प्रथमो जातृकाराख्यो माठराख्यो द्वितीयक ।

पश्चिमेनाधिपक्ष्णौ तौ प्राप्नुयात् कुतापकौ ॥ ५ ॥

उदीच्यां यक्षदेवर्भ्या तौ च पिङ्गगर्भौ क्रमात् ।

प्राच्यां तु रुद्रेवन्तौ ता दण्डिपुरुषौ क्रमात् ॥ ६ ॥

आश्विनौ तु पार्श्वद्वये तौ द्वावेव विशोरकौ ।

इत्यष्टादशसो वगधण्डाशो पारिपार्श्विक ” ॥ ७ ॥

परित पार्श्वे वतन्ते पारिपार्श्विका । “परेमुखपाश्चात्” ॥ ६ । ८ । ९ ॥ इतीकण् ॥ १७ ॥

चन्द्रमा कुमुदवान्धवो दशश्वेतवाज्यमृतसूम्तिथिप्रणी ।

कौमुदीकुमुदिनीभदक्षजारोहिणीद्विजनिशोपधीपति ॥ १८ ॥

जैवातृकोऽब्जश्च कलाशशैणच्छायाभृदिन्दुर्विधुरात्रिदृग्ज ।

राजा निशो रत्नरुरौ च चन्द्र सोमोऽमृतश्वेतहिमद्युतिर्गर्ग ॥ १९ ॥

चन्दति दीप्यते, आह्लादयति वा चन्द्रमा । “चन्दो रमस्” ॥ (उणा-९८६) ॥

इति रमस् ॥ १ ॥ कुमुदाना वान्धव कुमुदवान्धव, यौगिकत्वात् कैरवबन्धुरित्या-
दय, सुहृदपि बन्धुप्रायत्वाद्बन्धुरेवेति कुमुदसुहृदित्यादयोऽपि ॥ २ ॥ दशसत्या
श्वेताश्च वाजिनो यस्य स तथा दशवाजी, दशाश्च । यदाह व्याडि —

“अश्वास्तु दश चन्द्रस्य यजु चन्द्रमना रूपा ।

सप्तवातुहयो वाजी हसो व्योममृगो नर ॥ १ ॥

अवा चाथ चन्द्रमन स्थानेऽस्ति त्रिषणा क्वचित् ।

सप्तधातो पुन स्थाने सहस्रप्योऽस्ति कुत्रचित्” ॥ २ ॥

श्वेतवाजी सिताश्च ॥ ४ ॥ अमृत सूते अमृतसू यौगिकत्वात् सुधासू-

रित्यादय ॥ ५ ॥ तिथी प्रणयति तिथिप्रणा ॥ ६ ॥ कौमुद्या कुमुदिन्या भाना

दक्षजाना रोहिण्या द्विजाना निशाया औपवीना च पति कौमुदीपति,

कुमुदिनीपति भपति दक्षजापति रोहिणीपति द्विजपति, निशापति औपधी-

पति । यौगिकत्वात् ज्योत्स्नेश कुमुद्वतीश नक्षत्रेश दाक्षायणाश रोहिणीश

द्विजेश, निशेश औपवीश इत्यादय ॥ १४ ॥ १८ ॥ जीवत्यनेन अमृतवपित्वाजग

दिति जैवातृक । जीविरातृको जैव च’ ॥ (उणा-६७) ॥ इत्यातृक ॥ १५ ॥ अप्सु

जातोऽब्ज, समुद्रजातत्वात् समुद्रनवनीतमपि ॥ १६ ॥ कला शशमेण छाया च

निभर्त्ति कलाशशैणच्छायाभृत् कलाभृत् शशभृत् एणभृत् छायाभृत् यौगि

कत्वात् कलानिधि शशवर मृगालञ्छन छायाङ्क इत्यादय ॥ २० ॥ इन्दति

इन्दु भृम् ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यादिना च ॥ २१ ॥ विध्यति ताडयति

विरटिण करैरिति विडु । पृसाहपि ॥ (उणा-७२९) ॥ इत्यादिना च क्ति

॥ २२ ॥ अत्रेमुनेदशो नत्राब्जात् अत्रिदृग्ज यौगिकत्वादत्रिनेत्रप्रसूत इत्यादय

॥ २३ ॥ राजते राजा उक्षतभि ॥ (उणा ९००) ॥ इत्यादिना अन् ॥ २४ ॥

निशाश-दाद्वज कर-व शब्दैः निशारत्नम्, निशाकर यौगिकत्वानिशामणि, रजनी

पुलिङ्ग "उपसगाद् कि" ॥५।३।८७॥ इति कि ॥३॥ परितो विप्यते व्याप्यतेऽ
नेन परिवेष ॥ ४ ॥

सूरसूतस्तु काश्यपि ।

अनूरुविनतासूनुररुणो गरुडाग्रज ॥ १६ ॥

सूरस्य सूत सूरसूत । यौगिकत्वाद्रविसारधिरित्यादय ॥ १ ॥ कश्यपस्यापत्यं
काश्यपि ऋष्यण बाधित्वा "बाह्यादिभ्यो गोत्रे" ॥६।१।३२॥ इतीप् ॥२॥ न विद्येत
ऊरु अस्य अनूरु ॥३॥ विनताया सूनुविनतासूनु यौगिकत्वाद्द्विनतय इत्यादय ॥४॥
अरुणवणत्वादरुण ॥५॥ गरुडस्याग्रजो गरुडाग्रज ॥ ६ ॥ शेषश्चात्र-"अरुणे विपुल
स्कन्धो महासारथिराश्मन" ॥ १६ ॥

रेवन्तस्त्वर्करेतोज हवगो हयवाहन ।

रेवते गच्छति हयेनेति रेवन्त । "तृजिभूवदि" ॥ (उणा-२२१) ॥ इत्यादिना
अन्त ॥ १ ॥ अकरेतसो जात अकरेतोज । "अजाते पञ्चम्या" ॥५।१।१७०॥
इति ड ॥ २ ॥ हवमानो गच्छति हवग ॥ ३ ॥ हयो वाहनमस्य हयवाहन ॥ ४ ॥

अष्टादश माठराद्या सवितु पारिपार्श्विका ॥ १७ ॥

माठरस्यापत्य माठर ॥ विदादेदृद्धे' ॥६।१।४१॥ इत्यञ् । माठराद्या माठरप्र
भृतय , ते यथा—माठर पिङ्गल दण्डो राजश्रोथौ खरद्वारिकौ कत्मापपक्षिणौ जातृ
कार कुतापकौ पिङ्गगनौ दण्डिपुरुषौ किशोरकाविति । यद्यादि —

मुरावृतस्त्वसावष्टादशभि पारिपार्श्विकै ।

इन्द्रादयश्च ते देवा सर्वे नामान्तरै स्थिता ॥ १ ॥

तत्र शक्रो वामपार्श्वे दण्डारयो दण्डनायक ।

वह्निस्तु दक्षिणे पार्श्वे पिङ्गलो वामनश्च स ॥ २ ॥

पूर्वद्वारे गुहहरी राजश्रोथौ क्रमेण तौ ।

द्वितीये तु धमाधर्मा तौ खरद्वारिकौ क्रमात् ॥ ३ ॥

तृतीये तु यमताक्ष्यौ क्रमात् कत्मापपक्षिणौ ।

चित्रगुप्तश्च कालश्च रवेदक्षिणपार्श्वगौ ॥ ४ ॥

प्रथमो जातृकाराख्यो माठराख्या द्वितीयश्च ।

पश्चिमेनाधिपुरुषौ तौ प्राप्नुयात् कुतापकौ ॥ ५ ॥

उदीच्यां यक्षदेवभ्यो तौ च पिङ्गगनौ क्रमात् ।

प्राच्या तु हरेवन्ता तौ दण्डिपुरुषौ क्रमात् ॥ ६ ॥

विम्ब तु मण्डलम् ।

यन्नाति रदिमभिव्यमिति विम्ब पुष्पीवलिङ्ग । “डिनीवन्धि ” ॥ (उणा-३२५) ॥
इत्यादिना डिम्ब , विम्बेति सौत्रो वा धातु विम्बति भाति विम्बम् ॥ १ ॥ मण्डल
प्राग्वत् ॥ २ ॥

नक्षत्र तारका ताराज्योतिषी भमुडु ग्रह ॥ २१ ॥

धिष्ण्यमृक्षम्

नक्षति गच्छति व्योमनीति नक्षत्र “वृगूतक्षि ” ॥ (उणा-४५६) ॥ इत्या-
दिना अत्र , यद्वा क्षद सवरणे इति सौत्रो धातु न क्षदति प्रभामिति नक्षत्रम् ।
“हुयामा ” ॥ (उणा-४५१) ॥ इत्यादिना त्रे नखादित्वात्सिद्धम् ॥ १ ॥ तरतीति तारका
त्रिलिङ्ग “तारकावणका ” ॥ २ ॥ १११३ ॥ इत्यादिना इत्वाभाव ॥ २ ॥ तरत्यनया
तारा । स्त्रीपुसलिङ्ग “भिदादय ” ॥ ५ ॥ ११०८ ॥ इत्यङन्तो निपात्यते ॥ ३ ॥ द्योतते
ज्योति ॥ ४ ॥ भाति भ “क्वचित् ” ॥ ५ ॥ ११०९ ॥ इति ड । भा विद्यतेऽस्येति
वा ॥ ५ ॥ इयति खमिति उडु । स्त्रीपुसलिङ्ग । “उड् च भे ” ॥ (उणा-७३८) ॥
इति उ अर्तेरुडादेशश्च ॥ ६ ॥ गृह्यते इति ग्रह ॥ ७ ॥ ११११ ॥ धृष्णोति प्रगल्भते निशीति
धिष्ण्यम् । “शिक्षयास्या ” ॥ (उणा-३६४) ॥ इत्यादिना यान्तो निपात्यते ॥ ८ ॥
अजते गच्छति ऋक्ष “ऋजिरिपि ” ॥ (उणा-५६७) ॥ इत्यादिना स कित् ।
ऋक्षोति तम इति वा ॥ ९ ॥

अथाश्विन्यश्वकिनी दक्षदेवता ।

अश्वयुग्बालिनी च

अश्वोऽस्या अस्तीति अश्विनी ॥ १ ॥ अज्ञातोऽश्वोऽश्वक सोऽस्या अस्ति अश्व
किनी ॥ २ ॥ दक्षो देवता अस्या दक्षदेवता ॥ ३ ॥ अश्वान् युङ्क्ते अश्वयुक् स्त्रीलिङ्ग ।
अश्वकमण्यान्नात् ॥ ४ ॥ बाला केशा सत्यस्या बालिनी ॥ ५ ॥

अथ भरणी यमदेवता ॥ २२ ॥

विभर्ति भरणी ऋह् ॥ (उणा-६३८) ॥ इत्यादिना अणि ॥ १ ॥ यमो
देवताऽस्या यमदेवता ॥ २ ॥ २२ ॥

कृत्तिका बहुलाश्रामिदेवा

कृत्तन्ति शुभमिति कृत्तिका । “कृतिपुति ” ॥ (उणा-७६) ॥ इत्यादिना तिक्
कित् ॥ १ ॥ बहन्ते खे बहुला ‘स्थावङ्कि ’ ॥ (उणा-४८६) ॥ इत्यादिना उल

कर ॥२६॥ चन्दति चन्द्र 'भीवृधि' ॥ (उणा-३८७) ॥ इत्यादिना र ॥२७॥
 सुनोति धातूनामनेकाथत्वात् सूतेऽमृतमिति सोम "अर्त्तारि" ॥ (उणा-३३८) ॥
 इत्यादिना म, सूयते वा सोम ॥ "नवो नवो भवति जायमान" इति ध्रुते ॥२८॥
 अमृत श्वेता हिमाश्च द्रुतयो यस्य स तथा अमृतद्युति, श्वेतद्युति, हिमद्युति
 यौगिकत्वात् सुधाशु सिताशु, शीताशुरित्यादय ॥३१॥ ग्लायते क्षीयते ग्लौ ।
 "ग्लानुदिभ्या ङी" ॥ (उणा-८६८) ॥ इति ङी ॥३२॥

शेषान्न-

"चन्द्रस्तु मास्तपोगजौ शुभाशु श्वेतवाहन ।
 जण सप्रो राजराजो यजत कृत्तिकाभव ।
 यज्ञराडौपधागर्भस्तपस शयतो बुध ॥ १ ॥
 स्यन्द खसिधु सिन्धूत्य श्रावेष्टारमणस्तथा ।
 आकाशचमस पीतु द्वेदु पवरिचेद्भिदौ ॥ २ ॥
 परिज्वा युवनो नेमिन्दिर जेहुरेकभू' ॥ १९ ॥

षोडशोऽंश कला

चन्द्रस्येति शेष । षोडशाना पूरणं षोडशं सप्त्यापूरणे ङट् । कलयति
 सप्त्या कला ॥ १ ॥

चिह्नं लक्षणं लक्ष्मं लाञ्छनम् ।

अङ्कं कलङ्कोऽभिज्ञानं

चाहयति चिह्नं दिननम्र" ॥ (उणा-२६८) ॥ इत्यादिना नान्ता निपात्य
 ते ॥ १ ॥ लक्ष्यते अनेनेति लक्षणं लक्ष्मं च 'मन्' ॥ (उणा-९११) ॥ इति
 मन् ॥ २ ॥ ३ ॥ लाञ्छयते अनेनेति लाञ्छनम् ॥ ४ ॥ अङ्कयते अनेन अङ्क ॥ ५ ॥
 किरति सदेह कलङ्क । किरोऽङ्को रो लब्ध वा" ॥ (उणा-६२) ॥ इत्यङ्क ॥ ६ ॥
 अभिनायतेऽनेनेत्यभिज्ञानम् ॥ ७ ॥

चन्द्रिका चन्द्रगोलिना ॥ २० ॥

चन्द्रातप कौमुदी च ज्योत्स्ना

चन्द्रोऽस्त्यस्यां चन्द्रिका अतोऽनेकस्वरात् ॥ ७१॥ १६ ॥ इतीक ॥ १ ॥ चन्द्र
 गोलोऽस्त्यस्या चन्द्रगोलिना ॥ २ ॥ २० ॥ चन्द्रस्यानपञ्चद्रातप ॥ ३ ॥ कुमुदानामिय
 विरागहेतुवात् कौमुदी ॥ ४ ॥ ज्यातिरस्त्यस्या ज्यात्स्ना तमिस्राणमज्योत्स्ना
 ॥ ७१॥ १२ ॥ इति निपात्यते चन्द्रमत्यपि वाचस्पति ॥ ५ ॥

त्रिम्ब तु मण्डलम् ।

यघ्राति रश्मिभिव्यमिति विम्ब पुष्पीबलिद् । “डिनीबन्धि ” ॥ (उणा-३२५) ॥
इत्यादिना विम्ब , विम्बेति सौत्रो वा धातु विम्बति भाति विम्बम् ॥ १ ॥ मण्डल
प्राग्वत् ॥ २ ॥

नक्षत्र तारका ताराज्योतिषी भमुडु ग्रह ॥ २१ ॥

धिष्ण्यमृक्षम्

नक्षति गच्छति व्योमनोति नक्षत्र “वृगूनक्षि ” ॥ (उणा-४५६) ॥ इत्या
दिना अत्र , यद्वा क्षद् सवरणे इति सौत्रो धातु न क्षदति प्रभामिति नक्षत्रम् ।
“हुयामा ” ॥ (उणा-४५१) ॥ इत्यादिना त्रे नखादित्वात्सिद्धम् ॥ १ ॥ तरतीति तारका
त्रिलिङ्ग “तारकावर्णका ” ॥ २ ॥ ११३ ॥ इत्यादिना इत्वाभाव ॥ २ ॥ तरत्यनया
तारा । स्त्रीपुसलिङ्ग “भिदादय ” ॥ ५ ॥ ३१०८ ॥ इत्यङन्तो निपात्यते ॥ ३ ॥ द्योतते
उयोति ॥ ४ ॥ भाति भ “क्वचित्” ॥ ५ ॥ ११७१ ॥ इति ड । भा विद्यतेऽस्येति
वा ॥ ५ ॥ इयति खमिति उडु । स्त्रीस्त्रीबलिङ्ग । “उड् च भे” ॥ (उणा-७३८) ॥
इति उ अर्तेरुदादेशश्च ॥ ६ ॥ गृण्यते इति ग्रह ॥ ७ ॥ २१ ॥ धृष्णोति प्रगल्भते निशीति
धिष्ण्यम् । “शिक्यास्या ” ॥ (उणा-३६४) ॥ इत्यादिना यान्तो निपात्यते ॥ ८ ॥
अजते गच्छति ऋक्ष “ऋजिरिषि ” ॥ (उणा-५६७) ॥ इत्यादिना स कित् ।
ऋक्षोति तम इति वा ॥ ९ ॥

अथाश्विन्यश्वकिनी दसदेवता ।

अश्वयुग्वालिनी च

अश्वोऽस्या अस्तीति अश्विनी ॥ १ ॥ अज्ञातोऽश्वोऽश्वक सोऽस्या अस्ति अश्व
किनी ॥ २ ॥ दसो देवता अस्या दसदेवता ॥ ३ ॥ अश्वान् युङ्क्ते अश्वयुक् स्त्रीलिङ्ग ।
अश्वकमण्यान्नात् ॥ ४ ॥ बाला केशा सत्यस्या बालिनी ॥ ५ ॥

अथ भरणी यमदेवता ॥ २२ ॥

विभर्ति भरणी “ऋह ” ॥ (उणा-६३८) ॥ इत्यादिना अणि ॥ १ ॥ यमो
देवताऽस्या यमदेवता ॥ २ ॥ २२ ॥

कृत्तिका बहुलाश्वामिदेवा

कृतन्ति शुभमिति कृत्तिका । “कृतिपुति ” ॥ (उणा-७६) ॥ इत्यादिना तिक्
कित् ॥ १ ॥ वहन्ते खे बहुला “स्थावङ्गि ” ॥ (उणा-४८६) ॥ इत्यादिना उल

कर ॥२६॥ च दति चन्द्र "भीवृधि" ॥ (उणा-३८७) ॥ इत्यादिना २ ॥२७॥
 मुनोति धातूनामनेकार्थत्वात् सूतेऽमृतमिति सोम "अर्त्तारि" ॥ (उणा-३३८) ॥
 इत्यादिना म, सूयते वा सोम ॥ "नवो नवो भवति जायमान" इति ध्रुते ॥२८॥
 अमृत श्वेता हिमाश्च द्युतयो यस्य स तथा अमृतद्युति वेतद्युति, हिमद्युति
 यौगिकत्वात् सुधाशु, सिताशु, शीताशुरित्यादयः ॥३१॥ ग्लायते क्षीयते ग्लौ ।
 'ग्लानुदिभ्या ङौ' ॥ (उणा-८६८) ॥ इति ङौ ॥३२॥

शेषश्चान्-

"चन्द्रस्तु मास्तपोराजौ शुमाशु श्वेतवाहन ।
 जण सप्रो राजराजो यजत कृत्तिकाभव ।
 यज्ञराडौपधागभस्तपस शयतो युध ॥ १ ॥
 स्य द खसिधु सिधूत्थ श्रविष्ठारमणस्तथा ।
 आकाशचमम पीतु ह्रेदु पवरिचिह्निदौ ॥ २ ॥
 परिज्वा युवनो नेमिचन्द्रिदर जेहुरेकभू' ॥ १९ ॥

षोडशोऽथ कला

चन्द्रस्येति शेष । षोडशाना पूरणं षोडशं सप्त्यापूरणे ङट् । कलयति
 सप्त्या कला ॥ १ ॥

चिह्नं लक्षणं लक्ष्मं लाञ्छनम् ।

अङ्कं कलङ्कोऽभिज्ञानं

चाहयति चिह्नं दिननम्र" ॥ (उणा-२६८) ॥ इत्यादिना नातो निपात्य
 ते ॥ १ ॥ लक्ष्यते अनेनेति लक्षणं लक्ष्मं च "मन्" ॥ (उणा-९११) ॥ इति
 मन् ॥ २ ॥ ३ ॥ लाञ्छयते अनेनेति लाञ्छनम् ॥ ४ ॥ अङ्कयते अनेन अङ्क ॥ ५ ॥
 किरति सदेह कलङ्क । किरोऽङ्को रो लब्ध वा" ॥ (उणा-६२) ॥ इत्यङ्क ॥ ६ ॥
 अभिज्ञायतेऽनेनेत्यभिज्ञानम् ॥ ७ ॥

चन्द्रिका चन्द्रगोलिका ॥ २० ॥

चन्द्रातप कौमुदी च ज्योत्स्ना

चन्द्रोऽस्त्यस्या चन्द्रिका 'अतोऽनेकम्बरात्' ॥ ७१२।६ ॥ इतीक ॥ १ ॥ चन्द्र
 गोलोऽस्त्यस्या चन्द्रगोलिका ॥ २ ॥ २० ॥ चन्द्रस्यातपश्चन्द्रातप ॥ ३ ॥ कुमुदानामिय
 विरागहेतुन्यात् कौमुदी ॥ ४ ॥ ज्योतिरस्त्यस्यां ज्योत्स्ना तमिस्राणवज्योत्स्ना
 ॥ ७१२। २ ॥ इति निपात्यते चन्द्रमेत्यपि वाचस्पति ॥ ५ ॥

महन्ते गच्छति पितर प्रीतिमाप्तिमि मघा । “मघाघद्वा ” ॥ (उणा-११०) ॥
इत्यादिना घान्तो निपात्यते ॥ १ ॥ पितरो देवता आसा पित्र्या । “व्याघ्रवृत्तुपि
त्तुपसो य ” ॥ ६।२।१०९ ॥ इति य ॥ २ ॥

फल्गुनी योनिदेवता ॥२५॥

फलतीति फल्गुनी “फलेर्गोऽन्तश्च” ॥ (उणा २९१) ॥ इत्युने गौरादित्वात्
टी, उत्तरात्तत्ताराविशेषणात् पूर्व्वेति लभ्यते । तेन पूर्व्वफल्गुनी एकवचनान्तोऽपि
यद्वाचस्पति-पूर्व्वफल्गुनी योनिदेवता । शाब्दिनास्तु पूर्व्वफल्गुन्यो पूर्व्वफल्गुन्य इति
मन्यते । “फल्गुनीप्रोष्ठपदस्य भे” ॥ २।२।१२३ ॥ इति द्वित्वस्य वा बहुत्वविधा
नात् ॥ १ ॥ योनिर्देवतास्या योनिदेवता ॥ २ ॥ २५ ॥

सा तूत्तरार्यमदेवा

सा फल्गुनी, उत्तरा उत्तरेतिविशेषणविशिष्टा, उत्तरफल्गुन्यावुत्तरफल्गुन्य इति
॥ १ ॥ अयमा देवोऽस्या अर्यमदेवा ॥ २ ॥

हस्तः सवितृदेवतः ।

हसति हस्त पुत्रीलिङ्ग । ‘दम्यमि’ ॥ (उणा-२००) ॥ इत्यादिना त
॥ १ ॥ सविता देवतास्य सवितृदेवत ॥ २ ॥

त्वाष्ट्री चित्रा

त्वष्टा देवताऽस्यास्त्वाष्ट्रा ॥ १ ॥ चिनोतीति चित्रा ‘चिमिदिशसिभ्य किन्’ ॥
(उणा-४५४) ॥ इति त्र ॥ २ ॥

आनिली स्वाति

अनिलो देवताऽस्या आनिली ॥ १ ॥ सुष्टु अतति स्वाति पुत्रीलिङ्ग । “पादा
च्चात्यजिभ्याम्” ॥ (उणा-६२०) ॥ इति इर्णित् ॥ २ ॥

विशाखेन्द्रामिदेवता ॥ २६ ॥

राधा

विशेषेण श्यति तक्ष्णोति अशुम विशाखा “श्यतेरिच्च वा” ॥ (उणा-८५) ॥
इति ख । विशाखति व्याघ्रोताति वा ॥ १ ॥ इन्द्रामी देवते अस्या इन्द्रामि
देवता ॥ २ ॥ २६ ॥ राधोति कार्ये राधा ॥ ३ ॥

अनुराधा तु मैत्री

किन्तु, नल्लक् च । “मघा अपकृत्तिका बह्वी” (लिङ्गा—२६) इति स्त्रीलिङ्गी, नित्य बहुवचनान्तौ चैतौ ॥ २ ॥ अग्निर्देव आसामग्निदेवा ॥ ३ ॥

ब्राह्मी तु रोहिणी ।

ब्रह्मा देवतास्या ब्राह्मी ॥१॥ रोहन्ति कार्याण्यस्यां रोहिणी । “बृहद्बृहि” ॥ (उणा-१९४) ॥ इत्यादिना बहुवचनादिणे ‘रेवतरोहिणाद्दे’ ॥२॥१२६॥ इति द्वी ॥ २ ॥

मृगशीर्ष मृगशिरो मार्गश्चान्द्रमस मृग ॥ २३ ॥

मृगस्येव शीर्षमस्य मृगशीर्षम् ॥१॥ तथा, मृगशिर खे ताराणां तथाव स्थानात् पुङ्गीरलिङ्गोऽयम्, यद्वाचस्पति-सौम्य मृगशिरोऽस्त्रियाम् ॥ २ ॥ मृग एव मार्ग प्रज्ञादित्वाद् ॥ ३ ॥ चक्षमा देवतास्य चान्द्रमसम् ॥ ४ ॥ मृगाकारत्वात् मृग ॥ ५ ॥ २३ ॥

इल्वलास्तु मृगशिर गिरस्था पञ्च तारका ।

इलति गच्छति इल्वला स्त्रीलिङ्गी । ‘तुल्वलेल्वलादय’ ॥ (उणा-५००) ॥ इति निपातनम्, इन्वति प्रीणन्ति इन्वका इत्यपि ॥१॥

आर्द्रा तु कालिनी रौद्री

अदति हिनस्ति कायमिति आर्द्रा “चिजि” । (उणा-३९२) ॥ इत्यादिना रो दीर्घश्च ॥१॥ कालोऽस्यामस्ति कालिनी ॥२॥ रुद्रो देवताऽस्या रौद्री ॥३॥

पुनर्वसू तु यामकौ ॥ २४ ॥

आदित्यौ च

पुनर्वसनयो पुनर्वसू पुलिङ्ग ॥१॥ यमके यमले भवौ यामकौ युग्मरूपावि सार्थ ॥ २ ॥ २४ ॥ अदितिर्देवता अनयोरादित्यौ ॥३॥

पुष्यस्तिष्य सिंध्यश्च गुरुदेवत ।

पुष्यन्ति त्वेषति सिंध्यति च कार्याण्यत्र पुष्य तिष्य सिद्धय । ‘कुप्यमि च’ ॥५॥१३९॥ इत्यादिना क्यय-ता निपात्यते ॥३॥ गुरुर्देवतमस्य गुरुदेवत ॥४॥

सार्प्यऽश्लेषा

सर्पा देवताऽस्या सार्पी ॥१॥ न विद्यते श्लेषोऽस्या जातापत्यस्येत्यश्लेषा । पुङ्गीलिङ्ग ॥२॥

मघा पित्र्या

“महन्ते गच्छन्ति पितरः प्रीतिमास्त्रिति मघा । “मघापद्मा” ॥ (उणा-११०) ॥
इत्यादिना घान्तो निपात्यते ॥ १ ॥ पितरो देवता आसा पित्र्या । “व्यावृत्तुपि
तुपसो य” ॥ ६।२।१०९ ॥ इति य ॥ २ ॥

फलगुनी योनिदेवता ॥ २९ ॥

फलतीति फलगुनी “फलेर्गोऽन्तश्च” ॥ (उणा २९१) ॥ इत्युने गौरादित्वात्
टी, उत्तरत्रोत्तराविशेषणात् पूर्व्वेति लभ्यते । तेन पूर्व्वफलगुनी एकवचनान्तोऽपि
यद्वाचस्पति-पूर्व्वफलगुनी योनिदेवता । शाब्दिनास्तु पूर्व्वफलगुन्यो पूर्व्वफलगुन्य इति
मन्यते । “फलगुनाप्रोष्ठपदस्य भे” ॥ २।२।१०३ ॥ इति द्वित्वस्य वा बहुत्वविधा
नात् ॥ १ ॥ योनिर्देवतास्या योनिदेवता ॥ २ ॥ २५ ॥

सा तूत्तरार्यमदेवा

सा फलगुनी, उत्तरा उत्तरेतिविशेषणविशिष्टा, उत्तरफलगुन्यावुत्तरफलगुन्य इति
॥ १ ॥ अयमा देवोऽस्या अयमदेवा ॥ २ ॥

हस्तः सवितृदेवतः ।

हसति हस्तः पुष्पलिङ्गः । “दम्यमि” ॥ (उणा-२००) ॥ इत्यादिना त
॥ १ ॥ सविता देवतास्य सवितृदेवतः ॥ २ ॥

त्वाष्ट्री चित्रा

त्वष्टा देवताऽस्यास्त्वाष्ट्री ॥ १ ॥ चिनोतीति चित्रा “चिमिदिशसिभ्य कित्” ॥
(उणा-४५४) ॥ इति न ॥ २ ॥

आनिली स्वाति

अनिलो देवताऽस्या आनिली ॥ १ ॥ सुष्ठु अतति स्वाति पुष्पलिङ्गः । “पादा
बालजिभ्याम्” ॥ (उणा-६२०) ॥ इति इर्णित् ॥ २ ॥

विशाखेन्द्रामिदेवता ॥ २६ ॥

राधा

विशेषेण श्यति तक्ष्णोति अशुभ विशाखा “श्यतेरिच्च वा” ॥ (उणा-८५) ॥
इति ख । विशाखति व्याप्रोताति वा ॥ १ ॥ इन्द्राम्नी देवते अस्या इन्द्राम्नी
देवता ॥ २ ॥ २६ ॥ राधोति कार्ये राधा ॥ ३ ॥

अनुराधा तु मैत्री

अनुराधोति अनुराधा । एकदेशविकृतत्वादनूराधेत्यपि ॥१॥ मित्रो वैवता-
ज्या मैत्री ॥ २ ॥

ज्यैष्ठन्द्नी

प्रकृष्टा वृद्धा ज्यष्ठा ॥१॥ इन्द्रो देवताऽस्या ऐक्षी ॥२॥

मूल आश्रप ।

मूलति मूल पुष्पीबलिङ्ग ॥१॥ अश्रपो राक्षसो देवताऽस्य आश्रप ॥ २ ॥

पूर्वाषाढापी

न सहते अशुभ अषाढा । “नम सहे षा च ” ॥ (उणा-१८१) ॥ इति ढ३
॥१॥ आपो जल देवताऽस्या आपी ॥ २ ॥

सोत्तरा स्याद्वैश्वी

सा अषाढा उत्तरा उत्तराषाढेत्यर्थ ॥१॥ विश्वे देवताऽस्या वैश्वी ॥२॥

श्रवण पुन ॥ २७ ॥

हरिदेवः

श्रूयतेऽसौ श्रवण पुष्पीबलिङ्गः । “तृकृशू ” ॥ (उणा-१८७) ॥ इति अण् ॥१॥
२७॥ हरिर्विष्णुर्द्वयोऽस्य हरिदेव ॥२॥

श्रविष्ठा तु धनिष्ठा वसुदेवता ।

बहूना मध्ये प्रकृष्टा श्रोतृमती ‘गुणाज्ञाद्वेष्टेयसू’ ॥७॥३॥१॥ इति इष्टप्रत्यये
श्रविष्ठा । एव बहूना मध्ये प्रकृष्टा धनवती धनिष्ठा । श्रूयते शुभकमणि श्रविष्ठा, धनति
धन करोति धनिष्ठा “ षष्टैधिठादय ॥ (उणा-१६६) ॥ इति ठाक्तौ वा
निपात्यते ॥ १ ॥ २ ॥ वसवो देवताऽस्या वसुदेवता ॥३॥

वारुणी तु शतभिषक्

वसुणो देवताऽस्या वारुणी ॥१॥ शत भिषजोऽस्या शतभिषक् स्त्रीलिङ्ग ॥२॥

अजाहिर्बुधदेवता ॥ २८ ॥

१ पूर्वभद्रपदाया उत्तरभद्रपदायाश्च प्रत्येक द्वे द्वे नाम्नी अजाहिर्बुधभ्यामग्ने
देवतेति योज्यते । पूर्वोत्तराभ्यामग्ने भद्रपदा इति योज्यते ततोऽयमथ -अजदेवता
पूर्वभद्रपदाश्च एकार्थी अहिर्बुधदेवता उत्तरभद्रपदाश्च एकार्थी । पूर्वभद्रपदानां उत्तर-
भद्रपदानां च एकास्त्या एक नाम श्रोष्ठपदा इति ।

पूर्वोत्तरा भद्रपदा द्वय्य प्रोष्ठपदाश्च ता ।

अजपादो अजो भीमवत् । अजोऽहिबुध्नश्च देवते आसामजाहिबुध्नदेवता ॥२८॥
पूर्वोत्तराश्च पूर्वोत्तरा । भद्री पादावासा भद्रपदा । “मुप्रात ” ॥७॥३॥१२९॥ इत्या
दिना ढसमासान्तो निपात्यते । यथासद्यादजदेवता पूर्वभद्रपदा । अहिबुध्नदेवता
उत्तरभद्रपदा । द्वावयवावासा द्वय्य , ता इति पूर्वभद्रपदा उत्तरभद्रपदाश्च प्रोष्ठपदा
उच्यन्ते । प्रोष्ठो गौस्तस्येव पादावासामिति प्रोष्ठपदा , प्रोष्ठौ सारौ पादावासामिति वा ॥

रेवती तु पोष्ण

रेवते गच्छति “दृष्ट ” ॥ (उणा २०७) ॥ इत्यादिना बहुवचनादतप्रत्यये ङयां
रेवती ॥१॥ पूषा देवताऽस्या पौष्ण ज्योतिषे क्लीबे रुढम् ॥२॥

दाक्षायण्य सर्वा शशिप्रिया ॥ २९ ॥

दक्षोऽप्यते पितृतया आभिरिति अनटि प्रज्ञायणि ङया “पूर्वपदस्थ ” ॥२॥३॥
॥६४॥ इति णत्वे च दाक्षायण्य । दक्षस्यापत्यानि इति इवन्तादायनणि दाक्षायण्य
इत्यमरटीका, तत्र च स्त्रीणा युवसज्ञाया अभावादायनण् चिन्त्य ॥१॥ सर्वा अश्विन्या-
दय सप्तविंशतिरपि शशिप्रिया-द्वद्वारा । सर्वा अपि दाक्षायण्य , शशिप्रिया-उच्यन्ते
इत्यथ ॥ २ ॥ २९ ॥

राशीनामुदयो लभ्यम्

अशुबते अहोरात्रमिति राशय , “अशो रक्षादि” ॥ (उणा-६२२) ॥ इति
हर्णित्तेषामुदय प्राप्तकालता लगति क्षितिजे लग्नम् पुक्लीबलिङ्ग “धुन्धविरिन्ध ”
॥४॥४॥७०॥ इत्यादिना शीत्यादिक्तान्तो निपात्यते ॥ १ ॥

मेघप्रभृतयस्तु ते ।

ते राशयो मेघादय । यथा-मेघो ऋषो मिथुन कर्कट सिंह कन्या तुला
शुक्रो धनुमकर कुम्भो मीन इति ॥

आरो वक्रो लोहिताङ्गो मङ्गलोऽङ्गारक कुज ॥३०॥

आषाढामूर्धनर्वारिश्च

आ समन्तादियर्ति नक्षत्रेष्वित्यार ॥१॥ वक्षति कुटिल गच्छति वक्र । “क्रज्य-
जि ” ॥ (उणा-३४८) ॥ इत्यादिना रक ॥२॥ लोहितमङ्गमस्य लोहिताङ्ग ॥३॥ मङ्गति
सङ्गल । “मृदिकन्दि ” ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यादिना अल ॥४॥ अङ्गति कुटिल
कामति अङ्गार । “अग्यङ्गि ” ॥ (उणा-४०५) ॥ इत्यादिना आर । अङ्गानीयर्ति
पीनत्वादिति वा स्वार्थे क अङ्गारक ॥ ५ ॥ कौ पृथिव्या जात कुज , यौगि-

क्त्वाद्भौमो माहेयो धरणीसुत इत्यादय ॥६॥३०॥ आपाढा उत्तरापाढास्तासु भवति
आपाढाभू ॥७॥ नवार्चिषोऽस्य नवार्चि ॥८॥ शोप-आन-भौमे व्योमात्सुसैकाह्ना ॥३०॥

बुधः सौम्य प्रहर्षुल ।

ज्ञ पञ्चार्चि श्रविष्ठाभू श्यामाङ्गो रोहिणीसुत ॥ ३१ ॥

बुध्यते बुध ॥१॥ सोम पिताऽपि देवताऽस्य सौम्य । “कसोमाद् व्यण्” ॥६॥
२।१०७॥ इति व्यण् यौगिकत्वाच्चन्द्रात्मज , चान्द्रमसायनिरित्यादय ॥२॥ प्रहृष्यती
ति प्रहर्षुल “हृषिवृति” ॥ (उणा—४८५) ॥ इत्यादिना उल ॥३॥ जानातीति
ह ॥४॥ पञ्चार्चिषोऽस्य पञ्चार्चि ॥ ॥ श्रविष्ठासु भवति श्रविष्ठाभू ॥ ॥ श्याम
मङ्गमस्य श्यामाङ्ग ॥ ७ ॥ रोहिण्या सुतो रोहिणासुत , यौगिकत्वाद्वाहिणेय इत्या-
दय ॥ ८ ॥ ३१ ॥

बृहस्पति सुराचार्यो जीवश्चित्रशिखण्डिज ।

वाचस्पतिर्द्वादशार्चिर्धिषण फल्गुनीभव ॥३२॥

गीर्बृहत्सो पतिरुतथ्यानुजाङ्गिरसौ गुरुः ।

बृहता पतिर्बृहत्पति इति वा बृहस्पति “वर्चस्कादिष्ववस्करादय” ॥३।२।
४८॥ इति निपात्यते ॥ १ ॥ सुराणामाचार्य सुराचार्य , यौगिकत्वाद्देवगुरुरेत्यादय
॥ २ ॥ जीयतेऽनेन मृतसजीवनीज्ञत्वाज्जीव ॥ ३ ॥ अङ्गिरसोऽपत्यत्वाच्चित्रशिख
ण्डिज सप्तपिजोऽपि समुदाये प्रवृत्ताश्च शब्दा एकदेशेऽपि प्रवृत्त-त इति
न्यायात् ॥ ४ ॥ वाच पतिर्वाचस्पति वाचस्पति ॥३।२।३६॥ इत्यादिना पष्ठी
लुबभावे निपात्यते ॥ ५ ॥ द्वादशार्चिषोऽस्य द्वादशार्चि ॥ ६ ॥ धृणोति प्रगल्भते
धिषण । धृषिवहेरि-त्रोपात्यस्य ॥ (उणा—१८९) ॥ इत्यण । धिषणास्यास्तीति
या ॥ ७ ॥ फल्गुन्यामुत्तरफल्गुन्या भवति फल्गुनीभव ॥८॥३२॥ गीर्च बृहती च
गीर्बृहत्सौ तयो पति गी पतिर्बृहतीपति ॥ ९ ॥ १० ॥ उतथ्यस्यानुज उतथ्या
नुज ॥ ११ ॥ अङ्गिरसोऽपत्यमृष्यणि आङ्गिरस ॥ १२ ॥ शृणात्युपदिशति गुरु
“कृम्र ऋत उर्च” ॥ (उणा ७३४) ॥ इति उ ॥ १३ शोप-आन—

गीष्पतिस्तु महामति ।

प्रत्या प्रचक्षा वाग्वाग्मी गौरो दीदिविगीरयौ ॥

शुक्रो मघाभव काव्य उशना भार्गव कवि ॥ ३३ ॥

पोडशार्चिदत्यगुरुर्धिष्य

शोचति दानवानिति शुक्र । हृदशुक्रद्वारेण नियात-वाद्वा यद्वा मनपुराणे

इत्येवमुक्त्वा भगवानुमोच शिश्रेण गुत्र स च निनगाम ॥१॥

मघामु भवति मघाभव ॥ ॥ कवेरपत्त काव्य । “कुत्रादव्य” ॥२१११००॥
इति व्य , कविरेव वा काव्य , भेपनादित्यात् व्यप् ॥३॥ वध्रीत्युगना “वटे वनम्” ॥
(उणा-९८५) ॥४॥ भृगोरपत्त भागव ॥५॥ वरते कवि । कविनातरनाद्वा ॥६॥३३॥
पोडशाचिपोऽस्य पोडशार्चि ॥ ७ ॥ दैत्यानां गुरुर्येन गुरु , यागिकत्वादपुराचार्य
इत्यादय ॥८॥ धिष्य प्राग्वत् ॥ ९ ॥ शेषश्चात्र—

शुके भृगु ॥

शनेश्वर शनि ।

छायामुतोऽसित सौरि सप्तार्चि रेवतीभव ॥ ३४ ॥

मन्द क्रोडो नीलवासा

शनैररति शनैश्वर ॥१॥ दयति दृष्ट्या जनमिति शनि “धूशाशीदो हम्बध” ॥
(उणा-६७८) ॥ इति नि ॥२॥ छाया आदित्यपत्नी तस्या मुतदछायामुत ॥ ३ ॥
असित कृष्णाद् ॥ ४ ॥ सूरस्यापत्त सौरि “तस्येदम्” ॥६॥३१६०॥ इत्याणि
सौरोऽपि ॥५॥ सप्तार्चिपोऽस्य सप्तार्चि ॥६॥ रेवत्या भवति रेवतीभव ॥७॥३४॥
मन्दगतिरामन्द ॥८॥ करोति पीडा, कामति क्षेत्र राशिं च चिरेणेति वा क्रोड ।
‘विहङ्गहे’ ॥ (उणा १७०) ॥ इत्यादिना ङान्तो निपात्यते ॥ ९ ॥ नील वासो
ऽस्य नीलवासा ॥ १० ॥ शेषश्चात्र—

शनौ पञ्च श्रुतकमा महामह ॥

श्रुतश्रवोऽनुज कालो ब्रह्मण्यश्च यम स्थिर ।

भूरात्मा च ॥

स्वर्भाणुस्तु विधुन्तुद ।

तमो राहु सैहिकेयो भरणीभू

स्वभाति स्वभाणु पूर्वपदस्थानामन्यग ’॥२॥३१६४॥ इति णत्वम् ॥१॥ विधु
मुदति विधुन्तुद । बहुविध्वस्तिलात्तुद ’॥५॥११२४॥ इति यश् ॥२॥ तमस्का
रित्वात्तम पुङ्गवादिद् ॥३॥ रहति गृहीत्वा चन्द्रार्धे स्वशरीर वा राहु कृवापाजि ’
॥ (उणा-१) ॥ इत्यादिना उण् ॥४॥ अघ्रपिशाचग्रहकालोऽपि । सिंहिनाया अपत्य
संहिकेय टथाप्युट ’॥६॥११७०॥ इत्येयण् ॥५॥ भरण्या भवति भरणीभू ॥ ६ ॥
शेषश्चात्र—

अथ राहो स्यादुपराग उपलव ॥

अथाहिक ॥ ३९ ॥

अश्लेषाभू शिखी केतु

अहिना ससृष्ट आहिक ॥१॥३५॥ अश्लेषायां भवतीति अश्लेषाभू ॥२॥ शिखा
रूपा तेजोलेख्याऽस्यास्ति शिखी “शिखादिभ्य इन्” ॥७॥२॥४॥३॥ चाप्यते निशाम्यते
शुभाशुभमनेन केतु ॥४॥ शेष-वात्र—

केतावूद्ध्वकच ॥

ध्रुवस्तूतानपादज ।

ध्रुवति ध्रुव ‘तुदादिविपिगुहिभ्य कित्’ ॥ (उणा ५) ॥ इति अ ॥ १ ॥
उत्तानपादानृपतेजात उत्तानपादज, यौगिकत्वादौत्तानपादि, औत्तानपाद इत्या-
दय ॥ २ ॥ शेष-वात्र—

ज्योतीरथग्रहाश्रयौ ध्रुवे ॥

अगस्त्योऽगस्ति पीताब्धिर्वातापिद्विड् घटोद्भव ॥३६॥

मैत्रावरुणिराग्नेय और्वशेयाग्निमारुतौ ।

स्तम्भि सौत्र । अग स्तभ्राति अगस्त्य । “अगपुलाभ्या स्तम्भेर्डित्” ॥
(उणा-३६३) ॥ इति य ॥ १ ॥ अगति कुटिल गच्छति अगस्ति “अगिविलि” ॥
(उणा-६६०) ॥ इत्यादिना अस्तिक् ॥ २ ॥ पीतोऽब्धिरनेन पीताब्धि ॥ ३ ॥ वातापिद्वेष्टि
वातापिद्विड् ॥ ४ ॥ घटादुद्भवति घटोद्भव ॥ ५ ॥ ३६ ॥ मैत्रावरुणयोर्वृक्षदक्षनाद्रेत कुम्भे
पतितमिति हि प्रसिद्धि । मैत्रश्च वरुणश्च मैत्रावरुणौ ‘वेदसहध्रुतावायुदेवतानाम्” ॥ ३ ॥
२॥४॥१॥ इति पूर्वपदस्यात्व तयोरपत्य मैत्रावरुणि, ऋषिसमुदायस्य ऋषित्वादिव् ॥ ६ ॥
अग्नेरपत्यमाग्नेय तदशत्वात् “कन्यग्नेरेयण्” ॥ ६॥१॥१०॥ इत्येयण् ॥ ७ ॥ उर्वश्या अप-
त्यमौर्वशेय ॥ ८ ॥ अग्निश्च मरुच्च तयोरपत्यमाग्निमारुत तदशत्वात् अग्नि ‘देवतानामा-
त्वादौ ॥ ७॥४॥२८॥ इत्युभयपददृष्टौ इवृद्धिमत्यविष्णौ’ ॥ ३॥२॥४३॥ इति आत्वा
पवाद इ ॥ ९ ॥ पीताब्ध्यादयो यौगिका । शेष-वात्र—

अगस्त्ये विच्यकूट स्यादक्षिणाशारतिमुनि ।

सत्याग्निवारुणि छाथिस्तपन कलशीसुत ॥ १ ॥

लोपामुद्रा तु तद्भार्या कौपीतकी वरप्रदा ॥ ३७ ॥

पतिशुभ्रूपालोपेषु न मुद राति लोपामुद्रा ॥ १ ॥ तस्यागस्तेभाया तद्भार्या ।
कुण्ठात्यात्मान तपसा कुपीतक ‘कुपे कित्’ ॥ (उणा-८०) ॥ इतीतक तस्या
पत्यमृष्यणि इषो च कौपीतकी ॥ २ ॥ वर प्रददाति वरप्रदा ॥ ३ ॥ ३७ ॥

मरीचिप्रमुखा सप्तर्षयाश्चित्रशिखण्डिन ।

मरीचि प्रमुग्न एषां मरीचिप्रमुखा । यदाह—

मरीचिरध्याह्निरसौ पुलस्त्य पुलह कतु ।

वसिष्ठश्च महातेजा सप्तम परिकीर्त्तिन ॥ १ ॥

सप्त च ते ऋषयश्च सप्तर्षयः । “सप्त्या समाहारे च” ॥ ३१११९९ ॥ इति सप्तार्यो
फमधारयः ॥ १ ॥ शिखण्डिश्चूडाऽन्त्येषा शिखण्डिन चित्राश्च ते शिखण्डिनश्च चित्र
शिखण्डिन ॥ २ ॥

पुष्पदन्तौ पुष्पवन्तावेकोक्त्या शशिभास्करौ ॥ ३८ ॥

पुष्पे इव पुष्पे दन्ताविव दन्तौ, पुष्पे च ते दन्तौ च पुष्पदन्तौ, यद्विश्वदत्त -
रविनाशिनौ पुष्पदन्तारयाविति ॥ १ ॥ पुष्प विनासोऽस्त्यनयो पुष्पवन्तौ एक-
योक्त्या अपृथग्गचनेन रोदसीवच्छशिभास्कराबुच्येते । न तु पुष्पदन्त पुष्पवान्
वा इदु सूर्यो बोध्यते ॥ २ ॥ ३८ ॥

राहुग्रासोऽर्केन्द्रोर्ग्रह उपराग उपप्लव ।

राहुणा ग्रसन राहुग्रासः । अर्केन्द्रो कर्मभूतयोर्ग्रहण ग्रहः ॥ १ ॥ उपरज्येते
छायेते चन्द्राकावनेनोपरागः ॥ २ ॥ उपप्लयेते अनेन उपप्लवः ॥ ३ ॥

उपलिङ्ग त्वरिष्ट स्यादुपसर्ग उपद्रव ॥ ३९ ॥

अजन्यमीतिरुत्पात

उपलिङ्गयते दीपिगम्यते जनोऽन उपलिङ्गम् ॥ १ ॥ नास्ति रिष्ट क्षेममत्र
अरिष्टम् ॥ २ ॥ उपसृज्यते उपद्रूयते प्रजाऽन उपसर्गः ॥ ३ ॥ उपद्रूयते प्रजाऽन
उपद्रवः ॥ ४ ॥ ३९ ॥ न जने साधु अजन्यम्, मुक्तीवलिङ्गः ॥ ५ ॥ इयते प्राप्यते
दु खमस्यामीति, स्त्रीलिङ्गः । “दमुपि” ॥ (उणा-६५१) ॥ इति बहुवचनात्ति
किन् ॥ ६ ॥ उत्पतत्यक्स्मादायाति अत्रुभमस्मादुत्पातः, घञ् ॥ ७ ॥

बहुच्युत्पात उपाहितः ।

बह्विधोत्पातो बहुच्युत्पातः ॥ १ ॥ उपासप्रमहितमस्योपाहित धूमकेत्वाख्य
उत्पात इत्येके ॥ २ ॥

म्यात्काल समयो दिष्टानेहमौ सर्वमूपरु ॥ ४० ॥

कालयति क्षिपति मयभावान्, कल्यतेऽनाविति वा कालः ॥ १ ॥ समेति समयः,
मुक्तीवलिङ्गः ॥ २ ॥ दिश्यते न्म दिष्टः ॥ ३ ॥ न इहत चेष्टते अनेनाप्राप्त इत्यनेहा,
पुलिङ्गः । नय इहेरेहधौ च ॥ (उणा-९७१) ॥ इत्यम् न इहत इति वा ॥ ४ ॥

सर्वं मूपति सर्वमूपक । यदाह-काल पति भूतानि कालं सहस्ते प्रजा
इति ॥ ५ ॥ ४० ॥

कालो द्विविधोऽनसर्पिण्युत्सर्पिणीविमेदत ।

सागरकोटिकोटीना विंशत्या स समाप्यते ॥ ४१ ॥

अवसर्पो भावाना पतत्प्रकर्षता, सोऽस्यामस्ति अवसर्पिणी ॥ १ ॥ उत्सर्पो भावाना
मेव रोहत्प्रकर्षता, सोऽस्यामस्ति उत्सर्पिणी ॥ २ ॥ तयोर्विमेदात्कालस्य द्वैविध्यम् ।
सागर सागरोपम दशकोटिकोटिपल्योपमप्रमाणम्, सागराणां कोटिकोट्य सागरको-
टिकोट्यस्तासां विंशत्या स कालो द्विविधोऽपि परिपूर्णते ॥ ४१ ॥

अवसर्पिण्या पडरा उत्सर्पिण्या त एव विपरीता ।

एव द्वादशभिरैर्विवर्तते कालचक्रमिदम् ॥ ४२ ॥

पट् पत्स्या । इयूति गच्छति अरा वक्ष्यमाणा एकान्तसुपमादय एकान्त
दु पमाता, अवसर्पिण्या भवति । त एवेति । एकान्तसुपमादय विपरीता एकान्त
दु पमाया एकान्तसुपमाता, उत्सर्पिण्या भवन्ति । एवमुक्तप्रकारेण द्वादशभिरै-
वक्रमिव चक्र कालस्य चक्र कालचक्रं विवर्तते परिभ्रमति ॥ ४२ ॥

तत्रैकान्तसुपमाऽरश्चतस्र कोटिकोटय ।

सागराणां

तत्रेति । द्वादशारे कालचक्रे शोभना समा वर्षाण्यस्या सुपमा निदु सुवे सम
सूते ॥ २।३।५६ ॥ इति पत्वम् । एकातेन सुपमा दु पमानुभावरहिता एकान्तसु-
पमा सुपमसुपमेत्यथ प्रथमोऽर । सागराणां सागरोपमाना चतस्रश्चतुस्सत्या कोटीनां
कोटयो भवति । चतुस्सागरोपमकोटिकोटिप्रमाण इत्यथ ॥

सुपमा तु तिस्रस्तत्कोटिकोटय ॥ ४३ ॥

सुपमायो द्वितीयोऽर तिस्र सागरोपमकोटिकोटयो भवति ॥ ४३ ॥

सुपमदु पमा ते द्वे

दुया समा अस्या दु पमा सुपमा चासी दु पमा च सुपमदु पमा सुपमाऽनु
भावयदुया अन्यदु पमानुभावेत्यथ । तदाप्यस्तृतीयोऽर । ते द्वे इति । सागरोपमको-
टिकाव्यो ॥

दु पमसुपमा पुन ।

सैका सहस्रैर्वर्षाणि द्विचत्वारिंशतोनिता ॥४४॥

दु पमा चासौ सुपमा च दु पमसुपमा, दु पमानुभावबहुला अल्पसुपमाऽ
भावेत्यथ । तदाऽऽश्वत्थुधाऽऽर, सा सागरोपममोटिकट्टी एका एस्मत्स्या द्विचत्वारिं-
शद्विपसहस्ररूपा ॥४४॥

अथ दु पमैरुर्विंशतिरब्दसहस्राणि

दु पमास्य पद्ममोऽऽर, एकविंशतिवपमहस्राणि ॥

तावती तु स्यात् ।

एकान्तदु पमाऽपि हि

एका तेन दु पमा सुपमानुभावरहिता एका तदु पमा दु पमदु पमेत्यथ ।
तदास्य पटोऽऽर, तावती दु पमावदरुर्विंशतिवपसहस्रप्रमाणा ॥

एतत्सस्या परेऽपि विपरीता ॥४५॥

एवैव अवसर्पिण्यरकोक्ता सस्या येषां त एतत्सस्या, परेऽपि उत्सर्पिण्यरका
अपि, विपरीता प्रतिलोमवृत्तय एका तदु पमाराधा एकान्तमुपमारपयन्ता
भवन्ति ॥४५॥

प्रथमेऽरत्रये मर्त्यास्त्रिद्व्येकपल्यजीविता ।

त्रिद्व्येकग यूतोच्छ्रयास्त्रिद्व्येकदिनभोजना ॥४६॥

कल्पद्रुमफलसन्तुष्टा

त्राणि द्वे एक च पल्य पल्योपम जीवित येषां ते तथा । पल्यमिति धान्याधार
विशेष ॥ इह तु तत्प्रतिकृतिरायामविष्कम्भावगाहैर्याजनप्रमाण प्रदेश उच्यते ।
स चैकादिकादिभि साप्ताहिकपयन्तै केशलेक्षै पुनरसस्यातरण्डाकृतैभृत उपरि च
लोहशकटेनाप्यन्यगभूतो वपशते च गते एकैस्त्रालाग्रापनयने यावता कालेन निर्लपो
भवति, तावान् काल पल्योपमम्, अद्धापल्योपममित्युच्यते । त्राणि द्वे एक च गव्यूत
क्रोश उच्छ्रायो येषां ते तथा । त्रिषु द्वे त्रेऽस्मिन् दिने गते भोजन येषां ते तथा । तत्र
प्रथमे अरके मर्त्यास्त्रिपल्योपमजीविता, त्रिगव्यूतोच्छ्राया चतुर्थदिनभोजिनो
भवति द्वितायेऽरके द्विपल्योपमजीविता द्विगव्यूतोच्छ्राया, तृतायदिनभोजिनो
भवति तृतीयेऽरके एकपल्योपमजीविता एगव्यूतोच्छ्राया द्वितायदिनभोजिनो
भवतीति यथासम्याथ ॥४६॥ ते च कल्पद्रुमफले सन्तुष्टा भवति कल्पद्रुमफला
न्याहरन्तीत्यथ ॥

चतुर्थे त्वरके नरा ।

सर्वं मूपति सर्वमूपक । यदाह-काल पचति भूतानि काल सहस्ते प्रजा
इति ॥ ५ ॥ ४० ॥

कालो द्विविधोऽनसर्पिण्युत्सर्पिणीविमेदत ।

सागरकोटिकोटीना विंशत्या स समाप्यते ॥ ४१ ॥

अवसर्पो भावता पतत्प्रकर्षता, सोऽस्यामस्ति अवसर्पिणी ॥ १ ॥ उत्सर्पो भावता
मेव रोहत्प्रकर्षता, सोऽस्यामस्ति उत्सर्पिणी ॥ २ ॥ तयोर्विमेदात्कालस्य द्वैविध्यम् ।
सागर सागरोपम दशकोटाकोटिपत्योपमप्रमाणम्, सागराणां कोटिकोट्य सागरको-
टिकोट्यस्तासां विंशत्या स कालो द्विविधोऽपि परिपूर्यते ॥ ४१ ॥

अवसर्पिण्या पडरा उत्सर्पिण्या त एव विपरीता ।

एव द्वादशभिरैर्विवर्तते कालचक्रमिदम् ॥ ४२ ॥

पट् पत्सत्या । इयूति गच्छति अरा वक्ष्यमाणा एकान्तसुपमादय एकान्त
दु पमाता, अवसर्पिण्या भवन्ति । त एवेति । एकातसुपमादय विपरीता एकात
दु पमाया एकान्तसुपमाता, उत्सर्पिण्या भवन्ति । एवमुक्तप्रकारेण द्वादशभिरै,
चक्रमिव चक्र कालस्य चक्र कालचक्र विवर्तते परिभ्रमति ॥ ४२ ॥

तत्रैकातसुपमाऽरश्चतस्र कोटिकोटय ।

सागराणां

तत्रेति । द्वादशारे कालचक्रे शोभना समा वर्षाण्यस्या सुपमा 'निदु सुवे सम
सूते' ॥ २१३१५६ ॥ इति पत्वम् । एकातेन सुपमा दु पमानुभावरहिता एकातसु-
पमा सुपमसुपमेत्यथ प्रथमोऽर । सागराणां सागरोपमाना चतस्रश्चतुस्तस्या कोटानां
कोटयो भवति । चतुस्सागरोपमकोटाकोटिप्रमाण इत्यथ ॥

सुपमा तु तिस्रस्तत्कोटिकोटय ॥ ४३ ॥

सुपमादयो द्वितीयोऽर तिस्र सागरोपमकोटिकोटयो भवति ॥ ४३ ॥

सुपमदु पमा ते द्वे

दुया समा अस्या दु पमा सुपमा चासौ दु पमा च सुपमदु पमा सुपमाऽद्व
भावदुला अलदु पमानुभावेत्यथ । तदादयस्तृतीयोऽर । ते द्वे इति । सागरोपमको
टिकोट्यो ॥

दु पमसुपमा पुन ।

सैका सहस्रैर्षाणा द्विचत्वारिंशतोनिता ॥४४॥

दु पमा चाग्री मुपमा च दु पममुपमा, दु पमानुभावयद्गुण अल्पमुपमा
भावेण । तदाग्नयधनुषाऽर, सा सागरोपमकोटिकाटी एका एकमग्न्या द्विचत्वारिंशद्वपसहस्राना ॥४४॥

अथ दु पमैरुविंशतिरब्दसहस्राणि

दु पमाग्न्य पशमोऽर, एकविंशतिवपसहस्राणि ॥

तावती तु स्यात् ।

एकान्तदु पमाऽपि हि

एकान्तेन दु पमा मुपमानुभावयद्द्विता एकातदु पमा, दु पमदु पमेत्यथ ।
तदाग्न्य पशोऽर, तामती दु पमावदकविंशतिवपसहस्रप्रमाणा ॥

एतत्सरया परेऽपि विपरीता ॥४५॥

एतेन अवसपिण्यरजोक्ता सग्न्या येषां त एतत्सरया, परेऽपि उत्सर्पिण्यरका
अपि, विपरीता प्रतिलोमवृत्तय एकातदु पमाराद्या एकान्तमुपमाग्न्यतः
भवति ॥४५॥

प्रथमेऽरत्रये मर्त्यास्त्रिद्व्येकपल्यजीविता ।

त्रिद्व्येकगव्यूतोच्छ्रयास्त्रिद्व्येकदिनभोजना ॥४६॥

कल्पद्रुमफलसन्तुष्टा

त्रीणि द्वे एक च पल्य पल्योपम जीवित येषां ते तथा । पल्यमिति धान्याधार
विशेष ॥ इह तु तत्प्रतिवृत्तिरायामविष्मभावगाहैर्याजनप्रमाण प्रदेश उच्यते ।
स वैसाहिकादिभि साप्ताहेनपथते केशलेशै पुनरसरयातखण्डीकृतैश्च उपरि च
लोद्धशकटेनाप्यन्यगभूतो वपशते च गते एकैश्चालाग्रापनयने यावता कालेन निर्लपो
भवति तावान् काल पल्योपमम्, अद्धापल्योपममित्युच्यते । त्रीणि द्वे एक च गव्यूत
क्रोश उच्छ्रायो येषां ते तथा । त्रिषु द्वयोरेकस्मिन् दिने गते भोजन येषां ते तथा । तत्र
प्रथमे अरके मर्त्यास्त्रिपल्योपमजीविता त्रिगव्यूतोच्छ्रया चतुर्द्वदिनभोजिनो
भवति द्वितीयेऽरके द्विपल्योपमजीविता द्विगव्यूतोच्छ्रया तृतीयदिनभोजिनो
भवति तृतीयेऽरके एकपल्योपमजीविता एकगव्यूतोच्छ्रया द्वितीयदिनभोजिनो
भवतीति यावत्तथा ॥४६॥ ते च कल्पद्रुमफलैः सन्तुष्टा भवति कल्पद्रुमफला
न्याहरतीत्यथ ॥

चतुर्थे त्वरके नरा ।

सर्वं मूपति सर्वमूपक । यदाह-काल पचति भूतानि काल सदस्ते प्रमा
इति ॥ ५ ॥ ४० ॥

कालो द्विविधोऽवसर्पिण्युत्सर्पिणीविभेदत ।

सागरकोटिकोटीना विंशत्या स समाप्यते ॥ ४१ ॥

अवसर्पो भावाना पतःप्रकर्षता, सोऽस्यामस्ति अवसर्पिणी ॥ १ ॥ उत्सर्पो भावाना
मेव रोहःप्रकर्षता, सोऽस्यामस्ति उत्सर्पिणी ॥ २ ॥ तयोर्विभेदात्कालस्य द्वैविध्यम् ।
सागर सागरोपम दशकोटीकोटिपत्योपमप्रमाणम्, सागराणा कोटिकोट्य सागरको-
टिकोट्यस्तासा विंशत्या स कालो द्विविधोऽपि परिपूर्यते ॥ ४१ ॥

अवसर्पिण्या पडरा उत्सर्पिण्या त एव विपरीता ।

एव द्वादशभिरैर्विवर्तते कालचक्रमिदम् ॥ ४२ ॥

पट् पटसरया । इयति गच्छति अरा वक्ष्यमाणा एकान्तसुपमादय एकान्त
दु पमाता, अवसर्पिण्या भवन्ति । त एवेति । एकातसुपमादय विपरीता एकात
दु पमाया एकातसुपमाता, उत्सर्पिण्या भवन्ति । एवमुक्तप्रकारेण द्वादशभिरै,
चक्रमिव चक्र कालस्य चक्र कालचक्र विवर्तते परिभ्रमति ॥ ४२ ॥

तत्रैकातसुपमाऽरश्चतस्र कोटिकोटय ।

सागराणा

तत्रेति । द्वादशारे कालचक्रे शोभना समा वर्षाण्यस्या सुपमा निदु सुवे सम
सूते ॥ २।३।५६ ॥ इति पत्वम् । एकातेन सुपमा दु पमानुभावरहिता एकातसु-
पमा सुपमसुपमेत्यर्थे प्रथमोऽर । सागराणा सागरोपमाना चतस्रस्तुस्सरया कोटीनां
कोटयो भवति । चतुस्सागरोपमकोटाकोटिप्रमाण इत्यर्थे ॥

सुपमा तु तिस्रस्तत्कोटिकोटय ॥ ४३ ॥

सुपमायो द्वितीयोऽर तिस्र सागरोपमकोटिकोटयो भवति ॥ ४३ ॥

सुपमदु पमा ते द्वे

दुष्टा समा अस्या दु पमा सुपमा चासौ दु पमा च सुपमदु पमा सुपमाऽत्र
भावयदुल अत्र दु पमानुभावेत्यर्थे । तदायस्तृतीयोऽर । ते द्वे इति । सागरोपमको
टिकोट्यो ॥

दु पमसुपमा पुन ।

पूर्वकौठ्यायुष पञ्चधनु शतसमुच्छ्रूया ॥४७॥

वपाणा सप्तति कोटिलक्षा पट्पञ्चाशच्च वपक्वेटिसहस्रा पूर्वम्, तत्कौठ्यायुष इति ॥ ४७ ॥

पञ्चमे तु वर्षशतायुष सप्तकरोच्छ्रूया ।

षष्ठे पुन षोडशाब्दायुषो हस्तसमुच्छ्रूया ॥४८॥

एकान्तदु खप्रचिता उत्सर्पिण्यामपीदृशा ।

पश्चानुपूर्व्या विज्ञेया अरेषु किल पट्स्वपि ॥४९॥

स्पष्टौ ॥४८॥४९॥

अष्टादश निमेषां स्यु काष्ठा

निमेषोऽक्षिस्पन्दकाल, काशते काष्ठा “वनिकणिकाशुपिभ्यष्ट ” ॥ (उणा- १९०) ॥ इति ठ ॥

काष्ठाद्वय लव ।

लुनाति परिच्छिनत्ति कालमिति लव ॥

कला तै पञ्चदशभि

तैलवै कलयति काल कला ॥

लेशस्तद्वितयेन च ॥५०॥

लिङ्ग्यतेऽपीभवति लेश तस्या कलाया द्वितयेन तद्वितयेन ॥५०॥

क्षणसै पञ्चदशभि

क्षणोति क्षण, तर्लशै ॥

क्षणै षड्भिन्तु नाडिका ।

सा धारिका घटिका च

णल गन्धे नलति गन्धति अदति नाली ज्वलादित्वात् ण नात्येव नालिका, ढल्योरैक्ये नाडिका । नडण् अवस्व-दने इत्यस्य नाडीति न-दी ॥ ॥ सा नाडिका, धारयति काल धारिका ॥२॥ घटयति काल घटिका चोच्यते ॥३॥

मुहूर्तस्तद्वयेन च ॥५१॥

हृच्छति मुहूर्त पुक्राबलिङ्ग । ‘पुतपित ॥ (उणा २ ४) ॥ इति तान्तो निपात्यत मुहुरिर्यति वा प्रयोदरादित्वात् । तयोपटिकयोद्वयेन तद्द्वयेन ॥५१॥

विंशता तैरहोरात्र

(१) निमेषान्नु इत्यपि । (२) षड्भिधत्यपि ।

तैमुहूर्त्तं , अहश्च रात्रिश्च अहोरात्र , पुष्कीबलिङ्ग । “ऋक्गामयजुष-” ॥

७ । ३ । ९७ ॥ इति द्वेद्वे अदन्तो निपात्यते ॥

तत्राहादिवसो दिनम् ।

दिव द्युर्वासरो घस

तत्रेति । अहोरात्रमध्ये, अहते गच्छति अह । “श्रन्मातरिश्वन्-” ॥

(उणा-१००) ॥ इत्यप्रतो निपात्यते ॥ १ ॥ दीव्यत्यत्रादित्य इति दिवस “दिवा-
दिरभिलभ्युरिभ्य क्ति” ॥ (उणा-५७२) ॥ इत्यस ॥ ॥ दीव्यति रविरत्र, यति
तम इति वा दिनम्, पुष्कीबलिङ्गा । ‘ दिनप्र-” (उणा-२६८) ॥ इति नातो
निपात्यते ॥ ३ ॥ दीव्यत्यत्र लोका दिवम् ॥ ४ ॥ द्यौति गच्छति द्यु , पुलिङ्ग ।
“द्युद्भ्याम्” (उणा-७४४) ॥ इति ड् ॥ ५ ॥ वामयति रवि वासर , पुष्कीबलिङ्ग ।
‘ ऋच्छिचटि-” (उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ ६ ॥ घसत्यति तमो घस ॥ ७ ॥
दिवा अव्ययम् ॥

प्रभात स्यादहर्मुखम् ॥ १२ ॥

व्युष्ट विभात प्रत्यूप कल्यप्रत्युपसी उप ।

काल्य

भातु प्रवृत्त प्रभातम् । ‘आरम्भे” ॥ ५।१।१० ॥ इति क् ॥ १ ॥ अहो मुख-
मारम्भ अहमुखम् ॥ २ ॥ ५२ ॥ विशेषेण उदयतः प्रतिक्रम्यते व्युष्टम् । ‘ शानेच्छा-”
॥ ५।२।९२ ॥ इत्यादिना क् ॥ ३ ॥ विभातु प्रवृत्त विभातम् ॥ ४ ॥ प्रत्यूपति निशां
रुजति प्रत्यूपम्, पुष्कीबलिङ्ग ॥ ५ ॥ कलासु साधु कल्यम् ॥ ६ ॥ प्रत्योपत्यककरै
प्रत्युप मिथिरञ्ज्युपि-” ॥ (उणा ९७१) ॥ इत्यस् ॥ ७ ॥ एवमुप ॥ ८ ॥
प्राप्त कालोऽस्य काल्यम् । ‘ कालाय ” ॥ ६।४।१२६ ॥ इति य काले साध्विति
वा ॥ ९ ॥ शेष-वात्र—व्युष्टे निशात्ययगोसर्गा ॥ प्रात , प्रगे, प्राहे, पूर्वेषुश्चाव्य
यानि । गोसो देद्याम् ससृष्टे ऽप्येके ॥

मध्याह्नुस्तु दिवामध्य मध्यन्दिन च स ॥ १३ ॥

अहो मध्य मध्याह्न , ‘सर्वांशसत्याऽव्ययात्’ ॥ ७।३।११८ ॥ इति अट्,
अहोदेशश्च ॥ १ ॥ दिवा अहो मध्य दिवामध्यम् ॥ ॥ दिनस्य मध्य मध्यन्दिनम् ।
‘ लोकमृण-” ॥ ३।२।११३ ॥ इत्यादिना निपात्यते ॥ ३।५३ ॥

दिनावसानमुत्सूरो विकालसबली अपि ।

साय

पूर्वकौट्यायुष पञ्चधनु शतसमुच्छ्रया ॥४७॥

वषाणा सप्तति कोटिलक्षा षट्पञ्चाशच्च वषकोटिसहस्र पूर्वम्, तत्कौट्यायुष इति ॥ ४७ ॥

पञ्चमे तु वर्षशतायुष सप्तकरोच्छ्रया ।

षष्ठे पुन षोडशाब्दायुषो हस्तसमुच्छ्रया ॥४८॥

एकान्तदु खप्रचिता उत्सर्पिण्यामपीदृशा ।

पश्चानुपूर्व्या विज्ञेया अरेषु किल षट्स्र्वपि ॥४९॥

स्पष्टौ ॥४८॥४९॥

अष्टादश निमेषां स्यु काष्ठा

निमेषोऽक्षिस्पन्दकाल काशते काष्ठा “वनिकणिकास्युषिभ्यष्ट ” ॥ (उणा- १६२) ॥ इति ठ ॥

काष्ठाद्वय लव ।

लुनाति परिच्छिनत्ति कालमिति लव ॥

कला तै पञ्चदशभि

तैलवै कलयति काल कला ॥

लेशस्तद्वितयेन च ॥५०॥

लिङ्ग्यतेऽल्पीभवति लेश तस्या कलाया द्वितयेन तद्द्वितयेन ॥५०॥

क्षणस्तै पञ्चदशभि

क्षणोति क्षण , तर्लेशै ॥

क्षणै पैद्भिभ्तु नाडिका ।

सा धारिका घटिका च

णल गन्धे नलति गन्धति अदति नाली ज्वलादित्वात् ण नाल्येव नालिका ढलयारिक्त्वे नाडिका । नडण् अवस्व-दने इत्यस्य नाडीति नन्दी ॥ ॥ सा नाडिका, धारयति काल धारिका ॥२॥ घटयति काल घटिका चोच्यते ॥३॥

मुहूर्तस्तद्वयेन च ॥५१॥

हृच्छति मुहूर्त पुष्पावलिङ्ग । ‘पुतपित्त ’ ॥ (उणा २०४) ॥ इति तान्तो निपात्यत मुहुरियार्ति वा ष्टोदरादित्वात् । तयोपटिकयोद्धयेन तद्द्वयेन ॥५१॥

त्रिंशता तैरहोरात्र

(१) निमेषास्तु इत्यपि । (२) पैद्भिधेत्यपि ।

तैमुहूर्तं , अहध रात्रिध अहोरात्र पुष्कीबलिह । “हम्सामर्ग्यजुष-” ॥

७ । ३ । १७ ॥ इति द्वन्द्वे अदन्तो निपात्यत ॥

तत्राहार्दिवमो दिनम् ।

दिव द्युर्वामरो घस

तत्रेति । अहोरात्रमध्ये, अहते गच्छति अह । “श्रन्मातरिश्रन्-” ॥

(उणा-१००) ॥ इत्यप्रन्तो निपात्यते ॥ १ ॥ दीव्यत्यत्रादित्य इति दिवस ‘ दिवा-
दिरभिलभ्युरिभ्य कित् ” ॥ (उणा-५७२) ॥ इत्यम ॥ ॥ दीव्यति रविरत्र, यति
तम इति वा दिनम्, पुष्कीबलिहो । ‘ दिननम-” (उणा-२६८) ॥ इति नातो
निपात्यत ॥ ३ ॥ दीव्यत्यत्र लोका दिवम् ॥ ४ ॥ द्यौति गच्छति द्यु , पुलिह ।
“द्युद्भ्याम्” (उणा-७४४) ॥ इति डु ॥ ५ ॥ वामयति रविं वासर , पुष्कीबलिह ।
“क्वच्छिटि-” (उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ ६ ॥ घसत्यस्ति तमो घस, ॥ ७ ॥
दिवा अव्ययम् ॥

प्रभात स्यादहर्मुखम् ॥ ५२ ॥

व्युष्ट विभात प्रत्युष कल्यप्रत्युपसी उप ।

काल्य

भातु प्रवृत्त प्रभातम् । “आरम्भे” ॥ ५१ । १० ॥ इति च ॥ १ ॥ अहो मुख-
मारम्भ अहमुखम् ॥ २ ॥ ५२ ॥ विशेषेण उदयतश्चक्रम्यते व्युष्टम् । ‘ ज्ञानेच्छा-”
॥ ५१ । १२ ॥ इत्यादिना क् ॥ ३ ॥ विभातु प्रवृत्त विभातम् ॥ ४ ॥ प्रत्युपति निशां
रुजति प्रत्युषम्, पुष्कीबलिह ॥ ५ ॥ कलासु साधु कल्यम् ॥ ६ ॥ प्रलोपत्यर्ककरै
प्रत्युष मिथिरञ्जुधि-” ॥ (उणा ९७१) ॥ इत्यस् ॥ ७ ॥ एवमुप ॥ ८ ॥
प्राप्त कालोऽस्य काल्यम् । कालाय ” ॥ ६ । ४ । १२६ ॥ इति य काले साध्विति
वा ॥ ९ ॥ शेषश्चात्र—व्युष्टे निशात्ययगोसर्गां ॥ प्रात , प्रगे, प्राहे, पूर्वद्युश्चाव्य
यानि । गोसो देश्याम् सस्कृते ऽप्येके ॥

मध्याह्नस्तु दिवामध्य मध्यन्दिन च स ॥ ५३ ॥

अहो मध्य मध्याह्न ‘ सर्वांशसत्याऽन्ययात् ’ ॥ ७ । ३ । ११८ ॥ इति अह
अहोदेशश्च ॥ १ ॥ दिवा अहो मध्य दिवामध्यम् ॥ ॥ दिनस्य मध्य मध्यन्दिनम् ।
‘ लोकम्पृण-” ॥ ३ । २ । ११३ ॥ इत्यादिना निपात्यते ॥ ३ ॥ ५३ ॥

दिनावसानमुत्सूरो विकालसवली अपि ।

साय

दिनावसान दिनात् ॥ १ ॥ उत्कात् सूर्योऽस्मिन्नुत्सूर ॥ २ ॥ विरुद्ध
फालो विकाल ॥ ३ ॥ सह बलिभिर्गृह्यते सवलि, पुलिङ्ग ॥ ४ ॥ स्यति दिन
साय, क्लीनलिङ्ग ॥ गौडस्तु-उत्सूरश्च निकाल-च सायश्च सवलिश्च स इति पुण्याह ।
“स्थाच्छामासा-” (उणा ३५७) ॥ इत्यादिना य ॥ ५ ॥ तथा सायमव्ययम् ॥

सन्ध्या तु पितृसू

सध्याय-त्यस्यां सध्या, सज्येते सधीयेते अहोरात्रावस्यामिति वा “सजे
धू च ॥ (उणा-३५९) ॥ इति य ॥ १ ॥ पितृन् सूते पितृसू । ब्रह्मणो ह्याय
पितृप्रमवित्री तनुरिति प्रसिद्धि ॥ २ ॥

त्रिसध्या तूपवैणवम् ॥ ५४ ॥

तिस्र सध्या प्राह्णमध्याह्नापराह्नलक्षणा समाहृतास्त्रिसध्याम् ॥ १ ॥ उप
समीपे वैणवो व्रतदण्ये यत्र तदुपवैणवम् ॥ २ ॥ ५४ ॥

श्राद्धकालस्तु कुतपोऽष्टमो भागो दिनस्य य ।

श्राद्ध पितृकर्म तस्य काल श्राद्धकाल ॥ १ ॥ कुति सौत्र कोतन्ति गच्छति
प्रीतिं पितरोऽस्मिन् कुतप पुक्लीबलिङ्ग । भुजकुति- ॥ (उणा-३०५) ॥
इत्यादिना अप पितृ, कु तपति सूर्योऽत्रेति वा । यो दिनस्याष्टमो भाग स कुतप
इत्यय । यत्स्मृति -

दिवसस्याष्टमे भागे मदीभवति भास्करे ।

स काल कुतपो यत्र पितृणां दत्तमक्षयम् ॥ १ ॥ २ ॥

निशा निशीथिनी रात्रि शवरी क्षणदा क्षपा ॥ ५५ ॥

त्रियामा यामिनी भौती तमी तमा विभावरी ।

रजनी वसति श्यामा वासतेयी तमम्बिनी ॥ ५६ ॥

उषा दोषे दुकाता

निशयति तनूकरोति चेष्टा निशा । उपसगादातो ङोऽश्च ' ॥ ५११५६ ॥
इति ड । निशति समाहितमनस्का भवति अस्यामिति वा स्थादित्वात्क ॥ १ ॥
निशीथोऽष्टयस्या निशीथिनी ॥ ॥ राति मुख रात्रि ' राशदि ' - ॥ (उणा-६९६)
इत्यादिना त्रि डयो रात्री च ॥ ३ ॥ शृणाति चेष्टा शवरी वनि गन्धराधापाद्
मो रथ ' ॥ २१४४ ॥ इति डी ॥ ४ ॥ क्षणमवमर ददाति क्षणदा विनातिप्रदे
त्यय ॥ ५ ॥ क्षिप्यत क्षपा भिद्याद्यद् ६॥५५॥ प्रयो यामा यस्यां त्रियामा आद्य
“तयारदयामयादिनव्यवहारात् ॥ ७ ॥ यामा सत्यस्या यामिनी । यौगिश्च-त्रायाम
वर्तात्यपि ॥ ८ ॥ भूतानामिय भौती रात्रिचरत्वात्तेषाम् ॥ ९ ॥ ताम्यन्ति चक्र

पाक्ता अस्यां, गौरादिह्यात् इयां तमी ॥ १० ॥ तमेति त्वमरटीकाभिप्रायेण ॥ ११ ॥
विभातीति वनि इयां विभावरी ॥ १२ ॥ रजन्यस्यामिाते रजनि । “रजे किन्” ॥
(उणा-६८१) ॥ इत्यनि । इया रजनी ॥ १३ ॥ वगल्यस्या वसति, सत्र
मि” ॥ (उणा-६५३) ॥ इत्यादिना अति । १४ ॥ इयायते गच्छति इयामा,
“विलिभिलि-” ॥ (उणा-३४०) ॥ इत्यादिना म, इयामत्नाद्वा इयामा ॥ १५ ॥
वसता गाधुवागतेयी । “पथ्यतिभिवगतिम्यपतेरयण्” ॥ ७१११६ ॥ इत्येयणि डी
॥ १६ ॥ तमोऽस्त्यस्या तमस्विना ॥ १७ ॥ ६॥ ओपनि दहत्पह ऋणमुपा । अव्ययमपि
॥ १८ ॥ दुष्यत्यस्यां दृष्टिर्दोषा, अव्ययमपि ॥ १९ ॥ इन्दो स ता इदुमान्ता ॥ २० ॥
क्षेपधान—

निशि चक्रभेदिनी

निपद्वरी निशीध्या निट् घोरा वामरकन्यका ।

घताक्षी राक्षसी याम्या धृताधिन्नाममी तमि ।

घावरी क्षणिनी नक्त पैशाची वामुरा उशा ॥ १ ॥ नक्तमव्ययम् । तुङ्गी
देस्याम्, गच्छतेऽपि ॥

अथ तमित्रा दर्शयामिनी ।

तमासि विद्यतेऽस्या तमिद्या ‘तमिस्त्राणवज्योत्सना’ ॥ ७१२५२ ॥ इति
निपात्यते ॥ १ ॥ दर्शाऽमात्रास्या तस्य यामिनी । तमिद्या तामसी रात्रिरित्य
मर ॥ २ ॥

ज्यौत्स्नी तु पूर्णिमारानि

ज्योत्स्नाऽस्त्यस्या ज्यौत्स्नी ‘ज्यौत्स्नादिभ्योऽण्’ ॥ ७१२३४ ॥ इत्यण् ॥ १ ॥
पूर्णिमाया रात्रि पू।मारानि ज्यौत्स्नी चन्द्रिण्याऽन्वितेत्यमर ॥

गणरात्रौ निशागण ॥ १७ ॥

गणा रात्रय समाहृता गणरात्र, पुङ्गीवलिङ्ग । “सत्यातैक” ॥ ७१
११९९ ॥ इत्यादिना जल्पनामान्त ॥ १ ॥ निशागणो निशासमूह ॥ २ ॥ ५७ ॥

पक्षिणी पक्षतुल्याभ्यामहोभ्या वेष्टिता निशा ।

पक्षौ विद्यते अस्या पक्षिणा वत्तमानागामिदिरसयो पक्षयोरिव मध्ये वत्तमान
स्यात् । एव निशयार्भध्ये दिवसोऽत्रि पक्षीत्याहु ॥

गर्भक रजनीद्वन्द्व

रम्भयतीति गर्भम् अतभूतदिनत्वात् । रजनाद्वन्द्व रात्रिद्वयम् ॥

प्रदोषो यामिनीमुखम् ॥५८॥

प्रारब्धा दोषा अस्मिन् इति प्रदोष । यामि-या मुख प्रारम्भो यामिनीमुखम्
॥ ५८ ॥ शेषश्चात्र-

दिनालय प्रदोषे स्यात् ॥

याम प्रहर

याति याम । 'अर्त्तारि' ॥ (उणा ३३८) ॥ इत्यादिना म ॥ १ ॥ प्रहि-
यतेऽस्मिन् कालसूचक वाच प्रहर "पुनात्रि घ" ॥५१३१३०॥ २ ॥

निशीथस्त्वर्धरात्रो महानिशा ।

नियत शेरतेऽस्मिन्निशीथ । 'युद्धषा शीड' ॥ (उणा २०८) ॥ इति य
कित् । अत एव काव्यो निशीथ सुप्तजनमाह ॥ १ ॥ अर्द्धे रात्रेरर्द्धरात्र ॥ ॥ महती
प्राप्तप्रकर्षत्वात्, सा चासौ निशा च महानिशा ॥ ३ ॥ नि सम्पातोऽपि ॥

उच्चन्द्रस्त्वपररात्र

उत्क्रातश्चन्द्रोऽस्मिन् उच्चद्र ॥ १ ॥ रात्रेरपरो भाग अपररात्र ॥ २ ॥

तमिस्र तिमिर तम ॥ ५९ ॥

ध्वान्त भूच्छायाधकार तमस समवान्धत ।

तमोऽस्याऽस्ति तमिस्रम्, स्त्रीक्लीबलिङ्ग । तमिस्राणवज्योत्सना " ॥
७२१५० ॥ इति साधु ॥ १ ॥ तिम्यतीव तिमिर, पुक्लीबलिङ्ग । 'शुषी' ॥
(उणा ५१६) ॥ इत्यादिना इर कित् ॥ २ ॥ ताम्यत्यनेन तम । 'अस्' ॥
(उणा ९५२) ॥ इत्यस् ॥ ३ ॥ ५९ ॥ ध्वयते सर्वरोगहरतया तदिति ध्वान्तम्, पुक्लीबलिङ्ग ।
'धुब्धविरिन्ध' ॥ ४१२१७० ॥ इत्यादिना क्तातो निपात्यते ॥ ४ ॥ भुवश्छाया
भूच्छाया, पुराणे भूगुणश्रुते । 'सेनाशाला' ॥ (लिङ्गा ६२) इत्यादिना क्लीबत्वे भू-
च्छाय च ॥ ५ ॥ अध करोत्यधकारम्, पुक्लीबलिङ्ग ॥ ६ ॥ समवान्धत समवाऽन्धेभ्य
पर तमसम् सतत तम सन्तमसम् ॥ ७ ॥ अवगत अवहीन वा तम अवतमसम् ॥ ८ ॥
अधयत्यध तच्च तत्तमश्च अधतमसम् । "समवाधात्तमस ॥ ७ । ३ । ८० ॥
इत्यत् ॥ ९ ॥ बाहुलकाद्दीघत्वे अधातमसमित्यपि । अमरस्तु ध्वाते गाढेऽन्धतमस
क्षीणेऽवतमस तम । विश्वक् सतमसमिति विशेषमाह । शेषश्चात्र—

ध्वान्ते वृत्रो रजोबलम् ॥

रात्रिरागा नीलवद्भो दिनाण्ड दिनकेसर ।

खपरागा निगावम विषद्भूर्तिर्दिगम्बर ॥ १ ॥

तुल्यनक्तदिने काले विपुवत् विपुव च तत् ॥ ६० ॥

तुल्ये नक्तदिने यत्र काले तत्र विपुवत् विपुव च, विपुनाम सुहृत्त
सोऽभ्यासि विपुवत्, पुष्कललिङ्ग यद्वैनयन्ती-पुगी तमहिमा हेम विपुवत् कम लोम
दो नृपञ्जलिङ्गा । विपु साम्येऽयम् तदभ्यान्तीति वा ॥ १ ॥ एव मण्यादित्वात्
वे विपुवम् । तच्च मेपादा तुलादौ च भवति ॥ २ ॥ ६० ॥

पञ्चदशाऽहोरात्र स्यात् पक्ष

पञ्चदशाऽहोरात्रा अत्र पञ्चदशाहोरात्र, पचति भूतानि पक्ष 'मावावयभि-' ॥
(उणा-५६४) ॥ इत्यादिना स ॥ १ ॥

स गृहलोऽसित ।

स पक्षोऽसित कृष्ण, वहते वद्धते तमोऽस्मिन्निति बहुल ॥ १ ॥

शेष-नात्र-

पक्ष कृष्ण सितो द्वेधा कृष्णो निशाहयोऽपर ।

शुक्रो दिवाहय पूर ॥

तिथि पुन कर्मग्राटी

तन्यते तिथि पुष्कलिङ्ग तर्नेऽद् ॥ (उणा-६७४) ॥ इति इयि
॥ १ ॥ कमणा वाटाव कमवाटा तत्प्रतिपत्तत्वात् तेषाम् ॥ ॥

प्रतिपत् पक्षति समे ॥ ६१ ॥

प्रतिपद्यते पक्षस्याऽऽद्यतया प्रतिपत् ॥ १ ॥ पक्षस्य मूल प्रारम्भ पक्षति
स्त्रालिङ्गो पक्षाति ॥ ७ । १ । ८९ ॥ इति ति ॥ २ ॥ ६१ ॥

पञ्चदश्यौ यत्रकालौ पक्षान्तौ पर्वणी अपि ।

पञ्चदशाना पूरण्या पञ्चदश्यौ ॥ १ ॥ यत्रस्य कालौ यत्रकालौ दशपौणमासा
भ्या मिगत्रेन यत्रेत' इति ध्रुते ॥ २ ॥ पक्षस्यान्तौ पक्षान्तौ ॥ २ ॥ पूर्यन्ते
पितरोऽत्र पर्वणी स्नामदि— ॥ (उणा-९०४) ॥ इत्यादिना वन् ॥ ४ ॥

तत्पर्वमूल भूतेष्टापञ्चदश्योर्यदन्तरम् ॥ ६२ ॥

पर्वणो मूल पर्वमूल भूतेष्टा चतुदशा सा च पञ्चदशी च भूतेष्टापञ्चदश्या
नयोरन्तर मय्यम् ॥ १ ॥ ६२ ॥

स पर्व सन्धि प्रतिपत्पञ्चदश्योर्यदन्तरम् ।

स सन्धि पवति मय्यन्ध यद् दुग् -प्रतिपत्पञ्चदश्योस्तु सन्धि पव । प्राच्या
स्तु पवसाध्यायसास्थान ॥ १ ॥

पूर्णमा पौर्णमासी

पूर्ण पूर्ण, पूरण निवृत्ता पूर्णिमा “ भावादिम ” ॥ ६।४।२१ ॥
इताम । केचित्तु, पूरण पूर्णि पूर्णि मिमात पूर्णिमेत्याहु ॥ १ ॥ पूणा मा-वद्रो
ऽस्त्यस्या पौर्णमासा “ पूणमासो ऽण् ” ॥ ७।२ ॥ ५५ ॥ इत्यण् । पूणमाम
न्थमिति वा ‘ तस्येदम् ’ ॥ ६।३।१६० ॥ इत्यण् । पूर्णा मासोऽस्यामिति वा,
पूणमासा युक्तति वा साऽस्य पौर्णमासी ” ॥ ६।२।१८ ॥ इति सूत्र
निपातनादण् ॥ २ ॥

सा राका पूणे निशाकरे ॥ ६३ ॥

सा पौर्णमासा, पूण चन्द्रे रात्यानन्द इति राका ‘ भाण्शालिवालि ”
॥ (उणा-२१) ॥ इत्यादिना क ॥ १ ॥ ६३ ॥

कलाहीने त्वनुमति

कलया हीने कलाहाने अनुमयते अनुमात ॥ १ ॥

मार्गशीर्ष्याऽऽग्रहायणी ।

मृगशापण चन्द्रयुक्तन युक्ता पौर्णमासी मार्गशीर्षी ‘ चन्द्रयुक्तात्काले
लुप्तप्रयुक्त ॥ ८।२।६ ॥ इत्यण् ॥ १ ॥ अग्रहायनस्य ‘ पूर्वपदस्था ’
॥ २।३।६४ ॥ इति णत्वे अग्रहायणमेव प्रज्ञादित्यादणि इधाम् आग्रहायणा
मार्गशापादारभ्य वत्सरप्रवृत्ते ॥ २ ॥

अमाऽमावस्यमावस्या दर्श सूयेन्दुसङ्गम ॥ ६४ ॥

अमावास्याऽमावासी च

अमति अमावस्याशब्दैकदेशाऽय भाववत् । न विद्यते मा-वद्रमा अस्या
मिाते वा पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ अमा सह वसतोऽस्या चन्द्राकावित्यऽमावसा
औणादिके अप्रत्यये डी ॥ २ ॥ तथाऽमावस्या वाऽऽधारऽमावास्या
॥ ५।१।२१ ॥ इति घ्यणतो नपात्यत ॥ ३ ॥ दृश्यते याज्ञिकैर्दश दृश्यते
चन्द्रोऽस्मिन्निति वा विपरातलक्षणया ॥ ४ ॥ सूय-द्रो सङ्गमाऽन सूय-दुसङ्गम
॥ ५ ॥ ८४ ॥ अमावस्याया विस्त्पपक्षे अमावास्या ॥ ६ ॥ अमावस्येव
बाहु-माहीघत्वे अमावासी ॥ ७ ॥

सा नष्टेन्दु कुहु उह ॥

सा अमावास्या नष्ट इन्दुस्या नष्टेन्दु उहयते विस्मापयत कुहु खान्ति
पूर्वाहपि— ॥ (उणा-७२९) ॥ इति उ कित् ॥ १ ॥ तथा कुह
‘ नृान्तर्गधिरपि कुहिभ्य कित् ॥ (उणा-८४४) ॥ इति ऊ ॥ २ ॥

दृष्टेन्तुस्तु मिनीत्राली

मिता बाला चन्द्रमलाऽस्या सिनाबाला पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥

भूतेष्टा तु चतुर्दशी ॥ ६५ ॥

भूतानामिष्टा भूतेष्टा ॥ १ ॥ चतुर्दशाना तिथाना पूर्णा चतुर्दशी ॥ ८ ॥

पक्षौ मास

मासि मिमाते वा मास , पुष्कललिङ्ग “मावावयामि-” ॥ (उणा ५६४) ॥

इति स । मम्यते परिर्मायते मावनचान्द्रस्यान्भिदेनेति वा घञ ॥ १ ॥

शेषः—

मासे वर्षाणको भवेत् वर्षकोशो दिनमल ॥

वत्सरादिर्मार्गशीर्ष सह महा ।

आग्रहायणिकश्च

वत्सरादिद्वन्तरादि ॥ १ ॥ मार्गशीर्ष पौषमास्यस्य मार्गशीर्ष मास्य
पौषमासी ॥ ८ । ७ । ९८ ॥ इत्यण् । यागिन्त्वात् मार्गो पौषमास्यस्य मार्ग
॥ ॥ महते मह जच ॥ ४ ॥ महते लोकोऽस्मिन् शानमिति महा पुल्लिङ्ग
अस ॥ (उणा-९५०) ॥ इत्यस ॥ ४ ॥ आग्रहायणा पाणमास्यस्य
आग्रहायणिक आग्रहायण्य तथादिष्ण ’ ॥ ८ । १९ ॥

अथ पौषस्तैष सहस्यवत् ॥ ६६ ॥

पुष्येण चन्द्रयुक्तेन युक्ता पौषमासी पौषा साऽस्यास्ति पौष ॥ १ ॥ एव
तप ॥ ७ ॥ महमि माधु सहस्य स इव सहस्यवत् । यथा महस्य पौषवाचा
तथा तैषोऽपालथ ॥ ३ ॥ ६६ ॥

माघस्तपा

माघा पौषमास्यस्य माघ ॥ १ ॥ तपति तपा पुष्कललिङ्ग ॥

फाल्गुनस्तु फाल्गुनिकस्तपस्यवत् ।

फाल्गुना पौषमास्यस्य फाल्गुन ॥ १ ॥ एव फाल्गुनिक चत्रा
कात्तिकफाल्गुर्नाश्रवणाद् वा ॥ ६ । ७ । १०० ॥ इति इक्कण ॥ ॥ तपमि
माधुस्तपस्य ॥ ३ ॥

शेषः—

फाल्गुनास्तु फाल्गुने ॥

चैत्रो मधुश्चैत्रिकश्च

पूर्णमा पौर्णमासी

पूरण पूर्णे, पूरण निवृत्ता पूर्णिमा “ भावादिम ” ॥ ६ । ४ । १ ॥
इताम । कचित् पूरण पूर्णि, पूर्णि मिमाते पूर्णिमेत्याहु ॥ १ ॥ पूणा मा-द्रो
ऽस्यस्या पौर्णमासी “ पूणमासो ऽण ” ॥ ७ । २ ॥ ५५ ॥ इत्यण । पूणमास
इयमिति वा ‘ तस्येदम् ” ॥ ६ । ३ । १६० ॥ इत्यण । पूर्णा मासोऽस्यामिति वा,
पूणमासा युक्तेति वा ‘ साऽस्य पौर्णमासी ” ॥ ६ । १ । ९८ ॥ इति सूत्र
निपातनादण् ॥ २ ॥

सा राका पूणे निशाकरे ॥ ६३ ॥

सा पौर्णमासा पूर्णे चन्द्रे रात्यानन्द इति राका ‘ भीण्शालिवलि ”
॥ (उणा-२१) ॥ इत्यादिना क ॥ १ ॥ ६३ ॥

कलाहीने त्वनुमति

कलया हीने कलाहाने अनुमयते अनुमति ॥ १ ॥

मार्गशीर्ष्याऽऽग्रहायणी ।

भृगुणापण चन्द्रयुक्तेन युक्ता पौर्णमासी मार्गशीर्षी ‘ चन्द्रयुक्तात्काले
उत्त्वप्रयुक्त ’ ॥ ६ । २ । ६ ॥ इत्यण ॥ १ ॥ अग्रहायनस्य पृथपदम्या ’
॥ २ । ३ । ६४ ॥ इति णत्वे अग्रहायणमेव प्रज्ञादित्वादणि डघाम अग्रहायणा
मार्गशापादारभ्य वत्सरप्रगते ॥ २ ॥

अमाऽमावस्यमावस्या दर्श सूयेन्दुसङ्गम ॥ ६४ ॥

अमावास्याऽमावासी च

अमेनि अमावस्याशब्दैकदेशोऽयं भाववत् । न विद्यते माध्वद्रमा अस्या
मिमाते वा पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ अमा सह वमतोऽस्या चन्द्राकावित्यऽमावसा
औणादिके अप्रत्यये टी ॥ २ ॥ तथाऽमावस्या वाऽऽधारऽमावास्या
॥ २ । १ । २१ ॥ इति ध्यणन्तो निपात्यते ॥ ३ ॥ दृश्यते यानिकैदा दृश्यते
चन्द्रोऽस्मिनिति वा विपरातलक्षणया ॥ ४ ॥ सूय-द्रो सङ्गमोऽत्र सूयेन्दुसङ्गम
॥ ५ ॥ ६४ ॥ अमावस्याया विरूपपक्षे अमावास्या ॥ ६ ॥ अमावस्येव
बाहुलकाद्वाप्यते अमावासी ॥ ७ ॥

सा नष्टेन्दु कुहु कुह ।

सा अमावास्या नष्टेन्दुरस्या नष्टेन्दु कुह्यते निम्नापयते कुहु स्त्रीणि
पूकाहपि— ॥ (उणा-७०९) ॥ इति उ कित् ॥ १ ॥ तथा कुहु
श्रुतार्थधरपि कुह्निभ्य कित् ’ ॥ (उणा-८४४) ॥ इति क ॥ ॥

कार्तिकिको बाहुलोजा

कार्तिकी पौर्णमास्यस्य कार्तिर ॥ १ ॥ एव कार्तिकिक ॥ २ ॥ बाहुल
॥ ३ ॥ ऊजयन्ति वल्गिनो भवन्ति प्राणिनोऽत्र ऊच “पुत्रास्मि घ” ॥ ५।३।१३०।४॥

शेषश्चात्र—कार्तिके सैरमाँमुदौ ॥

द्वौ द्वौ मार्गादिकावृतु ॥ ६९ ॥

मामाविति शेष । मार्गादिकाविति मार्गपौषौ, मार्गफाल्गुनौ, चैत्रवैशाखौ,
ज्येष्ठाऽऽषाढौ श्रावणभाद्रपदा आश्विनकार्तिकाविति । इयत्ति ऋतु पुंसि, यत्वा
त्य —“आदाय मार्गशापाच्च द्वौ द्वौ मासावृतुमत” । हेमन्तादि वत्सरस्यारम्भ ॥
१ ॥ ६९ ॥

हेमन्त प्रसलो रौद्र

हन्ति दिनमर्सा हिन्वन्ति वद्धन्ते रात्रयोऽत्रेति वा हेमन्त “सीमन्तहेमन्त
भदन्तदुध्वन्तादयः” ॥ (उणा-२२०) ॥ इत्यन्तान्तो निपात्यते । हिमोऽन्तोऽस्येति
पृषोदरादित्वाद् वा ॥ १ ॥ प्रस्पर्ण सलति प्रसल ॥ २ ॥ रुद्रस्याय पूनाहेतुत्वाद्
रौद्र ॥ ३ ॥

शेषश्चात्र—हिमागमस्तु हेमन्ते ॥

अथ शैपशिशिरौ समौ ।

शेषस्याय पूनाहेतुत्वाद् शैप ॥ १ ॥ शशति शीघ्र गच्छति दिनमत्र शिशिर
पुक्तीबलिङ्ग “शवशशेरिचात” ॥ (उणा-४१३) ॥ इति इर ॥ २ ॥

वसन्त इष्य सुरभि पुष्पकालो बलाङ्गक ॥ ७० ॥

वसत्यस्मिन् मुख वस्ते भुव वा वसन्त पुक्काबलिङ्ग तृजिभूतदि ’ ॥
(उणा-२२१) ॥ इत्यादिना अन्त ॥ १ ॥ इष्य तुभ्य समरात्रिन्दिवत्वादिष्य
शाखादित्वाद् य एषणमिद् पुष्पादिवाञ्छ तस्या साधुरिति वा इष्य पुक्तीबलिङ्ग,
यद्वाचस्पति -वमन्ते त्वस्त्रियामिष्य ॥ २ ॥ सुष्ठु रभते सुरभि पुंसि नाम्यु
पात्य ’ ॥ (उणा-६०९) ॥ इति बहुवचनात् किदि ॥ ३ ॥ पुष्पाणा काल
समय पुष्पकाल ॥ ४ ॥ बल वीर्यमङ्गेऽस्माद् बलाङ्गक ॥ ५ ॥

शेषश्चात्र—वसन्ते पिकवाधव पुष्पसाधारणश्चापि ॥ ७० ॥

उष्ण उष्णागमो ग्रीष्मो निदाघस्तप ऊष्मक ।

ओषति उष्ण घृवीह्वा-” ॥ (उणा-१८३) ॥ इति ण क्ति ॥ १ ॥
उष्णस्य घमस्यागमोऽत्र उष्णागम ॥ २ ॥ प्रसते जल ग्राष्म रुक्मग्राष्म ॥
(उणा-३४८) ॥ इत्यादिना मान्तो निपात्यते ॥ ३ ॥ अनदह्यन्तेऽस्मिन् इति

चैत्री पौर्णमास्यस्य चैत्र ॥ १ ॥ एव चैत्रिम् ॥ २ ॥ मन्यते मनु
पुलिङ्ग “मनिचनिभ्या धर्तौ च” ॥ (उणा-७२१) ॥ इत्यु ।

शेष-वात्र—

चैत्रे मोहनिक कामसख्यं फाल्गुनानुज ॥

वैशाखे राधमाधवौ ॥ ६७ ॥

वैशाखा पौर्णमास्यस्य वैशाखस्तत्र ॥ १ ॥ एव राध ॥ ॥ मधुगेव
माधव प्रज्ञादित्वादण् ॥ ३ ॥

शेष-वात्र—

वैशाखे तूत्तर ॥ ६७ ॥

ज्येष्ठस्तु शुक्र

वासरैरुद्धतमत्वात् ज्येष्ठ ॥ १ ॥ शोचन्ति पात्था अत्र शुक्र , पुङ्गलीबलिङ्ग ॥ २ ॥

शेष-वात्र—

ज्येष्ठमासे तु सरकोमल ज्येष्ठामूलाय इति च ॥

अथाऽऽपाढ* शुचिः स्यात्

आपाढा पौर्णमास्यस्य आपाढ ॥ १ ॥ शोचन्ति पात्था अत्र शुचि ,
पुसि ॥ २ ॥

श्रावणो नभा ।

श्रावणिक

श्रावणा पौर्णमास्यस्य श्रावण ॥ १ ॥ एव श्रावणिकोऽपि ॥ २ ॥ नभ्यति
हिनस्ति पात्थानिति नभा पुमि ॥ ३ ॥

अथ नभस्य प्रौष्ठभाद्रपर पद ॥ ६८ ॥

भाद्रश्चापि

नभसि साधुनभस्य ॥ १ ॥ प्रौष्ठभाद्राभ्या पर पद इति प्रौष्ठपदा
पौर्णमास्यस्य प्रौष्ठपद ॥ २ ॥ एव भाद्रपद ॥ ३ ॥ ६८ ॥ भीमवद्भद्रया युक्ता
पौर्णमासी भाद्रा साऽस्त्यस्य भाद्र भाद्रपदैकदेशो वा ॥ ४ ॥

आश्विने त्वाश्वयुजेपौ

आश्विनी पौर्णमास्यस्य आश्विनस्तत्र ॥ १ ॥ एवमाश्वयुज ॥ २ ॥ इष्यत
इताप तुणादिविपिगुह्यि कित् ' ॥ (उणा-५) ॥ इति अ स्मिन् ॥ ३ ॥

अथ कार्तिक ।

कार्तिकेरो माहुलोजा

कार्तिका पौर्णमास्यस्य कार्तिः ॥ १ ॥ एव कार्तिके ॥ २ ॥ माहुल
॥ ३ ॥ ऊनयन्ति बलिनो भवन्ति प्राणिनोऽत्र ऊन “पुत्राग्निं च” ॥ ५।३।१०-०।४ ॥

शेषश्चात्र—कार्तिके सैरकांमुदौ ॥

द्वौ द्वौ मार्गादिकावृतु ॥ ६९ ॥

मासाविति शेष । मार्गादिकाविति मार्गपौषा, माघफाल्गुनौ चैत्रवैशाखौ,
ज्येष्ठाऽऽषाढौ ध्रुवणभाद्रपदौ, आश्विनकार्तिकाविति । इत्यति ऋतु पुंसि, यत्का
ल्य—‘आदाय मार्गशीर्षाच्च द्वौ द्वौ मासावृतुमतः’ । हेमन्तादि वत्सरस्यारम्भ ॥
१ ॥ ६९ ॥

हेमन्त प्रसलो रौद्र

हन्ति दिनमसौ हिन्वन्ति वदन्ते रात्रयोऽत्रेति वा हेमन्त ‘सीमन्तहेमन्त
भदन्तदुष्वन्तादयः’ ॥ (उणा-२२२) ॥ इत्यन्तान्तो निपात्यते । हिमोऽन्तोऽस्येति
पृषोदरादित्वाद् वा ॥ १ ॥ प्रकपण सलति प्रसल ॥ २ ॥ रुद्रस्याय पूजाहेतुत्वाद्
रौद्र ॥ ३ ॥

शेषश्चात्र—हिमागमस्तु हेमन्ते ॥

अथ शैषशिगिरौ समौ ।

शेषस्याय पूजाहेतुत्वात् शैष ॥ १ ॥ शशति शीघ्र गच्छति दिनमत्र शिशिर
पुष्पावल्लिङ्ग “श्वशशेरिच्चात्” ॥ (उणा-४१३) ॥ इति इर ॥ २ ॥

वसन्त इष्य सुरभि पुष्पकालो बलाङ्गक ॥ ७० ॥

वसत्यस्मिन् सुरा वस्ते भुव वा वसन्त पुष्पावल्लिङ्ग ‘तृजिभूयदि’ ॥
(उणा-२२१) ॥ इत्यादिना अन्त ॥ १ ॥ इष्यस्य तुल्य समरात्रिन्दिवत्वादिष्य
शाखादित्वाद् य एषणामिद् पुष्पादिवाञ्छ तस्या साधुरिति वा इष्य पुष्पावल्लिङ्ग,
यद्वाचस्पति—वसन्ते त्वस्त्रियामिष्य ॥ २ ॥ सुष्ठु रभते सुरभि पुमि नाम्यु
पात्य ॥ (उणा-६०९) ॥ इति बहुवचनात् किदि ॥ ३ ॥ पुष्पाणां काल
समय पुष्पकाल ॥ ४ ॥ बल वीर्यमङ्गेऽस्माद् बलाङ्गक ॥ ५ ॥

शेषश्चात्र—वसन्ते पिकवाधव पुष्पसाधारणश्चापि ॥ ७० ॥

उष्ण उष्णागमो ग्रीष्मो निदाघस्तप ऊष्मक ।

ओषति उष्ण पृथ्वीहा— ॥ (उणा-१८३) ॥ इति ण क्ति ॥ १ ॥
उष्णस्य धमस्यागमोऽत्र उष्णागम ॥ २ ॥ अमते जल ग्रीष्म रुक्मग्राष्म ॥
(उणा-३४६) ॥ इत्यादिना मान्तो निपात्यते ॥ ३ ॥ अनदह्यन्तेऽस्मिन् इति

निदाघं व्यञ्जनाद् घञि “न्यङ्कूटमेवादय” ॥ ४।१।११२ ॥ इति घत्वम् ॥ ४
तपति तप अच्, याक्षम्-तपेन वषा शरदा हिमागम ॥ ५ ॥ ऊष्मयतीति ऊष्म
ऊष्मप्रतिकृतिर्वा ॥ ६ ॥

शेषश्चात्र—प्राप्ते तूष्मायणो मत आखोरपद्मा ॥

वर्षास्तपात्यय प्रावृद्ध मेघात्कालागमौ क्षरी ॥ ७१ ॥

त्रियते छाद्यते नभोऽत्र मेघैरिति वर्षा “वृक्षतृमीदृमाभ्य प” ॥ (उणा
५४०) ॥ इति प, वपमस्त्यामु, वपन्तीति वा नित्यबहुवचनान्त खालिङ्गश्च
वरिषा इत्यपि ॥ १ ॥ तपस्त्यात्ययोऽत्र तपात्यय ॥ २ ॥ प्रवपत्यस्या मघा प्रावृ
खालिङ्ग “गतिकारकस्य” ॥ ३।२।८५ ॥ इत्यादिना क्विपि दीष ॥ ३
मेघशब्दात्पर काल, आगमश्च मेघकाल ॥ ४ ॥ मेघागम ॥ ५ ॥ क्षरा मेघ
सत्यत्र क्षरा ॥ ६ ॥ ७१ ॥

शरद् घनात्यय

शीयन्तेऽस्या पाकेनौषधय शरद् खालिङ्ग, “शूद्रभसेरद्” ॥ (उणा
८९४) ॥ इत्यद् ॥ १ ॥ घनस्त्यात्ययोऽत्र घनात्यय ॥ २ ॥

अयन शिशिराद्यैस्त्रिभिस्त्रिभिः ।

अयतेऽर्जोऽनेनेत्ययनम् त्रिभिस्त्रिभिरिति शिशिराद्यैर्वर्षाद्यैः ॥ १ ॥

अयने द्वे गतिरुदग् दक्षिणाऽर्कस्य वत्सर ॥ ७२ ॥

उदगुत्तरा दक्षिणाऽपाची याऽर्कस्य गतिस्ते द्वे अयने उत्तरायण दक्षिणायनश्च
ते मिलिते वत्सरो वर्षे भवति, वसन्ति ऋतवोऽत्र वत्सर ‘माज्यजि-’ ॥ (उणा
४३९) ॥ इत्यादिना सर ॥ २ ॥ ७२ ॥

स सपर्यनूद्भ्यो वर्षे हायनोऽब्द समा शरत् ।

स वत्सर सपर्यनूद्भ्य पर-सवत्सर परिवत्सर अनुवत्सर उद्वत्सर
॥ ४ ॥ वृणोति छादयति वर्षम् ॥ ५ ॥ जहाति जिह्वाते वा भावान् हायन
इ कालमीहो ॥ ५।१।६८ ॥ इति टण् ॥ ६ ॥ आप्यते अद् आपे
ऽप् च ॥ (उणा-२३८) ॥ इति द । वषादयस्त्रय पुष्पीबलिज्ञा ॥ ७
समन्ति ममा खालिङ्ग सह भान्ति घत्तन्ते ऋतव आसु वा बहुत्वेऽयम् ॥ ८
शीयत इति शरत् खालिङ्ग ॥ ९ ॥

शेषश्चात्र—वप तु ऋतुगितियुगाशर ।

कालप्रथिमासमल सवत् मयतुगारदौ ॥

यत्न इद्वत्सर इडागमर परवर्णिवन् ।

सर्वदित्यनव्ययम् । अव्यय त्वव्ययेषु वक्ष्यते ॥

भवेत् पत्र त्वहोरात्र मासेन

पितृणामिदं पत्रम्, अहोरात्रम् तत्र कृष्णपक्षोऽहः, शुद्धे रात्रि, मानेन मानुषेणेति शेषः ॥ १ ॥

अब्देन दैवतम् ॥ ७३ ॥

मानुषेणेति शेषः । देवतानामिदं, दैवत, अहोरात्रम्, तत्रोत्तरायणमहः, दक्षिणायन रात्रि ॥ ७३ ॥

दैवे युगसहस्रे द्वे ब्राह्म

अहोरात्रमित्येव । दैवर्हिं पञ्चदशैस्त्रिभिर्होरात्रशतैर्दिव्य वर्षं, तद्वादशभिः सहस्रैर्लानि चतुयुगम्, तच्च देवानामेव युगं तत्सहस्रं ब्रह्मणो दिनं भूतानां स्थितिस्तत्र तावत्येव रात्रिभूतानां प्रलयस्तत्र ।

यामनु -

चत्वार्याहुः सहस्राणि वर्षाणां तु कृतं युगम् ।

तस्य तावन्ज्ज्ञा सध्या सध्याश्च तथाविधः ॥ १ ॥

इतरेषु समध्येषु सप्तसप्तशेषेषु च त्रिषु ।

एकापायेन वतन्ते सहस्राणि शतानि च ॥ २ ॥

यदेतत् परिमर्यातमादावेव चतुयुगम् ।

एतद्वादशमाहस्यं देवानां युगमुच्यते ॥ ३ ॥

दैविमाना युगानां तु सहस्रं परिसंख्यया ।

ब्राह्ममेव महर्षयः तावती रात्रिरुच्यते ॥ ४ ॥

मानुषमानेन ब्राह्ममहोरात्रं यथा—

मानुषाणि सहस्राणि शतान्याहुधनुदशः ।

चत्वारिंशत् सहस्राश्च वर्षाणां तत् कृतं युगम् ॥ १ ॥

लक्षाणि चतुर्हानि महस्रा द्विगुणास्ततः ।

इति त्रेतायुगे कालगणना मानुषा कृता ॥ २ ॥

नियुतानि पुनः सप्त सहस्राणि च विंशतिः ।

द्वापर युगमन्ये तु लक्षाण्यष्टौ सप्तैव तत् ॥ ३ ॥

त्रीणि लक्षाणि पष्टिश्च सहस्राणि कलौ युगे ।

चतुयुगमहस्राणि द्वादश ब्रह्मणो दिनम् ॥ ४ ॥

इयं च मानुषेणैव मानेन गणना कृता ।

कल्पौ तु ते नृणाम् ।

ये द्वे दैवे युगसहस्रे ते नृणां कल्पौ एकं स्थितिं कल्पयति स्थितिरल्प इति, द्वितीयं तु धर्ममिति ॥

मन्वन्तर तु दिव्याना युगानामेकसप्तति ॥ ७४ ॥

मनूना स्वायम्भुवाक्षुपवैवस्वतादानामन्तरमयसाशोऽग्निवा तैर्हि चतुदशभि
र्ब्रह्मणो दिनम् ॥ ७४ ॥

कल्पो युगान्त कल्पान्त सहार प्रलय क्षय ।

सर्वर्त परिवर्तश्च समसुप्तिर्जिहानक ॥ ७५ ॥

कल्पते जगदस्मिन् कल्प ॥ १ ॥ युगस्यान्तो युगान्त ॥ २ ॥ कल्पस्यान्तोऽवधि
कल्पान्त अत्रैक कल्प क्षयाथाऽन्यो ब्राह्मदिनाय यच्छाश्वत - कल्प शास्त्रे विधौ
न्याये सर्वर्त ब्रह्मणो दिने ॥ ३ ॥ सहियते प्रलीयते क्षीयते जगदत्र सहार ॥ ४ ॥
प्रलय ॥ ५ ॥ क्षय ॥ ६ ॥ सवतने, परिवतते जगदत्र सवत, परिवत ॥ ७ ॥ ८ ॥
समा सुप्तिरत्र समसुप्ति ॥ ९ ॥ निहाते गच्छति जिहान स्वार्थे के जिहानक ॥
१० ॥ ७५ ॥

तत्कालस्तु तदात्य स्यात्

स चासौ काल इव तत्काल ॥ १ ॥ तदेत्यस्य भाव तदात्वम् ॥ २ ॥

तज्ज सान्दष्टिक फलम् ।

तज्ज तात्कालिक फल सदृष्ट प्रत्यक्ष प्रयोजनमस्य सादृष्टिकम् । “प्रयोजनम्”
॥ ६१४११७ ॥ इतीकण् । साम्दष्टिकमित्यन्य ॥ १ ॥

आयतिमूत्तर काल

आयमनमायति एष्यत्यायतिरित्यन्ये । उत्तर आगामा काल ॥ १ ॥

उदर्कस्तद्भव फलम् ॥ ७६ ॥

उदयार्ति उदक निष्कतुरुष्कोदक ॥ (उणा २६) ॥ इति कान्तो निपात्यते
उदच्यते अभिलापात् सूयते इति वा तद्भवमायतिभव फलम् ॥ १ ॥ ७६ ॥

व्योमान्तरिक्ष गगन घनाश्रयो

विहाय आकाशमनन्तपुष्करे ।

अत्र सुराभ्रोडुमरुत्पथोऽम्बर

ख द्योदिवो विष्णुपद वियन् नभ ॥ ७७ ॥

व्ययति छदयति इमा व्योम व्येगण्दोती च वा ॥ (उणा ९१४) ॥
इति मन् व्यवर्तीति वा मनि मव्यविध्रिविज्वरि ॥ ४१११०९ ॥ इत्युद् ॥ १ ॥
अन्तमध्ये ऋक्षाण्यस्य, यावापृथिव्योरन्तराक्षते वा अन्तरिक्ष पृषादरादित्वात्,
अन्तरीक्षमित्यपि ॥ २ ॥ गच्छन्त्यनेन देवा गगन ‘विद्वन्गगनगहनादय ॥

(उणा २७) ॥ इत्यनान्तो निपात्यते ॥ ३ ॥ घनानामाश्रयो घनाश्रय ॥ ४ ॥
 विनहति सर्वे पिहाय 'विहायस्मुमनम्' ॥ (उणा-९७८) ॥ इत्यादिना अम-
 न्तो निपात्यते ॥ ५ ॥ आशान्त स्यान्त्योऽस्मिन्निति आशान्, पुष्पीवल्लिङ्गा, न
 काते वा बाहुल्यम् दाघ ॥ ६ ॥ नास्त्यन्तोऽस्य अनन्तम् ॥ ७ ॥ पोषति
 मेघान् पुष्कर "मपुषिभ्या किन्" ॥ (उणा ४३६) ॥ इति रर, पुष्क वारि
 राताति वा ॥ ८ ॥ अभ्राण्यस्य मन्तात्यत्र "अभ्रादिभ्य" ॥ ७२१४६ ॥ इत्य-
 ॥ ९ ॥ मुराणा देवानाम्, अभ्राणा मेघानाम्, उड्ढानक्षत्राणा, मरुता वायूना
 पन्था मुरपथ, अभ्रपथ, उडुपथ मरुपथ, यौगिस्त्वात् देववत्तम मेघवत्तम,
 नक्षत्रवत्तम, वायुवत्तमादय ॥ १० ॥ १११११२ ॥ १३ ॥ अमत्तत्र देवा अम्वर
 जटरक्रमर ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यनान्तो निपात्यते, अम्वते शङ्क्यत
 इत्यये ॥ १४ ॥ गन्त्यते स वचिद् ॥ १५१११७१॥ इति ट ॥ १५ ॥ योदिबौ
 पूरयत् ॥ १६ ॥ १७ ॥ विष्णो पदम्नोऽत्र विष्णुपदम् ॥ १८ ॥ वियच्छति न विरमति
 वियत् विप् ॥ १९ ॥ नम्यतीति नभ न वभस्ताति वा नम्यादित्यात् ऋगलिङ्गा
 ॥ २० ॥ विनायसा भुव प्राव्यये । महाविल देश्याम् ॥

शेष-वात्र—न इत्रतमानि पुनग्रहनेमिनभोवटी । छायापथ-त्र ॥ ७७ ॥

नभ्राट् तडित्वान् मुदिरो घनाघनो-

ऽभ्र धूमयोनिस्तनयितुमेघा ।

जीमूतपर्जन्यमलाहका घनो

धाराधरो वाहदमुग्धरा जलात् ॥ ७८ ॥

न न भ्राजते नभ्राट् पृषोदरादित्यादेकस्य नवो लोपे नभ्रादित्यात् साधु
 ॥ १ ॥ तडिद्विद्यतेऽस्य तडित्वान् ॥ २ ॥ मोन्ते जना अनेन मुदिर 'शुपी
 पि ॥ (उणा ४१६) ॥ इति किदिर ॥ ३ ॥ हन्ति प्रवासिन इति घनाघन
 चराचरचलाचल ॥ ४ ॥ ११११२ ॥ इत्यादिना अन्तो निपात्यते ॥ ४ ॥ अभ्रति
 अत्र न भ्रश्यन्त्यापोऽस्मादित्येके यदुक्तम् न भ्रश्यन्ति यतस्तेभ्यो जलान्यभ्राणि
 तावत आप्राति मत्रा दिश इति वा अभ्र खुरक्षुर' ॥ (उणा ३९६) ॥
 इति माधु ॥ ५ ॥ धूमो योनि कारणमस्य धूमयोनि ॥ ६ ॥ स्तनयति गजति स्तन
 यितु हपिपुपि ॥ (उणा ७९७) ॥ इत्यादिना इत्नु ॥ ७ ॥ मेहति सिञ्चति
 भुव मेघ न्यत्कूटमेघादय ॥ ४११११२ ॥ इति साधु ॥ ८ ॥ जीवत्यनेन जीमूत
 'जीवेम च ॥ (उणा २१६) ॥ इत्यूत जीवनस्य जलस्य मृत पुटव-त्र
 इति पृषोदरादित्याद् वा ॥ ९ ॥ परिवपति गजति वा पत्रन्य हिरण्यपज
 यादय ॥ (उणा ३८०) इत्यन्यान्तो निपात्यते ॥ १० ॥ वलन्ति जीवत्यनेन
 मलाहक 'वलिविलि ॥ (उणा ८१) ॥ इत्याहक मारिणो वाहसो वा पृषो

दरादित्वात् ॥११॥ हन्यते वायुना घन " मूर्त्तिनिचितश्रे घन " ॥५१३१३७॥
 इत्यलन्तो निपात्यते ॥१२॥ धारां धरति धाराधर " आयुधादिभ्यो धृगोऽद्
 ण्डादे " ॥५१११९४॥ इत्यच् ॥ १३ ॥ बाहध दध मुक् च धरश्च बाहदमुग्धरा,
 ते जलात् परा मेघस्य वाचरा इत्यथ जलनाह, जलद, जलमुग्, जलधर,
 यौगिस्त्वात् वारिबाह, वारिद, वारिमुग्, वारिधर, इत्यादय । अभ्रवर्जं सर्व
 पुलिङ्गा । इन्द्रवशेन्द्रवज्रयोरुपजातिरियम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

शेषश्चान्न मेघे तु व्योमधूमो नभोऽध्वज ।

गण्डयित्नुगदयित्नुवामसिवारिबाहन ॥

खतमालोऽपि ॥ ७८ ॥

कादम्बिनी मेघमाला

कमाददते ऋदम्बा मेघा ते सत्यस्या कादम्बिनी, कदम्बविनास कादम्ब
 सोऽस्त्यस्या वा मेघमाला मेघपङ्क्ति । कालिनाऽपि ॥ १ ॥

दुर्दिन मेघज तम ।

दुष्ट दिनमत्र दुर्दिन मेघाज्जात मेघज तमोऽधकार, यद्वागुरि दुर्दिन
 ह्यधकारो ऽब्दे । वादलमपि ॥ १ ॥

आसारो वेगवान् वर्ष ।

आसरणमासार स वेगवान् वष इत्युच्यते ॥ १ ॥

शेषश्चान्न अथासारे धारासपात इत्यपि ॥

वाताऽस्त वारि शीकर ॥ ७९ ॥

वातेनास्त क्षिप्त वातास्तम् शाक्ते मिश्रति शाकर ' ऋछिचटि " ॥
 (उणा ३९७) ॥ इत्यर ॥ १ ॥ ७९ ॥

वृष्ट्या वर्षणवर्षे

वषणाद् वृषभ इति भाष्यमारवचनाद् वषणमिति साधु ॥ १ ॥ वर्षं पुङ्गीव
 लिङ्ग वषादय ऋषि ॥५१३१२९॥ इत्यल् । यद्वाचस्पति अथ वृष्टिवपमस्त्री
 केचिदिच्छन्ति वषणम् ॥ २ ॥

तद्विघ्ने ग्राहग्रहाववात् ।

तद्विघ्ने वृष्टिविघ्ने अवात्पगौ ग्राहग्रहौ अवग्राह अवग्रह " वषविघ्नेऽवाद्
 ग्रह ॥ ५१३१५० ॥ इति वा अल् ॥ १ ॥ २ ॥

घनोपलम्बु करक

घनोपलो मेघघ्राया, कार्यते करक त्रिलिङ्ग “दृक्” ॥ (उणा-२७) ॥
इत्यादिना अरु ॥ १ ॥

शेषश्चात्र-ररक्ऽम्बुधनो मेघकपो मेघास्थि पुञ्जिका ॥

वानोदरु तोयडिम्भो वपार्वीजमिरावरम् ॥

काष्ठाऽऽशा दिग् हरित् रुक् ॥ ८० ॥

काशते माष्टा ॥ १ ॥ आऽऽनुते आशा ॥ २ ॥ दिग्गयवमाश दिग् कृत्वि
जृदिश् ॥ ३ । १ । ६९ ॥ इति गत्वम् ॥ ३ ॥ हरत्यनया हरित् ‘हमरुहियुपि
तदिभ्य इत्’ ॥ (उणा ८८७) ॥ इति इत् ॥ ४ ॥ क वार्यु स्तुभ्राति विस्तारयति
करप् कुरुप्त्रिष्टुबनुष्टम् ॥ (उणा-९३२) ॥ इति त्रिवन्तो निपा
त्यते । एते स्त्रालिङ्गा ॥ ५ ॥ ८० ॥

पूर्वा प्राची

पृणाति पूरा ‘निष्ठुपि-’ ॥ (उणा-५११) ॥ इति व मित् पूवति व्याप्नो
तानि वा ॥ १ ॥ प्रथममस्यामद्यत्यादित्य इति प्राचा त्रिविपि अद्य ॥ २ । ४ ।
३ ॥ इति डी ॥ २ ॥

दक्षिणाऽपाची

दक्षते शीघ्र गच्छत्यस्या रविरिति दक्षिणा दृढग्रहि”- ॥ (उणा-१९४)
॥ इति ङण ॥ १ ॥ अपाद्यत्यस्या रविरित्यपाची । जपादित्वाद् वत्वे अवाची
इत्यपि ॥ २ ॥

प्रतीची तु पश्चिमा ।

अपरा

प्रत्यञ्चति रविरस्या प्रतीचा ॥ १ ॥ पश्चाद् भवा पश्चिमा ‘पश्चादाद्यन्तामा
दिम ॥ ६।३।७५ ॥ इताम ॥ २ ॥ न पृणाति रवित्रिरमेतामपरा ॥ ३ ॥
शेषश्चात्र-यथाऽपरैतरा पूराऽपरा पूर्वतरा तथा ॥

अथोत्तरोदीची

अतिशयेनात्कृष्ट उत्तरा द्वयोर्विभज्ये च तरप्’ ॥ ७।३।६ ॥ इति तरप्
उत्तरताति वा ॥ १ ॥ उत्तरमञ्जत्यर्कोऽस्या उदाची ॥ ॥

शेषश्चात्र-यथोत्तरेतराऽपाचा तथाऽपाचातरोत्तरा ॥

विन्दिक् त्वपदिश प्रदिक् ॥ ८१ ॥

विशिष्टा दिग् विदिक् उभयव्यपदेशात् यदाहु-यायामामन्तरालानि
विदिश प्रदिश-ता ॥ १ ॥ दिशोरिदमपादिश, विभक्त्यर्थेऽव्ययाभाव गर

दादे ” ॥७।३।९ ॥ इत्यत्र समासान्त ॥ २ ॥ प्रष्टया दिक् प्रदिक् ॥ ३ ॥ ८१ ॥

दिश्य दिग्भववस्तुनि

दिश्यमिति “दिगादिदहाशाद् य ” ॥६।३।१ ४ ॥ १ ॥

अवागपाचीनम्

अपाग्यतीति अपास् ॥ १ ॥ अपागेवाऽपाचानम् “ अदिक्खिया वाऽस्य ”

॥७।१।१०७॥ इति स्वार्थे ङन ॥ २ ॥

एवम्—

उदगुदीचीनम् ।

एवम्—

प्राक् प्राचीन च समे

एवम्—

प्रत्यक् तु स्थात् प्रतीचीनम् ॥ ८२ ॥

तिर्यग्दिशा तु पतय इन्द्राग्नियमनैर्ऋता ।

वरुणो वायुकुनेरावीशानश्च यथाक्रमम् ॥ ८३ ॥

तियगित्यूष्वाधोदिग्व्यवच्छेदाथम् । विदिगपि प्रसिद्ध्या दिक् । एव च स्वस्वामिसंबन्धे पूर्वा दिग् ऐद्री ततो विदिक् आग्नेयी दक्षिणा याम्या ततो विदिक् नैऋती पश्चिमा वारुणी ततो विदिक् वायव्या उत्तरा कौबेरी ततो विदिक् ऐशानी इति सिद्धम् ॥ ८३ ॥

ऐरावत पुण्डरीको वामन कुमुदोऽञ्जन ।

पुष्पदन्त सार्वभौम सुप्रतीकश्च दिग्गजा ॥ ८४ ॥

इरावति अर्धौ जात ऐरावत जाते ॥६।३।९८॥ इत्यण् ॥ १ ॥ पुण्डरीकवणत्वात् पुण्डराक ॥ २ ॥ वामनाकारत्वाद् वामन ॥ ३ ॥ कुमुदवणत्वात् कुमुद ॥ ४ ॥ अञ्जनवणत्वात् अञ्जन ॥ ५ ॥ पुष्पवद् दन्ता अस्य पुष्पदन्त ॥ ६ ॥ सार्वभौमज्ञात सार्वभौम पृथिव्यासार्वभूमेरीशशतयोन्यान् ॥ ६।४।१५६ ॥ इत्यञ् ॥ ७ ॥ शोभनानि प्रतीकानि अङ्गानि अस्य सुप्रतीक ॥ ८ ॥ दिशा धारका गजा दिग्गजा । दिक्त्रमेणेति प्रस्तावाद् लभ्यते । ऐरावत पुण्डरीक कुमुदाञ्जनवामना इति भागुरि क्रममाह । माला तु ऐरावत सुप्रतीक इति ॥ ८४ ॥

इन्द्रादयोऽग्न दिक्पाला , तन्नामिवायु-वनेन्द्रियेषु तियक्काण्यं वध्यते शेषा नुक्तक्रमेणाह—

इन्द्रो हरिर्दुश्च्यवनोऽच्युताम्रजो

वज्री विडोजा मघवान् पुरन्दर ।

प्राचीनवर्हि-पुरुहूतवासवौ

सक्रन्दनाऽऽखण्डलमेघवाहना ॥ ८५ ॥

सुत्रामवास्तोष्पतिदल्मिशका

वृषा शुनासीरसहस्रनेत्रौ ।

पर्जन्यहर्षश्चक्रभुक्षिनाहु-

दन्तेयवृद्धश्रवसन्तुरापाद् ॥ ८६ ॥

सुरर्षभस्तपस्तक्षो जिष्णुर्वरशतक्रतु ।

क्रौशिक पूर्वदिग्देवाऽप्सर स्वर्गशचीपति ॥ ८७ ॥

पृथनापाङ्गुमधन्वा मरुत्वान् मघवा

इन्दति इन्द्र “भाट्टधि” ॥ (उणा-३८७) ॥ इति २ ॥ १ ॥ हरति
दैत्यप्राणानिति हरि ॥ २ ॥ दुष्ट च्यवते परशरेण देतश्च्युतेर्दुश्च्यवन, नन्यादि
त्वादन् । दु खेन च्यवते रणाद् वा ॥ ३ ॥ अच्युतस्याऽम्रजो अच्युताम्रज
॥ ४ ॥ वज्रमस्यास्ति वज्री ॥ ५ ॥ वेपेष्टि विह व्यापक ओजोऽस्य विडोजा
पृषोदरादित्वाद्, विड भेदक ओजो यस्येति वा ॥ ६ ॥ मघ सौम्यमस्याऽस्ति
मघवान्, मघो देवसभा सोऽस्यास्तीति वा ॥ ७ ॥ पुराणि वरीणा दारयति
त्रिपुर वा पुरन्दर ‘पुरन्दरभगन्दरौ’ ॥ ५११११४ ॥ इति सान्तो निषात्प्रते
॥ ८ ॥ प्राचीनमुखा वहिषो दभा अस्य प्राचीनवर्हि । यद्विष्णुपुराणे—

प्राचीनाम्ना कुशास्तस्य पृथिव्या विधुता मुने ।

प्राचीनवर्हिर्भवत् स्यातां भुवि महाबल ॥ १ ॥ ९ ॥

पुर प्रभूत हूत यज्ञेष्वहानमस्य पुरुहूत ॥ १० ॥ वसति स्वर्गे वासव
“मणिवर्सेर्णित्” ॥ (उणा-१९) ॥ इत्यव वसुरेव वा प्रतापण्, वस्व
पन्थ वा ॥ ११ ॥ सक् दयत्यरित्री सक्रन्दन ॥ १२ ॥ आखण्डयत्याखण्डल
॥ १३ ॥ मेघो वाहनमस्य मेघवाहन इन्द्रो हि मघानाविद्य वपति, मेघ
ऐरावतो वा अग्राधिपतृत्वात् ॥ १४ ॥ ८५ ॥ सुष्ठु त्रायते सुत्रामा मन्, शोभन
नाम वल्मस्य वा । बाहुलकाद् दापत्वे मूत्रामाऽपि ॥ १५ ॥ वास्तोष्पहृक्षेत्रस्याऽधि
पता वास्तोष्पति वावस्पतिवास्तोष्पति-’ ॥ ३१०१३६ ॥ इति पृथगु-
पि पत्नम् ॥ १६ ॥ दलति गिरान् दल्मि नामाश्च्युतवर्हिदल्मिभ्यो मि ॥ (उ
णा-६८७) ॥ इति मि ॥ १७ ॥ शक्नोति शक् भीष्टधि’ ॥ (उणा-३८७) ॥

इति २, शक्र नाम सिंहासनमस्यास्तीति वा ॥ १८ ॥ वर्पतीति ऋषा “इन्द्रो वै
वपति” इति ध्रुते “स्रपयुयुषि” ॥ (उणा-१०१) ॥ इत्यादिना वन् ॥ १९ ॥
शोभन नासीरमग्रयानमस्य शुनासीर, शु पूजायाम्, श्वपुरवत् । दन्त्यादिरपि
॥ २० ॥ सहस्र नेत्राण्यस्य सहस्रनेत्र, यत् षाट्त्व - इन्द्रस्य हि मन्त्रिपथदर्पणां
सहस्र, स तच्चक्षुस्तस्मात् इन्द्र द्वयक्ष सहस्राक्षमाहु ॥ २१ ॥ परिपपति
पर्जन्य ॥ २२ ॥ हरय पित्रा अश्व अस्य हयश्च ॥ २३ ॥ इयति ऋभुक्षा
‘अर्तेर्भुक्षिनक्’ ॥ (उणा-१२८) ॥ ऋभून् देवान् क्षयत्यधिवसति इत्यन्ये
॥ २४ ॥ बहुदन्त्या अपत्य बाहुदन्तय ॥ २५ ॥ वृद्धे श्रवसी अस्य वृद्धश्रवा,
वृद्धेभ्य शृणोतीति वा ॥ २६ ॥ नुर त्वरित साहयत्यभिभवत्यरान्, तुर वेग सहते
वा तुरापाद्, पृषोदरादित्वात् ॥ २७ ॥ ८६ ॥ मुराणामृषभ मुरवभ ॥ २८ ॥ तप
स्तक्षोति इन्द्रपदप्राप्तिशङ्कयाऽन्येषां तपस्तक्ष ॥ २९ ॥ जयतीत्येवशालो जिष्णु
भूजे ण्णक्’ ॥ ५।२।३० ॥ इति ण्णक् ॥ ३० ॥ वरा शत च क्रतवोऽस्य
वरशतक्रतु वरक्रतु, शतक्रतु शत क्रतव प्रतिमाभिग्रहविशेषा क्रातिक्रमेऽस्या
ऽभूवन् इत्यागमविद ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ कुशैर्दमैर्वरति कौशिक जातमात्रस्याऽदित्या
कुशैर्दधादित्वात्, यत्पुराणे—

जातमात्रोऽथ भगवानदित्या स कुशैर्दृत ।

तदा प्रभृति देवेश कौशिकत्वमुपागत ॥ १ ॥

कुशिकापत्यमिति वा ॥ ३३ ॥ पूवादिश देवाना, अप्सरसा स्वर्गस्य
शच्याश्च पति पूवदिक्पति, देवपति अप्सर पति स्वर्गपति, शचीपति
यौगिकत्वात् प्राचीश पूवदिगाश, सुरेश, सुरस्त्राश नाकेश शचीश पौ
लोमाश इत्यादय ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ८७ ॥ पृतना साहयति
पृतनापाद् पृषोदरादित्वात् पत्वम् ॥ ३९ ॥ उग्र धनुरस्य उग्रधवा ॥ ४० ॥ म-
स्तो देवा सत्यस्य मरवान् ॥ ४१ ॥ मङ्गते मघवा श्वमातरिवन् ॥
(उणा-१०२) ॥ इत्यनन्तो निपात्यते । मघाऽस्यास्तीति वा इयापो बहुल
नाम्नि ॥ २।४।९९ ॥ इति ह्रस्व । मघ सुखमस्यास्तीति वा ॥ ४२ ॥

शेषश्चात्र—

इन्द्रे तु खदिरो नेरी नायस्त्रिशपतिजय ।

गौरावस्क्दी घदीको वराणो देवदुदुभि ॥ १ ॥

विणालातश्च हरिवान् यामनेमिरसन्महा ।

शयीचिमाहिरो बभ्रदक्षिणो वियुनोऽपि च ॥ ३ ॥

अस्य तु ।

द्विप पाकोऽद्रयो वृत्र पुलोमा नमुचिर्बल ॥ ८८ ॥

अम्येतीन्द्रस्य, द्विप शत्रव, ते तु पाकादय -पात्यात्मान पाक “भाण्णात्ति वलि ” ॥ (उणा-२१) ॥ इति क ॥ १ ॥ अदन्ति अद्रय ॥ २ ॥ वतते वृत्रोऽहि ‘ ऋज्यजि ” ॥ (उणा—३८८) ॥ इति रक् ॥ ३ ॥ पुते लोमान्यस्य पुलोमा, पृषोदरादित्वात् तलोप ॥ ४ ॥ न मुचल्यहकार नमुचि “ नाम्युपान्य ” ॥ (उणा ६०९) ॥ इति कि, नखादित्वात् साधु ॥ ५ ॥ वलति वल् ॥ ६ ॥ ८८ ॥ जम्भते जम्भ, जायत इति वा “गूढरमि-” ॥ (उणा-३२७) ॥ इति भ ॥ ७ ॥ ततो ‘ वध्याद्भिन्नेद्वेपि-’ (पृ० ५ श्लो० १०) इत्यादिवचनात् पात्रद्विट्, अद्रिद्विट्, वृत्रद्विट्, पुलोमद्विट्, नमुचिद्विट्, वलद्विट्, जम्भद्विट् इत्र यौगिकत्वात् पाकशासनादय ॥

प्रिया अर्चीन्द्राणी पौलोमी जयवाहिनी ।

अस्येत्यनुवतते । प्रिया भाया, शचते मधुर वन्ति शची ॥१॥ इन्द्रस्य भाया इन्द्राणी ‘ वरुणन्द्र ” ॥२॥४॥६॥ इत्यादिना डा, आन् चान्त ॥ २ ॥ पुलोम्नी मुनेरपत्य पौलोमी, बाह्यादित्वात् इन् ॥३॥ जय वहतीत्येवर्शाला जयवाहिनी ॥ ४ ॥

शेषश्चान्—

स्यात् पौलोम्या तु शक्राणी चारुधारा शतावरी ।

महेन्द्राणी परिपूणसहस्रचन्द्रवत्यपि ॥ १ ॥

तनयस्तु जयन्त स्याज्जयदत्तो जयश्च स ॥ ८९ ॥

इन्द्रस्य तनय जयतीति जयन्त “ तृजिभूरदि ” ॥ (उणा २२१) ॥ इत्यन्त ॥ १ ॥ जय एन देयात् जयदत्त ‘ तिवृत्तौ नात्रि ” ॥ ५ । १ । ७१ ॥ इति साधु ॥ २ ॥ जयताति जय ॥ ३ ॥

शेषश्चान्—जयन्ते यागसतान ॥ ८९ ॥

मुता जयन्ती तत्रिपी ताविपी

इन्द्रस्य मुता जयतीति जयन्ती ॥१॥ तवति गच्छति तविपी ताविपी ॥२॥३॥

उच्चै श्रवा हय ।

इन्द्रस्य हय उच्च श्रवसी अम्य उच्चै श्रवा ॥ १ ॥

शेषश्चान् ऋषणश्चो हरेहये ॥

मातलि साराथि

इन्द्रस्य साराथि मतलस्यापत्य मातलि ॥ १ ॥

शेष गान्— मातली हयकप म्यात् ॥

देवनन्दी द्वा म्य

इति २, शक्र नाम सिंहामनमस्यास्तीति वा ॥ १८ ॥ वर्षतीति ऋषा “इन्द्रो वै
 वपति” इति श्रुते “स्रपयुगपि” ॥ (उणा-१०१) ॥ इत्यादिना कन् ॥ १९ ॥
 शोभन नासीरमप्रयानमस्य गुनासीर, शु पूजायाम्, श्वगुरवत् । दन्त्यादिरपि
 ॥ २० ॥ सहस्र नेत्राप्यस्य सहस्रनेत्र, यत् कौटल्य - इन्द्रस्य हि मन्त्रिपपद्वीणां
 सहस्र, स तच्चक्षुस्तस्मात् इन्द्र द्वयक्ष सहस्राक्षमाहु ॥ २१ ॥ परिपपति
 पर्जन्य ॥ २२ ॥ हरय पिक्ता अश्वा अस्य हयश्च ॥ २३ ॥ इयति ऋभुक्षा
 अतैर्भुक्षिनक्” ॥ (उणा-९२८) ॥ ऋभून् देवान् क्षयत्यधिवसति इत्यन्ये
 ॥ २४ ॥ बहुदन्त्या अपत्य बाहुद तेय ॥ २५ ॥ वृद्धे भ्रवसी अस्य वृद्धभवा
 वृद्धेभ्य शृणोतीति वा ॥ २६ ॥ तुर त्वरित साहयत्यभिभवत्परान्, तुर वेग सहते
 वा तुरापाट् पृषोदरादित्वात् ॥ २७ ॥ ८६ ॥ सुराणामृषभ सुरषभ ॥ २८ ॥ तप
 स्तक्ष्णोति इन्द्रपदप्राप्तिशङ्कयाऽन्यथा तपस्तक्ष ॥ २९ ॥ जयतीत्येषशीलो जिष्णु
 ‘भूजे णुक्’ ॥ ५।२।३० ॥ इति णुक् ॥ ३० ॥ वरा शत च क्रतवोऽस्य
 वरशतक्रतु वरक्रतु शतक्रतु शत क्रतव प्रतिमाभिग्रहविशेषा कातिकभवेऽस्या
 ऽभुवन् इत्यागमविद ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ कुशैर्दमैश्चरति कौशिक जातमानस्याऽदित्या
 कुशैश्छादितत्वात् यत्पुराणे—

जातमानोऽथ भगवानदित्या स कुशैर्दृत ।

तदा प्रभृति देवेश कौशिकत्वमुपागत ॥ १ ॥

कुशिरापत्यमिति वा ॥ ३३ ॥ पूवादिश देवाना अप्सरसा, स्वर्गस्य,
 शच्याश्च पति पूवदिक्पति देवपति अप्सरपति स्वर्गपति, शचीपति,
 यौगिकत्वात् प्राचीश, पूवदिगाश, सुरेश, सुरभीश नाकेश, शचीश पो
 लोमीश इत्यादय ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ८७ ॥ पृतना साहयति
 पृतनाषाट्, पृषोदरादित्वात् पत्वम् ॥ ३९ ॥ उग्र धनुरस्य उग्रधवा ॥ ४० ॥ म
 रूतो देवा सन्त्यस्य मरुत्वान् ॥ ४१ ॥ महते मधवा श्वन्मातरिश्वन्’ ॥
 (उणा-९०२) ॥ इत्यनन्तो निपात्यते । मघाऽस्यास्ताति वा ‘इयापो बहुल
 न्यम्नि’ ॥ २।४।९९ ॥ इति ह्रस्व । मघ सुखमस्यास्तीति वा ॥ ४२ ॥

शेषश्चात्र—

इन्द्रे तु रविरो नेरी शायर्क्षिशपतिजय ।

गौरावस्कदी वदीको वराणो देवदुभुभि ॥ १ ॥

किणागतश्च हरिवान् यामनेमिरसन्महा ।

शयीचिमाहिरो वज्रदक्षिणो वियुनोऽपि च ॥ २ ॥

अस्य तु ।

द्विप पाकोऽद्रयो वृत्र पुलोमा नमुचिर्वल ॥ ८८ ॥

जम्भ

(उणा-४०५) ॥ इत्यार ॥ १ ॥ हरेरिन्द्रम्य चन्दनो हरिचन्दन पुष्पावलिङ्ग ,
हरि कपे पिङ्गध्वन्दन इति वा ॥ १ ॥ मतन्यन्ते पुष्पाभ्यम्भिन् मतान ॥ १ ॥

धनुन्वायुध

इन्द्रस्य धनु , देवानामायुध न्वायुधम् ॥ १ ॥

तद्वज्र रोहितम् ॥ ९३ ॥

तद् देवेन्द्रधनुरुपाते ऋजु अवन्न रोह मनातोऽम्य रोहितम्, रोहितवण
त्वाद् वा । केचित्तु ऋजुरोहितमिति ममस्ममिच्छन्ति ॥ १ ॥ ९३ ॥

दीर्घज्वरावत

तदेव दीर्घ ऋजु च, इरावति मेघेऽधौ वा भव ऐरावत पुष्पावलिङ्ग ॥ १ ॥

वज्र त्वशनिर्हादिनी म्वरु ।

अतकोटि पवि शवो दम्भोलिभिर्भिदुर भिदु ॥ ९४ ॥

व्याधाम कुलिश

वचति यात्येव न प्रतिहन्यते वज्र पुष्पावलिङ्ग “भीमधि” ॥ (उणा-३८७) ॥
इति र ॥ १ ॥ अदनुते व्याप्नोति रिपून् ज्वालाभि अशनि पुष्पावलिङ्ग ‘सदि
इत्यमि” ॥ (उणा-६८०) ॥ इत्यनि ॥ २ ॥ हाद स्फूजधुरस्यास्ति हादिना
॥ ३ ॥ स्वरति स्वर पुसि शृम्भृत्पुमरि ॥ (उणा ७१६) ॥ इत्यु ॥ ४ ॥ शत
बद्धय कोटयोऽस्येति शतकोटि पुलिङ्ग यौगिकत्वात् शतारशतधारौ च ॥ ५ ॥
पुनाति पवि पुमि हीरकस्य पवित्रत्वान्नात् ॥ ६ ॥ कृत्वा कार्यं शाम्यति शव ‘शम्य
मर्णद् वा ॥ (उणा ३१८) ॥ इति व , श विद्यतेऽस्येति वा कशभ्या” ॥
७।१।१८॥ इति व ॥ ७ ॥ दम्भोति खेदयति दानवान् दम्भोलि पुसि ‘बहुल”
॥ ५।१।२ ॥ इत्योलि ॥ ८ ॥ भिनत्तात्येवशाल भिदुरम् ॥ ९ ॥ भिनत्तीति
भिदु पुसि “पृक्वाहिप” ॥ (उणा ७२९) ॥ इति कु ॥ १० ॥ ९४ ॥ विशेषे
णाऽऽदधाति भय दैत्याना व्याधाम अतीरि ॥ (उणा ३३८) ॥ इति म ॥
११ ॥ कोरति सङ्घीकरोति भयदत्वाद् गिरीन् कुलिश पुष्पावलिङ्ग कुलिक्नि
॥ (उणा ५३५) ॥ इति विग कुलिन कुलपवतान् श्यति पक्षच्छेदेन तनूकरो
ताति वा कुत्सित लिशति तक्ष्णोत्परीनिति वा ॥ १२ ॥

अस्याचिरतिभी

अम्य वज्रस्य अर्चिज्वाला अतिशयेन विभेत्यस्या अतिभी र्खालिङ्ग ॥ १ ॥

स्फूर्जधुर्ध्वनि ।

वज्रस्य ध्वनि स्फूर्जन स्फूजधु पुसि द्विनोऽधु ॥ ५।३।८३ ॥ इत्यधु ॥ १ ॥

इन्द्रस्य द्वा स्थ , देवान् नन्दयतीत्येवशीलो देवनन्दी ॥ १ ॥

गज पुन ॥ ९० ॥

ऐरावणोऽभ्रमातङ्गश्चतुर्दन्तोऽर्कसोदर ।

ऐरावतो हस्तिमल्ल श्वेतगजोऽभ्रमुप्रिय ॥ ९१ ॥

इन्द्रस्य गज ॥ ९० ॥ इरावणे भव ऐरावण ॥ १ ॥ अभ्रस्थत्वात् अभ्रमातङ्ग , अभ्र
रूप इत्येके, यत्काल्य --ऐरावत विजानीयात् नागमम्युदगोचरम् ॥ २ ॥ चत्वारो दन्ता
अस्य चतुर्दन्त ॥ ३ ॥ अस्य सोदरोऽर्कसोदर , द्वयो समुद्रजातत्वात् ॥ ४ ॥ इ
रावत्यब्धौ जात ऐरावत पुक्लीबलिङ्ग ॥ ५ ॥ हस्तिना मल्ल हस्तिमल्ल ॥ ६ ॥ श्वे
तधासौ गजश्च श्वेतगज ॥ ७ ॥ अभ्रतीति अभ्रमु ' अभ्रेरमु " ॥ (उणा-८००)
॥ अभ्रे रे माति न भ्राम्यति वा मथरगामित्वात् , यल्लक्ष्यम्--अभ्रम्वा जघना
न्तदोलितकर । तस्या प्रियोऽभ्रमुप्रिय ॥ ८ ॥

शेष-वान ऐरावणे मदाम्बर सदादानो भद्रेण ॥ ९१ ॥

वैजयन्तौ तु प्रासादध्वजौ

इन्द्रस्य प्रासादो ध्वजश्च वैजयन्ता पताकाऽनयोरास्ति वैजयन्तौ , विजयते
विजयन्तो विष्णुस्तस्येमाविति वा ॥ १ ॥

पुर्यमरावती ।

इन्द्रस्य पुरा अमरा सत्यस्या अमरावता " अनजिरादि-" ॥ ३१२।७८ ॥
इत्यादिना मतौ दार्ढ्यत्वम् ॥ १ ॥

शेष-वान-पुरे त्वेद्रे सुदर्शनम् ॥

सरो नन्दीसर

इन्द्रस्य सर , नन्दीनाम्ना सरो नन्दासर ॥ १ ॥

पर्पत् सुधर्मा

इन्द्रस्य पपत् शोभनो धर्मोऽस्या सुधर्मा । यल्लक्ष्यम्--सुधर्माऽनवमा पुरी ॥ १ ॥

नन्दन वनम् ॥ ९२ ॥

इन्द्रस्य वनम् नन्दयति नन्दनम् ॥ १ ॥ ९२ ॥

वृक्षा कल्प पारिजातो मन्दारो हरिचन्दन ।

सन्तानश्च

इन्द्रस्य वृक्षा कल्प सव्यपूरणत्वात् ॥ १ ॥ पारिण पारवतोऽधेजात पा
रिजात ॥ १ ॥ मन्दन्ते मोदन्ते देवा अनेन मन्दार अग्यज्ञिमदिमन्दि " ॥

हेमा मुग्धा मुग्धु मुग्धा मुग्धना मिता ॥ ४ ॥

शारद्वती पुण्डरीका मुग्धा सूत्रनापि च ।

मुग्धाता कामला हम्पादी च मुग्धीति च ॥ ५ ॥

मेनका सहजन्त्या च पणिना पुञ्जिनास्थला ।

कृतुम्भला घृताची च विश्वाचाल्यप्तर द्विय ॥ ६ ॥

हाहादयस्तु गन्धर्वा गान्धर्वा देवगायना ॥ ९७ ॥

गानप्रारम्भे हाहाकरणात् हाहा पुमि, गन्धर्वविशेषस्य नामेदम्, हाहा आदिर्यपा ते हाहादय आदिगच्छात् ह्रस्वस्तुमुग्धपणाश्चो निभावमुग्धचिरि त्यादय । हाहाह्रस्वरिति पुल्लिङ्गमेकमण्ड नामेत्येके । गन्धर्वा च हाहाह्रस्वरिति तु लक्ष्यम् । अव्ययाविलेखे, यद्वाचस्पति — हमो हाहाह्रस्व च द्वौ वृषणाश्च तुम्बुह । गन्धयन्ते हिंसन्ति दुग्ध गन्धवा गन्धेर् चान्त' ॥ (उणा- ५०८) ॥ इति व, गौर्ध्रियते वाक् सप्तस्वरमयन्ना तिष्ठत्येति वा ॥ १ ॥ गन्धवा एव गान्धवा ॥ २ ॥ देवाना गायना देवगायना ॥ ३ ॥ ९७ ॥

यम कृतान्त पितृदक्षिणाशप्रेतात्पतिर्दण्डधरोऽर्कसूनु ।

कीनाशमृत्यू समवतिकालौ शीर्णाहिर्ह्यन्तर्धर्मराजा ॥ ९८ ॥

यमराज श्राद्धदेव शमनो महिषध्वज ।

कालिन्दीसोदरश्चापि

यमयति यम, यमलजातत्वाद् वा ॥ १ ॥ कृतोऽन्तोऽनेन कृतान्त ॥ २ ॥ पितृशब्दात् दक्षिणाशाशब्दात् प्रेतशब्दाच्च पर पति पितृपति दक्षिणा शापति प्रेतपति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ दण्डमस्त्र धरति दण्डधर ॥ ६ ॥ अस्य सूनु अक्सूनु ॥ ७ ॥ वनति दीप्यते कीनाश स्नेही जात ॥ (उणा-५३४) ॥ इत्याश ॥ ८ ॥ म्रियतेऽनेन मृत्यु पुंसि "मुस्त्युक्" ॥ (उणा ८०५) ॥ इति त्युक् ॥ ९ ॥ राक्षि रक्षे च सम वतत इत्येवशील समवर्ती ॥ १० ॥ कालयति क्षिपत्यायु काल ॥ ११ ॥ शीणावही अस्य शीर्णाहि, शनैर्दरेणास्य दशाऽ वलोन्मिती पादौ दग्धौ इति हि प्रसिद्धि ॥ १२ ॥ हरति प्राणान् हरि ॥ १३ ॥ अन्तयतीति अतर्क ॥ १४ ॥ धमस्य राजा यमराज ॥ १५ ॥ १८ ॥ यमनेन राजते यमराज यमराज इत्यपि ॥ १६ ॥ श्राद्धे देव श्राद्धदेव पितृपतित्वात् ॥ १७ ॥ शमयति शमन ॥ १८ ॥ महिषो ध्वजोऽस्य महिषध्वज महिषनाहनत्वात् ॥ १९ ॥ कालिद्या सोदर कालिन्दीसोदर ॥ २० ॥

शेषवान्न यमे तु यमुनाप्रज ।

महासत्य पुराणान्त कालकूट ॥

स्वर्वावधिनीपुत्रावधिनी वडवासुता ॥ ९५ ॥

नासिक्यावर्कजौ दसौ नासत्यावधिजौ यमौ ।

स्वगस्य वंशौ स्वर्वंश ॥ १ ॥ आश्विन्या पुत्रौ अश्विनीपुत्रौ, यौगिकत्वात्
आश्विनेयौ ॥ २ ॥ अश्वौ विद्यतेऽनयोरश्विनी सदाऽश्वास्तुतिवत्यथ ॥ ३ ॥ वड
वाया सुतौ वडवासुता ॥ ४ ॥ ९५ ॥ नासिकाभवत्वेन नासिक्यवणसदृशौ नासि
क्यौ, अश्विन्या नासिकारध्रमो रवे रेत पातात् उत्पन्नाविति प्रसिद्धिः ॥ ५ ॥
अर्काजातौ अर्कजौ ॥ ६ ॥ दस्यतो हरतो रोगान् दसौ “भीष्टधि” ॥ (उणा
३८७) ॥ इति २ ॥ ७ नाऽसंसाधू नासत्यौ नाऽसत्याविति वा नखादित्वात्
साधु ॥ ८ ॥ अन्धेजातौ अन्धिजौ ॥ ९ ॥ यमौ युग्मरूपौ ॥ १० ॥ नित्यद्वि
वचनान्ता इमे ॥

शेषश्चात्र-नासिक्ययोस्तु नासत्यदसौ प्रवरवाहनौ ।

गदान्तकौ यज्ञवहौ ॥

विश्वकर्मा पुनस्त्वष्टा विश्वकृद् देववर्धकि ॥ ९६ ॥

विश्व करोति विश्वकर्मा, मन् ॥ १ ॥ त्वक्षति त्वष्टा त्वष्टक्षत्तुदुहिनादयः ॥
(उणा ८६५) ॥ २ ॥ विश्व करोति विश्वकृत् ॥ ३ ॥ देवानां वर्धकि देववर्धकि
॥ ४ ॥ ९६ ॥

स्य स्वर्गिवध्वोऽप्सरस स्वर्वंश्या उर्वशीमुखा ।

स्वर्गस्य स्वर्गिणा च वध्वः स्ववध्वः, स्वर्गिवध्वः यौगिकत्वात् स्वर्गस्त्रियः,
सुरस्त्रियः ॥ १ ॥ २ ॥ आप्यन्ते पुण्यैरप्सरस आपोपाप्माप्सराब्जावः ॥ (उणा-
९६४) ॥ इत्यस् आपाऽप्सरादेशश्च अप सरन्ति स्मेति वा समुद्रजातत्वाद् वा
बहुवचनान्तं स्त्रीलिङ्गोऽयम् तेनाऽप्सरा इत्यपि ॥ ३ ॥ स्वर्गस्य वंश्या स्वर्वंश्या,
स्त्रिरिति स्वर्गिणोऽप्युपलक्षणम् तेन देवगणिका इत्यपि ॥ ४ ॥ ऊह अश्नुते
नारायणस्योद्भवत्वात् उवशा पृषोदरादित्वात् हस्वः यलक्ष्यम्-ऊहृद्वा नरसम्बन्ध
मुने सुरस्त्रीमुखग्रहणात् प्रभावत्याद्या ।

यद्गुणादि —

अथ ब्रह्मणोऽग्निकुण्डात् समुत्पन्ना प्रभावती ।

वदितलाद् वेदिवती यमात् पुनः सुलोचना ॥ १ ॥

उवशी तु हरेः मय्यमूह भित्त्वा विनिगता ।

रम्भा तु ब्रह्मणो वचनाच्चित्ररेखा तु तत्करात् ॥ २ ॥

शिरसस्तु महाचित्ता स्मृता काकत्रिसा वसा ।

मरीचिमूचिका चैव विगुण्यता तिलात्तमा ॥ ३ ॥

अद्रिना लभणा क्षेमा दिव्या रामा मनोरमा ।

हेमा मुग्धा मुग्धु मुवाहृ मुवना मिता ॥ ४ ॥

शारद्वती पुण्डरीका मुरसा सुनतापि च ।

मुवाता रामला हमपादी च मुमुर्गाति च ॥ ५ ॥

मेनका महजन्या च पणिनी पुञ्जिमास्थला ।

ऋनुस्थला घृताची च विश्वाचात्पत्तर म्रिय ॥ ६ ॥

हाहादयस्तु गन्धर्वा गान्धर्वा देवगायना ॥ ९७ ॥

गानप्रारम्भे हाहाकरणात् हाहा पुमि, गन्धवविशेषस्य नामेदम्, हाहा आदिर्यपा ते हाहादय आदिशब्दात् हृहस्तुम्बुगृपणाश्चो विश्वावमुक्त्वमुग्विरित्यादय । हाहाहृहरिति पुल्लिङ्गमेकमण्ड नामत्येके । गन्धर्वा च हाहाहृहरिति तु लक्ष्यम् । अव्ययावित्येके, यद्वाचस्पति — हसो हाहाहृहृ च द्वौ गृपणाश्च तुम्बुगृ । गन्धयन्ते हिंसन्ति दुःख गन्धर्वा “गन्धेरर् चान्त” ॥ (उणा-५०८) ॥ इति व गौर्ध्रियते वाक् सप्तस्वरमपन्ना तिप्रत्ययेति वा ॥ १ ॥ गन्धवा एव गन्धवा ॥ २ ॥ देवाना गायना देवगायना ॥ ३ ॥ ९७ ॥

यम कृतान्त पितृदक्षिणाशाप्रेतात्पतिर्दण्डधरोऽर्कमूनु ।

कीनाशमृत्यू समवतिकालौ शीर्णोहिह्र्यन्तर्धर्मराजा ॥ ९८ ॥

यमराज श्राद्धदेव शमनो महिषध्वज ।

कालिन्दीसोदरश्चापि

यमयति यम यमलजातत्वाद् वा ॥ १ ॥ कृतोऽन्तोऽनेन कृतान्त ॥ २ ॥ पितृशब्दात् दक्षिणाशाशब्दात् प्रेतशब्दाच्च पर पति पितृपति दक्षिणा शापति प्रेतपति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ दण्डमस्त्र धरति दण्डधर ॥ ६ ॥ अस्स्य सूनु अक्सृनु ॥ ७ ॥ वनति दीप्यते कीनाश क्नेराद्वात ’ ॥ (उणा-५३४) ॥ इत्याश ॥ ८ ॥ म्रियतेऽनेन मृत्यु पुंसि ‘मुस्त्युक्’ ॥ (उणा ८०५) ॥ इति ल्युक् ॥ ९ ॥ राज्ञि रङ्गे च सम वतत इत्येवशील समवर्ती ॥ १० ॥ कालयति क्षिपत्यायु काल ॥ ११ ॥ शीणावही अस्य शीर्णोहि शनैश्चरेणास्य दशाऽवलोक्तौ पादौ दग्धौ इति हि प्रमिद्धि ॥ १२ ॥ हरति प्राणान् हरि ॥ १३ ॥ अन्तयतीति अन्तक ॥ १४ ॥ धर्मस्य राजा धर्मराज ॥ १५ ॥ १६ ॥ यमनेन राजते यमराज यमराज इत्यपि ॥ १६ ॥ श्राद्धे देव श्राद्धदेव पितृपतित्वात् ॥ १७ ॥ शमयति शमन ॥ १८ ॥ महिषो ध्वजोऽस्य महिषध्वज, महिषवाहनत्वात् ॥ १९ ॥ कालिन्द्या सोदर कालिन्दीसोदर ॥ २० ॥

शेषेनात्र यमे तु यमुनाग्रज ।

महासत्पु पुराणान्त कालकूट ॥

स्वर्वेद्याश्विनीपुत्रावश्विनौ वडवासुतौ ॥ ९५ ॥

नासिन्यावर्जजौ दस्यौ नासत्यावधिजौ यमौ ।

स्वर्गस्य वैद्यां स्वर्वद्यां ॥ १ ॥ अश्विन्या पुत्रौ अश्विनीपुत्रौ, यौगिकत्वात्
आश्विनेयौ ॥ २ ॥ अश्वो विद्यतेऽनयोरश्विनौ सदाऽश्वारूढावित्यथ ॥ ३ ॥ वड
वाया सुतौ वडवासुतौ ॥ ४ ॥ ९५ ॥ नासिनाभवत्वेन नासिक्यवणसदृशो नासि
क्यौ, अश्विन्या नासिकारध्रयो रवे रेत पातात् उत्पन्नाविति प्रसिद्धिः ॥ ५ ॥
अकाञ्चातौ अर्कजौ ॥ ६ ॥ दस्यतो हरतो रोगान् दस्यौ “भीष्टधि” ॥ (उणा-
३८७) ॥ इति र ॥ ७ नाऽसत्सु साधूनासत्यौ नाऽसत्याविति वा नखादित्वात्
साधु ॥ ८ ॥ अब्धेपातौ अधिजौ ॥ ९ ॥ यमौ युग्मरूपौ ॥ १० ॥ नित्यद्वि
वचनान्ता इमे ॥

शेषञात्र-नासिक्ययोस्तु नासत्यदस्यौ प्रवरवाहनौ ।

गदान्तकौ यज्ञवहौ ॥

विश्वकर्मा पुनस्त्वष्टा विश्वकृद् देववर्धकि ॥ ९६ ॥

विश्व करोति विश्वकर्मा मन् ॥ १ ॥ त्वक्षति त्वष्टा ‘त्वष्टृक्षत्तृदुहिनादयः’ ॥
(उणा ८६५) ॥ २ ॥ विश्व करोति विश्वकृत् ॥ ३ ॥ देवानां वर्धकि देववर्धकि
॥ ४ ॥ ९६ ॥

स्व स्वर्गिवध्वोऽप्सरस स्वर्वेश्या उर्वशीमुखा ।

स्वर्गस्य स्वर्गिणा, च वध्व स्ववध्व, स्वागिवध्व यौगिकत्वात् स्वर्गस्त्रिय,
मुखिय ॥ १ ॥ २ ॥ आप्यन्ते पुण्यैरप्सरस ‘आपोपाप्ताप्सराब्जाव’ ॥ (उणा-
९६४) ॥ इत्यस्, आपोऽप्सरादेशश्च अप सरन्ति स्मेति वा समुद्रजातत्वाद्, वा
बहुवचनान्त स्त्रीलिङ्गोऽयम् तेनाऽप्सरा इत्यपि ॥ ३ ॥ स्वर्गस्य वेश्या स्वर्वेश्या
स्वरिति स्वर्गिणोऽप्युपलक्षणम् तेन देवगणिका इत्यपि ॥ ४ ॥ ऊरु अश्नुते
नारायणस्योर्ध्वत्वात् उवशा पृषोदरादित्वात् ह्रस्व यलक्ष्यम्-ऊरुद्भवानरसखस्य
मुने मुखीमुखग्रहणात् प्रभावत्याद्या ।

यद्वपादि —

अथ ब्रह्मणोऽग्निकुण्डात् समुत्पन्ना प्रभावती ।

वेदितलाद् वेदिवती यमात् पुन मुलोचना ॥ १ ॥

उवशी तु हरे सव्यमूरु भित्त्वा विनिगता ।

रम्भा तु ब्रह्मणो वज्राच्चित्रलेखा तु तत्करात् ॥ २ ॥

शिरसस्तु महाचिता स्मृता काकलिता वसा ।

मराचिमुचिना चैव विशुत्पन्ना तिलाक्षमा ॥ ३ ॥

अद्रिका लभणा क्षेमा दिव्या रामा मनोरमा ।

हेमा सुगन्धा सुवपु सुवाहू सुमना मिता ॥ ४ ॥

शारद्वती पुण्डरीका मुरमा सुनतापि च ।

सुनाता कामला हम्पादी च सुमुग्धाति च ॥ ५ ॥

मेनका सहजन्त्या च पर्णिना पुञ्जिनास्थला ।

ऋतुमथला घृताची च विश्वाचात्पत्तर स्त्रिय ॥ ६ ॥

हाहादयस्तु गन्धर्वा गान्धर्वा देवगायना ॥ ९७ ॥

गानप्रारम्भे हाहाकरणात् हाहा पुमि, गन्धवयिशेषस्य नामेदम्, हाहा आदिर्यया ते हाहादय आदिशब्दात् हृहस्तुम्बुरूपणाश्वो विश्वावसुमुग्धाचिर्गित्यादय । हाहाहृहूरिति पुलिन्मेन्मरुण्ड नामेत्येके । गन्धर्वा च हाहाहृहूरिति तु लक्ष्यम् । अव्ययावित्येके यद्वाचस्पति — हसो हाहाहृह च ह्रां वृपणाश्वश्च तुम्बुर । गन्धयन्ते हिंसन्ति दुःख गन्धवा गन्धेरर् चान्त ” ॥ (उणा-५०८) ॥ इति व गौत्रियते वाक् मत्तम्बरमपना तिष्ठत्यत्रेति वा ॥ १ ॥ गन्धर्वा एव गन्धवा ॥ २ ॥ देवाना गायना देवगायना ॥ ३ ॥ ९७ ॥

यम कृतान्त पितृदक्षिणाशाप्रेतात्पतिर्दण्डधरोऽर्कसूनु ।

कीनागमृत्यु समवतिकालौ शीर्णाहिर्ह्यन्तर्धर्मराजा ॥ ९८ ॥

यमराज श्राद्धदेव शमनो महिषध्वज ।

कालिन्दीसोदरश्चापि

यमयति यम यमलजातत्वाद् वा ॥ १ ॥ कृतोऽन्तोऽनेन कृतान्त ॥ २ ॥ पितृशब्दात् दक्षिणाशाशब्दात् प्रेतशब्दाच्च पर पति पितृपति दक्षिणा शापति प्रेतपति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ दण्डमह धरति दण्डधर ॥ ६ ॥ अक्स्य सूनु अक्सूनु ॥ ७ ॥ वनति दीप्यते कीनाश कनेरीश्वात् ’ ॥ (उणा-५३४) ॥ इत्याश ॥ ८ ॥ म्रियतेऽनेन मृत्यु पुंसि मुस्त्युक् ॥ (उणा ८०५) ॥ इति त्युक् ॥ ९ ॥ रात्रि रक्षे च सम वतत इत्येवशील समवर्ती ॥ १० ॥ कालयति क्षिपत्यायु काल ॥ ११ ॥ शीर्णावही अस्य शीर्णाहि शनैश्चरेणास्य दशाऽबलोकितौ पादौ दग्धौ इति हि प्रसिद्धि ॥ १२ ॥ हरति प्राणान् हरि ॥ १३ ॥ अन्तयतीति अन्तक ॥ १४ ॥ धर्मस्य राजा धर्मराज ॥ १५ ॥ १८ ॥ यमनेन राजते यमराज यमराज् इत्यपि ॥ १६ ॥ श्राद्धे देव श्राद्धदेव पितृपतित्वात् ॥ १७ ॥ शमयति शमन ॥ १८ ॥ महिषो ध्वजोऽस्य महिषध्वज, महिषवाहनत्वात् ॥ १९ ॥ कालिद्या सोदर कालिन्दीसोदर ॥ २० ॥

शेषश्चात्र यमे तु यमुनाग्रज ।

महासत्त पुराणान्त कालकूट ॥

स्वर्वेद्याश्विनीपुत्रावश्विनौ वडवासुतौ ॥ ९५ ॥

नासिभ्यावर्जौ दसौ नासत्यावधिर्जौ यमौ ।

स्वगस्य वैद्यौ स्वर्वेद्या ॥ १ ॥ आश्वि-या पुत्रौ अश्विनीपुत्रौ, यौगिकत्वात् आश्विनेयौ ॥ २ ॥ अश्वौ विद्यतेऽनयोरश्विना सदाऽभ्यास्तुर्वावत्यथ ॥ ३ ॥ वड-
याया सुतौ वडवासुतौ ॥ ४ ॥ ९५ ॥ नासिभ्यामवत्येन नासिभ्यवणसन्शो नासि-
क्यौ, अश्वि-या नासिभ्यामभ्यो रवे रेत पातात् उत्पन्नाविति प्रसिद्धिः ॥ ५ ॥
अकोन्मातौ अकजौ ॥ ६ ॥ दस्यतो हरतो रोगान् दसौ “भीष्टधि” ॥ (उणा-
३८७) ॥ इति २ ॥ ७ नाऽमत्सु साधू नासत्यौ नाऽमत्याविति वा नखादित्वात्
साधु ॥ ८ ॥ अग्नेजातौ अग्निर्जौ ॥ ९ ॥ यमौ युग्मरूपौ ॥ १० ॥ नित्यद्वि-
वचनान्ता इमे ॥

शेषश्चात्र-नासिक्ययोस्तु नामत्यदसौ प्रवरवाहनौ ।

गदान्तकौ यन्वहौ ॥

विश्वस्मर्मा पुनस्त्वष्टा विश्वकृद् देववर्धकि ॥ ९६ ॥

विश्व करोति विश्वकमा मन् ॥ १ ॥ त्वक्षति त्वष्टा ‘त्वष्टृक्षत्तृदुहित्रादयः’ ॥
(उणा ८६५) ॥ २ ॥ विश्व करोति विश्वकृत् ॥ ३ ॥ देवाना वधकि देववर्धकि
॥ ४ ॥ ९६ ॥

स्व स्वर्गिवध्वोऽप्सरस स्वर्वेश्या उर्वशीमुखा ।

स्वर्गस्य स्वर्गिणा च वध्व स्वर्वध्व, स्वर्गिवध्व यौगिकत्वात् स्वर्गस्त्रिय,
सुरस्त्रिय ॥ १ ॥ २ ॥ आप्यन्ते पुण्यैरप्सरस आपोपाप्माप्सराब्जाश्च ॥ (उणा-
९६४) ॥ इत्यस्, आपोऽप्सरादेशश्च अप सरन्ति स्मेति वा समुद्रजातत्वाद् वा
बहुवचनान्त स्त्रीलिङ्गोऽयम् तेनाऽप्सरा इत्यपि ॥ ३ ॥ स्वगस्य वेश्या स्वर्वेश्या,
स्वरिति स्वर्गिणोऽप्युपलक्षणम् तेन देवगणिका इत्यपि ॥ ४ ॥ ऊरू अश्नुते
नारायणस्योऽरुद्रवत्वात् उवशी, पृषोदरादित्वात् ह्रस्व यद्धक्ष्यम्-ऊरुद्रवा नरसखस्य
मुने सुरस्त्रीमुखग्रहणात् प्रभावत्याद्या ।

यद्वधाडि —

अथ ब्रह्मणोऽग्निकुण्डात् समुत्पन्ना प्रभावती ।

वेदितलाद् वेदिवती यमात् पुन मुलाचना ॥ १ ॥

उवशी तु हरे सव्यमूरु भित्त्वा विनिगता ।

रम्भा तु ब्रह्मणो वस्त्राश्वित्रलेखा तु तत्करात् ॥ २ ॥

शिरमस्तु महाचित्ता स्मृता काकन्तिषा वसा ।

मराचिमूचिका चैव विगुत्पणा तिलोत्तमा ॥ ३ ॥

अन्त्रि लक्षणा क्षेमा दिव्या रामा मनोरमा ।

हेमा सुगन्धा मुवपु मुगह् मुगना मिता ॥ ४ ॥

शारद्वती पुण्डरीका सुरमा सृजनापि च ।

मुजाता कामला हम्पादी च मुमुगाति च ॥ ५ ॥

मेनका महजन्या च पणिना पुञ्जिनास्थला ।

कतुम्बला घृताची च विश्वाचीत्यम्बर त्रिय ॥ ६ ॥

हाहादयस्तु गन्धर्वा गान्धर्वा देवगायना ॥ ९७ ॥

गानप्रारम्भे हाहाहरणात् हाहा पुमि, गन्धर्वप्रियेपस्य नामेदम् हाहा
आदिर्यथा ते हाहादय आदिशब्दात् ह्रस्वस्तुमुदृष्टपणाश्चो विश्वावमुवमुगचिरि
त्यादय । हाहाह्रस्वरिति पुलिगमेकमखण्ड नामलेखे । गन्धर्वा च हाहाह्रस्वरिति
तु लक्ष्यम् । अव्ययाविलेखे, यद्वाचस्पति — हमो हाहाह्रस्व च द्वौ घृपणाश्च-
तुम्बुरु । गन्धयन्ते हिंसन्ति दुःख गन्धना गन्धेर चान्त ॥ (उणा-
५०८) ॥ इति व गौध्रियते वाक् मत्तस्वरमपन्ना तिप्रत्ययेति वा ॥ १ ॥ गन्धवा
एव गन्धवा ॥ २ ॥ देवाना गायना देवगायना ॥ ३ ॥ ९७ ॥

यम कृतान्त पितृदक्षिणाशाप्रेतात्पतिर्दण्डधरोऽर्कसूनु ।

कीनाशमृत्यु समवतिकालौ शीर्णाहिर्हर्यन्तकधर्मराजा ॥ ९८ ॥

यमराज श्राद्धदेव शमनो महिषध्वज ।

कालिन्दीसोदरश्चापि

यमयति यम, यमलजातत्वाद् वा ॥ १ ॥ कृतोऽन्तोऽनेन कृतान्त ॥ २ ॥
पितृशब्दात् दक्षिणाशाशब्दात् प्रेतशब्दाच्च पर पति पितृपति, दक्षिणा
शापति प्रेतपति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ दण्डमस्त्र धरति दण्डधर ॥ ६ ॥ अक्स्य सूनु
अक्स्यनु ॥ ७ ॥ वनति दीप्यते कीनाश कनेरी-वात् ॥ (उणा-५३४) ॥
इत्याश ॥ ८ ॥ म्रियतेऽनेन मृत्यु पुमि 'मुस्त्युक्' ॥ (उणा-८०५) ॥
इति त्युक् ॥ ९ ॥ राक्षि रक्षे च सम वर्तत इत्येवशील समवर्ती ॥ १० ॥ कालयति
क्षिपत्यायु काल ॥ ११ ॥ शीणावही अस्य शीर्णाहि शनैः श्रेणास्य दृशाऽ
बलोक्तिौ पादौ दग्धौ इति हि प्रसिद्धि ॥ १२ ॥ हरति प्राणान् हरि ॥ १३ ॥
अन्तयतीति अन्तक ॥ १४ ॥ यमस्य राजा यमराज ॥ १५ ॥ १६ ॥ यमनेन राजते
यमराज यमराज इत्यपि ॥ १६ ॥ श्राद्धे देव श्राद्धदेव पितृपतित्वात् ॥ १७ ॥
शमयति शमन ॥ १८ ॥ महिषो ध्वजोऽस्य महिषध्वज, महिषनाहनत्वात् ॥ १९ ॥
कालिद्या सोदर कालिदासोदर ॥ २० ॥

शेष-वाच यमे तु यमुनाप्रच ।

महासख पुराणान्त मालकूट ॥

स्वर्वद्यावश्चिनीपुत्रावश्चिनां वडवासुता ॥ ९५ ॥

नासिक्यावर्कजौ दस्रौ नासत्यावब्धिजौ यमौ ।

स्वगस्य वैद्यौ स्वर्वद्यौ ॥ १ ॥ आश्रिया पुत्रौ अश्रिनीपुत्रौ, यौगिकत्वात्
आश्रिनेयौ ॥ २ ॥ अश्वो विद्यतेऽनयोरश्विनां सदाऽभ्याख्यायत्यथ ॥ ३ ॥ व
वाया सुतौ वडवासुता ॥ ४ ॥ ९५ ॥ नासिकाभवत्वेन नासिक्यवणसन्धौ नासि
क्यौ, अश्रिया नासिकारध्रयो रवे रेत पातात् उत्पन्नाविति प्रसिद्धि ॥ ५ ॥
अकाञ्जातौ अर्कजौ ॥ ६ ॥ दस्यतो हरतो रोगान् दस्रौ 'भीमृधि' ॥ (उणा-
३८७) ॥ इति र ॥ ७ नाऽसत्सु साधू नासत्यौ नाऽसत्याविति वा नखादित्वात्
साधु ॥ ८ ॥ अब्धेजातौ अब्धिजौ ॥ ९ ॥ यमौ युगम्पौ ॥ १० ॥ नित्यद्वि
वचनान्ता इमे ॥

शेषश्चात्र-नासिक्ययोस्तु नासत्यदस्रौ प्रवरवाहनौ ।

गदान्तकौ यन्वहौ ॥

विश्वकर्मा पुनस्त्वष्टा विश्वकृद् देववर्धकि ॥ ९६ ॥

विश्व करोति विश्वकमा मन् ॥ १ ॥ त्वक्षति त्वष्टा "त्वष्टृक्षत्तृदुहिनादय" ॥
(उणा ८६५) ॥ २ ॥ विश्व करोति विश्वकृत् ॥ ३ ॥ देवाना वधकि देववधकि
॥ ४ ॥ ९६ ॥

स्व स्वर्गिवध्वोऽप्सरस स्वर्वेश्या उर्वशीमुखा ।

स्वर्गस्य स्वर्गिणा, च वध्व स्वर्वध्व, स्वर्गिवध्व यौगिकत्वात् स्वर्गस्त्रिय,
सुरस्त्रिय ॥ १ ॥ २ ॥ आप्यन्ते पुण्यैरप्सरस 'आपोपाप्साप्सराब्जाश्च' ॥ (उणा-
९६४) ॥ इत्यस् आपोऽप्सरदेशश्च अप सरन्ति स्मेति वा समुद्रजातत्वाद् वा
बहुवचनान्त स्त्रीलिङ्गोऽयम् तेनाऽप्सरा इत्यपि ॥ ३ ॥ स्वर्गस्य वेश्या स्वर्वेश्या
स्वरिति स्वर्गिणोऽप्युपलक्षणम् तेन देवगणिका इत्यपि ॥ ४ ॥ ऊरु अश्रुते
नारायणस्योरुद्रवत्वात् उवशा, पृषोदरादित्वात् ह्रस्व यलक्ष्यम्-ऊरुद्रवा नरसखस्य
मुने सुरस्त्रीमुखग्रहणात् प्रभावत्याद्या ।

यद्वपाडि —

अथ ब्रह्मणोऽग्निकुण्ठात् समुत्पन्ना प्रभावती ।

वेदितलाद् वेदिवती यमात् पुन सुलोचना ॥ १ ॥

उवशी तु हरे सव्यमूर भित्त्वा विनिगता ।

रम्भा तु ब्रह्मणो वक्त्राधिन्लेप्ता तु तत्करात् ॥ २ ॥

शिरमस्तु महाचित्ता स्मृता काकलिसा वमा ।

मर्माचिमूचिका चैव विशुत्पणा तिलात्तमा ॥ ३ ॥

आद्रिका लक्षणा क्षेमा दिव्या रामा मनोरमा ।

साधु । क्रव्यादोऽपि ॥ १४ ॥ चरुवर्णत्वात् चरुः, चरेति गच्छतीति या
“वाद्यसि” ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर ॥ १५ ॥ निन्दतेर्दिक्पाठस्याऽपत्य
चैन्दन ॥ १६ ॥ अमृक् पिबति अमृक् ॥ १७ ॥

शेषश्चात्र-अथ राक्षसे ।

पलप्रिय स्वसापुत्र कपरो नरविध्वज ।
आशिरो हनुष शङ्कुर्विधुरो जललोहित ॥ १ ॥
उद्वर स्तब्धसमारो रक्तप्राव प्रवाहिक ।
सध्यावलो रात्रिबलत्रिशिरा समितीपद ॥ २ ॥
वरुणस्त्वर्णवमन्दिर प्रचेता ।

जलयाद पतिपाशिमेघनादा

जलकान्तारः स्यात् परञ्जनश्च ॥ १०२ ॥

धृणाति विभर्ति वरुण “ऋकृवृदारिभ्य उण” ॥ (उणा १९६) ॥
इत्युण ॥ १ ॥ अर्षवो मन्दिरमस्याऽणवमन्दिर ॥ २ प्रकृष्ट चेतोऽस्य, प्रचेतयते
चा प्रचेता ॥ ३ ॥ जलयादसो पतिर्जलयाद पति जलपति, याद पति,
यौगिकत्वात् अपा नाथ, यादोनाथ इत्यादय ॥ ४ ॥ ५ ॥ पाशोऽस्याऽस्तीति
पाशी यौगिकत्वात् पाशपाणिरित्यादय ॥ ६ ॥ मेघवद् नादोऽस्य मेघनाद-
॥ ७ ॥ जलमेव कान्तारमस्य जलकान्तार ॥ ८ ॥ पर जयति परञ्जन “विद
नपगन” ॥ (उणा-२७५) ॥ इत्यादिशब्दाद् निपात्यते ॥ ९ ॥

शेषश्चात्र—

वरुणे तु प्रतीचीशो दुःसुहृद्दामसदृता ॥ १०२ ॥

श्रीद सितोदरकुहेशसखाः पिशाच—

कीच्छावसुस्त्रिशिरऐलविलैरुपिद्वा ।

पौलस्त्यैवैश्रवणरत्नकरा कुबेर—

यक्षौ नृधर्मधनदौ नरवाहनश्च ॥ १०३ ॥

कैलासौका यक्षधननिधिकिंपुरुषेश्वर ।

प्रिय ददाति श्रीद ॥ १ ॥ सितमुदर यस्य सितोदर, कुष्ठित्वात् ॥ २ ॥
कुहयते विस्मापयते कुह ॥ ३ ॥ ईशस्य ह्रदस्य सखा ईशसख ॥ ४ ॥
पिशाचा सन्त्यस्य पिशाचकी वातातीसारपिशाचात् कथान्त ” ॥ ७ । २ ।
६१ ॥ इति इन् ॥ ५ ॥ इच्छया वस्त्रस्य इच्छावसु ॥ ६ ॥ त्रीणि शिरास्यस्य
त्रिशिरा ॥ ७ ॥ इज्यतेऽसाविति इडविड् विश्रवा इडेरविड् ह्रस्व- ” ॥ (उणा-

धूमोर्णा तस्य बलभा ॥ ९९ ॥

तस्य यमस्य, बलभा भाया, धूमवद् धूसरा ऊणा भ्रूमध्यावर्ताऽस्या
धूमोणा ॥ १ ॥ ९९ ॥

पुरी पुन सयमनी

सयम्यते प्राणिनोऽस्या सयमनी ॥ १ ॥

प्रतीहागस्तु वैध्यत ।

विध्यतोऽपत्य वैध्यत ॥ १ ॥

दासौ चण्डमहाचण्डौ

अत्यन्तकोपनत्वात् चण्डो महाचण्डः ॥ १ ॥ २ ॥

चित्रगुप्तस्तु लेखक ॥ १०० ॥

चित्रे लिखिते गुप्त, चित्रमेव गुप्त्यादिति वा चित्रगुप्त ॥ १ ॥ १०० ॥

स्याद् राक्षस पुण्यजनो नृचक्षा

यात्वाशर कौणपयातुधानौ ।

रात्रिचरो रात्रिचर पलाद

कीनाशरक्षो निकसात्मजाश्च ॥ १०१ ॥

क्रव्यात् कर्बुरनैर्ऋतावसृक्प

रक्ष एव राक्षस, प्रवृत्तेर्लिङ्गवचने बाधन्ते स्वार्थिका क्वचित् ॥ (लिङ्गा १३५) ॥
इति पुस्त्वम् ॥ १ ॥ पुण्यश्वासौ जनश्च पुण्यजनो विपरीतलक्षणया ॥ २ ॥
नृन् चष्टे नृचक्षा 'चक्ष शिद् वा ॥ (उणा ९६९) इत्यस् ॥ ३ ॥ याताति यातु
ङ्गीबलिङ्ग 'कृसिकमि' ॥ (उणा ७७३) ॥ इति तुन्, यातयति व्यथयतीति वा
यातुधानशब्दैकदेशो वा भीमवत् पुस्त्यपि धनपाल यदाह क्रव्यादा यातवो या
तुधाना ॥ ४ ॥ आ शृणाति हिनास्ति आशर ॥ ५ ॥ कुणपस्याय भक्षक कौणप
कुणप अस्तीति वा क्वचित् ॥ ६ ॥ २ ॥ १४५ ॥ इत्यण् ॥ ६ ॥ यातूनि यातना
धीयन्तेऽस्मिन् यातुधान ॥ ७ ॥ रात्रौ चरति रात्रिचर 'चरेष्ट' ॥ ५ ॥ १ ॥
१३८ ॥ इति टे नवाऽखितकृदन्ते रात्रे ॥ ३ ॥ २ ॥ ११७ ॥ इति वा मोऽन्त
पक्षे रात्रिचर ॥ ८ ॥ ९ ॥ पलमति पलाद ॥ १० ॥ कनति दीप्यते कीनाश
कीनमाम मास अश्नातीति वा ॥ ११ ॥ रक्षति अस्मात् रक्ष 'अस्' ॥ (उणा-
९७२) इत्यस् ॥ १२ ॥ नितरा वसति पति गच्छति निकमा तस्या आत्मजो
निकमात्मज योगिकत्वात् नरसेय इत्यादय ॥ १३ ॥ १०१ ॥ क्रव्यमाम माम
मस्ताति क्रव्याद् क्रव्यात्क्रव्यादावामपक्वादौ ॥ ५ ॥ १ ॥ १५१ ॥ इति

नलो नड कूर रधावयवोऽस्य नलकूर ॥ १ ॥

पित्त रिक्थ स्वापतेय रा सार विभजो ऋ ॥ १०५ ॥

द्युम्न द्रव्य पृथ्व्यमृक्थ स्वमृम्ण द्रविण धनम् ।

हिरण्यार्षी

विद्यते लभ्यते वित्त “वित्त धनप्रतीतम्” ॥ ४ । २ । ८२ ॥ इति
 वनस्य नत्ताभा ॥ १ ॥ गिन्यते विभज्यते रिक्थम् “नानूरमि” ॥ (उणा-
 २२७) ॥ इति थक् ॥ २ ॥ स्वपत्तौ माधु स्वापतेयम् “पथ्यातिथि” ॥ ७ ।
 १ । १६ ॥ न्त्येयम् ॥ ३ ॥ राति एत रा र्क्षापुमलिङ्ग “रातेर्द” ॥ (उणा-
 ८६६) ॥ इति डै ॥ ४ ॥ सरति कालान्तर सार क्वावलिङ्ग, पुम्यपि धनपाल,
 यदाह सारोऽत्रा द्रविण धनम् । मरते स्थिरार्थ घन ॥ ५ ॥ विभवति विभव
 ॥ ६ ॥ वस्ते छादयति, वमतां उरगृहे वा वसु क्क्षावलिङ्ग ॥ ७ ॥ १०५ ॥ शुभि
 र्मायते द्युम्न “द्युम्निभ्यो मागे णि” ॥ (उणा-२६६) ॥ इति न ॥ ८ ॥
 द्रुतु-य द्रव्य “द्रोमये” ॥ ७ । १ । ११ । ॥ इति य, यथा दुरग्रथि
 अजिघ्र दाह उपरुन्म्यमान निशिष्टेरूप भवति तथा धनमपि विनियुज्यमान
 निशिष्टेरुमात्यागुपभोगफल भवतीति द्रव्यमुच्यते ॥ ९ ॥ पृणक्ति सयुज्यते
 पृम्थ नानूरमि” ॥ (उणा २७) ॥ इति बहुवचनात् थक् ॥ १० ॥ एव
 ऋच्यते स्तूयते ऋच्यम् ॥ ११ ॥ अस्यते क्षिप्यते स्व पुष्कीवलिङ्ग “प्रह्लाहा”
 ॥ (उणा- १४) ॥ इति वातो निपात्यते स्वनतीति वा ॥ १२ ॥
 ऋच्यते स्तूयते ऋम्ण ‘घृर्षाहा’ ॥ (उणा १८३) ॥ इति बहुवचनाद्
 णक् ॥ १३ ॥ द्रवति द्रविणम् ‘द्रुन्ग्रहि’ ॥ (उणा १९४) ॥ इति इण
 ॥ १४ ॥ धनति गच्चायते वन पुष्कीवलिङ्ग धन्यत इति वा वपादित्वाद् अल्
 ॥ १५ ॥ हियते हिरण्य हिरण्यपजन्यादय ॥ (उणा ३८०) ॥ इति
 माधु ॥ १६ ॥ अयतेऽर्षी अय ‘कमिगुगार्तिभ्यश्च’ ॥ (उणा २२५) ॥
 इति य, अथ्यत इति वा ॥ १७ ॥

निधान तु कुनाभि शेवधिर्निधि ॥ १०६ ॥

निधीयते एतदिति निधान भुज्यादित्वात् कमाणि अनट् ॥ १ ॥ को
 पृथिव्या नाभिरिव कुनाभि पुंसि ॥ २ ॥ शेते शेव म्याप्यवन “शीडापो
 हस्वश्च वा” ॥ (उणा ५०६) ॥ इति व, तद्धीयतेऽस्मिनिति शेवधि पुंसि
 ‘व्याप्यादाधारे’ ॥ ५ । ३ । ८८ ॥ इति कि पुष्कीवयोवाचस्पति, यदाह
 निधि शेवधिरस्त्रियाम् ॥ ३ ॥ नियत धायते निधि पुंसि ॥ ४ ॥ १०६ ॥

निधिविगेपानाह-

महापद्मश्च पद्मश्च शङ्खो मकरकच्छपौ ।

८७९) ॥ तस्याऽपत्य ऐदविड , लत्वे ऐलविल , इदविड् धनदमातेत्यन्ये ॥ ८ ॥
 एक पिङ्गमस्य एरुपिङ्ग , पिङ्गलैरुनेत्रत्वात् , अत एव भागुरिणा ह्यक्ष उक्त
 ॥ ९ ॥ पुलस्तोरपत्य वृद्ध पौलस्त्य “ गगादेयम् ” ॥ ६ । १ । ४२ ॥ इति यन्
 ॥ १० ॥ विध्रवसोऽपत्य वैध्रवण “ णध विध्रवमो विद्लुरु च वा ” ॥ ६ ।
 १ । ६५ ॥ इति साधु ॥ ११ ॥ रत्नानि करेऽस्य रत्नकर ॥ १२ ॥ कुस्मित
 वेर शरीरमस्य कुष्ठित्वात् कुवेर , कूयत इति वा ‘ कुगुपतिमथि ’ ॥ (उगा-
 ४३१) ॥ इति केर ॥ १३ ॥ किन्नरादिस्त्र्यम्भेऽपि यक्षजातित्वाद् यक्ष
 ॥ १४ ॥ नुमनुष्यस्येव धम इमधुलत्वादिरस्य नृधमा “ द्विपदाद् धमादन् ” ॥ ७ । ३ ।
 १४१ ॥ इत्यन् समासान्त , एव मनुष्यधमाऽपि ॥ १५ ॥ धन ददाति धनद
 ॥ १६ ॥ नरो वाहनमस्य नरवाहन ॥ १७ ॥ १०३ ॥ कैलास ओकोऽस्य
 कैलासौका ॥ १८ ॥ यक्षाणां , धनस्य , निर्धना , किंपुरुषाणा च इवर
 यक्षेश्वर धनेश्वर , निर्धेश्वर , किंपुरुषेवर यौगिकत्वाद् गुह्यकेश , वित्तेश ,
 निधानेश किंनरेश । राजराजस्तु राज्ञा यक्षाणा राजेति यौगिकत्वाद् गृहीत
 ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

शेष-आत्र-

धनदे निधनाक्ष स्याद् महासत्त्व प्रमोदित ।

रत्नगर्भ उत्तराशाऽधिपति सत्यसगर ॥

धनकेलि सुप्रसन्न परिविद्ध ॥

विमान पुष्पक

आदस्येति शेष । पुष्पस्य तुल्य पुष्पक तस्य तुल्ये क सज्ञाप्रति
 कृत्यो ” ॥ ७ । १ । १०८ ॥ इति क ॥ १ ॥

चैत्ररथ वन

चित्ररथं निवृत्त चैत्ररथ “ तेन निवृत्ते च ” ॥ ६ । २ । ७१ ॥
 इत्यण् ॥ १ ॥

पुरी प्रभा ॥ १०४ ॥

अलका वस्त्रोक्तसारा

प्रकर्षेण भाति प्रभा ॥ १ ॥ १०४ ॥ अलति भूषयति अलका “ दृक्नु ”
 ॥ (उणा २७) ॥ इत्यक क्षिपकादित्वादित्वाभाव ॥ २ ॥ वसुयुक्तानि
 ओकासि सारमस्यां वस्त्रोक्तसारा वृषोदरादित्वात् सलोप ॥ ३ ॥

शेष-आत्र-अलका पुन । वसुप्रभा वसुमारा ॥

सुतोऽस्य नलकूनर ।

नतो नड दूरर स्थावयवोऽस्य नलदूरर ॥ १ ॥

वित्त रिक्थ स्वापतेय रा सार विभगो ऋमु ॥ १०५ ॥

द्युम्न द्रव्य पृथक्मृत्तय स्वमृक्कण द्रविण धनम् ।

हिरण्यार्थी

विद्यते लभ्यते वित्त “वित्त धनप्रतातम्” ॥ ४ । २ । ८२ ॥ इति
 क्तस्य नत्वाभाय ॥ १ ॥ रिच्यते विभज्यते रिच्यम् “नानूगमि” ॥ (उणा-
 २२७) ॥ इति वत् ॥ २ ॥ स्वपत्ता माधु स्वापतेयम् “पथ्यानिधि” ॥ ७ ।
 १ । १६ ॥ इत्येयण् ॥ ३ ॥ राति एत रा स्त्रीपुमलिङ्ग “रातेड” ॥ (उणा-
 ८६६) ॥ इति डे ॥ ४ ॥ सरति कालान्तर मार क्कारलिङ्ग, पुम्यपि धनपाल,
 यदाह सारोऽत्रा द्रविण वनम् । सरते स्थिरार्थं घञ् ॥ ५ ॥ विभवति विभय
 ॥ ६ ॥ वस्ते छादयति, वसताश्वरगृहे वा वसु क्कारलिङ्ग ॥ ७ ॥ १०५ ॥ द्युमि
 र्भाविते द्युम्न “द्युमुनिभ्यो मागे टित्” ॥ (उणा-२६६) ॥ इति न ॥ ८ ॥
 द्रुत्य द्रव्य “द्रोभये” ॥ ७ । १ । १११ ॥ इति य, यथा दुरप्रयि
 अनिद्र दाह उपलब्ध्यमान निशिष्टेरूप भवति, तथा धनमपि विनियुज्यमान
 निशिष्टेरुमात्याद्युपभोगफल भवतीति द्रव्यमुच्यते ॥ ९ ॥ पृणक्ति सयुज्यते
 पुम्य “नानूगमि” ॥ (उणा २२७) ॥ इति बहुवचनात् घक् ॥ १० ॥ एव
 क्क्यते स्तूयते क्क्यम् ॥ ११ ॥ अस्यते क्षिद्यते स्व पुङ्गावलिङ्ग “प्रह्लाहा”
 ॥ (उणा-५१४) ॥ इति वातो निपात्यते स्वनतीति वा ॥ १२ ॥
 क्क्यते स्तूयते क्कण ‘घृगद्धा’ ॥ (उणा १८३) ॥ इति बहुवचनाद्
 णक् ॥ १३ ॥ द्रवति द्रविणम् “द्रुहग्हि” ॥ (उणा १९४) ॥ इति इण
 ॥ १४ ॥ धनति शब्दायते धन पुङ्गीवलिङ्ग धन्यत इति वा यपादिनाद् अल्
 ॥ १५ ॥ हियने हिरण्य ‘हिरण्यपजन्यादय’ ॥ (उणा ३८०) ॥ इति
 साधु ॥ १६ ॥ अयतेऽसौ अथ “कमिप्रुगार्तिभ्यम्” ॥ (उणा २२५) ॥
 इति य, अय्यत इति वा ॥ १७ ॥

निधान तु कुनाभि शेषधिर्निधि ॥ १०६ ॥

निधीयते एतदिति निधान भुज्यादित्वात् कमणि अनट् ॥ १ ॥ को
 पुथिव्या नाभिरिव कुनाभि पुमि ॥ २ ॥ शेषे शेष म्याप्यधन “शीन्पो
 हस्वश्च वा ॥ (उणा ५०६) ॥ इति व तद्धीयतेऽस्मिन्निति शेषवि पुमि
 व्याप्यादाधारे” ॥ ५ । ३ । ८८ ॥ इति नि पुङ्गीवयोवाचस्पति, यदाह
 निधि शेषधिरस्त्रियाम् ॥ ३ ॥ नियत धायते निधि पुम ॥ ४ ॥ १०६ ॥

निधिविशापानाह---

महापद्मश्च पद्मश्च शङ्खो मकरकच्छपौ ।

मुकुन्दकुन्दनीलाश्व चर्चाश्च निधयो नव ॥ १०७ ॥

महापद्माकृतित्वात् महापद्म ॥ १ ॥ पद्माकृतित्वात् पद्म पुंसि, वाच-
स्पतिस्तु-पद्मोऽस्त्रियाम्, इत्याह ॥ १ ॥ शङ्खाकारत्वात् शङ्ख ॥ १ ॥ मकरा-
कारत्वाद् मकर ॥ १ ॥ वच्छयाकारत्वात् वच्छप ॥ १ ॥ मुकुन्दवर्णत्वाद्
मुकुन्द ॥ १ ॥ कुन्दवर्णत्वात् कुन्द ॥ १ ॥ नीलवर्णत्वाद् नील ॥ १ ॥
चर्च्यत इति चर्चा पुंसि ॥ १ ॥ जैनसमये तु नैसपाद्या निधय, यद्वोचाम
त्रिपष्टिशलाकापुरुषचरिते-

नैसर्प पाण्डुकश्चाथ पिङ्गल सवरत्नक ।

महापद्म कालमहाकलौ माणवशङ्खकौ ॥ १ ॥

तेपामेवाभिधानैस्तु तदधिष्ठायका सुरा ।

पत्योपमायुषो नागकुमारास्तग्निवासिन ॥ २ ॥ १०७ ॥

यक्ष पुण्यजनो राजा गुह्यको वटवास्यपि ।

इज्यत इति यक्ष 'माधावद्यमि' ॥ (उणा-५६४) ॥ इति स,
यभ्यत इति वा ॥ १ ॥ पुण्यश्चासौ जनश्च पुण्यजन ॥ २ ॥ राजते राजा ॥ ३ ॥
गुह्य वित्त करोति गुह्यक, गूह्यतीति वा 'कीचक' ॥ (उणा ३३) ॥
इत्यादिशब्दाद् निपात्यते ॥ ४ ॥ वटे वसतीत्येवशीलौ वटवासी ॥ ५ ॥

किंनरस्तु किंपुरुषस्तुरङ्गवदनो मयु ॥ १०८ ॥

कुत्सितो नर, अश्वमुखत्वात् किंनर "किं क्षेपे" ॥ ३ । १ । ११० ॥
इति समास ॥ १ ॥ एव किंपुरुष ॥ २ ॥ तुरङ्गस्येव वदनमस्य तुरङ्गवदन
॥ ३ ॥ भिनोति मयु "मिवहिचरिचटिभ्यो वा" ॥ (उणा ७२६) ॥
इत्यु ॥ ४ ॥ १०८ ॥

शमु* शर्व स्थाणुरीशान ईशो

रुद्रोद्भीशौ वामदेवो वृषाङ्क ।

कण्ठेकाल शङ्करो नीलकण्ठ

श्रीकण्ठोग्रौ धूर्जटिर्भीमभर्गौ ॥ १०९ ॥

मृत्युञ्जय पञ्चमुखोऽष्टमूर्ति

श्मशानवेश्मा गिरिशो गिरीश ।

षण्ढ कपर्दीश्वर ऊर्ध्वलिङ्ग-

एकत्रिङ्गभालद्वेगुरुपाद ॥ ११० ॥

मृडोऽष्टहासी घनवाहनोऽहि-

वृद्धो विरूपाक्षविपान्तकौ च ।

महावती वह्निरिष्यरेता

शिवोऽस्थिधन्वा पुरुषास्थिमाली ॥ १११ ॥

स्याद् व्योमकेन त्रिपिविष्टभैरवौ

दिक्कृत्तिवासा भवनीललोहितौ ।

सर्वजनाढ्यप्रियरसण्डपर्शवौ

महापरा देवनटेश्वरग हर ॥ ११२ ॥

पशुप्रमथभूतोमापति पिङ्गजटेक्षण ।

पिनाकशूलखट्वाङ्गाङ्गाङ्गाङ्गीन्दुकपालभृत् ॥ ११३ ॥

गजपूषपुरानङ्गकालान्धकमखाऽसुहृत् ।

श मुख तत्र भवति शम्भु 'शसस्वयविप्राद् भुवो ङ' ॥ ५ । १ । ८४ ॥

इति ङ ॥ १ ॥ शृणाति सहरति शत्रु "लटिस्तटि—" (उणा- ५०५) ॥ इ
ति व ॥ २ ॥ तिष्ठति शाश्वत स्थाणु "अजिस्थायरीभ्यो णु" (उणा ७६८)
॥ इति णु ॥ ३ ॥ इष्ट इत्येवशांल इशान, ताच्छीत्ये शान ॥ ४ ॥ इष्टे इश
॥ ५ ॥ रोदनाद् रुद्र "ऋज्यजि—" (उणा ३८८) ॥ इति रक् "सोऽरोदीद्
यदरोदीत् तद् रुद्रस्य रुद्रत्वम्" इति श्रुते रोदयत्परिब्रवीत् "खुरक्षुर" ॥
(उणा-३९६) इति णिपात्यते ॥ ६ ॥ उद्दिशत्यागमविशेष उद्दिश, पृषोदरादित्वात्
॥ ७ ॥ वाम श्रेष्ठो देवो वामदेव, ससारवामत्वाद् वा ॥ ८ ॥ वृषोऽङ्ग चिह्न
मस्य वृषाङ्ग, यागिकत्वाद् वृषलाञ्छन इत्यादय ॥ ९ ॥ कण्ठे कालोऽस्य कण्ठे
काल "अमूधमस्तकात् स्वाङ्गादकामे" ॥ ३ । २ । २२ ॥ इति सप्तम्या अलुप्
॥ १० ॥ श मुख करोति शङ्कर "हेतुतच्छीलानुकूले ॥ ५ । १ । १०३ ॥
इति ट ॥ ११ ॥ नील कण्ठोऽस्य नीलकण्ठ ॥ १२ ॥ श्री शोभा कण्ठेऽस्य
श्राकण्ठ, तथाहि महाभारते-

इन्द्रेण तत् पुरा क्षिप्त वज्र श्रीकण्ठमापिणा ।

दग्ध्वा कण्ठ तु त पाथं ! तत श्रीकण्ठता मम ॥ १ ॥ १३ ॥

उच्यति कुधा समवैति, ओपति पुर दहतीति वा उग्र खुरक्षुर
॥ (उणा-३९६) ॥ इति रान्तो निपात्यते ॥ १४ ॥ धूगङ्गा जटासु अस्य
धूजटि पृषोदरादित्वात् धूभारभूता जटयो जटा अस्येति वा "धून् रूप च
यत् तस्य तेन धूजटिरुच्यते" इति वा ॥ १५ ॥ विभ्यत्यस्माद् भैरवरूपाद् भाम
भिय पोऽन्तश्च वा ॥ (उणा ३४४) ॥ इति म ॥ १६ ॥ विभति
शक्ति भग "गम्यमि" ॥ (उणा-९२) ॥ इति ग, मृज्यन्तेऽनेन काम

मुकुन्दकुन्दनीलाक्ष चर्चाश्च निधयो नव ॥ १०७ ॥

महापद्मावृत्तित्वात् महापद्म ॥ १ ॥ पद्माकृतित्वात् पद्म पुंसि वाक-
स्पतिस्तु-पद्मोऽक्रियाम्, इत्याह ॥ १ ॥ शङ्खाकारत्वात् शङ्ख ॥ १ ॥ मकरा-
कारत्वाद् मकर ॥ १ ॥ कच्छ्याकारत्वात् कच्छ ॥ १ ॥ मुकुन्दवणत्वाद्
मुकुन्द ॥ १ ॥ कुन्दवणत्वात् कुन्द ॥ १ ॥ नीलवणत्वाद् नीलः ॥ १ ॥
चर्च्यत इति चर्चा पुंसि ॥ १ ॥ जैनसमये तु नैसपाद्या निधय, यद्वोचम
त्रिपष्टिशलाकापुरुषचरिते-

नैसर्प पाण्डुकश्चाथ पिङ्गल सवरत्नक ।

महापद्म कालमहाकालौ माणवशङ्खकौ ॥ १ ॥

तेषामेवाभिधानैस्तु तदधिष्ठायका सुरा ।

पत्योपमायुषो नागकुमारास्तन्निवासिन ॥ १ ॥ १०७ ॥

यक्ष पुण्यजनो राजा गुह्यको वटवास्यपि ।

इज्यत इति यक्ष “मावावयमि” ॥ (उणा-५६४) ॥ इति स,
यक्ष्यत इति वा ॥ १ ॥ पुण्यश्चासौ जनश्च पुण्यजन ॥ २ ॥ राजते राजा ॥ ३ ॥
गुह्य वित्त करोति गुह्यक, गूह्यतीति वा “कीचक” ॥ (उणा ३३) ॥
इत्यादिशब्दाद् निपात्यते ॥ ४ ॥ वटे वसतीत्येवशीले वटवासी ॥ ५ ॥

किंनरस्तु किंपुरुषस्तुरङ्गवदनो मयु ॥ १०८ ॥

कुत्सितो नर, अश्वमुखत्वात् किंनर “कि क्षेपे” ॥ ३ । १ । ११० ॥
इति समास ॥ १ ॥ एव किंपुरुष ॥ २ ॥ तुरङ्गस्थेव वदनमस्य तुरङ्गवदन
॥ ३ ॥ मिनोति मयु “मिवहिचरिचटिभ्यो वा” ॥ (उणा ७२६) ॥
इत्यु ॥ ४ ॥ १०८ ॥

शम्भुः शर्व स्याणुरीशान ईशो

रुद्रोड्डीशौ वामदेवो वृषाङ्क ।

कण्ठेकाल शङ्करो नीलकण्ठ

श्रीकण्ठोग्रौ धूर्जटिर्भीमभर्गौ ॥ १०९ ॥

मृत्युञ्जय पञ्चमुखोऽष्टमूर्ति

श्मशानवेश्मा गिरिशो गिरीश ।

षण्ठ कपर्दीश्वर ऊर्ध्वलिङ्ग-

एकत्रिद्वग्भालद्वगेरुपाद ॥ ११० ॥

मृडोऽट्टहासी घनवाहनोऽहि-

बुधो विरूपाक्षविपान्तकौ च ।

महावती वह्निहिरण्यरेता

शिवोऽस्त्रिधन्वा पुरुषाम्बिमाली ॥ १११ ॥

स्याद् व्योमकेश शिपिविष्टभैरवौ

दिक्कृत्तिवासा भवनीललोहितौ ।

सर्वजनाढ्यप्रियखण्डपर्शवो

महापरा देवनटेश्वरा हर ॥ ११२ ॥

पशुप्रमथभूतोमापति पिङ्गजटेक्षण ।

पिनाकशूलखट्वाङ्गाङ्गाऽहीन्दुकपालभृत् ॥ ११३ ॥

गजपूपपुरानङ्गकालान्धकमखाऽमुहत् ।

श सुप्त तत्र भवति शशु “शसस्वयविप्राद् भुवो ङु ” ॥ ५ । २ । ८४ ॥

इति ङु ॥ १ ॥ शृणाति सहरति शव “लटिरुटि—” ॥ (उणा- ५०५) ॥ इ
ति व ॥ २ ॥ तिष्ठति शाश्वत स्थाणु “अनिस्थाऽग्नीभ्यो णु ” ॥ (उणा ७६८)
॥ इति णु ॥ ३ ॥ इष्ट इत्येवशाल इशान ताच्छील्ये शान ॥ ४ ॥ इष्टे इश
॥ ५ ॥ रोदनाद् रट “ऋज्यजि ” ॥ (उणा ३८८) ॥ इति रक् “सोऽरोदीद्
यदरोदीत् तद् रट्स्य रटत्वम् ” इति श्रुते रोदयत्यरिखीवा “खुरधुर ” ॥
(उणा-३९६) इति निपात्यते ॥ ६ ॥ उद्दिशत्यागमविशेष उद्दिश पृषोदरादित्वात्
॥ ७ ॥ वाम श्रेष्ठो देवो वामदेव, ससारवामत्वाद् वा ॥ ८ ॥ वृषोऽङ्ग चिह्न
मस्य वृषाङ्ग यौगिकत्वाद् वृषलाञ्छन इत्यादय ॥ ९ ॥ कण्ठे कालोऽस्य कण्ठे
काल ‘अमूधमस्तकात् स्वाङ्गादकामे ’ ॥ ३ । २ । २२ ॥ इति सप्तम्या अलुप्
॥ १० ॥ श सुप्त करोति शङ्कर ‘हेतुतच्छीलानुकूले ॥ ५ । १ । १०३ ॥
इति ट ॥ ११ ॥ नील कण्ठोऽस्य नीलकण्ठ ॥ १२ ॥ श्री शोभा कण्ठोऽस्य
श्राक्कण्ठ तथाहि महाभारते—

इन्द्रेण तत् पुरा क्षिप्त वज्र श्रीकण्ठपिणा ।

दग्ध्वा कण्ठ तु त पार्थ ! तत् श्राक्कण्ठता मम ॥ १ ॥ १३ ॥

उच्यति कुधा समवैति ओपति पुर दहतीति वा उग्र खुरधुर ”
॥ (उणा-३९६) ॥ इति रान्तो निपात्यते ॥ १४ ॥ धृगङ्गा जटासु अस्य
धूजटि पृषोदरादित्वात्, धूमारभूता जटयो जटा अस्त्येति वा धूम रूप च
यत् तस्य तेन धूजटिरुच्यते इति वा ॥ १५ ॥ विभ्यत्यम्माद् भैरवहृपाद् भाम
‘भिय पोऽन्तश्च वा ॥ (उणा ३४४) ॥ इति म ॥ १६ ॥ विभर्ति
शक्ति भग ‘गम्यमि ॥ (उणा ९०) ॥ इति ग, मृज्यन्तेऽनेन काम

कालादयो वा ॥ १७ ॥ १०९ ॥ मृत्यु जयति मृत्युञ्जय “मृगजि” ॥ ५ ।
 १ । ११२ ॥ इत्यादिना सहाया ख ॥ १८ ॥ पञ्च मुग्धानि मयोजातवामदेवा
 ऽघोरतत्पुरुषेशानलक्षणानि अस्य पञ्चमुग ॥ १९ ॥ अष्टौ मूर्तय क्षितिचल
 पवनहुताशनयजमानाकाशसूयचन्द्रलक्षणा अस्य अष्टमूर्ति ॥ २० ॥ श्मशान
 वेदमाऽस्य श्मशानवेदमा ॥ २१ ॥ गिरिरस्यास्ति गिरिश “लोमपिच्छादे
 शेलम्” ॥ ७ । २ । २८ ॥ इति श, गिरौ शेते, गिरिं त्यति उपभोगेन तनू
 करोतीति वा ॥ २२ ॥ गिरेरीशो गिरीश ॥ २३ ॥ ऋषिभिः शापेन पातितलि
 ब्रत्वात् पण्ड, यद्वामनपुराणे—

ततस्तमृपयो दृष्ट्वा भागवद्विरसो मुने । ।

श्रोधभानोऽब्रुवन् सर्वे लिङ्गोऽस्य पतता भुवि ॥ १ ॥ २४ ॥

कपर्दोऽस्याऽस्ति कपर्दी ॥ २५ ॥ इष्ट इत्येवशील इश्वर ‘स्थेशभास’
 ॥ ५ । २ । ८१ ॥ इति वर ॥ २६ ॥ ऊर्ध्वं लिङ्गमस्य ऊर्ध्वलिङ्ग, नकुलाशमूर्ता
 ॥ २७ ॥ एका तिष्ठ ३ दशो यस्य स तथा एकदक्, अधनारीश्वरमूर्तौ महेश्वराङ्गस्य
 एकदक्त्वात्, त्रिदक् ललाटे नेत्रयोगात् यौगिकत्वात् एकनेत्र विषमनेत्र
 ॥ २८ ॥ २९ ॥ भाले दृगस्य भालदृग् ॥ ३० ॥ अधनारीश्वरमूर्तौ एक पादोऽस्य
 एकपात् सुमध्यात् “ ॥ ७ । ३ । १५० ॥ इति पादस्य पाद्भाव । एकत्रिदृगा
 दाना त्रयाणां द्वद्व ॥ ३१ ॥ ११० ॥ मृडति सुखयति मृड ॥ ३२ ॥ अट्टहा
 साऽस्याऽस्ति अट्टहासी ॥ ३३ ॥ घना मेघा वाहनमस्य घनवाहन यौगिकत्वात्
 अव्यवाहनादयोऽपि ॥ ३४ ॥ अहि शेषनागो बुध्नऽस्य भूमूत अहिबुध्न पृषो
 दरादित्वाद् रेफागम, द्वाभ्यां पृथक्पदाभ्यां प्रथमैकवचनान्ताभ्यां एक नामेल्ये
 विभक्त्यन्तरेऽपि यथा— अहये बुध्नाय नमो बुध्नाय नमो नमोऽस्तु गणपतये ॥ ३५ ॥
 विरूपाणि विषमत्वाद् अक्षीण्यस्य विरूपाक्ष ‘सक्थ्यक्ष्ण स्वाङ्गे’ ॥ ७ । ३ ।
 १२६ ॥ इति ट ॥ ३६ ॥ विषमन्तयति विपान्तक, समुद्रमथने विषमक्षणात् ॥ ३७ ॥
 महाव्रत कापालिकलिङ्ग विद्यतेऽस्य महाव्रती ॥ ३८ ॥ वह्निहिरण्यशब्दाभ्यां
 परो रेत शब्द वह्निरेता वह्नौ रेतोऽस्येति कृत्वा, देव्या सोढुमशक्यत्वात् अग्नौ हि
 क्षिप्त रेत अत एव अग्निभू कुमार ॥ ३९ ॥ हिरण्य रेतोऽस्य हिरण्यरेता,
 अग्निमूर्तिना ह्यमुना हिरण्य प्रसूतमिति ॥ ४० ॥ शिवहेतुत्वात् शिव, शोने
 वसति प्रलये जगदस्मिनिति वा ‘शाणपो हस्व-ए वा ॥ (उणा-५०६) ॥
 इति घ ॥ ४१ ॥ अस्थिमय धन्वाऽस्य अस्थिधन्वा ॥ ४२ ॥ पुरुषास्थानि मलने
 धारयतीत्येवशील पुरुषास्थिमाली ॥ ४३ ॥ १११ ॥ व्योम द्यौ के मूधनि शेते
 ऽस्य व्योमवेश ‘दीर्घ द्यौ समवतत इति ध्रुते, गङ्गां धारयितु व्योमव्या
 पित केशा अस्येति वा ॥ ४४ ॥ शिविनाम राजा नारायणेन हत स चेश्वर
 स्याऽत्यन्त प्रिय इति तस्याऽस्यानि शिरसि धृतानि अत पिष्टोऽस्यादिरूपेण
 शिविरत्र शिपिविष्ट पृषोदरादित्वात् शिपिरिद्रुमवातस्नेन पिष्टो व्याप्त इति

वा ॥ ४५ ॥ विभर्ति कपाल, विभ्यत्यस्मादिति वा भैरव “कैरवभैरव” ॥ (उणा-
५१९) ॥ इति निपात्यते ॥ ८६ ॥ दिश दृष्टिश्च वासोऽस्य दिष्टृतिवासा
दिग्वासा नग्नत्वात्, कृत्तिवामा गजाजिनसम्भ्रान्तत्वात्, यौगिकत्वाद् दिग्गुह्य,
चमवसन इत्यादयः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ भवत्यस्माद् रजोगुणापन्नाद् विश्वमिति
भव औणादिक ए ॥ ४९ ॥ नील कण्ठे लोहितश्च केशेषु अतो नीललोहित
इति पुराणम् ॥ ५० ॥ सर्वं जानाति सवज्ञ ॥ ५१ ॥ नाट्य प्रियमस्य नाट्य
प्रिय ॥ ५२ ॥ दैत्ययुद्धे खण्डीभूत पशुरस्य खण्डपशु ॥ ५३ ॥ महापरा
देवनेतरेण इति महावासौ देवश्च महादेव, तथा महानट, नाट्यसृष्टिमारित्वात्,
तथा महेश्वर महोदधिवद् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ हरत्त्वघ हर ॥ ५७ ॥
॥ ११२ ॥ पशूना, प्रमथाना, भूताना उमायाश्च पति पशुपति, सुरनरतिरश्वा
पशुवेनोक्तत्वात् “आव्रह्मान्त लोका पशवः” इति स्मृते, प्रमथपति, भूत
पति, उमापति यौगिकत्वात् पशुनाथ, गणनाथ, भूतनाथ, गौरीनाथ इत्या
दयः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ पिङ्गा जटा इक्षण च यस्य स तथा पिङ्गजट
पिङ्गेक्षण ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ पिनाक च शूल च खट्वाङ्ग च गङ्गा च अहिं च इन्दु
च कपाल च विभर्ति पिनाकभृत् शूलभृत् खट्वाङ्गभृत् गङ्गाभृत्, अहिभृत्,
इन्दुभृत्, कपालभृत् यौगिकत्वात् पिनाकपाणि, शूली खट्वाङ्गधर, गङ्गाधर,
उरगभूषण, शशिभूषण, कपाली इत्यादयः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥
६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ११३ ॥ गजस्य पूष्ण, पुरस्य, अनङ्गस्य, कालस्य अध
कस्य मयस्य अमुहत् गजामुहत् गजामुहन्तृत्वात् पूषामुहत्, दक्षाध्वरध्व
सने हि पूष्णो दन्ता महेश्वरेण पातिता, यद्वामनपुराणे

ततः श्रोधाभिभूतेन पूष्णो वेगेन शम्भुना ।

मुष्टिनाऽऽहल्य दशना पातिता धरणीतले ॥ १ ॥

पुरासुहृत् शम्भोरात्रेयवाणेन त्रिपुरस्य प्लुष्टत्वात् अनङ्गामुहत्, शम्भो-
स्तृतीयनेत्राग्निना कामस्य दग्धत्वात् कालामुहत्, दक्षमयध्वसे यमस्य जित-
त्वात् अधकासुहृत् अधको हि समरे शूलेन शूलिना प्रोत मखासुहृत्
दक्षस्य हि मखो महेश्वरेण विध्वंसित यौगिकत्वात् गजामुहत्वेपी पूषदन्तहर
त्रिपुरान्तक कामध्वमी यमजित् अधकाऽरि दक्षाध्वरध्वसक इत्यादयः
॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

शेषश्चान्

शकरे नदिबधन ।

बहुरूप सुप्रसादो मिहिराणोऽपराजित ॥

कङ्कटीको गुह्यगुरुभगनेत्रान्तक खर ।

परिणाहो दशबाहु सुभगोऽनेत्रलोचन ॥ १ ॥

गोपालो वररुडोऽहिपयङ्ग पामुचन्दन ।

कालादयो वा ॥ १७ ॥ १०९ ॥ मृत्यु जयति मृत्युञ्जय “मृजि” ॥ ५ ।
 १ । ११२ ॥ इत्यादिना सङ्गायां ख ॥ १८ ॥ पद्य मुगानि मद्योजातवामदेवा
 ऽधोरतपुष्पेशानलक्षणानि अस्य पद्ममुग ॥ १९ ॥ अर्थ मूत्तय क्षितिचल
 पवनहुताशनयजमानाकाशसूयचन्द्रलभणा अस्य अष्टमूर्ति ॥ २० ॥ श्मशान
 वेदमाऽस्य श्मशानवेदमा ॥ २१ ॥ गिरिरस्यास्ति गिरिश “लोमपिच्छादे
 शेलम्” ॥ ७ । २ । २८ ॥ इति श, गिरौ शेते गिरि त्यति उपभोगेन तन्
 करोतीति वा ॥ २२ ॥ गिरेरीशो गिरीश ॥ २३ ॥ ऋषिभि शापेन पातितलि
 ज्ञत्वात् पण्ड, यद्गमनपुराणे—

ततस्तमृपयो दृष्ट्वा भागवाङ्गिरसो मुने । ।

क्रोधभाचोऽनुवन् सर्व लिङ्गोऽस्य पतता भुवि ॥ १ ॥ २४ ॥

कपर्दोऽस्याऽस्ति कपर्दी ॥ २५ ॥ इष्ट इत्येवशील इश्वर “स्थेशभास”
 ॥ ५ । २ । ८१ ॥ इति वर ॥ २६ ॥ ऊर्ध्व लिङ्गमस्य ऊर्ध्वलिङ्ग, नकुलाशमूर्तौ
 ॥ २७ ॥ एका तिस्रश्च दशो यस्य सतथा एकदृक् अर्धनारीश्वरमूर्ता महे वराहस्य
 एकदृक्त्वात् त्रिदृक् ललाटे नेत्रयोगात् यौगिकत्वात् एनेत्र, विपनेत्र
 ॥ २८ ॥ २९ ॥ भाले दृगस्य भालदृग् ॥ ३० ॥ अधनारीश्वरमूर्तौ एक पादोऽस्य
 एकपात् ‘मुसाग्यात्’ ॥ ७ । ३ । १५० ॥ इति पादस्य पाद्भाव । एकत्रिङ्गा
 दीना त्रयाणा द्वद्व ॥ ३१ ॥ ११० ॥ मृडति सुखयति मृड ॥ ३२ ॥ अट्टहा
 सोऽस्याऽस्ति अट्टहासी ॥ ३३ ॥ घना मेघा वाहनमस्य घनवाहन, यागिकत्वात्
 अब्दवाहनादयोऽपि ॥ ३४ ॥ अहि शेषनागो बुध्रेऽस्य भूमूर्ते अहिबुध्र, पृषो
 दरादित्वाद् रेकागम द्वाभ्या पृथक्पदाभ्या प्रथमैरवचनान्ताभ्या एक नामेत्यन्ये
 विभक्त्यन्तरेऽपि यथा—‘अहये बुध्राय नमो बुध्राय नमो नमोऽस्तु गणपतये’ ॥ ३५ ॥
 विरूपाणि त्रिपमत्वाद् अक्षाण्यस्य विरूपाक्ष सन्ध्यक्ष स्वाङ्गे ॥ ७ । ३ ।
 १२६ ॥ इति ट ॥ ३६ ॥ विपमन्त्यति विपान्तक समुद्रमथने विपमक्षणात् ॥ ३७ ॥
 महाव्रत कापालिकलिङ्ग विद्यतेऽस्य महाव्रती ॥ ३८ ॥ वह्निहिरण्यशब्दाभ्या
 परो रेत शब्द वहिरेता वह्नी रेतोऽस्येति कृत्वा, देव्या सोढुमशक्यत्वात् अमौ हि
 क्षिप्त रेत अत एव अग्निभू कुमार ॥ ३९ ॥ हिरण्य रेतोऽस्य हिरण्यरेता,
 अग्निमूर्तिना ह्यमुना हिरण्य प्रसूतमिति ॥ ४० ॥ शिवहेतुत्वात् शिव शेते
 वसति प्रलये जगदस्मिनेति वा शाडापो ह्रस्वश्च वा ॥ (उणा-५०६) ॥
 इति व ॥ ४१ ॥ अस्थिमय धन्वाऽस्य अस्थिधन्वा ॥ ४२ ॥ पुण्यास्त्रीनि मलते
 धारयतीत्येवशील पुण्यास्थिमाली ॥ ४३ ॥ १११ ॥ व्योम द्यौ के मूधनि शेते
 ऽस्य व्योमवेश ‘शीर्षे द्यौ समवतत इति श्रुते, गङ्गा धारयितु व्योमव्या
 पिन केशा अस्येति वा ॥ ४४ ॥ शिविनाम राजा नारायणेन हत स चेश्वर
 स्याऽत्यन्त प्रिय इति तस्याऽस्यानि शिरसि धृतानि अत पिथोऽस्यादिरूपेण
 शिविरत्र शिविबिष्ट पृषोदरादिन्वात्, शिविरिन्द्रोमवातस्तेन पिथो व्याप्त इति

नविमा वशिनेशित्व प्राक्षाम्य महिमाऽणिमा ।

यत्रसामावमायित्व प्राप्तिश्चर्यमष्टधा ॥ ११६ ॥

लघोभासो अणिमा महानपि उधुमूत्वा दर्शकत्वं इव आकाशे विहरति ॥ १ ॥ वशिनेो भावा वन्ति भूतान् पृथिव्यानि, भौतिकानि गोपटादीनि, तेषु वशी न्यत्रा भवति तथा त्वरस्य, नन्दाग्नतन्मात्रपृथिव्यादिपरमाणुसो कागन् तन्वाययगाद्य, तन नानि यथाऽऽस्थापरति तथाऽऽतिष्ठन् इत्यय ॥ १ ॥ इष्टत्वेवगा इति वशिनेो भाव इति, तेषा भूतभौतिकाना विजितमूलप्रकृति मन् य इत्यादा या विनाशो यश्च यथायदयमगम्यान तेषामाष्टे ॥ १ ॥ प्रष्ट कामोऽस्य प्रक्षामन्द्वात्र प्राक्षाम्य इन्द्राऽनभिधान, नास्य भूतम्यर्षर्मूर्त्यादि भिरिच्छाऽभिहृत्यते भूमायुमवति निमवति यथादरे ॥ १ ॥ महतो भावो महिमा, अणाऽपि नागनगनगरगनपरिमाणो भवति ॥ १ ॥ अणोभावोऽणिमा, महानपि भवत्यणु ॥ १ ॥ यत्र क्षामन्त्राऽऽम्यर्तादेवर्शालो यत्रकामावसायी तद्वा वन्त्य सत्समुद्भूयता विजितगुणाऽनन्तवो हि यद्यद्यतया सद्भूत्यति तत्तदस्मै प्रयोचनाय कपते विषमप्यमृतकार्ये गृह्यन् भोजयन् जीवयतीति ॥ १ ॥ प्रापण प्राप्ति सर्वे भावा गनिहिता भवन्ति तस्य तद्यथा—भूमिष्ट एवाहुत्यग्रेण चद्रमस सृजति ॥ १ ॥ इत्येवमष्टप्रकार भवति ॥ ११६ ॥

गौरी काली पार्वती मातृमाता-

ऽपर्णा रुद्राण्यम्बिका त्र्यम्बकोमा ।

तुर्गा चण्डी सिंहयाना मृडानी-

कात्यायन्या दक्षजाऽऽर्या कुमारी ॥ ११७ ॥

सती शिवा महादेवी शर्वाणी सर्वमङ्गला ।

भवानी कृष्णमैनाकस्वसा मेनाद्रिजेश्वरा ॥ ११८ ॥

निशुम्भशुम्भमहिषमथनी भूतनायिका ।

गारवणत्वाद् गौरी ॥ १ ॥ सहारमूर्ता कृष्णवणत्वात् काली ॥ २ ॥ पव नम्याऽपत्य पावती ॥ ३ ॥ मातृणा ब्रह्माण्यादीना माता मातृमाता ॥ ४ ॥ न विद्यत पणान्यस्या अपणा तपसि पणानामप्यनशनात् ॥ ५ ॥ रुद्रस्य भाया रुद्राणी वष्णेन्द्र ॥ ७ ॥ १४ । ६० ॥ इत्यादिना डी आन् चान्त ॥ ६ ॥ अम्बेव अम्बिका जगमातृत्वात् ॥ ७ ॥ त्रीण्यम्बकानि नेत्राण्यस्या त्र्यम्बका ॥ ८ ॥ अवतीति उमा अवहेत्स्वध वा ॥ (उणा-३४२) ॥ इति म, उ मेति मात्रा तपमे निषिद्धेति वा ॥ ९ ॥ दु खेन गतु शक्यतेऽस्या दुगा सुगदुगमाधारे ॥ ११ । १३२ ॥ इति अतो निपात्यते ॥ १० ॥ चण्डी कोपनत्वात् “ नवा

कूटकृद् मन्दरमणिर्नवशक्तिमहाम्युक् ॥ २ ॥
 कोणवादी शैलधन्वा विशालाक्षोऽभतस्त्रन ।
 उमत्तवेय शबर शिताहो धमवाहन ॥ ३ ॥
 महारान्तो वह्निनेत्र र्छादेहाद्धौ नृवेष्टन ।
 महानादो नराधारो भूरिरेकादशोत्तम ॥ ४ ॥
 जोटी जोटीहोऽधकूट समिरो धूम्रयोगिनी ।
 उलन्दो यजत कालो जटाधरदशाव्ययौ ॥ ५ ॥
 सध्यानाटी रेहिहाण शकुन्त कपिलाञ्जन ।
 जगद्राणिरर्धकलो दिशाप्रियतमोऽतल ॥ ६ ॥
 जगत्प्रष्टा कटाटङ्क कटप्रूहीरहत्करा ॥

कपर्दीऽस्य जटाजूट

अस्य शम्भो क शिर पिपर्ति कपद “शाशपि” ॥ (उणा २३७) ॥
 इति बहुवचनाद् ॥ १ ॥ जटानां जूटो रचनाविशेषो जटाजूट ॥ २ ॥

खट्वाङ्गस्तु सुखसुण ॥ ११४ ॥

खट्वाया अङ्गमिव सरलत्वेनेपासदशत्वात् खट्वाङ्ग क्त्वावेऽपि, यद्याङि-
 खट्वाङ्ग शिवपाशुलम् ॥ १ ॥ सुष्ठु ख मुनोति सबभ्राति सुखसुण ‘भृणतृण’
 ॥ (उणा-१८६) ॥ इत्यादिशब्दाद् णान्तो निपात्यते ॥ २ ॥ ११४ ॥

पिनाक स्यादाजगवमजकाव च तद्धनु ।

पिनष्टि अरीन् पिनाक पुङ्गीबलिङ्ग पिपे पिन्पिण्यौ च” ॥ (उणा-
 ३६) ॥ इत्याक ॥ १ ॥ अजगवोऽस्थिविकार तस्येद आजगव यत्काल्य-
 धनुर्वदत्याजगव पिनाकिकरगोचरम् ॥ २ ॥ अजका ग्रहणस्थानमस्याऽस्ति अज
 काव ‘मण्यादिभ्य’ ॥ ७ । २ । ४४ ॥ इति व अमरस्तु-“पिनाकोऽजगव
 धनु’ इत्याह प्राच्यास्तु-‘अजगाव धनु प्रोक्तम्’ इत्याहु ॥ ३ ॥

ब्राह्म्याद्या मातर सप्त

ब्रह्मण इय ब्राह्मी ब्रह्माणीति शैवप्रसिद्धम् सा आद्या आसा ब्राह्म्याद्या ।
 भान्ति वतन्ते मातृनाम्न्य शम्भो परिकरभूता यदुक्तम्—

स्मृताद्या ब्रह्माणी सिद्धी माहेश्वरी च कौमारी ।

वैष्णव्यथ वाराही चामुण्डा मातर सप्त ॥ १ ॥

प्रमथा पार्षदा गणा ॥ ११५ ॥

प्रमथन्ति अरीन् प्रमथा ॥ १ ॥ पपदि साधव पार्षदा पपदो ष्यणौ”
 ॥ ७ । १ । १८ ॥ इति ण पार्षदा इत्यपि यद् व्याङि-गणास्तु प्रमथा
 पार्षदा कूष्माण्डादय ॥ २ ॥ गण्यन्ते दिव्यपदप्राप्त्येति गणा ॥ ३ ॥ ११५ ॥

लघिमा वशितेशित्व प्राकाम्य महिमाऽणिमा ।

यत्रकामावसायित्व प्राप्तिरैश्वर्यमष्टधा ॥ ११६ ॥

लघोभावो लघिमा, महानपि लघुभूत्वा इषीमूल इव आकाशे विहरति ॥ १ ॥ वशिनो भावा वशिता, भूतानि पृथिव्यादीनि, भौतिकानि गोषटादीनि, तेषु वशी स्वतन्त्रो भवति तेषां त्ववश्य, तत्कारणतन्मात्रपृथिव्यादिपरमाणुवशी कारात् तत्कायवशीकार, तेन तानि यथाऽनस्थापयति तथाऽनतिगन्त इत्यर्थः ॥ १ ॥ इष्ट इत्येवशा इर्शा इशिनो भाव इशित्व, तेषां भूतभौतिकानां विजितमूलप्रकृति मन् य उत्पादो यो विनाशो यच्च यथावदवयवसंस्थानं तेषामाष्टे ॥ १ ॥ प्रकृष्ट कामोऽस्य प्रकामस्तद्भाव प्राकाम्य इन्द्राऽनभिघात नास्य भूतस्वरूपमूर्त्यादि गिरिच्छाऽभिहन्यते भूमायुमञ्जति निमञ्जति यथोदके ॥ १ ॥ महतो भावो महिमा, अलोऽपि नागनगनगरगगनपरिमाणो भवति ॥ १ ॥ अणोभावोऽणिमा, महानपि भवत्यणु ॥ १ ॥ यत्र कामस्तत्राऽनस्यर्तल्येवशीलो यत्रकामावसायी तद्भा वस्तत्त्व सत्यसङ्कल्पता, विजितगुणाथतत्त्वो हि यद्यदथतया सङ्कल्पयति, तत्तदन्मै प्रयोजनाय कल्पते, विषमप्यमृतकार्यं सङ्कल्प्य भोजयन् जीवयतीति ॥ १ ॥ प्रापण प्राप्ति सर्व भावा सनिहिता भवन्ति तस्य तद्यथा—भूमिष्ट एवाहुत्यग्रेण चन्द्रमस स्पृशति ॥ १ ॥ इत्यैश्वर्यमष्टप्रकार भवति ॥ ११६ ॥

गौरी काली पार्वती मातृमाता-

ऽपर्णा रुद्राण्यम्बिका त्र्यम्बकोमा ।

दुर्गा चण्डी सिंहयाना मृडानी-

कात्यायन्यौ दक्षजाऽऽर्या कुमारी ॥ ११७ ॥

सती शिवा महादेवी शर्वाणी सर्वमङ्गला ।

भवानी कृष्णमैनाकस्वसा मेनाद्रिजेधरा ॥ ११८ ॥

निशुम्भशुम्भमहिषमथनी भूतनायिका ।

गौरवर्णत्वाद् गौरी ॥ १ ॥ सहारमूर्ती कृष्णवर्णत्वात् काली ॥ २ ॥ पव नम्याऽपत्य पावता ॥ ३ ॥ मातृणा त्रिधाण्यादीनां माता मातृमाता ॥ ४ ॥ न विद्यते पणान्यस्या अपणा, तपसि पणानामप्यनशनात् ॥ ५ ॥ रुद्रस्य भाया रुद्राणी “वरुणेन्द्र” ॥ २१४६२ ॥ इत्यादिना डी आन् चान्त ॥ ६ ॥ अम्बैव अम्बिका जगन्मातृत्वात् ॥ ७ ॥ त्रीण्यम्बिकानि त्रेत्राण्यस्या त्र्यम्बका ॥ ८ ॥ अवतीति उमा अवैह्वयवा ॥ (उणा-३४०) ॥ इति मत् उमेति मात्रा तपमे निषिद्धेति वा ॥ ९ ॥ दुःखेन गन्तु शक्यतेऽस्या दुर्गा ‘सुगदुग्माधारे’ ॥ ५११११३२ ॥ इति डात्तो निपात्यते ॥ १० ॥ चण्डी रोपनत्वात् ‘नवा

कूटकृद् मन्दरमग्निवशक्तिमहाम्नुक् ॥ २ ॥
 कोणवादी शैलधन्वा विशालाक्षोऽभतस्वन ।
 उमत्तवेप शवर शिताहो धमवाहन ॥ ३ ॥
 महान्तो यद्दिनेत्र र्छादेहाद्धो नृवेष्टन ।
 महानादो नराधारो भूरिरेकादशोत्तम ॥ ४ ॥
 जोटी जोटीहोऽधकूट समिरो धूम्रयोगिनी ।
 उलन्दो यजत कालो जटाधरदशाव्ययौ ॥ ५ ॥
 सध्यानाटी रेग्दिहाण शकुश्च कपिलाञ्जन ।
 जगद्रोगिरधक्लो दिशाप्रियतमोऽतल ॥ ६ ॥
 जगत्त्रया कटाटङ्क कटप्रूहीरहत्करा ॥

कपर्दोऽस्य जटाजूट

अस्य शम्भो, क क्षिर पिपत्ति कपर्द ' शाशिपि ' ॥ (उणा २३७) ॥
 इति बहुवचनाद् ॥ १ ॥ जटाना जटो रचनाविशेषो जटाजूट ॥ २ ॥

खट्वाङ्गस्तु सुखसुण ॥ ११४ ॥

खट्वाया अङ्गमिव सरलत्वेनेपासदशत्वात् खट्वाङ्ग, क्वात्रेऽपि, यद्वाडि -
 खट्वाङ्ग शिवपाशुलम् ॥ १ ॥ सुष्ठु ख सुनोति सबध्नाति सुखसुण " भृणतृण "
 ॥ (उणा-१८६) ॥ इत्यादिशब्दाद् णान्तो निपात्यते ॥ २ ॥ ११४ ॥

पिनाक स्यादाजगवमजकाव च तद्धनु ।

पिनष्टि अरीन् पिनाक पुङ्गीरलिङ्ग " पिपे पितृपिष्यौ च " ॥ (उणा-
 ३६) ॥ इत्याक ॥ १ ॥ अजगवोऽस्थिविकार तस्येद आजगव, यत्कात्य -
 धनुर्वदत्याजगव पिनाकिकरगोचरम् ॥ २ ॥ अत्रका ग्रहणस्थानमस्याऽस्ति अज
 काव ' मण्यादिभ्य ' ॥ ७ । २ । ४४ ॥ इति व, अमरस्तु- ' पिनाकोऽजगव
 धनु ' इत्याह प्राच्यास्तु- " अजगाव धनु प्रोक्तम् " इत्याहु ॥ ३ ॥

ब्राह्म्याद्या मातर सप्त

ब्रह्मण इय ब्राह्मी ब्रह्माणीति शैवप्रसिद्धम्, सा आद्या आसा ब्राह्म्याद्या ।
 भान्ति वतन्ते भानुनाम्य शम्भो परिकरभूता यदुक्तम्-

सृताद्या ब्रह्माणी सिद्धी माहेश्वरी च कौमारी ।

वैष्णव्यथ वाराही चामुण्डा मातर सप्त ॥ १ ॥

प्रमथा पार्षदा गणा ॥ ११५ ॥

प्रमथन्ति अरीन् प्रमथा ॥ १ ॥ पार्षदि साधव पार्षदा ' पार्षदो ष्यणौ "
 ॥ ७ । १ । १८ ॥ इति ण, पारिपदा इत्यपि यद् ध्याडि - गणास्तु प्रमथा
 पारिपदा कूष्माण्डकादय ॥ २ ॥ गण्यन्ते दिव्यपदप्राप्तेति गणा ॥ ३ ॥ ११५ ॥

लघिमा वशितेशित्व प्राकाम्य महिमाऽणिमा ।

यत्र कामावसायित्व प्राप्तिरैश्वर्यमष्टधा ॥ ११६ ॥

लघोभावो लघिमा, महानपि लघुभूत्वा इपीकूल इव आनाशे विहरति ॥ १ ॥ वशिनो भावा वशिता, भूतानि पृथिव्यादीनि, भौतिकानि गोघटादीनि, तेषु वशी स्यत्त्रो भवति तेषा त्ववश्य, तत्कारणतन्मात्रपृथिव्यादिपरमाणुवशी कारात् तत्कायप्रशास्त्र, तेन तानि यथाऽनस्थापयति तथाऽनतिष्ठन्त इत्यर्थ ॥ १ ॥ ङष्ट इत्येवशात् इशा इशिनो भाव इशित्व, तेषा भूतभौतिकाना विजितमूलप्रकृति सन् य उत्पादो यो विनाशो यच्च यथावदवयवमस्थान तेषामीष्टे ॥ १ ॥ प्रकृष्ट कामोऽस्य प्रकामस्तद्भाव प्राकाम्य इन्द्रऽनभिघात, नास्य भूतस्वरूपमूर्त्यादि भिरिच्छाऽभिहन्यते, भूमायुन्मज्जति निमज्जति यथोदने ॥ १ ॥ महतो भावो महिमा अल्पोऽपि नागनगरगगनपरिमाणो भवति ॥ १ ॥ अणोभावोऽणिमा, महानपि भवत्यणु ॥ १ ॥ यत्र कामस्तत्राऽवस्यतीत्येवशीलो यत्र कामावसायी तद्वा वस्तत्त्व सत्यमङ्कल्पता, विजितगुणायतत्त्वो हि यद्यदथतया सङ्कल्पयति, तत्तदस्मै प्रयोजनाय कल्पते विषमप्यमृतकार्ये सङ्कल्प्य भोजयन् जीवयतीति ॥ १ ॥ प्रापण प्राप्तिः सब भावा सनिहिता भवन्ति तस्य, तद्यथा—भूमिष्ठ एवाहुल्यग्रेण चन्द्रमस स्पृशति ॥ १ ॥ इत्यैश्वर्यमष्टप्रकार भवति ॥ ११६ ॥

गौरी काली पार्वती मातृमाता-

ऽपर्णा रुद्राण्यम्बिका त्र्यम्बकोमा ।

दुर्गा चण्डी सिंहयाना मृडानी-

कात्यायन्यौ दक्षजाऽऽर्या कुमारी ॥ ११७ ॥

सती शिवा महादेवी शर्वाणी सर्वमङ्गला ।

भवानी कृष्णमैनाकस्वसा मेनाद्रिजेश्वरा ॥ ११८ ॥

निशुम्भशुम्भमहिषमथनी भूतनायिका ।

गौरवणत्वाद् गौरी ॥ १ ॥ सहारमूर्तौ कृष्णवणत्वात् काली ॥ २ ॥ एव तस्याऽपत्य पावती ॥ ३ ॥ मातृणा ब्रह्माण्यादीना माता मातृमाता ॥ ४ ॥ न विद्यते पणान्यस्या अपणा तपसि पणानामप्यनशनात् ॥ ५ ॥ रुद्रस्य भाया रुद्राणी वरुणेन्द्र ॥ २१४।६२ ॥ इत्यादिना डी आन् चान्त ॥ ६ ॥ अम्बैव अम्बिका, जगमातृत्वात् ॥ ७ ॥ त्रीण्यम्बकानि त्रेत्राण्यस्या त्र्यम्बका ॥ ८ ॥ अयतीति उमा अवेहस्वः वा ॥ (उणा-३४०) ॥ इति मरु, उ मेति मात्रा तपसे निषिद्धेति वा ॥ ९ ॥ दुःखेन गन्तु शक्यतेऽस्या दुर्गा सुगदुर्गमाधारे ॥ ५।१।१३० ॥ इति डातो निपात्यते ॥ १० ॥ चण्डी, कोपनत्वात् 'नया

शोणादे ” ॥ २१४॥ ३१ ॥ इति डी ॥ ११ ॥ सिंहो यानमय्या गिहयाना
 यौगिकत्वात् सिंहवाहनाऽपि ॥ १२ ॥ मृडस्य भाया मृडाना ॥ १३ ॥ मृत्या
 ऽपत्य वृद्ध कात्यायनी, गगादित्वाद् यजि “ लोहितादिशस्लात्तात् ” ॥ २१४॥
 ६८ ॥ इति डी, डायन् चाऽन्त ॥ १४ ॥ दक्षाज्ञाता दक्षना यागिकत्वाद्
 दाक्षायणी ॥ १५ ॥ अयत इत्याया ॥ १६ ॥ कुमारी अवस्थाभेदात् ॥ १७ ॥
 ११७ ॥ सतीति पूवजन्मनि दक्षपुत्रीत्वे नाम, दक्षजेतिवत् यद् वामनपुराणे—

ब्रह्मस्त्वया समारय्याता मृता दक्षात्मना सती ।

सा जाता हिमवत्पुत्रीत्येव मे वस्तुमहसि ॥ १ ॥

सत्यशीलत्वात् सती ॥ १८ ॥ शिवा, स्वत श्रेयस्करीत्वात् पुयोगे तु शिवस्य
 स्त्री शिवी ॥ १९ ॥ महादेवस्य भार्या महादेवी ॥ २० ॥ शवस्य भाया शवाणा ॥ २१ ॥
 सर्वाणि मङ्गलान्यस्या सवमङ्गला ॥ २२ ॥ भवस्य भाया भवानी ॥ २३ ॥ कृष्णमैना
 कयो स्वसा कृष्णस्वसा, नन्दपुत्रात्वात् मैनाकस्वसा हिमाद्रिपुत्रीत्वात् ॥ २४ ॥ २५ ॥
 मेनाऽद्रिभ्या जाता मेनाद्रिजा मेनाना अद्रिजा ॥ २६ ॥ २७ ॥ इष्ट इत्येवशाला
 ईश्वरा ‘स्थेश’ ॥ ५१२॥ ८१ ॥ इति वर ईश्वरीति तु “ अश्रोतेराच्चादे ”
 ॥ (उणा-४४२) ॥ इति वरटि डया सिद्धम् ईश्वरस्य भार्येति वा ॥ २८ ॥
 ११८ ॥ निशुम्भ गुम्भ महिष मयति निशुम्भमथना शुम्भमथना, महिषमथना
 ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ भूताना नायिका भूतनायिका ॥ २२ ॥

शेषश्चात्र—

गौतमी कौशिकी कृष्णा तामसी वाघ्रवी जया ।

कालरात्रिमहामाया भ्रामरा यादवा वरा ।

बहिध्वजा शूलधरा परमब्रह्मचारिणी ॥ १ ॥

अमोघा विध्यनिलया पद्म कान्तारवामिना ।

जाहुला बदरीवासा वरदा कृष्णपिङ्गला ॥ २ ॥

द्वपद्वतीन्द्रभगिनी प्रगल्भा रेवता तथा ।

महाविद्या सिनावाला रक्तदलेन्पाटला ॥ ३ ॥

एकपणा बहुभुजा नन्दपुत्री महाजया ।

भद्रकाली महाकाली योगिना गणनायिका ॥ ४ ॥

हासा भीमा प्रकृष्माण्डी गदिनी वारुणा हिमा ।

अन्ता विजया क्षेमा मानसोक्ता कुहावता ॥ ५ ॥

चारुणा च पितृगणा स्तुन्दमाता घनाञ्जनी ।

गाधर्वी कुरा गार्गी सावित्रा ब्रह्मचारिणी ॥ ६ ॥

कोटिर्धामदरावागा कशी मलयशगिनी ।

कालायनी विशालाक्षा त्रिरता गाङ्गाञ्जना ॥ ७ ॥

एतानमी नागायणा गाला शास्त्रम्भरीश्वरी ।
 प्रमाणेणा कुण्डा च नीलवम्बोप्रचारिणी ॥ ८ ॥
 अष्टादशभुजा पौत्री त्रिवदनी यमम्यमा ।
 सुनन्दा त्रिभुजा लम्बा त्रयन्ता नकुला कुला ॥ ९ ॥
 विलङ्घा नन्दिनी नन्दा नन्दयन्ती निरञ्जना ।
 कालञ्जरा शतमुखी त्रिमुरारा मरालिना ॥ १० ॥
 विरजा पुरला जारी बहुपुत्रा कुलेवरी ।
 कैटभी मालदमनी ददुगा कुलदेवता ॥ ११ ॥
 गैत्रा कुन्दा महारात्री मालङ्गमा महानिशा ।
 बलदेवम्यसा पुत्री हारी क्षेमङ्करा प्रभा ॥ १२ ॥
 मारा हंमवता चापि गाला शिखरवासिनी ॥

तस्या सिंहो मनस्ताल

तस्या गाया, सिंहो बाहन, मनस्ताडयति कम्पयति मनस्ताल ॥ १ ॥

सस्यौ तु विजया जया ॥ ११९ ॥

गाया सस्यौ विजयते विजया ॥ १ ॥ जयति जया ॥ १ ॥ ११९ ॥

चामुण्डा चचिक्का चर्ममुण्डा मार्जारकर्णिका ।

कर्णमोटी महागन्धा भैरवी च कपालिनी ॥ १२० ॥

चमत्यति प्रलये जगत् चामुण्डा पिचण्डैरण्ड ॥ (उणा-५७६) ॥

इत्यादिशब्दात् साधु चण्डमुण्डैत्ययोमारणाद् वा यदाह—

यस्माच्चण्ड च मुण्ड च गृहीत्वा त्वमुपागता ।

चामुण्डेति ततो लोके ग्याता देवा भविष्यन्ति ॥ १ ॥ १ ॥

चच्यते पूज्यते चचा चर्चव चचिक्का ॥ २ ॥ चम मुण्डेऽस्या चममुण्डा

॥ ३ ॥ मानार कणिकाऽस्या, मानारवत् कणावस्या इति वा माजारकणिका

॥ ४ ॥ कणान् मोटयति दैत्यानां कणमोटी ॥ ५ ॥ महान् गन्धोऽस्या महा

गन्धा दैत्यास्तत्रिस्तत्वात् ॥ ६ ॥ भैरवस्य भाया भैरवा ॥ ७ ॥ कपालमस्यस्या

कपालिना ॥ ८ ॥

शेषवान्न—

चामुण्डाया महाचण्डी चण्डमुण्डाऽपि ॥ १२० ॥

हेरम्बो गणविघ्नेश पशुपाणिर्विनायक ।

द्वेमातुरो गजास्यैरुदन्तौ लम्बोदराखुगौ ॥ १२१ ॥

प्रत्यूहे रम्बते शब्दायते हेरम्ब पृषोदरादित्वात् देश्योऽपि बहुश सस्यते

शोणादे ” ॥ २ । ४ । ३१ ॥ इति श्री ॥ ११ ॥ सिंहा यानमस्या सिंहायाना,
 यौगिकत्वात् सिंहवाहनाऽपि ॥ १२ ॥ गृहस्य भाया गृहाना ॥ १३ ॥ वतस्या
 ऽपत्य गृह कात्यायनी, गगादित्वाद् यजि “ लोहितादिशस्लातात् ” ॥ २ । ४ ।
 ६८ ॥ इति डी, टायन् चाऽन्त ॥ १४ ॥ दक्षाज्ञाता दक्षजा, यागिकत्वाद्
 दाक्षायणी ॥ १५ ॥ अयत् इत्याया ॥ १६ ॥ कुमारी, अवस्थाभेदात् ॥ १७ ॥
 ११७ ॥ सतीति पूवजन्मनि दक्षपुत्रीत्वे नाम, दक्षनेतिवत् यद् वामनपुराणे—

ब्रह्मस्त्वया समाख्याता मृता दक्षात्मना सती ।

सा जाता हिमवत्पुत्रीत्येव मे वस्तुमहसि ॥ १ ॥

सत्यशीलत्वात् सती ॥ १८ ॥ शिवा, स्वत धेयस्करीत्वात् पुयोगे तु शिवस्य
 स्त्री शिवी ॥ १९ ॥ महादेवस्य भार्या महादेवी ॥ २० ॥ शवस्य भाया शवाणी ॥ २१ ॥
 सर्वाणि मङ्गलान्यस्या सवमङ्गला ॥ २२ ॥ भवस्य भाया भवानी ॥ २३ ॥ कृष्णमेना
 कयो स्वसा कृष्णस्वसा, नन्दपुत्रीत्वात् मैनाकम्बमा हिमाद्रिपुत्रीत्वात् ॥ २४ ॥ २५ ॥
 मेनाऽद्रिम्या जाता मेनाद्रिजा मेनाजा अद्रिजा ॥ २६ ॥ २७ ॥ इष्ट इत्येवशीला
 इश्वरा स्थेश्च ॥ ५ । २ । ८१ ॥ इति वर इश्वराति तु “ अश्रोतेराच्चादे ’
 ॥ (उणा-४४२) ॥ इति वरटि डया सिद्धम् ईश्वरस्य भार्येति वा ॥ २८ ॥
 ११८ ॥ निशुम्भ शुम्भ महिष मथति निशुम्भमथना, शुम्भमथना महिषमथना
 ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ भूताना नायिका भूतनायिका ॥ ३२ ॥

शेषश्चात्र—

गौतमा कोशिणी कृष्णा तामसी वाभ्रवी जया ।

कालरात्रिमहामाया भ्रामरा यादवा वरा ।

वर्हिध्वना शूलधरा परमब्रह्मचारिणी ॥ १ ॥

अमोघा विन्ध्यनिलया पृष्ठी कान्तारवासिना ।

जाङ्गला बदरीवासा वरदा कृष्णापेङ्गला ॥ २ ॥

द्वपद्वतान्द्रभगिनी प्रगल्भा रेवता तथा ।

महाविद्या सिनावाला रक्तदल्येरुपाटला ॥ ३ ॥

एकपणा बहुभुजा नन्दपुत्री महाजया ।

भद्रशाली महाशाली योगिना गणनायिका ॥ ४ ॥

हासा भीमा प्रकूष्माण्डा गदिनी वारुणा हिमा ।

अन्ता विजया क्षेमा मानसोका बुहावता ॥ ५ ॥

चारुणा च पितृगणा स्कन्दमाता घनाञ्जनी ।

गाधर्वा कुरा गार्गी सावित्रा ब्रह्मचारिणा ॥ ६ ॥

कोटिर्धामदरावामा केशी मलयवासिनी ।

कालायना निशालाभा त्रिराती गाउगद्गसा ॥ ७ ॥

तारकस्य च दानवस्य, अरि क्रौञ्चारि अन्धशामुरे हि महेन्द्ररात् क्रौञ्चमध्ये
प्रनष्टेनेन क्रौञ्चो दारित इति प्रसिद्धि ताग्मारि, यौगिकत्वात् क्रौञ्चदारण,
तारमान्तर इत्यादय ॥ १८ ॥ १९ ॥ शराग्निभ्या भवति शराग्निभू, शरभू,
अग्निभू, यौगिकत्वात् शरजमा, अग्निजमेत्यादय ॥ २० ॥ २१ ॥

शेषध्यान—

स्कन्दे तु ररवीरक ।

सिद्धसेनो वैजयन्तो बालचर्या दिगम्बर ॥ १२३ ॥

भृङ्गी भृङ्गिरिटिर्भृङ्गिरीटिर्नाड्यस्थिविग्रह ।

भृङ्गा पिङ्गा क्रीडापानत्वात् मत्स्यस्य भृङ्गी ॥ १ ॥ भ्रमन् गिरावटति भृ
ङ्गिरिटि पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥ एव भृङ्गिरीटि ॥ ३ ॥ नाडाशेषोऽस्थिशेषश्च
विग्रगेऽस्येति नाड्यस्थिविग्रह नाडाविग्रह अस्थिविग्रह, अन्धशामुरे हि स्त्रेण
वपसहस्राणि शूलप्रोतो घृतो नाड्यस्थिशेषशरीरश्च दासत्व प्रपन्नो मुक्तो भृङ्गि
गणोऽभूत् इति प्रसिद्धि ॥ ४ ॥ ५ ॥

शेषध्यान— भृङ्गा तु चर्मा ॥

कूष्माण्डके केलिकिल

कुष्णाति कूष्माण्ड “ पिचण्डैरण्ड’ - ॥ (उणा-१७६) ॥ इत्यादिशब्दाद्
निपात्यते स्वार्थे के कूष्माण्डस्तत्र ॥ १ ॥ किलति क्रीडति केलिकिल ‘ बहुल
गुणवृद्धी चादे ’ ॥ (उणा- १९) ॥ इत्य किद् द्वित्वादि च ॥ २ ॥

नन्दीशे तण्डुनन्दिनौ ॥ १२४ ॥

नन्दतीति नन्दी पदिपटि ॥ (उणा- ६०७) ॥ इति इ, नन्दिश्चा
सावीशब्द नन्दीशस्तत्र ॥ १ ॥ तनोति ऋत्त तण्डु तनिमनिकणभ्यो ङु
॥ (उणा- ७६५) ॥ इति ङु ॥ २ ॥ अवश्य नन्दतीति नन्दी ॥ ३ ॥ गणा
अन्येऽयत्र, यद् व्याटि —

महाराष्ट्र पुनवाणो लनमाहुर्गुणक ।

वीरभद्रस्तु धीराजो हेरुस्तु कृतालक ॥ १ ॥

अथ चण्डो महाचण्ड कुशाण्डो कङ्कणप्रिय ।

मञ्जनोन्मज्जनौ छागच्छागमेपौ महाधस ॥ २ ॥

महाकपाल आलान सन्तापनविलापनौ ।

महाकपोल ऐलोज शङ्खकर्ण खरस्तप ॥ ३ ॥

उल्कागाली महाजम्भ श्वेतपाद खराण्डक ।

गोणालो घामणीमात्रगणालोऽत्रभयौ ॥ ४ ॥

प्रयुक्तत्वाद् नियद्ध ॥ १ ॥ गणानां विघ्नानां चेशो गणेश, विघ्नेश, यौगिकत्वात्
प्रमथाधिप, विघ्नराज इत्यादयः ॥ २ ॥ ३ ॥ पशु पाणावस्य पशुपाणि यागि
कत्वात् परशुधर इत्यादयः ॥ ४ ॥ विगतो नायको नियन्ताऽस्य विनायक, यद्
वामनपुराणे-

नायकेन मया देवि ! विनोद्भूतोऽपि पुनर ।

यस्माज्जातस्ततो नाम्ना भविष्यति विनायक ॥ १ ॥

अन्येषां विनेता वा ॥ ५ ॥ द्वयोर्मात्रोरपत्य द्वैमातुर ' सत्यासभद्राद्
मातुर्मातुर च ' ॥ ६ । १ । ६६ ॥ इत्यण् ॥ ६ ॥ गजस्येराऽऽस्यमस्य गजास्य
॥ ७ ॥ गुहोत्पान्तिदन्तत्वात् एको दक्षिणो दन्तोऽस्य एन्दन्त ॥ ८ ॥ लम्बमु
दरमस्य लम्बोदर ॥ ९ ॥ आखुना गच्छति आयुग, यौगिकत्वाद् मूपिकरथो
ऽपि ॥ १० ॥

शेष-वाच-—

अथाखुगे ।

पृश्निगम पृश्निभृजो द्विशरीरस्त्रिधातुकः ।

इस्तिमल्लो विषाणान्त ॥ १२१ ॥

स्कन्द स्वामी महासेन सेनानी शिखिवाहन ।

पाण्मातुरो ब्रह्मचारी गङ्गोमाकृतिकासुत ॥ १२२ ॥

द्वादशाक्षो महातेजा कुमार पण्मुखो गुह ।

विशाख शक्तिभृत् कौञ्चतारकारि शराग्निभू ॥ १२३ ॥

स्कन्दत्यरीन् स्कन्द स्कन्न शुष्क रेतोऽस्य वा ॥ १ ॥ स्वमस्याऽस्तीति
स्वामी स्वाद् मिन्नीशे ॥ ७ । २ । ४९ ॥ इति मिन् दीघश्च ॥ २ ॥ महती
सेनाऽस्य महासेन ॥ ३ ॥ सेना नयति सेनानी ॥ ४ ॥ शिखी वाहनमस्य
शिखिवाहन यौगिकत्वाद् मयूररथ इत्यादयः ॥ ५ ॥ पण्णा मातृणामपत्य
पाण्मातुर ॥ ६ ॥ ब्रह्म चरतीत्येवशालो ब्रह्मचारी ॥ ७ ॥ गङ्गाया उमाया,
कृतिकानां च सुत गङ्गासुत उमासुत कृतिकासुत यौगिकत्वाद् गाङ्गेय, पाव
तीनन्दन बाहुलेय इत्यादयः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ १२२ ॥ द्वादशाऽक्षीणि
अस्य द्वादशाक्ष पण्मुखत्वात् ॥ ११ ॥ महत् तेजोऽस्य महातेजा ॥ १२ ॥
कामयते ब्रह्म कुमार कमेरत उच्च ॥ (उगा-४०९) ॥ इत्यार कृत्सितो
ब्रह्मचारित्वाद् मार स्मरोऽस्येति वा ॥ १३ ॥ षड् मुखान्यस्य पण्मुख अग्नि
पत्नीनां पण्णा स्तनपानत्वात् ॥ १४ ॥ गृह्णति सेना गुह ॥ १ ॥ विशाखामु
जातो विशाख ' भक्तुसन्ध्यादेरण् ॥ ६ । ३ । ८९ ॥ इत्यण् तस्य
" बहुङ्गानुराधा- ' ॥ ६ । ३ । १०७ ॥ इति उर् ॥ १६ ॥ शक्तिमायुध
विभर्ति शक्तिभृत्, यौगिकत्वात् शक्तिपाणित्यादयः ॥ १७ ॥ त्रैगस्य गिरे

तारकस्य च दानवस्य, अरि कौमारि अधमसुरे हि महेश्वरात् कौशम्ये
प्रनष्टऽनेन कौशो दारित इति प्रसिद्धि ताग्नारि, यागिभूत्वात् कौशदारण,
तारकान्तः इत्यादय ॥ १८ ॥ १९ ॥ गरुडिभ्या भजति शराग्निभू शरभू,
अग्निभू, यागिभूत्वात् शरजन्मा, अग्निजमेत्यादय ॥ २० ॥ २१ ॥

शेषधात्र—

स्वन्दे तु ररवीरक ।

सिद्धमेनो वैजयन्तो बालचर्या दिगम्बर ॥ १२३ ॥

भृङ्गी भृङ्गिरिडिर्भृङ्गिरीटिर्नाड्यस्थिविग्रह ।

भृङ्गा पिङ्गा क्रीडापात्रत्वात् मन्त्यस्य भृङ्गा ॥ १ ॥ भ्रमन् गिरावत्यति भृ
ङ्गिरिडि, पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥ एव भृङ्गिरीटि ॥ ३ ॥ नाडाशेषोऽस्थिशेष-
विग्रहोऽस्येति नाड्यस्थिविग्रह नाडाविग्रह अस्थिविग्रह, अधमसुरो हि स्त्रेण
वपसहस्राणि शूलप्रोतो धृतो नाड्यस्थिगेपशरीर-दासत्व प्रपन्नो मुस्तो भृङ्गि
गणोऽभूत् इति प्रसिद्धि ॥ ४ ॥ ५ ॥

शेषधात्र— भृङ्गा तु चर्मा ॥

कूष्माण्डके केलिकिल

कुष्णाति कूष्माण्ड “ पिचण्डैरण्ड ” — ॥ (उणा-१७६) ॥ इत्यादिशब्दाद्
निपात्यते स्वार्थे के कूष्माण्डरुम्भत ॥ १ ॥ किलति क्रीडति केलिकिल “ बहुल
गुणवृद्धी चादे ॥ (उणा-१९) ॥ इत्य किद् द्वित्वादि च ॥ २ ॥

नन्दीशे तण्डुनन्दिनौ ॥ १२४ ॥

नन्दतीति नन्दी पदिपठि ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ नन्दिश्चा
सावीश-नन्दाशस्तत्र ॥ १ ॥ तनोति वृत्त तण्डु तनिमनिकण्ठिभ्यो ड्डु
॥ (उणा-७६५) ॥ इति ड्डु ॥ २ ॥ अवश्य नन्दतीति नन्दी ॥ ३ ॥ गणा
अन्येऽप्यत्र, यद् व्याडि —

महाकाल पुनर्वाणो लनगहुर्ग्राणक ।

वीरभद्रस्तु धीराजो हेरुस्तु कृतालक ॥ १ ॥

अथ चण्डो महाचण्ड कुशाण्डा कङ्कणप्रिय ।

मञ्जनोन्मज्जनौ छाग-छागमेपौ महाघम ॥ २ ॥

महाकपाल आलान सन्तापनविलापनौ ।

महाकपोल ऐलोज शङ्खकण सरस्तप ॥ ३ ॥

उल्कामाली महाजम्भ श्वेतपाद खराण्टक ।

गोपालो ग्रामणीमालुघण्टारुणरन्ध्रमौ ॥ ४ ॥

प्रयुक्तत्वाद् नियद् ॥ १ ॥ गणानां विघ्नानां चेशो गणेश, विघ्नेश, यौगिकत्वात्
प्रमथाधिप, विघ्नराज इत्यादयः ॥ २ ॥ ३ ॥ पशु पाणावस्य पशुपाणि, यौगि-
कत्वात् परशुधर इत्यादयः ॥ ४ ॥ विगतो नायको नियन्ताऽस्य विनायक, यद्
वामनपुराणे-

नायकेन मया देवि ! विनोद्भूतोऽपि पुत्रः ।

यस्माज्जातस्ततो नाम्ना भविष्यति विनायक ॥ १ ॥

अन्येषां विनेता वा ॥ ५ ॥ द्वयोर्मात्रोरपत्य द्वैमातुर ' सत्यासभद्राद्
मातुर्मातुर च ' ॥ ६ । १ । ६६ ॥ इत्यण् ॥ ६ ॥ गन्तव्येवाऽऽस्यमस्य गन्तास्य
॥ ७ ॥ गुहोत्पादितदन्तत्वान् एको दन्तिणो दन्तोऽस्य एकदन्त ॥ ८ ॥ लम्बमु-
दरमस्य लम्बोदर ॥ ९ ॥ आखुना गच्छति आखुग, यौगिकत्वाद् मूषिकरथो
ऽपि ॥ १० ॥

शेष-वाच-

अथाखुगे ।

पृश्निगम पृश्निशृङ्गो द्विशरीरस्त्रिधातुकः ।

हस्तिमल्लो विपाणान्त ॥ १२१ ॥

स्कन्द स्वामी महासेन सेनानी शिखिवाहन ।

पाण्मातुरो ब्रह्मचारी गङ्गोमाकृत्तिकासुत ॥ १२२ ॥

द्वादशाक्षो महातेजा कुमार पण्मुखो गुह ।

विशाख शक्तिभृत् क्रौञ्चतारकारि शरान्निभू ॥ १२३ ॥

स्कन्दत्यरान् स्कन्द स्फुन्न शुष्क रेतोऽस्य वा ॥ १ ॥ स्वमस्याऽस्तीति
स्वामा स्वाद् मिन्नीशे ' ॥ ७ । २ । ४९ ॥ इति मिन् दीघ-व ॥ २ ॥ महती
सेनाऽस्य महासेन ॥ ३ ॥ सेना नयति सेनानी ॥ ४ ॥ शिखी वाहनमस्य
शिखिवाहन यौगिकत्वाद् मयूररथ इत्यादयः ॥ ५ ॥ षण्णा मातृणामपत्य
पाण्मातुर ॥ ६ ॥ ब्रह्म चरतीत्येवशीलो ब्रह्मचारी ॥ ७ ॥ गङ्गाया उमाया
कृत्तिकाना च सुत गङ्गासुत उमासुत कृत्तिमासुत यौगिकत्वाद् गाङ्गेय पार्व-
तीनन्दन बाहुलेय इत्यादयः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ १२२ ॥ द्वादशाऽष्टाणि
अस्य द्वादशाक्ष पण्मुखत्वात् ॥ ११ ॥ महत् तेजोऽस्य महातेजा ॥ १२ ॥
कामयते ब्रह्म कुमार कमेरत उच्च ॥ (उगा-४०९) ॥ इत्यार कृत्तितो
ब्रह्मचारित्वाद् मार स्मरोऽस्येति वा ॥ १३ ॥ पद् मुखान्यस्य पण्मुख अग्नि-
पत्नीना षण्णा स्तनपानत्वात् ॥ १४ ॥ गूहति सेनां गुह ॥ १ ॥ विशाखामु-
जातो विशाख मत्तुसन्ध्यादेरण् ॥ ६ । ३ । ८९ ॥ इत्यण् तस्य
' बहुलानुराधा-' ॥ ६ । ३ । १०७ ॥ इति उप ॥ १६ ॥ शक्तिमायुध
विभति शक्तिभृत्, यौगिकत्वात् शक्तिपार्ष्णीरित्यादयः ॥ १७ ॥ कायस्य निरे

१२० ॥ दधाति धारयति भूतानिति धाता ॥ १७ ॥ विदधाति विधाता ॥ १८ ॥ विधति
 स्रजति विधि, नाम्युपान्तत्वात् कि ॥ १९ ॥ विधति वेधा ' अग ' ॥ (उणा
 १५५) ॥ इत्यम् ॥ २० ॥ ध्रुवत्वाद् ध्रुव ॥ २१ ॥ पुराणानि गायति पुराणम्
 ॥ २२ ॥ हमेन गच्छति हमग, यौगिस्त्वात् श्वेतपत्ररप ॥ २३ ॥ विद्याय
 रेतोऽस्य विश्वरेता ॥ २४ ॥ प्रचाना पति प्रचापति, प्रचाया दुहितु पतिरिति
 वा " प्रचापति स्वा दुहितरमकामयत " इति ध्रुते ॥ २५ ॥ ग्रहन्नि वधन्ते
 चगचराणि भूतान्यत्र ब्रह्मा पुष्पावल्लि " ग्रहेनाऽच " ॥ (उणा- ११३) ॥
 इति मन् ॥ २६ ॥ चत्वारि मुग्गायस्य चतुमुग् ॥ २७ ॥ भवान्त ऋति
 भवान्तदृत् ॥ २८ ॥ जगता म्ना जगत्स्ता यौगिस्त्वाद् निदृष्ट इत्यादय
 ॥ २९ ॥ मरोरुहमानमस्य सरोरुहासन ॥ ३० ॥ १२६ ॥ श मुख तत्र भवति शम्भु ॥
 ३१ ॥ शत वृत्तानामस्य शतवृत्ति ॥ ३२ ॥ स्रजति स्रष्टा ॥ ३३ ॥ सुराणा
 ज्येष्ठ मुग्ज्येष्ठ ॥ ३४ ॥ विरिद्धे विरिञ्चन विदमगगन " ॥ (उणा- ७) ॥
 इत्यादिना निपात्यते ॥ ३५ ॥ हिरण्य गभऽस्य हिरण्यगभ, हिरण्यस्य गर्भा
 वा हिरण्यवणत्रह्माण्डप्रभवत्वात् यत् पुराणम्—

हिरण्यवणमभयद्राण्डमुदमेगयम् ।

तत्र जज्ञे स्वयं ब्रह्मा म्वयमभ्लासविभुत ॥ १ ॥ २६ ॥

भूरादान् मम लोकानीष्टे लेशे ॥ ३७ ॥ नाभे, पद्मात्, आत्मन इ भवति
 नाभिभू, पद्मभू आत्मभू, यौगिस्त्वात् नाभिज मा कमलज मा आत्मयो
 निरित्यादय ॥ ३८ ॥ २९ ॥ ४० ॥

शेषत्रात्र— ब्रह्मा तु क्षेत्रं पुरुष मनत् ॥ १२७ ॥

विष्णुजिष्णुजनार्दनौ हरिहृषीकेशाच्युता केशवो

दाशार्ह पुरुषोत्तमोऽब्धिगयनोपेन्द्रावजेन्द्रानुजौ ।

त्रिप्रक्षेननारायणो जलगयो नारायण श्रीपति-

र्देत्यारिश्च पुराणयजपुरपस्तादर्थध्वजोऽधोक्षज ॥ १२८ ॥

गोविन्दपद्मिन्दुमुकुन्दकृष्णा

वैकुण्ठपद्मेगयपद्मनाभा ।

वृषाकपिर्माधवनामुदेवौ

विश्वम्भर श्रीधरविश्वरूपौ ॥ १२९ ॥

दामोदर शौरिसनातनौ त्रिधु

पीताम्बरो मार्जजिनौ तुमोदक ।

त्रिप्रक्रमो जह्नुचतुर्भुजो पुन-

रूपाली जृम्भन्तो लिम्प स्वर्गेऽस्मिन्निष्पन्नी ।
 लम्बवर्णा महाशीर्षां हस्तिवर्ण प्रमदन ॥ ५ ॥
 ज्वालानिहो धमधम सङ्गत क्षेमस पुल ।
 भीषन्तो ग्राहस सिन्धो धीरुण्डो मकरानन ॥ ६ ॥
 पिशिताक्षी महाकुण्डो नत्सारिरहिलोचन ।
 कूणकुण्डो महानानु मोठमोटि शिखर ॥ ७ ॥
 वेतालो लोमवेतास्तामस मुमहासपि ।
 उतुङ्गो गृध्रजम्बून् कण्डानस्सलानसा ।
 चमग्रावो जलोमादो ज्वालावन्तो विहण्डन ।
 हृदयो वतुल पाण्डुमुण्डिरित्याप्तोऽपरे ॥ ९ ॥ १२४ ॥

द्रुहिणो विरञ्चिर्दुघणो चिरिञ्च
 परमेष्ठ्यजोऽष्टश्रवण स्वयभू ।

कमन कवि सात्त्विकवेदगर्भा
 स्थविर शतानन्दपितामहौ क ॥ १२५ ॥

धाता विधाता त्रिधिवेधमौ ध्रुव
 पुराणगो हसगविश्वरेतसौ ।

प्रजापतिर्ब्रह्म चतुर्मुखो भवा
 न्तकृत् अगन्वर्त्तुसरोरुहासनौ ॥ १२६ ॥

शम्भु शतधृति स्रष्टा सुरज्येष्ठो विरिञ्चन ।

हिरण्यगर्भो लोकेशो नाभिपद्मात्मभूरपि ॥ १२७ ॥

द्रुह्यत्यग्रेभ्यो द्रुहिण ऋदुहे नित् ॥ (उणा-१९) ॥ इताण ॥ १ ॥
 विरिङ्गे सूते विरिञ्चि 'वौ रिचे स्वरान् नोऽतः ॥ (उणा-६१७) ॥ इति इ
 ॥ २ ॥ द्रुह्यतेऽनेन दुघण कुठार दुघण इव दुघण ससार छेदनात् ॥ ३ ॥
 विरिङ्गे सूते विभिर्हैस रिच्यत उह्यते वा विरिञ्च पृथोदरादित्वात् साधु ॥ ४ ॥
 परमे पदे तिष्ठतीति परमेष्ठी परमात् नित् ॥ (उणा-९२५) ॥ इतीति 'भीरु
 प्रानादय ॥ २१३१३३ ॥ इति पत्वम् सप्तम्या अलुप् च ॥ ५ ॥ न जायत
 इति अज ॥ ६ ॥ अष्टौ श्रवणान्यस्य चतुसुरात्वात् अष्टश्रवण ॥ ७ ॥ स्वय
 भवति स्वयभू ॥ ८ ॥ कामयतऽभिलषति मुता कमन ॥ ९ ॥ कर्ते वेदान् कवि
 ॥ १० ॥ सत्त्वानि प्रयोजनमस्य सात्त्विक ॥ ११ ॥ वेदा गर्भऽस्य वदगर्भ ॥ १२ ॥
 स्थविर पुराणपुरातनात् ॥ १३ ॥ 'तमान' दानामस्य 'तानन्द' ॥ १४ ॥ पितृ
 णामपि पिता पितामह पित्रोऽग्रामाद ॥ १५ ॥ १६३॥१५॥ कायतीति क ॥ १६ ॥

कृष्णवर्णत्वात् कृष्ण ॥ २७ ॥ विमुण्ठाया इदमपत्य वैकुण्ठ , यद् विष्णुपुराणे
चाक्षुषे चान्तरे देवो वैकुण्ठ पुरुषोत्तम ।
विमुण्ठायामथो जने वैकुण्ठैर्देवतै सह ॥ १ ॥

विकुण्ठेरादिवराह्या अपत्यमिति वा विकुण्ठितसिंहादिवक्त्रो वा, सहितासु तथा
दशनात् ॥ २८ ॥ पद्मे शेते पद्मेऽय “ गयवामिवामेष्वफालात् ” ॥ ३१०॥२५ ॥
इति सप्तम्या अलुप् ॥ २९ ॥ पद्म नाभावस्य पद्मनाम ‘ नाभेनाग्नि ’ ॥ ७१३।
१३४ ॥ इत्यप् समासान्त ॥ ३० ॥ वृषो धम कपिवराहस्ताद्रूप्याद् वृषाऽपि ,
यत् पुराणम्

कपिवराहश्चेष्टश्च धमश्च वृष उच्यते ।

तस्माद् वृषाकपिं प्राह काश्यपो मा प्रचापति ॥ १ ॥

वृष दानवमाकम्पितवान् वा, पृषोदरादित्वात् ॥ ३१ ॥ माया लक्ष्म्या धवो
भता माधव , मधोरपत्य वा ॥ ३२ ॥ वसुदेवस्याऽपत्य वासुदेव , वृष्णित्राद् अण्
॥ ३३ ॥ वि व विभर्ति वि वभर ‘ भृवृषि ॥ ५१११११० ॥ इति ख ॥ ३४ ॥
श्रिय वरति श्रीधर ॥ ३५ ॥ विश्व रूपमस्य विश्वम्भ ॥ ३६ ॥ १०९ ॥ दाम
उदरेऽस्य दामोदर , गाल्ये हि चापलाद् दाम्ना बद्धोऽभूत् ॥ ३७ ॥ सूरस्याऽपत्य
वृद्ध मोरि , बाह्यादित्वाद् इज् ॥ ३८ ॥ मना भव सनातन , अव्ययत्वात् तनट्
॥ ३९ ॥ विध्यति दैत्यान् विधु पृथाहपि ’ ॥ (उणा-७०९) ॥ इति कु ॥
४० ॥ पीतमम्बरमस्य पीताम्बर ॥ ४१ ॥ मानयति पाप मान , मा लक्ष्मीमजं
यतीति वा ॥ ४२ ॥ जयति दैत्यान् जिन ॥ ४३ ॥ कु पृश्ना मोदयति कुमोदक
॥ ४४ ॥ त्रयो विशिष्टा क्रमा सृष्टिस्थितिप्रलयलक्षणा शक्तयोऽस्य त्रिविक्रम ,
त्रिपु लोकेषु विक्रम पादविद्यासोऽस्येति वा ॥ ४५ ॥ जहाति मुञ्चति पादाङ्गुष्ठाद्
गङ्गामिति जहु हो जह् च ॥ (उणा-७८९) ॥ इति नु ॥ ४६ ॥ चत्वारो भुजा
अस्य चतुर्भुज ॥ ४७ ॥ पुनर्वस्योजात पुनर्वसु बहुलानुराधा ॥ ६१३१०७ ॥
इति भाऽणो लुप् पुनर्वस्वस्येति वा ॥ ४८ ॥ शतमावता अस्य शतावत ॥ ४९ ॥
गदस्याऽग्रजो गदाग्रज ॥ ५० ॥ स्वतो भवति स्वभू ॥ ५१॥१३० ॥ मुञ्चवर्ण
केशयुक्तत्वात् मुञ्चकेशी यत् पुराणम्—

स शूलतेजसाऽऽविष्टो नारायणाविभुस्तदा ।

वभूव मुञ्चवर्णश्च ततोऽह मुञ्चकेशवान् ॥ १ ॥ ५२ ॥

वनमालाऽस्त्यस्य वनमाला , शिखादित्वादिन् ॥ ५३ ॥ पुण्डराके इवा
ऽक्षिणी जस्य पुण्डराकाक्ष ॥ ५४ ॥ विभर्ति वि व वभ्रु हनिया ॥ (उणा-
७३३) ॥ इति कु द्वित्व च ॥ ५५ ॥ शशाकारा विन्दवो लाञ्छनमस्य शश
विन्दु ॥ ५६ ॥ विधति सृजति वेधा ॥ ५७ ॥ पृश्नि शृङ्गमस्य पृश्निशृङ्ग ॥ ५८ ॥
धरणा धरति धरणाधर , यौगिकत्वाद् महाधरादय ॥ ५९ ॥ आत्मनो भवति

र्वसु शतावर्तगदाग्रजौ स्वभू ॥ १३० ॥

मुञ्जकेशिवनमालिपुण्डरी-

काक्षवभुशशविन्दुवेधस ।

प्रश्रिशृङ्गधरणीधरात्मभू-

पाण्डवायनसुवर्णविन्दव ॥ १३१ ॥

श्रीवत्सो देवकीसूनुर्गोपेन्द्रो विष्टरश्रवा ।

सोमसिन्धुर्जगन्नाथो गोवर्धनधरोऽपि च ॥ १३२ ॥

यदुनाथो गदाशार्ङ्गचक्रश्रीवत्सशङ्करभृत् ।

वेवेष्टि व्याप्नोति विश्व विष्णु ' विपे क्ति ' ॥ (उणा ७६९) ॥ इति
णुक् ॥ १ ॥ जयनशीलो जिष्णु ॥ २ ॥ जनान् अदयति जनार्दन ॥ ३ ॥ हृति
पाप हरि ॥ ४ ॥ हृषीकाणमिन्द्रियाणामीशो वशिता हृषीकेश ॥ ५ ॥ न
च्यवते अच्युत ॥ ६ ॥ प्रशस्ता केशा सत्यस्य केशव ' केशाद् व ' ॥ ७ ।
२ । ८३ ॥ इति व ॥ ७ ॥ दशाहो वसुदेवस्तस्यापत्य दाशाह ' ऋषिवृष्ण्यध
क ' ॥ ६ । १ । ६१ ॥ इत्यण्, दशार्ह एव वा दाशाह, प्रज्ञावण् ॥ ८ ॥ पुंस्वे
धूतम पुरुषोत्तम ॥ ९ ॥ अर्धो शयनमस्य अग्निशयन ॥ १० ॥ इन्द्रमुपगतो
ऽनुजत्वाद् उपेन्द्र ॥ ११ ॥ न जायत इति अज ॥ ११ ॥ इन्द्रस्यानुज इन्द्रा
नुज, इन्द्रमातुरदितेर्गर्भे बलिनिग्रहार्थं वामनरूपेणात्पन्नत्वात्, यद् माघ

दीप्तिनिर्जिताविरोचनादय या विरोचनमुतादभाप्सत ।

आत्मभूरवरजाखिलप्रज स्वपतेरवरजत्वमाययौ ॥ १ ॥

यौगिकत्वाद् वासवावरजादय ॥ १३ ॥ विष्वक् सवव्यापिनी विपृची वा सेना
ऽस्य विष्वक्सेन ॥ १४ ॥ नरा आपो भूतानि वा तान्ययते नरायण नद्यादित्वादन,
यदुक्तम् ' आपो नरा इति प्रोक्ता तथा नरा जातानि भूतानि ॥ १५ ॥
जले शेते जलशय जलेशयोऽपि ॥ १६ ॥ नरस्याऽपत्य नारायण, नडादित्वा
जायनण् नारमम्मय नरसमूहो वाऽयनमस्येति वा ॥ १७ ॥ श्रिय पति धा
पति यौगिकत्वाद् लम्बीनाथ इत्यादय ॥ १८ ॥ दैत्यानामरि दैत्यारि ॥ १९ ॥
पुराणयज्ञशब्दाभ्या पुरुष पुराणश्वासौ पुरुष च पुराणपुरुष यनेषु पुरुषो यज्ञपुरुष
॥ २० ॥ २१ ॥ ताक्ष्या ध्वनाऽस्य ताक्ष्यध्वज यौगिकत्वाद् गरुडाङ्क इत्यादय
॥ २२ ॥ अथ कृत्वाऽक्षाणीन्द्रियाणि जातोऽधोक्षज अधोऽभाणा जितेन्द्रि
याणा जायते प्रत्यक्षीभवति वा, अक्षज गानमधोऽस्येति वा ॥ २३ ॥ १२८ ॥ गा भुव
विन्दान गोविन्द वराहरूपेणोद्धारात् निगवादनाम्नि ॥ ५१ ॥ १६१ ॥ इति श गो
पत्वात् वा ॥ २४ ॥ पङ् विन्दवो लाञ्छनभूता अस्य पदविन्दु ॥ २५ ॥ मुञ्जति
पापिनो मुकुन्द मुचेडुदुदुकुश ' ॥ (उणा २१०) ॥ इति डुमुन्द ॥ २६ ॥

शङ्खेश श्रीवराह सदायोगी मुयामुन ॥

मधुधेनुकृचाणूरपूतनायमलार्जुना ॥ १३३ ॥

कालनेमिहयग्रीवशक्रटारिष्टकैटभा ।

कसकेशिमुग साल्वमैन्दद्विविदराहव ॥ १३४ ॥

हिरण्यकशिपुर्गोण कालीयो नरको बलि ।

शिगुपालश्चास्य वभ्या

मयते मधु ॥ १ ॥ धेनु कायति धेनुम् ॥ २ ॥ चणति शब्दायते प्रति
महाह्वाने चाणूर “महिकणिचणि ॥ (उणा-४२८) ॥ इति पूर ॥ ३ ॥ पुनाति
पूतना “पृषूभ्या कित्” ॥ (उणा-२९३) ॥ इति तन ॥ ४ ॥ यमलक्ष्मणौ
अजुनश्रौ यमलाजुनौ ॥ ५ ॥ १३३ ॥ कालस्य नेमिरिव कालनेमि ॥ ६ ॥ हय
स्येव ग्रीवाऽस्य हयग्राव ॥ ७ ॥ शक्रटारकारत्वात् शक्रट ॥ ८ ॥ न विद्यते रिष्ट
क्षेममस्माद् अरिष्ट ॥ ९ ॥ कैतवेन भाति कैटभ, पृषोदरादित्वात् ॥ १० ॥
कामयते जय कम मावाचमि” ॥ (उणा-५६४) ॥ इति स ॥ ११ ॥ केशा
मत्यस्य केशी ॥ १२ ॥ मुरति चेष्टयति मुर ॥ १३ ॥ मत्वा आभिचनो निग्रासोऽस्य
मात्व ‘मिध्वादेरज्’ ॥ ६।३।२१६ ॥ इत्यज्, सलति गच्छनाति वा ‘सलेर्णिच्’ वा
॥ (उणा-५१०) ॥ इति व ॥ १४ ॥ मया लभ्या इदति मेन्द, प्रज्ञावणि मैन्द
॥ १५ ॥ द्वयो त्रेताद्वापरयोर्विदो द्विविद ॥ १६ ॥ रहति गृहीत्वा सूयाचन्द्रमसो
राहु ॥ १७ ॥ १३४ ॥ हिरण्येन युक्त कशिपुस्य हिरण्यकशिपु ॥ १८ ॥
चाणयति युद्धाय रिपून् वाण ॥ १९ ॥ के पानीये आल्योऽस्य कालीय पृषोदरा
दित्वात् ॥ २० ॥ नृणाति नरक ढूङ्ङु ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यज् ॥ २१ ॥
बलति बलि ‘पदिपठि ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ ॥ २२ ॥ शिशून् पालयति
शिगुपाल ॥ २३ ॥ एते त्रयोविंशतिरस्य विष्णोऽय्या यौगिप्त्वात् तेन मधु
मथन धेनुम्भ्वमी चाणूरमूदन, पूतनाद्वपण यमलाजुनभञ्जन कालनेमिहर,
हयग्रीवरिपु, शक्रटारि अरिष्टहा कैटभारि कसजित् केशिहा मुरारि साल्वा
रि मैन्दमदन, द्विविदारि राहुमूधहर हिरण्यकशिपुदारण वाणचित्, कालि
यदमन नरकारि बलिमथन शिगुपालनिसूदन इति विष्णोनामानि भवन्ति ॥

वैनतेयस्तु ग्राहनम् ॥ १३५ ॥

विष्णोवाहन वैनतेय तेन वैनतेयवाहन गहटगामी इत्यादि सिद्धम् ॥ १३५ ॥

शङ्खोऽस्य पाञ्चजन्य

पञ्चने पाताले भव पाञ्चजन्य “गम्भीरपञ्चनबहिदवात्” ॥ ६।३।१३५ ॥
इति च ॥ १ ॥

आत्मभू ॥ ६० ॥ पाण्डवानयते पाण्डवायन ॥ ६१ ॥ सुवर्णवर्णा बिन्दवो लाञ्छ
नान्यस्य सुवर्णरिन्दु ॥ ६२ ॥ १३१ ॥ श्रीवत्सो हृदि अस्य श्रीवत्स ॥ ६३ ॥
देवक्या सूनु देवर्षासूनु ॥ ६४ ॥ गोपानामिन्द्रो गोपन्द्र ॥ ६५ ॥ विष्टरे इव
श्रवसी अस्य विष्टरश्रवा ॥ ६६ ॥ सोमोऽभिगम्य सिंधुरस्य सोममिधु ॥ ६७ ॥
जगता नाथो जगन्नाथ ॥ ६८ ॥ गोवधन धरति गोवधनधर ॥ ६९ ॥ १३० ॥
यदूना नाथो यदुनाथ ॥ ७० ॥ गदा शार्ङ्ग चक्र, श्रीवत्स, शङ्ख च विभात
गदामृत, शार्ङ्गमृत चक्रमृत, श्रीवत्समृत शङ्खमृत, यौगिस्त्वाद् गदाधर,
शार्ङ्गा चक्रपाणि, श्रीवत्साङ्ग, शङ्खपाणिरित्यादय ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥
७४ ॥ ७५ ॥

शेषान्न-

नारायणे तीर्थपाद पुण्यश्लोको बलिदम ।
उरुकमोरुगायौ च तमोन्न श्रवणोऽपि च ॥ १ ॥
उदारयिलतापण सुभद्र पाशुनालिङ्ग ।
चतुर्व्यूहो नवव्यूहो नवशक्ति पङ्कजित् ॥ २ ॥
द्वादशमूल शतक्रो दशावतार एकदम् ।
हिरण्यनेश सोमोऽहिस्त्रिधामा त्रिकुत् त्रिपात् ॥ ३ ॥
मानञ्जर पराविद्ध पृथ्विगर्भोऽपराजित ।
हिरण्यनाभ श्रागभा वृषोत्साह सहस्रजित् ॥ ४ ॥
ऊर्ध्वकमा यज्ञधरो धमनेमिरसयुत ।
पुरुषो योगनिद्रातु खण्डास्य शलिकाऽजितौ ॥ ५ ॥
काङ्कुण्डो वरारोह श्रीकरो वायुवाहन ।
बधमानश्चतुर्दण्डो नृसिंहवपुरव्यय ॥ ६ ॥
कपिलो भद्रकपिल मुपेण समितिञ्जय ।
क्रतुधामा वामुभद्रो बहुरूपो महाक्रम ॥ ७ ॥
विधाता धार एकाङ्गो वृषाक्ष मुष्टपोऽक्षज ।
रन्तिदेव सिंधुपुत्रो जितमन्युः प्रोदर ॥ ८ ॥
बहुशङ्को रत्नबाहु पुष्पहासो महातपा ।
लोम्नाभ सूम्भनाभो धमनाभ पराक्रम ॥ ९ ॥
पद्महासो महाहस पद्मगभ सरोत्तम ।
शतवीरो महामायो ब्रह्मनाभ सर्गसृष्ट ॥ १० ॥
वृन्दाङ्गोऽधोमुक्तो धन्वी मुधन्वा विश्वभुक् स्थिर ।
शतानन्द शरश्चापि यवनारि प्रमदन ॥ ११ ॥
यज्ञनेमिर्लाहिताक्ष एम्पाद् द्विपद वपि ।
एकशङ्को यमर्षाण् आगन्द शिवर्षातन ॥ १२ ॥

शत्रुर्वेग श्रीवराह मदायोगी मुयामुन ॥

मधुधेनुकचाणूरपूतनायमलार्जुना ॥ १३३ ॥

कालनेभिहयग्रीवशकटारिष्टकैटभा ।

रुमकेशिपुरा साल्वमैन्दद्विनिद्राहव ॥ १३४ ॥

हिरण्यकशिपुर्माण कालीयो नरको बलि ।

शिगुपालश्चाम्य वय्या

मथ्यते मधु ॥ १ ॥ त्रेनु कायति धेनुः ॥ २ ॥ चणति क्षन्दायते प्रति
भगवान्ने चाणूर महिकणिचणि ॥ (उणा-४०८) ॥ इति पूर ॥ ३ ॥ पुनाति
पूतना 'पृषभ्या किन् ॥ (उणा-२९३) ॥ इति तन ॥ ४ ॥ यमलहयौ
अजुनत्र्यौ यमलाजुनौ ॥ ५ ॥ १३३ ॥ कालस्य नेमिरिव कालनेमि ॥ ६ ॥ हय-
स्येव प्रावाऽस्य हयप्राव ॥ ७ ॥ शकटमारत्वात् शकट ॥ ८ ॥ न विद्यते रिष्ट
क्षेममस्माद् अरिष्ट ॥ ९ ॥ ईतेवेन भाति कैटभ, पृषोदरादित्वात् ॥ १० ॥
कामयते जय रुम मावाग्रयमि ॥ (उणा-५६४) ॥ इति स ॥ ११ ॥ केशा
मत्पस्य केशी ॥ १२ ॥ मुरति चेष्टयति मुर ॥ १३ ॥ मत्वा आभिननो निवासोऽस्य
साल्व "मिथ्वादेरज ॥ ६।३।२९६ ॥ इत्यन्, सलति गच्छताति वा 'सलेर्णि' वा
॥ (उणा-५१०) ॥ इति व ॥ १४ ॥ मया लक्ष्म्या इदति मेन प्रज्ञाचणि मैन्द
॥ १५ ॥ द्वयो त्रेताद्वापरयोविदो द्विविद ॥ १६ ॥ रहति गृहीत्वा सूयाचन्द्रमसौ
राहु ॥ १७ ॥ १३४ ॥ हिरण्येन युक्त कशिपुरस्य हिरण्यकशिपु ॥ १८ ॥
वाणयति युद्धाय रिपून् वाण ॥ १९ ॥ के पानीये आलयोऽस्य कालीय पृषोदरा
दित्वात् ॥ २० ॥ नृणाति नरक दृष्टुन् ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यन् ॥ २१ ॥
बलति बलि पदिपठि ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ ॥ २२ ॥ शिशन् पालयति
शिगुपात् ॥ २३ ॥ एते त्रयोविंशतिरस्य विष्णोर्वय्या यौगिस्त्वात् तेन मधु
मथन धेनुरुत्पस चाणूरसदन, पूतनादूषण यमलाजुनभञ्जन, कालनेमिहर,
हयप्रावरिपु, शकटारि अरिष्टहा कैटभारि रुमजित् केशिहा मुरारि साल्वा
रि मैन्दमदन, द्विविदारि राहुमूधहर हिरण्यकशिपुदारण वाणनित् कालि
यदमन नरकारि बलिवन्धन, शिगुपालनिसूदन इति विष्णोनामानि भवन्ति ॥

वैनतेयस्तु वाहनम् ॥ १३५ ॥

विष्णोर्वाहन वैनतेय तेन वैनतेयवाहन गच्छगामी इत्यादि सिद्धम् ॥ १३५ ॥

शङ्खोऽस्य पाञ्चजन्य

पञ्चजने पाताले भव पाञ्चजन्य 'गम्भीरपञ्चजनबहिर्देवात्' ॥ ६।३।१३५ ॥
इति अ ॥ १ ॥

अङ्ग श्रीवत्स

प्रिया युक्तो वत्सो वक्षोऽनेन धीवत्स रोमावनविशेष ॥ १ ॥

असिस्तु नन्दक ।

नन्दयति नन्दक ॥ १ ॥

गदा कौमोदनी

कुमोदकस्य विष्णोरिय कौमोदनी । सहितामु मेण्डादौ च कौपोदनीति पाठ ,
कूपोदकाज्जातेत्याश्रयात् ॥ १ ॥

चाप शार्ङ्ग

शृणाति शार्ङ्ग ' शृङ्गशाङ्गादय " ॥ (उणा-९६) इति गान्तो निपात्यते
शृङ्गस्येदमिति वा ॥ १ ॥

चक्र सुदर्शन ॥ १३६ ॥

सुखेन दृश्यते सुदर्शन शासूयुधि " ॥ ५।३।१४१ ॥ इत्यन पुत्रि-
ज्ञोऽयम् वाचस्पतिस्तु- चक्र सुदर्शनोऽस्त्रियाम्' इत्याह ॥ १ ॥ १३६ ॥

मणि स्यमन्तको हस्ते

सामन्तयति या दीप्तिभि स्यमन्तकं पृथोदरादित्वात् ॥ १ ॥

भुजमध्ये तु कौस्तुभ ।

भुजमय वक्ष कु भुव स्तोभते व्याप्नोति कुस्तुभोऽन्विस्तसाय कौस्तुभ ॥ १ ॥

वसुदेवो भूकश्यपो दिन्दुरानकदुन्दुभि ॥ १३७ ॥

वसुना दाव्यति वसुदेव ॥ १ ॥ भुवि कश्यप इव भूकश्यप ॥ २ ॥ द्विपो
दमयति दिदु ' केवयुभुरण्यु ॥ (उणा-७४६) ॥ इत्यादिशब्दाद् निपात्यते ॥ ३ ॥
हरौ जाते आनना दुदुभयत्रास्य गृहे नेदुरिति आनकदुदुभि , आनकदुदुभो
वसुदेवपितेत्येके ॥ ४ ॥ १३७ ॥

रामो हली मुसलिसात्वतक्रामपाला

सर्कषण प्रियमधुर्नलरौहिणेयौ ।

रविमप्रलम्बयमुनाभिदनन्तताल-

लक्ष्मैककुण्डलसितासितरेवतीगा ॥ १३८ ॥

बलदेवो बलभद्रो नीलनखोऽच्युताग्रज ।

रमते राम ज्वलादित्वाद् ण ॥ १ ॥ हल प्रारणमस्यस्य हली ॥ २ ॥

मुगलमस्त्यस्य मुमली ॥ ३ ॥ मत्वतोऽपत्य, तत्र भवो वा मात्वत “उत्पादेरन्”
 ॥ ६१११९ ॥ इत्यन् ॥ ८ ॥ कामान् पालयति, काम स्मर भ्रातृव्यत्नात् पालय
 ति वा कामपाल ॥ ५ ॥ सकपति यमुना सक्पण ॥ ६ ॥ प्रिय मधु मद्यमस्य
 प्रियमधु ॥ ७ ॥ वलभद्रकदशो वल भामवत् वलमस्यास्ताति वा ॥ ८ ॥ रो
 हिण्या अपत्य रौहिणेय , गुभ्रादित्वादेयण् ॥ ९ ॥ रुक्मिण, प्रलम्ब, यमुना च भिनत्ति
 रुक्मिभित् प्रलम्बभित्, यमुनाभित् यौगित्वाद् रुक्मिदारण , प्रलम्बघ्न , का
 लिन्दाक्पण इत्यादय ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अनन्त शेष , तमूतित्वाद् अनन्त
 ॥ १३ ॥ तालो वृक्षो लक्ष्माऽस्य स ताललक्ष्मा ॥ १४ ॥ एक कुण्डलमस्य एक
 कुण्डल शेषमूतित्वात् ॥ १५ ॥ मित सिताङ्गत्वात्, अमितो नीलाम्बरत्वात्
 मितासित ॥ १६ ॥ रेवत्या इगो रेवताश ॥ १७ ॥ १३८ ॥ वलेन दीव्यति
 वलदेव ॥ १८ ॥ वलेन भद्रो वलभद्र ॥ १९ ॥ नाल वल्लमस्य नीलवल्ल ॥ २० ॥
 अन्युतस्याऽग्रन अन्युताग्रज ॥ २१ ॥

शेष-वात्र—

वलभद्रे तु भद्राङ्ग फालो गुप्तचरो वली ॥

प्रलापी भद्रचलन पौर शेषाहिनामभृत् ॥

मुसल त्वस्य सौनन्द

मुनन्दाया इद सौनन्दम् ॥ १ ॥

हल सर्वतकाह्वयम् ॥ १३९ ॥

सवतयति सहरति शत्रून् सवतकम् ॥ १ ॥ १३९ ॥

लक्ष्मी पद्मा रमा या मा ता सा श्री कमलेन्दिरा ।

हरिप्रिया पद्मवासा क्षीरोदतनयाऽपि च ॥ १४० ॥

लक्ष्यते लक्ष्मी लक्ष्मोऽतश्च ॥ (उणा-७१५) ॥ इति इ ॥ १ ॥
 पद्ममस्त्यस्या पद्मा अभ्रादित्वाद् अ ॥ २ ॥ रमते रमा ॥ ३ ॥ अस्य विष्णो
 भाया इ ॥ ४ ॥ अटति अतति वा आ क्वचित् ॥ ५ ॥ १११७१ ॥ इति ड
 याताति या इत्यखण्ड वा ॥ ५ ॥ मायते सट्यायते पुरपेषु पुमान् अनया मा
 ॥ ६ ॥ तनोति कृद्धि ता ॥ ७ ॥ स्यति दारिद्र्य सा ॥ ८ ॥ श्रयतात्यवशाला
 आ दिशुद्द ॥ ५१०८३ ॥ इत्यादिना क्वपि दीर्घो निपात्यते ॥ ९ ॥ कमल
 मस्त्यस्या कमला ॥ १० ॥ इन्दलनया इन्दिरा मदिमदि ॥ (उणा ४१२)
 ॥ इति बहुवचनादिर ॥ ११ ॥ हरे कृष्णस्य प्रिया हरिप्रिया ॥ १२ ॥ पद्मे
 वासोऽस्या पद्मवासा ॥ १३ ॥ क्षारोदस्य तनया क्षारोदतनया ॥ १४ ॥

शेष-वात्र—

लभ्या तु भर्भरी विणुशक्ति क्षीराधिमानुपी ॥ १४० ॥

अङ्ग श्रीवत्स

धिया युक्तो वत्सो यथोऽनेन श्रीवत्स रोमावतविशेष ॥ १ ॥

असिस्तु नन्दक ।

नन्दयति नन्दक ॥ १ ॥

गदा कौमोदकी

कुमोदरस्य विणोरिय कौमोदकी । सहितासु मेण्डादौ च कौपोदकीति पाठ ,
कूपोदकाच्चातेत्याग्रायात् ॥ १ ॥

चाप शार्ङ्ग

शृणाति शार्ङ्ग ' शृङ्गशाङ्गादय ' ॥ (उणा-१६) इति गा-तो निपात्यते,
शृङ्गस्येन्मिति वा ॥ १ ॥

चक्र सुदर्शन ॥ १३६ ॥

भुवेन दृश्यते सुदर्शन शासूयुधि ' ॥ ५।३।१४१ ॥ इत्यन पुन्नि-
ज्ञोऽयम्, वाचस्पतिस्तु- चक्र सुदर्शनोऽस्त्रियाम् इत्याह ॥ १ ॥ १३६ ॥

मणि स्यमन्तको हस्ते

सामन्तयति वा दीप्तिभि स्यमन्तक पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥

भुजमध्ये तु कौस्तुभ ।

भुजमध्य वक्ष कु भुव स्तोभते व्याप्नोति कुस्तुभोऽन्विस्तस्याय कौस्तुभ ॥ १ ॥

वसुदेवो भूकश्यपो दिन्दुरानकदुन्दुभि ॥ १३७ ॥

वसुना दाव्यति वसुदेव ॥ १ ॥ भुवि कश्यप इव भूकश्यप ॥ २ ॥ द्विपो
दमयति दि-दु वेवयुमुरण्यु ॥ (उणा-७४६) ॥ इत्यादिशब्दाद् निपात्यते ॥ ३ ॥
हरौ जाते आनका दु-दुभय-वास्य गृष्ट नेदुरिति आनकदु-दुभि आनकदु-दुभो
वसुदेवपितेल्येके ॥ ४ ॥ १३७ ॥

रामो हली मुसलिसात्वतकामपाला

सरुर्पण प्रियमधुर्वलराहिण्यौ ।

रुन्मिप्रलम्बयमुनाभिदनन्तताल

लक्ष्मैकमुण्डलसितासितरेवतीशा ॥ १३८ ॥

वलदेवो बलभद्रो नीलवस्त्रोऽच्युताग्रज ।

रमते राम ज्वलादिन्वाद् ण ॥ १ ॥ हल प्रा-रणमस्यस्य हली ॥ २ ॥

मुमलमस्त्यस्य मुमली ॥ ३ ॥ मत्वतोऽपत्य, तत्र भवो वा मान्वत “उत्मादेरन्”
 ॥ ६१११९ ॥ इत्यन् ॥ ४ ॥ कामान् पालयति, काम स्मर भ्रानृव्यत्वात् पालय
 ति वा कामपाल ॥ ५ ॥ सत्पति यमुना सत्पण ॥ ६ ॥ प्रिय मधु मद्यमस्य
 प्रियमधु ॥ ७ ॥ बलभद्रैरुदशो बल भीमवत्, बलमस्यास्ताति वा ॥ ८ ॥ रो
 हिण्या अपत्य रौहिणेय, शुभ्रादित्वादेयण् ॥ ९ ॥ रुक्मिण, प्रलम्ब, यमुना च भिनत्ति
 रुक्मिभित् प्रलम्बभित् यमुनाभित्, यौगिस्त्वाद् रुक्मिदारण प्रलम्बघ्न, का
 लिर्दीन्यण इत्यादय ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अनन्त शेष, तन्मूर्तित्वाद् अनन्त
 ॥ १३ ॥ तालो वृक्षो लक्ष्माऽस्य स ताललक्ष्मा ॥ १४ ॥ एक कुण्डलमस्य एक
 कुण्डल, शेषमूर्तित्वात् ॥ १५ ॥ मित मितान्नत्वात्, अमितो नीलाम्बरत्वात्
 सितासित ॥ १६ ॥ रेवत्या इशो रेवताश ॥ १७ ॥ १३८ ॥ बलेन दीव्यति
 बलदेव ॥ १८ ॥ बलेन भद्रो बलभद्र ॥ १९ ॥ नाल वल्लमस्य नीलवल्ल ॥ २० ॥
 अच्युतस्याऽग्रज अच्युताग्रज ॥ २१ ॥

शेषश्चात्र—

बलभद्रे तु भद्राङ्ग फालो गुप्तचरो बली ॥

प्रलापी भद्रचलन पौर शेषाहिनामभृत् ॥

मुसल त्वस्य सौनन्द

मुनदाया इद सौनन्दम् ॥ १ ॥

हल सर्वतर्काह्वयम् ॥ १३९ ॥

सत्रतयति सहरति शत्रून् सवतम् ॥ १ ॥ १३९ ॥

लक्ष्मी पद्मा रमा या मा ता सा श्री कमलेन्दिरा ।

हरिप्रिया पद्मवासा क्षीरोदतनयाऽपि च ॥ १४० ॥

लक्ष्यते लक्ष्मा लक्ष्मेमाऽतश्च ॥ (उणा-७१५) ॥ इति इ ॥ १ ॥

पद्ममस्त्यस्या पद्मा अभ्रादित्वाद् अ ॥ २ ॥ रमते रमा ॥ ३ ॥ अस्य विष्णो
 भाया इ ॥ ४ ॥ अत्यति अतति वा अत क्वचित् ॥ ५१११७१॥ इति ट
 याताति या इत्यखण्ड वा ॥ ५ ॥ मीयते सरयायते पुरपेषु पुमान् अनया मा
 ॥ ६ ॥ तनोति श्रद्धिं ता ॥ ७ ॥ स्यति दारिद्र्य मा ॥ ८ ॥ श्रयतात्यवशाला
 आ दिष्टुद्द ॥ ५१२१८३ ॥ इत्यादिना त्रिपि दीर्घो निपात्यते ॥ ९ ॥ रमल-
 मस्त्यस्या कमला ॥ १० ॥ इन्दुलनया इन्दिरा मदिमन्दि ॥ (उणा ४१२)
 ॥ इति बहुवचनादिर ॥ ११ ॥ हरे कृष्णस्य प्रिया हरिप्रिया ॥ १२ ॥ पद्मे
 वामोऽस्या पद्मवामा ॥ १३ ॥ क्षीरोदस्य तनया क्षीरोदतनया ॥ १४ ॥

शेषश्चात्र—

लक्ष्म्या तु भर्भरी विष्णुशक्ति क्षीराब्धिमानुषी ॥ १४० ॥

अङ्क श्रीवत्स

धिया युक्तो वसो वक्षोऽनेन भ्रावत्स रोमावतविशेष ॥ १ ॥

असिस्तु नन्दन ।

नन्दयति नन्दन ॥ १ ॥

गदा कौमोदनी

कुमोदकस्य विष्णोरिय कौमोदना । सहितासु मेण्डादौ च कौपोदनाति पाठ ,
कूपोदकाज्जातेत्यान्नायात् ॥ १ ॥

चाप शार्ङ्ग

शृणाति शार्ङ्ग " शृङ्गशार्ङ्गादय " ॥ (उणा-९६) इति गातो निपात्यते,
शृङ्गस्येदमिति वा ॥ १ ॥

चक्र सुदर्शन ॥ १३६ ॥

भुवेन दृश्यते सुदर्शन शासूयुधि " ॥ ५।३।१४१ ॥ इत्यन पुलि
झोऽयम् वाचस्पतिस्तु- चक्र सुदर्शनोऽस्त्रियाम् इत्याह ॥ १ ॥ १३६ ॥

मणि स्यमन्तको हस्ते

सामन्तयति वा दीप्तिभि स्यमन्तक पृथोदरादित्वात् ॥ १ ॥

भुजमध्ये तु कौस्तुभ ।

भुजमभ्य वक्ष कु भुव स्तोमते व्याप्नोति कुस्तुभोऽच्यिस्तस्याय कौस्तुभ ॥ १ ॥

वसुदेवो भूकश्यपो दिन्दुरानकदुन्दुभि ॥ १३७ ॥

वसुना दाव्यति वसुदेव ॥ १ ॥ भुवि कश्यप इव भूकश्यप ॥ २ ॥ द्विपो
दमयति दिदु केवयुभुरण्यु ॥ (उणा-७४६) ॥ इत्यादिशब्दाद् निपात्यते ॥ ३ ॥
हरौ जाते आनका दुदुभयश्चास्य गृहे नेदुरिति आनकदुन्दुभि , आनकदुन्दुभो
वसुदेवपितेत्येके ॥ ४ ॥ १३७ ॥

रामो हली मुसलिसात्वतक्रामपाला

सकर्पण प्रियमधुर्लरोहिणेयौ ।

रुन्मिप्रलम्बयमुनाभिदनन्तताल

लक्ष्मैककुण्डलसितासितरेवतीशा ॥ १३८ ॥

बलदेवो बलभद्रो नीलपल्लोऽच्युताग्रज ।

रमते राम ज्वलादित्वाद् ण ॥ १ ॥ हल प्रारणमस्यस्य हली ॥ २ ॥

मुमलमस्यस्य मुमली ॥ ३ ॥ मत्वतोऽपत्य, तत्र भवो वा मात्वत “उत्पादेरन्”
 ॥ ६।१।१९ ॥ इत्यन् ॥ ४ ॥ रामान् पालयति, काम स्मर भ्रातृव्यत्वात् पालय
 ति वा कामपाल ॥ ५ ॥ सङ्गति यमुना सङ्गण ॥ ६ ॥ प्रिय मधु मधमस्य
 प्रियमधु ॥ ७ ॥ बलभद्रन्दशो बल भामवन् बलमस्थास्ताति वा ॥ ८ ॥ रो
 हिण्या अपत्य रौहिणेय, शुभ्रादित्वादयन् ॥ ९ ॥ रुक्मिण, प्रलम्ब, यमुना च भिनत्ति
 रुक्मिभित् प्रलम्बभित् यमुनाभित्, यौगिकत्वाद् रुक्मिदारण, प्रलम्बघ्न, का
 लिन्दाङ्गण इत्यादय ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अनन्त गेय, तन्मूर्तित्वाद् अनन्त
 ॥ १३ ॥ तालो वृक्षो लक्ष्माऽस्य स ताललक्ष्मा ॥ १४ ॥ एक कुण्डलमस्य एक
 कुण्डल, शेषमूर्तित्वात् ॥ १५ ॥ मित सिताङ्गत्वात्, असितो नीलाम्बरत्वात्
 सितासित ॥ १६ ॥ रेवत्या इशो रेवताश ॥ १७ ॥ १३८ ॥ वलेन दाव्यति
 बलदेव ॥ १८ ॥ वलेन भद्रो बलभद्र ॥ १९ ॥ नाल बल्लमस्य नीलबल्ल ॥ २० ॥
 अन्नुतस्याऽप्रज अन्युताप्रज ॥ २१ ॥

शेषश्चात्र—

बलभद्रे तु भद्राङ्ग फालो गुप्तचरो बली ॥

प्रलापी भद्रबलन पौर शेषाहिनामभून् ॥

मुसल त्वस्य सौनन्द

मुनदाया इद सौनन्दम् ॥ १ ॥

हल सर्वर्तकाह्वयम् ॥ १३९ ॥

सवतयति सहरति शत्रून् सवतम् ॥ १ ॥ १३९ ॥

लक्ष्मी पद्मा रमा या मा ता सा श्री कमलेन्दिरा ।

हरिप्रिया पद्मवासा क्षीरोदतनयाऽपि च ॥ १४० ॥

लभ्यते लक्ष्मा लक्ष्मेमाऽतः ॥ (उणा-७१५) ॥ इति इ ॥ १ ॥

पद्ममस्यस्या पद्मा अभ्रादित्वाद् अ ॥ २ ॥ रमते रमा ॥ ३ ॥ अस्य विष्णो
 भाया इ ॥ ४ ॥ अटति अतति वा आ क्वचिन् ॥ ५ ॥ ११।१७१ ॥ इति ट,
 याताति या इत्यखण्ड वा ॥ ५ ॥ मीयते सत्यायते पुरपेषु पुमान् अनया मा
 ॥ ६ ॥ तनोति ऋद्धि ता ॥ ७ ॥ स्यति दारिद्र्य सा ॥ ८ ॥ श्रयतात्यवशाला
 श्री दिशुद्द ॥ ५।२।८३ ॥ इत्यादिना क्विपि दाघो निपात्यते ॥ ९ ॥ कमल
 मस्यस्या कमला ॥ १० ॥ इन्दत्यनया इन्दिरा ‘मदिमन्दि’ ॥ (उणा ४१२)
 ॥ इति बहुवचनादिर ॥ ११ ॥ हरे कृष्णस्य प्रिया हरिप्रिया ॥ १२ ॥ पद्मे
 वामोऽस्या पद्मवासा ॥ १३ ॥ क्षारोदस्य तनया क्षारोदतनया ॥ १४ ॥

शेषश्चात्र—

लभ्या तु भर्भरी विष्णुशक्ति क्षीराब्धिमानुषी ॥ १४० ॥

अङ्ग श्रीवत्स

धिया युक्तो वत्सो वक्षोऽनेन श्रीवत्स रोमावतविशेष ॥ १ ॥

असिस्तु नन्दन ।

नन्दयति नन्दन ॥ १ ॥

गदा कौमोदनी

कुमोदकस्य विष्णोरिय कौमोदनी । सहितासु मेण्टादौ च कौपोदनाति पाठ
कूपोदकाज्जातेत्यान्नायात् ॥ १ ॥

चाप शार्ङ्ग

शृणाति शार्ङ्ग “ शृङ्गशाङ्गादय ” ॥ (उणा-९६) इति गान्तो निपात्यते
शृङ्गस्येदमिति वा ॥ १ ॥

चक्र सुदर्शन ॥ १३६ ॥

सुप्तेन दृश्यते सुदर्शन शासूयुधि ' ॥ ५।३।१४१ ॥ इत्यन पुलि-
क्षोऽयम् वाचस्पतिस्तु- ' चक्र सुदर्शनोऽस्त्रियाम् इत्याह ॥ १ ॥ १३६ ॥

मणि स्यमन्तको हस्ते

सामन्तयति या दीप्तिभि स्यमन्तक पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥

भुजमध्ये तु कौस्तुभ ।

भुजमध्य वक्ष कु भुव स्तोभते व्याप्नोति कुस्तुभोऽन्धिसनस्याय कौस्तुभ ॥ १ ॥

वसुदेवो भूरुश्यपो दिन्दुरानकदुन्दुभि ॥ १३७ ॥

वसुना दाव्यति वसुदेव ॥ १ ॥ भुवि कश्यप इव भूरुश्यप ॥ २ ॥ द्विपो
दमयति दिदु ' केवयुभुरण्यु ॥ (उणा-७४६) ॥ इत्यादिश-दाद् निपात्यते ॥ ३ ॥
हरौ जाते आनरा दुदुभय-दास्य गृहे नेदुरिति आनकदुदुभि , आनकदुदुभो
वसुदेवपितृलेक ॥ ४ ॥ १३७ ॥

रामो हली मुसलिसात्वतकामपाला

सरुर्पण प्रियमधुर्गलरौहिणेयौ ।

रुक्मिप्रलम्बयमुनाभिदनन्तताल

लक्ष्मैकमुण्डलसितासितरेवतीशा ॥ १३८ ॥

बलदेवो बलभद्रो नीलवस्त्रोऽच्युताग्रज ।

रमते राम उज्जलादिवाद् ण ॥ १ ॥ इल प्रदरणमस्यस्य हर्ली ॥ ॥

मुगलमस्त्यस्य मुमला ॥ ३ ॥ मत्वतोऽपर्य तत्र भवो वा मातृत्त “उत्मादेरन्”
 ॥ ६११११९ ॥ इत्यन् ॥ ४ ॥ कामान् पालयति, काम स्मर भ्रातृव्यत्वात् पालय
 ति वा कामपाल ॥ ५ ॥ सकयति यमुना सङ्गण ॥ ६ ॥ प्रिय मधु मयमस्य
 प्रियमधु ॥ ७ ॥ बलभद्रं दशो बल भीमवन् बलमस्यास्ताति वा ॥ ८ ॥ रो
 हिण्या अपत्य रौहिणेय, गुम्नादित्वादेयन् ॥ ९ ॥ रुक्मिण, प्रलम्ब, यमुना च भिनत्ति
 रुक्मिभित् प्रलम्बभित्, यमुनाभित्, याँगिकत्वाद् रुक्मिदारण, प्रलम्बघ्न, ना
 लिन्दारण इत्यादय ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अनन्त शेष, तन्मूतित्वाद अनन्त
 ॥ १३ ॥ तालो वृथो लक्ष्माऽस्य स ताललक्ष्मा ॥ १४ ॥ एक कुण्डलमस्य एक
 कुण्डल, शेषमूतित्वात् ॥ १५ ॥ सित सिताङ्गत्वात्, असितो नालाम्बरत्वात्
 सितासित ॥ १६ ॥ रेवत्या इशो रेवताश ॥ १७ ॥ १३८ ॥ बलेन दीव्यति
 बलदेव ॥ १८ ॥ बलेन भद्रो बलभद्र ॥ १९ ॥ नाल वल्लभस्य नीलवल्लभ ॥ २० ॥
 अन्युतस्याऽग्रन अन्युताग्रज ॥ २१ ॥

शेषश्चात्र—

बलभद्रे तु भद्राङ्ग फालो गुप्तचरो बली ॥

प्रलापा भद्रचलन पौर शेषाहिनामभृन् ॥

मुसल त्वस्य सौनन्द

मुनन्दाया इद सौनन्दम् ॥ १ ॥

हल सर्वर्तकाह्वयम् ॥ १३९ ॥

सवतयति सहरति शत्रून् सवतस्म ॥ १ ॥ १३९ ॥

लक्ष्मी पद्मा रमा या मा ता सा श्री कमलेन्दिग ।

हरिप्रिया पद्मवासा क्षीरोदतनयाऽपि च ॥ १४० ॥

लभ्यते लक्ष्मा ‘ लक्ष्मेमाऽतत्र ॥ (उणा-७१५) ॥ इति इ ॥ १ ॥

पद्ममस्त्यस्या पद्मा अग्रादित्वाद् अ ॥ २ ॥ रमते रमा ॥ ३ ॥ अस्य विष्णो

भाया इ ॥ ४ ॥ अटति अतति वा आ क्वचिन् ॥ ५११११७१ ॥ इति इ

याताति या इत्यखण्ड वा ॥ ५ ॥ मायते सत्यायते पुरुषेषु पुमान् अनया मा

॥ ६ ॥ तनोति ऋद्धिं ता ॥ ७ ॥ स्यति दारिद्र्य सा ॥ ८ ॥ श्रयतात्यवशाला

था दिद्युद्द ॥ ५१२१८३ ॥ इत्यादिना क्वपि दीर्घो निपात्यते ॥ ९ ॥ नमल

मस्त्यस्या कमला ॥ १० ॥ इन्दत्तनया इन्दिरा मदिमदि ॥ (उणा ४१२)

॥ इति बहुवचनादिर ॥ ११ ॥ हरे कृष्णस्य प्रिया हरिप्रिया ॥ १२ ॥ पद्मे

वासोऽस्या पद्मवासा ॥ १३ ॥ क्षीरोदस्य तनया क्षीरोदतनया ॥ १४ ॥

शेषश्चात्र—

लक्ष्म्या तु भर्भरा विष्णुशक्ति क्षीराब्धिमानुषी ॥ १४० ॥

मदनो जराभीरुरनङ्गमन्मथौ

कमन कलाकेलिरनन्यजोऽङ्गज ।

मधुदीपमारौ मधुसारथि स्मरो

विपमायुधो दर्पककामहृच्छया ॥ १४१ ॥

प्रद्युम्न श्रीनन्दनश्च कन्दर्प पुष्पकेतन ।

मदयति मदन ॥ १ ॥ जराया भीरु जराभीरु ॥ २ ॥ न विद्यतेऽङ्गमस्य अनङ्ग ॥ ३ ॥ मथति चित्त रागिणा मन्मथ ' कृमिमथिभ्या चमनौ च ' ॥ (उणा-१०) ॥ इति अ , द्विवचनस्य च मनादेश मनो मन्नाताति वा पृषोदरादित्वात् मनन मन् चेतना मनो मथ मन्मथ इति वा ॥ ८ ॥ कामयते शृङ्गार कमन ' रम्यादिभ्य क्तरि ' ॥ ५।३।१२६ ॥ इत्यनट ॥ ५ ॥ कलासु केलिरस्य कलाकेलि ॥ ६ ॥ न मनसोऽन्यस्माज्जायते अनन्यज ॥ ७ ॥ अङ्गाज्जायते अङ्गज ॥ ८ ॥ मधो वसन्ते दाप्यते मधुदीप ॥ ९ ॥ मारयति मार ॥ १० ॥ मधु सारथिरस्य मधुसारथि ॥ ११ ॥ स्मरन्त्यनेन स्मर ' पुनान्नि घ ' ॥ ५।३।१३० ॥ १२ ॥ विपमाणि आयुधायस्य विपमायुध पक्षेपुत्वात् ॥ १३ ॥ दपयति दप ॥ १४ ॥ कामयतेऽनेन काम व्यञ्जनाद् घञ् ' ॥ ५।३।१३२ ॥ कामोऽस्त्यस्य वा ॥ १५ ॥ हाद शेते हृच्छय , यौगिकत्वात् मनसि शय ॥ १६ ॥ १४१ ॥ प्रकृष्ट द्युम्न बलमस्य प्रद्युम्न ॥ १७ ॥ श्रिया लक्ष्म्या नन्दन श्रीनन्दन रुक्मिण्या श्रियोऽवतारत्वात् ॥ १८ ॥ क अयय कुत्सायाम् क दर्पोऽस्य कन्दप ॥ १९ ॥ पुष्पाणि केतनमस्य पुष्पकेतन यौगिकत्वात् पुष्पध्वज ॥ २० ॥

शेष-वाच

कामे तु यौवनोद्भेद शिखिमृत्युमहोत्सव ।

शमान्तक सवधधी रागरज्जु प्रकपक ॥ १ ॥

मनोदाही मधन-व ॥

क-तुर्दश्या सस्कृतेऽपि ॥

पुष्पाण्यस्येपुचापास्त्राणि

अस्य कामस्य पुष्पाणि इपुचाण चाप धनु अस्त्रमायुधम् तेन पुष्पेपु , कुसुमबाण पुष्पचाप कुसुमधन्वा पुष्पास्त्र कुसुमायुध काम स्यात् इपुचा पयो सत्यप्यस्त्रत्वे भेदेन ग्रहणम् लोके तथाव्यवहारात् ॥

अरी शवरशूर्पका ॥ १४२ ॥

अरि शवर श शृणोतीति शृत्वा श्लपयति परवायाणि मिर्मते श्लपकश्च तेन शवरारि श्लपारि ॥ १४२ ॥

केतन मीनमकरौ

केतन ध्वज , मीनो मकरश्च , तेन मीनकेतन , क्षपध्वज , मकरकेतन ,
मकरध्वज ॥

वाणा पञ्च

वाणा पञ्चसंख्या , तेन पञ्चबाणो, विपनेषु ॥

रति प्रिया ।

रति प्रिया ऋतुम्, तेन रतिवरो रतिपति ॥

मन शृङ्गारसकल्पात्मानो योनि

मनश्च शृङ्गारश्च सत्पञ्च आत्मा च त योनि तेन मनायोनि चेतोभव ,
शृङ्गारयोनि शृङ्गारजन्मा, सन्त्ययोनि , स्मृतिभू , आत्मयोनि , आत्मभू ॥

मुहद् मधु ॥ १४३ ॥

मधुञ्जत मुहत् सखा, तेन मधुमुहत्, चैनसत् ॥ १४३ ॥

मुतोऽनिरुद्ध ऋष्याङ्क उपेशो ब्रह्मसूत्र स ।

कामस्य मुत न निरुद्धयते स्म अनिरुद्ध ॥ १ ॥ ऋष्यनामा मृगोऽङ्गिश्च यस्य
ऋष्याङ्क यौगिकत्वाद् ऋष्यमेतु ॥ २ ॥ उपा वाणदुहिता तस्या इश उपेश ,
यौगिकत्वाद् उपारमण ॥ ३ ॥ ब्रह्म ज्ञान सूत्रे ब्रह्मम् ॥ ४ ॥

गरुड शाल्मल्यरणावरजो विष्णुवाहनम् ॥ १४४ ॥

सौपणेयो वैनतेय सुपर्ण

सर्परातिर्नज्जिजिद् वज्रतुण्ड ।

पक्षिस्वामी काश्यपि स्वर्णकाय-

स्तार्क्ष्य कामायुर्गर्गस्मान् सुधाह्वत् ॥ १४५ ॥

गिरिति नागात् गरुड ' गृज्जुवृभृभृभृ उट उटञ्च ' ॥ (उणा-१.१३) ॥ नृत्युड ,
गरुडिडयते इति वा पृषोदरादित्वात् अस्य हत्वे गरुड ॥ १ ॥ कून्शात्मला नाम
गरुडस्य राजधानीपवत शात्मन् भीमवत् सोऽस्याऽस्त शात्मली ॥ २ ॥ अह
णस्याऽवरजोऽरणावरज ॥ ३ ॥ विष्णोवाहन विष्णुवाहाम् ॥ ४ ॥ १४४ ॥ सुप
ण्या सुपर्णाया वाऽपत्य सौपर्ण्य ॥ ५ ॥ विनताया अपत्य वनतेय ॥ ६ ॥ शोभ
नानि स्वर्णमयत्वात् पणान्यस्य सुपर्ण ॥ ७ ॥ सपाणामराति सपाराति ॥ ८ ॥
वज्रिण चित्तवान् वज्रिचित् ॥ ९ ॥ वज्रवत् तुण्डमस्य वज्रतुण्ड ॥ १० ॥ पक्षिणा
स्वामी पक्षिस्वामी ॥ ११ ॥ काश्यपस्याऽपत्य काश्यपि ॥ १ ॥ म्वणहृष कायोऽ

मदनो जराभीरुग्नङ्गमन्मथौ

कमन कलाकेलिरनन्यजोऽङ्गज ।

मधुदीपमारौ मधुसारथि स्मरे

विपमायुधो दर्पकृत्कामहृच्छया ॥ १४१ ॥

प्रद्युम्न श्रीनन्दनश्च कन्दर्प पुष्पकेतन ।

मदयति मदन ॥ १ ॥ जराया भीरु जराभीरु ॥ २ ॥ न विद्यतेऽङ्गमस्य
अनङ्ग ॥ ३ ॥ मथति चित्त रागिणा मन्मथ ' क्रमिमयिभ्या चन्मनौ च ' ॥
(उणा-१२) ॥ इति अ , द्विवचनस्य च मनादेश मनो मभ्रातीति वा पृषोद
रादित्वात् मनन मन् चेतना, मनो मथ ममथ इति वा ॥ ८ ॥ कामयते शृङ्गार
कमन रम्यादिभ्य क्तरि ॥ ५।३।१२६ ॥ इत्यनट ॥ ५ ॥ कलासु केलि
रस्य कलाकेलि ॥ ६ ॥ न मनसोऽन्यस्माज्जायते अनन्यज ॥ ७ ॥ अङ्गाज्जायते
अङ्गज ॥ ८ ॥ मथौ वसन्ते दाप्यते मधुदीप ॥ ९ ॥ मारयति मार ॥ १० ॥
मधु सारथिरस्य मधुसारथे ॥ ११ ॥ स्मरन्त्यनेन स्मर पुनान्नि घ ' ॥ ५।३।
१३० ॥ १२ ॥ विपमाणि आयुधायस्य विपमायुध , पश्वेषुत्वात् ॥ १३ ॥ दप
यति दपक ॥ १४ ॥ कामयतेऽनेन काम व्यञ्जनाद् घञ् ' ॥ ५।३।१३२ ॥
कामोऽस्त्यस्य वा ॥ १५ ॥ हृदि शेते हृच्छय यौगिकत्वात् मनसि शय ॥ १६ ॥
१४१ ॥ प्रकृष्ट युम्न बलमस्य प्रद्युम्न ॥ १७ ॥ श्रिया लक्ष्म्या नन्दन श्रीनन्दन ,
रन्मिमण्या श्रियोऽवतारत्वात् ॥ १८ ॥ क अव्यय कुत्सायाम् क दर्पोऽस्य कन्दर्प
॥ १९ ॥ पुष्पाणि कतनमस्य पुष्पकेतन यौगिकत्वात् पुष्प वज ॥ २० ॥

शेषवान्

कामे तु यौवनोद्वेद शिसिमृत्युमहोत्सव ।

शमान्तक सवधवी रागरज्जु प्ररूपक ॥ १ ॥

मनोदाही मथनः ॥

कतुर्दश्या सस्मृतेऽपि ॥

पुष्पाण्यस्येपुचापास्त्राणि

अस्य कामस्य पुष्पाणि इपुचाण चाप धनु अस्त्रमायुधम् तेन पुष्पेषु ,
कुसुमवाण पुष्पचाप कुसुमधन्वा पुष्पास्त्र कुसुमायुध काम स्यात् इपुचा
पयो सत्यप्यस्त्रत्वे भेदेन ग्रहणम् 'गेके' तथाव्यवहारात् ॥

अरी शवरशूर्पकौ ॥ १४२ ॥

अरि शवर श शृणोतीति कृत्वा श्लपयति परवायाणि मिर्मते श्लपकः
तेन शवरारि श्लपारि ॥ १४२ ॥

हसो विश्वन्तर गतो मैत्रावलमुपारगौ ॥ १ ॥

अपुत्रो ब्राह्मण तुम्भ कन्माप पिण्डजातरम् ।

अधिमुह्य श्रेष्ठिनात दमयन्ती महारुपि ॥ २ ॥

गोवित्रह्या महाबोधिवानर शरभो रु ।

शान्तिवादा च हस्ती च कुन्धुश्चेत्येवमादय ॥ ३ ॥ १५ ॥

दश पारमिता प्रनाद्या धारयति दशपारमिताधर , यद् व्याडि —

प्रना पारमिता तारा प्रन्दा च जिनशक्तय ।

मारीची चतुदुवासा मारीचा वज्रनात्यपि ॥ १ ॥

द्वादशाऽक्षीप्यस्य द्वादशाक्ष ॥ १७ ॥ दश बलानि दानशीलक्षान्तिवीय
ध्यानशान्तिबलोपायप्रणिधानज्ञानलक्षणान्यस्य दशबल ॥ १८ ॥ त्रय काया
निमाणाद्या अस्य त्रिमाय ॥ १९ ॥ धिया योगविभूत्या घनो निविट , धिया
घन इव वपिता वा ध्राघन ॥ २० ॥ न विद्यते द्वय ज्ञानार्यौ मित्वेभ्यमेव तान
मस्य अद्वय ॥ २१ ॥ सपूर्णान्त निष्पन्न भद्रमस्य समन्तभद्र ॥ २२ ॥ सम्यग्
गुप्त सगुप्त , योगिनामगम्यत्वात् ॥ २३ ॥ दयैव कूच दयाकूच , यद् व्याडि —
कोष्ठागारोऽभवत् कूर्चो निधिवा तेन तादृश ” ॥ २४ ॥ विनयति शास्ति विनायक
॥ २५ ॥ १४८ ॥ मारान् कामभोधादीन् , लोकान् भूरादीन् , खानि इन्द्रियाणि,
जयति मारजित् , लोभजित् खजित् बौद्धास्तु स्वधमार , क्लेशमार मृत्यु
मार देवपुत्रमारश्चेति चतुरो मारानाहु ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ वर्मण राजते,
धमस्य राजा वा वमराज ॥ २९ ॥ विज्ञान मातृनाऽस्य विज्ञानमातृक ॥ ३० ॥
महाश्वासौ मैत्रश्च महामैत्र ॥ ३१ ॥ मुनीनामिन्द्रो मुनीन्द्र , मुनिस्तु भीम
वत् ॥ ३२ ॥

शेषश्चात्र—

उदे तु भगवान् योगी बुधो विज्ञानदेशन ॥

महासत्त्वो लोकनाथो बोधिरहन् मुनिश्चित ।

गुणान्धिविगतद्वन्द्व ॥

बुद्धा स्यु सप्त ते त्वमी ॥ १४९ ॥

विपश्यी शिखी विश्वभू क्रकुच्छन्दश्च काञ्चन ।

काश्यपश्च

विशेषेण पश्यति विपश्य ज्ञान तदस्यास्ति विपश्यी ॥ १ ॥ शिखाऽस्याऽस्ति
शिखी ॥ २ ॥ विव भवत्यस्माद् विवभू ॥ ३ ॥ क्रमेण कौ च्छदोऽस्य क्रकुच्छन्द ,
पृषोदरादित्वात् ॥ ४ ॥ काञ्चनवणत्वात् काञ्चन ॥ ५ ॥ काश्यपस्याऽपत्य बुद्ध
काश्यप विदादित्वाद् ॥ ६ ॥ इति पञ्च बुद्धा ॥

स्य स्वर्णराय ॥ १३ ॥ तृभस्याऽपत्य ताक्ष्य , गगादित्वाद् यम् ॥ १४ ॥ रामेन
इच्छया आयुरस्य कामायु ॥ १५ ॥ गरुत पक्षा सत्यस्य गरुमान्, ऊम्यादित्वाद्
चत्व न भवति ॥ १६ ॥ सुधां हतवान् सुधाहृत् ॥ १७ ॥

शेषग्रन्थ—

गरुडस्तु विपापह ।

पक्षिमितो महापक्षो महावेगो विशालरु ।

उन्नताश स्वमुखम् शिलाऽनीहाऽहिमुखं च स ॥ १४५ ॥

बुद्धस्तु सुगतो धर्मधातुस्त्रिकालविज्जिन ।

बोधिसत्त्वो महाबोधिरार्य शास्ता तथागत ॥ १४६ ॥

पञ्चज्ञान पडभिजो त्शार्हो दशभूमिग ।

चतुस्त्रिंशज्जातकजो दशपारमिताधर ॥ १४७ ॥

द्वादशाक्षो दशत्रयलक्षिकाय श्रीघनाऽद्वयौ ।

समन्तभद्र सगुप्तो दयाकूर्चो विनायक ॥ १४८ ॥

मारलोकस्वजित् धर्मराजो विज्ञानमातृक ।

महामैत्रो मुनीन्द्रश्च

बुध्यते तत्त्वानि बुद्ध ॥ १ ॥ सर्वं गत्यर्थो ज्ञानाया इति शोभनं गतज्ञानमस्य
सुगत ॥ २ ॥ धम्म सत्त्वोद्धरणं तेनानुविद्धा धानवोऽस्य धम्मधातु ॥ ३ ॥
त्रीन् कालान् वेत्ति त्रिकालवेत् ॥ ४ ॥ जयति भव निम्न ॥ ५ ॥ बोध सत्त्वमस्य
बोधिसत्त्व यद् व्याडि - बोधि स्वबोधनं ज्ञानं तन्मयो वाग्विसत्त्वक ॥ ६ ॥
महती बोधिरस्य महाबोधि ॥ ७ ॥ अयतेऽभिगम्यते आय आरात् पापेभ्य धम्म
भ्यो यात इति वा ॥ ८ ॥ शास्ति विनेयान् शास्ता “ शासिशासि ” ॥ (उणा-
८५७) ॥ इति तृ ॥ ११ ॥ तथा सत्यं गतं ज्ञानमस्य तथागत ॥ १० ॥ १४६ ॥ पद्मानां
विज्ञानवेदनासंज्ञासंस्काररूपलक्षणानां रसधाना नानमस्य पञ्चज्ञान ॥ ११ ॥ दिव्यं
चक्षु दिव्यं श्रोत्रं पूननिवासानुस्मृतिं परचित्तज्ञानं आश्रयक्षयं ऋद्धिश्चेति पङ्क्ति-
अभिधा अस्य पडभिज ॥ १२ ॥ दश भूमीबलानि पारमिता वा जहति दशाह ॥ १३ ॥
दश भूमागच्छति दशभूमिगं यद् व्याडि —

भूमयस्तु प्रमुदिता विमला च प्रभाकरी ।

अर्चिष्मती सुदुजयाऽभिमुखा च दुरङ्गमा ॥ १ ॥

अचला माधुमता च धम्ममेधेति च क्रमात् ॥ १४ ॥

चतुस्त्रिंशत् जातकानि व्याघ्रीप्रभतीनि जानाति चतुस्त्रिंशज्जातकं यद् व्याडि -
जातकानि पुनर्व्याघ्री गिति त्रेष्टीं गतो विशम् ।

हसो विवन्तर शक्रो मैत्रावलमुपारगो ॥ १ ॥

अपुत्रो ब्राह्मण तुम्भ कल्माष पिण्डजातकम् ।

अधिमुक्ष श्रेष्ठिजात दमयन्ता महाकपि ॥ २ ॥

बोधिप्रज्ञा महाबोधिर्वानर शरभो रुह ।

क्षान्तिनादी च हस्ती च कुशुधेत्येवमादय ॥ ३ ॥ १५ ॥

दश पारमिता प्रज्ञाद्या धारयति दशपारमिताधर , यद् व्याडि —

प्रज्ञा पारमिता तारा वृन्दा च जिनशक्तय ।

माराची चतुदुवासा मारीचा वज्रकाल्यपि ॥ १ ॥

द्वादशाऽक्षीप्यस्य द्वादशाक्ष ॥ १७ ॥ दश बलानि दानशीलक्षान्तिवीर्यं
ध्यानशान्तिवलोपायप्रणिधानज्ञानलक्षणान्यस्य दशबल ॥ १८ ॥ त्रय काया
निमाणाद्या अस्य त्रिकाय ॥ १९ ॥ प्रिया योगविभूत्या घनो निविड , प्रिया
घन इव वर्णिता वा श्रीघन ॥ २० ॥ न विद्यते द्वय ज्ञानार्थं रिन्त्वेकमेव ज्ञान
मस्य अद्वय ॥ २१ ॥ सपूर्णान्त निष्पन्न भद्रमस्य समन्तभद्र ॥ २२ ॥ सम्यग्
गुप्त सगुप्त योगिनामगम्यत्वात् ॥ २३ ॥ दयैव कूर्च दयाकूच , यद् व्याडि —
कोष्ठागारोऽभवत् कूर्चो निधिवा तेन तादृश ॥ २४ ॥ विनयति शास्ति विनायक
॥ २५ ॥ १४८ ॥ मारान् कामक्रोधादीन् , लोकान् भूरादीन् खानि इन्द्रियाणि,
जयति मारजित् , लोकजित् सजित् बौद्धास्तु स्वधमार क्लेशमार , मृत्यु
मार , देवपुत्रमारश्चेति चतुरो मारानाहु ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ धर्मेण राजते,
धमस्य राजा वा धमराज ॥ २९ ॥ विज्ञान मातृकाऽस्य विज्ञानमातृक ॥ ३० ॥
महाश्वासौ मेत्रश्च महामैत्र ॥ ३१ ॥ मुनीनामिन्द्रो मुनीन्द्र , मुनिस्तु भीम
वत् ॥ ३२ ॥

शेषवान्—

बुद्धे तु भगवान् योगी बुधो विज्ञानदेशन ॥

महासत्त्वो लोकनाथो बोधिरहन् मुनिश्चित ।

गुणाधिर्विगतद्वन्द्व ॥

बुद्धा म्यु सप्त ते त्वमी ॥ १४९ ॥

विपश्यी शिखी विश्वभू क्रकुच्छन्दश्च काञ्चन ।

काश्यपश्च

विशेषेण पश्यति विपश्य तान तदस्यास्ति विपस्या ॥ १ ॥ शिखाऽम्याऽस्ति
शिखी ॥ २ ॥ विश्व भवत्यस्माद् विश्वभू ॥ ३ ॥ क्रमेण कौच्छन्दोऽस्य क्रकुच्छन्द
पृषोदरादित्वात् ॥ ४ ॥ काञ्चनवणत्वात् काञ्चन ॥ ५ ॥ काश्यपस्याऽपत्य इह
काश्यप विदादित्वादन् ॥ ६ ॥ इति पठ बुद्धा ॥

सप्तमस्तु शाक्यासिंहोऽर्कमान्धव ॥ १५० ॥

तथा राहुलसू सर्वार्थसिद्धो गोतमान्वय ।

मायाशुद्धोदनसुतो देवदत्ताप्रजश्च स ॥ १५१ ॥

शत्रु आभिजनो निवासोऽस्य शाक्य “शण्डिनादेप्य” ॥६॥३॥१५॥ इति
प्य, शाक्य सिंह इव शाक्यसिंह शाक्योऽपि भीमवत् ॥ १ ॥ अकस्य बाधव
सूर्यवश्यत्वाद् अक्वाधव ॥ २ ॥ १५० ॥ राहुल सूते राहुलसू ॥ ३ ॥ सवा
र्थेषु सिद्धो निष्पन्न सबाधसिद्ध, अत एव सिद्धाथ, यच्छाश्वत - “मिद्धार्थो बुद्ध
सपपौ” ॥ ४ ॥ गोतमोऽन्वयेऽस्य गोतमान्वय ॥ ५ ॥ मायाया दव्या, शुद्धा
दनस्य च राज्ञ, सुतो मायासुत, शुद्धोदनसुत, यौगिक्त्वात् शौद्धोदनिरित्यादि ॥
६ ॥ ७ ॥ देवदत्ता प्रजाऽपत्यमस्य देवदत्ताप्रज ॥ ८ ॥ १५१ ॥

असुरा दितिदनुजा पातालैक सुरारय ।

पूर्वदेवा शुक्रशिष्या

अस्यन्ति दवान् असुरा “वाश्यसि” ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर सुरवि
रुद्धा वा अनधवत् सुराया अपानाद् वा ॥ १ ॥ दिति, दनुश्चासुरमातरो ताभ्या
जाता दितिजा, दनुजा-य यौगिकत्वात् दैतेया दानवा इत्यादय ॥ २ ॥ ३ ॥
पाताल ओको येषां ते पातालौकस ॥ ४ ॥ सुराणामरय सुरारय ॥ ५ ॥ पूर्वं च
ते देवा-य पूर्वदेवा अनयाद् दवत्वाद् भ्रष्टा इति प्रसिद्धे ॥ ६ ॥ शुक्रस्य शिष्या
शुक्रशिष्या ॥ ७ ॥

विद्यादेव्यस्तु षोडश ॥ १५२ ॥

रोहिणी प्रज्ञप्तिर्वज्रशृङ्खला कुलिशाङ्कुशा ।

चक्रेश्वरी नरदत्ता काल्यथाऽसौ महापरा ॥ १५३ ॥

गौरी गान्धारी सर्वास्त्रमहाज्वाला च मानवी ।

वैरोध्याऽच्छुष्ठा मानसी महामानसिकेति ता ॥ १५४ ॥

रोहस्यवश्य रोहिणा ॥ १ ॥ प्रकृष्टा ज्ञप्तिरस्या प्रज्ञप्ति ॥ २ ॥ वज्रमयी
शृङ्खलाऽस्या वज्रशृङ्खला ॥ ३ ॥ कुलिशमयमङ्कुशमस्या कुलिशाङ्कुशा ॥ ४ ॥
चक्रेश्वरी चक्रेश्वरी ॥ ५ ॥ नरेषु दत्तमस्या नरदत्ता ॥ ६ ॥ कालवणत्वात् काली
॥ ७ ॥ अयासौ महापरेति-असौ काला महाशब्दपरा महापालात्यथ ॥ ८ ॥ १५३ ॥
गौरी गौरवणत्वात् ॥ ९ ॥ गां धारयतीति गान्धारी पृषोदरादित्वात् ॥ १० ॥ सर्वेषां
महाराणां महत्यो ज्वाला अस्या सबाधमहाज्वाला ॥ ११ ॥ मनोरिय मानवा ॥
१२ ॥ वैरोपशाल्यै अटथाऽस्या वैराट्या, पृषादरादित्वात् ॥ १३ ॥ न पापन

च्युप्यते स्पृश्यते अन्धुता ॥ १४ ॥ मतसि भवा मानसी ॥ १५ ॥ मानसी एव
मानसिका, महता चामा मानसिका च महामानसिका ॥ १६ ॥ १५४ ॥

वाग् ब्राह्मी भारती गौर्गौर्वाणी भाषा सरस्वती ।

श्रुतदेवी

उच्यते वाक् “ दिशुद्दह ” ॥ ५ । ७ । ८३ ॥ इति त्रिवन्तो निपात्यते
॥ १ ॥ ब्रह्मण इय ब्राह्मा ‘ तस्येदम् ’ ॥ ६ । ३ । १६० ॥ इत्यणूपत्यये “ ब्रह्मण ”
॥ ७ । ४ । ५७ ॥ इत्यन्तस्वरादिलोप, अत एव शब्दब्रह्मणोऽधिष्ठात्र्या पयाया-
एत, वचनादयस्त्वधिष्ठेया ॥ ७ ॥ भरताना नदानामिय देवता भारता, भरताना
ऋत्विचा स्तुतिलक्षणा तैरवतारितत्वात् इति याज्ञिका विभर्तीति वा, पृषोदरादि-
त्वात् ॥ ३ ॥ गच्छति गौ पुष्पालिङ् ॥ ४ ॥ गृणातीति गी ॥ ५ ॥ वप्यते वाणि
कमिबमि ” ॥ (उणा-६१८) ॥ इति णि ष्या वाणी ॥ ६ ॥ भाष्यते
भाषा ‘ केट्टो गुराव्यञ्जनात् ” ॥ ५ । ३ । १०६ ॥ इत्य ॥ ७ ॥ सर प्रसरण
मस्त्यस्या सरस्वती मरो ज्ञान विद्यतेऽस्यामिति वा ॥ ८ ॥ श्रुतस्य प्रवचनस्याऽधि-
ष्ठात्री देवी श्रुतदेवा ॥ ९ ॥ एते वच पयाया अपि ॥

वचन तु व्याहारो भाषित वच ॥ १५५ ॥

उच्यते वचनम् ॥ १ ॥ व्याह्रियते व्याहार ॥ २ ॥ भाष्यते भाषितम् ॥ ३ ॥
उच्यते वच अस्’ ॥ (उणा-९५०) इत्यस् ॥ ४ ॥

शेषश्चान्

वचने स्यात् तु जरिपतम् ।

लपितोदितभणिताभिधानगदितानि च ॥ १५५ ॥

सविशेषणमाख्यात वाक्य

त्याद्यन्त पदमाख्यात, तत् प्रयुज्यमानमप्रयुज्यमान वा, प्रयुज्यमानैरप्रयुज्य-
मानैवा क्त्रादिभिविशेषणै सहितम्-उच्यत इति वाक्यम्, यथा-धर्मो वो रक्षतु ।
अप्रयुज्यमानमाख्यात यथा-शौल ते स्वम् अत्राऽस्तीति गम्यते । अप्रयुज्यमा-
नविशेषण यथा-प्रविश अत्र गृहमिति गम्यते । अनयोरर्थात् प्रकरणाद् वाऽऽ-
ख्यातादेरवगमात् अप्रयोग । आख्यातमित्यत्र चैकत्वस्य विवक्षितत्वात् ‘ ओदन
पच तव भविष्यति इत्यादौ वाक्यभेद ॥

स्याद्यन्तक पदम् ।

स् इत्युत्पृष्टानुबन्धस्य सेग्रहणम्, ति इत्युत्पृष्टानुबन्धस्य तिव, स् च तिव स्ती
तावादी येषा प्रत्ययाना तेस्मादय आदिशब्द प्रत्येकमाभिसव्यते तेन स्यादय
मुप्यन्ता, स्यादयश्च स्यामाहिपयन्ता गृह्यन्ते ते अन्ते यस्य तत् स्याद्यन्तक,
पयते गम्यतेऽर्थोऽनेनेति पदम् वपादिनाद् अट् ॥

राद्धसिद्धकृतेभ्योऽन्त आप्तोक्ति समयागमौ ॥१५६॥

राद्धशब्दात्, सिद्धशब्दात्, कृतशब्दाच्च परोऽन्त राद्धान्त, सिद्धान्त,
कृतान्त राद्ध, सिद्ध, कृतश्च अन्तो निश्चयोऽस्येति कृत्वा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥
आप्तानामुक्ति आप्तोक्ति ॥ ४ ॥ समेति सगच्छते समय ॥ ५ ॥ आगम्यत
आगम ॥ ६ ॥ १५६ ॥

आचाराङ्ग सूत्रकृत स्थानाङ्ग समवाययुक् ।

पञ्चम भगवत्यङ्ग ज्ञाताधर्मकथाऽपि च ॥ १५७ ॥

उपासकात्तदनुत्तरोपपातिकाद् दशा ।

प्रश्नव्याकरण चैव विपाकश्रुतमेव च ॥ १५८ ॥

इत्येकादश सोपाङ्गान्यङ्गानि

आचरण आचार आचर्यत इति वा शिष्टाचरितो ज्ञानाद्यासेवनविधिरि
त्यथ तत्प्रतिपादको ग्रन्थोऽपि आचार स चासौ अङ्ग च आचाराङ्गम् ॥ १ ॥
सूचनात् सूत्र सूत्रेण स्वपरसमयसूचनेन कृत सूत्रकृतम् ॥ २ ॥ तिष्ठत्यग्निम्
प्रतिपाद्यतया जावादय इति स्थान एकादिदशान्तसम्य भेदो वा स्थान तत्
प्रतिपादको ग्रन्थोऽपि स्थानम् तच्च तदङ्ग च स्थानाङ्गम् ॥ ३ ॥ समवायन
समवाय एकादिशतान्तसम्यासमाविष्टाना पदाधाना सग्रह, तद्वत्तुश्च
ग्रन्थोऽपि समवाय ॥ ४ ॥ भगवताति पूजाऽभिधान व्याख्याप्रज्ञप्ते पञ्चमाङ्ग
स्य सा चासौ अङ्ग च भगवत्यङ्गम् ॥ ५ ॥ ज्ञातानि उदाहरणानि तत्प्रधाना धर्म
कथा ज्ञाताधर्मकथा तत्प्रतिपादको ग्रन्थोऽपि तथा ॥ ६ ॥ १५७ ॥ उपासका
श्रावका तद्गतक्रियाकलापप्रतिबद्धा दशा दशाऽध्ययनरूपा उपासकदशा बहु
वचनान्तमेतद्ग्रन्थनाम ॥ ७ ॥ अन्तो विनाश स च कमण तत्फलभूतस्य वा ससारस्य
त कुवन्ति ये ताथकरादयस्तेऽन्तकृत तेपा दशा प्रथमवर्ग दशाऽध्ययनानि इति
तत्सम्यया अन्तकृददशा ॥ ८ ॥ न विद्यते उत्तर प्रधानोऽस्मात् इत्यनुत्तर उपपत्तन
उपपातो जन्म अनुत्तर प्रधान ससारेऽन्यस्य तथाविधस्याऽभावात् उपपातोऽ
स्त्येषामित्यनुत्तरोपपातिका विनयाद्यनुत्तरविमानपक्षकजन्मानो देवा तद्वन्तव्य
ताप्रतिबद्धा दशा दशाऽध्ययनोपलक्षिता अनुत्तरावपातिकादशा ॥ ९ ॥ प्रश्न
पृच्छा तन्निवचन व्याकरण प्रश्नव्याकरण तत्प्रतिपादको ग्रन्थोऽपि प्रश्नव्याकरणम्
॥ १० ॥ विपचन विपाक गुभाऽगुभक्मपरिणाम तत्प्रतिपादक श्रुत विपाकश्रु
तम् ॥ ११ ॥ १५८ ॥ इत्येकादश ग्रन्थनपुष्पस्य अङ्गानिवाऽङ्गानि सहोपाङ्गे
रूपपातिकादिभिवतन्ते सोपाङ्गानि ॥

द्वादश पुन ।

दृष्टिवात्

दृश्यो दर्शनानि तासा वदन दृष्टिनाद , दृष्टीना पातो यत्र असौ दृष्टिपातोऽपि,
सत्रनयदृश्य इहाऽऽत्रायन्त इत्यथ । तथा चाह—“दृष्टिवादेन दृष्टिपातेन वा सब
भावप्ररूपणा आरयायत” ॥

द्वादशाङ्गी म्याद् गणिपिटकाहुया ॥ १५९ ॥

द्वादशानामाचारादीना दृष्टिवादान्तानामज्ञाना समाहारो द्वादशाङ्गा ॥ १ ॥
गुणाना साधूना वा गणो विद्यतेऽस्य गणी आचाय , गणिवा मात्रप्रवचनाभ्येता,
तस्य पिटकमिव सवावरत्नावारत्वात् गणिपिटक तदाहुया, द्वादशाङ्गा गणिपि
टकमुच्यते इत्यथ ॥ २ ॥ १५९ ॥

तत्र दृष्टिवादभेदानाह

परिकर्मसूत्रपूरानुयोगपूर्वगतचूलिका पञ्च ।

स्युर्दृष्टिनादभेदा

परिक्रम च सूत्र च पूवानुयोगश्च पूर्वगत च चूलिका चेति द्वद्व । सूत्राणि
ग्रहणयोग्यतामपादनसमर्थानि परिष्काराणि गणितपरिक्रमवत् ॥ १ ॥ सत्रद्रव्यपयायनयाद्य
यसूचनात् सूत्राणि ॥ २ ॥ अनुरूपोऽनुकूलो वा योगोऽनुयोग सूत्रस्य निजेनाभिधेयेन
सार्वे अनुरूप सत्रं च स च मूलप्रथमानुयोगो गण्डिकानुयोगश्चेति द्विविध इह
धमप्रणयनाद् मूल तावत् तीर्थरा , तेषा प्रथममम्यक्त्वाऽवासिलक्षणपूर्वभवादि
गोचरोऽनुयोगो मूलप्रथमानुयोग स एव पूवानुयोग स च गण्डिकानुयोगोऽस्य उप
लक्षणम् इहैकवस्तव्यतायाऽवसरानुगता गण्डिका उच्यन्ते, तासामनुयोगोऽथकथ-
नविधि गण्डिकानुयोग ॥ ३ ॥ पूवाणा गत ज्ञानमास्मिन् पूर्वगतम् ॥ ४ ॥
इह दृष्टिवादे परिक्रमसूत्रपूरानुयोगोस्तानुस्तार्थसग्रहपरा ग्रन्थपद्धतयश्चूला इव
चूलिका एताश्चाद्याना चतुर्णां पूवाणा भवन्ति, न शेषाणाम् ॥ ५ ॥ एते परिक्रमा
दय पञ्चापि दृष्टिवादभेदा ॥

पूर्वाणि चतुर्दशापि पूर्वगते ॥ १६० ॥

उत्पादपूर्वमग्रायणीयमथ वीर्यत प्रवाद स्यात् ।

अस्तेर्जानात् सत्यात् तदात्मन कर्मणश्च परम् ॥ १६१ ॥

प्रत्याख्यान विद्याप्रवादकल्याणनामधेये च ।

प्राणावाय च क्रियाविशालमथ लोकत्रिन्दुसारमिति ॥ १६२ ॥

सवान्नेभ्य पूर्वं ताथर्हरिभिहितत्वात् पूराणि तानि यथा—सबद्रव्याणा पया
याणा चोत्पादप्रवृत्तिहेतुरुत्पादम् ॥ १ ॥ सत्रद्रव्याणा पयायाणा सबवादीवशे
पाणा च अत्र परिमाण वण्यते यत्र तद अग्रायणीयम् ॥ २ ॥ जावानामनीवाना च
सस्मैतराणा वार्य प्रवदति वीर्यप्रवादम् ॥ ३ ॥ अस्त्राति नास्तेरुपलक्षणम् ततो

यत्नेके यथाऽस्ति, यथा वा नास्ति अथवा स्याद्वादाभिप्रायेण तदेवाऽस्ति नास्तीति प्रवदति अस्तिनास्तिप्रवादम् ॥ ४ ॥ भूतिगानादिपञ्चक समेद प्रवदतीति नानप्रवादम् ॥ ५ ॥ सत्य सयम, सत्यवचन वा, तत् समेद सप्रतिपक्ष च यत् प्रवदति तत् सत्यप्रवादम् ॥ ६ ॥ नयदशनैरात्मान प्रवदति आत्मप्रवादम् ॥ ७ ॥ नाना वर्णाद्यष्टविध कम प्रकृतिस्थित्यनुभागप्रदेशादिभेदैरन्यैश्चोत्तरभेदैर्भिन्न प्रवदति कम प्रवादम् ॥ ८ ॥ १६१ ॥ मवप्रत्याख्यानस्वरूप प्रवदति प्रत्याख्यानप्रवादम्, तदे कदेश प्रत्याख्यानम्, भामवत् ॥ ९ ॥ विद्यातिशयान् प्रवदति विद्याप्रवादम् ॥ १० ॥ कल्याणफलहेतुत्वात् कल्याणम्, अवध्यमिति चोच्यते ॥ ११ ॥ आयु प्राणविधान सर्व समेद, अन्ये च प्राणा वर्णिता यत्र तत् प्राणावायम् ॥ १२ ॥ कायिक्यादय सयमाद्याश्च क्रिया विशाला समेदा यत्र तत् क्रियाविशालम् ॥ १३ ॥ इह लोके श्रुतलोके वा विन्दुरिवाऽक्षरस्य सर्वोत्तम सवाक्षरसनिपातपरिनिष्ठितत्वेन लोकविदुसारम् ॥ १४ ॥ १६२ ॥

स्वाध्याय श्रुतिराम्नायश्छन्दो वेद

सुष्ठु आ समन्तात् अधीयते स्वाध्याय 'इदोऽपादाने तु छिद् वा' ॥ ५१३ ॥ १९ ॥ इति धञ् ॥ १ ॥ ध्रूयते ध्रुति 'श्वादिभ्य' ॥ ५।३।९२ ॥ इति क्ति ॥ २ ॥ आम्नायते पारम्पर्येणाऽऽम्नाय ॥ ३ ॥ छदयति पाप छद, क्लब लिङ्ग "छदिवहिभ्या छदोधौ च" ॥ (उणा-९५४) ॥ इत्यस् ॥ ४ ॥ विन्दत्यनेन धर्म वेद ॥ ५ ॥

त्रयी पुन ।

ऋग्यजु सामवेदा स्यु

त्रयोऽवयवा अस्या त्रयी । ऋच्यते स्तुयतेऽनया ऋक् स्त्रीलिङ्ग ॥ १ ॥ इज्यतेऽनेन यजु रुचति '॥ (उणा-९९७) इत्युस् ॥ २ ॥ स्यति पाप साम, क्लबलिङ्ग ॥ ३ ॥ ऋग्यजु सामानि च ते वेदाश्चेति विग्रह ॥ १ ॥

अथर्वा तु तदुद्धति ॥ १६३ ॥

न थचति अथवा पुलिङ्ग 'श्चन्मातरिश्चन्' ॥ (उणा-९०२) ॥ इत्य घन्तो निपात्यते, तेभ्य ऋग्यजु सामवेदेभ्य उद्धृतिरुद्धारस्तदुद्धति ॥ १ ॥ १६३ ॥

वेदान्त स्यादुपनिषद्

वेदस्याऽन्तो निधयो वेदान्त ॥ १ ॥ उप समीपे ब्रह्मणो निषीदत्यनया उप निषद् ॥ २ ॥

ओङ्कारप्रणवौ समौ ।

अवति वित्राद् ओम् अव्ययम् 'अवेम' ॥ (उणा-९३३) ॥ इति म,

ओमेव ओङ्कार “ वणाव्ययात् स्वरूपे कार ” ॥ ७।१।१५६ ॥ इति कार ॥ १॥
प्रण्यते प्रस्तूयते ग्रणव ॥ २ ॥

शिक्षा कल्पो व्याकरण उन्दो ज्योतिनिरुक्तय ॥ १६४ ॥

पडङ्गानि

शिक्ष्यते वणविवेकोऽनया शिक्षा, यद् वाचस्पति – “शिक्षा वणविवेचिना” ॥ १॥
कमणा मिद्वरूप प्रयोग कस्यतेऽप्रगम्यतेऽनेन रूप , यद् वाचस्पति –

मिद्वरूप प्रयोगो यै कमणामवगम्यते ।

ते कपा लक्षणायाणि सूत्राणाति प्रचक्षते ॥ १ ॥ २ ॥

व्यानियन्तेऽन्वात्प्रायन्ते शब्दा अनेन व्याकरणम् । यदाह –

प्रवृत्तिप्रत्ययोपाधिनिपातादिविभागश्च ।

पदान्वात्प्रायनकरण शास्त्र व्याकरण विदु ॥ १ ॥ ३ ॥

छायतेऽनेन प्रस्ताराद् भूरिति न्ठन्द , छन्दोविचिन्ति ॥ ४ ॥ ज्योतिषा ग्रहाणां
गतिनानहेतुप्रयो ज्योति ज्योतिषम् ॥ ५ ॥ वणागमादिभिर्निवचन निरुक्ति निरु-
क्तम् ॥ ६ ॥ १६८ ॥ अटग्यते ज्ञायतेऽमीभिरित्यङ्गानि उपकाराणि ॥ १ ॥

धर्मशास्त्र स्यात् स्मृतिर्धर्मसहिता ।

धर्मप्रतिपादक शास्त्र धर्मशास्त्रम् ॥ १ ॥ उच्छ्रितविप्रकाणशास्त्राना मन्वा
दिभि स्मरणात् स्मृति ॥ २ ॥ वम सधायतेऽस्या धर्मसहिता ॥ ३ ॥

आन्वीक्षिकी तर्कविद्या

प्रत्यक्षागमाभ्यामाक्षितस्य पश्चादीक्षण अन्वीक्षा सा प्रयोजनमस्यामान्वी-
क्षिणी ॥ १ ॥ तत्प्रधाना विद्या तर्कविद्या ॥ २ ॥

मीमामा तु विचारणा ॥ १६५ ॥

मीमास्यतेऽनया मीमासा ॥ १ ॥ विचायतेऽनया विचारणा ॥ २ ॥ १६५ ॥

सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वशो मन्वन्तराणि च ।

वशानुवशचरित पुराण पञ्चलक्षणम् ॥ १६६ ॥

सग सृष्टि ॥ १ ॥ प्रताप सग प्रतिसग सहार ॥ २ ॥ वश सूयवशादि
॥ ३ ॥ मन्वन्तराणि स्वायम्भुवादीनि चतुर्दश ॥ ४ ॥ वशादनु वश वशानुवश सूय-
वशवशादि तस्य चरितम् ॥ ५ ॥ पुरापि न नव पुराणम् ॥ १ ॥ १६६ ॥

पडङ्गी वेदाश्चत्वारो मीमासाऽन्वीक्षिकी तथा ।

धर्मशास्त्र पुराण च विद्या एताश्चतुर्ग ॥ १६७ ॥

स्पष्टम् ॥ १६७ ॥

सूत्र सूचनकृद्

सूयते ग्रथ्यत इति सूत्र पुत्रीबलिङ्ग, सूचनाद् वा “पुत्रादय” ॥ (उणा-
४५५) ॥ इति निपात्यते भुवतीति वा ‘सुमुगन्मुपिभ्य ऋन्’ ॥ (उणा-
४४९) ॥ इति ऋद् सूचन ऋरोति सूचनकृत् ॥ १ ॥

भाष्य सूत्रोक्तार्थप्रपञ्चकम् ।

भाष्यत इति भाष्यम्, सूत्रे उक्तमर्थं प्रपञ्चयति ॥ १ ॥

प्रस्तावस्तु प्रकरण

प्रस्तूयते प्रस्ताव ‘प्रात् स्तुदुस्तो’ ॥ ५ । ३ । ६७ ॥ इति घन् ॥ १ ॥
प्रक्रियतेऽस्मिन् प्रकरणम् ॥ २ ॥

निरुक्त पदभञ्जनम् ॥ १६८ ॥

वणागमादिभिः पदानां निवचनं निरुक्तम् ॥ १ ॥ पदानि भज्यतेऽस्मि
निति पदभञ्जनम् ॥ २ ॥ १६८ ॥

अवान्तरप्रकरणविश्रामे शीघ्रपाठत ।

आह्निकम्

अवान्तरप्रकरणानां विश्रामं तत्र शाघ्रपाठात् अह्ना निवृत्तमिव आह्निकम्,
“निवृत्ते” ॥ ६ । ४ । १०५ ॥ इति कण् ॥ १ ॥

अधिकरणं त्वेकन्यायोपपादनम् ॥ १६९ ॥

अधिक्रियतेऽस्मिन् अधिकरणम् एकन्यायमुपपादयति एकन्यायोपपादनम्
॥ १ ॥ १६९ ॥

उक्तानुक्तदुरुक्तार्थचिन्ताकारि तु वार्तिकम् ।

उक्तानां अनुक्तानां दुरुक्तानां चाधानां चिन्ता करोतीत्येवशालम्, वृत्ति
प्रयोजनमस्य वार्तिकम् ॥ १ ॥

टीका निरन्तरव्याख्या

टीकयति गमयत्यथान् टीका सुप्रमाणा विप्रमाणा च निरन्तर व्याख्या
यस्या सा तथा ॥ १ ॥

पञ्जिका पदभञ्जिका ॥ १७० ॥

पञ्च्यन्ते व्यक्तीक्रियन्ते पदाया अनया पञ्चिना “नाम्नि पुमि च” ॥ ५।
३।१२१ ॥ इति णञ् पृषोदरादित्वाद् जत्वे पञ्चिना, अथाद् विप्रमाण्येव पदानि
भनन्ति पदभञ्जिका ॥ १ ॥ १७० ॥

निबन्धवृत्ती अन्वधे

निबध्यते विशेषोऽस्मिन् निबध ॥ १ ॥ वततेऽथावगमोऽनेति वृत्ति ॥ १ ॥
अनुगतोऽथाऽनयोरन्वधे ॥

सग्रहस्तु समाहृति ।

सगृह्यन्ते वाच्यविशेषा अनेन सग्रह ॥ १ ॥ समाह्रियन्तेऽनया समा
हृति ॥ २ ॥

परिशिष्टपद्धत्यादीन् पथाऽनेन समुल्लयेत् ॥ १७१ ॥

परिशिष्यत इति परिशिष्टम् ॥ १ ॥ अनवन्तिऽतःक्रमत्वात् पद्धतिरिव पद्धति
॥ १ ॥ आदिग्रहणाद् अध्यायोन्ध्वामाहुर्मगादयो गृह्यन्ते, पथाऽनेनेति अन्वध
मार्गेणैव ॥ १७१ ॥

कारिका तु म्वल्पवृत्तौ बहोरर्थस्य सूचनी ।

पदार्थान् गम्यान् करोति कारिका शेष सुगमम् ॥ १ ॥

कलन्दिका सर्वविद्या

कलन्दी भाजनविशेष तत्प्रतिकृति कलन्दिका, डलयोरैक्ये कडन्दिका अपि,
सर्वा आन्वीक्षिक्याद्या विद्या अस्या सवविद्या ॥ १ ॥

निघण्डुर्नामसग्रह ॥ १७२ ॥

नितरा घण्ट्यन्ते एकत्र भाष्यन्ते शब्दा अनेन निघण्डु ' मृमृतृत्सरि ''
॥ (उणा-७१६) ॥ इति बहुवचनाद् उ पुस्ययम् यद् वैचयन्ती- नामशास्त्रे
निघण्डुना व्याडिस्तु- अधान् निघण्टयत्यस्माद् निघण्डु परिकीर्तित । पुनपुसक
यो स स्यात् इति ॥ १ ॥ नाम्ना सग्रहो नामसग्रह ॥ २ ॥ १७२ ॥

इतिहास पुरावृत्त

इति एवमर्थे ह किलोर्थे इति ह आसीदत्र इतिहास ॥ १ ॥ पुरा वृत्त
पूर्वचरितम् ॥ ॥

प्रवल्हिका प्रहेलिका ।

प्रवल्हते प्राधान्य भजते प्रवल्हिका ॥ १ ॥ प्रहेलयति अभिप्राय सूचयति
प्रहेलिका । सा शाब्दी आर्थी च । शाब्दी यथा—

पयस्विनीना धेनूना ब्राह्मण प्राप्य विंशतिम् ।

ताभ्योऽष्टादश विक्रीय गृहीत्वैका गृह गत ॥ १ ॥

आर्थी यथा—

चइ सामुआइ भणिआ पियवामघरमि दीवय देसु ।

ता कीस मुद्धडमुही हिअयमि निवेसये दिग्ग् ॥ १ ॥ -

जनश्रुति किंवदन्ती

जनेभ्य भूयते जनश्रुति ॥ १ ॥ किं वदति जनोऽत्र किंवदन्ती “ तृजि भूवदि ” ॥ (उणा-२२१) इति दिदन्त , मद्वा, उद्यते वदन्ति कथा “वद्यवि” ॥ (उणा-६६५) ॥ इत्यन्ति , कुत्सिता वदन्ति द्या किंवदन्ती ॥ २ ॥

वार्तेतिह पुरातनी ॥ १७३ ॥

पुरातनी वार्ता, इतिह इति निपातसमुदाय उपदेशपारम्पर्ये वतते, इतिह इत्येव ऐतिह्यम्, भेषजादित्वात् व्यण् ॥ १ ॥ १७३ ॥

वार्ता प्रवृत्तिर्वृत्तान्त उदन्त

वृत्तिलोकवृत्त अस्यस्या वाता ‘ प्रज्ञाश्रद्धाऽचावृतेर्ण ” ॥ ७।२।३३। इति ण ॥ १ ॥ प्रवतते जनोऽनया प्रवृत्ति ॥ २ ॥ वृत्तस्य आचरितस्यान्तोऽत्र वृत्ता न्त ॥ ३ ॥ उद्यते उदन्त “ सीमन्तहेमत ” ॥ (उणा-२२२) इत्यादिशब्दाद् निपात्यते ॥ ४ ॥

अथाऽऽह्वयोऽभिधा ।

गोत्रसज्ञानामधेयाऽऽख्याऽऽह्वाऽभिख्याश्च नाम च ॥ १७४ ॥

आह्वयतेऽनेन आह्वय ह समाह्वयाह्वयौ श्रूतनाम्नो ” ॥ ५।३।८१ ॥ इति अलन्तो निपात्यते ॥ १ ॥ अभिधायतेऽनया अभिधा ॥ २ ॥ गूयतेऽनेन गोत्रम् ‘ हुयामा ” ॥ (उणा-४५१) ॥ इति त्र ॥ २ ॥ सज्ञायतेऽनया सज्ञा ॥ ४ ॥ नाम एव नामधेयम् ‘ नामरूपभागाद् धेय ’ ॥ ७।२।१५८ ॥ इति धेय ॥ ५ ॥ आख्यायतेऽनया आख्या ॥ ६ ॥ आह्वयतेऽनया आह्वा ॥ ७ ॥ अभिख्या यतेऽनया अभिख्या ॥ ८ ॥ नमत्यनेन नाम, पुक्लाबलिङ्ग ‘ सात्मनात्मन् ” ॥ (उणा-९१६) ॥ इति मनन्तो निपात्यते ॥ ९ ॥ १७४ ॥

सबोधनमामन्त्रणम्

सबोध्यतेऽनेन सबोधनम् ॥ १ ॥ आमन्त्रयतेऽनेन आमन्त्रणम् ॥ २ ॥

आह्वान त्वभिमन्त्रणम् ।

आकारण हवो हृति

हान हव भावेऽनुपसगाद् ’ ॥ ५।३।४५ ॥ इत्यल्, वधोत्वम् ॥ ५ ॥ शेषधात्र-हृत्तो हक्कारकाऽऽभारौ ॥

सहृतिर्हृभि कृता ॥ १७५ ॥

बहुभि कृता इति मभूय हान महति, “महशाब्दया” इति भागुरि
॥ १ ॥ १७ ॥

उदाहार उपोद्धात उपन्यासश्च वाङ्मुखम् ।

उद्धत्वाहियते उदाहार ॥ १ ॥ उप समापे उद्धत्य हन्यते उपोद्धात, यदाह-
“चिन्ता प्रवृत्तमिद्वयार्थामुपोद्धात प्रचक्षते” ॥ २ ॥ उपन्यस्यते उपन्यास ॥ ३ ॥
वाचो मुख वाङ्मुखम्, वाक्प्रारम्भ ॥ ४ ॥

व्यवहारो विवाद स्यात्

व्यवहरण व्यवहार यत् स्मृति ~

वि नानाऽर्थऽव सन्देहे हरण हार उच्यते ।

नानासन्देहहरणा व्यवहार प्रकीर्तित ॥ १ ॥ १ ॥

विधिघो नाद ऋणादानादिर्विवाद ॥ २ ॥

शपथ शपन शप ॥ १७६ ॥

शपन शपथ “शृशाशपि” ॥ (उणा-२३०) ॥ इति अथ ॥ १ ॥

शपन शप अ” ॥ (उणा-२) ॥ इत्य ॥ ३ ॥ १७६ ॥

उत्तर तु प्रतिवच

उत्तरन्ति अस्मात् उत्तरम् उदो वा तरप् ॥ १ ॥ प्रतीप वच प्रतिवच ॥ २ ॥

प्रश्न पृच्छाऽनुयोजनम् ।

कथकथिकता च

प्रच्छन प्रश्न ‘यजिष्वपि’ ॥ ५।३।८५ ॥ इति न ॥ १ ॥ पृच्छा
भिदादित्वात् ॥ २ ॥ अनुयुज्यते अनुयोजनम् अनुयोग पर्यनुयोगश्च ॥ ३ ॥
कथ कथकमिति जल्पोऽस्यामिति कथकथिकता मयूरव्यसकादित्वात् साधु ॥ ४ ॥

अथ देवप्रश्न उपश्रुति ॥ १७७ ॥

देवेभ्य प्रश्न देवप्रश्न ॥ १ ॥ उप समीपे श्रूयतेऽस्या उपश्रुति ॥ २ ॥ १७७ ॥

चटु चाटु प्रियप्राय

चटतीति चटु, चाटु पुक्लृबलिङ्गौ “सिबहिचन्विदिभ्यो वा” ॥ (उणा-
७२६) ॥ इति उवा णित् ॥ १ ॥ २ ॥ प्रिय प्रायेण बाहुल्येनाऽत्र प्रियप्रायम् ॥ ३ ॥

प्रियसत्य तु सूनुतम् ।

१ कथ कथमिति पाठान्तरम् । श्रीबभ्रुभगणिङ्कृतटीकाया तु-“कथ कथक ! हे
वक्त ! इति जल्पोऽस्याम् इत्येव व्युत्पादितम् ।

प्रिय च तत् सत्यं च प्रियसत्यं वचनम्, गुण्डु नृत्यति सतां मनोऽनेनेति सूत्रं,
स्थादित्वात् के “ घञ्युपरसंगस्य ” ॥ ३।२।८६ ॥ इति बाहुलकाद् दीर्घ ॥ १ ॥

सत्यं सम्यक् समीचीनमृतं तथ्यं यथातथम् ॥ १७८ ॥

यथास्थितं च सद्भूते

सति साधु सत्यम् ॥ १ ॥ समग्रति सम्यक्, निवृत्ति “सहस्रं सधिसमी”
॥ ३।२।१२३ ॥ इति सम्यादेशः ॥ २ ॥ सम्यगेव समीचीनम् ‘ अदिह्रिया वाच्य ’ ॥
७।१।१०७ ॥ इति ॥ ३ ॥ इयति गच्छति जनः प्रत्ययमत्र ऋतम् ‘ शारी ’ (उणा-
२०१) ॥ इति तक् ॥ ४ ॥ तथा साधु तथ्यम् ॥ ५ ॥ यथावत् तथाऽत्र यथातथम्
॥ ६ ॥ १७८ ॥ यथावत् स्थितमत्र यथास्थितम् ॥ ७ ॥ सच्च तद् भूतं च सद्भूतं तत्र ॥ ८ ॥

अलीकं तु वितथानृते ।

अलति वारयति सद्गतिं अलीकम् स्थितिकपि ” ॥ (उणा-४६) ॥ इति क,
तत्र ॥ १ ॥ विगतं तथा सत्यमत्र वितथम् ॥ २ ॥ न ऋतं अनृतम् यौगिकं
त्वात् असत्यम्, सत्येतरद् इत्यादि ॥ ३ ॥ मृषा मिथ्या वा अव्यये ॥

अथ क्लिष्टं सकुलं च परस्परपराहतम् ॥ १७९ ॥

क्लिष्टं सकुलं च अन्योऽन्यविरुद्धम् यथा-

अधो मणिमुपाविध्यद् तमनङ्गुलिरासदत् ।

तमग्रीवं प्रत्यमुद्यत् तमजिह्वोऽभ्यपूजयत् ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ १७९ ॥

सात्त्वं सुमधुरं

सात्त्व्यतेऽनेन सात्त्वम्, सुण्डु मधुरं सुमधुरम् ॥ १ ॥

ग्राम्यमश्लीलं

ग्रामे भव ग्राम्यं ‘ ग्रामादीनिञ् च ’ ॥ ६।३।९ ॥ इति य ॥ १ ॥
न प्रियं लाति अश्लीलम् न श्रीरस्यास्तीति वा सिध्मादित्वाद् ले, ऋफिडादित्वाद्
रस्य लं तत्तु व्रीडाजुगुप्साऽमङ्गलव्यञ्जकत्वेन त्रेधा । अलङ्कारकृता तु ग्राम्यं
अश्लीलं च पृथगेव ॥ २ ॥

म्लिष्टमस्फुटम् ।

म्लेच्छति स्म म्लिष्टम् क्षुब्धविरिब्ध ॥ ४।४।७० ॥ इति साधु अस्फुटं
अस्पष्टम् ॥ १ ॥

लुप्तवर्णपदं ग्रस्तं

लुप्ता वर्णा पदानि चात्र लुप्तवर्णपदम् ग्रस्यते स्म ग्रस्तम् ॥ १ ॥ असंपूर्णं
धारितं ध्वस्तं लुप्तवर्णपदमित्यत्र ॥ १ ॥

अवाच्य स्यादनक्षरम् ॥ १८० ॥

विरोधे नञ् ॥ १ ॥ २ ॥ १८० ॥

अम्बूकृत सथूत्कारे

अनम्बुनो अम्बुन करण अम्बूकृतम् , सथूत्वार सनिष्ठेयम् ॥ १ ॥

निरस्त त्वरयोदितम् ।

निरस्यते स्म निरस्तम् ॥ १ ॥

आग्नेडित द्विस्त्रिरुक्त

आग्नेड्यते स्म आग्नेडितम् द्वौ वारौ द्वि , त्रीन् वारान् त्रि ॥ १ ॥

अनद्ध तु निरर्थकम् ॥ १८१ ॥

अनद्ध असवद्ध, दशदाडिमादिवास्य समुदायावशन्यम् ॥ १ ॥ १८१ ॥

पृष्ठमासात्न तद् यत् परोक्षे दोषकीर्तनम् ।

परोक्षे अप्रत्यक्षे दापाणा कीर्तन यत् , तत् पृष्ठमासस्याऽदनमिव पृष्ठमासा
दनम् ॥ १ ॥

मिथ्याऽभियोगोऽभ्याख्यान

मिथ्याऽभियोगोऽमत्याक्षेप , अभ्याख्यायत अभ्याख्यानम् ॥ १ ॥

सगत हृदयङ्गमम् ॥ १८२ ॥

सगच्छते स्म सगतम् ॥ १ ॥ हृदय गच्छति हृदयङ्गमम् नाम्नो गम ” ॥
५।१।१३।१॥ इति ख ॥ २ ॥ १८२ ॥

परुष निष्ठुर रूक्ष विकुष्ट

पृणाति पूरयति पर कोपेनेति परुषम् ऋपूनहि ’ ॥ (उणा-५५७) ॥ इत्युप
॥ १ ॥ निशिते तिष्ठति निष्ठुर श्वपुरकुडुदुर ॥ (उणा-४५६) ॥ इत्युरान्तो
निपात्यते ॥ २ ॥ रूक्षयति रूक्षम् ॥ ३ ॥ विकुश्यते विकुष्टम् ॥ ४ ॥

अथ घोषणा ।

उच्चैर्घुष्ट

घोषण घोषणा शिवेत्यास ” ॥ ५।३।१११॥ इति अन ॥ १ ॥ उच्चैस्तर
यथा भवति घोषण घुष्ट ’ घुपेरविशब्दे ॥ ४।४।६८॥ इति नट् ॥ ० ॥

वर्णनेडा स्तव स्तोत्र स्तुतिर्नुति ॥ १८३ ॥

श्लाघा प्रशसाऽर्थवाद

प्रिय च तत् सत्यं प्रियसत्य वचनम्, मुहु नृत्यति राता मनोऽनेनेति सूत,
स्थादित्वात् के " घञ्युपरागस्य " ॥ ३।२।८६ ॥ इति बाह्वल्काद दीघ ॥ १ ॥

सत्य सम्यक् सर्माचीनमृतं तथ्य यथातथम् ॥ १७८ ॥

यथास्थित च सद्भूते

राति साधु सत्यम् ॥ १ ॥ समयति सम्यक् न्विपि "सहस्रम सप्रिसमी"
॥ ३।२।१२३ ॥ इति सम्यादेश ॥ २ ॥ सम्यगेव सर्माचीनम् 'अदिहस्त्रिया वाच्य' ॥
७।१।१०७ ॥ इतीन ॥ ३ ॥ इयति गच्छति जन प्रत्ययमत्र ऋतम् "शारी" (उणा-
२०१) ॥ इति तक् ॥ ४ ॥ तथा साधु तथ्यम् ॥ ५ ॥ यथावत् तथाऽत्र यथातथम्
॥ ६ ॥ १७८ ॥ यथावत् स्थितमत्र यथास्थितम् ॥ ७ ॥ सच्च तद् भूतं च सद्भूतं तत्र ॥ ८ ॥

अलीके तु वितथानृते ।

अलति वारयति सद्गतिं अलीकम् "स्यमिकपि" ॥ (उणा-४६) ॥ इतीक,
तत्र ॥ १ ॥ विगतं तथा सत्यमत्र वितथम् ॥ २ ॥ न ऋतं अनृतम् यौगिक
त्वात् असत्यम्, सत्येतरद् इत्यादि ॥ ३ ॥ मृषा मिथ्या वा अव्यये ॥

अथ क्लिष्ट सकुल च परस्परपराहतम् ॥ १७९ ॥

क्लिष्ट सकुल च अन्योऽन्यविरुद्धम् यथा-

अधो मणिमुपाविध्यद् तमनङ्गुलिरासदत् ।

तमग्रीवं प्रत्यमुद्यत् तमजिह्वोऽभ्यपूचयत् ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ १७९ ॥

सात्त्व सुमधुर

सात्त्व्यतेऽनेन सात्त्वम्, मुहु मधुर सुमधुरम् ॥ १ ॥

ग्राम्यमश्लील

ग्रामे भव ग्राम्य 'ग्रामादीनञ् च' ॥ ६।३।९ ॥ इति य ॥ १ ॥
न श्रिय लाति अश्लीलम् न श्रौरस्यास्तीति वा सिध्मादित्वाद् ले ऋक्लिङादित्वाद्
रस्य ल तत्तु ग्रीडाजुगुप्ताऽमङ्गलव्यञ्जकत्वेन त्रेधा । अलङ्कारकृता तु ग्राम्य
अश्लील च पृथगेव ॥ २ ॥

म्लिष्टमस्फुटम् ।

म्लेच्छति स्य म्लिष्टम् शुब्धदिरिब्ध ॥ ४।४।७० ॥ इति साधु, अस्फुट
अस्पष्टम् ॥ १ ॥

लुप्तवर्णपदं प्रस्त

लुप्तं वर्णा पदानि चात्र लुप्तवर्णपदम् प्रस्यते स्म प्रस्तम् ॥ १ ॥ असंपूर्णं
धारित ध्वस्त लुप्तवर्णपदमित्यय ॥ १

अवाच्य म्यादनक्षरम् ॥ १८० ॥

विरोधे नञ् ॥ १ ॥ २ ॥ १८० ॥

अम्बूकृत सथूत्कारे

अनम्बुनो अम्बुन करण अम्बूकृतम् , सथूत्कार मनिष्ठेयम् ॥ १ ॥

निरस्त त्वरयोदितम् ।

निरस्यते स्म निरस्तम् ॥ १ ॥

आम्रेडित द्विभिरुक्त

आम्रेड्यते स्म आम्रेडितम्, द्वौ वारौ द्वि , त्रीन् वारान् त्रि ॥ १ ॥

अनद्ध तु निरर्थकम् ॥ १८१ ॥

अनद्ध असवद्ध, दशदाडिमादिवाक्य समुदायाथशून्यम् ॥ १ ॥ १८१ ॥

पृष्ठमासादन तद् यत् परोक्षे दोषकीर्तनम् ।

परोक्षे अप्रत्यक्षे दोषाणा कीर्तन यत् , तत् पृष्ठमासस्याऽदनमिव पृष्ठमासा
दनम् ॥ १ ॥

मिथ्याऽभियोगोऽभ्याख्यान

मिथ्याऽभियोगोऽमत्याक्षेप , अभ्याख्यायत अभ्याख्यानम् ॥ १ ॥

सगत हृदयङ्गमम् ॥ १८२ ॥

सगच्छते स्म सगतम् ॥ १ ॥ हृदय गच्छति हृदयङ्गमम् नाम्नो गम ” ॥
५१११३१॥ इति ख ॥ २ ॥ १८२ ॥

परप निष्ठुर रूक्ष विकुष्ट

पृणाति पूरयति पर कोपेनेति परपम् ऋपूनहि ’ ॥ (उणा-५५७) ॥ इत्युप
॥ १ ॥ निश्चिते तिष्ठति निष्ठुर श्वपुरकुडुङ्ग ॥ (उणा-४२६) ॥ इत्युरान्तो
निपात्यते ॥ २ ॥ रूक्षयति रूक्षम् ॥ ३ ॥ विमुदयते विकुष्टम् ॥ ४ ॥

अथ घोषणा ।

उच्चैर्घुष्ट

घोषण घोषणा ‘ गिवेत्त्यास ’ ॥ ५१३१११॥ इति अन ॥ १ ॥ उच्चैस्तर
यथा भवति घोषण घुष्ट ‘ घुपेरविशन्दे ’ ॥ ४१४१६८॥ इति नेट् ॥ २ ॥

वर्णनेडा स्तव स्तोत्र म्नुतिर्नुति ॥ १८३ ॥

श्लाघा प्रशसाऽर्थवाद

विरुद्ध प्रलपन विप्रलाप ॥ १ ॥

अपलापस्तु निहव ।

अपलपन अपलाप ॥ १ ॥ निहववन निहव ॥ २ ॥

सुप्रलाप सुवचन

सुष्ठु प्रलपनम् ॥ १ ॥

सदेशवाक् तु वाचिकम् ॥ १९० ॥

अन्येन अन्यो अयस्मै यदाह-त्वयैव कर्तव्यमिति, स सदेश, तद्रूपा वाक् सदेशवाक्, सदिष्टा वाग् वाचिक “वाच इक्ण्” ॥ ७।२।१६८ ॥ इति स्वार्थे इक्ण् ॥ १ ॥ १९० ॥

आज्ञा शिष्टिर्निराङ्निभ्यो देशो नियोगशासने ।

अववादोऽपि

आज्ञापन आज्ञा चुरादिणिचोऽनित्यत्वात् “उपसगादात्” ॥ ५।३।११० ॥ इत्यङ् ॥ १ ॥ शासन शिष्टि ॥ २ ॥ निर आङ्, नेश्व परो देश नि शेषेण, समन्तात् नितग देशन निर्देश आदेश, निदेश ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ नियोजन नियोग ॥ ६ ॥ शिष्यते शामनम् ॥ ७ ॥ अवनम्य वदन अववाद ॥ ८ ॥

अथाऽऽहूय प्रेषण प्रतिशासनम् ॥ १९१ ॥

स्पष्टम् ॥ १ ॥ १९१ ॥

सवित् सधाऽऽस्थाभ्युपाय सप्रत्याङ्म्य पर श्रव ।

अङ्गीकारोऽभ्युपगम प्रतिज्ञाऽऽगूश्च सगर ॥ १९२ ॥

पक्षोक्ति प्रकृताङ्गीकार-वेत्युभयी हि प्रतिज्ञा । सवेदन सवित् ॥ १ ॥ सधान सधा ॥ २ ॥ आस्थान आस्था ॥ ३ ॥ अभ्युपायन अभ्युपाय ॥ ४ ॥ सम, प्रते आङ्श्च पर श्रव सश्रव प्रतिश्रव आश्रव ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अङ्गीकरण अङ्गीकार ॥ ८ ॥ अभ्युपगमन अभ्युपगम ॥ ९ ॥ प्रतिज्ञान प्रतिज्ञा ॥ १० ॥ आगच्छत्यनया पौरुष आगू स्त्रीलिङ्ग ‘अभिगमितनिभ्यो डित्’ ॥ (उणा-८।३) ॥ इति ऊ ॥ ११ ॥ सगरण सगर ॥ १२ ॥ समाधिरपि ॥ १९२ ॥

गीतनृत्यवाद्यत्रय नाट्य तौर्यत्रिक च तत् ।

गीतादित्रय समुदित नाट्य नट्यम् कम ॥ १ ॥ तस्यस्येद त्रिप्रमाण तौर्यत्रिक ॥ २ ॥ वक्ष्यमाण नाट्य नटनमात्रम् ॥

सगीत प्रेक्षणार्थेऽभिन्

अस्मिन् गीतनृतवाद्यत्रये प्रेक्षणनिमित्तं प्रयुक्ते सगीत सभूय गीयतेऽस्मि
श्रिति कृत्वा ॥ १ ॥

शास्त्रोक्ते नाट्यधर्मिका ॥ १९३ ॥

अस्मिन् गातादित्रये भरतादिशास्त्रनिदिष्टे नाट्य धर्मोऽस्या नाट्यधर्मा, स्त्री
लिङ्गं यद् वाचस्पति - ' नाट्यधर्मा तु स्त्रिया नाट्ये यथाऽऽगमम्,' नाट्यध
र्म्येव नाट्यधर्मिना ॥ १ ॥ १९३ ॥

गीत गान गेय गीतिर्गान्धर्वम्

गीयते गेयम् ॥ ३ ॥ गान्धर्वं कृत गान्धवम् ॥ ५ ॥ रागगीत्यादिव गीतम्,
प्रापेशिष्यादिध्वारूप गानम्, पदस्वरतालावधानात्मक गान्धवमिति भरताद्युक्तो
विशेषो नाश्रित ॥

अथ नर्तनम् ।

नटन नृत्य नृत्त च लास्य नाट्य च ताण्डवम् ॥ १९४ ॥

नृत्यते नृत्यम् ' ऋदुपान्त्या ' ॥ ५ । १ । ४१ ॥ इति क्यप् ॥ ३ ॥ नर्तन
नृत्त ' ङीवे क् ' ॥ ५ । ३ । १२३ ॥ इति क् ॥ ४ ॥ लस्यते लास्यम्
॥ ५ ॥ नटानामिदं नृत्तं नाट्यम् ' नटाद् नृत्ते ज्य ' ॥ ६ । ३ । १६५ ॥ इति
ज्य, नट्यत इति वा ॥ ६ ॥ तण्डुना कृतं ताण्डव, पुक्लीवल्लिङ्ग, नाट्यशास्त्रे नृ
त्तलास्यनाट्यताण्डवानां भेदोऽस्ति, स तु नेहादत्त, तथाहि-अङ्गविक्षेपमात्रं विवा
हाम्युदयादौ नृत्तम् ललितकरणाङ्गहाराभिनयं कैशिकीवृत्तिप्रधानं वासकसञ्जादिना
यिकाचरितं डाम्बिलिकादिनिबद्धं श्लिष्टत्वाद् लास्यम् सवरसं पञ्चसन्धिं चतुर्वृत्तिं
दशरूपकाध्वं नटकम् नाट्यम् उत्कृष्टकरणाङ्गहारनिवलयमारभटिवृत्तिप्रधानं गातका
सारितकादौ तण्डुना प्रणीतं ताण्डवमिति ॥ ७ ॥ १९४ ॥

मण्डलेन तु यद् नृत्तं स्त्रीणां हल्लीसकं हि तत् ।

हेलया लस्यतेऽस्मिन् इति हलीसकम् कीचकपेचक ' ॥ (उणा-३३) ॥
इत्यादिना निपात्यते, कलावोऽयम्, वाचस्पतिस्तु ' हलीसकोऽस्त्रियाम् ' इत्याह ॥ १ ॥

पानगोष्ठ्यामुच्चतालं

पानगोष्ठ्या आपाने नृत्तं उच्चस्तालोऽत्रेत्युच्चतालम् ॥ १ ॥

रणे वीरजयन्तिका ॥ १९५ ॥

रणे सप्रामे नृत्तं जयन्ती पताका, जयत्येव जयन्तिना, वीराणां जयन्ति
काऽत्र वीरजयन्तिका ॥ १ ॥ १९५ ॥

स्थान नाट्यस्य रङ्गं स्यात्

स्थीयतेऽस्मिन्निति स्थान प्रदेश, नाट्यस्य नृत्तस्य, रमते जनोऽत्र रत्न
“गम्यमि” ॥ (उणा-१०) ॥ इति ग, रजत्यऽस्मिन् जन इति वा ॥ १ ॥

पूर्वरङ्ग उपक्रम ।

नाट्यस्य उपक्रम प्रारम्भ, रचति अस्मिन् जन इति रङ्गो मण्डपो नाट्य वा
युद्धस्थम्, पूर्वा रङ्गे पूर्वरङ्ग प्रत्याहारादि ‘ नाम नार्त्तार्थ्ये भमासो बहुलम् ’
॥ ३ । १ । १८ ॥ इति समास, रङ्गात् पूव इति वा राजदन्तादित्वात् पूर्वनि
पात, श्रीहपस्तु—

रङ्गशब्देन तौयत्रिक ब्रुवन् नाट्ये रङ्गप्रयोगस्य पूर्वता मन्यमान पूर्वधासां
रङ्गश्चेति समासममस्त ॥ १ ॥

अङ्गहारोऽङ्गविक्षेप

अङ्गाना हरण स्थानात् स्थानांतरनयन अङ्गहार अङ्गाना हार इव, शोभा
जनकत्वात्, अथवा हरस्याय हारो हरेणाभिनीतत्वात् अङ्गप्रधानो हार अङ्गहार
स्थिरहस्तादिद्वान्निशब्दे ॥ १ ॥ अङ्गाना विक्षेप अङ्गविक्षेप ॥ २ ॥

व्यञ्जकोऽभिनय ममो ॥ १९६ ॥

व्यनक्ति भावान् व्यञ्जक ॥ १ ॥ आभिमुख्य नायन्तेऽया अनेनेति
अभिनयो भावसूचक ॥ २ ॥ १९६ ॥

स चतुर्विध आहार्यो रचितो भूषणादिना ।

वचसा वाचिकोऽङ्गेनाऽऽङ्गिक सत्त्वेन सात्त्विक ॥ १९७ ॥

सोऽभिनय आहार्यादिभेदाच्चतुर्विध, सत्त्व मनो गुणो वा ॥ १९७ ॥

स्याद् नाटक प्रकरण भाण प्रहसन डिम ।

व्यायोगसमवकारौ वीथ्यङ्केहामृगा इति ॥ १९८ ॥

अभिनेयप्रकारा स्यु

नाटयति ननयति सामाजिकमनासि इति नाटकम् ॥ १ ॥ वस्त्वादिक का
व्याभिधेय आत्मशत्रुलोत्पाद्य प्रकुम्भे यत्र कायेन तत् प्रकरणम् ॥ १ ॥ एक
मुखेनैव भण्यन्ते उक्तिमत क्रियन्ते अप्रविष्टा अपि पात्रविशया अत्रेति भाण,
पुक्लाबलिङ्ग ॥ १ ॥ एकस्य बहूना वा चरित प्रहस्यते यत्र तत् प्रहसनम् ॥ १ ॥
डिमो डिम्बो विद्रव इति पयायास्तदयोगाद् अय डिम ॥ १ ॥ व्यायामे युद्ध
नियुद्धप्राये युज्यन्ते पुरुषा अत्र व्यायोग ॥ १ ॥ समवक्रियन्ते सघातीक्रियन्ते
नेतारोऽत्र समवहार ॥ १ ॥ सर्वेषा रसाना लक्षणाणा च वीथी श्रेणाव वीथी ॥ १ ॥
उत्क्रमणोन्मुखी सृष्टिर्चावित प्राणा यासा ता उत्सृष्टिना शक्त्य स्त्रिय, ता

भिरुद्घोषेन यस्य न उत्पट्टिनाइ , तदेतद्देशो अइ , भीमवत् ॥ १ ॥ इहा चेन
मृगस्येव स्त्रीमात्राया यत्र न इहामृग ॥ १ ॥ १९८ ॥ एतेऽभिनेयस्य प्रबन्धस्य
प्रसारा भेदा म्यु ॥

भाषा पट्-संस्कृतादिका ।

भाष्यन्ते भाषा , संस्कृत-प्राकृत-मागधी-शौरमेनी-पैशान्यऽपभ्रंशलक्षणा ॥

भारती सात्वती कैशिक्यारभट्टौ च वृत्तय ॥ १९९ ॥

भारती वा तत्प्रधाना वृत्तिरपि भारती, तत्र वाचिकाभिनयप्राधान्यात्
॥ १ ॥ सदिति प्रत्याख्यानरूपं संवेदनं तद् यत्रास्ति तत् सत्त्वत् मन तस्येय
सात्वती, सात्त्विकाभिनयप्राधान्यात् अथवा सत् सत्त्वरूपं विद्यते येषां ते सत्त्वन्त
तैषामिय, सत्त्व च तत्र परच्छिद्रान्वेषणोपायप्रतिभानवैचित्र्योत्प्रेक्षणलक्षणप्रका
शलाघवात्मकम् ॥ १ ॥ नेशा किंचिदप्यथक्रियानातमकुवन्तो यथा देहशोभोप
योगिन तद्वत् सौन्दर्योपयोगी व्यापार कैशिकी आहायाभिनयप्राधान्यात्
यद्वा, विष्णो केनेषु व यमानेषु भवा कैशिकी अध्यात्मादित्वादिरूपं यदाह—

विचित्रैरङ्गहारैश्च देवो लीलाममन्वितै ।

ववध यच्छिखापाश कैशिकी तत्र निमिता ॥ १ ॥ इति ॥ १ ॥

इयताति अरा भटा मोत्माहा अनलसास्तेषामिय आरभट्टी, आङ्गिका
भिनयप्रधान्यात् ॥ १ ॥ १९९ ॥

वाद्य वादित्रमातोद्य तूर्य तूर स्मरध्वज ।

वाद्यते वाद्यम् य एच्चात् ॥ ५ । १ । २८ ॥ इति य ॥ १ ॥ वदति
आहन्यमान वादित्रम् भृगूवदिचरिभ्यो णित् ॥ (उणा ४६०) ॥ इति इत्र
॥ २ ॥ आतुद्यते आतोद्यम् ॥ ३ ॥ तूर्यते इति घ्यणि तूर्यं पुष्पावलङ्कितं ॥ ४ ॥
तूर्यते तूरम् नाम्युपात्तं ॥ ५ । १ । ५८ ॥ इति क ॥ ५ ॥ स्मरस्य ध्वज
इत्र स्मरध्वज ॥ ६ ॥

तत वीणाप्रभृतिरु

तत्रातननात् तत प्रभृतिशब्दात् सैरघ्नीरावणहस्तकिन्नरादि ॥ १ ॥

तालप्रभृतिरु घनम् ॥ २०० ॥

कास्यमय वादित्र ताल प्रभृतिग्रहणात् कास्यतालादि हन्यते घनम् ॥ १ ॥

॥ २०० ॥

वशादिकु तु गुपिर

आदिग्रहणाद् नालिकानलनादि, गुपिदिष्ठं विद्यतेऽस्य गुपिरम् ॥ १ ॥

आनद्ध मुरजादिकम् ।

आनह्यते स्म आनद्धम्, भवनद्ध च आदिशब्दाद् ददरकरटादि ॥ १ ॥

वीणा पुनर्घोषवती विपश्ची कण्ठकूणिका ॥ २०१ ॥

वल्लकी

वेति प्रजायते खरोऽस्या वीणा " घृषीह्वा " ॥ (उणा-१८३) ॥ इति
किद् ण ॥ १ ॥ घोपोऽस्त्यस्या घोषवती ॥ २ ॥ विपश्चयति विस्तारयति खरान्
विपश्ची ॥ ३ ॥ कण्ठ कूणयते कण्ठकूणिका ॥ ४ ॥ २०१ ॥ वल्लते खरोऽस्या
वल्लकी " दृक्नु " ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यम् ॥ ५ ॥

साऽथ तत्रीभि सप्तभि परिवादिनी ।

खरान् परिस्फुट वदत्येवशीला परिवादिनी ॥ १ ॥

शिवस्य वीणाऽनालम्बी

न आलम्बते अनालम्बी ॥ १ ॥

सरस्वत्यास्तु कच्छपी ॥ २०२ ॥

कन्छपसदृशत्वात् कच्छपी ॥ १ ॥ २०२ ॥

नारदस्य तु महती

महत्त्वाद् महती ॥ १ ॥

गणाना तु प्रभावती ।

प्रभाऽस्त्यस्या प्रभावती ॥ १ ॥

विश्वामसोस्तु बृहती

बृहत्त्वात् बृहती ॥ १ ॥

तुम्बुरोस्तु कलावती ॥ २०३ ॥

कलाऽस्त्यस्या कलावती ॥ १ ॥ २०३ ॥

चण्डालाना तु कटोलवीणा चाण्डालिका च सा ।

कथ्यते तत्रीभिरात्रियते कटोल ' कटिपटि ' ॥ (उणा-४९३) ॥
इत्योल कटोलारया वीणा कटोलवाणा ॥ १ ॥ चण्डाले कृता चाण्डालिका ' कु-
लालदेरकञ् ' ॥ ६।३।१९४ ॥ इत्यक्ञ् ॥ २ ॥

शेषश्चान्-

चण्डालाना तु वल्ली ।

काण्डवाणा कुवाणा च दन्तरी त्रिनरा तथा ।

सारिका गुह्यणी च

काय कोलम्बकस्तम्या

तस्या वीणाया शरीर, केऽवलम्बन्ते तत्रोऽत्रेति कोलम्बक, पृषोदरादि
स्यात्, कुल सस्त्रान अस्मादम्बक इत्येने ॥ १ ॥

उपनाहो निबन्धनम् ॥ २०४ ॥

वाणाया निबन्धन येन चमणोपनह्यते स उपनाह, ग्रान्ते यत्र तत्रो निब
ध्यते वा ॥ १ ॥ २०४ ॥

दण्ड पुन प्रवाल स्यात्

वीणाया दण्ड, प्रवलति प्रवाल पुष्पावलिङ्ग, ज्वलादित्वाद् ण । यच्छा
भ्यत “प्रवालो वर्णादण्डे विद्रुमे नवपथ्ये” ॥ १ ॥

ककुभस्तु प्रसेवक ।

कुक्यते ककुभ ककेरुभ ” ॥ (उणा ३३३) ॥ इत्युभ दण्डाव
शब्दगाम्भायार्थ दाह्मय खण्ड यद् भस्त्रया आच्छाद्यत ॥ १ ॥ प्रसाध्यते प्रसेव,
स्वार्थे के प्रसेवक ॥ २ ॥

मूले वशशलाका स्यात् कलिका कूणिकाऽपि च ॥ २०५ ॥

वीणाया मूले कलयति तन्त्री कलिमा ॥ १ ॥ कूणयते तन्त्री कूणिमा
॥ २ ॥ २०५ ॥

कालस्य क्रियया मान ताल

क्रियया आवापनिष्क्रमणादिकया कालस्य मान परिच्छेदक तन्व्यते प्रतिष्ठी
यतेऽनेन ताल चक्षत्पुटादि । गेयाया गानक्रियाया काले नियमहेतुरित्येने ।
यद् दन्तिल —

तत्र श्रेया कलापाता पादभागास्तथैव च ।

मात्रा च परिवतश्च वस्तु चैव विशेषत ॥ १ ॥ १ ॥

साम्य पुनर्लय ।

मानमेययोरन्यूनाधिक्ये श्लिष्टता लय हुतादि वाद्यादीनामन्योन्य सम
त्वमिति भावत् तालविशेषस्तु लयोऽन्य ॥ १ ॥

हुत विलम्बित मध्यमोद्यस्तत्त्व घन क्रमात् ॥ २०६ ॥

हुतादीना लयाना मोघाया क्रमेण पयाया भागुरिस्तु घनस्थानेऽनुगत
मित्याह यत्पाठ — ‘ लम्बितहुतमध्यानि तच्चौघानुगतानि तु । अभिधानकृतानामेप

आनद्ध मुरजादिकम् ।

आनह्यते स्म आनद्धम्, अवनद्ध च आदिशब्दाद् ददरकरटादि ॥ १ ॥

वीणा पुनर्घोषवती विपश्ची कण्ठकूणिका ॥ २०१ ॥

वल्लकी

वेति प्रजायते खरोऽस्या वीणा “ वृषीक्षा ” ॥ (उणा-१८३) ॥ इति
विद् ण ॥ १ ॥ घोषोऽम्यस्यां घोषवती ॥ २ ॥ विपश्यति विस्तारयति खरान्
विपश्ची ॥ ३ ॥ कण्ठ कूणयते कण्ठकूणिका ॥ ४ ॥ २०१ ॥ वल्लते खरोऽस्या
वल्लकी “ दृक्नु ” ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक् ॥ ५ ॥

साऽथ तन्त्रीभिः सप्तभिः परिवादिनी ।

खरान् परिस्फुट वदत्येवशीला परिवादिनी ॥ १ ॥

शिवस्य वीणाऽनालम्बी

न आलम्बते अनालम्बी ॥ १ ॥

सरस्वत्यास्तु कच्छपी ॥ २०२ ॥

कच्छपसदृशत्वात् कच्छपी ॥ १ ॥ २०२ ॥

नारदस्य तु महती

महत्त्वाद् महती ॥ १ ॥

गणानां तु प्रभावती ।

प्रभाऽस्त्यस्या प्रभावती ॥ १ ॥

विश्वामसोस्तु बृहती

बृहत्त्वाद् बृहती ॥ १ ॥

तुम्बुरोस्तु कलावती ॥ २०३ ॥

कलाऽस्त्यस्या कलावती ॥ १ ॥ २०३ ॥

चण्डालानां तु कटोलवीणा चाण्डालिका च सा ।

कथ्यते तन्त्रीभिराव्रियते कटोल कटिपटि ” ॥ (उणा-४९३) ॥
इत्योल कटोलाया वीणा कटोलवाणा ॥ १ ॥ चाण्डालैः कृता चाण्डालिका कु-
लालादेरक् ॥ ६।३।१९४ ॥ इत्यक् ॥ २ ॥

शेषधाय-

चण्डालानां तु वल्ली ।

देवताऽननूय तु धूमलो बलिस्त्रिपि ।

धुण्णव मृतयात्राया माङ्गले प्रियर्वादिवा ॥ ३ ॥

रणोद्यमे त्वधतृगे वाद्यभदान्मथाऽपरे ।

जिण्डिमा वनरा मटडुस्तिमिला मिरिकिचिमा ॥ ४ ॥

लम्बिमा ट्टरी वेध्या कलापूगदयोऽपि च ॥

अथ शारिका स्यात् कौणो वीणादिवादनम् ।

शृणाति तादयति वाद्य शारिका ॥ १ ॥ कुणति गज्जायत वाद्यमनन कोण

पुलिङ्ग वाचस्थितिस्तु- द्वयोस्तु कौणो वाणादेवादाने शारिका च सा ' इत्याह

॥ २ ॥ वाणादि वाद्यतेऽनेन वाणादिवादन वादनमाश्रमिष्य ॥

शृङ्गारहाम्यकृष्णा रौद्रवीरभयानका ॥ २०८ ॥

वीमत्साद्रुतशान्ताश्च रसा

अथति एन जन शृङ्गार, पुष्पावल्लिङ्ग द्वारशृङ्गार ' ॥ (उणा-४११)

॥ इत्यारान्तो निपात्यत रसेषु शृङ्गमुत्कपमियतीति वा ॥ १ ॥ हास साधु हास्य

हास एव वा सामानिकाना चवणागोचर गता हास्य, यदाह- ' स्थाप्येव तु

रमाभवेत् " इति ॥ १ ॥ मिरिति विनिपति चित्तानि इति मरण कृकृदुदा

रिभ्य उण " ॥ (उणा-१९६) ॥ इत्युण ॥ १ ॥ रुदस्याय रौद्र ॥ १ ॥

अनति गच्छत्यनेन अम्बिन वा सत्त्ववृद्धिमति वीर 'कृज्यजि ' ॥ (उणा-३८८) ॥

इति रक्, वीर्यन्ते विनामन्ति जना अनेनेति वा ॥ १ ॥ विभ्यत्यम्माद् भयानको

व्याघ्रादि तद्धेतुर्वात् तु रस शाभीराजधानम् " ॥ (उणा-७१) ॥

इत्यानन ॥ १ ॥ २०८ ॥ वीमत्सा अस्यम्बिन् वीमत्स ॥ १ ॥ अद् इत्या-अयाधम

व्ययम् अद् विम्मित भवति अनेनार्स्मिन् वा मनोऽद्भुत अदो भुवां दुत ' ॥

॥ (उणा २१८) ॥ इति दुत ॥ १ ॥ शम्यते म्म शात णां दात ॥ ८ ।

४ । ७४ ॥ इति साधु ॥ १ ॥ हास्यादयस्तु पुलिङ्गा । गौडस्तु—

शृङ्गारवारां वामत्स रौद्र हास्य भयानकम् ।

कृष्णा चाद्रुत शान्त वात्मत्य च रसा दश ॥ १ ॥

इति लिङ्गनिर्णयमाह । सामानिर्न रस्यन्ते चर्यन्ते ज्ञाते रसा पुष्पावल्लिङ्ग ॥

भावा पुनस्त्रिधा

स्थायिसात्त्विकसंचारिप्रभेदै

भावयन्ति कुर्वन्ति रसान् स्वस्मारणाद भवन्ति इति वा भावा भावयन्ति व्या
कुर्वन्ति सामानिमाना मनामाति वा त्रिधा त्रिप्रकारा सामानिमाना वासनारूपेण
तिष्ठन्तीति स्थायिन, ग्रहादित्वाद् गिन् । सीदत्यम्बिन् मन इति ध्युत्पत्ते सत्त्वगुणो

समय ” ॥ नाट्ये तु द्रुतादित्यानुसारेण क्रमादोपाया वाद्यप्रकारा ॥ १ ॥
१ ॥ १ ॥ २०६ ॥

मृदङ्गो मुरज

मृद् अङ्गमस्य मृदङ्ग , मृद्यत इति वा “ विडिविलि ” ॥ (उणा-१०१)
॥ इत्यङ्ग ॥ १ ॥ मुरात् सवेष्टनान्नाता मुरज , मूव्यते वध्यत इति वा ‘ मुर्वे
मुर च ” ॥ (उणा-१३०) इत्यङ्ग ॥ २ ॥

सोऽङ्क्यालिङ्गमूर्ध्वरु इति त्रिधा ।

स मृदङ्ग त्रिधा त्रिप्रकार , अङ्काऽस्यास्ताति अङ्गी , उत्सङ्गस्यत्वात् ॥ १ ॥
आलिङ्गोऽस्यास्ताति आलिङ्गी आलिङ्ग्य वादनात् ॥ १ ॥ ऊर्ध्वं कृत्यैनेन मुखेन
वादनाद् ऊर्ध्वं कायति ऊर्ध्वम् आभोगिप्रकार्य ॥ १ ॥ आहु-
-

हरातस्यावृत्तिस्त्वङ्क्यो यवमध्यस्तयोर्ध्वरु ।

आलिङ्ग्यैव गोपुच्छो मध्यदक्षिणवामगा ॥ १ ॥

नाट्ये चैते भेदा ॥

स्याद् यश पटहो ढक्का

यानादां यशोऽर्थं पटहो यश पटह ॥ १ ॥ ढगित्ययक्त कायति ढक्का ॥ २ ॥

मेरी दुन्दुभिरानरु ॥ २०७ ॥

पटह.

विभ्यति अस्या रणे मेरी ‘ भीशु’
इमारात्ताद् वा डी ॥ १ ॥ दाम्य-

दमेदुभिदुम् च ॥ (उणा-६८६

ताति वा ॥ २ ॥ अणति दादायते

इति आनर पुलिङ्ग ॥

अनिताति वा ॥ ३ ॥ २०७ ॥

कृपृरुदिपटि ॥ (२

केचिद् द्वा द्वा भिन्नार्थौ आहु

शेष गान-

अथ

सुत्रशोणो

श्रृङ्गवाये

वाह्यं तु

अथ

८७) इति

भाति

भाति

भाति

देवताऽचनतूर्ये तु धूमलो बलिरित्यपि ।

क्षुण्णक मृतयात्राया माङ्गले प्रियवादिका ॥ ३ ॥

रणोद्यमे त्वधतूगे वाद्यभेदास्तथाऽपरे ।

टिण्डिमो व्यस्रो मद्भुक्तिमिला त्रिरिचिन्ना ॥ ४ ॥

लम्बिका टट्टरी वेध्या कलापूरादयोऽपि च ॥

अथ शारिका स्यात् कोणो वीणादिवादनम् ।

शृणाति ताडयति वाद्य शारिका ॥ १ ॥ कुणति शब्दायते वाद्यमनेन कोण
पुलिङ्ग वाचस्पतिस्तु- द्वयोस्तु कोणो वाणादेवादाने शारिका च सा ” इत्याह
॥ २ ॥ वाणादि वाद्यतेऽनेन वाणादिवादन वादनकाष्ठमित्यथ ॥

शृङ्गारहास्यकरुणा रौद्रवीरभयानका ॥२०८॥

वीभत्साद्भुतशान्ताश्च रसा

श्रयति एन जन शृङ्गार पुस्त्यबलिङ्ग “ द्वारशृङ्गार ” ॥ (उणा-४११)
॥ इत्यारान्तो निपात्यते रसेषु शृङ्गमुत्प्रमियतीति वा ॥ १ ॥ हासे साधु हास्य
हास एव वा, सामाजिकाना चवणागोचर गतो हास्य, यदाह- स्थाप्येव तु
रसामवेत् ” इति ॥ १ ॥ त्रिरिति विक्षिपति चित्तानि इति करुण ऋग्वृद्धा
रिभ्य उण ॥ (उणा-१९६) ॥ इत्युण ॥ १ ॥ रुद्रस्याय रौद्र ॥ १ ॥
अजति गच्छत्यनेन अस्मिन् वा सत्त्ववृद्धिमिति वार ऋज्यजि ” ॥ (उणा-३८८) ॥
इति रक्, वारयन्ते विनामन्ति जना अनेनेति वा ॥ १ ॥ विन्यत्यस्माद् भयानको
व्याघ्रादि तद्धेतुत्वात् तु रस शीभारात्रेधान् ॥ ” ॥ (उणा-७१) ॥
इत्यानक ॥१॥२०८॥ वाभत्सा अस्त्यस्मिन् वीभत्स ॥१॥ अद् इत्याद्यायम
व्ययम् अद् विस्मित भवति अनेनास्मिन् वा मनोऽद्भुत अदो भुवो द्रुत
॥ (उणा २१४) ॥ शत द्रुत ॥ १ ॥ शम्यते स्म शान्त गौ दात ॥ ४ ।
४ । ७४ ॥ इति साधु ॥ १ ॥ हास्यादयस्तु पुलिङ्गा । गौडस्तु—

शृङ्गारवारो वाभत्स रौद्र हास्य भयानकम् ।

करुणा चान्द्रत शान्त वात्सल्य च रसा दश ॥ १ ॥

इति लिङ्गनिर्णयमाह । सामानिचै रस्यन्ते चव्यन्ते इति रसा पुङ्गीबलिङ्ग ॥

भावा पुनर्लिधा

स्थायिसात्त्विकसचारिप्रभेदे

भावयन्ति कुवन्ति रसान् स्वरारणाद् भवन्ति इति वा भावा भावयन्ति व्या
प्नुवन्ति सामानिमाना मनासाति वा त्रिधा त्रिप्रकारा सामानिमाना वासनारूपेण
तिष्ठन्तीति म्थायिन प्रहादित्वाद् णिन् । सीदत्यग्निन् मन इति व्युपत्ते सत्त्वगुणो

त्पत्तात् साधुत्वाच्च प्राणामनसं वस्तु सत्त्वं, तत्र भवा सात्त्विका । मन्वरास्ति न मतत
मवतिष्ठन्त इति संचारिणो व्यभिचारिण ते च ते प्रभेदाश्च त ॥

स्याद् रति पुन ॥ २०९ ॥

रागोऽनुरागोऽनुरति

रमण रति परस्परास्थाबन्ध ॥ १ ॥ २०९ ॥ रञ्जन राग ॥ २ ॥ अनुरञ्जनम्

नुराग ॥ ३ ॥ अरुमण अनुरति ॥ ४ ॥

हासस्तु हसन हस ।

घर्धरो हासिका हास्य

हसन हास ॥ १ ॥ हस्यते हसनम् ॥ २ ॥ हसश्चेतसो विकाश “ नवा
कणयमहसस्वन ” ॥ ५ । ३ । ४८ ॥ इति वा अल् ॥ ३ ॥ घरति घघर
सघोषा अव्यक्तवाक् ‘ ऋतष्टित् ’ ॥ (उणा-९) ॥ इति बहुलाधिकारादप्रत्यये
द्वित्व च, घघरत्तुत्वात् घघर ॥ ४ ॥ हसन हासिका भावे ” ॥ ५ । ३ । १२२ ॥
इति णरु ॥ ५ ॥ हसनीय हास्यम् ॥ ६ ॥ स्थाय्येव तु रसीभवदिति भावर
सयो पयायत्वेन ध्वनति ॥

हासभेदानाह—

तत्रादृष्टरदे सितम् ॥ २१० ॥

वक्रोष्ठिका

तत्र हासेऽदृष्टदन्ते ईषद्वसित मितम् ॥ १ ॥ २१० ॥ वक्र ओष्ठोऽस्या वक्रोष्ठी,
स्वार्थे के, वक्रोष्ठिका, खालीबलिङ्ग ॥ २ ॥

अथ हसित किञ्चिद् दृष्टरदाङ्कुरे ।

स्पष्टम् ॥ १ ॥

किञ्चिच्छ्रुते विहसितम्

सशब्दत्वात् किञ्चित् श्रुते हासे विहसितम् । यद् भरत

आकुक्षिताक्षिगण्ड यत् सस्वन मधुर तथा ।

कालागत साऽऽस्यराग तद्वै विहसित भवेत् ॥ १ ॥ १ ॥

अदृहासो महीयसि ॥ २११ ॥

महाशब्दत्वात् महीयसि हासे अदृष्टेति हसन अदृहास ॥ १ ॥ २११ ॥

अतिहासस्त्वनुस्यूते

अनुस्यूतेऽनवच्छिन्ने हासऽतिशयेन हसनादतिहास ॥ १ ॥

अपहासोऽकारणात् कृते ।

कारणं विना कृते हासे, अपकृष्टं हसितं अपहाम् ॥ १ ॥

सोत्प्रासे त्वाच्छुरितकम्

उत्प्रास्यते सामर्थ्येऽन्यं कियतेऽनेनोत्प्रास उपहास , उत्प्राससहिते हासे आच्छुरणमाच्छुरितकम् “परच्छेदनं अवच्छुरितम्” इति कात्यायनः ॥ १ ॥

हसनं स्फुरदोष्ठके ॥ २१२ ॥

स्पष्टम् ॥ २१२ ॥

शोकं शुक्लं शोचनं खेदं

शोको बन्धुयम् ॥ १ ॥ शुक्लं, खल्लिङ्ग ॥ २ ॥ खेदनं खेद ॥ ४ ॥

क्रोधो मन्युः क्रुधा रूपा ।

क्रुत् क्रोप प्रतिघो रोपो रुद् च

क्रोधस्तैः स्पर्शप्रबोधः ॥ १ ॥ मन्यते मन्युः, पुल्लिङ्ग “यजिष्मन्धि” ॥ (उणा ८०१) ॥ इति यु ॥ २ ॥ क्रोधनं क्रुधा ॥ ३ ॥ रोपणं रूपा, भिदाद्यद् ॥ ४ ॥ क्रोधनं क्रुत्, खल्लिङ्ग ॥ ५ ॥ कोपनं कोप ॥ ६ ॥ प्रतिहन्यते अनेन प्रतिघं क्वचित् ॥ ५ । १ । १७१ ॥ इति डे, भेदादित्वात् साधु ॥ ७ ॥ रोपणं रोप ॥ ८ ॥ रुद्, खल्लिङ्ग ॥ ९ ॥

उत्साहं प्रगल्भता ॥ २१३ ॥

अभियोगोद्यमौ प्रौढिरुद्योगः कियदेतिका ।

अध्यवसाय ऊर्जः

उत्साहनं उत्साहं, स्थेयान् सरम्भः ॥ १ ॥ प्रगल्भस्य भावः प्रगल्भता ॥ २ ॥ २१३ ॥ अभियोजनं अभियोगः ॥ ३ ॥ उद्यमनमुद्यमः, पुनर्पुसकः, घञि ‘उद्यमोपरमौ’ ॥ ४ । ३ । ५७ ॥ इति साधु ॥ ४ ॥ प्रवहणं प्रौढि “प्रस्यैष्योढोढ्यूहे स्त्रेण” ॥ १ । २ । १४ ॥ इति औत्वम् ॥ ५ ॥ उद्योजनं उद्योगः ॥ ६ ॥ कियदेतत् इति अभिप्रायोऽस्याः कियदेतिका मयूरव्यसकादित्वात् साधु ॥ ७ ॥ अध्यवसीयते अध्यवसायः ॥ ८ ॥ ऊर्जनं ऊर्जः ॥ ९ ॥

अथ वीर्यं सोऽतिशयान्वितं ॥ २१४ ॥

स उत्साहः सातिशयो वीर्यं साधु वीर्यम् वीर्यते विक्रम्यते इति वा, भावे य, चारस्य कम इत्यन्ये ॥ १ ॥ २१४ ॥

भयं भीर्भातिरातङ्क आशङ्का साध्वसः दारः ।

त्वात् साधुत्वाच्च प्राणामक वस्तु सत्त्व, तत्र भवा सात्त्विका । सचरन्ति न सततं
भवतिष्ठन्ति इति सच्चारिणो व्यभिचारिण ते च ते प्रभेदाश्च तं ॥

स्याद् रति पुन ॥ २०९ ॥

रागोऽनुरागोऽनुरति

रमण रति परस्परस्यावध ॥१॥२०९॥ रञ्जन राग ॥२॥ अनुरञ्जनम
नुराग ॥ ३ ॥ अनुरमण अनुरति ॥ ४ ॥

हासस्तु हसन हस ।

घर्घरो हासिका हास्य

हसन हास ॥ १ ॥ हस्यते हसनम् ॥ २ ॥ हस्येतसो विकास ' नवा
क्षणयमहसस्वन " ॥ ५।३।४८ ॥ इति वा अल् ॥ ३ ॥ घरति घघर
सघोषा अव्यक्तवाक् ' अतश्चित् ॥ (उणा-९) ॥ इति बहुलाधिकारादग्रत्यये
द्वित्व च घघरहेतुत्वात् घघर ॥ ४ ॥ हसन हासिका भावे ' ॥ ५।३।१२२ ॥
इति णक ॥ ५ ॥ हसनाय हास्यम् ॥ ६ ॥ स्थाय्येव तु रसीभवेदिति भावर
सयो पर्यायत्वेन ध्नति ॥

हासभेदानाह—

तत्रादृष्टरदे सितम् ॥ २१० ॥

वक्रोष्ठिका

तत्र हासेऽदृष्टदन्ते ईपद्धसित मितम् ॥१॥२१०॥ वक्र ओष्ठोऽस्या वक्रोष्ठी,
स्वार्थे के, वक्रोष्ठिका, खण्डाबलिङ्ग ॥ २ ॥

अथ हसित किञ्चिद् दृष्टरदाङ्कुरे ।

स्पष्टम् ॥ १ ॥

किञ्चिच्छ्रुते विहसितम्

सशब्दत्वात् किञ्चित् श्रुते हासे विहसितम् । यद् भरत

आकुञ्चिताक्षिगण्ड यत् सस्वन मधुर तथा ।

कालागत माऽऽस्यराग तद्विहसित भवेत् ॥ १ ॥ १ ॥

अदृष्टासो महीयसि ॥ २११ ॥

महाशब्दत्वात् महीयसि हासे अदृष्टेति हसन अदृष्टहास ॥ १ ॥ २११ ॥

अतिहासस्वनुस्यूते

अनुस्यूतेऽनवाच्छिन्ने हासेऽतिशयेन हसनादतिहास ॥ १ ॥

शेषश्चात्र-आश्चर्यं फुल्लं मोहो वास्यम् ॥

शम शान्ति शमथोपशमावपि ।

तृष्णाक्षय

शमन शम , शान्ति ॥ १ ॥ २ ॥ शमथ “ भृशीशपिशमि ” ॥ (उणा-
२३२) ॥ इति अथ ॥ ३ ॥ उपशमनमुपशम ॥ ४ ॥ तृष्णाया गदस्य क्षय
तृष्णाक्षय ॥ ५ ॥

स्थायिनामुपसहारमाह—

स्थायिनोऽमी रसाना कारण क्रमात् ॥ २१८ ॥

अमी रत्यादय स्थायिन शृङ्गारादीना रसाना कारणभूता ॥ २१८ ॥

स्तम्भो जाड्यम्

स्तम्भन स्तम्भ ॥ १ ॥ जडस्य भावो जाड्यम्, विष्टधचेतनत्वम् ॥ २ ॥

स्वेदो घर्मनिदाघौ

स्वेदन स्वेद ॥ १ ॥ घरति सिञ्चत्यङ्ग घम ‘ अर्त्तारि ” ॥ (उणा-
३३८) ॥ इति म ॥ २ ॥ निदत्ततेऽनेनाङ्ग निदाघ ॥ ३ ॥

पुलक पुन ।

रोमाञ्च कण्टको रोमविकारो रोमहर्षणम् ॥ २१९ ॥

रोमोद्गम उद्धुपणमुल्लकसनमित्यपि ।

पोलति महद् भवत्यङ्गमनेन पुलक पुङ्गावलिङ्ग धुधून्दि ” ॥ (उणा-
२९) ॥ इत्यक ॥ १ ॥ रोम्णामघ्नन रोमाञ्च ॥ २ ॥ कण्टकीति कण्टक तस्मिन्
“ दृक्नु ” ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक कण्टकतुल्यत्वात् कण्टक पुङ्गीवलिङ्ग
॥ ३ ॥ रोमाणि विक्रियन्तेऽनेन रोमविकार ॥ ४ ॥ रोमाणि हृष्यत्यनेन रोम
हृपणम् ॥ ५ ॥ २१९ ॥ रोमाभ्युद्गच्छन्त्यनेन रोमोद्गम ॥ ६ ॥ उद्धुपत्युच्छ्वसि
त्यनेनाङ्गमुद्धुपणम् ॥ ७ ॥ उल्लकसत्यनेनाङ्गमुल्लकसनम् ॥ ८ ॥

स्वरभेदस्तु कलत्व स्वरे

स्वरस्य भेद स्वरभेद कलत्वमव्यक्तत्व स्वरे स्वरविषये ॥ १ ॥

कम्पस्तु वेपथु ॥ २२० ॥

कम्पन कम्प ॥ १ ॥ वेपन वेपथु पुलिङ्ग ‘ द्वितोऽधु ” ॥ ५।३।८३ ॥
इत्यधु ॥ २ ॥ २२० ॥

वैवर्ण्यं कालिका

भिया च

भीतिभय वैङ्गव्य “वर्पादय ह्रीवे” ॥ ५ । ३ । २९ ॥ इति अर्
॥ १ ॥ भी , ह्रीलिङ्ग ॥ २ ॥ आतङ्गन आतङ्ग ॥ ४ ॥ आशङ्कन आशङ्क
॥ ५ ॥ साधूनस्यति साध्वसम् ॥ ६ ॥ दरण दर , पुङ्गावल्लिङ्ग ॥ ७ ॥ भिया
भिदादित्वात् ॥ ८ ॥

तच्चाहिभय भूपतीना स्वपक्षजम् ॥ २१५ ॥

तच्चेति भय स्वपक्षात् राजपुत्रादेरहेरिष गृहस्थितात् भयम् ॥ १ ॥ २१५ ॥

अदृष्ट वह्नितोयादे

वह्नितोयाभ्या आदिशब्दात् पिशाचाऽशन्यादेर्भयमदृष्टम् ॥ १ ॥

दृष्ट स्वपरचक्रजम् ।

स्वराष्ट्राच्चौराटविकादिभय परराष्ट्रात् दाहविलोपादिभय च दृष्टम् ॥ १ ॥

भयङ्कर प्रतिभय भीम भीष्म भयानकम् ॥ २१६ ॥

भीषण भैरव घोर दारुण च भयावहम् ।

भय करोतीति भयङ्कर ‘ भैरवतिभयाभयात् ख ’ ॥ ५।१।१०६ ॥ इति
ख ॥ १ ॥ प्रतिगत भयेनेति प्रतिभयम् ॥ २ ॥ बिभ्यत्यस्माद् भीम, भाष्म च
भिय योऽन्तश्च वा ” ॥ (उणा-३४४) ॥ इति मक् ॥ ३ ॥ ४ ॥ बिभ्यत्य
स्माद् भयानकम् ॥ ५ ॥ २१६ ॥ भीषयते भीषणम् ॥ ६ ॥ बिभ्यत्यस्माद्
भैरवम् भैरवभैरव ” ॥ (उणा-५१९) ॥ इति साधु , भीरोरिद नासकृदिति
वा ॥ ७ ॥ घुरत्यस्माद् घञि घोरम् ॥ ८ ॥ दारयति चित्त दारुण ‘ ऋकृ ’ ॥
(उणा-१९६) ॥ इत्युण ॥ ९ ॥ भयमावहति भयावहम् , लिहादित्वादच् ॥ १ ॥

शेषश्चात्र-भयङ्करे तु डमरमाभाल भासुर तथा ॥

जुगुप्सा तु घृणा

जुगुप्सन जुगुप्सा चित्तसकोच ॥ १ ॥ घरति घृणा “ घृवाहा ” ॥ (उणा-
१८३) ॥ इति णक् ॥ २ ॥

अथ स्याद् विस्मयश्चित्रमद्भुतम् ॥ २१७ ॥

चोद्याश्चर्ये

विस्मयन विस्मय , चेतसो विस्तार ॥ १ ॥ चीयते चित्र ‘ चिमिदि ” ॥
(उणा-४५४) ॥ इति ऋक् , चित्रयति वैचि-य सपादयतीति वा अच ॥ २ ॥
अद् भवन अद्भुतम् ॥ ३ ॥ २१७ ॥ चोद्यत इति चाद्यम् ॥ ४ ॥ आचयते आ
ध्यम् वचस्वादित्वात् साधु ॥ ५ ॥

प्रेक्षणं प्रेक्षा ॥ ११ ॥ चेतनं चित् स्त्रीलिङ्ग ॥ १२ ॥ उपलम्भनमुपलम्भि ॥ १३ ॥
सवेदनं सवित्ति ॥ १४ ॥ शेत इति शेमोहस्तं मुष्णाति शेमुपा, मूलविभुनादित्वात्
के डा, शमे कसां डया वा, पेचुपावत् ॥ १५ ॥ दशनं दष्टि ॥ १६ ॥

सा मेधा धारणक्षमा ॥ २२३ ॥

सा मतिधारणसमथा मेधते सगच्छनेऽस्या सर्वं मेधा ॥ १ ॥ २२२ ॥

पण्डा तत्त्वानुगा

तत्त्वानुगामिनी मतिं पण्यते स्तूयते पण्डा “पञ्चमादृ ” ॥ (उणा १६८)

॥ इति ड ॥ १ ॥

मोक्षे ज्ञानम् ।

मोक्षविषया मोक्षफला वा मतिज्ञानम् ॥ १ ॥

विज्ञानमन्यत

मोक्षशास्त्रादन्यत्र शास्त्रे शिल्पे च चित्रादौ मतिविज्ञानम् ॥ १ ॥

शुश्रूषा श्रवणं चैव ग्रहणं धारणं तथा ॥ २२४ ॥

ऊहोऽपोहोऽर्थविज्ञानं तत्त्वज्ञानं च धीगुणा ।

श्रोतुमिच्छा शुश्रूषा ॥ १ ॥ श्रूयते श्रवणम् आक्वणनम् ॥ १ ॥ शृण्वते ग्रहणं
आदानम् ॥ १ ॥ धायते धारणं अविस्मरणम् ॥ १ ॥ २२४ ॥ ऊहनमूहं युक्तिं
गम्यस्तकं ॥ १ ॥ अपोहनमपोहोऽसत्पक्षनिराकरणम् ॥ १ ॥ अवस्थं यथावस्थतया
विज्ञानमथविज्ञानम् ॥ १ ॥ तत्त्वस्य परमायस्य ज्ञानं तत्त्वज्ञानम् ॥ १ ॥ इत्यष्टौ
बुद्धिगुणाः ॥

नीडा लज्जा मन्दाक्षं ह्रीस्त्रपा

ब्रीडनं ब्रीडा चित्तसंकोचः । ब्रीडोऽपि ॥ १ ॥ लज्जनं लज्जा ॥ २ ॥ मन्दमक्षि यत्र
मन्दाक्षं स्वोत्थलज्जावशाद्धिं चश्रुवनमतिं शूका मन्दाक्षमित्येके ॥ ३ ॥ ह्रीयते
ह्रीं स्त्रीलिङ्गं कुत्सपदादिभ्यः ” ॥ ५।३।११४ ॥ इति क्विप् ॥ ४ ॥ त्रप्यते
त्रपा ॥ ५ ॥

साऽपत्रपाऽन्यत ॥ २२५ ॥

सा लज्जाऽपरस्माद् लज्जावहे जातेऽपत्रपा ॥ १ ॥ २२५ ॥

जाड्यं मौल्यं

जडस्य भावः कम वा जाड्यम् ॥ १ ॥ मूलस्य भावः कम वा मौल्यम् ॥ २ ॥

विपादोऽवसादः सादो विषण्णता ।

विरुद्धो घणोऽस्य विवर्णस्तद्भावो वैवर्ण्यम् ॥ १ ॥ कालस्य भाव कालिका,
घोरादित्वादकञ्, कालयतीति णको वा ॥ २ ॥

अथाश्रु वाष्पो नेत्राम्बु रोदनम् ।

असमस्तु

अश्रुते आकण्ठमश्रु, क्लीबलिङ्ग “चिनीपीम्यशिभ्यो रु” ॥ (उणा
८०६) ॥ इति रु ॥ १ ॥ बाधते चक्षुरिति वाष्प पुक्लीबलिङ्ग, “शदिबाधिस्र
निहने प् च” ॥ (उणा-२९९) ॥ इति प ॥ २ ॥ नेत्रस्याम्बु नेत्राम्बु ॥ ३ ॥
रुद्यते रोदनम् ॥ ४ ॥ अस्यते अस्र, ‘भाट्टि’ ॥ (उणा-३८७) ॥ इति र ॥
५ ॥ अस्यते अश्रु, क्लीबलिङ्ग, ‘चिनीपी’ ॥ (उणा-८०६) ॥ इत्यादि बहुवचनाद्
रु ॥ ६ ॥

शेषश्चात्र—लोतस्तु दृग्जले ॥

प्रलयस्त्वचेष्टता

प्रलीयते क्रियाऽत्र प्रलयो मूर्च्छेत्यर्थः । अचेष्टता गतचेतनत्वम् । यदाहुः—साम्भे
विचेतनत्व, प्रलये गतचेतनत्वम् अत एव सहस्रैव निपतन भुवि भवति महाभूत
शैथिल्यात् ॥

उपसहारमाह—

इत्यष्टसात्त्विका ॥ २२१ ॥

धृति सतोष स्वास्थ्य स्यात्

धरण धृति ॥ १ ॥ सतोषण सतोष ॥ २ ॥ स्वस्थस्य भाव स्वास्थ्यम् ॥ ३ ॥

आध्यान स्मरण स्मृति ।

स्पष्टम् ॥

मतिर्मनीषा बुद्धिर्धीर्धिषणाज्ञप्तिचेतना ॥ २२२ ॥

प्रतिभाप्रतिपत्प्रज्ञाप्रेक्षाचिदुपलब्धय ।

सन्निति शेमुषी दृष्टि

मन्यतेऽनया मति अधनिधय ॥ १ ॥ मनस ईषा मनीषा पृषोदरादि
त्वात् ॥ २ ॥ बुध्यतेऽनया बुद्धि ॥ ३ ॥ ध्यायति दधाति वा धी ‘दिद्युत्’
॥ ५१२।८३ ॥ इति द्विबन्तो निपात्यते ॥ ४ ॥ धृष्णोत्पन्नया धिषणा धृषिवहेरि-
नो
पान्त्यस्य ॥ (उणा-१८९) ॥ इत्यण ॥ ५ ॥ ज्ञपन ज्ञप्ति सातिहेति ॥ ५।३।
९४ ॥ इति क्लृप्तो निपात्यते ॥ ६ ॥ चेतन चेतना ॥ ७ ॥ २२२ ॥ प्रतिभान
प्रतिभा ॥ ८ ॥ प्रतिपत्ति प्रतिपत्, सर्वे गत्यया ज्ञानाया ॥ ९ ॥ प्रज्ञान प्रज्ञा ॥ १० ॥

शपथान्—

आकारगूहने चावमटिमाऽनकुटारिमा ।

गृहजालिका ॥ १ ॥ २२८ ॥

शङ्काऽनिष्टोत्प्रेक्षण स्यात्

अनिष्टस्योत्प्रेक्षण सभावनम् ॥ १ ॥

चापल त्वनवस्थिति ।

अनवस्थान अनवस्थिति ॥ १ ॥ चपलस्य भाव नम ना चापलम् “युवा
देरन् ॥ ७ । १ । ६७ ॥ इत्यन् ॥ २ ॥

आलस्य तन्द्रा कौसीद्यम्

अलसस्य भाव आलस्यम् ॥ १ ॥ तन्द्रण तन्द्रा ॥ २ ॥ कुसीदस्य अलसस्य
भाव कौमाद्यम् ॥ ३ ॥

हर्षश्चित्तप्रसन्नता ॥ २२९ ॥

ह्लाद प्रमोद प्रमदो मुत्प्रीत्यामोदसम्भवा ।

आनन्दानन्दधू

हृषण हृष ॥ १ ॥ चित्तप्रसन्नता मन प्रसाद ॥ २ ॥ २२९ ॥ ह्लादन ह्लाद ॥ ३ ॥
प्रमोदन प्रमोद ॥ ४ ॥ प्रमदन प्रमद “समदप्रमदौ हर्षे ॥ ५ । ३ । २३ ॥
इत्यल् ॥ ५ ॥ मोदन मुत्, स्त्रीलिङ्ग ॥ ६ ॥ प्रायते मनोऽस्या प्रीति ॥ ७ ॥
आमोदन आमोद ॥ ८ ॥ समदन समद ॥ ९ ॥ आनन्दनमानन्द आनन्दधू,
पुलिङ्ग ॥ १० ॥ ११ ॥

गर्वस्त्वहङ्कारोऽवलिप्तता ॥ २३० ॥

दर्पोऽभिमानो ममता मानश्चित्तोन्नति स्मय ।

गवण गव गिरताव परमिति वा ‘लटिन्वटि’ ॥ (उणा-५०५) ॥
इति व पुलिङ्ग । वैजयन्तीकारस्तु अभिमानस्त्वहङ्कारो गर्वाऽस्त्री’ इत्याह ॥ १ ॥
अहङ्कृतिरहङ्कार ॥ २ ॥ अवलिप्तस्य भावोऽवलिप्तता अवलेप ॥ ३ ॥ २३० ॥ दपण
दप ॥ ४ ॥ अभिमानन अभिमान ॥ ५ ॥ ममेत्यस्य भावो ममता ॥ ६ ॥
मत्समो नास्तीति मनन मान, पुष्पावलिङ्ग ॥ ७ ॥ चित्तस्योन्नतिश्चित्तोन्नति ॥ ८ ॥
स्मयन स्मय ॥ ९ ॥

स मिथोऽहमहमिका

स गर्वो मिथ परस्परमह शक्तोऽह शक्त न्यस्यामहमहमिका, मयूरव्यसनादि
त्वात् साधु, अहशब्दो निपात ॥ १ ॥

विपदन विपादो मन पीडा ॥ १ ॥ अवसदनमवसाद ॥ २ ॥ सदन
साद ॥ ३ ॥ त्रिपणस्य भावो त्रिपणता ॥ ४ ॥

मदो मुन्मोहसभेद

मदन मद 'व्यधजपमद्भय' ॥ ५११४७ ॥ इत्यल्, आनन्दसमोहयो
सगम ॥ १ ॥

व्याधिस्त्वाधी रुजाकर ॥ २२६ ॥

रुजाकर आधिमन पीडा, व्याधिहेतुत्वाद् व्याधि ॥ १ ॥ २२६ ॥

निद्रा प्रमीला शयन सवेशस्वापसलयाः ।

नदीमुखी श्वासहेतिस्तन्द्रा

नियत द्रान्तीन्द्रियाणि अस्या निद्रा ॥ १ ॥ प्रमीलन्तीन्द्रियाण्यस्या प्रमीला
॥ २ ॥ शय्यते शयनम् ॥ ३ ॥ सविशन्तीन्द्रियाण्यत्र सवेश ॥ ४ ॥ स्वपन स्वाप
॥ ५ ॥ सलीयते इन्द्रियाण्यत्र सलय ॥ ६ ॥ नन्दाव मुखमस्या नदामुखी ॥ ७ ॥
श्वासा हेतयोऽस्या श्वासहेति एतौ सुप्तवाचकविलिन्ये ॥ ८ ॥ तन्निद्रा सादमोहनयो,
सौत्र तन्द्रयते तद्रा, तनन द्राव्यस्या वा तन्निद्रस्तद्रावपि ॥ ९ ॥

शेषश्चात्र निद्राया तामसी

सुप्त तु साधिका ॥ २२७ ॥

सा निद्रा अधिना साऽतिशया स्वपन सुप्तम् ॥ १ ॥

शेषश्चात्र-सुप्ते सुखाप सुखसुप्तिका ॥ २२७ ॥

औत्सुक्य रणरणकोत्कण्ठे आयल्लकारती ।

हृल्लेखोत्कलिने च

उत्सुक्यस्य भाव औत्सुक्य त्रिलम्बासहत्वम् ॥ १ ॥ अतिशयेन चित्त रण
त्यत्रेति रणरण अदुपाल्यऋद्भ्यामश्चान्त' ॥ (उणा १४) इति अ, द्वित्व
च स एव रणरणऋ ॥ २ ॥ उत्कण्ठनमुत्कण्ठा उत्कण्ठोऽपि ॥ ३ ॥ आयत आग
च्छतो लकति आसादयति आयल्लकम् ॥ ४ ॥ इत्यर्तिं सुखमस्यामरति ह्रीलिङ्ग
खल्यमि ॥ (उणा ६५३) ॥ इति अति न रतिररतिरिति वा ॥ ५ ॥
हृदय लिङ्गति हृल्लेख हृदयस्य हृल्लासल्लाप्ये ॥ ३११९४ ॥ इति हृदादेश
॥ ६ ॥ उत्कलनमुत्कलिना क्रीकल्यालि' ॥ (उणा ३८) ॥ इति इक् ॥ ७ ॥

अथानहित्थाऽऽकारगोपनम् ॥ २२८ ॥

आफारस्य धूविफारमुखरागादेर्गोपनमाच्छादनमाफारगोपन, न बहि स्थ
चित्तमस्या अवहित्या छात्राबलिङ्ग, शृणोदरादिनात् माधु ।

गुणो जिगीषोत्साहवान्

क्रोधाद् जातो जिगीषोत्साहयुचो गुणो न मयण अमय प्रतिचिकीषा
रूप ॥ १ ॥ २३४ ॥

त्रासस्त्वाकस्मिक भयम् ।

त्रसन त्रास , निघातादिभ्यश्चेतधमत्कृतिरूप अस्माद् भव आकस्मिक भयम्,
अत्र न पूवापरविमर्ग इति भयाद् भेद ॥ १ ॥

अपस्मार स्यादोश

अपस्मरणमपस्मार , धातुवैषम्यादेरावेश ॥ १ ॥

निर्वेद स्वावमानन्म् ॥ २३५ ॥

निर्वेदन निर्वेद , स्वस्यात्मनोऽनगमना स्वावमाननम् ॥ १ ॥ २३५ ॥

आवेगस्तु त्वरिस्तूर्णि सवेग सभ्रमस्तरा ।

आवेजनमावेग ॥ १ ॥ त्वरण त्वरि मथ्यादित्वात् इ ॥ २ ॥ तूरण तूर्णि ,
स्त्रीलिङ्गौ 'कावाची' ॥ (उणा ६३४) ॥ इति णि ॥ ३ ॥ सवेगन सवेग
॥ ४ ॥ सभ्रमण सभ्रम ॥ ५ ॥ त्दरण त्वरा ॥ ६ ॥

वितर्क स्यादुन्नयन परामर्शो विमर्शनम् ॥ २३६ ॥

अध्याहारस्तर्क ऊह

वितर्क वितर्क ॥ १ ॥ उनीयते उन्नयनम् ॥ २ ॥ परामृश्यते परामर्श ॥
३ ॥ विमृश्यते विमर्शनम् ॥ ४ ॥ २३६ ॥ ५ व्याहरणमपूर्वोत्प्रेक्षणमव्याहार ॥ ५ ॥
तक्क तक्क तरल्यनेन सशयदिपययादिति वा पुत्तिङ्ग , वैजयन्तीकारस्तु वितर्क
स्वकमस्त्रियाम्' इत्याह ॥ ६ ॥ ऊहनमूह , उहाऽपि ॥ ७ ॥

असूयाऽन्यगुणदूषणम् ।

असूयन असूया ॥ १ ॥

मृति सस्था मृत्युकालौ परलोकगमोऽस्त्य ॥ २३७ ॥

पञ्चत्व निधन नाशो दीर्घनिद्रा निमीलनम् ।

दिष्टातोऽस्त कालधमोऽवसान

मरण मृति ॥ १ ॥ सस्थान सस्था ॥ २ ॥ मरण मृत्यु खापुमलिङ्ग ॥ ३ ॥
कालयति क्षिपत्यायु काल ॥ ४ ॥ परलोके गमना परलोकगम ॥ ५ ॥ जल्ययन
मलय ॥ ६ ॥ २३७ ॥ देहस्तावत् पञ्चभूतारण्यो मरणे त्वेनम्य पञ्चना नाव
पञ्चत्व प्रत्येक स्वाशयक्रमात् ॥ ७ ॥ निवृत्त धनमत्र निधन , पुत्रालिङ्ग निपूर्वा

या तु सभावनाऽऽत्मनि ॥ २३१ ॥

दर्पात् साऽऽहोपुरुषिका स्यात्

अहो अह पुरुष इत्यस्या आहोपुरुषिका ॥ १ ॥ २३१ ॥

अहपूर्विका पुन ।

अह पूर्वमह पूर्वमिति ।

अह पूर्वमित्यस्यामहपूर्विका, एव अहप्रथमिका, अहमग्रिका च ॥ १ ॥

उग्रत्व तु चण्डता ॥ २३२ ॥

उग्रस्य भाव उग्रत्वम् ॥ १ ॥ चण्डस्य भाव चण्डता ॥ २ ॥ २३२ ॥

प्रबोधस्तु विनिद्रत्वम्

प्रबोधन प्रबोध ॥ १ ॥ विनिद्रस्य भावो विनिद्रत्वम् ॥ २ ॥

ग्लानिस्तु बलहीनता ।

ग्लान ग्लानि स्त्रीलिङ्ग, 'ग्लहाज्य' ॥ ५ । ३ । ११८ ॥ इत्यनि,
बलहीनता बलापचय ॥ १ ॥

दैन्य कार्पण्यम्

दीनस्य भावो दैयम् ॥ १ ॥ कृपणस्य भाव कार्पण्यम् ॥ २ ॥

श्रमस्तु क्लम क्लेश परिश्रम ॥ २३३ ॥

प्रयासायासव्यायामा

श्रमण श्रम ॥ १ ॥ क्लमन क्लम ॥ २ ॥ क्लेशन क्लेश ॥ ३ ॥ परिश्रमण
परिश्रम ॥ ४ ॥ २३३ ॥ प्रयासन प्रयास ॥ ५ ॥ आयासन आयास ॥ ६ ॥
व्यायमन व्यायाम ॥ ७ ॥

उन्मादश्चित्तविप्लव ।

उन्मदन उन्माद ॥ १ ॥ चित्तस्य विप्लुतिश्चित्तविप्लव ॥ २ ॥

मोहो मौढ्यम्

मोहन मोह ॥ १ ॥ मूढस्य भावो मौढ्यम् ॥ २ ॥

चिन्ता ध्यानम्

चिन्तन चिन्ता भीषिभूयि' ॥ ५ । ३ । १०९ ॥ इत्यह् ॥ १ ॥

अमर्ष क्रोधसम्भव ॥ २३४ ॥

शैलपो भरत सर्वकेशी भरतपुत्रक ।

धर्मीपुत्रो रङ्गजायाऽऽजीवो रङ्गावतारक ॥ २४२ ॥

नट कृशाश्वी शैलाली

शिलपस्य ऋषेरपत्य शैलप, शलति वेपान्तरमिति वा “कोरदूपाटस्य” ॥ (उणा-५६१) ॥ इत्यादिना अप्यान्तो निपात्यते ॥ १ ॥ ता ता भूमिना विभक्तिं भरत “दृष्टमृश्री” ॥ (उणा-२०७) ॥ इति अतः, भरतापत्यत्वाद् वा ॥ २ ॥ सर्वे केशा रूपान्तराण्यस्य सन्ति सर्वकेशी, सर्वादेरिन् ॥ ३ ॥ भरतस्य पुत्रो भरतपुत्रक ॥ ४ ॥ धर्मी द्विधा नाट्यधर्मी लोकधर्मी च, तस्या पुत्रो धर्मीपुत्रस्तदुपजावकत्वात् ॥ ५ ॥ रङ्गेण जायया वाऽऽजीवति रङ्गाजीवो जायाऽऽजीव ॥ ६ ॥ रङ्ग नाट्यमवतारयति रङ्गावतारक ॥ ८ ॥ २४२ ॥ नटति नृत्यति नट, पुङ्गीवलिङ्ग ॥ ९ ॥ कृशाश्वेन प्रोक्त नटसूत्र वेत्त्यधाते वा कृशाश्वी “कृशाश्वकमवादिन्” ॥ ६ । ३ । २९० ॥ इति इन् ॥ १० ॥ शिलालिना प्रोक्त नटसूत्रमधाते शैलाली “शिलालिपाराशयाघटमिक्षुसूत्रे” ॥ ६ । ३ । १८९ ॥ इति णिन् ॥ ११ ॥

चारणस्तु कुशीलव ।

चारणस्य भ्रमणस्याय चारण, यतो देशान्तरध्रमाद् जीवति ॥ १ ॥ कुत्सितशीलं वाति कुशीलव ॥ २ ॥

अभ्रुभ्रूयपर कुसो नट स्त्रीवेपधारक ॥ २४३ ॥

स्त्रीवेपधारी नट भ्रुव कुसन भासनमस्य भ्रुकुस भ्रुकुस “भ्रुवोऽप्यभ्रुकुसो” ॥ २ । ४ । १०१ ॥ इत्यत्र ह्रस्वः ॥ १ ॥ २ ॥ अभ्रुकुसो भ्रुकुस एतौ तु मतान्तराश्रयेण ।

यद् वाचस्पति -

स्त्रीभूमिना तु य प्राप्तवत्वारस्तस्य वाचका ।

भ्रुकुसश्च भ्रुकुसश्च भ्रुकुसश्च भ्रुकुसवत् ॥ १ ॥

इति ॥ ३ । ४ । २४३ ॥

वेश्याऽऽचार्य पीठमर्द

वेश्याऽऽचार्यो वेश्यानां नृत्तोपाध्याय ॥ १ ॥ पीठं नतनस्यान पादैर्मर्दनाति पीठमर्द ॥ २ ॥

सूत्रधारस्तु सूत्रक ।

सूत्र धरतीति सूत्रधार सूत्रयति भाविनमर्थं सूत्र, म्यापकोऽपि ॥ १ ॥

धनिर्मरणार्थ इति सञ्ज्ञा ॥ ८ ॥ नशन नाश ॥ ९ ॥ दीघा चासौ निद्रा च दीघनिद्रा ॥ १० ॥ निमील्यतेऽस्मिन्निद्रयैरिति निर्मालनम् ॥ ११ ॥ दिष्टस्य कालस्य जीवितावधेरन्तो दिष्टान्त ॥ १२ ॥ अस्त्यते अस्तम् ॥ १३ ॥ कालो मृत्युदूत, क्षण नुव्याद्यात्मनो वा । यदाहु - “काल सहरति प्रजा ” तस्य धम कालधम सहार ॥ १४ ॥ अवसीयते अवसानम् ॥ १५ ॥

सा तु सर्वगा ॥ २३८ ॥

मरको मार

सा तु मृति सर्वगा सर्वलोकयापिनी ॥ २३८ ॥ मरण मरक, पुष्पील्लिङ्ग, “दृष्टु” ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक ॥ १ ॥ मृश् हिंसायामित्यस्य णिचि मारण मारि, स्त्रीलिङ्ग ॥ २ ॥

उपसहारमाह—

त्रयस्त्रिंशदमी व्यभिचारिण ।

अमी धृत्यादयो विविधमाभिमुख्येन चरन्ति व्यभिचारिण ।

स्यु कारणानि कार्याणि सहचारीणि यानि च ॥ २३९ ॥

रत्यादे स्थायिनो लोके तानि चेत् काव्यनाट्ययोः ।

विभावा अनुभावाश्च व्यभिचारिण एव च ॥ २४० ॥

व्यक्त स तैर्विभावाद्यै स्थायी भावो भवेद् रसः ।

रत्यादे स्थायिनो लोके यानि कारणान्यालम्बनोद्दीपनस्वभावानि ललनोद्यानादीनि, तानि काव्ये नाट्ये च विभावा वागाद्यभिनयसहिता स्थायिव्यभिचारिलक्षणाश्चित्तवृत्तय, विभाव्यन्ते विशिष्टतया ज्ञायन्ते यैरिति कृत्वा एव कार्याणि कटाक्षभुजाक्षेपादीनि अनुभावा स्थायिव्यभिचारिलक्षण चित्तवृत्तिविशेष सामाजिकजनोऽनुभवजनभाव्यते यैरिति कृत्वा तथा सहचारीणि धृत्यादानि व्यभिचारिण ॥ २४० ॥ तैर्विभावाद्यैरभिव्यक्त सामाजिकाना वासनारूपेण स्थित स स्थायी रत्यादिको भाव कविसहृदयै रसमानो रस शृङ्गारादि ॥

पात्राणि नाट्येऽधिकृता

पान्ति स्वभूमिकामिति पात्राणि, ‘नट्’ ॥ (उणा-४४६) ॥ इति नट् ॥ १ ॥

तत्तद्वेषस्तु भूमिका ॥ २४१ ॥

तेषा तेषा रामादीना वेषो रूपपरिग्रहस्तत्तद्वेष रूपान्तरपरिग्रहाधारभूतत्वाद् भूमिप्रतिकृतिभूमिका ॥ १ ॥ २४१ ॥

वाला वासूः

वसति पितृगृहे वासू “कमिपद्यत्यादिभ्यो णित्” ॥ (उणा-८३५) ॥
इत्यादिशब्दाद् ॥ १ ॥

मार्प आर्यः

मपणात् सहनात् माप , मारिपोऽपि यथा पपत्, परिपत् ॥ १ ॥ अरणी
योऽभिगम्य आर्य ॥ २ ॥

देवो भट्टारको नृप' ।

दाव्यतीति देव ॥ १ ॥ भट्टति भट्टार “द्वार'य्वार ” ॥ (उणा-४११) ॥
इत्यादिशब्दादारान्त साधु , स्वार्थे के भट्टारक ॥ २ ॥

राष्ट्रियो नृपतेः श्याल'

राष्ट्रे भवो राष्ट्रिय “राष्ट्रादिय ’ ॥ ६ । ३ । ३ ॥ इति श्य ॥ १ ॥

दुहिता भर्तृदारिका ॥ २४७ ॥

नृपतेदुहिता भर्तृदारिका भर्तृदारिका ॥ १ ॥ २४७ ॥

देवी कृताभिषेका

कृताभिषेका राज्ञी देवा, वासवदत्तादि ॥ १ ॥

अन्या भट्टिनी

अकृताभिषेका राज्ञी भट्टिनी पद्मावल्यादि ॥ १ ॥

गणिकाऽज्जुका ।

गणयति इक्ष्वरानाश्वरौ गणिका, गण पेटकोऽस्त्यस्या । अज्जुकाया अस
त्प्रकृतिप्रययविभागा देशीपदप्राया । अजयताति वा अज्जुका “कञ्चुकाशुक ”
॥ (उणा-५७) ॥ इत्यादिना निपात्यते ॥ १ ॥

नीचाचेटीसर्लाहूतौ हण्डेहजेहलाः क्रमात् ॥ २४८ ॥

नीचाया आह्वाने हण्डे ॥ १ ॥ चेठ्या आह्वाने हज्जे ॥ १ ॥ सान्या आह्वाने
हला ॥ १ ॥ २४८ ॥

अन्नहण्यमवध्योक्ता

वधानर्हस्य ब्राह्मणस्य पूत्करणे न ब्राह्मणे साधु अन्नहण्यमिति वर्तते “प्राण्य
न्नस्य ’ ॥ ७ । १ । ३७ ॥ इति-य । अवधयाञ्चडियमित्येके ।

ज्यायसी तु स्वसाऽत्तिका ।

शेषवान्—

अथ सूत्रधारे स्याद् बीजदशक ॥ १ ॥

नन्दी तु पाठको नाद्या

नन्दत्यवश्य नन्दी, नन्दन नन्द समृद्धिस्तत्र भवा तत्प्रयोननत्वाद् नान्दी
पूरजात्म, तस्या पाठक ॥ १ ॥

पार्श्वस्थ पारिपार्श्विकः ॥ २४४ ॥

पार्श्वे तिष्ठति पार्श्वस्थ ॥ १ ॥ पारिपार्श्वे वतने पारिपार्श्विक ॥ २ ॥ २४४ ॥

वासन्तिक केलिकिलो वैहासिको विदूषक ।

प्रहामी प्रीतिदश्च

वसन्तेन चरति वासन्तिक ॥ १ ॥ केल्या किलति केलिकिल, केलीकिल
इत्यपि ॥ २ ॥ विचित्रो हासा विहास, तेन चरति वैहासिक ॥ ३ ॥ सन्धि विप्र
हेण विप्रह च सन्धिना दूषयति विदूषक ॥ ४ ॥ प्रहसताख्येन शील प्रहासी ॥ ५ ॥
प्रीतिं ददातीति प्रातिद ॥ ६ ॥

अथ पिङ्ग पल्लवको विट ॥ २४५ ॥

सेटन सिट् गादर सिटा गायति गच्छताति वा पिङ्ग, पृषोदरादित्वात्
पत्वम् ॥ १ ॥ ण्यति चतुर गच्छति पल्लव 'वडिबटि' ॥ (उणा-५१५) ॥ इत्यव;
स्त्राथ के, पल्लव पल्लवयताति वा ॥ २ ॥ वेदति शब्दायते विट, पुष्पबलिङ्ग
॥ ३ ॥ २४५ ॥

पिता त्वाहुकः

अवतीत्याहुक "दञ्चुकाशुक" ॥ (उणा-५७) ॥ इत्यादिशब्दादुक्तान्तो
निपात्यते ॥ १ ॥

आवुत्तभावुकौ भगिनीपतौ ।

अवतीत्यावुत्त 'पुनपित्त ॥ (उणा-२०४) ॥ इत्यादिशब्दात्तातो निपा
त्यते ॥ १ ॥ भवताति भावुक, "दञ्चुकाशुक" ॥ (उणा-५७) ॥ इत्यादिना
निपात्यते ॥ २ ॥

भावो निद्वान्

भावयति भाव ॥ १ ॥

युवराज कुमारो भर्तृदारकः ॥ २४६ ॥

युवा चासौ राजा च युवराज कुमारयति क्रीडयति कुमार भवदारको भव
दारक ॥ १ ॥ २४६ ॥

बाला वासू*

वसति पितृगृहे वासू “कमिषद्यत्यादिभ्यो णित्” ॥ (उणा-८३५) ॥

इत्यादिशब्दाद् ॥ १ ॥

मार्प आर्यः

मपणात् सहनात् माप , मारिपोऽपि, यथा पपत्, परिपत् ॥ १ ॥ अरणी

योऽभिगम्य आर्य ॥ २ ॥

देवो भट्टारको नृपः ।

दीव्यतीति देव ॥ १ ॥ भटति भट्टार “द्वारभट्टार” ॥ (उणा-४११) ॥

इत्यादिशब्दादारान्त साधु स्वाथे के भट्टारक ॥ २ ॥

राष्ट्रियो नृपतेः श्याल*

राष्ट्रे भवो राष्ट्रिय “राष्ट्रादिय” ॥ ६ । ३ । ३ ॥ इति इय ॥ १ ॥

दुहिता भर्तृदारिका ॥ २४७ ॥

नृपतेर्दुहिता भर्तुदारिका भर्तृदारिका ॥ १ ॥ २४७ ॥

देवी कृताभिपेका

कृताभिपेका राज्ञा देवी, पासवदत्तादि ॥ १ ॥

अन्या भट्टिनी

अकृताभिपेका राज्ञी भट्टिनी पद्मावत्यादि ॥ १ ॥

गणिकाऽज्जुका ।

गणयति इश्वरानावरौ गणिका गण पेटकोऽस्त्यस्या । अज्जुकाया अस
त्प्रकृतिप्रत्ययविभागा देशीपदप्राया । अजयताति वा अज्जुका “कञ्चुकाशुक”
॥ (उणा-५७) ॥ इत्यादिना निपात्यते ॥ १ ॥

नीचाचेटीसरार्हूतौ हण्डेहञ्जेहलाः क्रमात् ॥ २४८ ॥

नीचाया आह्वाने हण्डे ॥ १ ॥ चेख्या आह्वाने हञ्जे ॥ १ ॥ सख्या आह्वाने
हला ॥ १ ॥ २४८ ॥

अब्रह्मण्यमवध्योक्तौ

वधानर्हस्य ब्राह्मणस्य पूर्वकरणे न ब्राह्मणे साधु अब्रह्मण्यमिति वर्तते “प्राण्य
हरथ” ॥ ७ । १ । ३७ ॥ इति-य । अवधयाञ्चाऽधमित्येके ।

ज्यायसी तु स्वसाऽत्तिका ।

अत्ता मातेव अतिका ॥ १ ॥

भर्ताऽऽर्यपुत्र

भर्ता पतिरायस्य पुत्र आयपुत्र ॥ १ ॥

माताऽम्बा

अमति वात्सल्य गच्छति अम्बा “ शम्यमेर्णिद्धा ” ॥ (उणा-३१८) ॥
इति य , अम्बते अपत्य जल्पतीति वा ॥ १ ॥

भदन्ता सौगतादयः ॥ २४९ ॥

सौगत आदिरेषां सौगतादय आदिशब्दाद् निप्रयादय भन्दन्ते कल्या
णिनो भवन्ति भदन्ता “ सीमन्तहेमन्तभदन्तदुष्वन्तादय ” ॥ (उणा-२२२) ॥
इति साधु ॥ १ ॥ २४९ ॥

पूज्ये तत्रभवानत्रभवाश्च भगवानपि ।

स भवान् तत्रभवान् ‘ तप् च ’ ॥ ७ । २ । ९२ ॥ इति सर्वादित्वात्
त्रप् ॥ २ ॥ एवमेष भवान् अत्रभवान् ॥ ३ ॥ भगो ज्ञानमस्यास्ति भगवान् ॥ ४ ॥

पादा भट्टारको देवः प्रयोज्यः पूज्यनामतः ॥ २५० ॥

यथा गुरुपादा , अहद्भट्टारक , कुमारपालदेव ।

शेषान्न-

पूज्ये भरटको भट्ट प्रयोज्य पूज्यनामत ।

आयुकादयो नाट्यप्रस्तावाद् नाट्योक्तौ द्रष्टव्या ॥ २५० ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिताया खोपशाभिधानचिन्तामणिनाममालाटाकाया
देवकाण्डो द्वितीय ॥ २ ॥

अहम् अथ मर्त्यकाण्डः ।

अथ तृतीय मर्त्यकाण्डमारभ्यते—

मर्त्यं पञ्चजनो भूस्पृक् पुरुष पूरुषो नर ।

मनुष्यो मानुषो ना विट् मनुजो मानव पुमान् ॥ १ ॥

म्रियत इति मर्त्य “मृशापसिवस्यनिभ्यस्तादि” ॥ (उणा-३६०) ॥
इति तकारादियप्रत्यय, यद्वा ‘लुप्तो वा’ ॥ (उणा-२०२) ॥ इति ते मत
“मतादिभ्यो य” ॥ ७ । २ । १५९ ॥ इति स्वार्थे ये मर्त्य ॥ १ ॥ पञ्चभि
पृथिव्यादिभूतैर्जायते पञ्चजन ॥ २ ॥ भुव स्पृशति भूस्पृक् ॥ ३ ॥ पृणाति पुम
थानिति पुरुष ‘विदिपृभ्यां कित्’ ॥ (उणा ५५८) ॥ इत्युप, बाहुलकाद्
दीघत्वे पूरुष ॥ ४ ॥ ५ ॥ नृणातीति नर ॥ ६ ॥ मनोरपत्य मनुष्य, मानुष
‘मनोयाणौ पञ्चान्त’ ॥ ६ । १ । ९४ ॥ इति योऽण् च प्रत्यया ॥ ७ ॥ ८ ॥
नयतीति ना “नियो ङित्” ॥ (उणा-८५४) ॥ इति ऋ ॥ ९ ॥ विशति
कार्येषु विट् ॥ १० ॥ मनोजातो मनुज ॥ ११ ॥ मनोरय मानव ॥ १२ ॥
पाति निवर्गं पुमान् ‘पातेडुम्सु’ ॥ (उणा-१०००) ॥ इति डुम्सु ॥ १३ ॥ १४ ॥

बाल पाकः शिशुर्दिम्भः पोतः शावः स्तनन्धय ।

पृथुक्राभोत्तानशया क्षीरकण्ठः कुमारकः ॥ २ ॥

बलति प्राणिति स्तन्येन बाल, ज्वलादित्वाण ॥ १ ॥ पात्येन पिबति स्तन्य
वा पाक ‘भीष्शलिबलि’ ॥ (उणा-२१) ॥ इति क ॥ २ ॥ इयति क्रश
यति मातर शिशु श सन्वच्च’ ॥ (उणा ७४७) ॥ इति डौ द्वित्वम् ॥ ३ ॥
दिम्भयति दिम्भ ॥ ४ ॥ पुनाति गात्र पोत दम्भयामि ॥ (उणा-२००) ॥
इति त ॥ ५ ॥ इयति मातर शाव “लटिरुटि” ॥ (उणा ५०५) ॥ इति
व ॥ ६ ॥ स्तन धयति स्तनन्धय ‘गुनीस्तन’ ॥ ५ । १ । ११९ ॥ इति
रश् यौगिकत्वात् स्तनपोऽपि ॥ ७ ॥ प्रथते जन्मना पृथुक् कञ्चुकापुक्’ ॥
(उणा-५७) ॥ इत्युक्तान्तो निपात्यते पृथु कायति इति वा ॥ ८ ॥ इयति
वृद्धिमभ ‘गृद्धरमि’ ॥ (उणा ३२७) ॥ इति भ ऋभ्यत इति वा ॥ ९ ॥
उत्तान शेते उत्तानशय ॥ १० ॥ क्षीर कण्ठेऽस्य क्षीरकण्ठ, यौगिकत्वात्
क्षीरपोऽपि ॥ ११ ॥ कामयते यदपि तदपि दृष्ट इति कुमार ‘कमेरत उच्च’ ॥
(उणा-४०९) ॥ इत्यार कुमारयति क्रीडयति वा कुन्सितो मारोऽस्येति वा, स्वार्थे
कै, कुमारक ॥ १२ ॥ २ ॥

शिशुत्व शैशव बाल्य

शिशोभाव शिशुत्व, शैशव “गृध्रणात्” ॥ ७।१।६९ ॥ इत्यण्
॥ १ ॥ २ ॥ बालस्य भाव कम वा बाल्य, राजादित्वाद् व्यण् ॥ ३ ॥

वय स्थस्तरुणो युवा ।

वयसि यौवने तिष्ठतीति वय स्थ ॥ १ ॥ तरति कौमार तरुण “यम्यजि”
॥ (उणा २८८) ॥ इत्युन ॥ २ ॥ यौति मिथ्रीभवति ब्रिया युवा, “लुङ्गुगपि”
॥ (उणा १०१) इति कन् ॥ ३ ॥

तारुण्य यौवन

तरुणस्य भाव कर्म वा तारुण्यम् ॥ १ ॥ यूनो भवो यौवनम्, पुत्रीबलिह
“युवादे” ॥ ७।१।६७ ॥ इत्यण्, यौवनिकाऽपि ॥ २ ॥

वृद्ध प्रवयाः स्वविगे जरन् ॥ ३ ॥

जरी जीर्णो यातयामो जीन

वधते वृद्ध, शील्यादित्वात् क् ॥ १ ॥ प्रगत वयो यौवनमस्य प्रवया
॥ २ ॥ यौवनमतिक्रम्य तिष्ठति स्थविर स्थविरपिठिर’ ॥ (उणा ४१७) ॥
इतीरान्तो निपात्यते ॥ ३ ॥ जीर्यति स्म जरन् ‘जृपोऽनृ’ ॥ ५।१।१७३ ॥
इत्यनृ ॥ ४ ॥ ३ ॥ जराऽस्त्यस्य जरी, शिखादित्वादिन् ॥ ५ ॥ जार्यति स्म
जीण ॥ ६ ॥ याता यामा अस्य यातयाम ॥ ७ ॥ जिनाति स्म जीन क्ते “ज्या
व्यध विडति ॥ ४।१।८१ ॥ इति गृति ‘दाघमत्रोऽत्यम् ॥ ४।१।
१०३ ॥ इति दाघत्वे ऋत्वादेरेपा तो नोऽप्र” ॥ ४।२।६८ ॥ इति
नत्वम् ॥ ८ ॥

अथ विस्त्रसा जरा ।

विस्त्रसते अनयाऽङ्ग विस्त्रसा भिदादित्वादङ् ॥ १ ॥ जीयतेऽनया जरा ‘पितो
ऽङ्ग’ ॥ ५।३।१०७ ॥ इत्यङि ऋवणदशोऽङि-’ ॥ ४।३।७ ॥ इति
गुण ॥ २ ॥

वार्धक स्थाविर

वृद्धस्य भाव कम वा वार्धक चोरादित्वादङ् ॥ १ ॥ स्थविरस्य भाव
कर्म वा स्थाविर युवादित्वादङ् ॥ २ ॥

ज्यायान् वर्षीयान् दशमीत्यपि ॥ ४ ॥

अतिशयेन वृद्धो ज्यायान् ज्यायान् ॥ ७।४।३६ ॥ इति साधु
॥ १ ॥ प्रियस्थिर ॥ ७।४।३८ ॥ इति वपादशे तु वर्षीयान् ॥ २ ॥

दशमोऽन्याविशेषोऽस्तस्य दशमा ' पूरणाद् दयसि ' ॥ ७।२।६ ॥
इतान् । दशमाम्य इत्यपि । यदाह भागुरि —

“इष्टो वयोदशोपेत पञ्चमा सप्तमाति च ।

प्रवया दशमीस्थ स्यात्” इति ॥ ३ ॥ ४ ॥

त्रिद्वान् सुधी कविविचक्षणलब्धवर्णा-

न प्राप्तरूपकृतिरूप्यभिरुपधीग ।

मेधाविकोविदविशारदसरिदोष-

जा प्राज्ञपण्डितमनीषिवुधप्रबुद्धा ॥ ५ ॥

व्यक्तो विपश्चित् सख्यावान् सन्

वेत्ताति विद्वान् वा वेत्ते क्त्वा ॥ ५।२।२२ ॥ इति क्त्वा ॥ १ ॥

सुष्ठु दधाति श्यायति वा सुग्री दिव्यदृष्टत् ॥ ५।२।८३ ॥ इति साधु ,

शोभना वारस्येति वा ॥ २ ॥ स्वते काति वा कवि कविताऽपि “स्वरेभ्य इ”

॥ (उणा ६०६) ॥ इति इ ॥ ३ ॥ विचष्टे विच ण्ण ‘तृहृशृ’ ॥ (उणा-

१८७) ॥ इत्यादिना अण ॥ ४ ॥ लृव वणन प्रगिद्धिर्येन स लब्धवाण ॥ ५ ॥

जानातीति ज्ञ ॥ ६ ॥ प्राप्त रूप यन प्राप्तरूप ॥ ७ ॥ कृतमस्यास्तीति कृती

कृतकृत्य ॥ ८ ॥ रूपति विविद्धे कृष्टि इमुपिकृषि ’ ॥ (उणा-६५१) ॥

इति तिक् ॥ ९ ॥ अभिगत रूप येन अभिरूप ॥ १० ॥ दधाति विय वार

“इण्धाभ्या वा ॥ (उणा ३८९) ॥ इति रक् वियमारयतांति वा ॥ ११ ॥

मेधाऽस्तस्य मेधावा अस्तपोमायामेवासन्नो विक्’ ॥ ७।२।४७ ॥ इति विक्

॥ १२ ॥ को वेत्ति अभिप्रायमस्य ओक् स्थान वेत्तीति वा कोविद पृषोदरादि

त्वाद् स्वत इति या ‘कुमुद’ ॥ (उणा २८४) ॥ इत्यादिशब्दान् निपात्यते

॥ १३ ॥ विशेषेण शारदोऽदृष्ट प्रत्यग्रो वा विशारद ॥ १४ ॥ सुवति सदेह

सरि भूसकुशि ’ ॥ (उणा-६९३) ॥ इति रिक् ॥ १५ ॥ दोषान् जानाति ज्ञात्वा

जह्यात् इति दोषज्ञ ॥ १६ ॥ प्रज्ञा अस्तस्य प्राप् प्रज्ञाऽद्धा ’ ॥ ७।२।३३ ॥

इति ण प्रज्ञ एतेति वा प्रज्ञादिभ्योऽण् ॥ ७।२।१६५ ॥ १७ ॥ पण्ड

ते जानाति इति पण्डित पण्ड बुद्धि सचाता अस्येति वा तारकादिनादित

॥ १८ ॥ मनस इष्टे मनाया पृषोदरादित्वात् मनाया अस्तस्येति वा शिखादिना

दिन् यौगिस्त्यान् धामान् मतिमानित्यादय ॥ १९ ॥ बुध्यते बुध ॥ २० ॥

प्रबुध्यते प्रबुद्ध ॥ १॥५ ॥ व्यनक्त्यर्थ व्यक्त ॥ २१ ॥ विपर्ययेतयते विपश्चित्

पृषोदरादित्वात् ॥ २३ ॥ सम्यक् ग्यान ज्ञान अस्तस्य सख्यावान् यद्वा सग्या

विचारणा गणना वा ॥ २४ ॥ अस्ताति सन् प्रियमान उत्तम इत्यय , ज ये

त्ययन्त्या ॥ २५ ॥

प्रवीणे तु शिक्षित ।

निष्णातो निपुणो दक्ष कर्म हस्त मुखा कृतात् ॥६॥

कुशलश्चतुरोऽभिजविजवैज्ञानिका पटु ।

प्रकर्षेण वीर्यते गम्यते प्रवीण “धृवीह्वा” ॥ (उणा-१८३) ॥ इति णक्त्तत्र ॥ १ ॥ शिक्षा सजाता अस्य शिक्षित, शिक्षते इति वा ॥ २ ॥ निष्णाति स्म निष्णात, निष्णातेर्मुखाय परित्यज्य निपुणे रूढ “निनद्या स्नाते कौशले” ॥ २१३ ॥ २० ॥ इति पत्वम् ॥ ३ ॥ नियत पुणति शोभनकमत्वाद् निपुण ॥ ४ ॥ दक्षते दक्ष ॥ ५ ॥ कृतशब्दात् परा कर्महस्तमुखा, तेन कृत कमाऽनेन कृतम्मा यौगि कत्वात् कृतकृत्य, कृतार्थ, कृती च कृतो वशाकृतो हस्तोऽनेन कृतहस्त, कृत संस्कृत मुखमस्य कृतमुख ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ६ ॥ कुशान् लाति कुशल, ते हि व्युत्पन्नैरादातु शम्या कुश्यति इति वा “तृपिवपि” ॥ (उणा-४६८) ॥ इत्यलक् ॥ ९ ॥ चतते कर्म इति चतुर ‘वाश्यसि’ ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर चत्वार पुमथा सत्यस्येति वा अभ्रादित्वाद् अ ॥ १० ॥ अभिजानाति अभिज्ञ ॥ ११ ॥ विना नाति विज्ञ ॥ १२ ॥ विज्ञान प्रयोजनमस्य वैज्ञानिक ॥ १३ ॥ पटति दास्य पटु “भृमृतुत्सरि” ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ १४ ॥

शेषान्न—

अथ प्रवाणे क्षेत्रज्ञो नदाणो निष्ण इत्यपि ॥

छेको विदग्धे

छयति छिनत्ति मूखदुष्टचित्तानि इति छेन “निष्कतुष्क” ॥ (उणा-२६) ॥ इति कातो निपात्यते ॥ १ ॥ विशेषेण मूर्खचित्त दहति विदग्ध तत्र ॥ २ ॥

शेषश्चात्र—

छेकालच्छेकिलौ छेके ॥ छइल्लो देश्याम् ॥

प्रौढस्तु प्रगल्भ प्रतिभान्वित ॥ ७ ॥

प्रोह्यते स्म प्रौढ ॥ १ ॥ प्रगल्भते प्रगल्भ ॥ २ ॥ प्रतिभा नवाबोल्लेख शालिनी प्रज्ञा तयाऽन्वित प्रतिभान्वित ॥ ३ ॥ ७ ॥

कुशाग्रीयमति सूक्ष्मदर्शी

कुशाग्रस्य तुल्या तीक्ष्णत्वात् कुशाग्राया कुशाग्रादीय ’ ॥ ७११११६ ॥ इति इय कुशाग्राया मतिरस्य कुशाग्रीयमति ॥ १ ॥ सूक्ष्म पश्यतीत्येवशील सूक्ष्मदर्शी ॥ २ ॥

तत्कालधी पुन ।

प्रत्युत्पन्नमति

तत्काल धीरस्य तत्कालधी ॥१॥ प्रत्युत्पन्नमतिरस्य प्रत्युत्पन्नमति ॥२॥

दूराय पश्येद् दीर्घदर्शसौ ॥ ८ ॥

दार्ढ्यं पश्यतालेवशीलो दोषदर्शी दूरदर्शी ॥ १ ॥ ८ ॥

हृदयालु सहन्यश्चिद्रूपोऽपि

प्रशस्त हृदय मनोऽस्त्यस्य हृदयालु 'वृषाहृदयादालु' ॥७१२४२॥ इत्या-
लु ॥ १ ॥ सह हृदयेन मनसा न तु वक्षसा वत्तते सहृदय ॥२॥ चिदिति विशिष्टे
चैतन्ये वत्तते, चिद् रूपस्य तन्मयत्वाद् चिद्रूप ॥ ३ ॥

अथ सस्कृते ।

व्युत्पन्नप्रहतक्षुण्णा

शास्त्रादिना सस्त्रियते स्म सस्कृतस्तत्र ॥ १ ॥ व्युत्पद्यते स्म व्युत्पन्न ॥२॥
प्रहण्यते स्म प्रहत ॥ ३ ॥ क्षुद्यते स्म क्षुण्ण ॥ ४ ॥

अन्तर्गणिस्तु शास्त्रवित् ॥ ९ ॥

अन्तर्हृदयमन्ये न तु मुखे वाणिवागस्य अन्तर्गणि शास्त्र वेत्ति न च तथा
चक्षुः शक्नोति शास्त्रवित् ॥ १ ॥ ९ ॥

वागीशो वाक्पतौ

वाचामाशो वागाश ॥ १ ॥ वाचा पतिवाक्पतिस्तत्र ॥ २ ॥

वाग्मी वाचोयुक्तिपटु प्रवाक् ।

समुरागो वावदू

प्रशस्ता वागस्यास्ति वाग्मी 'गिम्न्' ॥ ७१२४५ ॥ इति गिम्न् ॥ १ ॥
वाचो युक्ता पटुवाचोयुक्तिपटु पश्यद्वाग्दिशो हरयुक्तिदण्डे ' ॥३१२३२॥ इति
पटुया जलुप् ॥ २ ॥ प्रहृष्टा वागस्य प्रवाक् ॥ ३ ॥ मुखशब्देन वचनमत्र लक्ष्यते
ततः सह मुखेन वचनेन वत्तते इति समुराग ॥ ४ ॥ वानयते इत्येवशालो वावदू
यत्तिजपिदक्षिवदादू ॥ ७१२४७ ॥ इत्यूर् ॥ ५ ॥

अथ वदो वक्ता वदावद ॥ १० ॥

वदताति वद ॥ १ ॥ वक्ताति वक्ता ॥ २ ॥ वदतीति वदावद "चराचर" ॥
४१११३ ॥ इत्यादि वृत्तद्विबो वा निपात्यते ॥ ३ ॥ १० ॥

म्याज्जल्पारुस्तु वाचालो वाचाटो नहुगर्हवाक् ।

जल्पनशीलो जतान “गृह्मेक्षिलुष्टिचरिपकुट्टाद्यान” ॥५१२७०॥ इति
टान ॥१॥ निन्दिता वागस्यास्ति वाचाल, वाचाट, “वाच आलाना” ॥५१२४॥
इत्याल आटश्च ॥ २ ॥ ३ ॥ बहुनि सारतया गह्या वागस्य बहुगह्यवाच् ॥ ४ ॥

यद्वदोऽनुत्तरे

यदेव नि सरति तदेव वदति यद्वद ॥१॥ नास्त्युत्तरमस्य अनुत्तरस्तत्र ॥२॥

दुर्वाक् कद्वदे स्यात्

निन्दित वाक्कि दुवाच् गह्यवादा ॥ १ ॥ कुत्सित वदति कद्वद “रथवदे”
॥३१२१३१॥ इति को कदादेशस्तत्र ॥ २ ॥

अथाधर ॥ ११ ॥

हीनवादिनि

अवति गच्छति हानत्वमधर “अवेक् च वा” ॥ (उणा-३९८) ॥ इत्तर ॥
१ ॥ ११ ॥ हीन वदतीत्येवशालो हीनवादा तत्र ॥ २ ॥

एडमूकोऽनेडमूकौ त्ववाक्श्रुतौ ।

एडो वधिर मृगेऽवाक् एडश्चासा मून्श्च एडमू “कल्मूस्त्ववाक्श्रुति”
इति हलायुध ॥ १ ॥ अनेडोऽपि अवकरोऽपि मून् अनेडमू, अधो ह्यनेड
मून् स्यात् इति हलायुध अनेडमून्स्तु जड इति वैजयन्ता शठो ह्यनेड
मून् स्यात् इति भागुरि तदयमनेकार्था द्रष्टव्य ॥२॥ न विद्यते वाक् श्रुति-वास्य
अवाक्श्रुतिस्तत्र ॥ ३ ॥

रवण शब्दनस्तुल्यौ

रौतात्येवशालो रवण शब्दयतीत्येवशाल शब्दन शब्दन्तर ‘चलशब्दा
वादक्रमभात् ॥५१२४३॥ इत्यन ॥ १ ॥ २ ॥

कुवादकुचरौ समौ ॥ १२ ॥

कुत्सितो वादोऽस्य कुवाद ॥१॥ कुत्सित चरति कुचर कुचर कुटिलाशय
इति कश्चित् ॥ २ ॥ १२ ॥

लोहलोऽस्फुटवाग्

लुह सौत्र लोहति मुच्यति लोहल मृदिकदि ’ ॥ (उणा-४६१) ॥
इत्यादिशब्दादल ॥ १ ॥ अस्फुट अयत्ता वागस्य अस्फुटवाच् ॥ २ ॥

शेषश्चान्न-काहलोऽस्फुटभाषिणि ॥

मूकोऽवाक्

मूयते वद्धयते वागभावेन मूय “ विचिपुपि ” ॥ (उणा-२०) ॥ इति
त्रित् ॥ १ ॥ न पिद्यते वागस्य अवाक् ॥ २ ॥

शेषध्वान-मूये जटफडौ ॥

असौम्यस्वगेऽस्वर ।

न सौम्य स्वरोऽस्य असौम्यस्वर ॥ १ ॥ विपरात स्वरोऽस्य अस्वर, नञ्
विस्दे अनर्थवत् ॥ २ ॥

वेदिता विदुरो विदु

वेत्तात्येवशालो वेदिता ज्ञाता ॥ १ ॥ विदुर “ वेत्तिच्छिदभिद त्ति ”
॥ ५।२।७५ ॥ इति घुर ॥ २ ॥ विदु “ विद्विच्छ ” ॥ ५।२।३४ ॥ इति
साधु ॥ ३ ॥

वन्दारुस्त्वभिवादक ॥ १३ ॥

वदनशालो वदारु “ शृवन्देदारु ” ॥ ५।२।३५ ॥ इत्यारु ॥ १ ॥ अ
भिवादयते अभिवादक ॥ २ ॥ १३ ॥

आशसुराशसितरि

आशसत इत्येवशाल आशसु सन्निधा ’ ॥ ५।२।३३ ॥ इति उ ॥ १।२ ॥

कट्पूरस्त्वतिकुत्तित ।

कट्पूरावृणोति कट्पूर ‘कृगृशृगृगृचति ॥ (उणा-४४१) ॥ इति वरट्
कुत्तित वृणोति कट्पूर इत्येये अतिशयेन अत्यर्थं कुत्तितोऽतिउत्तित ॥ १ ॥

निराकरिणु क्षिप्नु स्यात्

निराकरणशीलो निराकरिणु ‘आज्यलङ्घृगृनिरावृग्’ ॥ ५।२।२८ ॥ इति
इणु ॥ १ ॥ क्षिपतात्येवशाल क्षिप्नु प्रसिगृधि ’ ॥ ५।२।३२ ॥ इति कनु ॥ २ ॥

निकासी तु निकस्वर ॥ १४ ॥

विमसनशालो विमासा विमस्वर ॥ १ ॥ २ ॥ १४ ॥

दुर्मुखे मुखरानद्धमुखौ

मुखशब्देन वाग् लभ्यत दुष्ट मुख वागस्य दुमुख तत्र ॥ १ ॥ मुख सव
म्निन् वक्तव्येऽस्त्यस्य मुखर मन्त्रादिभ्यो र ’ ॥ ७।२।२६ ॥ इति र ॥ २ ॥ अय
द्धमनियत्रित निरवक वा मुखमस्य अमद्धमुख ॥ ३ ॥

शङ्ख प्रियवद ।

शक्नोति वक्तुं शक्नु “शामाश्याशम्यम्यमिभ्यो ल” ॥ (उणा-४६२) ॥
इति ल ॥ १ ॥ प्रिय वदति प्रियवद “प्रियवशाद् वद” ॥ ५ ॥ १ ॥ १० ॥ इति ख ॥ २ ॥

दानशील स वदान्यो वदन्योऽपि

स प्रियवद दानशील सन् वदति प्रिय ददानो वदान्य “वदिमहिभ्या
मान्य ’ ॥ (उणा ३८१) ॥ इत्यान्य , दानशीलप्रियवाचौ वदान्यौ पृथगित्येके ।
यद्भागुरि — “शक्नो वदाय प्रियवाक् वदान्यो दानशीलः ” इति ॥ १ ॥ वदने
साधुर्वदन्य ॥ २ ॥

अथ बालिश ॥ १५ ॥

मूढो मदो यथाजातो बालो मातृमुखो जड ।

मूखोऽमेधोविवर्णांश वैधेयो मातृशासित ॥ १६ ॥

देवानाप्रियजाल्मौ च

बलति प्राणति जनन्येति बालिश ‘बलेणिद् वा” ॥ (उणा ५३६) ॥ इति
इश ॥ १ ॥ १५ ॥ मुह्यति स्म मूढ ॥ २ ॥ मदोऽल्स इव मद ॥ ३ ॥
यथेव जातस्तथैव स्थितोऽमस्कृतत्वाद् यथाजात , यथोद्गतोऽपि ॥ ४ ॥ बाल
इव बाल ॥ ५ ॥ मातैव मुखमस्य मातृमुख ॥ ६ ॥ जलति न तोक्ष्णो भवति
ढल्योरेभ्ये जड ॥ ७ ॥ मुह्यति कार्यं मूख “पूसुहो पुमूरौ च” ॥
(उणा ८६) ॥ इति ख ॥ ८ ॥ नास्ति मेधाऽस्य अमेधा “मन्दात्पाच्च
मेधाया ॥ ७ । ३ । १३८ ॥ इत्यस् समासात् ॥ ९ ॥ विगत वणन श्लाघाऽस्य
विवण ॥ १० ॥ प्रश्नात्तरे न जानात्यज्ञ ॥ ११ ॥ विधाया भाचनस्यापत्यमिव वैधेय ,
वधेयात् स्वाय प्रज्ञाद्यण वा ॥ १२ ॥ अज्ञत्वात् माना शास्यते मातृशासित
॥ १३ ॥ १६ ॥ देवाना प्रिय देवानाप्रिय देवानाप्रिय ॥ ३ । २ । ३४ ॥ इति षष्ठ्या
अनुप् ॥ १४ ॥ जलतीति जाल्म ‘ रुस्मग्राप्म ॥ (उणा ३४६) ॥ इति
मान्तो निपात्यते ‘ जातमोऽसमीक्ष्यमारी स्यात् ’ इत्यमर ॥ १५ ॥

शेषश्चात्र—मूर्खं त्वन्नेहो नामवजित ॥

दीर्घसूत्रश्चिरक्रिय ।

दीर्घण चिरेण सूत्रयति दीघसूत्र दीघण सुनतीति वा ॥ १ ॥ चिरेण क्रि-
याऽस्य चिरक्रिय ॥ २ ॥

मद क्रियासु कुण्ठ स्यात्

क्रियासु कमसु मन्दोऽल्स कुण्ठति कुण्ठ , कुण्ठति शब्दायते न तु करोताति
वा ‘ पाविशिकुणिष्टपिभ्य क्ति ॥ (उणा-१६३) ॥ इति ट ॥ १ ॥

क्रियावान् कर्मसूचत ॥ १७ ॥

क्रियाऽस्त्यस्य क्रियावान् नित्ययोगे मनु ॥ १ । १७ ॥

कर्मक्षमोऽलङ्कर्मणि

कर्मणि क्षम शक्त कर्मक्षम अल कर्मणे अलङ्कर्मणि “अपढलाशितग्रलङ्क-
मालपुरुषार्दान ” ॥ ७।१।१०६ ॥ इति ॥ १ ॥

कर्मशूरस्तु कर्मठ ।

कर्मणि शूर कर्मशूर ॥ १ ॥ कर्मणि घटने कर्मठ “तत्र घटते कर्मणष्ठ ”
॥ ७।१।१३७ ॥ इति ठ ॥ २ ॥

कर्मशील कर्म

कर्मशीलमस्य कर्मशील ॥ १ ॥ कर्म “अङ्स्थान्छत्रादेर्ज्” ॥६।४।६०॥
इत्यञ् ॥ २ ॥

आय शूलिकस्तीक्ष्णकर्मकृत् ॥ १८ ॥

ताम्ब्य उपायोऽय शूलकाम्यादय शूल तेन अन्वेष्टा आय शूलिक यो
मृदुनोपायेनाऽन्वेष्टयानर्थोक्ताक्ष्णोपायेनाविच्छति राभमिन् स एवमुच्यते ‘ दा
ण्डाजिनिकाय शूलिकपार्श्वम् ” ॥ ७।१।१७१ ॥ इति निपात्यते ॥ १ ॥ १८ ॥

सिंहसहनन स्वङ्ग

सिंहस्येव सहनन देहोऽस्य सिंहसहनन ॥ १ ॥ सुखमद्वयस्य स्वङ्ग ॥२॥

स्वतन्त्रो निरवग्रह ।

यथाकामी स्वरुचिश्च स्वच्छन्द स्वैर्यपावृत ॥ १९ ॥

स्व आत्मा तत्र प्रधानमस्य स्वतन्त्र ॥ १ ॥ अवग्रहान्नियन्त्रणात् निष्क्रान्तो
निरवग्रह ॥ २ ॥ यथा कामयते यथाकामी ॥ ३ ॥ स्वा आत्मीया रुचिरस्य स्व
रुचि ॥ ४ ॥ स्व आत्मीयश्छन्दोऽभिप्रायोऽस्य स्वच्छन्द ॥ ५ ॥ स्वयमारितु
शीलमस्य स्वैरी स्वैरोऽस्यास्ताति वा स्वैरस्वैयक्षाहिष्याम् ” ॥ १।२।१।१ ॥ इति
ऐत्वम् ॥ ६ ॥ अपगत आवृत नियन्त्रणमस्य अपावृत ॥ ७ ॥ १९ ॥

यदृच्छा स्वैरिता स्वेच्छा

या या इच्छा यच्छा पृषोदरादितात् ॥१॥ स्वैरिणो भाव स्वैरिता ॥२॥
स्वस्येच्छा स्वेच्छा ॥ ३ ॥

नाथवान् निघ्नगृह्यकौ ।

तन्त्रायत्तवशाधीनच्छन्दवन्त परात् परे ॥ २० ॥

नायो नियन्ताऽस्त्यस्य नाथवान् ॥ १ ॥ निहयते निघ्न स्थादित्वात् के
 “ हनो हो घ्न ” ॥ २।१।११२ ॥ इति घ्रादेश ॥ २ ॥ गृह्यते गृह्य “ पदास्वैरि
 बाह्यापक्षे ग्रह ” ॥ ५।१।४४ ॥ इति क्यप् स्वायें के गृह्यन् ॥ ३ ॥ परशदान् परे
 तन्त्रादय तेन परस्य तन्त्र आयत्त परतन्त्र परस्यायत्त परायत्त, परस्य वश
 परवश, परस्याधान पराधान, परस्य च्छन्दोऽस्य परच्छन्द, परो नियन्ताऽस्त्यस्य
 परवान् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ २० ॥

शेषश्चात्र—परतन्त्रे वशायत्तावधीनोऽपि ।

लक्ष्मीवान् लक्ष्मण लील

लक्ष्मीरस्त्यस्य लक्ष्मीवान् लक्ष्मण “ लक्ष्म्या अन ” ॥ ७।२।३२ ॥ इ
 त्यन ॥ १ ॥ २ ॥ प्रिय लाति श्लाल, श्रीरस्यास्तीति वा सिध्मादित्वाद् ल
 ऋषिडादित्वात् रस्य लत्वम्, श्रामान् इत्यपि ॥ ३ ॥

इभ्य आढ्यो धनीश्वर ।

ऋद्धे

इभमहति इभ्य दण्डादेय ” ॥ ६।४।१७८ ॥ इति य ॥ १ ॥ अ
 ध्यायन्ति तामेति आढ्य, पृषोदरादित्वात् आढौक्न इति वा शिक्ष्यास्याढ्य
 ॥ (उणा ३६४) ॥ इति यान्तो निपात्यते ॥ २ ॥ धनमस्यास्ताति धना अ
 तिशायने इन् ॥ ३ ॥ इष्ट इत्येवशील इश्वर ॥ ४ ॥ ऋध्यति स्म ऋद्ध समृद्ध
 तन्त्र ॥ ५ ॥

विभूति सपत्तिर्लक्ष्मी श्रीऋद्धिसपद ॥ २१ ॥

विभ्वन विभूति ॥ १ ॥ सपदन सपत्ति ॥ २ ॥ लक्ष्यते लक्ष्मा ॥ ३ ॥
 श्रयणशीला आ ॥ ४ ॥ अधन ऋद्धि ॥ ५ ॥ सपदन सपत् ॥ ६ ॥ २१ ॥

दरिद्रो दुर्विधो दु स्थो दुर्गतो नि म्वकीकटौ ।

अकिञ्चन

दरिद्राति दरिद्र ॥ १ ॥ दुष्टा विवा प्रसारो भोचन वा अस्य दुःख ॥ २ ॥
 दु खेन तिष्ठति दु स्थ ॥ ३ ॥ दु खन गच्छति दुगत ॥ ४ ॥ निगत स्वमस्य
 नि ख ॥ ५ ॥ कनने कान्ठ कपन्कीम्नदय ॥ (उणा १४४) ॥ इति
 साधु ॥ ६ ॥ नास्ति निञ्चनाऽस्य अकिञ्चन ॥ ७ ॥

शेषश्चात्र—अथ दुगते ।

क्षुद्रो दानञ्च नाचथ ॥

अधिपस्त्वीशो नेता परिवृढोऽधिभू ॥ २२ ॥

पतीन्द्रस्वामिनाथार्या प्रभुर्भेतेश्वरो विभु ।

ईशितेनो नायकश्च

अधिपातीति अधिप ॥ १ ॥ इष्टे इश ॥ २ ॥ नयति नियुक्ते नेता ॥ ३ ॥
परिवहति परिवहति वा परिवृढ “ क्षुब्धविरिब्ध ” ॥ ४ ॥ ४०० ॥ इति साधु ॥ ४ ॥
अधि उग्ररि भवति अधिभू ॥ ५ ॥ २२ ॥ पाताति पति “ पातेर्वा ” ॥ (उ
णा ६५९) ॥ इति किदति ॥ ६ ॥ इन्द्रनाद् इन्द्र भीरुधि ” ॥ (उणा-३८७)
॥ इति र ॥ ७ ॥ स्वमस्यास्तीति स्वामा ‘ स्वाद् मिनीशे ’ ॥ ७ ॥ १४९ ॥ इति
मिन् दीवश्च ॥ ८ ॥ नाथति इष्टे नाथ ॥ ९ ॥ अयते सेव्यते अर्थ ‘ स्वामिवैश्येऽ
य ॥ ५ ॥ १३३ ॥ इति साधु ॥ १० ॥ प्रभवति प्रभु ‘ शसस्वयविप्राद्
भुवो ङु ” ॥ ५ ॥ १८४ ॥ इति ङु ॥ ११ ॥ विभति पुष्पाति भता ॥ १२ ॥
इशनशील इश्वर ॥ १३ ॥ विभवति विभु ॥ १४ ॥ इष्टे इशिता ॥ १५ ॥ एति
स्वामित्वमिन ‘ जाण्शा ” ॥ (उणा २६१) ॥ इति नक् ॥ १६ ॥ नयति
नायक ॥ १७ ॥

नियोज्य परिचारक ॥ २३ ॥

डिङ्गर किङ्करो भृत्यश्चेटो गोप्य पराचित ।

दास प्रेप्य परिस्कन्दो भुजिष्यपरिकमिणौ ॥ २४ ॥

परान्न परापिण्डाद परजात परैरहित ।

नियोज्य शस्यो नियोज्य ॥ १ ॥ पारं चरति परिचारक , प्रतिचरोऽपि ॥ २ ॥ २३ ॥
डिङ्ग्यते क्षिप्यते डिङ्गर जठरक्कर ” ॥ (उणा ४०३) ॥ इत्यादिशब्दान् निपात्यते
॥ ३ ॥ णि क्लोमीत्याना प्रतीक्षते णिक्कर म्रियत्तद्वहोर ॥ ५ ॥ ११०१ ॥ इति
अ ॥ ४ ॥ भरणायो भृय भृगोऽमनायाम् ॥ ५ ॥ ११४९ ॥ इति क्यप्
॥ ५ ॥ चेत्ति चेट ॥ ६ ॥ गोपनीयो गोप्य ॥ ७ ॥ परैराचीयते वध्यते पराचित
॥ ८ ॥ दासते सुख स्वामिनेऽचि दास ॥ ९ ॥ प्रेषणीय प्रेप्य ॥ १० ॥ परिस्क
न्दते आक्रम्य नियुज्यते परिस्कन्द ॥ ११ ॥ भुङ्क्ते स्वाम्युच्छिष्ट भुजिष्ये रुचिभु
विभ्या म्रिय ’ ॥ (उणा—३८४) ॥ इति क्यि ॥ १२ ॥ परित कर्मोऽस्या
स्ति परिष्कर्मा शिखादित्वादिन् ॥ १३ ॥ २४ ॥ परस्याऽनमस्य परान्न ॥ १४ ॥
परस्य पिण्डमति परापिण्डाद् ॥ १५ ॥ परेण जात परजात ॥ १६ ॥ परैरेध्यते
वध्यत परैरहित ॥ १७ ॥ परानादयश्चत्वार पृथगेकार्य इत्यन्ते ॥

भृतके भृतिभुर् नैतनिक कर्मकरोऽपि च ॥ २५ ॥

प्रियते म्म स्वाथ के भृतक तत्र ॥ १ ॥ भृतिवतन भुङ्क्ते भृतिभुक् ॥ २ ॥

वेतनेन जीवति वेतनिः “ वेतनादेर्जीवति ” ॥ ६ । ४ । १५ ॥ इतावत् ॥ ३ ॥
कम करोति कमर “ मृता कमण ” ॥ ५ । १ । १०४ ॥ इति ट ॥ ४ ॥ २५ ॥

स निर्भृति कर्मकार

स मृतसो निर्वेतन कम कुर्वन् कमकार ॥ १ ॥

भृति स्याद् निष्कृत्य पण ।

कर्मण्या वेतन मूल्य निर्वेशो भरण विधा ॥ २६ ॥

भर्मण्या भर्म भृत्या च

त्रियतेऽनया भृति ॥ १ ॥ निष्कृत्यण निष्कृत्य ॥ २ ॥ पण्यते आभाष्यते
पण “ पणेमाने ” ॥ ५ । ३ । ३२ ॥ इत्यल् ॥ ३ ॥ कमाणे साधु कमण्या
॥ ४ ॥ वीयतेऽद्यते वेतन ‘ वीपतिपटिभ्यस्तन ’ ॥ (उणा-२९२) ॥ इति
तन ॥ ५ ॥ मूलेन आनाम्य मूल्य ‘ ह्यपद्य ’ ॥ ७ । १ । ११ ॥ इति य
॥ ६ ॥ निर्विश्यते भुज्यते निर्वेश ॥ ७ ॥ त्रियतेऽनेन भरणम् ॥ ८ ॥ विधीयते
ऽनया विधा ॥ ९ ॥ २६ ॥ भमणि साधुभमण्या ॥ १० ॥ त्रियतेऽनेन भम
‘ मन् ’ ॥ (उणा-९११) ॥ इति मन् ॥ ११ ॥ त्रियतेऽनया भृत्या “ भृगो
नामि ” ॥ ५ । ३ । ९८ ॥ इति क्यप् ॥ १२ ॥

भोगन्तु गणिकाभृति ।

भुज्यते भोग गणिकाया भृतिर्वेतनम् ॥ १ ॥

शेषवान्- भाटिस्तु गणिकाभृतौ ॥

खलपू स्याद् बहुकर

खल पुनाति खलपू ॥ १ ॥ बहु करोति बहुकर समार्जक, बहुधाऽयार्जक-
इत्यन्ये ॥ २ ॥

भारवाहस्तु भारिक ॥ २७ ॥

भार वहति भारवाह ॥ १ ॥ भारोऽस्त्यस्य भारिक ॥ २ ॥ २७ ॥

वार्तावहे वैवधिक

वृत्तिर्वाविकाऽस्त्यस्या वाता अनायम् वार्ताया बहो वातावह तत्र ॥ १ ॥
वीवधो भार पयाहारो वा तेन हरति वैवधिः विवधवीवधिरावपि “ विव
धवावधाद्वा ” ॥ ६ । ४ । २५ ॥ इतावत् ॥ २ ॥

भारे विवधवीवधौ ।

विवध्यते विवध ‘ न जनवध ’ ॥ ४ । ३ । ५४ ॥ इति घञि वृद्धेरभाव,
घञि उपसगस्य दाघत्वे वीवध ॥ २ ॥ ३ ॥

काच शिष्य तदालम्ब

वच्यते वच्यतेऽनेन काच ॥ १ ॥ शक्नोति वोढु शिष्यम् “ शिष्याम्या
द्य ” ॥ (उणा-३६४) ॥ इति यान्तो निपात्यते । तस्य भारस्याऽऽलम्बन तदाल
म्बन तदालम्बो यत्र रज्जुपञ्जरे वोढव्यमास्ते ॥ २ ॥

भारयष्टिर्विहङ्गिका ॥ २८ ॥

भारोद्धनाथा चतुदण्डिका यष्टिर्भारयष्टि शिष्याधार, स्वधमाह्य लगुड
इति द्रमिला विहङ्गप्रतिवृत्ति-वम्मादिमयी विहङ्गिका या भित्त्यादा लम्बमाना स्था
प्यते प्रयाणके च सधायते । विहङ्गमत्येने ॥ १ ॥ २८ ॥

शूरश्चारभटो वीरो विक्रान्तश्च

शूरयते शूर ॥ १ ॥ चारेण गमनेन भटति शुद्धमाकाङ्क्षति चारभट
॥ २ ॥ अजति क्षिपति शत्रून् वार “ऋज्यजि” ॥ (उणा-३८८) ॥ इति
रक् वारयत इति वा ॥ ३ ॥ विक्रामति उत्सहते स्म विक्रान्त ॥ ४ ॥

अथ कातर ।

दरितश्चक्रितो भीतो भीरुभीरुभीलुका ॥ २९ ॥

कायति कातर ‘अनिष्ठाया तर’ ॥ (उणा-४३७) ॥ इति तर इपत्तरति
वा कातर ॥ १ ॥ दर सजातोऽस्य दरित ॥ २ ॥ चक्रति विभेति स्म चक्रित ॥ ३ ॥ विभेति
स्म भीत ॥ ४ ॥ विभेतीदेवशालो भीह, भीहक भीलुक ‘ भियो दृक्कु
कम् ’ ॥ ५ ॥ ७६ ॥ इति साधव ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अवारे कातर इत्यमर ॥ २९ ॥

शेषध्वान्—

नस्तुनस्तौ तु चक्रिते ॥

विहस्तव्याकुलौ व्यग्रे

विगतौ विह्वतयतामूढत्वाद् हस्तावस्य विहस्त ॥ १ ॥ विशेषेणाकुलो
व्याकुल ॥ २ ॥ विगतमग्रमस्य व्यग्रस्तत्र विशेषेण अगति वा ॥ ३ ॥

कान्दिशीको भयद्रुते ।

का दिश व्रजामि इत्याकुल कान्दिशी, पृषोदरादित्वात्माधु, भयेन द्रुत
पलायितो भयद्रुत तत्र ॥ १ ॥

उत्पिञ्जलसमुत्पिञ्जपिञ्जला भृशमाकुले ॥ ३० ॥

उत्पिञ्जयतीति उत्पिञ्जल ॥ १ ॥ समुत्पिञ्जयति समुत्पिञ्ज ॥ २ ॥ पिञ्ज
यति पिञ्जत भृशमत्यधमाकुले ॥ ३ ॥ ३० ॥

वेतनेन जीवति वैतनिः “ वेतनादेर्जीवति ” ॥ ६ । ४ । १५ ॥ इताक्ण् ॥ ३ ॥
 कर्म करोति कमरुः “ मृतौ कमण ” ॥ ५ । १ । १०४ ॥ इति ट ॥ ४ ॥ २५ ॥

स निर्भृति कर्मकार

स मृत्यो निर्वेतन कम कुब्जन् कमवार ॥ १ ॥

भृति स्याद् निष्कय पण ।

कर्मण्या वेतन मूल्य निर्वेशो भरण विधा ॥ २६ ॥

भर्मण्या भर्म भृत्या च

प्रियतेऽनया भृति ॥ १ ॥ निष्कयण निष्कय ॥ २ ॥ पण्ये आभाष्यते
 पण “ पणेमाने ” ॥ ५ । ३ । ३२ ॥ इत्यल् ॥ ३ ॥ कर्मणि साधु कर्मण्या
 ॥ ४ ॥ वीयतेऽयते वेतन ‘ वीपतिपटिभ्यस्तन ’ ॥ (उणा-२९२) ॥ इति
 तन ॥ ५ ॥ मूलेन आनाम्य मूल्य ‘ हृद्यपद्य ’ ॥ ७ । १ । ११ ॥ इति य
 ॥ ६ ॥ निर्विश्यते भुज्यते निर्वेश ॥ ७ ॥ प्रियतेऽनेन भरणम् ॥ ८ ॥ विधायते
 अनया विधा ॥ ९ ॥ २६ ॥ भर्मणि साधुभर्मण्या ॥ १० ॥ प्रियतेऽनेन भर्म
 ‘ मन् ’ ॥ (उणा-९११) ॥ इति मन् ॥ ११ ॥ प्रियतेऽनया भृत्या “ भृगो
 नाभिः ’ ॥ १ । ३ । ९८ ॥ इति क्यप् ॥ १२ ॥

भोगस्तु गणिकाभृति ।

भुज्यते भोग गणिकाया भृतिर्वेतनम् ॥ १ ॥

शेष-वात्र- भाटिस्तु गणिकाभृतौ ॥

खलपू स्याद् बहुकर

खल पुनाति खलपू ॥ १ ॥ बहु करोति बहुकर समार्जक बहुधा-यार्जक
 इत्यन्ये ॥ २ ॥

भारवाहस्तु भारिक ॥ २७ ॥

भार वहति भारवाह ॥ १ ॥ भारोऽस्त्यस्य भारिक ॥ २ ॥ २७ ॥

वार्तावहे वैवधिक

वृत्तिर्जीविकाऽस्त्यस्या वाता अत्रायम्, वार्ताया वहे वातावह तत्र ॥ १ ॥
 वीवधो भार पयाहारो वा तेन हरति वैवधिक विवधवीवधिकावपि, ‘ विव
 धवीवधाद्वा ’ ॥ ६ । ४ । २५ ॥ इतीकण् ॥ २ ॥

भारे विवधवीवधौ ।

विवध्यते विवध न जनवध ॥ ४ । ३ । ५४ ॥ इति घञि वृद्धेर्भाव,
 घञि उपसगस्य दाघत्वे वीवध ॥ २ ॥ ३ ॥

इति माधु ॥ ६ ॥ अनुस्मृपन अनुस्म्या ॥ ७ ॥ अनुक्रोशान्ति ममदुग्मा भवत्य
नेन अनुक्रोश ॥ ८ ॥

हिंमे शरारुधातुर्मा ॥ ३३ ॥

हिंसनशालो हिंस ' स्म्यजमहिंम ' ॥ ५१२७९ ॥ इति र, तत्र ॥ १ ॥
शृणानात्येवशाल शरारु ' शृवन्देराह ' ॥ ५१२७५ ॥ इत्याह ॥ २ ॥ हन्ता
ति घातुर्मा ' शृक्मगम ' ॥ ५१२४० ॥ इत्युक्त्वा ॥ ३ ॥ ३३ ॥

व्यापादन विशरण प्रमय प्रमापण

निर्ग्रन्थन प्रमथन कटन निरर्हणम् ।

निस्तर्हण विशसन क्षणन परासन

प्रोज्जासन प्रशमन प्रतिघातन वध ॥ ३४ ॥

प्रवासनोद्वासनघातनिर्वा-

सनानि सज्जसिनिशुम्भहिंमा ।

निर्गपणालम्भनिसृटनानि

निर्यातनोन्मन्यसमापनानि ॥ ३५ ॥

अपासन वर्जनमारपिज्जा-

निष्कारणकाथप्रिशारणानि ।

अत्र अहिंसाया अपि धातु उपसर्गनाद् हिंसाया ज्ञेया, अत्रमवाप्तु
णिता सक्रमता व्यापादनमिति विधादपूरात् पदेणिगयनम् ॥ १ ॥ शृणु हिंसाया
विशरणम् ॥ २ ॥ मागृ हिंसायामलि प्रमय पुनर्गवलिङ्ग कदन प्रमयाऽन्त्रियाम
इत्यमरशेष ॥ ३ ॥ मानतेरेव स्वाय णिचि ' मिग्मागोऽग्लयलि ॥ ४ ॥ ४८ ॥
इत्यात्वेऽनटि च प्रमापणम् ॥ ४ ॥ प्रबुद्ध कौटिल्ये निप्रयनम् ॥ ५ ॥ मथे वि
लोडने प्रमथनम् ॥ ६ ॥ कदै सौत्रस्य कदनम् ॥ ७ ॥ निपूराद ग्रहवर्हना वि
हणम् ॥ ८ ॥ नृहेहिंसायस्य निष्पूवस्य स्तुहेना निपूरास्य निस्तर्हणम् ॥ ९ ॥ शरु
हिंसाया विशसनम् ॥ १० ॥ क्षणू हिंसाया क्षणनम् ॥ ११ ॥ परापूरास्याऽस्यते
परासनम् ॥ १२ ॥ जमण हिंसाया प्रोज्जासनम् ॥ १३ ॥ प्रशमे प्रशमनम् ॥ १४ ॥
हन्ते स्वाधणिचन्तस्य प्रतिघातनम् ॥ १५ ॥ हनन वध हनो वा वधु च ॥
॥ ५१३४६ ॥ इत्यह ॥ १६ ॥ ३४ ॥ प्रवसत प्रयुक्ति प्रवामनम् एवमुद्रामनम्
॥ १७ ॥ १८ ॥ हनन घात ॥ १९ ॥ निवमन प्रयुक्तिर्निवामनम् ॥ २० ॥
सज्जपन सज्जसि ' सातिहेति ' ॥ ५१३१४ ॥ इति क्ति ॥ २१ ॥ निशुम्भन नि
शुम्भ ॥ २२ ॥ हिंसन हिंमा ॥ २३ ॥ पे ओव शापणे निष्पूवस्य णिनि

महेच्छे तूद्गटोदारोदात्तोदीर्णमहाशया ।

महामना महात्मा च

महती इच्छा अस्य महेच्छस्तत्र ॥ १ ॥ उद्गति उद्गत्युद्गट ॥ २ ॥ साधु
भिरुदयते गम्यते उदार ॥ ३ ॥ उत्कर्षणादीयते गम्यते उदात्त ॥ ४ ॥ उदा
यते स्म उदीर्ण ॥ ५ ॥ महानाशयोऽस्य महाशय ॥ ६ ॥ महद् मनोऽस्य महा
मना ॥ ७ ॥ महार् आत्माऽस्य महात्मा ॥ ८ ॥

कृपणस्तु मितम्पच ॥ ३१ ॥

कीनाशस्तद्धन क्षुद्रकदर्यदृढमुष्टय ।

किम्पचान

कल्पते कृपण “ कृगपृकृपि ” ॥ (उणा-१८८) ॥ इति अणर् ॥ १ ॥
मित पचति मितपच “ परिमाणाथमितनखात् पच ॥ ५ । १ । १०९ ॥ इति
ख ॥ २ ॥ ३१ ॥ कनति दाप्यते तृणया कीनाश कनेरी-वात ’ ॥ (उणा-५३४)
॥ इत्याश ॥ ३ ॥ तदेव धनमस्य तद्धन ॥ ४ ॥ क्षुद्यतेऽपत्वात् क्षुद्र
“ ऋज्याजि ॥ (उणा-३८८) ॥ इति रक् ॥ ५ ॥ कुत्सितोऽय स्वामी कदय
॥ ६ ॥ दृढा मुष्टिरस्य दृढमुष्टि ॥ ७ ॥ विश्रित पचति किम्पचान मुमुचान
॥ (उणा-२७८) ॥ इति बहुवचनादानान्तो निपात्यते ॥ ८ ॥

दयालुस्तु कृपालु करुणापर ॥ ३२ ॥

सूरत

दयत इत्येवशीलो दयातु “ शीङ्ध्रद्वानिद्रा ” ॥ ५ । २ । ३७ ॥ इत्याल्ल
॥ १ ॥ कृपाऽस्त्वस्य कृपालु कृपाहृदयादाल्ल ॥ ७ । २ । ४२ ॥ इत्याल्ल
॥ २ ॥ करुणाया पर करुणापर ॥ ३ ॥ ३२ ॥ सुष्ठु रमते कृपाया सूरत ‘ पुतपित्त ’
॥ (उणा-२०४) ॥ इति तात्तो निपात्यते ॥ ४ ॥

अथ दया शूक कारुण्य करुणा घृणा ।

कृपाऽनुकम्पाऽनुक्रोश

दयन्तेऽनया दया भिदादित्वादह् ॥ १ ॥ शबति गच्छन्ति परदु खप्रहाणे
च्छामनेन शूक पुष्ठीबलिङ्ग ‘ घुयुहिपितु’तोर्दापथ ’ ॥ (उणा-२४) ॥ इति
क ॥ २ ॥ करुणस्य भाव कारुण्यम् करुणैव वा भेषजादित्वात् स्वार्थ व्यण् ॥ ३ ॥
किरति चित्त करुणा ‘ ऋकृवृ ॥ (उणा-१९६) ॥ इत्युण ॥ ४ ॥ ग्रियन्ते
ऽनया घृणा, घृण्यतेऽनयेति वा ॥ ५ ॥ कृपण कृपा ‘ मृगयेच्छा ’ ॥ ५ । ३ । १०१ ॥

ति माधु ॥ ८ ॥ अनुस्मयन् अनुस्मया ॥ ७ ॥ अनुकोशान्ति गमदुगा भयन्त्य
न अनुमोह ॥ ८ ॥

हिंसे शरारुघातुर्का ॥ ३३ ॥

हिमनगालो हिंस्र " स्मयन्महिम्न " ॥ १३१७९ ॥ अति २, तत्र ॥ १ ॥
शृणानात्यशशठ गराह ' शृणन्दगह " ॥ ५१२१३५ ॥ इत्याह ॥ २ ॥ हती
ति घातुर् ' शृम्भगम ' ॥ १०१४० ॥ न्युस्मू ॥ ३ ॥ ३२ ॥

व्यापात्न विशरण प्रमय प्रमापण

निर्ग्रन्थन प्रमथन कृत्न निग्रहणम् ।

निस्तर्हण विग्रसन क्षणन परासन

प्रोज्ञासन प्रशमन प्रतिघातन वध ॥ ३४ ॥

प्रवासनोद्वासनघातनिर्वा-

सनानि सप्तसिनिशुम्भहिंसा ।

निर्वापणालम्भनिसूदनानि

निर्यातनोन्मन्यसमापनानि ॥ ३५ ॥

अपासन वर्जनमारपिज्ञा-

निष्कारणकाशविशारणानि ।

अत्र अहिंसाया अपि घातव उपसगवशाद् हिंसाया नेया, अकर्मकास्तु
णिजा सक्रमना व्यापादनमिति विआट्पूर्वान् पदेणिगमनः ॥ १ ॥ शृण् हिंसाया
विशरणम् ॥ २ ॥ माग्रा हिंसायामलि प्रमय पुक्लावलिङ्ग कदन प्रमयाऽस्त्रियाम्
द्वयमरणेय ॥ ३ ॥ मानातेरेव स्वार्थे णिचि मिग्मागोऽखञ्चलि' ॥ ४१२१८ ॥
इत्याहवेडनटि च प्रमापणम् ॥ ४ ॥ प्रशुट् कौटिल्ये निग्र यनम् ॥ ५ ॥ मये वि
लोडने प्रमथनम् ॥ ६ ॥ कदे सौत्रस्य कदनम् ॥ ७ ॥ निपूत्राद् वृहेवहवा निव
हणम् ॥ ८ ॥ तुहेहिंसाथम्य निषूवस्य स्तुहेवा निषूवस्य निस्तहणम् ॥ ९ ॥ शम्
हिंसाया विशमनम् ॥ १० ॥ क्षणम् हिंसाया क्षणनम् ॥ ११ ॥ पराप्त्रस्याऽस्यते
परासनम् ॥ १ ॥ जसण् हिंसाया प्रोज्ञासनम् ॥ १३ ॥ प्रशमे प्रशमनम् ॥ १४ ॥
हन्ते स्वाथणिजन्तस्य प्रतिघातनम् ॥ १५ ॥ हनन वध हनो वा वध च
॥ ५१३१४६ ॥ इत्यह् ॥ १६ ॥ ३४ ॥ प्रवमत प्रयुक्ति प्रवासनम् एवमुद्वासनम्
॥ १७ ॥ १८ ॥ हनन घात ॥ १९ ॥ निवमत प्रयुक्तिर्निवासनम् ॥ २० ॥
सप्तपन मज्ञासि सातिहेति ॥ ५१३१९४ ॥ इति कि ॥ २१ ॥ निशुम्भन नि
शुम्भ ॥ २२ ॥ हिसन हिंसा ॥ २३ ॥ ५ ओष शोषणे इत्यस्य निष्पवस्य णिगि

निघापणम् ॥ २४ ॥ आलम्भनमालम्भ ॥ २५ ॥ प्रूदि क्षरणे निमूदनम् ॥ २६ ॥
 निष्पूरस्य यतणो णिचि निर्यातनम् ॥ २७ ॥ उमघ्नातेघणि उमघ ॥ २८ ॥
 सपूरस्य आगोते समापाम् ॥ २९ ॥ ३५ ॥ अपादस्यतेरपासनम् ॥ ३० ॥ व
 ज्यते वजनम् ॥ ३१ ॥ मृश हिंसायां स्वाधणिचि अलि च मार ॥ ३२ ॥ पिजुण्
 हिंसायां अलि पिज्ज ॥ ३३ ॥ कृश हिंसायाम् स्वाधणिचि निष्कारणम् ॥ ३४ ॥
 कपण् हिंसायां अचि काय ॥ ३५ ॥ शृश हिंसायां स्वाधणिचि विशारणम् ॥ ३६ ॥

स्यु कर्तने कल्पनवर्धने च

छेदश्च

कृत्यते कतनम्, तत्र ॥ १ ॥ कल्प्यते कल्पनम् ॥ २ ॥ वध्यते वधनम् ॥ ३ ॥

छेदन छेद ॥ ४ ॥

घातोद्यत आततायी ॥ ३६ ॥

घातोद्यतो वधोद्युक्त सनद्ध सन् यो वधार्थमुद्यत स आतत, तादृश सन्
 एति वधार्थं धावत्याततायी, आतत पलायमान वा तयते आततायी, वध उपलक्षण
 यत्स्मृति —

‘अग्निदो गरदजैव शस्त्रपाणिधनापह ।

क्षेत्रदारहरधैव पडेते आततायिन ’ ॥ १ ॥ ३६ ॥

स शीर्षच्छेदिक शीर्षच्छेद्यो यो वधमर्हति ।

शीपच्छेदमहति शीपच्छेदिक ‘ तमहति ’ ॥ ६ । ४ । १७७ ॥ इती-
 कण् ॥ १ ॥ शीपच्छेद्य शीपच्छेदाद् यो वा ’ ॥ ६ । ४ । १८४ ॥ इति य ॥ २ ॥

प्रमीत उपसम्पन्न परेतप्रेतसंस्थिता ॥ ३७ ॥

नामालेख्ययश शेषो व्यापन्नोपगतौ मृत ।

परासु

प्रमायते स्म प्रमीत ॥ १ ॥ उपसपद्यते स्म उपसपन्न ॥ २ परैति लोका
 न्तरे परेत ॥ ३ ॥ प्रैति स्म प्रेत ॥ ४ ॥ सतिष्ठते स्म संस्थित ॥ ५ ॥ ३७ ॥
 नामालेख्ययश शब्देभ्य पर शेष तेन नामशेष आलेख्यशेष, यश शेष
 नामैव शेषमस्येत्यादि कृत्वा ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ व्यापद्यते स्म व्यापन्न ॥ ९ ॥
 उपगच्छति स्म उपगत ॥ १० ॥ म्रियते स्म मृत ॥ ११ ॥ परागता असव
 प्राणा अस्य परासु ॥ १२ ॥

तदहे दान तदर्थमोर्ध्वदेहिकम् ॥ ३८ ॥

तस्य मृतस्य अहनि दिवसे, तमुद्दिश्य दान पिण्डोदकादि, ऊर्ध्वं देहाद् भवमो-

ध्वदहिकम्, अध्यामादित्यादिषण ण्येदेशविकृतवाद्येदेशिकम्, अनुगतिपादे
पाप्मनापरयणे तु उभयपदद्वया आप्वदहिकमपि ॥ १ ॥ ३८ ॥

मृतस्नानमपस्नान

मृते स्नान मृतस्नानम्, अपट्ट म्रानमपस्नानम् ॥ १ ॥

निवाप पितृतर्पणम् ।

नितरामुप्यते नायते निवाप, पितृणा तपणम् पितृतपणम् ॥ १ ॥

चित्तिचित्याचितामृत्युल्या

चायते चिति ॥ १ ॥ चित्ते चित्या मतादित्वाद् य ॥ २ ॥ चीयते चिना
॥ ३ ॥ एते प्रेतदाहार्थे अग्न्याधाने वतन्ते ॥

ऋजुस्तु प्राञ्जलोऽञ्जस ॥ ३९ ॥

अज्यते ऋजु “अर्चऋज् च” ॥ (उणा ७२२) ॥ इति उ ॥ १ ॥
प्राञ्जल्यति अञ्जलिं प्रवप्राति प्राञ्जल प्राज्यते अभिगम्यते इति वा ॥ २ ॥
अञ्जोऽस्त्यस्य अञ्जस ॥ ३ ॥ ३९ ॥

दक्षिणे सरलोदारौ

दक्षते दक्षिण “दुहगृहिदक्षिभ्य इण” ॥ (उणा-१९४) ॥ इति इण
तत्र ॥ १ ॥ सरति सरल मृदिवन्दि ’ ॥ (उणा-४६५) इत्यल् ॥ २ ॥
उदयत उदार ॥ ३ ॥

शठस्तु निवृत्तोऽनृजु ।

शठ ऋतवे च शठति शठ शाम्यतीति वा शमेऽङ्क् च वा ’ ॥ (उणा-
१६५) ॥ इति ठ ण्यदेशविकृतत्वात् शण्डोऽपि ॥ १ ॥ निवृत्तोति हिनस्ति नि
वृत्त ॥ २ ॥ न नृजु अनृजु ॥ ३ ॥

कूरे नृशसनिम्निशपापा

कृन्ततीति कूर कृते कूकृच्छ्रौ च ॥ (उणा-३९५) ॥ इति र तत्र
॥ १ ॥ नृन् शसति हिनस्ति नृशस ॥ २ ॥ निम्निश इव घातुमत्वाद् निम्निश
॥ ३ ॥ पापमस्यास्ति पाप ॥ ४ ॥

धूर्तस्तु वञ्चक ॥ ४० ॥

व्यसक कुहको दाण्डाजिनिको मायिजालिकौ ।

धूर्तति हिनस्ति धूर्त ‘शारी’ ॥ (उणा-२०१) इति त क्ति ॥ १ ॥

गमयेने वगव ॥ २ ॥ ४० ॥ व्यगयति च्छत्यति व्यगव , विगतावर्मा यस्य
व्यग , तक्षुन्या वा ॥ ३ ॥ कुहयत विम्बापयते कुहक , कुहकामन्द्रनाल वा य
स्थास्ति ॥ ४ ॥ दण्ड्य अजिन च दम्भापलक्षणत्वाद् दण्डाजिन दम्भ , ते
अन्वष्टा “ दण्डाजिनिना ” ॥ ७।१।१७१ ॥ इत्यादिना निपात्यते ॥ ५ ॥ मा
याऽस्ति अस्य मायी , प्रीणादित्यात् इन् , मायाविमायिकावपि ॥ ६ ॥ जालन
चरति जालि ॥ ७ ॥

माया तु शठता शाठ्य कुमृतिर्निकृतिश्च सा ॥ ४१ ॥

माति अनया माया ‘ स्थाछामासा ” ॥ (उणा ३५७) इति य ॥ १ ॥
शाठस्य भाव शठता शाठ्यम् ॥ २ ॥ ३ ॥ कुमृतिता सृतिर्हिसार्धं कुमृति ॥ ४ ॥ कृ
कृष्टा कृति निवृति ॥ ५ ॥ ४१ ॥

कपट कैतव दम्भ कूट छद्मोपधिश्छलम् ।

व्यपदेशो मिप लक्ष निभ व्याज

कम्पयत्यनेन कपट पुन्नीबलिङ्ग “ कपटनीक्यादय ” ॥ (उणा १४४) ॥
इति साधु के मूर्ध्नि पटमिवान्छादकमिति वा ॥ १ ॥ कितवस्य कम कैतव युवा
दित्वादण् ॥ २ ॥ दम्भन दम्भ ॥ ३ ॥ कूटयति दहति अनेन कूट पुक्ली
बलिङ्ग ॥ ४ ॥ छाद्यते रूपमनेन छद्म ‘ छदेरिस्म-त्रङ्कौ ’ ॥ ४।२।३३ ॥
इति मनि ह्रस्व ॥ ५ ॥ उपधीयते स्फटिकस्येव सिद्धमुपधि उपधा अपि ॥ ६ ॥
छद्यति छिनत्त्यनेन छलम् छोडग् गादिर्वा ॥ (उणा ४७१) ॥ इति किदल
॥ ७ ॥ व्यपदिश्यते व्यपदेशोऽनद्रूपस्य ताद्रूप्यम् ॥ ८ ॥ क्रीडार्य वधनेन यद्
मिपति मिपम् ॥ ९ ॥ स इव लक्ष्यतेऽनेन लक्ष पुक्लीबलिङ्ग ॥ १० ॥ नितरा
तदिव भाति निभम् ॥ ११ ॥ व्यचन्ति विक्षिपत्यनेन व्याज स्वरूपान्छादनम् ,
यल्लभ्यम् ध्यानव्याजमुपेत्य चेतयसि किम् ॥ १२ ॥ मायादय कपटादयश्च
एकार्था इत्येके कपटादयो व्यपदेशादयश्च भिन्नार्था इत्यमर ॥

अथ कुम्कुटि ॥ ४२ ॥

कुहना दम्भचर्या च

कुम्कुट इव आचरति कुम्कुटति दम्भेन निभृत चरति कुम्कुटन कुम्कुटि
‘ स्वरेभ्य इ ” ॥ (उणा ६०६) ॥ १॥४२॥ कुहयतेऽनया कुहना दम्भेन परविस्मा
पनार्थ मिध्यान्ल्पना ॥ २ ॥ दम्भन चरण समजानेपद् ॥ ५।३।१९ ॥
इति क्यप् ॥ ३ ॥

वञ्चन तु प्रतारणम् ।

व्यलीकृतिसाधान

वञ्च्यते वञ्चनम् ॥ १ ॥ प्रतायते प्रतारणम् ॥ २ ॥ विशिष्टमलाकमप्र
व्यलीकम् ॥ ३ ॥ अति सधीयतेऽतिमधानम् ॥ ४ ॥

साधौ सभ्यार्यसज्जना ॥ ४३ ॥

साधयति कायाणीति साधु “कृवापाजि” ॥ (उणा-१) ॥ इति
उण्, तत्र ॥ १ ॥ सभाया साधु सभ्य ॥ २ ॥ अर्यतेऽभिगम्यते आर्य ॥ ३ ॥
सत् शोभन जनयति सम्जन, सन्धासौ जनश्चेति वा सजन ॥ ४ ॥ ४३ ॥

दोषैरुदृक् पुरोभागी

दोषे एव एकस्मिन् दृग् ज्ञान यस्य स दोषैरुदृक् । यत्काल्य - दोषैकप्राहि
हृदय पुरोभागीति कथ्यते ॥ १ ॥ पुरोऽप्र भपवद् भजतालेवशाल पुरोभागी
“युजभुजभज” ॥ ५ । २ । ५० ॥ इति धिनण् ॥ २ ॥

कणैजपस्तु दुर्जन ।

पिशुन सूचको नीचो द्विजिह्वो मत्सरी खल ॥ ४४ ॥

कणै जपति सूचयति कर्णजप ‘शोकापनुदतुन्दपरिमृज’ ॥ ५ । १ । १४३ ॥
इति के निपाल्यते ॥ १ ॥ दुष्टो जनो दुष्ट जनयति वा दुर्जन ॥ २ ॥ पिशति एक
देशेन सूचयति पिशुन पिशिमिथिक्षुधिभ्य कित् ॥ (उणा २९०) ॥
इत्युन, पिशुनयतीति वा अपिशुनति वा पृषोदरादित्वात्, अपिश्रयति खण्ड
यतीति भोज ॥ ३ ॥ सूचयतीति सूचक ॥ ४ ॥ निरुदृकमवति नाच ‘न्युद्धया
मन्त्रे’ ॥ (उणा १००३) ॥ इति के टावद्भावे च ‘अच्च् प्राग्वदीषध्व’ ॥ २ ।
१ । १०४ ॥ इति साधु ॥ ५ ॥ द्वे जिह्वे वचने अस्य द्विजिह्व ॥ ६ ॥ मत्सरोऽ
स्यस्य मत्सरी ॥ ७ ॥ खनति साधुहृदय खल पुष्पावलिङ्ग आप्रयलिङ्ग
इत्यन्ये “मृजिसन्याहनिभ्यो टित्” ॥ (उणा ४७२) ॥ इत्यल, खलति सचि
नोति पापम्, खलति गुणेभ्य इति वा ख शून्य लातीति वा ॥ ८ ॥

शेषश्चान्न—अथ क्षुद्रप्रखलौ खले ॥ ४४ ॥

व्यसनार्तस्तूपरक्त

व्यसति श्रेयोमार्गाद् व्यसन तेन ऋत व्यसनात् “ऋते तृतायास
सासे” ॥ १ । २ । ८ ॥ इत्यार ॥ १ ॥ उपरज्यते स्म उपरस्त ॥ २ ॥

चोरस्तु प्रतिरोधक ।

दस्यु पाटच्चर स्तेनस्तस्कर पारिपन्थिक ॥ ४५ ॥

परिमोपिपरास्कन्धैकागारिकमलिम्लुचा ।

चोरयति चोर प्रज्ञायणि चौरौऽपि ॥ १ ॥ प्रतिरुणद्धि प्रतिरोधक ॥ २ ॥

दसति उपसृणोति दस्यु “यजिगृधदहिदसि” ॥ (उणा ८०१) ॥ इति यु ॥ ३ ॥ पाटयधरति पाटधर, पृथोदरादित्वात्, पटधरे जीणवर्जे भवो वा पाटधर, पटचोर इत्येके ॥ ४ ॥ स्तेनयति स्तेन पुक्लीबलिङ्ग ॥ ५ ॥ तत् करोतीति तत्वर, वचस्वादित्वात् साधु ॥ ६ ॥ परिपन्थ तिष्ठति हन्ति वा पारिपन्थिक “परिपन्थात् तिष्ठति च” ॥ ६।४।३२ ॥ इति इक् ॥ ७।४।५ ॥ परिमुष्णातीत्येव शील परिमोषी ॥ ८ ॥ परानास्वन्दति परास्कन्दी ॥ ९ ॥ एकमसहायमगार प्रयोजनमस्य ऐकागारिक “एकागाराचौरे” ॥ ६।४।११८ ॥ इति इक् ॥ १० ॥ मलिन म्लोचति मलिम्लुच ॥ ११ ॥

शेषधाम्न—चौरे तु चोरडो रात्रिचर ॥

य पश्यतो हरेदर्थं स चौर पश्यतोहर ॥ ४६ ॥

“पश्यद्वागदिशो हरयुक्तिदण्डे” ॥ ३।२।३२ ॥ इति षष्ठ्या अलुप् ॥ १।४६ ॥

चौर्यं तु चौरिका स्तेय

चौरस्य भाव कर्म वा चौर्यम्, राजादित्वात् व्यण् ॥ १ ॥ चोराद्यकनि चौरिका स्त्रीकृत्वबलिङ्ग ॥ २ ॥ स्तेनस्य भाव स्तेय “स्तेनाद् नलुक् च” ॥ ७।१।६४ ॥ इति य, राजादित्वात् व्यणि स्तैन्यमपि ॥ ३ ॥

लोप्त् त्वपहृत घनम् ।

लुप्यते लोप्त् चौर्यघन “हुयामा” ॥ (उणा-४५१) ॥ इति न ॥ १ ॥

यद्भविष्यो दैवपर

यद् भविष्यति तद् भवत्वित्येवमाचष्टे यद्भविष्य ॥ १ ॥ दैवपरो दैववादी दैवप्रमाणक ॥ २ ॥

अथाऽऽलस्य शीतकोऽलस ॥ ४७ ॥

मन्दस्तुन्दपरिमृजोऽनुष्ण

आलस्यमस्त्यस्य आलस्य, अग्रादित्वाद् ॥ १ ॥ शीत मन्द करोतीति शीतिक “शीताच्च कारिणि” ॥ ७।१।१८६ ॥ इति क ॥ २ ॥ न लसत्यलस, अलताति वा ‘तप्यणि’ ॥ (उणा ५६९) ॥ इत्यस ॥ ३ ॥ ४७ ॥ मन्दते स्वपितीव मन्द, अत एव मदि जाड्ये इति चान्द्रो धातु, मयते वा ‘शाशपिमनि’ ॥ (उणा-२३७) ॥ इति द ॥ ४ ॥ तुन्द परिमार्ष्टि तुन्दपरिमृज “शोकापनुदतुन्दपरिमृज” ॥ ५।१।१४३ ॥ इति क ॥ ५ ॥ न उष्ण अनुष्ण ॥ ६ ॥

दक्षस्तु पेशल ।

पट्पणापणकसूथानचतुराश्च

दधते शाग्र करोति दध ॥ १ ॥ पिंशत्येकदेशेन सर्वं करोति पेशल
“मृदिकन्दि” ॥ (उणा ४६५) इत्यल ॥ २ ॥ पटति पटु ॥ ३ ॥ ओषाते
दहतीति उष्ण “धृवीहा” ॥ (उणा १८३) ॥ इति णक् ॥ ४ ॥ उष्ण
क्षिप्र करोति इत्युष्णक “शीताच्च कारिणि” ॥ ७१११८६ ॥ इति कं ॥ ५ ॥
मुपु उत्पानमुद्योगोऽस्य सूत्पान ॥ ६ ॥ चतते कम चतुर ॥ ७ ॥

अथ तत्पर ॥ ४८ ॥

आसक्त प्रवण प्रह प्रसितश्च परायण ।

तत्परमस्य तत्परस्तनिष्ठ ॥ १ ॥ ४८ ॥ आमजति स्म आसक्त ॥ २ ॥ प्रवर्णेण
चनति सभजते प्रवण ॥ ३ ॥ प्रहयते कार्ये स्पधते प्रह “उपसगादातो ङोऽय ”
॥ ५१११५६ ॥ इति ङ ॥ ४ ॥ प्रसिनोति स्म प्रसित ॥ ५ ॥ पर कार्ये पारमयते
परायण ॥ ६ ॥

दातोदार

ददाति दाता ॥ १ ॥ उदर्यते उदार ॥ २ ॥

स्थूललक्षदानशौण्डौ बहुप्रदे ॥ ४९ ॥

स्थूल लक्षयति आलोचयति ददाति इति यावत् स्थूललक्ष ॥ १ ॥ दाने
प्रसक्त शौण्ड इव दानशौण्ड ॥ २ ॥ बहु प्रदत्ते बहुप्रद , तत्र ॥ ३ ॥ ४९ ॥

दानमुत्सर्जन त्याग प्रदेशनविसर्जने ।

विहायित वितरण स्पर्शन प्रतिपादनम् ॥ ५० ॥

विश्राणन निर्वपणमपवर्जनमहति ।

दीयते दानम् ॥ १ ॥ उत्सृज्यते उत्सर्जनम् ॥ २ ॥ त्यजन त्याग
॥ ३ ॥ प्रदिश्यते प्रदेशनम् , प्रादेशनमपि ॥ ४ ॥ विसृज्यते विसर्जनम् ॥ ५ ॥
हिनोतेर्ष्यन्तस्य क्ते विहायितम् ॥ ६ ॥ वितीयते वितरणम् ॥ ७ ॥ स्पृश्यते
स्पर्शन दानमुपचारात् , पुच्छादौ गवादिक स्पृष्ट्वा हि दायते ॥ ८ ॥ प्रतिपाद्यते
प्रतिपादनम् ॥ ९ ॥ ५० ॥ विश्राण्यते विश्राणनम् ॥ १० ॥ निर्वप्यते निर्वपणम् निवा
पणमपि ॥ ११ ॥ अपवृज्यतेऽपवर्जनम् ॥ १२ ॥ हन्यते दौगल्यमनया अहति स्त्री
लिङ्ग हन्तेरह च ॥ (उणा ६१४) ॥ इत्यति , स्वत , उपसगवशाच्चेते
दानाया ॥ १३ ॥

अर्थव्ययज मुकल

अथव्यय जानाति अथव्ययज्ञो दाता भोक्ता च , शोभना फलाऽस्य
मुकल ॥ १ ॥

याचरुस्तु वनीपक ॥ ५१ ॥

मार्गणोऽर्था याचनरुस्तर्कु

याचते याचन ॥ १ ॥ वसुने याचते वनीपक “कीचरुपेचक” ॥ (उणा ३३) ॥ इत्यादिशब्दादकान्तो निपात्यते ॥ २ ॥ ५१ ॥ मार्गति मार्गण ॥ ३ ॥ अथ नशीलोऽर्था, अर्थोऽस्यास्तीति वा “अथायान्ताद्भावात्” ॥ ७।२।८ ॥ इतीन् ॥ ४ ॥ याचते याचन स्वार्थ के याचनक ॥ ५ ॥ चतते तर्कु “कञ्चुकाशुक” ॥ (उणा-५७) ॥ इत्युक्तान्तो निपात्यते ॥ ६ ॥

अथार्थनैपणा ।

अर्दना प्रणयो याच्ना याचनाध्येपणा सनि ॥ ५२ ॥

अथनमथना ॥ १ ॥ एपणमेपणा “इपोऽनिच्छायाम्” ॥ ५।३।११२ ॥ इत्यन ॥ २ ॥ अर्दनमदना ॥ ३ ॥ प्रणयन प्रणय ॥ ४ ॥ याचन याच्ना मृगयेच्छयाच्ना ॥ ५।३।१०१ ॥ इति साधु ॥ ५ ॥ याचे स्वायण्यन्तस्याऽने याचना ॥ ६ ॥ अध्येपणमध्येपणा “पर्यधेर्वा” ॥ ५।३।११३ ॥ इत्यन ॥ ७ ॥ सन्यते सनि पदिपठि ॥ (उणा ६०७) ॥ इति इ, स्त्रीलिङ्गोऽय पुस्यपि वैजयन्ता यदाह— भिक्षा च सनिरक्ली स्यात् इति । ‘सनिस्त्वध्येपणा’ इति गुवादे कचिदर्थे प्राथनया नियोजनमित्यमर पृथगाह ॥ ८ ॥ ५२ ॥

शेषश्चात्र-

याच्ना तु भिक्षणा । अभिपस्तिर्मागणा च ॥

उत्पतिष्णुस्तूत्पतिता

उत्पतति ऊर्ध्वं गच्छतीत्येवशाल उत्पतिष्णु उद् पचिपतिपदिमदे ” ॥ ५।२।२९ ॥ इताष्णु ॥ १ ॥ २ ॥

अलङ्कारिष्णुस्तु मण्डन ।

अलङ्करोतीत्येवशालोऽलङ्कारिष्णु भाज्यलङ्कृग् ॥ ५।२।२८ ॥ इतीष्णु ॥ १ ॥ मण्डयति तच्छालो मण्डन ‘भूपाकोधाय ॥ ५।२।४२ ॥ इत्यन ॥ २ ॥

भविष्णुर्भविता भूष्णु

भवतात्येवशालो भावष्णु इष्णु ॥ १ ॥ भवतीति भविता ॥ २ ॥ भवतीत्येवशालो भूष्णु भूजे ण्णक् ॥ ५।२।३० ॥ इति ण्णक् ॥ ३ ॥

समौ वर्तिष्णुवर्तनौ ॥ ५३ ॥

इष्णु ॥ १ ॥ इडित ॥ ५।२।४४ ॥ इत्यनश्च ॥ २ ॥ ५३ ॥

विस्तृत्वरो विस्तृमर प्रसारी च विसारिणि ।

विसरतात्येवशालो विसृत्वर “सृनिष्” ॥ ५१२।७७ ॥ इति किन् द्वरप्
॥१॥ विसृमर “सृघस्यद्” ॥ ५१२।७३ ॥ इति मरक् ॥ २ ॥ प्रसारा ‘विपरि
प्राद् सते’ ॥ ५१२।५५ ॥ इति धिनष् तत्र ॥ ३ ॥ ४ ॥

लज्जाशीलोऽपत्रपिप्पु

लज्जाशालमस्य लज्जाशाल लज्जालु ॥ १ ॥ अपत्रपते अपत्रपिप्पु,
इप्पु ॥ २ ॥

सहिप्पु क्षमिता क्षमी ॥ ५४ ॥

तितिक्षु सहन क्षन्ता

सहे शीलाद्यर्थ इष्णौ सहिप्पु ॥ १ ॥ क्षमेस्तृनीटि च क्षमिता ॥ २ ॥
“क्षमष्टपद” ॥ ५१२।४९ ॥ इति धिनणि क्षमी ॥ ३ ॥ ५४ ॥ तिजे “गुप्तिन”
॥ ३।४।५ ॥ इति सनि “सन्निध्या” ॥ ५१२।३३ ॥ इत्युप्रत्यये च तितिक्षु ॥ ४ ॥
सहेरने सहन ॥ ५ ॥ क्षमेरौदित्वाद् वेदत्वे क्षन्ता ॥ ६ ॥

तितिक्षा सहन क्षमा ।

तितिक्षण तितिक्षा ॥ १ ॥ सद्यते सहनम् ॥ २ ॥ क्षमण क्षमा “पितो
ऽङ्” ॥ ५।३।१०७ ॥ इत्यद् क्षान्तिरित्यपि ॥ ३ ॥

ईर्ष्यालु कुहन

ईर्ष्यति ईर्ष्यालु ‘लस्नार्थिशलेरालु’ ॥ (उणा-८२२) ॥ इत्यालु ॥ १ ॥
कुहयते विस्मापयते कुहन ॥ २ ॥

अक्षातिरीर्ष्या

इष्यणमार्ष्या भायादे परदर्शनामहने रुद्धा । क्वचित् परोत्कपामहन मात्स
यमार्ष्या मन्यते यथा ‘य इष्यू परवित्तेषु’ इति ॥ १ ॥ २ ॥

क्रोधी तु रोषण ॥ ५५ ॥

अमर्षण क्रोधनश्च

क्रुयति क्रोधी ॥ १ ॥ रुष्यतीत्येवशीलो रोषण ॥ २ ॥ ५५ ॥ न मृष्यति
अमर्षण ॥ ३ ॥ क्रुयति क्रोधन भूपाक्रोधाद्य’ ॥ ५१२।४२ ॥ इत्यन
कोपनोऽपि ॥ ४ ॥

चण्डस्त्वत्य तमोपन ।

चडुद् कोपे चण्डते चण्ड चणति शब्दायते वा “पञ्चमाह ॥ (उणा-
१६८) ॥ इति ङ ॥ १ ॥

वुशुभित म्यात् क्षुधितो जिघत्सुरशनायित ॥ ५६ ॥

धुमुक्षा सजाताऽस्य धुमुक्षित , तारकादित्वादित ॥ १ ॥ क्षुण्यति क्षुधित ,
 धुत् सजाताऽस्य वा ॥ २ ॥ अतुमिच्छु जिघत्सु ॥ ३ ॥ अशनमिच्छति आत्मन
 इति “अमाव्ययात्” ॥४॥२३॥ इति क्यनि “क्षुत्तृङ्गध” ॥४॥३११३॥
 इत्यात्वम्, तत पतेऽशनायित ॥ ४ ॥ ॥ ५६ ॥

धुमुक्षायामशनाया जिघत्सा रोचको रुचि ।

भोक्षुमिच्छा धुमुक्षा, तस्याम् ॥ १ ॥ अशनेच्छा अशनाया ॥ २ ॥ अतु
 मिच्छा जिघत्सा “घस्तृ सनयतनी” ॥ ४॥४११७ ॥ इति सन्यदर्घसादेश ॥३॥
 रोचनम्, रोचतेऽस्मिन्निति वा रोचक पुष्ठीबलिङ्ग “नाम्नि पुसि च” ॥५॥३१२१॥
 इति णक् ॥ ४ ॥ एव रुचि, स्त्रीलिङ्ग “नाम्युपान्त्य” ॥ (उणा-६०९) ॥
 इति वि ॥ ५ ॥

शेषधात्र-धुमुक्षाया क्षुधाक्षुधौ ॥

पिपासुस्तृपितस्तृष्णक्

पातुमिच्छु पिपासु, पिपासितोऽपि ॥ १ ॥ तृष्यति तृषित व्यनुबन्धत्वात्
 सति क् तृद् सजाताऽस्य वा तर्पितोऽपि ॥ २ ॥ तृष्यतीत्येवशील तृष्णक् “तृषि
 धृषि” ॥ ५॥२१८० ॥ इति नजिङ् ॥ ३ ॥

तृष्णा तपोऽपलासिका ॥ ५७ ॥

पिपासा तृद् तृषोदन्या धीति पाने

तर्पण तृष्णा ‘मृगयेच्छा’ ॥ ५॥३११०१ ॥ इति नङ् ॥१॥ घनि
 तर्प ॥ २ ॥ अपकृष्ट लसत्यनया अपलासिका “नाम्नि पुसि च” ॥५॥३१२१॥
 इति णक् ॥ ३ ॥ ५७ ॥ पातुमिच्छा पिपासा ॥ ४ ॥ तर्पण तृद् तृषा ॥५॥६॥
 उदकेच्छा उदया क्यनि ‘क्षुत्तृङ्गध’ ॥४॥३११३ ॥ इत्युदकस्योदन् ॥ ७ ॥
 द्धे पाने धयन धीति ॥ ८ ॥ पीयते पान, तत्र ॥ ९ ॥

अथ शोषणम् ।

रसादान

क्षुण्यते शोषणम् ॥ १ ॥ रसानामादान रसादानम् ॥ २ ॥

भक्षकस्तु घस्मरोऽभर आशित ॥ ५८ ॥

भक्षयति भक्षक् ॥ १ ॥ घसतीत्येवशीलो घस्मर, अति अशर “सृष
 स्यदो” ॥५॥२१७३ ॥ इति मरक् ॥ २ ॥ ३ ॥ आ समन्तात् अदनाति आशितः,
 आशिरोऽपि ॥ ४ ॥ ५८ ॥

भक्तमन्त्र क्रूरमधो भिस्ता दीदिविरोढन ।

अशनं जीवनक च याजो वाज प्रसादनम् ॥ ५९ ॥

भज्यते भक्तम् ॥ १॥ अनित्यनेन अत्र "व्याधापन्यनि" ॥ (उणा-२५८) ॥
इति न , अद्यते वा ॥ २ ॥ कौत्यनेन कूर पुक्लीबलिङ्ग , "गुरशुर" ॥ (उणा-
३९६) ॥ इति रान्तो निपात्यते ॥ ३ ॥ अद्यते अद्य "अदेरन्ध्र च वा" ॥
(उणा-९६३) ॥ इत्यस् ॥ ४ ॥ अभिप्सायते भज्यते भिस्मा, पृषोदरादित्वात्
साधु ॥ ५ ॥ दीव्यन्त्यनेन दादिवि पुलिङ्ग , स्त्रियामपि वैजयन्ती, यदाह—
" भिस्मा स्त्री दीदिविन पण् " न पण्ड इत्यथ , "छविछिवि" ॥ (उणा-७०६) ॥
इति व्यन्तो निपात्यते ॥ ६ ॥ उत्रात्ति क्लियत्योदन उन्देनलुक् च " ॥
(उणा-२७१) ॥ इत्यन ॥ ७ ॥ अद्यते एतदित्यशन पुक्लीबलिङ्गौ, भुज्यादित्वा-
दनद् ॥ ८ ॥ जाव्यतेऽनेन अनटि स्वार्थे के जीवनकम् ॥ ९ ॥ इज्यतेऽनेन
याज , घञि "यजेर्यज्ञाङ्गे" ॥ ४।१।११४ ॥ इति गत्वाभाव ॥ १० ॥ वज्यते
वाज ॥ ११ ॥ प्रसाद्यतेऽनेनात्मा प्रसादनम् ॥ १२ ॥ ५९ ॥

भिस्सट्टा दग्धिका

कुत्सिता भिस्मा भिस्सटा लक्षानुरोधाट् , यथा—ओदनभिस्सटा, स्वगटी,
ग्रामटी, वधूटीत्यादि ॥ १ ॥ कुत्सिता दग्धा दग्धिका ॥ २ ॥

सर्वरसाग्र मण्ड

सर्वरसानां द्रवद्रव्याणामग्र मुख्य मण्डयति मण्ड पुक्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥

अत्र तु ।

दधिजे मस्तु

अत्र तु मण्डे, दधिसभवे मस्यति परिणमते मस्तु क्लीबलिङ्ग 'कृसिकम्यमि'
॥ (उणा ७७३) ॥ इति तुन् ॥ १ ॥

भक्तोत्थे नि स्रावाचाममासरा ॥ ६० ॥

मण्डे भक्तसमुद्भवे नि स्राव्यते नि स्राव ॥ १ ॥ आचाम्यते आचाम
॥ २ ॥ मीयते मास्रर "मीज्यजिमा" ॥ (उणा-४३९) ॥ इति सर ॥ ३ ॥

शेषश्चान्न—

भक्तमण्डे तु प्रस्रावप्रस्रावाच्छोदनास्रवा ॥ ६० ॥

श्राणा विलेपी तरला यवागूरुष्णिकाऽपि च ।

श्रायते स्म श्राणा 'व्यञ्जनान्तस्थात्' ॥ ४।२।७१ ॥ इति कस्य
नत्वम् ॥ १ ॥ विलिम्पति विलेपी, विलेप्याऽपि ॥ २ ॥ तरला लक्ष्मत्वाच्चपला, स्त्री
स्त्रीबलिङ्ग ॥ ३ ॥ यूयते पिप्पल्यादिना यवागू, स्त्रीलिङ्ग "योरगू" ॥ (उणा-८५०)

इति आगू ॥४॥ उष्णादमेरुचिरोद्भूता उष्णिग्ना “उष्णात्” ॥ ७१११९८५॥
इति सहाया क ॥ ५ ॥

सूप स्यात्प्रहित सूद

मुन्वन्त्येन सूप “युसुकुस्तुत्युस्त्वादेरुष” ॥ (उणा-२९७) ॥ इति
प पुस्यम्, क्लीबेऽपि वैजयन्ती, यदाह-‘सूपोऽस्त्री प्रहित सूद’ इति ॥१॥ प्रकपण
हित प्रहितम् ॥ २ ॥ सूयते सूद ॥ ३ ॥

व्यञ्जन तु वृत्तादिकम् ॥ ६१ ॥

व्यञ्ज्यते रसविशेषा अत्र व्यञ्जनम् ॥ १ ॥ ६१ ॥

तुल्यौ तिलान्ने कृसरत्रिसरौ

तिलैर्मिश्रमत्र तिलान् तत्र कियते पवणीति कृसर “कृधूतन्यृषिभ्य कित्” ॥
(उणा ४४०) ॥ इति सर ॥ १ ॥ त्रीन् सरति त्रिसर, पुस्त्रालिङ्गौ, क्लीबेऽपि वैज
यन्ती, यदाह-‘तिलत-दुलमापैस्तु कृसरा त्रिसरा त्रयी’ इति ॥ २ ॥

अथ पिष्टक ।

पूपोऽपूप

पिष्टस्य विकार पिष्टः “नाम्न क ॥६१२॥५४॥ इति क पुक्काबलिङ्ग,
पिष्ट एव वा स्वार्थे क ॥ १ ॥ पूयते पूप ‘क्षुचुपिपूभ्य कित्’ ॥ (उणा—
३०१) ॥ इति प ॥ २ ॥ अश्नुते अपूप “अश ऊप पञ्च” ॥ (उणा-३१२)
॥ इत्यूप, अद्भिरुप्यते’ इति नैरुक्ता ॥ ३ ॥

शेष-वान्—अपूपे पारिशोल ॥

पूलिका तु पोलिकापोलिपूपिका ॥ ६२ ॥

पूपली

पूलति सहता भवति पूलिका ॥ १ ॥ पोलति वधते पोलिका ॥ २ ॥ पोत्य
ते वध्यते पोलि “स्वरेभ्य इ” ॥ (उणा—६०६) ॥ इति इ, डया तु पोली
॥ ३ ॥ ह्रस्व पूप पूपिका ॥४॥६२॥ पूयते पूपली ‘मुरलोरेल्’ ॥ (उणा—
४७४) ॥ इत्यले निपात्यते ॥ ५ ॥

अथेपत्पक्षे स्युरभ्यूपाभ्योपपौलय ।

इत्यपक्व इपदभृष्टम्, तत्र अभ्यूपति भजत्यभ्यूप ॥ १ ॥ अभ्यूप्यते पच्यते
अभ्योप ॥ २ ॥ पोलति वधते पोलि, पृषोदरादित्वात् ॥ ३ ॥

निष्ठान तु तेमन स्यात्

नितिष्ठति अत्रमनेन निष्ठान, पुष्पावलिङ्ग । यद्वान्विस्पति - 'तेमने तु निष्ठानो
ऽस्त्री, ॥ १ ॥ तिम्यत्यार्द्राभवत्यनेन तेमनमुपसेचन, क्रोपनायम् ॥ २ ॥

करम्भो दधिसक्तव ॥ ६३ ॥

करोति वृत्ति करम्भ ' कृन्लेरम्भ " ॥ (उणा-३३६) ॥ इत्यम्भ,
केन रभ्यते मील्यते वा, दध्युपसिक्ता सक्तव ॥ १ ॥

शेषश्चात्र अथ करम्भो दधिसक्तुषु ॥ ६३ ॥

घृतपूरो घृतवर पिष्टपूरश्च घातिरु ।

घतेन पूयते, घृतपूर क्षाराव्य समितापिण्डो घृतेन शृत ॥ १ ॥ घृतेन
वरो घृतवर ॥ २ ॥ पिष्टेन पूयत पिष्टपूर ॥ ३ ॥ घृतेन समष्ट्यो घातिरु, 'संमष्ट्ये'
॥ ६।४।५ ॥ इतावन् ॥ ४ ॥

चमसी पिष्टवर्ति स्याद्

चम्यते चमसा 'तप्यणि' ॥ (उणा-५६९) ॥ इत्यसौ गौडस्तु 'चम
स पिष्टवर्ति स्यात्' इति पुन्याह ॥ १ ॥ मुद्रादाना पिष्टस्य वर्ति पिष्टवर्ति ॥ २ ॥

वटकस्त्ववसेकिम ॥ ६४ ॥

वध्यते वेध्यते वटक " बहुलम् " ॥ ५।१।२ ॥ इत्यकृत् यद्वा-वटति वट,
तत स्वार्थे क पुष्पावलिङ्ग ॥ १ ॥ अवसेकेन निवृत्तो अवसेकिम 'भावादिम'
॥ ६।४।२१ ॥ इताम्, भक्ष्यविशेष ॥ २ ॥

शेषश्चात्र—

इण्डेरिमा तु वटिमा शङ्कुला त्वर्धलोदिमा ।

पपटास्तु ममराला घृताण्डो तु घृतौपणी ॥ १ ॥

समिताखण्डाज्यवृत्तो मोदसो लङ्कुलश्च स ।

एलामरिचादियुत स पुन सिंहनेसर ॥ २ ॥ ६४ ॥

भृष्टा यत्र पुनर्धाना

धीयन्ते धाना, क्षिया बहुवचनान्तोऽयम् व्याधा ॥ (उणा २५८) ॥
इति न ॥ १ ॥

धानाचूर्णं तु सक्तम् ।

पक्षि सेचन सच्यन्ते सक्तव पुष्पावलिङ्ग एववचनान्तोऽप्ययम् 'कृत्तिम्भ-
मि' ॥ (उणा-७७३) ॥ इति तुम् ॥ १ ॥

पृथुश्विपट्मुल्यौ

पृथुचात् पृथुय आर्द्र भृष्ट सस्यम्, तद्धि पाशात् पृथुभवति प्रथते वा “कञ्जु
वांगुर” ॥ (उणा-५७) ॥ इयुन निपात्यत ॥ १ ॥ चिपिटाभवनाच्चिपि, चिपि
टव इत्यमर ॥ २ ॥

लाजा स्यु पुनरक्षता ॥ ६५ ॥

लाज्यन्ते गृज्यन्ते लाजा, पुष्क्रीबलिङ्ग, बहुवचनान्तश्च ॥ १ ॥ न क्षण्यन्ते
भक्षता, पुष्क्रीबलिङ्ग, पुस्य बहुवचनान्त ॥ २ ॥ ६५ ॥

शेष-यात्र—

लाजेषु भरणोद्धूयखटिकापरिवारका ॥

गोधूमचूर्णे समिता

समाक्रियते समिता ॥ १ ॥

यवक्षोदे तु चिक्वस ।

वीर्यते चिक्वस- पुष्क्रीबलिङ्ग ‘फनसतामरसादय’ ॥ (उणा-५७३) ॥
इत्यसे निपात्यते चिक्वस्यति वा । कौशिकस्तु-चिक्व इति व्यसने पठस्तस्मादसमि
च्छति ॥ १ ॥

गुड इक्षुरसकाथ

गूयते कथ्यते गुड, कुगुहुनी’ ॥ (उणा-१७०) ॥ इति ड क्तिन् गुडति
रक्षति वा ॥ १ ॥

शर्करा तु सितोपला ॥ ६६ ॥

सिता च

शीयते शर्करा किशूह्य कर ॥ (उणा-४३५) ॥ इति कर ॥ १ ॥
सितोपल स्फटिमस्तत्सदृशत्वात् सितोपला ॥ २ ॥ ६६ ॥ सायते बध्यते सिता ॥ ३ ॥

मधुधूलिस्तु खण्ड

मधुन क्षौद्रस्य धूलिरिव मधुरत्वाद् मधुधूलि ॥ १ ॥ खड्डु मये खण्ड्यते
खण्ड, पुष्क्रीबलिङ्ग ॥ २ ॥

तद्विकृती पुन ।

मत्स्यण्डी फाणित चापि

तस्य खण्डस्य विकार मद स्यदते मत्स्यण्डी सामान्यशर्करा पृथौ
दरादित्वात् मत्स्यान् अमति रुजति मत्स्याण्डीति वैया यद् धन्वन्तरि — शर्क-
रोक्ता तु मानाण्डी श्वेता मत्स्याण्डिका सिता इति । मत्स्याण्डिका खण्डसिता

क्रमेण गुणवत्तरा” इति तु वाग्भट ॥ १ ॥ पाण्यते द्रवत्वात् पाणित खण्ड्योत ,
पुष्कीवलिङ्गोऽयम् यद्वाचस्पति — “पाणितमस्त्रियाम्” ॥ १ ॥

रसालाया तु माजिता ॥ ६७ ॥

शिखरिणी

रसमलति रसाला, तत्र ॥ १ ॥ मार्ज्यते माजिता, मार्जिताऽपि ॥ २ ॥
६७ ॥ शिखरमस्त्यस्या शिखरिणा ॥ ३ ॥

अथ यूर्यूपो रस

यौताखेवशीलो यू, पुलिङ्ग भ्राजादित्वात् द्विपि साधु यद् वैजयन्ती—
यूपोऽस्त्री यू पुमान् रसे” ॥ १ ॥ यूयते मिथ्रीक्रियते यूप पुष्कीवलिङ्ग ‘योरुच
वा ॥ (उणा—५४१) ॥ इति प, यूपति हनस्ति रुच वा ॥ २ ॥ रस्यते रसो
मुद्रादानाम् ॥ ३ ॥

दुग्ध तु सोमजम् ।

गोरस क्षीरमूधस्य स्तय पुसवन पय ॥ ६८ ॥

दुह्यते दुग्म् ॥ १ ॥ सोमरसाज्जात सोमजम् ॥ २ ॥ गोर्धेन्वा रसो गोरस
॥ ३ ॥ घस्यते क्षीरम् पुष्कावलिङ्ग । घसिवाशि ॥ (उणा—४१९) ॥ इति
विदारे, “गमह्न” ॥ ४१२।४४॥ इत्युपात्यलोपे च घस्वस ॥ २।३।३६॥ इति
सस्य पत्वम् ॥ ४ ॥ ऊगसि भवमूधस्यम् ॥ ५ ॥ स्तने भव स्तयम् देहाशत्वाद्
य ॥ ६ ॥ पुभि सूयतेऽनेन पुसवनम् ॥ ७ ॥ पीयते पय पाहाक्भ्या पयह्यौ
च’ ॥ (उणा—९५३) ॥ इत्यस् ॥ ८ ॥ ६८ ॥

शेष-वाच—

दुग्धे योग्य वालसात्म्य जीवनाय रसोत्तमम् ।

सर गव्य मधुज्येष्ठ धारोष्ण तु पयोऽमृतम् ॥

पयस्य घृतदध्यादि

पयसो विकार पयस्यम् पयोद्रोर्ध्व” ॥ ६।७।३५ ॥ इति य, आदि-
शब्दान्नवनीतादि ॥ १ ॥

पेयूपोऽभिनव पय ।

पीयते पेयूप कोरदूपाटरूप-’ ॥ (उणा—५६१) ॥ इत्यूपान्तो निपा
त्यते । वैजयन्ती तु- ‘आ सप्ताहात् तु पेयूप ततो मोरटमोरके’ इति ह्रीव
माह । पीयूपमित्यपि, नवप्रसूतगवीक्षीर कथित सऽभिनवम् ॥ १ ॥

उभे क्षीरस्य विहृती फिलाटी कूर्चिकाऽपि च ॥ ६९ ॥

किरति शुभ विलाटी, पुर्वील्लिङ्ग “किगे लघु वा” ॥ (उणा-१४७) ॥
इत्याद ॥१॥ गूरागमस्तु तदस्त्यस्या कूचिमा, कूचति कूचिका इत्यके ॥१॥६९॥

पायसं परमान्न च क्षरेयी

गयसि गस्टून पायस, पुर्वील्लिङ्ग “सष्टुते मध्ये” ॥६१७१४०॥ इत्यण्
॥ १ ॥ परम च तदण च परमान्नम् ॥ २ ॥ क्षीर गस्टूना क्षरेया ‘क्षारादयण्’
॥६१२१४२॥ इत्येयण् ॥ ३ ॥

क्षीरज दधि ।

गोरसश्च

क्षीराज्जात क्षीरजम् ॥ १ ॥ दधते बलिष्ठानां दधि, क्वाबलिङ्ग, “पदिपदि”
(उणा-६०७) इति इ ॥ २ ॥ ३ ॥

शेषश्चान् —

दधि श्रीघनमण्ये ॥

तदघन द्रप्स पत्रलमित्यपि ॥ ७० ॥

दृष्यतेऽनेन द्रप्स ‘मावा’ ॥ (उणा-५६४) ॥ इति बहुवचनात् स ततः
“स्पृशादिस्रपो वा ॥४१४११२॥ इत्यकारागम द्रप्समित्यपि ॥ १ ॥ पत्र लति
पत्रलम्, पत्रमस्यास्तीति वा सिध्मादित्वाद् ल ॥ २ ॥ ७० ॥

घृत हविष्यमाज्य च हविराधारसपिपी ।

घरति घृत पुक्काबलिङ्ग ‘शीरा’ ॥ (उणा-२०१) ॥ इत्यादिना त कित्
॥ १ ॥ हविषे हित हविष्यम् उवणयुगादे ॥७११३०॥ इति य ॥ २ ॥ आ
अज्यतेऽनेन आज्यम् कुण्यभिद्य ॥५११३९॥ इति क्यपि निपात्यते ॥ ३ ॥
ह्रूयते हवि क्लीबलिङ्ग ॥ ४ ॥ आधारयति आधार ॥ ५ ॥ सपति सर्पि, क्वाब
लिङ्ग रुच्यर्चि ॥ (उणा-९८९) ॥ इति इस् ॥ ६ ॥

ह्योगोदोहोद्भव हैयङ्गवीन

ह्योगादोहस्य विकारो हैयङ्गवीन ह्योगोदोहादीनञ् ह्रियङ्गुश्चास्य ॥६१२॥
५५॥ इति इनञ् प्रस्तावाद् घृत लभ्यते । कात्यो नवनीतामित्याह ॥ १ ॥

शरज पुन ॥ ७१ ॥

दधिसार तक्रसार नवनीत नवोद्धृतम् ।

शराज्जात शरजम् ॥ १ ॥ ७१ ॥ दध सार दधिसारम् ॥ २ ॥ तक्रस्थ
सारं तक्रसारम् ॥ ३ ॥ दधो मयिताद् नव तत्काल नीतमुद्धृत च नवनीतम्,
नवोद्धृतम् ॥ ४ ॥ ५ ॥

दण्डाहते कालशेयघोलारिष्टानि गोरस ॥ ७२ ॥

रसायन

मथदण्डेनाऽऽहत दण्डाहतम् तत्र ॥ १ ॥ फलश्या मन्त्रन्या भव कालशेय
“हतिकुत्रिस्तर्पि” ॥ ८१२१३० ॥ इत्ययम् ॥ २ ॥ हयते मया घोल पिच्छो
स्फटोल’ ॥ (उणा-४९५) ॥ इत्येले निपात्यते ॥ ३ ॥ न रेपाति दिनन्ति
आरेष्टम् सवरोगानितत्वात् ॥ ४ ॥ गोधन्वा रसो गोरस ॥ ५ ॥ ७२ ॥ अम्ल
दान् रसानयते रसायनम् ॥ ६ ॥

अथाधर्माभूदश्वित्

अधमम्बु जल यत्र अगाम्यु उदनेन त्रयति उदश्वित् क्रीबलिङ्ग
‘उदका-उर्वेर्दित्’ ॥ (उणा-८८८) ॥ इति इत् ‘नाम्युत्तरपदस्य च ॥ ३।२।
१०७ ॥ इत्युदकस्योद ॥ १ ॥

श्वेत समादकम् ।

श्वेतते श्वेतम् वेतरसमित्त्रपि सममुदम् यत्र समोदम् ॥ १ ॥

तत्र पुन पादजल

तच्चति वृत गच्छति तत्र पुनलानलि ‘क्रज्यानि-’ ॥ (उणा-३८८) ॥
इति किद् र पादेन तुर्याशेन जल यत्र पादजलम् ॥ १ ॥

शेष-वात्र—

तत्रे कट्वरमारणे ।

अशान्न परमरम् ॥

मथित वारिवजितम् ॥ ७३ ॥

दध्ना मथनमात्रसाध्य मथितम् ॥ १ ॥ ७३ ॥

सापिष्क दाधिक सर्पिर्दविभ्या सम्कृत क्रमात् ।

सपिषा सम्कृत मार्पिष्कम् दध्ना सस्मृत दाधिकम्, सस्मृते’ ॥ ६।४।३ ॥
इतीकण् ॥ १ ॥ १ ॥

लवणोदकाभ्या दकलावणिक

उदकलवणाभ्या मस्कृत दकलावणिक बाहुलनादुत्तरपदद्वि ॥ १ ॥

उदाश्विति ॥ ७४ ॥

औदश्वितमौदश्वित्क

उदाश्विति सस्मृत औदश्वितम् औदश्वित् वोदश्वित्” ॥ ६।२।१८४ ॥
इतीकण् पक्षेऽण् ॥ १ ॥ २ ॥ ७४ ॥

किरति शुभ विलाटी, पुर्व्वालिङ्ग “किगे लभ वा” ॥ (उणा-१४७) ॥
इत्याद ॥ १ ॥ गृत्तमान्मस्तु तदस्तास्या कूचिना, कूचति कूचिका इत्यके ॥ १ ॥ ६९ ॥

पायसे परमान च क्षेरेयी

पयसि ससृत्त पायग, पुर्व्वालिङ्ग “ससृत्ते मध्ये” ॥ ६१०१४ ॥ इत्यण्
॥ १ ॥ परम च तदप्रं च परमाणम् ॥ २ ॥ क्षीर सारुता क्षेरेया “क्षारादयण्”
॥ ६१०१४२ ॥ इत्येयण् ॥ ३ ॥

क्षीरज दधि ।

गोरसश्च

क्षीराज्जात क्षीरजम् ॥ १ ॥ दधते बलिष्ठतां दधि, क्वाबलिङ्ग ‘पदिपदि’
(उणा-६०७) इति इ ॥ २ ॥ ३ ॥

शेषश्रात्र—

दधि श्रीघनमजल्ये ॥

तदघन द्रप्स पत्रलमित्यपि ॥ ७० ॥

हप्यतेऽनेन द्रप्स ‘मावा’ ॥ (उणा-५६४) ॥ इति बहुवचनात् स ततः
“सृष्टादिस्रपो वा ॥ ४१४११२ ॥ इत्यकारागम द्रप्समित्यपि ॥ १ ॥ पत्र लाति
पत्रलम्, पत्रमस्यास्तीति वा, सिध्मादित्वाद् ल ॥ २ ॥ ७० ॥

गृत्त हविष्यमाज्य च हविराधारसर्पिणी ।

घरति घत पुक्लाबलिङ्ग ‘शीरा’ ॥ (उणा-२०१) ॥ इत्यादिना त कित्
॥ १ ॥ हविषे हित हविष्यम् उवणयुगादे ॥ ७११३० ॥ इति य ॥ २ ॥ आ
अज्यतेऽनेन आज्यम् कुप्यभिद्य’ ॥ ५११३९ ॥ इति क्यपि निपात्यते ॥ ३ ॥
हूयते हवि क्लीबलिङ्ग ॥ ४ ॥ आधारयति आधार ॥ ५ ॥ सपति सपि, क्वाब
लिङ्ग रुच्यर्चि ॥ (उणा-९८९) ॥ इति इस् ॥ ६ ॥

ह्योगोदोहोद्भव हैयङ्गवीन

ह्योगोदोहस्य विकारो हैयङ्गवान् ह्योगोदोहादीनञ् ह्रियङ्गुश्चास्य’ ॥ ६१२१
५५ ॥ इति इनञ् प्रस्तावाद् घत लभ्यते । कालो नवनीतमित्याह ॥ १ ॥

शरज पुन ॥ ७१ ॥

दधिसार तक्रसार नवनीत नवोद्धतम् ।

शराज्जात शरजम् ॥ १ ॥ ७१ ॥ दध्न सार दधिसारम् ॥ २ ॥ तक्रस्व
सारं तक्रसारम् ॥ ३ ॥ दध्नो मयिताद् नव तत्काल नातमुद्धत च नवनीतम्,
नवोद्धतम् ॥ ४ ॥ ५ ॥

दण्डाहते कालशेयघोलारिष्टानि गोरस ॥ ७२ ॥

रसायन

मथदण्डेनाऽऽहत दण्डाहतम् तत्र ॥ १ ॥ मथदया मथन्या भव मालशेय
“दतिकुक्षिस्लाश ” ॥ १३१३० ॥ इत्येयम् ॥ २ ॥ हन्यते मया घोल ‘ पिञ्जो
लम्होल ” ॥ (उणा-४९५) ॥ इत्योल् निपात्यते ॥ ३ ॥ न रेपाति हिनास्ति
आरेष्टम् सवरोगानितत्वात् ॥ ४ ॥ गोधन्ना रसो गोरस ॥ ५ ॥ ७२ ॥ अम्ल
दान् रसानयते रसायनम् ॥ ६ ॥

अथाऽर्धाम्बूदधित्

अधमम्बु जल यत्र अधाम्बु उदरेन श्रयति उदधित् ऋषलिङ्ग
“उदमान्छ्वेर्दित् ” ॥ (उणा-८८८) ॥ इति इत् नाम्युत्तरपदस्य च ॥ ३१२॥
१०७ ॥ इत्युदकस्योद ॥ १ ॥

श्वेत समादकम् ।

श्वेतते वेतम् श्वेतरसमित्यपि सममुदक यत्र समोदकम् ॥ १ ॥

तत्र पुन पादजल

सञ्चति द्रुत गच्छति तत्र पुनलावलिङ्ग ऋज्यजि- ” ॥ (उणा-३८८) ॥
इति किं द्र पादेन तुर्याशेन जल यत्र पादनलम् ॥ १ ॥

शेषान्—

तत्रे ऋद्वरसारणे ।

अशान्ति परमरस ॥

मथित वारिवर्जितम् ॥ ७३ ॥

दध्ना मथनमात्रसाध्य मथितम् ॥ १ ॥ ७३ ॥

सापिष्क दाधिक सर्पिर्दधिभ्या सम्भृत क्रमात् ।

सापिषा ससृष्टत सापिष्कम् दध्ना ससृष्टत दाधिकम् ‘ससृष्टते” ॥ ६१४३॥
इतीकम् ॥ १ ॥ १ ॥

लवणोदकाभ्या दकलावणिक

उदकलवणाभ्या सम्भृत दकलावणिक ग्राहुत्कादुत्तरपदद्वि ॥ १ ॥

उदधिति ॥ ७४ ॥

औदधितमौदधित्क

उदधिति ससृष्टत औदधितम् औदधित्क बोदधित ” ॥ ६१२१४४ ॥
इतीकम् पक्षेऽण् ॥ १ ॥ २ ॥ ७४ ॥

लग्ने म्यात् तु लावणम् ।

लग्ने सप्त लावणम् "मसृत् भक्ष्ये" ॥६१२११८०॥ इत्यण् ॥ १ ॥

पैठरोम्ये उग्रासिद्धे

उग्रायां ग्राह्यां सिद्धे मसृत्ने पिठरे मसृत्नैः पैठरम् ॥१॥ उग्राया ससृत्नसु
क्षयम् "शलाखाद् य" ॥६१२११४१॥ इति य ॥ २ ॥

प्रयस्तु तु सुसरकृतम् ॥ ७५ ॥

परिव्ययपानादिना प्रयन्नसाध्य प्रयन्तम्, मुष्टु मसृत्तम् ॥ १ ॥ ७५ ॥

पके राद्ध च सिद्ध च

पच्यते स्म पक्वम् तत्र उत्तरत्र 'विनाऽम्बुना' इति वचनादिहाऽम्बुनेति
लभ्यते ॥ १ ॥ राध्यति स्म राद्धम् ॥ २ ॥ सिध्यति स्म सिद्धम् ॥ ३ ॥

भृष्ट पक्व विनाऽम्बुना ।

भृज्यते स्म भृष्टम् जलेन विना पक्वम् ॥ १ ॥

भृष्टामिष भटिन् स्याद्भूतिर्भरूटक च तत् ॥ ७६ ॥

भृष्ट यदङ्गारेषु विपक्व मास तत् भटल्यनेन भटिन् 'बन्धिवहि' ॥
(उणा-४५९) ॥ इतान् ॥ १ ॥ भवति बलमनया भूति ॥ २ ॥ बिभर्ति
बल भरूटकम् कीचनपेचन ॥ (उणा-३३) ॥ इत्येके निपात्यते ॥ ३ ॥ ७६ ॥

शूल्य शूलाकृत मास

शूले ससृत्त शूल्यम् शूलोखाद् य ॥६१२११४१॥ इति य ॥ १ ॥
शूलाक्रियते स्म पाकाय शूलाकृतम् शूलात् पाके ॥७१२११४२॥ इति डाच् ।
अये तु सामान्यविशेषभाव परिहृत्य अनयोभटिन्नेः कायतामाहुः ॥ २ ॥

निष्काथो रसक समौ ।

निष्काथो मासस्य प्रस्तावात् ॥ १ ॥ रस पिष्टमासजस्तत्तुल्यो रसक ॥२॥

प्रणीतमुपसपन्न

प्रणीयते स्म प्रणीत रूपरसादिनिष्पन्नमन् ॥१॥ उपसपद्यते स्म उपसपन्नम् ॥२॥

क्षिग्धे मसृणचिक्वणे ॥ ७७ ॥

क्षिद्यति स्म क्षिग्ध, तत्र ॥ १ ॥ मस्यति मसृण 'भ्रूतृण' ॥ (उणा-
१८६) ॥ इति णे निपात्यते ॥ २ ॥ चीयते चिक्वण चिक्वणकुक्वण ॥
(उणा-१९०) इति अणे निपात्यते चिगित्यव्यक्त कणति वा । कौशिकस्तु-चिक्व
इत्यस्याणे चिक्वणमिच्छति ॥ ३ ॥ ७७ ॥

पिच्छिल तु विजिलि विज्जल विजिल च तत् ।

पिच्छा भाचामोऽस्याऽस्ति पिच्छिल लोमपिच्छादे शेरम् ॥ ७१ ॥
२८ ॥ इताल ॥ १ ॥ विजते चलति विजिलम्, विजिल च 'स्थण्डिलक
पिल' ॥ (उणा-४८४) ॥ इतालान्तौ निपात्येते ॥ २ ॥ ३ ॥ विज् चल जल
यत्र विजलम्, विजिलमिवाप ॥ ४ ॥

भाविता तु वासिता स्यात्

भूष् अवस्त्वने भाव्यत द्रवद्रव्येण मिश्राक्रियते स्म भावितम् ॥ १ ॥
वास्यते श्रान्तरेण मित्यते धूपपुष्पादिना वाऽधिवास्यते वासितम्, यन्मुनि-
धूपित वासित विदु ॥ २ ॥

तुल्ये समृष्टशोधिते ॥ ७८ ॥

समृज्यते स्म समृष्ट बालमाक्षिमादिरहितम् ॥ १ ॥ शोध्यते स्म शोधि-
तम् ॥ २ ॥ ७८ ॥

काञ्चिक काञ्जिक धान्याम्लारनाले तुपोढकम् ।

कुल्माषाभिपुतावन्तिसोमशुक्तानि कुञ्जलम् ॥ ७९ ॥

चुक्र धातुघ्नमुन्नाह रक्षोघ्न कुण्डगोलकम् ।

महारस सुग्रीराम्ल सौवीर

कञ्चयति दीपयति अग्निं कञ्चते कञ्चाति दोषान् वा काञ्चिक 'कुपिकृ-
दिक'— ॥ (उणा ४५) ॥ इतीक्रे निपात्यते काञ्च्या पुरि भव वा ॥ १ ॥
चस्य जत्वे पञ्जिकावत् काञ्जिक न जलमनन्तीति वा ॥ २ ॥ धान्यमम्लयति
धान्याम्लम् ॥ ३ ॥ अग्नालोऽरभक्त तज्जमारनालम् ॥ ४ ॥ तुपाणामुदक तुपोद-
कम् ॥ ५ ॥ कुल्माषैयवान्भिरद्धस्त्रिनैरभिपूयते परिवास्यते स्म कुल्माषाभिपुत,
व्यस्तमपि तेन कुल्माषमभिपुत चेति ॥ ६ ॥ अवन्तिषु सृज्यते अवन्तिसोमम् ॥ ७ ॥
शत्रोति निमलीकृतम्, शोचति निमलीभवत्यनेन वा शुक् 'पुतपित्त' ॥ (उणा-
२०४) ॥ इति ते निपात्यते ॥ ८ ॥ कुञ्ज गति कुञ्जम् कुत्सित जलमम्य
वा घृषादरादिवात् ॥ ९ ॥ ७९ ॥ चरते तृप्यत्यनेन चुक्र पुष्पीरलिङ्ग 'चक्रि-
मिविक्सेरुवाऽस्य' ॥ (उणा ३९३) ॥ इति र ॥ १० ॥ धातुन् हन्ति
धातुघ्न अचिन्ते ॥ ५ । १ । ८३ ॥ इति टक् ॥ ११ ॥ उन्नाहत्यनेन उन्ना-
हम् ॥ १२ ॥ रक्षसि हन्ति रक्षोघ्नम् तद्योगे आधिदग्निश्चोपाभावात् ॥ १३ ॥
कुण्ड शुडति रक्षति लत्वे कुण्डगोलकम् ॥ १४ ॥ महान् रसोऽत्र महारसम्
॥ १५ ॥ सुवारेष्वम्ल सुवाराम्लम् ॥ १६ ॥ सुवारेषु प्रायो भव सौवीरम् ॥ १७ ॥

शेषधातु—

पुमापाभिपुने पुन ।

गृहाम्यु मधुरा न ॥

मन्थण पुन ॥ ८० ॥

तल स्नेहोऽभ्यञ्जन च

मन्थ्यतेऽनन मन्थणम् ॥ १ ॥ ८० ॥ तिलाना विहारस्तैलम्, त्रिहृत्त
ऽनेन स्नेह, पुत्रीबलिनी ॥ २ ॥ ३ ॥ अभ्यज्यतेऽनेन अभ्यञ्जनम् ॥ ४ ॥

वेपवार उपस्कर ।

वेप व्याप्तिं वृणोते वेपवार, काशमदन्निःशुक्रादि ॥ १ ॥ शाकादुपस्कि
यतेऽनेन उपस्कर “पुनामि” ॥ ५ । ३ । १३० ॥ इति घ ॥ २ ॥

तद्वेदानाह—

स्यात् तिन्तिडीक तु चुक वृक्षाम्ल चाम्लनेतसे ॥ ८१ ॥

तिम्यति आर्द्राभवति तिन्तिडीक सुणीयाऽस्तीक ” ॥ (उणा ५०) ॥
इतीके निपात्यते, तिन्तिडिशैलभव वा ॥ १ ॥ चरते तृप्यत्यऽनेन चुकम्,
पुष्पाबलिङ्ग ॥ २ ॥ वृक्षस्याम्ल वृक्षाम्लम् ॥ ३ ॥ अम्लवेतसवृक्षनियासोऽ
म्लवेतस, तत्र ॥ ४ ॥ ८१ ॥

हरिद्रा काञ्चनी पीता निशाख्या वरवर्णिनी ।

हरि पीत वर्णं द्राति गच्छति हरिद्रा ॥ १ ॥ काञ्चनवणत्वात् काञ्चनी
॥ २ ॥ पीता पीतवर्णन ॥ ३ ॥ निशाख्येति रात्रिपयाया ॥ ४ ॥ वरो वर्णोऽस्य
स्या वरवर्णिनी ॥ ५ ॥

क्षव क्षुताभिजननो राजिका राजसर्षप ॥ ८२ ॥

असुरी कृष्णिका चासौ

क्षौत्यनेन क्षव ॥ १ ॥ क्षुतमभिजनयति क्षुताभिजनन ॥ २ ॥ राजते राजिका
॥ ३ ॥ सपपाणा राजा राजसर्षप राजदन्तादित्वात् पूवानिपात ॥ ४ ॥ ८२ ॥
अस्यते शाकादौ असुरा वारयसि ॥ (उणा ४२३) ॥ इत्युर असुरस्त्रीव वा
॥ ५ ॥ कृष्णेव कृष्णिका वर्णेन ॥ ६ ॥

ऊस्तुम्बुरु तु धान्यकम् ।

धन्या धन्याक धान्याक

कुत्सिता तुम्बुरु ऊस्तुम्बुरुषौपधिजाति वचस्मादित्वात् तत्फलमपि
ऊस्तुम्बुरु पुत्रीबलिङ्ग ॥ १ ॥ धान्यमिव धान्यकम् ॥ २ ॥ धने साधुधन्या ॥ ३ ॥
धान्यमकनि धन्याकम् ॥ ४ ॥ धान्यमनति धान्याकम् ॥ ५ ॥

शेषश्चात्र—अथ स्यात् कुस्तुम्बुरल्लुका ॥

मरिच कृष्णमूषणम् ॥ ८३ ॥

कोल्क वेल्लज धर्मपत्तन यवनप्रियम् ।

म्रियते जिह्वाऽनेन मरिच “मृत्रपिभ्यां” ॥ (उणा-११७) ॥ इतीच
॥ १ ॥ कृष्ण वर्णन, कपति तैक्ष्ण्याद् वा ॥ २ ॥ ऊयति रुजति ऊयणम् ॥ ३ ॥
८३ ॥ कोलनि सस्त्रायति कोल्कम् ॥ ४ ॥ वेले वेलातटे जायते वेल्लजम्, वेला-
ह्य शाखाल्येके ॥ ५ ॥ धर्मपत्तने भव धर्मपत्तनम् ॥ ६ ॥ यवनानो प्रिय
यवनप्रियम् ॥ ७ ॥

शेषश्चात्र—मरिचे तु द्वारवृत्त मराच बलिन तथा ॥

शुण्ठी महौषध विश्वा नागर विश्वभेषजम् ॥ ८४ ॥

शुण्ठति शुष्यति शुण्ठि ‘किलिपिलि’ ॥ (उणा ६०८) ॥ इति इ,
इया तु शुण्ठी ॥ १ ॥ महश्च तदौषध च महौषधम् ॥ २ ॥ विशति दोषान् विश्वा,
स्त्राह्वावलित्वा ‘नाष्ट्याप्य’ ॥ (उणा-५११) ॥ इति किद्व ॥ ३ ॥ नगराग्रे
देशे भव नागरम्, न न गिरति कफमिति वा नखादित्वात् ॥ ४ ॥ विश्वस्य भेषज
विश्वभेषजम् अनेकदोषजित्वात् ॥ ५ ॥ ८४ ॥

वैदेही पिप्पली कृष्णोपकुल्या मागधी कणा ।

विदेहेषु भवा वैदेहा ॥ १ ॥ पलत्यातुर पिप्पली ‘पूपलिभ्यां टित् पिप्’
च पृथग्य ॥ (उणा-१११) ॥ इत्य ॥ २ ॥ कृष्णा वर्णेन, कपति कफ वा ॥ ३ ॥
उपकोलति सस्त्रायति उपकुल्या कुलेद् च वा’ ॥ (उणा-३६२) ॥ इति किद्व
य ॥ ४ ॥ मगधेषु भवा मागधा ॥ ५ ॥ कणा सत्यम्या कणा ॥ ६ ॥

शेषश्चात्र—

पिप्पल्यामूषणा शौण्डा चपला ताम्रतण्डुला ।

उषणा तण्डुलफला कोला च कृष्णतण्डुला ॥ १ ॥

तन्मूल ग्रन्थिक सर्वग्रन्थिक चटिकाशिर ॥ ८५ ॥

तन्मूल पिप्पलीमूलम् ग्रन्थिप्रतिवृत्ति ग्रन्थिकम् ॥ १ ॥ सर्वे ग्रन्थयोऽत्र
सर्वग्रन्थिकम् ॥ २ ॥ चटिकाशिरोरूपवात् चटिकाशिर ॥ ३ ॥ ८५ ॥

त्रिरुदु श्यूषण व्योष

त्रोणि कट्टनि ऊयणानि च शुण्ठामरिचपिप्पल्याह्यानि समाहृतानि त्रिरुदु,
श्यूषणम् त्रिरुदुमपि ॥ १ ॥ २ ॥ विशेषेण जोषति दहति व्योषम् ॥ ३ ॥

अजाजी जीर्णक कणा ।

क्षेपधाम—

गुमाणाभिपुो पुन ।

गृहाम्बु गधुग ॥

अशण पुन ॥ ८० ॥

तैल गेहोऽभ्यञ्जन च

अशणऽनन अशणम् ॥ १ ॥ ८० ॥ तिलाना विभारसैलम्, त्रिहल
ऽनेन गेह, पुत्रीवल्लिङ्गा ॥ २ ॥ ३ ॥ अभ्यज्यतेऽनेन अभ्यञ्जनम् ॥ ४ ॥

वेपवार उपस्कर ।

वेप व्याप्ति गृणीते वपवार, काशमदत्रिभुमादि ॥ १ ॥ शाकाशुपस्कि
यतेऽो उपस्कर “पुनामि” ॥ ५ । ३ । १३० ॥ इति घ ॥ २ ॥

तद्भेदानाह—

स्यात् तित्तिडीक तु चुक वृक्षाम्ल चाम्लवेतसे ॥ ८१ ॥

तिम्यति आर्द्राभवति तित्तिडीक ‘सृणीकाऽम्तीक’ ॥ (उणा-५०) ॥
इतीके निपात्यते, तित्तिडिशैलभव वा ॥ १ ॥ चरते तृप्यत्यऽनेन चुक्रम्,
पुष्पावल्लिङ्गा ॥ २ ॥ वृक्षस्याम्ल वृक्षाम्लम् ॥ ३ ॥ अम्लवेतसवृक्षनियसोऽ
म्लवेतस, तत्र ॥ ४ ॥ ८१ ॥

हरिद्रा काञ्चनी पीता निशाद्या वरवर्णिनी ।

हरि पीत वर्णं द्राति गच्छति हरिद्रा ॥ १ ॥ काञ्चनवणत्वात् काञ्चनी
॥ २ ॥ पीता पीतवर्णन ॥ ३ ॥ निशाद्वेति रात्रिपर्याया ॥ ४ ॥ वरो वणाऽस्त्य
स्या वरवर्णिना ॥ ५ ॥

क्षव क्षुताभिजननो राजिका राजसर्पप ॥ ८२ ॥

असुरी कृष्णिका चासौ

क्षौत्यनेन क्षव ॥ १ ॥ क्षुतमभिजनयति क्षुताभिजनन ॥ २ ॥ राजते राजिका
॥ ३ ॥ सपपाणा राजा राजसर्पप राजदत्तादित्वात् पूर्वनिपात ॥ ४ ॥ ८२ ॥
अस्यते शास्त्रादौ असुरा वास्यसि’ ॥ (उणा ४२३) ॥ इत्युर, असुरस्त्राव वा
॥ ५ ॥ कृष्णेव कृष्णिना वर्णेन ॥ ६ ॥

कुस्तुम्बुरु तु धान्यकम् ।

धन्या धन्याक धान्याक

कुत्सिता तुम्बुरु कुस्तुम्बुरापधिनाति वयस्कादित्वात् तत्फलमपि
कुस्तुम्बुरु पुत्रीवल्लिङ्गा ॥ १ ॥ धान्यमिव धान्यम् ॥ २ ॥ धने साधुधन्या ॥ ३ ॥
धान्यमक्वि धन्याकम् ॥ ४ ॥ धान्यमरति धान्याकम् ॥ ५ ॥

शेषश्चात्र—अथ स्यात् कुस्तुम्बुहरत्तुका ॥

मरिच कृष्णमूपणम् ॥ ८३ ॥

कोलक वेल्लज धर्मपत्तन यवनप्रियम् ।

त्रियते जिह्वाऽनेन मरिच “मृत्रपिभ्या” ॥ (उणा-११७) ॥ इतीच
॥ १ ॥ कृष्ण वर्णन, कयति तैक्ष्ण्याद् वा ॥ २ ॥ कयति दृजति कयणम् ॥ ३ ॥
८३ ॥ कोलति सस्त्रायति कोलकम् ॥ ४ ॥ वेले वेलातटे जायते वेल्लजम्, वेला-
ह्य दाम्बात्येके ॥ ५ ॥ धर्मपत्तने भव धर्मपत्तनम् ॥ ६ ॥ यवनानां प्रिय
यवनप्रियम् ॥ ७ ॥

शेषश्चात्र—मरिचे तु द्वारवृत्त मरिच वलित तथा ॥

शुण्ठी महौषध विश्वा नागर विश्वभेषजम् ॥ ८४ ॥

शुण्ठति शुष्यति शुण्ठि, ‘किलिपिलि’ ॥ (उणा ६०८) ॥ इति इ,
इया तु शुण्ठी ॥ १ ॥ महश्च सदौषध च महौषधम् ॥ २ ॥ विशति दोषान् विश्वा,
स्त्राह्वावल्लिङ्ग ‘नीष्टपाप्य’ ॥ (उणा-५११) ॥ इति किट्ट ॥ ३ ॥ नगराख्ये
देशे भव नागरम्, न न गिरति कफमिति वा नरादित्वात् ॥ ४ ॥ विश्वस्य भेषज
विश्वभेषजम्, अनकदोषजित्त्वात् ॥ ५ ॥ ८४ ॥

वैदेही पिप्पली कृष्णोपकुल्या मागधी कणा ।

विदेहेषु भवा वैदेहा ॥ १ ॥ पल्ल्यातुर पिप्पली ‘पूपलिभ्यां टित् पिप्
च पूवम्’ ॥ (उणा-११) ॥ इत्य ॥ २ ॥ कृष्णा वर्णेन कयति कफ वा ॥ ३ ॥
उपकोलति सस्त्रायति उपकुल्या कुलेङ् च वा ॥ (उणा-३६२) ॥ इति किट्ट
य ॥ ४ ॥ मागधेषु भवा मागधा ॥ ५ ॥ कणा मर्त्यस्या कणा ॥ ६ ॥

शेषश्चात्र—

पिप्पल्यामूपणा शीण्डा अपला तीक्ष्णतण्डुला ।

उपणा तण्डुलफला काला च कृष्णतण्डुला ॥ १ ॥

तन्मूल ग्रन्थिक सर्वग्रन्थिक चटिकाशिर ॥ ८५ ॥

तन्मूल पिप्पलामूलम् ग्रन्थिप्रतिवृत्ति ग्रन्थिकम् ॥ १ ॥ सर्वं ग्रन्थयोऽन
सर्वग्रन्थिकम् ॥ २ ॥ चटिकाशिरोरूपत्वात् चटिकाशिर ॥ ३ ॥ ८५ ॥

त्रिकटु त्र्यूपण व्योष

त्रोणि कटुनि कयणानि च शुण्ठीमरिचपिप्पल्याग्यानि समाहृतानि त्रिकटु
त्र्यूपणम् त्रिकटुमपि ॥ १ ॥ २ ॥ विशोषेण ओपति ददति व्योषम् ॥ ३ ॥

अजाजी जीर्क कणा ।

साधना—

गुम्भाणाभिपुो पुा ।

गृहाम्बु गधुरा ७ ॥

मक्षण पुन ॥ ८० ॥

तल ग्रेहोऽभ्यञ्जन च

मक्ष्यनऽन मक्षणम् ॥ १ ॥ ८० ॥ तिलाना विहारमैलम्, त्रिहृत्य
ऽनेन ग्रेह, पुत्रावलिङ्गा ॥ २ ॥ ३ ॥ अभ्यज्यतेऽनेन अभ्यञ्जनम् ॥ ४ ॥

वेपवार उपस्कर ।

वेप व्याप्तिं गृणीते वपवार वाशमदन्निद्रुमादि ॥ १ ॥ शाकागुपस्कि
यतेऽनेन उपस्कर “पुनामि” ॥ ५ । ३ । १३० ॥ इति घ ॥ २ ॥

तद्भेदानाह—

स्यात् तिन्तिडीक तु चुक्र वृक्षाम्ल चाम्लवेतसे ॥ ८१ ॥

तिम्यति आर्द्राभवति तिन्तिडीक “सृणीकाऽस्तीर” ॥ (उणा ५०) ॥
इतीके निपात्यते, तिन्तिडिशैलभव वा ॥ १ ॥ चमते तृप्यत्यनेन चुक्रम्
पुत्रावलिङ्गा ॥ २ ॥ वृक्षस्याम्ल वृक्षाम्लम् ॥ ३ ॥ अम्लवेतसवृक्षनियासोऽ
म्लवेतस, तत्र ॥ ४ ॥ ८१ ॥

हरिद्रा काञ्चनी पीता निशाख्या वरवर्णिनी ।

हरि पीत वण द्राति गच्छति हरिद्रा ॥ १ ॥ काञ्चनवणत्वात् काञ्चनी
॥ २ ॥ पीता पीतवर्णेन ॥ ३ ॥ निशाख्येति रात्रिपर्याया ॥ ४ ॥ वरो वर्णोऽस्य
स्या वरवर्णिनी ॥ ५ ॥

क्षव क्षुताभिजननो राजिका राजसर्पप ॥ ८२ ॥

असुरी कृष्णिका चासौ

क्षौत्यनेन क्षव ॥ १ ॥ क्षुतमभिजनयति क्षुताभिजनन ॥ २ ॥ राजते राजिका
॥ ३ ॥ सपपाणा राजा राजसर्पप राजदत्तादित्वात् पूवानिपात ॥ ४ ॥ ८२ ॥
अस्यते शाकादौ असुरी वाश्यसि ॥ (उणा ४२३) ॥ इत्युर असुरस्त्रीव वा
॥ ५ ॥ कृष्णेव कृष्णिका वणन ॥ ६ ॥

कुस्तुम्बुरु तु धान्यकम् ।

धान्या धन्याक धान्याक

कुत्तिता तुम्बुरु कुस्तुम्बुरुषधिजाति वचस्वादित्वात् तत्फलमपि
कुस्तुम्बुरु पुत्रावलिङ्गा ॥ १ ॥ धान्यमिव धान्यकम् ॥ २ ॥ धने साधुधन्या ॥ ३ ॥
धान्यमकनि धन्याकम् ॥ ४ ॥ धान्यमरति धान्याकम् ॥ ५ ॥

कल्यवर्त प्रातराश

कन्ये प्रभाते वल्यते कन्यवत ॥ १ ॥ प्रातराश प्रातराश ॥ २ ॥

सग्धिस्तु सहभोजनम् ।

सह जग्धिर्भोजन सग्धि , स्नालिङ्ग , पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ २ ॥

भासो गुडेरक पिण्डो गडोल कनको गुड ॥ ८९ ॥

गण्डोल कनल

प्रम्यते भ्राम ॥ १ ॥ गुड्यते गुडेर “कुगुपति” ॥ (उणा-४३१) ॥

इति किदेर के गुडेरक ॥ २ ॥ पिण्ड्यते पिण्ड , पुष्पास्त्रि ॥ ३ ॥ गड्यते गडोल ‘ पिण्डोल ’ ॥ (उणा-४९५) ॥ इत्योले निपात्यते ॥ ४ ॥ कौल्य नेन कवक “ दृकृ ” ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक ॥ ५ ॥ गुडति गुड , गूयते वा ॥ ६ ॥ ॥ ८९ ॥ गण्डति वदनैकदेशे भवति गण्डोल “ कटिपटि ” ॥ (उणा-६९३) ॥ इत्योल ॥ ७ ॥ कौल्यनेन कवल , पुष्पीबलिङ्ग , “ कोवा ” ॥ (उणा-४६९) ॥ इत्यल ॥ ८ ॥

वृत्ते त्वाध्रातसुहिताऽऽशिता ।

वृष्यति वृत्तस्त्र ॥ १ ॥ आध्रायति स्म आध्रात , आध्राणोऽपि ॥ २ ॥ सुढ दधाति स्म सुहित ॥ ३ ॥ आ अदनाति स्म आशित ॥ ४ ॥

वृत्ति सौहित्यमाध्राणम्

तपण वृत्ति ॥ १ ॥ सुहितस्य भाव सौहित्यम् ॥ २ ॥ आध्रायते आ ध्राणम् ॥ ३ ॥

अथ भुक्तसमुज्जिते ॥ ९० ॥

फेला पिण्डोलिफेली च

भुक्त च तत् समुज्जित च भुक्तसमुज्जित भुक्त्वाच्छिष्ट तत्र ॥ १ ॥ ९० ॥ फेयते लज्यते फेला ‘ केट ’ ॥ ५ । ३ । १०६ ॥ इत्य ॥ २ ॥ पिण्ड्यते पिण्डोलि बाहुलकादोलि । फेल्यते फेलि , स्नालिङ्गा नाम्युपात्त ’ ॥ (उणा-६०९) ॥ इति कि ॥ ३ ॥ ४ ॥

खोदरपूरके पुन ।

कुक्षिम्भरिरात्मम्भरिरुदरम्भरिरप्यथ ॥ ९१ ॥

स्वमेवोदर पूरयति यस्तत्र पुष्पिमात्मानमुदरमेव च विभति कुक्षिम्भरि आत्मम्भरि उदरम्भरि कुक्ष्यात्मोदरात् भृग सि ॥ ५ । १ । ९० ॥ इति सि ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ९१ ॥

अज म्याभातिर मन्दागि मजति क्षिपति अजाजी, लिहादित्वादिति अजेर्वानि
भानि ॥ १ ॥ जगति मन्दागि जार "जि" ॥ (उणा-३९२) ॥ इति रे दाघ
त्वम्, सत के, जारफ, पुट्टीयलिङ्ग ॥ २ ॥ कणा सत्यम्मा कणा ॥ ३ ॥

शेषधात्र-जारे जारणजरणी ॥

सदसवेधि वाल्हीरु जतुकं हिङ्गु रामठम् ॥ ८६ ॥

सदस यतु वेधयति सदसवेधि ॥ १ ॥ वाल्हीके उदाच्यदेशे भव वाल्ही
कम् ॥ २ ॥ जायते जतुक "कञ्चुर्मापु" ॥ (उणा-५७) ॥ इत्युके निपात्यते
॥ ३ ॥ हिनोति नासा दिह, पुट्टीयलिङ्ग "हेर्हि च" ॥ (उणा-७६०) ॥ इति
य ॥ ४ ॥ रमठे उदीच्यदेशे भव रामठम् ॥ ५ ॥

शेषधात्र-

दित्री तु भूतनाशनम् ।

अगूढगन्धमत्युमम् ॥ ८६ ॥

न्याद स्वदन खादनमशन

निघसो वल्भनमभ्यवहार ।

जग्धिर्जक्षणभक्षणलेहा

प्रत्यवसाय घसिराहार ॥ ८७ ॥

प्सानाऽवप्वाणविप्वाणा भोजन जेमनादने ।

न्यादन न्याद न्यादो नवा' ॥५१३१२४॥ इत्यलि निपात्यते ॥ १ ॥
क्षयते खदनम् ॥ २ ॥ खाद्यत् खादनम् ॥ ३ ॥ अक्षयतेऽशनम् ॥ ४ ॥ न्यदन
निघस 'घस्ल सनयतनी ॥४१४१७॥ इत्यलि अदेघस्ल ॥ ५ ॥ वल्भयते
वल्भनम् ॥ ६ ॥ अभ्यवहरणमभ्यवहार ॥ ७ ॥ अदन जग्धि यपि चादो जग्ध
॥४१४१६॥८॥ जक्षयते जक्षणम् ॥ ९ ॥ भक्षयते भक्षणम् ॥ १० ॥ लेहन लेह
॥ ११ ॥ प्रत्यवसायते प्रत्यवसानम् ॥ १२ ॥ घसन घसि पदिपठि ॥ (उणा
६०७) ॥ इति इ ॥ १३ ॥ आहारणमाहार ॥ १४ ॥ ८७ ॥ प्सायते प्सानम्
॥१५॥ अवप्वणनमवप्वाण विप्वणन विप्वाण "व्यवात्स्वनोऽशने" ॥२१३४३॥
इति पत्वम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ भुज्यते भोजनम् ॥ १८ ॥ जिम्यते जेमनम् जवन
च । यद् दुर्ग - जवन भोजन क्वचित् ॥ १९ ॥ अद्यते अदनम् ॥ २० ॥

चर्वण चूर्णन दन्तै

चवले चवणम् ॥ १ ॥

जिह्वाऽऽस्वादस्तु लेहनम् ॥ ८८ ॥

जिह्वा आस्वादन जिह्वाऽऽस्वाद लिङ्यते लेहनम् ॥ १ ॥ ८८ ॥

ऽपि ॥ १२ ॥ तपण तृट् ॥ १३ ॥ मन एव रयो दग्गामि यत्र मनोरथ मनो
गवा च ॥ १४ ॥ १४ ॥ स्मन काम , पुर्गानलिङ्ग ॥ १५ ॥ अभिरूपणमभिरूप ॥ १६ ॥

शपश्चात्र-स्त्रिमा तु धनाया ।

रुचिराप्ता तु कामना ॥

अभिध्या तु परस्वेहा

अभिचारेण ध्यानमभिध्या, परम्परिपया स्पृहा परस्वेहा, परस्वे विषम-
स्पृहेस्तेरे । दोषचिन्तापूर्व परस्वे लिप्तेत्यथ । यत्कारण - 'विषमप्रायनाऽभिध्या ॥ १॥

उद्धत पुन ।

अविनीत

उत्कण्ठ हन्ति गच्छति हिनमि वा उद्धत ॥ १ ॥ न विनीतोऽविनीत ॥ २ ॥

विनीतस्तु निभृत प्रश्रितोऽपि च ॥ ९५ ॥

शास्त्रादिना विनीयते स्म विनीत ॥ १ ॥ निभृतोऽचपल ॥ २ ॥ प्रश्रयति
स्म प्रश्रित ॥ ३ ॥ ९५ ॥

विप्रेये विनयस्य स्यात्

विधानव्यो विधयस्तत्र ॥ १ ॥ विनय शास्त्रज सस्कार इन्द्रियजयो वा
तत्र तिष्ठति विनयस्य ॥ २ ॥

आश्रवो वचने स्थित ।

आ शृणोति वाक्यमाश्रव वचनश्रवणे तत्पर ॥ १ ॥

वश्य प्रणेय

वक्ष गतो वश्य ' हृद्यपद्य ॥ ७१११११ इति य ॥ १ ॥ प्रणेतव्य प्रणेय
॥ २ ॥ विधेयादय पडेकाया ' इत्येके ।

धृष्टस्तु वियातो धृष्णुधृष्णजौ ॥ ९६ ॥

धृष्णाति प्रगल्भते धृष्ट वृषशम ॥ ४१४१६६ ॥ इनाटभाव ॥ १ ॥
त्रिरुद्ध याति स्म वियात ॥ २ ॥ धपणगालो धृष्णु त्रसिगृधि ॥ ५१२१३२ ॥
इति स्तु तृपिगृधि ॥ ५१२१८० ॥ इति नजिदि वृणक् ॥ ३॥ ४॥ ९६ ॥

वीक्षापन्नो विलम्ब

वाक्ष विन्मयमापन्न प्राप्त वाक्षापन्न ॥ १ ॥ विरुद्ध लक्षयने विगत लक्षमस्य
वा विल १ निम्प्रतिपत्तिरित्यथ ॥ २ ॥

अयाधृष्टे शालीनशाग्नौ ।

आयून स्यादादृगिक विजिगीषाविर्जिते ।

इषर्यायति स्म आयूः “पूदिव्यमे ” ॥ ८ ॥ २ ॥ ७२ ॥ इति कम्प
तत्वे “अनुनायिके १” ॥ ४ ॥ १ ॥ १०८ ॥ इति व ऊट् ॥ १ ॥ उदरे प्रसक्त
औदरिक “उदरे तिर्यगायूने” ॥ ७ ॥ १ ॥ १८१ ॥ इताकण् ॥ २ ॥

उदरपिशाच सर्वार्त्तान् सर्वान्नभक्षक ॥ ९२ ॥

उदरे पिशाच इव प्रसक्त उदरपिशाच ॥ १ ॥ मवप्रकारमत्र सवाप्त
तदस्ति सवाप्तान् “सवाप्तमस्ति” ॥ ७ ॥ १ ॥ ९८ ॥ इति इन ॥ २ ॥ सवा
प्तस्य गक्षयिता सवाप्तभक्षक ॥ ३ ॥ ॥ ९२ ॥

शाष्कुल पिशिताशी

शाष्कुला मासोपलक्षण, तामस्ति शाष्कुल ‘शाष्कुल’ इति भागुरि ॥ १ ॥
पिशिताशा मासभक्षक ॥ २ ॥

उन्मदिष्णुस्तून्मादसयुत ।

उन्मादशील उन्मदिष्णु “उद पचि” ॥ ५।२।२९ ॥ इतीष्णु ॥ १ ॥

गृध्नुस्तु गर्धनस्तृष्णक् लिप्सुर्लब्धोऽभिलाषुक ॥ ९३ ॥

लोलुपो लोलुभ

गधनशीलो गृध्नु ‘नसिगृधि’ ॥ ५।२।३२ ॥ इति वनु, ‘भूषा’
॥ ५।२।४२ ॥ इत्यन गधन ॥ १।२ ॥ तृष्णाशाल तृष्णक् ॥ ३ ॥ लघुमिच्छु
र्लिप्सु ॥ ४ ॥ लुभ्यति स्म लुब्ध ॥ ५ ॥ अभिलषणशालोऽभिलाषुक ॥ ६ ॥ ९३ ॥
लुप्यते लुभ्यतेश्च यद्गुलबन्तादचि लोलुप लोलुभ । एतौ पृथगथावित्येके ॥ ७ ॥ ८ ॥
शेष-आत्र-लिप्तौ लालसलम्पटौ ।

लोल ॥

लोभस्तृष्णा लिप्सा वश स्पृहा ।

काङ्क्षाऽऽशसागर्धवाञ्छाऽऽशेच्छेहातृट्मनोरथा ॥ ९४ ॥

कामोऽभिलाष

लोभन लोभ ॥ १ ॥ तषण तृष्णा ॥ २ ॥ लघुमिच्छा लिप्सा ॥ ३ ॥
वशन वश युवण ॥ ५।३।२८ ॥ इत्यट् ॥ ४ ॥ स्पृहण स्पृहा भाषिभूषि
॥ ५।३।१०९ ॥ इत्यङ् ॥ ५ ॥ काङ्क्षण काङ्क्षा ॥ ६ ॥ आशसनमाशसा ॥ ७ ॥
गधन गध ॥ ८ ॥ वाञ्छन वाञ्छा ॥ ९ ॥ आशयति अनया आशा उपसगा
दात ॥ ५।३।११० ॥ इत्यट् ॥ १० ॥ एषणमिच्छा मृगयेच्छा ॥ ५।३।१०१ ॥
इति साधु ॥ ११ ॥ इहनमाहा “चेट्” ॥ ५।३।१०६ ॥ इत्य घञि इहो-

मत्ते शौण्डोत्कटक्षीना

मयेन मायति स्म मत्तस्तत्र ॥ १ ॥ शुण्डा मदिरा तस्या भव शौण्ड ,
 शुण्डाऽन्त्यस्य वा, ज्योत्स्नादित्वाद् ॥ २ ॥ उद्विक्त उत्कट “ सप्रोम्ने ” ॥ ७ ।
 १ । १२५ ॥ इति कट , उत्क्रान्तकटाच्छादनो वा ॥ ३ ॥ क्षीयते क्षीव “ अ
 नुपसर्गा ” ॥ ४ । २ । ८० ॥ इति क्ते नपात्यते ॥ ४ ॥

उत्कम्तूत्सुक उन्मना ।

उत्कण्ठित

उद्वत मनोऽस्य उत्क “ उदुत्सो ” ॥ ७ । १ । १९२ ॥ इति क ॥ १ ॥ उद्वत
 मनोऽस्य उत्सुक “ उदुत्सोरुमनसि ” ॥ ७ । १ । १९२ ॥ इति क ॥ २ ॥ उद्वत
 मनोऽस्य उन्मना ॥ ३ ॥ उत्कण्ठा सजाताऽस्योत्कण्ठित ॥ ४ ॥ ‘ इष्टाथायुक्त
 उत्सुक ’ इत्यमर पृथगाह ।

अभिशस्ते तु वाच्यक्षारितदूषिताः ॥ १०० ॥

अभिशस्यते स्माभिशस्तस्तत्र ॥ १ ॥ वचनीयो वाच्य ॥ २ ॥ क्षार्यते
 खरुपाच्चाल्यते स्म क्षारितोऽशकोत्पन्नपातकयपदेश , आक्षारितोऽपि ॥ ३ ॥
 दूष्यते स्म दूषित , मैथुन प्रतीत्येने ॥ ४ ॥ १०० ॥

गुणै प्रतीते त्वाहतलक्षणः कृतलक्षण ।

आहतायुद्धोपितानि लक्षणाऽस्य आहतलक्षण ॥ १ ॥ टृता प्रमिद्धा
 लक्षणरूपा गुणा अस्य कृतलक्षण ॥ २ ॥

निर्लक्षणस्तु पाण्डुरपृष्ठ

निगतानि लक्षणाऽस्य निर्लक्षण ॥ १ ॥ पाण्डुर निर्लक्षण पृष्ठमस्य
 पाण्डुरपृष्ठ ॥ २ ॥

सकसुकोऽस्थिरे ॥ १०१ ॥

सकसति सक्मुक् सविभ्यां कमे ” ॥ (उणा-५२) ॥ इत्युक् ॥ १ ॥
 अस्थिर-अपलस्तत्र ॥ २ ॥ १०१ ॥

तूष्णींशीलिस्तु तूष्णीक

तूष्णींभाव शीलमस्य तूष्णीक तूष्णीक ” ॥ ६ । ४ । ६१ ॥ इति के
 निपात्यते ॥ १ ॥ २ ॥

विवशोऽनिष्टदुष्टधी ।

निश्च वष्टि कामयते विवश , अनिष्टा दुष्टा च धीयस्य ग तथा ॥ १ ॥

वद्धो निगडितो नद्ध फीलितो यन्त्रित सित ॥ १०२ ॥

१ भृणोति अष्टम्यत्र ॥ १ ॥ शाखाप्रवेशानमहानि शालान "शालानकी
 पान " ॥ ६।१।१८५ ॥ इति तिप्तालने ॥ २ ॥ शारदा नव इव मन्त्र शारद,
 सगलतिप्ता ॥ ३ ॥

शुभयु शुभमयुक्त

शुभार्माति तिभक्त्यत्तप्रतिस्पर्धमव्यय शुभमम्याऽस्ति शुभयु "ऊणाऽम्"
 ॥ ७।२।१७ ॥ इति युग् ॥ १ ॥

स्यादहयुरहरुत ॥ ९७ ॥

अहमित्यव्ययम् अहमम्याऽस्ति अहयु ॥१॥ अहकारा ॥२॥९७॥

कामुक कमिता कम्प्रोऽनुक कामयिताऽभिक ।

कामन कमरोऽभीक

कमनशाल कामुक "नृक्म" ॥ ५।२।४० ॥ इत्युक्त्वा तृनि कमिता,
 कामयिता च, 'स्म्यजस' ॥ ५।२।७९ ॥ इति रे कम्प्र ॥१॥२॥३॥४ ॥ अनु
 कामयते अनुक अनो कमितरि " ॥ ७।१।१८८ ॥ इति क ॥ ५ ॥ अभि
 कामयतेऽभिक अभावः "अभेराऽव वा" ॥७।१।१८९॥ इति के साधू ॥६॥७॥
 ' इडित " ॥५।२।४४॥ इत्यने कामन कमनोऽपि ॥ ८ ॥ कामयते कमर
 ' ऋन्तिष्ठति " ॥ (उणा-३९७) इत्यर ॥ ९ ॥

पञ्चभद्रस्तु विप्लुत ॥९८॥

व्यसनी

पञ्च भद्राणि कल्याणानि अस्य पञ्चभद्रोऽभद्र विपरीतलक्षणया भद्रमुत्पन्न
 ॥ १ ॥ विप्लवते स्म विप्लुत ॥२॥९८॥ द्यूतपरस्त्राप्रमुत्तानि व्यसनान्यस्य सन्ति
 व्यसनी ॥ ३ ॥

हर्षमाणस्तु प्रमना हृष्टमानस ।

विकुर्वाण

हृषति इत्येवशालो ह्यमाण वय शक्ति ' ॥ ५।२।२४ ॥ इति शान
 ॥ १ ॥ प्रहृष्ट मनोऽस्य प्रमना ॥ २ ॥ हृष्ट मानसमस्य हृष्टमानस ॥ ३ ॥
 हृषाद् विकार याति विकुर्वाण ॥ ४ ॥

विचेतास्तु दुरन्तविपरो मना ॥ ९९ ॥

विरुद्ध चतोऽस्य विचेता ॥ १ ॥ दुरन्तविभ्य परो मत गच्छ दुमना
 अतमना विमना दुष्मन्तर्लीन विरुद्ध च मनोऽस्येति कृत्वा ॥ २॥३॥४॥९९ ॥

भव - पराभव, परिभव, अभिभव ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ १०५ ॥ अत्याकरण
मत्याकार ॥ ८ ॥ निकरण निरार ॥ ९ ॥

विप्रलब्धस्तु वञ्चित ।

विप्रलभ्यते स्म विप्रलब्ध ॥ १ ॥ वञ्च्यते स्म वञ्चित ॥ २ ॥

साम्प्रक् शयालुर्निद्रालु

स्वावशील स्वप्नक् “तृथिधृषि” ॥ ५ । २ । ८० ॥ इति ननिद्र ॥ १ ॥
शयनशील शयालु, निद्रातात्येवशालो निद्रालु “शाङ्भ्रञ्जा” ॥ ५ । २ । ७ ॥
इत्यालु ॥ २ ॥ ३ ॥

घूर्णिते प्रचलायित ॥ १०६ ॥

घूर्णते स्म घूर्णितस्तत्र ॥ १ ॥ प्रचला निद्राविशेषो यस्यामुपविष्टोऽपि घूर्णते
अप्रचलावान् प्रचलावान् भवति स्म प्रचलायित, लोहितादित्वात् क्यङि क्त, प्रचल
इवाचरितो वा ॥ २ ॥ १०६ ॥

निद्राण शयित सुप्त

निद्राति स्म निद्राण ॥ १ ॥ शेते स्म शयित ॥ २ ॥ स्वपिति स्म सुप्त ॥ ३ ॥

जागरूकस्तु जागरी ।

जागरणशालो जागरूक ‘जागु’ ॥ ५ । २ । ४८ ॥ इत्युक् जागरिताऽपि ॥ १ ॥
जागरोऽस्त्यस्य जागरी ॥ २ ॥

जागर्या स्याज्जागरण जगरा जागरोऽपि च ॥ १०७ ॥

जागयते जागया जागरा “जागुरन्” ॥ ५ । ३ । १०८ ॥ इत्ययो घञि जागर
“जागुनिणवि” ॥ ४ । ३ । ५२ ॥ इति नियमादत्र वृद्धयमान ॥ ४ ॥ १०७ ॥

विष्वगञ्चति विष्वद्यङ्

विष्वक् सवतोऽर्थेऽयम् “सवादिष्विष्वक्” ॥ ३ । २ । १२२ ॥ इति ङदौ
विष्वद्यङ् ॥ १ ॥

देवद्रचङ् देवमञ्चति ।

स्पष्टम् ॥ १ ॥

सहाञ्चति तु सध्न्यङ् स्यात्

“सहसम” ॥ ३ । २ । १२३ ॥ इति सध्न्यादेशे सध्न्यङ् ॥ १ ॥

सदानित सयतश्च

बध्यते स्म बद्ध ॥ १ ॥ निगध्यते निगडित ॥ २ ॥ नष्टन स्म नष्ट ॥ ३ ॥
फील्यते स्म फीलित ॥ ४ ॥ याम्यते यात्रत ॥ ५ ॥ मायते स्म सित ॥ ६ ॥
१०२ ॥ सदायते स्म सदानित ॥ ७ ॥ मयम्यते सयत ॥ ८ ॥

म्यादुद्धान तु बन्धनम् ।

‘दोव् छेदने’ ‘देंड् पालने’ वा उद्दीयते उद्धानम् ॥ १ ॥ बध्यतेऽनेन
बन्धनम् ॥ २ ॥

मनोहतः प्रतिहत प्रतिगद्धो हतश्च स ॥ १०३ ॥

मनसि हतो मनोहत ॥ १ ॥ प्रतिहयते स्म प्रतिहत ॥ २ ॥ प्रतेषधि प्रवृत्त
निवारणाथ, प्रतिबध्यते स्म प्रतिगद्ध ॥ ३ ॥ हन्यते स्म हत ॥ ४ ॥ १०३ ॥

प्रतिक्षिप्तोऽधिक्षिप्त

प्रतिक्षिप्यते स्म प्रतिक्षिप्त ॥ १ ॥ एवमधिक्षिप्त ॥ २ ॥

अवकृष्टनिष्कासितौ समौ ।

अवकृष्यते दूरीक्रियते स्म अवकृष्ट ॥ १ ॥ निष्कास्यते स्म निष्कासित,
निस्सारित इत्यथ ॥ २ ॥

आत्तगन्धेऽभिभूत

आत्तो गृहातो गन्धोऽभिमानोऽस्य आत्तगन्धस्तत्र ॥ १ ॥ अभिभूयते स्माऽ
भिभूत ॥ २ ॥

अपध्वस्ते न्यक्कृतधिमृक्तौ ॥ १०४ ॥

अपध्वस्यते स्म अपध्वस्तस्तत्र ॥ १ ॥ न्यक्क्रियते स्म न्यक्कृत ॥ २ ॥
धिविज्रयते स्म धिक्कृत ॥ ३ ॥ आत्तगन्धादय पद्याप्येकाथा इत्येके ॥ १०४ ॥

निकृतस्तु विप्रकृत

निक्रियते खलीक्रियते स्म निकृत ॥ १ ॥ एव विप्रकृत ॥ २ ॥

न्यक्कारस्तु तिरस्किया ।

परिभावो विप्रकार परापर्यभितो भव ॥ १०५ ॥

अत्याकारो निकारश्च

न्यक्करण न्यक्कार ॥ १ ॥ तिरस्करण तिरस्किया ॥ २ ॥ परिभवन परि
भावो बाहुल्काद् घञ् ॥ ३ ॥ विप्रकरण विप्रकार ॥ ४ ॥ परापयामिभ्य परो

द्वन्द्व , अहणमहणा ॥ २ ॥ सपरेति धातु कण्वादौ तस्माद् यकि “ शसिप्रत्य
यात् ” ॥ ५।३।१०५ ॥ इत्यप्रत्यये च सपर्या ॥ ३ ॥ अचनमचा ॥ ४ ॥

शेषश्चात्र-पूजा त्वपचिति ॥

उपहारवली समौ ॥ १११ ॥

उपहियते देवाथमुपहार ॥ १ ॥ बलत्पनेन बलि , पुत्रालिङ्ग “पदिपठि ”
॥ (उणा-६०७) ॥ इती ॥ २ ॥ १११ ॥

विक्रवो विह्वल

हविर्धातुर्गणाऽपरिसमाप्तेर्लौकिक , विक्रवते कातराभवति विक्रव ॥ १ ॥
विरुद्ध हलति विह्वल ॥ २ ॥

स्थूल पीवा पीनश्च पीवर ।

तिष्ठत्युपचयेन स्थाविडे क्ति ” ॥ (उणा-४२९) ॥ इत्यूरे स्थूर , लत्वे
स्थूल , स्थूलणि परिव्रहणे इत्यस्य वाऽच् ॥ १ ॥ प्यायते पावा ‘ ध्याप्योर्धापी
च ’ ॥ (उणा-९०८) ॥ इति क्तिप् ॥ २ ॥ प्यायते स पीन “ सूयत्यादि ”
॥ ४।२।७० ॥ इति क्तस्य नत्वे ‘ क्तयोरनुपसगस्य ” ॥ ४।१।९२ ॥ इति प्याय पीरा
देश ॥ ३ ॥ प्यायते पीवर “ तीवरधीवर ’ ॥ (उणा-४४४) ॥ इति वरटि नि
पात्यते ॥ ४ ॥

चक्षुष्य सुभग

चक्षुषे हितश्चक्षुष्य य दृष्ट्वा चक्षु प्रह्लादते प्राप्यङ्गरय ’ ॥ ७।१।३७ ॥
इति य ॥ १ ॥ शोभनो भगो रूप श्रीर्वा यम्य स सुभग ॥ २ ॥

द्वेष्योऽक्षिगत

द्वेषणीयो द्वेष्य ॥ १ ॥ अक्षिगतो यथा किंशारुकादि खेदकृत् ॥ २ ॥

अथासलो बली ॥ ११२ ॥

निर्दिग्धो मासलश्चोपचित

असावस्य स्त असल सिष्मादित्वाद् ल ॥ १ ॥ बलमस्त्यस्य बली बलवान
पि ॥ २ ॥ ११२ ॥ निर्दिग्ध स निर्दिग्ध ॥ ३ ॥ मासमस्त्यस्य मासल ॥ ४ ॥ उपचीयते
स्मोपचित ॥ ५ ॥

१ “ अक्षिगतो यथा किंशारुकादि खेदकृत् तथाऽयमपीति भाव , अक्षिगत
शब्दो यथा प्रियो हितत्वेन व्यपदिश्यते तथा शत्रुरपि सदा रुपा दृश्यमानत्वात्
अक्षिगतत्वेनेति व्यपदिश्यते इति मिथ्या ’ इति न्युत्पात्तिरस्माक्रे ।

तिर्यङ् पुनसिरोऽञ्चति ॥ १०८ ॥

“ तिरगसियति ” ॥३॥२॥१२४॥ इति तिरौ तिर्यङ् ॥१॥१०८॥

सशयालु सशयिता

सशयशील सशयालु “ शाङ् ” ॥५॥२॥३७॥ इत्यालु , साशयिकोऽपि ॥२॥

गृहयालुर्गृहीतरि ।

गृहयते इत्येवशीलो गृहयालु ॥ २ ॥

पतयालु पातुक स्यात्

पतयतात्येवशाल पतयालु ॥ १ ॥ पतनशाल पातुक “ लषपत ”

॥५॥२॥४१॥ इत्युकण् ॥ २ ॥

समौ रोचिष्णुरोचनौ ॥ १०९ ॥

इष्णु , अनश्च ॥ १॥२॥१०९ ॥

दक्षिणार्हस्तु दक्षिण्यो दक्षिणीय

दक्षिणामहतीति दक्षिणाह ॥१॥ दक्षिण्य , दक्षिणीय “ दक्षिणाकडङ्गर ”

॥६॥४॥१८१॥ इति य , इयश्च ॥२॥३॥

अथ दण्डित ।

दापित साधित

दण्ड्यते स्म दण्डित ॥ १ ॥ दाप्यते स्म दापित ॥ २ ॥ एव साधित ॥३॥

अर्च्यस्तु प्रतीक्ष्य

अचनीयोऽर्च्य पूज्य ॥ १ ॥ प्रतीक्षणीयो मुख्यत्वात् प्रतीक्ष्य ॥ २ ॥

पूजितेऽर्हित ॥ ११० ॥

नमस्यतो नमसिताऽपचितावञ्चितोऽर्चित ।

पूज्यते पूजित , तन ॥ १ ॥ अह्यतेऽर्हित ॥ २॥११० ॥ नमस्कृत्यते नम
स्यित , नमसित ‘ नमोवरिव ’ ॥३॥४॥३७॥ इति क्यन् , तस्य क्ते ‘ क्यो वा’
॥४॥३॥८१॥ इति वा लुक् ॥३॥४॥ अपचाय्यतेऽपचित “ अपचित ” ॥४॥४॥७७॥
इति क्ते निपात्यते अपचायितोऽपि ॥५॥ अञ्च्यतेऽञ्चित ॥६॥ अच्यतेऽर्चित ॥७॥

पूजाऽर्हणासपर्याऽर्चा

पूजन पूजा ‘ भाषिभूषि ’ ॥ ५॥३॥१०९ ॥ इत्यङ् ॥ १ ॥ अहणादीना

१ दय् दाने इत्यादिधातोदायित इति पाठ इति कलिङ्गपुरोत्तमौ ” इति
व्युत्पत्तिरन्वाकरे ।

नासिनायां धुद्रो न धुद्र “ नस् नासिनाया ” ॥ ३१०।९९ ॥ इति नसा
देश ॥ १ ॥ २ ॥ ११५ ॥

खुरणा स्यात् खुरणस

खुराकृतिनासिनाऽस्य खुरणा ॥ १ ॥ खुरणस विन्दघोण ॥ २ ॥

उन्नसस्तूग्रनासिक ।

उन्नता उन्नता वा नासिनाऽस्य उन्नस ‘ उपसगात् ’ ॥ ७।३।१६२ ॥ इति
नस समासान्त ॥ १ ॥

पङ्गु श्रोण

पायति शुण्यति पादवैमल्यात् पङ्गु ‘ प्राप्पैनाले ” ॥ (उणा-७६१) ॥
इत्यङ्गुक् ॥ १ ॥ श्रोणु सङ्घाते’ श्रोणति श्रोण ॥ २ ॥

शेषश्चात्र-

पङ्गुलस्तु पीठसर्पी ।

खलतिस्तु खल्वाट ऐन्द्रलुप्तिक ॥ ११६ ॥

शिपिणिष्ठो वध्रु

खलन्ति कशा अस्मादिति खलति भामादित्वादपादाने ‘ खल्यमि ” ॥
(उणा-६५३) ॥ इत्यति ॥ १ ॥ कपाटविराट् ” ॥ (उणा-१४८) ॥ इत्याटे
निपातनात् खल्वाट खलनोऽपि ॥ २ ॥ इन्द्रउत्त केशघ्न तेन चरत्यैन्द्रलुप्तक
॥ ३ ॥ ११२ ॥ शिपि-वम विष्ट दाप-याप्तमस्य शिपिणिष्ठ ॥ ४ ॥ विभर्ति निष्काशता
वध्रु हनिया ’ ॥ (उणा-७३३) ॥ इति ऋटुद्विव ॥ ५ ॥

अथ काण कनन एम्हक् ।

‘ वण्ण् निमालने’ काणयति चक्षु काण ॥ १ ॥ कनति दीप्यते एम्हट्टया
कनन ॥ २ ॥ एम्हक् एकाक्ष ॥ ३ ॥

पृश्निरल्पतनौ

पृच्छति पृश्नि लघूप्रच्छिभ्य कित्’ ॥ (उणा-६७९) इति ति ॥ १ ॥
अल्पा तनुरस्य अल्पतनुस्तत्र ॥ २ ॥

शेषश्चात्र-

किरातस्त्वल्पवर्मणि

कुब्जे गटुल

वृयते कुब्जा वक्रनताङ्ग “ कुव कुब्जुनौ च ” ॥ (उणा-१२९) ॥ इति

अथ दुर्बल कृश ।

क्षाम क्षीणस्तनुदृष्टातन्तलिनाऽमासपेलत्वा ॥ ११३ ॥

पिन्दित षलमस्य दुर्बल ॥ १ ॥ कृशयति स्म कृश "अनुपसर्गा क्षाम" ॥ ४ । २ । ८० ॥ इति च निपात्यते ॥ २ ॥ क्षायति स्म क्षाम "क्षेत्र्युषि" ॥ ४ । २ । ७८ ॥ इति चम्य म ॥ ३ ॥ क्षयति स्म क्षीण "क्षे क्षी च" ॥ ४ । २ । ७४ ॥ इति चम्य न ॥ ४ ॥ तणाति कारयै तनु "शृमृत्" ॥ (उणा-७१६) ॥ इति उ ॥ ५ ॥ छयति स्म छात ॥ ६ ॥ तनोति कारयै तलिन "विपिनाजिनादय" ॥ (उणा-२८४) ॥ इतीति निपात्यते ॥ ७ ॥ नास्ति मासमस्य अमास ॥ ८ ॥ पेलति गच्छति क्षामता पेलन "बडिबटि" ॥ (उणा-५१५) ॥ इत्यन ॥ ९ ॥ ॥ ११३ ॥

पिचिण्डिलो बृहत्क्षुक्षितुन्दिदुदितुन्दिल ।

उदर्युदरिले

पिचिण्डोऽस्यस्य पिचिण्डिल, तुदादित्वादिल ॥ १ ॥ बृहत्क्षुक्षिरस्य बृहत्क्षुक्षि ॥ २ ॥ तुदमस्यास्ति तुदा ॥ ३ ॥ तुदिद ॥ ४ ॥ तुन्दिल । "ब्राह्म धतुदादे" ॥ ७ । २ । १९ ॥ इति इन् इर् इत्यन ॥ ५ ॥ एवमुदरा ॥ ६ ॥ उदरिल, उदरिणोऽपि ॥ ७ ॥ तुदिदस्यास्ति तुदिदोऽपीत्यमर, अत्र तुदिदशदाद् भ्रमत्ययित्व ॥

विखविषुविग्रा अनासिके ॥ ११४ ॥

विगता नासिका अस्य विख ॥ १ ॥ विखु ॥ २ ॥ विग्र "वि खलप्रम" ॥ ७ । २ । १९ ॥ इति सायव ॥ अनासिको नासिकारहितस्तत्र ॥ २ ॥ ११४ ॥

नतनासिकेऽवनाटोऽवटीटोऽवभटोऽपि च ।

नतनासिकविपिटनासिकस्तत्र अवनता नासिकाऽस्याऽवनाट अवटीट अवभट 'नासानतितद्वतोऽटनाटभटम्' ॥ ७ । १ । १२७ ॥ इत्यवात् प्रत्यया, नासाया नासानमनेऽयत् वत ते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

शेषान्न-

अथ चिपिटो नम्रनासिके ॥

खरणास्तु खरणस

खरा ताक्षणा खरस्य वा नासिका अस्य खरणा "खरखुराद्"-॥ ७ । २ । १६० ॥ इति नस् समासान्त ॥ १ ॥ 'अस्थूनाद्'-॥ ७ । ३ । १६१ ॥ इति नसे खरणस ॥ २ ॥

न क्षुद्र क्षुद्रनासिक ॥ ११५ ॥

नामिकाया धुद्रो न धुद्र “नस् नासिमाया ” ॥ ३।२।९९ ॥ इति नसा
देश ॥ १ ॥ २ ॥ ११५ ॥

खुरणा म्यात् खुरणम्

खुराकृतिनासिमाऽस्य खुरणा ॥ १ ॥ खुरणस विन्दघोण ॥ २ ॥

उन्नसस्तूग्रनासिक ।

उन्नता उन्नता वा नासिमाऽस्य उन्नस ‘ उपसगात् ” ॥ ७।३।१६२ ॥ इति
नस समासान्त ॥ १ ॥

पङ्गु श्रोण

पायति गुणति पादवैमल्यात् पङ्गु ‘ प्राप्पैनीले ” ॥ (उणा-७६१) ॥
इत्यङ्क् ॥ १ ॥ श्रोणं सङ्घाते श्रोणति श्रोण ॥ २ ॥

शेषश्चान-

पङ्गुस्तु पीठसर्पी ।

खलतिस्तु खल्वाट ऐन्द्रलुप्तिक ॥ ११६ ॥

शिपिविष्टो वभ्रु

खलन्ति केशा अस्मादिति खलति , भामादित्वादपादाने “ सत्यमि ” ॥
(उणा-६५३) ॥ इत्यति ॥ १ ॥ क्पाटविराट ” ॥ (उणा-१४८) ॥ इत्याटे
निपातनात् खल्वाट खलनोऽपि ॥ २ ॥ इ द्रुम केशान्न तेन चरत्यै द्रुमस्तिक
॥ ३ ॥ ११६ ॥ शिपि-वर्म विष्ट दाप-याप्तमस्य शिपिविष्ट ॥ ४ ॥ विभर्ति निष्पाशता
वभ्रु हनिया ’ ॥ (उणा-७३३) ॥ इति म्दिद्वित्व ॥ ५ ॥

अथ काण कनन एक्दक् ।

‘कण्णि निमालने’ काणयति चक्षु काण ॥ १ ॥ कनति दाप्यते एक्दक्
कनन ॥ २ ॥ एक्दक् एमाक्ष ॥ ३ ॥

पृश्निरल्पतनौ

पृच्छति पृश्नि लघूप्रच्छिभ्य कित् ” ॥ (उणा-६७९) इति नि ॥ १ ॥
अल्पा तनुरस्य अल्पतनुस्तन ॥ २ ॥

शेषश्चान-

किरातस्त्वत्पवप्मणि

कुञ्जे गडुल

क्यते कुञ्जा ककनताङ्ग “ कुञ्ज कुञ्जनौ च ” ॥ (उणा-१२९) ॥ इति

जरु ॥ कुम्भित उज्ज इति वा पृषोदरादित्वात्, तत्र न्युज्जोऽपि ॥ १ ॥ गड् पृष्ठ
प्रधिरस्यामि गडुल सिष्मादित्वात् ॥ २ ॥

कुरुरे कुणि ॥ ११७ ॥

कुम्भित करो बाहुरस्य पाणिवैकल्यात् कुरुर तत्र ॥ १ ॥ कुण्यते निन्यते
कुणि “ नाम्युपात्य ” ॥ (उणा-६०९) ॥ इति क्रिदि ॥ कौतीति वा ऋष्टृ”
॥ (उणा-६३५) ॥ इति क्तिणि, कुत्सित पाणिरस्येति नैरुक्ता ॥२॥११७॥

निखर्व सट्टन खर्व खर्वशाखश्च वामन ।

नितरां खवति निखव ॥ १ ॥ ‘सट्टण सवरणे’ सट्टयति सट्टन ॥२॥ खर्वति
खव ॥ ३ ॥ खवा शाखा करचरणलक्षणा अस्य खर्वशाख ॥ ४ ॥ वामनशब्दो
ऽत्र करचरणहस्ते शरीरे वतते, ततो वामा अस्यास्ति वामन ‘ नोऽज्ञादे ” ॥७॥२॥२९॥
इति न ॥ ५ ॥

शेषधात्र—खर्वे ह्रस्व ।

अकर्ण एडो बधिर

अविद्यमानौ कर्णावस्य अकर्ण ध्रुतिविकल ॥ १ ॥ एड पशुरिव, आ इ
न्यते वा ॥ २ ॥ बध्नाति कर्णा बधिर ‘ शुपीपि-” ॥ (उणा-४१६) ॥ इति
किदि ॥ ३ ॥

दुश्चर्मा तु द्विनग्नक ॥ ११८ ॥

वण्डश्च शिपिविष्टश्च

असम्पूणत्वात् निन्दित शेषाग्रस्य चमाऽस्य दुश्चर्मा, शैशवे निश्चर्माऽप्रशिश्न
त्वात् निराच्छादनत्वाच्च ॥ १ ॥ द्विनग्नो द्विनग्नक ॥ २ ॥ ११८ ॥ वण्डते पिधते
वण्ड वनति वा पञ्चमाड् ” ॥ (उणा-१६८) ॥ इति ङ ॥ ३ ॥ शिपिश्चर्म
विष्ट दोषव्याप्तमस्य शिपिविष्ट ॥ ४ ॥

खोडग्वोरौ तु खज्जके ।

खोडति गतौ प्रतिह्रियते खोड खोड प्रतीपाते’ ॥१॥ खोरति खोर ॥२॥
खज्जति खज्ज, के खज्जकस्तत्र ॥ ३ ॥

विकलाङ्गस्तु पोगण्ड

विकलाङ्ग ॥ १ ॥ पूयते अपसायते पोगण्ड “पूगोमादि ॥(उणा-१७४)॥
इत्यण्ड ॥ २ ॥

ऊर्ध्वनुरूर्ध्वजानुक ॥ ११९ ॥

ऊर्ध्वजश्चापि

ऊर्ध्वं जानुनी अस्य ऊर्ध्वन् ॥१॥११९॥ ऊर्ध्वन् “वोर्ध्वात्” ॥३॥७१५६॥
इति साधू ॥ ३ ॥

अथ प्रज्जुप्रजौ विरलजानुके ।

प्रगते प्रविरले वातादिदोषात् जानुना अस्य प्रज्जु ॥ १ ॥ प्रझ “सप्रा
जानोजुनी” ॥७॥३॥१५५॥ इति साधू ॥ २ ॥

सन्नुसजौ युतजानौ

सन्नते जानुनी अस्य सन्नु ॥ १ ॥ सत् ॥ २ ॥

वलिनो वलिभ समौ ॥ १२० ॥

वलिस्तन्वस्कोचोऽस्त्यस्य वलिन अज्ञादित्वात् ॥ १ ॥ ‘वल्बिदि’—
॥७॥२॥१६॥ इति मे, वलिभ ॥ २ ॥ १२० ॥

उदग्रदन् दन्तुर स्यात्

उदग्रा दन्ता अय्य उदग्रदन् वा ग्रान्त”-॥७॥३॥१५४॥ इति दन्तस्य दत्
॥ १ ॥ उग्रता दन्ता सन्त्यस्य दन्तुर दत्तादुग्रतात्” ॥७॥२॥४०॥ इति डुर ॥२॥

प्रलम्बाण्डस्तु मुष्कर ।

प्रलम्बाण्डौ अस्य प्रलम्बाण्ड ॥ १ ॥ प्रलम्बा मुष्कावस्य स्त मुष्कर
मष्कादित्वात् ॥ २ ॥

अन्धो गताक्ष

अमति गच्छति अनेन अन्ध स्वन्यमिभ्याम् - ॥ (उणा-२५१) ॥ इति
ध अन्धण् दृष्ट्युपसहारे’ इत्यस्य वा ॥ १ ॥ गताक्षश्चक्षुर्विकल ॥ २ ॥

शेषश्चात्र—अनेट्मूक्स्त्वधे ।

उत्पश्य उन्मुख

ऊर्ध्वं पश्यत्युत्पश्य ‘ग्राध्मा-’ ॥ ५॥१॥५८ ॥ इति श ॥ १ ॥ ऊर्ध्वं
मुखमस्योन्मुख ॥ २ ॥

अधोमुखस्त्ववाङ् ॥ १२१ ॥

अध स्थित मुखमस्य अधोमुख ॥ १ ॥ अवाङ्मत्ववाङ् ॥ २॥१२१ ॥

शेषश्चात्र—

न्युञ्जस्त्वधोमुखे

मुण्डस्तु मुण्डित

मुण्यते मुण्ड ॥ १ ॥ पुण्यते स्म मुण्डित ॥ २ ॥

केशी केशत्र. केशिकोऽपि च ।

प्रशस्ता पेना सत्त्वस्य कशा केशिक “ अतोऽनेस्वरात् ” ॥ ७१२१६ ॥
इतीन् दस्य, “ कशाद् ” ॥ ७१२१४३ ॥ इति वे, कशाव ॥ ३ ॥

वलिर केकर

यलते वष्टने वलिर नेत्र तद्योगात् वलिर ॥ १ ॥ ‘ कि सौत्र, ’ वयति केकर
वक्रदृष्टि ‘ किशृभ्य ” ॥ (उणा-४३५) ॥ इति वर ॥ वे मूर्ध्नि करोत्यक्षिणी
चलतारकत्वादिति वा ॥ २ ॥

वृद्धनाभौ तुण्डिलतुण्डिभौ ॥ १२२ ॥

वृद्धा नाभियस्य तत्र, उन्नता नाभिरुण्डि साऽस्त्यस्य तुण्डिल सिध्मादि
त्वात् ॥ १ ॥ ‘ वलिवटि ” ॥ ७१२१५६ ॥ इति भ, तुण्डिभ ॥ २ ॥ १२२ ॥

आमयाव्यपटुर्लानो ग्लास्तुर्विकृत आतुर ।

व्याधितोऽभ्यमितोऽभ्यान्त

आमयाऽस्त्यस्य आमयावा आमयाहीचव ” ॥ ७१२१४८ ॥ इति विन् ॥ १ ॥
न पटुरपटु ॥ २ ॥ ग्लायति स्म ग्लान व्यञ्जनात्तथात् ॥ ८१२१७१ ॥ इति
क्तस्य नत्वम् ॥ ३ ॥ ग्लानिशाला ग्लारु ‘ स्थाग्लाम्ना ’ ॥ ५१२१३१ ॥ इति स्तु
॥ ४ ॥ विस्फुरति स्म विकृत ॥ ५ ॥ तुरत्तरणे ‘ सौत्र आतारति आतुर ॥ ६ ॥ व्याधि
सनातोऽस्य व्याधित रागितोऽपि ॥ ७ ॥ अभिताऽभ्यते स्म अभ्यमित ॥ ८ ॥
अभ्यान्त ‘ श्वसजप ’ ॥ ४१४१७५ ॥ इति विस्फेनद् ॥ ९ ॥

दद्वुरोगी तु दद्वुण ॥ १२३ ॥

दरिद्राति वपुरनया दद्वु केवयु ” ॥ (उणा-७४६) ॥ इति उदत्तो
निपात्यते स चासौ रोगव तद्वान् दद्वुरोगी ॥ १ ॥ दीयते अनया दद्वु कुष्ठभद
“ तृद्वभ्या ” ॥ (उणा-८४६) ॥ इति द्रू साऽस्त्यस्य दद्वुण शाक्वीपलालादद्वुव
हस्त्वश्च ’ ॥ ७१२१३० ॥ इति न ॥ २ ॥ १२३ ॥

पामन कचुरस्तुल्यौ

पामाऽस्त्यस्य पामन अज्ञादित्वात् पामर इत्येके, द्वावपीति भोज ॥ १ ॥
कचुरस्त्यस्य कचुर कच्चा डुर ’ ॥ ७१२१३९ ॥ इति डुर ॥ २ ॥

सातिसारोऽतिसारकी ।

सह अतिसारेण वतते सातिसार ॥ १ ॥ अतिसारोऽस्त्यस्य, अतिसारकी

एकदेशविकृतस्यान्यत्वात् अतिसारशब्दादपि “ वातातीसार ” ॥७१२१६१॥ इत्यादिना इन् वृथान्तो भवति, अतीसारस्यपि ॥ २ ॥

वातकी वातरोगी स्यात्

वातोऽस्याऽस्ति वातकी, “ वातातीमार ” ॥७१२१६१॥ इति इन् कथान्त ॥२॥

श्लेष्मल श्लेष्मण कफी ॥ १२४ ॥

श्लेष्मा अस्त्यस्य श्लेष्मल, सिध्मादित्वात् ॥ १ ॥ अन्नादित्वाद्ने, श्लेष्मण ॥ २ ॥ कफोऽस्याऽस्तीति कफी ॥ ३ ॥ १२४ ॥

क्लिन्ननेत्रे चिल्लुल्लौ पिल्ल

क्लिन्न नेत्र यस्य स क्लिन्ननेत्र, क्लिन्न च तन्नेत्र चेति कर्मधारयो वा, तेन क्लिन्न चतुर्विधं चुल्लु पिल्लम् “ क्लिन्नाह्वयधुवि चिल् पिल् चुल् चास्य ” ॥ ७१११३० ॥ इति ले साधव, तद्योगात् पुरुषोऽपि चिह्, चुल्, पिल्ल ॥ ४ ॥

अथाऽर्शोऽयुगर्शस ।

अर्शसा युज्यते अर्शायुक् ॥१॥ अर्शाऽस्त्यस्य अर्शस, अन्नादित्वाद् अ ॥२॥

मूर्छिते मूर्तमूर्छालौ

मूर्छा सजाता अस्त्य मूर्छितस्तत्र ॥ १ ॥ मूर्छति स्म मूर्त आदित्वात् चो, इडभाव ॥२॥ मूर्छा अस्त्यस्य मूर्छाल ‘ सिध्मादि ’ ॥७१२१२१॥ इति ल ॥३॥

सिध्मलस्तु किलासिनि ॥ १२५ ॥

सिध्माऽस्याऽस्ति सिध्मल सिध्मादित्वात् ॥ १ ॥ किलासमस्त्यस्य किलासी तत्र ॥ २ ॥ १२५ ॥

पित्त मायु

पीयते जलमेनेन, पतति स्रसते वा पित्तम् “ पुतपित्त ” ॥ (उणा-२०४) ॥ इति ते निपात्यते ॥ १ ॥ मिनोति मलान् स्रसत्त्वात् मायु, पुलिङ्ग ‘ मिवहि ” ॥ (उणा-७२६) ॥ इति णिद् उ ॥ २ ॥

शेषश्चात्र—पित्ते पलाग्नि पललज्वर स्यादग्निरेचक ॥

कफ श्लेष्मा बलाश स्नेहभू खट ।

कायलनेन कफ “ शफक्फ ” ॥ (उणा-३१६) ॥ इति फे निपात्यते, कात् फल्तीति वा ॥१॥ श्लिष्यति हृदयादौ श्लेष्मा ‘ मन् ॥ (उणा-९११) ॥ इति मन् ॥ २ ॥ बलमश्नाति बलाश ॥ ३ ॥ स्नेहाद्भवति स्नेहभू ॥ ४ ॥ खटति खट ॥ ५ ॥ शेषश्चात्र—कफे शिद्धानक खेट ॥

गुण्यते गुण्य ॥ १ ॥ गुण्यो स्म गुण्यते ॥ २ ॥

केशी केशन. केशिकोऽपि च ।

प्रशस्ता केशा सत्यस्य केशा केशिक “अनोऽनेकस्वरात्” ॥७११६॥
इतीन् द्रव्य, “कशाद्” ॥ ७११४३ ॥ इति व, केशव ॥ ३ ॥

बलिर केकर

बलते बटने बलिर नेत्र तद्योगात् बलिर ॥१॥ ‘त्रि सौत्र,’ क्यति केकर
बल्यति ‘विशृङ्खल्य’ ॥ (उणा-४३५) ॥ इति कर ॥ के मूर्ध्नि करोत्यक्षिणी
चलितारकत्वादिति वा ॥ २ ॥

वृद्धनाभौ तुण्डिलतुण्डिभौ ॥ १२२ ॥

वृद्धा नाभियस्य तत्र, उन्नता नाभितुण्डि साऽस्त्यस्य तुण्डिल सिन्ध्यादि
त्वात् ॥ १ ॥ ‘बलिनटि’ ॥७१११६॥ इति भ, तुण्डिभ ॥२॥१२२॥

आमयाव्यपटुर्गानो ग्लास्तुर्विकृत आतुर ।

व्याधितोऽभ्यमितोऽभ्यान्त

आमयाऽस्त्यस्य आमयावी आमयाहीद्य ॥७११४८॥ इति विन् ॥१॥
न पटुरपटु ॥२॥ ग्लायति स्म ग्लान व्यञ्जनात्तस्यात् ॥८११७१॥ इति
कस्य नत्वम् ॥३॥ ग्लानिशालो ग्लारनु ‘स्थाग्लाम्ना’ ॥७११३१॥ इति स्तु
॥४॥ विस्फुरति स्म विकृत ॥५॥ तुरतरणे’ सौत्र आतारति आतुर ॥६॥ व्याधि
सनाताऽस्य व्याधित रागितोऽपि ॥ ७ ॥ अभिताऽभ्यते स्म अभ्यमित ॥ ८ ॥
अभ्यान्त ‘श्वसजप’ ॥४१४७५॥ इति विस्फुरेत् ॥ ९ ॥

दद्वुरोगी तु दद्वुण ॥ १२३ ॥

दद्विद्राति वपुरनया दद्वु केवयु ॥ (उणा-७४६) ॥ इति उद तो
निपात्यते स चासौ रोग्य तद्वान् दद्वुरोगी ॥ १ ॥ दीयते अनया दद्वु कुष्ठभद
“तृद्वुभ्या” ॥ (उणा-८४५) ॥ इति द्वू साऽस्त्यस्य दद्वुण शाकीपलार्लादद्वूर्वा
ह्रस्व ॥७११३०॥ इति न ॥ २॥१२३ ॥

पामन कच्छुरस्तुल्यौ

पामाऽस्त्यस्य पामन अन्नादित्वान्न पामर इत्येके, द्वावपीति भोज ॥ १ ॥
कच्छुरस्त्यस्य कच्छुर कच्छ्वा डुर ॥७११३१॥ इति डुर ॥ २ ॥

सातिसारोऽतिसारकी ।

सह अतिसारेण वतते सातिसार ॥ १ ॥ अतिसारोऽस्त्यस्य अतिसारको

अथ क्षत व्रण ॥ १२८ ॥

अरुरीर्म क्षणनुश्च

क्षण्यते स्म क्षतम् ॥ १ ॥ व्रणयति व्रण , पुक्लीबलिङ्ग ॥ २ ॥ १२८ ॥ इयति व्य-
यामनेन अरु , क्वावलिङ्ग “दद्यति” ॥ (उणा ९९७) ॥ इति उस् ॥ ३ ॥ इयति
अङ्गमीमम् “अर्त्तारि” ॥ (उणा ३३८) ॥ इति म , क्वावेऽयम् , वैजयन्ती
कारस्तु-‘व्रणोऽपीमोऽपि न स्त्रियाम्,’ इति पुस्यप्याह ॥ ४ ॥ क्षण्यते क्षणनु
पुलिङ्ग , “दाभूक्षण्यु” ॥ (उणा ७९३) ॥ इत्यनुङ् ॥ ५ ॥

रूढव्रणपद किण ।

व्रणत्यनेन किण , पुक्लीबलिङ्ग , पृषोदरादित्वात् , किण सौत्रो वा ॥ १ ॥

क्षीयिद पादवल्मीकि

क्षिष्ट पद येन श्लापद , पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ पादे वल्मीक इव पादव-
ल्मीक , पुक्लीबलिङ्ग ॥ २ ॥

पादस्फोटो विपादिका ॥ १२९ ॥

पादस्य स्फोटन विहरण पादस्फोट ॥ १ ॥ विपद्यतेऽनया विपादिका
“नास्ति पुसि” ॥ ५।३।१२१ ॥ इति णक् ॥ २ ॥ १२९ ॥

स्फोटक पिटको गण्ड

स्फोटति स्फोट , के स्फोटक् विस्फोटोऽपि ॥ १ ॥ पेटति सञ्छिष्यति पि-
टक् , त्रिलिङ्ग छिदिभिदि” ॥ (उणा ३०) ॥ इति किट्क् ॥ २ ॥ गच्छति
विकार गण्ड “पञ्चमाट्” ॥ (उणा १६८) ॥ इति ड ॥ ३ ॥

पृष्ठग्रन्थि पुनर्गटु ।

पृष्ठे ग्रन्थि पृष्ठग्रन्थि ॥ १ ॥ गडति वैरुय सिञ्चति गड , पुलिङ्ग “मृमृत्”
॥ (उणा ७१६) ॥ इति उ ॥ २ ॥

श्वित्र स्यात् पाण्डुर कुण्ठ

श्वेतते श्वित्र “ऋजयजि” ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किट् र ॥ १ ॥ पाण्डुर
श्वेतम् ॥ २ ॥ कुण्ठाति कुण्ठ कुपेर्वा” ॥ (उणा-१६४) ॥ इति कित् ठ , कुरिसते
तिष्ठनीति वा “गोऽम्बाऽऽम्ब” ॥ २।३।३० ॥ इति पत्वम् ॥ ३ ॥

केशान्न त्विन्द्रलुप्तकम् ॥ १३० ॥

केशान् हन्ति केशग्रम् ‘अचित्ते’ ॥ ५।१।८३ ॥ इति टक् ॥ १ ॥ इन्द्रेण
लुप्यते स्म इन्द्रलुप्त , के इन्द्रलुप्त वाताविशेष ॥ २ ॥ १३० ॥

रोगो रुजा रुगातङ्को माद्य व्याधिरपाटवम् ॥ १२६ ॥

आम आमय आकल्यमुपतापो गद समा ।

रुजति रोग "पदरुज" ॥ ५ । ३ । १६ ॥ इति घम् ॥ १॥ रुज्यतेऽनया रुजा, भिदादित्वादङ् ॥ २ ॥ रुधादित्वात् क्विपि रुक् ॥ ३ ॥ आतङ्ग्यनेन आतङ् ॥ ४ ॥ मन्दस्य भावो माद्यम् ॥ ५ ॥ व्याधीयते कुपय्यव्याधि पुलिङ्ग, विविधा आपयोऽप्रेति पा, यद्वाचस्पति - 'विविधान् य करोत्याधीन् व्याधि स हि निवध्यते' ॥ ६ ॥ न पाटवमपाटवम् ॥ ७ ॥ १२६ ॥ आमयति रुजत्याम आमन वा ॥ ८ ॥ "कुगुवलि-" ॥ (उणा-३६५) ॥ इति अये आमय, आमीनातीति वा ॥ ९ ॥ आकल्यस्य भाव आकल्यम् ॥ १० ॥ उपतापयत्युपताप ॥ ११ ॥ गदति व्यर्था गद ॥ १२ ॥

क्षय शोषो राजयक्ष्मा यक्ष्मा

क्षीयतेऽनेन क्षय ॥ १ ॥ शुष्यत्यनेन शोष ॥ २ ॥ राजा चासौ यक्ष्मा च राजयक्ष्मा ॥ ३ ॥ यक्ष्यते पूज्यते रोगराजत्वाद् यक्ष्मा पुलिङ्ग, यस्मतीति वा "सात्मन्नात्मन्" ॥ (उणा-९१६) ॥ इति मनि निपात्यते ॥ ४ ॥

अथ क्षुरक्षुत क्षव ॥ १२७ ॥

क्षवण क्षुत् ॥ १ ॥ भाव के क्षुतम् ॥ २ ॥ अलि क्षव, छिक्का देयाम् ॥ ३ ॥ ॥ १२७ ॥

कासस्तु क्षवथु

कासङ् शब्दकुत्सायाम्, कासतेऽनेन कास ॥ १ ॥ क्षौत्यनेन क्षवथु, पुलिङ्ग द्बित्वादथु ॥ २ ॥

पामा खस कच्छूर्विचर्चिका ।

पिबत्यङ्ग पामा खील्लिङ्ग "मन्" ॥ (उणा-९११) ॥ इति मनि, "ताभ्यां-" ॥ २।४।१५॥ इति वा अपि नन्त आकारान्तश्च ॥ १ ॥ खनति त्वच खस "फनस" ॥ (उणा ५७३) ॥ इति असे निपात्यते ॥ २ ॥ कपति त्वच कच्छूर् खील्लिङ्ग "कषेर्ण्डछौ च" ॥ (उणा ८३१) ॥ इति ऊ ॥ ३ ॥ विचर्च्यतेऽनया विचर्चिका 'नाम्नि पुसि च' ॥ ५।३।१२१॥ इति णक ॥ ४ ॥

कण्डू कण्डूयन खजू कण्डूया

कपति वपु "कषेर्ण्डछौ च" ॥ (उणा ८३१) ॥ इति ऊ, कण्डूयते वा "भ्यादिभ्यो वा" ॥ ५।३।११५॥ इति वा क्तिप् ॥ १॥ अनटि कण्डूयनम् ॥ २ ॥ खर्जति व्यथते खजू, खील्लिङ्ग "कृषिचमि" ॥ (उणा ८२९) ॥ इति ऊ ॥ ३ ॥ "शसि" ॥ ५।३।१०५॥ इति अप्रत्यये कण्डूया, कण्डूतिरपि ॥ ४ ॥

छर्दनं छर्दि , स्त्रीक्रीयलिङ्ग , तत्र “ पदिपठि ” ॥ (उणा-६०७) ॥ इति
इ ॥ १ ॥ प्रच्छदनं प्रच्छर्दिका ॥ २ ॥ छृणस्ति छर्दनं वा छर्दि , स्त्रीलिङ्ग “ हन्य
चि ” ॥ (उणा-९८९) ॥ इति इस् ॥ ३ ॥ वम्यते वमधु , पुलिङ्ग , द्वित्त्वादधु
॥ ४ ॥ अनटि वमनम् ॥ ५ ॥ वमि , स्त्रीलिङ्ग , “ पदिपठि ” ॥ (उणा-६०७) ॥
इति इ ॥ ६ ॥

गुल्म स्यादुदरग्रन्थि

गुप्यत्यङ्गेन गुल्म , पुङ्गावलिङ्ग “ रुक्मप्राध्म ” ॥ (उणा-३४६) ॥ इति
मे निपात्यते ॥ १ ॥ उदरे ग्रन्थिरुदरग्रन्थि ॥ २ ॥

उदावर्तो गुदग्रह ॥ १३३ ॥

ऊर्ध्मावर्तते वायुरस्मिन् उदावर्त ॥ १ ॥ गुदे ग्रहणं गुदग्रह ॥ २ ॥ १३३ ॥

गतिर्नाडीव्रणे

गच्छत्यनया रुधिर गति ॥ १ ॥ नाडायुक्तं व्रणं नाड्या वा व्रणं नाडाव्रण ,
लिङ्गेषु प्रतिपदपाठात् पुलिङ्ग एव ॥ २ ॥

वृद्धिं कुरण्डश्चाण्डवर्धने ।

वधतेऽण्डोऽस्या वृद्धि ॥ १ ॥ कुत्सितं रमतेऽनेन कुरण्ड “ पञ्चमाद् ड ”
॥ (उणा-१६८) ॥ इति ड अण्डस्य वर्धनं वृद्धिस्तत्र ॥ २ ॥

अश्मरी स्यान्मूत्रकृच्छ्रे

अश्माभं शुक्रं राति ददाति अश्मरी ॥ १ ॥ मूत्रस्य कृच्छ्रं मूत्रकृच्छ्रं तत्र ॥ २ ॥

प्रमेहो बहुमूत्रता ॥ १३४ ॥

प्रमेहति मूत्रयत्यनेन प्रमेह , मेहोऽपि ॥ १ ॥ १३४ ॥

आनाहस्तु विबन्ध स्यात्

आनहनं विष्मूत्रनिरोधं आनाह १ ॥ विबन्धनं विबन्ध ॥ २ ॥

ग्रहणीरुक् प्रवाहिका ।

शृङ्गातिं ग्रहणीं जाठरोऽग्निस्तच्छैथिल्याद् रुग् रोग ॥ १ ॥ मलप्रवहणं प्रवा
हिका ॥ १ ॥

व्याधिप्रभेदा विद्रधिभगदरज्वरादयः ॥ १३५ ॥

वेत्ति पाडामत्र विद्रधि ‘ विदो रधिक् ’ (उणा-६७६) ॥ इति रधिक् ।
विद्रो धीयतेऽस्यामिति वा ह्यालिङ्गोऽयम् पुस्यपि वैजयन्ती यदाह-‘ विद्रधिर्न पण ॥
१ ॥ भग दारयति भगदर , स्मिन्ति सधौ पिटक् ‘ पुरान्तरभगन्दरी ’ ॥ ५ ॥ १ ॥

सिध्म किन्नास त्वक्पुष्प मिध्म

सिध्यति मिध्म, त्रिलिङ्ग "कुप्युपि-" (उणा-९१२) इति बहुवचनात्
विद्मन् ॥ १ ॥ किन्नास ॥ २ ॥ किन्नास ॥ ३ ॥ किन्नास ॥ ४ ॥ (उणा-५०५)
इत्यास ॥ ५ ॥ त्वक् पुष्पमिव त्वक्पुष्पम् ॥ ६ ॥ सिध्यति सिध्म, त्वगोष्प
"विलिभिलि" ॥ (उणा-३४०) ॥ इति किन्म ॥ ७ ॥

कोठस्तु मण्डलम् ।

कुट्टि सौत्र, कोटयत्यङ्ग कोठ, कुण्डयत्यङ्गमिति वा "पष्ठैधिष्टादय" ॥
(उणा-१६६) इति साधु ॥ १ ॥ मण्डलाकृतित्वाद् मण्डलम्, त्रिलिङ्ग, मण्डलक
मपि ॥ २ ॥

गलगण्डो गण्डमाल

गले गण्डो गलगण्ड ॥ १ ॥ गण्डान् स्फोटान् मलते गण्डमाल ॥ २ ॥

रोहिणी तु गलाङ्कुर ॥ १३१ ॥

रोहयत्यवश्य रोहिणी ॥ १ ॥ गलेऽङ्कुरो गलाङ्कुर ॥ २ ॥ १३१ ॥

ह्रिक्का ह्रिक्का च ह्रिक्का

ह्रिक्कलनया ह्रिक्का ॥ १ ॥ ह्रिगिति वायति ह्रिक्का ॥ २ ॥ ह्रदय लसत्यनेन
ह्रिक्का "ह्रदयस्य ह्रिक्का ॥ ३ ॥ २ ॥ ९४ ॥ इति ह्रददेश ॥ ३ ॥

प्रतिश्यायस्तु पीनस ।

प्रतिश्यायते श्रवति प्रतिश्याय "तन्व्यधी" ॥ ५ ॥ १ ॥ ६४ ॥ इति
ण ॥ १ ॥ पीन स्यति अन्त नयति पीनस ॥ २ ॥

शोथस्तु श्वयथु शोफे

शवति विसपति शोथ, पुलिङ्ग ह्वावेऽपि वैजयन्ती यदाह-"शोथोऽस्त्री श्व
यथु शोफ कमिप्रु" ॥ (उणा-२२५) ॥ इति बहुवचनात् थ ॥ १ ॥
श्वयति अनेन श्वयथु, पुलिङ्ग द्वित्वादथु ॥ २ ॥ श्वयति धातून् शोफ "शफक्फ"
॥ (उणा-३१६) ॥ इति फे निपात्यते तत्र ॥ ३ ॥

दुर्नामाऽर्शो गुदाङ्कुर ॥ १३२ ॥

पापयोगत्वाद् दुष्ट नाम अस्य दुर्नामा ॥ १ ॥ इत्यर्ति पीडामनेन अग्न ह्नी
बलिङ्गौ अतर्हराशौ च ॥ (उणा-९६७) ॥ इत्यस् ॥ २ ॥ गुदस्याऽङ्कुरो
गुदाङ्कुर, गुदकोलोऽपि ॥ ३ ॥ १३२ ॥

छर्दो मच्छर्दिका छर्दिर्वमधुर्वमन वमि ।

छर्दन छर्दि , स्त्रीक्रीबलिङ्ग , तत्र “ पदिपठि ” ॥ (उणा-६०७) ॥ इति
इ ॥ १ ॥ प्रच्छदन प्रच्छर्दिका ॥ २ ॥ छृणत्ति छर्दन वा छर्दि , स्त्रीलिङ्ग “ ह्य
चि ” ॥ (उणा-९८९) ॥ इति इस् ॥ ३ ॥ वम्यते वमथु पुलिङ्ग ट्वित्त्वादथु
॥ ४ ॥ अनटि वमनम् ॥ ५ ॥ वमि , स्त्रालिङ्ग , “ पदिपठि ” ॥ (उणा-६०७) ॥
इति इ ॥ ६ ॥

गुल्म स्यादुदरग्रन्थि

गुप्यत्यङ्गेन गुल्म पुक्काबलिङ्ग “ स्वमप्राप्म ” ॥ (उणा-३४६) ॥ इति
मे निपात्यते ॥ १ ॥ उदरे ग्रन्थिरुदरग्रन्थि ॥ २ ॥

उदावतो गुदग्रह ॥ १३३ ॥

ऊवमावतते वायुरस्मिनुदावर्त ॥ १ ॥ गुदे ग्रहण गुदग्रह ॥ २ ॥ १३३ ॥

गतिर्नाडीमणे

गच्छत्यनया रुधिर गति ॥ १ ॥ नाडायुक्त ग्रण नाड्या वा ग्रण नाडीग्रण ,
लिङ्गेषु प्रतिपदपाठात् पुलिङ्ग एव ॥ २ ॥

वृद्धि कुरण्डश्चाण्डवर्धने ।

वर्धतेऽण्डोऽस्या वृद्धि ॥ १ ॥ कुत्सित रमतेऽनन कुरण्ड “ पञ्चमाद् ड ”
॥ (उणा-१६८) ॥ इति ड , अण्डस्य वर्धन वृद्धिस्तत्र ॥ २ ॥

अश्मरी स्यान्मूत्रकृच्छ्रे

अश्माभ पुक्क राति ददाति अश्मरी ॥ १ ॥ मूत्रस्य कृच्छ्र मूत्रकृच्छ्र तत्र ॥ २ ॥

प्रमेहो बहुमूत्रता ॥ १३४ ॥

प्रमेहति मूत्रयत्यनेन प्रमेह , मेहोऽपि ॥ १ ॥ १३४ ॥

आनाहस्तु विनन्ध स्यात्

आनहन विष्मूत्रनिरोध आनाह १ ॥ विबन्धन विबन्ध ॥ २ ॥

ग्रहणीरुक् प्रवाहिका ।

गृह्णाति ग्रहणी जाठरोऽग्निस्तच्छैथिल्याद् रुग् रोग ॥ १ ॥ मलप्रवहण प्रवा
हिका ॥ १ ॥

व्याधिप्रभेदा विद्रधिभगदरज्वरादय ॥ १३५ ॥

वेत्ति पीडामत्र विद्रधि ‘ विदो रधिक् ’ (उणा-६७६) ॥ इति रधिक् ।
विद्रो धीयतेऽस्यामिति वा छालिङ्गोऽयम् , पुस्त्यपि वैजयन्ती यदाह- विद्रधिन यण् ॥
१ ॥ भग दारयति भगदर , स्फिगति सन्धी पिटक् ‘ पुरन्तरभगदरी ’ ॥ ५ ॥ ११

११४॥ इति मे साधु ॥१॥ ज्वरयति ज्वर ॥१॥ आदिशब्दादनुदादय ॥१२५॥

दोषजस्तु भिषग्वैद्य आयुर्वेदी चिकित्सक ।

रोगहार्यगदङ्कार

दोषाः पातपित्तभेष्मलम्णाः सर्वाणानसर्काणांश्च जानातीति दोषज्ञ ॥ १ ॥
भिषि सौत्र , भेषति भिषक् “ऋषिपृषि ” ॥ (उणा ८७४) ॥ इति किदञ्च , भिषज्ज
सीति वा ॥ २ ॥ विद्यामर्षति वैद्य ॥ ३ ॥ आयुर्वेत्सीत्येवशील आयुर्वेदी , आयुर्वेदि
षोऽपि ॥ ४ ॥ कितो व्याधिप्रतीकोरे सति चिकित्सति चिकित्सक ॥ ५ ॥ रोग
हरतीत्येवशीलो रोगहारी ॥ ६ ॥ अगद करोत्यगद क्रियतेऽनन वा अगदङ्कार
“सत्यागदाऽस्तो ” ॥३॥११२॥ इति मोऽन्त ॥ ७ ॥

भेषज तन्त्रमौषधम् ॥ १३६ ॥

भैषज्यमगदो जायु

भिषि सौत्र , भेषत्यनेन भेषजम् “भिषे ” ॥ (उणा १३१) ॥ इत्यज
भिषज्यत्यनेन वा भेषजादिनिर्देशाद् शुण ॥१॥ तनोत्यारोग्य तन्त्रम् “हुयामा ”
॥ (उणा ४५१) ॥ इति त्र , तन्त्र्यत इति वा ॥२॥ औषधिरेव औषध , पुल्लिङ्ग
“श्रोत्रौषधि ” ॥७॥२॥१६६॥ इति स्वार्थेऽण् ॥३॥१३६॥ भेषजमेव भैषज्य , भे
षजादित्वाद् व्यण् ॥ ४ ॥ अविद्यमानो गदोऽस्मिन् अगद ॥ ५ ॥ जयति रोगान्
जायु , पुल्लिङ्ग “कृवापाजि ” ॥ (उणा १) ॥ इति उण् ॥ ६ ॥

चिकित्सा रुक्प्रतिक्रिया ।

उपचर्योपचारौ च

चिकित्सान चिकित्सा ॥ १ ॥ रुज प्रतीकारो रुक्प्रतिक्रिया ॥ २ ॥ उपचर-
णमुपचया “समज ” ॥५॥३॥९९॥ इति क्यप् ॥ ३ ॥ धञि उपचार ॥ ४ ॥

लङ्घन त्वपतर्पणम् ॥ १३७ ॥

लङ्घ्यतेऽतिक्रम्यते रोगोऽनेन लङ्घन , लघु शोषणे इत्यस्य वा ॥१॥ अपतृप्यते
अपतर्पणम् ॥ २ ॥ १३७ ॥

जाह्नलिको विषभिषक्

जाह्नला विषविद्यामधीते जाह्नलिक , न्यायादिपाठादिकण् , विषभिषग्
विषवैद्य ॥ १ ॥

स्वास्थ्ये वार्तमनामयम् ।

सध्वारोग्ये

स्वस्थस्य भाव स्वास्थ्ये तत्र ॥ १ ॥ श्रुतिरश्रुति वातम् ॥ २ ॥ आमयस्या-

भावोऽनामयम् ॥ ३ ॥ सद्यते सद्य “शक्तिकि” ॥ ५११२९ ॥ इति य ॥ ४ ॥
अरोगस्य भाव आरोग्यम् ॥ ५ ॥

पट्टलाधवार्तकल्यास्तु नीरुजि ॥ १३८ ॥

पटति आरोग्य पट्ट ॥ १ ॥ उलघते स्म उलघ “अनुपसगा क्षीब”
॥४१२१८०॥ इति के निपात्यते ॥ २ ॥ वृत्तिरस्याऽस्ति वार्त ॥३॥ कलयत्यारोग्य
कल्य ‘स्थाच्छा’ ॥ (उणा ३५७) इति य , कलासु साधुरिति वा ॥४॥ निष्कान्तो
रोगाद् नीरुक् तन ॥ ५ ॥ १३८ ॥

कुसृत्या विभवाऽन्वेपी पार्श्वक सन्धिजीवक ।

पाश्वमनृजु उपायो लघादि, तेनाऽन्वेष्ट पार्श्वक “दाण्डाजिनिक-”
॥७१११७१॥ इति साधु ॥ १ ॥ सन्धिना जीवति सन्धिजीवक ॥ २ ॥

सत्कृत्याऽलङ्कृता कन्या यो ददाति स कूकुद ॥१३९॥

कोक्ते आदत्ते धर्मे कूकुद , कुमुदादौ उदे निपात्यते ॥ १ ॥ ब्राह्मे विवाहे
दाताऽयम् यन्मनु -

“ आच्छाय चाहयित्वा च धृतशीलवते स्वयम् ।

आहूय दान कन्याया ब्राह्मो धर्म प्रकीर्तित ” ॥ १ ॥ १३९ ॥

क्षेपश्चान्न—स्यात् कूकुदे तु कूपद पारिमित ॥

चपलश्चिकुर

चप्यते चपल “मृदिकन्दि” ॥ (उणा ४६५) ॥ इत्यल ॥ १ ॥ चिनोति
चिनुते वा चिकुर “श्वपुरकुन्दुर” ॥ (उणा ४२६) इत्युरे निपात्यते । यल्लक्ष्यम्—
“ ता वीक्ष्य लीलाचिकुरामनङ्ग स्वचापसौन्दर्यमद मुमोच ” ॥ २ ॥

नीलीरागस्तु स्थिरसौहृद ।

नील्या इव स्थिरो रागोऽस्य नीलीराग , स्थिर सौहृदमस्य स्थिरसौहृद स्थिर
प्रेमा ॥ १ ॥

ततो हरिद्रारागोऽन्य

तत स्थिरसौहृदादन्य क्षणमात्रानुरागी हरिद्राया इव क्षणिको रागोऽस्य
हरिद्राराग ॥ १ ॥

सान्द्रलिग्धस्तु मेदुर ॥ १४० ॥

सान्द्र पीन स चासौ लिग्धश्च ॥१॥ मेघतीलेवशीलो मेदुर “भञ्जिभा
मि” ॥५१२१७४॥ इति घुर ॥ २ ॥ १४० ॥

११४॥ इति मे साधु ॥१॥ उचरयति उचर ॥१॥ आदिश्याददुर्बुदादय ॥१२५॥

दोषज्ञानु भिषग्वैद्य आयुर्वेदी चिकित्सक ।

रोगहार्यगदङ्कार

दोषाः पातपित्तभेष्मलक्षणान् सर्काणानमकीर्णांश्च जानातीति दोषज्ञ ॥ १ ॥
भिषि सौत्र , भेषति भिषक् “ऋषिपृथि ” ॥ (उणा ८७४) ॥ इति किदन् , भिषज्ज
सीति वा ॥ २ ॥ विद्यामधीते वैद्य ॥ ३ ॥ आयुर्वेत्ताख्येवशील आयुर्वेदी , आयुर्वेदि
षोऽपि ॥ ४ ॥ कितो व्याधिप्रतीकारे सन्नि चिकित्सति चिकित्सक ॥ ५ ॥ रोग
हरतीत्येवशीलो रोगहारी ॥ ६ ॥ अगद करोत्यगद क्रियतेऽनेन वा अगदङ्कार
“सत्यागदाऽस्तो ” ॥ ३१२११२॥ इति मोऽन्त ॥ ७ ॥

भेषज तन्त्रमौषधम् ॥ १३६ ॥

भेषज्यमगदो जायु

भिषि सौत्र , भेषत्यनेन भेषजम् “भिषे ” ॥ (उणा १३१) ॥ इत्यज
भिषज्यत्यनेन वा भेषजादिनिर्देशाद् गुण ॥१॥ तनोत्यारोग्य तन्त्रम् “हुयामा ”
॥ (उणा ४५१) ॥ इति त्र , तन्त्र्यत इति वा ॥२॥ औषधिरेव औषध , पुक्लीबलिङ्ग
“श्रोत्रौषधि ” ॥ ७१२११६६॥ इति स्वार्थेऽण् ॥ ३॥ १३६॥ भेषजमेव भेषज्य , भे
षजादित्वाद् व्यण् ॥ ४ ॥ अवियमानो गदोऽस्मिन् अगद ॥ ५ ॥ जयति रोगान्
जायु , पुलिङ्ग “कृवापाजि ” ॥ (उणा १) ॥ इति उण् ॥ ६ ॥

चिकित्सा रुक्प्रतिक्रिया ।

उपचर्योपचारौ च

चिकित्सन चिकित्सा ॥ १ ॥ रुज प्रतीकारो रुक्प्रतिक्रिया ॥ २ ॥ उपचर-
णमुपचया “समज ” ॥ ५१३१९९॥ इति क्यप् ॥ ३ ॥ घनि उपचार ॥ ४ ॥

लङ्घन त्वपतर्पणम् ॥ १३७ ॥

लङ्घ्यतेऽतिक्रम्यते रोगोऽनेन लङ्घन , लघु शोषणे इत्यस्य वा ॥१॥ अपतृप्यते
अपतर्पणम् ॥ २ ॥ १३७ ॥

जाडुलिको विषभिषक्

जाडुलौ विषविद्यामधीते जाडुलिक , न्यायादिपाठादिकण् , विषभिषक्
विषवैद्य ॥ १ ॥

स्वास्थ्ये वार्तमनामयम् ।

सद्यारोग्ये

स्वस्थस्य भाव स्वास्थ्य तत्र ॥ १ ॥ इतिरग्रास्ति वातम् ॥ २ ॥ आमयस्या-

भावोऽनामयम् ॥ ३ ॥ सद्यते सद्य “शक्तिकि” ॥ ५।१।२९ ॥ इति य ॥ ४ ॥
अरोगस्य भाव आरोग्यम् ॥ ५ ॥

पट्टलाघवार्तकल्यास्तु नीरुजि ॥ १३८ ॥

पटति आरोग्य पट्ट ॥ १ ॥ उहाघते स्म उहाघ “अनुपसर्गा क्षीव”
॥४।२।८०॥ इति के निपात्यते ॥ २ ॥ वृत्तिरस्याऽस्ति वार्त ॥३॥ कलयत्यारोग्य
कल्य “स्थाच्छा” ॥ (उणा ३५७) इति य, कलासु साधुरिति वा ॥४॥ निष्क्रान्तो
रोगाद् नीरुक् तत्र ॥ ५ ॥ १३८ ॥

कुसृत्या विभवाऽन्वेपी पार्श्वक सन्धिजीवक ।

पार्श्वमवृजु उपायो लघ्वादि, तेनाऽन्वेष्ट पार्श्वक “दाण्डाजिनिक-”
॥५।१।१७१॥ इति साधु ॥ १ ॥ सन्धिना जीवति सन्धिजीवक ॥ २ ॥

सत्कृत्याऽलङ्कृता कन्या यो ददाति स कूकुद ॥१३९॥

कोक्ते आदत्ते धर्म कूकुद, कुमुदादौ उदे निपात्यते ॥ १ ॥ ब्राह्मे विवाहे
दाताऽयम्, य-मनु -

“आच्छाद्य चाहयित्वा च धृतशीलवते स्वयम् ।

आहूय दान कन्याया ब्राह्मो धर्म प्रकीर्तित” ॥ १ ॥ १३९ ॥

शेषश्चात्र—स्यात् कूकुदे तु कूपद पारिमित ॥

चपलश्चिकुर

चप्यते चपल “मृदिकन्दि” ॥ (उणा ४६५) ॥ इत्यल ॥ १ ॥ चिनोति
चिनुते वा चिकुर “श्चुरकुङ्कुर” ॥ (उणा ४२६) इत्युरे निपात्यते । यद्वक्ष्यम्—
“ता वीक्ष्य लीलाचिकुरामनञ्ज स्वचापसौन्दर्यमद मुमोच” ॥ २ ॥

नीलीरागस्तु स्थिरसौहृद ।

नील्या इव स्थिरो रागोऽस्य नीलीराग, स्थिर सौहृदमस्य स्थिरसौहृद स्थिर
प्रेमा ॥ १ ॥

ततो हरिद्रारागोऽन्य

तत स्थिरसौहृदादन्य क्षणमात्रानुरागी हरिद्राया इव क्षणिको रागोऽस्य
हरिद्राराग ॥ १ ॥

सान्द्रस्निग्धस्तु मेदुर ॥ १४० ॥

सान्द्र पीन स चासौ स्निग्धश्च ॥१॥ मेघतीलेवशीलो मेदुर “भञ्जिभा
सि” ॥५।२।७४॥ इति घुर ॥ २ ॥ १४० ॥

११४॥ इति स्वे साधु ॥१॥ ज्वरयति ज्वर ॥१॥ आदिसन्दावर्तुदावय ॥११५॥

दोषजस्तु भिषग्वैद्य आयुर्वेदी चिकित्सक ।

रोगहार्यगदकार

दोषाद् वातपित्तभेष्मलक्षणाद् सकीर्णानमकीर्णाश्च जानातीति दोषज्ञ ॥ १ ॥
भिषि सौत्र , भेषति भिषक् “ऋषिपूषि ” ॥ (उणा ८७४) ॥ इति किदच् , भिषज्ज
सीति वा ॥ २ ॥ विद्यामर्धाते वैद्य ॥ ३ ॥ आयुर्वेत्तात्येवशील आयुर्वेदी , आयुर्वेदि
कोऽपि ॥ ४ ॥ किंनो व्याधिप्रतीकारे सानि चिकित्सति चिकित्सक ॥ ५ ॥ रोग
हरतीत्येवशीलो रोगहारी ॥ ६ ॥ अगद करोत्यगद क्रियतेऽनेन वा अगदहार
“सत्यागदाऽस्तो ” ॥ ३१२११२ ॥ इति मोऽन्त ॥ ७ ॥

भेषज तन्त्रमौषधम् ॥ १३६ ॥

भैषज्यमगदो जायु

भिषि सौत्र , भेषत्यनेन भेषजम् “भिषे ” ॥ (उणा १३१) ॥ इत्यज
भिषज्यत्यनेन वा भेषजादिनिर्देशाद् गुण ॥ १ ॥ तनोत्यारोग्य तत्रम् ‘हुयामा’
॥ (उणा ४५१) ॥ इति अ , तन्म्यत इति वा ॥ २ ॥ ओषधिरेव औषध , पुक्लीबलिज्ञ
“धोत्रौषधि ” ॥ ७१२११६६ ॥ इति स्वार्थेऽण् ॥ ३ ॥ १३६ ॥ भेषजमेव भैषज्य , भे
षजादित्वाद् व्यण् ॥ ४ ॥ अविद्यमानो गदोऽस्मिन् अगद ॥ ५ ॥ जयति रोगान्
जायु , पुलिङ्ग “कृवापाजि ” ॥ (उणा १) ॥ इति उण् ॥ ६ ॥

चिकित्सा रुक्प्रतिक्रिया ।

उपचर्योपचारौ च

चिकित्सन चिकित्सा ॥ १ ॥ रुज प्रतीकारो रुक्प्रतिक्रिया ॥ २ ॥ उपचर-
णमुपचया “समज ” ॥ ५१३१९९ ॥ इति क्यप् ॥ ३ ॥ घञि उपचार ॥ ४ ॥

लङ्घन त्वपतर्पणम् ॥ १३७ ॥

लङ्घ्यतेऽतिक्रम्यते रोगोऽनेन लङ्घन , लघु शोषणे इत्यस्य वा ॥ १ ॥ अपतृप्यते
अपतर्पणम् ॥ २ ॥ १३७ ॥

जाङ्गलिको विषभिषक्

जाङ्गलीं विषविद्यामधीते जाङ्गलिक , न्यायादिपाठादिकण् , विषभिषग्
विषवैद्य ॥ १ ॥

स्वास्थ्ये वार्तमनामयम् ।

सद्यारोग्ये

स्वस्थस्य भाव स्वास्थ्य तत्र ॥ १ ॥ वृत्तिरप्राप्ति वातम् ॥ २ ॥ आमयस्वा-

कारणिक परीक्षक ॥ १४३ ॥

करणेनाऽधिकारिवर्गेण चरति कारणिक ॥ १ ॥ परीक्षते परीक्षक । आ
क्षपटलिकोऽपि ॥ २ ॥ १४३ ॥

समधुकस्तु वरद

समधुप्रोति सवधयति समधुक “कम्बुकाण्ड” ॥ (उणा ५७) ॥ इत्युके
साधु ॥ १ ॥ २ ॥

व्रातीना सङ्गजीविन ।

नानाजातीया अनियतवृत्तय शरीरायासजीविन सङ्गा, व्राता, तत्साह
चयात् तत्कमाऽपि व्रातम्, तेन जीवन्ति व्रातीना “व्रातादीनम्” ॥ ६।४।१९॥
॥ १ ॥ सङ्गेन जीवन्ति सङ्गजीविन ॥ २ ॥

सभ्या सदस्या पार्षद्या सभास्तारा सभासद ॥ १४४ ॥

सामाजिका

सभाया सदसि च साधव सभ्या, सदस्या ॥ १ ॥ २ ॥ पपद समवयन्ति
पार्षद्या “पपदो ण्य” ॥ ६।४।४७॥ पारिषद्या अपि ॥ ३ ॥ सभामास्तृणन्ति सभास्तारा
॥ ४ ॥ सभाया सीदन्ति सभासद ॥ ५ ॥ १४४ ॥ समाज समवयन्ति सामाजिका
“समूहायात् समवेते” ॥ ६।४।४६ ॥ इतीकण् ॥ ६ ॥

सभा ससत् समाज परिपत् सद ।

पर्यत् समज्या गोष्ठ्यास्था आस्थान समितिर्घटा ॥ १४५ ॥

सयते भज्यते सभा “सनेर्डित्” ॥ (उणा ३३०) ॥ इत्यभ, सह भा
न्यस्यामिति वा ॥ १ ॥ सभूय सीदत्यस्या ससत्, सपदादित्वात् क्तिप् ॥ २ ॥
समजन्ति मिलत्यस्मिन् समाज ॥ ३ ॥ परित सीदन्त्यस्यां परिपत् ॥ ४ ॥ सी
दत्यस्मिन्निति सद, स्त्रीक्रीबलिङ्ग “अत्” ॥ (उणा ९५२) ॥ इत्यस् ॥ ५ ॥
पृणत्येना पपत्, ब्रालिङ्ग “प्र सद” (उणा-८९७) ॥ ६ ॥ समजन्यस्यां समज्या
“समज” ॥ ५।३।९९ ॥ इति ऋक् ॥ ७ ॥ गावो नानोक्तयस्तिष्ठन्त्यस्यां गोष्ठा, स्था-
दित्वात् के “गोऽम्बा-” ॥ २।३।३० ॥ इति पत्वम् ॥ ८ ॥ आतिष्ठन्ति अस्यामास्था
॥ ९ ॥ अनटि, आस्थानम्, स्त्रीक्रीबलिङ्ग ॥ १० ॥ सयन्त्यस्यां समिति, भ्वादि
त्वात् क्ति ॥ ११ ॥ घटन्तेऽस्यां घटा पित्वाद् ॥ १२ ॥ १४५ ॥

सावत्सरो ज्यौतिषिको मौहूर्तिको निमित्तवित् ।

दैवज्ञगणकादेशिज्ञानिकार्तान्तिका अपि ॥ १४६ ॥

विप्रश्निकेक्षणिका च

गेहेनर्दा गेहेश्वर पिण्डीश्वर

गेहे एव नदति गेहेनर्दा ॥ १ ॥ एव गेहेश्वर “ पात्रे ममिनेत्यादयः ”
॥१११११॥ इति सत्पुरुष सप्तम्यल्लप् च ॥ २ ॥ पिण्डीश्वर पिण्डीश्वर ॥ ३ ॥

अस्तिमान् धनी ।

अस्तीत्यध्यय धनार्थ, अस्ति धनमस्याऽस्ति अस्तिमान् ॥ १ ॥ धनमस्या
ऽस्तीति धनी ॥ २ ॥

स्वस्थानस्य परद्वेपी गोष्ठश्च

स्वस्थानस्थो य परान् द्वेष्टि स गोष्ठे श्वेव गोष्ठश्च “ गोष्ठाते शुनः ” ॥७॥
३१११०॥ इत्यद् समासान्त ॥ १ ॥

अथापदि स्थित ॥ १४१ ॥

आपन्न

आपद्यते विपद गच्छति स्म आपन्न ॥ १ ॥ १४१ ॥

अथाऽऽपद् विपत्तिर्विपत्

आपदन आपत्, विपदन विपत् ॥१॥२॥३॥

स्निग्धस्तु वत्सल ।

स्निह्यति स्म स्निग्ध ॥ १ ॥ वत्सोऽस्त्यस्य वत्सल, सिध्मादित्वाद् ल ॥२॥

उपाध्यभ्यागारिकौ तु कुटुम्बव्यापृते नरि ॥ १४२ ॥

उपाधीयते उपाधि, पुल्लिङ्ग ॥ १ ॥ अभ्यागारमस्याऽस्ति अभ्यागारिकः
“ अतोऽनेकस्वरात् ” ॥७॥२॥६॥ इतीक । कुटुम्बे कलत्रादौ व्यापृत पोषणोद्यु
क्तस्तत्र ॥ २ ॥ १४२ ॥

जैवातृकस्तु दीर्घायु

जीवति चिर जैवातृक जीवेरातृको जैव च ” ॥ (उणा ६७) ॥ इत्यातृक
॥ १ ॥ दीर्घमायुरस्य दीर्घायु आयुष्मानपि ॥ २ ॥

त्रासदायी तु शङ्कुर ।

शङ्कयतेऽस्मात् शङ्कुर “ वाश्यसि ” ॥ (उणा ४२३) इति बहुवचनादुर,
हृदि शङ्कुमिव राति ददातीति वा ॥ १ ॥

अभिपन्न शरणार्थी

अभिमुख पद्यते स्म अभिपन्न, शरणमथयते शरणार्थी ॥ १ ॥

कुलमस्त्यस्य कुलिक, कुल कायति कुलक, इत्यमर ॥ १ ॥ कुले वणिगृन्दे
धेष्टत्वमस्त्यस्य कुलप्रेष्टी ॥ २ ॥

सभिको द्यूतकारक ।

सभा द्यूतशालास्त्यस्य सभिक “ नावादेरिक ” ॥ ७।२।३ ॥ १ ॥ द्यूत
करोति द्यूतकारक ॥ २ ॥

कितवो द्यूतरूढ् धूर्तोऽक्षधूर्तश्चाक्षदेविनि ॥ १४९ ॥

केतति निवसति यत्र तत्रेति कितव “ कितिकुडि-” ॥ (उणा-५।१८) ॥ इति
किदव किं तवास्ताति पणते वा ॥ १ ॥ द्यूत करोति द्यूतकृत् ॥ २ ॥ धूवति
हिनस्ति धूत ॥ ३ ॥ अक्षेपु धूर्तोऽक्षधूत ॥ ४ ॥ अक्षैर्दीव्यति विजिगीषतेऽक्ष
देवी तत्र ॥ ५ ॥ १४९ ॥

दुरोददर कैतव च द्यूतमक्षवर्ती पण ।

दुष्टमासमन्तादुदरमस्य दुरोदर पुङ्क्तिरलिङ्ग ॥ १ ॥ नितवस्य कर्म कैतवम् “ यु
वादेरण् ” ॥ ७।१।६७ ॥ २ ॥ दाव्यते स्म द्यूत पुङ्क्तावल्लिङ्ग ॥ ३ ॥ अक्षा
सत्यस्यामक्षवर्ती ॥ ४ ॥ पणन पण ॥ ५ ॥

पाशक प्रासकोऽक्षश्च देवन

पाशयते घध्यतेऽनेन पाशक “ नाम्नि पुसि च ” ॥ ५।३।१२१ ॥ इति
णक ॥ १ ॥ प्रास्यन्ते क्षिप्यन्ते अनेन प्रासरु ॥ २ ॥ अक्ष्णोति अक्ष ॥ ३ ॥
दीव्यत्यनेन देवन ॥ ४ ॥

तत्पणो ग्लह ॥ १५० ॥

पण्यते पणो वधक तेषु अक्षेपु पणस्तत्पण अक्षाणा ग्रहण ग्लह ‘सुग्लह
प्रजनाक्षे’ ॥ ५।३।३१ ॥ इत्यल् ग्रहेऽत्र सूत्रनिपातनाद् लत्व, ग्लहि प्रवृत्त्यन्तर
वा ॥ १ ॥ १५० ॥

अष्टापद शारिफल

अष्टौ पदान्यत्र अष्टापद “ नाम्नि ” ॥ ३।२।७५ ॥ इति दीर्घत्वम्, शारय
फलस्यत्र शारिफल खेलनाधारश्चतुरङ्गफल्कादि, पुङ्क्तीनलिङ्गौ शारीणा फल फल्
कमिति वा शारिफलकोऽपि ॥ १ ॥ २ ॥

शार शारिश्च खेलनी ।

शायते मार्यते शार पुङ्क्तीलिङ्ग ॥ १ ॥ शृण्वत्येना शारि स्त्रीलिङ्ग, शाब्दि
कास्तु परिणयेन शारीन् हन्ति पुण्यप्युदाहरति ‘ वृशुकुटि-’ ॥ (उणा-६।१९) ॥
इति णिदि ॥ २ ॥ खेल्यतेऽनया खेलनी ॥ ३ ॥

रायत्तर फालोपलक्षण त पति रायत्तर ॥ १ ॥ ज्योतीषि अधिकृत्य कृतो
 मयो ज्योतिषं, तद्देश्यार्थं वा यायादित्यादिनि ज्योतिषिक ॥ २ ॥ मुहूर्ते वेत्ति
 मौहूर्तिक, न्यायादिपाठादिकम् माहूर्ताऽपि ॥ ३ ॥ निमित्त वेत्ति निमित्तविद्,
 नेमित्तनेमित्तिकावपि ॥ ४ ॥ देव पूषणं कम जानाति देवह ॥ ५ ॥ गणयति
 गणक ॥ ६ ॥ शुभाशुभमादिशर्तस्तेयशाल आदेशी ॥ ७ ॥ कालादिज्ञानमस्त्वस्य
 ज्ञानी ॥ ८ ॥ ज्ञानान्त वेत्ति यातान्तिक ॥ ९ ॥ १४६ ॥ विप्रश्चो देवप्रच्छन,
 शुभाशुभेक्षण चाऽस्त्यस्य विप्रश्चिक, दक्षमिक ॥ १० ॥ ११ ॥

सैद्धान्तिकस्तु तान्त्रिक ।

सिद्धोऽनिवारितविप्रतिपत्तिरतो निष्ठाऽत्र सिद्धान्त, सिद्धात वेत्ति सैद्धान्तिक
 ॥ १ ॥ तन्यते तन्म्यते याऽनेन तत्र पारमेस्वर-वैद्यक-ज्योतिषादि, तद् वेत्ति
 तान्त्रिक ॥ २ ॥

लेखकेऽक्षरपूर्वा स्युश्चणजीवकचञ्चव ॥ १४७ ॥

वार्षिको लिपिकरश्च

लिखति लेखकस्तत्र ॥ १ ॥ अक्षरशब्दपूर्वाध्वणादय, अक्षरैर्वित्त अक्षरचण
 अक्षरचञ्चु “तेन वित्ते चञ्चुचणौ” ॥७१११७५॥ अक्षरैर्जीवति अक्षरजीवक ॥
 २॥३॥४॥१४७॥ वर्णा शिल्पमस्य वार्षिक “शिल्पम्” ॥६॥४॥५७॥ इतीकण्
 ॥ ५ ॥ लिपिं करोति लिपिकर “सत्याऽहंदिवा” ॥५१११०२॥ इति द
 लिपिकरोऽपि ॥ ६ ॥

शेष-वान्-

अथ कायस्य करणोऽक्षरजाविनि ॥

अक्षरन्यासे लिपिलिखि ।

लिख्यतेऽनया पत्र लिपि “नाम्नुपाल्य” ॥ (उणा-६०९) ॥ इति कि,
 जपादित्वाद् वत्वे लिखि द्वौ द्वौलिङ्गौ लिखिताऽपि ॥ १ ॥ २ ॥

मपिधान मपिकूपी

मपिर्धायतेऽस्मिन्निति मपिधान मयीभाजनम् ॥१॥ मये कूपीव मपिकूपी ॥२॥

मलिनाम्बु मयी मसी ॥ १४८ ॥

अञ्जनाक्तत्वाद् मलिन च तदम्बु ध मलिनाम्बु ॥ १ ॥ मपति हिनस्ति
 औज्ज्वल्य मपि । मस्यति परिणमति मसि पुष्कालिङ्गौ “पादिपठि” ॥ (उणा-६०७)
 ॥ इति इ । इथा मयी मसी ॥ २ ॥ ३ ॥ १४८ ॥

कुलिकस्तु कुलश्रेष्ठी

कुलमस्त्यस्य कुलिश, कुल कायति कुलरु, इत्यमर ॥ १ ॥ कुले वणिग्वृन्दे
धेष्टत्वमस्त्यस्य कुलधेष्टी ॥ २ ॥

सभिको द्यूतकारक ।

सभा द्यूतशालास्त्यस्य सभिक “ नावादेरिक ” ॥ ७।२।३ ॥ १ ॥ द्यूत
करोति द्यूतकारक ॥ २ ॥

कितवो द्यूतकृद् धूर्तोऽक्षधूर्तश्चाक्षदेविनि ॥ १४९ ॥

केतति निवसति यत्र तत्रेति कितव “ कितिकुडि-” ॥ (उणा-५१८) ॥ इति
किदव किं तवास्तीति पणते वा ॥ १ ॥ द्यूत करोति द्यूतकृत् ॥ २ ॥ धूवति
हिनस्ति धूत ॥ ३ ॥ अक्षेपु धूर्तोऽक्षधूत ॥ ४ ॥ अक्षेर्दान्यति विजिगीषतेऽक्ष
देवी तत्र ॥ ५ ॥ १४९ ॥

दुरोददर कैतव च द्यूतमक्षवती पण ।

दुष्टभासमन्तादुदरमस्य दुरोदर पुक्लिवलिङ्ग ॥ १ ॥ कितवस्य कर्म कैतवम् “ यु
वादेरण् ” ॥ ७ । १ । ६७ ॥ २ ॥ दाव्यते स्म द्यूत पुक्लीवलिङ्ग ॥ ३ ॥ अक्षा,
सत्यस्यामक्षवता ॥ ४ ॥ पणन पण ॥ ५ ॥

पाशक प्रासकोऽक्षश्च देवन

पाश्यते वध्यतेऽनेन पाशक “ नाम्नि पुसि च ” ॥ ५।३।१२१ ॥ इति-
णक ॥ १ ॥ प्रास्यन्ते क्षिप्यन्ते अनेन प्रासक ॥ २ ॥ अक्ष्णोति अक्ष ॥ ३ ॥
दीव्यत्यनेन देवन ॥ ४ ॥

तत्पणो ग्लह ॥ १५० ॥

पण्यते पणो बन्धक तेषु अक्षेपु पणस्तत्पण अक्षाणा ग्रहण ग्लह “ स्रग्लह
प्रजनाक्षे ” ॥ ५।३।३१ ॥ इत्यल् ग्रहेश्च सूत्रनिपातनाद् लत्व, ग्लहि प्रवृत्त्यन्तर
वा ॥ १ ॥ १५० ॥

अष्टापद शारिफल

अष्टौ पदान्यत्र अष्टापद “ नाम्नि ” ॥ ३।२।७९ ॥ इति दीर्घत्वम्, शारय
फलन्त्यत्र शारिफल खेलनाधार-वतुरङ्गफलकादि पुक्लीवलिङ्गौ शारीणा फल फल्
कमिति वा शारिफलत्वेऽपि ॥ १ ॥ २ ॥

शार शारिश्च खेलनी ।

शार्यते मार्यते शार पुक्लीवलिङ्ग ॥ १ ॥ शृण्वेना शारि खालिङ्ग, शाब्दि
कास्तु परिणयेन शारान् हन्ति पुम्यप्युदाहरन्ति दृशुडुटि-” ॥ (उणा-६१९) ॥
इति णिदि ॥ २ ॥ खेल्यतेऽनया खेलना ॥ ३ ॥

रायगर कालोपलभन त वसि सायगर ॥ १ ॥ ज्योतीषि अधिकृत्य कृतो
 ग्रन्थो ज्योतिषं, तद्वैराग्यार्थं या -यायादितादिषु ज्योतिषिक ॥ २ ॥ मुहूर्त वेत्ति
 मीढूर्तिष, न्यायादिपाठादिषु मीढूर्तिषि ॥ ३ ॥ निमित्त वेत्ति निमित्तविद्,
 निमित्तनैमित्तिसायपि ॥ ४ ॥ दैव पूरयन् कम जानाति दैवज्ञ ॥ ५ ॥ गणयति
 गणक ॥ ६ ॥ शुभाशुभमादिशर्तात्येवशील आदेशी ॥ ७ ॥ कालादिज्ञानमस्त्यस्य
 क्षात्री ॥ ८ ॥ ज्ञात वेत्ति यातान्ति ॥ ९ ॥ १४६ ॥ विप्रश्नो दैवप्रच्छन,
 शुभाशुभेक्षण चाऽस्त्यस्य विप्रश्निक, दृष्टानिक ॥ १० ॥ ११ ॥

सैद्धान्तिकस्तु तान्त्रिक ।

सिद्धोऽनिवारितविप्रतिपत्तिरतो निष्ठाऽत्र सिद्धात, सिद्धान्त वेत्ति सैद्धान्तिक
 ॥ १ ॥ तन्यते तन्म्यते वाऽनेन तत्र पारमेदर-वैद्यक-ज्योतिषादि, तद् वेत्ति
 तान्त्रिक ॥ २ ॥

लेखकेऽक्षरपूर्वा स्युश्चणजीवकचञ्चव ॥ १४७ ॥

वार्षिको लिपिकरश्च

लिखति लेखकस्तत्र ॥ १ ॥ अक्षरशब्दपूर्वा-वणादय, अक्षरैर्वित्त अक्षरचण
 अक्षरचञ्चु "तेन वित्ते चञ्चुचणौ" ॥७१११७५॥ अक्षरैर्जीवति अक्षरजीवक ॥
 २॥३॥४॥१४७॥ वर्णा शिल्पमस्य वार्षिक " शिल्पम् " ॥६१४५७॥ इतीकण्
 ॥ ५ ॥ लिपिं करोति लिपिकर " सख्याऽहंदिवा " ॥५१११०२॥ इति द
 लिपिकरोऽपि ॥ ६ ॥

शेषवान्—

अथ कायस्थ करणोऽक्षरजाविनि ॥

अक्षरन्यासे लिपिलिखि ।

लिप्यतेऽनया पत्र लिपि "नाम्युपात्य" ॥ (उणा-६०९) ॥ इति कि,
 जपादित्वाद् वत्वे लिखि द्वौ क्खालिग्नौ लिखिताऽपि ॥ १ ॥ २ ॥

मपिधान मपिकूपी

मपिधीयतेऽस्मिन्निति मपिधान मधीभाजनम् ॥ १ ॥ मपे कूपीव मपिकूपी ॥ २ ॥

मलिनान्बु मपी मसी ॥ १४८ ॥

अञ्जनाक्तत्वाद् मलिन च तदम्बु च मलिनान्बु ॥ १ ॥ मपति हिनस्ति
 औज्ज्वल्य मपि ; मस्यति परिणमति मसि पुष्कालिग्नौ 'पादिपठि' ॥ (उणा-६०७)
 ॥ इति इ ; इया मपी मसी ॥ २ ॥ ३ ॥ १४८ ॥

कुलिकस्तु कुलश्रेष्ठी

फुलमस्त्यस्य कुलिक, कुल कायति कुलम्, इत्यमर ॥ १ ॥ कुले वणिगृन्दे
धेष्टत्वमस्त्यस्य कुलधेष्टी ॥ २ ॥

सभिको द्यूतकारक ।

सभा द्यूतशालास्त्यस्य सभिक “ नावादेरिक ” ॥ ७।२।३ ॥ १ ॥ द्यूत
करोति द्यूतकारक ॥ २ ॥

कितवो द्यूतकृद् धूर्तोऽक्षधूर्तश्चाक्षदेविनि ॥ १४९ ॥

केतति निवमति यत्र तत्रेति कितव “ कितिकुडि-” ॥ (उणा-५१८) ॥ इति
किदव किं तवास्तीति पणते वा ॥ १ ॥ द्यूत करोति द्यूतकृत् ॥ २ ॥ धूर्वति
हिनस्ति धूत ॥ ३ ॥ अक्षेषु धूर्तोऽक्षधूर्त ॥ ४ ॥ अक्षैर्दान्यति विजिगीपतेऽक्ष
देवी तत्र ॥ ५ ॥ १४९ ॥

दुरोददर कैतव च द्यूतमक्षवती पण ।

दुष्टमासमन्तादुदरमस्य दुरोदर पुक्लिगलिङ्ग ॥ १ ॥ कितवस्य कर्म कैतवम् “ यु
वादेरण् ” ॥ ७।१।६७ ॥ २ ॥ दीव्यते स्म द्यूत पुक्कावल्लिङ्ग ॥ ३ ॥ अक्षा
सन्त्यस्यामक्षवती ॥ ४ ॥ पणन पण ॥ ५ ॥

पाशक प्रासकोऽक्षश्च देवन

पाश्यते बध्यतेऽनेन पाशक “ नाम्नि पुसि च ” ॥ ५।३।१२१ ॥ इति
णक ॥ १ ॥ प्रास्यन्ते क्षिप्यन्ते अनेन प्रासक ॥ २ ॥ अक्ष्णोति अक्ष ॥ ३ ॥
दीव्यत्यनेन देवन ॥ ४ ॥

तत्पणो ग्लह ॥ १५० ॥

पण्यते पणो बन्धक तेषु अक्षेषु पणस्तत्पण अक्षाणां ग्रहण ग्लह “ छग्लह
प्रजनाक्षे ” ॥ ५।३।३१ ॥ इत्यल् ग्रहेश्च सूत्रनिपातनाद् लत्व, ग्लहि प्रकृत्यन्तर
वा ॥ १ ॥ १५० ॥

अष्टापद शारिफल

अष्टौ पदान्यत्र अष्टापद “ नाम्नि ” ॥ ३।२।७५ ॥ इति दीर्घत्वम्, शारय
फलन्त्यत्र शारिफल खेलनाधारश्चतुरङ्गफलकादि, पुक्लीवल्लिङ्गो शारीणां फल फल्
कमिति वा शारिफलकोऽपि ॥ १ ॥ २ ॥

शार शारिश्च खेलनी ।

शार्यते मार्यते शार पुक्लीलिङ्ग ॥ १ ॥ श्यन्त्येना शारि छालिङ्ग, शाचिद्
कास्तु परिणयेन शारान् हन्ति पुस्यप्युदाहरन्ति कृशुकुटि-” ॥ (उणा-६१९) ॥
इति णिदि ॥ २ ॥ खेल्यतेऽनया खेलनी ॥ ३ ॥

रात्रमर कालोपलक्षणं तं वेति रात्रमर ॥ १ ॥ ज्योतीषि अधिकृत्य कृतो
 ग्रन्थो ज्योतिषं, रात्रेत्यादिषु वा न्यायादित्यादिषु ज्योतिषिक ॥ २ ॥ मुहूर्ते वेति
 मौहूर्तिक, न्यायादिपाठादिकम्, मौहूर्तोऽपि ॥ ३ ॥ निमित्तं वेति निमित्तविद्,
 निमित्तानिमित्तिकावपि ॥ ४ ॥ दयं पूवृत्तं यम जानाति देवज्ञ ॥ ५ ॥ गणयति
 गणय ॥ ६ ॥ शुभाशुभमादिदार्तात्येवरील आदेशी ॥ ७ ॥ कालादिज्ञानमस्त्यस्य
 ज्ञानी ॥ ८ ॥ श्रुत्वान्तं वेति यानान्ति ॥ ९ ॥ १४६ ॥ विप्रश्नो देवप्रच्छन,
 शुभाशुभेक्षणं चाऽस्त्यस्य विप्रश्निक, दक्षणिक ॥ १० ॥ ११ ॥

सैद्धान्तिकस्तु तान्त्रिक ।

सिद्धोऽनियारितविप्रतिपत्तिरन्तो निष्ठाऽत्र सिद्धान्त, सिद्धात वेति सैद्धान्तिक
 ॥ १ ॥ तन्यते तन्म्यते चाऽनेन तत्र पारमेश्वर-चैद्यक-ज्योतिषादि, तद् वेति
 तान्त्रिक ॥ २ ॥

लेखकेऽक्षरपूर्वा स्युश्चणजीवकचञ्चव ॥ १४७ ॥

वार्णिको लिपिकरश्च

लिखति लेखकस्तत्र ॥ १ ॥ अक्षरशब्दपूर्वाध्वणादयं, अक्षरैर्वित्त अक्षरचण
 अक्षरचञ्चु 'तेन वित्ते चञ्चुचणौ' ॥७१११७५॥ अक्षरैर्जीवति अक्षरजीवक ॥
 २॥३॥४॥१४७॥ वर्णा शिल्पमस्य वार्णिक "शिल्पम्" ॥६१४१५७॥ इतीकण्
 ॥ ५ ॥ लिपिं करोति लिपिकर "सत्याऽर्हदिवा" ॥५१११०२॥ इति द
 लिपिकरोऽपि ॥ ६ ॥

शेषवान्—

अथ कायस्थ करणोऽक्षरजाविनि ॥

अक्षरन्यासे लिपिलिखि ।

लिप्यतेऽनया पत्र लिपि "नाम्युपात्त" ॥ (उणा-६०९) ॥ इति कि,
 जपादित्वाद् बत्वे लिखि द्वौ स्त्रीलिङ्गौ लिखिताऽपि ॥ १ ॥ २ ॥

मपिधानं मपिकूपी

मपिधीयतेऽस्मिन्निति मपिधानं मपीभाजनम् ॥ १ ॥ मये कूपीव मपिकूपी ॥ २ ॥

मलिनाम्बु मपी मसी ॥ १४८ ॥

अञ्जनाक्तत्वाद् मलिनं च तदम्बु च मलिनाम्बु ॥ १ ॥ मपति हिनस्ति
 औज्ज्वल्यं मपि ; मस्यति परिणमति मसि पुष्कलीलिङ्गौ "पदिपठि" ॥ (उणा-६०७)
 ॥ इति इ ॥ इयां मपी मसी ॥ २ ॥ ३ ॥ १४८ ॥

कुलिकस्तु कुलश्रेष्ठी

इति इरुणि निपात्यते ॥ २ ॥ श्रद्धाऽस्त्यस्य श्रद्धा “ प्रज्ञाश्रद्धा ” ॥ ७।२।३३ ॥
इति ण ॥ ३ ॥

नास्तिकस्तद्विपर्यये ।

नास्ति परलोकादीति मतिरस्य नास्तिक तस्य आस्तिकस्य विपर्यये वैपरीत्ये
सति ॥ १ ॥

वैरङ्गिको विरागाहं

नित्य विरागमहति वैरङ्गिक “ विरागाद्विरङ्गश्च ” ॥ ६।४।१८३ ॥ इति
इक्ण् ॥ १ ॥ २ ॥

वीतदम्भस्त्वकल्कन ॥ १५४ ॥

वीतो विगतो दम्भोऽस्माद्वीतदम्भ ॥ १ ॥ नास्ति कल्कन शाव्यमस्य अ
कल्कन ॥ २ ॥ १५४ ॥

प्रणाय्योऽसम्मत

प्रणीयते प्रणाय्य “ प्रणाय्यो निष्कामाऽसमते ” ॥ ५।१।२३ ॥ इति घ्यणि
निपात्यते ॥ १ ॥ २ ॥

अन्वेष्टाऽनुपदी

अनुपदमन्वेष्टा अनुपदी “अनुपद्यन्वेष्टा” ॥ ७।१।१७० ॥ इतीति साधु ॥ १ ॥ २ ॥

अथ सह क्षम ।

शक्त प्रभूष्णु

सहते सह ॥ १ ॥ क्षमते क्षम ॥ २ ॥ शक्नोति स्य शक्त ॥ ३ ॥ प्रभ
वतीत्येवशील प्रभूष्णु प्रभविष्णुरपि ॥ ४ ॥

क्षेपश्चान्—

क्षमे समर्थाऽलम्भूष्णु ॥

भूतात्तस्त्वाविष्ट

भूतेन आत्तो गृहीतो भूतात्त ॥ १ ॥ आविशति सरभते स्म आविष्ट ॥ २ ॥

शिथिल इलथ ॥ १५५ ॥

अधुद् शैविल्ये अथते शिथिर “ अथे शिथू च ” ॥ (उणा-४१४) ॥
इतीर लत्वे शिथिल ॥ १ ॥ श्रययति श्रय ॥ २ ॥ १५५ ॥

सवाहकोऽङ्गमर्द स्यात्

परिणायस्तु शारीणां नयन स्यात् समन्तत ॥ १५१ ॥

वामदक्षिणयोः शारीणां परिणयन परिणाय “ परेर्युते ” ॥ ५१३१६३ ॥ इति
बम् ॥ १ ॥ १५१ ॥

समाह्वय प्राणिद्युत

सपर्येणाऽऽहूयन्ते अत्र समाह्वय “ समाह्वया-” ॥ ५१३१४१ ॥ इत्यलि
निपास्यते, प्राणिभिर्मेषकुक्कुटादिभिद्युत प्राणिद्युतम् ॥ १ ॥

व्यालप्राह्वाहितुण्डिक ।

व्यालान् सपान् गृह्णातीत्येवशीलो व्यालप्राह्वी ॥ १ ॥ अहितुण्डेन दीव्यत्या
हितुण्डिक ॥ २ ॥

स्यान्मनोजवसस्तातुल्य

मनो जवतेऽस्मिन् पिताऽयमिति धावति मनोजवस “ बहुलम् ” ॥ ५१११२ ॥
इत्यस्य, मनोजे अभिलाषे वसति वा तातुल्य पितृसदृश मनोजव इत्यन्ये, यद्
व्याडि - “जन पितृसधर्मा य स ताताहो मनोजव ” ॥ १ ॥

शास्ता तु देशक ॥ १५२ ॥

शास्तीति शास्ता ॥ १ ॥ दिशतीति देशक ॥ २ ॥ १५२ ॥

सुकृती पुण्यवान् धन्य

सुकृतमस्त्यस्य सुकृती ॥ १ ॥ पुण्यमस्यास्ति पुण्यवान् ॥ २ ॥ धन ल-धा
धन्य ‘ धनगणाङ्गधरि ’ ॥ ७१११९ ॥ इति य ॥ ३ ॥

मित्रयुर्मित्रवत्सल ।

मित्र स्नेहाद्याति मित्रयु पीमृग-” ॥ (उणा-७४१) ॥ इति किट्ट ॥ १ ॥

क्षेमङ्करो रिष्टताति शिवताति शिवङ्कर ॥ १५३ ॥

क्षेम करोति क्षेमङ्कर क्षेमप्रिय-” ॥ ५११११०५ ॥ इति ख ॥ १ ॥
रिष्टे क्षेमे ताति तायनमस्य रिष्टताति ॥ २ ॥ एव शिवताति ॥ ३ ॥ शिव
करोति शिवङ्कर हेतुलच्छीला ॥ ५११११०३ ॥ इति टे ताथङ्करवत् “ नवा
स्त्रिकृदन्ते-” ॥ ३१२१११७ ॥ इति योगविभागाश्रयणाद् भोऽन्त ॥ ४ ॥ १५३ ॥

श्रद्धालुरास्तिक श्राद्ध

श्रद्धानशील श्रद्धालु ‘ शीद्श्रद्धा-” ॥ ५१२१३७ ॥ इत्यालु ॥ १ ॥ अस्ति
परलोक पुण्य पापमिति मतिरस्य आस्तिक नास्तिकास्तिक-” ॥ ६१४१६६ ॥

जवी ।

जवनस्त्वरिते

जवोऽस्त्यस्य जवा, जु सौत्रो वेगाख्ये सस्कारे वर्तते ॥ १ ॥ जवतीत्येवशीलो
जवन ॥ २ ॥ त्वरते त्वरित तत्र “जह्वालादयस्त्वरितान्ता एकार्था इत्येके” ॥ ३ ॥

वेगे रयो रहस्तर स्यद ॥ १५८ ॥

जवो वाज प्रसरश्च

अजति गच्छत्यनेन वेग “गम्यमि” ॥ (उणा—९१) ॥ इति ग तत्र, विज
न्तेऽनेनेति वा “व्यञ्जनाद्धन्” ॥ ५॥ ३११३२ ॥ १ ॥ रीयते गच्छत्यनेन रय ॥ २ ॥
रहत्यनेन रह “अस्” ॥ (उणा—९५२) ॥ इत्यस्, एव तरन्त्यनेन तर
क्वावलिङ्गौ ॥ ३ ॥ ४ ॥ स्यन्दन स्यद “स्यदो जवे” ॥ ४॥ २१५३ ॥ इति घञि
निपात्यते ॥ ५ ॥ १५८ ॥ जवन्त्यनेन जव ॥ ६ ॥ वजन्त्यनेन वाज ॥ ७ ॥
प्रसरण प्रसर बाहुलकादल् ॥ ८ ॥

मन्दगामी तु मन्धर ।

मन्द गच्छतीत्येवशालो मन्दगामी ॥ १ ॥ मन्नाति पादौ मन्धर “क्वाच्छि”
चटि—” ॥ (उणा—३९७) ॥ इत्यर ॥ २ ॥

कामगाम्यनुकामीन

अनुकाम यथेच्छ गामी अनुकामीन ‘यथाकामा—’ ॥ ७ ॥ १११०० ॥
इति इन ॥ १ ॥ २ ॥

अत्यन्तीनोऽत्यन्तगामिनि ॥ १५९ ॥

अत्यन्त श्रेष्ठ गामी अत्यन्तीन ॥ १ ॥ २ ॥ ५१९ ॥

सहायोऽभिचरोऽनोश्च जीविगामिचरप्लवा ।

सेवक

सह अयते सहाय ॥ १ ॥ आभिमुख्येन चरति अभिचर ॥ २ ॥ अनो
परतो जीव्यादिशब्दा अनुजीवी ॥ ३ ॥ अनुगामा ॥ ४ ॥ अनुचर ॥ ५ ॥ अनु
प्लव, अनुगोऽपि ॥ ६ ॥ सेवते सेवक ॥ ७ ॥

अथ सेवा भक्ति परिचर्या प्रसादना ॥ १६० ॥

शुश्रूषाराधनोपान्तिवरिन्स्यापरीष्टय ।

उपचार

सप्तहयसक्तानि गतादृक् ॥ १ ॥ अत्रात्रि मद्यत्तत्रमद ॥ २ ॥

नष्टवीजस्तु निष्कल ।

गष्टं गणं वीजं रेतोऽस्य नष्टवीज ॥ १ ॥ निगतं कल रेतोऽस्य निष्कल ॥ २ ॥

आसीन उपविष्ट म्यात्

आसीने आसीन "आसीन" ॥ ४ । ४ । ११५ ॥ इत्यानशि साधु ॥ १ ॥
उपविशति स्म उपविष्ट ॥ २ ॥

ऊर्ध्व ऊर्ध्वन्दम स्थित ॥ १५६ ॥

ऊर्ध्वे परिमाति क्रीडति वा ऊर्ध्व "ऊर्ध्वं च" ॥ (उणा ५०७) ॥ इति
५ ॥ १ ॥ ऊर्ध्वं दाम्यति ऊर्ध्वन्दम, अप्यात्मादावूर्ध्वन्दमपाठान्नोऽन्त ऊर्ध्वमि
ति भान्तमभ्यय वा ॥ २ ॥ तिष्ठति स्म पर्याय स्थित ॥ ३ ॥ १५६ ॥

अध्वनीनोऽध्वगोऽध्वन्य पान्थ पर्यायदेशिकौ ।

प्रवासी

अध्वानमलगामी अध्वनीन अध्वन्य "अध्वान येनौ" ॥ ७ । १ । १०३ ॥
इति साधु ॥ १ ॥ २ ॥ अध्वान गच्छत्यध्वग ॥ ३ ॥ पथान नित्य याति पथ
"नित्य ण पथध" ॥ ६ । ४ । ८९ ॥ इति साधु ॥ ४ ॥ पथान याति पथि
क "पथ इकट्" ॥ ६ । ४ । ८८ ॥ अदूरविप्रकपादनयो पर्यायत्वम् ॥ ५ ॥ देशो
देशान्तरमस्त्यस्य देशिक ॥ ६ ॥ प्रवसनशील प्रवासी ॥ ७ ॥

तद्गणो हारि

तेषां पथिकानां गणं साधस्तद्गण, हार्यन्ते प्राप्यन्ते अनया हारि "स्वरेभ्य
इ" ॥ (उणा ६०६) ॥ १ ॥

पाथेय शम्बल समे ॥ १५७ ॥

पथि साधु पाथेयम् "पथ्यतिथि-" ॥ ७ । १ । १६ ॥ इत्येयण् ॥ १ ॥
दाम्यति धुदनेन शम्बल पुक्लीबलिङ्ग "शमिकमि-" ॥ (उणा-४९९) इति
बल ॥ २ ॥ १५७ ॥

जङ्घालोऽतिजव

जङ्घे स्तोऽस्य जङ्घाल प्राण्यङ्गादातो ल " ॥ ७ । २ । २० ॥ १ ॥
अतिशायी जवोऽस्य अतिजव ॥ २ ॥

जङ्घाकरिको जाङ्घिक

जङ्घा एव करो राज्यदेयोऽस्त्यस्य जङ्घाकरिक ॥ १ ॥ जङ्घाभ्यां जीवति
जाङ्घिक, वेतनादित्वादिकणू, जङ्घाकरोऽपि ॥ २ ॥

जवी ।

जवनस्त्वरिते

जवोऽस्त्यस्य जवा, जु मौत्रो वेगाएये सस्कारे वृत्तते ॥१॥ जवतीत्येवशीलो
जवन ॥ २ ॥ त्वरते त्वरित तत्र “जङ्घालादयस्त्वरितान्ता एकार्था इत्येके” ॥३॥

वेगे रयो रहस्तर स्यद ॥ १५८ ॥

जवो वाज प्रसरश्च

अजति गच्छत्यनेन वेग “गम्यमि” ॥ (उणा-९७) ॥ इति ग तत्र, विज
न्तेऽनेनेति वा “व्यञ्जनाद्वच्” ॥५॥३॥१३७॥१॥ रीयते गच्छत्यनेन रय ॥२॥
रहत्यनेन रह “अस्” ॥ (उणा—९५२) ॥ इत्यस्, एव तरन्त्यनेन तर
क्लावलिङ्गौ ॥ ३ ॥४॥ स्यन्दन स्यद “स्यदो जवे” ॥ ४॥२॥५३ ॥ इति घञि
निपात्यते ॥ ५ ॥ १५८ ॥ जवत्यननं जव ॥ ६ ॥ वजन्त्यनेन वाज ॥ ७ ॥
प्रसरण प्रसर बाहुलकादल् ॥ ८ ॥

मन्दगामी तु मन्थर ।

मन्द गच्छतीत्येवशीलो मन्दगामी ॥ १ ॥ मन्नाति पादौ मन्थर “क्वाच्छि’
चटि—” ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ २ ॥

कामगाम्यनुकामीन

अनुकाम यथेच्छ गामी अनुकामीन “यथाकामा—” ॥ ७ ॥ १ ॥ १०० ॥
इति इन ॥ १ ॥ २ ॥

अत्यन्तीनोऽत्यन्तगामिनि ॥ १५९ ॥

अत्यन्त श्रेष्ठ गामी अत्यन्तीन ॥ १ ॥ २ ॥ ५१९ ॥

सहायोऽभिचरोऽनोश्च जीविगामिचरप्लवा ।

सेवक

सह अयते सहाय ॥ १ ॥ आभिमुख्येन चरति अभिचर ॥ २ ॥ अनो
परतो जीव्यादिशब्दा अनुनीर्वा ॥ ३ ॥ अनुगामी ॥ ४ ॥ अनुचर ॥ ५ ॥ अनु
प्लव, अनुगोऽपि ॥ ६ ॥ सेवते सेवक ॥ ७ ॥

अथ सेना भक्ति परिचर्या प्रमादना ॥ १६० ॥

शुश्रूषाराधनोपास्तिवरिवस्यापरीष्टय ।

उपचार

शेषर्षे शेषा ॥ १ ॥ भजन भक्ति ॥ २ ॥ परिचरण परिचर्या ॥ ३ ॥
 प्रगापते प्रसादना ॥ ४ ॥ १६० ॥ शुभ्रपण शुभ्रया ॥ ५ ॥ आराधनमाराधना ॥ ६ ॥
 उपासामुपासित, उपासनाऽपि ॥ ७ ॥ वरिष करण वरिषस्या "नमोवरिष"
 ॥ १।४।३७ ॥ इति गैवायां क्यन् ॥ ८ ॥ पर्यषण परीष्टि, पर्येषणाऽपि ।
 अमरस्तु-पर्यषणा परीष्टि-धादे द्विजशुभ्रयेति विशेषमाह ॥ ९ ॥
 उपचरणमुपचार ॥ १० ॥

पदातिस्तु पत्ति पद्म पदातिक ॥ १६१ ॥

पादातिक पादचारी पादाजिपदिकावपि ।

पादाभ्यामतति गच्छति पदाति "पादाभ्यात्यन्निभ्याम्" ॥ (उणा-६२०) ॥
 इति निदि "पद पादस्या" ॥ ३।२।९५ ॥ इति पदादेश ॥ १ ॥ पद्यते
 पत्ति "प्लुहायजि" ॥ (उणा-६४६) ॥ इति ति ॥ २ ॥ पादाभ्यां गच्छति
 पद्म "हिमहति" ॥ ३।२।९६ ॥ इत्यत्र मतान्तराभ्येणाद् मे पद्माव ॥ ३ ॥
 पादाभ्यामतति पदातिक "कुशिमहदिक" ॥ (उणा-४५) इति इके निपात्यते
 ॥ ४ ॥ १६१ ॥ एव पादातिक, पदाते स्वार्य विनयादित्वादिकण् वा ॥ ५ ॥
 पादाभ्यां चरति पादचारी ॥ ६ ॥ पादाभ्यामजति गच्छति पदाजि ॥ ७ ॥ पादा
 भ्यां चरति पदिक "पदिक" ॥ ६।४।१३ ॥ इतीकटि निपात्यते ॥ ८ ॥

शेषश्चात्र— पादातपदगौ समौ ॥

सर पुरोऽप्रतोऽप्रेभ्य पुरस्तो गमगामिगा ॥ १६२ ॥

प्रष्ट

पुर प्रभृतिशब्देभ्य पर सर, पुरोऽप्रतोऽप्रे च सरति पुर सर अप्रत सर
 अप्रेसर 'पुरोऽप्रतोऽप्रे सते' ॥ ५।१।१४० ॥ इति ट, अप्रेणूरपि ॥ १ ॥
 २॥३॥ पुरो गच्छति पुरोगम, पुरोग 'नाम्नो गम—' ॥ ५।१।१३१ ॥ इति खडौ
 निनि पुरोगामी ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ १६२ ॥ प्रतिष्ठते प्रष्ट 'प्रष्टोऽप्रने' ॥ २।
 ३।३२ ॥ इति पत्वम् ॥ ७ ॥

अथावेशिकागन्तू प्राधुणोऽभ्यागतोऽतिथि ।

प्राधूर्णके

अवेशे अप्रतिवेशे भव आवेशिक । 'नैकप्रामाण्यमतिथिं विप्र सागतिक तथा'
 इति स्मृते । अध्यामादित्वादिकण् ॥ १ ॥ आगच्छत्याग-तु "कृसिकम्प—" ॥
 (उणा-७७३) ॥ इति तुन् ॥ २ ॥ प्राधुणति भ्राम्यति प्राधुण ॥ ३ ॥ अभ्याग
 च्छति अभ्यागम्यते स्व वा अभ्यागत ॥ ४ ॥ अतति सतत गच्छति अतिथि
 पुक्ति 'अतेरिथि' ॥ (उणा-६७३) ॥ आतिथ्योऽपि ।

“ तिथिपवात्मदा गव त्यक्ता येन महात्मना ।

अतिरिं त विजानीयान्छेमभ्यागत विदु ” ॥ १ ॥

इति तु विशेषो नात्रित ॥ ५ ॥ प्राघूणते प्राघूणस्तत्र ॥ ६ ॥

अथात्रेशिक्रमातिव्य चाऽऽतिथेय्यपि ॥ १६३ ॥

अवेशेऽप्रतिवेशे भवमावेशिन्म् ॥ १ ॥ अतिथये इदमातिथ्यम् “ ण्योऽ
तिथे ” ॥ ७ । १ । २४ ॥ इति ण्य ॥ २ ॥ अतिथ्या साधुरातिथेया, स्त्रीर्का
वाटिन् “ पुथ्यतिथि ” ॥ ७ । १ । १६ ॥ इत्येयण् ॥ ३ ॥ १६३ ॥

सूर्योदस्तु स सप्राप्तो य मूयेऽस्त गतेऽतिथि ।

सूयप्रशब्दास्त कालोऽपि सूयस्तमूटवान् सूयाढ ॥ १ ॥

पादार्थ पाद्य

वारात्युत्तरत सैवभ्यते, पादार्थमुदकपाद्यम् “ पादार्थ्य ” ॥ ७ । १ । २३ ॥
इति ये साधु ॥ १ ॥

अर्घार्थमर्घ्य वारि

अर्घार्थमर्घ्य वारि ‘ पादार्थ्य ” ॥ ७ । १ । २३ ॥ इति य ॥ १ ॥

अथ गौरवम् ॥ १६४ ॥

अभ्युत्थान

गुरोभावो गौरवम् ॥ १ ॥ १६४ ॥ अभिमुखमुत्थायते अभ्युत्थानम् ॥ २ ॥

व्यथरुस्तु स्याद् भर्मस्पृगरुतुद ।

व्यथयति व्यथक ॥ १ ॥ भर्म स्पृशतानि भर्मस्पृक् ॥ २ ॥ अस्तुदति
अरुतुद बहुविध्वरु ॥ ५ । १ । १२४ ॥ इति खश् ॥ ३ ॥

ग्रामेयके तु ग्रामीणग्राम्यौ

ग्रामे भवो ग्रामेयकस्तत्र ‘ कत्र्यादेवैयकञ् ” ॥ ६ । ३ । १० ॥ १ ॥
“ ग्रामादान्व ” ॥ ६ । ३ । ९ ॥ इतीनानि ग्रामीण ॥ २ ॥ ये ग्राम्य ॥ ३ ॥

लोको जन प्रजा ॥ १६५ ॥

लोकेने पश्यति व्यवहारान्, लोस्यते वा लोक ॥ १ ॥ जायते जनयति वा जन
॥ २ ॥ प्रजायते प्रजा क्वचिन् ॥ ५ । १ । १७१ ॥ इति ड ॥ ३ ॥ १६५ ॥

स्यादामुप्यायणोऽमुप्यपुत्र प्रख्यातवपुर्क ।

अमुप्यापत्यमामुप्यायण, नटादिनादायनणि ‘ अदगोऽकजायनणो ’ ॥ ३ ॥

२ । ३३॥ इति पञ्चमोऽङ्कः ॥ १ ॥ अमुष्यपुत्र , अत्र श्रीराशिपाठगामध्यान् समामे
पञ्चमोऽङ्कः ॥ २ ॥ प्रम्याता यता पिताऽस्य प्रम्याताऽनृत् ॥ ३ ॥

तुल्य कुलीनोऽभिजात कौलेयकमहाकुलौ ॥ १६६ ॥

जात्य

तुलम्यापत्य तुल्य , कौलेयक “ यैयकमावसमामे वा ” ॥ ६।१।९७॥१ ॥
२॥ “ तुलदाता ” ॥ ६।१।९६ ॥ इति कुलीन ॥ ३ ॥ अभिजायते स्म अभिजात ,
अभिजोऽपि ॥ ४ ॥ महत्कुलमस्य महाकुल ॥ ५॥१६६ ॥ जाती साधुर्जात्य ॥ ६॥

गोत्र तु सन्तानोऽन्ववायोऽभिजन कुलम् ।

अन्वयो जनन वश

गूयते वध्यतेऽनेन गोत्रम् “ हुयामा ” ॥ (उणा-४५१) ॥ इति त्र
॥ १ ॥ सतन्यतेऽनेन सन्तान , सन्ततिरपि ॥ २ ॥ अन्ववैत्यन्ववाय ॥ ३ ॥
अभिजन्यतेऽनेन अभिजन “ व्यञ्जनाद् घञ् ” ॥ ५।३।१३२ ॥ ४ ॥
कोलति सस्त्यायति कुलम् ॥ ५ ॥ अन्वीयतेऽन्वय ॥ ६ ॥ जन्यतेऽनेन जननम्
॥ ७ ॥ वन्यते जन्यतेऽनेन वश “ पादावामि ” ॥ (उणा-५२७) ॥ इति
श ॥ ८ ॥

स्त्री नारी वनिता वधू ॥ १६७ ॥

वशा सीमन्तिनी वामा वर्णिनी महिलाऽबला ।

योषा योषित्

स्यति कुल सूतेऽपत्य, स्तृणाति धर्म, स्त्यायत्यस्या गभ इति वा स्त्री “ स्त्री ”
(उणा-४५०) ॥ इति त्रटि निपात्यते ॥ १ ॥ नृनरयो “ नारीसखी ” ॥ २ ॥
४ । ७६ ॥ इति ऋषा नारादेशे नारी ॥ २ ॥ वयते भज्यते स्म वनिता ॥ ३ ॥
उह्यते वधू ‘ वहेष च’ ॥ (उणा-८३२) ॥ इत्यू ॥ ४ ॥ १६७ ॥ वष्टि कामयते वशा
॥ ५ ॥ सीमन्त केशवि-यासोऽस्त्यस्या सीमान्तानी ॥ ६ ॥ वाति गच्छति नर
वामा ‘ अर्तारि ’ ॥ (उणा-३३८) ॥ इति म , यद्वा वामा विपरीतलक्षणया,
शृङ्गारिखेदनाद्वा ॥ ७ ॥ वर्णोऽस्त्यस्या वर्णिनी ॥ ८ ॥ मह्यते महिला “ कन्य
निमहि-’ ॥ (उणा-४८१) ॥ इतील महेलाऽपि ॥ ९ ॥ नास्ति बलमस्या अबला
॥ १० ॥ यौति नरेण योषा ‘ योहृच वा ’ ॥ (उणा-५४१) ॥ इति य ॥
११ ॥ युष सौत्र , योषति गच्छति पुरुष योषित् हसृहृहि ’ ॥ (उणा-८८७) ॥
इति इत् , यापिताऽपि ॥ १२ ॥

विशेषास्तु कान्ता भीरुर्नितम्बिनी ॥ १६८ ॥

प्रमदा सुन्दरी रामा रमणी ललनाऽङ्गना ।

षाम्यन्ते सन्ता ॥ १ ॥ प्रियेतालेवशाला भीरु, अत्र क्रियावाचिना-
 च्छानिच्छण ऊङ् न भवति, यथा "असूयम्पश्यन्तां त्व स्मिर्भाकररायम्" इति ।
 साच्छादिका सङ्गाप्रकाराश्चेत् तदा मनुष्यजातित्वे मन्व्यूद् भवत्येव यथा 'नहिभारु !
 गत निवर्तते' इति ॥ २ ॥ प्रशम्ना नितम्बोऽभ्यम्या नितम्बिनी ॥३॥१६८॥ प्रकृष्टो
 मद कामवेगोऽभ्या प्रमदा ॥ ४ ॥ सुन्द सांघ, सुन्दत्येना सुन्दरी "कञ्चित्चटि"
 ॥ (उणा ३९७) ॥ इत्यर, सुन्दु आश्रित्ये वा पृषोदरादित्वात् ॥ ५ ॥ रमते रामा,
 ज्वलादित्वाणा ॥ ६ ॥ रम्यादिय्य स्तयनटि रमणा ॥ ७ ॥ ललति, लल्यते वा
 ललता ॥ ८ ॥ प्रशस्तान्यङ्गानि सभ्यम्या अङ्गना 'नोऽङ्गादे' ॥ ७१२११११॥

स्वगुणेनोपमानेन मनोनादिपदेन च ॥ १६९ ॥

विशेषिताङ्गकर्मा स्त्री यथा तरललोचना ।

अलसेक्षणा मृगाक्षी मत्तेभगमनाऽपि च ॥ १७० ॥

वामाक्षी सुस्मिता

अङ्गस्य कमणो वा स्वप्रासी गुणश्च स्वगुणमेव तद्वाचिना शब्देनेत्यर्थः, अत्र
 स्वशब्दोपादानात् तरलत्वादीनां गुणानामसाधारणतामाह, तेन मनोज्ञत्वादीनां गुणस्य
 ऽपि साधारणत्वात् मनोनादिपदेन चेति पृथग् निर्देशः, उपमीयते अनेन उपमान
 मृगलोचनादि, मनोज्ञ आदियस्य तद् मनोज्ञादिरुद तेन च । एतन्निमित्तविशेषितमङ्ग-
 मयवो लोचनादि, कम च क्रिया गमनादियस्या सा तथा स्त्री । यथाशब्द स्वगु-
 णादिक्रमेणाङ्गकर्मादाहरणोपयामाह । तरले लोचने अस्यास्तरललोचना अत्र तर-
 लव लोचनस्याऽसाधारण स्वकीयो गुण ॥ १ ॥ अलसमीक्षणमालोक्योऽभ्या
 अलसेक्षणा अत्र क्षणलक्षणाया क्रियाया अङ्गस्वमसाधारण स्वकायो गुण
 ॥ २ ॥ मृगाश्रिणीव अश्रिणी अस्या मृगाक्षी, उष्ट्रमुखादित्वाटुपमानत्रान्यक्षिणादस्य
 बहुव्रीहौ लोपः, अत्र मृगाक्षिरङ्गणेनोपमानेनाक्षिरङ्गणमङ्ग विशेषितम् ॥ ३ ॥ एव
 मत्तेभगमनमित्ते गमनमस्या सा तथा अत्रापमानभूतमत्तेभगमनेनापरा गमनक्रिया
 विशेषिता ॥ ४ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ वामे मनोज्ञे अक्षिणा अस्या वामाक्षी, अत्र वामत्ये-
 नादयङ्ग विशेषितम् ॥ ५ ॥ शोभन स्मितमस्या सुस्मिता, अत्र शोभनत्वेन स्मितक्रिया
 विशेषिता । वरारोहा वरवर्णिनी, प्रतीपदर्शनीत्यादयः शब्दा अत्र अभ्यूषा ॥ ६ ॥

अस्या स्व मानलीलाम्मरादयः ।

अस्या स्त्रिया स्व धन मानादयः - मानोऽभिमान, लीला शब्दार्थविशेषः,
 स्मरो ममथ तेन मानिनी, लीलावती, स्मरणीत्यादिनामानि भवन्ति, आदिमहणाद्
 मनोविलासादयः ॥

लीला विलासो विच्छित्तिपित्रोश्च किलिकिञ्चितम् ॥ १७१ ॥

२ । ३३॥ इति पञ्चमलपू ॥ १ ॥ अमुष्यपुत्र , अत्र चौरादिपाठनामध्यात् ममासे
पञ्चमलपू ॥ २ ॥ प्रन्यातो वप्ता पिताऽस्य प्रन्यातवपृक ॥ ३ ॥

कुल्य कुलीनोऽभिजात कौलेयकमहाकुलौ ॥ १६६ ॥

जात्य

कुलस्यापत्य कुल्य , कौलेयक “यैयक्यावसमासे वा ” ॥ ६।१।९७॥१ ॥
२॥ “कुलादीन ” ॥ ६।१।९६ ॥ इति कुलीन ॥ ३ ॥ अभिजायते स्म अभिजात ,
अभिजोऽपि ॥ ४ ॥ महत्कुलमस्य महाकुल ॥ ५॥१६६ ॥ जातौ साधुजात्य ॥ ६॥

गोत्र तु सन्तानोऽन्ववायोऽभिजन कुलम् ।

अन्वयो जनन वश

गूयते कथ्यतेऽनेन गोत्रम् “हुयामा ” ॥ (उणा-४५१) ॥ इति २
॥ १ ॥ सतन्यतेऽनेन सन्तान , सन्ततिरपि ॥ २ ॥ अन्ववैत्यन्ववाय ॥ ३ ॥
अभिजन्यतेऽनेन अभिजन “व्यञ्जनाद् घञ् ” ॥ ५ । ३ । १३२ ॥ ४ ॥
कोलति सस्त्रायति कुलम् ॥ ५ ॥ अन्वीयतेऽन्वय ॥ ६ ॥ जन्यतेऽनेन जननम्
॥ ७ ॥ वम्यते जन्यतेऽनेन वश “पादावमि ” ॥ (उणा-५२७) ॥ इति
श ॥ ८ ॥

स्त्री नारी वनिता वधू ॥ १६७ ॥

वशा सीमन्तिनी वामा वर्णिनी महिलाऽबला ।

योषा योषित्

स्यति कुल, सूतेऽपत्य, स्तृणाति धर्म, स्त्रायत्यस्या गर्भ इति वा स्त्री “स्त्री ”
(उणा-४५०) ॥ इति त्रिष्टि निपात्यते ॥ १ ॥ नृनरयो “नारीसखी ” ॥ २ ।
४ । ७६ ॥ इति इथा नारादेशे नारी ॥ २ ॥ वयते भज्यते स्म वनिता ॥ ३ ॥
उद्यते वधू ‘वहेध च’ ॥ (उणा-८३२) ॥ इत्यू ॥ ४ ॥ १६७ ॥ वष्टि कामयते वशा
॥ ५ ॥ सीमन्त केशविन्यासोऽस्त्यस्या सीमन्तिनी ॥ ६ ॥ वाति गच्छति नर
वामा अर्त्तारि ” ॥ (उणा-३३८) ॥ इति म , यद्वा वामा विपरीतलक्षणया,
शृङ्गारिखेदनाद्धा ॥ ७ ॥ वर्णाऽस्त्यस्या वर्णिनी ॥ ८ ॥ मद्यते महिला “कल्य
निमहि-” ॥ (उणा-४८१) ॥ इतील महिलाऽपि ॥ ९ ॥ नास्ति बलमस्या अबला
॥ १० ॥ यौति नरेण योषा ‘योश्च वा ’ ॥ (उणा-५४१) ॥ इति प ॥
११ ॥ युष सौत्र , योषति गच्छति पुरुष योषित् ‘हृष्टरहि ’ ॥ (उणा-८८७) ॥
इति इत्, योषिताऽपि ॥ १२ ॥

विशेषास्तु कान्ता भीरुर्नितम्बिनी ॥ १६८ ॥

प्रमदा सुन्दरी रामा रमणी ललनाऽङ्गना ।

काम्यते कान्ता ॥ १ ॥ त्रिभेतास्येवशाला भीरु , अत्र क्रियावाचित्वा-
ज्जातिलक्षण ऊङ् न भवति, यथा “असूर्यम्पश्यरूपा त्व किमर्भोरररायसे” इति ।
ताच्छीलिका सज्ञाप्रकाराश्चेत् तदा मनुष्यजातित्वे सत्यूद् भवत्येव यथा “नहि भीरु !
गत निवर्तते” इति ॥ २ ॥ प्रशस्तो नितम्बोऽस्त्यस्या नितम्बिनी ॥३॥१६८॥ प्रकृष्टो
मद कामवेगोऽस्या प्रमदा ॥ ४ ॥ सुन्द सौत्र , सुदत्येना सुदरी “ऋच्छिचटि”
॥ (उणा ३९७) ॥ इत्यर , सुष्ठु आद्रियते वा पृषोदरादित्वात् ॥ ५ ॥ रमते रामा,
ज्वलादित्वाण् ॥ ६ ॥ रम्यादिभ्य क्तयनटि रमणी ॥ ७ ॥ ललति, लल्यते वा
ललना ॥ ८ ॥ प्रशस्तान्यङ्गानि सत्यस्या अङ्गना ‘नोऽङ्गादे’ ॥ ७।२।२९॥९॥

स्वगुणेनोपमानेन मनोज्ञादिपदेन च ॥ १६९ ॥

विशेषिताङ्गकर्मा स्त्री यथा तरललोचना ।

अलसेक्षणा मृगाक्षी मत्तेभगमनाऽपि च ॥ १७० ॥

वामाक्षी सुस्मिता

अङ्गस्य कमणो वा स्वधामौ गुण-स्वगुणस्तेन तद्वाचिना शब्देनेत्यर्थं अत्र
स्वशब्दोपादानात् तरलत्वादीना गुणानामसाधारणतामाह, तेन मनोत्वत्वादीना गुणत्व
ऽपि साधारणत्वाद् मनोज्ञादिपदेन चेति पृथग निर्देश, उपमीयते अनेन उपमान
मृगलोचनादि , मनोज्ञ आद्रियस्य तद् मनोज्ञादिपद तेन च । एतैस्त्रिभिर्विशेषितमङ्ग
मवयवो लोचनादि , कम च क्रिया गमनादिर्यस्या सा तथा स्त्री । यथाशब्द स्वगु-
णादिक्रमेणाङ्गकर्मोदाहरणोप-यासाध । तरले लोचने अस्यास्तरललोचना, अत्र तर
लत्व लोचनस्याऽसाधारण स्वकायो गुण ॥ १ ॥ अलसमीक्षणमालोकोऽस्या
अलसेक्षणा अत्र इक्षणलक्षणाया क्रियाया अलसत्वमसाधारण स्वकायो गुण
॥ २ ॥ मृगाक्षिणीव अक्षिणी अस्या मृगाक्षी, उष्ट्रमुखादित्वादुपमानवाच्यक्षिशब्दस्य
यहुनाहौ लोप , अत्र मृगाक्षिलक्षणेनोपमानेनाक्षिलक्षणमङ्ग विशेषितम् ॥ ३ ॥ एक
मत्तेभगमनमिव गमनमस्या सा तथा, अत्रोपमानभूतमत्तेभगमनेनापरा गमनक्रिया
विशेषिता ॥ ४ ॥ १६९॥१७०॥ वामे मनोहे अक्षिणा अस्या वामाक्षी अत्र वामत्वे
नाभ्यङ्ग विशेषितम् ॥ ५ ॥ शोभन स्मितमस्या सुस्मिता, अत्र शोभनत्वेन स्मितक्रिया
विशेषिता । वरारोहा, वरवणिना, प्रतापदर्शिनीत्यादय शब्दा अत्र अभ्युह्या ॥ ६ ॥

अस्या स्व मानलीलास्मरदय ।

अस्या स्त्रिया स्व धन मानादय - मानोऽभिमान लीला शृङ्गारचैष्टविशेष ,
स्मरो भ्रमथ तेन मानिनी, लीलावती, स्मरवतीत्यादिनामानि भवन्ति, आदिग्रहणाद्
मनोवलासादय ॥

लीला निलासो विच्छिर्त्तिवज्रोक्त किलिकिञ्चितम् ॥ १७१ ॥

२ । ३३ ॥ इति पण्ड्यलुप् ॥ १ ॥ अमुप्यपुत्र , अत्र चौरादिपाठसामंध्यात् समासे
पण्ड्यलुप् ॥ २ ॥ प्रम्यातो वप्ता पिताऽस्य प्रयातवपृक् ॥ ३ ॥

कुल्य कुलीनोऽभिजात कौलेयकमहाकुलौ ॥ १६६ ॥

जात्य

कुलस्यापत्य कुल्य , कौलेयक “यैयक्यावसमासे वा” ॥ ६।१।९७॥ १ ॥
२ ॥ “कुलादीन ” ॥ ६।१।९६ ॥ इति कुलीन ॥ ३ ॥ अभिजायते स्म अभिजात ,
अभिजोऽपि ॥ ४ ॥ महत्कुलमस्य महाकुल ॥ ५ ॥ १६६ ॥ जाती साधुर्जात्य ॥ ६ ॥

गोत्र तु सन्तानोऽन्ववायोऽभिजन कुलम् ।

अन्वयो जनन वश

गूयते कथ्यतेऽनेन गोत्रम् “हुयामा ” ॥ (उणा-४५१) ॥ इति त्र
॥ १ ॥ सतन्यतेऽनेन सन्तान , सन्ततिरपि ॥ २ ॥ अन्ववैत्यन्ववाय ॥ ३ ॥
अभिजयतेऽनेन अभिजन “व्यञ्जनाद् घञ्” ॥ ५ । ३ । १३२ ॥ ४ ॥
कोलति सस्यायति कुलम् ॥ ५ ॥ अन्वीयतेऽन्वय ॥ ६ ॥ जन्यतेऽनेन जननम्
॥ ७ ॥ वम्यते जन्यतेऽनेन वश “पादावमि ” ॥ (उणा-५२७) ॥ इति
श ॥ ८ ॥

स्त्री नारी वनिता वधू ॥ १६७ ॥

वशा सीमन्तिनी वामा वर्णिनी महिलाऽबला ।

योषा योषित्

स्यति कुल, सूतेऽपत्य, स्तृणाति धर्म, स्त्यायत्यस्या गभं इति वा स्त्री “स्त्री”
(उणा-४५०) ॥ इति त्रिदि निपात्यते ॥ १ ॥ नृनरयो “नारीसखी” ॥ २ ।
४ । ७६ ॥ इति वधा नारादेशे नारी ॥ २ ॥ वयते भज्यते स्म वनिता ॥ ३ ॥
उह्यते वधू ‘वहेध च’ ॥ (उणा-८३२) ॥ इत्यू ॥ ४ ॥ १६७ ॥ वष्टि कामयते वशा
॥ ५ ॥ सीमन्त केशविद्यासोऽस्त्यस्या सीमन्तिनी ॥ ६ ॥ वाति गच्छति नर
वामा “अर्तीरि” ॥ (उणा-३३८) ॥ इति म , यद्वा वामा विपरीतलक्षणया,
श्यारिखदनाद्वा ॥ ७ ॥ वर्णाऽस्त्यस्या वर्णिना ॥ ८ ॥ मह्यते महिला “कल्य
निमहि-” ॥ (उणा-४८१) ॥ इतील महेलाऽपि ॥ ९ ॥ नास्ति बलमस्या अबला
॥ १० ॥ यौति नरेण योषा ‘योरूच वा’ ॥ (उणा-५४१) ॥ इति प ॥
११ ॥ युप सौत्र योषति गच्छति पुरुष योषित् हृष्टहृदि’ ॥ (उणा-८८७) ॥
इति इत्, योषिताऽपि ॥ १२ ॥

विशेषाम्तु कान्ता भीरर्नितम्बिनी ॥ १६८ ॥

प्रमदा सुन्दरी रामा रमणी ललनाऽङ्गना ।

काम्यते वान्ता ॥ १ ॥ विभेतीत्येवशाला भीरु, अत्र कियावाचित्वा-
ज्जातिलक्षण ऊङ् न भवति, यथा “असूयम्पश्यरूपा त्व किमभीरुरायसे” इति ।
ताच्छीलिका सन्नाप्रकाराश्चेत् तदा मनुष्यजातित्वे सत्यूद् भवत्येव यथा “न हि भीरु !
गत निवतते” इति ॥ २ ॥ प्रशस्तो नितम्बोऽस्त्यस्या नितम्बिनी ॥ ३ ॥ १६८ ॥ प्रकृत्यो
मद कामवेगोऽस्या प्रमदा ॥ ४ ॥ सुन्द सौम्र, सुन्दत्येना सुन्दरी “ऋच्छिचटि”
॥ (उणा ३९७) ॥ इत्यर, मुहु आद्रियते वा पृषोदरादित्वात् ॥ ५ ॥ रमते रामा,
ज्वलादित्वाण ॥ ६ ॥ रम्यादिभ्य कर्तर्येनटि रमणी ॥ ७ ॥ ललति, लल्यते वा
ललना ॥ ८ ॥ प्रशस्तान्यङ्गानि सन्त्यस्या अङ्गना “नोऽङ्गादे” ॥ ७।२।२९॥ ९ ॥

स्वगुणेनोपमानेन मनोज्ञादिपदेन च ॥ १६९ ॥

विशेषिताङ्गकर्मा स्त्री यथा तरललोचना ।

अलसेक्षणा मृगाक्षी मत्तेभगमनाऽपि च ॥ १७० ॥

वामाक्षी सुस्मिता

अङ्गस्य कर्मणो वा स्वधासौ गुणश्च स्वगुणस्तेन तद्वाचिना शब्देनेत्यर्थ अत्र
स्वशब्दोपादानात् तरलत्वादीना गुणानामसाधारणतामाह, तेन मनोववादीना गुणत्व
ऽपि साधारणत्वाद् मनोज्ञादिपदेन चेति पृथग निर्देश, उपमायते अनेन उपमान
मृगलोचनादि, मनोज्ञ आदिर्यस्य तद् मनोज्ञादिन त्वेन च । एतैस्त्रिभिर्विशेषितम
मवयवो लोचनादि कर्म च क्रिया गमनादियस्या सा तथा स्त्री । यथाशब्द स्वगु
णादिक्रमेणाङ्गकर्मादाहरणोपयासार्थ । तरले लोचने अस्यास्तरललोचना, अत्र तर
लत्व लोचनस्याऽसाधारण स्वकायो गुण ॥ १ ॥ अलसमीक्षणमालोकोऽस्या
अलसेक्षणा, अत्र ईक्षणलक्षणाया क्रियाया अलसत्वमसाधारण स्वकायो गुण
॥ २ ॥ मृगाक्षिणाव अक्षिणी अस्या मृगाक्षी, उष्ट्रमुखादित्वादुपमानवान्यक्षिशब्दस्य
बहुव्राहो लोप अत्र मृगाक्षिलक्षणेनोपमानेनाक्षिलक्षणमङ्ग विशेषितम् ॥ ३ ॥ एव
मत्तेभगमनमिव गमनमस्या सा तथा, अत्रोपमानभूतमत्तेभगमनेनापरा गमनक्रिया
विशेषिता ॥ ४ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ वामे मनोज्ञे अक्षिणी अस्या वामाक्षी, अत्र वामत्वे
नाश्वङ्ग विशेषितम् ॥ ५ ॥ शोभन स्मितमस्या सुस्मिता अत्र शोभनत्वेन स्मितक्रिया
विशेषिता । वरारोहा, वरवर्णिना, प्रतीपदर्शिनीत्यादय शब्दा अत्र अभ्यूह्या ॥ ६ ॥

अस्या स्व मानलीलास्मरादय ।

अस्या स्त्रिया स्व धन मानादय - मानोऽभिमान लीला शब्दार्थविशेष,
स्मरो ममथ तेन मानिनी, लीलावती, स्मरवतीत्यादिनामानि भवन्ति, आदिग्रहणाद्
मनोविलासादय ॥

लीला विलासो विच्छिन्तिष्वोक्त किलिकिञ्चितम् ॥ १७१ ॥

मोटायित कुट्टमित ललित विहृत तथा ।

विभ्रमश्चेत्यलङ्कारा स्त्रीणां स्वाभाविका दश ॥ १७२ ॥

लीयते लाला वाम्पेपचेष्टिते प्रियस्याऽनुवृत्ति ॥ १ ॥ विलसत विलस
स्थानगमनादिर्बैशिष्ट्यम् ॥ २ ॥ त्रिशिष्टा छित्तिर्भङ्गिविच्छित्ति शोभावृद्धवादल्पाक
त्पवि यास ॥ ३ ॥ विपरीत कुण्ठ भाषण निरुक्तत्वाद् विव्वोरु शोभाग्रगवादिष्टे-
ष्वचना ॥ ४ ॥ अलीक त्रिशिचित्ति क्लृप्ति कण्ठकृतित वा निरुक्तात् क्लि
क्षित शोभाग्रगवात् स्मिनादीना सङ्गर ॥ ५ ॥ १७१ ॥ मदनाङ्गपर्यन्ताङ्गमोटनाद्
मोटायित प्रियकथादौ तद्भावभावनैत्या चेष्टा ॥ ६ ॥ कुट्टण् कुट्टसनादौ कुट्टेन मित
लक्ष्यादुत्वे कुट्टुमितमधरादिग्रहणाद् दु खेऽपि हृष ॥ ७ ॥ लयते ललित मसृणाङ्ग-
न्यास ॥ ८ ॥ विहियते विहृत भाषणावसरेऽपि व्याजादभाषणम् ॥ ९ ॥ विभ्रमण वि
भ्रम शोभाग्रगवाद् वचनादीनामन्यथानिवेश ॥ १० ॥ इत्येवमुलङ्कियन्ते
एभिरित्यलङ्कारा, स्त्राणामिति न तु पुसाम् । स्वस्माद् रतिभावाद् हृदयगोचराभूताद्
भवति स्वाभाविका, यद्वा कस्यापि नायिकाया कश्चिदेव स्वभावप्रलाद् भवति,
अयस्या अन्य, कस्यापि द्वौ, नय इत्यादि, अतोऽपि स्वाभाविका, ते च दशसख्या
स्युरिति ॥ १७२ ॥

प्रागल्भ्यौदार्यमाधुर्यशोभाधीरत्वकान्तयः ।

दीप्तिश्चाऽयत्नजा

प्रागल्भ्य प्रयोगे नि साध्वसत्त्वम् ॥ १ ॥ ओदायममपण्याद्यवस्थामपि प्रश्रय
॥ २ ॥ माधुर्य क्रोधादिष्वपि चेष्टामसृणत्वम् ॥ ३ ॥ शोभा रूपाद्यै पुभोगोपबृंहितैः
किञ्चिच्छायांतराश्रयणम् ॥ ४ ॥ धारत्वमचापलमविन्यनत्व च ॥ ५ ॥ वान्ति
रूपाद्यै पुभोगोपबृंहितैर्मभ्याङ्गच्छाया ॥ ६ ॥ सैव तावदा दीप्ति ॥ ७ ॥ यत्नाज्जाता
यत्नजा क्रियाऽऽत्मान “ इच्छातो यत्नस्तनो देहे क्रिया ” इति हि पदार्थविद,
सतोऽन्ये त्वयत्नजा गुणात्मान सप्तालङ्कारा ॥

भावहावहेलास्त्रयोऽङ्गजा ॥ १७३ ॥

अतगतवासनात्मतया वनमान रत्याम्य भाव भावयतीति भाव, अवस्था
ल्यौ विचार ॥ १ ॥ स्वचित्तशक्ति परम जुद्धा ददता हासयतीति हावो भूतारकादी
ना बहुविकर ॥ २ ॥ हलन हावस्य प्रसरण हेला अङ्गस्य भूयान् विचार ॥ ३ ॥
प्राग्ज्ञ-माभ्यस्तरतिमात्रेण सत्त्वोद्बुद्धेनाङ्गाद् देहाद् भवतीत्यङ्गनास्त्रयोऽलङ्कारा इति
॥ १७३ ॥

सा कोपना भामिनी स्यात्

भासतऽन्य भाव प्रे मेऽन्यस्या ता भामिना ॥ १ ॥

छेका मत्ता च वाणिनी ।

छेका मत्ता वणलवश्य वाणिनी ॥ १ ॥

कन्या कनी कुमारी च

कनति दाप्यते कन्या “ स्थाछा- ” ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ १ ॥

कनति अचि कना “ वयस्यनल्ये ” ॥ २१४।२१ ॥ इति ढ्याम् ॥ २ ॥ कुमारयति
क्रीडयति कुमारा, कुत्सितो मारोऽस्या वाऽनूत्वात् ॥ ३ ॥

गौरी तु नमिकाऽरजा ॥ १७४ ॥

स्त्रीधमरहिता गूयते उपादेयतया गौरा “ खुरक्षुर- ” ॥ (उणा-३९६) ॥
इति साधु । ओनजेत् व्रीडे’ इति केचित् नजायते स्म नम्रा के नमिका
अष्टवर्षा भवेद् गौरी दशमे नमिका भवेत्’ इति स्मार्तो विशपो नाभित ॥ १ ॥
नास्ति रजोऽस्या अरजा अप्राप्तर्तु ॥ २ ॥ १७४ ॥

मध्यमा तु दृष्टरजास्तरुणी युवतिश्चरी ।

तलुनी दिक्करी

मध्यमा मध्यमवया ॥ १ ॥ दृष्ट रजोऽस्या दृष्टरजा प्राप्ततु ॥ २ ॥ तरति
कौमार वयस्तरुणी ‘ यम्यजि- ’ ॥ (उणा-२८८) ॥ इत्युन ‘ वयस्यन
न्ये ” ॥ २१४।२१ ॥ इति डी ॥ ३ ॥ यूनस्ति ” ॥ २१४।७७ ॥
युवति, यौतीति वा ‘ यो कित् ” ॥ (उणा-६५८) ॥ इत्यौणादिकोऽति,
तस्मात् ‘ इतोऽस्त्यधात् ॥ २१४।३२ ॥ इति वा ङ्या युवतीत्यपि
भवति ॥ ४ ॥ चरति चरी ॥ ५ ॥ रस्य लत्वै तलुना ॥ ६ ॥ दिशमाश्रय करोति
दिक्करी, यत्क्षयम्- ‘ परिणतदिक्करीस्तटीर्भिर्भति ’ इति ॥ ७ ॥

वर्षा पतिवरा स्वयवरा ॥ १७५ ॥

त्रियते वया “ वयापसर्या- ” ॥ ५ । १ । ३२ ॥ इति ये साधु वरमर्हति
वा “ दण्डोर्दर्थ ” ॥ ६ । ४ । १७८ ॥ इति य ॥ १ ॥ पतिं तृणीते पतिवरा
‘ शृजि- ” ॥ ५ । १ । ११२ ॥ इति ख ॥ २ ॥ स्वय तृणीते स्वय
वरा ॥ ३ ॥ १७५ ॥

मुवासिनी वधूटी स्याच्चिरिण्टी

सुष्ठु वसति मुवासिनी, स्ववासिनीति द्रमिला ॥ १ ॥ वध्नाति वगक्षैव
धूनी ‘ वधे ” ॥ (उणा-११७) ॥ इति किट्ट वयस्यनल्ये ॥ २ ।
४ । २१ ॥ इति डी वध्वटीत्यपि व्याडि ॥ २ ॥ चिरि सौत्र स्वादि चिरिणोति
चिरिण्टी “ टिण्ट-वर् च वा ॥ (उणा-१५०) ॥ इति साधु चरिण्टात्यपि,
चिरिण्टात्यमर । चरिण्टात्य ये ॥ ३ ॥

मोटायित उद्धमित ललित विहृत तथा ।

विभ्रमश्चेत्यलङ्कारा स्त्रीणां स्वाभाविका दश ॥ १७२ ॥

लीयते लीला वाग्नेयचेष्टितैः प्रियस्याऽनुकृति ॥ १ ॥ विलसन् क्लाम
स्थानगमनादिर्वैशिष्ट्यम् ॥ २ ॥ विशिष्टा छित्तिभक्तिविच्छित्ति शोभाकृद्वादल्पाक
त्पविन्यास ॥ ३ ॥ विपरीत कुम्भ भाषण निरुक्तवात् विव्वोरु सौभाग्यगवादिष्टे-
ष्ववज्ञा ॥ ४ ॥ अलीक निश्चिन्त क्लान्ति कण्ठवृजित का निरुक्तात् किलि
निमित्त सौभाग्यगवात् स्मितादीनां सङ्कर ॥ ५ ॥ १७१ ॥ मदनान्नपर्यन्ताङ्गमोटनाद्
मोटायित प्रियकथादौ तद्भावभावोत्था चेष्टा ॥ ६ ॥ कुट्टण् कुरसनादौ कुर्त्तन मित
लक्ष्यादुत्वे कुण्डमितमधरादिप्रवृत्त्याद् दुप्तेऽपि ह्य ॥ ७ ॥ लल्यते ललित मसृणाङ्ग-
न्यास ॥ ८ ॥ विहियते विहृत भाषणावगरेऽपि व्याजादभाषणम् ॥ ९ ॥ विभ्रमण वि
भ्रम सौभाग्यगवाद् वचनादीनामन्यथानिवेश ॥ १० ॥ इत्येवमलङ्कृत्य ते
एभिरित्यलङ्कारा , स्त्रीणामिति न तु पुमान् । स्वस्माद् रतिभावाद् हृदयगोचरीभूताद्
भवति स्वाभाविका यद्वा कस्याविद् नायिमाया कश्चिदेव स्वभावमलाद् भवति,
अन्यस्या अन्य , कस्याविद् द्वौ त्रय इत्यादि, अतोऽपि स्वाभाविका , ते च दशसंख्या
स्युरिति ॥ १७२ ॥

प्रागल्भ्यौदार्यमाधुर्यशोभाधीरत्वकान्तयः ।

दीप्तिश्चाऽयत्नजा

प्रागल्भ्य प्रयागे नि साध्वनत्वम् ॥ १ ॥ औदार्यममर्ष्यार्थवस्थास्वपि प्रश्रय
॥ २ ॥ माधुर्यं क्रोधादिष्वपि चेष्टामसृणत्वम् ॥ ३ ॥ शोभा रूपायै पुभोगोपबहितैः
विच्छिच्छायातराश्रयणम् ॥ ४ ॥ धीरत्वमचापलम्बविरत्नत्व च ॥ ५ ॥ कान्ति
रूपायै पुभोगोपबहितैर्मयाङ्गच्छाया ॥ ६ ॥ सैव तावदाप्ति ॥ ७ ॥ यत्नाज्जाता
यत्नजा क्रियाऽऽत्मान , इच्छातो यत्नस्तनो देहे क्रिया ” इति हि पदार्थविद ,
सतोऽन्ये त्वयत्नजा गुणात्मान सप्तालङ्कारा ॥

भावहावहेलास्त्रयोऽङ्गजा ॥ १७३ ॥

अन्तर्गतवासनात्मतया वतमान रत्याख्य भाव भावयतीति भाव , अङ्गस्या
रूपो विकार ॥ १ ॥ स्वच्छिद्युर्ति परत्र जुहता ददती हावयताति हावो भूताङ्गदी
ना बहुविकार ॥ २ ॥ हञ्ज हावस्य प्रसरण हेला अङ्गस्य भूयान विकार ॥ ३ ॥
प्रागज्ज-माभ्यस्तरतिमात्रेण सत्त्वोद्बुद्धेनाङ्गाद् देहाद् भवतीत्यङ्गचास्त्रयोऽलङ्कारा इति
॥ १७३ ॥

सा कोपना भाभिनी म्यात्

भाभतेऽङ्गस्य भाभ कोपोऽङ्गस्य वा भाभिनी ॥ १ ॥

यतन्ते स्पधया यातर “ यतिननान्दिभ्या दार्ध्व” ॥ (उणा-८५६) ॥ इति
॥ १७८ ॥

वीरपत्नी वीरभार्या

वीर पतिरस्या वीरपत्नी “ सपत्न्यादौ ” ॥ २ । ४ । ५० ॥ इति वया
साधु ॥ १ ॥ २ ॥

कुलस्त्री कुलनालिका ।

कुलस्य स्त्री कुलस्त्री ॥ १ ॥ कुलस्य बालिका कुलबालिका कुलपालिकेत्यमर ॥ २ ॥

प्रेयसी दयिता कान्ता प्राणेशा वल्लभा प्रिया ॥ १७९ ॥

हृदयेशा प्राणसमा प्रेष्टा प्रणयिनी च सा ।

अतिशयेन प्रिया प्रेयसी “ गुणाङ्गा ” ॥ ७ । ३ । ९ ॥ इतीयसि “ प्रिय
स्थिर ” ॥ ७ । ४ । ३८ ॥ इति प्रादेश ॥ १ ॥ नरस्य दयिते इष्टे दयिता ॥ २ ॥
काम्यत कान्ता ॥ ३ ॥ प्राणान् ईष्टे प्राणेशा ॥ ४ ॥ वल्लते वल्लभा “ कृशू ”
॥ (उणा-३२९) ॥ इत्यम ॥ ५ ॥ प्राणाति प्रिया “ नाम्युपान्त्य ” ॥ ५ । १ ।
५४ ॥ इति क ॥ ६ ॥ १७९ ॥ हृदयसेष्टे हृदयेशा ॥ ७ ॥ प्राणाना समा तुल्या
प्राणसमा ॥ ८ ॥ अतिशयेन प्रिया प्रेष्टा ॥ ९ ॥ प्रणय प्रेम सोऽस्त्यस्या प्रण
यिनी, प्रेमवतीत्यपि ॥ १० ॥

प्रेयस्याद्या पुसि पत्न्यौ भर्ता सेक्ता पतिर्वर ॥ १८० ॥

विवोढा रमणो भोक्ता रुच्यो वरयिता धव ।

प्रेयसाप्रभृतय शब्दा पुलिङ्गे वतमाना सन्त पत्न्यौ वतन्ते, तथया-प्रेयान्
॥ १ ॥ दयित ॥ २ ॥ कान्त ॥ ३ ॥ प्राणेश ॥ ४ ॥ वल्लभा ॥ ५ ॥ प्रिय ॥ ६ ॥
हृदयेश ॥ ७ ॥ प्राणसम ॥ ८ ॥ प्रेष्ट ॥ ९ ॥ प्रणयी च ॥ १० ॥ विभक्ति
प्रिया भता ॥ ११ ॥ सिद्ध्यति सेक्ता ॥ १२ ॥ पाति पति “ पतिर्वा ” ॥ (उणा-
६५९) ॥ इति किदति ॥ १३ ॥ वृणीते वरयति वा वर ॥ १४ ॥ १८० ॥
विवहति परिणयते वा विवोढा, यौगिकत्वात् परिणेता, पाणिग्राह, उपयन्तेत्यादय
॥ १५ ॥ रमते चित्त, रमयति वा रमण ॥ १६ ॥ भुङ्क्ते कान्ता भोक्ता ॥ १७ ॥
रोचते रुच्य ॥ “ रुच्याव्यध्य ” ॥ ५ । १ । ६ ॥ इति ये निपात्यते ॥ १८ ॥ वर-
यति वरयिता ॥ १९ ॥ धुनाति धव ॥ २० ॥

जन्यास्तु तस्य सुहृद

तस्य वरस्य सुहृदो वयस्या, जनी वहन्ति जन्या “ हृद्यपद्य-” ॥ ७ । १ । ११ ॥
इति य ॥ १ ॥

अथ सधर्मिणी ।

पत्नी सहचरी पाणिगृहीती गृहिणी गृहा ॥ १७६ ॥

दारा क्षेत्र वधूर्भार्या जनी जाया परिग्रह ।

द्वितीयोदा कलत्र च

सह धर्माऽस्त्यस्या सधर्मिणी, यज्ञादौ सहाधिकारात्, सहधर्मिणी, सधमचारि
ष्यपि ॥ १ ॥ पत्नीति पतिशब्दात् “ ऊतायाम् ” ॥ २ । ४ । ५१ ॥ इति डी
नकारधातादेश ॥ २ ॥ सह धर्म चरति सहचरी ॥ ३ ॥ पाणिगृहीतोऽस्या,
पाणौ वा गृहीता पाणिगृहीती “ पाणिगृहीतीति ” ॥ २ । ४ । ५२ ॥ इति डी,
करात्तीत्यपि ॥ ४ ॥ गृहमस्त्यस्या गृहिणी, गेहिनीत्यपि ॥ ५ ॥ गृहवासहेतुभूत
त्वाद् गृहा, पुत्रीबलिङ्ग, पुस्यय बहुवचनान्त एव ॥ ६ ॥ १७६ ॥ दारयन्ति, दीयन्त
एभिरिति वा दारा, पुलिङ्गो बहुवचनात्तद्ध, एकवचनान्तोऽपि दृश्यते यल्लभ्यम्- ‘ध
र्मप्रजासम्पन्ने दारे नान्य कुर्वीत’ इति, “ न्यायावाया- ” ॥ ५ । ३ । १३४ ॥ इति
घञि साधु ॥ ७ ॥ क्षयन्ति निवसन्त्यत्र क्षेत्रम् “ हुयामा- ” ॥ (उणा ४५१) ॥
इति त्र ॥ ८ ॥ उह्यते वधू ॥ ९ ॥ भ्रियते भाया ॥ १० ॥ जायतेऽस्या पति
रिति जनि, डया जनी ॥ ११ ॥ “ ऋशिजनि- ” ॥ (उणा ३६१) ॥ इति
किति ये जाया यन्मनु -- “जायायास्ताद्धि जायत्व यदस्या जायते सुत” ॥ १२ ॥
परिगृह्यते परिग्रह ॥ १३ ॥ द्वयो पूरणी द्वितीया ॥ १४ ॥ उह्यते परिणीयते स्म
ऊढा ॥ १५ ॥ कडति भायति कडन, लत्वे कलत्रम् “ वृमक्षि ” ॥ (उणा
४५६) ॥ इत्यत्र ॥ १६ ॥

पुरन्ध्री तु कुटुम्बिनी ॥ १७७ ॥

पुर धत्ते पुरन्ध्रि पृषोदरादित्वाद् डया पुरन्ध्री ॥ १ ॥ कुटुम्ब पुनश्चत्वा
यस्त्यस्या कुटुम्बिनी ॥ २ ॥ १७७ ॥

प्रजावती भ्रातृजाया

प्रजाऽस्त्यस्या प्रजावती ॥ १ ॥ भ्रातृजायेत्यत्र “ ऋता विद्या- ” ॥ ३ । २ । ३७ ॥
इति समासे पष्ठथउप् । द्रक्ष्यमि भ्रातृजायाम् इत्यादौ तु सप्तमीसमास ॥ २ ॥

सूनो स्नुषा जनी वधू ।

सूनोजाया औति अपत्यवात्सल्यात् स्नुषा “ स्नुषम्- ” ॥ (उणा-५४२)
॥ इति कित् ष ॥ १ ॥ जायतेऽस्या जनी ॥ २ ॥ उह्यते वधू, वधूरी-
त्यपि ॥ ३ ॥

भ्रातृवर्गस्य या जाया यातरस्ता परस्परम् ॥ १७८ ॥

यतन्ते म्पधया यातर “ यतिननदिभ्या दाधेव ” ॥ (उणा-८५६) ॥ इति
ऋ ॥ १७८ ॥

वीरपत्नी वीरभार्या

वीर पतिरस्या वीरपत्नी “ सपत्न्यादौ ” ॥ २ । ४ । ५० ॥ इति वया
साधु ॥ १ ॥ २ ॥

कुलस्त्री कुलनालिका ।

कुलस्य स्त्री कुलस्त्री ॥ १ ॥ कुलस्य बालिका कुलनालिका, कुलपालिकेत्यमर ॥ २ ॥

प्रेयसी दयिता कान्ता प्राणेशा वल्लभा प्रिया ॥ १७९ ॥

हृदयेशा प्राणसमा प्रेष्ठा प्रणयिनी च सा ।

अतिशयेन प्रिया प्रेयसी “ गुणाज्ञा ” ॥ ७ । ३ । ९ ॥ इतीयसि “ प्रिय
स्थिर ” ॥ ७ । ४ । ३८ ॥ इति प्रादेश ॥ १ ॥ नरस्य दयिते इष्टे दयिता ॥ २ ॥
काम्यत कान्ता ॥ ३ ॥ प्राणान् इष्टे प्राणेशा ॥ ४ ॥ बहने बहभा “ वृशू ”
॥ (उणा-३२९) ॥ इत्यम ॥ ५ ॥ प्रीणाति प्रिया “ नाम्युपान्त्य ” ॥ ५ । १ ।
५४ ॥ इति क ॥ ६ ॥ १७९ ॥ हृदयस्येष्टे हृदयेशा ॥ ७ ॥ प्राणाना समा तुल्या
प्राणसमा ॥ ८ ॥ अतिशयेन प्रिया प्रेष्ठा ॥ ९ ॥ प्रणय प्रेम सोऽस्त्यस्या प्रण
यिनी, प्रेमवतात्यपि ॥ १० ॥

प्रेयस्याद्या पुसि पत्न्यौ भर्ता सेक्ता पतिर्वर ॥ १८० ॥

विवोढा रमणो भोक्ता रुच्यो वरयिता धव ।

प्रेयसाप्रभृतय शब्दा पुलिङ्गे वर्तमाना सन्त पत्न्यौ वतन्ते, तद्यथा-प्रेयान्
॥ १ ॥ दयित ॥ २ ॥ कान्त ॥ ३ ॥ प्राणेश ॥ ४ ॥ बल्लभ ॥ ५ ॥ प्रिय ॥ ६ ॥
हृदयेश ॥ ७ ॥ प्राणसम ॥ ८ ॥ प्रेष्ठ ॥ ९ ॥ प्रणयी च ॥ १० ॥ विभति
प्रिया भता ॥ ११ ॥ सिद्ध्यति सेक्ता ॥ १२ ॥ पाति पति “ पातेवा ” ॥ (उणा-
६५९) ॥ इति विदति ॥ १३ ॥ वृणीते वरयति वा वर ॥ १४ ॥ १८० ॥
विवहति परिणयते वा विवोढा, यौगिकत्वात् परिणेत, पाणिग्राह, उपयन्तेत्यादय
॥ १५ ॥ रमते चित्त रमयति वा रमण ॥ १६ ॥ भुङ्क्ते कान्ता भोक्ता ॥ १७ ॥
रोचते रुच्य ॥ “ रुच्याव्यध्य ” ॥ ५ । १ । ६ ॥ इति ये निपात्यते ॥ १८ ॥ वर
यति वरयिता ॥ १९ ॥ धुनाति धव ॥ २० ॥

जन्यास्तु तस्य सुहृद

तस्य वरस्य सुहृदो वयम्या, जनी बहन्ति जन्या “ हृदयपथ- ” ॥ ७ । १ । ११ ॥
इति य ॥ १ ॥

विवाह पाणिपीडनम् ॥ १८१ ॥

पाणिग्रहणमुद्राह उपाद् याम यमावपि ।

दारकर्म परिणय

विवाहन विवाह ॥ १ ॥ पाणि पीड्यतऽस्मिन् पाणिपीडनम् ॥ १८१ ॥

एव पाणिग्रहणम् ॥ २ ॥ ३ ॥ उद्वहनमुद्राह ॥ ४ ॥ उपात्परतो याम यमौ उपयम
नमुपयाम, उपयम “ सनिव्युपाद्यम ” ॥ ५ । ३ । २५ ॥ इति वाङ् ॥ ५ ॥

६ ॥ दाराणां कम क्रिया दारकर्म ॥ ७ ॥ परिणयन परिणय ॥ ८ ॥

शेषान्न-

जाम्बूलमालिनीद्वारे वरयात्रा तु दौ-दुभी ।

गोपाली वणने शान्तियात्रा वरनिमन्त्रणे ।

स्यादिन्द्राणी महे हेलिल्ललुमङ्गलध्वनि ॥ १ ॥

स्यातु स्वस्वयन पूणकलशे मङ्गलाहिम् ।

शान्तिके मङ्गलज्ञान वारिपववारिणा ॥ २ ॥

हस्तलेपे तु करण हस्तबन्धे तु पीडनम् ।

तच्छदे समवध्रशो धूलिभक्ते तु वार्तिकम् ॥ ३ ॥

जामाता दुहितु पति ॥ १८२ ॥

जाया प्रजाया भिन्नान्ति तमिति जामाता ‘ जायामिग ’ ॥ (उणा-८६०) ॥

इति तृ ॥ १ ॥ १८२ ॥

उपपत्तिस्तु जार स्यात्

उपजात पतिरुपपत्ति ॥ १ ॥ जायतेऽनेन जरयति वा जार “ न्याया
वाया- ” ॥ ५ । ३ । १३४ ॥ इति घनि साधु ॥ २ ॥

भुजङ्गो गणिकापति ।

भुजङ्गाभ्या नृत्यद्भ्यामिव गच्छति भुजङ्ग नाम्नो गम ॥ ५ । १ । १३१ ॥
इति खड् ॥ १ ॥

जम्पती दम्पती जायापती भार्यापती समा ॥ १८३ ॥

जाया च पति-जम्पती दम्पती, राजदन्तादित्वा-नायाशब्दस्य जम् दम् भावो
वा निपात्यते, पक्षे जायापता ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ भाया च पतिश्च भायापती ॥ ४ ॥
१८३ ॥

यौतक युतयोदेय मुदायो हरण च तत् ।

युतयोवधूरयोरिद गौतमम् ॥ १ ॥ मुदु दीयते मुदाय, दाय इत्येते,

यच्छाश्वत —“यौतकादि धन दायो दयो दानमुदाहृतम्” इति ॥२॥ दियतेऽनेनेति
हरणम् ॥ ३ ॥

कृताभिषेका महिषी

नृपस्रात्युत्तरतः सवच्यते, महादेवात्वे कृताभिषेका, यथा वासवदत्ता । मण्यते
पूज्यते महिषी “मह्यविभ्या टित्” ॥ (उणा—५४७) ॥ इतीय ॥ १ ॥

भोगिन्योऽन्या नृपस्त्रिय ॥ १८४ ॥

भोगोऽस्त्यासा भोगिन्यः अन्या पञ्चावल्याद्या ॥ १ ॥ १८४ ॥

सैरन्ध्री याऽन्यवेदमस्था स्वतन्त्रा शिल्पजीविनी ।

याऽन्यवेदमस्था परवेदमोपजाविनी स्वतन्त्रा स्वायत्ता एकायत्ता न भवती
त्यर्थः, शिल्प प्रसाधनादि तेन जीवति सा, सह इरमीरण धरते सैरन्ध्री पृथोदरा
दित्वात् “चतु पष्टिकलाभिना शीलरूपादिसेविनी । प्रसाधनोपचारज्ञा सैरन्ध्री” इति
वाक्य ॥ १ ॥

असिकन्यन्त पुरप्रेष्या

असिताऽसिके “क पलितासितात्” ॥ २ । ४ । ३७ ॥ इति ङणं
साधु, अन्तःपुरे प्रेष्या नियोज्या ॥ १ ॥

दूतीसचारिके समे ॥ १८५ ॥

दूयते मौखयाद् दूता ‘शीरी—’ ॥ (उणा २०१) ॥ इति कित् त ॥ १ ॥
सचारयति सदेशं प्रापयति सचारिका ॥ २ ॥ १८५ ॥

प्रज्ञा प्राज्ञी प्रज्ञानत्या

प्रज्ञानाति प्रज्ञा ॥ १ ॥ सव प्रज्ञायणि प्राज्ञी ॥ २ ॥

प्राज्ञा तु प्रज्ञयाऽन्विता ।

प्रज्ञाऽस्त्यस्या प्राज्ञा “प्रज्ञाधृद्धा” ॥ ७ । २ । ३३ ॥ इति ण ॥ १ ॥

स्यादाभीरी महाशुद्धी जातिपुयोगयो समे ॥ १८६ ॥

आभीरजातीया, आभीरस्य स्त्री वा आभीरी, एव महाशुद्धी, जातिलक्षणो धव-
योगलक्षणो वा टीप्रत्ययः, वैश्यभेद एव आभीरो गवाक्षुपजीवी, अन्यत्र महती
मासी शुद्धा च महाशुद्धेव भवति ॥ १ ॥ २ ॥ १८६ ॥

पुयुज्याचार्याचार्यानी

पुसा योग पुयुक् तत्र आचार्यस्य माया आचार्या आचार्यानी “मातुला-
चार्योपाध्यायाद्वा” ॥ २ । ४ । ६३ ॥ इति ङी, पक्षे तत्सन्नियोगे आनृचात्,
शुभ्रादिरवाद् गत्वाभावः ॥ १ ॥ २ ॥

विवाह पाणिपीडनम् ॥ १८१ ॥

पाणिग्रहणमुद्वाह उपाद् याम यमावपि ।

दारकर्म परिणय

विवाहन विवाह ॥ १ ॥ पाणि पीड्यतेऽस्मिन् पाणिपीडनम् ॥ १८१ ॥

एव पाणिग्रहणम् ॥ २ ॥ ३ ॥ उद्वाहनमुद्वाह ॥ ४ ॥ उपात्परतो याम यमा उपयम
नमुपयाम उपयम “ सनि-युपायम ” ॥ ५ । ३ । २५ ॥ इति वाऽल् ॥ ५ ॥

६ ॥ दाराणां कम क्रिया दारकर्म ॥ ७ ॥ परिणयन परिणय ॥ ८ ॥

शेष-दान-

जाम्बूलमालिमोद्वाहे वरयात्रा तु दौ-दुर्भी ।

गोपाली वणके शान्तियात्रा वरनिमन्त्रणे ।

स्यादिन्द्राणी महे हेलिरुल्लुमङ्गलध्वनि ॥ १ ॥

स्यातु स्वस्त्ययन पूणकल्शे मङ्गलाहिम् ।

शान्तिके मङ्गलस्नान वारिपलववारिणा ॥ २ ॥

हस्तलेपे तु करण हस्तबन्धे तु पीडनम् ।

तच्छेदे समवभ्रशो धूलिभक्ते तु वार्तिकम् ॥ ३ ॥

जामाता दुहितु पति ॥ १८२ ॥

जाया प्रजाया मिन्वन्ति तमिति जामाता ‘ जायामिग ’ ॥ (उणा-८६०) ॥

इति तृ ॥ १ ॥ १८२ ॥

उपपतिस्तु जार स्यात्

उपजात पतिरुपपति ॥ १ ॥ जीयतेऽनेन जरयति वा जार ‘ न्याया

वाया- ” ॥ ५ । ३ । १३४ ॥ इति घञि साधु ॥ २ ॥

भुजङ्गो गणिकापति ।

भुजङ्गाभ्या नृत्यद्भयामिव गच्छति भुजङ्ग ‘ नाग्नो गम ’ ॥ ५ । १ । १३१ ॥

इति खड् ॥ १ ॥

जम्पती दम्पती जायापती भार्यापती समा ॥ १८३ ॥

जाया च पति-जम्पती दम्पता, राजदन्तादित्वाज्जायाशब्दस्य जम् दम् भावो
वा निपात्यते पक्षे जायापती ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ भाया च पति-भायापती ॥ ४ ॥

१८३ ॥

यौतक युतयोर्देय सुदायो हरण च तत् ।

युतयोवधूवर्ग्योरिद यौतकम् ॥ १ ॥ सुट्ट दीयते सुदाय, दाय इत्येदे,

यच्छाश्वत - “यौतकादि धन दायो दयो दानमुदाहृतम्” इति ॥२॥ दियतेऽनेनेति
हरणम् ॥ ३ ॥

कृताभिपेक्षा महिषी

नृपश्रात्युत्तरतः सवध्यते, महोदेयात्वे कृताभिपेक्षा, यथा वासवदत्ता । मल्लते
पूज्यते महिषी “मल्लविभ्या टित्” ॥ (उणा-५४७) ॥ इताप ॥ १ ॥

भोगिन्योऽन्या नृपस्त्रिय ॥ १८४ ॥

भोगोऽस्त्यासा भोगिन्य, अन्या पद्मावत्याद्या ॥ १ ॥ १८४ ॥

सैरन्ध्री याऽन्यवेदमस्था स्वतन्त्रा शिल्पजीविनी ।

याऽन्यवेदमस्था परवेदमोपजाविनी स्वतन्त्रा स्वायत्ता एकायत्ता न भवती
त्यर्थ, शिल्प प्रसाधनादि तेन जीवति सा, सह इरमीरण धरते सैरन्ध्री पृषोदरा-
दित्वात् “चतु पथिकलाभिना शीलरूपादिसेविनी । प्रसाधनोपचारज्ञा सैरन्ध्री” इति
कार्य ॥ १ ॥

असिक्न्यन्त पुरप्रेष्या

असिताऽसिक्नि “क् ऋ पलितासितात्” ॥ २ । ४ । ३७ ॥ इति इषां
साधु, अन्त पुरे प्रेष्या नियोज्या ॥ १ ॥

दूतीसचारिके समे ॥ १८५ ॥

दूयते मौख्याद् दूता ‘शीरी-’ ॥ (उणा २०१) ॥ इति कित् व ॥ १ ॥
सचारयति सदेश प्रापयति सचारिका ॥ २ ॥ १८५ ॥

प्रज्ञा प्राज्ञी प्रजानत्या

प्रजानाति प्रज्ञा ॥ १ ॥ सव प्रज्ञायाणि प्राज्ञी ॥ २ ॥

प्राज्ञा तु प्रजयाऽन्विता ।

प्राज्ञाऽस्त्यस्या प्राज्ञा ‘प्रज्ञाश्चद्वा’ ॥ ७ । २ । ३३ ॥ इति ण ॥ १ ॥

स्यादाभीरी महाशुद्धी जातिपुयोगयो समे ॥ १८६ ॥

आभीरजातीया आभीरस्य स्त्री वा आभीरी एव महाशुद्धी, जातिलक्षणो धव-
योगलक्षणो वा डीप्रत्यय, वैश्यभेद एव आभीरो गवायुपजीवी, अयत्र महती
वासो शुद्धा च महाप्रेत्येव भवति ॥ १ ॥ २ ॥ १८६ ॥

पुयुज्याचार्याचार्यानी

पुसा योग पुयुक् तत्र आचार्यस्य भाया आचार्या आचार्यानी “मातुला-
चार्योपाध्यायाद्वा” ॥ २ । ४ । ६३ ॥ इति डी, पक्षे तत्सन्नियोगे आन्धात्,
क्षुभादिवाद् गत्वाभाव ॥ १ ॥ २ ॥

विवाह पाणिपीडनम् ॥ १८१ ॥

पाणिग्रहणमुद्राह उपाद् याम यमावपि ।

दारकर्म परिणय

विवहन विवाह ॥ १ ॥ पाणि पीड्यतेऽस्मिन् पाणिपीडनम् ॥ १८१ ॥

एव पाणिग्रहणम् ॥ २ ॥ ३ ॥ उद्रहामुद्राह ॥ ४ ॥ उपात्परतो याम यमा उपयम
नमुपयाम उपयम “ सनिव्युपायम ” ॥ ५ ॥ ३ ॥ २५ ॥ इति वाऽल् ॥ ५ ॥

६ ॥ दाराणां कम क्रिया दारकर्म ॥ ७ ॥ परिणयन परिणय ॥ ८ ॥

शेष-वाज-

जाम्बूलमालिनीद्वाहे वरयात्रा तु दौर्दुभी ।

गोपाली वणके शान्तियात्रा वरनिमन्त्रणे ।

स्यादिन्द्राणी महे हेलिहल्लुभल्लध्वनि ॥ १ ॥

स्यातु स्वस्त्ययन पूजकलशे मङ्गलाहिम् ।

शान्तिके मङ्गलस्नान वारिपटववारिणा ॥ २ ॥

हस्तलेपे तु करण हस्तवधे तु पीडनम् ।

तच्छदे समवभ्रशो धूलिभक्ते तु वार्तिकम् ॥ ३ ॥

जामाता दुहितु पति ॥ १८२ ॥

जाया प्रजाया मिन्वन्ति तमिति जामाता ‘ जायामिग ’ ॥ (उणा-८६०) ॥

इति’तृ ॥ १ ॥ १८२ ॥

उपपतिस्तु जार स्यात्

उपजात पतिरुपपति ॥ १ ॥ जार्यतेऽनेन, जरयति वा जार ‘ याया

वाया- ’ ॥ ५ ॥ ३ ॥ १३४ ॥ इति घञि साधु ॥ २ ॥

भुजङ्गो गणिकापति ।

भुजङ्गाभ्या नृत्यद्भ्यामिव गच्छति भुजङ्ग, ‘ नाम्नो गम ॥ ५ ॥ ११३१ ॥

इति खङ् ॥ १ ॥

जम्पती दम्पती जायापती भार्यापती समा ॥ १८३ ॥

जाया च पतिश्च जम्पती दम्पती, राजदन्तादित्वाज्जायाशब्दस्य जम् दम् भावो
वा निपात्यते, पक्षे जायापती ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ भाया च पतिश्च भायापती ॥ ४ ॥

१८३ ॥

यौतक युतयोर्देय सुदायो हरण च तत् ।

युतयोवधूवरयोरिदं यौतकम् ॥ १ ॥ सुष्ठु दीयते सुदाम, दाय इत्येके,

यच्छाश्वत --“यौतस्मादि धन दायो दयो दानमुदाहृतम्” इति ॥२॥ दियतेऽनेनेति
हरणम् ॥ ३ ॥

कृताभिषेका महिषी

नृपत्रात्युत्तरत सवध्यते, महादेवीत्वे कृताभिषेका, यथा वासवदत्ता । मल्यते
पूज्यते महिषी “महाविभ्या टित्” ॥ (उणा-५४७) ॥ इतीष ॥ १ ॥

भोगिन्योऽन्या नृपस्त्रिय ॥ १८४ ॥

भोगोऽस्त्यासां भोगिन्य , अन्या पद्मावत्याया ॥ १ ॥ १८४ ॥

सैरन्ध्री याऽन्यवेश्मस्था स्वतन्त्रा शिल्पजीविनी ।

याऽन्यवेश्मस्था परवेश्मोपजाविनी स्वतन्त्रा स्वायत्ता एकायत्ता न भवती
त्यर्थ , शिल्प प्रसाधनादि तेन जीवति सा, सह इरमीरण धरते सैरन्ध्री पृषोदरा-
दित्वात् “चतु पटित्” लाभिज्ञा शीलरूपादिसेविनी । प्रसाधनोपचारज्ञा सैरन्ध्री ” इति
वाक्य ॥ १ ॥

असिकन्यन्त पुरप्रेष्या

असिताऽसिके “क्क पलितासितात्” ॥ २ । ४ । ३७ ॥ इति ङया
साधु , अन्त पुरे प्रेष्या नियोज्या ॥ १ ॥

दूतीसचारिके समे ॥ १८५ ॥

दूयते मौखयाद् दूती ‘ शीरी-” ॥ (उणा २०१) ॥ इति कित् त ॥ १ ॥
सचारयति सदेश प्रापयति सचारिका ॥ २ ॥ १८५ ॥

प्रज्ञा प्राज्ञी प्रजानत्या

प्रजानाति प्रज्ञा ॥ १ ॥ सैव प्रज्ञाद्यणि प्राज्ञी ॥ २ ॥

प्राज्ञा तु प्रज्ञयाऽन्विता ।

प्रज्ञाऽस्त्यस्या प्राज्ञा “प्रज्ञाश्चद्धा” ॥ ७ । २ । ३३ ॥ इति ण ॥ १ ॥

स्यादाभीरी महाशुद्धी जातिपुयोगयो समे ॥ १८६ ॥

आभीरजातीया, आभीरस्य स्त्री वा आभीरी, एव महाशुद्धी, जातिलक्षणो धव-
योगलक्षणो वा टीप्रत्यय वैश्यभेद एव आभीरो गवायुपजीवी अन्यत्र महती
वासी शुद्धा च महाशुद्धेऽप्येव भवति ॥ १ ॥ २ ॥ १८६ ॥

पुयुज्याचार्याचार्यानी

पुसा योग पुयुक् तत्र, आचार्यस्य भाया आचार्या आचार्यानी “मातुला
चार्योपाध्यायाद्वा” ॥ २ । ४ । ६३ ॥ इति ङी , पक्षे तत्सन्निधौ आन्त्यात् ,
शुभादिवाद् णत्वाभाव ॥ १ ॥ २ ॥

मातुलानी तु मातुली ।

अत्राऽपि पुयोगे मातुलस्य भार्या मातुलानी मातुली ॥ १ ॥ २ ॥

उपाध्यायान्युपाध्यायी

पुयोगादुपाध्यायस्य भार्याऽप्युपाध्यायानी, उपाध्यायी ॥ १ ॥ २ ॥

क्षत्रिय्यर्या च शूद्रचपि ॥ १८७ ॥

पुयोगे क्षत्रियस्य भार्या क्षत्रियी ॥ १ ॥ अर्यस्य भार्या अर्या ॥ १ ॥ शूद्रस्य भार्या शूद्री "धवाद योगा-" ॥ २१४१५९ ॥ इति डी ॥ १ ॥ १८७ ॥

स्वत आचार्या शूद्रा च

स्वत पुयोग विना स्त्री आचार्या ॥ १ ॥ शूद्रा अत्राऽऽवेव ॥ १ ॥

क्षत्रिया क्षत्रियाण्यपि ।

स्वत एव स्त्री "अर्यक्षत्रियाद्वा" ॥ २१४१६६ ॥ इति विकल्पेन डी, तत्संनियोगे आनू चान्त, पक्षे आप् ॥ १ ॥ २ ॥

उपाध्याय्युपाध्याया स्यात्

स्वत एव स्त्री, उपेत्य अधीयतेऽस्या इत्युपाध्यायी, उपाध्याया "इडोऽपादाने तु टिद्वा" ॥ ५१३१९९ ॥ इति घनो विकल्पेन दिट्वादेकत्र डी, पक्षे आप् ॥ १ ॥ २ ॥

अर्याऽर्याण्यौ पुन समे ॥ १८८ ॥

स्वत एव ॥ १ ॥ २ ॥ १८८ ॥

दिधिपूस्तु पुनर्भूद्विरूढा

धृष्णोति दिधिपू "धृपेदिधिपदिधापौ च" ॥ (उणा-८४२) ॥ इत्यू, दिधिपूरपि ॥ १ ॥ पुनर्भवति पुनर्भू । द्वौ वारावस्य द्विरूढा सस्कृता 'अक्षता च क्षता चैव पुनर्भू सस्कृता पुन' । मनुस्त्वन्वथाह-

ज्येष्ठाया यद्यनूदाया कयायामुद्यतेऽनुजा ।

सा चाग्नेदिधिपूज्ञया पूषा तु दिधिपूमता ॥ १ ॥ ३ ॥

अस्या दिधिपू पति ।

अस्या पुनर्भवा पति दिधिपूमिच्छत्यात्मनो दिधिपू "अमाव्ययात्" ॥ ३१४१९३ ॥ इति कयन् तत किपि यलोप ॥ १ ॥

स तु द्विजोऽग्नेदिधिपूर्यस्य स्यात् सैव गेहिनी ॥ १८९ ॥

अग्नेऽनन्यभायत्वात् प्रधान दिधिपूर्यस्य सोऽग्नेदिधिपू समासान्तविधेरनित्यत्वात् कच् न भवति, सैवेति पुनर्भूरेव ॥ १ ॥ १८९ ॥

ज्येष्ठेऽनूढे परिवेत्ताऽनुजो दारपरिमृही ।

ज्येष्ठे भ्रातरि अकृतविवाहे कनिष्ठो विवाहाद्वेतो परिवर्ज्य विन्दति परिवेत्ता,
यत्स्मृति - “ येऽप्रजेष्वकल्पेण कुर्वते दारसंग्रहम् ।

इत्यास्ते परिवेत्तार परिवित्तिस्तु पूर्वज ” ॥ १ ॥ इति ।

उपलक्षणं चैतत्, यतोऽग्निहोत्रादावपि परिवेदनव्यवहारोऽस्ति ॥ १ ॥

तस्य ज्येष्ठ परिवित्ति

तस्य परिवेतुर्ज्येष्ठोऽप्रज परिवर्ज्य य विन्दति स परिवित्ति ॥ १ ॥

जाया तु परिवेदिनी ॥ १९० ॥

तस्य परिवेतुजाया परिवर्ज्य विन्दति परिवेदिनी ॥ १ ॥ १९० ॥

वृषस्यन्ती कामुकी स्यात् ।

वृष मैथुनमिच्छति वृषस्यन्ती “ वृषाश्चान्मैथुने स्मोऽत ” ॥ ४ । ३ ।
११४ ॥ १ ॥ कमनशीला कामुकी “ भाजगोण-” ॥ २ । ४ । ३० ॥ इति
रिरसाया डी ॥ २ ॥

इच्छायुक्ता तु कामुका ।

अत्र च रिरसाया अभावादेव ॥ १ ॥

कृतसापत्निकाऽभ्यूढाऽधिविन्ता

कृत सापन्न सपत्नीभावोऽस्या कृतसापत्निना ॥ १ ॥ अवि उपरि उह्यते
द्वितीया अस्या अभ्यूढा ॥ २ ॥ अवि विन्दति अस्यामधिविन्ता ॥ ३ ॥

अथ पतिव्रता ॥ १९१ ॥

एकपत्नी सुचरित्रा साध्वी सती

पतिसेवैव प्रथमस्या पतिव्रता, यत्स्मृति - नास्ति स्त्रीणां पृथग् यज्ञो न
प्रथमिति ॥ १ ॥ १९१ ॥ एक पतिरस्या एकपत्नी “ सप्तत्यादौ ” ॥ २ । ४ । ५० ॥
इति इया साधु ॥ २ ॥ शोभन चरित्रमस्या सुचरित्रा ॥ ३ ॥ साध्वीति पतिसेवा
साध्वी ॥ ४ ॥ अस्ति नित्य भर्तृभक्ता सता ॥ ५ ॥

असतीत्वरी ।

पुश्चली चर्पणी बन्धक्यविनीता च पासुला ॥ १९२ ॥

सैरिणी कुलटा

न सती असती ॥ १ ॥ एतेवशीला इत्वरी ‘ सनाण-’ ॥ ५ । २ । ७७ ॥

इति द्युवर्ण ॥ २ ॥ पुमांस चलगति पुञ्चली ॥ ३ ॥ कपति मनश्चपणि “ कृपेथ
चादे ” ॥ (उणा-६४१) ॥ इति अणि , कस्य चत्वं च, दृषां चपणी ॥ ४ ॥
वप्याति चित्त वधकी “ दृक्- ” ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक ॥ ५ ॥ न विनीता अ
विनीता ॥ ६ ॥ पांसुमालिन्यहेतुरस्त्यस्या पांसुला, सिध्मादित्वाद् ल ॥ ७ ॥ १९२ ॥
स्वयमीरितु शाल्मस्या खैरिणी “ खैरखैर्यक्षोद्दिष्याम् ” ॥ ११२।१५ ॥ इत्यै
त्वम् ॥ ८ ॥ कोलति कुलटा “ कुलित्रिलिभ्या क्तिन् ” ॥ (उणा १६३) ॥ इत्यट्-
कुलान्यटति शील भेतु वा पृषोदरादित्वात् , उरिसत्त लटति इति वा ॥ ९ ॥

शेषश्चात्र-

कुलटार्यां तु दु गृही बधुदा कलकूणिका ।
धपणी लाञ्छनी सण्डशीला मदननाटिका ॥
त्रिलोचना मनोहारी ॥

याति या प्रिय साऽभिसारिका ।

मदनेन मदेन वा या श्लिष्टा प्रियमभिसरति, अभिसारयति वा सा अभि
सारिका, यद्भरत —

दित्वा लज्जाभये श्लिष्टा मदेन मदनेन वा ।

अभिसारयते कान्त सा भवेदभिसारिका” ॥ ११॥११ ॥

वयस्यालि सखी सध्रीची

वयसा तुल्या वयस्या “ हृद्यपद्य ” ॥ ७।१।११ ॥ इति य ॥ १ ॥ अलती
खालि ‘ कृशुकुटि ’ ॥ (उणा ६१९) ॥ इति णिदि ॥ २ ॥ सनुते सखी
“ सनेडखि ” ॥ (उणा-६२५) ॥ ‘ नारीसखी- ’ ॥ २।४।७६ ॥ इति डी
॥ ३ ॥ सहाधति सध्रीची “ अञ्च ” ॥ २।४।३ ॥ इति डी ॥ ४ ॥

अशिश्वी तु शिशु विना ॥ १९३ ॥

नास्ति शिशुरस्या अशिश्वी अशिशो ॥ २।४।८ ॥ इति डा ॥ १॥१९३ ॥

पतिवल्नी जीवत्पति

पतिरस्त्यस्या पतिवल्नी ‘ पतिवल्न्यन्तवत्यौ भायागभिष्यो ” ॥ २।४।५३ ॥
इति डषां साधु ॥ १ ॥ जीवन् पतिरस्या जीवत्पति जीवत्पत्नी अपि ॥ २ ॥

विश्वस्ता विधवा समे ।

विश्वसिति स्म विश्वस्ता ॥ १ ॥ विगतो धनो भर्ता अस्या विधवा ॥ २ ॥

निर्वीरा निष्पतिसुता

निगतौ वीरो पतिपुत्रौ अस्या निर्वीरा अवीराऽपि ॥ १ ॥

जीवत्तोका तु जीवसू ॥ १९४ ॥

जीवत्तोक्मपत्यमस्या जीवत्तोका ॥ १ ॥ जीवा जीयन्ती सू प्रसूतिरस्या जीवसू ॥ २ ॥ १९४ ॥

नश्यत्प्रसूतिका निन्दु

नश्यन्ती व्रियमाणा प्रसूतियस्या सा तथा, निन्दत्यात्मान निन्दु “मृमृतृ” ॥ (उणा ७१६) ॥ इति बहुवचनाद् उ ॥ १ ॥

सश्मश्रुर्नरमालिनी ।

सह श्मश्रुणा वतते सश्मश्रु नरत्वं मरते धारयति नरमालिनी ॥ १ ॥
शेषश्चात्र— पालि सश्मश्रुयोपिति ॥

कात्यायनी त्वर्धवृद्धा कापायवसनाऽधवा ॥ १९५ ॥

कतस्यापत्यमिव कात्यायनी, ऋषिपत्यामारत्वात् त्रिलक्षणेयम्, अर्धं वृद्धा अधवृद्धा, कपायेन रक्त कापाय वसनमस्या कापायवसना, नास्ति धवो अस्या अधवा रण्डेत्यथ ॥ १ ॥ १९५ ॥

श्रवणा भिक्षुकी मुण्डा

शृणोति श्रवणा, ध्रमणाऽपि च ॥ १ ॥ भिक्षणशीला भिक्षु, के, तथा च भिक्षुकी ॥ २ ॥ मुण्ड्यते मुण्डा ॥ ३ ॥

शेषश्चात्र— श्रवणायां भिक्षुणी स्यात् ॥

पोटा तु स्त्री नृलक्षणा ।

पुच्छते सदिलप्यते ह्रीवत्वेन धवि पोटा स्त्री नृलक्षणा इत्युभयव्यञ्जना नपु सकाराया ॥ १ ॥

साधारणस्त्री गणिका वेद्या पण्यपणाङ्गना ॥ १९६ ॥

भुजिष्या लज्जिका रूपाऽऽजीवा

साधारणा चासौ स्त्री च साधारणस्त्री ॥ १ ॥ गणयती वरानी वरौ गणिका, गण पेटकमस्त्यस्या वा ॥ २ ॥ वेदो वेद्यावाटे भवा वेद्या दिगादित्वाद् य वेशेन शोभते इत्येके ॥ ३ ॥ पण्येन पणेन चाङ्गना पण्याङ्गना, पणाङ्गना ॥ ४ ॥ ५ ॥ १९६ ॥ भुज्यते भुजिष्या ‘ रुचिभुजिभ्यां विष्य ’ ॥ (उणा ३८४) ॥ ६ ॥ लज्जति भत्सयते लज्जिका ॥ ७ ॥ रूपेणाऽऽजीवति रूपाजीवा ॥ ८ ॥

शेषश्चात्र— वेद्याया तु खगालिका ।

वारवाणि कामलेया धुद्रा ॥

इति द्युर्गम् ॥ २ ॥ पुमांस चलगति पुथली ॥ ३ ॥ कपति मनश्चपणि “ कृषेश्च
चादे ” ॥ (उणा-६४१) ॥ इति अणि , कस्य चत्वं च, इयां चषणी ॥ ४ ॥
यप्नाति चित्त यधकी “ दृक्-” ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक् ॥ ५ ॥ न विनीता अ
विनीता ॥ ६ ॥ पांमुमालिन्यहेतुरस्त्यस्या पांमुला, सिध्मादित्वाद् ल ॥ ७ ॥ १९२ ॥
स्वयमीरितु शीलम्भस्या खैरिणी “ खैरखैर्यक्षीद्विध्याम् ” ॥ ११२१५ ॥ इत्यै
त्वम् ॥ ८ ॥ कोलति कुलटा “ कुलिविलिभ्या कित् ” ॥ (उणा १४३) ॥ इत्यट्.
कुलान्यटति शील भेतु वा पृषोदरादित्वात् , कुत्सित लटति इति वा ॥ ९ ॥

शेषधात्र-

कुलटायां तु दु श्चो बहुदा कलकूणिका ।
धपणी लाञ्छनी सण्डशीला मदननारिका ॥
त्रिलोचना मनोहारी ॥

याति या प्रिय साऽभिसारिका ।

मदेन मदेन वा या श्लिष्टा प्रियमभिसरति, अभिसारयति वा सा अभि
सारिका, यद्भरत —

“ हित्वा लज्जाभये श्लिष्टा मदेन मदेन वा ।

अभिसारयते कान्त सा भवेदाभिसारिका’ ॥ ११११ ॥

वयस्यालि सखी सध्रीची

वयसा तुल्या वयस्या “ हृद्यपद्य ” ॥ ७११११ ॥ इति य ॥ १ ॥ अलती
खालि ‘ कृशुकुटि ” ॥ (उणा ६१९) ॥ इति णिदि ॥ २ ॥ सनुते सखी
‘ सनेडखि ’ ॥ (उणा-६२५) ॥ ‘ नारीसखी-’ ॥ २१४१७६ ॥ इति डी
॥ ३ ॥ सहासति सध्रीची “ अद्य ” ॥ २१४१३ ॥ इति डी ॥ ४ ॥

अशिथी तु शिशु विना ॥ १९३ ॥

नास्ति शिशुरस्या अशिश्वा अशिश्नो ॥ २१४१८ ॥ इति डी ॥ १११९३ ॥

पतिवत्नी जीवत्पति

पतिरस्त्यस्या पतिवत्नी ‘ पतिवत्न्यन्तवत्यौ भार्यागर्भिण्यो ’ ॥ २१४१५३ ॥
इति इयां साधु ॥ १ ॥ जीवन् पतिरस्या जीवत्पति जीवत्पत्नी अपि ॥ २ ॥

विश्वस्ता विधवा समे ।

विश्वसिति स्म विश्वस्ता ॥ १ ॥ विगतो धवो भर्ता अस्या विधवा ॥ २ ॥

निर्वीरा निष्पतिमुता

निगतौ वीरौ पतिपुत्रौ अस्या निर्वीरा, अवोराऽपि ॥ १ ॥

इति ई ॥७॥ उदके भवा उदम्या “ नाम्नुदकात् ” ॥ ६।३।१२५ ॥ इति य,
उदकमहतीति वा दण्डादित्वाद् य ॥ ८ ॥ ऋतू रजोऽस्या अस्ति ऋतुमती ॥९॥

पुष्पहीना तु निष्कला ॥ १९९ ॥

निगता कला अस्या निष्कला, निष्कान्ता कलाभ्योऽनुद्धिम्य इति वा ॥१॥१९९॥

राका तु सरजा कन्या

गुरुणा लज्जा राति ददाति राका “भीण-” ॥ (उणा-२७) ॥ इति क ॥१॥

स्त्रीधर्म पुष्पमार्तनम् ।

रज

स्त्रीणाधम स्त्रीधर्म ॥१॥ पुष्पत्यनेन वराङ्गमिति पुष्प, पुष्प सुतफलहेतुत्वाद
वा ॥२॥ ऋतुरेव आतवम्, ऋतु स्त्रीरजोऽत्र ऋतौ गभप्रहणकाले भव वा, ऋतु
प्राप्तोऽस्य वा “ ऋत्वादिभ्योऽण् ” ॥ ६।४।१२५ ॥३॥ रज्यतेऽनेन रज स्त्रीबलिङ्ग
“ मिथिरञ्ज्यु-” ॥ (उणा-९७१) ॥ इति किदस् ॥ ४ ॥

तत्कालस्तु ऋतु

तस्य रजस काल समयस्तत्काल इयर्ति ऋतु पुलिङ्ग “अञ्ज्यते कित्”
॥ (उणा-७७७) ॥ इति तुन् ॥ १ ॥

सुरत मोहन रतम् ॥ २०० ॥

सवेशन सप्रयोग सभोगश्च रहो रति ।

ग्राम्यधर्मो निधुवन कामकेलि पशुक्रिया ॥ २०१ ॥

व्यवायो मैथुन

मुख रमन्तेऽत्र, शोभन रत वा सुरतम् ॥ १ ॥ मुह्यन्तीन्द्रियाण्यत्र मोहन-
म् ॥ २ ॥ रमण रतम् ॥ ३ ॥ २०० ॥ सविश्रत्यज्ञान्यत्र सवेशनम् ॥ ४ ॥ सप्र-
योजन सप्रयोग ॥ ५ ॥ सभुज्यते मुखमत्र सभोग ॥ ६ ॥ रहसि जायमानत्वाद्
रह ॥ ७ ॥ रमण रति ॥ ८ ॥ ग्राम्याणामविवेकिना धर्मो ग्राम्यधम ॥ ९ ॥
निधूयन्तेऽज्ञान्यत्र निधुवनम् ॥ १० ॥ कामस्य केलि कामकेलि ॥ ११ ॥ पशुना क्रिया
क्षेत्र पशुक्रिया, पशुधर्मोऽपि ॥ १२ ॥ २०१ ॥ व्यवायन व्यवाय ॥ १३ ॥
मिथुनस्य स्त्रीपुंसयो कम मैथुन, युवादित्वाद् ॥ १४ ॥

स्त्रीपुंसौ द्वन्द्व मिथुन च तत् ।

स्त्री च पुमान् स्त्रीपुंसौ “स्त्रिया पुंसो द्वद्वाच्च” ॥ ७।३।९६ ॥ इत्यत्समा-
सान्त ॥ १ ॥ द्वौ द्वौ द्वद्वा ‘द्वद्वा वा’ ॥ ७।४।८२ ॥ इति निपात्यते ॥२॥ मेयते

वारवधू पुन ।

सा वारमुण्या

सा वेश्या वारे सेवाक्रमे नियुक्ता वधू स्त्री वारवधू ॥ १ ॥ वारे सेवाक्रमे
मुल्या वारमुण्या ॥ २ ॥

अथ चुदी कुट्टी शम्भली समा ॥१९७॥

चुड हावकरणे चुडति चुदी पृषोदरादित्वात्, देस्योऽयमित्यन्ये ॥ १ ॥
कुट्टयति कुट्टनी "रम्यादिभ्य कर्तरि" ॥५१३१२६॥ इत्यनट् ॥ २ ॥ श
धेयोऽभलते दिनस्त्रि शम्भली, शम्भ धेयोयुक्त लाति वा ॥ ३ ॥ १९७ ॥

पोटा वोटा च चेटी च दासी च कुटहारिका ।

पुटति अधमेन सरिलप्यति पोटा, अपादित्वाद् वत्वे वोटा ॥ १ ॥ २ ॥ चेटति
चेटी ॥ ३ ॥ दासते दसते वा दासी ॥ ४ ॥ कुट घट हरति कुटहारिका ॥ ५ ॥
शेषश्चात्र-चेट्या गणेरुका ॥

वडवा कुम्भदासी च ॥

नमा तु कोटवी

न वस्ते "दिननम्र" ॥ (उणा २६८) ॥ इति ने निपातनाद् नमा, विवक्षा
योपिद् मुक्तकेशीत्यागम, नमिकाऽपि ॥ १ ॥ कोटेन लज्जावशात् कुटिलत्वेन वेति
याति कोटवी "क्वचित्" ॥५१११७१॥ इति ड, कुटतीति वा "कैरवभैरव" ॥
(उणा ५१९) ॥ इति निपात्यते ॥ २ ॥

वृद्धा पलिकनी

पलिता पलिकनी "क्व पलिता-" ॥२१४३७॥ इति डया साधु ॥१॥ ,

अथ रजस्रला ॥ १९८ ॥

पुष्पवत्यधिरात्रेयी स्त्रीधर्मिणी मलिन्यवी ।

उदक्या ऋतुमती च

रजोऽस्त्यस्या रजस्रला, कृष्यादित्वाद् बलच् ॥ १ ॥ १९८ ॥ मतौ पुष्पवती
"पुष्पिता इति माला ॥२॥ अति भूमावित्यधि 'तृधम्य-' ॥ (उणा-६११) ॥
इति इ, अधोदेशश्च न धीयते मनोऽस्यामिति वा ॥ ३ ॥ आत्रायते आत्रेयी
"य ण्वात्" ॥ ५११२८ ॥ गौरादित्वाद् डी, अत्रैरपत्यमित्येके ॥ ४ ॥
स्त्रीधर्मा रजोऽस्त्यस्या स्त्रीधर्मिणी ॥ ५ ॥ मलोऽस्त्यस्या मलिनी गौरादित्वाद्
रजस्रलामां डी ॥६॥ अयते रक्षयत् अवी वृस्तृतन्दि-" ॥ (उणा-७११) ॥

इति ई ॥७॥ उदके भवा उदक्या “ नाम्मुदकात् ” ॥ ६।३।१२५ ॥ इति य,
उदकमहतीति वा दण्डादित्वाद् य ॥ ८ ॥ ऋतू रजोऽस्या आसि ऋतुमती ॥९॥

पुष्पहीना तु निष्कला ॥ १९९ ॥

निगता कला अस्या निष्कला, निष्कान्ता कलाभ्योऽनुदिभ्य इति वा ॥१॥१९९॥

राका तु सरजा कन्या

गुरुणा लज्जां राति ददाति राका “भीण-” ॥ (उणा-२७) ॥ इति क ॥१॥

स्त्रीधर्म पुष्पमार्तवम् ।

रज

स्त्रीणाधर्म स्त्रीधर्म ॥१॥ पुष्पत्यनेन वराङ्गमिति पुष्प, पुष्प सुतफलहेतुत्वाद्
वा ॥२॥ ऋतुरेव आर्तवम्, ऋतु स्त्रीरजोऽत्र ऋतौ गभप्रहणकाले भव वा, ऋतु
प्राप्तोऽस्य वा “ ऋत्वादिभ्योऽण् ” ॥ ६।४।१२५ ॥ ३ ॥ रज्यतेऽनेन रज स्त्रीवल्लिङ्ग
“ मिथिरञ्ज्यु-” ॥ (उणा-९७१) ॥ इति किदस् ॥ ४ ॥

तत्कालस्तु ऋतु

तस्य रजस काल समयस्तत्काल, इयर्ति ऋतु पुलिङ्ग “अञ्ज्यर्तं कित्”
॥ (उणा-७७७) ॥ इति तुन् ॥ १ ॥

सुरत मोहन रतम् ॥ २०० ॥

सवशन सप्रयोग समोगश्च रहो रति ।

ग्राम्यधर्मो निधुवन कामकेलि पशुक्रिया ॥ २०१ ॥

व्यवायो मैथुन

सुख रमन्तेऽत्र, शोभन रत वा सुरतम् ॥ १ ॥ सुश्रान्तीन्द्रियाण्यत्र मोहज-
म् ॥ २ ॥ रमण रतम् ॥ ३ ॥ २०० ॥ सविश-ल्लङ्घन्यत्र सवेशनम् ॥ ४ ॥ सप्र-
योजन सप्रयोग ॥ ५ ॥ सभुज्यते सुखमत्र समोग ॥ ६ ॥ रहसि जायमानत्वाद्
रह ॥ ७ ॥ रमण रति ॥ ८ ॥ ग्राम्याणामविवेकिना धर्मो ग्राम्यधर्म ॥ ९ ॥
निधूयन्तेऽज्ञान्यत्र निधुवनम् ॥ १० ॥ कामस्य केलि कामकेलि ॥ ११ ॥ पशूना क्रिया
कैश पशुक्रिया, पशुधर्मोऽपि ॥ १२ ॥ २०१ ॥ व्यवायन व्यवाय ॥ १३ ॥
मिथुनस्य स्त्रीपुसयो कम मैथुन युवादित्वाद् ॥ १४ ॥

स्त्रीपुसौ द्वन्द्व मिथुन च तत् ।

स्त्री च पुमा-च स्त्रीपुसौ, स्त्रिया पुसौ द्व-द्वाच्च ॥ ७।३।१६ ॥ इत्यल्पा-
सान्त ॥ १ ॥ द्वौ द्वौ द्व-द्व “द्व-द्व वा” ॥ ७।४।८२ ॥ इति निपात्यते ॥२॥ मेघते।

वारवधू पुन ।

सा वारमुल्या

सा वेश्या वारे सेवाकमे नियुक्ता वधू स्त्री वारवधू ॥ १ ॥ वारे सेवाकमे मुल्या वारमुल्या ॥ २ ॥

अथ चुन्दी कुट्टनी शम्भली समा ॥१९७॥

चुङ्ग हावकरणे चुङ्गति चुन्दी धृषोदरादित्वात्, देश्योऽयमित्यन्ये ॥ १ ॥ कुट्टयति कुट्टनी “रम्यादिभ्य कर्तरि” ॥५।३।१२६॥ इत्यनङ् ॥ २ ॥ श धेयो, भलते दिनस्ति शम्भली, शम्भ धेयोयुक्त लाति वा ॥ ३ ॥ १९७ ॥

पोटा वोटा च चेटी च दासी च कुटहारिका ।

पुटति अधमेन सरिलप्यति पोटा, जपादित्वाद् बत्वे वोटा ॥ १ ॥ २ ॥ चेति चेटी ॥ ३ ॥ दासते दस्यते वा दासी ॥ ४ ॥ कुट घट हरति कुटहारिका ॥ ५ ॥ शेषश्चात्र-चेट्या गणेरुका ॥

वडवा कुम्भदासी च ॥

नमा तु कोटवी

न वस्ते “दिननम” ॥ (उणा २६८) ॥ इति ने निपातनाद् नमा, विवस्त्रा योपिद् मुक्तकेशीत्यागम, नमिकाऽपि ॥ १ ॥ कोटेन लज्जावशात् कुटिलत्वेन वेति याति कोटवी “क्वचित्” ॥५।१।१७१॥ इति ड, कुटतीति वा “कैरवभैरव” ॥ (उणा ५१९) ॥ इति निपात्यते ॥ २ ॥

वृद्धा पलिकनी

पलिता पलिकनी ‘क्व पलिता-’ ॥२।४।३७॥ इति ङया साधु ॥१॥

अथ रजखला ॥ १९८ ॥

पुष्पवत्यधिरात्रेयी स्त्रीधर्मिणी मलिन्यवी ।

उदक्या ऋतुमती च

रजोऽस्त्यस्या रजखला कृष्यादित्वाद् वलच् ॥ १ ॥ १९८ ॥ मतौ पुष्पवती “पुष्पिता” इति माला ॥२॥ अस्ति भूमावित्यधि ‘तृध्रम्य-’ ॥ (उणा-६११) ॥ इति इ अधादेशश्च न धीयते मनोऽस्यामिति वा ॥ ३ ॥ आत्रायते आत्रेयी ‘य एच्चात्’ ॥ ५।१।२८ ॥ गौरादित्वाद् डी, अत्रेरपत्यमित्येके ॥ ४ ॥ स्त्रीधर्मो रजोऽस्त्यस्या स्त्रीधर्मिणी ॥ ५ ॥ मनोऽस्त्यस्या मलिनी गौरादित्वाद् रजखलायां डी ॥६॥ अव्यते रक्षयते अत्री तृस्तुतद्भि-’ ॥ (उणा-७११) ॥

इति ई ॥७॥ उदके भवा उदक्या “ नाम्नुदकात् ” ॥ ६।३।१२५ ॥ इति य,
उदकमहतीति वा दण्डादित्वाद् य ॥ ८ ॥ ऋतुरजोऽस्या अस्ति ऋतुमती ॥९॥

पुष्पहीना तु निष्कला ॥ १९९ ॥

निर्गता कला अस्या निष्कला, निष्कान्ता कलाभ्योऽगुद्विभ्य इति वा ॥१॥१९९॥

राका तु सरजा कन्या

गुरूणा लज्जां राति ददाति राका “ भीष्म-” ॥ (उणा-२७) ॥ इति क ॥१॥

स्त्रीधर्मं पुष्पमार्तवम् ।

रज

स्त्रीणा धर्म स्त्रीधर्म ॥१॥ पुष्पत्यनेन वराङ्गमिति पुष्प, पुष्प सुतफलहेतुत्वाद्
वा ॥२॥ ऋतुरेव आतधम्, ऋतु स्त्रीरजोऽत्र ऋतौ गभप्रहणकाले भव वा, ऋतु
प्राप्तोऽस्य वा “ ऋत्वादिभ्योऽण् ” ॥ ६।४।१२५ ॥ ३ ॥ रज्यतेऽनेन रज स्त्रीवल्लिङ्ग
“ मिथिरञ्ज्यु-” ॥ (उणा-१७१) ॥ इति किदस् ॥ ४ ॥

तत्कालस्तु ऋतु

तस्य रजस काल समयस्तराल, इयति ऋतु पुलिङ्ग “ अञ्ज्यर्तं कित् ”
॥ (उणा-७७७) ॥ इति तुन् ॥ १ ॥

सुरत मोहन रतम् ॥ २०० ॥

सवेशन सप्रयोग सभोगश्च रहो रति ।

ग्राम्यधर्मो निधुवन कामकेलि पशुक्रिया ॥ २०१ ॥

व्यवायो मैथुन

सुख रमन्तेऽत्र, शोभन रत वा सुरतम् ॥ १ ॥ मुह्यन्तीन्द्रियाण्यत्र मोहन-
म् ॥ २ ॥ रमण रतम् ॥ ३ ॥ २०० ॥ सविशत्यङ्गान्यत्र सवेशनम् ॥ ४ ॥ सप्र-
योजन सप्रयोग ॥ ५ ॥ सभुज्यते सुखमत्र सभोग ॥ ६ ॥ रहसि जायमानत्वाद्
रह ॥ ७ ॥ रमण रति ॥ ८ ॥ ग्राम्याणामविवेकिना धर्मो ग्राम्यधर्म ॥ ९ ॥
निधूयतेऽत्रायत्र निधुवनम् ॥ १० ॥ कामस्य केलि कामकेलि ॥ ११ ॥ पशूना क्रिया
वेष्टा पशुक्रिया, पशुधर्मोऽपि ॥ १२ ॥ २०१ ॥ व्यवायन व्यवाय ॥ १३ ॥
मिथुनस्य स्त्रीपुसयो कम मैथुन, युवादित्वादण् ॥ १४ ॥

स्त्रीपुसौ द्वन्द्व मिथुन च तत् ।

स्त्री च पुमाश्च स्त्रीपुसौ ‘ व्रिया पुसौ द्वद्वाच् ’ ॥ ७।३।१६ ॥ इत्यत्समा-
सान्त ॥ १ ॥ द्वौ द्वौ द्वद्वा ‘ द्वद्वा ’ ॥ ७।४।८२ ॥ इति निपात्यते ॥ २ ॥ मेथते।

वारवधू पुन ।

सा वारमुल्या

सा वेश्या वारे सेवाक्रमे नियुक्ता वधू स्त्री वारवधू ॥ १ ॥ वारे सेवाक्रमे
मुल्या वारमुल्या ॥ २ ॥

अथ चुदी कुट्टनी शम्भली समा ॥१९७॥

चुद्वा हावकरणे चुद्वाति चुदी कृपोदरादित्वात्, देशयोऽयमित्यन्ये ॥ १ ॥
कुट्टयति कुट्टनी “ रम्यादिभ्य कर्तरि ” ॥५॥३॥१२६ ॥ हलन्द् ॥ २ ॥ श
धेयो भलते दिनस्ति शम्भली, शम्भ धेयोयुक्त लाति वा ॥ ३ ॥ १९७ ॥

पोटा वोटा च चेटी च दासी च कुट्टहारिका ।

पुनति अधमेन सरिलप्यति पोटा, जपादित्वाद् वत्वे वोटा ॥ १ ॥ २ ॥ चेत्ति
चेटी ॥ ३ ॥ दासते दस्यते वा दासी ॥ ४ ॥ कुट्ट घट हरति कुट्टहारिका ॥ ५ ॥
शेषश्चात्र-चेट्या गणेरुका ॥

वडवा कुम्भदासी च ॥

नम्मा तु कोटवी

न वस्ते “ दिननम ” ॥ (उणा २६८) ॥ इति ने निपातनाद् नम्मा, विवस्त्रा
योपिद् मुक्तकेशीत्यागम, नमिष्ठाऽपि ॥ १ ॥ कोटेन लज्जावशात् कुटिलत्वेन वेति
याति कोटवी “ कचित् ” ॥५॥१॥१७१ ॥ इति ड, कुटतीति वा “ कैरवभैरव ” ॥
(उणा ५१९) ॥ इति निपात्यते ॥ २ ॥

वृद्धा पलिकनी

पलिता पलिक्नी ‘ वन पलिता-’ ॥२॥४॥३७॥ इति डया साधु ॥१॥ ,

अथ रजस्वला ॥ १९८ ॥

पुष्पवत्यधिरात्रेयी स्त्रीधर्मिणी मलिन्यवी ।

उदक्या ऋतुमती च

रजोऽस्त्यस्या रजस्वला, कृष्यादित्वाद् वलच् ॥ १ ॥ १९८ ॥ मतौ पुष्पवती
‘ पुष्पिता’ इति माला ॥ २ ॥ अति भूमावित्याधि ‘ तृभ्रभ्य-’ ॥ (उणा-६११) ॥
इति इ अघोदेशश्च न धीयते मनोऽस्यामिति वा ॥ ३ ॥ आत्रायते आत्रेयी
‘ य एचात् ’ ॥ ५॥१॥२८ ॥ गौरादित्वाद् डी अत्रेरपत्यमित्येके ॥ ४ ॥
स्त्रीधर्मो रजोऽस्त्यस्या स्त्रीधर्मिणी ॥ ५ ॥ मनोऽस्त्यस्या मलिनी गौरादित्वाद्
रजस्वलामां डी ॥ ६ ॥ अव्यते रक्षयते अवी तृस्तृत्तन्दि- ॥ (उणा-७११) ॥

इति ई ॥७॥ उदके भवा उदक्या “ नाम्नुदकात् ” ॥ ६।३।१२५ ॥ इति य,
उदकमहतीति वा दण्डादित्वाद् य ॥ ८ ॥ ऋतू रजोऽस्या अस्ति ऋतुमती ॥९॥

पुष्पहीना तु निष्फला ॥ १९९ ॥

निगता कला अस्या निष्फला, निष्फान्ता कलाभ्योऽनुद्धिभ्य इति वा ॥१॥१९९॥

राका तु सरजा कन्या

गुरुणा लज्जा राति ददाति राका “भीण-” ॥ (उणा-२७) ॥ इति क ॥१॥

स्त्रीधर्म पुष्पमार्तम् ।

रज

स्त्रीणाधम स्त्रीधम ॥१॥ पुष्पत्यनेन वराङ्गमिति पुष्प, पुष्प सुतफलहेतुत्वाद्
वा ॥२॥ ऋतुरेव आतवम्, ऋतु स्त्रीरजोऽत्र ऋतौ गभप्रहणकाले भव वा, ऋतु
प्राप्तोऽस्य वा “ ऋत्वादिभ्योऽण् ” ॥६।४।१२५॥३॥ रज्यतेऽनेन रज स्त्रीबलिङ्ग^१
“ मिथिरञ्ज्यु-” ॥ (उणा-९७१) ॥ इति किदस् ॥ ४ ॥

तरङ्गालस्तु ऋतु

तस्य रजस काल समयस्तत्काल इयति ऋतु पुलिङ्ग “अञ्ज्यतं कित्”^२
॥ (उणा-७७७) ॥ इति तुन् ॥ १ ॥

सुरत मोहन रतम् ॥ २०० ॥

सवशन सप्रयोग सभोगश्च रहो रति ।

ग्राम्यधर्मो निधुवन कामकेलि पशुक्रिया ॥ २०१ ॥

व्यवायो मैथुन

सुख रमन्तेऽत्र, शोभन रत वा सुरतम् ॥ १ ॥ सुहृन्तीन्द्रियाण्यत्र मोहन
म् ॥ २ ॥ रमण रतम् ॥ ३ ॥ २०० ॥ सविशालज्ञान्यत्र सवेशनम् ॥ ४ ॥ सप्र
योजन सप्रयोग ॥ ५ ॥ समुज्यते सुगमत्र सभोग ॥ ६ ॥ रहसि जायमानत्वा
रह ॥ ७ ॥ रमण रति ॥ ८ ॥ ग्राम्याणामविवेकिना धर्मो ग्राम्यधर्म ॥ ९ ॥
निधूयन्तेऽज्ञान्यत्र निधुवनम् ॥१०॥ कामस्य केति कामकेलि ॥११॥ पशूना क्रिय
वैद्य पशुक्रिया, पशुधर्मोऽपि ॥ १२ ॥ २०१ ॥ व्यवायन व्यवाय ॥ १३ ॥
मिथुनस्य स्त्रीपुंसयो कम मैथुन युवादित्वाद् ॥ १४ ॥

स्त्रीपुसौ द्वन्द्व मिथुन च तत् ।

स्त्री च पुमाश्च स्त्रीपुसौ ‘द्विया पुसौ द्वद्वाच्च’ ॥ ७।३।९६ ॥ इत्यत्सम
सान्त ॥ १ ॥ द्वौ द्वौ द्वद्वा “द्वद्वा” ॥ ७।४।८२ ॥ इति निपात्यते ॥२॥ मेय

वारवधू पु ।

सा वारमुखा

सा वेद्या वारे सेवाम्ने णिगुक्ता यधू श्री वारवधू ॥ १ ॥ वारे सेवाम्ने
मुखा वारमुखा ॥ २ ॥

अथ चुदी कुटनी शम्भली समा ॥१९७॥

पुट्ट हावकरणे पुट्टति चुदी धृषोदरादित्वात्, देशोऽयमित्यन्ये ॥ १ ॥
पुट्टयति पुट्टी " रम्यादिभ्य कतरि " ॥५।३।१२६ ॥ इत्यनद् ॥ २ ॥ श
धेयो, भलते दिनस्ति शम्भली, शम्भ धेयोयुक्त लाति वा ॥ ३ ॥ १९७ ॥

पोटा वोटा च चेटी च दासी च कुटहारिका ।

पुट्टति अधमेन सरिप्यति पोटा, जपादित्वाद् वत्वे वोटा ॥ १ ॥ २ ॥ चेटति
चेटी ॥ ३ ॥ दासते दस्यते वा दासी ॥ ४ ॥ कुट घट हरति कुटहारिका ॥ ५ ॥

शेष-आत्र-चेट्या गणेरुका ॥

वडवा कुम्भदासी च ॥

नमा तु कोटवी

न वस्ते " दिननम " ॥ (उणा २६८) ॥ इति ने निपातनाद् नमा, विवस्त्रा
योपिद् मुक्तकेशीत्यागम, नमिकाऽपि ॥ १ ॥ कोटेन लज्जावशात् कुटिलत्वेन वेति
याति कोटवी " कचित् " ॥५।१।१७१ ॥ इति ड, कुटतीति वा " कैरवभैरव " ॥
(उणा ५१९) ॥ इति निपात्यते ॥ २ ॥

वृद्धा पलिकनी

पलिता पलिकनी ' वन पलिता- " ॥२।४।३७॥ इति डया साधु ॥१॥

अथ रजस्वला ॥ १९८ ॥

पुष्पवत्यधिरात्रेयी स्त्रीधर्मिणी मलिन्यवी ।

उदक्या ऋतुमती च

रजोऽस्त्यस्या रजस्वला, कृष्यादित्वाद् वलच् ॥ १ ॥ १९८ ॥ मती पुष्पवती
" पुष्पिता " इति माला ॥२॥ अस्ति भूमावित्यधि " तृभ्रम्य- " ॥ (उणा-६११) ॥
इति इ, अधादेशश्च न धीयते मनोऽस्यामिति वा ॥ ३ ॥ आत्रायते आत्रेयी
" य एषात् " ॥ ५।१।२८ ॥ गौरादित्वाद् डी, आत्रेयस्यमित्येके ॥ ४ ॥
स्त्रीधर्मो रजोऽस्त्यस्या स्त्रीधर्मिणी ॥ ५ ॥ मलोऽस्त्यस्या मलिनी गौरादित्वाद्
रजस्वलायां डी ॥६॥ अव्यते रक्षते अवी वृत्तुतन्त्रि- " ॥ (उणा-७११) ॥

इति इ ॥७॥ उदके भवा उदक्या “ नाम्नुदकात् ” ॥ ६।३।१२५ ॥ इति य ,
उदकमहतीति वा दण्डादित्वाद् य ॥ ८ ॥ ऋतू रजोऽस्या अस्ति ऋतुमती ॥९॥

पुष्पहीना तु निष्कला ॥ १९९ ॥

निगता कला अस्या निष्कला, निष्प्रान्ता कलाभ्योऽनुद्धिम्य इति वा ॥१॥१९९॥

राका तु सरजा कन्या

गुरुणां रज्ज्वां रति ददाति राका “भीण-” ॥ (उणा-२७) ॥ इति क ॥१॥

स्त्रीधर्म पुष्पमार्तनम् ।

रज

स्त्रीणां धर्म स्त्रीधर्म ॥१॥ पुष्पत्यनेन वराहमिति पुष्प, पुष्प सुतफलहेतुत्वाद्
वा ॥२॥ ऋतुरेव आर्तवम्, ऋतु स्त्रीरजोऽत्र ऋतौ गभप्रहणशाले भव वा, ऋतु
प्राप्तोऽस्य वा “ ऋत्वादिभ्योऽण् ” ॥ ६।४।१२५ ॥ ३ ॥ रज्यतेऽनेन रज स्त्रीबलिह
“ मिथिरज्ज्यु-” ॥ (उणा-९७१) ॥ इति किदस् ॥ ४ ॥

तत्कालस्तु ऋतु

तस्य रजस काल समयस्तत्काल, इयति ऋतु पुलिह “अज्ज्यत कि”
॥ (उणा-७७७) ॥ इति तुन् ॥ १ ॥

सुरत मोहन रतम् ॥ २०० ॥

सवेशन सप्रयोग सभोगश्च रहो रति ।

ग्राम्यधर्मो निधुवन कामकेलि पशुक्रिया ॥ २०१ ॥

व्यवायो मैथुन

सुख रमतेऽत्र, शोभन रत वा सुरतम् ॥ १ ॥ सुगन्तीद्रियाण्यत्र मोहन-
म् ॥ २ ॥ रमण रतम् ॥ ३ ॥ २०० ॥ सविशाल्यज्ञान्यत्र सवेशनम् ॥ ४ ॥ सप्र-
योगन सप्रयोग ॥ ५ ॥ समुज्यते सुगमत्र सभोग ॥ ६ ॥ रहसि जायमानत्वाद्
रह ॥ ७ ॥ रमण रति ॥ ८ ॥ ग्राम्याणामविनेकिना धर्मा ग्राम्यधर्म ॥ ९ ॥
निधूय तेऽष्टायत्र निधुवनम् ॥ १० ॥ कामस्य केलि कामकेलि ॥ ११ ॥ पशूनां क्रिया
क्रेष्टा पशुक्रिया, पशुधर्माऽपि ॥ १२ ॥ २०१ ॥ व्यवायन व्यवाय ॥ १३ ॥
मिथुनस्य स्त्रीपुंसयोः कम मैथुन, युवादित्वाद् ॥ १४ ॥

स्त्रीपुंसौ द्वन्द्व मिथुन च तत् ।

स्त्री च पुमान् स्त्रीपुंसौ, ‘स्त्रिया पुंसो द्व-द्वय’ ॥ ७।३।९६ ॥ इत्यत्रामा-
सान्त ॥ १ ॥ द्वौ द्वौ द्व-द्व “द्व-द्वय” ॥ ७।४।८२ ॥ इति निपात्यते ॥२॥ मेथते

सगच्छते मिथुनम् “ पिशिमिधि-” ॥ (उणा-२९०) ॥ इति किदुन ॥ ३ ॥

अन्तर्वत्नी गुर्विणी स्याद्गर्भवत्युदरिण्यपि ॥ २०२ ॥

आपन्नसत्त्वा गुर्वी च

अन्तर्विद्यतेऽभ्यामन्तवत्नी “ पतिवत्यन्तवत्यौ ” ॥ २१४५३ ॥ इति दृषां साधु ॥ १ ॥ गुरुगर्भाऽस्त्यस्या गुर्विणी, शिखादित्वादिनि पृथोदरादित्वात् साधु “ भ्वादेनामिजो-” ॥ २११६३ ॥ इति दीघस्यानित्यत्वेन ज्ञापितत्वात्, अवश्यं गुर्वीति गर्भपालनायेति वा ॥ २ ॥ गर्भोऽस्त्यस्या गृभवता, एवमुदरिणा ॥ ३ ॥ ४ ॥ २०२ ॥ आपन्नं गृहीतं सत्त्वं गर्भोऽनया आपन्नसत्त्वा ॥ ५ ॥ गुर्वी गृभवत्त्वात् ॥ ६ ॥

श्रद्धालुर्दोहदाऽन्विता ।

श्रद्धाशीला श्रद्धालु “ शीङ्श्रद्धा ” ॥ ५१२१३७ ॥ इत्यालु ॥ १ ॥ दोहदं गर्भिण्या अभिलापस्तेनाऽन्विता ॥ २ ॥

विजाता च प्रजाता च जाताऽपत्या प्रसूतिका ॥ २०३ ॥

विजायते स्म विजाता, एव प्रजाता ॥ १ ॥ २ ॥ जातमपर्यमस्या जाताऽपत्या ॥ ३ ॥ प्रसूते स्म प्रसूता सैव प्रसूतिका, प्रजाता सूतिरस्या वा ॥ ४ ॥ २०३ ॥

गर्भस्तु गरभो भ्रूणो दोहदलक्षणं च स ।

गीर्यते गर्भं “ गृदूरमि ” ॥ (उणा ३२७) ॥ इति भ ॥ १ ॥ “ कृशृणु ” (उणा ३२९) ॥ इत्यभे गरभ ॥ २ ॥ भ्रियते कुक्षौ भ्रूण “ भ्रूणतृण ” ॥ (उणा १८६) ॥ इति णे निपात्यते ॥ ३ ॥ दोहदो लक्षणं चिह्नमस्य दोहदलक्षणं क्लीबलिङ्गं ॥ ४ ॥

गर्भाशयो जरायूल्बे

गर्भं आशेतेऽत्र गर्भाशय ॥ १ ॥ जरामेति जरायु, पुलिङ्ग “ कृवापाजि ” (उणा १) ॥ इत्युण् ॥ २ ॥ अलत्यावृणोति उल्बं पुक्लीबलिङ्गं, “ शल्यलेख्यात् ” ॥ (उणा ३१९) ॥ इति व ॥ ३ ॥

कललोल्वे पुनः समे ॥ २०४ ॥

कलयति कललं पुक्लशोणितसमवाय “ मृदिकदि ” ॥ (उणा ४६५) ॥ इत्यल, के ललतीति वा अलत्यूल्वं पुक्लीबलिङ्गौ ॥ १ ॥ २ ॥ २०४ ॥

दोहदं दौर्हदं श्रद्धा लालसा

द्वे हृदये अत्र दोहदं पुक्लीबलिङ्गं पृथोदरादित्वात् दोहमिच्छापूरणं ददाति वा ॥ १ ॥ अभिलापान्तरेण दुष्टं हृदयं दुर्हृदयं तस्य भावः क्रमः वा दौर्हदं, युवादित्वादण्,

अहुत्वाद् “हृद्गसिधो” ॥ ७।४।२५ ॥ इत्युत्तरपदस्य न वृद्धिः ॥ २ ॥
 भद्रान् भद्रा ॥ ३ ॥ मृगं लभन लालमा पुश्चालिङ्ग । अमरस्तु “दोहदमिच्छाम्,
 इच्छातिरेकं तु लालमाम्” आह ॥ ४ ॥

सूतिमासि तु वैजनन

सूते प्रसवस्य मासस्तत्र “दशमे मासि सूते वै” इति ध्रुते,

“नवमे दशमे चाऽपि प्रसवे सूतिमार्हतै ।

नि मायते बाण इव यन्त्रन्धिद्रेण स ज्वर ” ॥ १ ॥

इति स्मृतेश्च नवमो दशमो वा मासः । विजनने भवो वैजनन ॥ १ ॥

विजनन प्रसव

विजयत विजननम् ॥ १ ॥ प्रसवन प्रसव ॥ २ ॥

नन्दन पुन ॥ २०५ ॥

उद्धहोऽङ्गात्मजः सूनुस्तनयो दारकः सुतः ।

पुत्र

नन्दयति नन्दन “नद्यादिभ्यः” ॥ ५।१।५२ ॥ इत्यन ॥ १ ॥ २०५ ॥
 उद्धहत्युद्धह ॥ २ ॥ अङ्गादात्मनश्च जायतेऽङ्गजः, आत्मजः “अजाते - ”
 ॥ ५।१।१७० ॥ इति ड ॥ ३ ॥ ४ ॥ सूयते सूनु ‘सुव क्ति’ ॥ (उणा ७८८) ॥
 इति नु ॥ ५ ॥ तनोति कुल तनय ‘कुयुवाञि’ ॥ (उणा-३६५) ॥ इत्यय ॥
 ६ ॥ दारयति दुःख दारकः ॥ ७ ॥ मुनोति सुतः ‘सुसितनि’ ॥ (उणा-२०३) ॥
 इति क्ति त ॥ ८ ॥ पुनाति, पवते वा पितृपूतिमिति पुत्रादौ निपातनात् पुनः,
 यदाहुः - “पूतीति नरकस्यास्या दुःखं च नरकं चिदु” इति, पुत्राभ्यो नरकात्
 जायते इति वा । यन्मनु —

“पुत्राभ्यो नरकाद् यस्मात् पितरः प्रायते सुतः ।

तस्मात् पुनः इति प्रोक्तं स्वयमेव स्वयम्भुवा” ॥ १ ॥ इति ।

“स्वापास्तान्न क” ॥ ५।१।१४२ ॥ ९ ॥

शेषदान-पुत्रे तु कुलधारकः ॥

सदायादौ द्वितीयः ॥

दुहितरि स्त्रीत्वे

नन्दनादयः शब्दाः स्त्रीत्वे वतमाना दुह्यतेऽनया जामाता दुहिता “त्वष्टृक्षत्”
 ॥ (उणा ८६५) ॥ इति साधु, तस्या दुहितरि वतन्ते तेन नन्दनादिभ्यः “आत्”
 ॥ २।४।१८ ॥ इत्यापि नन्दना ॥ १ ॥ उद्धहा ॥ २ ॥ अङ्गजा ॥ ३ ॥ आत्मजा

॥ ४ ॥ सूनु ॥ ५ ॥ ताया ॥ ६ ॥ दारिका ॥ ७ ॥ मुता ॥ ८ ॥ पुत्राद् गौरादित्वाद्
ह्या पुत्रीति ॥ ९ ॥

शेषधान- पुत्र्यां धीदा समर्धुमा ।

देहसंचारिणी चापि ॥

तोकपत्यप्रसूतय ॥ २०६ ॥

तुक् प्रजोभयो

उभयो - पुत्रे, दुहितरि च, तौति हिनस्ति दु ख तोक "भीष्" ॥ (उणा
२१) ॥ इति क ॥ १ ॥ न पतन्ति येन जातेन पूर्वजास्तदपत्य "नजो हलिपते"
॥ (उणा ३५८) ॥ इति य ॥ २ ॥ प्रसूयतेऽमौ प्रसूति ॥ ३ ॥ २०६ ॥ तौताति
तुक् "तो किद्" ॥ (उणा ८६९) ॥ ४ ॥ प्रजायते प्रजा ॥ ५ ॥

शेषधान- अपत्ये सन्ताप्तसन्तती ॥

आत्रीयो आतृव्यो आतुरात्मजे ।

आतुरपत्य आत्रीय "इय खमुध" ॥ ६ । १ । ८९ ॥ इतीय ॥ १ ॥
"आतुर्य" ॥ ६ । १ । ८८ ॥ इति व्ये आतृव्य ॥ २ ॥

खस्त्रीयो भागिनेयश्च जामेय कुतपश्च स ॥ २०७ ॥

खसुरपत्य खस्त्रीय "ईय खमुध" ॥ ६ । १ । ८९ ॥ १ ॥ भागिन्या
अपत्य भागिनेय "इयाप्सूड" ॥ ६ । १ । ७० ॥ इत्येयण् ॥ २ ॥ जामेरपत्य जामेय
"इतोऽनिज" ॥ ६ । १ । ७२ ॥ इत्येयण् ॥ ३ ॥ कुत सौत्र, कोतति कुतप
"भुजिकुति" ॥ (उणा ३०५) ॥ इति किदप ॥ ४ ॥ २०७ ॥

नप्ता पौत्र पुत्रपुत्र

नमति पूर्वजभ्यो नप्ता "नमे प् च" ॥ (उणा ८६२) ॥ इति वृ ॥ १ ॥
पुत्रस्यापत्यमनन्तर पौत्र "पुनभूपुत्र" ॥ ६ । १ । ३९ ॥ इत्यञ् ॥ २ ॥

दौहित्रो दुहितु सुत ।

दुहितुरपत्य दौहित्र पुनभूपुत्र ' ॥ ६ । १ । ३९ ॥ इत्यञ् ॥ १ ॥

शेषधान- नप्ता तु दुहितु पुत्रे ॥

प्रतिनप्ता प्रपौत्र स्यात्

प्रतिजातो ऽप्युत प्रतिनप्ता ॥ १ ॥ प्रजात पौत्रात् प्रपौत्र पौत्रापत्यम्,
आदिपुण्याच्चतुथ ॥ २ ॥

तत्पुत्रस्तु परम्पर ॥ २०८ ॥

तस्य प्रपौत्रस्य पुत्रस्तत्पुत्र , परात्परतर परम्पर पृषोदरादित्वात् , परम्परा
अस्याऽस्तीति वा ॥१॥ २०८ ॥

पैतृष्वसेय स्यात् पैतृष्वस्त्रीयस्तुक् पितृष्वसु ।

पितृष्वसुरपत्य पैतृष्वसेय , पैतृष्वधीय “ मातृपित्रादेर्देयणायणौ ” ॥६१॥

९०॥ पितृष्वसुस्तुक् अपत्यम् ॥१॥२॥

मातृष्वस्त्रीयस्तुग् मातृष्वसुर्मातृष्वसेयस्तत् ॥ २०९ ॥

मातृष्वसु सुतोऽपत्य मातृष्वस्त्राय , मातृष्वसेय ॥ १ ॥ २ ॥ २०९ ॥

विमातृजो वैमात्रेय

विरुद्धा माता विमाता तस्या जातो विमातृज , विमातुरपत्य वैमात्रेय , शुभ्रा
दित्वादेयण् ॥ १ ॥

द्वैमातुरो द्विमातृज ।

द्वयोमात्रोरपत्य द्वैमातुर “सत्यासमभद्राद् मातुमातुर्च” ॥६१॥६६॥ इत्यण् ,
द्वाभ्या जातो द्विमातृज ॥ १ ॥

सत्यास्तु तनये सामातुरवद् भाद्रमातुर ॥ २१० ॥

सगताया मातुरपत्य सामातुर , एव भाद्रमातुर “ सत्यासमभद्रा ”
॥ ६१॥६६ ॥ इत्यण् ॥ १ ॥ २ ॥ २१० ॥

सौभागिनेयकानीनौ सुभगाकन्ययो सुतौ ।

सुभगाया अपत्य सौभागिनेय कल्याणादेरिन् चान्तस्य ” ॥६१॥७७॥
इत्येयण् ॥ १ ॥ कन्याया अपत्य कानीन “ कन्यानिवेण्या कनीननिवण च ”
॥६१॥६२॥ इत्यण् ॥ १ ॥

पौनर्भवपारस्त्रैण्यौ पुनर्भूपरस्त्रियो ॥ २११ ॥

पुनर्भा अपत्य पौनर्भव “पुनर्भूपुन-” ॥ ६१॥३९ ॥ इत्यण् ॥ १ ॥
परस्त्रिया अपत्य पारस्त्रैण्य ‘कल्याणादे-’ ॥ ६१॥७७ ॥ इत्येयण् ॥१॥२११॥

दास्या दासेरदासेयौ

सुत इत्येव दास्या अपत्य दासेर “ धुदाभ्य णरण् वा ” ॥६१॥८०॥ पक्षे
एयणि दासेय ॥ १ ॥ २ ॥

नाटेरस्तु नटीसुत ।

नट्या अपत्य नाटेर ‘ धुदा-’ ॥६१॥८०॥ इत्येयण् । नाट्योऽपि ॥ १ ॥

बन्धुलो बान्धकिनेय कौलटेरोऽसतीसुत ॥ २१२ ॥

वधून् लाति वधुल ॥१॥ वधक्या अपत्य वाधक्त्रिनेय "व-वाण्यादे-"
 ॥६११७७॥ इत्येयन् ॥ २ ॥ अत्र कुलटा असती, तदपत्य कौलटेर "क्षुद्रा-"
 ॥६११८०॥ इत्येयन् ॥ १ ॥ २१२ ॥

स तु कौलटिनेय स्याद् यो भिक्षुकसतीमुत ।

भिक्षार्थिनी कुलान्यटति कुलटा भिक्षुकमती तस्या अपत्य कौलटिनेय
 " कुलटाया वा " ॥६११७८॥ इत्येयन्, इन् चातस्य ॥१॥

द्वावप्येतौ कौलटेयौ

एतौ- असतीभिक्षुकसत्यो सुतौ ॥ १ ॥

क्षेत्रजो देवरादिज ॥ २१३ ॥

क्षेत्रे जात क्षेत्रज, यमनु -

"यस्तत्पुत्र प्रमीतस्य क्लीबस्य व्याधितस्य वा ।

स्वधर्मेण नियुक्ताया स पुत्र क्षेत्रज स्मृत ' ॥१॥१॥२१३॥

स्वजाते त्वौरसोरस्यौ

उरसा कृत औरस उरस्य "उरसो याणी" ॥६१३१९६॥ यमनु -

स्वक्षेत्रे सस्कृताया तु स्वयमुत्पान्येद् धियम् ।

तमौरस विजानीयात् पुत्र प्राथमकल्पिकम् " ॥ १ ॥ २ ॥

मृते भर्तरि जारज ।

गोलक

जाराज्जातो जारज गुह्यते लज्जावशाद् गोप्यते घनि लत्वे च गोल, के
 गोलक ॥ १ ॥

अथाऽमृते कुण्ड

अमृते जीवति भर्तरि जाराज्जात कुण्ड्यते दह्यतेऽनेन कुल कुण्ड यत्स्मृति -

परनार्यो प्रजायेते द्वौ सुतौ कुण्डगोलकौ ।

पत्न्यौ जीवति कुण्ड-य मृते भर्तरि गोलक " ॥ १ ॥ इति ॥ १ ॥

भ्राता तु स्यात् सहोदर ॥ २१४ ॥

समानोदर्यसोदर्यसगर्भसहजा अपि ।

सोदरश्च

भ्राजतेऽनेन भ्राता " मानिभ्राजेल्लक् च " ॥ (उणा-८५९) ॥ इति तु
 ॥१॥ सद् तुल्यमुदरमस्य सहोदर ॥ २ ॥ २१४ ॥ समाने उदरे जात समाना-

दर्य , सोदर्य “सोदर्यममानोदर्य” ॥६१३११२॥ इति यान्ता निपात्येते ॥३॥४॥
समानो गर्भोऽस्य सगर्भ “समानस्य-” ॥ ३१०११४९ ॥ इति सभाव । “सगर्भ ”
इत्यमर ॥ ५ ॥ सह जायते सहज ॥ ६ ॥ समानमुदरमस्य सोदर ॥ ७ ॥

स तु ज्येष्ठ स्यात् पित्र्य पूर्वजोऽग्रज ॥ २१५ ॥

स तु भ्राता, द्वयोमध्ये प्रकृष्टो वृद्धो ज्येष्ठ ॥ १ ॥ पितुरागत पित्र्य
“ पितुर्यो वा ” ॥ ६१३१५१ ॥ इति य ॥ २ ॥ पूर्व जात पूज ॥ ३ ॥ अग्रे
जातोऽग्रज “क्वचित्” ॥५१११७१॥ इति ट , यौगित्वादाप्रिमोऽपि ॥४॥२१५॥

जघन्यजे यविष्ठ स्यात् कनिष्ठोऽपरजोऽनुज ।

स यवीयान् कनीयाश्च

जघन्यज पश्चाज्जातस्तत्र ॥ १ ॥ अतिशयेन युवाऽन्यो वा यविष्ठ , कनिष्ठ
“ गुणाङ्गा-” ॥७१३१९॥ इतीष्टि “ अल्पयूनो कन्वा ” ॥७१४१३३॥ इति कना
देश ॥ २ ॥ ३ ॥ अवरे जातोऽवरज ॥४॥ अनुजातोऽनुज ॥५॥ अतिशयेन युवा
यवीयान्, कनीयान् ॥ ६ ॥ ७ ॥

शेषश्चान्न- स्यात् कनिष्ठे तु कन्यस ॥

पितृव्यश्यालमातुल ॥ २१६ ॥

पितु पत्न्याश्च मातुश्च भ्रातर

पितृभ्राता पितृव्य ‘ पितृभ्रातु-यङ्ल भ्रातरि ” ॥६१२१६२॥ इति साधु
॥ १ ॥ पत्या भ्राता श्यायति श्याल श्यामास्या ॥ (उणा-४६२) ॥ इति
ल ॥ १ ॥ मातृभ्राता मातुल ॥ १ ॥ २१६ ॥

देवदेवरौ ।

देवा चावरजे पत्यु

पत्युभर्तुरनुजे दीव्यताति देवा ‘दिव ऋ” ॥ (उणा-८५२) ॥१॥ देवते देवर
‘ ऋछिचटि ’ ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ २ ॥ ‘ बहुलम् ” ॥५११२॥ इत्यनि
देवा ॥ ३ ॥

जामिन्तु भगिनी स्वसा ॥ २१७ ॥

जमति, अनीव जामि कमिवमि ’ ॥ (उणा-६१८) ॥ इति णिदि
॥ १ ॥ भग कन्याणमस्त्यस्या भगिनी ॥ २ ॥ सुष्ठु अस्यते स्वसा “ सोरसे ”
॥ (उणा-८५३) ॥ इति ऋ ॥ ३ ॥ २१७ ॥

शेषश्चान्न- ज्येष्ठभगिन्या तु वारभवन्ती ॥

ननान्दा तु स्वसा पत्युर्ननन्दा नदिनीत्यपि ।

बधून् लाति बधुल ॥१॥ बधक्या अपत्य बाधस्मिनेय "कल्याण्यदे-"
 ॥६११७॥ इत्येयण् ॥ २ ॥ अत्र कुलटा असती, तदपत्य कौलटेर "क्षुद्रा-"
 ॥६११८०॥ इत्येयण् ॥ १ ॥ २१२ ॥

स तु कौलटिनेय स्याद् यो भिक्षुकसतीमुत ।

भिक्षार्थिनी कुलान्यटति कुलटा भिक्षुकसती तस्या अपत्य कौलटिनेय
 " कुलटाया वा " ॥६११७८॥ इत्येयण्, इन् चातस्य ॥१॥

द्वात्रप्येतौ कौलटेयौ

एतौ- असतीभिक्षुकसत्यो मुतौ ॥ १ ॥

क्षेत्रजो देवरादिज ॥ २१३ ॥

क्षेत्रे जात क्षेत्रज, यमनु -

"यस्तत्पज प्रमीतस्य क्लीबस्य व्याघ्रितस्य वा ।

स्वधर्मेण नियुक्ताया स पुन क्षेत्रज स्मृत " ॥१॥३॥२१३॥

स्वजाते त्वौरसोरस्यौ

उरसा कृत औरस उरस्य 'उरसो यार्णः' ॥६१३१९६॥ यमनु -

"स्वक्षेत्रे सस्कृताया तु स्वयमुत्पादयेद् धियम् ।

तमौरस विजानीयात् पुन प्राथमकत्पिकम् ' ॥ १ ॥ २ ॥

मृते भर्तेरि जारज ।

गोलक

जाराज्जातो जारज गुञ्ज्यते लज्जावशाद् गोप्यते घनि लत्वे च गोल के
 गोलक ॥ १ ॥

अथाऽमृते कुण्ड

अमृते जीवति भतरि जाराज्जात कुण्ज्यते दक्षतेऽनेन कुल कुण्ड यत्स्मृति -
 परनार्या प्रजायेते द्वौ सुती कुण्डगोलकौ ।

पत्यौ जीवति कुण्डश्च मृते भतरि गोलक ' ॥ १ ॥ इति ॥ १ ॥

भ्राता तु स्यात् सहोदर ॥ २१४ ॥

समानोदर्यसोदर्यसगर्भसहजा अपि ।

सोदरश्च

भ्राजतेऽनेन भ्राता " मानिभ्राजेर्लुक् च " ॥ (उणा-८५९) ॥ इति वृ
 ॥१॥ सह तुल्यमुदरमस्य सहोदर ॥ २ ॥ २१४ ॥ समाने उदरे जात समानो

तस्य पितु पिता पितामह ' पित्रोर्जामहृद्' ॥ ६।२।६३ ॥ १ ॥

तत्पिता प्रपितामह ।

तस्य पितामहस्य पिता, प्रवृद्ध पितामहात् प्रपितामह ॥ १ ॥

मातुर्मातामहाद्येव

एवमित्यमुना प्रकारेण, मातु पिता मातामह , तस्य पिता प्रमातामह ॥१॥

माताऽम्बा जननी प्रसू ॥ २२१ ॥

सवित्री जनयित्री च

भायते माता "मानिभ्राजेल्लुक् च" ॥ (उणा-८५९) ॥ इति तु ॥ १ ॥
जमति याति वात्सल्यमम्बा ' शम्भमेणिद्रा' ॥ (उणा-३१८) ॥ इति च , अम्बते
जल्पतीति वा ॥ २ ॥ जायतेऽस्यामिति जननी ॥ ३ ॥ प्रसूते प्रसू ॥ ४॥२०१ ॥
सूते सवित्री ॥ ५ ॥ जनयति जनयित्री " या जनित्री त्रिलोक्या " इति त्वन्त
भावितव्यर्थत्वात् ॥ ६ ॥

शेषश्चात्र- जानी तु मातरि ॥

कृमिला तु बहुप्रसू ।

अपत्यानि भूयस्त्वात् कृमीनिव लाति जनयति कृमिला । बह्व्यपत्यानि
प्रसूते बहुप्रसू ॥१॥

धात्री तु स्यादुपमाता

धयन्ति तामिति धात्री स्तनदायिनी "धात्री" ॥५।२।९१॥ इति त्रिदि निपा-
त्यते ॥ १ ॥ उपजाता, उपचरिता वा मातोपमाता ॥ २ ॥

वीरमाता तु वीरसू ॥ २२२ ॥

वीर सूते वीरसू ॥ १ ॥ २२२ ॥

श्वश्रूमाता पतिपत्न्यो

पत्यु , पत्न्याश्च माता श्वशुरस्य भाया श्वश्रू "नारीसखी-" ॥२।४।७६॥
इत्युचि निपात्यते ॥ १ ॥

श्वशुरस्तु तयो पिता ।

तयोरिति पत्यु पत्न्याश्च पिता, सुशोभनमस्तुते, अश्नाति वा श्वशुर "श्वशुर
कुटुम्ब-र-" ॥ (उणा ४०६) ॥ इत्युरे निपात्यते ॥ १ ॥

पितरस्तु पितुर्वश्या

पितुर्वशे भवा पूर्वपुरुषा , पाति रक्षताति पितर ॥ १ ॥

पत्युः स्तरा न नन्दयति यधू ननादा “यतिननदिभ्या दीधश्च” ॥
 (उणा-८५६) ॥ इति न , नरादित्वाप्रयोऽदभाव पाहुलमाद् दीधत्वाभावे ननन्दा
 ॥ १ ॥ २ ॥ नन्दति नन्दयति वा अवश्य नन्दिनी ॥ ३ ॥

पत्न्यास्तु भगिनी ज्येष्ठा ज्येष्ठश्च कुली च सा ॥ २१८ ॥

ज्येष्ठा चासौ श्वभूः ज्येष्ठश्चभू ॥ १ ॥ कोलति कुली ॥ २ ॥ २१८ ॥

कनिष्ठा श्यालिका हाली यन्नणी केलिकुशिका ।

पत्न्या कनिष्ठभगिनी श्याल्येव श्यालिका ॥ १ ॥ हलति हाली, ज्वलादि-
 त्वाद् णे डी ॥ २ ॥ यन्नयति यन्नणी ॥ ३ ॥ केत्या कुशति कुटिलीभवति केलि
 कुशिका ॥ ४ ॥

केलिर्देव परीहास क्रीडा लीला च नर्म च ॥ २१९ ॥

देवन कूर्दन खेला ललन वर्करोऽपि च ।

केलन केलि , पुल्लीलिङ्ग “ किलिपिलि ” ॥ (उणा-६०८) ॥ इति इ
 ॥ १ ॥ प्रवति हृदयमनेन देव ॥ २ ॥ परिहसन परिहास “ घञ्युपसर्गस्य ”
 ॥ ३ ॥ २१८६ ॥ इति दाघत्वे परीहास ॥ ३ ॥ क्रीडन क्रीडा ‘ केलिपरिष्वक्तोयम् ’
 इति केचित् ॥ ४ ॥ ललन लीला भिदादित्वादडि निपात्यते ॥ ५ ॥ नृणाति विनयति
 नर्म क्लीबलिङ्ग “ मन् ” ॥ (उणा-९११) ॥ इति मन् ॥ ६ ॥ २१९ ॥
 दीव्यते देवनम् ॥ ७ ॥ कूर्दते कूर्दनम् ॥ ८ ॥ खेलन खेला ॥ ९ ॥ लल्यते
 ललनम् ॥ १० ॥ नृणोत्पन्नेन वर्कर “ विश्रुभ्य कर ” ॥ (उणा-४३५) ॥
 खेलाकूर्दनशब्दौ केलिपरिष्वक्ते स्मृतावपि विशेषानाश्रयणादस्माभिः केलिपयाय
 त्वेनोक्तौ ॥ ११ ॥

शेषश्चात्र- स्यात्तु नर्मणि ॥

मुपोत्सवो रागरसो विनोदोऽपि किलोऽपि च ।

वसा तु जनकस्तातो बीजी जनयिता पिता ॥ २२० ॥

वसति वाज वसा ॥ १ ॥ जनयति जनक , जायतेऽस्माद् वा “ दृक्- ”
 ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक ॥ २ ॥ तनोति सन्तति तात ‘ मुसितनि- ’ ॥ (उणा-
 २०३) ॥ इति कित् , तो दीधत्व च, यद्वा तनोति ततः ततः स्वार्थऽण् ॥ ३ ॥ बीज
 मस्त्यस्य बीजी ॥ ४ ॥ जनयति जनयिता ॥ ५ ॥ पाति रक्षति पिता ‘ पातेरिच ’
 ॥ (उणा-८५८) ॥ इति त् ॥ ६ ॥ २२० ॥

शेषश्चात्र- वप्पो जनित्रो रेतोधास्ताते ॥

पितामहस्तस्य पिता

तस्य पितु पिता पितामह “पिनोर्डामहद्” ॥ ६।२।६३ ॥ १ ॥

तत्पिता प्रपितामह ।

तस्य पितामहस्य पिता, प्रवृद्ध पितामहान् प्रपितामह ॥ १ ॥

मातुर्मातामहाद्येव

एवमित्यमुना प्रकारेण, मातु पिता मातामह, तस्य पिता प्रमातामह ॥ १ ॥

माताऽम्बा जननी प्रसू ॥ २२१ ॥

सवित्री जनयित्री च

भायते माता “मानिभ्राजेर्लुक् च” ॥ (उणा-८५९) ॥ इति तृ ॥ १ ॥

अमति याति वात्सल्यमम्बा ‘शम्यमेणिद्वा’ ॥ (उणा-३१८) ॥ इति व, अम्बते
जत्पतीति वा ॥ २ ॥ जायतेऽस्यामिति जननी ॥ ३ ॥ प्रसूते प्रसू ॥ ४ ॥ २२१ ॥
सूते सवित्री ॥ ५ ॥ जनयति जनयित्री “या जनित्री त्रिलोम्या” इति त्वन्त
भावितर्प्यर्थत्वात् ॥ ६ ॥

क्षेपश्चात्र- जानी तु मातरि ॥

कृमिला तु बहुप्रसू ।

अपत्यानि भूयस्त्वात् कृमीनिव लाति जायति कृमिला । बहुन्यपत्यानि
प्रसूते बहुप्रसू ॥ १ ॥

धात्री तु स्यादुपमाता

धयन्ति तामिति धात्री स्तनदायिनी “धात्री” ॥ ५।२।९१ ॥ इति ऋटि निपा-
त्यते ॥ १ ॥ उपजाता, उपचरिता वा मातोपमाता ॥ २ ॥

वीरमाता तु वीरसू ॥ २२२ ॥

वीर सूते वीरसू ॥ १ ॥ २२२ ॥

श्वश्रूर्माता पतिपत्न्यो

पत्यु, पत्न्याश्च माता श्वशुरस्य भाया श्वश्रू “नारीसखी-” ॥ २।४।७६ ॥
इत्यूटि निपात्यते ॥ १ ॥

श्वशुरस्तु तयो पिता ।

तयोरिति पत्यु पत्न्याश्च पिता सुशोभनमश्नुते, अश्नाति वा श्वशुर “श्वशुर
कुडुदुर-” ॥ (उणा ४०६) ॥ इत्युरे निपात्यते ॥ १ ॥

पितरस्तु पितुर्भक्ष्या

पितुर्भक्षे भवा पुत्रपुण्या, पाति रक्षतीति पितर ॥ १ ॥

पत्यु स्वसा न नन्दयति वधू ननादा “यतिननदिभ्या दापथ” ॥
 (उणा-८५६) ॥ इति कृ, नरादित्वाप्रयोऽदभाव याहुलमाद् दीपत्वाभावे ननन्दा
 ॥ १ ॥ २ ॥ नन्दति नन्दयति वा अवश्य नन्दिनी ॥ ३ ॥

पत्न्यास्तु भगिनी ज्येष्ठा ज्येष्ठश्च कुली च सा ॥२१८॥

ज्येष्ठा चासौ श्वभूश्च ज्येष्ठश्च ॥ १ ॥ कोलति कुली ॥ २ ॥ २१८ ॥

कनिष्ठा श्यालिका हाली यन्नणी केलिकुञ्चिका ।

पत्न्या कनिष्ठभगिनी श्याल्येव श्यालिका ॥ १ ॥ हलति हाली, ज्वलादि
 त्वाद् णे डी ॥ २ ॥ यन्नयति यन्नणी ॥ ३ ॥ केल्या कुञ्चति कुटिलीभवति केलि-
 कुञ्चिका ॥ ४ ॥

केलिर्द्रव परीहास क्रीडा लीला च नर्म च ॥ २१९ ॥

देवन कूर्दन खेला ललन वर्करोऽपि च ।

केलन केलि, पुञ्जीलिङ्ग “किलिपिलि” ॥ (उणा-६०८) ॥ इति इ।
 ॥ १ ॥ प्रवति हृदयमनेन द्रव ॥ २ ॥ परिहसन परिहास “घञ्युपसर्गस्य”
 ॥३॥२॥८६॥ इति दीर्घत्वे परीहास ॥ ३ ॥ क्रीडन क्रीडा “केलिपरिष्वङ्कितोयम्”
 इति केचित् ॥४॥ ललन लीला भिदादित्वादडि निपात्यते ॥ ५ ॥ नृणाति विनयति
 नर्म क्लीबलिङ्ग “मन्” ॥ (उणा-९११) ॥ इति मन् ॥ ६ ॥ २१९ ॥
 दीव्यते देवनम् ॥ ७ ॥ कूयते कूर्दनम् ॥ ८ ॥ खेलन खेला ॥ ९ ॥ लन्यते
 ललनम् ॥ १० ॥ नृणोत्यनेन वर्कर “विश्वनृभ्य कर” ॥ (उणा-४३५) ॥
 खेलाकूर्दनशब्दौ केलिपरिष्वङ्किते रुढावपि विशेषानाश्रयणादस्माभि केलिपयाय
 त्वेनोक्तौ ॥ ११ ॥

शेषश्चात्र- स्यात्तु नर्मणि ॥

सुखोत्सवो रागरसो विनोदोऽपि किलोऽपि च ।

वसा तु जनकस्तातो बीजी जनयिता पिता ॥ २२० ॥

वपति बाज वसा ॥ १ ॥ जनयति जनक, जायतेऽस्माद् वा “दृक्”
 ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक ॥ २ ॥ तनोति सन्तति तात “सुसितनि” ॥ (उणा-
 ५०३) ॥ इति कित्, तो दीर्घत्व च, यद्वा तनोति तत तत स्वार्थेऽण् ॥३॥ बीज
 मस्त्यस्य बीजी ॥ ४ ॥ जनयति जनयिता ॥५॥ पाति रक्षति पिता ‘पातेरिञ्च’
 ॥ (उणा-८५८) ॥ इति त् ॥ ६ ॥ २२० ॥

शेषश्चात्र- वप्यो जनित्रो रेतोधास्ताते ॥

पितामहस्तस्य पिता

स्त्रीपुसाभ्या तृतीया प्रकृतिर्लिङ्गमत्र तृतीयाप्रकृति स्त्रीलिङ्ग “तद्विताक्मो
पान्त्य-” ॥ ३।१।५४ ॥ इति पुवद्भावाभाव ॥ १ ॥ पण्डते मन्त्रति उभयव्य
ञ्जनता पण्ड , पनायति स्त्रीपुसाविति वा “पञ्चमाङ्ग ” ॥ (उणा-१६८) ॥ पण्डुरपि
॥ २ ॥ सनति पण्ड “शमिपणिभ्या-” ॥ (उणा-१७९) ॥ इति ढे बाहुलभात्
सत्वाभाव ‘शण्ड’ इत्यमर ‘शण्ड’ इत्यन्ये ॥ ३ ॥ ह्रीयते ह्रीव ॥ ४ ॥ पुसण्
अभिमदने, न पुसयति नपुमक, पुक्कीवलिङ्गौ “नज पुमे ” ॥ (उणा-३२) ॥
इत्येके नखादित्वाद् अद् न भवति, न स्त्री न पुमान् इति वा, नखादित्वात् ॥ ५ ॥ २२६ ॥

इन्द्रियायतनमङ्गविग्रहौ क्षेत्रगात्रतनुभूधनास्तनू ।

मूर्तिमत्करणकायमूर्तयो वेरसहननदेहसचरा ॥ २२७ ॥

घनो बन्ध पुर पिण्डो वपु पुद्गलपर्मणी ।

कलेर शरीर

इन्द्रियाणामायतनमिन्द्रियायतनम् ॥ १ ॥ अमति वृद्धिमङ्गम् “गम्यमि-”
॥ (उणा-९०) ॥ इति ग , अङ्गतीति वा ॥ २ ॥ विगृह्यते रोगादिभिरिति विग्रह
॥ ३ ॥ क्षयत्ववदय क्षेत्रम् ‘हुयामा-’ ॥ (उणा-४५१) ॥ इति त्र ॥ ४ ॥
गच्छति गात्रम् “गमेरा च ” ॥ (उणा-४५३) ॥ इति त्र ॥ ५ ॥ तन्यते
तनु स्त्रीलिङ्ग “भृमृत्-” ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ ६ ॥ भुवा पृथि
व्या घनो भूधन ॥ ७ ॥ तन्यते तनू स्त्रीलिङ्ग ‘कृपिचमि-’ ॥ (उणा-८२९) ॥
इत्यु ॥ ८ ॥ मूर्ति काठियमस्त्यस्य मूर्तिमत् ॥ ९ ॥ क्रियतेऽनेन करणम् ॥ १० ॥
चीयतेऽसौ काय ‘चित्तिदेहा-’ ॥ ५।३।७९ ॥ इति घञ् क्तव च ॥ ११ ॥
मून्छलनया मूर्ति ॥ १२ ॥ वेति प्रजायते वेर, पुक्कावलिङ्ग खुरक्षुर-” ॥ (उणा-
३९६) ॥ इति रे साधु ॥ १३ ॥ सहन्यन्तेऽज्ञान्यत्र सहननम् ॥ १४ ॥ धातुभिर्दिह्यते
देह , पुक्कीवलिङ्ग ॥ १५ ॥ सचरत्यनेन सचर गोचरमचर ” ॥ ५।३।१३१ ॥ इति घ
॥ १६ ॥ २७ ॥ धातुमिह्न्यते घन “मूर्तिनिचिताऽध्र घन ” ॥ ५।३।३७ ॥ इत्यलि
निपात्यते ॥ १७ ॥ वध्यते पञ्चभिभूतैव च ॥ १८ ॥ पुरति पुरम् ॥ १९ ॥ धातुभि
पिण्डयते पिण्ड , पुक्कावलिङ्ग ॥ २० ॥ उष्यते वपु ह्रीवलिङ्ग “ह्यति” ॥ (उणा-
९९७) ॥ इत्युस् ॥ २१ ॥ पयते पुद्गल ‘मुरलो’ ॥ (उणा-४७४) ॥
इत्युले निपात्यते, पूरण गलनधर्मत्वाद्वा, पृषोदरादित्वात् ॥ २२ ॥ वृष्यते सिच्यते,
वर्षति मलान् वा वर्षम्, ह्रीवलिङ्ग “मन्” ॥ (उणा-९११) ॥ इति मन् ॥ २३ ॥
कडति मायति कडेवरम् “कडेरेवरा-” ॥ (उणा-४४५) ॥ इत्येवर , लत्वे कले
वरम् ॥ २४ ॥ शीयते शरीर , पुक्कीवलिङ्ग “कृन्तृ-” ॥ (उणा-४१८) ॥ इतार
॥ २५ ॥

मातुर्मातामहा कुले ॥ २२३ ॥

मातु कुले यशे भवा पूवपुण्या मातामहा ॥ १ ॥

पितरौ मातापितरौ मातरपितरौ पिता च माता च ।

पिता च माता च द्वौ पितरौ “पिता मात्रा वा” ॥ ३ । १ । १२२ ॥ १ ॥

इत्येकशेष “आ द्वे” ॥ ३ । २ । ३९ ॥ इत्यात्वे मातापितरौ ॥ २ ॥ “मातरपितर वा ”
॥ ३ । २ । ४७ ॥ इति निपातनाद् मातरपितरौ ॥ ३ ॥

श्वश्रूश्चशुरौ श्वशुरौ

श्वशुरश्च श्वश्रूश्च द्वौ श्वशुरौ “श्वशुर श्वश्रूभ्या वा ” ॥ ३ । १ । १२३ ॥
इत्येकशेष ॥ १ ॥ २ ॥

पुत्रौ पुत्रश्च दुहिता च ॥ २२४ ॥

“प्रातृपुत्रा स्वसदुहितभि ” ॥ ३ । १ । १२१ ॥ इत्येकशेष ॥ १ ॥ २२४ ॥

आता च भगिनी चापि आतरौ

स्पष्टम् ॥ १ ॥

अथ बान्धव ।

स्वो ज्ञाति स्वजनो बन्धु सगोत्रश्च

बन्धुरेव बान्धव , प्रज्ञादित्वादण् ॥ १ ॥ अस्यत्यन्यजातिं स्व “प्रह्लाहा-”
॥ (उणा-५१४) ॥ इति निपात्यते ॥ २ ॥ ज्ञायते ज्ञाति पुलिङ्ग “प्लुङ्गा-” ॥
(उणा-६४६) ॥ इति ति ॥ ३ ॥ स्व आत्मीय-वासौ जन-व स्वजन ॥ ४ ॥ बन्धाति
स्नेह बन्धु “भृशतृ-” ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ ५ ॥ समान गोत्रमस्य सगोत्र
“समानस्य धमादिषु ” ॥ ३ । २ । १४९ ॥ इति सभाव ॥ ६ ॥

निज पुन ॥ २२५ ॥

आत्मीय स्व स्वकीयश्च

निजातो निज “कचित्” ॥ ५ । १ । १७१ ॥ इति ड ॥ १ ॥ २२५ ॥ आत्म
नोऽयमात्मीय “दोरीय ” ॥ ६ । ३ । ३२ ॥ २ ॥ अस्यति पर स्व ॥ ३ ॥ स्वक
स्याय स्वकाय , गेहादित्वादीय ॥ ४ ॥

सपिण्डास्तु सनाभय ।

समान पिण्ड एषा सपिण्डा यत्स्मृति - “सपिण्डता तु पुरुषे सप्तमे विनिव
रते, सप्तमादूर्ध्व सगोत्रा ” ॥ १ ॥ समा नाभिमूल येषा ते सनाभय ‘समानस्य’-
॥ ३ । २ । १४९ ॥ इति सत्वम् ॥ २ ॥

तृतीया प्रकृति पण्ड पण्ड क्लीबो नपुसकम् ॥ २२६ ॥

स्त्रीपुसाभ्या तृतीया प्रकृतिर्लिङ्गमत्र तृतीयाप्रकृति स्त्रीलिङ्ग “ तद्धिताकम्पो
पान्त्य-” ॥ ३।२।५४ ॥ इति पुवद्भावाभाव ॥ १ ॥ पण्डते मन्त्रति उभयव्य-
ञ्जनता पण्ड , पनायति स्त्रीपुसाविति वा “ पद्यमाह ” ॥ (उणा-१६८) ॥ पण्डुरपि
॥ २ ॥ सनति पण्ड “ शभिषणिभ्या- ” ॥ (उणा-१७९) ॥ इति ङे वाहुल्कात्
सत्वाभाव ‘ शण्ड ’ इत्यमर ‘ शण्ड इत्यन्ये ॥ ३ ॥ क्लीभते क्लीभ ॥ ४ ॥ पुसण्
अभिमदने, न पुसयति नपुसक, पुक्लीबलिङ्गौ “ नज पुसे ” ॥ (उणा-३२) ॥
इत्येके नखादित्वाद् अद् न भवति, न स्त्री न पुमान् इति वा, नखादित्वात् ॥ ५ ॥ २६ ॥

इन्द्रियायतनमङ्गविग्रहौ क्षेत्रगात्रतनुभूषणास्तनू ।

मूर्तिमत्करणकायमूर्तयो वेरसहननदेहसचरा ॥ २२७ ॥

घनो बन्ध पुर पिण्डो वपु पुद्गलपर्मणी ।

कलेवर शरीर

इन्द्रियाणामायतनमिन्द्रियायतनम् ॥ १ ॥ अमति वृद्धिमङ्गम् “ गम्यमि-”
॥ (उणा-९०) ॥ इति ग, अङ्गतीति वा ॥ २ ॥ विग्रह्यते रोगादिभिरिति विग्रह
॥ ३ ॥ क्षयत्यवश्य क्षेत्रम् “ हुयामा- ” ॥ (उणा-४५१) ॥ इति त्र ॥ ४ ॥
गच्छति गात्रम् ‘ गमेरा च ” ॥ (उणा-४५३) ॥ इति त्र ॥ ५ ॥ तन्यते
तनु स्त्रालिङ्ग ‘ वृमृतृ-” ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ ६ ॥ भुवा पृथि
व्या घनो भूषण ॥ ७ ॥ तन्यते तनू स्त्रालिङ्ग ‘ वृपिचमि-” ॥ (उणा-८२९) ॥
इत्यु ॥ ८ ॥ मूर्ति काठिन्यमस्त्यस्य मूर्तिमत् ॥ ९ ॥ नियतेऽनेन करणम् ॥ १० ॥
चीयतेऽसौ काय ‘ चितिदेहा-” ॥ ५।३।७९ ॥ इति घन् कत्व च ॥ ११ ॥
मूच्छत्येतया मूर्ति ॥ १२ ॥ वेति प्रनायते वेर पुक्लीबलिङ्ग ‘ खुरक्षुर-” ॥ (उणा-
३९६) ॥ इति रे साधु ॥ १३ ॥ सहन्यन्तेऽज्ञायत्र महननम् ॥ १४ ॥ धातुभिर्दिह्यते
देह, पुक्लीबलिङ्ग ॥ १५ ॥ सचरत्यनेन सचर गोचरसचर ॥ १६ ॥ १३।१३।११ ॥ इति घ
॥ १६ ॥ २२.० ॥ धातुभिर्दिह्यते घन ‘ मूर्तिनिविताऽत्र घन ” ॥ ५।३।३७ ॥ इत्यलि
निपात्यते ॥ १७ ॥ बध्यते पञ्चभिर्भूतैर्बध्य ॥ १८ ॥ पुरति पुरम् ॥ १९ ॥ धातुभि
पिण्ड्यते पिण्ड पुक्कात्रलिङ्ग ॥ २० ॥ उप्यते वपु क्लीबलिङ्ग ‘ रुद्यति ’ ॥ (उणा-
९९७) ॥ इत्युस् ॥ २१ ॥ पद्यते पुद्गल ‘ मुरलो ’ ॥ (उणा-४७४) ॥
इत्युले निपात्यते, पूरण-गलनधर्मत्वाद्वा, पृषोदरादित्वात् ॥ २२ ॥ वृष्यते सिच्यते,
वपति मलान् वा वषम क्लीबलिङ्ग ‘ मन् ’ ॥ (उणा-९११) ॥ इति मन् ॥ २३ ॥
कडति मायति कडेवरम् ‘ कडेरेवरा-” ॥ (उणा-४४५) ॥ इत्येवर, लट्वे कले
वरम् ॥ २४ ॥ शायते शरीर, पुक्लीबलिङ्ग “ कृशृपृ-” ॥ (उणा-४१८) ॥ इतार
॥ २५ ॥

मातुर्मातामहा कुले ॥ २२३ ॥

मातु कुले चशे भवा पूवपुण्या मातामहा ॥ १ ॥

पितरौ मातापितरौ मातरपितरौ पिता च माता च ।

पिता च माता च द्वौ पितरौ “पिता मात्रा वा” ॥ ३ । १ । १२२ ॥ १ ॥

इत्येकशेष “आ द्वे” ॥ ३ । २ । ३९ ॥ इत्यात्वे मातापितरौ ॥ २ ॥ “मातरपितर वा”
॥ ३ । २ । ४७ ॥ इति निपातनाद् मातरपितरौ ॥ ३ ॥

श्वश्रूश्चशुरौ श्वशुरौ

श्वशुरश्च श्वश्रूश्च द्वौ श्वशुरौ “श्वशुर श्वश्रूभ्या वा” ॥ ३ । १ । १२३ ॥

इत्येकशेष ॥ १ ॥ २ ॥

पुत्रौ पुत्रश्च दुहिता च ॥ २२४ ॥

“भ्रातृपुत्रा स्वसुदुहितुभि” ॥ ३ । १ । १२१ ॥ इत्येकशेष ॥ १ ॥ २२४ ॥

आता च भगिनी चापि आतरौ

स्पष्टम् ॥ १ ॥

अथ बान्धव ।

स्वो जाति स्वजनो बन्धु सगोत्रश्च

बन्धुरेव बान्धव , प्रज्ञादित्वादण् ॥ १ ॥ अस्यत्यन्यजातिं स्व “प्रह्लाहा-”

॥ (उणा-५१४) ॥ इति निपात्यते ॥ २ ॥ ज्ञायते ज्ञाति पुलिङ्ग “प्लुङ्गा-” ॥

(उणा-६४६) ॥ इति ति ॥ ३ ॥ स्व आत्मीयश्चासौ जनश्च स्वजन ॥ ४ ॥ बध्नाति

स्नेह बन्धु “भृमृतृ-” ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ ५ ॥ समानगोत्रमस्य सगोत्र

“समानस्य धमादिषु” ॥ ३ । २ । १४९ ॥ इति सभाव ॥ ६ ॥

निज पुन ॥ २२५ ॥

आत्मीय स्व स्वकीयश्च

निजातो निज ‘क्वचित्’ ॥ ५ । १ । १७१ ॥ इति ड ॥ १ ॥ २२५ ॥ आत्म

नोऽयमात्मीय “दोरीय” ॥ ६ । ३ । ३२ ॥ २ ॥ अस्यति पर स्त्र ॥ ३ ॥ स्वक

स्याय स्वकीय गेहादित्वादीय ॥ ४ ॥

सपिण्डास्तु सनाभय ।

समान पिण्ड एषां सपिण्डा यत्स्मृति - “सपिण्डता तु पुण्ये सप्तमे विनिव

तते सप्तमादूर्ध्वं सगोत्रा” ॥ १ ॥ समा नाभिमूल येषां ते सनाभय “समानस्य -

॥ ३ । २ । १४९ ॥ इति सत्वम् ॥ २ ॥

तृतीया प्रकृति पण्ड पण्ड क्लीबो नपुंसकम् ॥ २२६ ॥

प्राणिन इति मूधा, पुलिङ्ग “ श्व-मातरि-” ॥ (उणा-९००) ॥ इत्यनि निपात्यते ॥ ३ ॥ मूयते बध्यते मुकुटादिम्मेति मौलि, पुष्पालिङ्ग ‘ धूमून्धा-” ॥ (उणा-७०१) ॥ इति लिण् ॥ ४ ॥ मुण्यते प्रतिज्ञायते मुण्ड, पुष्कीवलिङ्ग “ कुण्डु-” ॥ (उणा-१७०) ॥ इति ङिड्, मुण्यते वा ॥ ५ ॥ कायति क “ कचिच्” ॥ ५ । १ । १७१ ॥ इति ड ॥ ६ ॥ मस्यति परिणमते तस्य “ दम्यमि ” ॥ (उणा २००) ॥ इति ते मस्त, स्वार्थ के मस्तक, पुष्कीवलिङ्ग, मसे “ इप्याशि ” ॥ (उणा ७७) ॥ इति तम्बू वा ॥ ७ ॥ २३० ॥ वरमङ्ग वराङ्गम् ॥ ८ ॥ करणानीन्द्रियाणि त्रायन्तेऽनेनेति करणत्राणम् ॥ ९ ॥ शीर्यते मस्यति जरमा शीर्य “ ऋजिरिपि ” ॥ (उणा ५६७) ॥ इति कित्स ॥ १० ॥ मस्तिक ‘ कुशिक ” ॥ (उणा ४५) ॥ इति इके निपात्यते ॥ ११ ॥

तज्जा केशास्तीर्थवाकाश्चिकुरा कुन्तला कचा ॥ २३१ ॥

वाला स्यु

तस्मिन् शिरसि जातास्तज्जा शिरसिजा, क्लिश्यत एभि केशा “ क्लिश के च” ॥ (उणा-५३०) ॥ इति श, के शेरत इति वा ॥ १ ॥ तीर्थे उच्यन्त उपयाच्यन्ते तीर्थवाका ॥ २ ॥ चम्यन्ते प्रतिहन्यन्ते चिकुरा “ श्वशुर ” ॥ (उणा ४२६) ॥ इत्युरे निपात्यते, चिहुरास्तु प्राकृते कस्य हादेशात् सस्कृतेऽपीति दुर्ग, यदाह-“ कुन्तला मुर्धजास्त्वस्त्राश्चिकुरात्रिहुरा ” इति ॥ ३ ॥ कनति दीप्यन्ते कुन्तला “ मुर लोरल ” ॥ (उणा ४७४) ॥ इत्यले निपात्यते, कुन्ताकार लाति वा ॥ ४ ॥ कचन्ते कचा ॥ ५ ॥ २३१ ॥ वल्यन्ते वाला, पुष्कीवलिङ्ग, वलन्ति वा ज्वलादित्वाद् ण ॥ ६ ॥

शेषश्चात्र-कचे पुन ।

युजिनो वैहिताग्रोऽथ ॥

तत्परा पाशो रचना भार उच्चय ।

हस्त पक्ष कलापश्च केशभूयस्त्ववाचका ॥ २३२ ॥

तैभ्य केशादिशदेभ्य परा पाशादय शब्दा केशभूयस्त्व वदन्ति, यथा केशपाश ॥ १ ॥ केशरचना ॥ २ ॥ केशभार ॥ ३ ॥ केशोच्चय ॥ ४ ॥ केश हस्त ॥ ५ ॥ केशपक्ष ॥ ६ ॥ केशकलाप इति ॥ ७ ॥ प्रशसारुढत्वादेभि कमधारय ॥ २३२ ॥

अलरुस्तु कर्कराल खङ्गरश्चूर्णकुन्तल ।

अलयति भूयलयलक, पुष्कीवलिङ्ग ‘ दूकृन् ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक् ॥ १ ॥ ककरत्वेन कटोरत्वेन अलति ककराल ॥ २ ॥ खर्माद्रय खरयति खङ्गर, शृणोदरादित्वात् ॥ ३ ॥ चूर्णाकार कुन्तलश्चूर्णकुन्तल कुन्तिलके ॥ ४ ॥

शेषधात्र-

देहे सिन प्रजनुबधुतु शास पडक्कम् ।

स्याधिस्थान च ॥

अस्मिन्नजीवे कुणप शव ॥ २२८ ॥

मृतक

अस्मिन् शरीरेऽजीवे जीवनिमुक्ते कुणति शब्दायते कुणप “ भुजिकुति-”
॥ (उणा-३०५) ॥ इति किदप , कुण शब्द पाति रक्षति वा, धनञ्जयाख्यस्य
वायो शवे सभवात् ॥ १ ॥ शवति यात्यन्माञ्जाव शव , पुष्कीबलिङ्गो ॥ २ ॥ २२८ ॥
त्रियते स्म मृत, के मृतकम् ॥ ३ ॥

रुण्डकबन्धौ त्वपशीर्षे क्रियायुजि ।

अपगतं छिन्नत्वात् शीपमस्यापशीर्षे वपुस्तत्र क्रियायुक्ते नृत्यतीत्यर्थ , रूयते
शब्दयते रुण्ड “ विचण्डै-” ॥ (उणा-१७६) ॥ इति निपात्यते ॥ १ ॥ वृयते
शब्दयते कवध , पुष्कीबलिङ्ग कोरध ” ॥ (उणा-३५७) ॥ इत्यध , कस्य
शिरसो बधोऽनेति वा, केन बध्यत इति वा, पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥

वयासि तु दशा प्राया

अर्थात् शरीरस्य वियन्ति क्रमेण गच्छन्ति वयासि ॥ १ ॥ वात्यादीनि दश्य
न्ते दशा , खीलङ्ग , स्थादित्वात् क ॥ २ ॥ प्रकर्षणाऽयन्ते प्राया , पुलङ्ग ॥ ३ ॥

सामुद्र देहलक्षणम् ॥ २२९ ॥

समुद्रे शरीरे भव सामुद्रम् ॥ १ ॥ देहस्य लक्षण चक्रध्वजादि ॥ २२९ ॥

एकदेशे प्रतीकोऽङ्गावयवाऽपघना अपि ।

शरीरस्य एकश्चासौ देशश्च एकदेशस्तत्र प्राति शरीरमिति प्रताक “ सृणीका
स्तीक-” ॥ (उणा-५०) ॥ इतीके निपात्यते ॥ १ ॥ अङ्गत्वेकदेशत्वमङ्गम् ॥ २ ॥
अवयौल्यवयव ॥ ३ ॥ अपहन्यतेऽनेनेत्यपघन “ निघोदध-” ॥ ५।३।३६ ॥ इत्यलि
निपात्यते ॥ ४ ॥

शेषधात्र- देहैकदेशे गात्रम् ॥

उत्तमाङ्ग शिरो मूर्धा मौलिर्मुण्ड कमस्तके ॥ २३० ॥

वराङ्ग करणत्राण शीर्षे मस्तिकमित्यपि ।

उत्तम च तदङ्ग चोत्तमाङ्गम् ॥ १ ॥ शृणाति वियुक्तमिति शिर , क्लीबलिङ्ग
‘ मिथिरिजि ” ॥ (उणा-१७१) ॥ इति किदस् ॥ २ ॥ मूर्च्छन्त्यस्मिन्नाहता

प्राणिन इति मूर्धा, पुलिङ्ग “श्रमातरि-” ॥ (उणा-९०२) ॥ इत्यनि निपात्यते ॥ ३ ॥ मूयते वध्यते मुकुटादिङ्मत्रेति मौलि, पुस्त्रालिङ्ग “धूमूभ्या-” ॥ (उणा-७०१) ॥ इति लिण् ॥ ४ ॥ मुण्यते प्रतिपाद्यते मुण्ड, पुङ्गीबलिङ्ग “कुगुहु-” ॥ (उणा-१७०) ॥ इति क्तिङ्, मुण्यते वा ॥ ५ ॥ कायति क “क्वचिन्” ॥ ५ ॥ १ ॥ १७१ ॥ इति ड ॥ ६ ॥ मस्यति परिणमते तस्य “दम्यमि” ॥ (उणा २००) ॥ इति ते मस्त, स्थाये के मस्तक, पुङ्गीबलिङ्ग, मसे “इप्याशि” ॥ (उणा ७७) ॥ इति तक्क् वा ॥ ७ ॥ २३० ॥ वरमङ्ग वराङ्गम् ॥ ८ ॥ करणानोन्द्रियाणि त्रायन्तेऽनेनेति करणत्राणम् ॥ ९ ॥ शीर्यते मस्यति जरसा शीर्षे “ऋनिरिपि” ॥ (उणा ५६७) ॥ इति क्तिङ् ॥ १० ॥ मस्तिक “कुशेरु” ॥ (उणा ४५) ॥ इति इके निपात्यते ॥ ११ ॥

तज्जा केशास्तीर्थवाकाश्चिकुरा कुन्तला कचा ॥ २३१ ॥

वाला स्यु

तस्मिन् शिरसि जातास्तज्जा शिरसिजा, क्लिश्यत एभि केशा “क्लिश के च” ॥ (उणा-५३०) ॥ इति श, के शेरत इति वा ॥ १ ॥ तीथ उच्यन्ते उपयाच्यन्ते तीर्थवाका ॥ २ ॥ चम्यन्ते प्रतिहन्यन्ते चिकुरा ‘श्वशुर’ ॥ (उणा ४२६) ॥ इत्युरे निपात्यते, चिहुरास्तु प्राकृते कस्य हादेशात्, सस्त्रुतेऽपीति दुर्ग, यदाह-“कुन्तला मुधजास्त्वक्षाचिकुराचिहुरा” इति ॥ ३ ॥ कनन्ति दीप्यन्ते कुन्तला “मुर लोरल” ॥ (उणा ४७४) ॥ इत्यले निपात्यते कुन्ताकार लाति वा ॥ ४ ॥ वचन्ते कचा ॥ ५ ॥ २३१ ॥ वरयन्ते वाला, पुङ्गीबलिङ्ग, वलति वा ज्वलादित्वाद् ण ॥ ६ ॥

शेषश्चान्न- च्चे पुन ।

शृजिनो वेल्लिताग्रोऽथ ॥

तत्परा पाशो रचना भार उच्चय ।

हस्त पक्ष कलापश्च केशभूयस्त्ववाचका ॥ २३२ ॥

तेभ्य केशादिशब्देभ्य परा पाशादय शब्दा केशभूयस्त्व वदन्ति यथा केशपाश ॥ १ ॥ केशरचना ॥ २ ॥ केशभार ॥ ३ ॥ केशोच्चय ॥ ४ ॥ केश हस्त ॥ ५ ॥ केशपक्ष ॥ ६ ॥ केशकलाप इति ॥ ७ ॥ प्रशसारुढत्वादेभि कमधारय ॥ २३२ ॥

अलकस्तु कर्कराल खड्गरश्चूर्णकुन्तल ।

अलयति भूपयत्यलक पुङ्गीबलिङ्ग ‘दृक्नु’ ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक- ॥ १ ॥ वक्त्रत्वेन त्र्यक्षरेण अलति कर्कराल ॥ २ ॥ समिन्द्रिय खरयति खड्गर, पृषोदरादित्वात् ॥ ३ ॥ चूर्णाकार कुन्तलश्चूर्णकुन्तल कुटिलकेश ॥ ४ ॥

शेषधात्र-

देहे सिन प्रजनुक्थत्तु शाख पट्ठम् १

व्याधिस्थान च ॥

अस्मिन्नजीवे कुणप शव ॥ २२८ ॥

मृतक

अस्मिन् शरीरेऽर्जावे जीवनिमुक्ते कुणति शब्दायते कुणप “ भुजिकुति-”
॥ (उणा-३०५) ॥ इति किदप , कुण शब्द पाति रक्षति वा, धनञ्जयाख्यस्य
वायो शवे संभवात् ॥ १ ॥ शवति यात्यस्माज्जाव शव , पुक्काबलिङ्गौ ॥ २ ॥ २२८ ॥
म्रियते स्म मृत, के मृतकम् ॥ ३ ॥

रुण्डकवधौ त्वपशीर्षे क्रियायुजि ।

अपगतं छिन्नत्वात् शीर्षमस्यापशीर्षं वपुस्तत्र क्रियायुक्ते नृत्यतीत्यर्थ , रूयते
शब्दते रुण्ड “ पिचण्डै-” ॥ (उणा-१७६) ॥ इति निपात्यते ॥ १ ॥ वृयते
शब्दते कवध , पुक्काबलिङ्ग ‘ कारध ” ॥ (उणा-२५७) ॥ इत्यध , कस्य
शिरसो वधोऽनेति वा, केन वध्यत इति वा, पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥

वयासि तु दशा प्राया

अर्थात् शरारस्य वियन्ति क्रमेण गच्छन्ति वयासि ॥ १ ॥ बाल्यादीनि दश्य
न्ते दशा , स्त्रीलिङ्ग , स्थादित्वात् क ॥ २ ॥ प्रकयणाऽयते प्राया , पुलिङ्ग ॥ ३ ॥

सामुद्र देहलक्षणम् ॥ २२९ ॥

समुद्रे शरीरे भव सामुद्रम् ॥ १ ॥ देहस्य लक्षण चक्रध्वजादि ॥ २२९ ॥

एकदेशे प्रतीकोऽङ्गावयवाऽपघना अपि ।

शरीरस्य एकश्चासौ देशश्च एकदेशस्तत्र प्राति शरीरमिति प्रताक “ सृणीका
स्तीक-” ॥ (उणा-५०) ॥ इतीके निपात्यते ॥ १ ॥ अङ्गलेखदेशत्वमङ्गम् ॥ २ ॥
अवयौल्यवयव ॥ ३ ॥ अपहृन्यतेऽनेनैत्यपघन “ निघोद्ध-” ॥ ५।३।३६ ॥ इत्यलि
निपात्यते ॥ ४ ॥

शेषधात्र- देहैकदेशे गात्रम् ॥

उत्तमाङ्ग शिरो मूर्धा भौलिर्मुण्ड कमस्तके ॥ २३० ॥

वराङ्ग करणत्राण शीर्षं मस्तिरुमित्यपि ।

उत्तम च तदङ्ग चोत्तमाङ्गम् ॥ १ ॥ शृणाति विद्युक्मिति शिर , स्त्रीलिङ्ग
“ मिथिरञ्जि ” ॥ (उणा-१७१) ॥ इति किदस् ॥ २ ॥ मूर्च्छन्त्यस्मिन्नाहता

॥५॥११७१॥ इति डे श्री ॥ २ ॥ केशान् पाणयताति केशपाशा ॥ ३ ॥ त्यत्येना
शिखा ' इत्येति च वा " ॥ (उणा-८५) ॥ इति ख ॥ ४ ॥ शिखण्डमुखा
शिखण्डिका ॥ ५ ॥ २३५ ॥

सा बालानां कारुपक्ष शिखण्डकशिखण्डकौ ।

कारुपक्ष इव मारुपक्ष ॥ १ ॥ गिरसि खण्डने, शिखिवद् उच्यते वा शि
खण्ड , पृषोदरादित्वात्, के शिखण्डक ॥ २ ॥ शिरो मण्डयति शिखाण्डक , पृषोदरा
दित्वात् ॥ ३ ॥

तुण्डमास्य मुखं वस्त्रं लपनं वदनानने ॥ २३६ ॥

तुण्ड्यतेऽनेन, तुण्ड तुणति कुटिलीभवति वा " कुगुटु " ॥ (उणा-१७०) ॥
इति किद् ड ॥ १ ॥ जस्यत्यनेन वणमास्य " शिखास्य " ॥ (उणा ३६४) ॥
इति ये निपात्यते ॥ २ ॥ मह्यते मुख, पुस्लीवल्लिङ्ग " महेश्वरस्य वा " ॥
(उणा-८९) ॥ इति से साधु ॥ ३ ॥ उच्यतेऽनेनेति वस्त्र " हुयामा " ॥
(उणा ४५१) ॥ इति त्र , मुदितानि खान्यन्नेति वा, पृषोदरादित्वात् ॥ ४ ॥
लप्यतेऽनेनेति लपनम् ॥ ५ ॥ उच्यतेऽनेनेति वदनम् ॥ ६ ॥ आ समन्तादनित्य
नेनाऽऽननम् ॥ ७ ॥ २३६ ॥

शेषश्चात्र- मुखे दन्ताल्यस्तेर घनं चर घनोत्तमम् ॥

भाले गोध्यलिकालीकललाटानि

भार्यते परिभाष्यते शुभाऽशुभमत्र भाल, पुस्लीवल्लिङ्ग तत्र ॥ १ ॥ गुच्यते
पटादिना घेष्टयते गोधि स्त्रीलिङ्ग मिलिपिलि ' ॥ (उणा-६०८) ॥ इति
इ ॥ २ ॥ अत्यते भूष्यते तिलरादिभिरलिक ' लीक्यलि " ॥ (उणा-३८) ॥
इतीक " स्यमिकपि " ॥ (उणा ४६) ॥ इतास्तेऽर्थमम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ललते
ऽनालङ्कारो ललाटम् ' अनिशू " ॥ (उणा-१४५) ॥ इत्याट ॥ ५ ॥

श्रुतौ श्रव ।

शब्दाधिष्ठानपैञ्जूपमहानादध्वनिग्रहा ॥ २३७ ॥

कर्णं श्रोत्रं श्रवणं च

श्रूयतेऽनया श्रूति , श्र्वादित्वात् क्ति तत्र ॥ १ ॥ शणोति श्रव क्लानलिङ्ग
" अस् " ॥ (उणा-१५२) ॥ इत्यस् ॥ २ ॥ शब्दोऽत्रितिष्ठत्यत्र शब्दाधिष्ठानम् ॥ ३ ॥
पिञ्जूप कणमल सोऽत्रास्ति ज्योत्स्नाद्यणि पैञ्जूप , पुस्लीवल्लिङ्ग यद्वाचस्पति
श्रव पैञ्जूपमास्त्रियाम् ॥ ४ ॥ महान् नादो निघापोऽनेति महानाद ॥ ५ ॥
ध्वनिगृह्यतेऽनेन ध्वनिग्रह , शब्दमहोऽपि ॥ ६ ॥ २३७ ॥ कण्यतेऽनेन कण ,

स तु भाले भ्रमरक कुरुलो भ्रमरालक ॥ २३३ ॥

स त्वलको भाले ललाटे भ्रमरप्रतिवृत्तिभ्रमरक, पुष्पीबलिङ्ग ॥१॥ क
इपल्ललति कुरुल, पृषोदरादित्वात्, यत्स्थम् “कुरुलालसधूलेहे” इति ॥ २ ॥
भ्रमरावृत्तिरलको भ्रमरालक ॥ ३ ॥ २३३ ॥

धम्मिल्ल सयता केशा

ऊर्ध्वं मिलति धम्मिल्ल, पृषोदरादित्वात्, धमे सौत्रस्य “भित्तिच्छमल-” ॥
(उणा-४६४) ॥ इति निपातनाद् वा ॥ १ ॥
शेषश्चान्न- धम्मिल्ले मौलिजुलकौ ॥

केशवेपे कनरी

केशाना वेपे रचनाया कृत्यते कनरी “ऋच्छिचटि-” ॥ (उणा-३९७) ॥
इत्यरे “ भाजगोण ” ॥ २।४।३० ॥ इति ङी, क ऋणोतीति वा ॥ १ ॥
शेषश्चान्न- कनरी तु कनर्या स्यात् ॥

अथ ।

वेणि प्रवेणी

वीयते वेणि, स्त्रीलिङ्ग “कावावी-” ॥ (उणा-६३४) ॥ इति णि ॥१॥
प्रकृष्टा वेणि प्रवेणी ॥ २ ॥

शीर्षण्यशिरस्यौ विशदे कचे ॥ २३४ ॥

शिरसि भव शिरस्य, शीर्षण्य दिगादि-” ॥ ५।३।१२४ ॥ इति ये
‘ केशे वा ” ॥३।२।१०२॥ इति शीर्षनादेश, पक्षे शिरस्य ॥ १ ॥ २ ॥ विशदे
न्योऽयासपृक्ते स्नानादिनिमले वा ॥ २३४ ॥

शेषश्चान्न- प्रलोभ्यो विशदे कचे ॥

केशेषु वर्त्म सीमन्त

सिनोति केशाननेन सीमन्त सीमन्तहेमत ’ ॥ (उणा-२२२) ॥
इत्यन्ते निपात्यते, सीमोऽन्त इति वा पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥

पलित पाण्डुर कच ।

पलति याति श्वेतत्वं पाकात् पलित, पुष्पाबलिङ्ग हृदयारुहि-” ॥ (उणा-
२१०) ॥ इति त ॥ १ ॥

चूडा केशी केशपाशी शिखा शिखण्डिका समा ॥२३५॥

चोभ्यते चूडा, भिदादित्वादटि निपात्यते ॥ १ ॥ केशेते केशी ‘ ऋचिन्

भानोरिद भानवीय “दोरीय ” ॥ ६ । ३ । ३२ ॥ १ ॥

असौम्येऽक्षण्यनक्षि स्यात्

सोमदेवताकृत्वेन लक्षणया सौम्यमविकृत न सौम्यमसौम्य तत्राक्षणि,
विकृतमक्षि अनाक्षि, नन् विरोधे, अनर्थवत् ॥ १ ॥

ईक्षण तु निशामनम् ॥ २४० ॥

निभालन निशामन निध्यानमवलोकनम् ।

दर्शन द्योतन निर्वर्णन च

ईक्ष्यत इक्षणम् ॥ १ ॥ शमिण् आलोचने निशामनम् ॥ २ ॥ २४० ॥ नि
भाल्यते निभालनम् ॥ ३ ॥ निशाम्यते निशामन “शमोऽदक्षने” ॥ ४ । २ । २८ ॥
इत्यत्र दक्षने एव ह्रस्व इति मताश्रयणाद् ह्रस्व ॥ ४ ॥ निध्यायते निध्यानम् ॥ ५ ॥
अवलोक्यतेऽवलोकनम् ॥ ६ ॥ दृश्यते दशनम् ॥ ७ ॥ द्योत्यते द्योतनम् ॥ ८ ॥
निवर्ण्यते निर्वर्णनम् ॥ ९ ॥

अथार्धवीक्षणम् ॥ २४१ ॥

अपाङ्गदर्शन काक्ष रुटाक्षोऽक्षिविकृणितम् ।

अर्धं वीक्षणमस्याधवीक्षणम् ॥ १ ॥ अपाङ्गेन दर्शनमपाङ्गदर्शनम् ॥ २ ॥
इपद् विकृणितत्वाद् अभ्यत्र काक्ष “अत्पे” ॥ ३ । २ । १३६ ॥ इति कादेश
‘सन्ध्यक्ष’ ॥ ७ । ३ । १२६ ॥ इति ट समासान्त ॥ ३ ॥ कटस्य कपोल-
स्याऽक्षि कटाक्ष ‘सकटाभ्याम्’ ॥ ७ । ३ । ८६ ॥ इत्यत् समासान्त ॥ ४ ॥
अक्ष्णोर्विकृणनमक्षिविकृणितम् ॥ ५ ॥

स्यादुन्मीलनमुन्मेष

उन्मील्यते उन्मीलनम् ॥ १ ॥ उन्मेषणमुन्मेष ॥ २ ॥

निमेषस्तु निमीलनम् ॥ २४२ ॥

निमेषण निमेष ॥ १ ॥ निमील्यते निमीलनम् ॥ २ ॥ २४२ ॥

अक्ष्णोर्वाह्यान्तावपाङ्गौ

नेत्रयोरुपान्तप्रदेशौ अपकृष्टावज्ञावपाङ्गौ ॥ १ ॥

श्रूरुर्ध्वे रोमपद्धति ।

अक्ष्णोरुपरि रोमराजिस्तताम, भ्राम्यति श्रू, स्त्रीलिङ्ग “भ्रमिगमि” ॥ (उणा-
८४३) ॥ इति इ ॥ १ ॥

किरत्यनेन वा “ इणुवि ” ॥ (उणा १८२) ॥ इति ण ॥ ७ ॥ श्रूयतेऽनेन
श्रोत्र “ हुयामा ” ॥ (उणा ४५१) ॥ इति ञ ॥ ८ ॥ अनटि भ्रवण, पुक्ली
घलिङ्ग ॥ ९ ॥

वेष्टन कर्णशष्कुली ।

वेष्टयतेऽनेन वेष्टन कणशष्कुली ॥ १ ॥ शक्नेत्यनया श्रोतु शष्कुली कर्णस्य
शष्कुली कणशष्कुली ॥ २ ॥

पालिस्तु कर्णलतिका

पाल्यते पालि, स्त्रीलिङ्ग “ स्वरेभ्य इ ” ॥ (उणा ६०६) ॥ १ ॥ कर्णस्य
लतेव कणलतिका ॥ २ ॥

शेषश्चात्र- कर्णप्रान्तस्तु धारा स्यात् कर्णमूल तु शीलकम् ॥

शङ्खो भालश्रवोऽतरे ॥ २३८ ॥

शाम्यत्यत्राऽऽहते प्राणा इति शङ्ख, पुक्लीबलिङ्ग “ शमिमनिभ्या ख ”
॥ (उणा-८४) ॥ १ ॥ २३८ ॥

चक्षुरक्षीक्षण नेत्र नयन दृष्टिरम्बकम् ।

लोचन दर्शन दृक् च

चष्टे शुभाशुभ स्फुरणाच्चक्षु चक्षेः शिद्धा ” ॥ (उणा १००१) ॥
इत्युस्, अश्नुतेऽक्षि, क्त्वाबलिङ्गौ ‘ भ्रुपिप्लुपि ” ॥ (उणा-७०७) ॥ इति
कित्सि ॥ १ ॥ २ ॥ इक्ष्यतेऽनेनेक्षणम् ॥ ३ ॥ नीयतेऽनेन दृश्यमात नेत्र, पुक्लाबलिङ्ग
“ नीदाम्ब ” ॥ ५ ॥ २।८८ ॥ इति श्रद् ॥ ४ ॥ अनटि नयनम् ॥ ५ ॥ दृश्यते
ऽनया दृष्टि ॥ ६ ॥ अम्बतेऽम्बकम् ॥ ७ ॥ लोच्यतेऽनेन लोचन, विलोचनमपि
॥ ८ ॥ दृश्यतेऽनेन दर्शनम् ॥ ९ ॥ पश्यति, दृश्यतऽनया वा दृक्, स्त्रीलिङ्ग ॥ १० ॥
शेषश्चात्र—अक्षिण रूपमहो देवदाप ॥

तत्तारा तु कनीनिका ॥ २३९ ॥

तस्याऽक्ष्ण, तरयति तमस्तारा पुस्त्रीलिङ्ग, के तारकाऽपि तच्छदोऽत्राक्षि
परामर्शा नक्षत्रयवच्छेदाथ ॥ १ ॥ कनति दीप्यते कनीनिका ‘ कनेरीनक ”
॥ (उणा ७३) ॥ २ ॥ २३९ ॥

वाम तु नयन सौम्य

सोमो देवताऽस्य सौम्य ‘ वसोमाद्व्यण् ” ॥ ६ ॥ २।१०७ ॥ १ ॥

भानवीय तु दक्षिणम् ।

भानोरिद भानवीय “ दोरीय ” ॥ ६ । ३ । ३२ ॥ १ ॥

असौम्येऽक्षण्यनक्षि स्यात्

सौमदैवतामृत्वेन लभ्यया सौम्यमविकृत न सौम्यमसौम्य तत्राक्षणि,
विकृतमक्षि अनाक्षि, नञ् विरोधे, अनर्धवत् ॥ १ ॥

ईक्षण तु निशामनम् ॥ २४० ॥

निभालन निशमन निध्यानमवलोकनम् ।

दर्शन द्योतन निर्वर्णन च

ईक्ष्यत इक्षणम् ॥ १ ॥ शमिण् आलोचने, निशामनम् ॥ २ ॥ २४० ॥ नि
भाल्यते निभालनम् ॥ ३ ॥ निशाम्यते निशमन “शमोऽदशने” ॥ ४ । २।२८ ॥
इत्यत्र दर्शने एव हस्व इति मताश्रयणाद् हस्व ॥४॥ निध्यायते निध्यानम् ॥५॥
अवलोक्यतऽवलोकनम् ॥ ६ ॥ दृश्यते दशनम् ॥ ७ ॥ द्योत्यते द्योतनम् ॥ ८ ॥
निवर्ण्यते निवर्णनम् ॥ ९ ॥

अथार्धवीक्षणम् ॥ २४१ ॥

अपाङ्गदर्शन काक्ष कटाक्षोऽक्षिविकृणितम् ।

अर्धे वीक्षणमस्याधवीक्षणम् ॥ १ ॥ अपाङ्गेन दशनमपाङ्गदशनम् ॥ २ ॥
इपद् विकृणितत्वात् अक्ष्यत्र काक्ष “ अल्पे ” ॥ ३ । २ । १३६ ॥ इति कादेश
‘ सन्त्यक्षेण ’ ॥ ७।३।१२६ ॥ इति ट समासान्त ॥ ३ ॥ कटस्य कपोल-
स्याऽक्षि कटाक्ष ‘ सकटाभ्याम् ’ ॥ ७ । ३ । ८६ ॥ इत्यत्र समासान्त ॥ ४ ॥
अक्षणोवकृणनमक्षिविकृणतम् ॥ ५ ॥

स्यादुन्मीलनमुन्मेष

उन्माल्यते उन्मीलनम् ॥ १ ॥ उन्मेषणमुन्मेष ॥ २ ॥

निमेषस्तु निमीलनम् ॥ २४२ ॥

निमेषण निमेष ॥ १ ॥ निमील्यते निमीलनम् ॥ २ ॥ २४२ ॥

अक्ष्णोर्बाह्यान्तावपाङ्गौ

नेत्रयोरुपान्तप्रदेशौ अपकृष्टावज्ञावपाङ्गौ ॥ १ ॥

अक्षूर्ध्वे रोमपद्धति ।

अक्षोरुपरि रोमराजिस्तत्राम, ग्राम्यति ध्रू, श्रीलिङ्ग “अग्निगमि” ॥ (उणा-
१४३) ॥ इति ट ॥ १ ॥

सक्रोपभ्रूविकारे स्याद् अश्रुभ्रूभृपरा कुटि ॥ २४३ ॥

आदिभ्य परा कुटि भ्रुप कुटन कुटिलीकरण भ्रुकुटि, भ्रुकुटि “कृशुकुटि” ॥ (उणा- ६१९) ॥ इति इ, ततो “भ्रुवोऽच्च कुमुकुट्यो” ॥ २४१०१ ॥ इत्यत्व, ह्रस्वत्व च ॥ १ ॥ २ ॥ भ्रुकुटिमृकुटा तु मतान्तराश्रयेण, स्त्रीलिङ्गा, यद्रीड “अथ भ्रुकुटिमृकुटिभ्रुकुटिभ्रुकुटि स्त्रिय” इति ॥ ३ ॥ ४ ॥ २४३ ॥

कूर्च कूर्प भ्रुवोर्मध्ये

कीर्यते कूर्च, पुक्लीबलिङ्ग “कूचचूर्च” ॥ (॥ उणा ११३) ॥ इति चे निपात्यते ॥ १ ॥ कीर्यते कूर्प “कृशुकुभ्य ऊचान्तस्य” ॥ (उणा २९८) ॥ इति य ॥ २ ॥

पक्ष्म स्याद् नेत्ररोमणि ।

पच्यते विस्तीर्यते पक्ष्म, पुक्लीबलिङ्ग “सात्मनात्पन्,” ॥ (उणा ११६) ॥ इति मनि निपात्यते ॥ १ ॥

गन्धज्ञा नासिका नासा घ्राण घोणा विकृणिका ॥ २४४ ॥

नक्र नकुटक शिङ्घिनी

गन्ध जानाति गन्धज्ञा ॥ १ ॥ नस्यते कुटिलीक्रियते नासिका “नसिबसि” ॥ (उणा ४०) ॥ इति णिदिस्, नासत इति वा णः ॥ २ ॥ घञि अचि वा नासा ॥ ३ ॥ जिघ्रत्यनेन घ्राणम् ॥ १ ॥ घुणति गन्धाथ घोणा ॥ ५ ॥ विकृणयति विकृणिका ॥ ६ ॥ २४४ ॥ न क्रामति वायुरस्मिन् नक्र “नज क्रामिगमि” ॥ (उणा-४) ॥ इति ङप्रत्यय नखादित्वात् साधु क्लीबलिङ्गोऽयम् । वाचस्पतिस्तु ‘नक्रो नासा विकृणिका’ इति पुस्याह ॥ ७ ॥ मृत्यति पवनोऽत्र नकुट “नकुटकुक्कुट” ॥ (उणा १५५) ॥ न्युटे निपात्यते केनकुटम् ॥ ८ ॥ शिङ्घत्यवश्य शिङ्घिनी ॥ ९ ॥

शेषश्चात्र नासा तु गन्धहृत् ॥

नसा गन्धवहा नस्या नासक्य गन्धनासिका ॥

ओष्ठोऽधरो रदच्छद ।

दन्तवस्त्र च

उच्यते तीक्ष्णाहारेण ओष्ठ ‘वन्किणि’ ॥ (उणा १६२) ॥ इति ठ ॥ १ ॥ अवति शोभामधर अयमधस्तनोष्ठवाचीति वञ्चित ॥ २ ॥ रदाना छदो रदच्छद ॥ ३ ॥ दन्ताना वस्त्रमिव दन्तवस्त्र पुक्लीबलिङ्ग ॥ ३ ॥

शपधान ओष्ठ तु दशनोच्छिष्टो रसालेपी च वाग्दलम् ।

तत्प्राप्तौ स्रक्णी

तस्यौष्ठस्य प्रान्तौ सजतो लालां सूक्ष्णी "सजे सज्जसकौ च" ॥ (उणा १०७) ॥ इति कनिष् 'सूक्ष्णी' इत्यमर ॥ १ ॥

असिक त्वध ॥ २४५ ॥

अधरस्याऽधोभागोऽस्यतेऽसिक " क्रीकलि " ॥ (उणा ३८) ॥ इति बहुवचननादिक ॥ १ ॥ २४५ ॥

असिकाधस्तु चिबुक

नीयते चिबुक इन्वप्रसन्धि " कञ्चुकाशुक " ॥ (उणा ५७) ॥ इत्युके निपात्यते ॥ १ ॥

स्याद् गल सूक्षण पर ।

गल्यतेऽनेन गल " शामाद्या " ॥ (उणा ४६२) ॥ इति बहुवचनल ॥ १ ॥

गल्लात् पर कपोलश्च

कपि सौत्र , कप्यते कपोल " कटिपटि " ॥ (उणा ४९३) ॥ इत्योल ॥ १ ॥

परो गण्ड कपोलत ॥ २४६ ॥

कपोलात् परो गण्डति गण्ड , गलादयस्त्रयोऽल्पविशेषत्वादेकार्थो इत्येके ॥ १ ॥ २४६ ॥

ततो हनु

ततो गण्डात् परो हत्याहार हनु , पुत्रीलिङ्ग " बृहने " ॥ (उणा-७९१) ॥ इति युकि बाहुलकाद् नलोप ॥ १ ॥

श्मश्रु कूर्चमास्यलोम च मासुरी ।

श्मनि मुखैकदेशे शेते श्मश्रु क्लीबलिङ्ग " श्मन शीडो डित् " ॥ (उणा-८१०) ॥ इति ङ ॥ १ ॥ कीर्यते कूर्च , पुक्लावलिङ्ग ॥ २ ॥ आस्यैकदेशे लोम आस्यलोम ॥ ३ ॥ मस्यति परिणमते मासुरी ' श्वशुर ' ॥ (उणा-४२६) ॥ इत्युरे निपात्यते ॥ ४ ॥

शेषश्चात्र- श्मश्रुणि व्यञ्जन कोट ॥

दाढिका दष्ट्रिका

दाढाप्रकृतिर्दाढिका ॥ १ ॥ एव दष्ट्रिका, दाढिकाऽपि ॥ २ ॥

दाढा दष्ट्रा जम्भ

धति खण्डयति दाढा " बहुलम् " ॥ ५११२ ॥ इति ढ ॥ १ ॥ दश्यते ऽनया दष्ट्रा ' दशेष्ट्र ' ॥ ५१२१० ॥ इति ढ ॥ २ ॥ जायते जम्भ " गृद्धर मि " ॥ (उणा-३२७) ॥ इति भ ॥ ३ ॥

सकोपभ्रूविकारे स्याद् भ्रुभ्रुभ्रुपरा कुटि ॥ २४३ ॥

भ्रादिभ्य परा कुटि भ्रुव कुटन कुटिलीकरण भ्रुकुटि, भ्रुकुटि “कृशुकुटि”
॥ (उणा- ६१९) ॥ इति ६, ततो ‘ भ्रुवोऽञ्च कुसकुट्यो ” ॥ २४११०१ ॥
इत्यत्व, ह्रस्वत्व च ॥ १ ॥ २ ॥ भ्रुकुटिभ्रुकुटी तु मतान्तराश्रयेण, स्त्रीलिङ्गा,
यद्गौड “अथ भ्रुकुटिभ्रुकुटिभ्रुकुटिभ्रुकुटि स्त्रिय ” इति ॥ ३ ॥ ४ ॥ २४३ ॥

कूर्च कूर्प भ्रुवोर्मध्ये

कीर्यते कूर्च, पुक्लीबलिङ्ग “कूचचूच ” ॥ (॥ उणा ११३) ॥ इति चे
निपात्यते ॥ १ ॥ कीर्यते कूर्प “ कृदृष्टभ्य ऊर्चान्तस्य ” ॥ (उणा २९८) ॥
इति य ॥ २ ॥

पक्ष्म स्याद् नेत्ररोमणि ।

पच्यते विस्तायते पक्ष्म, पुक्लीबलिङ्ग “सात्मनात्मन्,” ॥ (उणा ९१६) ॥
इति मनि निपात्यते ॥ १ ॥

गन्धज्ञा नासिका नासा घ्राण घोणा विकृणिका ॥ २४४ ॥

नक्र नकुटक शिङ्घिनी

गन्ध जानाति गन्धज्ञा ॥ १ ॥ नस्यते कुटिलीक्रियते नासिका “नसिवसि”
॥ (उणा ४०) ॥ इति णिदिक्, नासत इति वा णक् ॥ २ ॥ घञि, अचि वा
नासा ॥ ३ ॥ जिघ्रत्यनेन घ्राणम् ॥ ९ ॥ घुणति गन्धार्थं घोणा ॥ ५ ॥ विकृणयति
विकृणिका ॥ ६ ॥ २४४ ॥ न क्रामति वायुरसिन् नक्र “नज क्रमिगमि” ॥
(उणा-४) ॥ इति डप्रत्यये नद्यादित्वात् साधु क्लीबलिङ्गोऽयम् । वाचस्पतिस्तु “नक्रो
नासा विकृणिका” इति पुस्याह ॥ ७ ॥ नृत्यति पवनोऽत्र नकुट “नकुटकुक्कुट”
॥ (उणा १५५) ॥ इत्युटे निपात्यते के नकुटकम् ॥ ८ ॥ शिङ्घत्यवश्य शिङ्घिनी ॥ ९ ॥
शेषश्चात्र नासा तु गन्धहृत् ॥

नसा गन्धवहा नस्या नासक्य गन्धनालिका ॥

ओष्ठोऽधरो रदच्छद ।

दन्तवम्त्र च

उध्यते तीक्ष्णाहारेण ओष्ठ वनिकणि ’ ॥ (उणा १६२) ॥ इति ठ
॥ १ ॥ अवति शोभामधर अयमधस्तनोष्ठवाचीति वनित् ॥ २ ॥ रदानां छदो
रदच्छद ॥ ३ ॥ दन्ताना वस्त्रमिव दन्तवस्त्र पुक्लीबलिङ्ग ॥ ३ ॥

शेषश्चात्र ओष्ठे तु दशनोच्छिद्यो रसालेपी च वाग्दल्म् ।

तत्प्राप्तौ सूक्ष्णी

स्त्रीलिङ्ग ॥ २ ॥ गृणाति गिरति गृध्राति वा प्रीवा “प्रह्लाहा” ॥ (उणा-५१४) ॥
इति वे निपात्यते ॥ ३ ॥ शिरो धीयतेऽस्या शिरोधि , खालिङ्ग “व्याप्यादाधारे”
॥५॥३॥८८॥ इति वि ॥ ४ ॥ शिरो धारयति शिरोधरा ॥ ५ ॥

सा त्रिरेसा कम्बुग्रीवा

सा प्रीवा रेखात्रयाङ्किता शङ्खावृतिर्वा कम्बुग्रीवा ॥ १ ॥

अवदुर्घाटा कृकाटिका ॥ २५० ॥

अवलवदु , पुष्पालिङ्ग “अयतिगृभ्योऽदु” ॥ (उणा-७६२) ॥ १ ॥

घटस्य हिंसा घाटा “घटाघाटा” ॥ (उणा-१४१) ॥ इति निपात्यते ॥ २ ॥

कृक कन्धरामध्यमटति कृकाटिका प्रीवापञ्चान्नाग ॥३॥२५०॥

शेषञ्च-अवटौ तु शिर पीठम् ॥

कृकस्तु कन्धरामध्य

क्रियतेऽसौ कृक “कृगो वा” ॥ (उणा-२३) ॥ इति क्तिक् ॥ १ ॥

कृकपाथो तु वीतनौ ।

वेति गच्छत्यनयोरपान इति वीतनौ “वीपति” ॥ (उणा-२९२) ॥

इति तने बाहुलसाद् गुणाभाव ॥ १ ॥

प्रीवाधमन्यौ प्राग् नीले

प्रीवाया प्राग्भागे धमन्यौ नाड्यौ नीलवणत्वात्नीले ॥ १ ॥

पश्चान्मन्ये कलम्बिके ॥ २५१ ॥

प्रीवाया पश्चाद् भागे धमन्यौ नाड्यौ मयतेऽनयोरपान इति मये स्त्री
लिङ्ग ‘स्थाळा’ ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ १ ॥ के शिरसि लम्बेते
कलम्बिके ॥ २॥२५१ ॥

गलो निगरण कण्ठ

गिरत्यनेन “पुनात्रि” ॥५॥३॥१३०॥ इति घे लत्वे च गल् , गिलतीति
वा ॥ १ ॥ निगरत्यनेनेति निगरण ॥ २ ॥ कणयति शब्दायते कण्ठ कण्ठते वा
पुलिङ्गोऽयम् । वाचस्पतिस्तु- ‘प्रचामूले तु कण्ठोऽस्त्रा’ इति स्त्रीवेऽप्याह ॥ २ ॥

काकलकस्तु तन्मणि ।

तस्य कण्ठम्य मणि कु इषत्कल काकल , के काकलक ॥ १ ॥

असौ भुजशिर स्कन्ध

अस्यते भारेणास , पुष्पीबलिङ्ग भावावधाम ” ॥ (उणा-५६४) ॥

द्विजा रदा ॥ २४७ ॥

रदना दशना दन्ता दशखादनमलका ।

द्विर्जायन्ते द्विजा ॥ १ ॥ रदन्ति विलिखन्ति रदा ॥२॥२४७ ॥ रद्यते
ऽर्धोभिरिति रदना ॥ ३ ॥ दश्यतेऽर्धोभिर्दशना “ दशनाऽर्धे ” ॥४॥२४८॥
इत्यनटि निपात्यते ॥ ४ ॥ दाम्यत्यमलमक्षणाद् दन्ता “ दम्यमि ” ॥ (उणा-
२००) ॥ इति त ॥५॥ दश्यतेऽर्धोभिर्दशना “ व्यञ्जनाद् घञ् ” ॥५॥२४९॥
॥ ६ ॥ खादन्त्येभि खादना ॥ ७ ॥ मल्लते धारयति दृढत्व मला, के
मलका ॥ ८ ॥

शेषश्चात्र-दन्ते मुखगुरो दातु ॥

राजदन्तौ तु मध्यस्थानुपरिश्रेणिकौ क्वचित् ॥२४८॥

दन्तानां राजानौ राजदन्तौ दन्तपङ्केरुपयधध द्वौ द्वौ मध्यभूतौ । क्वचिदिति
मतान्तरे- उपरि न त्वध श्रेणि पङ्क्तियोरुपरिश्रेणिकौ, वैजयन्तीकारस्तु- मध्य
दन्ता राजदन्ता दष्टा तत्पाश्वयोर्द्वयो’ इति चतुरो राजदन्तानाह ॥ १ ॥ २४८ ॥

रसज्ञा रसना जिह्वा लोला

रसान् मधुरादीन् जानाति रसज्ञा ॥ १ ॥ रस्यतेऽनया रसना, स्त्रीकृत्वलिङ्ग
“ ध्वसिरसि ” ॥ (उणा-२६९) ॥ इत्यन ॥ २ ॥ लेढि रसान् जिह्वा ‘ लिहेर्जिह्व
च ” ॥ (उणा-५१३) ॥ इति व ॥ ३ ॥ लोलतीति लोला ॥ ४ ॥

शेषश्चात्र-जिह्वा तु रसिका रस्ना रसला रसमातृका ।

रसा काकुललना च ॥

तालु तु काकुदम् ।

तरत्याहारोऽत्रेति तालु, क्लृबलिङ्ग ‘ ऋतृ ” ॥ (उणा-७२७) ॥ इति णिडु
लत्व च रस्य ॥ १ ॥ कक्ते जिह्वाऽत्र काकुद ‘ कक्तेर्णिङ्वा ॥ (उणा-२४३) ॥
इति णिडुद , काकु ददातीति वा ॥ २ ॥

शेषश्चात्र- कक्त्रदल तु तालुनि ॥

सुधास्रवा घण्टिका च लम्बिका गलगुण्डिका ॥२४९॥

सुधाममृतक्ला स्रवति सुधास्रवा ॥ १ ॥ घण्टाप्रतिकृतिघण्टिका ॥ २ ॥
लम्ब्यते लम्बिका ॥ ३ ॥ गलस्य गुण्डेव गलगुण्डिका ॥४॥२४९॥

कन्धरा धमनिर्ग्रीवा शिरोधिश्च शिरोधरा ।

क शिरो धारयति कन्धरा ‘ धारेधच ’ ॥५॥११११३॥ इति यो धरादेनाथ
॥१॥ धमे सौत्रस्य धम्यतेऽनयेति ‘ सदित्तल ” ॥ (उणा-६८०) ॥ इत्यनो धमनि ,

खीलित् ॥ २ ॥ गृणाति गिरति गृध्राति वा ग्रीवा "प्रहाहा" ॥ (उणा-५१४) ॥
इति वे निपात्यते ॥ ३ ॥ शिरो धीयतेऽस्या शिरोधि, खीलित् "अप्यादाधारे"
॥५॥३॥८८॥ इति चि ॥ ४ ॥ शिरो धारयति शिरोधरा ॥ ५ ॥

सा निरेखा कम्बुग्रीवा

सा ग्रीवा रेखात्रयाङ्किता शङ्खावृतिर्वा कम्बुग्रीवा ॥ १ ॥

अवदुर्घाटा कृन्नाटिका ॥ २५० ॥

अवत्यवदु, पुखीलित् "अव्यर्तिगृभ्योऽदु" ॥ (उणा-७६२) ॥ १ ॥
प्रत्यस्या इह्या घाटा "घटाघाटा" ॥ (उणा-१४१) ॥ इति निपात्यते ॥ २ ॥
कृन् कन्धरामध्यमटति कृन्नाटिका ग्रीवापश्चाद्भाग ॥३॥२५०॥

शेषान्न-अवदौ तु शिर पीठम् ॥

कुरुस्तु कन्धगमध्य

नियतेऽर्सा कृक् "कृणो वा" ॥ (उणा-२३) ॥ इति किरु ॥ १ ॥

कुरुपाथा तु वीतनौ ।

वेति गच्छत्यनयोरपान इति वीतनौ "वीपति" ॥ (उणा-२९२) ॥
इति तने बाहुल्यद् गुणाभाव ॥ १ ॥

ग्रीवाधमन्यौ प्राग् नीले

ग्रीवाया प्राग्भागे धमन्यौ नाड्यौ नीलयणत्वान्नाले ॥ १ ॥

पश्चान्मन्ये कलम्बिके ॥ २५१ ॥

ग्रीवाया पश्चाद्भागे धमन्यौ नाड्यौ मन्यतेऽनयोरपान इति मन्ये, खी
लिङ्ग 'स्थाछा' ॥ (उणा-३१७) ॥ इति य ॥ १ ॥ के शिरसि लम्ब्यते
कलम्बिके ॥ २ ॥ २५१ ॥

गली निगरण कण्ठ

गिरत्यनेन "पुनामि" ॥५॥३॥१३०॥ इति घे लत्वे च गल, गिलतीति
वा ॥ १ ॥ निगरत्यनेनेति निगरण ॥ २ ॥ स्णयाते शब्दायते कण्ठ कण्ठते वा
पुलिङ्गोऽयम् । वाचस्पतिस्तु- 'ग्रीवामूले तु स्णोऽस्त्रा' इति ह्रीवेऽप्याह ॥ २ ॥

काकलकस्तु तन्मणि ।

तस्य कण्ठस्य मणि कु इपत्कल काकल, के काकलक ॥ १ ॥

असौ भुजशिर स्कन्ध

अस्यते भारेणास, पुङ्गावलित् मावावधाम ॥ (उणा-५६४) ॥

द्विजा रदा ॥ २४७ ॥

रदना दशना दन्ता दशखादनमल्लका ।

द्विर्जायन्ते द्विजा ॥ १ ॥ रदन्ति विलिखन्ति रदा ॥२॥२४७ ॥ रयते
ऽर्माभिरिति रदना ॥ ३ ॥ दश्यतेऽर्माभिर्दशना “ दशनाऽर्वादौ ” ॥४॥२५४ ॥
इत्यनटि निपात्यते ॥ ४ ॥ दाम्य-ल्यम्लभक्षणाद् दन्ता “ दम्यमि ” ॥ (उणा-
२००) ॥ इति त ॥५॥ दश्यतेऽर्माभिर्दशा ‘ व्यञ्जनाद् घञ् ” ॥५॥११३२॥
॥ ६ ॥ खादन्त्येभि खादना ॥ ७ ॥ मलन्ते धारयति दृढत्व मल, के
मल्लका ॥ ८ ॥

शेष-वात्र-दन्ते मुखसुरो दाह ॥

राजदन्तौ तु मध्यस्थावुपरिश्रेणिकौ क्वचित् ॥२४८॥

दन्ताना राजानौ राजदन्तौ दन्तपङ्केषयध्व द्वा द्वौ मध्यभूतौ । क्वचिदिति
मतान्तरे- उपरि न त्वध श्रेणि पङ्क्तियोरुपरिश्रेणिकौ, वैजयन्तीकारस्तु- ‘मध्य
दन्ता राजदन्ता दष्ट्रा तत्पाश्वयोर्द्वयो’ इति चतुरो राजदन्तानाह ॥ १ ॥ २४८ ॥

रसज्ञा रसना जिह्वा लोला

रसान् मधुरादीन् जानाति रसज्ञा ॥ १ ॥ रस्यतेऽनया रसना स्त्रीस्त्रीबलिङ्ग
“ ध्वसिरसि ” ॥ (उणा-२६९) ॥ इत्यन ॥ २ ॥ छेडि रसान् जिह्वा ‘ लिहेजिह्व
च’ ॥ (उणा-५१३) ॥ इति व ॥ ३ ॥ लोलतीति लोला ॥ ४ ॥

शेष-वात्र-जिह्वा तु रसिका रस्ता रसला रसमातृका ।

रसा काकुललना च ॥

तालु तु काकुदम् ।

तरलाहारोऽत्रेति तालु, क्वाबलिङ्ग ‘ ऋतृ ” ॥ (उणा-७२७) ॥ इति णिडु
लत्व च रस्य ॥ १ ॥ कक्ते जिह्वाऽत्र काकुद ‘ कक्केर्णिङ्गा’ ॥ (उणा-२४३) ॥
इति णिडुद, काकु ददातीति वा ॥ २ ॥

शेष-वात्र-वक्त्रदल तु तालुनि ॥

सुधास्रवा घण्टिका च लम्बिका गलगुण्डिका ॥२४९॥

सुधाभमृतकला स्रवति सुधास्रवा ॥ १ ॥ घण्टाप्रतिवृत्तिघण्टिका ॥ २ ॥
लम्बते लम्बिका ॥ ३ ॥ गलस्य गुण्डेय गलगुण्डिका ॥४॥२४९॥

कन्धरा धमनिर्मावा शिरोधिश्च शिरोधरा ।

क शिरो धारयति कन्धरा ‘ धारेधच ॥५॥११११३॥ इति खो, धरादेनाध
॥१॥ धमे सौत्रस्य धम्यतेऽनयेति ‘ सादिरल ’ ॥ (उणा-६८०) ॥ इत्यर्ना धमनि,

प्रगण्ड कूर्परासान्त

कूर्परासमध्य प्रगण्यते, प्रगण्यते वा प्रगण्ड ॥ १ ॥

पञ्चशास्त्र शय शम ।

हस्त पाणि कर

पञ्च अङ्गुलिलक्षणा शाखा अम्य पञ्चशास्त्र ॥ १ ॥ शेतेऽस्मिन् गर्व शय ॥ २ ॥ शाम्यति शम ॥ ३ ॥ हस्त्यनेन हस्त, पुष्पाङ्गुलिङ्ग “दम्यमि” ॥ (उणा-२००) ॥ इति त, हमद्भिमुखे दायत वा ॥ ४ ॥ पण्यतेऽनेन पाणि पुलिङ्ग “कमिवमि” ॥ (उणा-६१८) ॥ इति णिदि ॥ ५ ॥ कुवत्यनेन, कायते वा कर ॥ ६ ॥

शेषधान-हस्ते भुजदल सल ॥

अस्यादौ मणिर्नन्धो मणिश्च स ॥ २५५ ॥

अस्य पाणेरादौ मूले मणेरन्धोऽत्र मणिर्नन्ध पाणिप्रकोष्ठसन्धि ॥ १ ॥ मणति मणि, पुष्पीलिङ्ग पदिपठि” ॥ (उणा-६०७) इती ॥ २ ॥ २५५ ॥

करभोऽम्मादाकनिष्ठ

अम्माद् मणिर्नन्धात् कनिष्ठा यावत् करे भाति करम ॥ १ ॥

करशाखाङ्गुली समे ।

अङ्गुरी च

करस्य शाखेव करशाखा ॥ १ ॥ अङ्गुल्यङ्गुरि “मस्यसि” ॥ (उणा-६९९) ॥ इत्युरि, एत्वे ङष्ठा चाऽङ्गुली ॥ २ ॥ २५६ ॥

अङ्गुलोऽङ्गुष्ठ

अङ्गु शरीरावयव लाति अङ्गुल ॥ १ ॥ अङ्गु तिष्ठत्यङ्गुष्ठ “गोऽम्बा” ॥ २५६ ॥ इति पत्वम् ॥ २ ॥

तर्जिनी तु प्रदेशिनी ॥ २५६ ॥

तज्यतेऽनथा तजनी ॥ १ ॥ प्रदिशति प्रदेशिनी ॥ २ ॥ २५६ ॥

ज्येष्ठा तु मध्यमा मध्या

अतिवृद्धा ज्येष्ठा ॥ १ ॥ मध्ये जाता मध्यमा “मध्याम” ॥ ६१३।७६॥ २ ॥ मध्ये भूतत्वाद् मध्या ॥ ३ ॥

सावित्री स्यादनामिका ।

इति स ॥ १ ॥ भुजस्य बाहो शिर इव भुजशिर, भुजशिस्तरमपि ॥ २ ॥ स्फुरते
भारेण स्वध "रुचमिभ्यां" ॥ (उणा-२५१) ॥ इति धे बाहुलकद
दलोप ॥ ३ ॥

जनु सन्धिरुसंग ॥ २५२ ॥

वक्ष स्फुग्गतसधरन्तर जायत उद्भिन्नाऽर्थाति जनु, श्लोबलिङ्ग "जनिह
निशयतेस्त च" ॥ (उणा-८०९) ॥ इति ङ ॥ १ ॥ २५२ ॥

भुजो बाहु प्रवेष्टो दोर्वाहा

भुज्यतेऽनेन भुज "भुज्युब्ज-" ॥ ४१११२० ॥ इति घमि निपात्यते
॥ १ ॥ बहति बाहु, पुत्रीलिङ्ग "मिवहि" ॥ (उणा-७२६) ॥ इति णिडु ॥ २ ॥
प्रवेष्टते प्रवेष्ट ॥ ३ ॥ दाम्यति दो, पुत्रीबलिङ्ग "यमिदमिभ्यां डोस्" ॥ (उणा-
१००५) ॥ ४ ॥ बाहू प्रयत्ने बाहते प्रयतते बाहा ॥ ५ ॥

अथ भुजकोटर ।

दोर्मूल खण्डिक कक्षा

भुजस्य कोटरो भुजकोटर, पुत्रीबलिङ्ग ॥ १ ॥ दोण्णोर्मूल दोर्मूलम् ॥ २ ॥
खण्डमस्याऽस्ति खण्डिक ॥ ३ ॥ कष्यते कक्षा, पुत्रीलिङ्ग "मावा" ॥ (उणा-
५६४) ॥ इति स ॥ ४ ॥

पार्श्व स्यादेतयोरध ॥ २५३ ॥

एतयो कक्षयोरधस्तात् पार्श्वानां समूह पार्श्व, पुत्रीबलिङ्ग "पार्श्वो ड्वण्" ॥
॥ ६१२१२० ॥ १ ॥ २५३ ॥

कफोणिस्तु मुजामध्य कफणि कूर्परश्च स ।

क फणति गच्छति कफोणि स्त्रीलिङ्ग, पृषोदरादित्वात्, कफाणिरपि ॥ १ ॥
भुजयोमध्य भुजामध्यम् ॥ २ ॥ क फणति कफणि स्त्रीलिङ्ग "कूर्पर कफणिर्न
पण्" इति पुस्त्यपि वैजयन्ती ॥ ३ ॥ कल्पते कुरति वा कूर्पर "जठरककर" ॥
(उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते कुरोऽपि ।

शेषश्चात्र- कफोणी रत्नपृष्ठकम् ॥ ४ ॥

बाहुपबाहुसन्धिश्च ॥

अधस्तस्याऽऽमणिवन्धात् स्यात् प्रकोष्ठ कलाचिका ॥ २५४ ॥

तस्य कूर्परस्य मणिबन्धमवधीकृत्य प्रकुण्ठाति प्रकोष्ठ उपबाहु कुपेवा ॥
(उणा-१६४) ॥ इति ठ ॥ १ ॥ करमञ्चति आचिनोति वा पृषोदरादित्वात्
कलाचिका ॥ २ ॥ २५४ ॥

प्रगण्ड कूर्परासान्त

कूर्परासमध्य प्रगण्यते, प्रगण्यते वा प्रगण्ड ॥ १ ॥

पञ्चशाख शय शम ।

हस्त पाणि कर

पञ्च अङ्गुलिलक्षणा शाखा अस्य पञ्चशाख ॥ १ ॥ शैतेऽस्मिन् सर्वं शय
॥ २ ॥ शाम्यति शम ॥ ३ ॥ हस्त्यनेन हस्त , पुष्पावलिङ्ग “ दम्यमि ” ॥
(उणा-२००) ॥ इति त , हस्तद्विर्मुखे दायते वा ॥ ४ ॥ पण्यतेऽनेन पाणि
पुलिङ्ग “ कमिवमि ” ॥ (उणा-६१८) ॥ इति णिदि ॥ ५ ॥ कुवत्यनेन,
कार्यते वा कर ॥ ६ ॥

शेषधात्र-हस्ते भुजदल सल ॥

अस्यादौ मणिवन्धो मणिश्च स ॥ २५५ ॥

अस्य पाणोरादौ मूले मणेरन्धोऽत्र मणिन्ध पाणिप्रकोष्ठसन्धि ॥ १ ॥
मणति मणि , पुष्पलालिङ्ग “ पदिपठि ” ॥ (उणा-६०७) इती ॥ २ ॥ २५५ ॥

करभोऽस्मादाकृनिष्ठ

अस्माद् मणिवन्धात् कनिष्ठा यावत् करे भाति करम ॥ १ ॥

करशाखाङ्गुली समे ।

अङ्गुरी च

करस्य शाखेव करशाखा ॥ १ ॥ अङ्गुल्यङ्गुरि “ मस्यसि ” ॥ (उणा-६९९) ॥
इत्युरि , ल्त्वे डया चाऽङ्गुली ॥ २ ॥ ३ ॥

अङ्गुलोऽङ्गुष्ठ

अङ्गु शरीरावयव लाति अङ्गुल ॥ १ ॥ अङ्गो तिष्ठत्यङ्गुष्ठ “ गाऽम्बा ”
॥ २ ॥ ३ ॥ इति पत्वम् ॥ २ ॥

तर्जिनी तु प्रदेशिनी ॥ २५६ ॥

तज्यतेऽनया तर्जनी ॥ १ ॥ प्रदिशति प्रदेशिनी ॥ २ ॥ २५६ ॥

ज्येष्ठा तु मध्यमा मध्या

अतिवृद्धा ज्येष्ठा ॥ १ ॥ मध्ये जाता मध्यमा “ मध्याम ” ॥ ६ ॥ ३ ॥ ७ ॥ २ ॥
मध्ये भूतत्वाद् मध्या ॥ ३ ॥

सावित्री स्यादनामिका ।

इति स ॥ १ ॥ भुजस्य बाहो शिर इव भुजशिर, भुजशिरमपि ॥ २ ॥ स्कथते
भारेण स्वध "स्कथमिभ्यां" ॥ (उणा-२५१) ॥ इति धे बाहुलकाद्
दलोप ॥ ३ ॥

जत्रु सन्धिरुरोसग ॥ २५२ ॥

यक्ष स्कथगतसधेरतर जायत उद्भिप्राऽर्थाति जत्रु, क्लीबलिङ्ग "जनिह
निशयतेस्त च" ॥ (उणा-८०९) ॥ इति क ॥ १ ॥ २५२ ॥

भुजो बाहु प्रवेष्टो दोर्वाहा

भुज्यतेऽनेन भुज "भुजन्युञ्ज-" ॥ ४१११२० ॥ इति घमि निपात्यते
॥ १ ॥ वहति बाहु, पुत्रीलिङ्गौ "मिवहि" ॥ (उणा-७२६) ॥ इति णिडु ॥ २ ॥
प्रवेष्टते प्रवेष्ट ॥ ३ ॥ दाम्यति दो, पुत्रीबलिङ्ग "यमिदमिभ्यां डोस्" ॥ (उणा-
१००५) ॥ ४ ॥ बाह्व् प्रयत्ने बाह्वते प्रयतते बाहा ॥ ५ ॥

अथ भुजकोटर ।

दोर्मूल खण्डिक कक्षा

भुजस्य कोटरो भुजकोटर, पुत्रीबलिङ्ग ॥ १ ॥ दोष्णोर्मूल दोर्मूलम् ॥ २ ॥
खण्डमस्याऽस्ति खण्डिक ॥ ३ ॥ कष्यते कक्षा, पुत्रीलिङ्ग "मावा" ॥ (उणा-
५६४) ॥ इति स ॥ ४ ॥

पार्श्वे स्यादेतयोरध ॥ २५३ ॥

एतयो कक्षयोरधस्तात् पर्श्वतां समूह पार्श्वे, पुत्रीबलिङ्ग "पश्वो ड्वण्"
॥ ६१२१२० ॥ १ ॥ २५३ ॥

कफोणिस्तु भुजामध्य कफाणि कूर्परश्च स ।

क फणति गच्छति कफोणि स्त्रालिङ्ग पृषोदरादित्वात्, कफाणिरपि ॥ १ ॥
भुजयोर्मध्य भुजामध्यम् ॥ २ ॥ क फणति कफाणि स्त्रीलिङ्ग "कूर्पर कफणिर्न
वण" इति पुस्त्यपि वैजयन्ती ॥ ३ ॥ कल्पते कुरति वा कूपर "जठरककर" ॥
(उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते कूपरोऽपि ।

शेषश्चान्न- कफोणी रत्नपृष्ठकम् ॥ ४ ॥

बाहूपवाहुसन्धिक्ष ॥

अधस्तस्याऽऽमणिवन्धात् स्यात् प्रकोष्ठ कलाचिका ॥ २५४ ॥

तस्य कूर्परस्य मणिबन्धमवधीकृत्य प्रकुण्ठाति प्रकोष्ठ उपबाहु कुपेवा ॥
(उणा-१६४) ॥ इति ठ ॥ १ ॥ कर्मञ्चति, आचिनोति वा पृषोदरादित्वात्
कलाचिका ॥ २ ॥ २५४ ॥

समाहश्च

मुष्णाति मुष्टि “ दमुपि ” ॥ (उणा-६५१) ॥ इति मिति ॥ १ ॥
मुस्यति खण्डयति मुस्तु “ बहुलम् ” ॥ ५११ ॥ इति तुम्, पुष्नीलिङ्गा, यद्वजयन्ती
“ अह्नाये मुष्टिमुस्तु द्वी सप्राहो मुमुष्टि द्वियाम् ” इति ॥ २ ॥ मुहुश्चुति मुचुष्टि,
पृषोदरादित्वाद् इया मुचुटी, मुच्यतेबाहुलकात् मिदुष्टि ॥ ३ ॥ सगृह्यते सप्राह
“ समो मुष्टौ ” ॥ ५१३ ॥ इति घम् ॥ ४ ॥

अर्धमुष्टिस्तु खटक

मुष्टेरधमर्धमुष्टि, खटति खटक “ दृष्टु- ” ॥ (उणा-२७) ॥ इति बहुवच
नादक ॥ १ ॥

कुञ्जित पुन ॥ २६१ ॥

पाणि प्रसृत प्रसृति

कुञ्जित आकुञ्चिताङ्गुलि पाणि प्रस्रियते स्म प्रसृत ॥ १ ॥ प्रस्रियते
प्रसृति “ द्विया च्छि ” ॥ ५१३ ॥ ११ ॥ २ ॥

तौ युतौ पुनरञ्जलि ।

तौ प्रसृता वामदक्षिणौ पाश्चात्स्थितौ अनवत्यनेनाञ्जलिलौक्त्रिक पुलिङ्ग
“ पात्यञ्जिभ्यामलि ” ॥ (उणा-७०२) ॥ अम्यते जलमनेनेति नैरुक्ता,
नाट्ये तु- “ पताकाभ्या तु हस्ताभ्या सल्लेपादञ्जलि स्मृत ” ॥ १ ॥

प्रसृते तु द्रवाधारे गण्डूपश्चुलुकश्चल ॥ २६२ ॥

गण्डयति गण्डूय “ खलिफलि ” ॥ (उणा-५६०) ॥ इत्यूप ॥ १ ॥
चुलुम्प सौत्र चुलुम्पतीति चुलुक पुस्त्रालिङ्गो कञ्चुमाश्रुत् ” ॥ (उणा-
५७) ॥ इत्युके निपात्यते ॥ २ ॥ चलति चल पुलिङ्ग “ भृमृत् ” ॥
(उणा-७१६) ॥ इति बहुवचनाद्, के चलकोऽपि ॥ ३ ॥ २६२ ॥

हस्त प्रामाणिको मध्ये मध्यमाङ्गुलिकूपरम् ।

मध्यमाङ्गुलिकूपरान्तरे प्रामाणिकश्चतुर्विंशत्यङ्गुलप्रमाणवान् हस्त, यदाह-
“ हस्तोऽङ्गुलविंशत्या चतुरविंशतया ” इति ॥ १ ॥

वद्धमुष्टिरसौ रलि

असौ हस्तो वद्धेन मुष्टिना रमन्ते महा अस्मिन् रलि, पुस्त्रालिङ्ग ॥ १ ॥

अरन्निर्निष्कानिष्ठिक ॥ २६३ ॥

निष्काता कनिष्ठा अस्मिन् निष्कानिष्ठिको हस्त इयति प्रमाणतामरन्नि-
पुस्त्रालिङ्ग “ अनेरलि ” ॥ (उणा-६८२) ॥ न रन्निरिति वा ॥ १ ॥ २६३ ॥

राविता देवाऽस्या राविनी ॥ १ ॥ नामग्रहणाऽयाम्याऽनामो, सैव अना
मिका, प्रदणोऽया शिरःपेदात्, अत एवाऽस्यो पवित्रम् क्रियते ॥ २ ॥

फनीनिका तु फनिष्ठा

फनति दीप्यते वर्णिषा ॥ १ ॥ अत्यल्पा फनिष्ठा ॥ २ ॥

अवहस्तो हस्तपृष्ठत ॥ २५७ ॥

हस्तपृष्ठेऽनरुथो हस्तोऽनहस्त ॥ १ ॥ २५७ ॥

कामाङ्कुशो महाराज करजो नखरो नख ।

करदूको भुजाकण्ट पुनर्भवपुनर्नवौ ॥ २५८ ॥

कामस्याङ्कुश इव कामाङ्कुश ॥ १ ॥ महाराज इव शोभनत्वाद् महाराज
॥ २ ॥ कराम्नात करज, यौगिकत्वात् पाणिजकरुहादय ॥ ३ ॥ न ख राति न
खरस्त्रिलिङ्ग, नखादिवाद् ननोऽद्भावाभाव, न खन्यते वा 'जठर' ॥ (उणा ४ ३) ॥
इत्यरे निपात्यते ॥ ४ ॥ नास्ति खमस्य नख, पुद्गीबलिङ्ग, न खन्यते वा 'नख
कमि' ॥ (उणा-४) ॥ इति ड नखादित्वाद् ननोऽदभाव, नखति गच्छ
तीति वा ॥ ५ ॥ करस्य शूक इव करशूक ॥ ६ ॥ भुजाया कण्ट इव भुजाकण्ट
॥ ७ ॥ पुनर्भवति पुनर्भव ॥ ८ ॥ पुनरपि नव पुनर्नव ॥ ९ ॥ २५८ ॥

प्रदेशिन्यादिभि सार्धमङ्गुष्ठे वितते सति ।

प्रादेशतालगोर्गुणवितस्तयो यथाक्रमम् ॥ २५९ ॥

प्रदेशि-या साधमङ्गुष्ठे प्रसारिते प्रादेश्यते प्रादेश ॥ १ ॥ मध्यमया तते
ऽङ्गुष्ठे ताल्यते ताल ॥ १ ॥ अनामिकया ततऽङ्गुष्ठे गो कणाकृतिर्गोर्गुण ॥ १ ॥
फनिष्ठया युतेऽङ्गुष्ठे वितस्यतीति वितस्त्रिंशदशाङ्गुल, पुत्रालिङ्ग 'पुत्रा' ॥ (उण
६४६) ॥ इति ति ॥ १ ॥ २५९ ॥

प्रसारिताङ्गुलौ पाणौ चपेट प्रतलस्तल ।

प्रहस्तस्तालिका ताल

चप्यतेऽन्नन चपेट पुत्रालिङ्ग 'चपेटे' ॥ (उणा १५८) ॥ १ ॥ प्रसृत
तलमस्य प्रतल ॥ २ ॥ तलति तल ॥ ३ ॥ प्रसृतो हस्त प्रहस्त ॥ ४ ॥ ताल
यति तालिका ॥ ५ ॥ तलति ताल ॥ ६ ॥

सिंहतलस्तु तौ युतौ ॥ २६० ॥

तौ प्रसारिताङ्गुलवामदक्षिणौ पाणौ सिंहस्येव तल सिंहतल सिंहो हि मिलि
ताभ्या चपेटाभ्या हन्ति सहत सपट लातीति वा । सहतालाभ्य इत्येके ॥ १ ॥ २६० ॥

सपिण्डिताङ्गुलि पाणिर्मुष्टिर्मुस्तुर्मुच्युष्यपि ।

सग्राहश्च

मुष्णाति मुष्टि “ दमुपि ” ॥ (उणा-६५१) ॥ इति मिति ॥ १ ॥
मुम्यति खण्डयति मुस्तु “ बहुलम् ” ॥ ५११ ॥ इति तुक्, पुष्त्रालिङ्गा, यद्वजयन्ती
“ अक्लापे मुष्टिमुस्तू द्वौ सग्राहो मुचुटि स्त्रियाम् ” इति ॥ २ ॥ मुहुरमुगति मुमुटि,
पृषोदरादित्वाद् इया मुचुग, मुच्यतेबाहुलकात् किटुटि ॥ ३ ॥ सगृह्यत सग्राह
“ समो मुष्टौ ” ॥ ५१३।५८ ॥ इति घञ् ॥ ४ ॥

अर्धमुष्टिस्तु खटक

मुष्टेरधमर्धमुष्टि, खटति खटक “ दृक्-” ॥ (उणा-२७) ॥ इति बहुवच
नादक ॥ १ ॥

कुञ्चित पुन ॥ २६१ ॥

पाणि प्रसृत प्रसृति

कुञ्चित आकुञ्चिताद्गुलि पाणि प्रस्रियते स्म प्रसृत ॥ १ ॥ प्रस्रियते
प्रसृति ‘ स्त्रिया क्ति ’ ॥ ५१३।९१ ॥ २ ॥

तौ युतौ पुनरञ्जलि ।

तौ प्रसृता वामदक्षिणौ पाश्चात्स्थितौ, अनम्रत्यनेनाञ्जलिर्लोम्निक पुलिङ्ग
“ पाव्यञ्जिभ्यामलि ” ॥ (उणा-७०२) ॥ अम्यते जलमनेनेति नक्ष्त्रा,
नाव्ये तु- ‘ पताकाभ्या तु हस्ताभ्या सलेपादञ्जलि स्मृत ’ ॥ १ ॥

प्रमृते तु द्रवाधारे गण्डपश्चुलुरुश्चलु ॥ २६२ ॥

गण्डयति गण्डप ‘ खलिफलि ’ ॥ (उणा-५६०) ॥ इत्यूप ॥ १ ॥
चुलुम्प सौत्र चुलुम्पतीति चुलुक, पुस्त्रीलिङ्गौ कञ्चुकागुक् ’ ॥ (उणा-
५७) ॥ इत्युके निपात्यते ॥ २ ॥ चलति चलु पुलिङ्ग ‘ भृमृतृ ’ ॥
(उणा-७१६) ॥ इति बहुवचनाद्, के चलुनोऽपि ॥ ३ ॥ २६२ ॥

हस्त प्रामाणिको मध्ये मध्यमाङ्गुलिर्दृक्पस्म् ।

मध्यमाङ्गुलिर्कूपरान्तरे प्रामाणिकश्चतुर्विंशत्यङ्गुलप्रमाणवान् हस्त, यदाह-
‘ हस्तोऽङ्गुलविंशत्या चतुरन्वितया ’ इति ॥ १ ॥

वद्वमुष्टिरसौ रलि

असौ हस्तो वद्वेन मुष्टिना, रमन्ते मत्ता अम्मिन् रलि, पुस्त्रीलिङ्ग ॥ १ ॥

अरल्लिनिष्कनिष्ठिक ॥ २६३ ॥

निष्कान्ता कनिष्ठा अम्मिन् निष्कनिष्ठिको हस्त इत्यति प्रमाणतामरन्नि-
पुस्त्रालिङ्ग “ अर्नरलि ” ॥ (उणा-६८२) ॥ न रल्लिरिति वा ॥ १ ॥ २६३ ॥

व्यामव्यायामन्यप्रोधान्तिर्यग्नाह प्रसारितौ ।

तिर्यग्प्रसारितौ बाहू बाहुदण्ढौ व्यामीयते रज्ज्वाद्यनेन व्याम, वक्षो भुजा येति, व्ययति वा " अतीरि " ॥ (उणा-३३८) ॥ इति म ॥ १ ॥ विशिष्ट आयामोऽप्रेति व्यायाम ॥ २ ॥ "यग् रुणद्धि "यप्रोष ॥ ३ ॥

शेषभाप्र- अथ व्यामे वियाम स्याद् बाहुचापस्तनूनल ॥

ऊर्ध्वाकृतभुजापाणि नरमान तु पौरुषम् ॥ २६४ ॥

ऊर्ध्वाकृतभुजा पाणिर्नरो मान यस्य तत्तथा, पुरुष प्रमाणमस्य पौरुषं, वाच्यलिङ्ग "दक्षिणपुरुषाद्वाऽण्" ॥ ७।१।१४१॥ "पुरुषोच्चमान पौरुषम्" इत्यङ्के द्वादशाङ्गुल पौरुषं छायामानम् ॥१॥२६४॥

दध्नद्वयसमात्रास्तु जान्वादेस्तत्तदुन्मिते ।

जान्वादे परतो दध्नादय प्रत्ययास्ते नरजान्वादिनोन्मिते वर्तन्ते यथा- जानु प्रमाणमस्य जानुदध्न, जानुद्वयस, जानुमात्र जलमित्यादि, एव पुरुषदध्नमित्यादि ॥

रीढक पृष्ठवश स्यात्

रिढ सौत्रोऽविकल्पनादौ रिह्यते स्म रीढ, के रीढक ॥ १ ॥ पृष्ठस्य वश पृष्ठवश ॥ २ ॥

पृष्ठ तु चरम तनो ॥ २६५ ॥

तनो पश्चाद्भाग पृष्यते सिच्यते पृष्ठ " पीविशि " ॥ (उणा-१६३) ॥ इति कित् ठ, प-जान्मानेऽयमुपचारात् ॥१॥२६५॥

पूर्वभाग उपस्थोऽङ्ग कोड उत्सङ्ग इत्यपि ।

शरीरस्य पूर्वभागे उपतिष्ठतेऽत्रोपस्थ ॥ १ ॥ अङ्घ्रिं तमित्यङ्ग ॥२॥ कियते कोड " विहङ्कहोड " ॥ (उणा-१७२) ॥ इत्यङ्गे निपात्यते ॥ ३ ॥ उत्कण्ठ सजत्यत्रोत्सङ्ग ॥ ४ ॥

कोडोरो हृदयस्थान वक्षो वत्सो भुजान्तरम् ॥ २६६ ॥

करोति कोडा स्त्रीकृबलिङ्ग ॥ १ ॥ अयते गम्यते उर क्रीबलिङ्ग " अतेरुशो व " ॥ (उणा-१६७) ॥ इत्यस् कण्ठ्वादाबुरस्यतीति वा कित् ॥ २ ॥ हृदयस्य बुक्कयो स्थान हृदयस्थानम् ॥ ३ ॥ वक्ष रोषे सपञ्जीरोषविषय स्वाद् वक्षताति वक्ष, क्रीबलिङ्ग ' अस् ' ॥ (उणा-१५२) ॥ इत्यस् ॥ ४ ॥ वदत्यनेन वत्स पुक्कबलिङ्ग मावावय ' ॥ (उणा-५६४) ॥ इति स ॥ ५ ॥ भुजयोरन्तर भुजान्तरम् ॥६॥२६६॥

स्तनान्तर हृद् हृदय

स्तनयोरन्तरं स्तनाग्रम् ॥ १ ॥ हगति मनो हृत्, नपुमक, "षट्पलम्"
५ । १ । २ ॥ इति दुह् ॥ २ ॥ " गयहृदय " ॥ (उणा-३७०) ॥ इत्ये
निपातनात् हृदयम् ॥ ३ ॥

शेषात्र- हृत्सह मर्मचर गुणाधिष्ठानकं प्रथमम् ॥

स्तनौ कुचौ पयोधरौ ।

उरोर्जौ च

स्तनतः पायमानौ स्तनौ ॥ १ ॥ कुचतः मकुचतः कुचौ ॥ २ ॥ पयोः दुग्ध
धरतः पयोधरौ ॥ ३ ॥ उरगि जातावुरोर्जौ, र्यागिक्वादुरगिज वक्षोजादयः ॥ ४ ॥

शेषात्र- स्तनौ तु धरणौ ॥

चूचुक तु स्तनाद् वृन्त-शिरसा मुखा ॥ २६७ ॥

चयते बालेन चूचुकः पुष्पावलिङ्ग ' चूचुका- ' ॥ (उणा-५७) ॥ इत्युक्ते निपा
त्यते बालेन पायमानः चूचुत्तल्यव्यक्तं शायति वा ॥ १ ॥ स्तनशङ्कारपरे वृन्ता
दयः स्तनवृन्तम्, स्तनशिखा स्तनमुखं स्तनाग्रमित्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ २६७ ॥

शेषात्र- अत्र तयोः पिप्पलमेवम् ॥

तुन्द तुन्दिर्गर्भकुक्षी पिचण्डो जठरोदरे ।

तूयते पूयतः तुन्दः तृणमुभ्यो नोत्तथ' ॥ (उणा-२४०) ॥ इति द ॥ १ ॥
तुन्दलेना तुदिः छालिङ्ग नाम्युपात्य- ' ॥ (उणा-६०९) ॥ इति कि,
धाहुलकाद् नोऽन्तश्च ॥ २ ॥ गिरत्याहारः गभ ' गृद्धरमि- (उणा-३२७) इति
भ ॥ ३ ॥ कुण्ठायाहारः शुपिप्लुपि- ' ॥ (उणा-७०७) ॥ इति किति सौ
कुक्षिः पुलिङ्गः गौडस्तु- 'उदरः कुक्षिरुक्तावे' इति स्त्रियामप्याह । वाचस्पतिस्तु-
कुभिस्तु जठराधारे इति जठरात् पृथगाह ॥ ४ ॥ पचत्यन्नमपि चमत्याहारमिति
चा पिचण्डः पिचण्डैरण्ड' ॥ (उणा-१७६) ॥ इत्यण्डे निपात्यते ॥ ५ ॥
जमत्याहारः जठरः पुष्पावलिङ्ग "जठर" ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते ॥ ६ ॥
उन्नत्यन्नमत्र मृदुन्दि' ॥ (उणा-३९९) ॥ इति कित्यरे उदरः द्वीपलिङ्ग,
वैजयन्तीकारस्तु जठरः चोदरः न ना' इत्याह, त्रिलिङ्गोऽयमिति बुद्धिसागरः ।
उदियतीति वा ॥ ७ ॥

शेषात्र- जठरे मलुको रोमलताधारः ॥

कालखण्डः कालखजः कालेयः कालकः यकृत् ॥ २६८ ॥

दक्षिणे

हृदयस्य दक्षिणपार्श्वं कालस्य मासस्य खण्डः कालखण्डः कृष्णमासाश्च ॥ १ ॥
कालमपि भिनः मत् सञ्चयति कालखञ्जम् ॥ २ ॥ इ ईषद् लीयत् स्थित्यते

हृदयेन पात्यम् “य एतात्” ॥ ५।१।२८ ॥ कलिर्देवाऽमेति वा ॥ ३ ॥
 पात्यमेव पात्यम् ॥ ४ ॥ इत्येवमेव गच्छत् श्रीवलिङ्ग “यजे क च” ॥ (उणा-
 ८९२) ॥ इति ऋत् प्रत्यय ॥ ५ ॥ यम करोतीति वा ॥ २६८ ॥

तिल्क क्लोम

हृदयस्य दीक्षणापार्श्वे िलति तिल्कमुदया जलाधार “मुधूदि-” ॥ (उणा-
 २९) ॥ इति त्रिदश ॥ १ ॥ क्लाम्पति क्लोम, श्रीवलिङ्ग “सात्मप्रात्मन्-” ॥ (उणा-
 ९१९) ॥ इति मनि निपात्यते ॥ २ ॥

क्षेपधात्र- अथ क्लोमनि स्यात्ताण्य क्लोमम् ॥

वामे तु रक्तफेनज ।

पुष्पस स्यात्

हृदयस्य वामपार्श्वे रक्तफेनाज्जातो रक्तफेनज ॥ १ ॥ पुष्प्यताति पुष्पस
 “फनस-” ॥ (उणा-५७३) ॥ इत्यसे निपात्यते ॥ २ ॥

अथ ग्रीहा गुल्म

हृदयस्य वामभागे ग्रेहते ग्रीहा “स्वमातरि-” ॥ (उणा-९०२) ॥
 इत्यनि निपात्यते ॥ १ ॥ गुप्यते रक्ष्यते गुल्म, पुल्लीवलिङ्ग “स्वमप्राप्म-” ॥ (उणा-
 ३४६) ॥ इति मे निपात्यते ॥ २ ॥

अन्त्र तु पुरीतति ॥ २६९ ॥

अमल्यनेनात्र ‘हुयामा-’ ॥ (उणा-४५१) ॥ इति न ॥ १ ॥ पूयते
 पुरीतत् ‘स-द्वेहत्-’ ॥ (उणा-८८२) ॥ इति कति निपात्यते, पुरीं तनोति वा,
 क्लीवलिङ्गोऽयम् वाचस्पतिस्तु- अत्र पुरातदस्त्रियाम् इति पुसप्याह, तत्र ॥ २ ॥
 ॥ २६९ ॥

रोमावली रोमलता

रोम्णामावली रोमावली नाभिनिगता रोमराजि ॥ १ ॥ रोम्णां लतेव
 रोमलता ॥ २ ॥

नाभि स्यात् तुन्दकूपिका ।

नक्षते स्नायुभिरिति नाभि, पुत्रालिङ्ग “नहेभ च” ॥ (उणा-६२१) ॥
 इति णिाद ॥ १ ॥ तुन्दे कूपेव तुन्दकूपिका ॥ २ ॥

क्षेपधात्र- अथ नाभौ पुतारिका सिरामूलम् ॥

नाभेरधो मूत्रपुट वस्तिर्मुत्राशयोऽपि च ॥ २७० ॥

मुत्रस्य पुत्रमाधरो मूत्रपुत्रम् ॥ १ ॥ तन्मत्स्यस्य मूत्रं यन्नि, पुत्रीलिङ्ग
“पुत्रज्ञा-” ॥ (उणा-६४६) ॥ इति ति, यस्यायत इनि वा “स्वरेभ्य ६ ” ॥
(उणा-६०६) ॥ २ ॥ मूत्रस्याऽऽस्ययो मुत्राशय ॥ ३ ॥ २७० ॥

मध्योऽरलग्न विलग्न मध्यम

मध्यते कथत मेखलाघ्न मध्य ॥ १ ॥ अरलग्नयवल्गम् ॥ २ ॥ विर
गति विलग्नमतिवृशत्मात् ॥ ३ ॥ मध्ये जातो मध्यम, एते पुत्रीवलिङ्गा ॥ ४ ॥

अथ कट कटि ।

श्रोणि रुलत्र कटीर काञ्चीपट रुकुञ्जती ॥ २७१ ॥

मत्स्यावृणोति कट, पुत्रीवलिङ्गा ॥ १ ॥ कथ्यते आत्रियते कटि, स्त्रीलिङ्ग
“पदिपटि ” ॥ (उणा-६०७) ॥ इति ट ॥ २ ॥ श्रूयते मिङ्गिणीध्वगिरत्र
श्रोणि, पुञ्जालिङ्गा ‘ स्या’ ॥ (उणा-६३४) ॥ इति गि श्रोण्यते सहन्यते
इनि वा ॥ ३ ॥ रुडति मायत्यनेन कल्त्रम् ॥ ४ ॥ कथ्यते कटीर “कृशृपू-”
॥ (उणा-४१८) ॥ इति ॥ ५ ॥ काञ्च्या पद स्थान कात्रापदम् ॥ ६ ॥
ककुत् पा इनि सुतोशाऽस्त्यस्या ककुञ्जती ॥ ७ ॥ २७१ ॥

नितम्बरोहो स्त्रीरुट्या पश्चात्

रुट्याकटे पश्चाद्भाग नितरा तनाति त्रिम नितम्ब ‘ वलिनितनिभ्या य ”
॥ (उणा-३१७) ॥ १ ॥ आराहति, आरुण्यते वाऽऽरोह ॥ २ ॥

जघनमग्रत ।

रुट्याकटेग्रभाग इत्यते जघन हनेषतर्था य ” ॥ (उणा-३७७) ॥
इत्यन ॥ १ ॥

त्रिक वशाथ

पृष्ठवशाथ्याऽथस्तादुर्वा सधौ, निसद्वद्विदिक ‘ सस्याहते ” ॥ ६१४१३ ॥
इति क ॥ १ ॥

तत्पार्श्वकूपकौ तु कुकुदरे ॥ २७२ ॥

तस्य त्रिकस्य पार्श्व गता वृत्तित वृद्धेते आश्रयेते कुकुदरे, हीनलिङ्गोऽय
“जठर ” ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यने भागुरिस्तु- ‘कुञ्जदरौ समाचष्टे
जनो जघनकूपकौ’ इति पुष्याह । श्वशुरकुञ्जदुर ॥ (उणा-४ ६) ॥ इत्युरे
कुञ्जदुरोऽपि ॥ १ ॥ २७२ ॥

शेषधान- कटाकृपा वृत्तलिङ्गौ रताश्रुने ॥

हृदयेन कालम् " ग एता " ॥ ५११२८ ॥ कलिद्वयाऽभ्यति वा ॥ ३ ॥
 कालमेव कालम् ॥ ४ ॥ इत्यादीनां मृत्तुः शीबलिङ्ग "यजे क च" ॥ (उणा-
 ८९२) ॥ इति ऋ प्रताय ॥ ५ ॥ यम करताति वा ॥ २६८ ॥

तिलक श्लोम

हृदयस्य दक्षिणपार्श्वे णिलति तिलमुदर्या जलाधार "मुधूदि-" ॥ (उणा-
 २९) ॥ इति सिद्ध ॥ १ ॥ शम्भ्यति श्लोम, श्लीबलिङ्ग "साहमप्रात्मन्-" ॥ (उणा-
 ९९६) ॥ इति गणि निपात्यते ॥ २ ॥

क्षेत्रधात्र- अथ श्लोमनि स्यात्ताण्य ह्रस्व श्लोमम् ॥

वामे तु रक्तफेनज ।

पुष्पस स्यात्

हृदयस्य वामपार्श्वे रक्तफेनाज्जातो रक्तफेनज ॥ १ ॥ पुष्प्यतीति पुष्पस
 "कनस-" ॥ (उणा-५७३) ॥ इत्यसे निपात्यते ॥ २ ॥

अथ श्लीहा गुल्म

हृदयस्य वामभागे हेहते श्लीहा ' श्वमातरि-" ॥ (उणा-९०२) ॥
 इत्यनि निपात्यते ॥ १ ॥ गुण्यते रक्ष्यते गुल्म , पुक्कावलिङ्ग ' श्वमप्राध्म-" ॥ (उणा-
 ३४६) ॥ इति मे निपात्यते ॥ २ ॥

अन्त्र तु पुरीतति ॥ २६९ ॥

अमत्यनेनात्र " हुयामा-" ॥ (उणा-४५१) ॥ इति न ॥ १ ॥ पूर्यते
 पुरीतत् 'सन्द्देहत-' ॥ (उणा-८८२) ॥ इति कति निपात्यते पुरीं तनोति वा,
 श्लीबलिङ्गोऽयम् वाचस्पतिस्तु- अत्र पुरातदक्षियाम्, इति पुस्यप्याह, तत्र ॥ २ ॥
 ॥ २६९ ॥

रोमावली रोमलता

रोम्णामावली रोमावली नाभिनिगता रोमराजि ॥ १ ॥ रोम्णां लतेव
 रोमलता ॥ २ ॥

नाभि स्यात् तुन्दकूपिका ।

नष्टत स्नापुभिरिति नाभि , पुक्कावलिङ्ग "नहेभ च" ॥ (उणा-६२१) ॥
 इति णिदि ॥ १ ॥ तुन्दे कूपीव तुन्दकूपिका ॥ २ ॥

शप-वात्र- अथ नाभौ पुनारिका सिरामूलम् ॥

नाभेरधो मूत्रपुट वस्तिर्मुत्राशयोऽपि च ॥ २७० ॥

मुत्रस्य पुटमाधारो मूत्रपुण्ड्रम् ॥ १ ॥ उमत्यम्या मूत्र वस्ति, पुष्पीलिङ्ग
“पुटज्ञा-” ॥ (उणा-६०६) ॥ इति ति, वस्ति यत इति वा “स्वरेभ्य इ” ॥
(उणा-६०६) ॥ २ ॥ मूत्रस्याऽऽशयो मुत्राशय ॥ ३ ॥ २७० ॥

मध्योऽवलग्न विलग्न मध्यम

मध्यने वक्ष्यते मेखलाद्यत्र मध्य ॥ १ ॥ अवलग्न्यवलग्नम् ॥ २ ॥ विल
गति विलग्नमतिवृशत्वात् ॥ ३ ॥ मध्ये जातो मध्यम, एते पुष्पीवलिङ्गा ॥ ४ ॥

अथ कट कटि ।

श्रोणि कलत्र कटीर काञ्चीपद ककुद्गती ॥ २७१ ॥

कटत्यावृणोति कट, पुष्पीवलिङ्ग ॥ १ ॥ कट्यने आव्रियते कटि, स्त्रीलिङ्ग
‘पदिपठि’ ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ ॥ २ ॥ ध्रूयते निङ्किणोऽध्वनिरत्र
श्रोणि, पुष्पालिङ्ग ‘साया’ ॥ (उणा-६३४) ॥ इति गि, श्रोण्यते सहन्यते
इति वा ॥ ३ ॥ कडति मायत्यनेन कलत्रम् ॥ ४ ॥ कट्यते कटीर ‘कृशृषू-’
॥ (उणा-४१८) ॥ इतीर ॥ ५ ॥ काञ्च्या पद स्थान काञ्चापदम् ॥ ६ ॥
ककुत् पाश्वनि स्रुतौ गोऽस्त्यस्या ककुद्गता ॥ ७ ॥ २७१ ॥

नितम्मारोहौ स्त्रीकट्या पश्चात्

स्त्रीकटे पश्चाद्भाग, नितरा तनोति त्रिय नितम्ब “वलिनितनिभ्या च”
॥ (उणा-३१७) ॥ १ ॥ आरादृति, आरुध्यते वाऽऽरोह ॥ २ ॥

जघनमग्रत ।

स्त्राकटेग्रभाग, हयते जघन हनेधतचर्षी च ॥ (उणा-२७२) ॥
इत्यन ॥ १ ॥

त्रिक वशाध

पृष्ठवशस्याऽवस्तादुर्वा सर्घा, त्रिसद्वद्वदिनक सत्यादते ॥ ६१४१३ ॥
इति च ॥ १ ॥

तत्पार्श्वकूपकौ तु कुकुदरे ॥ २७२ ॥

तस्य त्रिकस्य पार्श्वे गर्ता कुम्पित कुदेते आपवेते कुकुदरे, क्लीबलिङ्गोऽय
‘जठर’ ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते भागुरिस्तु-‘कुकुदरौ समाचष्टे
जना जघनकूपकौ इति पुस्याह । श्वशुरकुकुदुर ॥ (उणा-४२६) ॥ इत्युरे
कुकुन्दुरोऽपि ॥ १ ॥ २७२ ॥

क्षेपधान- कटाकूपौ तूक्ष्णलिङ्गौ रतावुके ॥

हृदयेन फालेयम् “य एयात्” ॥ ५।१।२८ ॥ कलिर्देवताऽस्येति वा ॥ ३ ॥
 कालमेव कालम् ॥ ४ ॥ इज्यनेऽनेन यकृत् क्लीबलिङ्ग “यजे क च” ॥ (उणा-
 ८९२) ॥ इति ऋन् प्रत्यय ॥ ५ ॥ यम करोतीति वा ॥ २६८ ॥

तिलक क्लोम

हृदयस्य दक्षिणपार्श्वे तिलति तिलस्मुदयो जलाधार “घृधूदि-” ॥ (उणा-
 २९) ॥ इति किदन् ॥ १ ॥ क्लाम्यति क्लोम, क्लीबलिङ्ग “सात्मन्नात्मन्-” ॥ (उणा-
 ११९) ॥ इति मनि निपात्यते ॥ २ ॥

शेषधात्र- अथ क्लोमनि स्यात्ताण्ड्य इपुन क्लोमम् ॥

वामे तु रक्तफेनज ।

पुष्पस स्यात्

हृदयस्य वामपार्श्वे रक्तफेनाज्जातो रक्तफेनज ॥ १ ॥ पुष्प्यताति पुष्पस
 “फनस-” ॥ (उणा-५७३) ॥ इत्यसे निपात्यते ॥ २ ॥

अथ ग्रीहा गुल्म

हृदयस्य वामभागे लेहते ग्रीहा “श्वमातरि-” ॥ (उणा-९०२) ॥
 इत्यनि निपात्यते ॥ १ ॥ गुप्यते रक्ष्यते गुल्म, पुक्काबलिङ्ग “रक्षमप्राप्म-” ॥ (उणा-
 ३४६) ॥ इति मे निपात्यते ॥ २ ॥

अन्त्र तु पुरीतति ॥ २६९ ॥

अमल्यनेनात्र “हुयामा-” ॥ (उणा-४५१) ॥ इति त्र ॥ १ ॥ पूर्यते
 पुरीतत् “सवद्वेहत्-” ॥ (उणा-८८२) ॥ इति कति निपात्यते, पुरीं तनोति वा,
 क्लीबलिङ्गोऽयम्, वाचस्पतिस्तु- अत्र पुरीतदक्षियाम्, इति पुम्यप्याह, तत्र ॥ २ ॥
 ॥ २६९ ॥

रोमावली रोमलता

रोम्णामावली रोमावली नाभिनिगता रोमराजि ॥ १ ॥ रोम्णां स्तेव
 रोमलता ॥ २ ॥

नाभि स्यात् तुन्दकूपिका ।

नक्षते स्नायुभिरिति नाभि, पुक्कालिङ्ग “नहेभ च” ॥ (उणा-६२१) ॥
 इति णिदि ॥ १ ॥ तुन्दे कूपाव तुन्दकूपिका ॥ २ ॥

शेषधात्र- अथ नाभौ पुनारिका सिरामूलम् ॥

नाभेरधो मूत्रपुट वस्तिर्मुत्राशयोऽपि च ॥ २७० ॥

तस्य शुभम्भ्य मूत्राव्ययतनया मीवनी ॥ १ ॥

स्यादण्ड पेलमण्डक ॥ २७५ ॥

मुफोऽण्डफोशो वृषण

अणत्वग्राह्ये प्राणी अण्, क्लृप्तलिङ्ग वैतयन्नाकारस्तु- “अस्त्रियो मुष्कको
क्षाण्डा” इति पुस्त्यप्याह । कम्पणि-’ ॥ (उणा-१६९) ॥ इति ङ आण्डोऽपि ॥
१ ॥ पेलस्यूध्वं गच्छति भयेन पेल के पेलफोऽपि पुसि ॥ २ ॥ अण्डमेवाऽण्डक ॥
३ ॥ २७० ॥ मुष्णाति मुक् मुष्क, पुष्लीलिङ्ग विचिपुपि-” (उणा-२) इति
किन् ॥ ४ ॥ अण्डयो फोशोऽण्डकोश ॥ ५ ॥ वपति मुक् वृषण, पुष्लालिङ्ग
“कृष्ण-” ॥ (उणा-१८८) ॥ इति ङिदण ॥ ६ ॥

अपान पायुर्गुद च्युति ।

अधोमर्म शरूद्वार त्रिवलीक तुली अपि ॥ २७६ ॥

अपाऽनित्यनेन, अपानम् ॥ १ ॥ पिबत्सनेन तैलादि पायु, पुलिङ्ग ‘वृषापा-’
(उणा १) ॥ इत्युण्, पाति मलोत्सगणेति वा ॥ २ ॥ गुत् पुरापोत्सर्गे गुवत्सनेन शुद्
पुष्लालिङ्ग गो किन्’ ॥ (उणा २३९) ॥ इति द, गोदते वा ॥ २ ॥ च्यवने
मलोऽस्याश्च्युति ॥ ४ ॥ अधस्तात् मर्माऽस्याऽग्रामम ॥ ५ ॥ शरूद्वार द्वार शरूद्वारम् ॥
६ ॥ निक्षो वलयोऽत्र त्रिवलाक्रम ॥ ७ ॥ उत्यते जनेषु तुलि स्त्रीलिङ्ग ॥ ८ ॥ ७६ ॥

विटप तु महात्रीज्यमन्तरा मुष्कवद्वृणम् ।

वेदनि विटपमण्डमूल भुविद्वृति ॥ (उणा ३०५) ॥ इति ङिदप ॥ १ ॥
महावाने माधु महात्रीज्यम् मुष्कस्य वद्वृणस्य च मय्यवर्ति ॥ २ ॥

ऊरुसन्धिर्नक्षत्रं स्यात्

वस्तेरधस्तादूरुमधि वद्वनि यात्सनेन वद्वक्ष्ण चिक्कण’ ॥ (उणा
१९०) ॥ इत्यने निपात्यते ॥ १ ॥

सक्चूरु

सजति मामेन सक्चि स्त्रीलिङ्ग ‘वीमञ्ज्य’ ॥ (उणा ६६९) ॥ इति
किन् धि ॥ १ ॥ इत्यनेनोर् पुष्लीलिङ्ग ‘अर्तम् च’ ॥ (उणा ७९६) ॥ इत्यु ॥ २ ॥

तस्य पर्व तु ॥ २७७ ॥

जानुर्नलकीलोऽष्टीवान्

तस्योरो पर्व ग्रन्थि ॥ २७७ ॥ चायनेऽनेनाकुबनादि जानु पुष्लीलिङ्ग वृषापा”
॥ (उणा १) ॥ इत्युण् ॥ १ ॥ नल कीलयति नलकील ॥ २ ॥ अस्थानि मत्स्यना
ऽष्टीवान्, पुष्लालिङ्ग चमण्वग्रष्टाव ॥ २११९६ ॥ इति साधु ॥ ३ ॥

पुतौ स्फिजौ कटिप्रोथौ

पूयते इति पुतौ, पुत्रोवलिङ्ग पुनपित्त ॥ (उणा-२०४) ॥ इति निपात्यते ॥ १ ॥ म्पायत इति स्फिजा स्त्रीलिङ्ग 'म्पाप्रोटु' ॥ उणा-९३० ॥ इति बहुवचनात् किमपि निपात्यत ॥ ॥ प्रयेते प्रार्थौ कट प्रोथौ कटप्रोथौ ॥ ३ ॥

वराङ्ग तु च्युतिर्गुलि ।

भगोऽपत्यपथो योनि स्मराद् मदिरकूपिके ॥ २७३ ॥

स्त्रीचिह्न-

वरमङ्ग वराङ्गम् ॥ १ ॥ च्युतेऽस्या च्युति, च्युतमनेन, च्युत्यत आमिच्यत वा नाम्युपात्य ॥ (उणा-६०९) ॥ इति निदि ॥ २ ॥ गुल्गुनिमज्जने वुच्यतेऽस्या गुलि स्त्रीलिङ्गौ 'नाम्युपात्य' ॥ (उणा-६०९) ॥ इति कि ॥ ३ ॥ भज्यतेऽनेना ऽस्मिन् वा भग पुङ्गीलिङ्ग 'गोचरसचर-' ॥ ५।३।१३१ ॥ इति घ ॥ ४ ॥ अपत्यस्य निस्सरणे पथा अपत्यपथ ॥ ५ ॥ यौत्यनया यानि पुञ्जलिङ्ग 'वीयुसु-' (उणा-६७७) ॥ इति नि ॥ ६ ॥ स्मरशब्दात् मदिरकूपिकं स्मरमदिर, स्मरकूपिका ॥ ७ ॥ ८ ॥ २७३ ॥ त्रियात्रिंश लक्षण स्त्रीचिह्नम् ॥ ९ ॥

अथ पुश्चिह्न मेहन शेषशेषसी ।

शिश्व मेद् कामलता लिङ्ग च

पुसत्रिह पुत्रिहम् ॥ १ ॥ मेहल्यनन मेहनम् ॥ २ ॥ शेषेऽनेन शेष "भापाचगि-" ॥ (उणा २९६) ॥ इति प ॥ ३ ॥ 'शीङ् पश्च' ॥ (उणा-९८२) ॥ इति चकारात् पसि शेष क्लृप्त्रिङ्ग ॥ ४ ॥ शीङ् सवत् ॥ (उणा २६७) ॥ इति ङिति ने द्विरे च शिश्वम् ॥ ५ ॥ मेहल्यनेन मेद् पुङ्गाबलिङ्गा नीदा-" ॥ ५।२।८८ ॥ इति ऋद् ॥ ६ ॥ कामस्य त्वेव कामलता ॥ ७ ॥ लिङ्गयतेऽनेन लिङ्गम् ॥ ८ ॥

शेष-वान्न-शिमे तु उङ्गुल शङ्कु लाङ्गूल शेषशेषसा ॥

द्वयमप्यद ॥ २७४ ॥

गुह्यप्रजननोपस्था

एतद् द्वय स्त्रीचिह्न पुत्रिह च ॥ २७४ ॥ गुह्यते गुह्य कृष्टपि- ॥ ५।१।४२ ॥ इति क्यप् ॥ १ ॥ प्रजयतेऽनेन प्रजननम् ॥ २ ॥ उपतिष्ठते सगच्छत उपस्थ, पुस्यथम् वैजयन्तामारस्तु उक्त द्वयमुपपद्योऽस्त्री इति क्लीवेऽयाद् ॥ ३ ॥

गुह्यमध्य गुलो मणि ।

गुह्यस्य मय गुह्यमध्य, गुडति रक्षति गुल ॥ १ ॥ मण्यते मणि, पुञ्जीलिङ्ग ॥ २ ॥

सीवनी तदध सूत्र

पृथ्यते सिन्यते पार्णि पश्चाद्भाग, स्त्रीलिङ्ग “ पृथिहपिभ्यां वृद्धिश्च ” ॥
(उणा ६३६) ॥ इति णि ॥ १ ॥ २८० ॥

पादाग्र प्रपद

प्रारम्भोऽत्र पदस्य प्रपदम् ॥ १ ॥

क्षिप्र त्वङ्गुष्ठाऽङ्गुलिमध्यत ।

क्षिप्यतेऽनेन क्षिप्र “ ऋज्यजि ” ॥ (उणा ३८८) ॥ इति किद् र ॥ १ ॥

कूर्च क्षिप्रस्योपरि

किरत्यनेन कूर्च पुनलीवल्लि ॥ १ ॥

अहिम्कन्ध कूर्चशिरः समे ॥ २८१ ॥

अह स्कन्धोऽहिस्कन्ध ॥ १ ॥ दृचस्य शिर कूर्चशिर ॥ २ ॥ २८१ ॥

तलहृदय तु तल म ये पात्तलस्य तत् ।

तलस्य हृदय तलहृदयम् ॥ १ ॥ तलति गच्छति तल, तच्च पादतलस्य मध्ये
भवताति ॥ २ ॥

तिलक कालक पिप्लुर्जडुलस्तिलकालक ॥ २८२ ॥

तिलप्रतिवृत्तिमित्तर ॥ १ ॥ काल एव कालक ॥ २ ॥ अभिप्लवने पिप्लु,
पुलिङ्ग, पृषोदरादित्वात् ॥ ३ ॥ जलति जडुल “ हपिप्लुति- ” ॥ (उणा ४८५) ॥
इति बहुवचनादुल ॥ ४ ॥ तिल इव कालकस्तिलकालको देहे कृष्ण रक्ष्म ॥ ५ ॥ २८२ ॥

रसासृग्मासमेदोऽस्थिमज्जाशुक्राणि धातव ।

सप्तैव दश वैक्रेपा रोमत्वक्स्नायुभि सह ॥ २८३ ॥

रमादीनि सप्तमत्यानि दधति शरीरमिति धातव “ वृगिरमि- ” ॥
(उणा ७७३) ॥ इति तुन्, अयका रोमादिभिस्त्रिभि सार्धं क्रेपांचिमेतेन ते दश
भवन्ति ॥ २८३ ॥

अथ रमादीन् क्रमेणाह-

रस आहारतेजोऽग्निसभव पद्मसासव ।

आत्रेयोऽसक्वरो धातुर्धनमूलमहापर ॥ २८४ ॥

रमयति स्नेहयति रम ॥ १ ॥ आहारस्य तेजो नियास आहारतेज ॥ २ ॥
अग्ने सम्भवत्यग्निसभव ॥ ३ ॥ पण्णा मधुरादीना रसानामासव पद्मसासव
॥ ४ ॥ अत्रेपत्यमिव तज्जयत्तादात्रेय ॥ ५ ॥ असृग् रक्त करोत्यसृक्कर

पश्चाद्भागोऽस्य मन्दिर ।

अस्य जागो पश्चाद्भाग, मन्दते गच्छत्यनेन मन्दिर “मदिमन्दि” ॥
(उणा ४१२) ॥ इति ॥ १ ॥

फणोली त्वग्रिम

जानोरग्रिमो भाग, फणे सौम्यस्य “कटिपटि” ॥ (उणा ४१३) ॥ इत्याले
फणोली ॥ १ ॥

जह्वा प्रसृता, नलकीन्यपि ॥ २७८ ॥

जायते जह्वा “स्थार्तिजनिभ्यो घ” ॥ (उणा १०९) ॥ जह्वयते वा ॥ १ ॥
प्रसरति स्म प्रसृता ॥ २ ॥ नल्के विद्येने अस्थां नलकिनी ॥ ३ ॥ २७८ ॥

प्रतिजह्वा त्वग्रजह्वा

जह्वा प्रतिगता प्रतिजह्वा ॥ १ ॥ जह्वाया अग्रभागोऽग्रजह्वा ॥ २ ॥

पिण्डिका तु पिचण्डिका ।

मासस्य पिण्डोऽस्त्यस्या पिण्डिका, जह्वाया पश्चिमो भाग ॥ १ ॥ पिचण्ड
प्रतिकृति पिचण्डिका ॥ २ ॥

गुल्फस्तु चरणग्रन्थिर्घुटिको घुण्टको घुट ॥ २७९ ॥

गलति गुल्फ पादग्रन्थि पाश्वनिस्रुत “कलिगलेरस्योच्च” ॥ (उणा ३१५) ॥
इति फ ॥ १ ॥ घुटति घुटिक “पापुलि-” ॥ (उणा-४१) ॥ इति बहुवचनात्
किदिक ॥ २ ॥ घुणत्यनेन घुण्ट “घटाघाटा” ॥ (उणा-१४१) ॥ इति दे
निपात्यते, के घुण्टक ॥ ३ ॥ घुटति घुट सर्वे स्त्रीपुंसलिङ्गा ॥ ४ ॥ २७९ ॥

चरण क्रमण पाद पदोऽहिश्चलन क्रम ।

चरत्यनेन चरण पुक्लाबलिङ्ग ॥ १ ॥ क्रामत्यनेन क्रमण ॥ २ ॥ पद्यत्रे
पाद पदरुज-” ॥ ५।३।१६ ॥ इति घञ् पादपि यद् दुग् - पादममानाथ
पादप्यस्ति ॥ ३ ॥ पद्यतेऽनन पद पुक्लाबलिङ्ग वपादित्वाद् पदपि यद् या
डि - पत्पादोहिश्चरणोऽस्त्रा’ इति ॥ ४ ॥ अहते याल्यनेनाहि पुलिङ्ग तद्धि
वह्नि’ ॥ (उणा ६९२) ॥ इति रि, अङ्घ्रिरपि ॥ ५ ॥ चलत्यनेन चलन ॥ ६ ॥
क्रामत्यनेन क्रम ॥ ७ ॥

पादमूल गोहिर स्यात्

गुह्यते गोहिर ‘मदिमन्दि’ ॥ (उणा ४१२) ॥ इति बहुवचनादिर ॥ १ ॥

पार्दिणस्तु घुटयोरध ॥ २८० ॥

पृथ्यते सिच्यते पार्णि पश्चाद्भाग, स्त्रीलिङ्ग “ पृषिह्विम्यो वृद्धिश्च ” ॥
(उणा ६३६) ॥ इति णि ॥ १ ॥ २८० ॥

पादाग्र प्रपद

प्रारम्भोऽत्र पदस्य प्रपदम् ॥ १ ॥

क्षिप्र त्वङ्गुष्ठाऽङ्गुलिमध्यत ।

क्षिप्यतेऽनेन क्षिप्र “ ऋज्यजि ” ॥ (उणा ३८८) ॥ इति विद् र ॥ १ ॥

कूर्च क्षिप्रस्योपरि

विरत्यनेन कूर्च पुत्रलावलिङ्ग ॥ १ ॥

अहिम्कन्ध कूर्चगिरः समे ॥ २८१ ॥

अह स्कन्धोऽहिस्कन्ध ॥ १ ॥ कूर्चस्य शिर कूर्चशिर ॥ २ ॥ २८१ ॥

तलहृदय तु तल मध्ये पादतलस्य तत् ।

तलस्य हृदय तलहृदयम् ॥ १ ॥ तलति गच्छति तल, तच्च पादतलस्य मध्ये
भवताति ॥ २ ॥

तिलक कालक पिप्पुर्जङ्गुलस्तिलकालक ॥ २८२ ॥

तिलप्रतिकृतिस्तिलक ॥ १ ॥ काल एव कालक ॥ २ ॥ अपिप्पुर्वते पिप्पु,
पुलिङ्ग पृषोदरादित्वात् ॥ ३ ॥ जलति जङ्गुल ‘ ह्विषति-’ ॥ (उणा ४८५) ॥
इति बहुवचनात् ॥ ४ ॥ तिल इव कालकस्तिलकालको देहे कृष्ण लक्ष्मा ॥ ५ ॥ २८२ ॥

रसासृग्मासमेदोऽस्थिमज्जाशुक्राणि धातव ।

मसैव दश वैकेषा रोमत्वक्मनायुमि मह ॥ २८३ ॥

रसादीनि सप्तसप्त्यानि, दधति शरारमिति धातव “ कृसिकमि-’ ॥
(उणा ७७३) ॥ इति तुन्, अथवा रोमादिभिस्त्रिभि सार्धं वैपाचि-मतेन ते दश
भवन्ति ॥ २८३ ॥

अथ रसादीन् क्रमेणाह-

रस आहारतेजोऽग्निसंभव पद्मरसासव ।

आत्रेयोऽसृक्करो धातुर्धनमूलमहापर ॥ २८४ ॥

रसयति स्नेहयति रस ॥ १ ॥ आहारस्य तेजो नियास आहारतेज ॥ २ ॥
अग्ने सम्भवत्प्राग्निसंभव ॥ ३ ॥ पण्णा मधुरादीना रसानामासव पद्मरसासव
॥ ४ ॥ अत्रेरपत्यमिव तज्जन्यत्वादात्रेय ॥ ५ ॥ असृग् रक्त करोत्यसृक्कर

‘ हेतु-छोला ’ ॥ ५ । १ । १०३ ॥ इति ट ॥ ६ ॥ घनादिभ्यः परो धातु
घनधातु ॥ ७ ॥ मूलधातु ॥ ८ ॥ महाधातु ॥ ९ ॥ २८४ ॥

रक्त रधिरमागेय मित्र तेजोभवे रसात् ।

शोणित लोहितगस्तृग् वाजिष्ठ प्राणदाऽऽमुगे ॥ २८५ ॥

क्षतज मासकार्यस

रक्त वर्गेन ॥ १ ॥ रुग्दि धोतागि रधिर “गुपी” ॥ (उणा-४१६)
इति किदिर ॥ २ ॥ अमगे हितमागय “क्लृप्तेरेयन्” ॥ ६ । १ । १० ॥ ३ ॥
विस्त्यते विष्ट “क्लृप्ति” ॥ (उणा-३८८) इति किद्र, विस्त्यायति वा ॥ ४ ॥
रक्तश-दात्परे तेजोभवे रसातेज ॥ ५ ॥ रक्तभवम् ॥ ६ ॥ शोणति शोणित ‘हृद्या
रुहि’ (उणा-२१०) ॥ इति ॥ ७ ॥ लोहित वर्णन ॥ ८ ॥ अस्यत्यननाऽ
स्तृग् क्लीबलिङ्ग ‘यहुल्म्’ ॥ ५ । १ । २ ॥ इति कृक्, न सृज्यते वा ॥ ९ ॥
वशिष्टस्येद वाशिष्टम् ॥ १० ॥ प्राण बल ददाति प्राणदम् ॥ ११ ॥ असुराणामिद
प्रियमासुरम् ॥ १२ ॥ ॥ २८५ ॥ क्षताज्जायते क्षतजम् ॥ १३ ॥ मास कराति
मामकारि ॥ १४ ॥ अस्त्येऽस्त भीरुधि ॥ (उणा-३८७) ॥ इति र ॥ १५ ॥ २८५ ॥

शेष-वाच- रक्ते तु शोध्यमीलाले ॥

मास पल्लजङ्गले ।

रक्तात्तेजोभवे क्लृप्त काश्यप तरसामिषे ॥ २८६ ॥

मेदस्कृत् पिशित कीन पल

मायतेऽनेन मास, पुक्लाबलिङ्ग ‘मावावद्य’ ॥ (उणा ६४) ॥ इति स,
मा स भक्षयिताऽमुत्र इति नैरुक्ता । यद् मनु -

‘ मा स भक्षयिताऽमुत्र यस्य मासमिहाऽदम्यहम् ।

एत-मासस्य मासत्वं प्रवदन्ति मनीषिणः ” ॥ १ ॥ इति ॥ १ ॥

पलत्यनेन पञ्चल सृष्टिविदि- ॥ (उणा ४६५) ॥ इत्यल ॥ २ ॥ जायते
रुधिराद् जङ्गल पुनपुसक कृजनेर्गो-त-व ॥ (उणा ४६७) ॥ इत्यल ॥ ३ ॥
रक्तश-दात्तेजोभवे रक्ततेज ॥ ४ ॥ रक्तभवम् ॥ ५ ॥ कुङ् गतौ सौत्र, कृत्यते
क्लृप्तम् कृत्तविकृत्तस्य क्लृप्तम् इति नैरुक्ता ॥ ६ ॥ काश्यपस्येद काश्यपम् ॥ ७ ॥
तरो बलमस्त्यत्र तरममभ्रादिस्त्वाद, तरत्यनेन कार्यं वा ‘फनस’ (उणा ५७३) ॥
इत्यसे साधु ॥ ८ ॥ अमति गच्छति काश्यपनेनाऽऽमिष, पुनलीबलिङ्ग ‘अमि
मृभ्या णित् ॥ (उणा ५४९) आमिषतीति वा ॥ ९ ॥ २८६ ॥ मेद कराति मेदस्कृत्
॥ १० ॥ पिशति पिशित कृशिविशि ॥ (उणा २१२) ॥ इति किदित ॥ ११ ॥
केनत्यनेन कीन पृषोदरादित्वात् ॥ १२ ॥ पलति देह पल पुनपुसक ॥ १३ ॥

शेषधात्र- मासे तूदघ समारटम् ॥

लेपन च ॥

पेश्यस्तु तल्लता ।

पिशन्ति पेशय “किलिपिलि” ॥ (उणा ६०८) ॥ इति ३, दृषां पेशय,
तस्य मामस्य लतास्तल्लता ॥ १ ॥

बुक्का हृद् हृदय वृक्का सुरस च तदग्रिमम् ॥ २८७ ॥

बुक्कथने स्वादुत्वाद् मृग्यत बुक्का “उक्षितक्ष्य” ॥ (उणा ९००) ॥ इयनन्त
पुस्ययम् “केटो” ॥ ५॥३॥१०६॥ इत्यप्रत्यये तु बुक्का स्त्रियामावन्त, पुलिङ्ग इति
गौड । नाशुरिस्तु- “अग्रमास भवेद् बुक्कम्” इति क्लीबमाह ॥ १ ॥ द्रियते हृद्
हृदयम् ॥ २॥३॥ दृज्यते वृक्का “निष्कतुरुष्क” ॥ (उणा २६) ॥ इति के निपात्यते,
स्त्रालिङ्गोऽयम्, यद्वौड - “स्त्रिया वृक्का बुक्क सुरसमद्वयो” इति । वैजयन्तीकारस्तु-
‘वृक्का पार्श्वगतौ गुलौ’ इत्याह । सुष्ठु रस्यते सुरसम् तद् मासमग्रिम सुरयम्, “बुक्का
ऽग्रमास, हृदय च जावाधारपद्मम् इत्यमर पृथक् पृथगाह ॥ ४॥२८७॥

शुष्क वल्लरमुत्तप्तम् ।

शुष्क मास वल्लयते वल्लर त्रिलिङ्ग “माममि” ॥ (उणा ४२७) ॥
इत्यूर वल्ल लुनाताति वा ॥ १ ॥ उत्तप्यते शोष्यते उत्तप्तम् ॥ २ ॥

पूयदूप्ये पुन समे ।

पूयते दुग्धीभवति, पूय पुक्लावलिङ्ग ॥ १ ॥ दूप्यते दूप्यम् ॥ २ ॥

मेदोऽस्थिकृद् वपा मासात् तेजो-जे गौतम वसा ॥ २८८ ॥

मेद्यते म्लिष्यत मेद क्लीबलिङ्ग “अस्” ॥ (उणा ९५२) ॥ इत्यस्
अस्थीनि करोत्यस्थिकृत् ॥ २ ॥ उप्यते वपा भिदाद्यडि साधु ॥ ३ ॥ मासश्चादात्
तजाजे मासतेज, मासजम् ॥ ४॥५॥ गौतमस्येद गौतमम् ॥ ६ ॥ उप्यतेऽङ्गेऽनया
भिदाद्यडि वसा “शुद्धस्य मासस्य य स्नेह सा वसा” इति वैद्या ॥ ७॥२८८॥

गोद तु मस्तकस्नेहो मस्तिष्को मस्तुलङ्गक ।

गवते गोद कुमुदादौ निपात्यते कलाबलिङ्गोऽयम्, वाचस्पतिस्तु “गोदोऽस्त्री
मस्तुलङ्गकम्” इति पुस्यप्याह ॥ १ ॥ मस्तकस्य स्नेहो मस्तकस्नेह ॥ २ ॥ मस्त
कमिष्यति गच्छति मस्तिष्क, पुक्लावलिङ्ग ॥ ३ ॥ मस्तकमालिङ्गति मस्तुलङ्ग
पृषोदरादित्वात् के मस्तुलङ्गक ॥ ४ ॥

अस्थि कुल्य भारद्वाज मेदस्तेजश्च मज्जकृत् ॥ २८९ ॥

मासपित्त श्चदयित कर्करो देहधारकम् ।

“देवुच्छाल” ॥ १ ॥ १११०३ ॥ इति ट ॥ ६ ॥ घनादिभ्य परो धातु
पाधातु ॥ ७ ॥ मृत्पातु ॥ ८ ॥ महापातु ॥ ९ ॥ २८४ ॥

रक्त रधिरमागेय त्रिभ तेजोभवे रसात् ।

शोणित लाहितमसृग् वाशिष्ठ प्राणदाऽऽसुरे ॥ २८५ ॥

क्षतज मासकार्यस

रक्त वर्गन ॥ १ ॥ रुग्न्नि ध्रोतांगि रधिर “पुत्री” ॥ (उणा-४१६)
इति सिद्धिर ॥ २ ॥ आगये हितमामय ‘क्त्वमेरेयण्’ ॥ ६ ॥ १११०३ ॥ ३ ॥
विम्यते विम्य ‘ऋज्यनि’ ॥ (उणा-३८८) इति किट्, विस्त्रायति वा ॥ ४ ॥
रगशदात्परे तेजोभवे रगतेज ॥ ५ ॥ रसभगम् ॥ ६ ॥ शोणति शोणित ‘हृद्या
रुहि’ ॥ (उणा-२१०) ॥ इतीत् ॥ ७ ॥ लोहित वणन ॥ ८ ॥ अस्यत्यननाऽ
सृक्, क्लीबलिङ्ग ‘बहुल्म्’ ॥ ५ ॥ ११२ ॥ इति ऋक्, १ सृज्यते वा ॥ ९ ॥
वशिष्टस्येद वाशिष्ठम् ॥ १० ॥ प्राण बल ददाति प्राणदम् ॥ ११ ॥ अमुराणामिद
प्रियमामुरम् ॥ १२ ॥ ॥ २८५ ॥ क्षताब्जायते क्षतजम् ॥ १३ ॥ मास करोति
मामकारि ॥ १४ ॥ अस्यतेऽस्य भीवृधि ॥ (उणा-३८७) ॥ इति र ॥ १५ ॥ २८५ ॥

शेष-वाच-रक्ते तु शोध्यशीलाले ॥

मास पल्लजङ्गले ।

रक्तात्तेजोभवे कव्य काश्यप तरसामिपे ॥ २८६ ॥

मेदस्त्वृत् पिशित कीन पल

मायतेऽनेन मास, पुक्लाबलिङ्ग “मावावय” ॥ (उणा ६४) ॥ इति स,
मा स भक्षयिताऽमुत्र इति नैरक्ता । यद मनु -

‘मा स भक्षयिताऽमुत्र यस्य मांसमिहाऽदम्यहम् ।

एत-मासस्य मासत्वं प्रवदन्ति मनीषिण’ ॥ १ ॥ इति ॥ १ ॥

पलत्यनेन पल्ल मृदिकृदि ॥ (उणा ४६५) ॥ इत्यल ॥ २ ॥ जायते

रुधिराद् जङ्गल पुत्रपुसक ऋजनेगात्त- ॥ (उणा ४६७) ॥ इत्यल ॥ ३ ॥

रक्तशदात्तेजोभवे रक्ततेज ॥ ४ ॥ रक्तभवम् ॥ ५ ॥ कुङ्कु गतौ सौत्र, कूयते

कव्यम् कृन्विकृत्तस्य कव्यम् इति नैरक्ता ॥ ६ ॥ काश्यपस्येद काश्यपम् ॥ ७ ॥

तरो बलमस्यत्र तरसमभ्रादित्वाद् तरत्यनेन काश्य वा ‘फनस’ ॥ (उणा ७७३) ॥

इत्यसे साधु ॥ ८ ॥ अमति गच्छति काश्यमनेनाऽऽमिप, पुक्लाबलिङ्ग ‘अमि

मृन्वा णित् ॥ (उणा ५४९) आमिपताति वा ॥ ९ ॥ २८६ ॥ मेद करोति मेदस्त्वृत्

॥ १० ॥ पिशति पिशित कुशिशिषि’ ॥ (उणा २१२) ॥ इति क्कित ॥ ११ ॥

केनत्यनेन कीन पृषोदरादित्वाद् ॥ १२ ॥ पलति देह पल पुनपुसक ॥ १३ ॥

मज्जा तु वैशिकं शुक्रकरोऽथ गेहमम्भवा ॥२०२॥

मज्जास्त्विति मज्जा “उभिनभि-” ॥ (उणा-१००) ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
पुस्ययम् । वाचस्पतिस्तु- “अथ मज्जा द्वया” इति द्वियामप्याह । यय तु मृग-
मज्जयतेऽनयाऽस्थिनाति मिदाद्यति मज्जा स्त्रालिङ्ग ॥ १ ॥ पुनिरम्याय ॥ १ ॥
॥ २ ॥ शुक्र करोति शुक्रकर ॥ ३ ॥ अस्थिशब्दात् महमम्भवा- अस्थिग्रेह,
अस्थिसम्भव, अस्थितजऽपि ॥ ४ ॥ ५ ॥ २१० ॥

शुक्र रेतो बल बीज वीर्य मज्जममुद्भवम् ।

आनन्दप्रभव पुम्त्वमिन्द्रिय किट्टार्जितम् ॥२०३॥

पौरुष प्रधानधातु

गोचर्यस्मिन् पतिते शुक्र “क्वयजि-” ॥ (उणा-२८८) ॥ इति किट्ट ॥
१ ॥ रायते स्रवति रेत, क्लीबलिङ्ग ‘सुपीम्या तम्’ ॥ (उणा-२८८) ॥ २ ॥
बलति बलम् ॥ ३ ॥ वेति प्रजायतेऽनेन बाज ‘विया जक’ ॥ (उणा-१३) ॥
४ ॥ वायते वार्य, वीरे क्लृवे साधु वा ॥ ५ ॥ मज्जन ममुद्भवति मज्जममुद्भवे ॥
६ ॥ आनदात् प्रभवति आनन्दप्रभवम् ॥ ७ ॥ पुमा बाज पुम्त्वम् ॥ ८ ॥ इन्द्र-
स्यात्मनो लिङ्गमिन्द्रियम् “इन्द्रियम्” ॥ ७ ॥ १३८ ॥ इति मनु ॥ ९ ॥ किट्ट-
मलेन वर्जित किट्टार्जितम् ॥ १० ॥ ११ ॥ पुम्त्वम् बाज क्वयजि- ॥ १२ ॥
हृदया- ॥ ७ ॥ १३८ ॥ इति ॥ ११ ॥ प्रधानं क्वयजि- ॥ १२ ॥ १३ ॥

लोम रोम तनून्मृगम् ।

गिरमो-यत्र गच्छति गम, क्वयजि- “क्वयजि-” ॥ १३ ॥ १४ ॥
इति मनि निवात्यते, १ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
तनून्मृग, पुष्करलिङ्गा, मूलविशेषात् ॥ २१ ॥ २२ ॥

शेषात्र- रोमणि तु श्वरात् ॥ २३ ॥ २४ ॥

क्वयजि मागवियाम ॥ २५ ॥ २६ ॥

मेदोज कीकस सार

गस्यते अग्निः, प्रीवलिङ्ग "वीगञ्जि-" ॥ (उणा-६६९) इति धिक् ॥१॥
 पुले शरीर माधु पुन्य, पुत्रीवलिङ्ग ॥ २ ॥ भरद्वाजम्येद भारद्वाजम् ॥ ३ ॥ मेदस
 सेजो मेदमेज ॥ ४ ॥ मज्जा करोति मज्जट्ट ॥ ५ ॥ २८९ ॥ मासस्य पित्त मास
 पित्तम् ॥ ६ ॥ गुनो दयित अदयितम् ॥ ७ ॥ करोति मज्जान कजर "किशृम्य" ॥
 (उणा-४३५) ॥ इति बहुवचान्त् कर ॥ ८ ॥ रह धारयति देहधारकम् ॥ ९ ॥
 मेदगो जात मेदोजम् ॥ १० ॥ कति कसति कीकस, ककुन्तेऽत्र श्वान इति वा
 "कनस-" ॥ (उणा ५७३) ॥ इत्यसे निपात्यते ॥ ११ ॥ सरति कालान्तरमिति
 सार, हृद् देश्या, ससृतेऽपि, यद्वजयती- "अथास्थि कीकस हृद्म्" इति ॥१२॥

करोटि शिरसोऽस्थनि ॥ २९० ॥

करोत्यते करोटि, स्त्रीलिङ्ग "खरेभ्य इ" ॥ (उणा-६०६) इया
 करोटी ॥ १ ॥ २९० ॥

कपालकर्परौ तुल्यौ

कपि सौत्र कप्यते कपाल, पुत्रीवलिङ्ग "कृकृम्-" ॥ (उणा-४७५) ॥
 इत्याल, कपालयति वा तत्र मृन्नाऽधास्थि, घटादिखण्डेऽप्युपचारात् शकलमपि ॥१॥
 कल्पते कपालिकाना कपर "जठर-" ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते ॥२॥

पृष्ठस्याऽस्थिन् कशेरुका ।

कस्यते कशेरु, क्वाबलिङ्ग "शिमुगे-" ॥ (उणा-८११) ॥ इति साधु,
 क्षियामपि वैजयती यदाह- "पृष्ठस्यास्थि कशेरुका" इति, के कशेरुका क्वाबलिङ्ग,
 कशाकृता इति मुनि ॥ १ ॥

शाखाऽस्थनि स्यान्नलक

नञति नञकम् ॥१॥

पार्श्वोऽस्थि वङ्किपशुके ॥२९१॥

वङ्कते वक्ताभवति वङ्कि स्त्रीलिङ्ग "ताङ्कवङ्कय-" ॥ (उणा-६९२) ॥ इति
 रि ॥ १ ॥ पूयते मासादिना पशु "प्र शु" ॥ (उणा-८२५) ॥ इति पु, के
 पशुका ॥२॥२९१॥

शरीरास्थि करङ्क स्यात् ककालमस्थिपञ्जर ।

कायते श्वादिभिरिति करङ्क "किरोऽङ्को रो लञ् वा" ॥ (उणा-६९) ॥१॥
 क्रस्यते ककाल, पुत्रीवलिङ्ग चात्पालकङ्काल- ॥ (उणा-७४८) ॥१॥ इत्यरे
 निपात्यत ककाल् अलति, क कलयति वा ॥२॥३॥

मज्जा तु कौशिक शुक्रकरोऽस्मै ज्ञेयसम्भवो ॥२९२॥

मज्जत्पस्थानि मज्जा “उक्षितक्षि-” ॥ (उणा-१००) ॥ मयन्, नन्त
पुस्ययम् । वाचस्पतिस्तु- “अथ मज्जा द्वयो ” इति त्रियामप्याह । वय तु वृम -
मज्ज्यतेऽनयाऽस्थिनीति मिदाद्यदि मज्जा खालिङ्ग ॥ १ ॥ कुशिम्याय काशिक
॥ २ ॥ गुरु करोति गुरुतर ॥ ३ ॥ अस्थिशब्दान् श्लेहसम्भवौ- अस्थिश्लेह,
अस्थिमम्भत्र, अस्थितेज ऽपि ॥ ४ ॥ ५ ॥ २९२ ॥

शुक्र रेतो बल बीज वीर्य मज्जसमुद्भवम् ।

आनन्दप्रभव पुस्त्वमिन्द्रिय किट्टराजितम् ॥२९३॥

पौरुष प्रधानधातु

शोचत्पस्मिन् पतिते शुक्र “ऋज्यजि-” ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किट्टर ॥
१ ॥ रायते स्रवति रेत, क्वावलिङ्ग ‘सुरीभ्या तम्’ ॥ (उणा-१७८) ॥ २ ॥
बलति बलम् ॥ ३ ॥ वेति प्रजायतेऽनेन बीज “वियो जक्” ॥ (उणा-१२७) ॥
४ ॥ वायते वार्य, वारे ह्रीवै साधु वा ॥ ५ ॥ मज्जत समुद्भवति मज्जसमुद्भवम् ॥
६ ॥ आनन्दात् प्रभवति आनन्दप्रभवम् ॥ ७ ॥ पुमो भाव पुस्त्वम् ॥ ८ ॥ इन्द्र-
स्यात्मनो लिङ्गमिन्द्रियम् “इन्द्रियम्” ॥ ७।१।१७४ ॥ इति साधु ॥ ९ ॥ किट्टेन
मलेन वर्जित किट्टवर्जितम् ॥ १० ॥ २९३ ॥ पुरुषस्य भाव कर्म वा पौरुष “पुरुष
हृदया-” ॥ ७।१।७० ॥ इत्यण् ॥ ११ ॥ प्रधान चासौ धातुः प्रधानधातु ॥ १२ ॥

लोम रोम तनूरुहम् ।

शिरसोऽयत्र रोहति रोम क्वावलिङ्ग सात्मत्रात्मन्-’ ॥ (उणा-११६) ॥
इति मनि निपात्यते लत्वे लाम लूयत इति वा ॥ १ ॥ २ ॥ तत्वा रोहति
तनूरुह पुङ्गवलिङ्गौ मूलविभुजादित्वात् क ॥ ३ ॥

शेषान्तर- रोमणि तु त्वग्मल वालपुत्रम् ।

कूपजो मासनियास परितणम् ॥

त्वक् छविश्छादनी कृत्तिश्चर्माऽजिनमस्रधरा ॥ २९४ ॥

तनोति त्वक्, तनेड्वच् ॥ (उणा-८७०) ॥ इति ड्वच् मिरामां
सादि त्वचनाति वा ॥ १ ॥ छय लना छवि खोलिङ्गौ “छविन्छिञि ॥ (उणा-
७०६) ॥ इति वौ निपात्यते ॥ २ ॥ छाद्यत हविराद्यनया छादनी ॥ ३ ॥
कृत्यतेऽसौ कृत्ति ॥ ४ ॥ चरत्यनेन चम मन्’ ॥ (उणा १११) ॥ इति मन्
॥ ५ ॥ अजति तदिति अजिन ‘विपिनाऽजिना ॥ (उणा २८८) ॥ इताने
निपात्यते ॥ ६ ॥ अमृग् धरत्यस्रधरा अमरस्तु-’ अजिन चम कृत्ति छा’
इति कृत्यादान् तान् मृगयोनित्वाद् पृथगाह, अत एव ‘मृगा अजिनयोनेय’

मेदोज कीकस सार ।

अम्यते अग्निं प्रीयति "वीर्यञ्जि-" ॥ (उणा-६६९) इति धिक् ॥१॥
 पुले दरीर साधु पुच्य, पुत्रीबलिङ्ग ॥ २ ॥ भरद्वाजम्येद भारद्वाजम् ॥ ३ ॥ मेदस
 राजो मेदस्तेज ॥ ४ ॥ मज्जान करोति मज्जट्ट ॥ ५ ॥ २८९ ॥ मामम्य पित्त माम
 पित्तम् ॥ ६ ॥ गुनो दयित श्रदयितम् ॥ ७ ॥ करोति मज्जान कम्पर "किशूटभ्य" ॥
 (उणा-४३५) ॥ इति बहुवचनात् कर ॥ ८ ॥ देह धारयति देहधारकम् ॥ ९ ॥
 मेदसो जात मदोजम् ॥ १० ॥ काति कसति कीकस, कक्तेऽन श्वान इति वा
 "कास-" ॥ (उणा ५७३) ॥ इत्यसे निपात्यते ॥ ११ ॥ सरति कालान्तरमिति
 सार, दृष्ट देश्यां, ससृतेऽपि, यद्वैजयन्ती- "अथास्थि कीकस दृष्टम्" इति ॥१२॥

करोटि शिरसोऽस्थनि ॥ २९० ॥

करोत्यते करोटि, स्त्रीलिङ्ग "खरेभ्य इ" ॥ (उणा-६६) इथा
 करोटी ॥ १ ॥ २९० ॥

कपालरुपरौ तुल्यौ

कपि सौत्र कप्यते कपाठ, पुत्रीबलिङ्ग "ककुम्भ-" ॥ (उणा-४७५) ॥
 इत्याठ, कपालयति वा तच्च मृन्नाऽवास्थि, घटादिखण्डेऽप्युपचारात्, शकलमपि ॥१॥
 कपते कपालिकाना कपर "जठर-" ॥ (उणा-६०३) ॥ इत्यरे निपात्यते ॥२॥

पृष्ठस्याऽस्थि कशेरुका ।

कस्यते कशेरु, क्वालिङ्ग "शिमुगे-" ॥ (उणा-८११) ॥ इति साधु,
 क्रियामपि वैजयन्ती यदाह- "पृष्ठस्यास्थि कशेरुका" इति, के कशेरुका आर्क्षीबालङ्ग,
 'कशारुका' इति मुनि ॥ १ ॥

शाखाऽस्थनि स्यान्नलक

नलति नलकम् ॥१॥

पार्श्वोऽस्थि वङ्किपशुके ॥२९१॥

वङ्कते वकीभवति वङ्कि स्त्रीलिङ्ग 'तङ्किवङ्कय-" ॥ (उणा-६०२) ॥ इति
 रि ॥ १ ॥ पूयते मासादिना पशु "प्र गु" ॥ (उणा-८२५) ॥ इति शु, के
 पशुका ॥२॥२९१॥

शरीरास्थि करङ्क स्यात् ककालमग्निपञ्जर ।

कायते आदिभिरिति करङ्क कियोऽङ्गो रो उध वा ॥ (उणा-६२) ॥१॥
 क्रम्यते ककाल, पुङ्गाबलिङ्ग 'वात्वाङ्कङ्काल- ॥ (उणा-७४८) ॥१॥ इत्यले
 निपात्यते ककारा अलति, क'कम्यति वा ॥२॥२॥

फार्णं तु पिञ्जूप

कगशोजात मल कर्णं पिञ्जने पिञ्जूर “शोरदूपात्स्व” ॥ (उणा)
५६१) ॥ इत्युपे निपात्यते ॥१॥

शिङ्गाणो घ्राणसम्भनम् ॥ २९६ ॥

शिङ्गयने शिङ्गाण बहुलम् ॥५११२॥ इत्याण “धात्वादि” ॥ (उणा
७०) ॥ इत्याणके शिङ्गाणनाडपि ॥१॥२९६॥

सृणीका स्यन्दिनी लालाऽऽस्यासव कफकूचिना ।

सरति मुखान् सणाका “सृणीकास्ताक” ॥ (उणा ५) ॥ इतीरे निपात्यते
‘सृणीका’ इत्यमर । स्यन्दतेऽन्य स्यन्दिनी ॥२॥ लाति लाला, ‘भिगच्छभ’ ॥
(उणा ४६४) ॥ इति ले निपात्यते, लालयते वा ॥ ३ ॥ आस्यस्यामन आस्यासव
॥ ४ ॥ कफस्य कूचिना कफकूचिना ॥ ५ ॥

मूत्र वस्तिमल मेह प्रक्षानो नृजल स्र ॥ २९७ ॥

मूत्रयते मूत्र, मूयते वा सुमूय ” (उणा ४४९) ॥ इति मित् नृत् ॥१॥
वस्तेर्मल वस्तिमलम् ॥२॥ मेहलनेन मेह ॥३॥ प्रलूयते प्रक्षान् “प्रात् सुदुस्ता”
॥५१३१६७॥ इति घन् ॥४॥ नुनरस्य जल नृजलम् ॥५॥ स्रयण स्र ॥६॥२९७॥

पुष्पिका तु लिङ्गमल

पुष्पयति पुष्पिका ॥१॥

विड् विष्टाऽनस्कर शकुन् ।

गूथ पुरीष शमलोच्चारो वर्चस्कवर्चसी ॥२९८॥

विशति पञ्चाशये विट् खालिङ्ग वैजयन्ताकारस्तु- उच्चारो विड् न ना’
इति ङीवेऽप्याह । अमरस्तु- विष्टात्रिंशौ स्त्रियाम् इति मूधय पमाह ॥१॥
विशति विष्टा ‘पाविशि-’ ॥ (उणा-१२३) ॥ इति मिट् ठ ॥२॥ अव- अध
कायतेऽनस्कर, वचस्कादिवात् साधु ॥ ३ ॥ शक्नोत्यनेन शकुन् क्लीबलिङ्ग
शक ऋत् ॥ (उणा-८९१) ॥ ४ ॥ गूथत उत्सृज्यते गूथ पुष्कालिङ्ग
पथयूथ- ॥ (उणा-२३१) ॥ इति ये निपात्यते ॥ ५ ॥ पृष्णाल्-त्र पुरीष
‘त्रजिशूपुष्पय मित् ॥ (उणा-५५५) इतीप ॥ ६ ॥ शाम्यति शमल शमेव
च वा ॥ (उणा-४७०) ॥ इत्यल ॥ ७ ॥ उच्चारयते प्रेयते उच्चार ॥ ८ ॥ वच
एव वचस्क, पुष्कालिङ्ग ॥ ९ ॥ वचनेऽनेन वच ‘अम् ॥ (उणा-९१२) ॥
इत्यस् अगुच्यपि ॥१०॥२९८॥

वेपो नेपथ्यमारुह्य

इत्युक्ता । वागस्यतिरि-
 "तन्नाभि । मृगया॥मृगया प्रिरदाय ।
 मृगप्रारणे तस्य प्राप्ता अभिजायाय " ॥ १ ॥
 इत्याद ॥ २९४ ॥

वयमा तु यमा स्नायु

यस्ते छादयति वाय यमा "पाग-" ॥ (उणा-५७३) ॥ इत्यस निपा
 स्यते ॥१॥ स्रम्यति निरम्यति यमा, स्त्रीलिङ्ग ॥२॥ स्नायति वेष्टयत्य्मानीति स्नायु
 "श्रयाग-" ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण्, स्त्रीलिङ्गोऽय, क्लीबेऽपि वाचस्पतियदाद-
 'अथ स्नायुनसा तन्ना' इति ।

शेषधात्र-अथ सता । तन्नाभेगारुद्रावाः सधियधनमित्यपि ॥

नाढ्यो धमनय सिरा ।

नडस्येवैतौ नाढ्य शोषियात्, नडे सौत्रस्य बाधम् नडिरपि ॥१॥ धम्यन्ते
 धमनय स्त्रीलिङ्ग ॥२॥ सि-वत्यस्यानि सिरा ऋज्यानि-" ॥ (उणा-३८८) ॥
 इति किट्टर ॥३॥

कण्डरा तु महास्नायु

कण्डते माद्यति कण्डरा 'जठर-" ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपा
 स्यते ॥१॥ महती स्नायुमहास्नायु 'स्नायुसघात' इति वैद्या ॥२॥

मल किट्ट

मलने धारयति काय मल मृज्यते वा 'मृजिस्तया-' ॥ (उणा-४७२) ॥
 इति डिदल ॥१॥ केटति किट्ट पुह्रीबलिङ्गावतौ ॥२॥

तदक्षिजम् ॥ २९५ ॥

दूषीका दूषिका

तद् मलमक्षिमभवम् ॥२९५॥ दूषयति चतुर्दूषीका "स्यमिरुषि-" ॥ (उणा
 ४६) ॥ इतीक ॥१॥ 'क्राकृत्य-' ॥ (उणा ३८) ॥ इतीके दूषिका ॥२॥

जैह कुलुरु

जिह्वाया जात मल जैह कोलति सस्त्रायति कुलुरु "क्ञ्चुकाशुक" (उणा
 ५७) ॥ इत्युके निपात्यते ॥१॥

पिप्पिका पुन ।

दन्त्य

प्यायते पिप्पिका 'कुणिर' ॥ (उणा-४५) ॥ इतीके निपात्यते ॥१॥

येश्यत गय मन्त्राऽङ्गमान्यप्रमाणाङ्गाभा, पुत्रावात् ॥ "वशति
येन" इत्यपे तात्पर्यं दमाहु ॥ १ ॥ नम्रयो पथ्य नम्य, पृषादरादित्वात् ॥
२ ॥ आस्यते आस्य ॥ ३ ॥

परिकर्माऽङ्गसम्प्रिया ।

मलपरिमात्रार्थे रिया परिमम स्नानोद्धतनादि ॥ १ ॥

उद्धर्तनमुत्मादन

उद्धत्यतेऽनाद्वयम् ॥ १ ॥ उग्रायतेऽनोत्मादनम् 'उ'छादनम् इत्यय ॥ २ ॥

अङ्गरागो विलेपनम् ॥ २९९ ॥

अङ्ग रज्यतेऽनोङ्गराग ॥ १ ॥ विलिप्यतेऽनेन विलेपनम् ॥ २ ॥ २९९ ॥

चर्चिन्मय समालभन चर्चा स्यात्

चर्चिन्मयो चयन साधु चर्चिन्मय, च'दनादिना पुण्ड्रादिक्षेपणम् ॥ १ ॥ लभण्
त्रेण इत्यत्र लभण्म्याने लभण् इति सभ्या पठन्ति तस्य समालभ्यतेऽनेन समाल
भनम् ॥ २ ॥ चच्यतेऽनया चचा भीषिभूषि " ॥ ५ ॥ १०९ ॥ इत्यद् ॥ ३ ॥

मण्डन पुन ।

प्रसाधन प्रतिकर्म

मण्ड्यतेऽनेन मण्डन तिलकपत्रभङ्गादि ॥ १ ॥ प्रसाध्यतेऽनेन प्रसाधनम् ॥ २ ॥
प्रत्यङ्ग कम प्रतिकम ॥ ३ ॥

मार्ष्टि स्याद् मार्जना मृजा ॥ ३०० ॥

माज्यते मार्ष्टि शुद्धिमात्र श्रवादित्वात् क्ति ॥ १ ॥ माजन मात्रना ॥ २ ॥
भिदाद्यडि मृजा ॥ ३ ॥ ३० ॥

वासयोगस्तु चूर्णं स्यात्

वास्यते सुग धाक्रियते येन युज्यमानेन मिश्रेण स वासयोग ॥ १ ॥ चूयत
चूर्ण पटवासादिक्षोद, पुक्कावलिङ्ग ॥ २ ॥

पिष्टात पटवासक ।

पिष्टेन कुङ्कुमचूर्णादिनाऽनति पिष्टात ॥ १ ॥ पटो वास्यतेऽनेन पटवास, के
पटवासक ॥ २ ॥

गन्धमाल्यादिना श्मस्तु सस्कार सोऽधिवासनम् ॥ ३०१ ॥

सस्कारश्मैलादिना गुणाधानम् आदिशब्दाद् धूपादिभिरधिवास्यतेऽधिवास
नम् ॥ १ ॥ ३०१ ॥

निवेश उपभोग

निष्पूर्वो विशिष्टभोगार्थं वनते, निवेशन निवेश ॥१॥ उपभुक्तिरुपभोग ॥२॥

अथ स्नान सवनमाहव ।

स्नायते स्नानम् ॥१॥ सूयते सदनम् ॥२॥ आहवन्माहव , आश्रवोऽपि ॥३॥

कर्पूरागुरुरुक्मोलकमन्तूरीचन्दनद्रवै ॥ ३०२ ॥

स्याद् यक्षकर्मो मित्रै

यक्षप्रिय कर्मो यक्षकर्म धन्वन्तरिस्तु-

“कुङ्कुमागुरुस्तूरी रपूर चन्दन तथा ।

महासुगन्धमित्युक्तं नामतो यक्षकर्म ” ॥१॥

इत्याह ।

वतिर्गात्राऽनुलेपनी ।

वतने वति , नटादौ प्रसिद्धा ‘विदितृतेवा’ ॥ (उणा ६१०) ॥ इति इ , स्त्री
लिङोऽयम् ॥१॥ गात्रमनुलिप्यतेऽनया गात्रानुलेपनी ॥ २ ॥

चन्दनागरुक्मस्तूरीकुङ्कुमैस्तु चतु समम् ॥ ३०३ ॥

चन्दनार्दानि चत्वारि समाच्यत्र चतु समम् ॥ १ ॥ ३०३ ॥

अगुर्वगराजार्हं लोहं कृमिजत्रशिके ।

अनार्यज जोङ्गक च

न गुरु अगुरु अगल्यनेनाऽगरु “ कटिजुटि ” ॥ (उणा ८१२) ॥ इत्युप
ग्लक्षणात्वादरु अग रुणद्धि इति वा, पुङ्गायलिङ्गावेतो ॥ १॥ २ ॥ राज्ञोऽर्हं राजाहम्
॥ ३ ॥ रोहति लोह पुनपुसक ॥ ४ ॥ कृमिभिजयते कृमिज ‘क्वचित्’
॥ ५ ॥ १ ॥ १७१ ॥ इति ट कृमिजगन्धमित्यपि ॥ ५ ॥ वशोऽस्या अस्ति वशि
का, स्त्रीवलिङ्ग ‘वशाभ वशकम्’ इत्यमरटाका ॥६॥ अनायदेशे जातमनायजम्
॥७॥ जोङ्गकगिरिभक्त्वाद् जोङ्गकम् ॥ ८ ॥

शेषश्चात्र- अगरो प्रवर शृङ्ग शापरु मृदुल लघु ॥

वरदुम परमद प्रकर गन्धदाह च ॥

मङ्गल्या मङ्गिगन्धि यत् ॥ ३०४ ॥

मल्लिकाङ्कुमुमगन्धि यदगुरु सो मङ्गले साधुमङ्गल्या ॥१॥ ३०४ ॥

कालागरु काकतुण्ड

काकस्य तुण्ड इव कृष्णवर्णत्वात् काकतुण्ड ॥१॥२॥

मेनेष्टक गो वस्त्राङ्गुलरमायप्रमाणैरङ्गनाभा, पुष्पावलि । “वसति
येन” इत्यथे सात्त्व्य वानाहु ॥ १ ॥ तत्रया पथ्य नान्य, पृष्ठादगादत्वात् ॥
२ ॥ आकम्प्यो आकम्प्य ॥३॥

परिकर्माङ्गसम्प्रिया ।

मत्परिमात्रार्थं क्रिया परिक्रम ज्ञानोद्भवादि ॥१॥

उद्धर्तनमुत्तमात्न

उद्धर्ततेऽनोद्भवात् ॥१॥ उदायतेऽनोत्तमादनम् ‘उच्छादनम्’ इत्यथे ॥२॥

अङ्गरागो विलेपनम् ॥ २९९ ॥

अङ्ग रज्यतेऽनोत्तराग ॥१॥ विलिप्यतेऽनेन विलेपनम् ॥२॥ २९९ ॥

चर्चिकय समालभन चर्चा स्यात्

चर्चिकया चचने साधु चर्चिकय, चन्दनादिना पुण्ड्रादिक्षेपणम् ॥१॥ लाभण्
त्रेण इत्यत्र लाभण्स्थाने लाभण् इति सभ्या पठन्ति तस्य समालभ्यतेऽनेन समाल
भनम् ॥२॥ चच्यतेऽनया चचा भीषिभूषि ” ॥५॥ ३१०९ ॥ इत्यङ् ॥ ३ ॥

मण्डन पुन ।

प्रसाधन प्रतिकर्म

मण्यतेऽनेन मण्डन तिलकपत्रभङ्गादि ॥१॥ प्रसाध्यतेऽनेन प्रसाधनम् ॥२॥
प्रत्यङ्ग कम प्रतिकर्म ॥३॥

मार्ष्टि स्याद् मार्जना मृजा ॥ ३०० ॥

माज्यते मार्ष्टि शुद्धिमात्र श्वादित्वात् क्ति ॥ १ ॥ मार्चन मात्रना ॥ २ ॥
भिदायडि मृजा ॥ ३ ॥ ३०० ॥

वासयोगस्तु चूर्णं स्यात्

वास्यते सुगन्धीक्रियते येन युज्यमानेन मित्रेण स वासयोग ॥१॥ चूर्णत
चूर्णं पटवासादिक्षोद, पुष्पावलिङ्ग ॥२॥

पिष्टात पटवासक ।

पिष्टेन कुङ्कुमचूर्णादिनाऽनति पिष्टात ॥१॥ पत्रो वास्यतेऽनेन पटवास, के
पटवास ॥२॥

गन्धमाल्यादिना रस्तु सम्कार भोजधियासनम् ॥३०१॥

सम्कारस्तैलादिना गुणाधानम् आदिशब्दाद् धूपादिभिरधिवास्यतेऽधिवास
नम् ॥ १ ॥ ३०१ ॥

निवेश उपभोग

निष्पूर्वो विशिष्टभोगार्थं वतते, निवेशन निवेश ॥१॥ उपभुक्तिरुपभोग ॥२॥

अथ स्नान सवनमाहव ।

स्नायते स्नानम् ॥१॥ सूयते सदनम् ॥२॥ आलवनमाहव, आशवोऽपि ॥३॥

कर्पूरागुरुमृदोरुस्तूरीचन्दनद्रवै ॥ ३०२ ॥

स्याद् यक्षकर्मो मिश्रै

यक्षप्रिय कर्मो यक्षकर्म, धन्वन्तरिस्तु-

“कुङ्कुमागुरुस्तूरा कपूर चन्दन तथा ।

महायुगधमित्युक्तं नामतो यक्षकर्म” ॥१॥

इत्याह ।

वतिर्गात्राऽनुलेपनी ।

वतते वति, नटादौ प्रसिद्धा विदित्वेर्वा” ॥ (उणा ६१०) ॥ इति ६, स्त्री

लिङोऽयम् ॥१॥ गात्रमनुलिप्यतेऽनया गात्रानुलेपनी ॥ २ ॥

चन्दनागरुकस्तूरीकुङ्कुमैस्तु चतु सम् ॥ ३०३ ॥

चन्दनादीनि चत्वारि समान्यत्र चतु समम् ॥ १ ॥ ३०३ ॥

अगुर्वगरुराजार्ह लोह कृमिजवशिके ।

अनार्यज जोङ्गक च

न गुरु अगुर अगल्यनेनाऽगुरु “कटिकुटि” ॥ (उणा ८१२) ॥ इत्युप
लक्षणत्वादह अग रुणद्धि इति वा, पुङ्गीवल्लिङ्गावेतौ ॥ १॥ २ ॥ राज्ञोऽर्ह राजाहम्
॥ ३ ॥ रोहति लोह पुनपुसक ॥ ४ ॥ कृमिभिजयते कृमिज “क्वचित्”
॥ ५ ॥ १ ॥ १०१ ॥ इति ढ कृमिजग्धमित्यपि ॥ ५ ॥ वशोऽस्या अस्ति वशि
का, छाङ्गीवल्लिङ्ग “वशाभ वशकम् इत्यमरटीका ॥६॥ अनायदेशे जातमनायजम्
॥७॥ जोङ्गकगिरिभवत्वाद् जोङ्गकम् ॥ ८ ॥

शेषश्चान्न- अगुरौ प्रवर श्यङ्ग शीषक मृदुल लघु ॥

वरुडम परमद प्रकर गन्धदारु च ॥

मङ्गल्या मल्लिगन्धि यत् ॥ ३०४ ॥

मल्लिकाकुमुदगन्धि यदगुरु सो मङ्गले साधुमङ्गल्या ॥१॥ ३०४ ॥

कालागरु काकतुण्ड

काकस तुण्ड इव कृष्णवर्णत्वात् काकतुण्ड ॥१॥२॥

श्रीखण्ड रोहणद्रुम ।

गन्धसारो मलयजश्चन्दने

प्रिया राण्डयति श्रीगणम् ॥१॥ रोहणाक्षस्य द्रुमो रोहणद्रुम ॥२॥ गन्धेन
सारो गन्धसार ॥३॥ मलयादेजातो मलयज ॥४॥ चन्दने ह्याचनेऽनेन चन्दन
“ध्वगिरिति” ॥ (उणा-२६९) दयन , तत्र पुष्पाबलिज्ञावेर्ता ॥ ५ ॥

शेषश्चात्र- चन्दने पुनरेतां भद्रश्रीफलसीलपि ॥

हरिचन्दने ॥ ३०५ ॥

तैलपर्णिकगोशीर्ष

हरेरिन्द्रस्य चन्दन हरिचन्दन, पुनलीबलिस्तत्र हरिकपिल वा तच्चाति शात
पीत चाहु , तत्र ॥१॥ ३०५ ॥ तैलपर्णो गिरिराकरोऽस्त्यस्य तैलपर्णिक ॥ २ ॥
गोशीर्षगिरिभवत्वाद् गोशीर्ष , पुस्येतौ, गौडस्तु- ‘गोशीर्ष तलपर्णिकम्’ इति क्ली
ब्रमाह ॥ १ ॥

पत्राङ्ग रक्तचन्दनम् ।

कुचन्दन ताम्रसार रञ्जन तिलपर्णिका ॥ ३०६ ॥

पत्रेष्वङ्गति पत्राङ्ग पत्राङ्ग त्वेनदपत्रश ॥१॥ रक्त च तच्चन्दन च रक्तचन्द
नम् ॥२॥ कौचन्दनकुचन्दनम् ॥३॥ ताम्रेष्वङ्गणेषु सार ताम्रसारम् ॥४॥ रञ्जतेऽनेन
रञ्जनम् ॥ ५ ॥ तिलस्येव पर्णान्यस्यास्तिलपर्णी सैव तिलपर्णिका, तिलपर्णी नदी
आकरोऽस्या इत्येके ॥ ६ ॥ ३०६ ॥

जातिकोश जातिफल

जातालताया कोश जातिकोश जातिसस्यायम् ॥ १ ॥ जात्या फल जाति
फलम् ॥ २ ॥

शेषश्चात्र- जातीफले सौमनस पुटक मदशौण्डकम् ।

कोशफलम् ॥

कर्पूरो हिमवालुका ।

घनसार सिताश्रश्च चन्द्र

कल्पते कपूर पुक्लीबलिज्ञ ‘मीमसि (उणा ४२७) ॥ इत्यूर ॥१॥ हिमा
चासौ वालुका च हिमवालुका ॥२॥ घनस्येव सारोऽस्य घनसार ॥३॥ सिताश्रस
दशत्वात् सिताश्र ॥४॥ ह्यादत्त्वात् चन्द्र पुक्लीबलिज्ञ , चन्द्रपर्याया अपि ॥ ५॥

अथ मृगनाभिजा ॥ ३०७ ॥

मृगनाभिर्मृगमद कस्तूरी गन्धधूल्यपि ।

मृगनाभेर्जाता मृगनाभिना ॥१॥३८७॥ मृगनाभिजन्मत्वाद् मृगनाभि , स्त्री-
लिङ्ग ॥२॥ मृगस्य मदो मृगमद ॥३॥ वमति वस्तूरी “मिर्गच्छू” ॥ (उणा-
४३०) ॥ इत्यूरे निपात्यते, विकसति मागन्ध्यमस्या वा, के स्तूयते इति वा, पृषोदरा
दित्वात् ॥४॥ गन्धप्रधाना धूली गन्धधूली ॥ ५ ॥

कश्मीरजन्म घुसृण वर्णं लोहितचन्दनम् ॥ ३०८ ॥

वाहीक कुङ्कुम वह्निशिख कालेयजागुडे ।

सङ्कोचपिण्डुन रक्त धीर पीतनदीपने ॥ ३०९ ॥

कश्मीरेषु जन्माऽस्य कश्मीरजन्म ॥ १ ॥ घृम्यतेऽनेनाङ्ग, पुपते कान्ति
करोति वा घुसृण ‘मृणत्तृण’ ॥ (उणा-१८६) ॥ इति णे निपात्यते ॥ २ ॥
वर्ण्यते वर्णम्, वर्ण्यमपि ॥ ३ ॥ लोहित चन्दनमिव लोहितचन्दनम् ॥४॥३०८॥
वाहीकेषु जात वाहीक “कोपान्त्या” ॥ ६।३।५६ ॥ इत्यण्, वाहिकमपि ॥ ५ ॥
कुङ्कुमते कुङ्कुम, क्लीबलिङ्गोऽय, वाचस्पतिस्तु- निदाघेऽपि कुङ्कुम सुग स्यात् ”
इति पुम्याह । “कुङ्कुमलिङ्गम्” ॥ (उणा-३५) ॥ इति निपात्यते ॥६॥ वह्नेरिव
शिखा केगरोऽस्य वह्निशिखम् ॥ ७ ॥ कु इष्यते कालेयम् ॥८॥ जागर्ति मण्डनपु
जागृन् ‘विहड’ ॥ (उणा-१७२) ॥ इति निपात्यते ॥ ९ ॥ सङ्कोचम्य षण्णुन
सूचक सङ्कोचपिण्डुन, सङ्कोच पिण्डुन चेति द्वयमपि ॥ १० ॥ रञ्जनाद् रक्तमत
एवाऽसङ्कुमन् ॥ ११ ॥ धीर स्थिररागम् ॥ १२ ॥ पीतयलङ्ग पीतनम् ॥ १३ ॥
दीपयति दीपनम् ॥१४॥३०९॥

शेषदान-

कुङ्कुमे तु करट वासनायकम् ॥

प्रियङ्गुपीत कावेर घोर पुष्परजोवरम् ।

कुसुम्भ च जवापुष्प कुसुमान्त च गौरवम् ॥

‘लवङ्ग देवकुसुम श्रीसन्न

ल्यते लवङ्ग ‘पतितमि’ ॥ (उणा-९८) ॥ इत्यङ्ग ॥ १ ॥ देव शुक्ति
मत्, देवाना वा कुसुम देवकुसुमम् ॥ २ ॥ श्रीसन्न श्रीपयायमित्यय ॥ ३ ॥

अथ कोलकम् ।

कक्कोलक कोशफल

कोलति कोल, के कोलकम् ॥ १ ॥ मचते दीप्यते कक्कोल “पिच्छोलकोल” ॥
(उणा-४९५) ॥ इत्योले निपात्यते, के कक्कोलकम् ॥ २ ॥ कोशे फलान्यस्य
कोशफलम् ॥ ३ ॥

कालीयक तु जापकम् ॥ ३१० ॥

श्रीखण्ड रोहणद्रुम ।

गन्धसारो मलयजश्चन्दने

त्रिया राण्डयति श्रीगणम् ॥१॥ रोहणावलस्य द्रुमो रोहणद्रुम ॥२॥ गन्धेन
सारो गन्धमार ॥३॥ मत्तयादेजानो मलयज ॥४॥ चन्दते ह्याद्येऽनेन चन्दन
'व्यसिरसि' ॥ (उणा-२६९) इत्यन , तत्र पुष्पावलिङ्गावेर्त्ता ॥ ५ ॥

शेषश्चात्र- चन्दने पुनरेकां भद्रभीफलसीलपि ॥

हरिचन्दने ॥ ३०५ ॥

तैलपर्णिकगोशीर्षा

हरेरिन्द्रस्य चन्दन हरिचन्दन पुक्लीवलिङ्गस्तत्र, हरिकपिल वा तच्चाति शात
पीत चाहु , तत्र ॥१॥ ३०५ ॥ तैलपर्णो गिरिराकरोऽस्यस्य तैलपर्णिक ॥ २ ॥
गोशीर्षगिरिभवत्वाद् गोशीर्ष , पुस्येत्तौ, गौडस्तु- 'गोशीर्ष तैलपर्णिकम्' इति क्ली
बमाह ॥ १ ॥

पत्राङ्ग रक्तचन्दनम् ।

कुचन्दन ताम्रसार रञ्जन तिलपर्णिका ॥ ३०६ ॥

पत्रेष्वङ्गति पत्राङ्ग पत्राङ्ग त्वेनदपत्रश ॥१॥ रक्त च तच्चन्दन च रक्तचन्द
नम् ॥२॥ कौ चन्दन कुचन्दनम् ॥३॥ ताम्रेष्वङ्गणेषु सार ताम्रसारम् ॥४॥ रञ्जतेऽन
रञ्जनम् ॥ ५ ॥ तिलस्येव पर्णान्यस्यास्तिलपर्णी सैव तिलपर्णिका, तिलपर्णी नदी
आकरोऽस्या इत्यक ॥ ६ ॥ ३०६ ॥

जातिकोश जातिफल

जातीलताया कोश जातिकोश जातिसस्यायम् ॥ १ ॥ जात्या फल जाति
फलम् ॥ २ ॥

शेषश्चात्र- जातीफले सौमनस पुटक मदशौण्डनम् ।

कोशफलम् ॥

कर्पूरो हिमवालुका ।

घनसार सिताम्रश्च चन्द्र

कल्पते कर्पूर पुक्लीवलिङ्ग 'मीमसि' (उणा ४२७) ॥ इत्यूर ॥१॥ हिमा
चासौ वाउका च हिमवाउका ॥२॥ घनस्येव सारोऽस्य घनसार ॥३॥ सिताम्रस
दशत्वात् सिताम्र ॥४॥ ह्यादकत्वात् चन्द्र पुक्लीवलिङ्ग , चन्द्रपर्याया अपि ॥ ५ ॥

अथ मृगनाभिजा ॥ ३०७ ॥

मृगनाभिर्मृगमद कस्तूरी गन्धधूल्यपि ।

मृगनाभेनाता मृगनाभिना ॥१॥३०७॥ मृगनाभिजन्मत्वाद् मृगनाभि , स्त्री-
लिङ्ग ॥२॥ मृगस्य मदो मृगमद ॥३॥ वमति वस्तुग मिन्दुगचू ” ॥ (उणा-
४३०) ॥ इत्यूरे निपात्यते, विमसति सौगन्ध्यमस्या वा, के स्तूयते इति वा, पृषोदरा
दिवात् ॥४॥ गन्धप्रधाना धूली गन्धधूली ॥ ५ ॥

कश्मीरजन्म घुमृण वर्णं लोहितचन्दनम् ॥ ३०८ ॥

वाहीक कुङ्कुम वह्निशिर कालेयजागुडे ।

सङ्कोचपिणुन रक्त धीर पीतनदीपने ॥ ३०९ ॥

कश्मीरेषु जन्माऽस्य कश्मीरजन्म ॥ १ ॥ घुम्यतेऽनेनात्त, घुपते कान्ति
करोति वा घुमृण भ्रूणतृण ” ॥ (उणा-१८६) ॥ इति जे निपात्यते ॥ २ ॥
वर्ण्यते वर्णम् वर्ण्यमपि ॥ ३ ॥ लोहित चन्दनमिव लोहितचन्दनम् ॥४॥३०८॥
वाहीकेषु जात वाहीक ‘कोपात्या’ ॥ ६॥३५६ ॥ इत्यण्, वाहिकमपि ॥ ५ ॥
कुच्यते कुङ्कुम क्लीबलिङ्गोऽय, वाचस्पतिस्तु- ‘निदाघेऽपि कुङ्कुम मुच स्यात्’
इति पुम्याह । “कुङ्कुमिदम्” ॥ (उणा-३५०) ॥ इति निपात्यते ॥६॥ वह्नेरिव
शिखा केशराऽस्य वह्निशिरम् ॥ ७ ॥ कु इष्यायते कालेयम् ॥८॥ जागति मण्डनपु
जागुड ‘विहड’ ॥ (उणा-१७२) ॥ इति निपात्यते ॥ ९ ॥ सङ्कोचस्य पिणुन
सूचक सङ्कोचपिणुन, सङ्कोच पिणुन चेति द्वयमपि ॥ १० ॥ रञ्जनाद् रक्तमत
एवाऽसृक्मजम् ॥ ११ ॥ धीर स्थिररागम् ॥ १२ ॥ पातयत्यन्न पीतनम् ॥ १३ ॥
दीपयति दीपनम् ॥१४॥३०९॥

शपचान-

कुङ्कुमे वु करट वासनीयकम् ॥

प्रियङ्गुपात कावेर घोर पुष्परजोबरम् ।

कुसुम्भ च जवापुष्प कुसुमान्त च गौरयम् ॥

लवङ्ग देवकुसुम श्रीसज्ञ

ल्यते लवङ्ग ‘पतितमि’ ॥ (उणा-९८) ॥ इत्यङ्ग ॥ १ ॥ देव द्युति
मत, देवाना वा कुसुम देवकुसुमम् ॥ २ ॥ श्रीसज्ञ श्रीपयायमित्यय ॥ ३ ॥

अय कोलकम् ।

ककोलक कोशफल

कोलति कोल, के कोलकम् ॥ १ ॥ वचते दाप्यते ककोल पिञ्जोत्तरकोल-”
(उणा-४९५) ॥ इत्योले निपात्यते, के ककोलकम् ॥ २ ॥ कोशे फलान्यस्य
कोशफलम् ॥ ३ ॥

कालीयक तु जापकम् ॥ ३१० ॥

फालाया भूमौ भव फालीय, के फालीयम् ॥ १ ॥ जापकादिभवत्वाजापक
फालाजुगायमपि ॥२॥३१०॥

यक्षधूपो बहुरूप सालवेष्टोऽग्निवल्लभ ।

सर्जमणि सर्जरस राल सर्वरसोऽपि च ॥ ३११ ॥

यक्ष धूपयति यक्षधूप ॥ १ ॥ नानावृत्तिगन्धत्वाद् बहुरूप ॥ २ ॥ सा
लस्य वेष्टो नियास सालवेष्ट ॥ ३ ॥ अग्नेवल्लभोऽग्निवल्लभ ॥ ४ ॥ सजस्य तराम
णिरिव सजमणि ॥ ५ ॥ सजस्य रस सजरम ॥ ६ ॥ राति राति राल, पुत्राव
लिङ्ग “भिलाच्छभा” ॥ (उणा-४६४) ॥ इति ले साधु ॥ ७ ॥ सर्व रसा
अत्र सवरस ॥८॥३११॥

धूपो वृक्षात्, कृत्रिमाच्च तुरुष्क सिल्हपिण्डकौ ।

वृक्षशब्दात् कृत्रिमशब्दाच्च परो धूप, वृक्षान् धूपयति वृक्षधूप, कृत्रिम
धासौ धूपश्च कृत्रिमधूप ॥१॥२॥ तुरुष्को यवनदेशज, पुष्पावल्लिङ्ग यावनोऽपि
॥३॥ सिलत् उच्छ, सिलति सिल्ह, दत्त्यादि सिल जहाताति वा ॥४॥ पिण्डयति
पिण्डक, द्रव्यान्तरं सह पिण्डित स्वरूपाद् न च्यवते ॥ ५ ॥

पायसस्तु वृक्षधूप श्रीवास सरलद्रव ॥ ३१२ ॥

पयसो द्रुमक्षीरस्याय पायस, पयसो विकार क्षुतिरित्यन्वये “पयोद्रोय”
॥६॥२॥३५॥ इति य प्राप्नोति ॥ १ ॥ वृक्षस्य धूपो वृक्षधूप ॥ २ ॥ श्रियो वास
श्रीवास ॥ ३ ॥ सरलस्य देवदारुभेदस्य द्रवो नियास सरलद्रव ॥ ४ ॥ ३१२ ॥
शेषश्चान-

वृक्षधूपे तु श्रीवेष्टो दधिक्षारघृताह्वय ॥

स्थानात् स्थानान्तर गच्छन् धूपो गन्धपिशाचिका ।

धूप्यतेऽनेनेति धूप गन्धद्रव्ययोगविशेष, गन्धेन पिशाचिकवाऽस्त्रलिता
हृद्यगतित्वाद् गन्धपिशाचिका ॥ १ ॥

स्यासकम्स्तु हस्तबिम्ब

तिष्ठत्यङ्गे स्यासक कीचकपेचक ’ ॥ (उणा-३३) ॥ इत्यङ्गे निपात्यते
॥ १ ॥ हस्तस्य बिम्ब हस्तबिम्ब कुङ्कुमादिरचितम् ॥ २ ॥

अलङ्कारस्तु भूषणम् ॥ ३१३ ॥

परिष्काराऽऽभरणे च

अल कियतेऽनेनेत्यलङ्कार कटकवेयूरादि ॥ १ ॥ भूष्यतेऽनेन भूषण पुत्री

यलिङ्ग ॥ २ ॥ २१३ ॥ परिष्कियतेऽनेन परिष्कार ॥ ३ ॥ आ समन्ताद् भ्रियते
शोभाऽनेनाऽऽभरणम् ॥ ४ ॥

चूडामणि शिरोमणि ।

चूडाया शिरमि च मणिश्चूडामणि , शिरोमणि , चूडारत्नशिरोरत्ने अपि ॥ १ ॥ २ ॥

नायकस्तरलो हारान्तर्मणि

नयति शोभा नायक ॥ १ ॥ तरतीव कात्या तरल “मृदिकन्दि” ॥
(उणा-४६१) ॥ इत्यल ॥ २ ॥ हारम्याऽन्तमध्ये स्थितो मणि ॥

मुकुट पुन ॥ २१४ ॥

मौलि किरीट कोटीरमुष्णीप

मङ्गयते मण्यते शिरोऽनेन मुकुट “मङ्गेभक्तुसौ च” ॥ (उणा-१५४) ॥
इत्युट , मुखे कुच्यते वा, क्वावोऽयम् , पुस्यपि वैजयन्ती यदाह ‘मौलि कोटीरमुष्णीप
किरीट मुकुटोऽस्त्रिया” मकुटोऽपि ॥ १ ॥ २१४ ॥ मूयते शिरसि मौलि , पुष्कालिङ्ग
॥ २ ॥ कीयते किरीट “तकृटपि” ॥ (उणा-१५१) ॥ इति किरीट ॥ ३ ॥ कुटति
कोटीर “कृत्वापृ” ॥ (उणा-४१८) ॥ इतीर ॥ ४ ॥ उपत्यभ्रियमुष्णाप ‘उपेर्णो-
ऽन्तश्च” ॥ (उणा-५५६) ॥ इतीप , किरीटाद्यास्त्रय पुष्कालिङ्गा ॥ ५ ॥

पुष्पदाम तु ।

मूर्ध्नि माल्य माला मक्

मूर्धनि पुष्पदाम माल्य मात्य भेषजादित्वाद् व्यण् ॥ १ ॥ भाति पुष्पा
प्यस्या माला ‘शामाद्या’ ॥ (उणा-४६०) ॥ इति ल , मत्यते घायते इति वा
॥ २ ॥ सज्यते पुष्पै स्रग् ‘कुम्पदादि’ ॥ ५१३।११८ ॥ इति द्विपि “कृत्विज्दिश्”
॥ २११।६९ ॥ इति मत्त सूत्रपाठाद् क्तो रत्त च, सतराणादिक क्त्वा वा ॥ ३ ॥

गर्भक केशमध्यगम् ॥ ३१५ ॥

केशमध्यगत पुष्पदाम गभश्चाद् गभक् ॥ १ ॥ २१५ ॥

प्रभ्रष्टक शिरालम्बि

शिरालम्बि दाम केशमन्यात् प्रभ्रष्टयति स्म प्रभ्रष्ट, वे प्रभ्रष्टम् ॥ १ ॥

पूरान्यस्त ललामकम् ।

राति शोभा ललाम मुण्डमालाय “मात्मजात्मन्” ॥ (उणा-९१६) ॥
इति मनि निपाल्यते लट्त्वप्र ललाममित्यदन्त वा ‘ह्रस्वग्रीष्म’ ॥ (उणा-३४६) ॥
इति मे निपाल्यते, द्वाभ्यामपि वे ललामकम् ॥ १ ॥

फालाया भूमा भव फालीय, के फालीयम् ॥ १ ॥ जापवादिभयत्वात्जापक
फालानुगायमपि ॥२॥३१०॥

यक्षधूपो बहुरूप सालवेष्टोऽग्निवल्लभ ।

सर्जमणि सर्जरस राल सर्वरसोऽपि च ॥ ३११ ॥

यक्ष धूपयति यक्षधूप ॥ १ ॥ नानावृत्तिगन्धत्वाद् बहुरूप ॥ २ ॥ सा
लस्य वेष्टो नियास सालवेष्ट ॥ ३ ॥ अग्नेवल्लभोऽग्निगन्ध ॥ ४ ॥ सनस्य तराम
णिरिव सर्जमणि ॥ ५ ॥ सजस्य रस सर्जरस ॥ ६ ॥ राति प्राति राल पुष्टीव
लिङ्ग “भिलाच्छभा” ॥ (उणा-४६४) ॥ इति ले साधु ॥ ७ ॥ सव रसा
अत्र सर्वरस ॥८॥३११॥

धूपो वृक्षात् कृत्रिमाच्च तुरुष्क सिल्हपिण्डकौ ।

वृक्षश्चात् कृत्रिमश्चाच्च परो धूप वृक्षान् धूपयति वृक्षधूप, कृत्रिम
धासौ धूपश्च कृत्रिमधूप ॥१॥२॥ तुरुष्के यवनदेशज, पुष्पावलिङ्ग यावनाऽपि
॥३॥ सिल्ह उञ्छ, सिलति सिल्ह दत्त्यादि सिल जहाताति वा ॥४॥ पिण्डयति
पिण्डक, द्रव्यान्तरै सह पिण्डित स्वरूपाद् न च्यवते ॥ ५ ॥

पायसस्तु वृक्षधूप श्रीवास सरलद्रव ॥ ३१२ ॥

पयसो द्रुमक्षीरस्याय पायस, पयसो विकार सुतिरित्यन्वये “पयोद्रोय”
॥६॥२॥३५॥ इति य प्राप्नोति ॥ १ ॥ वृक्षस्य धूपो वृक्षधूप ॥ २ ॥ श्रियो वास
श्रीवास ॥ ३ ॥ सरलस्य देवदारुभेदस्य द्रवो नियास सरलद्रव ॥ ४ ॥ ३१२ ॥
शेषध्वान-

वृक्षधूपे तु श्रीवेष्टो दधिक्षारघृताह्वय ॥

स्थानात् स्थानान्तर गच्छन् धूपो गन्धपिशाचिका ।

धूप्यतेऽनेनेति धूप गन्धद्रव्ययोगविशेष, गन्धेन पिशाचिन्धाऽस्त्वलिता
दृश्यगतित्वाद् गन्धपिशाचिका ॥ १ ॥

स्थासकस्तु हस्तबिम्ब

तिष्ठत्यङ्गे स्थासक कीचरूपेचक” ॥ (उणा-३३) ॥ इत्यङ्गे निपात्यते
॥ १ ॥ हस्तस्य बिम्ब हस्तबिम्ब कुङ्कुमादिरचितम् ॥ २ ॥

अलङ्कारस्तु भूषणम् ॥ ३१३ ॥

परिष्काराऽऽभरणे च

अल क्रियतेऽनेनेत्यलङ्कार कटक्केयूरादि ॥ १ ॥ भूष्यतेऽनेन भूषण पुष्टी-

पत्रपाशातो राम्ण पत्रपाश्या “पाशादेश स्य ” ॥६।२।२५॥१॥ ललाटे भया
ललाटिका ललाटमण्डा “वणललाटात् वल्” ॥ ६ । ३ । १४१ । २ ॥

चालपाश्या पारित्त्या

चालपाशे साधुवालपाश्या चाल्य पार्थ मुक्तावलय , मालेषु पाशसमृद्धो वा
पुल्ललतिपादि ॥ १ ॥ परितस्तथाभया पारित्त्या “परिमुत्तादरव्ययाभावात्”
॥ ६ । ३ । १२६ ॥ इति जग , पायतिभ्या वा ॥ २ ॥

कर्णिका कर्णभूषणम् ॥ ३१९ ॥

कर्ण भया कर्णिका “वणललाटात् वल्” ॥ ६ । ३ । १४१ । १ । ३१९ ॥

ताडकस्तु ताडपत्र कुण्डल कर्णवेष्टक ।

ताड्यते वर्णाङ्गेन ताडक “शालापाया ” ॥ (उणा-६३) ॥ द्रयुपलक्षणा
दष्ट ॥१॥ ताडपत्रमिति तत्तात् ताडपत्र, ताडपत्रमत् सौवर्णाङ्गि ॥ २ ॥ कुण्डले
दहत्यलक्ष्मीं कुण्डल, पुष्पीयलिङ्ग “मुदिक्निदि” ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल
॥ ३ ॥ वर्णं येष्टते वणयेष्ट वे वणयेष्ट , द्वौ द्वौ विगाथावित्थ ॥ ४ ॥

क्षेपधात्र- अथ कुण्डले वणादश ॥

उत्क्षिप्तिका तु कर्णान्दु

उत्क्षिप्यते गोत्क्षिप्तिका ॥१॥ वणयोरच्यते वणान्दु “भृष्टम्” ॥ (उणा-
७१६) ॥ इति वणुवर्णादु क्षिप्ति, पैय-सीकारस्तु-“वणा द्” इत्युकारात्
माह ॥ २ ॥

बालिका कर्णपृष्ठगा ॥ ३२० ॥

वर्तते बालिका ॥१॥३२०॥

प्रीवेयक कण्ठभूषा

प्रीवायो जात प्रीवेय “कुल्युक्षि-” ॥६।३।१२॥ इत्येयकम् ॥१॥

लम्बमाता ललन्तिका ।

लम्बमाता कण्ठभूषा ललत्यलङ्करोति ललन्ती, वे ललन्तिता ॥ १ ॥

प्रालम्बिका कृता हेमा

हेमा कृता कण्ठभूषा प्रालम्ब्यते प्रालम्बिका ॥१॥

उर सूत्रिका तु मौक्तिके ॥ ३२१ ॥

मौक्तिके कृता कण्ठभूषा, उरसि सूत्रमस्या उर सूत्रिका ॥१॥३२१॥

तिर्यग् वक्षसि वैकक्ष

यशोपर्वतन्यायेन नियग् वक्षामि विभित्त दाम विरक्षाया भव वैकक्षम् ॥१॥

प्रालम्बमृजुलम्बि यत् ॥ ३१६ ॥

कण्ठादुभयतो वक्षसि लम्बमान पुष्पदाम प्रालम्बते प्रालम्बम् ॥१॥३१६॥

सन्दभो रचना गुम्फ श्रन्थन ग्रन्थन समा ।

सन्दभण सन्दभ ॥ १ ॥ रचन रचना ॥ २ ॥ गुम्फन गुम्फ ॥ ३ ॥

श्रन्थते श्रन्थनम् ॥ ४ ॥ ग्रन्थत ग्रन्थनम् ॥ ५ ॥

शेषध्वज-

रचनाया परित्यज्य प्रतिपद्यते ॥

तिलके तमालपत्रचित्रपुण्ड्रविशेषका ॥ ३१७ ॥

तिलति तिलक पुष्पीबलिङ्ग “घुघूदि” ॥ (उणा-२९) ॥ इति किदक
तिलाकृतिर्वा तत्र ॥ १ ॥ तमालपत्राकृति कस्तूर्यादिना ललाटे तमालपत्रम् ॥ २ ॥
चिन्त्यन चित्र चित्रकमपि ॥ ३ ॥ पुण्यति पुण्यते वा पुण्ड्र ‘खुरक्षुर’ ॥
(उणा-३९) ॥ इति रे निपात्यते ॥ ४ ॥ विशिनष्टि ललाट विशेषक, पुष्पीब
लिङ्ग, इत्थ तिलकभेदा, एतेषा पर्यायत्व त्वदूरविप्रकर्षात् ॥५॥३१७॥

आपीडशेखरोत्तसाऽवतसा शिरस सजि ।

आपाड्यते शिरस्यापाड ॥ १ ॥ शाखति व्याप्नोति शिर शेखर “शाखेरि
देतौ चात” ॥ (उणा-४००) ॥ इत्यर ॥ २ ॥ उत्तस्यतेऽननोत्तस, अवतस्यत
ऽनेनाऽवतस अवतनोति शोभामान वा ‘व्यवाभ्या’ ॥ (उणा-५६५) ॥ इति
स वाऽवाप्योस्तनि ॥ ३ ॥ १५६ ॥ इत्यवस्य वादेशे वतसोऽपि । शेखरादय
पुष्पाबलिङ्गा ॥ ३ ॥ ४ ॥

उत्तरौ कर्णपूरेऽपि

उत्तरावुत्तमावतसौ कर्ण पूरयति कणपूरस्तत्र पुष्पाबलिङ्गोऽयम् ॥१॥३१८॥

पत्रलेखा तु पत्रत ॥ ३१८ ॥

भङ्गिबल्लिलताङ्गुल्य

द्राविड-कालिङ्गादिभेदेन पत्राकृतिर्लगा पत्रलेखा शोणा कपोलस्तनमण्डलादिषु
कस्तूरिकादिभि पत्ररचना ॥ १ ॥ पत्रशब्दान् भक्ष्यादय - पत्रभङ्गि ॥ २ ॥
पत्रबलि ॥३॥ पत्रलता ॥४॥ पत्राङ्गुला एव पत्ररङ्गा-पत्रमञ्जराख्यादयोऽपि ॥५॥

पत्रपाश्या ललाटिका ।

पत्रपाशाना समूह पत्रपाश्या “पाशादेश्व ल्य” ॥६।२।२५॥१॥ ललाटे भना
ललाटिना ललाटमण्डन ‘कणललाटात् कल्’ ॥ ६।३।१४१।२ ॥

बालपाश्या पारितथ्या

बालपाशे साधुबालपाश्या बालबन्धनार्थं मुक्तावल्य , बालेषु पाशसमूहो वा
पुञ्जलतिकादि ॥ १ ॥ परितस्तथाभवा पारितथ्या “परिमुखादरव्ययीभावात्”
॥ ६।३।१३६ ॥ इति व्य , पायतिथ्या वा ॥ २ ॥

कर्णिका कर्णभूषणम् ॥ ३१९ ॥

कण भवा कर्णिका “कणललाटात् कल्” ॥ ६।३।१४१।१।३१९ ॥

ताडकस्तु ताडपत्र कुण्डल कर्णवेष्टन ।

ताडपत्रे कणाऽनेन ताडक “रालापाका” ॥ (उणा-६३) ॥ इत्युपलक्षणा
दङ् ॥१॥ ताडपत्रनिर्मितत्वात् ताडपत्र, ताडपत्रवत् सौवर्णोऽपि ॥ २ ॥ कुण्डले
दहल्यलक्ष्मीं कुण्डल, पुङ्डीमलिङ्ग “मृदिमिदि” ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल
॥ ३ ॥ कर्ण वेष्टते कणवेष्ट के कणवेष्टन द्वौ द्वौ भिन्नायावित्येक ॥ ४ ॥

शेषध्वान्- अथ कुण्डले कणादर्श ॥

उत्क्षिप्तिका तु कर्णान्दु

उत्क्षिप्यते स्मोत्क्षिप्तिका ॥१॥ कणयोरुच्यते कणादु “भृमृत्” ॥ (उणा-
७१६) ॥ इति बहुवचनादु स्त्रीलिङ्ग , वैजयन्तीकारस्तु-“कणादू इत्यूकारान्त
माह ॥ २ ॥

बालिका कर्णपृष्ठगा ॥ ३२० ॥

बलते बालिका ॥१॥३२०॥

प्रैवेयक कण्ठभूषा

प्रोवाया जात प्रैवेयक ‘कुलबुक्षि-’ ॥६।३।१२०॥ इत्येयक् ॥१॥

लम्बमाना ललन्तिका ।

लम्बमाना कण्ठभूषा लङ् ललङ्करोति ललती, के ललन्तिका ॥ १ ॥

प्रालम्बिका कृता हेम्ना

हेम्ना कृता कण्ठभूषा प्रालम्बते प्रालम्बिका ॥१॥

उर सूत्रिका तु मौक्तिकै ॥ ३२१ ॥

मौक्तिकै कृता कण्ठभूषा उरसि सूत्रमस्या उर सूत्रिका ॥१॥३२१॥

हागे मुक्तात प्रालम्बमृक्कलापावलीलता ।

हियतेऽनन चित्तमिति हार , पुष्पालिङ्ग ॥१॥ मुक्ताशब्दात् परे प्रालम्बादय ,
मुक्ताप्रालम्ब ॥२॥ मुक्तासृग् ॥३॥ मुक्तामृलाप ॥४॥ मुक्तावली ॥५॥ मुक्ता
लता ॥६॥

देवच्छन्द शत

उत्तरत्र 'पञ्च हारफल लता' इत्यतो लता इति सम्बध्यते तेन शतलतेति
लभ्यत, देवाना छन्दोऽभिप्रायोऽत्र देवच्छन्द ॥१॥

। साष्ट त्विन्द्रच्छन्द सहस्रकम् ॥ ३२२ ॥

अष्टोत्तर सहस्र लता , इन्द्रस्य छन्दोऽत्रेन्द्रच्छन्द ॥१॥ ३२२ ॥

तदर्ध विजयच्छन्द

तस्येन्द्रच्छन्दस्यार्धं चतुरधिकानि लताना पञ्चशतानीत्यय , विजयाय च्छन्दोऽत्र
विजयच्छन्द ॥१॥

हारस्त्रष्टोत्तर शतम् ।

लतानामष्टोत्तर शतम् ॥१॥

अर्धं रश्मिकलापोऽस्य

अस्य हारस्यार्धं चतुष्पञ्चाशज्जता इत्यथ , रश्मिना कलापोऽत्र रश्मिकलाप ॥१॥

द्वादश त्वर्धमाणव ॥ ३२३ ॥

द्वादश लता उत्तरम्मादधा माणव इव लघुत्वादधमाणव ॥१॥ ३२३ ॥

द्विर्द्वादशार्धगुच्छ स्यात्

द्विगुणिता द्वादश लताऽनुविंशतिरित्यथ गुच्छस्याधमवगुच्छ ॥१॥

पञ्च हारफल लता ।

पञ्चलता हारस्य फलमत्र हारफलम् ॥ १ ॥

अर्धहारश्चतु पाष्टि

चतु पाष्टिलता अर्धं हारस्याधहार ॥ १ ॥

गुच्छमाणवमन्दरा ॥३२४॥

अपि गोम्स्तनगोपुच्छावर्धमर्धं यथोत्तरम् ।

यथोत्तरमधमर्धं यथा अधहारस्यार्धं द्वानिश्चान्ता , गुच्छादनाद गुच्छ ॥१॥

गुच्छार्थं षोडश लता अत्पत्वा माणव ॥१॥ माणवाधमष्टौ लता मद्यते स्तूयते
मन्दर ॥ १ ॥ ३२४ ॥ मन्दराध चतस्रो लता गोस्तनवहम्प्रमाना ॥१॥ गोस्तन
स्यार्धं द्व लते गोपुच्छावृत्तित्वाद् गोपुच्छ ॥ १ ॥ अन्ये तु-

“चतु षष्टिलतो हारोऽवाष्टहानो यथोत्तरम् ।

रश्मिकलापो माणवकोऽवहारोऽधगुच्छम् ॥ १ ॥

कलापञ्चदो मन्दरस्य गुच्छसप्ततियष्टिम् ।” इत्याहुः ॥

अथोपसहारमाह-

इति हारा यष्टिभेदात्

इत्येव लताभेदाच्चतुदश हारा इति ॥

एकवल्येरुयाष्टिका ॥ ३२५ ॥

कण्ठिकाऽपि

यष्टिलता सरिकेलेकाया एका यष्टिरस्या एकयाष्टिः, एका आवलते एका
वला ॥ १ ॥ २ ॥ ३२५ ॥ कण्ठिका ऋण्ठते वा कण्ठा के कण्ठिका ॥ ३ ॥

अथ नक्षत्रमाला तत्सख्यमौक्तिकैः ।

नक्षत्रसंख्यै सप्तविंशत्या मौक्तिकैर्नक्षत्रमालेव नक्षत्रमाला ॥ १ ॥

केयूरमङ्गद बाहुभूषा

के बाहुशीर्षे याति केयूर षष्ठोदरादित्वात् ॥ १ ॥ अङ्ग दयतेऽङ्गदम् “अङ्ग
दो दोभूषा ” इति पुस्तकम् ॥ २ ॥ ३ ॥

अथ करभूषणम् ॥ ३२६ ॥

कटको वलय पारिहार्यावापौ च कङ्कणम् ।

हस्तिसूत्र प्रतिसर

करस्य भूषण करभूषणम् ॥ १ ॥ ३२६ ॥ कटति कटक “कटु-” ॥
(उणा ५४०) ॥ इत्यक ॥ २ ॥ वलते वलय ‘कुगवालि-” ॥ (उणा ३६५) ॥
इत्यय ॥ ३ ॥ परिहारे भव पारिहाय “परिमुखादे” ॥ ६ । ३ । १३६ ॥ इति
व्य, पारिवद् हियते वा परिहाय एव वा, प्रज्ञादित्वाद्दण् पारिहायमित्यन्ये ॥ ४ ॥
आ उप्यते आवाप ॥ ५ ॥ कङ्कते हस्त कङ्कणम् ॥ ६ ॥ हस्त सूत्र्यते हस्तसूत्रम् ।
एते सप्त पुङ्गीबलिङ्गा ॥ ७ ॥ प्रतिसरति प्रतिसर, त्रिलिङ्ग, केचित्तु कङ्कणादान्
मन्त्रसूत्रवाचकत्वेन पृथगाहुः ॥ ८ ॥

ऊर्मिका त्वङ्गुलीयकम् ॥ ३२७ ॥

ऊर्मिप्रतिरुतिर्मिका ॥ १ ॥ अहुल्या भवमहुलीय " जिह्ममूलाह्- " ॥
६ । ३ । १२७ ॥ इतीय , केऽहुलीयकम् । 'अहुन्छल' देयाम् ॥ २ ॥ ३२७ ॥

सा साक्षराऽहुलिमुद्रा

सा ऊर्मिनाऽक्षराङ्गिता अहुल्यां मोदते, अहुली मुद्रयति वाऽहुलिमुद्रा ॥१॥

कटिसूत्र तु मेखला ।

कलापो रसना सारसन काञ्ची च सप्तकी ॥ ३२८ ॥

कटे सूत्र कटिसूत्रम् ॥१॥ मीयते मेखला "मिग खलश्चैव" ॥ (उणा ४९७) ॥
इति खल , मुहु खलतीति वा, मेहनस्य ख मेहनख तस्य माला वा पृषोदरादित्वात्
॥२॥ कल्पते कलाप "कलेराप " ॥ (उणा ३०८) ॥३॥ अश्नुते कटिं रसनो, स्त्री-
ह्नीयालङ्ग "अशो र-वादी" ॥ (उणा २७०) ॥ इत्यन ॥ ४ ॥ सार सनोति सार
सनम् ॥५॥ कञ्चते दीप्यते, कञ्च्यते वध्यते वा काञ्चि "कमिवमि " ॥ (उणा
६१८) ॥ इति णौ साधु इया काञ्ची ॥६॥ सपति समवैति सप्तकी "कीचक " ॥
(उणा ३३) ॥ इत्यके निपात्यते , उत्तरन पुस्कटिस्था' इतिवचनादत्र ब्राकय्यामिति
लभ्यत ॥७॥ ३२८ ॥

शेष-वान- मेखला तु लालिनी कटिमालिका ॥

सा शृङ्खल पुस्कटिस्था

सा मेखला पुस्कटिस्था शीयते शृङ्खल त्रिलिङ्ग "श्रो नोन्तो हखश्च" ॥ (उणा
४९८) ॥ इति खल शृङ्गै खलतीति वा ॥१॥

किङ्कणी क्षुद्रघण्टिका ।

कङ्कते याति कटिं किङ्कणि "कङ्केरिचाऽस्य घा ॥ (उणा ६३९) ॥, इत्यणि
इया किङ्कणी , किञ्चित्कणतीति वा । किङ्किणालेके ॥ १ ॥ क्षुद्रा अत्पा घण्टिका
घुघरकात्या ॥२॥

शेष-वान- अथ किङ्कण्या घघरी विद्या विद्यामणिस्तथा ॥

नूपुर तु तुलाकोटि पादत कटकाङ्गदे ॥ ३२९ ॥

मञ्जीर हसक शिञ्जिनी

नुवति स्तोताव नूपुर पुष्पीबलिङ्ग 'श्वनुर' ॥ (उणा ४२६) ॥ इत्युरे नि
पात्यते ॥१॥ तुलाकृतेजङ्गाया कोटिरिव तुलाकोटि पुष्पीबलिङ्ग ॥२॥ पादशब्दात्
कटकाङ्गदे पादस्य कटक पादकटक, पुष्पीबलिङ्ग ॥३॥ पादोऽङ्गदमिव पादाङ्गदम् ॥४॥
॥३२९॥ मञ्जि सौत्रो मञ्जति मञ्जीर 'कृन्पू' ॥ (उणा ४१८) ॥ इतीर ' '
मञ्जु मधुरमीरयति वा पृषोदरादित्वात् हसवत् कायति हसक पुष्पीबलिङ्गावेती ॥५॥
॥६॥ शिङ्गड्यक शब्द करोति शिञ्जिनी, मञ्जादित्वाद् गिरा ॥७॥

शेषश्चात्र— नूपुरे तु पादशाली मन्दार पादनालिका ।

अलङ्कारशेषश्चात्र— पादाङ्गुलीयके पादपालिका पादनालिका ॥

अशुक वस्त्रमम्बरम् ।

सिचयो वसन चीराऽऽच्छादौ सिक् चेलवाससी ॥ ३३० ॥

पट प्रोत

अश्रुते वपुरशुक “ वञ्चुकशुक—” ॥ (उणा ५७) ॥ इत्युक्ते निपात्यते,
अश्रुन् तन्तून् कायताति वा ॥ १ ॥ वस्यते छाद्यतेऽनेन वस्त्रम् पुष्पावलिङ्ग हुया
मा—’ (उणा ४५१) ॥ इति त्र ॥ २ ॥ अमत्यनेन शोभामम्बर “ जठर ” ॥
(उणा—४०३) ॥ इत्यरे निपात्यत ॥ ३ ॥ सिच्यते सिचय “ लादिभ्य क्ति”
॥ (उणा ३६७) ॥ इत्यय ॥ ४ ॥ वस्यतेऽनेन वसनम् ॥ ५ ॥ चीयते त-तुभि
श्चर “ चिजि—” ॥ (उणा—३९०) ॥ इति र दाघत्व च ॥ ६ ॥ आच्छाद्यते
नेनाऽऽच्छाद “ युवण—’ ॥ ५।३।०८ ॥ इत्यल्, आच्छादनमपि ॥ ७ ॥ सि
च्यति सिच्यते वा सिक्, छाटिङ्ग ॥ ८ ॥ चिल्यते, चेलति वा चेलम् ॥ ९ ॥
वस्यतेऽनेन वास ‘ वस्त्यगिभ्या णित्’ ॥ (उणा ९७०) ॥ इत्यस् ॥ १० ॥ ३३० ॥ पटति
विस्तीर्यते, पट, त्रिलिङ्ग “ सुचेलरु पटोऽध्वी” इत्यमरो विशेषमाह ॥ ११ ॥
प्रकर्षेणोयते प्रोत, पुसि गौड, क्लाबे वाचस्पति ॥ १२ ॥

शेषश्चात्र— वस्त्रे निवसन वस्त्र सन्न कपटमित्यपि ॥

अञ्चलोऽस्यान्त

अस्यागुम्भस्य प्रान्त अञ्चति वस्त्र शोभामनेनाञ्चल, पुम्लीबलिङ्ग “ मृदिकन्दि—”
॥ (उणा—४६५) ॥ इत्यल ॥ १॥

वर्तिर्वस्तिश्च तद्दशा ।

वततेऽञ्चलान्ते वर्ति ‘ विदित्रेवा ” ॥ (उणा—६१०) इति इ ॥ १ ॥
वस्यतेऽनया वस्ति अच्छिन्नदशस्य वस्त्रस्याच्छादनान्नानात्, पुष्पावलिङ्गौ प्लुङ्गा ॥
(उणा—६४६) ॥ इति ति ॥ २ ॥ दश्यते दशा पुष्पावलिङ्ग, बहुवचनान्तश्च, तस्य
वस्त्राञ्चलस्य दशास्तद्दशा ॥ ३ ॥

शेषश्चात्र— दशास्तु वस्त्रपेश्य ॥

पत्रोर्ण धौतकौशेयम्

लकुच वटादीना पत्रेषु कृमिलालोणाकृत पत्रोर्ण पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ धौत
च तत्कौशय च धौतकौशेयम् ॥ २ ॥

उष्णीषो मूर्धवेष्टनम् ॥ ३३१ ॥

उपलभियमुष्णीष , पुत्रीबलिह ॥१॥ मूधा वेष्टयतेऽनेन मूधवष्टनम् ॥२॥३३१॥

तत्स्यादुद्रमनीय यद्वौतयोर्वस्त्रयोर्युगम् ।

उद्रम्यतेऽभिलष्यते उद्रमनीयम् , युगमविवक्षित तेनैकमपि यद्भागुरि -
“धारैद्धमनीय तु धौतवस्त्रमुदाहृतम्” लक्ष्य च- “गृहीतवस्त्युद्रमनायवस्त्र”
इति ॥ १ ॥

त्वक्फलकृमिरोमभ्य सभवात् तच्चतुर्विधम् ॥ ३३२ ॥

क्षौमकार्पासकौशेयराक्कवादिविभेदत ।

तद् वस्त्र त्वगादिभ्य उपादानकारणेभ्य सभवात् क्षौमादिभेदन चतुधा
त्वग् वल्कल तज्ज क्षौमादि ॥१॥ फल सस्य तज्ज कार्पासादि ॥१॥ कृमि कीटस्तज्ज
कौशेयादि ॥१॥ रोम तनूदृह तज्ज राक्कवादि ॥ १ ॥

अथेतानि क्रमेणाह-

क्षौम दुकूल दुगूल स्यात्

धुमाऽतसा तस्या विकार क्षौम, पुत्रीबलिह ॥ १ ॥ दुनोति शत्रुमनासि
दुकूलम् ॥ २ ॥ दुह्यते धुमाया आकृष्यते दुगूलम् “दुकूलदुकूल” ॥ (उणा-
४९१) ॥ इत्यूले निपात्यते ॥ ३ ॥

कार्पास तु बादरम् ॥ ३३३ ॥

कार्पासफलस्य विकार कार्पासम् ॥ १ ॥ बादरस्य विकारो बादरम् ॥२॥३३३॥

कौशेय कृमिकोशोत्थ

कोशस्य विकार कौशेय “कौशेयम्” ॥६१२॥३९॥ इत्येयमि साधु , कृमि -
कोशादुत्तिष्ठते कृमिकोशोत्थम् ॥ १ ॥

राक्कव मृगरोमजम् ।

रङ्गमृगविशेषस्तस्येदम् विकारो वा राक्कवम्, मृगरोमभ्यो जात मृगरोमजम् ॥१॥

कम्बल पुनरूर्णायुराविकौरभ्ररल्लका ॥ ३३४ ॥

काम्यते कम्बल पुनरूर्णायु ‘शमिकमि’ (उणा-४९९) ॥ इति
बल ॥ १ ॥ ऊणा सत्यत्रोणायु पुलिह “ऊणाह” ॥ ७१२॥१७ ॥ इति
युस् ॥ २ ॥ अविकस्य उरभ्रस्य च विकार आविह औरभ्र प्राण्यौपाधि’
॥६१२॥३१॥ इत्यण् ॥३॥४॥ रमते मनोऽत्रेति ‘मिलान्ठमल्ल’ ॥ (उणा-४९४) ॥
इति निपातनाद् रल्ल , के रल्लक् ॥ ५ ॥ ३३४ ॥

नव वासोऽनाहत स्यात् तन्त्रक निष्प्रवाणि च ।

छेद क्षालन भोगेवेत्याहत तद्रहितमनास्त नव वस्त्रम् ॥ १ ॥ तन्त्रात्प
टवानोपहरणादचिरोत्तीर्णं तत्रम् “तत्रादचिरोन्मृते” ॥ ७।१।१८० ॥ इति क
॥ २ प्रोयतेऽम्यामिति प्रवाणं तन्तुनायशलाभा सा निगताऽस्माद् निष्प्रवाणि ,
“निष्प्रवाणि” ॥ ७।३।१८१ ॥ इति ऋजभावे निपात्यते । एते वान्यलिङ्गा ॥ ३ ॥

प्रच्छादन प्रावरण सव्यान चोत्तरीयम् ॥ ३३५ ॥

प्रच्छाद्यतेऽनेन प्रच्छादनम् ॥ १ ॥ प्रात्रियतेऽनेन प्रावरणम् ॥ २ ॥ सवो-
यनेऽनेन सव्यानम् ॥ ३ ॥ उत्तरे ऊर्ध्वं भवमुत्तरीय गहादित्वादीय , के उत्तरी
यम् ॥ ४ ॥ ३३५ ॥

वैकक्षे प्रायारोत्तरासङ्गौ बृहत्तिकाऽपि च ।

विश्रक्षाया भव वैकक्ष त्रियम् वक्षमि विश्रिप्त वासस्तत्र ॥ १ ॥ प्रात्रियते
ऽनेनाङ्ग प्रायार ‘ वृणो वस्त्रे ’ ॥ ५।३।५० ॥ इति घञ् ॥ २ ॥ उत्तरे ऊर्ध्वान्ने
आमज्यते उत्तरासङ्ग ॥ ३ ॥ बृहत्वेव बृहत्तिका तनुपुत्राणुबृहता ” ॥ ७।३।२३ ॥
इति स्वार्थ क ॥ ४ ॥

वराशि स्थूलशाट स्यात्

अवाश्रुतेऽङ्ग अशो रश्वादि ’ ॥ (उणा-६८८) ॥ इति इप्रत्यये, आदेश
रादेशे वाऽवाऽग्रोस्तनि-” ॥ ३।२। १५६ ॥ इत्यत्र धातुनियमाभावमतेनाऽवस्य
वादश वराशि वृणोत्यङ्गमिति इप्रत्यये वृषोदरादित्वाद्वा पुल्लिङ्गस्तालव्यात्तत्र ॥ १ ॥
स्थूलश्चासौ शाटश्च स्थूलशाट ॥ २ ॥

परिधान त्रयोऽङ्गम् ॥ ३३६ ॥

अन्तरीय निरसनमुपसव्यानमित्यपि ।

परिधीयते परिधानमवोवसनम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३३६ ॥ अन्तरे नायस्य
भवमन्तराय गहादित्वादीय ॥ ३ ॥ निवस्यतेऽनेन निवसनम् ॥ ४ ॥ उपसवीयतेऽनेन
काटरुपसव्यानम् ॥ ५ ॥

तदग्रप्रथिरुचयो नीत्रि

तस्य परिधानस्य प्रथिराग्रथन तदग्रप्रथि , उच्चीयते वा यतेऽनेनोच्चय ॥ १ ॥
नीयते जघन्यवस्त्रे नीत्रि “कृन्तु-” ॥ (उणा-२९८) ॥ इति ङिङि , इया नीत्रा ॥ २ ॥
वरन्ध्यधोरुकाङ्गम् ॥ ३३७ ॥

चण्डातक चलनक

वरस्त्रिया ऊवारवाद्यादकम्पुन वरस्यधोरुकाङ्गम् ॥ ३३७ ॥ चण्डते का-
मोऽनेन चण्डातक , घृष्टीवर्षि चण्डिभञ्जिन्या-’ ॥ (उणा-८२) ॥ इत्यातक
॥ १ ॥ चलतीत्यवशात्चलन , के चलनक ॥ २ ॥

चलनी त्वितरन्ध्रिया

इतरस्या स्त्रिया अघारकवस्त्र चलनया चलना ॥ १ ॥

चाल कञ्चुलिका कूर्पासकोऽङ्गिका च कञ्चुके ॥ ३३८ ॥

चुलि सोत्र , उत्पत्तेऽनन चाल ॥ १ ॥ कञ्च्यते दीप्यतेऽनया, कच्यत
बध्यते वा कञ्चुली " वुमुल्लुमुल " ॥ (उणा-४८७) ॥ इत्युल निपात्यते, के
कञ्चुलिना अघात् स्त्रिया एन, क चोलतीति वा ॥ २ ॥ कुरात कृपास " कृकु
रिभ्यां पास " ॥ (उणा-५८३) ॥ के कृपासक, कूर्परेऽस्यत वा, कृपासाऽपि
॥ ३ ॥ अङ्गस्य प्रतिकृतिरङ्गिका ॥ ४ ॥ कञ्च्यते बध्यते कञ्चुक, पुङ्गीबालङ्ग
" कञ्चुकां " ॥ (उणा-५७) ॥ इयुके निपात्यते, तत्र ॥ ५ ॥ ३३८ ॥

शाटी चोटी

शाटयति कटिं शाटस्तालव्यादि, इयां शाटी पुस्त्रीलिङ्ग स्वार्थे के तु शाटक
पुङ्गावलिङ्ग ॥ १ ॥ चोटत्यल्पाभवति चोट इयां चाटा, पुस्त्रालिङ्ग ॥ २ ॥

अथ नीशारो हिमवातापहाशुके ।

निशीयते शीतायुपद्रवोऽनेन नीशार श्रो वायुवण" ॥ ५ । ३ । २० ॥
इति घञ् यल्लक्ष्यम्- गौरिवाकृतनीशार प्रायेण शिशारे कृश" इति ॥ १ ॥
शेषध्वान्न- अथ हिमवातापहाशुके द्विखण्डको वरकञ्च ॥

कच्छा कच्छाटिका कक्षा परिधानाऽपराञ्चले ॥ ३३९ ॥

कच्यते बध्यते कच्छा "तुदिमदि-" ॥ (उणा-१२४) ॥ इति छक् ॥ १ ॥
कच्छैव कच्छाटी ग्रामटीवधूटावत् के कच्छाटिका 'कच्छाटी पुस्त्रया' इति
व्याडि ॥ २ ॥ कपति गुह्य कक्षा 'मावा- ॥ (उणा-५६४) ॥ इति स, परि
धानस्य पञ्चादञ्चले ॥ ३ ॥ ३३९ ॥

कक्षापटस्तु कौपीन

कक्षाया पट कक्षापट कक्षापुट इत्येके ॥ १ ॥ कूपप्रवेशनमहति कौपीनम्,
अथ पायूपस्थावराणे चीवरखण्ड हृद शालीनकौषान ॥ ६ । ४ । १८५ ॥ इति
निपात्यते ॥ २ ॥

समौ नक्तककर्पटौ ।

नक्षते शिरसि नक्तक- कीचक " ॥ (उणा-३३) ॥ इत्ये निपात्यते
नक्त भव इति वा, द्रवद्रव्य येन पूयते तत्र रुद्धोऽय तत्तुल्यऽपि वस्त्र प्रतीता वतने
॥ १ ॥ कल्पने कर्पट, पुङ्गीबालिङ्ग ' दिव्यवि ॥ (उणा-१४०) इत्यट ॥ २ ॥

निचोल प्रच्छदपटो निचुलश्चोत्तरच्छद ॥ ३४० ॥

१ बुलि सौत्र , निचुल्यतेऽनेन निचोलो येन तूलशय्यादिं प्रच्छायते ॥ १ ॥
प्रच्छायतेऽनेन प्रच्छद “ पुत्राग्नि ” ॥५।३।१३०॥ इति घे “ एकोपसर्गस्य- ”
॥४।२।३४॥ इति ह्रस्व , स चासौ पठथ प्रच्छदपठ ॥ २ ॥ निचोलति निचुल ,
गौडस्तु- “ निचोलस्तु निचुलस्म ” इति ङीबमाह ॥ ३ ॥ उत्तर छाद्यतेऽनेना-
त्तरच्छद ॥४॥३४॥

उत्सर्पेण सुहृद्भिर्द्यद् बलादाकृष्य गृह्यते ।

बल्लमाल्यादि तत्पूर्णपात्र पूर्णानक च तत् ॥३४१॥

१ पूर्ण पात्रमन्मिन् पूर्णपात्रम् ॥ १ ॥ पूर्ण आनन्देऽत्र पूर्णानकम् ॥२॥ ३४१॥

तत्तु स्यादाप्रपदीन व्याप्नोत्याप्रपद हि यत् ।

प्रगत पद प्रपद पादाप्रमित्यर्थ , प्रपदाद् आ आप्रपद तद् व्याप्नोत्याप्रपदान
“ आप्रपदम् ” ॥७।१।९५॥ इति नि ॥ १ ॥

चीवर भिक्षुसङ्घाटी

चीयते चीवर ‘ नीर्माकृतुर्वेदार्थश्च ’ ॥ (उणा-४४३) ॥ इति वरट् ॥१॥
सघमटति सघट्यते वा सघाटी मुनिजनाच्छादन, भिक्षुणा सघाटी भिक्षुसघाटी ॥२॥

जीर्णवस्त्र पटचरम् ॥ ३४२ ॥

पट इवाचरत् पठत् भूतपूर्व पठत् पटचरम् “ भूतपूर्व चरट् ॥ ७ । २ ।
७८ ॥ पटचर पटो जीर्ण ’ इति पुंसि माला ॥ १ ॥ ३४२ ॥

शाणी गोणी छिद्रवस्त्र

१ शणस्येय शाणी ॥ १ ॥ गवा नीयते गोणी “ क्वचित् ” ॥५।१॥१७१॥
इति डे पृषोदरादित्वाद् णत्व “ भात्तगाण ’ ॥२।४।३०॥ इति डी ” छिद्र च
तद्वस्त्र च छिद्रवस्त्र तत्र ॥ २ ॥

जलाद्रा क्लिन्नाससि ।

१ जत्रेनाद्रा जलाश ॥ १ ॥

पर्यस्तिका परिकर पर्यङ्कश्चावसविशका ॥ ३४३ ॥

पर्यस्यते वेष्टयतेऽनया पर्यस्ति , के पर्यस्तिका ॥ १ ॥ परिक्रियते वपुरनेन
परिकर ‘ पुत्राग्नि ’ ॥५।३।१३०॥ इति घ ॥२॥ पर्यङ्कयतेऽसौ पर्यङ्क , परि-
गतोऽङ्गमिति वा पत्यङ्गोऽपि ॥३॥ अवनद्धे अवकृष्टे वा सक्थिनी अग्यामवमन्त्रि-
का सक्थ्यश्च ॥७।३।१२५॥ इति टममामान्ते णी तन स्यात् व ॥४॥३४३॥

कुथे वर्ण परिस्तोम प्रवेणीनवताम्वरा ।

१ ८ वृध्यते क्षिप्यते वृष, प्रिलिङ्ग, म्यादिवात् प्रियते जायते वा "पथयूष" ॥
 (उणा-२३१) ॥ इति धे निपात्यते तत्र ॥ १ ॥ वष्यत वष, वषकम्बलिक्रान्तो
 वा भामवत् ॥ २ ॥ परिस्ताम्यते प्रर्मायते परिस्त्रोम, वषपरिस्त्रोम इत्यसण्ड
 मन्ये ॥ ३ ॥ प्रवीयते प्रवेणि " कावा " (उणा-६३४) ॥ इति णि, कषा
 प्रवेणा ॥ ४ ॥ नव तनोत्यात्मान नवत ' क्वचित् " ॥ ५१११७१ ॥ इति ड,
 ॥ ५ ॥ आस्तीयते आस्तर, आस्तरणमपि, अथ च हास्तरथप्रावरणादाबुपयुज्यते,
 यद्वाऽस्ति - " विनियोगस्त्वस्य हस्तिरथप्रावरणादिषु " इति ॥ ६ ॥

अपटी काण्डपट स्यात् प्रतिसीरा जवन्यपि ॥ ३४४ ॥

तिरस्करिणी

प्रावरणमुपयोग्यत्वाद् न पटी अपटी ॥ १ ॥ काण्ड कुत्सित पट काण्ड
 पट ॥ २ ॥ प्रतिसिम्बलेना प्रतिसीरा त्वजि- ' ॥ (उणा-३९२) ॥ इति
 र, दीर्घत्व च ॥ ३ ॥ जवन्तेऽस्या जवनी यमनात्यपि ॥ ४ ॥ ३४४ ॥ तिरस्करोते
 छादयति तिरस्करिणा बाहुलमाद् ह्रस्व ॥ ५ ॥

अथोल्लोचो वितान कदकोऽपि च ।

चन्द्रोदये

उपरि लोच्यते उलोच उरुच्यतेऽपनीयतेऽनेनाऽऽनयादीनि वा ॥ १ ॥
 वितयते वितान पुष्पावालङ्ग ॥ २ ॥ कुत्सितमकृति रुद्रक ॥ ३ ॥
 वस्त्रकृत-चन्द्रोदयते चन्द्रोदयस्तत्र, चन्द्रोदय इवोज्ज्वला वा ॥ ४ ॥

स्थूल दूप्ये

स्थुडति सत्रणोति स्थूल वस्त्रवेश्म, तिष्ठत्यत्रति वा ' स्थावद्धि ' ॥
 (उणा-४८८) ॥ इति णिडुल ॥ १ ॥ दूप्यतेऽनेनाऽयदशन तत्र ॥ २ ॥

केणिका पटमुद्यपि ॥ ३४५ ॥

गुणलयनिकाया स्यात्

क्विण सौत्र ण्णन्ति गच्छत्यत्र केणिका ' नाग्नि पुसि ' ॥ ५१३१०१ ॥
 एति णक ॥ १ ॥ पटाना कुटी पटकुटा ॥ २ ॥ ३४५ ॥ गुणा लायन्तेऽस्या गुण
 लयनी ॥ गुणलयनिका तत्र ॥ ३ ॥

सस्तरस्तरौ समौ ।

समन्तात्तायत सस्तर पद्मादिरचिता शय्या प्रस्तरोऽपि ॥ १ ॥ समतेऽनेति
 सस्तर वस्त्र ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यत ॥ २ ॥

तल्प शय्या शयनीय शयन तल्लि च तत् ॥ २४६ ॥

। सत्त्वस्मिन् तत्प, पुक्लीबलिङ्ग “ भापाचणि ” ॥ (उणा-२९६) ॥ इति
प ॥ १ ॥ शेरतेऽस्या शय्या “ समज ” ॥५॥३१९९॥ इति क्यपि “ क्ति यि
शम् ” ॥४॥३१९०५॥ इति शयादेश ॥ २ ॥ शय्यतेऽत्र शयनाय “ बहुलम् ”
॥५॥११२॥ इति अधिकरणेऽप्यनीय ॥३॥ अनटि शयन पुक्लाबलिङ्ग ॥४॥ तल्यते
ऽत्र तलिमम् “ वयिमस्तचिम ” ॥ (उणा-३५०) ॥ इति मे निपात्यते ॥५॥३४६॥

मञ्चमञ्चकपर्यङ्कपल्यङ्का खट्वा समा ।

मञ्च्यते धायतऽनेन मञ्च ॥ १ ॥ मञ्चते मञ्चक, पुक्लीबलिङ्ग ॥ २ ॥
पर्यञ्च्यते पर्यङ्क्यत वा पर्यङ्क “ परेघाङ् ” ॥ २॥३१९०३ ॥ इति लत्वे पत्यङ्क
॥ ३ ॥ ४ ॥ खटन्ति काङ्क्षत्यना खट्वा “ लटिस्तटि ” ॥ (उणा-५०५) ॥
इति व ॥ ५ ॥

उच्छीर्षकमुपाद् धानवर्हौ

उपरि शीपमस्य उच्छीर्षकम् ॥ १ ॥ उपशब्दाद् धानवर्हौ उपधायते शिरो-
ऽस्मिन्नुपधानम् ॥२॥ उपवृह्यतेऽनेन, उपबहति वा, उपबह शिरोनिवशन गण्डना-
रयम् ॥ ३ ॥

पाले पतद्ग्रह ॥ ३४७ ॥

प्रतिग्राह

पाल्यते पाल पुलिङ्ग तत्र क्लीबेऽपि वैजयन्ती यदाह- “ पतद्ग्रह प्रति-
ग्राह पालाऽस्त्रा ” इति ॥ १ ॥ गण्डूपादि पतद् गृह्णाति पतद्ग्रह, पतद्ग्राहोऽपि
॥ २ ॥ ३४७ ॥ प्रतिगृह्णाति आवेलवादि प्रतिग्राह, “ वा ज्वलादि ” ॥५॥११६०॥
इति ण प्रतिग्रहोऽपि ॥ २ ॥

मकुरात्मदर्शाऽऽदर्शास्तु दर्पणे ।

मङ्कयते मण्ड्यते वपुरनेन मकुर ‘ मङ्कनलुक् बोधास्य ’ ॥ (उणा-४२४) ॥
इत्युर मुकुरोऽपि ॥ १ ॥ आत्मा दृश्यतऽनेनात्मदर्श ॥ २ ॥ आदृश्यते रूपम-
स्मिन्नादर्श ॥ ३ ॥ दृष्यत्येऽनेन सुबेपा इति दर्पणस्तत्र ॥ ४ ॥

स्याद्वेत्रासनमासन्दी

वेत्रलताघण्टितमासन वेत्रासनम् ॥ १ ॥ एत्य सीदत्यस्यामासन्दी, पृषोद
रादित्वात्, गौरादित्वाद् डा ॥ २ ॥

विष्टर पीठमासनम् ॥ ३४८ ॥

विस्तृणाताति विष्टर, पुक्लाबलिङ्ग “ वे स्त्र ” ॥ २॥३१२३ ॥ इति षत्वम्
॥ १ ॥ पीयने उपवशनेन ग्रस्यत पीठ स्नार्हाबलिङ्ग “ पाविशि ” ॥ (उणा-

वृथ्यते विश्यते वृथ , त्रिलिङ्ग , म्यादित्वात् , विप्रतेषीयने वा “पथयूय” ॥
 (उणा-२३१) ॥ इति धे निपात्यते तत्र ॥ १ ॥ वण्यत वण , वणकम्बलिकादक्षो
 वा भीमवत् ॥ २ ॥ परिस्ताम्यते प्रस्तायते पारम्भोम , वणपरिस्तोम इत्यखण्ड
 मये ॥ ३ ॥ प्रवीयते प्रवेणि “ पावा ” (उणा-६३४) ॥ इति णि कृया
 प्रवेणा ॥ ४ ॥ नव तनोत्यात्मान नवत “ वचित् ” ॥ ५१११७१ ॥ इति ड
 ॥ ५ ॥ आस्तीयते आस्तर आस्तरणमपि, अथ च हास्तरथप्रावरणादाक्षुपयुज्यते,
 यद्वाचस्पति - “ विनियागस्त्वस्य हस्तिरथप्रावरणादिषु ” इति ॥ ६ ॥

अपटी काण्डपट स्यात् प्रतिसीरा जवन्यपि ॥ ३४४ ॥

तिरस्करिणी

प्रावर्धुमयोग्यत्वाद् न पटी अपटी ॥ १ ॥ काण्ड कुत्सित पट काण्ड
 पट ॥ २ ॥ प्रतिसिम्बलेना प्रतिसीरा ‘ त्रोजे-’ ॥ (उणा-३९२) ॥ इति
 र दीघत्व च ॥ ३ ॥ जवन्तेऽस्या जर्वनी यमनीत्यपि ॥ ४ ॥ ३४४ ॥ तिरस्करोति
 छादयति तिरस्करिणी बाहुलमाद् ह्रस्व ॥ ५ ॥

अथोल्लोचो वितान कदकोऽपि च ।

चन्द्रोदये

उपरि लोच्यते उलोच , उत्प्लुच्यतेऽपनीयतेऽनेनाऽऽनपादीनि वा ॥ १ ॥
 वित्तयते वितान, पुङ्गायलिङ्ग ॥ २ ॥ कुत्सितमपति नदक ॥ ३ ॥
 घस्त्रकृतैश्चन्द्रोदयते चन्द्रोदयस्तत्र, चन्द्रोदय इवोज्ज्वला वा ॥ ४ ॥

स्थुल दूप्ये

स्थुडति सङ्गोति स्थुल वस्त्रवेश्म तिप्रत्यत्रति वा ‘ स्थावङ्कि ’ ॥
 (उणा-४८६) ॥ इति क्तिडुल ॥ १ ॥ दूप्यतऽनेनाऽयदशन तत्र ॥ २ ॥

केणिका पटकुट्टपि ॥ ३४५ ॥

गुणलयनिष्ठाया स्यात्

स्मिण सौत्र केणति गच्छत्यत्र केणिका ‘ नास्मि पुसि ॥ ५१३१७१ ॥
 इति णक ॥ १ ॥ पटाना कुटी पटकुटी ॥ २ ॥ ३४५ ॥ गुण लयन्तऽस्या गुण
 लयनी न गुणलयनिका तत्र ॥ ३ ॥

सस्तरसस्तरौ समौ ।

समन्तात्तायत सस्तर पल्लवादिरचिता शय्या प्रस्तरौऽपि ॥ १ ॥ ससतेऽनेति
 सस्तर ‘ जठर ॥ (उणा-४३) ॥ इत्यरे निपात्यते ॥ २ ॥

तल्प शय्या शयनीय शयन तलिम च तत् ॥ २४६ ॥

“पुष्पीबलिङ्ग भापाचणि ” ॥ (उणा-२९६) ॥ इति

ऽस्या शय्या “ समज ” ॥ ५॥३॥९९॥ इति क्यपि “ क्तिंति यि

शम् ॥ ३॥१०५॥ इति शयादेश ॥ २ ॥ शय्यतऽत्र शयनाय “ बहुलम् ”

॥ ५॥१॥ इति अधिकरणेऽप्यनीय ॥ ३॥ अनटि शयन पुष्पीबलिङ्ग ॥ ४॥ तल्यते

ऽत्र तलिमम् “ वयिमखचिम ” ॥ (उणा-३५०) ॥ इति मे निपात्यते ॥ ५॥३४६॥

मञ्चमञ्चकपर्यङ्कपल्यङ्का खट्वा समा ।

मञ्च्यते धायतेऽनेन मञ्च ॥ १ ॥ मञ्चते मञ्चक , पुक्लीबलिङ्ग ॥ २ ॥

पर्यञ्च्यते पर्यङ्क्यत वा पर्यङ्क “ परेधाङ्क ” ॥ २॥३॥१०३ ॥ इति लत्वे पल्यङ्क

॥ ३ ॥ ४ ॥ खटान्ति काङ्क्षत्येना खट्वा “ लटिखटि ” ॥ (उणा-५०५) ॥

इति व ॥ ५ ॥

उच्छीर्षकमुपाद् धानवर्हौ

उपरि शीपमस्य उच्छीर्षकम् ॥ १ ॥ उपशब्दाद् धानवर्हौ उपधायते शिरो-

ऽस्मिन्नुपधानम् ॥ २॥ उपवृह्यतेऽनेन, उपवहति वा, उपवह शिरोनिवेशन गण्डमा-

त्यम् ॥ ३ ॥

पाले पतद्ग्रह ॥ ३४७ ॥

प्रतिग्राह

पाल्यते पाल पुलिङ्ग तत्र, क्लीवेऽपि वैजयन्ती यदाह- “ पतद्ग्रह प्रति

ग्राह पालाऽस्त्रा ’ इति ॥ १ ॥ गण्डपादि पतद् गृह्णाति पतद्ग्रह पतद्ग्राहोऽपि

॥ २ ॥ ३४७ ॥ प्रतिगृह्णाति आचेलकादि प्रतिग्राह ‘ वा ज्वलादि ’ ॥ ५॥१॥६२॥

इति ण प्रतिग्रहोऽपि ॥ २ ॥

भकुरात्मदर्शाऽऽदर्शान्तु दर्पणे ।

मङ्कपते मण्ड्यते वपुरनेन भकुर “ मङ्कनलुक् बोच्चास्य ” ॥ (उणा-४२४) ॥

इत्युर मुकुरोऽपि ॥ १ ॥ आरमा दृश्यतेऽनेनात्मदर्श ॥ २ ॥ आदृश्यते रूपम-

स्मिनादर्श ॥ ३ दृष्यत्येऽनेन सुवेपा इति दपणस्तत्र ॥ ४ ॥

स्याद्वेत्रासनमासन्दी

चेत्रलताघटितमासन चेत्रासनम् ॥ १ ॥ एय सीदत्यस्यामासन्दा, शृपोद

रादित्वात् , गौरादित्वात् डा ॥ २ ॥

विष्टर पीठमासनम् ॥ ३४८ ॥

विस्तृणातीति विष्टर , पुष्कालिङ्ग ‘ वे स्त्र ’ ॥ २॥३॥२३ ॥ इति यत्वम् ,

॥ १ ॥ पीयने उपवशनेन प्रस्यते पीठ स्त्राङ्गीबलिङ्ग “ पाविशि ” ॥ (उणा-

१६३) ॥ इति स्मिन् ८ ॥ २ ॥ आस्यतऽम्भिप्रासन, पुष्पनीवल्लि ॥३॥३४८॥
 फासिपुभोजनाच्छादौ

यमति मच्छति फलशोऽनेन वसिपु पुष्पनीवल्लि 'कर्मर्तिभ्या' ॥ (उणा-
 ७९८) इति पुनः । अमरस्तु- 'वशति वलेश वाशपु' इति तालव्यमध्यमाह ।
 भोजन चाच्छादश्च भोजनाच्छादौ द्वयं युगपदुच्यते ॥१॥

औशीर शयनासने

उच्यते फास्यते औशीर तदेव प्रज्ञायणि औशीर शयनासने युगपदुच्यते ॥१॥

लाक्षा द्रुमामयो राक्षा रज्जमाता पलङ्कपा ॥ ३४९ ॥

जतु क्षतप्ला कृमिजा

लसति श्लिष्यति लाक्षा "लाक्षाद्राक्षा" ॥ (उणा-५९७) ॥ इत्यक्षे
 निपात्यते ॥ १ ॥ द्रुमस्यामय इव नियासा द्रुमामय ॥ २ ॥ रक्षात दह राति वा
 राक्षा 'लाक्षा' ॥ (उणा-५९७) ॥ इति निपात्यते ॥ ३ ॥ रज्जस्य मातव
 रज्जमाता ॥ ४ ॥ पल कपति पलङ्कपा "बहुलम्" ॥ ५।१।२ ॥ इत्यत्रापि खश्
 ॥५॥३४९॥ जायते जतु क्लीबलिङ्ग "मनिजनिभ्या धतौ च" ॥ (उणा-७२१) ॥
 इत्यु ॥ ६ ॥ क्षत ह यते दह्यतऽनया क्षतप्ला, स्थादित्वात् केमाधु ॥ ७ ॥
 कृमिभिर्जयत कृमिजा 'क्वचित्' ॥५।१।१७१॥ इति ७ ॥ ८ ॥

यावालक्तौ तु तद्रस ।

यूयते यौति वा यव स एव प्रज्ञायणि याव, के यावकोऽपि ॥१॥ न लज्जते
 अलति वा अलक्त पुतपित ॥ (उणा-२०४) ॥ इति ते निपात्यते यद्वा
 इषद्रक्तो रक्तस्ततो रस्य लव केऽलक्तोऽपि तस्या लाक्षाया रसस्तद्रस यद्द्वनपाल-
 तद्रागो यावकाऽलक्तः स्मृत ॥ अमरादयस्तु- यावालक्तौ लाक्षादिभि सहै
 कत्वाबाहु ॥ २ ॥

अञ्जन कज्जल

अञ्जयतऽननाञ्जयम् ॥१॥ कज्जति यथत चक्षु कज्जल "मुरलोरल" ॥
 (उणा-४७४) ॥ इत्यले निपात्यत ॥ २ ॥

दीप प्रदीप कज्जलध्वज ॥ ३५० ॥

स्नेहप्रियो गृहमणिर्दशाकपो दशोधन ।

दीप्यते दीप पुष्पलाबाले ॥१॥ प्र स्वार्थे, मेह सुमेखत् प्रदीप ॥२॥
 कज्जल ध्वजाऽस्य कज्जलध्वज ॥ ३ ॥ ३५० ॥ स्नेहस्तैल प्रियमस्य स्नेहप्रिय
 ॥ ४ ॥ गृहस्य मणिरिव गृहमणि ॥ ५ ॥ दशा वर्तिमाकपति दशाकप ॥ ६ ॥

दग्धे धनमस्य दशे धन ॥ ७ ॥

व्यजन तालवृन्त

व्यजन्ति विशिषन्ति वातमनेन व्यजनम् वीजनमपि ॥ १ ॥ तालस्येव वृन्तमस्य
तालवृन्तम्, तालवृन्तैश्मभ्यत इत्येके ॥ २ ॥

तद् धवित्र मृगचर्मण ॥ ३५१ ॥

तद् मृगचर्मणा निर्मित धूयतेऽग्निरनेन धवित्रम् “लघूसूगनि” ॥ ५।२।८७ ॥
इति इत्र । एतच्च यज्ञोपकरणे प्रसिद्धम् ॥ १ ॥ ३५१ ॥

आलावर्तं तु वस्त्रस्य

वस्त्रस्य व्यजनमारादावत्यत आरावतम्, पृषादगदित्वात् ॥ १ ॥

कङ्कत केशमार्जन ।

प्रसाधनश्च

कङ्कते याति शिर कङ्कत त्रिलिङ्ग, “दृष्टुम्” ॥ (उणा २०७) ॥ इत्यत,
कङ्कान् दत्तास्तनोति वा ॥ १ ॥ केशा माज्यन्तेऽनेन केशमाजन ॥ २ ॥ प्रसाध्यते
केशा अनेन प्रसाधन ॥ ३ ॥

अथ वालक्रीडनके गुडो गिरि ॥ ३५२ ॥

गिरियको गिरिगुड

वाला क्रीडत्यनेन वालक्रीडनक तत्र ॥ १ ॥ गुज्यते गुड स्थादित्वात् क
॥ २ ॥ गायते गिरि, पुलिङ्ग “नाम्युपात्यकृगु” ॥ (उणा-६०९) ॥ इति
किदि ॥ ३ ॥ ३५२ ॥ गीयते याति च गिरियक ॥ ४ ॥ गीयते गुज्यते च
गिरिगुड, पृषोदरादित्वात्साधू गिरियक् गिरिकावपि ॥ ५ ॥

समौ कन्दुकगेन्दुकौ ।

काम्यते क्रीडार्थिभिरिति कन्दुक पुष्पावलिङ्ग “कमितिमेदाऽन्तः” ॥
(उणा-५४) ॥ इति उक्, कन्दुरेव वा ‘कुमारक्रीडनेयसो’ ॥ ७।३।१६ ॥
इति क, के शिरो नमनोऽनमनेक्षणद् दुनोताति वा ॥ ३ ॥ गते गच्छति गा गच्छन्
इदुको गेदुक गाने इन्दुरित् वा पृषोदरादित्वात् गदुकोऽपि ॥ २ ॥

राजा राट् पृथिवीशक्रमध्यलोकेशभूभृत ॥ ३५३ ॥

महीक्षित् पार्थिवो मूर्धाभिपिक्तो भू प्रजा नृप ।

राजतेऽमात्यादिभिरिति राजा ‘उक्षितक्षि’ ॥ (उणा-९००) ॥ इत्यन्,
रञ्जयति प्रजामिति वा ॥ १ ॥ राजत राट् यत्नश्च ॥ २।१।८७ ॥ इति

१६३) ॥ इति मित् ट ॥ २ ॥ आस्यतेऽस्मिन्नासन, पुष्पीबलिङ्ग ॥३॥३४८॥
 फासिपुभोजनाच्छादौ

कमति गच्छति कलशाऽनेन कसिपु पुष्पीबलिङ्ग 'कम्यतिभ्या' ॥ (उणा-
 ७९८) इति पुक् । अमरस्तु- 'कशति कलश काशपु' इति तालव्यमध्यमाह ।
 भोजन चाष्टादध भोजनाच्छादौ द्वय युगपदुच्यते ॥१॥

औशीर शयनासने

उच्यत फास्यते औशीर तदेव प्रज्ञायणि औशीर शयनासने युगपदुच्यते ॥१॥

लाक्षा द्रुमामयो राक्षा रङ्गमाता पलङ्कपा ॥ ३४९ ॥

जतु क्षतघ्ना कृमिजा

लसति श्लिष्यति लाक्षा " लाक्षाद्राक्षा " ॥ (उणा-५९७) ॥ इत्यक्षे
 निपात्यते ॥ १ ॥ द्रुमस्यामय इव नियासा द्रुमामय ॥ २ ॥ रक्षात दह राति वा
 राक्षा " लाक्षा " ॥ (उणा-५९७) ॥ इति निपात्यते ॥ ३ ॥ रङ्गस्य मातव
 रङ्गमाता ॥ ४ ॥ पल कपति पलङ्कपा ' बहुलम् " ॥ ५११२ ॥ इत्यत्रापि खश्
 ॥५॥३४९॥ जायते जतु कलाबलिङ्ग ' मनिजनिभ्या धतौ च' ॥ (उणा-७२९) ॥
 इत्यु ॥ ६ ॥ क्षत ह यते दह्यतऽनया क्षतघ्ना, 'स्थादित्वात् के माधु' ॥ ७ ॥
 कृमिभिर्जयत कृमिजा क्वचित् " ॥५१११७७१॥ इति ड ॥ ८ ॥

यावालक्तौ तु तद्रस ।

यूयते यौति वा यव स एव प्रज्ञायणि याव, के यावभोऽपि ॥१॥ न लजते
 अलति वा अलक्त ' पुनपित " ॥ (उणा-२०४) ॥ इति ते निपात्यते यद्वा
 इषद्रक्तो रक्तस्ततो रस्य लव केऽलक्तभोपि तस्या लाक्षाया रसस्तद्रस यद्धनपाल-
 तद्रागो यावकाऽलक्त रु स्मृत " अमरादयस्तु- यावालक्तौ लाक्षादिभि सहै
 काभावाहु ॥ २ ॥

अञ्जन कज्जल

अज्यतऽननाञ्जनेम् ॥१॥ कजति यथत चक्षु कज्जल " मुरलोरल " ॥
 (उणा-४७४) ॥ इत्यले निपात्यत ॥ २ ॥

दीप प्रदीप कज्जलध्वज ॥ ३५० ॥

स्नेहप्रियो गृहमणिर्दशारूपो दशेधन ।

दीप्यते दीप पुक्लाबलिङ्ग ॥१॥ प्र स्वार्थे, मेह सुमेरुवत् प्रदीप ॥२॥
 कज्जल ध्वजोऽस्य कज्जलध्वज ॥ ३ ॥ ॥ ३५० ॥ स्नेहस्तैल प्रियमस्य स्नेहप्रिय
 ॥ ४ ॥ गृहस्य मणिरिव गृहमणि ॥ ५ ॥ दशा वर्तिमाक्यति दशाकष ॥ ६ ॥

दशैवेधनमस्य दशैधन ॥ ७ ॥

व्यजन तालवृन्त

व्यजन्ति विभिपन्ति वातमनेन व्यजनम् वीचनमपि ॥ १ ॥ तालस्येव वृत्तमस्य
तालवृन्तम्, तालवृन्तैरुभ्यत इत्येके ॥ २ ॥

तद् धवित्र मृगचर्मण ॥ ३५१ ॥

तद् मृगचर्मणा निर्मित धूयतेऽग्निरनेन धवित्रम् “लूधूसूननि ” ॥ ५।२।८७ ॥
इति इत्र । एतच्च यतोपकरणे प्रसिद्धम् ॥ १ ॥ ३५१ ॥

आलावर्त तु वस्त्रस्य

वस्त्रस्य व्यचनमारादावत्यते आलावतम्, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥

कङ्कत केशमार्जन ।

प्रसाधनश्च

कङ्कते याति शिर कङ्कत, त्रिलिङ्ग “ट्टपृभृ” ॥ (उणा २०७) ॥ इत्यत,
रङ्गान् दत्तास्तनोति वा ॥ १ ॥ केशा माज्यन्तेऽनेन केशमाजन ॥ २ ॥ प्रसाध्यन्ते
केशा अनेन प्रसाधन ॥ ३ ॥

अथ बालक्रीडनके गुटो गिरि ॥ ३५२ ॥

गिरियको गिरिगुड

बाला क्रीडत्यनेन बालक्रीडनक तत्र ॥ १ ॥ गुज्यते गुड स्थादित्वात् क
॥ २ ॥ गायत गिरि, पुलिङ्ग “नाम्युपात्यकृगू ” ॥ (उणा-६०९) ॥ इति
किदि ॥ ३ ॥ ३५२ ॥ गीयते याति च गिरियक ॥ ४ ॥ गीयते गुज्यते च
गिरिगुड पृषोदरादित्वात्साधू गिरियक गिरिकावपि ॥ ५ ॥

समौ कन्दुकगेन्दुकौ ।

काम्यते क्रीडार्थिभिरिति कन्दुक, पुक्लीवलिङ्ग ‘कमितिमेदाऽन्तश्च ” ॥
(उणा-५४) ॥ इति उक्, इदुरेव वा “कुमाराक्राडनेयसो ॥ ७।३।१६ ॥
इति क, के शिरो नमनोऽनमनेक्षणद् दुनोताति वा ॥ ३ ॥ गाते गच्छति गा गच्छन्
इदुसो गेदुक गाने इदुरिव वा पृषोदरादित्वात् गन्दुकोऽपि ॥ २ ॥

राजा राट् पृथिवीशक्रमध्यलोकेशभूभृत ॥ ३५३ ॥

महीक्षित् पार्थिवो मूर्धाभिपिक्तो भू प्रजा नृ प ।

राजतेऽमात्यादिभिरिति राजा उक्षितक्षि ’ ॥ (उणा-९००) ॥ इत्यन्,
रञ्जयति प्रजामिति वा ॥ १ ॥ राजते राट् यनष्टन ” ॥ २।१।८७ ॥ इति

१६३) ॥ इति स्मिन् ८ ॥ २ ॥ आस्यतेऽम्बित्रासन, पुष्पीबलिङ्ग ॥३॥३४८॥

कसिपुर्भोजनाच्छादौ

कसति गच्छति कलशाऽनेन कसिपु पुष्पीबलिङ्ग 'कस्यतिभ्या' ॥ (उणा-७९८) इति पुरु । अमरस्तु- 'कशति कलेश काशपु' इति तालव्यमध्यमाह । भोजन चाच्छाद-भोजनाच्छादौ द्वय युगपदुच्यते ॥१॥

औशीर शयनासने

उच्यते फास्यते औशीर तदेव प्रज्ञायणि औशीर शयनासने युगपदुच्यते ॥१॥

लाक्षा द्रुमामयो राक्षा रङ्गमाता पलङ्कपा ॥ ३४९ ॥

जतु क्षतम्ना कृमिजा

लसति श्लिष्यति लाक्षा "लाक्षाद्राक्षा" ॥ (उणा-५९७) ॥ इत्यक्ष निपात्यते ॥ १ ॥ द्रुमस्यामय इव नियासा द्रुमामय ॥ २ ॥ रक्षत दह राति वा राक्षा 'लाक्षा' ॥ (उणा-५९७) ॥ इति निपात्यते ॥ ३ ॥ रङ्गस्य मातव रङ्गमाता ॥ ४ ॥ पल कपति पलङ्कपा 'बहुलम्' ॥ ५।१।२ ॥ इत्यत्रापि खश् ॥५॥३४९॥ जायते जतु क्लीबलिङ्ग 'मनिजनिभ्या धतौ च' ॥ (उणा-७२१) ॥ इयु ॥ ६ ॥ क्षत ह यत दह्यतऽनया क्षतम्ना, 'स्थादित्वात् के माधु' ॥ ७ ॥ कृमिभिजन्यत कृमिजा 'क्वचित्' ॥५।१।१७१॥ इति ड ॥ ८ ॥

यावालकौ तु तद्रस ।

यूयते यौति वा यव स एव प्रज्ञायणि याव, के यावकोऽपि ॥१॥ नलजते अलति वा अलक्त 'पुनपित' ॥ (उणा-२०४) ॥ इति त निपात्यते यद्वा इषद्रक्तो रक्तन्ततो रस्य लत्व केऽलक्तनोपि तस्या लाक्षाया रसस्तद्रस यद्दनपाल- 'तद्रागो यावकाऽलक्तः सृष्ट' अमरादयस्तु- यावालकौ लाक्षादिभि सहै कथाबाहु ॥ २ ॥

अञ्जन कज्जल

अज्यतऽनेनाञ्जनम् ॥१॥ कजति यथते चक्षु कज्जल "मुरलोरल" ॥ (उणा-४७४) ॥ इत्यल निपात्यते ॥ २ ॥

दीप प्रदीप कज्जलध्वज ॥ ३५० ॥

स्नेहप्रियो गृहमणिर्दशाकपो दशोधन ।

दीप्यते दीप पुक्लीबलिङ्ग ॥१॥ प्र स्वार्थ, मेह मुमेहवत्, प्रदीप ॥२॥ कज्जल ध्वजोऽस्य कज्जलध्वज ॥ ३ ॥ ३५० ॥ स्नेहस्नेल प्रियमस्य स्नेहप्रिय ॥ ४ ॥ गृहस्य मणिरिव गृहमणि ॥ ५ ॥ दशा वर्तिमाकपति दशाकप ॥ ६ ॥

दशैवेधनमस्य दशैधन ॥ ७ ॥

व्यजन तालवृन्त

व्यजन्ति विनिपन्ति वातमनेन व्यजनम् वीचनमपि ॥ १ ॥ तालस्येव वृत्तमस्य
तालवृन्तम्, तालवृन्तैश्मभ्यत इत्येके ॥ २ ॥

तद् धवित्र मृगचर्मण ॥ ३५१ ॥

तद् मृगचर्मणा निर्मित धूयतेऽग्निरनेन धवित्रम् “लघूसूगनि ” ॥ ५१२८७ ॥
इति इत्र । एतच्च यज्ञोपकरणे प्रसिद्धम् ॥ १ ॥ ३५१ ॥

आलावर्त तु वस्त्रस्य

वस्त्रस्य व्यजनमारादावत्यते आलावतम्, पृषादरादित्वात् ॥ १ ॥

कङ्कत केशमार्जन ।

प्रसाधनश्च

कङ्कते याति शिर कङ्कत त्रिलिङ्ग “दृष्टम्” ॥ (उणा २०७) ॥ इत्यत
कङ्कान् दत्तास्तनोति वा ॥ १ ॥ केशा माज्यन्तेऽनेन केशमाजन ॥ २ ॥ प्रसाध्यन्ते
केना अनेन प्रसाधन ॥ ३ ॥

अथ बालक्रीडनक्रे गुटो गिरि ॥ ३५२ ॥

गिरियको गिरिगुड

बाला क्रीडत्यनेन बालक्रीडनक तत्र ॥ १ ॥ गुज्यते गुड स्थादित्वात् क
॥ २ ॥ गायते गिरि, पुलिङ्ग “नाम्युपान्त्यकृगू ” ॥ (उणा-६०९) ॥ इति
त्रिदि ॥ ३ ॥ ३५२ ॥ गीयते याति च गिरियक ॥ ४ ॥ गायते गुज्यते च
गिरिगुड पृषोदरादित्वात्साधू गिरायक गिरिकावपि ॥ ५ ॥

समौ कन्दुकगेन्दुकौ ।

काम्यते क्रीडार्थिभिरिति कन्दुक पुष्पावलिङ्ग ‘कमितिमेदाऽन्तः’ ॥
(उणा-५४) ॥ इति उक्, कन्दुरेव वा कुमारीकाडनेयसो ’ ॥ ७३११६ ॥
इति क, के शिरो नमनोऽनमनेक्षणान् दुनोताति वा ॥ ३ ॥ गाते गच्छति गा गच्छन्
इदुसो गेदुक गाने इदुरिव वा पृषोदरादित्वात् गदुसोऽपि ॥ २ ॥

राजा राट् पृथिवीशक्रमध्यलोकेऽभूभृत ॥ ३५३ ॥

महीक्षित् पार्थिवो मूर्धाभिपिक्तो मू प्रजा नृ प ।

राजतेऽमात्यादिभिरिति राजा उक्षितक्षि ’ ॥ (उणा-९००) ॥ दत्यन्,
रञ्जयति प्रजामिति वा ॥ १ ॥ राजते राट् ‘यत्तत्त’ ॥ २ । १ । ८७ ॥ इति

क्वपि पत्वम् "धुटस्तृतीयः" ॥२॥१॥७६॥ इति दत्वम्, "विरामे वा" ॥ १ ॥
 ३॥५१॥ इति दत्वम् ॥ २ ॥ पृथिव्यां शक्र इव पृथिवीशक्र ॥ ३ ॥ मध्यलोकस्य
 दशो मध्यलोकेन ॥ ४ ॥ भुव विभर्तीति भूयत् ॥ ५ ॥ ३५३ ॥ महीं क्षयत्य
 धिवसति महीक्षित् ॥ ६ ॥ पृथिव्या दश पार्थिव "पृथिवीसवभूमे" ॥ ६॥४॥
 १५६ ॥ इत्यण् ॥७॥ मूधन्यभाष्यते स्म मूधाभिषिक्त, मूधावसिक्तोऽपि ॥८॥
 भुव प्रजा नृष पाति भूप, प्रजाप, नृप, यौगिकत्वाद् भूपाल, लोकपाल, नर
 पाल इत्यादय ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

मध्यमो मण्डलाधीश

मध्यम सामान्योऽप्रेतनापेक्षया ॥ १ ॥ मण्डलमात्रस्थार्धांशो मण्डला
 धीश ॥ २ ॥

सम्राट् तु शास्ति यो नृपान् ॥ ३५४ ॥

य सर्वमण्डलस्येशो राजसूय च योऽयजत् ।

सम्यग् राजते सम्राट् "सम्राट्" ॥ १ । ३ । १६ ॥ इति साधु । ॥१॥

चक्रवर्ती सार्वभौम

चक्रायुधरत्नेन वतते चक्रवर्ती, नृपाणा चक्रे समूहे वतते स्वाम्येनेति वा,
 चक्र राष्ट्र वतयतीति वा ॥ १ ॥ सवस्या भूमेरीश सावभौम "पृथिवीसवभूमे"
 ॥ ६ । ४ । १५६ ॥ इत्यञ्, अनुशतिकादित्वादुभयपददृष्टि ॥ २ ॥

शेषश्चात्र- चक्रवर्तिन्यधीश्वर ॥

ते तु द्वादश भारते ॥ ३५५ ॥

ते तु चक्रवर्तिनो भारते वर्षे द्वादश अवसपिणीकाले भवन्ति स्म ॥ ३५५ ॥

अथ तान् क्रमेणाह-

आर्षभिर्भरतस्तत्र

तत्र तेषु चक्रवर्तिषु प्रथमश्चक्रवर्ती ऋषभस्यादितीयकृतोऽपत्यमार्षभि, "अत
 इन्" ॥ ६ । १ । ३१ ॥ १ ॥ विभर्ति पट्खण्ड भरतक्षेत्र भरत "दृष्टम्" ॥
 (उणा-२०७) ॥ इत्यत ॥ २ ॥

सगरस्तु सुमित्रभू ।

सहते सर्व सगर जठर ' ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते ॥१॥
 सुमित्रविषयाद् भवति सुमित्रभू ॥ २ ॥

मघवा वैजयि

मघन्ते शत्रुषु मघवा “श्चमातरि” ॥ (उणा-१०२) ॥ इत्यनि
निपात्यते, मघवा शक्र इव वा ॥ १ ॥ विनयस्यापत्य वैजयि ॥ २ ॥

अथाश्वसेननृपनन्दन ॥ ३५६ ॥

सनत्कुमार

अश्वसेननृपस्य नन्दनोऽश्वसेननृपानन्दन ॥ १ ॥ ३५६ ॥ सनत् नित्य कु
मार इव रूपवत्त्वात् सनत्कुमार ॥ २ ॥

अथ शान्ति कुन्थुररो जिना अपि ।

शान्तिनाथादय प्रागुक्तास्त्रयस्तीथकृतोऽपि चक्रवर्तिन ॥१॥१॥१॥

सुभूमस्तु कार्तवीर्य

सुष्ठु जातमात्रेण सुखेन गृहीता भूमिरनेन पृषोदरादित्वात् सुभूम , यदवो
चाम-“गृह्णन् भूमिं सुखेनाभूत् सुभूमो नामतस्तत्” ॥ १ ॥ वृत्तवायस्याय कात-
वीर्य ॥ २ ॥

पद्म पद्मोत्तरात्मज ॥ ३५७ ॥

पद्यते निधीनिति पद्म ‘अर्तीरि-’ ॥ (उणा-३३८) ॥ इति म , पद्मो
त्तरात्मज ॥ १ ॥ २ ॥ ३५७ ॥

हरिषेणो हरिसुत

हरेरिन्द्रस्येव सेनाऽस्य हरिषेण ‘एत्यक’ ॥२॥३॥२६॥ इति पत्वम॥१॥
हरे क्षमापालस्य सुतो हरिसुत ॥ २ ॥

जयो विजयनन्दन ।

जयत्यरातीनिति जय ॥ १ ॥ विजयस्य नन्दनो विजयनन्दन ॥ २ ॥

ब्रह्मसूनुर्ब्रह्मदत्त

ब्रह्मणो राज्ञ सूनुर्ब्रह्मसूनु ॥ १ ॥ ब्रह्मा एन देयात् ब्रह्मदत्त ‘तिष्ठकृतौ
नाम्नि’ ॥ ५॥१॥७१ ॥ इति क ॥ २ ॥ एव द्वादश चक्रवर्तिन ॥

सर्वेऽपीक्ष्वाकुवशजा ॥ ३५८ ॥

सर्वेऽपि द्वादशापाक्ष्वाकौर्वशे जाता इक्ष्वाकुवशजा ॥ ३५८ ॥

अथाधचक्रवर्तिनो वासुदेवानाह-

प्राजापत्यस्त्रिपृष्ठ

प्राजापते राज्ञोऽपत्य प्राजापत्य “अनिदमि” ॥६॥१॥१५॥ इति ज्य ॥१॥
त्रयो वशा पृष्ठेऽस्य त्रिपृष्ठ , यदवोचाम-

“रष्ट्रा वशप्रग पृष्ठ त्रिपृष्ठ इति भूपति ।

गाम तस्याकरोत्तमोऽरुगवेन महीयमा” ॥ १ ॥ इति ।

अथ द्विपृष्ठो ब्रह्मसम्भव ।

द्वौ वशौ पृष्ठेऽस्य द्विपृष्ठ ॥ १ ॥ ब्रह्मणो राज्ञः सम्भवति ब्रह्मसम्भव ॥ २ ॥

स्वयम्भू रुद्रतनय

स्वयं भवतीति स्वयम्भू ॥ १ ॥ रुद्रनृपतेस्तनयो रुद्रतनय ॥ २ ॥

सोमम्भू पुरुषोत्तम ॥ ३५९ ॥

सोमाद् राज्ञो भवति सोमम्भू ॥ १ ॥ पुरुषेऽप्युत्तमः पुरुषोत्तमः ॥ २ ॥ ३५९ ॥

शैव पुरुषसिंह

शिवस्य राज्ञोऽपत्यं शैवः शिवादित्वाद् ॥ १ ॥ पुरुषेषु सिंह इव पुरुषसिंहः ॥ २ ॥

अथ महाशिरः समुद्भव ।

स्यात्पुरुषपुण्डरीक

महाशिरसो राज्ञः समुद्भवति महाशिरः समुद्भवः ॥ १ ॥ पुरुषेषु पुण्डरीको

व्याघ्र इव पुरुषपुण्डरीकः ॥ २ ॥

दत्तोऽग्निसिंहनन्दन ॥ ३६० ॥

दायते सः दत्तः ॥ १ ॥ अग्निसिंहस्य राज्ञो नन्दनः अग्निसिंहनन्दनः

॥ २ ॥ ३६० ॥

नारायणो दशरथि

शुधर्मं नराणां समूहा वा नारम्, नारमयते नारायणः ॥ १ ॥ दशरथस्यापत्यं

दशरथि ॥ २ ॥

कृष्णस्तु वसुदेवम्भू ।

कृष्णवर्णत्वात् कृष्णः कृषति शत्रून् इति वा ॥ १ ॥ वसुदेवाद् भवति वसुदेवम्भू ॥ २ ॥

वासुदेवा अमी कृष्णा नव

वसुभिर्दीव्यन्ते वसुदेवास्त एव प्रज्ञायन्ति वासुदेवा अमी पूवाक्षा कृष्णा

मेति ॥

शुक्ला बलास्त्वमी ॥ ३६१ ॥

नव इत्येव अमी वक्ष्यमाणाः, बलमस्त्येषां बलाः, बलद्वैतद्वयो वा । शुक्ला

वर्णनः ॥ ३६१ ॥

अथ तान् स्मरेणाह—

अचलो विजयो भद्र सुप्रमथ सुदर्शन ।

आनन्दो नन्दन पद्मो राम

न चलति सत्त्वादचल , स्थयादचल इव वा ॥ १ ॥ विजयते विजय ॥ २ ॥
भद्रयुक्तत्वाद् भद्र ॥ ३ ॥ शोभना प्रभाऽस्य सुप्रभ ॥ ४ ॥ शाभन दशनमस्य
सत्पान ॥ ५ ॥ आनन्दयात लोऽमानन्दन ॥ ६ ॥ नन्दयति नन्दन ॥ ७ ॥
पद्यते पद्म ॥ ८ ॥ रमत राम । एते च यथाक्रम त्रिपृष्ठादिवासुदेवानामग्रजा
प्रजापत्यादिसभ्रा ॥ ९ ॥

निष्णुद्विपस्त्वमी ॥ ३६२ ॥

अमा वक्ष्यमाणा अग्रघादया विष्णूना त्रिपृष्ठादाना यथाक्रम प्रतिपन्ना ॥ ३६२ ॥

अथ तानाह—

अश्वग्रीवस्तारकश्च मेरुको मधुरेव च ।

निशुम्भबलिप्रह्लादलङ्केशमगधेश्वरा ॥ ३६३ ॥

अस्त्येव ग्रावाऽस्य अश्वग्रीव ॥ १ ॥ तारयति तारक ॥ २ ॥ मा लक्ष्मी
मीरयति मेरुक ॥ ३ ॥ म यते सर्वमसार मधु यस्य कैटभो भ्राता ॥ ४ ॥ निशु
म्भयति शत्रून् निशुम्भ ॥ ५ ॥ बलति प्राणिति बलि ॥ ६ ॥ प्रह्लादते प्रह्लाद
॥ ७ ॥ लङ्काया इशो लङ्कशो रावण ॥ ८ ॥ मगधानामाश्वरो मगधेश्वरो जरास
न्धारय ॥ ९ ॥ ३६३ ॥

उपसंहारमाह—

जिनै सह त्रिपष्टि स्यु शलाकापुरुषा अमी ।

जिनैरुपमादिभिर्ब्रह्मविशल्या साधममा द्वादश चक्रवर्तिन , नव वासुदेवा , नव
बलदेवा नव प्रतिवासुदेवावेति त्रिपष्टि शलाकाभूता शलाकापुरुषा पुरुषेषु जातरेखा
इत्यथ ॥

आदिराज पृथुर्वेन्य

आदिनासौ राज आदिराज ॥ ३ ॥ प्रथते इति पृथु 'अभिप्रथिन्यामृच
रस्य' ॥ (उणा-७३०) ॥ इत्यु ॥ २ ॥ वेनम्यापल वेनि , तत स्थाव ये वेन्य ॥ ३ ॥

मान्धाता युवनाश्वज ॥ ३६४ ॥

मा धारयति मान्धाता इन्द्रो हि जातमानस्यास्य मातुरभावाद् मां धास्यती
त्यभिधायाऽमृतस्त्राणिनामद्गुलिपमु पायितवानिति प्रसिद्धि ॥ १ ॥ युवनाश्वज्जातो
युवनाश्वज ॥ २ ॥ ३६४ ॥

धुन्धुमार कुवलाश्र

धुन्धुमसुर मारमति धुन्धुमार ॥ १ ॥ कुवल कुवलय तद्वर्णा अश्वा अस्य
कुवलाश्र ॥ २ ॥

हरिश्चन्द्रस्त्रिशङ्कुज ।

हरिश्चन्द्र इव आहादकोऽस्य हरिश्चन्द्र , वचस्कादित्वात् साधु ॥ १ ॥ त्रि
शङ्कोजातस्त्रिशङ्कुज ॥ २ ॥

पुरूरवा बौध एल उर्वशीरमणश्च स ॥ ३६५ ॥

पुरू रौति पुरूरवा “ विहायस्तुमनस् ” ॥ (उणा-१७६) ॥ इत्यसि
निपात्यते ॥ १ ॥ बुधस्याय बौध ॥ २ ॥ इलाया अपत्यमैल , शिवादित्वाद् ॥
॥ ३ ॥ उवश्या रमण उवशीरमण ॥ ४ ॥ ३६५ ॥

दौप्यन्तिर्भरत सर्वदम शकुन्तलात्मज ।

दुप्यन्तस्यापत्य दौप्यन्ति ॥ १ ॥ विभर्ति पृथ्वा भरत ॥ २ ॥ सर्वान्
दमयति सव-दम , सवदमनोऽपि ॥ ३ ॥ शकुन्तलाया आत्मज शकुन्तलात्मज ॥ ४ ॥

हैहयस्तु कार्तवीर्यो दो सहस्रभृदर्जुन ॥ ३६६ ॥

हैहयस्यापत्य वृद्ध हैहय ॥ १ ॥ कृतवायस्यापत्य कातवीर्य ‘ ऋषिवृष्णि ’-
॥ ६।१।६१ ॥ इत्यण् ॥ २ ॥ दो सहस्र विभर्ति दो सहस्रभृत् ॥ ३ ॥ अर्जुन
कीर्तिमजुन ‘ यम्यजि ’ ॥ (उणा-२८८) ॥ इत्युन । माधातादयोऽमी लोके
षट् चक्रवर्तित्वेन प्रसिद्धा , यदाहु -

“माधाता धुन्धुमारश्च हरिश्चन्द्र पुरूरवा ।

भरत कातवायश्च षडत चक्रवर्तिन ’ ॥ ४ ॥ ३६६ ॥

कौशल्यानन्दन दाशरथी राम

कौशल्याया नन्दन कौशल्यानन्दन ॥ १ ॥ दशरथस्यापत्य दाशरथि ॥ २ ॥
रमते राम , रामचन्द्रैकदेशो वा रामभद्रोऽपि ॥ ३ ॥

अस्य तु प्रिया ।

वैदेही मैथिली सीता जानकी धरणीसुता ॥ ३६७ ॥

अस्य रामस्य प्रिया भाया विदेहस्य राज्ञोऽपत्य वैदेही ‘ राष्ट्रक्षत्रिया ’
॥ ६।१॥ ११४ ॥ इत्यञ् ॥ १ ॥ मिथिलाया भवा मैथिला ॥ २ ॥ सिनोति
सतात्व सीता “ सुसितनि ” ॥ (उणा-२०३) ॥ इति त , दीपश्च सीता हल
रेखा तद्भवत्वाद् वा ॥ ३ ॥ जनकस्यापत्य जानकी ॥ ४ ॥ धरण्या पथिव्या सुता
धरणीसुता ॥ ५ ॥ ३६७ ॥

रामपुत्रौ कुशलयावेकयोक्त्या कुशीलवौ ।

रामस्य पुत्रौ रामपुत्रौ, कुश कुशयति कुशनिर्मितत्वाद्वा ॥ १ ॥ छुनाति शनून्
लव, द्वावप्येकेन वचसा कुशश्च लवश्च कुशालयौ, राजदन्तादित्वात्साधु ॥ २ ॥

सौमित्रिर्लक्ष्मण

सुमित्राया अपत्य सौमित्रि, बाह्यादित्वादिन् ॥ १ ॥ लक्ष्मणस्त्यस्य ल-
क्ष्मण ॥ २ ॥

वाली वालिरिन्द्रसुतश्च स ॥ ३६८ ॥

वाला सन्त्यस्य वाला ॥ १ ॥ वालयताति वालि “स्वरेभ्य इ” ॥ (उ-
णा-६०६) ॥ २ ॥ इन्द्रस्य सुत इन्द्रसुत, सुग्रीवाप्रजोऽपि ॥ ३ ॥ ३६८ ।

आदित्यसूनु सुग्रीव

आदित्यस्य सूनुरादित्यसूनु ॥ १ ॥ शोभना ग्रीवाऽस्य सुग्राव ॥ २ ॥

हनुमान् वज्ररुक्मट ।

मारुति केशरिसुत आज्ञनेयोऽर्जुनध्वज ॥ ३६९ ॥

हनुस्त्यस्य हनुमान् “घञ्युपमगस्य बहुलम्” ॥ ३ । २ । ८६ ॥ इति
दीर्घत्वे हनुमानपि ॥ १ ॥ वज्रमय कङ्कटोऽस्य वज्रकङ्कट ॥ २ ॥ मारुत
स्यापत्य मारुति ॥ ३ ॥ केशरिण कपे सुत केशरिसुत ॥ ४ ॥ अञ्जनाया
अपत्यमाञ्जनय ॥ ५ ॥ अर्जुनस्य पाथिवस्य ध्वजाऽर्जुनध्वज ॥ ६ ॥ ३६९ ॥

पौलस्त्यो रावणो रक्षो-लङ्केशो दशकन्धर ।

पुलस्तेरपत्य रुद्ध पौलस्त्य, गगादित्वाद् यन् पुलस्त्यस्यापत्यमिति वा
“कपिगृष्णि-” ॥ ६।१।६१ ॥ इत्यण् ॥ १ ॥ विश्रवसोऽपत्य रावण “गन्ध
विश्रवसो विश्लक् च” ॥ ६।१।६५ ॥ इति णे साधु रावयति लोकानिति वा ॥ २ ॥
रक्षसा लङ्कायाऽंशो रक्षश्च, लङ्केश, यौगिकत्वाद् राक्षसेश, लङ्कापति ॥ ३ ॥ ४ ॥
दश कन्धरा अस्य दशकन्धर दशास्य दशशिरो दशकण्ठा अपि ॥ ५ ॥

रावणि शक्रजिद् मेघनादो मन्दोदरीसुत ॥ ३७० ॥

रावणस्यापत्य रावणि ॥ १ ॥ शक्र जितवान् शक्रजित् ॥ २ ॥ मेघसेव
नादोऽस्य मेघनाद ॥ ३ ॥ मन्दोदया सुत मन्दोदरासुत ॥ ४ ॥ ३७० ॥

अजातशत्रु शल्यारिर्धर्मपुत्रो युधिष्ठिर ।

कङ्कोऽजमीढ

न जाता शत्रवोऽस्य अजातशत्रु ॥ १ ॥ शल्यस्य राक्षोऽरि शल्यारि ॥ २ ॥

धुन्धुमार कुवलाश्रय

धुन्धुमुर भारमति धुन्धुमार ॥ १ ॥ कुवल कुवलय तद्वशा अश्रा अस्य
कुवलाश्र ॥ २ ॥

हरिश्चन्द्रस्त्रिशङ्कुज ।

हरिश्चन्द्र इव आहादरोऽस्य हरिश्चन्द्र, वचस्कादित्वात् साधु ॥ १ ॥ त्रि
शङ्कोजातस्त्रिशङ्कुज ॥ २ ॥

पुरूरवा बौध एल उर्वशीरमणश्च स ॥ ३६५ ॥

पुरू रौति पुरूरवा “विहायस्सुमनम्” ॥ (उणा-१७६) ॥ इत्यसि
निपात्यते ॥ १ ॥ धुषस्याय बौध ॥ २ ॥ इलाया अपत्यमैल, शिवादित्वादण्
॥ ३ ॥ उवश्या रमण उवशीरमण ॥ ४ ॥ ३६५ ॥

दौप्यन्तिर्भरत सर्वदम शकुन्तलात्मज ।

दुप्यन्तस्यापत्य दौप्यन्ति ॥ १ ॥ विभर्ति पृथ्वा भरत ॥ २ ॥ सबान्
दमयति सबदम, सर्वदमनोऽपि ॥ ३ ॥ शकुन्तलाया आत्मज शकुन्तलात्मज ॥ ४ ॥

हैहयस्तु कार्तवीर्यो दो सहस्रभृदर्जुन ॥ ३६६ ॥

हैहयस्यापत्य वृद्ध हैहय ॥ १ ॥ कृतवीर्यस्यापत्य कार्तवीर्य ‘ऋषिवाणि’-
॥ ६।१।६१ ॥ इत्यण ॥ २ ॥ दो सहस्र विभर्ति दो सहस्रभृत् ॥ ३ ॥ अजति
कीर्तिमजुन ‘यम्यजि’ ॥ (उणा-२८८) ॥ इत्युन । माधातादयोऽमी लोके
पट् चक्ववर्तित्वेन प्रसिद्धा, यदाहु -

“माधाता धुन्धुमारश्च हरिश्चन्द्र पुरूरवा ।

भरत कातवायश्च षडत चक्रवर्तिनः” ॥ ४ ॥ ३६६ ॥

कौशल्यानन्दन दाशरथी राम

कौशल्याया नन्दन कौशल्यानन्दन ॥ १ ॥ दशरथस्यापत्य दाशरथि ॥ २ ॥
रमते राम, रामचन्द्रैकदेशो वा रामभद्रोऽपि ॥ ३ ॥

अस्य तु मिया ।

वैदेही मैथिली सीता जानकी धरणीसुता ॥ ३६७ ॥

अस्य रामस्य प्रिया भाया विदेहस्य रानोऽपत्य वैदेही राष्ट्रक्षत्रिया”
॥ ६।१ ॥ ११४ ॥ इत्यन् ॥ १ ॥ मिथिलाया भवा मैथिला ॥ २ ॥ सिनोति
सतात्व सीता ‘सुसितनि’ ॥ (उणा-२०३) ॥ इति त, दीघश्च सीता हल
रेखा तद्भवत्वाद् वा ॥ ३ ॥ जनकस्यापत्य जानकी ॥ ४ ॥ धरण्या पृथिव्या सुता
धरणीसुता ॥ ५ ॥ ३६७ ॥

रामपुत्रौ कुशलवावेक्योक्त्या कुशीलवौ ।

रामस्य पुत्रौ रामपुत्रौ, कुश कुस्यति कुशनिर्मितत्वाद्वा ॥ १ ॥ लुनाति शत्रून्
लव, द्वावप्येकेन वचसा कुशश्च लवश्च कुशलवौ, राजदन्तादित्वात्साधु ॥ २ ॥

सौमित्रिर्लक्ष्मण

सुमित्राया अपत्य सौमित्रि, बाह्यादित्वादिन् ॥ १ ॥ लक्ष्मणस्त्यस्य ल-
क्ष्मण ॥ २ ॥

वाली वालिरिन्द्रमुतश्च स ॥ ३६८ ॥

वाला सत्यस्य वाला ॥ १ ॥ वालयताति वालि “स्वरेभ्य इ” ॥ (उ
णा-६०६) ॥ २ ॥ इन्द्रस्य सुत इन्द्रमुत, सुप्रावाप्तजोऽपि ॥ ३ ॥ ३६८ ॥

आदित्यसूनु सुग्रीव

आदित्यस्य सूनुरादित्यसूनु ॥ १ ॥ शोभना ग्रीवाऽस्य सुग्रीव ॥ २ ॥

हनुमान् वज्रकण्ठ ।

मारुति केशरिसुत आज्ञनेयोऽर्जुनध्वज ॥ ३६९ ॥

हनुस्त्यस्य हनुमान् “घञ्युपमगस्य बहुलम्” ॥ ३ । २ । ८६ ॥ इति
दीर्घत्वे हनूमानपि ॥ १ ॥ वज्रमय वङ्कटोऽस्य वज्रकण्ठ ॥ २ ॥ मारुत
स्यापत्य मारुति ॥ ३ ॥ केशरिण कपे सुत केशरिसुत ॥ ४ ॥ अञ्जनाया
अपत्यमाञ्जनेय ॥ ५ ॥ अर्जुनस्य पाथिवस्य ध्वजाऽर्जुनध्वज ॥ ६ ॥ ३६९ ॥

पौलस्त्यो रावणो रक्षो-लङ्केशो दशकन्धर ।

पुलस्त्योरपत्य रुद्र पौलस्त्य, गगादित्वाद् यन्, पुलस्त्यस्यापत्यमिति वा
“ऋपिवृष्णि-” ॥ ६।१।६१ ॥ इत्यण् ॥ १ ॥ विभ्रवसोऽपत्य रावण “णञ्
विभ्रवसो विश्लुक् च” ॥ ६।१।६५ ॥ इति णे साधु, रावयति लोकानिति वा ॥ २ ॥
रक्षसा लङ्कायाऽवेशो रक्षदश, लङ्केश, यौगिष्ठत्वाद् राक्षसेश, लङ्कापति ॥ ३ ॥ ४ ॥
दश कन्धरा अस्य दशकन्धर, दशास्य दशशिरो दशकण्ठा अपि ॥ ५ ॥

रावणि शक्रजिद् मेघनादो मन्दोदरीसुत ॥ ३७० ॥

रावणस्यापत्य रावणि ॥ १ ॥ शक्र जितवान् शक्रजित् ॥ २ ॥ मेघस्यैव
नादोऽस्य मेघनाद ॥ ३ ॥ मन्दोदया सुत मन्दोदरासुत ॥ ४ ॥ ३७० ॥

अजातशत्रु शल्यारिर्धर्मपुत्रो युधिष्ठिर ।

कङ्कोऽजमीढ

न जाता शत्रवोऽस्य अजातशत्रु ॥ १ ॥ शल्यस्य राज्ञोऽरि शल्यारि ॥ २ ॥

धुधुमार कुवलाश्र

धुधुमसुर मारयति धुधुमार ॥ १ ॥ कुवल कुवल्य तद्वण अश्रा अस्य
कुवलाश्र ॥ २ ॥

हरिश्चन्द्रस्त्रिशङ्कुज ।

हरिश्चन्द्र इव आहादकोऽस्य हरिश्चन्द्र , वचस्कादित्वात् साधु ॥ १ ॥ त्रि
शङ्कोर्जातस्त्रिशङ्कुज ॥ २ ॥

पुरूरवा बौध एल उर्वशीरमणश्च स ॥ ३६५ ॥

पुरू रौति पुरूरवा “ विहायस्सुमनस् ” ॥ (उणा-१७६) ॥ इत्यसि
निपात्यते ॥ १ ॥ बुधस्याय बौध ॥ २ ॥ इलाया अपत्यमैल , शिवादित्वादण्
॥ ३ ॥ उवश्या रमण उवशीरमण ॥ ४ ॥ ३६५ ॥

दौप्यन्तिर्भरत सर्वदम शकुन्तलात्मज ।

दुप्यन्तस्यापत्य दौप्यन्ति ॥ १ ॥ विभर्ति पृथ्वा भरत ॥ २ ॥ सर्वान्
दमयति सर्वदम , सर्वदमनोऽपि ॥ ३ ॥ शकुन्तलाया आत्मज शकुन्तलात्मज ॥ ४ ॥

हैहयस्तु कार्तवीर्यो दो सहस्रभृदर्जुन ॥ ३६६ ॥

हैहयस्यापत्य वृद्ध हैहय ॥ १ ॥ कृतवीर्यस्यापत्य कार्तवीर्य ‘ ऋषिवाणि ’-
॥ ६।१।६१ ॥ इत्यण् ॥ २ ॥ दो सहस्र विभर्ति दो सहस्रभृत् ॥ ३ ॥ अञ्जति
कीर्तिमजुन ‘ यम्यजि ’ ॥ (उणा-२८८) ॥ इत्युन । माधातादयोऽमी लोके
पद् चक्रवर्तित्वेन प्रसिद्धा , यदाहु -

“मान्धाता धुधुमारश्च हरिश्चन्द्र पुरूरवा ।

भरत कातवायश्च पडत चक्रवर्तिन ’ ॥ ४ ॥ ३६६ ॥

कौशल्यानन्दन दाशरथी राम

कौशल्याया नन्दन कौशल्यानन्दन ॥ १ ॥ दशरथस्यापत्य दाशरथि ॥ २ ॥
रमते राम , रामचन्द्रैकदेशो वा रामभद्रोऽपि ॥ ३ ॥

अस्य तु प्रिया ।

वैदेही मैथिली सीता जानकी धरणीसुता ॥ ३६७ ॥

अस्य रामस्य प्रिया भाया विदेहस्य राज्ञोऽपत्य वैदेही राष्ट्रक्षत्रिया ”
॥ ६।१॥ ११४ ॥ इत्यञ् ॥ १ ॥ मिथिलाया भवा मैथिला ॥ २ ॥ सिनोति
सतात्व सीता ‘ सुसितनि ’ ॥ (उणा-२०३) ॥ इति स , दीघश्च सीता हल
रेखा तद्भवत्वाद् वा ॥ ३ ॥ जनकस्यापत्य जानकी ॥ ४ ॥ धरण्या पृथिव्या सुता
धरणीसुता ॥ ५ ॥ ३६६ ॥

प्रथिवस्तु सहदेवो नकुलस्तन्तिपालः ।

भाद्रेयाविमौ, कौन्तेया भीमाजुनयुधिष्ठिरा ॥

द्वयेऽपि पाण्डवेया स्यु पाण्डवा पाण्डवायना ॥

तस्य गाण्डीव गाण्डिव धनु ।

तस्याजुनस्य धनुगाण्डीवम्, गाण्डी धनुष्पव साऽस्त्यस्य गाण्डीवम्, गाण्डिर
स्त्यस्य गाण्डिवम् मण्यादित्वाद् व, पुष्पावलिङ्गावेतौ ॥ १ ॥ २ ॥

पाञ्चाली द्रौपदी कृष्णा सैरन्ध्री नित्ययौवना ॥ ३७४ ॥

वेदिजा याज्ञसेनी च

पञ्चालस्य राज्ञोऽपत्य पाञ्चाली “राप्सूत्रिया” ॥ ६११११४ ॥ इत्यञ्
॥ १ ॥ द्वपदस्य राज्ञोऽपत्य द्रौपदी ॥ २ ॥ कथति मन कृष्णा, वर्णेन वा ॥ ३ ॥
विराट्पृष्ठे सैरन्ध्रीर्ममकारित्वासैरन्ध्री ॥ ४ ॥ नित्य यौवनमस्या नित्ययौवना
॥ ५ ॥ ३७४ ॥ यज्ञवेदेर्जाता वेदिजा ॥ ६ ॥ यज्ञसेनस्यापत्य याज्ञसेनी ॥ ७ ॥

कर्णश्चम्पाधिपोऽङ्गराट् ।

राधा-सूता-ऽर्कतनय

किरिति शत्रूनिर्ति कर्ण ॥ १ ॥ चम्पाया नगया अधिप चम्पाविप ॥ २ ॥
अङ्गानां जनपदस्य राजा अङ्गराट् ॥ ३ ॥ राधाया, सूतस्य अर्कस्य च तनयो राधात
नय, सूततनय अस्तनय, योगिकत्वाद् राधेय इत्यादय ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

कालवृष्ट तु तद्धनु ॥ ३७५ ॥

तस्य कणस्य धनु, काल वृष्टेऽस्य कालवृष्टम् ॥ १ ॥ ३७५ ॥

श्रेणिकस्तु भम्भासार

श्रेणी कायति श्रेणिको मगधेश्वर ॥ १ ॥ भम्भा जयदकैव सारमस्य भम्भा
सार ॥ २ ॥

हाल स्यात् सातवाहन ।

हलत्यरातिहृदय हाल, ज्वलादित्वाण्ण ॥ १ ॥ सात दत्तसुख वाहनमस्य सातवा
हन, सालवाहनोऽपि ॥ २ ॥

कुमारपालश्चौलुक्क्यो राजर्षि परमार्हत ॥ ३७६ ॥

मृतस्वमोक्षा धर्मात्मा मारिव्यसनवारक ।

कुमारान् शिक्षन्निव प्रजा पालयतीति कुमारपाल, मयूरव्यसनादित्वात् समासे
साधु कु पृथ्वा मा लक्ष्मीं च अरमत्यर्थं पालयति वा कुमारपाल ॥ १ ॥ चुड

धर्मस्य पुत्रो धर्मपुत्र ॥ ३ ॥ युधि स्थिरो युधिष्ठिर “गत्रियुधे ” ॥२॥३॥२५॥
इति पत्वम्, सप्तम्यलृ च ॥४॥ वङ्गो ब्राह्मणलिङ्गत्वात् यद्वाङ्ग -“कृनान्ते लोह
पृष्ठे च वङ्गो ब्राह्मणलिङ्गिनि” । युधिष्ठिरो हि ब्राह्मण-छद्मना विराटावासेऽवात्मात्,
इति ॥ ५ ॥ अजाश्रिवापिका यवा मीटा अनेन अजमाड ॥ ६ ॥

भीमस्तु मरुत्पुत्रो वृकोदर ॥ ३७१ ॥

किर्मरि कीचक वक्र-हिडिम्बाना निसूदन ।

विभ्यत्यस्मादिति भीम ॥ १ ॥ मरुतो वातस्य पुत्रो मरुपुत्र ॥ २ ॥
वृको भामजठराग्नि स उदरेऽस्य वृकोदर ॥३॥३७१॥ । करति किर्मरि “जम्बा
राभार” ॥ (उणा-४०२) ॥ इति इरे निपात्यते । कच्यते वध्यते भामेन काचक
‘काचरुपेचक’ ॥ (उणा-३३) ॥ इत्यके निपात्यते । वक्र इव शाठघन वक्र
हिण्डते वनमध्ये हिडिम्ब “हिडिविले किम्बो नलुक् च” ॥ (उणा-३२४) ॥
इति साधु । तेषां निसूदन किर्मरिनिसूदन कीचकनिसूदन, वृकनिसूदन, हिडि
म्बनिसूदन यौगिकत्वात् किर्मरारिरित्यादयोऽपि ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

अर्जुन फाल्गुन पार्थ सव्यसाची धनञ्जय ॥ ३७२ ॥

राधावेधी किरीटचैन्द्रिजिष्णु श्वेतहयो नर ।

बृहन्नटो गुडाकेश सुभद्रेश कपिध्वज ॥ ३७३ ॥

वीभत्सु कर्णजित्

अजति कीर्तिमजुन ॥ १ ॥ फलति फल्गुन “फलेगाऽन्त-व” ॥ (उणा-
२९१) ॥ इत्युन, प्रज्ञादित्वात्स्वार्थेऽणि फाल्गुन फल्गु योजात इति वा ॥ २ ॥
पृथाया कुत्सा अय पार्थ ॥ ३ ॥ सव्येनापि सचते बाणान् वपति सव्यसाची
॥४॥ धन गोधन विराटनगरे कौरवेभ्यो जयति धनञ्जय ‘मृवृजि’ ॥५॥११११२॥
इति स ॥ ५ ॥ ३७२ ॥ राधा वेभ्यविशेष वेधयति राधावेधा ॥ ६ ॥ किरीट
मस्त्यस्य किरीटी ॥ ७ ॥ इन्द्रस्याप-यमैन्द्रि ॥ ८ ॥ जयनशालो जिष्णु ॥ ९ ॥
श्वेता हया अस्य श्वेतहय ॥ १० ॥ नणाति नर ॥ ११ ॥ बृहश्चासौ नटश्च
बृहन्नट विराटगृहे छद्मना नाट्याचार्योऽसावभूदिति प्रसिद्धि ॥ १२ ॥ गुण
शुटिका तदाकारा केशा अस्य गुडाकेश ॥ १३ ॥ सुभद्राया इश पति सुभद्रेश
॥१४॥ कपिध्वजाऽस्य कपिध्वज ॥ १५ ॥ ३७३ ॥ वीभत्सु वीभत्स, वीभ
त्सुरपि ॥१६॥ कर्ण जितवान् कर्णजित्, यौगिकत्वात् कर्णारिरित्यादयोऽपि ॥१७॥

शेषवान्—

अजुने विजयविजयोधी चित्राङ्गसूदन ।

योगी धन्वी कृष्णपद्मो नदिचोपस्तु तद्वय ॥

प्रथिवस्तु सहदेवो नकुलस्तन्तिपालः ।

माद्रेयाविमौ, कान्तेया भीमाजुनयुधिष्ठिरा ॥

द्वयेऽपि पाण्डवेया स्यु पाण्डवा पाण्डवायना ॥

तस्य गाण्डीव गाण्डिव धनु ।

तस्याजुनस्य धनुगाण्डीवम्, गाण्डी धनुर्ष्व साऽस्त्यस्य गाण्डीवम्, गाण्डिव
स्त्यस्य गाण्डिवम् मण्यादित्वाद् व, पुष्पावलिक्रवैर्ता ॥ १ ॥ २ ॥

पाञ्चाली द्रौपदी कृष्णा सैरन्ध्री नित्ययौवना ॥ ३७४ ॥

वेदिजा याज्ञसेनी च

पञ्चालस्य राज्ञोऽपत्य पाञ्चाली “राष्ट्रक्षत्रिया” ॥ ६११११४ ॥ इत्यज
॥ १ ॥ द्रुपदस्य राज्ञोऽपत्य द्रौपदी ॥ २ ॥ कपति मन कृष्णा, वणन वा ॥ ३ ॥
विराट्पुत्रे सैरन्ध्रार्जुनकारित्वात्सैरन्ध्री ॥ ४ ॥ नित्य यौवनमस्या नित्ययौवना
॥ ५ ॥ ३७४ ॥ यज्ञवेदेर्जाता वेदिजा ॥ ६ ॥ यज्ञसेनस्यापत्य याज्ञसेनी ॥ ७ ॥

कर्णश्चम्पाधिपोऽङ्गराट् ।

राधा-सूता-ऽर्कतनय

किरिति शत्रूनिर्ति कर्ण ॥ १ ॥ चम्पाया नगर्या अधिप चम्पाधिप ॥ २ ॥
अङ्गानां जनपदस्य राजा अङ्गराट् ॥ ३ ॥ राधाया, सूतस्य अर्कस्य च तनयो राधात
नय, सूततनय, अर्कतनय, योगिकत्वाद् राधेय इत्यादय ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

कालपृष्ठ तु तद्धनु ॥ ३७५ ॥

तस्य कर्णस्य धनु, काल पृष्ठेऽस्य कालपृष्ठम् ॥ १ ॥ ३७५ ॥

श्रेणिकस्तु भम्भासार

श्रेणी कायति श्रेणिको मगधेश्वर ॥ १ ॥ भम्भा जयदकैव सारमस्य भम्भा
सार ॥ २ ॥

हाल स्यात् सातवाहन ।

हल्यरातिहृदय हाल ज्वलादित्वाण्ण ॥ १ ॥ सात दत्तसुख वाहनमस्य सातवा
हन, सालवाहनोऽपि ॥ २ ॥

कुमारपालश्चौलुख्यो राजर्षि परमार्हत ॥ ३७६ ॥

मृतस्वमोक्ता धर्मात्मा मारिव्यसनवारक ।

कुमारान् शिक्षूनिव प्रजा पालयतीति कुमारपाल, मयूरव्यसनादित्वात् समावे
साधु, कु पृथ्वी मा ल्भनी च अरमत्यर्थ पालयति वा कुमारपाल ॥ १ ॥ जुष्ट
३७

कस्यापत्य चैल्लभ्य , गगादित्वाद यन् चुञ्जे भवन्नुत्स्यस्तम्यामिति वा ॥२॥
 रान्ते सप्तादराज्येति राजा क्षमादिगुणधारणादपि , राजा चासौ ऋषिश्च राजर्षि
 ॥३॥ अहन् देवताऽस्य आहत परम क्षमादिगुणधारणात् , स चासावाहृतश्च परमार्हत
 ॥४॥ ३७६ ॥ मृतस्य स्व मृतस्व त्विर्विराद्रविण तद् मुच्यति न शृङ्गाति मृतस्वमोक्षा
 ॥५॥ अहिंसादिलक्षणो धर्म एव आत्माऽस्य धर्मात्मा ॥ ६ ॥ मारि प्राणिवध
 व्यसनानि मृगयाधूतमद्यपानादीनि च सवथा लोके वारयति निषेधयति मारिवारक ,
 व्यसनवारक ॥ ७ ॥

राजवीजी राजवश्य

राजवीजमस्त्यस्य राजवीजा ॥ १ ॥ राजवशे साधु राजवश्य ॥ २ ॥

वीज्यवश्यौ तु वशजे ॥ ३७७ ॥

वजि साधुवीज्य , यथा सूर्यवीज्यो राम ॥ १ ॥ वशे साधु , भवो वा
 वश्य ॥ २ ॥ ३७७ ॥

स्वाम्यमात्य सुहृत्कोशो राष्ट्रदुर्गजलानि च ।

राज्याङ्गानि प्रकृतय

स्वामी राजा, अमात्यो मन्त्री, सुहृद् मित्रम् कोशो भाण्डागार राष्ट्र जनपद ,
 दुर्ग कोट , बल सैन्यम् एतानि सप्त राज्यस्याङ्गान्यारम्भकाणि राज्याङ्गानि , प्रक्रियत
 आभिरिति प्रकृतय ॥ १ ॥

पौराणा श्रेणयोऽपि च ॥ ३७८ ॥

एफ्मुग्य सजातीयसमूह श्रेणि , प्रकृतयो राज्याङ्गानात्येव , यत्काल्य -
 “अमात्याद्याश्च पौराश्च सद्भि प्रकृतय स्मृता ” इति ॥ ३७८ ॥

तन्त्र स्वराष्ट्रचिन्ता स्यात्

तन्यते तत्र ‘हुयामा-’ ॥ (उणा-४५१) ॥ इति त्र , तन्यते वा , स्व
 राष्ट्रस्य रक्षणपोषणादिका चिन्ता ॥ १ ॥

आवापस्त्वरिचिन्तनम् ।

आ उप्यते आवाप सध्यादिपाहुण्येन परमण्डलचिन्ता ॥ १ ॥

परिस्वन्द परिकर परिवार परिग्रह ॥ ३७९ ॥

परिच्छद परिवर्हस्तन्त्रोपकरणे अपि ।

परिस्वन्दते परिस्वन्द ॥ १ ॥ परिकीयत, परिकरोति वा परिकर ॥ १ ॥
 परिवार्यतेऽनेन परिवारयति वा परिवार ॥ ३ ॥ परिगृह्यते परिग्रह ॥ ४ ॥ ३७९ ॥
 परितः दृष्टायननेन परिच्छद “ पुनान्ति- ॥ ५।३।१३० ॥ इति धे “ एकोप

सगस्य-” ॥ ४।२।३४ ॥ इति हस्त ॥ ॥ ५ ॥ परिवहति वधते, परिवहते प्राधा
न्य भजति, दिनस्ति वा, परिवहल्युद्यच्छते वाऽनेन परिवह परिवहणमपि ॥ ६ ॥
तन्यते तत्रम् ॥ ७ ॥ उपक्रियतेऽनेनोपकरणम्, परिजनोऽपि ॥ ८ ॥

राजशय्या महाशय्या

राज्ञ शय्या राजशय्या ॥ १ ॥ महता चामौ शय्या च महाशय्या ॥ २ ॥

भद्रासन नृपासनम् ॥ ३८० ॥

भद्रस्यासन, भद्र रूपादिमय वा आमन भद्रासनम् ॥ १ ॥ ३८० ॥

सिंहासन तु तद्वैम

तद् नृपासन हेम्नो विहारो हैमम्, हेमादित्वादप्, सिंहोपलक्षितमासन
सिंहासनम् ॥ १ ॥

छत्रमातपवारणम् ।

छाद्यतेऽनेन छत्र त्रिलिङ्ग “त्रद्” ॥ (उणा-४४६) ॥ इति त्रद् “ छदे
रिस्मन्-” ॥ ४ । २ । ३३ ॥ इति द्विस्व ॥ १ ॥ आतपो वायतेऽनेन आतपवार
णम्, आतपत्रोष्णवारणादयोऽपि ॥ २ ॥

शेषश्चान्न- राज्ञश्छत्रे नृपलक्ष्म ॥

चामर बालव्यजन रोमगुच्छ प्रकीर्णकम् ॥ ३८१ ॥

चमया इद चामरम् ॥ १ ॥ बालाना व्यजन बालव्यजनम् ॥ २ ॥ रोम्णा
गुच्छो रोमगुच्छ ॥ ३ ॥ प्रकायते विक्षिप्यते प्रकीर्णकम् ॥ ४ ॥ ३८१ ॥
शेषश्चात्र- चमर स्यात्तु चामरे ॥

स्थगी ताम्बूलकरङ्क

स्थग्यतेऽनया स्थगी ॥ १ ॥ ताम्बूलस्य करङ्क स्थान ताम्बूलकरङ्क ॥ २ ॥

भृङ्गार कनकालुका ।

त्रियते भृङ्गार “द्वारभृङ्गार-” ॥ (उणा-४११) ॥ इत्यारे निपात्यते ॥ १ ॥
कनकस्याल्ल कनकाल्ल, के कनकालुका ॥ २ ॥

भद्रकुम्भ पूर्णकुम्भ

भद्रार्थ, भद्रार्थो वा कुम्भो भद्रकुम्भ ॥ १ ॥ पूणश्चासौ कुम्भश्च पूणकुम्भ ॥ २ ॥

पादपीठ पदासनम् ॥ ३८२ ॥

पादयो पीठ पादपाठम् ॥ १ ॥ पदयोरासन पदासनम् ॥ २ ॥ ३८२ ॥

अमात्य सचिवो मन्त्री धीसर सामवायिक ।

कस्यापत्य चोलुक्य , गगादित्वाद यत् जुडुके भवदनुडुम्यस्तम्यायमिति वा ॥२॥
 राजते सप्ताण्यराज्यनेति राजा, क्षमादिगुणधारणादपि , राजा चासौ ऋषिश्च राजर्षि
 ॥३॥ अहन् देवताऽस्य आहृत परम क्षमादिगुणधारणात् , स चासावार्हतश्च परमाहृत
 ॥४॥ ३७६ ॥ मृतस्य स्व मृतस्य निर्वाणविण तद् भुञ्जति न गृह्णाति मृतस्वमोक्ता
 ॥५॥ अहिंसादिलक्षणो धर्म एव आत्माऽस्य धर्मात्मा ॥ ६ ॥ मारिं प्राणिवध
 व्यसनानि मृगयाद्युतमद्यपानादीनि च सवधा लोके वारयति निषेधयति मारिवारक ,
 व्यसनवारक ॥ ७ ॥

राजवीजी राजवश्य

राजवीजमस्त्यस्य राजवीजा ॥ १ ॥ राजवशे साधु राजवश्य ॥ २ ॥

वीज्यवश्यौ तु वशजे ॥ ३७७ ॥

वशजे साधुवीज्य , यथा सूर्यवीज्यो राम ॥ १ ॥ वशे साधु , भवो वा
 वश्य ॥ २ ॥ ३७७ ॥

स्वाम्यमात्य सुहृत्कोशो राष्ट्रदुर्गबलानि च ।

राज्याङ्गानि प्रकृतय

स्वामी राजा, अमात्यो मन्त्री, सुहृद् मित्रम् कोशो भाण्डागार राष्ट्र जनपद ,
 दुर्ग कोट , बलसैन्यम् एतानि सप्त राज्यस्याङ्गान्यारम्भकाणि राज्याङ्गानि, प्रक्रियत
 आभिरिति प्रकृतय ॥ १ ॥

पौराणा श्रेणयोऽपि च ॥ ३७८ ॥

एकमुच्य सप्तातीयसमूह श्रेणि , प्रकृतयो राज्याङ्गानां लेख , यत्काल्य -
 “अमात्याद्याव पौराश्च सद्भि प्रकृतय स्मृता ” इति ॥ ३७८ ॥

तन्त्र स्वराष्ट्रचिन्ता स्यात्

तत्र्यते तन्त्र हुयामा- ” ॥ (उणा-४५१) ॥ इति त्र , तत्र्यते वा, स्व
 राष्ट्रस्य रक्षणपोषणादिका चिन्ता ॥ १ ॥

आवापस्त्वरिचिन्तनम् ।

आ उप्यते आवाप सध्यादिपाङ्गुष्येन परमण्डलचिन्ता ॥ १ ॥-

परिस्थन्द परिकर परिवार परिग्रह ॥ ३७९ ॥

परिच्छद परिवर्हस्तन्त्रोपकरणे अपि ।

परिस्थन्दते परिस्थन्द ॥ १ ॥ परिकीयते, परिकरोति वा परिकर ॥ १ ॥
 परिवार्यतेऽनेन परिवारयति वा परिवार ॥ ३ ॥ परिग्रह्यते परिग्रह ॥ ४ ॥ ३७९ ॥
 परितच्छाद्यनऽनेन परिच्छद “ पुनामि- ” ॥ ५।३।१३० ॥ इति धे ‘ एकोप

सगम्य-” ॥ ४।२।३४ ॥ इति हस्य ॥ ॥ ५ ॥ परिवहति वधते, परिवर्हते प्राधान्य भजति, दिनस्ति वा, परिवहत्युद्यच्छते वाऽनेन परिवह परिवहणमपि ॥ ६ ॥ तन्यते तत्रम् ॥ ७ ॥ उपक्रियतेऽनेनोपकरणम्, परिजनोऽपि ॥ ८ ॥

राजशय्या महाशय्या

राज्ञ शय्या राजशय्या ॥ १ ॥ महता चासौ शय्या च महाशय्या ॥ २ ॥

भद्रासन नृपासनम् ॥ ३८० ॥

भद्रस्यासन, भद्र रूप्यादिमय वा आमन भद्रासनम् ॥ १ ॥ ३८० ॥

सिंहासन तु तद्वैम

तद् नृपासन हेम्नो विमारो हैमम्, हेमादित्वादन्, सिंहोपलक्षितमासनं सिंहासनम् ॥ १ ॥

छत्रमातपवारणम् ।

छायतेऽनेन छत्रं त्रिलिङ्ग “त्रद्” ॥ (उणा-४४६) ॥ इति त्रद् “छदे रिस्मन्-” ॥ ४ । २ । ३३ ॥ इति ह्रस्व ॥ १ ॥ आतपो वायतेऽनेन आतपवारणम्, आतपत्रोष्णवारणादयोऽपि ॥ २ ॥

शेषश्चात्र- रात्ररक्षत्रे नृपलक्ष्म ॥

चामरं बालव्यजनं रोमगुच्छं प्रकीर्णकम् ॥ ३८१ ॥

चमर्या इदं चामरम् ॥ १ ॥ बालानां व्यजनं बालव्यजनम् ॥ २ ॥ रोम्णा गुच्छो रोमगुच्छः ॥ ३ ॥ प्रकायते विक्षिप्यते प्रकीर्णकम् ॥ ४ ॥ ३८१ ॥

शेषश्चात्र- चमरं स्यात्तु चामरे ॥

स्थगी ताम्बूलकरङ्क

स्थग्यतेऽनया स्थगी ॥ १ ॥ ताम्बूलस्य करङ्कं स्थानं ताम्बूलकरङ्कं ॥ २ ॥

भृङ्गारं कनकालुका ।

भ्रियते भृङ्गारं “द्वारभृङ्गार-” ॥ (उणा-४११) ॥ इत्यारे निपात्यते ॥ १ ॥ कनकस्यालू कनकालू, के कनकालुका ॥ २ ॥

भद्रकुम्भं पूर्णकुम्भं

भद्रार्थं, भद्राथा वा कुम्भो भद्रकुम्भः ॥ १ ॥ पूर्णश्चासौ कुम्भश्च पूर्णकुम्भः ॥ २ ॥

पादपीठं पदासनम् ॥ ३८२ ॥

पादयोः पीठं पादपीठम् ॥ १ ॥ पदयोरसनं पदासनम् ॥ २ ॥ ३८२ ॥

अमात्यं सचिवो मन्त्री धीसखः सामवायिकः ।

कस्यापत्यं चालुष्यं, गगादित्वाद् यद् चुउके भवश्चुलुम्यन्मयायमिति वा ॥२॥
 राजते सप्ताङ्गराज्यनेति राजा क्षमादिगुणधारणात्पि, राजा चासौ ऋषिश्च राजर्षिः
 ॥३॥ अहन् देवताऽस्य आहृत, परम क्षमादिगुणधारणात्, स चासावार्हतश्च परमाहृत
 ॥४॥ ३७६ ॥ मृतस्य स्व मृतस्य निर्वीराद्रविण तद् मुच्यति न गृह्णाति मृतस्वमोक्ता
 ॥५॥ अहिंसादिलक्षणो धर्मः स एव आत्माऽस्य धर्मात्मा ॥ ६ ॥ मारिं प्राणिवध
 ध्यसन्नि मृगयाद्युतमद्यपानादीनि च सवधा लोके वारयति निषेधयति मारिवारक,
 व्यसनवारक ॥ ७ ॥

राजवीजी राजवश्य

राजवीजमस्त्यस्य राजवीजी ॥ १ ॥ राजवशे साधु राजवश्य ॥ २ ॥

वीज्यवश्यौ तु वशजे ॥ ३७७ ॥

वीजे साधुवीज्य, यथा सूयवीज्यो राम ॥ १ ॥ वश साधु, भवो वा
 वश्य ॥ २ ॥ ३७७ ॥

स्वाम्यमात्यं सुहृत्कोशो राष्ट्रदुर्गमलानि च ।

राज्याङ्गानि प्रकृतयः

स्वामी राजा, अमात्यो मन्त्री, सुहृद् मित्रम् कोशो भाण्डागार राष्ट्र जनपद,
 दुर्ग कोट, बल सैन्यम् एतानि सप्त राज्यस्याङ्गान्यारम्भभाणि राज्याङ्गानि, प्रकियत
 आभिरिति प्रकृतयः ॥ १ ॥

पौराणां श्रेणयोऽपि च ॥ ३७८ ॥

एकमुख्य सजातीयसमूह श्रेणि प्रकृतयो राज्याङ्गानां लेख, यत्काल -
 “अमात्याद्यान् पौराश्च सद्भिः प्रकृतयः स्मृता इति ॥ ३७८ ॥

तन्त्रं स्वराष्ट्रचिन्ता स्यात्

तन्त्र्यते तत्र हुयामा- ” ॥ (उणा-४५१) ॥ इति त्र, तन्त्र्यते वा, स्व
 राष्ट्रस्य रक्षणपोषणादिका चिन्ता ॥ १ ॥

आवापस्त्वरिचिन्तनम् ।

आ उप्यने आवाप सध्यादिपाङ्गुण्येन परमण्डलचिन्ता ॥ १ ॥

परिस्यन्द परिकर परिवार परिग्रह ॥ ३७९ ॥

परिच्छद परिवर्हस्तन्त्रोपकरणे अपि ।

परिस्यन्दते परिस्यन्द ॥ १ ॥ परिकीयत, परिकरोति वा परिकर ॥ १ ॥
 परिवायतेऽनेन परिवारयति वा परिवार ॥ ३ ॥ परिगृह्यते परिग्रह ॥ ४ ॥ ३७९ ॥
 परितःस्थायतऽनेन परिच्छद “ पुनामि- ” ॥ ५।३।१३० ॥ इति घ ‘ एकोप

रक्षिवर्गेऽनीकस्थ स्यात्

रक्षाल्यवदय रक्षिणोऽङ्गरक्षमास्तेषा वर्गो वृन्द रक्षिवगस्तत्र, अनीकेन तिष्ठ
त्यनीकस्थ ॥ १ ॥

अध्यक्षाधिकृतौ समौ ।

अधिकृतोऽक्षेष्वायमुखेऽध्यक्ष, आयमध्यक्षोति ध्याप्नोति वा अधिमान्यक्षी
णीन्द्रियाण्यस्य वा ॥ १ ॥ अधिप्रियते उपरि नियुज्यते स्म अधिकृत ॥ २ ॥

पौरोगव सूदाध्यक्ष

पुरो गौजलमस्स्या पुरोगू रसवती, तस्यामयमध्यक्ष पौरोगव ॥ १ ॥ सूदा-
नामध्यक्ष सूदाध्यक्ष ॥ २ ॥

सूदस्त्वौदनिको गुण ॥ ३८६ ॥

भक्तकार सूपकार सूपारालिक्रवल्लवा ।

सूदयति तदुलान् सूद ॥ १ ॥ ओदने नियुक्त औदनिक “तत्र नियुक्ते”
॥ ६।४।७४ ॥ इतीकण् ओदने साधुरिति वा कयादित्वादिकण्, ओदनाय शक्त
इति वा “तस्मै योगादे-” ॥ ६।४।९४ ॥ इतीकण् ॥ २ ॥ गुणयति गुण ॥ ३ ॥
३८६ ॥ भक्त करोति भक्तकार ॥ ४ ॥ सूप करोति सूपकार ॥ ५ ॥ सुनोत्यत्र सूप
“युमुकु-” ॥ (उणा-२९७) ॥ इति प, ऊत्व च ॥ ६ ॥ आराल शिल्पमस्यारालिक्र-
“शिल्पम्” ॥ ६।४।५७ ॥ इतीकण् ॥ ७ ॥ वल्लते सवृणोति वल्ल “वटिवटि”
॥ (उणा-५१५) ॥ इत्यव ॥ ८ ॥

भौरिक कनकाध्यक्ष

भूरिणि हेत्रि नियुक्तो भौरिक ॥ १ ॥ कनकस्याध्यक्ष कनकाध्यक्ष ॥ २ ॥
हिरण्ये नियुक्तो निरुक्ताद् हौरिक इत्यन्ये ॥

रूप्याध्यक्षस्तु नैष्किक ॥ ३८७ ॥

रूपमाहतमस्य रूप्य दीनारादि तस्याध्यक्षो रूप्याध्यक्ष ॥ १ ॥ निष्के दीना-
रादौ नियुक्तो नैष्किक, टङ्कपतिरपि ॥ २ ॥ ३८७ ॥

स्थानाध्यक्ष स्थानिक स्यात्

सयनस्य पञ्चाना दशाना वा ग्रामाणा रक्षानियुक्तोऽध्यक्ष स्थानाध्यक्ष ॥ १ ॥
स्थाने नियुक्त स्थानिक ॥ २ ॥

शुल्काध्यक्षस्तु शौल्किक ।

शुल्कस्याध्यक्ष शुल्काध्यक्ष ॥ १ ॥ शुल्के नियुक्त शौल्किक ॥ २ ॥

शुल्कस्तु घट्टादिदेय

अमा सह, समीपे वा भवोऽमात्य “वेदामात्रतस-” ॥ ६ । ३ । १६ ॥
 इति स्यच्, अमा सह अतताति वा ॥ १ ॥ मन्त्रे धिया समर्वति सचिव “पलि
 सयेरिव” ॥ (उणा-५२२) ॥ २ ॥ मन्त्र कतयावधारणमस्त्यस्य मन्त्री ॥ ३ ॥
 धिया सखा धामस्य “राजन्सखे” ॥ ७ । ३ । १०६ ॥ इत्यत्समासान्त, बुद्धि
 सहायाऽपि ॥ ४ ॥ समवायेन चरति सामवायिक ॥ ५ ॥

नियोगी कर्मसचिव आयुक्तो व्यापृतश्च स ॥ ३८३ ॥

नियोगोऽस्त्यस्य नियोगा ॥ १ ॥ कमसु सचिव कमसचिव, कमसहाय ॥ २ ॥
 आयुज्यते स्म आयुक्त ॥ ३ ॥ व्याप्रियते स्म व्यापृत ॥ ४ ॥ ३८३ ॥

द्रष्टा तु व्यवहाराणां प्राड्विवाकोऽक्षदर्शक ।

द्रष्टा निर्णेता व्यवहाराणां ऋणादानादिन्यायानां, पृच्छनाखेवशाल प्राट्
 “दियुद्द-” ॥ ५ । २ । ८३ ॥ इति किपि निपात्यते, प्राट् चासौ विविधवाकश्च
 प्राड्विवाक् ॥ १ ॥ अक्षान् व्यवहारान् पश्यति अक्षदर्शक ॥ २ ॥

शेषश्चात्र- स्याद् न्यायद्रष्टरि स्थेय ॥

महामात्रा प्रधानानि

महती मात्रा परिच्छद एषा महामात्रा ॥ १ ॥ प्रधीयते एष्विति प्रधानानि
 अमात्यपुरोहितसेनापत्यादय, आविष्टलिङ्गोऽयम् ॥ २ ॥

पुरोधास्तु पुरोहित ॥ ३८४ ॥

सौवस्तिक

पुरोधीयते पुरोधी “वय पय पूरोरेतोभ्यो धाम” ॥ (उणा-९७४)
 इत्यस् ॥ १ ॥ पुरोधायते हिनोति स्म पुरोहित ॥ २ ॥ ३८४ ॥ स्वस्ताति ब्रूते
 सौवस्तिक, प्रभूतादित्वादिकणि द्वारादित्वादौकारागम ॥ ३ ॥

अथ द्वारस्थ क्षत्ता स्याद् द्वारपालक ।

दौवारिक प्रतीहारो वेज्युत्सारकदण्डिन ॥ ३८५ ॥

द्वारे तिष्ठतीति द्वारस्थ स्थापान्नात्र -’ ॥ ५ । १ । १४२ ॥ इति क,
 द्वा स्थद्वास्थितावपि ॥ १ ॥ क्षद सौत्र, क्षवति सत्र्णोति द्वार क्षत्ता ‘त्वष्टक्षतृ-’
 ॥ (उणा-८६५) ॥ इति वृ ॥ २ ॥ द्वार पालयति द्वारपाल, के द्वारपालक ॥ ३ ॥
 द्वारे नियुक्ता दौवारिक तत्र नियुक्ते ॥ ६ । ४ । ७४ ॥ इतीकणि द्वारा
 दिवादौकारागम ॥ ४ ॥ प्रतिह्रियते बायतऽनेन प्रतिहार ‘घञ्युपसगस्य-’ ॥
 ३ । २ । ८६ ॥ इति दाघत्वे प्रतीहार ॥ ५ ॥ वेत्र दण्डोऽस्त्यस्य वेत्री, वेत्रधरोऽपि
 ॥ ६ ॥ उत्सारयत्युत्सारक ॥ ७ ॥ दण्डोऽस्त्यस्य दण्डी ॥ ८ ॥ ३८५ ॥

शेषश्चात्र- द्वा स्थे द्वा स्थितदर्शक ॥

रक्षिर्गोऽनीकस्थ स्यात्

रक्षत्यवश्य रक्षिणोऽह्वरक्षमास्तेषा वर्गो वृन्द रक्षिवगस्तत्र, अनीकेन तिष्ठ
त्यनीकस्थ ॥ १ ॥

अध्यक्षाधिकृतौ समौ ।

अधिकृतोऽक्षेप्यायमुखेष्वध्यक्ष, आयमध्यक्षोति व्याप्नोति वा अधिकान्यक्षी
णीन्द्रियाभ्यस्य वा ॥ १ ॥ अधिक्रियते उपरि नियुज्यते स्म अधिकृत ॥ २ ॥

पौरोगव सूदाध्यक्ष

पुरो गौजलमस्स्या पुरोगू रसवती, तस्यामयमध्यक्ष पौरोगव ॥ १ ॥ सूदा-
नामध्यक्ष सूदाध्यक्ष ॥ २ ॥

सूदस्त्वौदनिको गुण ॥ ३८६ ॥

भक्तकार सूपकार सूपारालिकवल्लवा ।

सूदयति तदुलान् सूद ॥ १ ॥ ओदने नियुक्त औदनिक “तत्र नियुक्ते”
॥ ६।४।७४ ॥ इतीकण्, ओदने साधुरिति वा, कथादित्वादिकण् ओदनाय शक्त
इति वा “तस्मै योगादे-” ॥ ६।४।९४ ॥ इतीकण् ॥ २ ॥ गुणयति गुण ॥ ३ ॥
३८६ ॥ भक्त करोति भक्तकार ॥ ४ ॥ सूप करोति सूपकार ॥ ५ ॥ सुनोत्यत्र सूप
‘युमुकु-’ ॥ (उणा-२९७) ॥ इति प, ऊत्व च ॥ ६ ॥ आराल शित्पमस्यारालिक-
“शित्पम्” ॥ ६।४।५७ ॥ इतीकण् ॥ ७ ॥ वल्लते सवृणोति वल्लव ‘वडिबटि-’
॥ (उणा-५१५) ॥ इत्यव ॥ ८ ॥

भौरिक कनकाध्यक्ष

भूरिणि हेमि नियुक्तो भौरिक ॥ १ ॥ कनकस्याध्यक्ष कनकाध्यक्ष ॥ २ ॥
हिरण्ये नियुक्तो निरुक्ताद् हैरिक इत्यन्ये ॥

रूप्याध्यक्षस्तु नैष्किक ॥ ३८७ ॥

रूपमाहतमस्य रूप्य दीनारादि तस्याध्यक्षो रूप्याध्यक्ष ॥ १ ॥ निष्के दीना-
रादौ नियुक्तो नैष्किक, टङ्कपतिरपि ॥ २ ॥ ३८७ ॥

स्थानाध्यक्ष स्थानिक स्यात्

स्थानस्य पद्माना दशाना वा ग्रामाणा रक्षानियुक्तोऽध्यक्ष स्थानाध्यक्ष ॥ १ ॥
स्थाने नियुक्त स्थानिक ॥ २ ॥

शुल्काध्यक्षस्तु शौलिक ।

शुक्लस्याध्यक्ष शुक्लाध्यक्ष ॥ १ ॥ शुक्ले नियुक्त शौलिक ॥ २ ॥

शुल्कस्तु घट्टादिदेय

शलति शवति वा गुणेन यात्यनन शुन्- पुष्पाबलिम् “निष्कतुष्टक” ॥
(उगा-२६) ॥ इति य निपात्यत घटन्तऽनेन, घटयति वा घटो नदीतरस्थानम्
आदिशब्दाद् गुम्भप्रतोल्यादि, तत प्रवेश्य नि साय द्रव्येभ्यो राजमाक्षो भागोऽत्र
घटादा दीयते घटादिदेयम् ॥ १ ॥

धर्माध्यक्षस्तु धार्मिक ॥ ३८८ ॥

धर्माधिकारणी च

धमस्याध्यक्षो धमाध्यक्ष ॥ १ ॥ धर्मे नियुक्तो धार्मिक ॥ २ ॥ ३८८ ॥
धर्मेऽधिकारोऽस्त्यस्य धमाधिकारणी ॥ ३ ॥

अथ हृष्टाध्यक्षोऽधिकर्मिक ।

हृष्टेऽध्यक्षो हृष्टाध्यक्ष ॥ १ ॥ अध्युपरि कर्म अस्यास्ति अधिकर्मिक,
प्रीत्यादित्वादिक ॥ २ ॥

चतुरङ्गबलाध्यक्ष सेनार्नादिण्डनायक ॥ ३८९ ॥

चतुरङ्गस्य हस्त्यश्वरथपदातिलक्षणस्य बलस्याध्यक्ष-चतुरङ्गबलाध्यक्ष ॥ १ ॥
सेना नयति इष्टे सेनानी “क्विप्” ॥ ५ । १ । १४८ ॥ इति क्विप् ॥ २ ॥ दण्ड
सैन्य नयति दण्डनायक ॥ ३ ॥ ३८९ ॥

स्थायुकोऽधिकृतो ग्रामे

ग्रामेऽधिकृतो ग्रामाध्यक्ष, तिष्ठत्येवशील स्थायुक “शुकमि-” ॥ ५ । २ । ४० ॥
इत्युक्त् ॥ १ ॥

गोपो ग्रामेषु भूरिपु ।

बहुषु ग्रामेषु अधिकृतो गाभुव पाति गोप, गोपायतीति वा ॥ १ ॥

स्यातामन्त पुराध्यक्षेऽन्तर्वेशिकावरोधिकौ ॥ ३९० ॥

अन्त पुरेऽध्यक्षेऽन्त पुराध्यक्षस्तत्र वशस्यान्तरन्तर्वेशि कुलत्रिय ता
सत्यस्यान्तर्वेशिक आन्तर्वेशिकोऽपि ॥ १ ॥ अवरोधे नियुक्त आवरोधिक, आन्त
पुरिकोऽपि ॥ २ ॥ ३९० ॥

अध्यक्षशेषश्चात्र-

क्षुद्रोपकरणाना स्यादध्यक्ष पारिकमिक ।

पुराध्यक्षे कोट्यपति पौरिको दाण्डपाशिक ॥

शुद्धात स्यादन्त पुरमवरोधोऽवरोधनम् ।

शुद्धा शुचय सौविद्या अन्तेऽस्य शुद्धान्त पुष्पाबलिम् ॥ १ ॥ अन्तगत
पुरस्य गृहस्यान्त पुरम् ॥ २ ॥ अवरुध्यतेऽवरोध मुज्यादित्वात् कमप्यनव्य
वरोधनम्, एते एकपुरुषपरिगृहाते स्त्रीसमुदाये वतन्ते तन्निवासे तूपचारात् ॥ ३ ॥ ४ ॥

सौविदला' कञ्चुकिन स्थापत्या सौविदाश्च ते ॥ ३९१ ॥

मुण्डु विदल्यन्त पुरव्यापार सौविदरा ' भिगान्ठभल-" ॥ (उणा-
४६४) ॥ इति ले निपाल्यते, सुविदन्त सुविवाह जानन्त लान्ति सुविदरा ऊटा
स्त्रियस्तत्र भवा इति वा ॥ १ ॥ कञ्चुकि विनातवेपाथमस्त्येषा कञ्चुकिन ॥ २ ॥
कुलस्त्रीर्व्यवस्थया स्थापयति स्वपतय, स्वपतय एव स्थापत्या, भेषनादित्वाद् व्यण्,
यद्वा तिष्ठन्त्यस्मिन्निति स्थादित्वात्के स्यो वास स्वश्चासौ पतिश्च स्वपतिस्तत्र भव
“ अनिदम्य-" ॥ ६।१।१५ ॥ इति ज्य, स्थापयन्तीति वा “शिक्षयास्याद्य-" ॥
(उणा-३६४) ॥ इति ये निपाल्यते ॥ ३ ॥ सुविदस्योद्वेद्धुरिमे सौविदा कुञ्ज
वामनादय ॥ ४ ॥ ३९१ ॥

पण्डे वर्षवर

पण्डो नपुसकोऽन एवान्त पुरपालकस्तत्र ॥ १ ॥ वर्षे रेत सेक वृणोत्या
च्छादयति वषवर ' वृषिण् शक्तिरध' वषयते वा “जठर-" ॥ (उणा-४०३) ॥
इत्यरे निपाल्यत ॥ २ ॥

शत्रौ प्रतिपक्ष परो रिपु ।

शात्रव प्रत्यवस्थाता प्रत्यनीकोऽभियात्यरी ॥ ३९२ ॥

दस्यु सपलोऽसहनो विपक्षो

द्वेषी द्विपन् वैर्यहितो जिघासु ।

दुर्हत् परे पन्थरुपन्थिनौ द्विट्

प्रत्यर्थ्यमित्राप्रभिमात्यराती ॥ ३९३ ॥

शीयते शातयतीति वा शत्रु “जनिहनि-" (उणा-८०९) ॥ इति रु, ता
देशान् तत्र ॥ १ ॥ प्रतिवूल पक्ष प्रतिपक्ष ॥ २ ॥ प्रियते पर ॥ ३ ॥ इयति
रिपु “कस्यर्तिभ्या-" ॥ (उणा-७९८) ॥ इतापुक् ॥ ४ ॥ शत्रुरेव शात्रव,
प्रह्लादित्वाद्दण् ॥ ५ ॥ प्रतीपमवतिष्ठते प्रत्यवस्थाता ॥ ६ ॥ प्रतीपमनाक्रमस्य
प्रत्यनीक ॥ ७ ॥ अभिमुख यातीत्यभियाति अभेर्यामान्याम् ॥ (उणा-
६६३) ॥ इत्याति ॥ ८ ॥ इत्यरि 'स्वरेभ्य इ' ॥ (उणा-६०६) ॥
९ ॥ ३९२ ॥ दस्यते उपक्षीयते दस्यु 'यजिगृधि-" ॥ (उणा-८०१) ॥ इति
यु ॥ १० ॥ सपल्यास्तुरय सपल 'अ सपल्या' ॥ ७।१।११९ ॥ इति साधु
॥ ११ ॥ न सहतेऽसहन ॥ १२ ॥ विरुद्ध पक्षो विपक्ष ॥ १३ ॥ द्वेषणशालो द्वेषी
'युजभुज-' ॥ ५।२।५० ॥ इति घिण्ण् ॥ १४ ॥ द्वेषाति द्विपन् मुग्-
द्विपा- ॥ ५।२।२६ ॥ इति अतृश् ॥ १५ ॥ वैरमस्त्यस्य वैरी ॥ १६ ॥
न हितोऽहित ॥ १७ ॥ हन्तुमिच्छुजिघासु ॥ १८ ॥ दुष्ट हृदयमस्य दुर्हद् 'मु

हृद्दुहद् मित्रमित्रे ॥ ७।३। १५७ ॥ इति हृदादेश ॥ १९ ॥ परिशब्दा
 त्पथरुग्निनौ, परितः पथयति गच्छति परिपथक, परिपथा ॥ २० ॥ २१ ॥
 द्वेष्टीति द्वि ॥ २२ ॥ प्रतीपमथयते प्रत्यर्था ॥ २३ ॥ अमत्यमित्र “बन्धिवहि
 ॥ (उणा-४५९) ॥ इतीत्र, न मित्रमिति वा, पुलिङ्गोऽयम् अमुहदपि ॥ २४ ॥
 अभिमाति कृष्यत्यभिमाति “अभेयामाभ्याम्” ॥ (उणा-६६३) इत्याति ॥ २५ ॥
 इत्यराति “वस्यतिभ्या-” ॥ (उणा-६६२) ॥ इत्याति ॥ २६ ॥ ३९३ ॥

वैर विरोधो विद्वेष

वैरै कृत वैर “कृते” ॥ ६।३। १९२ ॥ इत्यण्, वीरस्य कर्मेति वा
 ॥ १ ॥ विरोधन विरोध ॥ २ ॥ विद्वेषण विद्वेष ॥ ३ ॥

वयस्य सवया सुहृत् ।

स्निग्ध सहचरो मित्र सखा

वयसा तुल्यो वयस्य “हृद्यपय-” ७।१। ११ ॥ इति य ॥ १ ॥ समान
 वयोऽस्य सवया ‘समानस्य-’ ॥ ३।२। १४९ ॥ इति सभाव ॥ २ ॥
 शोभन हृदयमस्य सुहृत् “सुहृद्दुहृद्-” ॥ ७।३। १५७ ॥ इति हृदादेश ॥ ३ ॥
 स्निह्यति स्म स्निग्ध ॥ ४ ॥ सह चरति सहचर सहायोऽपि ॥ ५ ॥ मेद्यति
 स्निह्यति मित्र “चिमिदि-” ॥ (उणा-४५४) ॥ इति कित् ॥ ६ ॥ सनोति
 सनति वा सखा “सनेडखि” ॥ (उणा-६२५) ॥ इति डखि ॥ ७ ॥

सख्य तु सौहृदम् ॥ ३९४ ॥

सौहार्दं साप्तपदीनमैत्र्यज्याणि सगतम् ।

सरयुर्भावं कम वा सरय “सखिर्वणिगदूताद्-” ७।१। ६३ ॥ इति य
 ॥ १ ॥ सुहृदो भाव सौहृद, युवादित्वादण्, बाहुलकादुत्तरपदस्य वृद्धभाव ॥ २ ॥
 ३९४ ॥ ‘हृद्भगसिधा’ ॥ ७।४। २५ ॥ इत्युभयपदवृद्धौ सौहृदम् ॥ ३ ॥
 साप्तभि पदै क्रमै, स्याद्यन्तैर्वाऽवाप्यते साप्तपदीन “समांसमाना-” ॥ ७।१।
 १०५ ॥ इतीननि साधु मसभि पदैरवाप्यते साप्तपदान सखाऽपि ॥ ४ ॥ मित्रस्य
 भाव कर्म वा मैत्र्य पतिराजात-’ ॥ ७।१। ६० ॥ इति व्यण्, टित्वाद्
 ङ्या मैत्री ॥ ५ ॥ न जायत्यजयै सगतेऽजयम् ॥ ५।१। ५ ॥ इति ये साधु
 ॥ ६ ॥ सगमन सगतम् ॥ ७ ॥

आनन्दन त्राप्रच्छन्न स्यात् सभाजनमित्यपि ॥ ३९५ ॥

आनन्दत आनन्दनम् ॥ १ ॥ आपृच्छयत आपृच्छनम्, आहूय प्रच्छि
 रालिङ्गनादिनाऽऽनन्दनाथ, यथा- ‘आपृच्छस्व प्रियसखममुम्’ इति ॥ २ ॥
 सभाज्यते सभाजनम् ॥ ३ ॥ ३९५ ॥

विषयानन्तरो राजा शत्रु

विजिगापोविषयाञ्जनपदादनन्तरोऽयवहितो राजा शत्रु ॥ १ ॥

मित्रमत परम् ।

अत शत्रो पर परभूमिष्ठ विजिगापोमित्रम् ॥ १ ॥

उदासीन परतर

शत्रुमित्रयोभूमिभ्य परतर ऊर्ध्वमामान इवोदामानमटस्थ ॥ १ ॥

पार्णिग्राहन्तु पृष्ठत ॥ ३२६ ॥

विजिगापो पश्चात् स्थितो राजा पाष्णिमिव पाष्णि पश्चाद्भाग गृह्णात्यवष्ट
भ्राति पाष्णिग्राह , पञ्चस्वतेषु द्वादशराजमण्डल समाप्तम् ।

यदाहु —

अरिर्मित्रमरेर्मित्र मित्रमित्रमत परम् ।

तथारिमित्र मित्र च विजिगापो पुर स्मृता ॥ १ ॥

पार्णिग्राहस्तवाक्रुद आसारौ च तयो पृथक् ।

मध्यमोऽथाप्युदासान इति द्वादशराजम् ॥ २ ॥ १ ॥ इति

अनुवृत्तिस्त्वनुरोध

अनुवृत्तनमनुवृत्तिरिच्छानुवृत्तनमित्य ॥ १ ॥ अनुरोधनमनुरोध ॥ २ ॥

हेरिक्तो गूढपूरुष ।

प्रणिधिर्यथार्हवर्णोऽनसपो मन्त्रविच्चर ॥ ३९७ ॥

वार्तायन स्पशश्चार

हिनोति परराष्ट्रं गच्छति हरिः 'कुशिर' ॥ (उणा-४५) ॥ इतान्ते
निपात्यते ॥ १ ॥ गूढवासौ पूरुषश्च गूढपूरुष ॥ २ ॥ प्रक्षेपेण गुप्तो निधायते
प्रणिधि ॥ ३ ॥ देशशालोचितो वर्ण आकार जातवर्णन वाऽस्य यथाहवर्ण ॥ ४ ॥
अवच्छिन्न सपति असप ॥ ५ ॥ मन्त्र वेति मन्त्रवित् ॥ ६ ॥ चरति चर ॥ ७ ॥
३९७ ॥ वातामयते वातायन ॥ ८ ॥ स्पशि सौत्रस्ताल्यान्त , 'स्पशति बाधते
परान् स्पश ॥ ९ ॥ चर एव चार प्रवादित्वादण् ॥ १० ॥

आप्तप्रत्ययितौ समो ।

आप्यते स्म आप्त अविसवादिवाक् ॥ १ ॥ प्रत्यय आश्वास सजातोऽस्य
प्रत्ययित ॥ २ ॥

सन्निधि स्याद् गृहपति

हृद्दुहद् मित्रामित्रे” ॥ ७।३। १५७ ॥ इति हृदादेश ॥ १९ ॥ परिशब्दा
 त्पथकमिधनौ, परितः पथयति गच्छति परिपथक, परिपथी ॥ २० ॥ २१ ॥
 द्वेष्टीति द्विष्ट ॥ २२ ॥ प्रतीपमथयते प्रत्यर्थी ॥ २३ ॥ अमत्यमित्र “बन्धिवहि
 ॥ (उणा-४५९) ॥ इतीश्र, न मित्रमिति वा, पुलित्ताऽयम्, अमुहदपि ॥ २४ ॥
 अभिमाति मुभ्यस्यभिमाति “अभेयामाभ्याम्” ॥ (उणा-६६३) इत्याति ॥ २५ ॥
 श्यत्यराति “वस्यतिभ्या-” ॥ (उणा-६६७) ॥ इत्याति ॥ २६ ॥ ३९३ ॥

वैर विरोधो विद्वेष

वैरै कृत वैर “कृते” ॥ ६।३। १९२ ॥ इत्यण्, वीरस्य कर्मेति वा
 ॥ १ ॥ विरोधन विरोध ॥ २ ॥ विद्वेषण विद्वेष ॥ ३ ॥

वयस्य सवया सुहृत् ।

स्निग्ध सहचरो मित्र सखा

वयसा तुल्यो वयस्य “हयपद्य-” ७।१। ११ ॥ इति य ॥ १ ॥ समान
 वयोऽस्य सवया ‘समानस्य-’ ॥ ३।२। १४९ ॥ इति सभाव ॥ २ ॥
 शोभन हृदयमस्य सुहृत् “सुहृद्दुहृद्-” ॥ ७।३। १५७ ॥ इति हृदादेश ॥ ३ ॥
 स्निह्यति स्म स्निग्ध ॥ ४ ॥ सह चरति सहचर, सहायोऽपि ॥ ५ ॥ मेघति
 स्निह्यति मित्र “विमिदि-” ॥ (उणा-४५४) ॥ इति कित् न ॥ ६ ॥ सनोति
 सनति वा सखा ‘सनेर्द्धि’ ॥ (उणा-६२५) ॥ इति ङि ॥ ७ ॥

सख्य तु सौहृदम् ॥ ३९४ ॥

सौहार्द साप्तपदीनमैत्र्यज्याणि सगतम् ।

सख्यर्भाव कर्म वा सख्य “सखिवणिगदूताद-” ७।१। ६३ ॥ इति य
 ॥ १ ॥ सुहृदो भाव सौहृद, युवादित्वादण्, बाहुलकादुत्तरपदस्य वृज्जभाव ॥ २ ॥
 ३९४ ॥ ‘हृद्भगसिधो’ ॥ ७।४। २५ ॥ इत्युभयपदद्वयौ सौहार्दम् ॥ ३ ॥
 साप्तभि पदै क्रमे, त्याद्यन्तैवाऽवाप्यते साप्तपदीन “समांसमाना-” ॥ ७।१।
 १०५ ॥ इतीनभि साधु साप्तभि पदैरवाप्यते साप्तपदान सखाऽपि ॥ ४ ॥ मित्रस्य
 भाव कर्म वा मैत्र्य पतिराजात्-’ ॥ ७।१। ६० ॥ इति खण्, टित्वाद्
 ङ्या मैत्री ॥ ५ ॥ न जीयत्यज्यं सगतेऽज्यम् ॥ ५।१। ५ ॥ इति ये साधु
 ॥ ६ ॥ सगमन सगतम् ॥ ७ ॥

आनन्दन त्वाप्रच्छन्न स्यात् सभाजनमित्यपि ॥ ३९५ ॥

आनन्दत आनन्दनम् ॥ १ ॥ आपृच्छत आपृच्छनम्, आहृत् प्रच्छि
 रालिङ्गनादिनाऽऽनन्दनाथ, यथा- “आपृच्छस्व प्रियसखममुम्” इति ॥ २ ॥
 सभाज्यते सभाजनम् ॥ ३ ॥ ३९५ ॥

उपाचार प्रदान दाहारौ ग्राह्यायने अपि ॥ ४०१ ॥

प्रकर्षेण आराधनार्थं प्राऽऽभियते ढँम्यते स्म प्राप्तम् ॥ १ ॥ दौम्यते ढौक
नम् ॥ २ ॥ लायते प्रच्छन्न गृह्यते लब्धा पुम्रालिङ्ग “कूचचूर्वा” ॥ (उणा-११३) ॥
इति निपात्यते ॥ ३ ॥ उत्कुच्यते भाष्यत उत्कोच, उत्कोचयति गृवपि कार्यम
हमाकरोति ॥ ४ ॥ कुशल प्रयाजनमस्य कौशलिम् ॥ ५ ॥ आमिपमिव आमिप
परप्रतिलोभनात् पुङ्खावलिङ्गाऽयम्, अमत्यनन स्वच्छभाव वा ॥ ६ ॥ उपशब्दाचारादय
शब्दा उपचयतेऽनेनोपचार ॥ ७ ॥ उपप्रदायते उपप्रदानम् ॥ ८ ॥ उपदीयत
उपदा ॥ ९ ॥ उपहियते उपहार ॥ १० ॥ उपगृह्यत उपग्राह्य ॥ ११ ॥ उप
समापेऽयन्तेऽनेनोपायनम् ॥ १२ ॥ ४०१ ॥

मायोपेक्षेद्रजालानि क्षुद्रोपाया इमे त्रय ।

माया रूपपरावतनादिका ॥ १ ॥ उपेक्षाऽवधीरणम् ॥ १ ॥ इद्रजाल मन्त्रद्रव्य
हस्तप्रयोगादिनाऽसम्भवद्वस्तुप्रदर्शनम् क्षुद्रा अल्पा उपाया ॥ १ ॥

मृगयाऽक्षा स्त्रिय पान वाक्पारुष्याऽर्थदूषणे ॥ ४०२ ॥

दण्डपारुष्यमित्येतद् हेय व्यसनसप्तकम् ।

मृगया पापर्द्धि ॥ १ ॥ अक्षा पाशकास्ते च यतोपलक्षणम् ॥ १ ॥ स्त्रिय प्रसि-
द्धा ॥ १ ॥ पान मद्योदे ॥ १ ॥ वाचा पारुष्य वाक्पारुष्य कर्कशवचनत्वम् ॥ १ ॥ अर्थस्य दूष
णमथदूषण चतुर्धा— आदानम् अदानम्, विनाश, परित्याग-नाथस्य ॥ १ ॥ ४०२ ॥
दण्डेन पारुष्य दण्डपारुष्यम्, ताक्ष्णदण्डतो विशेषेणाऽस्यते क्षिप्यते चित्तमेभिरिति
व्यसनानि तेषां सप्तकं तच्च राज्ञो हेयमिति प्रसङ्गादुक्तम् ॥ १ ॥

पौरुष विक्रम शौर्यं शौण्डीर्यं च पराक्रम ॥ ४०३ ॥

पुरुषस्य भाव कम वा पौरुष ‘पुरुषहृदया’ ॥ ७११७० ॥ इत्यण् ॥ १ ॥
विक्रमण विक्रम ॥ २ ॥ शूरस्य भाव कम वा शौर्यम् ॥ ३ ॥ शौण्डीरस्य भाव
कर्म वा शौण्डायम् ॥ ४ ॥ पराक्रमण पराक्रम ॥ ५ ॥ ४०३ ॥

यत्कोशदण्डज तेज स प्रभाव प्रतापवत् ।

कोशदण्डज प्रभुत्वशक्तिभव तेज उत्कटत्वम्,

यद्भरत —

अधिक्षेपाऽपमानादे प्रयुक्तस्य परेण यत् ।

प्राणाल्ययेऽप्यसहन तत्तेज समुदाहृतम् ॥ १ ॥

प्रभवत्यनेन प्रभावो बाहुलकात् घञ् ॥ १ ॥ प्रतपत्यनेन प्रताप ॥ २ ॥

भिया धर्मार्थकामैश्च परीक्षा या तु सोपधा ॥ ४०४ ॥

सीदत्यस्मिन् सद्य गृह सवदादान च, तदस्याऽस्ति मन्त्रा तत्र ॥ १ ॥ गृहस्य
पतिगृहपति ॥ २ ॥

दूत सदेशहारक ॥ ३९८ ॥

दूततऽनेन यथोक्तनादित्वात् पर इति दूत "शीरी" ॥ (उणा-२०१) ॥
इति कित् ॥ १ ॥ सदश मुखार्यान हरति सदेशहारक ॥ २ ॥ ३९८ ॥

सन्धिविग्रहयानान्यासनद्वैधाश्रया अपि ।

पङ्गुणा

सन्धान सन्धिरेकत्वम् ॥ १ ॥ विरुद्ध ग्रहण स्वस्थानात् परमण्वे दाहवि
लोपादि विग्रह ॥१॥ यायते यानम्, यातव्य प्रति यात्रा ॥१॥ आस्यते आसन
विग्रहादिनिवृत्ति ॥१॥ द्वौ प्रकारौ द्विधा द्विधैव द्वैधमेकेन सन्धानान्यत्र यातेत्यर्थ ।

यद्वा—

बलिनोर्द्विपतोमध्ये वाचात्मान समपयन् ।

द्वेधाभावेन वर्तेत काकाक्षिवदलक्षित ॥ १ ॥

अशक्त्या बलवदाश्रयणमाश्रय सश्रयारय ॥ १ ॥ गुण्यन्ते गुणा राज्या
पकारका ॥ १ ॥

शक्त्यस्ति प्रभुत्वोत्साहमन्त्रजा ॥ ३९९ ॥

शक्त्यते जेतुमाभि शक्त्य प्रभुत्वादिभवासिद्धस्तत्र कोशदण्डसमृद्धि प्रभुत्वश
क्ति ॥१॥ उद्यम्य सहनमुत्साहशक्ति ॥१॥ मन्त्र पञ्चाङ्गो मन्त्रशक्ति ॥१॥३९९॥

सामदानभेददण्डा उपाया

उपेक्षेभिरित्युपाया सामादयधत्वार ॥ १ ॥

साम सात्वन्म ।

स्यति वैरमनेन साम प्रियवचनादि, क्लीबलिङ्ग स्यतेरी च वा ॥ (उणा-
११५) ॥ इति मन् सामयति वा ॥ १ ॥ सात्व्यतेऽनेन सात्वन्म ॥ २ ॥

उपजाप पुनर्भेद

उपाशु जपनमुपजाप ॥ १ ॥ साहसयोभदन भेद ॥ २ ॥

दण्ड स्यात् साहस दम ॥ ४०० ॥

दण्डन दण्ड पुक्काबलिङ्ग ॥ १ ॥ सहासे बले भव साहस क्लीबलिङ्ग 'वैज
यन्ता तु 'दण्डो दम साहसाऽग्नि इति पुस्तक्याह ॥२॥ दमा दम ॥३॥४००॥

प्राभृत दौरुन लञ्चोक्तोच कौशलिकामिपे ।

न्यायादनपेते न्याय्य “ न्यायाथादनपेते ” ॥ ७१११३ ॥ इति य ॥ १ ॥
 उच्यते स्म उचितम् ॥ २ ॥ युज्यते स्म युक्तम् ॥ ३ ॥ सम्प्रति युज्यते साम्प्रत
 “ क्वचित् ” ॥ ६१२११४५ ॥ इत्यण् ॥ ४ ॥ लभ्यते लभ्यम् शस्त्रिनि
 ॥ ५१११२९ ॥ इति य ॥ ५ ॥ प्राप्यते स्म प्राप्तम् ॥ ६ ॥ भजते भजमानम् ॥ ७ ॥
 अभिमुख नीयते म्माभिनीतम् ॥ ८ ॥ उपाय एवौपयिकम् “उपायाद् हस्तश्च”
 ॥ ७१२११७० ॥ इति स्वार्थे इक्णि साधु , एते वाच्यटिप्ता ॥ ९ ॥ ४०७ ॥

प्रक्रिया त्वाधिकार

प्रारम्भात् करण प्रक्रिया ॥ १ ॥ अधिक्रियते प्रस्तूयतेऽधिकारो व्यवस्था
 स्थापनमित्यथ ॥ २ ॥

अथ मर्यादा धारणा स्थिति ।

सस्था

मया इति सीमार्थेऽव्ययम् तत्र दीयते मयादा ॥ १ ॥ धार्यतेऽनया धारणा
 ॥ २ ॥ स्थीयतेऽनया स्थिति ॥ ३ ॥ सतिष्ठतेऽनया सस्था ॥ ४ ॥

अपराधन्तु मन्तुर्व्यलीक विप्रियाऽऽगसी ॥ ४०८ ॥

अपराधनमपराध ॥ १ ॥ मयते हृदि मन्तु , पुलिङ्ग “ कृसिकम्य ” ॥
 (उणा-७७३) ॥ इति तुन् ॥ २ ॥ विशेषेणाऽत्यते वार्यते व्यलीक पुल्लीबलिङ्ग
 “स्यमिकपि” ॥ (उणा-४६) ॥ इतीक ॥ ३ ॥ विरुद्ध प्रिय विप्रियम् ॥ ४ ॥
 अगति कुटिल गच्छत्यनेनाऽऽग ह्रीबलिङ्ग ‘ वस्त्यगिभ्या णित् ॥ (उणा-
 ९७०) ॥ इत्यस् ॥ ५ ॥ ४०८ ॥

बलि करो भागधेय

बल-त्यनेन बलि पुत्रालिङ्ग पदिपठि ” ॥ (उणा-६०७) ॥ इती
 ॥ १ ॥ कीयते क्रियते वा प्रत्येक कर ॥ २ ॥ भज्यते भागोऽंश स एव भाग
 धेय स्त्रीपुसलिङ्ग नामरूपभागा ॥ ७१२११५८ ॥ इति स्वाथ धेय , राज
 प्राह्म पङ्कभागादिभाग प्रत्येक स्थावरजङ्गमाद् हिरण्यादान कर’ नियोग्युप
 जाया बलिरित्यवान्तरभेदोऽथशास्त्रोक्तोऽत्र नाश्रित ॥ ३ ॥

द्विपाद्यो द्विगुणो दम ।

द्वौ पादौ प्रमाणमस्य द्विपाद्य “ पणपाद ” ॥ ६१४११४८ ॥ इति य ,
 द्विगुणो दमो दण्ड ॥ १ ॥

वाहिनी पृतना सेना बल सैन्यमनीकिनी ॥ ४०९ ॥

कटक ध्वजिनी तन्त्र टण्डोऽनीक पताकिनी ।

भयधमाधकामोपयासेनामात्यानामाशयावेपणम्, उपधीयते सर्मापे ढो
पयते परीक्षाधमुपधा, यत्कौटिल्य - “उपधाभि शौचाशौचपरिज्ञानममात्यानाम्”
इति ॥ १ ॥ ४०४ ॥

तन्मन्त्राद्यपडक्षीण यत्तृतीयाद्यगोचर ।

न पडक्षीण्यत्रापडक्षीण मन्त्रकोडादि “अपडक्षाशितग्वल ” ॥७।१।१०६॥
इतीन ॥ १ ॥

रहस्याऽऽलोचन मन्त्र

रहस्येऽन्ते आलोच्यते आलोचनम्, मन्त्रेण मन्त्र पश्चात्, यत्कौटिल्य -
“कमणामारम्भोपाय पुष्पद्रव्यसपदेशकालविभागो विनिपातप्रतीकार कायसिद्धि
धेति पश्चाद्गो मन्त्र ॥ १ ॥

रहस्यञ्चमुपह्वरम् ॥ ४०५ ॥

विविक्तविजनैकान्तनि शलाकानि केवलम् ।

रहन्ति स्वजल्येतदिति रह इवाचलिङ्ग ‘ अस्’ ॥ (उणा-९५२) ॥
इत्यस् अययमपि ॥ १ ॥ छाद्यते स्म छनम् ॥ २ ॥ उपह्वयत्युपह्वर पुङ्गाबलिङ्ग
॥३॥४०५॥ विविच्यत पृथक् क्रियते स्म विविक्तम् ॥ ४ ॥ विगतो जनोऽस्माद्विज
नम् ॥ ५ ॥ एको न तु द्वितायोऽन्ते समापेऽत्रैकात्मम् ॥ ६ ॥ निगतो शलाका यथ
कोऽत्र नि शलाकम् ॥ ७ ॥ केव्यते सेव्यते निननत्वात् केवल ‘ मृदिकदि ”
(उणा-४६५) ॥ इत्यल । उपाश्वव्ययपु वक्ष्यते ॥ ८ ॥

गुह्ये रहस्यं

गुह्यते गुह्य ‘ कृण्वि ” ॥५।१।४२॥ इति क्यप् तत्र ॥ १ ॥ रहसि भव
रहस्य दिगादित्वाद्य ॥ २ ॥

न्यायस्तु देशरूप समञ्जसम् ॥४०६॥

कल्पाऽभ्रेषौ नय

नियतमायतेऽनेन न्याय न्यायाऽवाया ॥५।३।१३४॥ इति घञि निपात्यते
॥ १ ॥ दिश्यमानस्योचितस्य रूप देशरूपम् प्रशस्त देशन वा त्यादेऽप्रशस्त
रूपप् ॥७।३।१०॥२॥ सम्यगञ्जसा सख्यमन्त्र समञ्जसम् सगतमञ्जसानामृज्जना
मिति वा ॥३॥४०६॥ कल्पन कल्प सामर्थ्यम् ॥४॥ यथाचिताद् रूपाद् प्रशो भ्रप ,
नास्ति भ्रेषोऽस्मिन्नभ्रप ॥ ५ ॥ नयन नय नीतिरपि ॥ ६ ॥

न्याय्य तूचित युक्तसाम्प्रते ।

लभ्य प्राप्त भजमानाभिनीतौपयिकानि च ॥ ४०७ ॥

न्यायादनपेत न्याय्य “ न्यायायादनपेते ” ॥ ७।१।१३ ॥ इति य ॥ १ ॥
 उच्यते स्म उचितम् ॥ २ ॥ युज्यते स्म युक्तम् ॥ ३ ॥ सम्प्रति युज्यते साम्प्रत
 “ क्वचित् ” ॥ ६।२।१४५ ॥ इत्यण् ॥ ४ ॥ लभ्यते लभ्यम् शक्तिर्नि ”
 ॥ ५।१।२९ ॥ इति य ॥ ५ ॥ प्राप्यते स्म प्राप्तम् ॥ ६ ॥ भजते भजमानम् ॥ ७ ॥
 अभिमुख्य नीयते स्माभिनीतम् ॥ ८ ॥ उपाय एवौपयिस्म “ उपायाद् हस्तश्च ”
 ॥ ७।२।१७० ॥ इति स्वार्थे इक्णि साधु , एते वाच्यलिङ्गा ॥ ९ ॥ ४०७ ॥

प्रक्रिया त्वधिकार

प्रारम्भात् करण प्रक्रिया ॥ १ ॥ अधिक्रियते प्रस्तूयतेऽधिकारो व्यवस्था
 स्थापनमित्यथ ॥ २ ॥

अथ मर्यादा धारणा स्थिति ।

सस्था

मया इति सीमार्थेऽव्ययम्, तत्र दीयते मर्यादा ॥ १ ॥ धायतेऽनया वारणा
 ॥ २ ॥ स्थीयतेऽनया स्थिति ॥ ३ ॥ मतिष्ठतेऽनया सस्था ॥ ४ ॥

अपराधस्तु मन्तुर्व्यलीक विप्रियाऽऽगसी ॥ ४०८ ॥

अपराधनमपराध ॥ १ ॥ मन्यते हृदि मन्तु पुलिङ्ग “ कृसिक्रम्य ” ॥
 (उणा-७७३) ॥ इति तुन् ॥ २ ॥ विशेषणाऽत्यते वार्यते व्यलाक पुक्कावलिङ्ग
 ‘स्यमिकपि’ ॥ (उणा-४६) ॥ इतीक ॥ ३ ॥ विरुद्ध प्रिय विप्रियम् ॥ ४ ॥
 अगति कुटिल गच्छत्यनेनाऽऽग ह्रीवलिङ्ग “ वस्त्यगिभ्या णित् ” ॥ (उणा-
 ९७०) ॥ इत्यस् ॥ ५ ॥ ४०८ ॥

बलि करो भागधेय

बलत्त्यनेन बलि पुष्त्रीलिङ्ग “ पदिपठि ” ॥ (उणा-६०७) ॥ इती
 ॥ १ ॥ कीयते क्रियते वा प्रत्येक कर ॥ २ ॥ भज्यते भागोऽश स एव भाग
 धेय ह्यापुसलिङ्ग ‘ नामरूपभागा ’ ॥ ७।२।१५८ ॥ इति स्वार्थे धेय , राज
 ग्राह्य पङ्कभागादिभाग प्रत्येक स्थावरजङ्गमाद् हिरण्यादान कर’ नियोग्युप
 जाव्या बलिरित्यवान्तरभेदोऽथशास्त्रोक्तोऽत्र नाश्रित ॥ ३ ॥

द्विपाद्यो द्विगुणो दम ।

द्वौ पादौ प्रमाणमस्य द्विपाद्य ‘ पणपाद ’ ॥ ६।४।१४८ ॥ इति य ,
 द्विगुणो दमो दण्ड ॥ १ ॥

वाहिनी पृतना सेना बल सैन्यमनीकिनी ॥ ४०९ ॥

कटक ध्वजिनी तन्त्र दण्डोऽनीक पताकिनी ।

वरुधिनी चमृश्चक्र स्कन्धावार

वाहा सत्यस्या वाहिनी ॥ १ ॥ 'पृत्त् व्यायामे' प्रियते पृतना "पृप्पूभ्या
 कित्" ॥ (उणा- ९३) ॥ इति तन ॥ २ ॥ सिनाति सेना "सवा" ॥ (उणा- २६२) ॥
 इति न, सह इनेन वर्तत वा ॥ ३ ॥ चलति प्राणिति बलम् ॥ ४ ॥ सैन्य
 सैन्य भेषजादित्वात् यण् ॥ ५ ॥ अनीक समामोऽस्त्यस्यामनाकिनी ॥ ६ ॥ ४०९ ॥
 कृत्यावृणोति पृथ्वीं कृक् पुष्पावलिङ्ग 'दृक्' ॥ (उणा- २७) ॥ इत्यक ॥ ७ ॥
 ध्वजा सत्यस्या ध्वजिनी ॥ ८ ॥ तन्यते तन्त्रम् ॥ ९ ॥ दण्ड्यतेऽनेन दण्ड ॥ १० ॥
 अनित्यनाक पुष्पीवलिङ्गौ "स्यमिकपि" ॥ (उणा- ४६) ॥ इताक ॥ ११ ॥
 पताका सत्यस्या पताकिनी शशादित्वादिन् ॥ १२ ॥ बह्व्यो रवगुमिरस्त्यस्या
 वरुधिनी ॥ १३ ॥ चमत्तरीन् चमू छील्लिङ्ग "कृपिचमि" ॥ (उणा- ८२९) ॥
 इत्यू ॥ १४ ॥ करोति चक्र पुष्पीवलिङ्ग कृगो द्वे च' ॥ (उणा- ७) ॥ इति
 किदप्रत्यय ॥ १५ ॥ चतुरङ्गसैन्यस्य प्रधानभूतत्वाद् राजा स्मृध, तन्मावृणोति
 स्मृधावार, शिविरमित्यये ॥ १६ ॥

अस्य तु स्थिति ॥ ४१० ॥

शिविरम्

अस्य सैन्यस्य स्थिति सन्निवेश ॥ ४१० ॥ 'शक् गतौ तालव्यादि' शबल्यत्र
 शिविर शवशशेरिच्चात् ॥ (उणा- ४१३) ॥ इतिर ॥ १ ॥

रचना तु स्याद् व्यूहो दण्डादिको युधि ।

युद्धनिमित्त सैन्यस्य दण्डाकृत्यादिभेदेन रचना, व्युह्यते रच्यते व्यूहो दण्डा
 दिक आदिशब्दा मण्डलादय ।

यदाहु —

"दण्डो मण्डलभागौ चाप्युच्छन्नश्चाबलो दृढ ।

व्यूहस्तेषा विशेषा स्युश्चक्रव्यूहादयोऽपि च" ॥ ११११ ॥

प्रत्यासारो व्यूहपार्ष्णि

प्रत्यासरति भग्नान् प्रत्यासार 'सत स्थिर' ॥ ५।३।१७ ॥ इति षन्
 ॥ १ ॥ व्यूहस्य पार्ष्णि पञ्चाङ्गाय ॥ २ ॥

सै यपृष्ठे प्रतिग्रह ॥ ४११ ॥

प्रतिगृह्यतेऽनष्टभ्यतेऽनेन सैन्य प्रतिग्रह ॥ ११४११ ॥

एकेभैरुतथास्व्यक्षा पत्ति पञ्चपदातिरु ।

एकहस्तादियुक्ता सेना पयतेऽस्या पत्ति ।

यदाहु —

“एगो हत्थी एगो य रहवरो तिनि चैव य तुरगा ।

पचेव य पाइवा एता पत्ता मुणयव्वा” ॥१॥१॥

सेना सेनामुख गुल्मो वाहिनी पृतना चमू ॥ ४१२ ॥

अनीकिनी च पत्ते स्यादिभायैस्त्रिगुणै क्रमात् ।

पत्ते मवधिभिरिभायै क्रमेण त्रिगुणित मेनादानि नामानि क्रमेण भवन्ति,
तेन पत्तिस्त्रिगुणा सेना ॥ १ ॥ सेना त्रिगुणा मेनामुखम् ॥ १ ॥ सेनामुख त्रिगुण
गुहति गुल्म पुक्कापलिङ्ग ॥१॥ गुल्मस्त्रिगुणो वाहिनी ॥१॥ ४१२ ॥ एवमुत्तरोत्तर
क्रमेण त्रिगुणिता यावदनीकिनी, अनीकिनासत्या तु हस्ति २१८७ रथ २१८७,
अथ ६५६१ पदाति १०९३५, एवमनीकिन्या सवसत्या २१८७० ।

यदाहु —

पैत्ता सेणा सेणामुह च गुम्म च वाहिणी चैव ।

पियणा चमू अणीगिणी दसगुणिआ अम्सोहिणी होइ” ॥१॥

अमरादयस्तु— ‘सेनामुख गुल्मगणो वाहिनी पृतना चमू । अनाकिनी’
इत्येव क्रमेण नामान्याहु ॥

दशानीकिन्योऽक्षौहिणी

दशानात्रिय इति दशगुणाऽनीकिनीत्यथ, अक्षणामिन्द्रियाणा रधाना वा
रुह समूहो रचना वास्त्यस्यामक्षौहिणी ।

यदाहु —

स्यात्सेनाऽक्षौहिणा नाम खाऽगाष्टैकद्विगैजै ।

रथैर्बैभ्यो ह्यैस्त्रिगै पञ्चगैः पदातिभिः” इति ॥ १ ॥ १ ॥

सज्जन तूपरक्षणम् ॥ ४१३ ॥

मत् शोभन जन्यतेऽनेन सज्जनम् सज्ज्यतेऽनेन वा उपरक्ष्यतेऽनेनोपरक्षण
सैन्यस्य प्रगुणीकरण गुल्मको वा ॥ १ ॥ ४१३ ॥

वैजयन्ती पुनः केतु पताका केतन ध्वज ।

विजयते विजयन्त ‘तृजि ॥ (उणा-२०१) ॥ इत्यन्त विजयन्तस्येय वैज
यन्ता जयन्तात्यपि ॥ १ ॥ चाप्यतेऽनेन केतु पुलिङ्ग ‘चाय के च’ ॥ (उणा-

१ एको हस्ता एव रथवरस्त्रय एव च तुरङ्गा ।

पञ्चैव च पदातय एषा पत्तिर्नातव्या ॥ १ ॥

२ पत्ति सेना सेनामुख च गुल्म च वाहिनी चैव ।

पृतना चमूरनाकिनी दशगुणिताऽर्वाहिणी भवति ॥१॥

७७८) ॥ इति तु ॥ २ ॥ पतति धूयत पताका “ शलिलि- ” ॥ (उणा- ३४) ॥ इत्याक , पटाकाऽपि ॥ ३ ॥ केयत सज्ञायतेऽनेन केतनम् ॥ ४ ॥ ध्वजति धूयते ध्वज पुनपुसकौ, पताकादण्डा ध्वज इत्यके ॥ ५ ॥

अस्योच्चूलावचूलाख्याचूर्धाधोमुखकूर्चकौ ॥ ४१४ ॥

अस्य ध्वजस्योर्ध्वस्थित कूर्चक , उद्गता चूलाऽप्रभागोऽस्येत्युच्चूल ॥ १ ॥ अधोमुखस्तु कूर्चक , अवाद्मुखा चूला अस्येत्यवचूल ॥ १ ॥ ४१४ ॥

गजो चाजी रथ पत्ति सेनाङ्ग स्याच्चतुर्विधम् ।

सेनाया अङ्गमवयव सेनाङ्ग गजादि, चतुर्विध चतुर्भद चतुरङ्गादिसेना, तत्र गजवानिनौ तिर्यक्काण्डे वक्ष्येते, पत्ति पूर्वमुक्त , रथनामायाह-

युद्धार्थे चक्रवधाने शताङ्ग स्यन्दनो रथ ॥ ४१५ ॥

युद्धप्रयोजने चक्रयुक्ते याने सापरायिकाये शत बहुन्यङ्गावयववा अस्य शताङ्ग ॥ १ ॥ स्यन्दते याति स्यन्दन ॥ २ ॥ रमन्तेऽनेन रथ पुष्पालिङ्ग ‘ नानूरमि ’ ॥ (उणा- २७) ॥ इति क्ति थ ॥ ३ ॥ ४१५ ॥

स क्रीडार्थं पुष्परथ

स रथ क्रीडानिमित्तो न पुन समररथ , पुष्पे यात्रोत्सवादौ मङ्गल्यो रथ पुष्परथ ॥ १ ॥

देवार्थस्तु मरुद्गथ ।

देवाय अय देवाय देवनिमित्ते मरुता देवाना रथो मरुद्गथ ॥ १ ॥

योग्यारथो वैनयिक

योग्यायै शस्त्राभ्यासाय रथो योग्यारथ ॥ १ ॥ विनय शिक्षाप्रयोजन मस्य वैनयिक ॥ २ ॥

अध्वरथ पारियानिक ॥ ४१६ ॥

अध्वनि गमनाय रथोऽध्वरथ परियान प्रयोजनमस्य पारियानिक ॥ १ ॥ ४१६ ॥

कर्णारथ प्रवहण उयन रथगर्भक ।

कर्णा सन्त्येषु कर्णिन स्पर्धास्तेषु रथ कर्णारथ पुस्पर्धवाह्यो रथ बाहु ललाद् दीध कर्णौ चतुष्काष्ठ्या स्थितो रथ इति वा ॥ १ ॥ प्रवहत्यनेन प्रोक्षते वा प्रवहणम् ॥ २ ॥ उयते विहायमा यान्ति वाऽनेन उयन विमानाण्यम् ॥ ३ ॥ रथस्य गभ इव रथगर्भक ॥ ४ ॥

अनन्त शकट

अनति च। मगेत्यन स्लात्रलिङ्ग, 'जम्' ॥ (उणा-९) ॥ इत्यस ॥ १॥
 शक्नोति भार बाहु शम्भु त्रिलिङ्ग, 'इद्व्याव' ॥ (उणा-१४०) ॥ इत्युट ॥ १॥

अथ म्याद् गन्त्री कम्बलिवाह्यम् ॥ ४१७ ॥

गमनशीला गन्त्री ॥ १ ॥ कम्बलिभिर्दान्तराण्य कम्बलिवाह्यम्, पुम्लीन
 लिङ्ग ॥ २ ॥ ४१७ ॥

अथ काम्बलवाह्यान्नाम्नैस्ते परिवृते रथे ।

तैस्ते कम्बलवह्नादिभिरागत आन्त्रादिते रथ, कम्बलेन छत्र काम्बल ॥ १ ॥
 वस्त्रेण छत्रो वाह्य 'तेन छत्रे रथ' ॥ ६।२।१३१ ॥ इत्यण्, आदिश
 व्दाद् दौगृलाया ॥ २ ॥

स पाण्डुकम्बली य म्यात् सनीत पाण्डुकम्बलै ॥ ४१८ ॥

पाण्डुकम्बलैरुत पाण्डुकम्बली 'पाण्डुकम्बला' ॥ २।१।१३२ ॥
 इतान् ॥ १ ॥ ४१८ ॥

स तु द्वैपो वैयाघ्रश्च यो वृतो द्वीपिचर्मणा ।

द्वेपेन चर्मणा छत्रो द्वैप ॥ १ ॥ वैयाघ्रश्च चर्मणा छत्रो वैयाघ्र ॥ २ ॥

रथाङ्ग रथपादोऽरि चक्र

रथस्याङ्ग रथाङ्गम् ॥ १ ॥ रथस्य पादो रथपाद ॥ २ ॥ आरा स यस्मि
 न्नरि ॥ ३ ॥ क्रियते तादति चक्र पुम्लीनलिङ्ग 'कृणो द्व च' ॥ (उणा-७) ॥ इत्य
 प्रत्यय ॥ ४ ॥

धारा पुन प्रधि ॥ ४१९ ॥

नेमि

धारा प्रात प्रस्तावाचक्रस्य ॥ १ ॥ प्राते प्रधायते प्रधि पुम्लीलिङ्ग ॥ २ ॥ ४१९ ॥
 नयति नेमि स्त्रीलिङ्ग नामा' ॥ (उणा-६८७) ॥ इति मि ॥ ३ ॥

अक्षाग्रर्कोले त्वण्याणो

अथम्य नाभिश्चेप्यस्य काष्ठस्याऽग्रेऽन्ते बन्धाय कालस्तत्र अणति शब्दायते
 अणि, आणि कृशृकुटि- ॥ (उणा-६१९) ॥ इति वा णिञि पुम्वालिङ्गावता
 ॥ १ ॥ २ ॥

नाभिस्तु पिण्डिका ।

नह्यते लोहाद्यैर्नाभि स्त्रीलिङ्ग नहेभ च ॥ (उणा-६२१) ॥ इति णिदि
 ॥ १ ॥ पिण्ड्यते अरा अस्या पिण्डिका नाभि पुमि च' ॥ १३।१ १ ॥ इति
 णक् ॥ २ ॥

७७८) ॥ इति तु ॥ २ ॥ पतति धूयत पताका “ शलिबलि-” ॥ (उणा- ३४) ॥ इत्याक , पटाकाऽपि ॥ ३ ॥ केत्यते सहायतेऽनेन केतनम् ॥ ४ ॥ ध्वजति धूयते ध्वज पुनपसकौ, पताकादण्डो ध्वज इत्येके ॥ ५ ॥

अस्योच्चूलावचूलाख्यामूर्ध्नाधोमुखकूर्चकौ ॥ ४१४ ॥

अस्य ध्वजस्योर्ध्वस्थित कूर्चक , उद्गता चूलाऽप्रभागोऽस्येत्युच्चूल ॥ १ ॥ अधोमुखस्तु कूर्चक , अवाद्मुखा चूला अस्यत्यवचूल ॥ १ ॥ ४१४ ॥

गजो बाजी रथ पत्ति सेनाङ्ग स्याच्चतुर्विधम् ।

सेनाया अङ्गमवयव सेनाङ्ग गजादि, चतुर्विध चतुर्भद चतुरङ्गादिसेना, तत्र गजवानिनौ त्रियङ्गाण्डे वक्ष्येते, पत्ति पूरमुक्त , रथनामायाह-

युद्धार्थे चक्रवधाने शताङ्ग स्यन्दनो रथ ॥ ४१५ ॥

युद्धप्रयोजने चक्रयुक्ते याने सापरायिकाण्ये शत बहुन्यङ्गान्यवयवा अस्य शताङ्ग ॥ १ ॥ स्यन्दते याति स्यन्दन ॥ २ ॥ रमन्तऽनेन रथ पुष्पालिङ्ग ' नानूरमि ' ॥ (उणा- २७) ॥ इति कित् थ ॥ ३ ॥ ४१५ ॥

स क्रीडार्थं पुष्परथ

स रथ क्रीडानिमित्तो न पुन समररथ , पुष्पे यात्रोत्सवादौ मङ्गल्यो रथ पुष्परथ ॥ १ ॥

देवार्थस्तु मरुद्रथ ।

देवाय अय देवाय देवनिमित्ते मरुता देवाना रथो मरुद्रथ ॥ १ ॥

योग्यारथो वैनयिक

योग्यायै शस्त्राभ्यासाय रथो योग्यारथ ॥ १ ॥ विनय शिक्षाप्रयोजन मस्य वैनयिक ॥ २ ॥

अध्वरथ पारिगानिक ॥ ४१६ ॥

अध्वनि गमनाय रथोऽध्वरथ परिगान प्रयोजनमस्य पारिगानिक ॥ १ ॥ ४१६ ॥

कर्णारिथ प्रवहण डयन रथगर्भक ।

कर्णा सत्त्वेषु कर्णिन स्वधास्तेषु रथ कर्णारथ पुष्कधवाह्यो रथ बाहु लका दीध कर्ण्यो चतुष्काष्ठ्या स्थितो रथ इति वा ॥ १ ॥ प्रवहत्यनेन प्रोह्यते वा प्रवहणम् ॥ २ ॥ डयते विहायसा यान्ति वाऽनेन डयन विमानाण्यम् ॥ ३ ॥ रथस्य गभ इव रथगर्भक ॥ ४ ॥

अनस्तु शकट

दोन्यते दोला काष्ठमया, रज्जुप्राग्म्व ॥ १ ॥ प्रेक्षयते प्रेक्षा हिण्डोलकाट्यो,
अदिग्रहणात् शयानकादि, याप्ययानानुवृत्ते ॥ २ ॥ ४२० ॥

वैनीतरु परम्परावाहन शिनिर्कादिकम् ।

विनातानामिद याप्ययानादि वैनातम् के वेनातम् पुष्पबलिङ्ग, वोढुभि
परम्परया वाह्यते परम्परावाहनम् शिविका आदिरस्य शिविकादिकम् ॥ १ ॥

यान युग्य पत्र वाह्य वह्य वाहनधोरणे ॥ ४२३ ॥

यान्यनेन यानम् ॥ १ ॥ युज्जन्ति तदिति युग्य सर्वं हस्त्यश्वादि 'कुप्यभिद्य' ॥
५।१।३९ ॥ इति क्यपि निपात्यते । २ ॥ पतत्यनेन पत्र पुष्पाबलिङ्ग "नादा
म्ब-" ॥ ५।२।८८ ॥ इति ऋट् ॥ ३ ॥ वाह्यते प्रेयते वाह्यम् ॥ ४ ॥ उह्यते
ऽनेन वह्य "वह्य करणे" ॥ ५।१।३८ ॥ इति य ॥ ५ ॥ उह्यतेऽनेन वाहन
"वाह्याद् वाहनस्य" ॥ २।३।७२ ॥ इति सूत्रे निपातनादनटि दाघत्वम्, वहनमेव
वा प्रज्ञादित्वात् स्वार्थेऽण् ॥ ६ ॥ धोयते चतुर गम्यतेऽनेन धोरणम् ॥ ७ ॥ ४२३ ॥

नियन्ता प्राजिता यन्ता सूत सव्येष्टृसारथी ।

दक्षिणस्थप्रवेतारौ क्षत्ता रथकुटुम्बिक ॥ ४२४ ॥

नियच्छति नियन्त्रयति नियन्ता ॥ १ ॥ प्राजति प्रेरयति प्राजिता ॥ २ ॥
यच्छति यन्ता ॥ ३ ॥ सुनोतीति सूत "सुसितनि-" ॥ (उणा-२०३) ॥ इति
तो दीघत्व च सुवतीति वा ॥ ४ ॥ सव्ये तिष्ठति सव्येष्टा सव्यात्स्य' ॥ (उणा-
८५५) ॥ इति णिच् ऋ भीष्टानादित्वात् षत्व सप्तम्यल्लप् च सव्येष्टोऽपि ॥ ५ ॥ सार
यति वाहान् सारथि, सारथि ॥ (उणा-६७०) ॥ इत्ययि, सरयस्यापत्य
मिति वा ॥ ६ ॥ दक्षिणे तिष्ठति दक्षिणस्थ ॥ ७ ॥ प्राजति प्रवेता ऋऽने वा'
॥ ४।४।३॥ इति विभक्त्येन वारादेश ॥ ८ ॥ क्षद सौत्र क्षदति सवृणोति क्षत्ता
॥ ९ ॥ रथस्य कुटुम्बी वाहनी रथकुटुम्बिक, साद्यपि ॥ १० ॥ ४२४ ॥

रथरोहिणि तु रथी

रथेऽनश्य रोहति रथरोहो रथयोद्धा तत्र युद्धार्थो रथोऽस्मान्ति रथा ॥ १ ॥

रथिके रथिरो रथी ।

रथोऽस्माऽस्ति रथिन् अतोऽनेनस्तरात् ॥ ७।२।६ ॥ इति ऋस्तत्र ॥ १ ॥
रथिर मेधारथा- ॥ ७।२।४१ ॥ इति र, इति रथी ॥ २ ॥ ३ ॥

अश्वारोहे त्वश्ववार सादी च तुरगी च स ॥ ४२५ ॥

अश्वारोहस्त्यश्वारोहस्तत्र ॥ १ ॥ अश्व वृणोति वारयति वाऽश्ववार ॥ २ ॥
सीदति सादा ॥ ३ ॥ तुरगोऽप्यस्य तुरगी ॥ ४ ॥ ४२५ ॥

युगन्धर कुरर स्यात्

युग बोद्धस्व धराष्ट धारयति युगन्धर “धारेधच” ॥५११११३॥ इति मे
साधु ॥ १ ॥ कवते कुरर “नीमाकु-” ॥ (उणा ४४३) ॥ इति वरट्, दाघत्व च,
पुष्पीबलिज्ञावेतौ ॥ २ ॥

युगमीशान्तनधनम् ॥ ४२० ॥

युज्यते युग पुष्पीबलिज्ञ, वपादत्वादल् गत्व च, इशान्ते बन्धोऽस्यशान्त
नधनम् ॥ १ ॥ ४२० ॥

युगकीलकस्तु शम्या

युगस्य कालको युगकालक ॥ १ ॥ शम्यते शम्या ‘शक्तिकि’ ॥५१११२९॥
इति य ॥ २ ॥

प्रासङ्गस्तु युगा तरम् ।

प्रसज्ज्यते बोद्धस्व ध प्रासङ्ग “घञ्युपसगस्य-” ॥३१२१८६॥ इति दीर्घे
द्वितीय युग युगान्तरम्, यत्ताष्ट घत्साना दमनकाले स्वध आसज्ज्यते, यमुनि -युग
द्वितीय प्रासङ्ग ॥ १ ॥

अनुकपो दार्वध स्थम्

अव स्थित दारु अनुकृष्यते अनुकृष ॥ १ ॥

धूर्वी यानमुख च धृ ॥ ४२१ ॥

धूवति हिनास्त बोद्धन् धूर्वी ॥ १ ॥ यानस्य रथादमुखमग्र यानमुखम् ॥२॥
धूवति धू, यस्यामे बोढारो वध्यन्ते स्त्रीलिङ्गोऽयम् ॥ ३ ॥ ४२१ ॥

रथगुप्तिस्तु वरूथ

रथस्य गोपन रथगुप्ति ॥१॥ वृणन्ति गुप्त्यर्थं रथमनेन वन्ध लोहादिमया
आवृत्ति ‘जृबृभ्या-’ ॥ (उणा-२३६) ॥ इत्यूथ पुष्पाबलिज्ञोऽयम् ॥ २ ॥

रथाङ्गानि त्वपस्करा ।

चक्रादयानि रथस्याङ्गानि आरम्भमाणि, अपकुवत्यपकायते वा अपस्करा,
वचस्कादित्वात् साधु ॥ १ ॥

शिविका याप्ययाने

शिवैव शिविका ॥ १ ॥ याप्यस्य अशक्तस्य यान युग्यास्य याप्ययानम्,
‘कृपानम्’ इति गौड, तत्र ॥ २ ॥

अथ दोला मेह्लादिका भवेत् ॥ ४२२ ॥

दोत्यते दोला काष्ठमया, रज्जुप्रालम्ब्य ॥ १ ॥ प्रेक्ष्यते प्रेक्षा हिण्डोलकायो,
आदिग्रहणात् शयानकादि, याप्ययानानुष्ठेते ॥ २ ॥ ४२० ॥

वैनीतक परम्परावाहन शिबिकादिकम् ।

विनातानामिदं याप्ययानादि वैनातम् के वैनातक पुष्पीबलिङ्ग, घोषभि
परम्परया वाह्यते परम्परावाहनम् शिबिका आदिरस्य शिबिकादिकम् ॥ १ ॥

यान युग्य पत्र वाह्य वह्य वाहनधोरणे ॥ ४२३ ॥

यान्यनेन यानम् ॥ १ ॥ युज्जन्ति तदिति युग्य सर्वे हस्त्यश्वादि “कुप्यमिद्य” ॥
५।१।३९ ॥ इति क्यपि निपात्यते ॥ २ ॥ पत्तत्पनेन पत्र पुष्पीबलिङ्ग “नीदा
म्ब-” ॥ ५।२।८८ ॥ इति तद् ॥ ३ ॥ वाह्यते प्रेर्यते वाह्यम् ॥ ४ ॥ उह्यते
ऽनेन वह्य वह्य करणे ॥ ५।१।२४ ॥ इति य ॥ ५ ॥ उह्यतेऽनेन वाहन
“वाह्याद वाहनस्य” ॥ २।३।७० ॥ इति सूत्रे निपातनादनटि दीघत्वम्, वहनमेव
वा प्रज्ञादित्वात् स्वार्थेऽण् ॥ ६ ॥ धीयते चतुर गम्यतेऽनेन धोरणम् ॥ ७ ॥ ४२३ ॥

नियन्ता प्राजिता यन्ता सूत सव्येष्टृसारथी ।

दक्षिणस्थप्रवेतारौ क्षत्ता रथकुटुम्बिक ॥ ४२४ ॥

नियच्छति नियन्त्रयति नियन्ता ॥ १ ॥ प्राजति प्रेरयति प्राजिता ॥ २ ॥
यच्छति यन्ता ॥ ३ ॥ सुनोतीति सूत “मुसितनि-” ॥ (उणा-२०३) ॥ इति
तो दीघत्व च सुवतीति वा ॥ ४ ॥ सव्ये तिष्ठति सव्येष्टा “सव्यास्थ” ॥ (उणा-
८५५) ॥ इति टिन् ऋ भारुष्टानादित्वात् पत्व सप्तम्यलुप च सव्येष्टोऽपि ॥ ५ ॥ सार
यति वाहान् सारथि, सारोरायि ॥ (उणा-६७०) ॥ इत्ययि, सरथस्यापत्य
मिति वा ॥ ६ ॥ दक्षिण तिष्ठति दक्षिणस्थ ॥ ७ ॥ प्राजति प्रवेता त्रऽने वा”
॥ ४।४।३॥ इति विस्त्वेन वीरादेश ॥ ८ ॥ क्षद सौत्र क्षदति सत्रणोति क्षत्ता
॥ ९ ॥ रथस्य कुटुम्बा वाहको रथकुटुम्बिक साद्यपि ॥ १० ॥ ४२४ ॥

रथरोहिणि तु रथी

रथेऽवश्य रोहति रथरोही रथयोद्धा तत्र युद्धार्थो रथाऽभ्यास्ति रथी ॥ १ ॥

रथिके रथिरो रथी ।

रथोऽस्याऽस्ति रथिक अतोऽनेस्वरात् ॥ ७।२।६ ॥ इतीस्मत् ॥ १ ॥

रथिर मेधारथा- ॥ ७।२।४१ ॥ इतर इति रथी ॥ २ ॥ ३ ॥

अश्वारोहे त्वश्ववार सादी च तुरगी च स ॥ ४२५ ॥

अश्वारोहस्यश्वारोहस्तत्र ॥ १ ॥ अश्व त्रणोति वारयति वाऽश्ववार ॥ २ ॥

सीदति मादा ॥ ३ ॥ तुरगाऽभ्यस्य तुरगी ॥ ४ ॥ ४२५ ॥

युगन्धर कूरर स्यात्

युग वोढस्स्वधराष्ठ धारयति युगन्धर “धारेधन्” ॥५११११३॥ इति स्त्री साधु ॥ १ ॥ कर्तते कूरर “नीर्माकु-” ॥ (उणा ४४३) ॥ इति वरट्, दाघत्व च, पुष्ठीबलिङ्गावेर्त्ता ॥ २ ॥

युगमीशान्तनधनम् ॥ ४२० ॥

युज्यत युग पुष्ठाबलिङ्ग, वपादत्वादल् गत्व च, इशान्ते बन्धोऽस्यशान्त धनम् ॥ १ ॥ ४२० ॥

युगकीलकस्तु शम्या

युगस्य कीलको युगफालक ॥ १ ॥ शम्यते शम्या ‘शक्तिताक’ ॥५११२९॥ इति य ॥ २ ॥

प्रासङ्गस्तु युगा तरम् ।

प्रसज्यते वोढस्स्वध प्रासङ्ग “घञ्युपसगस्य-” ॥३१०८६॥ इति दीर्घ द्वितीय युग युगान्तरम् यत्प्राष्ठवत्साना दमनकाले स्वध आसज्यते, यमुनि - युग द्वितीय प्रासङ्ग ॥ १ ॥

अनुरुपो दार्वध स्थम्

अध स्थित दारु अनुकृप्यते अनुकष ॥ १ ॥

धूर्वी यानमुख च धू ॥ ४२१ ॥

धूयति हिनास्ति वोढून् धूर्वी ॥ १ ॥ यानस्य रथादेर्मुखमग्र यानमुखम् ॥२॥ धूयति धू, यस्याग्रे वोढारो बन्धन्ते स्त्रीबलिङ्गोऽयम् ॥ ३ ॥ ४२१ ॥

रथगुप्तिस्तु वरूथ

रथस्य गोपन रथगुप्ति ॥१॥ वृणन्ति गुप्त्यर्थं रथमनेन वरूथ लोहादिमया आशुति ‘जृवृभ्या-’ ॥ (उणा-२३६) ॥ इत्यूथ पुष्ठीबलिङ्गोऽयम् ॥ २ ॥

रथाङ्गानि त्वपस्करा ।

चक्रादयानि रथस्याङ्गानि आरम्भकाणि, अपकुवत्त्वपकायते वा अपस्करा, वचस्कादित्वात् साधु ॥ १ ॥

शिविका याप्ययाने

शिवैव शिविका ॥ १ ॥ याप्यस्य अशक्तस्य यान युग्यारय याप्ययानम्, ‘कृपानम’ इति गौड, तत्र ॥ २ ॥

अथ दोला प्रेक्षादिका भवेत् ॥ ४२२ ॥

दोत्यते दोला ऋष्टमया, रज्जुप्रालम्ब्य ॥ १ ॥ प्रेह्यते प्रेक्षा हिण्डोलफाटयो,
अग्निप्रहणात् शयानकादि, याप्ययानानुवृत्ते ॥ २ ॥ ४२२ ॥

वैनीतरु परम्परावाहन शिबिकादिकम् ।

विनातानामिदं याप्ययानादि वैनातम् ॥ वैनातरु पुष्पीगलिङ्ग, बोडभि
परम्परया वाह्यते परम्परावाहनम् शिबिका आदिरस्य शिबिकादिकम् ॥ १ ॥

यान युग्य पत्र वाह्य वह्य वाहनधोरणे ॥ ४२३ ॥

यान्त्यनेन यानम् ॥ १ ॥ युञ्जन्ति तदिति युग्य सर्वं हस्त्यश्वादि “कुप्यमिद्य” ॥
५।१।३९ ॥ इति क्यपि निपात्यते ॥ २ ॥ पतन्त्यनेन पत्र पुष्पीगलिङ्ग ‘नीदा
म्बु-’ ॥ ५।२।८८ ॥ इति ऋद् ॥ ३ ॥ वाह्यते प्रेयते वाह्यम् ॥ ४ ॥ उह्यते
ऽनेन वह्य ‘वह्य करणे’ ॥ ५।१।३४ ॥ इति य ॥ ५ ॥ उह्यतेऽनेन वाहन
“वाह्यान् वाहनस्य” ॥ २।३।७० ॥ इति सूत्रे निपाततादनटि दाघत्वम् वहनमेव
वा प्रज्ञादित्वात् स्वार्थेऽण् ॥ ६ ॥ धीयते चतुर गम्यतेऽनेन धोरणम् ॥ ७ ॥ ४२३ ॥

नियन्ता प्राजिता यन्ता सूत सव्येष्टृसारथी ।

दक्षिणस्थप्रवेतारौ क्षत्ता रथकुटुम्भिक ॥ ४२४ ॥

नियच्छति नियन्त्रयति नियन्ता ॥ १ ॥ प्राजति प्रेरयति प्राजिता ॥ २ ॥
यच्छति यन्ता ॥ ३ ॥ मुनोतीति सूत “मुसितनि-” ॥ (उणा-२०३) ॥ इति
तो दीघत्व च सुवतीति वा ॥ ४ ॥ सव्ये तिष्ठति सव्येष्टा ‘सव्यात्स्य’ ॥ (उणा-
८५५) ॥ इति ङिन् ऋ भारुष्टानादित्वात् पत्व सप्तम्यल्लुप् च सव्येष्टोऽपि ॥ ५ ॥ सार
यति वाहान् सारथि, सारथि ॥ (उणा-६७०) ॥ इत्ययि, सरथस्यापत्य
मिति वा ॥ ६ ॥ दक्षिणे तिष्ठति दक्षिणस्थ ॥ ७ ॥ प्राजति प्रवेता ऋऽने वा”
॥ ४।४।३॥ इति विस्मत्पेन वारादेश ॥ ८ ॥ क्षद सौत्र क्षदति सवृणोति क्षत्ता
॥ ९ ॥ रथस्य कुटुम्बी वाहसो रथकुटुम्भिक, साद्यपि ॥ १० ॥ ४२४ ॥

रथरोहिणि तु रथी

रथेऽनरथ रोहति रथरोही रथयोद्धा तत्र युद्धार्थो रथाऽस्यास्ति रथी ॥ १ ॥

रथिके रथिरो रथी ।

रथोऽय्माऽस्ति रथिक अतोऽनेस्वरत् ॥ ७।२।६ ॥ इतीकस्तत्र ॥ १ ॥
रथिर मेधारथा- ॥ ७।२।४१ ॥ इतीर इति रथी ॥ २ ॥ ३ ॥

अश्रागेहे त्वश्ववार साठी च तुरगी च स ॥ ४२५ ॥

अश्वमारोहस्यश्वारोहस्तत्र ॥ १ ॥ अश्व वृणोति वारयति वाऽश्ववार ॥ २ ॥
सीदति सादा ॥ ३ ॥ तुरगोऽम्यस्य तुरगी ॥ ४ ॥ ४२५ ॥

हस्त्यारोहे मात्थितृमहामात्रनिषान्ति ।

हस्तिनमारोहति हस्त्यारोह , हस्तिनोऽधिकृत प्रमानभूतमत्र ॥ १ ॥ मीद
ति सादी ॥ २ ॥ यन्तुति यन्ता ॥ ३ ॥ महती मात्राऽन्य महानात्र ॥ ४ ॥
निपादति निषादी ॥ ॥

आधोरणा हस्तिपका गजार्जीवेमपालका ॥ ४२६ ॥

आधोरयति हस्तिनमाधोरणा , नन्यादित्वादन ॥ १ ॥ हस्तिन पाति
हस्तिपा , रे हस्तिपका ॥ २ ॥ गजान् गजभ्या गजेषु वा आज्ञावन्ति गजाज्ञावा
॥ ३ ॥ इभ पालयति इभपालक , एत कमरप्रया हस्त्याराहादय , इभपालकप
यन्ता एकाया इत्यय , मण्डो देयाम् ॥ ४ ॥ ४२६ ॥

योद्धारस्तु भटा योधाः

युध्यन्ते योद्धार ॥ १ ॥ भगति धारयन्ति शस्त्राणि भग ॥ २ ॥ युध्यन्ते
योधा , लिहादित्वादच् ॥ ३ ॥

सेनारक्षास्तु सैनिका ।

सेना रक्षन्ति सेनारक्षा प्राहरिमादया ॥ १ ॥ सेना रक्षन्ति सैनिका 'रक्ष
दुच्छतो ' ॥ ६ । ४ । ३० ॥ इताकण् ॥ २ ॥

सेनाया ये समवेतास्ते सैन्या सैनिका अपि ॥ ४२७ ॥

सेना समवयन्ति सैन्या सैनिका 'सेनाया वा' ॥ ६ । ४ । ४८ ॥ इति
ण्य पक्ष इकण् ॥ २ ॥ ४२७ ॥

ये सहस्रेण योद्धारस्ते साहस्रा सहस्रिण ।

महस्र योद्धार परे सत्येषा साहस्रा ज्योत्स्नादित्वादन , शिम्वादित्वादिनि
सहस्रिण ॥ १ ॥ २ ॥

छायाकर छत्रधार

छाया करोत छायाकर हेतुवन्त्राला- ' ॥ ५।१।१०३ ॥ इति ट ॥ १ ॥
छत्र धरति छत्रधार ॥ २ ॥

पताकी वैजयतिक ॥ ४२८ ॥

पताकाऽस्तस्य पताकी पताकाधर शम्भादित्वादिन् ॥ १ ॥ वैजयन्त्या चरति
वैजयतिक ॥ २ ॥ ४२८ ॥

परिधिस्थ

परिधौ मनाने परिधिस्थ
चर ॥ २ ॥ चरति रक्षितु परि

आमुक्त प्रतिमुक्तयत् ।

अपिनद्ध पिनद्ध

आमुच्यते वच्यते स्माऽऽमुक्त ॥ १ ॥ प्रतिमुच्यते स्म प्रतिमुक्त ॥ २ ॥
अपिनह्यते स्म अपिनद्ध, “वाऽवाऽयो” ॥ ३॥११५५ ॥ इति प्यादेश पिनद्ध
॥ २ ॥ ४ ॥

अथ सन्नद्धो व्यूढकङ्कट ॥ ४२९ ॥

दशितो वर्मित सज्ज

सनह्यते स्म सनद्ध ॥ १ ॥ यूगो धृत कङ्कटोऽनेन व्यूढकङ्कट ॥२॥४२९॥
दश्यते वच्यते स्म दशित ॥ ३ ॥ वम सन्नातमस्य वर्मित, क्वचिनाऽपि ॥ ४ ॥
मज्जते सज्ज, मन् जायते वा “क्वचित्” ॥ ५॥११७१ ॥ इति ड ॥ ५ ॥

सन्नाहो वर्म कङ्कट ।

जगर कवच दशस्तनुत्र माठुरश्छद ॥ ४३० ॥

सनह्यते सन्नाह ॥१॥ टृणोत्पन्न वर्म क्लीयलिव मन्’ ॥ (उणा-९११) ॥
इति मन् ॥ २ ॥ कङ्कट गाल्यङ्ग कङ्कट ‘दिध्यवि-’ ॥ (उणा-१४२) ॥
इत्यट ऋङ्कटल्यान्टादयति वा ॥ ३ ॥ जायते जगर “जठर- ॥ (उणा-
८०३) ॥ इत्यरे निपात्यत जागर्ताति वा बाहुऽफात् हुम् ॥ ४ ॥ वचते ऋच
पुक्काबलिङ्ग ‘कयवि-’ ॥ (उणा-११४) ॥ इत्यच ऋ वच्चताति वा ॥ ५ ॥
दश्यते वच्यत दश दशनमपि ॥ ६ ॥ तनु त्रायते तनुत्रम्, तनुत्राणमपि ॥७॥
माठयत्यद माठि स्त्रालिङ्ग स्वरेभ्य इ’ ॥ (उणा-६०६) ॥ टया माठी ॥८॥
उरश्छद्यतेऽनेनोश्छद पुनाम्न- ॥५॥३१३०॥ इति घे ष्फोपमर्गम्-’
॥४॥२१४॥ इति हम् त्वच्मपि ॥ ९ ॥ ४३० ॥

निचोलक स्यात् कूर्पासो वारत्राणश्च कञ्चुक ।

चुलि सौत्र” निचुच्यते निचाल के निचोलक ॥ १ ॥ कुगति कूर्पास
‘कृकुरिभ्या पास ॥ (उणा-५८३) ॥ इति पास ॥ २ ॥ वाणात् वारयति
वारत्राण राचदन्तादित्वात् पूर्वनिपात वारमान्ठादर त्रानमस्येति वा पूरपदम्यात्’
॥२॥३१६४॥ इति णत्वम् ॥ ३ ॥ कञ्च्यते पथ्यत कञ्चुक पुक्काबलिङ्गौ ॥ ४ ॥

सारसन त्रधिकाङ्ग हृदि धार्य सकञ्चुकै ॥ ४३१ ॥

सार मनोति ददाति सारसनम् ॥ १ ॥ अधिस्मद्वादाधिसाङ्ग पुक्काबलिङ्ग,
अधियाङ्गमित्येके, यस्मिन् - अधियाङ्ग सारसनम्’ दुर्गस्तु- तस्य सारसन श्रेय
धियाङ्ग च निरन्धनम् इत्याह । यत् सकञ्चुकैर्हृदि धायत ॥ २ ॥ ४३१ ॥

शिरस्त्राणे तु शीर्षण्य शिरस्क शीर्षक च तत् ।

शिरस्त्रायतेऽनेन शिरस्त्राण तत्र ॥ १ ॥ शिरसि भव शीर्षण्य देहाशब्दाद्
ये “शिरस शीपन्” ॥ ३।२।१०१ ॥ इति शीर्ष नादेश, शिरसे हितामिति वा
“प्राण्यहरथ-” ॥ ७।१।३७ ॥ इति य, शिरसस्तुल्यमिति वा शाग्यादित्वाद् य
“शिरस शीपन्” ॥ ३।२।१०१ ॥ इति शीर्षनादेश ॥ २ ॥ शिरस शीपस्य च
प्रवृत्ति शिरस्कम्, शीर्षकम्, खोलमपि ॥ ३ ॥ ४ ॥

नागोदमुदरत्राण

नखते जठरोपरि नागोद, कुमुदादौ निपात्यते ॥ १ ॥ उदर प्रायतेऽनेनोदर
त्राणम् ॥ २ ॥

जह्वात्राण तु मत्कुणम् ॥ ४३२ ॥

जह्वा प्रायतेऽनेन जह्वात्राणम् ॥ १ ॥ माद्यति हयत्यनेन मत्कुण “भ्रूण
तृण-” ॥ (उणा-१८६) ॥ इति साधु ॥ २ ॥ ४३२ ॥

बाहुत्राण बाहुल स्यात्

बाहुस्त्रायतेऽनेन बाहुत्राणम् ॥ १ ॥ बाहु लाति बाहुल्म् ॥ २ ॥

जालिका त्वङ्गरक्षणी ।

जालप्रायाऽऽयसी स्यात्

‘जलण् अपवारणे’ जालयति शस्त्राघात जालिका ॥ १ ॥ अङ्ग रक्षतेऽनया
अङ्गरक्षणी ॥ २ ॥ जालप्राया जालसदृशी ॥ ३ ॥ आयसी लोहमयात्यथ ॥ ४ ॥

आयुधीय शस्त्रजीविनि ॥ ४३३ ॥

काण्डपृष्ठायुधिकौ च

शस्त्रेण जावति शस्त्रजावी तत्र ॥ १ ॥ ४३३ ॥ आयुधेन जावत्यायुधीय,
आयुधिर आयुधादीय-च ॥ ६।४।१८ ॥ इत य इक्श्च ॥ २ ॥ ३ ॥ काण्डानि
पृष्ठेऽस्य काण्डपृष्ठ ॥ ४ ॥

तुल्यौ प्रासिरुक्तौ नितौ ।

प्रास कुन्त-च प्रहरणमस्य प्रासिक सौतिक ‘प्रहरणम् ॥ ६।४।६२ ॥
इतीकृन् ॥ १ ॥ २ ॥

पारश्वधिकम्तु पारश्वध परश्वधायुध ॥ ४३४ ॥

परश्वध प्रहरणमस्य पारश्वधक, पारश्वध “परश्वधाद्वाऽण्” ॥ ६।४।६३ ॥
इत्यण्, पक्षे डकण् ॥ १ ॥ ३ ॥ ४३४ ॥

स्युर्नेस्त्रिशिकशाक्तीकयाष्टीनास्तत्तदायुधा ।

निस्त्रिश प्रहरणमस्य नेस्त्रिशिक ‘प्रहरणम् ॥ ६।४।६२ ॥ इताम् ॥ १ ॥
शक्तियष्टिः प्रहरणमस्य शाक्तीम्, याष्टीक शक्तियष्ट्याकण् ॥ ६।४।४४ ॥ १ ॥ १ ॥

तूणी धनुर्भृद् धानुष्क स्यात्

तूणमस्यस्य तूणा, निपञ्जात्यपि ॥ १ ॥ धनुर्विभति धनुभृत् यौगिकत्वाद्
धनुधर, धन्वी, धनुष्मानित्यादय ॥ २ ॥ धनु प्रहरणमस्य धानुष्क “प्रहर
णम्” ॥ ६।४।६२ ॥ इताकण्, धनुषा जीवताति वा वेतनादित्नादिम् ॥ ३ ॥

काण्डीरस्तु काण्डवान् ॥ ४३५ ॥

काण्डानि मर्त्यस्य काण्डार “काण्डाण्डभाण्डादार” ॥ ७।२।३८ ॥ १ ॥
मतौ काण्डवान् ॥ २ ॥ ४३५ ॥

कृतहस्त कृतपुङ्ख सुप्रयुक्तशरो हि य ।

कृतौ सिद्धौ हस्तावस्य कृतहस्त ॥ १ ॥ कृता पुङ्खा अनेन कृतपुङ्ख ॥ २ ॥
सुष्ठु प्रयुक्तो व्यापारित शरोऽनेन सुप्रयुक्ताार ॥

शीघ्रवेधी लघुहस्त

शाघ्रमनवच्छेदेन वेधयति लक्ष्य भिनति शीघ्रवेधी ॥ १ ॥ लघुलाघवयुक्तो
हन्तोऽस्य लघुहस्त ॥ २ ॥

अपराद्धेपुस्तु लक्ष्यत ॥ ४३६ ॥

च्युतेषु

अपराद्धा अलङ्घलक्षा इषवो बाणा अस्य अपराद्धेषु, लक्ष्यान्च्युतेषु प्रवृत्तान्
॥ १ ॥ ४३६ ॥

दूरवेधी तु दूरापाती

दूराद् वेधयति लक्ष्य भिनति दूरवेधा ॥ १ ॥ दूरादापातयति दूरापाता ॥ २ ॥

आयुध पुन ।

हेति प्रहरण शस्त्रमस्त्र

आयुध्यन्तेऽनेनायुध पुष्टीबलिह, स्थादित्वात् ॥ १ ॥ ह्रियते अनया हति
सातिहेति ॥ ५।३।१४ ॥ इति चो निपात्यते ॥ १ ॥ प्रहरत्यनेन प्रहरणम्
॥ ३ ॥ शस्यतेऽनेन शस्त्र स्त्रीस्त्वावच्छिन्न ‘नादाम्’ ॥ ५।२।८८ इति नट्
॥ ४ ॥ अम्यते अस्त्र नट् ॥ (उणा-४४६) ॥ इति नट् ॥ ५ ॥

शिरस्त्राणे तु शीर्षण्य शिरस्क शीर्षक च तत् ।

शिरस्त्रायतेऽनेन शिरस्त्राण तत्र ॥ १ ॥ शिरसि भव शीर्षण्य देहाशतत्वात्
ये “शिरम शीपन्” ॥ ३।२।१०१ ॥ इति शीर्ष-नादेश , शिरसे हितमिति वा
“प्राण्यङ्गरथ-” ॥ ७।१।३७ ॥ इति य , शिरसस्तुल्यमिति वा शास्त्रादित्वाद् य
“शिरस शीपन्” ॥ ३।२।१०१ ॥ इति शीर्षनादेश ॥ २ ॥ शिरम शाषस्य च
प्रकृति शिरस्सम्, शीर्षकम्, खोलमपि ॥ ३ ॥ ४ ॥

नागोदमुदरत्राण

नखते जठरोपरि नागोद, कुमुदादौ निपात्यते ॥ १ ॥ उदर प्रायतेऽनेनोदर
त्राणम् ॥ २ ॥

जङ्घात्राण तु मत्कुणम् ॥ ४३२ ॥

जङ्घा प्रायतेऽनेन जङ्घात्राणम् ॥ १ ॥ मायति ह्यस्यनेन मत्कुण भ्रूण
तृण-” ॥ (उणा-१८६) ॥ इति साधु ॥ २ ॥ ४३२ ॥

बाहुत्राण बाहुल स्यात्

बाहुस्त्रायतेऽनेन बाहुत्राणम् ॥ १ ॥ बाहु लाति बाहुलम् ॥ २ ॥

जालिका त्वङ्गरक्षणी ।

जालप्रायाऽऽयसी स्यात्

‘जलण् अवधारणे’ जालयति शस्त्राघात जालिका ॥ १ ॥ अङ्ग रक्षयतेऽनया
अङ्गरक्षणी ॥ २ ॥ जालप्राया जालसदृशी ॥ ३ ॥ आयसी लोहमयात्यथ ॥ ४ ॥

आयुधीय शस्त्रजीविनि ॥ ४३३ ॥

काण्डपृष्ठायुधिकौ च

शस्त्रेण जावति शस्त्रजावा तत्र ॥ १ ॥ ४३३ ॥ आयुधेन जावत्यायुधीय ,
आयुधिर आयुधादीय-” ॥ ६।४।१८ ॥ इत्याय इक-” ॥ २ ॥ ३ ॥ काण्डानि
पृष्ठेऽस्य काण्डपृष्ठ ॥ ४ ॥

तुल्यौ प्रासिकौ तिकौ ।

प्रास कुन्त-” प्रहरणमस्य प्रासिक तिकौ ‘प्रहरणम् ॥ ६।४।६२ ॥
इतीक-” ॥ १ ॥ २ ॥

पारश्वधिकम्तु पारश्वध परश्वधायुध ॥ ४३४ ॥

परश्वर प्रहरणमस्य पारश्वविम्, पारश्वध “परश्वधाद्वाऽण्” ॥ ६१४।६३।
इत्यण् पक्षे डक्ण् ॥ १ ॥ ३ ॥ ४३४ ॥

स्युर्नैलिंशिकशक्तीकयाष्टीकास्तत्तदायुधा ।

निंशिक प्रहरणमस्य नैलिंशिक ‘प्रहरणम्’ ॥ ६१४।६२ ॥ इताक्ण् ॥ १ ॥
शक्तियष्टिश्च प्रहरणमस्य शाक्तीक, याष्टाश्च शक्तियष्टेष्टाण् ॥ ६१४।४१॥१॥

तूणी धनुर्धृद् धानुष्क स्यात्

तूणमस्त्यस्य तूणी, निपज्ञात्यपि ॥ १ ॥ धनुर्विभति धनुर्धृत् यागिकत्वाद्
धनुधर, धन्वी, धनुष्मानित्यादय ॥ २ ॥ धनु प्रहरणमस्य धानुष्क ‘प्रहर
णम्’ ॥ ६१४।६२ ॥ इताक्ण्, धनुषा जीवतात् वा वेतनादिनादिष्ण् ॥ ३ ॥

काण्डीरस्तु काण्डवान् ॥ ४३५ ॥

काण्डानि सत्यस्य काण्डार “काण्डाण्डभाण्डादार” ॥ ७।२।२८ ॥ १ ॥
मर्तौ काण्डवान् ॥ २ ॥ ४३५ ॥

कृतहस्त कृतपुङ्ख सुप्रयुक्तशरो हि य ।

कृतौ सिद्धौ हस्तावस्य कृतहस्त ॥ १ ॥ कृता पुङ्खा अनेन कृतपुङ्ख ॥ २ ॥
सुष्ठु प्रयुक्तो व्यापारित शरोऽनेन सुप्रयुक्तगर ॥

शीघ्रवेधी लघुहस्त

शाघ्रमनवच्छेदेन वेधयति लक्ष्य भिनति शाघ्रवेधी ॥ १ ॥ लघुलाघवयुक्तो
हस्तोऽस्य लघुहस्त ॥ २ ॥

अपराद्धेपुस्तु लक्ष्यत ॥ ४३६ ॥

न्युतेषु

अपराद्धा अलब्धलक्षा इषवो बाणा अस्य अपराद्धेषु, लक्ष्यान्न्युतेषुभ्रष्टाण
॥ १ ॥ ४३६ ॥

दूरवेधी तु दूरापाती

दूराद् वेधयति लक्ष्य भिनति दूरवेधी ॥ १ ॥ दूरादापातयति दूरापाती ॥ २ ॥

आयुध पुन ।

हेति ग्रहण शस्त्रमस्त्र

आयुधन्तेऽनेनायुध पुङ्गीबलिङ्ग, स्यादित्वात्क ॥ १ ॥ हन्यते अनया हति
‘सातिहेति’ ॥ ५।३।१५ ॥ इति का निपात्यते ॥ १ ॥ प्रहरत्यनेन प्रहरणम्
॥ ३ ॥ शस्यतेऽनेन शस्त्र स्त्रीस्त्वाबलिङ्ग ‘नादाम्ब’ ॥ ५।२।८८ इति नद्
॥ ४ ॥ अम्यते अस्त्र नद् ॥ (उणा-४०६) ॥ इति नद् ॥ ५ ॥

तद् चतुर्विधम् ॥ ४३७ ॥

तदायुध पाणिमुक्तादिभेदात् चतुषति ॥ ४३७ ॥

चातुर्विध्यमेव दशयति-

मुक्त द्विधा पाणियन्त्रमुक्त शक्तिगरादिकम् ।

अमुक्त शस्त्रिकादि स्याद् यष्ट्याद्य तु द्वयात्मकम् ॥ ४३८ ॥

मुक्तं क्षिप्यते मुक्त द्विप्रकारक ममात् यथा पाणिमुक्त शक्तिप्रभृतिकम् ॥ १ ॥

यत्रमुक्त शरादिकम् ॥ २ ॥ अमुक्त हस्तस्थितमेव यथा शस्त्रिकादि ॥ ३ ॥

द्वयात्मकमिति मुक्तामुक्तात्मक यथा यष्ट्यादि ॥ ४ ॥ ४३८ ॥

धनुश्चापोऽन्त्रमिष्यास कोदण्ड धव कार्मुकम् ।

द्रुणाऽऽसौ

धन्यतेऽयते, धमति शब्दायते ज्याघातेन वा धनु “रुधात-” ॥ (उणा-

९९७) ॥ इत्युस्, श्लिष्टनिर्देशात् ‘भृमृतृ-’ ॥ (उणा-७९६) ॥ इत्युप्रत्यये धनु

रकारान्तोऽपि, द्वावपि पुङ्गवलिङ्गौ ‘कृपिचमि-’ ॥ (उणा-८२९) ॥ इत्युप्रत्यये

क्रीलिङ्गो धनूरपि ॥ १ ॥ चपस्य वेणोर्विस्तरात् पुङ्गवलिङ्ग ॥ २ ॥ अस्यन्त

बाणा अनेन ज्ञम् ॥ ३ ॥ इषयोऽस्यन्तऽनेनेति इष्यास, शरासनमपि ॥ ४ ॥

कदि सौत्र ‘कद्यतेऽनेन कोदण्ड पिचण्डैरण्ड-’ ॥ (उणा-९७६) ॥ इत्यण्डे

निपात्यते कोपाद् दण्डयत्यनेन वा पृषादरादित्वात्, पुङ्गवलिङ्गावेतौ ॥ ५ ॥ धनु गतो

‘उदित स्वरान्-’ ॥ ४।८।९८ ॥ इति नागमे धवति धव क्रीबलिङ्ग उक्षि

तक्ष्य-’ ॥ (उणा-९००) ॥ इत्यन्, धनति वा “मन्वन्-” ॥ ५।१।१४७ ॥ इति

वन् ॥ ६ ॥ कर्मणे शक्त कामुक योगकमन्या-’ ॥ ६।४।९५ ॥ इत्युक्ज ॥ ७ ॥

द्रुणति हिनस्ति द्रुण, द्रवति याति शरोऽनेन वा शोर्वा’ ॥ (उणा-९८४) ॥ इति

कद् ण ॥ ८ ॥ अस्यन्ते बाणा अनेनाऽऽस पुङ्गवलिङ्ग ॥ ९ ॥

लम्तक्रोऽस्या त

अस्य धनुषोऽतम य ग्रहणस्थान लमति श्लिष्यति करोऽन लस्तक ‘काच

क्वेचक-’ ॥ (उणा-३३) ॥ इत्यक् निपात्यत ॥ १ ॥

अग्र त्वर्तिरट यपि ॥ ४३९ ॥

अस्य धनुषोऽग्र कोटि अयतेऽनया अति श्वादित्वात् कि ॥ १ ॥ अटल्य

टनि सदित्त्रय-’ ॥ (उणा-६८०) ॥ इत्यनि टयामटनी ॥ २ ॥ ४३९ ॥

मोर्वी जीनो गुणो गव्या शिञ्जा बाणासन द्रुणा ।

शिञ्जिनी ज्या च

मूर्धा ज्यातृणविशेषस्त्वम्य विमारो मौरी ॥ ३ ॥ जावत्यनया जावा ॥ ४ ॥
गुण्यतेऽभ्यस्यते गुण ॥ ५ ॥ गोभ्यो वाणेभ्यो हिता गव्या स्त्रीपत्नीपत्नि, "गो
खरे य" ॥ ६ ॥ ११७ ॥ इति य ॥ ६ ॥ शिङ्गे शब्दायते शिञ्जा ॥ ७ ॥ वाणा
अस्यन्तेऽनेन वाणासनम् ॥ ८ ॥ दुष्ठाति हिनस्ति दुष्ठा द्रव्यनया शर इति वा
॥ ९ ॥ शिङ्गे शिञ्जिना ॥ १० ॥ जिनाति ज्या 'क्वचिन्' ॥ ११ ॥ ११७ ॥ इति
८ ॥ ११ ॥

गोधा तु तल ज्याघातवारणम् ॥ ४४० ॥

गुण्यते वेध्यतेऽनया गोधा भिदादित्वादडि साधु ॥ १ ॥ तलति तल
कलानालङ्घ्न क्षियामाप, वैचयन्ताकारस्तु यदाह- गोधा तला च नारौ" । चर्मादि-
मय ज्याप्रहारनिवारणम् ॥ २ ॥ ४४० ॥

स्थानान्यालीढवैशाखप्रत्यालीढानि मण्डलम् ।

समपाद च

तिष्ठत्येभिरिति स्थानानि जङ्घयोऽनारानिष्टतौ स्त्रितिविशेषा । आलेढि भुज
मालाटम् ॥ १ ॥ त्रिशाखस्य स्फुटस्यद वशागम् ॥ १ ॥ प्रातलोममालाढ प्रत्यालीढम्
॥ १ ॥ मण्डलाट्टितत्वाद् मण्डलम् ॥ १ ॥ समौ पादावन समपादम् ॥ १ ॥

यद्वसुर्वेद —

अप्रतो वामपाद तु ताक्ष्ण चैत्राऽनुकुञ्चितम् ।

आलाट तु प्रफुल्लय हस्तद्वयसविस्तरम् ॥ १ ॥

पादौ सविस्तरौ कार्यौ समहस्तप्रमाणत ।

वैशाखस्थानने वत्स । वृटलस्यस्य वेधने ॥ २ ॥

प्रत्यालीढे तु कतय सव्यस्ताण्डोऽनुकुञ्चित ।

तियग्राम पुस्तत्र दूरापाने विशिष्यते ॥ ३ ॥

समपाद समौ पादौ निष्कम्पौ च सुमङ्गतौ ।

मण्डले मण्डलाकारौ बाह्यताक्ष्णौ विशेषत ॥ ४ ॥

एते क्वावलित्वा वैचयन्ताकारस्तु 'तत्र वैशाखमत्रियाम्' इत्याह ॥

वेध्य तु लक्ष लक्ष्य शरव्यक्रमम् ॥ ४४१ ॥

वेध्यते वेध्यम् ॥ १ ॥ लक्ष्यते लक्ष 'युवण' ॥ ५ । ३ । २८ ॥ इत्यत्र,
य एवात ॥ ५ । १ । २८ ॥ इति ये लक्ष्यम् ॥ २ ॥ ३ ॥ शृणाति शर
हिंस, शरवे हित शरय "तस्मै हिते" ॥ ७ । १ । ३५ ॥ इति य एते

क्वावलिता, वैचयन्ता तु 'कय शरव्य १ नार' इत्याह ॥ ८ ॥ ४४१ ॥

शेषभाय-नेधे निमित्तम् ॥

वाणे पृषत्कत्रिशिग्रो खगगार्ध्रपक्षी

काण्डाशुगप्रदरमायकपत्रनाहा ।

पत्रीप्वजिह्मगशिलीमुखकङ्कपत्र-

रोषा कलम्बशरमार्गणचित्रपुङ्खा ॥ ४४२ ॥

यण-त्यम्मिन् पुङ्खा इति याण पुङ्खावल्लिङ्ग “व्यञ्जनाद् घञ्” ॥ ५ ।
३ । १३२ ॥ तत्र ॥ १ ॥ वपति सिञ्चति पृषत् “निष्पत्तुरुष्क” ॥ (उणा-
२६) ॥ इति के निपात्यते, पुङ्खादीना पृषर् पृष्वमस्येति नैरुक्ता, यदनुर्वद-
“पुङ्ख शरस्तथा शत्य पक्षन्नायुजतुनि पट्” इति ॥ २ ॥ विशेषेण इयति विशिख
“इयतेरिष वा” ॥ (उणा-८५) ॥ इति स, विविधा शिखा अस्येति वा ॥ ३ ॥
खे गच्छति सग ॥ ४ ॥ गृध्रपक्षस्याय गाध्रपक्ष ॥ ५ ॥ कणत्यनेनाऽऽहत्
काण्ड पुङ्गीवल्लिङ्ग, “कण्यणि” ॥ (उणा-१६९) ॥ इति णिद् ड ॥ ६ ॥
आगु गच्छत्याऽऽगुग ॥ ७ ॥ प्रदीर्यतेऽनेन प्रदर ॥ ८ ॥ स्यत्यन्त नयति सायक
॥ ९ ॥ पत्राणि बहति पत्रवाह ॥ १० ॥ पत्राण्यस्य सन्ति पत्री ॥ ११ ॥ इष्यति
गच्छति इषुप्त्रिलिङ्ग, “पृका” ॥ (उणा-७२९) ॥ किदु ॥ १२ ॥ अजिह्वममृजु गच्छति
अजिह्वम ॥ १३ ॥ शिलीव मुखमस्य शिलीमुख ॥ १४ ॥ कङ्कस्य पत्राण्यत्र
कङ्कपत्र ॥ १५ ॥ रोष्यते लक्षे निस्त्रयते रोष ॥ १६ ॥ कटति माद्यति कडम्ब,
“कृन्डि” ॥ (उणा-३२१) ॥ इत्यम्ब लत्वे कलम्ब के शिरसि कृतसधानो
लम्बत इति वा ॥ १७ ॥ शृणोति शीर्यते वाऽनेन शर पुङ्गीवल्लिङ्ग ॥ १८ ॥
मागयति मागण नद्यादित्वादन ॥ १९ ॥ चित्रा पुङ्खा अस्य चित्रपुङ्ख ॥ २० ॥ ४४२ ॥

शेष-वात्र-

वाणे तु लक्षहा ममभेदन ॥

वीर-व वारशङ्कु-व वादम्बोऽऽप्यल्लकण्टक ।

प्रक्ष्वेडन सर्वलौहो नाराच एषणश्च स ।

प्रक्ष्वेडते प्रक्ष्वेडन ॥ १ ॥ लोहस्य विकारो लौह सर्वश्चाऽसौ लौह-व सर्वलौह
॥ २ ॥ नरमद्यति नराचा नरान्यास्तुत्यो नाराच शकरादेरेण ॥ ७ ॥ १११८ ॥ नराच्येव वा
प्रज्ञादित्वात् स्वाधऽण् नार नरसमूहमद्यतीति वा ॥ ३ ॥ इत्यनेन एषण ॥ ४ ॥

शेष-वात्र-

नाराचे लोहनात्रोऽस्त्रसायन

निरन्त प्रहित

निरम्यते स्म निरस्त ॥ १ ॥ ग्रहीयते स्म ग्रहित क्षिप्त इत्यर्थ ॥

वाणे त्रिपाङ्के दिग्धलिप्तकौ ॥ ४४३ ॥

वाणे विपेणाङ्के प्रक्षिप्तपायित इत्यर्थ । दिव्यति स्म दिग्ब ॥ १ ॥ लियते स्म लिप्त ॥ २ ॥ ४४३ ॥

वाणमुक्तिर्व्यवच्छेद

वाणस्य धनुयन्त्राद् मुष्टिना मोक्षण वाणमुक्ति ॥ १ ॥ विशेषेण अवच्छिद्यते उद्भिद्यते वाणोऽनेन व्यवच्छेद, यद्धनुर्वेद -

पञ्चाङ्गुलीभिर्युगपत् क्षिप्रश्रेष्ठत्वसिद्धये ।

मोक्षण यच्च दुर्जेय त व्यवच्छेदमादिशत् ॥ २ ॥

दीप्तिवेगस्य तीव्रता ।

वाणवेगस्य तीव्रता सुदु सहत्वम्, दीप्यते वाणोऽनया दीप्ति ॥ १ ॥

धुरप्रतद्गुलाद्धेन्दुतीरामुरयास्तु तद्भिद ॥ ४४४ ॥

धुराभ लोह प्राप्ति धुरपो धारामुखलोह ॥ १ ॥ तत् प्रसिद्ध बलमस्य तद्वत्, यदाह- मृपिन्पुच्छाकृतयस्तद्वला नाम सायका "इति ॥ १ ॥ अर्धेन्दु-सदृशमुखलोहत्वादधेन्दुरर्धचन्द्र ॥ १ ॥ तीरयति सप्राम पारयति तीरी, यदाह- "त्रिभागशरजा तारा शेषाङ्गे लोहसम्भवा" । मुख्यग्रहणात् दण्डासन तोमर बाण-भ-गण्डाऽङ्गनाराचप्रभृतयस्तस्य वाणस्य भेदा ॥ १ ॥ ४४४ ॥

पक्षो वाज

पच्यते इति पक्ष गृध्रनङ्गपत्रादि ॥ १ ॥ वज्रत्यनेन वाणो वाज, छदाऽऽवलि, पत्रपालाति यावत् ॥ २ ॥

पत्रणा तन्त्यास

पत्रण पत्रणा तस्य पक्षस्य शरस्त्वधे-यसन त-यास ॥ १ ॥

पुङ्खस्तु कर्त्तरी ।

पुनाति वाण पुङ्खो गुणनि-यासस्थान पुङ्गीनलिङ्ग "पुमुहो पुमूरी च" ॥ (उणा-८६) ॥ इति ये साधु ॥ १ ॥ कृत्यते छिद्यतेऽसौ कर्त्तरि काष्ठशृङ्गादिमयी, नदिबलि " ॥ (उणा-६९८) ॥ इत्यरि ट्या कर्त्तरी ॥ २ ॥

तूणो निपङ्गस्तूणीर उपासङ्ग शराश्रय ॥ ४४५ ॥

शराधि कलापोऽपि

तूण्यते पूयते शरस्तूणस्त्रिलिङ्ग ॥ १ ॥ निपङ्ग्य ते वाणा अत्र निपङ्ग ॥ २ ॥

गुरुत गुणीर, "नर्म्यास" ॥ (उणा-४०) ॥ इती निपात्यते ॥ ३ ॥ उपामउज्यन्तेऽत्र
 बाणा उपाम ॥ ८ ॥ शराणामाश्रय ॥ ५ ॥ ४४९ ॥ शरा धीयन्तऽत्र शरपि
 पुलिङ्ग, गौगण-आदिपुषिषाणिभरित्यादय ॥ ६ ॥ कथ्यन्ते बाणा अनेन कलाप ॥ ७ ॥

अथ चन्द्रहाम

करवालनिम्बिशृपाणमज्ञा ।

तरवारिकौक्षेयकमण्डलाग्रा-

असिर्ऋष्टिरिष्टी

चन्द्रार हात प्रभाऽस्य चन्द्रहाम ॥ १ ॥ करपालयति करपाल, जपादित्वाद्
 पत्वे करवाल, करे गालो चलनमस्येति वा ॥ २ ॥ निष्क्रान्तस्त्रिशतोऽङ्गुलिभ्यो
 निस्त्रिंश 'नमव्ययात् सदस्यायाड' ॥ ७।३।१०३॥ ३ ॥ कल्पते कृपाण "कृपिविषि"
 ॥ (उणा-१९१) ॥ इत्याणम् ॥ ४ ॥ सडति भिनत्ति सङ्ग "गम्यमि" ॥ (उणा-९२) ॥
 इति ग ॥ ५ ॥ तर तरत् प्रमान वायत्र तरवारि पुलिङ्ग ॥ ६ ॥ कुम्भौ भवो जात
 कौक्षेय, कङ्कुक्षिगीजीणनाऽयसा निर्मितत्वात् "कुलकुक्षि" ॥ ६।३।१२ ॥ इत्ये
 यवम् ॥ ७ ॥ मण्डलागारमग्रमस्य मण्डलाग्र ॥ ८ ॥ अस्यतेऽसि पुलिङ्ग, "पदिपठि"
 ॥ (उणा-६०७) ॥ इती ॥ ९ ॥ ऋपति पाणि गच्छति ऋष्टि स्वरादि ॥ १ ॥
 रेपति हनस्ति रिष्टि 'हमुपि' ॥ (उणा-६५१) ॥ इति कित्ति पुस्त्रालिङ्गावेता ॥ ११ ॥

शेष-वान- असिस्तु सायक ।

भ्रागर्भा विजय शास्ता व्यवहार प्रजाकर ।

धमपालोऽक्षरो देवस्तीक्ष्णकर्मा दुरासद ॥

प्रसङ्गो रदतनयो मनुज्येष्ठ शिवङ्कर ।

करपालो विशसनस्तीक्ष्णधारा विपाश्रज ॥

धमप्रचारो धाराङ्गो धाराधारकरात्रिकौ ।

चन्द्रभासश्च शस्त्र

त्सरुरस्य मुष्टि ॥ ४४६ ॥

अस्य सङ्गस्य मुष्टिग्रहणस्थान मुष्टि तसरत्वेनेन तसर पुलिङ्ग, 'भृमृतृत्सरि'

॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु सङ्गस्येत्युपलक्षणम् तेनान्यस्याऽपि मुष्टिस्तसरुच्यते ।
 यदमर - तसर खङ्गादिमुष्टौ स्याद् इति ॥ १ ॥ ४४६ ॥

प्रत्याकार परीवार कौश सङ्गपिधानकम् ।

प्रतिरूप आकारोऽस्य प्रत्याकार ॥ १ ॥ परिमिश्रितऽनन परिवार पञ्च्युप
 सगस्य- ॥ ३।२।८६ ॥ इति दाषाच परावार ॥ २ ॥ कुश्यते इति कौशस्त्रिङ्ग ।
 सङ्ग पिधायतेऽनेन सङ्गपिधानम् स्वार्थ क सङ्गपिधानकम् ॥ ३ ॥

अङ्गुन फलक चर्म खेटकाऽऽवर्णस्फुरा ॥ ४४७ ॥

‘अङ्गु अभियोगे’ अङ्गुत्यनेन अङ्गुन ॥ १ ॥ फलति विशायते फलम्, के फलक
परकमपि, पुष्पाग्लिङ्ग ॥ २ ॥ चम्ममयत्नाचम ॥ ३ ॥ खेटयत्युत्नासयति खेट
पुष्पीग्लिङ्ग के खेटक ॥ ४ ॥ आन्रियते वपुरनेन आवरण ॥ ५ ॥ स्फुरति च
लति स्फुर स्फुरकोऽपि ॥ ६ ॥ ४४७ ॥

अस्य मुष्टिस्तु सम्राट्

अस्य फलस्य मुष्टिग्रहस्थान मुष्टि, सगृह्यतेऽनेन सम्राट्, “ममो मुष्टौ”
॥ ५ । ३ । ५८ ॥ इति घृ ॥ १ ॥

धुरी धुरी कृपाणिका ।

शस्यसेधेनुपुञ्चौ च

धुरति विरुनति धुरी, धुरिकाऽपि ॥ १ ॥ धुरति छिनत्ति धुरी ॥ २ ॥
कृपते कृपाणी, के कृपाणिका ॥ ३ ॥ शस्यतेऽनया शस्त्री “नीदाम्” ॥ ५ । २ ।
८८ ॥ इति ऋट ॥ ४ ॥ असिश्-दात् धेनु पुञ्चौ चिन्तिताव्यप्रत्यायित्वादसिरूपा
धेनुरसिधेनु, अमे पुत्रीय ह्रस्वत्वादमिपुत्री ॥ ५ ॥ ६ ॥

शेष-चात्र-अथ धुर्यस्त्री शेषशायिका ॥

पत्र च वेनुका ।

पत्रपालस्तु साऽऽयता ॥ ४४८ ॥

सा धुरिका आयता दीधा । पत्रेण पालयति रक्षति पत्रपाल ॥ १ ॥ ४४८ ॥
शेषश्चात्र-पत्रपाले तु हुल्मातृका ।

कुट्टतो पत्रफला च

दण्डो यष्टिश्च लगुड

दण्डयत्यनेन दण्ड पुष्पीग्लिङ्ग “पञ्चमाङ्ग” ॥ (उणा-१६८) ॥ इति ङ
॥ १ ॥ इज्यतेऽनया यष्टि पुष्पीग्लिङ्ग, प्लुता ॥ (उणा-६४६) ॥ इति
ति ॥ २ ॥ लगति प्रहारोऽनेन लगुड “लगेरुड” ॥ (उणा-१७७) ॥ ३ ॥

स्यादीली करवालिका ।

इज्यते इली, एनधारोऽमिस्तुरूप्यायुधम् ॥ १ ॥ अल्प करवाल करवालिका,
तरवालिकेत्ये। न्युज्ज खड्ग कडितलम् इति व्याडि, स चाम्पाभिर्देष्टव्यमुक्त ॥ २ ॥

भिन्दिपाले सृग

भिन्दत पालयति भिन्दिपालो नाम हस्तक्षेप्यो महाफलो दाघदण्ड आ

गृह्यत गृहीत, "जम्ब्याग" ॥ (उणा-४२) ॥ इति निपात्य ॥ ३ ॥ उपामज्ज्यन्तऽत्र
 बाणा उपामज्ज ॥ ४ ॥ शराणामाश्रय ॥ ५ ॥ ४४१ ॥ शरा धीय तऽत्र शरधि
 पुलिङ्ग, गौगिष-पारिपुषिषाणभिगिलादय ॥ ६ ॥ कल्पन्ते बाणा अनेन कलाप ॥ ७ ॥

अथ चन्द्रहास

करवालनिम्बिशरूपाणमन्त्रा ।

तरवारिकौक्षेयकमण्डलाग्रा-

असिर्गष्टिरिष्टी

चन्द्रारहास प्रभाऽस्य चन्द्रहाग ॥ १ ॥ करपालयति करपाल, जपादित्वाद्
 पत्रे करवाल, करे पालो यत्नमस्येति वा ॥ २ ॥ निष्कान्तस्त्रिशतोऽङ्गुलिभ्यो
 निश्चिंश 'नमव्ययात् सद्व्यायाट' ॥ ७ ॥ ३१२३ ॥ ३ ॥ कल्पते कृपाण 'कृपिविपि'
 ॥ (उणा-१९१) ॥ इत्याणम् ॥ ४ ॥ सडति भिनत्ति सड "गम्यमि" ॥ (उणा-९२) ॥
 इति ग ॥ ५ ॥ तर तरत् इतमान वायत्र तरवारि पुलिङ्ग ॥ ६ ॥ कुक्षौ भवो जात
 कौक्षेयक कङ्ककुक्षिर्जीणनाऽयसा नमिर्गितत्वात् "कुलकुक्षि" ॥ ६ ॥ ३१२३ ॥ इत्ये
 यक् ॥ ७ ॥ मण्डलाकारमग्रमस्य मण्डलाग्र ॥ ८ ॥ अस्यतेऽसि पुलिङ्ग 'पदिपठि'
 ॥ (उणा-६०७) ॥ इती ॥ ९ ॥ ऋपति पाणि गच्छति ऋष्टि स्वरादि ॥ १० ॥
 रेपति हिनस्ति रिष्टि 'हमुपि ॥ (उणा-६५१) ॥ इति कित्ति, पुस्त्रालिङ्गावेतौ ॥ ११ ॥

शेषनात्र-असिस्तु सायक ।

धामभा विजय शास्ता व्यवहार प्रजाकर ।

धमपालोऽक्षरो देवस्तीक्ष्णरम्भा दुरासद ॥

प्रसन्नो रद्वतनयो मनुज्येष्ठ शिवद्वर ।

करपालो विशसनस्ताक्षणधारा विषाग्रज ॥

धमप्रचारो धाराज्ञो धाराधारकरालिकौ ।

चन्द्रभासश्च शस्त्र

त्सरुरस्य मुष्टि ॥ ४४६ ॥

अस्य खड्गस्य मुष्टिग्रहणस्थान मुष्टि त्सरुरनेन त्सर पुलिङ्ग, भृमृतत्सरि'
 ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु खड्गस्येत्युपलक्षणम् तेनान्यस्याऽपि मुष्टिस्तत्सरुच्यते ।
 यदमर - त्सर खड्गादिमुष्टौ स्याद् इति ॥ १ ॥ ४४६ ॥

प्रत्याकार परीवार कोश सङ्गपिधानकम् ।

प्रतिरूप आकारोऽस्य प्रत्याकार ॥ १ ॥ परित्रियतऽनेन परिवार घञ्युप
 सगस्य- ॥ ३ ॥ २ ॥ ८६ ॥ इति दीषाच्च परीवार ॥ २ ॥ कुड्यते इति कोशस्त्रिलिङ्ग ।
 सङ्ग पिधानेऽनेन सङ्गपिधानम् स्वार्थ के सङ्गापिधानकम् ॥ ३ ॥

अङ्गुन फलक चर्म सेटकाऽऽवरणस्फुरा ॥ ४४७ ॥

‘अङ्गु अभियोगे’ अट्टत्यनेन अङ्गु ॥ १ ॥ फलति विनायते फलम्, के फलम्
परम्पपि पुष्पावलित ॥ २ ॥ चम्ममयत्वाच्चम् ॥ ३ ॥ सेटयत्युत्त्रासयति खेट
पुष्पावलित के सेटक ॥ ४ ॥ आत्रियने वपुरनेन आवरण ॥ ५ ॥ स्फुरति च
लति स्फुर, स्फुरसोऽपि ॥ ६ ॥ ४४७ ॥

अस्य मुष्टिस्तु सम्राट्

अस्य फलस्य मुष्टिमहणस्यान मुष्टि सपृथग्नेऽनन सम्राट्, “समो मुष्टौ”
॥ ५ । ३ । ५८ ॥ इति घम् ॥ १ ॥

धुरी धुरी कृपाणिका ।

शस्त्र्यसेधेनुपुञ्जौ च

धुरति विपनति धुरी, धुरिकाऽपि ॥ १ ॥ धुरति छिनति धुरी ॥ २ ॥
कपते कृपाणा, के कृपाणिका ॥ ३ ॥ शस्त्र्यतेऽनया शस्त्रा “नादाम्” ॥ ५ । २ ।
८८ ॥ इति नट् ॥ ४ ॥ असिश-दात् धेनु पु-जौ चिन्तिता-र्नदायित्वादसिरूपा
धेनुरसिधेनु असे पुत्राव दूस्वत्वादमिपुत्रा ॥ ५ ॥ ६ ॥

शेष-दान-अथ धुयन्त्री शोऽशायिका ॥

पत्र च धेनुका ।

पत्रपालस्तु साऽऽयता ॥ ४४८ ॥

सा धुरिका आयता दीर्घा । पत्रेण पालयति रक्षति पत्रपाल ॥ १ ॥ ४४८ ॥
शेष-दान-पत्रपाले तु हुलमावृता ।

दण्डतो पत्रफला च

दण्डो यष्टिश्च लगुट

दण्डयत्यनेन दण्ड पुष्पावलित ‘पञ्चमाह’ ॥ (उणा-१६८) ॥ इति ड
॥ १ ॥ इज्यतेऽनया यष्टि पुष्पावलित, प्लुता ॥ (उणा-६४६) ॥ इति
ति ॥ २ ॥ लगति प्रहारोऽनेन लगुट ‘लगेरुड’ ॥ (उणा-१७७) ॥ ३ ॥

स्यादीली करवालिका ।

इज्यते इली, एकधारोऽसिस्तुरुष्कायुधम् ॥ १ ॥ अथ करवाल करवालिका,
तरवालिकेत्यन्ये । न्युज्ज खड्ग कडितम् इति व्याटि, म चास्माभिर्देदयामुक्त ॥ २ ॥

मिन्दिपाले सृग

मिन्दत पालयति मिन्दिपालो नाम हन्त्येभ्यो महाफलो दाघदण्ड आ

गुर्गा १५, पृषादगदितात् साधुमय ॥ १ ॥ ग्र्यते स्रग्, स्वादित्वात् के
न्यदगादिताद् गत् ॥ २ ॥

उन्ते प्रास

गुर्गा कुत्तस्तय ॥ १ ॥ प्रास्यते प्रास, हस्तधाय गत्य ॥ २ ॥

अथ दुघणो घन ॥ ४४९ ॥

मुद्गर स्यात्

हृदन्यतेऽनेन ठपण “न्ययोद्रो करणे” ॥ ५ । ३ । ३८ ॥ इत्यलि
घादेशस्ततोऽराहणादिभाटात् णत्वम्, ह घणनीति प्रसते वा ॥ १ ॥ हन्यतेऽनेन
घन, “मूर्तिनिगिना” ॥ ५ । ३ । ३७ ॥ इत्यलि साधु ॥ २ ॥ ४४९ ॥
मोदतऽनेन मुद्गर पुष्कालिङ्ग, “मुदिगुरिभ्याम्” ॥ (उणा-४०३) ॥ इति
न्दिरो गाऽन्तः, मुद गिरति प्रसते वा ॥ ३ ॥

कुठारस्तु परशु पर्शुपर्श्वधौ ।

परश्वध स्वधितिश्च

कुठि सोत्र’ कोठति कुठार पुष्कालिङ्ग “तुपिकुठिभ्याकित्” ॥ (उणा-
४०८) ॥ इत्यार, कुठार् वृक्षान् इयतीति वा ॥ १ ॥ परान् शृणाति परशु
‘पराङ्भ्या शृत्प्रनिभ्या डित्” ॥ (उणा-७४२) इत्यु ॥ २ ॥ पृणाति पशु
“प्र शु” ॥ (उणा-८२५) ॥ इति शु ॥ ३ ॥ पशुकामिन धायते पश्वध
स्वादित्वात् क ॥ ४ ॥ परान् शृणाति परश्वध परात् श्रो डित्’ ॥ (उणा-
२५२) ॥ इति वध ॥ ५ ॥ स्व धियति धारयति स्वधिति “तिवृत्तो नाग्नि”
॥ ५ । १ । ७१ ॥ इति तिक् परश्वदय पुलिङ्गा ॥ ६ ॥

परिध परिधातन ॥ ४५० ॥

परिहृत्यतेऽनेन परिध लोहबद्धो लगुड परेध ॥ ५ ॥ ३ ॥ ४० ॥
इत्यलि घादेश लत्वे पलिघोऽपि ॥ १ ॥ परिधाल्यतेऽनेन परिधातन ॥ २ ॥ ४५० ॥

सर्व्वला तोमरे

सवान् आति सचला ॥ १ ॥ ताम्यत्यनेन तोमर पुष्कीबलिङ्ग “जठर
ककर’ ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते तत्र ॥ २ ॥

शल्य शङ्कौ

शल्यत्वविशति शल्य पुस्कीबलिङ्ग, स्थालामा’ ॥ (उणा-३५७) ॥
इति य, अयत्रोपचारात् शल्यम् ॥ १ ॥ ताम्यत्यनेन शङ्क पुलिङ्ग, ‘र्वशीशमि
॥ (उणा-७४९) ॥ इति कुस्तन ॥ २ ॥

श्ले त्रिशीर्षकम् ।

शूलति रुचति शूल पुष्पीवलिन , तत्र॥१॥ त्राणि शापाण्यस्य त्रिर्शापत्रम् ॥२॥

शक्तिपट्टिसदु स्फोटचक्राद्या

शस्त्रजातय ॥ ४५१ ॥

शक्नोति जेतुमनया शक्ति ॥ १ ॥ पटत्यरातान् पटिम “पटिनाभ्याम्”
(उणा-५७९) इति टिम , अय तात्प्य इत्यये ॥ १ ॥ दु ग स्फोटयति
दु स्फोट ॥ १ ॥ क्रियते प्रहरोऽनेन चक्र पुष्पावलिङ्ग , आदिग्रहणात् शतनी
महाशिला-मुपुष्टी चिरिका बराहृणम्प्रभृतय ॥१॥४५१॥

शेषश्चात्र-

अथ शक्ति नाम्महाफला ॥

अष्टनालाऽऽयता सा च पश्चिस्तु पुरोपम ।

लोहदण्डस्तीक्ष्णवारा नुस्फोटाराफला समौ ॥

चक्र तु वलयप्रायमरसचित्तमित्यपि ।

शतग्रा तु चतुस्ताला लोहस्पन्दसचिता ॥

अय कण्टक्सच्छता शतध्वेव महागिला ।

मुपुष्टा स्याद् दारुमया वृत्ताय कालसाचता ॥

कणयो ओहमात्रोऽत्र चिरिका तु हुलाग्रम् ।

बराहृणकोऽवय फलपत्राग्रम् हुलम् ॥

मुनयोऽश्वशेखर च

खुरली तु श्रमो योग्याऽभ्यास

खुरति छिदत्यस्या खुरला खुरलोरल-’ ॥ (उणा-४७४) ॥ इत्यले नि
पात्यते॥१॥ ग्राम्यत्यनेन श्रम ॥ ॥ योगे चित्तमाग्न्ये साध्या योग्या ‘तत्र साधौ
॥७१११५॥ इति य योगाय शक्तेति वा ‘योगम्भ्या ॥६१४१५॥ इत्ये
य ॥ ३ ॥ शस्त्राणामभ्यसनमभ्यास ॥४॥

शेषश्चात्र-शराभ्यास उपासनम् ॥

तद्भू सल्लरिका ।

तस्य श्रमस्य साधनाय भूम्नद्भू ॥ १ ॥ गच्छते ल १ भिद्यतेऽत्र सल्लर
“मीमामि” ॥ (उणा-४७७) ॥ इत्यूर लत्वे सल्लर स्वाय के सल्लरिका ॥२॥

सर्वाभिसार सर्वार्थ

सर्वसनहन समा ॥ ४५२ ॥

गणन मे यो अभिगमन गताभिसार ॥ १ ॥ गतयामोषो बह्वन सर्वेष
॥ २ ॥ गते गताद्यनऽत्र गतगताहोम् ॥ ३ ॥ ४५२ ॥

लोहाभिसारो दशम्या विधिर्नीराजनात् पर ।

अस्त्रगृतां राक्षां य द्वास्त्रतो विधि प्रस्थानात् प्राङ्मुखा । लोह शस्त्रमभि
सायते प्रगायते प्रस्थाप्यतेऽत्रेति लोहाभिमार , नीरस्य द्वा-युद्धस्य अजन क्षेपाञ्च
नीराजनाम् मन्त्रोक्त्या णि शेषवाहनादे राजनया, तस्मात् परो विधि , यद्दुग् -

“लोहाभिसारस्तु विधि परो नीराजनाद् नृपं

दशम्यां दक्षितं काय” इति । अमरस्तु-

“लोहाभिसारोऽस्त्रगृतां राक्षां नीराजनाविधि । ” इति ध्रुवश्रीराजनमेष
लोहाभिमारमाह ॥ १ ॥

प्रस्थानि गमन व्रज्याऽभिनिर्वाण प्रयाणकम् ॥ ४५३ ॥

यात्रा

प्रस्थीयते स्थानाच्चल्यते प्रस्थानम्, ॥ १ ॥ गम्यते गमन ॥ २ ॥ व्रजन
व्रज्या ‘आस्पटि’ ॥ ५ । ३ । ९७ ॥ इति क्यप् ॥ ३ ॥ अभिनियायते
ऽभिनिर्वाण ॥ ४ ॥ प्रयायते प्रयाणम्, स्वार्थे के प्रयाणः ॥ ५ ॥ ४५३ ॥
यान्त्यस्या यात्रा “हुयामा” (उणा-४५१) इति ऋ ॥ ६ ॥

अभिषेणन तु स्यात्

सेनयाऽभिगमो रिपौ ।

सेनया रिपूनभियां अभिषेणन ‘णिज् बहुल’ ॥ ३ । ४ । ४२ ॥ इति
णिज्यऽनटि च ‘स्थासेनि’ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४० ॥ इति पत्वम् ॥ १ ॥

स्यात् सुहृद्बलमासार

आस्त्रियतेऽनेनेत्यासारोऽवागच्छन्मित्रबलम् ॥ १ ॥

प्रचक्र चलित बलम् ॥ ४५४ ॥

प्रस्थित चक्र सैन्य प्रचक्रम्, चलित प्रयाणकस्थितम् ॥ १ ॥ ४५४ ॥

प्रसारस्तु प्रसरण वृणकाद्यादिहेतवे ।

सेन्याद् बहुस्तृणजशब्दार्थे प्रसरण गमन प्रसार यद्वक्ष्यम् निरुद्धवीरवधाऽऽमार
प्रसारणा इव व्रज ॥ १ ॥ अमरस्तु- ‘स्थादासार प्रसरणम् इत्याह, तच्चाऽयशस्त्रेण
न सवदतीति नादृतम् ॥

अभिक्रमो रणे यानमभीतस्य रिपून् प्रति ॥ ४५५ ॥

आभिमुख्येन अभिभूय, अरीगणि वा क्रमणमभिगम ॥ १ ॥ ४५५ ॥

अभ्यमित्र्योऽभ्यमित्रियोऽभ्यमित्रिणोऽभ्यरित्रजन् ।

आभिमुन्येनाऽमित्रानलगामी अभ्यमि-य , अभ्यमित्राय , अभ्यमित्राण
“ अभ्यमित्रमायश्च ” ॥ ७ । १ । १०४ ॥ इति य , डय , इनश्च ॥ ११२ । २ ॥

म्यादुरस्तानुगमिल

उरसा बल लक्ष्यते तदस्यास्ति उरस्वान् “ तद् ” ॥ ७ । २ । १ ॥ इति
मतु ॥ १ ॥ पिन्डादित्वादिले उरमिल ॥ २ ॥

ऊर्नम्ब्यूर्जस्वलौ समौ ॥ ४५६ ॥

ऊर्ग्वलमस्यस्य ऊजस्वा ॥ १ ॥ ऊजस्वल् ऊजातिशयावित ‘ ऊर्जा
विन्वलावम् चात् ” ॥ ७ । २ । ५१ ॥ इति मायू ऊजस्वानपि ॥ २ ॥ ४५६ ॥

सायुगीनो रणे साधु

सयुगे साधु सायुगान् “ प्रतिजनादेरान् ” ॥ ७ । १ । २० ॥ १ ॥

जेता जिष्णुश्च जित्वर ।

जयनशालो जेता “ तृन् ” ॥ ५ । २ । २७ ॥ इति तृन् ॥ १ ॥ ‘ भूजे ’
॥ ५ । २ । ३० ॥ इति ण्युक्ति जिष्णु ॥ २ ॥ सूचीन् ’ ॥ ५ । २ । ७७ ॥ इति
टवरपि जित्वर ॥ २ ॥

शेषश्चात्र-निर्णयौ तु विनया जत्र ॥

जय्यो य शन्यते जेतुम्

जेतु शक्यो जय्य क्षय्यजय्या ’ ॥ ४ । २ । ९० ॥ इति ये साधु ॥ १ ॥

जेयो जेतव्यमात्रके ॥ ४५७ ॥

शन्यादयनेत्यत्र ॥ १ ॥ ४५७ ॥

वैतालिका बोधकरा अधिका सौगमुप्तिना ।

विताल शब्द प्रयोजनमेवा वैतालिका प्रातमाधना ॥ १ ॥ बोध प्रबोध
कुवन्ति मङ्गलपाठवाधकरा ॥ २ ॥ अधिन एव अर्थिना ॥ ३ ॥ सुगमुप्त
पृच्छन्ति सौखमुप्तिना सुज्ञातादिभ्य पृच्छति ’ ॥ २ । ४ । ४ ॥ इति राष्
मौखशायनिःसौखशाय्यमावापि ॥ ४ ॥

अमरस्तु- वतालिका बोधकरा ’ इति शनोऽवसरपाठनानाह ॥

घाण्टिकाश्चाक्रिना

घण्टया चरति घाण्टिका ये घण्टा घातेन देवतायमे शसति ते भ्रावमात्या
॥ १ ॥ चक्र राष् प्रयोजनमेवा चाक्रिना ॥ २ ॥

सूतो वद्दी मलङ्गपाठक ॥ ४५८ ॥

गुणेति सूत्र ॥ १ ॥ वद्दत सौमि वद्दा, प्रदादित्वात् णिन् ॥ २ ॥ मल्ल
पठतीति मल्लपाठक ॥ ३ ॥ ४५८ ॥

मागधो मगध

मगध एव मागध प्रदादित्वाद् ॥ १ ॥ 'मगध कण्वादी' मगध्यति
यागने मगध, यशोदीरणेन यो याचत, यदाहु - "मागधा स्तुतिवशज" इति
महोऽपि ॥ २ ॥

सशप्तका युद्धाऽनिवर्त्तिन ।

सशपन्ति, पलायमानान् सशपथ युद्ध्यन्ते वा सशप्ता, के सशप्तका ॥ १ ॥
युद्धाभ निवर्त्तते युद्धाऽनिवर्त्तिन ॥ २ ॥

नग्न स्तुतिव्रत

न वस्ते नग्न कौपीनमानजरद्वेषपरिधानात् "दिननग्न" ॥ (उणा-
२६८) ॥ इति ने निपात्यते न विद्यते प्रा धियश्छादासि वा अस्मेति वा नखा
दित्वाद्वात्राऽद् भाव ॥ १ ॥ स्तुतिरेव व्रतमस्य स्तुतिव्रत ॥ २ ॥

तस्य ग्रन्थो भोगावली भवेत् ॥ ४५९ ॥

तस्य नमस्य भोग सुख तद्धेतुत्वाद् भोगा स्तुतय, तासामावला भोगा
वली ॥ १ ॥ ४५९ ॥

प्राण स्थाम तर पराक्रमबलद्युम्नानि शौर्यौजसी

शुष्म शुष्म च शक्तिरूर्जसहसी

प्राणन प्राण ॥ १ ॥ तेष्वत्यनेन स्थाम "मन्" ॥ (उणा-९११) ॥
इति मन् ॥ २ ॥ तरत्यनेनापद तर अस् ॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यम् क्लीब
लिङ्गावेतौ ॥ ३ ॥ पराक्रमतेऽनेन पराक्रम ॥ ४ ॥ बलत्यनेन बल पुङ्ग्वलिङ्ग
'वपादय क्वावे' ॥ ५ ॥ ३ ॥ २९ ॥ इत्यल् ॥ ५ ॥ दिवि मीयते शुभ्र 'द्यु
मुनिभ्यो माडो डित्' ॥ (उणा-२६६) ॥ इति न प्रविणमपि ॥ ६ ॥ शूरस्य
भाव शौर्यम् ॥ ७ ॥ ओषत्यरीननेन ओज क्लीबलिङ्ग उपेज् च ॥ (उणा-
९५९) ॥ इत्यस् ॥ ८ ॥ उप्यत्यनेनारि शुष्म विलिभिलि ॥ (उणा-३४) ॥
इति किद् म ॥ ९ ॥ सात्मनात्मन् ॥ (उणा-९१६) ॥ इति मनि निपा
तनात् शुष्म कलाबलिङ्ग ॥ १० ॥ शम्भतेऽस्या परो जेतु शक्ति ॥ ११ ॥ ऊ
ज्जनमूज पुङ्ग्वलिङ्ग ऊगपि ॥ १२ ॥ सहते शत्रुमनेन सह क्लीबलिङ्ग, अस्
॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यस् ॥ १३ ॥

युद्ध तु सङ्ख्य कलि ।

सप्रामाहृतसम्प्रहारसमरा जन्य युदायोधन

सम्फोट कलहो मृध प्रहरण सयद्रणो विग्रह ॥ ४६० ॥

द्वन्द्व समाघातसमाह्वयाभि-

सम्पातसमर्द्धममितप्रघाता ।

आम्कन्दनाजिप्रधनान्यनीरु-

मभ्यागमश्च प्रविदारण च ॥ ४६१ ॥

समुदाय समुदयो राटि समितिसङ्गरौ ।

अभ्यामर्द्ध सम्पराय सर्माक साम्परायिकम् ॥ ४६२ ॥

आक्रन्द सयुग च

युध्यन्तेऽत्र युद्धम् ॥ १ ॥ सचक्षतेऽत्र सङ्ख्य पुनर्लीवल्लिङ्ग, “च”ो वाचि”
॥ ८ । ४ । ४ ॥ इति ख्यादेश ॥ २ ॥ कथ्यते क्षिप्यतेऽत्र कलि पुलिङ्ग,
“पदिपठि-” (उणा- ६०७) इति इ ॥ ३ ॥ मद्ग्रामयन्तेऽत्र सद्ग्राम ॥ ४ ॥
आह्वयन्ते योद्धारोऽत्रेत्याहव ‘आडो युद्धे’ ॥ ५ । ३ । ४३ ॥ इत्यालि वस्यो
त्व ॥ ५ ॥ सम्प्रहरतेऽचोन्य घ्नन्त्यत्र सम्प्रहार ॥ ६ ॥ समियूते सङ्घटन्तऽत्र
समर पुक्रान्, पुनान्नि-’ ॥ ५ । ३ । १३० ॥ इति घ ॥ ७ ॥ जायते वि
द्वेषानन्य ‘भव्यगेय-’ ॥ ५ । १ । ७ ॥ इति य पुक्कीरलिङ्गावेतौ ॥ ८ ॥ यु
ध्यन्तेऽस्या युत् कुशदित्वात् क्विप् ॥ ९ ॥ आयुध्यन्तेऽस्मिन्नायोधनम् ॥ १० ॥
सस्फुटत्यत्र कातरहृदयानि सस्फाट सस्फेड इत्यच्चे, सफट इति भरत ॥ ११ ॥
कल्यते क्षिप्यतेऽत्र कलह कृपूकटि-” ॥ (उणा-५८९) ॥ इत्यह कल हानयल
हन्तीति वा क्वचित् ॥ ५ । १ । १७१ ॥ इति ड, कला जहाताति वा
‘डयापो बहुल- ॥ २ । ४ । ९९ ॥ इति पूवस्य दूख ॥ १२ ॥ ‘मृधूग् उन्दे’
मधते शोणितैर्मृध ‘नाम्युपाल-’ ॥ ५ । १ । ५४ ॥ इति क ॥ १३ ॥ प्रह
रन्तेऽत्र प्रहरणम् ॥ १४ ॥ सयतन्ते सयच्छन्ति वाऽत्र सयत् क्वावल्लिङ्ग, अमरस्तु-
“स्त्रिया सयत्” इत्याह ॥ १५ ॥ रणन्ति दुःखभयोऽत्र रण पुक्कीरलिङ्ग ‘पुनान्नि-
॥ ५ । ३ । १३० ॥ इति बाहुलकाद् घ ॥ १६ ॥ विग्रह्यत्र विग्रह ॥ १७ ॥ ४६० ॥
द्वौ द्वौ युध्येतेऽत्र द्व द्वष्टपोदरादित्वात् वयते वारैरिति वा प्रह्लाहा ॥ (उणा-५१४) ॥
इति वे निपात्यते, ‘समासकल्हयुग्मेपु इति भाज ॥ १८ ॥ सङ्गत्या घृति परस्प
रमत्र समाघात ॥ १९ ॥ सपृच्छत्याह्वय नामात्र समाह्वय ॥ २० ॥ अभिस-
म्पत्यत्र अभिसम्पात ॥ २१ ॥ समृद्धन्त्यत्र सम्मद ॥ २२ ॥ सयन्ति सङ्ग
च्छन्तेऽत्र समित् “क्षुत्सम्पदादि- ॥ ५ । ३ । ११४ ॥ इति क्विप् ॥ २३ ॥

प्रकर्षणं प्राप्ताप्र प्रपा ॥ २४ ॥ आह्वदन्त्यत्र आम्बुन्दनम् ॥ २५ ॥ अज
 त्वभिभिप्राप्त्यामाजि स्त्राल्लङ्ग "वादाद्यायजि-" ॥ (उणा-६००) ॥ इति
 णिदे ॥ २६ ॥ प्रधनति हन्ति प्रधन, धनिमरणार्थाऽत्र निधनवन् ॥ २७ ॥ अनन्ति
 र्जातन्ति मुभय अत्र अत्राक पुष्पीबलिङ्ग, अनाक सयमस्त्वप्र वा, अत्रादित्वा
 द ॥ २८ ॥ अभ्यागच्छत्वस्मिन्नभ्यागम ॥ २९ ॥ प्रविदायतऽत्र प्रविदारणम् ॥ ३० ॥
 ॥ २९१ ॥ समुदयते मिलत्यत्र समुदाय ॥ ३१ ॥ समुदयत्यत्र समुदय ॥ ३२ ॥
 रटन्ति कल्हायन्तऽस्यां राटि र्हीलेङ्ग, "कमिवमि-" ॥ (उणा-६१८) ॥ इति
 बहुवचसाद् णिदे ॥ ३३ ॥ गयत्यस्या समिति श्नादिस्वात् कि ॥ ३४ ॥
 सङ्गिरन्ते सगृणन्ति वाऽत्र सङ्गर ॥ ३५ ॥ अभ्यामृदन्ति अस्मिन्नभ्यामद ॥ ३६ ॥
 सम्पूरति मृयुरत्र सम्पराय, पुष्पीबलिङ्ग ॥ ३७ ॥ समीयतेऽत्र समाक "सृणी
 फास्तिक्-" ॥ (उणा-५०) ॥ इति के निपात्यत ॥ ३८ ॥ सम्परायो मृत्यु प्रया
 जनमस्य साम्परायिकम् ॥ ३९ ॥ ४६२ ॥ आक्रदन्त्यत्र कातरा आक्रद ॥ ४० ॥
 सयुज्यतेऽत्र मयुग पुष्पीबलिङ्ग, स्नादिस्वात् के "यडङ्गादित्वा" गत्व, सङ्गता रथ
 युगा अत्रेति वा ॥ ४१ ॥

अथ नियुद्ध तद्भुजोद्भवम् ।

तत् युद्ध बाहुभिजनितम्, नियत युद्ध नियुद्धम् ॥ १ ॥

पटहाडम्बरौ तुल्यौ

पटे हन्यते स्म पटहो वाद्यविशेष यद्वाचस्पति - 'महासमरतूय तु पटहाड-
 म्बराद्युभौ ॥ १ ॥ आदम्यते आडम्बर, 'जठर-' (उणा-४०३) इत्येरे नि
 पात्यते पुक्लीबलिङ्गापेत्तौ ॥ २ ॥

तुमुल रणसङ्कुलम् ॥ ४६३ ॥

ताम्यत्यनेन तुमुल कुमुलतुमुल- ॥ (उणा-४८७) ॥ इत्युले निपात्य
 ते ॥ १ ॥ रणेन सङ्कुल रणसङ्कुलम् ॥ २ ॥ ४६३ ॥

नासीर त्वग्रयान स्यात्

णासृत् शब्दे' नासते नासार 'जम्बाराभार- ॥ (उणा-४०२) ॥ इतारे
 निपात्यते स्नाङ्गाबलिङ्गोऽय, वैजयन्ती तु- 'नासारोऽम्बी इत्याह ॥ १ ॥ अत्रे
 यानमस्य अग्रयानम् ॥ २ ॥

अवमर्दस्तु पीडनम् ।

अवमदनमवमद ॥ १ ॥ पात्यते पीडनम् ॥ २ ॥

प्रपातस्त्वभ्यरम्भन्दो धात्वभ्यामादन च स ॥ ४६४ ॥

प्रपन्न प्रपन्न छगदासमगमियथ ॥ १ ॥ अथर्वश्रुतमन्त्राणां ,
जवस्वन्दोऽपि ॥ ॥ धारन्ताऽन्तर्याम्या धाति वृषादराऽदरा, २१ धाती ॥ ३ ॥
अभ्यासाद्यनेऽभ्यासादिनम् ॥ ८ ॥ ८८ ॥

तद् रात्रौ सौप्तिक

तदभ्यासादिन निनि सुषेण मय सौप्तिकम्, अभ्यासादिन्यादिषु ॥ १ ॥

वीरागमन त्वाजिर्भीष्मम् ।

वारा आगम्यन्तऽत्र वारागमनम् ॥ १ ॥ आज गदप्रामस्य भीष्माऽर्जु-
घोर भूमि "वागागमनी" इत्यमर ॥

नियुद्धमृक्षयाट ,

अत्रो मगना युद्धस्य व्यवहारस्य वाटोऽभवात् ॥ १ ॥

मोहो मूर्च्छा च कश्मलम् ॥ ४६५ ॥

मोहन मोह प्रहार ॥ १ ॥ मूर्च्छन मूर्च्छा ॥ २ ॥ 'कदा शब्द' इति
वचिन्त्यादेनेन कश्मल 'रुचिर्दृष्टि-' (उणा- ५००) इति मल ॥ ३ ॥ ८६ ॥

वृष्टे भाविनि वा युद्धे पान म्याद्वीरपाणम् ।

वीराणा मयपान वागपाण "पानस्य भावकरण" ॥ ३ । ३ । ६९ ॥ इति
णत्वम् ॥ १ ॥

पलायनमपयान मत्प्राप्तप्रतिष्ठा ॥ ४२८ ॥

अपक्रम समुत्प्रेम्भ्यो द्राव

पलायते पलायनम् ॥ १ ॥ अपष्ठय यायनेऽपयानम् ॥ २ ॥ मत्प्राप्त गदाय
'युद्धो' ॥ ५ । ३ । ५९ ॥ इति घञ् ॥ ३ ॥ अथ द्रव ॥ ८ ॥ निद्रवण
विव ॥ ५ ॥ ६६ ॥ अपावृण कर्मणमपक्रम ॥ ६ ॥ समुत्प्रेम्भ्य परो द्रावण्यद् गद
वण सद्राव 'युद्धो' ॥ ५ । २ । ९ ॥ इति घञ् ॥ ७ ॥ 'युद्धो' ॥ २ । ३ । ८ ॥
इति घञि द्राव ॥ ८ ॥ "प्रात्सुद्धम्भो" ॥ ५ । ३ । ६७ ॥ इति घञि प्रदा-
व, नानमपि ॥ ९ ॥

अथ विजयो जय ।

विजयन विजय ॥ १ ॥ जायते जय ॥ २ ॥

पराजयो गणे भद्र

पराजयन पराजय ॥ १ ॥

हमरे टिम्बप्रिष्टौ ॥ ४६७ ॥

प्रपाण प्रत्यत्र प्रपाण ॥ २८ ॥ आह्वदन्त्यत्र आह्वदन्तम् ॥ २९ ॥ अज
न्यधिभिन्नप्रपाणमाजि आलिङ्ग "पादाभावाजि-" ॥ (उणा-६२०) ॥ इति
णिदि ॥ ३६ ॥ प्रपाति द्विप्रथम, भविमग्नार्थाऽत्र निभनवन् ॥ ३७ ॥ अनन्ति
जीविते शुभेय अनन्ता आकाशपुर्यावलिङ्ग, अनीक मयमस्यत्र वा, अत्रादित्वा
द ॥ ३८ ॥ अभ्यागच्छत्यस्मिन्प्रभ्यागम ॥ ३९ ॥ प्रविदायनऽत्र प्रविदारणम् ॥ ३० ॥
॥ ४० ॥ समुदयन्ते मिलत्यत्र समुदाय ॥ ४१ ॥ समुदायत्र समुदय ॥ ४२ ॥
रटन्ति फलदायन्तऽभ्यां राटि छीलिङ्ग, "कमिवमि-" ॥ (उणा-६१८) ॥ इति
बहुवचनाद् णिद ॥ ४३ ॥ सयत्यस्या समिति, इत्यादिवात् कि ॥ ४४ ॥
सहिरन्त सगृणन्ति वाऽत्र सगृह ॥ ४५ ॥ अभ्यामृदन्ति अस्मिन्प्रभ्यामद ॥ ४६ ॥
सम्परेति मृगुरत्र सम्पराय, पुष्पावलिङ्ग ॥ ४७ ॥ समीयतेऽत्र समाक "सुणी
पास्तिव-" ॥ (उणा-५०) ॥ इति के निपात्यत ॥ ४८ ॥ सम्परायो मृत्यु प्रयो
जनमस्य साम्परायिकम् ॥ ४९ ॥ ४६२ ॥ आह्वदन्त्यत्र कातरा आह्वद ॥ ४० ॥
सयुज्यन्तेऽत्र सयुग पुष्पावलिङ्ग, इत्यादिवात् के न्यस्त्रादित्वाद् गत्व, सङ्गता रथ
युगा अग्रेति वा ॥ ४१ ॥

अथ नियुद्ध तद्भुजोद्भवम् ।

तत् युद्ध बाहुभिजनितम्, नियत युद्ध नियुद्धम् ॥ १ ॥

पटहाडम्बरौ तुल्यौ

पटे हन्यते स्म पटहो वाद्यविशेष यद्वाचस्पति - "महासमरस्य तु पटहाड
म्बरावुभौ ॥ १ ॥ आदम्यते आडम्बर, 'जठर-" (उणा-४०३) इत्यरे नि
पात्यते पुक्लीप्रलिङ्गावेतौ ॥ २ ॥

तुमुल रणसङ्कुलम् ॥ ४६३ ॥

ताम्यत्यनेन तुमुल 'कुमुलतुमुल-" ॥ (उणा-४८७) ॥ इत्युले निपात्य
ते ॥ १ ॥ रणेन सङ्कुल रणसङ्कुलम् ॥ २ ॥ ४६३ ॥

नासीर त्वग्रयान म्यात्

णाखड शब्दे नासते नासा 'जम्बाराभार-" ॥ (उणा-४०२) ॥ इतरे
निपात्यते आक्लानलिङ्गाऽय वैजयन्ती तु- 'नासारोऽस्त्री' इत्याह ॥ १ ॥ अग्रे
यानमस्य अग्रयानम् ॥ २ ॥

अवमर्दस्तु पीडनम् ।

अवमर्दनमवमर्द ॥ १ ॥ पाज्यते पीडनम् ॥ २ ॥

प्रपातस्त्वभ्यरम्भन्दो धात्वभ्यामादन च स ॥ ४६४ ॥

प्रयत्न प्रपान दृग्दाकमणमित्यथ ॥ १ ॥ अथवाक्चनमभ्यासः,
अवच्छेदोऽपि ॥ ॥ धान्ताऽद्वैत्यस्या धादि शृणोदादिभ्यात्, ण्णा धात् ॥ ३ ॥
अभ्यासाद्यनेऽभ्यासादनम् ॥ ४ ॥ ४६४ ॥

तद् रात्रौ सौप्तिक

तदभ्यासादन निशि भुमेषु भव सौमित्रम्, अभ्यासादिभ्यादिषण् ॥ १ ॥

वीरगजसन त्वाजिभीष्मम् ।

वारा आशस्यन्तेऽत्र वीराशसनम् ॥ १ ॥ आज गदप्रामग्य गीमाऽऽ-
घोरा भूमि 'वाराशसनी' इत्यमर ॥

नियुद्धभूरक्षणाट ,

अथो मणिना युद्धस्य व्यवहारमात्म्यं यात्रायात्राः ॥ १ ॥

मोहो मूर्च्छा च कश्मलग् ॥ १६५ ॥

मोहन मोह प्रहार ॥ १ ॥ मृच्छा मृच्छा ॥ २ ॥ 'यदा दानं' यदा दानं
वचिन्त्यान्नेन कस्मल 'वचिन्त्यान्नेन' (उणा- '२०') इति मल ॥ १ ॥ १६० ॥

वृत्ते भाविनि वा युद्धे पान म्याङ्गीम्याणम् ।

वीराणां मय्यपानं वारपाणं "पातम्यं न्यायम्यं" ॥ २ ॥ ३ ॥ ६५ ॥ ४३१
णत्वम् ॥ १ ॥

पलायनमप्यात् सन्तारद्वयिद्वय ॥ ५१ ॥

अपक्रम समुत्प्रेभ्यो दाय

पलायते पलायनम् ॥ १ ॥ अपश्यत् प्रायतद्वर्णानाम् ॥ २ ॥ तत्र तां गताया
“युद्धो” ॥ ५।३।५९ ॥ इति धनुः ॥ ३ ॥ मन्त्रे मन्त्रा ॥ ४ ॥ मिमं मिमं
त्वद्वा ॥ ५।४।६६ ॥ अथावृत्त्य मन्त्रमापन्नम् ॥ ५ ॥ शस्त्रमन्त्रं यो भवेत् साधकश्च सौम्य
वर्ण सद्राव ‘युद्धो’ ॥ ५।३।५९ ॥ इति धनुः ॥ ३ ॥ “युद्धो-” ॥ ५।४।६६ ॥
इति धनि उद्गाव ॥ ८ ॥ “आस्तुभ्यम्” ॥ ५।३।६७ ॥ इति धनि धनुः
व नेशनसाये ॥ ९ ॥

अथ विजयो जय ।

विजयन विजय ॥ १ ॥ जीगते जगः ॥ २ ॥

परमजयो गणे भद्र

पराजयन पराजय ॥ १ ॥

हमारे डिम्बत्रिपुणौ ॥ ४६७ ॥

प्रथमि प्रत्यय प्रथम ॥ २४ ॥ आम्ह-द-यत्र आम्ह-दनम् ॥ २५ ॥ अज-
 त्प्रथमिगतम्यामात्रि श्रीलिङ्ग "वादावातात्रि-" ॥ (उणा-६००) ॥ इति
 निदि ॥ २६ ॥ प्रधाति हन्ति प्रधन, धनिमरणार्थाऽत्र निधनवत् ॥ २७ ॥ अनन्ति
 ज्ञाति गुभय अता अताक पुत्रावलिङ्ग, अनाक सयमस्यत्र वा, अप्रादित्वा
 द ॥ २८ ॥ अभ्यागच्छत्यस्मिन्नभ्यागम ॥ २९ ॥ प्रविदायतऽत्र प्रविदारणम् ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥ समुदयत मिलत्यत्र समुदाय ॥ ३१ ॥ समुद्यत्यत्र समुदय ॥ ३२ ॥
 रन्ति कलहायन्तेऽभ्यां राटि श्रीलिङ्ग, "कमिवमि-" ॥ (उणा-६१८) ॥ इति
 वृत्तानाद् निदि ॥ ३३ ॥ गद्यत्यस्या समिति, इनादित्वात् क्ति ॥ ३४ ॥
 सतिरन्ते सृष्टयति याऽत्र साक्षर ॥ ३५ ॥ अभ्यामृदन्ति अस्मिन्नभ्यामद ॥ ३६ ॥
 सम्परेति मृयुरत्र सम्पराय, पुत्रीयलिङ्ग ॥ ३७ ॥ समायतेऽत्र समाक "सृणी
 पास्तिफ-" ॥ (उणा-१०) ॥ इति के निपात्यत ॥ ३८ ॥ सम्परायो मृत्यु प्रयो
 जनमस्य साम्परायिकम् ॥ ३९ ॥ ४६२ ॥ आक्रन्दत्यत्र कातरा आक्रन्द ॥ ४० ॥
 सयुज्यन्तेऽत्र सयुग पुत्रीयलिङ्ग, स्यादित्वात् के न्यङ्नादित्वाद् गत्व, सङ्गता रथ
 युगा अत्रेति वा ॥ ४१ ॥

अथ नियुद्ध तद्भुजोद्धवम् ।

तत् युद्ध बाहुभिजनितम्, नियत युद्ध नियुद्धम् ॥ १ ॥

पटहाडम्बरौ तुल्यौ

पटे हन्यते स्म पटहो वायविशेष, यद्वाचस्पति - 'महासमरतूय तु पटहाड-
 म्बरानुभौ ॥ १ ॥ आदम्यते आडम्बर, 'जठर-" (उणा-४०३) इत्यरे नि
 पात्यते पुक्लीयलिङ्गावेतौ ॥ २ ॥

तुमुल रणसङ्कुलम् ॥ ४६३ ॥

ताम्यत्यनेन तुमुल 'कुमुलतुमुल-' ॥ (उणा-४८७) ॥ इत्युले निपात्य
 ते ॥ १ ॥ रणेन सङ्कुल रणसङ्कुलम् ॥ २ ॥ ४६३ ॥

नासीर त्वग्रयान स्यात्

णासृन् शब्दे नासते नासा 'जम्बीराभार-' ॥ (उणा-४०२) ॥ इतारे
 निपात्यते छाकञ्चालिङ्गोऽय वजयन्ती तु- 'नासारोऽस्त्री' इत्याह ॥ १ ॥ अत्रे
 यानमस्य अग्रयानम् ॥ २ ॥

अवमर्दस्तु पीडनम् ।

अवमदनमवमद ॥ १ ॥ पाप्यते पीडनम् ॥ २ ॥

प्रपातस्त्वभ्यनम्कन्दो धात्र्यभ्यासादन च स ॥ ४६४ ॥

वन्दते स्तौति भयेन वन्दी, हठादृष्टा स्त्री, चलवतो हस्ते क्षिप्तो राजपुत्रादिश्च,
यदाहु - वन्दो स्यात् पणत्रयस्य ' इति अचि गौरादित्वात् डीम्नत्र ॥ १ ॥ गगने
ग्रह, के ग्रहक ॥ २ ॥ प्रोपशब्दाभ्या परो ग्रह प्रग्रह, उपग्रह ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

चातुर्वर्ण्यं द्विजक्षत्रवैश्यशूद्रा नृणा भिद ।

ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र इति वक्ष्यमाणा मनुष्याणा भिदो जातिविशेषा,
वर्ण्यते इति वर्णा, चत्वारो वर्णाश्चातुर्वर्ण्यं भेदनादित्वात् स्वार्थ व्यण् ॥ १ ॥

ब्रह्मचारी गृही वानप्रस्थो भिक्षुरिति क्रमात् ॥ ४७१ ॥

चत्वार आश्रमा

ब्रह्मचर्यान्वयोऽथा द्विजातीना वक्ष्यमाणाश्चत्वार आश्रमा इति तपस्यत्येच्छि-
त्याश्रमा, तात्स्थ्यात् पुमास पुस्कीर्णलिङ्ग ॥ १ ॥ ४७१ ॥

तत्र वर्णा स्याद् ब्रह्मचारिणि ।

तेष्वाश्रमेषु आद्यो वर्णशब्दो ब्रह्मचर्यपयाय वर्णाऽस्ति अस्य वर्णा "वर्णात्
ब्रह्मचारिणि" ॥ ७ । २ । ६९ ॥ इतान् ब्रह्म वेदा, ब्रह्म तप, ब्रह्म ज्ञान च
शास्त्रत तच्चरत्यजयत्यवश्य ब्रह्मचारी तत्र ॥ १ ॥

ज्येष्ठाश्रमी गृहमेधी गृहस्थ स्नातको गृही ॥ ४७२ ॥

ज्येष्ठर्चासौ आश्रमा च ज्येष्ठाश्रमी,

यमनु -

यस्मात्त्रयोऽप्याश्रमिणो ज्ञानेनाग्नेन चान्वहम् ।

गृहस्थैरेव धाय ते तस्माद् ज्येष्ठाश्रमो गृही ॥ १ ॥

गृहेण मधते गृहमेधा ॥ २ ॥ गृहे तिष्ठति गृहस्थ ॥ ३ ॥ वेद समाप्य

स्नात स्नातक "स्नातद्विदसमाप्ती" ॥ ७ । ३ । २० ॥ इति क ॥ ४ ॥

गृहमस्यास्ति गृहा ॥ ५ ॥ ४७२ ॥

वैस्वानसो वानप्रस्थ

विशेषेण गन्तति कन्दफलमूलानि वैस्वानस "वनस" ॥ (उणा-५७३) ॥

इत्यसे निपात्यते ॥ १८ प्रतिष्ठन्तेऽत्र प्रस्थ वनस्य प्रस्थ भवो वानप्रस्थ ॥ २ ॥

भिक्षु सान्यासिको यति ।

कर्मन्दी रक्तवसन परित्राजकृतापसौ ॥ ४७३ ॥

पाराशरी पारिकाङ्क्षी मम्करी पारिरक्षक ।

भिक्षणशीलो भिक्षु ॥ १ ॥ कर्मणा सन्यास प्रयोजनमस्य सांन्यासिक ॥ २ ॥

दाम्यति दगर लुप्त्यादि अक्षन्तकलह इत्येवे "दमोर्णद्वा दश्च ड -" (उणा-
४०२) इत्यर तत्र ॥ १ ॥ दय-तेऽस्माद् डिम्ब पुक्लीबलिङ्ग, डानी बभाति
डिम्ब ॥ २ ॥ विप्रपति विप्र ॥ ३ ॥ ४६७ ॥

शेषयात्र-

स्यामृगाली तु विग्वे ।

वैरनिर्यातन वैरगुद्धिर्वरप्रतिक्रिया ।

'यतन् निवारोपस्मारयो ' नियात्यते शोध्यते नियातन वैरस्य निर्यातन वैर
निर्यातनम् ॥ १ ॥ वैरस्य शोधन वैरगुद्धि ॥ २ ॥ वैरस्य प्रतिकारो वैरप्रतिक्रिया ॥ ३ ॥

बलात्कारस्तु प्रसभ हठ ,

'बलादित्यव्यय हठार्थे' बलात् करण बलात्कार ॥ १ ॥ प्रगता सभा अत्र
प्रसभ, सभया युक्तायुक्तविचारो लभ्यते बलाबलिङ्गाऽयम्, वैजयन्ती तु- "प्रसभो
ऽप्रा बलात्कार ' इति पुस्यप्याह ॥ २ ॥ हठति हठ ॥ ३ ॥

अथ स्थलित छलम् ॥ ४६८ ॥

स्थलन मागाबलन स्थलितम् ॥ १ ॥ छद्यति छलम् ॥ २ ॥

परापर्यऽभितो भूतो जितो भग्न पराजित ।

परादिशब्दभ्य परो भूत पराभूत ॥ १ ॥ परिभूत ॥ २ ॥ अभिभूत ॥ ३ ॥ जीयते
स्म जित ॥ ४ ॥ भज्यते स्म भग्न ॥ ५ ॥ पराजीयते स्म पराजित ॥ ६ ॥

पलायितस्तु नष्ट स्याद् गृहीतदिक् तिरोहित ॥ ४६९ ॥

पराभूत्य अयते पलायित, "उपसगस्यायौ ॥ २ । ३ । १०० ॥ इति
रस्य लत्वम् ॥ १ ॥ नश्यति स्म नष्ट ॥ २ ॥ गृहाता दिग् येन गृहातदिक् ॥ ३ ॥
तिरोधत्ते स्म तिरोहित ॥ ४ ॥ ४६९ ॥

जिनाहवो जितकाशी

जित आहवोऽनेन जिताहव ॥ १ ॥ जितेन काशते जितकाशी ॥ २ ॥

प्रस्कन्नपतितौ समौ ।

प्रस्कन्दते स्म प्रस्कन्न ॥ १ ॥ पतति स्म पतित ॥ २ ॥

चार कारा गुप्तौ

चरत्यत्रेति चार के चारकोऽपि ॥ १ ॥ क्रियते कीर्यते वाऽस्या कारा
भिदादित्वादिति साधु ॥ २ ॥ गुप्यतेऽस्या गुप्तर्ष-घनागार तत्र ॥ ३ ॥

बद्धा ग्रहक प्रोपतो ग्रह ॥ ४७० ॥

वा ॥४॥ विवित्रं प्राति पूरयति विप्रं, विशेषेण पातीति वा “खुरधुर-” ॥(उणा-
३९६)॥ इति रे निपात्यते ॥५॥ अग्राभ्यां परे जातिजन्मजा, “मातुरमे विजनन
द्वितीय मौञ्जिवन्धनम्” इति स्मृते द्वे जाती जन्मना वाऽस्य द्विजाति ॥६॥ द्विजमा
॥७॥ द्विजातो द्विज ॥८॥ अग्रे आर्द्रा अग्राद् मुग्धाद्वा जातिजन्म वाऽस्य अग्र
जाति ॥ ९ ॥ अग्रजन्मा ॥ १० ॥ अग्रे अग्राद्वा जातोऽग्रज ॥११॥ वणानां
उयेष्ठो वणज्येष्ठ ॥१२॥ सूत्र यज्ञोपवात कण्ठेऽस्य सूत्रकण्ठ ॥१३॥ पङ्क-अध्ययनम्,
अध्यापनम् यत्ननम्, यत्ननम्, दानम् प्रतिग्रहश्चेति कर्माण्यस्य षट्कर्मा ॥१४॥ ब्रह्मणो
मुखात् सम्भवति मुखसम्भव यच्छ्रुति “ब्राह्मणाऽस्य मुखमार्मात्” इति ॥१५॥ ४७६॥
वेदा गर्भेऽस्य वेदगर्भ ॥१६॥ शमागर्भोऽग्नि, स इव घस्मरत्वात् शमागर्भ ॥१७॥
सावित्री देवताऽस्य सावित्र, सावित्रनुचन विना मौञ्जीवन्धनाऽभावात्, यन्मनु -
‘तत्र यन् ब्रह्मचरमाऽस्य मौञ्जावन्धनचिह्नितम् ।

तत्राऽस्य माता सावित्री पिता त्वाचाय उच्यते ॥’ इति

॥ १८ ॥ मित्रो देवताऽस्य मैत्र ॥ १९ ॥ एतात्पेतस इण ” ॥
(उणा-५८१) ॥ इति तस ॥ २० ॥

वट्ट पुनर्माणवकः

वट्टति वेष्टयति मौञ्जा वट्ट ‘मृमृत्’ ॥(उणा-७१६)॥ इत्यु ॥१॥ मनोरपत्य
कुलित मृत् माणव, ‘माणव कुलमागाम्’ ॥ ६११९५ ॥ इत्यणि साधु, मणति
शब्दायते इति वा मणिवसेर्णित्” ॥ (उणा-५१६) ॥ इत्यव के माणव ॥२॥

भिक्षा म्याद् ग्राममात्रकम् ॥ ४७७ ॥

भिक्षयते भिक्षा, प्रास इव प्रासमात्रम् यदाहु -

‘ग्रामप्रमाण भिक्षा स्वादप्रप्रासचतुष्टयम् ।

अग्र चतुष्टयं प्राहुह-तफार द्विजोत्तमा’ ॥ इति ॥ १ ॥ ४७७ ॥

उपनायस्तूपनयो वट्टकरणमानय ।

उपनायमुपनायो मौञ्जावन्धनम्, यन्मनु - ‘गभाष्टमेऽन्द्रे कुर्वीत ब्राह्मणस्यो
पनायनम् ॥ १ ॥ उपनयनमुपनय ॥२॥ अयद्वट्ट म्रियतेऽनेन वट्टकरणम् ॥३॥
आनयनमानय ॥ ४ ॥

अग्नीन्धन त्वग्निर्कार्यमग्नीध्रा चाग्निकारिका ॥ ४७८ ॥

अग्निरिध्यतेऽस्मिन् अग्नीन्धनम् ॥ १ ॥ अग्रे कायमग्निनायम् ॥ २ ॥ अग्नि
मिधेऽग्नीध्र ऋत्विग्विशेष तस्त्रेयमाग्नाध्रा गृहेऽग्नीधो रणधध’ ॥ ६१३१७४ ॥
इति रण, प्रगादित्वात् स्वार्थेऽणि अग्नीध्रीत्यपि ॥ ३ ॥ अग्रे करणमग्निवारिका
भाव ॥ ५१३१२२ ॥ इति णक ॥ ४ ॥ ४७८ ॥

यततेऽपत्रगाय यति ॥ ३ ॥ वगदेन प्रोक्त भिभुमूत्र वेत्यर्थाते वा कमदी,
 “कृशाभकमदा” ॥ ६ । ३ । १९० ॥ इतीन् ॥ ४ ॥ रक्त वगनमस्य रक्तव
 रान ॥ ५ ॥ परिग्रय सर्वे सन्यस्य व्रजति परिग्रान्न ॥ ६ ॥ तप शीलमस्य
 तापग, “अस्मा-उग्रादे-” ॥ ६ । ४ । ६० ॥ इत्यन्, तपोऽम्यान्तीति वा
 ज्योत्स्नादित्वाद् तपस्यपि ॥ ७ । ४७३ ॥ पाराशर्यण प्रोक्त भिभुमूत्र वेत्य
 र्धाते वा पाराशरी, “शिलापाराशयाग्रभिभुमूत्रे” ॥ ६ । ३ । १८९ ॥ इति
 णिन् ॥ ८ ॥ परिकाहति परिकाह्वा वाहल्लादीष ॥ ९ ॥ मारुणशालो मस्क
 रा ह्याहन्मा कृपत कमाणि शातितव धेयसीति, वचस्कादित्वात् साधु ॥ १० ॥
 परिरक्षा प्रयोजनमस्य पारिरक्षिन् ॥ ११ ॥

स्थाण्डिल स्थण्डिलशायी य शेते स्थण्डिले व्रतात् ॥ ४७४ ॥

स्थण्डिल एव शेते स्थाण्डिल, “स्थण्डिलान्छेते व्रती” ॥ ६ । २ । १३९ ॥
 इत्यण् ॥ १ ॥ स्थण्डिले शेते स्थण्डिलशायी, “व्रताऽऽभीक्ष्ण्ये” ॥ ५ । १ । १५७ ॥
 इति णिन् ॥ २ ॥ ४७४ ॥

तप क्लेशसहो दान्त

तप क्लेश सहते तप क्लेशसह तप क्लेशाऽनुद्विग्न ॥ १ ॥ दम्भते स्म
 दान्त, ‘णौ दान्त-’ ॥ ४ । ४ । ७४ ॥ इति क्ते साधु ॥ २ ॥

शान्त श्रान्तो जितेन्द्रिय ।

शान्म्यति स्म शान्त ॥ १ ॥ श्रान्म्यति स्म श्रान्त ॥ २ ॥ तितानाद्रियाण्य
 नेन जितेन्द्रिय ॥ ३ ॥

अवदान कर्म शुद्ध

अवदायतेऽनेन अवदानम् ॥ १ ॥ शुद्ध सोत्कथ कम चरितम् ॥ २ ॥

ब्राह्मणस्तु त्रयीमुख ॥ ४७५ ॥

भूदेवो वाडवो विप्रो व्यग्राभ्या जातिजन्मजा ।

वर्णज्येष्ठ सूत्ररुण्ठ षट्कर्मा मुखसम्भव ॥ ४७६ ॥

वेदगर्भ शमीगर्भ सावित्रो मैत्र एतस ॥

ब्रह्मणोऽपत्य ब्राह्मण इतोऽपत्ये ॥ ६ । १ । २८ ॥ इत्यणि ‘जा
 तो’ ॥ ७ । ४ । ५८ ॥ इत्यत्र अनपत्य एवेति नियमात् अचमर्णोऽमनो’ ॥ ७ । ४ । ५९ ॥
 इत्यतस्वरादिलोपो न भवति ब्रह्म अणति वा पृषोत्तरादित्वात् ब्रह्माप्यभेदोपचा
 रात् ॥ १ ॥ त्रयी ऋग्यजु सामवेदा मुखेऽस्य त्रयीमुख ॥ २ ॥ ४७५ ॥ भुवि
 देवो भूदेव ॥ ३ ॥ वाडव इवाऽनृतत्वाद् वाडव वच्वा ब्राह्मणी नदपत्यमिति

कुण्डिका तु कमण्डलु ॥ ४८० ॥

कुण्डे कुण्डा 'भाचगोण' ॥ २।४।३० ॥ इति वी, के कुण्डिका ॥ १ ॥
क पानायमनित्वऽत्र कमण्डलु पुष्पावलिङ्ग 'गृहलुगुगलुरुमण्डलव' ॥ (उणा-
८२४) ॥ इति साधु क जल अण्ड मध्ये लाति वा ॥ २ ॥ ४८० ॥

श्रोत्रियश्छान्दस

छन्दोऽधाते श्रोत्रिय 'छन्दोऽधाते श्रोत्रिय वा' ॥ ७।१।१७३ ॥ इत्याय
श्रोत्रादेशश्च, पक्ष 'तद् वेत्य' ॥ ६।२।११७ ॥ इत्यणि छा-दस ॥ १ ॥ २ ॥

यष्टा त्वादेष्टा म्याद् मखे त्रीती ।

याजको यजमानश्च

यजत यष्टा ॥ १ ॥ आत्रिशति स्वाभ्येन आदष्टा मखे यष्टे त्रीती सन्ति
यम ॥ २ ॥ यजत याचत ॥ २ ॥ यजते यजमान पूव्यत्र शान' ॥ ५।२।२३।४॥

सोमयाजी तु दीक्षित ॥ ४८१ ॥

सोमेन यजति सोमयाजा ॥ १ ॥ दीक्षा सजाताऽस्य दीक्षित ॥ २ ॥ ४८१ ॥

इज्याशीलो यायजूरु

इज्या यजत शालमस्य इज्याशील ॥ १ ॥ अश यजतशीलो यायजूरु,
'यजिषि' ॥ ५।२।४७ ॥ इति यट-तात् यजेरु ॥ २ ॥

यज्वा स्यादामुतीबल ।

इष्टवान् यज्वा 'सुयचोद्वपिप्' ॥ ५।१।१७० ॥ १॥ आसुति सोमसधा
नमस्त्यऽस्य आमुतावल रुध्नादत्वाद् बलच, 'बलच्यपित्रादे' ॥ ३।२।८२ ॥ इति
दीर्घ १ ॥ २ ॥

सोमप सोमपीथी स्यात्

सोम पित्रति सोमप ॥ १॥ पान पाथा, 'नानूर' ॥ (उणा-२२७) ॥
इति वित् थ, सोमपस्य पीथोऽस्त्यस्य सोमपाथा ॥ २ ॥

स्थपतिर्गी पतीष्टिकृत् ॥ ४८२ ॥

गा पतत्रद्वस्पते इष्टि यत्र करोताति गा पतीष्टिकृत्, बृहस्पतिसवेन हेतुना
स्थापयतीति स्थपति ॥ १ ॥ २ ॥ ४८२ ॥

सर्ववेदास्तु सर्वस्वदक्षिण यनमिष्टवान् ।

सर्व निदन्त्यम्मात् सर्ववेदा, 'अस्' ॥ (उणा-१५२) ॥ इत्यस् ॥ १ ॥ सर्वस्व
दक्षिणाऽत्र सर्वस्वदक्षिणस्तमिष्टवान् ॥ २ ॥

पालाशो दण्ड आषाढो व्रते

व्रते ब्रह्मचर्याश्रमकर्मणि, पालाशस्य विकारोऽवयवो वा पालाश, “प्राण्यौषधि-” ॥ ६।२।३१ ॥ इत्यण् ॥ १ ॥ दण्डो यष्टि, आषाढा प्रयोजनमस्य आषाढ “विशाखाऽऽषाढाद् मयदण्डे” ॥ ६।४।१२० ॥ इत्यण् ॥ २ ॥

राम्भस्तु वैणव ।

व्रते दण्ड इत्यव, रम्भा वेणुपयाय, रम्भाया विकारो राम्भ, ‘प्राण्यौषधि-’ ॥ ६।२।३१ ॥ इत्यण् ॥ १ ॥ वेणोर्विकारो वैणव, ‘रम्भादे’ ॥ ६।२।५९ ॥ इत्यण् ॥ २ ॥

वैत्व सारस्वतो रौच्य

व्रते दण्ड इत्यव, वित्वस्य विकारोऽवयवो वा वैत्व ॥ १ ॥ सारस्वती रुच्य शब्दौ वित्वपयायौ, सरस्वत्या विकार सारस्वत ॥ २ ॥ रुच्यस्य रौच्य ॥ ३ ॥

पैलवस्त्वौपरोधिक ॥ ४७९ ॥

व्रते दण्ड इत्येव, पीलोर्विकार पैलव ॥ १ ॥ समापमागच्छता दुष्टसत्त्वानां रोधो निवारण प्रयोजनमस्य इमणि पृषोदरादित्वात् औपरोधिक ॥ २ ॥ ४७९ ॥

आश्वत्थस्तु जितनेमि

व्रते दण्ड इत्यव अश्वत्थस्य विकारोऽवयवो वाऽऽश्वत्थ ॥ १ ॥ क्षुद्रवृक्षे धातेन जिता नेमिरनेन जितनेमि ॥ २ ॥

औदुम्बर उलूखल ।

व्रते दण्ड इत्येव, उदुम्बरस्य विकारोऽवयवो वा औदुम्बर ॥ १ ॥ उदुम्बर पयाय उलूखलशब्द, उलूखलस्य विकारोऽवयवो वा उलूखल प्राण्यौषधि ॥ ६।२।३१ ॥ इत्यण् ॥ १ ॥ बहुल पुष्पमूले ॥ ६।२।५७ ॥ इति तस्य लुप् ॥ २ ॥

मनुस्तु- ब्राह्मणो वैत्वपालाशौ क्षत्रियो वाटखादिरौ ।

पल्लवौदुम्बरौ वैश्यो दण्डानर्हति धर्मत ॥ इत्याह ।

जटा सटा

जायते तपसि जटा तपस्विना प्रथित केशसङ्घात ॥ १ ॥ सयते सटा ‘नमितनि-’ ॥ (उणा- १३९) ॥ दाते टो न लृक् च जट सङ्घाते पट अवयवे’ इत्यनयोवाऽच् ॥ २ ॥

वृषी पीठ

तपस्विना पीठम्, वृषत सीदत्स्यस्या वृषी पृषोदरादित्वात् स, गौरादित्वात् वी, वृसीत्यपि ॥ १ ॥ २ ॥

कुण्डिका तु कमण्डलु ॥ ४८० ॥

कुण्डते कुण्डा “भान्नोण” ॥ २।४।३० ॥ इति वा, के कुण्डिका ॥ १ ॥
क पानायमनित्वेन कमण्डलु पुट्टीवलिङ्ग, ‘गृहल्लगुगल्लस्मण्डलव’ ॥ (उणा-
८०४) ॥ इति साधु, क तल अण्डे मध्य लाति वा ॥ २ ॥ ४८० ॥

श्रोत्रियश्छान्दस

छन्दोऽधीते श्रोत्रिय, ‘छन्दोऽधाते श्रोत्रश्च वा’ ॥ ७।१।१७३ ॥ इताय
श्रोत्रादेश्च, पक्षे “तद् वेत्य” ॥ ६।२।११७ ॥ इत्यणि छान्दस ॥ १ ॥ २ ॥

यष्टा त्वादेष्टा स्याद् मखे व्रती ।

याजको यजमानश्च

यजत यष्टा ॥ १ ॥ आदिशति स्वाम्येन आदेष्टा मखे यष्टे व्रता सनि
यम ॥ २ ॥ यजात याचक ॥ ३ ॥ यन्ते यजमान पूष्यन् शान ॥ ५।२।२३।४४ ॥

सोमयाजी तु दीक्षित ॥ ४८१ ॥

सोमेन यजति सोमयाजा ॥ १ ॥ दाक्षा सजाताऽस्य दाक्षित ॥ २ ॥ ४८१ ॥

इज्याशीलो यायजूक

इज्या यचन शालमस्य इज्याशील ॥ १ ॥ भृश यजनशीलो यायजूक,
‘यजिनपि’ ॥ ५।२।४७ ॥ इति यङ्तात् यजेरु ॥ २ ॥

यज्वा स्यादासुतीनल ।

इष्टवान् यज्वा “सुयजोऽवनिप्” ॥ ५।१।१७० ॥ १ ॥ आसुति सोमसधा
नमस्त्यस्य आसुतावल कृष्यादित्वाद् बलच् “बलच्यपिनादे” ॥ ३।२।८२ ॥ इति
दीप १ ॥ २ ॥

सोमप सोमपीथी स्यात्

सोम पिबति सोमप ॥ १ ॥ पान पीथी, ‘नानूर’ ॥ (उणा-०२७) ॥
इति कित् थ सोमपस्य पीथोऽस्त्यस्य सोमपाथा ॥ २ ॥

स्थपतिर्गी पतीष्टिकृत् ॥ ४८२ ॥

गी पतेवृहस्पते इष्टिं यज्ञ करोताति गा पतीष्टिकृत्, वृहस्पतिसवेन हेतुना
स्थापयतीति स्थपति ॥ १ ॥ २ ॥ ४८२ ॥

सर्ववेदास्तु सर्वस्वदक्षिण यजमिष्टवान् ।

सर्वं विदत्यस्मात् सर्ववेदा, ‘अस्’ ॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यस् ॥ १ ॥ सर्वस्व
दक्षिणाऽन सर्वस्वदक्षिणस्तमिष्टवान् ॥ २ ॥

पालाशो दण्ड आषाढो व्रते

व्रते ब्रह्मचर्याश्रमकर्मणि, पलाशस्य विकारोऽवयवो वा पालाश, “प्राण्यौषधि-” ॥ ६।२।३१ ॥ इत्यण् ॥ १ ॥ दण्डो यष्टि, आषाढा प्रयाजनमस्य आषाढ “विशाखाऽऽषाढाद् मयदण्डे” ॥ ६।४।१२० ॥ इत्यण् ॥ २ ॥

राम्भस्तु वैणव ।

व्रते दण्ड इत्येव, रम्भा वेणुपयाय, रम्भाया विकारो राम्भ, ‘प्राण्यौषधि-’ ॥ ६।२।३१ ॥ इत्यण् ॥ १ ॥ वेणोर्विकारो वैणव, “गृध्राद्” ॥ ६।२।५९ ॥ इत्यण् ॥ २ ॥

वैत्व सारस्वतो रौच्य

व्रते दण्ड इत्येव, वित्वस्य विकारोऽवयवो वा वैत्व ॥ १ ॥ सारस्वती रुच्य शब्दौ वित्वपयायौ, सारस्वत्या विकार सारस्वत ॥ २ ॥ रुच्यस्य रौच्य ॥ ३ ॥

पैलवस्त्वौपरोधिक ॥ ४७९ ॥

व्रते दण्ड इत्येव, पीलोर्विकार पैलव ॥ १ ॥ समीपमागच्छता दुष्टसत्त्वानां रोधो निवारण प्रयोजनमस्य इक्षणि पृषोदरादित्वात् औपरोधिक ॥ २ ॥ ४७९ ॥

आश्वत्थस्तु जितनेमि

व्रते दण्ड इत्येव, अश्वत्थस्य विकारोऽवयवो वाऽऽश्वत्थ ॥ १ ॥ क्षुद्रजं तु घातेन जिता नेमिरनेन जितनेमि ॥ २ ॥

औदुम्बर उलूखल ।

व्रते दण्ड इत्येव, उदुम्बरस्य विकारोऽवयवो वा औदुम्बर ॥ १ ॥ उदुम्बर पयाय उलूखलशब्द, उलूखलस्य विकारोऽवयवो वा उलूखल ‘प्राण्यौषधि’ ॥ ६।२।३१ ॥ इत्यण् लुक् बहुल पुष्पमूले ॥ ६।२।७७ ॥ इति तस्य लुप् ॥ २ ॥

मनुस्तु- ब्राह्मणो वैत्वपालाशौ क्षत्रियो वाटखादिरो ।

पैलवौदुम्बरा वैत्यो दण्डानहति धमत ॥ इत्याह ।

जटा सटा

जायते तपसि जटा तपस्विना ग्रथित केशसङ्घात ॥ १ ॥ सयते सटा ‘नमितनि-’ ॥ (उणा- १३९) ॥ इति टो न लुक् च, जट सङ्घाते यत् अवयवे’ इत्यनयोवाऽच् ॥ २ ॥

वृषी पीठ

तपस्विना पीठम्, ध्रुवन्त सीदत्स्वम्यां वृषी पृषोदरादित्वात् स, गौरादित्वात् स्त्री ह्रीत्यपि ॥ १ ॥ २ ॥

कुण्डिका तु कमण्डलु ॥ ४८० ॥

कुण्डते कुण्डी ' भावगोण ॥ २१४१३० ॥ इति डा, के कुण्डिका ॥ १ ॥
क पानायमनित्यऽत्र कमण्डलु पुङ्गीबलिह "गूढलुगुगलुम्फण्डलव" ॥ (उणा-
८२४) ॥ इति साधु, क जल अण्डे मध्ये लाति वा ॥ २ ॥ ४८० ॥

श्रोत्रियश्छान्दस

छन्दोऽधाते श्रोत्रिय "छन्दोऽधाते श्रोत्रिय वा" ॥ ७१११७३ ॥ इतीष
श्रोत्रादेशश्च, पक्षे " तद् वेत्य " ॥ ६११११७ ॥ इत्यणि छादस ॥ १ ॥ २ ॥

यथा त्वादेष्टा स्याद् मखे व्रती ।

याजको यजमानश्च

यजत यथा ॥ १ ॥ आदिशति स्वाम्येन आदष्टा मखे यवे व्रता सनि
यम ॥ २ ॥ यत्नात याचक ॥ ३ ॥ यन्ते यजमान पूयन् गान' ॥ ५१२१२३ ॥ ४ ॥

सोमयाजी तु दीक्षित ॥ ४८१ ॥

सोमेन यनति सामयाजा ॥ १ ॥ दाक्षा सत्तातोऽस्य दीक्षित ॥ २ ॥ ४८१ ॥

इज्याशीलो यायजूक

इज्या यचन शालमस्य इज्याशील ॥ १ ॥ भृश यजनशीलो यायजूक,
' यजिनपि " ॥ ५१२१४७ ॥ इति यडन्तात् यजेरूक ॥ २ ॥

यज्वा स्यादामुर्तिनिल ।

इष्टवान् यज्वा " सुयजोऽवनिप् " ॥ ५१११७७ ॥ १ ॥ आमुति सोममथा
नमस्त्यऽस्य आमुतावल कृष्यादित्वाद् बलच्, ' बल्य्यपित्रादे " ॥ ३१२१८२ ॥ इति
दार्ध १ ॥ २ ॥

सोमप सोमपीथी स्यात्

सोम पिबति सोमप ॥ १ ॥ पान पाथी, ' नानूर " ॥ (उणा-२२७) ॥
इति कित् थ सोमपस्य पाथोऽस्त्यस्य सोमपाथा ॥ २ ॥

स्वपतिर्गी पतीष्टिहृत् ॥ ४८२ ॥

गा पतबृहस्पते इष्टिं य१ करोतीति गा पतीष्टिहृत्, बृहस्पतिसवेन हेतुना
स्थापयताति स्वपति ॥ १ ॥ २ ॥ ४८२ ॥

सर्ववेदास्तु सर्वस्वदक्षिण यजमिष्टवान् ।

सर्वं विदत्यस्मात् सर्ववेदा, ' अत् ' ॥ (उणा-२५२) ॥ इत्यस् ॥ १ ॥ सर्वस्व
दक्षिणाऽत्र सर्वस्वदक्षिणस्तमिष्टवान् ॥ २ ॥

पालाशो दण्ड आषाढो व्रते

व्रते व्रतचयाश्रमक्रमान्, पलाशस्य विकारोऽवयवो वा पालाश, “प्राण्यौषधि-” ॥ ६।२।३१ ॥ इत्यण् ॥ १ ॥ दण्डो यष्टि, आषाढा प्रयोजनमस्य आषाढ “विशाखाऽऽषाढाद् म-यदण्डे” ॥ ६।४।१२० ॥ इत्यण् ॥ २ ॥

राम्भस्तु वैणव ।

व्रते दण्ड इत्येव, रम्भा वेणुपयाय, रम्भाया विकारो राम्भ, “प्राण्यौषधि-” ॥ ६।२।३१ ॥ इत्यण् ॥ १ ॥ वेणोर्विकारो वैणव, ‘एशादे’ ॥ ६।२।५९ ॥ इत्यण् ॥ २ ॥

वैत्व सारस्वतो रौच्य

व्रते दण्ड इत्येव, वित्वस्य विकारोऽवयवो वा वैत्व ॥ १ ॥ सारस्वती रुच्य शब्दौ वित्वपयायौ, सरस्वत्या विकार सारस्वत ॥ २ ॥ रुच्यस्य रौच्य ॥ ३ ॥

पैलवस्त्वौपरोधिक ॥ ४७९ ॥

व्रते दण्ड इत्येव, पीलोर्विकार पैलव ॥ १ ॥ समापमागच्छना दुष्टसत्त्वानां रोधो निवारण प्रयोजनमस्य इमणि पृषोदरादित्वात् औपरोधिक ॥ २ ॥ ४७९ ॥

आश्वत्थस्तु जितनेमि

व्रते दण्ड इत्येव, अश्वत्थस्य विकारोऽवयवो वाऽऽश्वत्थ ॥ १ ॥ क्षुद्र-तु घातेन जिता नेमिरनेन जितनेमि ॥ २ ॥

औदुम्बर उल्लखल ।

व्रते दण्ड इत्येव, उदुम्बरस्य विकारोऽवयवो वा औदुम्बर ॥ १ ॥ उदुम्बर पयाय उल्लखलशब्द, उल्लगलस्य विकारोऽवयवो वा उल्लखल ‘प्राण्यौषधि’ ॥ ६।२।३१ ॥ इत्यण्, लुक् बहुल पुष्पमूत्रे’ ॥ ६।२।१७ ॥ इति तस्य लुप् ॥ २ ॥

मनुस्तु- ब्राह्मणो वैत्वपालाशो क्षत्रियो वाटपादिरौ ।

पैलवौदुम्बरौ वैश्यो दण्डानहा त धमत ॥ इत्याह ।

जटा सटा

जायते तपसि जटा तपस्विना प्रार्थित केशसङ्घात ॥ १ ॥ स-यते सटा ‘नमितनि-’ ॥ (उणा- १३९) ॥ इति टो न लृक् च जट सङ्घाते ‘षट अवयवे’ इत्यनयोवाऽच् ॥ २ ॥

वृषी पीठ

तपस्विना पीठम्, पुबन्त सीद-त्यस्या वृषी पृषोदरादित्वात् स, गौरादित्वात् टा वृसीत्यपि ॥ १ ॥ २ ॥

४५१) ॥ इति त्रे होतृम् ॥ १ ॥ वपद्मरुण वपद्मर ॥ ५ ॥

पितृयज्ञस्तु तर्पणम् ॥ ४८५ ॥

तच्छ्राद्ध पिण्डदान च

पितृभ्या यजन पितृयज्ञ ॥ १ ॥ तप्यतेऽनेन तर्पणम् ॥ २ ॥ ४८५ ॥

श्रद्धा प्रयाजनमस्य श्राद्ध पुद्गावलिक, घृतादिस्वादण् ॥ ३ ॥ पिण्डा दायतस्मिन्
पिण्डदानम् ॥ ४ ॥

नृयज्ञोऽतिथिपूजनम् ।

नृभ्यो यजन दान नृयज्ञ ॥ १ ॥ अतिथय पूज्यन्तेऽस्मिनिति अतिथि
पूजनम् ॥ २ ॥

भूतयज्ञो बलि

भूतेभ्यो काकादिभ्या यजन भूतयज्ञ ॥ १ ॥ बलत्यनेनति बलि पुद्गालिक ॥ २ ॥
उपसहारमाह-

यञ्च महायज्ञा भवन्त्यमी ॥ ४८६ ॥

अमा ब्रह्मयज्ञादय यमस्तु -

अध्यापन ब्रह्मयज्ञ पितृयज्ञस्तु तर्पणम् ।

हामो दवा बालभूता नृयज्ञाऽतिथिपूजनम् ॥ इति ॥ ४८६ ॥

पोर्णमासश्च दर्शश्च यज्ञौ पक्षान्तयो पृथक् ।

शुक्लपक्षान्ते यत्र पुणमास्या भव पोर्णमास 'भतुस'भ्यादेरेण ॥ ६१३॥ ८९ ॥

॥ १ ॥ कृष्णपक्षान्त यत्र दशभवत्वाद् दश आमावास्य इत्यथ ॥ १ ॥

सौमिकी दीक्षणीयेष्टि

सोम प्रयोजनमस्या सौमिका ॥ १ ॥ दाक्षणायस्य दीक्षाहस्य इष्टिर्दीक्षणा
येष्टि ॥ २ ॥

दीक्षा तु त्रतसग्रह ॥ ४८७ ॥

दाक्षणा दाक्षा ॥ १ ॥ त्रत शास्त्रतो नियमस्तस्य सग्रह ॥ २ ॥ ४८७ ॥

वृति सुगहना कुम्भा

त्रियवेऽनया वृति कण्टमाद्यावरण प्रस्तावाद यत्रवाटस्य सा सुगहना निविता
कुम्भयते आच्छाद्यतऽनया कुम्भा भिपिभूषि- ॥ ५१३॥ १०९ ॥ इति अङ् ॥ १ ॥

वेदी भूमि परिष्कृता ।

परिष्कृता चातुरस्त्रण यागार्थ भूषिता भूमि ॥ १ ॥ विदित्येना वेदा, " वि

यजुर्विदध्वर्यु

यजुर्वेद वेत्ति यजुर्वित् ॥ १ ॥ अध्वर याति अध्वयु, “क्वयुभुरणु” ॥ (उणा-
५४६) ॥ इति निपात्यते ॥ २ ॥

ऋग्निद् होता

ऋग्वेद वेत्ति ऋग्वित् ॥ १ ॥ जुहोतीति होता, “हृप्पू” ॥ (उणा-८६३) ॥
इति वृ ॥ २ ॥

उद्गाता तु सामवित् ॥ ४८३ ॥

सामान्युद्गायति उद्गाता “हृप्पू” ॥ (उणा-८६३) ॥ इति वृ ॥ १ ॥
सामवेद वेत्तीति सामवित् ॥ २ ॥ ४८३ ॥

यज्ञो योग सव सत्र स्तोमो मन्युर्मख क्रतु ।

सस्तर सप्ततन्तुश्च वितान बहिरध्वर ॥ ४८४ ॥

इज्यते यज्ञ, “यजिस्त्वपि” ॥ ५।३।८५ ॥ इति न ॥ १ ॥ घञि याग
॥ २ ॥ सूयते सोमोऽत्र सव ॥ ३ ॥ सीदत्यत्र देवा सत्रम्, हुयामा
(उणा-४५१) ॥ इति त्र ॥ ३ ॥ स्तुवन्ति अत्र यज्वान स्तोम, “अर्तारि
(उणा-३३८) ॥ इति म, स्तोम्यते श्लाघ्यते वा ॥ ५ ॥ मन्यतेऽसौ मन्यु पुलिङ्ग,
“यजिष्ठाधि” ॥ (उणा-८०१) ॥ इति यु ॥ ६ ॥ मह्यते देवा अत्र मख, मह
रुचास्य वा’ ॥ (उणा-८९) ॥ इति खो हलुय्, मखति धम्ममेति वा ॥ ७ ॥
क्रियते स्वर्गकामै क्रतु पुलिङ्ग ‘कृत्वाभ्या क्ति’ ॥ (उणा-७८०) ॥ इत्यतु
॥ ८ ॥ सस्तीयन्ते दभा अत्र सस्तर, ‘पुनात्रि ॥ ५।३।१३० ॥ इति घ ॥ ९ ॥
पशुबन्धार्थं सप्त तन्तवोऽत्र सप्ततन्तु’ पुलिङ्ग यद्वा सप्तसङ्ख्यास्तन्तवो भेदा अस्य
यदाह- अग्निष्टोमादयः सस्था भेदा सप्ताऽस्य तन्तव इति ॥ १० ॥ वितन्यते वितान
पुष्कीर्णलिङ्ग ॥ ११ ॥ बहति वधते धर्म्मोऽत्र बर्हि, क्लीबलिङ्ग बह्निगृह्णल्लुक् च”
॥ (उणा-९९०) ॥ इतास् ॥ १२ ॥ न ध्वरत्यध्वर अध्वान राताति वा
॥ १३ ॥ ४८४ ॥

अध्ययन ब्रह्मयज्ञ

अध्यायतेऽध्ययन स्वाध्याय ॥ १ ॥ ब्रह्मणे यजन दान ब्रह्मयन ॥ २ ॥

स्याद् देवयज्ञ आहुति ।

होमो होत्र वषट्कार

देवेभ्यो यजन देवयज्ञ ॥ १ ॥ आहूयतेऽसावन्नावाहुति ॥ २ ॥ हूयते
होम, “अर्तारि” ॥ (उणा-३३८) ॥ इति म ॥ ३ ॥ हुयामा’ ॥ (उणा-

ऋक् सामिधेनी धार्या च समिदाधीयते यथा ।

समिधामाधाना सामिधेनी ऋक् 'समिध आधाने' ॥६॥३॥१६२॥ इति
टै-यण् ॥ १ ॥ धीयते समिदमावनया "धार्यापाय्य" ॥ ५॥१॥ २४ ॥ इति
ध्याणि निपात्यते ॥ २ ॥

समिदिन्धनमेधेधमतर्पणैधामि

समिध्यते बहिरनया समित सपदादित्वात् किप् ॥१॥ इध्यतेऽनेन इन्धाम् ॥२॥
'दशनाऽवोद' ॥४॥२॥५४॥ इति निपातनाद् नलोपे घञि एध ॥३॥ 'विलिभिलि-
॥ (उणा-३४०) ॥ इति मे इम क्वाबलिङ्गाऽयम् वैचयन्ती तु- 'होमे-धन स्यादि
ध्मोऽस्त्री इति पुस्यप्याह ॥४॥ तृप्यस्यमिरनेन तप्पणम् ॥५॥ इध्यतेऽनेन एध क्वा
बलिङ्, "येधिभ्या यादेवौ च" ॥ (उणा-९६८) ॥ इत्यस् ॥ ६ ॥

भस्म तु ॥ ४९१ ॥

स्याद् भूतिर्भसित रक्षा क्षार

'भम भसनदाप्यो' सौत्र, भसित तदिति भस्म क्वाबलिङ्ग, "मन्"
॥ (उणा-९११) ॥ इति मन् ॥ १ ॥ ४९१ ॥ भूयतेऽनया भूति ॥ २ ॥ बभ
स्ति बहिना भसितम् ॥ ३ ॥ रक्ष्यतेऽनया रक्षा ॥ ४ ॥ क्षरति क्षार, ज्वलादि
त्वाद् ण ॥ ५ ॥

पात्र सुवादिक ।

पिबत्यनेन पात्र 'नीदाम्ब' ॥ १२॥८८ ॥ इति ऋ ॥ १ ॥

सुव सुक

स्रवत्यस्मात् सुव निघणी' ॥ (उणा-५११) ॥ इति किप् व ॥१॥ स्रवति
हविरस्या सुक् छालिङ्, "स्रोश्चिक्" ॥ (उणा-८७१) ॥ इति चिक् ॥ २ ॥

अधरा सोपभृत्

सा सुक् अधरा । उपभ्रियते उपभृत्, सपदादित्वात् किप् ॥ १ ॥

जुह पुनरुत्तरा ॥ ४९२ ॥

जुह्वत्यनया जुह्व 'दियुद्दह्' ॥ ५॥२॥८३ ॥ इति क्तिप् साधु ॥ १ ॥
॥ ४९२ ॥

ध्रुवा तु सर्वसज्ञार्थं यस्यामाज्य निधीयते ।

ध्रुवति ध्रुवा "अच्" ॥ ५॥१॥४९॥ इत्यच्, इत्यादित्वाद् गुणाभाव ॥१॥

दिष्टेवा” ॥ (उणा- ६१०) ॥ इति इ इषा वदी ॥ २ ॥

स्थण्डिल चत्वर चान्या

अन्या यागाधमसरुता भूमि ‘स्थल स्थाने’ स्थलति तिष्ठत्यत्र स्थण्डिल,
“स्थण्डिलऋषिल-” ॥ (उणा- ४८८) ॥ इताले निपात्यते ॥ १ ॥ चत्वर
चत्वर “कृगृशू-” ॥ (उणा- ४४१) ॥ इति वरट् ॥ २ ॥

यूप स्याद् यनकीलक ॥ ४८८ ॥

यूयते पगुरनेन यूप , युमुकु” ॥ (उणा- २९७) ॥ इति प क्त्व च
पुलिभोऽयम् धृजयन्ती तु- यूपोऽस्त्री सस्कृतस्तम्भ” इति क्लीबेऽन्याह । यजे
पगुविशमनाय कीलको यज्ञकीलक ॥ १ ॥ ४८८ ॥

चपालो यूपकटके

तक्षणा घटितो यूपोऽग्रे कटकाकृति चण्यते उत्कीयते चपाल पुक्काबलिङ्ग ,
“ऋकृमृ-” ॥ (उणा- ४७५) ॥ इत्याल ॥ १ ॥

यूपकर्णो घृतावनौ ।

यूपस्य कणा यूपकर्ण । घृतस्य अवनिर्निपेकस्थान घृतावनिस्तत्र ॥ १ ॥

यूपाग्रभागे स्यात् तर्म

तरत्यनेन यूप तर्म, ‘मन् ॥ (उणा- १११) ॥ इति मन् क्त्वाबोऽयम्,
वाचस्पतिस्तु- ‘यूपाग्र तर्म न स्त्रियाम्’ इति पुस्यप्याह ॥ १ ॥

अरणिर्निर्मन्थदारुणि ॥ ४८९ ॥

इयति वहिरास्मिन् अरणि पुष्कालङ्ग , ऋहसृ-” ॥ (उणा- ६३८) ॥
इत्यणि , अग्नेनिमन्त्रनाय दारु काष्ठ तत्र ॥ १ ॥ ४८९ ॥

स्युर्दक्षिणाऽऽहवनीयगार्हपत्याख्योऽग्रय ।

दक्षिणे स्थाप्यत्वाद् दक्षिण ॥ १ ॥ आहोतव्य आहवनीय ॥ १ ॥ गृह
पतिना सप्रयुक्तो गार्हपत्य ह्यपय ॥ ७।१।११ ॥ इति ये निपात्यते ॥ १ ॥

इदमग्नित्रय त्रेता

इदमुक्तम् त्रीन् इता प्राप्ता त्रेता धृषोदरादित्वाद् एत्व ॥ १ ॥

प्रणीति सस्कृतोऽनल ॥ ४९० ॥

मन्त्रादिना सस्कृतोऽनल । प्रणीयते स्म प्रणीत ॥ १ ॥ ४९० ॥

ऋक् सामिधेनी धाय्या च समिदाधीयते यया ।

समिवामाधानी सामिधेना ऋक्, 'समिध आधाने' ॥६।३।१६२॥ इति
टेन्यण् ॥ १ ॥ धायते समिदमावनया 'वाय्यापाय' ॥ ५।१। २४ ॥ इति
ध्यणि निपात्यते ॥ २ ॥

समिदिन्धनमेधेध्मत्तर्पणेधासि

समिध्यते बहिरनया समित्, सपदादित्वात् क्त्वि ॥ १ ॥ इध्यतेऽनेन इन्धनम् ॥ २ ॥
'दशनाऽवोद' ॥ ४।१। १४ ॥ इति निपातनाद् नलोपे घञि एध ॥ ३ ॥ 'विलिभिलि-
॥ (उणा-३४०) ॥ इति मे इ म क्वावलिङ्गाऽयम्, वजयन्ता तु- "होमेधा स्यादि
ध्नोऽध्वी' इति पुस्यप्याह ॥ ४ ॥ तृप्यत्यमिरनन तप्पणम् ॥ ५ ॥ इध्यतेऽनेन एध क्वा
बलिङ्ग, "येधिभ्या यादेवौ च" ॥ (उणा-९५८) ॥ इत्यम् ॥ ६ ॥

भस्म तु ॥ ४९१ ॥

स्याद् भूतिर्भसित रक्षा क्षार

'भस्म भर्त्सनदाप्यो' सौत्र भमित तदिति भस्म क्वावलिङ्ग, "मन्"
॥ (उणा-९११) ॥ इति मन् ॥ १ ॥ ४९१ ॥ भूयतेऽनया भूति ॥ २ ॥ वम
स्ति बहिना भसितम् ॥ ३ ॥ रक्ष्यतेऽनया रक्षा ॥ ४ ॥ क्षरति क्षार, ज्वलादि
त्वाद् ण ॥ ५ ॥

पात्र सुवादिक ।

पिबत्यनेन पात्र 'नीदाम्ब' ॥ ५।१। ८८ ॥ इति नद् ॥ १ ॥

सुव सुक

सवलस्मात् सुव, 'निघृषी' ॥ (उणा-५११) ॥ इति क्त्वि ॥ १ ॥ स्रवति
हविरस्या सुक् छालिङ्ग "स्रोश्चिक्" ॥ (उणा-८७१) ॥ इति चिक् ॥ २ ॥

अधरा सोपभृत्

सा सुक् अधरा । उपभ्रियते उपभृत् सपदादित्वात् क्त्वि ॥ १ ॥

जुह पुनरुत्तरा ॥ ४९२ ॥

जुह्यत्यनया जुह, 'दिष्टदृष्ट' ॥ ५।१। ८३ ॥ इति क्त्वि साधु ॥ १ ॥
॥ ४९२ ॥

ध्रुवा तु सर्वसंज्ञार्थं यस्यामाज्य निधीयते ।

ध्रुवति ध्रुवा "अच्" ॥ ५।१। ४९ ॥ इत्यच् कुटादित्वाद् गुणाभाव ॥ १ ॥

योऽभिमन्त्र्य निहन्येत स स्यात् पशुरुपाकृत ॥ ४९३ ॥

उप आमन्त्र्य म्रियते हन्यते स्म उपाकृत ॥ १ ॥ ४९३ ॥

परम्पराक शसन प्रोक्षण च मस्त्रे वध ।

परम्परामकति परम्पराकम् ॥ १ ॥ शस्यते शसनम्, शमनमित्यन्ये ॥ २ ॥

प्राक्ष्यते प्रोक्षण लक्षणया वध, प्रोक्ष्य हि यने पशुहन्यते ॥ ३ ॥

हिंसार्थं कर्माभिचार स्यात्

विपक्षादीनां हिंसानिमित्तं कर्म उच्चाटनमारणादि, अभिभवितुं चरणमभिचार ॥ १ ॥

यज्ञार्हं तु यज्ञियम् ॥ ४९४ ॥

यज्ञमहति यज्ञियम् ' यन्तादिय ' ॥ ६।४।१७९ ॥ १ ॥ ४९४ ॥

हवि सान्नाय्यम्

ह्रियते हवि क्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥ सनीयते सानाय्यम्, " धाय्यापाय्य "

॥ ५।१।२४ ॥ इति घ्यणि निपात्यते ॥ २ ॥

आमिक्षा शृतोष्णक्षीरग दधि ।

क्षीरशर पयस्या च

आमृद्नाति चित्तम् आमीयते क्षिप्यते दध्यन्तेति वा आमिक्षा ' लाक्षाद्राक्षा ' ॥ (उणा-५९७) ॥ इति निपात्यते, शृतं पक्वमुष्णं तप्तं च तद्रूपं दधि ॥ १ ॥

क्षीरस्य शरो मण्ड इव क्षारक्षार ॥ २ ॥ पयसो विकार पयस्या ' पयोद्रोथ ' ॥ ६।२।३५ ॥ इति य ॥ ३ ॥

तन्मस्तुनि तु वाजिनम् ॥ ४९५ ॥

तस्या आमिक्षाया मस्तुनि मण्डे वजति वाचिनम् " विपिनाचिना " (उणा-२८४) ॥ इति इने निपात्यते ॥ १ ॥ ४९५ ॥

हव्य सुरेभ्यो दातव्य

ह्रियते हव्यम् अभिमुखेन सुरेभ्यो दातव्यमोदनम् ॥ १ ॥

पितृभ्य कव्यमोदनम् ।

ब्राह्मणमुखेन पितृभ्यो दातव्यमोदनम् कूयते शदायते पितृभि कव्यम् ॥ १ ॥

उभयमुभयनेति श्रुतिज्ञा ।

आज्ये तु दधिसयुक्ते पृषदाज्य पृषातक ॥ ४९६ ॥

पृषद्भिदधित्रिदुभि सहितमाज्य पृषदाज्यम्, दध्याज्यमित्यत्र ॥ १ ॥ पृष
द्विरङ्गघते पृषातक, पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥ ४९६ ॥

दध्ना तु मधुसपृक्त मधुपर्क महोदय ।

मधुन पर्क सपर्णे मधुपर्कम् ॥ १ ॥ महानुदयोऽस्मात् महोदय ॥ २ ॥

हवित्री तु होमकुण्ड

हव्यतेऽस्या हवित्री 'वविर्वहि' ॥ (उणा-४५९) ॥ इति ॥ १ ॥
होमाय कुण्ड होमकुण्डम् ॥ २ ॥

हव्यपाक पुनश्चर ॥ ४९७ ॥

हव्यस्य पाको हव्यपाक ॥ १ ॥ चयते भक्ष्यते चर पक्व होतव्यम् यद्वा हव्यस्य
पाकाऽत्र हव्यपाक स्यात् चरत्यस्माद् देवपितृभूतानाति चर पुलिङ्ग
'मिवहि' ॥ (उणा-७२६) ॥ इत्यु ॥ २ ॥ ४९७ ॥

अमृत यजशेषे स्यात्

न म्रियतेऽनेन न नश्यत्यमृतम् ॥ १ ॥ यज्ञस्य शपो यज्ञशेषस्तत्र ॥ १ ॥

विषसो भुक्तशेषके ।

विशिष्टमदन विषस ॥ १ ॥ भुक्तस्य शपो भुक्तशेषस्तत्र ॥ २ ॥

यमनु - विषसाया भवेद् रित्य नित्य चामृतभोजन ।

विषसो भुक्तशेष स्यात् यज्ञिशिष्टमथाऽमृतम् ॥

यजातोऽमृतम्

यजस्य अन्त समापन यजात् ॥ १ ॥ अवप्रियने पूर्यतेऽनेन अवमृतम्,
'अवमृत्निक्रममिण्य' ॥ (उणा-७२९) ॥ इति स्त्रिय ॥ २ ॥

पूर्य वाप्यादि

पूर्यते पूर्य पुष्पावल्लिङ्ग ।

आह च-वापाकूपनडागानि देवतायतनानि च ।

अत्रप्रदानमारामा पूतमाया प्रचक्षते ॥ १ ॥

इष्ट मयक्रिया ॥ ४९८ ॥

इज्यते इष्टम् ॥ १ ॥ मयस्य मय मयक्रिया यागादि ।

यदाह-एषामिष्टम् इति त्रेताया यज्ञ इत्यने ।

अ तर्पणा यदागमिष्ट नदाभ शयते ॥ ४९८ ॥

इष्टापूर्त्तं तदुभय

तत् पूतमिष्टं च उभयमिष्टापूर्त्तं राजदत्तादित्वात् साधु ॥ १ ॥

वर्हिर्मुष्टिस्तु विष्टर ।

वर्हिषा दभाणां मुष्टिर्बर्हिमुष्टिः, विन्नीयते विष्टरः पुष्कोबलिष्ठः, “वे छ”
॥ २।३।२३ ॥ इति पत्व ॥ १ ॥

अभिहोत्र्यमिचित् चाऽऽहितामो

अभिहोत्रमस्यास्त्यऽभिहोत्री ॥ १ ॥ अभि चितवानभिचित् “अग्नेथे”
॥ ५।१।१६४ ॥ इति क्षिप् ॥ आहितोऽभिरग्नेनाऽऽहितामिस्तत्र, अग्न्याहितोऽपि ॥ २ ॥

अथामिरक्षणम् ॥ ४९९ ॥

अग्न्याधानमभिहोत्र

अग्ने रक्षणमभिरक्षणम् ॥ १ ॥ ४९९ ॥ अभिराधीयतेऽस्मिन् अग्न्याधानम् ॥ २ ॥
अभिर्हूयतेऽग्नेति आग्रहोत्र ॥ ३ ॥

दर्वी तु घृतलेखनी ।

दृणाति हव्यं दर्बि, “दृपूवृभ्यो वि” ॥ (उणा-७०४) ॥ इयां दर्वी ॥ १ ॥
घृतं लिख्यतेऽनया घृतलेखनी ॥ २ ॥

होमामिस्तु महाज्वालो महावीरः प्रवर्गवत् ॥ ५०० ॥

होमाथमभिर्होमामि ॥ १ ॥ महस्यो ज्वाला अस्य महाज्वाला ॥ २ ॥
वीरयते वीराऽग्निः, महाध्वांसौ वीरश्च महावीरः ॥ ३ ॥ प्रवृज्यते पापमनेन प्रवर्गः
॥ ४ ॥ ॥ ५०० ॥

होमधूमस्तु निगण

होमे धूमो होमधूमः ॥ १ ॥ नितरा गण्यते निगणः, “युवण-” ॥ ५।३।२८ ॥
इत्यल् ॥ २ ॥

होमभस्म तु वैष्टुतम् ।

विशेषेण स्तूयते स्म वैष्टुतोऽग्निः, तस्येदं वैष्टुतम् ॥ १ ॥

उपस्पर्शस्त्वाचमन

उपस्पृश्यतेऽद्भिः खान्यस्मिन्नुपस्पर्शः, यमनु —

उपस्पृश्य द्विजो तिलमग्नमयात् समाहितः ।

भुक्त्वा चोपस्पृष्टोत् सम्यगद्भिः खानि च सस्पृशेत् ॥ ३ ॥

आचम्यतेऽम्भोऽग्नौ आचमन ॥ २ ॥

घारसेको तु सेचने ॥ ५०१ ॥

घरण घार , सेचन सेक , सेचन घृतादिनाञ्जे प्रोक्षण तत्र ॥ १॥ १०१॥ ५०१॥

ब्रह्मासन ध्यानयोगासने

ब्रह्मणि परमज्योतिष्यासन लयो ब्रह्मासनम् , ध्यान तत् प्रत्ययेकानता,
योगवित्तृप्तिनिरोध , तथारास्यतेऽनेन ध्यानयोगासन तत्र ॥ १ ॥

अथ ब्रह्मवर्चसम् ।

वृत्ताध्ययनर्द्धि

ब्रह्मण तप स्वाध्यायादेवर्चस्तेजो ब्रह्मवर्चसम् “ब्रह्महस्तिराजपत्याद्वर्चसम्”
॥ ७१३॥ ८३॥ इत्यत्र समासान्त ॥ १॥ वृत्तस्याध्ययनस्य च ऋद्धिर्द्विवृत्ताध्ययनर्द्धि ॥ २॥

पाठे स्याद् ब्रह्माञ्जलिर्जलि । ॥ ५०२ ॥

वेदस्य पाठेऽध्ययनेऽञ्जलि , ब्रह्मणे वेदाय अञ्जलि ब्रह्माञ्जलि ॥ १ ॥
यदाह- सहस्र हस्तावर्धेय स हि ब्रह्माञ्जलि स्मृत ॥ ५०२ ॥

पाठे तु मुसनिष्कान्ता विप्रुपो ब्रह्मविन्दव ।

वेदपाठे चक्षुर्निर्गता जलकणा , ब्रह्मणो वेदस्येव विन्दवो ब्रह्मविन्दव ॥ १॥

साकल्यवचन पारायण

साकल्येन कास्त्वेन वचनमध्ययन साकल्यवचनम् ॥ १ ॥ पारम्यतेऽनेन
पारायणम् ॥ २ ॥

रूपे विधिक्रमौ ॥ ५०३ ॥

कल्प्यतेऽनेन विनियोगशास्त्रेण क-पस्तत्र ॥ १ ॥ विधायतेऽनेन विधि
॥ २ ॥ क्रम्यते प्रक्रम्यतेऽनेन प्रक्रम ॥ ३ ॥ ५०३ ॥

मूलेऽङ्गुष्ठस्य स्याद् ब्राह्म तीर्थ

ब्रह्मा देवताऽस्य ब्राह्म “देवता” ॥ ६१२॥ १०१॥ इत्यणि ‘ब्रह्मण’ ॥ ७१४॥ ५७॥
इत्यन्यस्वरादिलोप , देवेभ्यस्तायते दायतेऽनेन तीर्थम् ॥ १ ॥

काय कनिष्ठयो ।

कनिष्ठयोमूले क प्रजापतिर्देवताऽस्य काय तथम् अञ्जलिमध्येन प्रजापति
भ्योऽञ्जलिदानात् ॥ १ ॥

पित्र्य तर्जन्यङ्गुष्ठान्त

तर्जन्यङ्गुष्ठमध्ये पितरौ देवताऽस्य पित्र्य “वाङ्मनुपितृपमो य” ॥ ६१३॥ १०१॥
इति य ॥ १ ॥

इष्टापूर्त्तं तदुभय

तत् पूतमिष्टं च उभयमिष्टापूर्त्तं राजदन्तादित्वात् माधु ॥ १ ॥

वर्हिर्मुष्टिस्तु विष्टर ।

वर्हिषा दभाणां मुष्टिर्वाहिर्मुष्टिः, विस्तीर्यते विष्टरः पुष्पवलिङ्गः, “वे छ”
॥ २।३।२३ ॥ इति पत्व ॥ १ ॥

अग्निहोत्र्यमिचित् चाऽऽहितामौ

अग्निहोत्रमस्यास्त्यऽग्निहोत्री ॥ १ ॥ अग्निं चितवानमिचित् “अग्नेश्चे”
॥ ५।१।१६४ ॥ इति बिप् ॥ आहितोऽग्निरग्नेनाऽऽहितामिस्तत्र, अग्न्याहितोऽपि ॥ २ ॥

अथामिरक्षणम् ॥ ४९९ ॥

अग्न्याधानमग्निहोत्र

अग्ने रक्षणमग्निरक्षणम् ॥ १ ॥ ४९९ ॥ अग्निराधीयतेऽस्मिन् अग्न्याधानम् ॥ २ ॥
अग्निर्हूयतेऽत्रेति अग्निहोत्र ॥ ३ ॥

दर्वी तु घृतलेखनी ।

दृणाति हव्यं दर्वि, “दृष्वृभ्यो वि” ॥ (उणा-७०४) ॥ इत्या दर्वी ॥ १ ॥
घृतं लिख्यतेऽनया घृतलेखनी ॥ २ ॥

होमामिस्तु महाज्वालो महावीरः प्रवर्गवत् ॥ ५०० ॥

होमाथमग्निर्होमामि ॥ १ ॥ महत्यो ज्वाला अस्य महाज्वाला ॥ २ ॥
वीर्यते वीरोऽग्निः, महाश्वासो वीरः च महावीरः ॥ ३ ॥ प्रवृज्यते पापमनेन प्रवर्गः
॥ ४ ॥ ॥ ५०० ॥

होमधूमस्तु निगण

होमे धूमो होमधूमः ॥ १ ॥ नितरा गण्यते निगणः, “युवर्ण-” ॥ ५।३।२८ ॥
इत्यल् ॥ २ ॥

होमभस्म तु वैष्टुतम् ।

विशेषेण स्तव्यते स्म वैष्टुतोऽग्निः, तस्येदं वैष्टुतम् ॥ १ ॥

उपस्पर्शस्त्वाचमन

उपस्पृश्यतेऽग्निं खान्यस्मिन् उपस्पृशः, यमनु —

उपस्पृश्य द्विजो नित्यमधमद्यात् समाहितः ।

भुत्वा चोपस्पृशेत् सम्यग्निं खानि च सस्पृशेत् ॥ ३ ॥

आचम्यतेऽम्भोऽत्र आचमन ॥ २ ॥

प्रश्रवणायतेऽनन परलोऽप्राग । सयमन सयाग , मरत्यागेन मरणा
ध्यवसाय माऽस्त्वत्र सयासि, मयामयुक्त तय तदागान च मयाम्यनशा
तत्र ॥ १ ॥

नियम पुण्यक व्रतम् ।

नियम्यतेऽत्रायत्र नियम ॥ १ ॥ पुण्यमेव पुण्यकम् ॥ २ ॥ त्रियते उप
वासायत्र व्रत पुष्पावलङ्ग , ' वृषिरङ्गिच ' (उणा-२०८) इति त्रिदत्त ॥३॥

शेषश्चात्र-अथ स्यान्नियमे तप ॥

चरित्र चरिताचारौ चारित्रचरणे अपि ॥ ५०७ ॥

वृत्त शील च

चयते चरित्र ' लङ्गसूत्रनि-' ॥ ५।२।८७ ॥ इति इत्र ॥ १ ॥ चयते
स्म चरितम् ॥२॥ आचरणमाचार ॥३॥ चरित्रमेव चारित्र प्रज्ञादित्वाद् ॥४॥
चयते चरणम् ॥ ५ ॥ ५०७ ॥ वर्त्तन वृत्तम् ॥ ६ ॥ शेते सुखमनेन शाल पुष्पी
वलङ्ग , ' शुक्रशा ' ॥(उणा-४६३)॥ इति त्रिदत्त , शाल्यते तदिति वा ॥७॥

सर्वनोभ्रसि जप्येऽधमर्पणम् ।

सर्वनसामपवसिनि जप्ये, अध मृष्यते शोष्यतेऽनेनाऽधमपणम् अदैवत्यो
म न , तज्जपो वा, त्रिरात्रापवासादिस्तूपचाराद् वाच्यलिङ्गोऽयम् ॥ १ ॥

समाप्तु पादग्रहणाभिवादनोपसग्रहा ॥ ५०८ ॥

पादयोगत्तग्रहण पादग्रहणम् ॥१॥ अभिवाद्यते आशिष कायतेऽनेन अभि
वादनम् ॥ २ ॥ उपसग्रहणमुपसग्रह यमनु —

व्यत्यस्तपाणिना त्रायमुपसग्रहण गुरो ।

वामेन वाम स्प्रष्टव्यो दक्षिणेन तु दक्षिण ॥ ३ ॥ ५०८ ॥

उपवीत यज्ञसूत्र प्रोद्धृते दक्षिणे करे ।

उपवायते प्राव्रियते स्म उपवात पुष्पीत्रलिङ्ग ॥ १ ॥ यत्नसूत्र यनोपवातम् ,
त्रह्यसूत्र पवित्रमिति चैत्रोऽव तच्चेहानुवाद्यम् ॥ २ ॥

प्राचीनाऽऽनीतम यस्मिन्

प्रागेव प्राचानम् आधीयते स्म आवीतम् अन्यस्मिन्, वामे करे प्रोद्धृते ॥१॥

निर्वीत कण्ठलम्बितम् ॥ ५०९ ॥

नियत वायते स्म निवानम् ॥ १ ॥ ऋष्टे ऋजु लम्ब्यते स्म कण्ठलम्बितम् ।

दैवत त्वद्गुलीमुगे ॥ ५०४ ॥

अद्गुलीनां मुगेऽप्रभागे देवतानामिदं दयनं तीर्थम् ॥ १ ॥ यत् यानवत्त्रय -

“कनिष्ठातन्म्यद्गुपमूलायप्र करस्य च ।

प्रजापतिपितृप्रद्वेदेताथायजुक्मात्” ॥ ५०४ ॥

शेषः ॥ प्र- करमध्ये सौम्यं तीर्थं

ब्रह्मत्वं तु ब्रह्मभूय ब्रह्मसायुज्यमित्यपि ।

ब्रह्मणो ज्ञानस्य भावो ब्रह्मत्वं ॥ १ ॥ ब्रह्मणो भवनं ब्रह्मभूय ब्रह्मणैकत्वम्-
माक्ष इत्यथ “हृत्वाभूय भावे” ॥ ५११३६ ॥ इति क्यपि साधु ॥ २ ॥ सह
युग् यो गोऽस्य सयुक् तस्य भावः सायुज्यम् ब्रह्मणा सायुज्यं ब्रह्मसायुज्यम् ॥ ३ ॥

देवभूयादिकं तद्वत्

तद्वदिति देवत्वं देवसायुज्यं च आदिशद्दानं मूलभूयादि ॥ १ ॥ २ ॥

अथोपाकरणं श्रुते ॥ ५०५ ॥

संस्कारपूर्वग्रहणं स्यात्

उपाकियतेऽनेनोपाकरणं वेदपाठारम्भे विशिष्टो विधिः ॥ १ ॥ श्रोहिण्या
छ दास्युपाकुर्यात्’ इति हि श्रुतिः ॥ २ ॥ ५०५ ॥

स्वाध्यायं पुनर्जपः ।

स्वस्य वेदस्याध्ययनं स्वाध्यायः ॥ १ ॥ जरनं जपः “व्यवजपः” ॥ ५१३१४७ ॥
इत्यत्र ॥ २ ॥

औपवस्त्रं तूपवासः

उपवस्त्राः प्राप्ताऽस्य औपवस्त्रं कृत्वादिभ्यः ॥ ६१४१२५ ॥ इत्यण् ।
‘वसूच् स्तम्भे’ इत्यस्मात् के उपवस्त्रं तस्येदमौपवस्त्रमित्येके उपवस्त्रमित्यन्ये उपव-
स्तुरिति मिति अत्रापि यत् स्मृतिः - मासान् मधुमसूत्रं वजयेदौपवस्त्रं ॥ १ ॥ उप-
वसनमुपवासः पुत्रीबलिः ॥ २ ॥

कृच्छ्रं सान्त्तपनादिकम् ॥ ५०६ ॥

कृच्छ्रं तति पापं कृच्छ्रं तपः पुत्राबलिः ॥ १ ॥ सान्त्तपने भवः सान्त्तपनं
॥ २ ॥ यत् स्मृतिः - अथ ह सायं अथ प्रातः अथ मध्याह्न्यादयश्चितम् ।

अथ परं च नाश्रमात् कृच्छ्रं सान्त्तपनं स्मृतम् ॥ १ ॥

आदिग्रन्थात् चात्रायणानि ॥ ५०६ ॥

प्रायः सत्यास्यनशने

नाम नरसमूहं द्यति भिनत्ति कलहरुचिवान् नारद ॥ १ ॥ देशानां ग्रन्था त्रेत्र
ग्रन्था ॥ २ ॥ पिबुनयति कथयति पिबुन ॥ ३ ॥ कलिं करोति कलिसारक ॥ ४ ॥

वशिष्ठोऽरुन्धतीजानि

अतिशयेन वसुमान् वशिष्ठ “गुणाङ्गाद्” ॥ ७।३।९ ॥ इति दृष्टे “विम
तोर्णाष्टे” ॥ ७।४।३२ ॥ इति मनोऽपि “त्रयस्त्रादे” ॥ ७।४।४३ ॥ त्र्य
-तस्त्रादिलोप ॥ १ ॥ अरुन्धती जायाऽस्य अरुन्धतीजानि “जायाया जानि”
॥ ७।३।१६५ ॥ इति जायादेर् ॥ २ ॥

अक्षमाला त्वरुन्धती ॥ ५१३ ॥

अक्षाणां मालाऽस्या अभ्रमाला, न क्षमा लातीति वा सगामित्वात् ॥ १ ॥
न रुणद्धि अरुन्धती ॥ २ ॥ ५१३ ॥

त्रिशङ्कुयाजी गाधेयो विश्वामित्रश्च कौशिक ।

त्रिशङ्कु याजयताति त्रिशङ्कुयानी ॥ १ ॥ गाधेरपत्य गाधेय, “इतोऽनिग”
॥ ६।१।७२ ॥ इत्येयण, गाधिन-दनोऽपि ॥ २ ॥ विश्व मित्रमस्य विश्वामित्र,
“क्षुपौ विश्वस्य मित्रे” ॥ ३।२।७९ ॥ इति दाप् ॥ ३ ॥ कुशिसस्यापत्य कौशिक,
विदादित्वादन् ॥ ४ ॥

कुशारणिस्तु दुर्वासा

कुशारणिग्रहणात् कुशारणि ॥ १ ॥ दुष्ट वासोऽस्य दुर्वासा ॥ २ ॥

शतानन्दस्तु गौतम ॥ ५१४ ॥

शत बहूनान-दयति शतानन्द ॥ १ ॥ गौतमस्यापत्य गौतम, “कृषिगृण्य”
॥ ६।१।६१ ॥ इत्यण् ॥ २ ॥ ५१४ ॥

याज्ञवल्क्यो ब्रह्मरात्रियोगेशोऽपि

याज्ञवल्कस्यापत्य याज्ञवल्क्य गगादित्वाद् यन् ॥ १ ॥ ब्रह्मैव रात्रिरस्य सदा
योगनिद्रापरवशात्वाद् ब्रह्मरात्रि ॥ २ ॥ योगस्य इशो योगेश, योगीशोऽपि ॥ ३ ॥

अथ पाणिनौ ।

सालातुरीयदाक्षेयौ

पाणिनोऽपत्य पाणिन “इसोऽपत्ये” ॥ ६।१।२८ ॥ इत्यण्, “गाधिविन्धि”
॥ ७।४।५४ ॥ इत्यन्तस्वरादिलोपनिषेध, तत पाणिनस्यापत्य पाणिनि, ‘अत
इन्” ॥ ६।१।३१ ॥ तत्र सालातुरभिजनो निवासोऽस्य सालातुरीय “सालातुरा
दायण्” ॥ ६।३।२१७ ॥ दाक्ष्या अपत्य दाक्षेय, “ट्याप्युड” ॥ ६।१।७० ॥
इत्येयण्, दाक्षापुत्रोऽपि ॥ ३ ॥

य मनु —

मोक्षे दक्षिण पाणायुपर्वात्युच्यते द्विज ।

स य प्राणीमार्गं निर्वाती कण्ठमजने ॥ ५०९ ॥

प्राचेतसस्तु वाल्मीकिर्वल्मीकुरुशिनी कवि ।

मैत्रावरुणवाल्मीकौ

प्राचेतसोऽपत्य प्राचेतस ॥ १ ॥ वल्मीकस्यापत्य वाल्मीकि, बाह्यादित्वादि ॥ २ ॥ वल्मीकभवत्वाद् वल्मीक ॥ ३ ॥ कुशा सत्यस्य कुशी ॥ ४ ॥ कण्ठे कवि, आदिकविरपि ॥ ५ ॥ मित्रावरुणयोरस्य मैत्रावरुण, मैत्रावरुणिरपि ॥ ६ ॥ वल्मीकस्याय वाल्मीक ॥ ७ ॥

वेदव्यासस्तु माठर ॥ ५१० ॥

द्वैपायन पाराशर्य कानीनो वादरायण ।

व्यास

वेदार्थान् व्यासयति प्रपञ्चयति वेदव्यास, यद् भारते- 'वेदार्था भारते न्यस्ता' इति ॥ १ ॥ माठरस्यापत्य माठर विदादित्वाद् यज् ॥ २ ॥ ५१० ॥ द्विपस्यापत्य द्वैपायन, नरादित्वादायनञ् ॥ ३ ॥ पाराशर्यापत्य पाराशर्य, गर्गादित्वाद् यज् ॥ ४ ॥ कानीना अपत्य कानीन 'कान्यान्निवेण्या-' ॥ ५ ॥ ५११ ॥ इत्यपि माधु ॥ ५ ॥ वादरस्यापत्य वादरायण, नडादित्वादायनञ् ॥ ६ ॥ व्यासयति प्रपञ्चयति शुभाऽनुभमिति व्यास ॥ ७ ॥

अस्याऽम्बा सत्यवती वासवी गन्धकालिका ॥ ५११ ॥

योजनगन्धा दाशेयी शालङ्कायनजा च सा ।

अस्य व्यासस्य अम्बा जनना सत्यमस्त्यस्या सत्यवती ॥ १ ॥ वसोरिय वासवी ॥ २ ॥ गन्धेन युक्ता काली श्यामा गन्धकाला के गन्धकालिका ॥ ३ ॥ ५११ ॥ योजन व्यापी गन्ध सौरभ्यमस्या योजनगन्धा ॥ ४ ॥ दाशी धीवराङ्गना तस्या अपत्य दाशेयी ॥ ५ ॥ शालङ्कायनजा जाता शालङ्कायनजा ॥ ६ ॥

शेषध्वान्न-सत्यवत्या गन्धवता मस्योदरी ।

जामदग्न्यस्तु राम स्याद् भार्गवो रेणुकासुत ॥ ५१२ ॥

जमदग्नेरपत्य जामदग्न्य, गर्गादित्वाद् यज् ॥ १ ॥ रमते राम परपुरामोऽपि ॥ २ ॥ भृगोरपत्य भार्गव "ऋषिपृष्य ॥ ६ ॥ ५११ ॥ इत्यण् ॥ ३ ॥ रेणुकाया सुतो रेणुकासुत रेणुकेयोऽपि ॥ ४ ॥ ५१२ ॥

नारदस्तु देवत्रत्ना पिशुन कल्हिकारक ।

नार नरममूढ द्यति भिनत्ति फलहरुचिवान् नारद ॥ १ ॥ देवाना प्रप्रा देव
प्रप्रा ॥ २ ॥ पिशुनयति कथयति पिशुन ॥ ३ ॥ कलिं करोति कलिमारु ॥ ४ ॥

वशिष्ठोऽरुन्धतीजानि

अतिशयेन वसुमान् वशिष्ठ, “गुणाह्लाद्” ॥ ७।३।९ ॥ इति श्रे ‘विम
तोर्णीष्टे’ ॥ ७।४।३० ॥ इति मतोलुपि “प्रत्यस्वरादे” ॥ ७।४।४३ ॥ इत्य
“तस्वरादिलोप” ॥ १ ॥ अरुन्धती जायाऽस्य अरुन्धतीजानि “जायाया जानि”
॥ ७।३।१६४ ॥ इति जायादेश ॥ २ ॥

अक्षमाला त्वरुन्धती ॥ ५१३ ॥

अक्षणा मालाऽस्या अक्षमाला, न क्षमा लातीति वा खगामित्वात् ॥ १ ॥
न रुन्धति अरुन्धती ॥ २ ॥ ५१३ ॥

त्रिशङ्कुयाजी गाधेयो विश्वामित्रश्च कौशिक ।

त्रिशङ्कु याजयताति त्रिशङ्कुयाजी ॥ १ ॥ गाधेरपत्य गाधेय, “इतोऽनिज”
॥ ६।१।७२ ॥ इत्येयण्, गाधिन-दनोऽपि ॥ २ ॥ विश्व मित्रमस्य विश्वामित्र,
“ऋषौ विवस्य मित्रे” ॥ ३।२।७९ ॥ इति दाघ ॥ ३ ॥ कुशिरस्यापत्य कौशिर,
विदादित्वाद् ॥ ४ ॥

कुशारणिस्तु दुर्वासा

कुशारणिग्रहणात् कुशारणि ॥ १ ॥ दुष्ट वामोऽस्य दुर्वासा ॥ २ ॥

शतानन्दस्तु गौतम ॥ ५१४ ॥

शत बह्वनान्दयति शतानन्द ॥ १ ॥ गौतमस्यापत्य गौतम, “ऋषिदृण्य”
॥ ६।१।६१ ॥ इत्यण् ॥ २ ॥ ५१४ ॥

याज्ञवल्क्यो ब्रह्मरात्रियोगेशोऽपि

याज्ञवल्क्यस्यापत्य याज्ञवल्क्य गर्गादित्वाद् यञ् ॥ १ ॥ ब्रह्मैव रात्रिरस्य सदा
योगनिद्रापरवशत्वाद् ब्रह्मरात्रि ॥ २ ॥ योगस्य इतो योगेश, योगीशोऽपि ॥ ३ ॥

अथ पाणिनौ ।

सालातुरीयदाक्षेयौ

पाणिनोऽपत्य पाणिन “इसोऽपत्ये” ॥ ६।१।२८ ॥ इत्यण् “गान्धिविदाधि”
॥ ७।४।५४ ॥ इत्यन्तस्वरादिलोपनिषेध, तत पाणिनस्यापत्य पाणिनि, ‘अत
इञ्’ ॥ ६।१।३१ ॥ तत्र सालातुरभिजनो निवामोऽस्य सालातुरीय, सालानुरा
दीयण् ॥ ६।३।२१७ ॥ दाक्ष्या अपत्य दाक्षेय, “ट्याप्यूट” ॥ ६।१।७० ॥
इत्येयण्, दाक्षापुत्रोऽपि ॥ ३ ॥

गोनर्दीय पतञ्जलि ॥ ५१५ ॥

गानर्द भवो गोनर्दीय , " दारिय " ॥ ६।३।३० ॥ तत्र ॥ १ ॥ पतति पत ,
पतोऽन्ते पतञ्जलि , पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥ ' ११ ॥

कात्यायनो वररुचिर्मेधाजिच्च पुनर्वसु ।

वत्स्यापत्य कात्य , तस्यापत्य कात्यायन " यजिज " ॥ ६।१।५४ ॥
इत्यायनण , कात्योऽप्यभेदोपचारात् ॥ १ ॥ वरा रुचिरस्य वररुचि ॥ २ ॥ मेधया
जयति मेधानित् ॥ ३ ॥ पुनरपि वस्यस्य पुनर्वसु , पुनर्वस्योजात इति वा ॥ ४ ॥

अथ व्याडिर्विन्ध्यवासी नन्दिनीतनयश्च स ॥ ५१६ ॥

विशेषेण आसमन्ताद् अडति उद्यच्छते, डीयते रे चरतीति वा व्याडि , पृषो
दरादिश्वात् ॥ १ ॥ विन्ध्ये वसति विन्ध्यवासी ॥ २ ॥ नन्दिन्यास्तनयो नन्दिना
तनय ॥ ३ ॥ ५१६ ॥

स्फोटायने तु कक्षीवान्

स्फोट शब्दस्फोटमयते स्फोटवादित्वात् स्फोटायनस्तत्र , स्फुटस्यापत्यमित्य
श्वाद्यायनाज , स्फोटनोऽपि ॥ १ ॥ कक्षावद् योगोऽस्त्यस्य कक्षीवान् " चमण्व
त्यष्टीवद् ॥ २।१।९६ ॥ इति मतौ निपात्यते ॥ २ ॥

पालकाप्ये करेणभू ।

पालकैहस्तिचिक्वित्सर्करायते आसत्वेन गम्यते पालकाप्यस्तत्र ॥ १ ॥
करेणो करिण्या भवति करेणभू कारेणवोऽपि ॥ २ ॥

वात्स्यायने मल्लनाग कौटिल्यश्चणकात्मज ॥ ५१७ ॥

द्रामिल पक्षिलस्वामी विष्णुगुप्तोऽङ्गुलश्च स ।

वत्स्यापत्य वात्स्य , तस्यापत्य वात्स्यायन ' यजिज ' ॥ ६।१।५४ ॥
इत्यायनण् तत्र ॥ १ ॥ मन्त्रे नवन-दोन्तेदने स चासौ नाग-च मल्लनाग दृ-दारक
नागकुञ्जरै ' ॥ ३।१।१०८ ॥ इति कमधारय ॥ २ ॥ कुटो घन्स्त लान्ति कुटिला
कुम्भाधा-या तेपामपत्य कौटिल्य गगादित्वाद् यज् ॥ ३ ॥ चणकस्य ऋषे
रात्मन्-चणकात्मज चाणाक्योऽपि ॥ ४ ॥ ५१७ ॥ द्रमिलदेशे भवो द्रामिल
॥ ५ ॥ प्रशस्तौ पित्रो पक्षावस्य स्त पक्षिल स चासौ स्वामी पक्षिलस्वामी ॥ ६ ॥
विष्णुरेन गुप्यादिति विष्णुगुप्त तिक्कृतां नास्ति ॥ ५।१।७१ ॥ इति क्ति
॥ ७ ॥ अङ्गु शरीरावयव लानि अङ्गुल , हानाङ्गुलिरस्याऽस्तीति वा ' हानात् स्वा
दा ' ॥ ७।२।४५ ॥

क्षतप्रतोऽवकीर्णा स्यात्

क्षत रिपुः प्रतमनेन क्षतप्रत ॥ १ ॥ अवातरे कर्ण रेतोऽस्याऽस्त्यत्र
कीर्णा, यत् स्मृति - ब्रह्मवायवकीर्णा स्यात् कामतस्तु स्त्रिय प्रजम् ॥ २ ॥

प्रात्य सम्प्राग्वजित ॥ ५१८ ॥

प्रते साधु मलो ब्रह्मस्तत्र भग्नो प्रात्य प्रायश्चित्ताह, प्राते वृद्धे माधुरिति
चा पृथग् व्यपदेश्यो न इत्यथ सस्कारोऽप्रापनयन तेन रक्षित

यमनु - अत ऊर्ध्व त्रयोऽप्येते यथाकालममच्छता ।

सावित्रीपतिता प्रात्या भवत्यायविगहिता ॥ १ ॥ ५१८ ॥

शिक्षिदान कृष्णकर्मा

श्वेतने शिक्षिदान, "सुमुत्तमयुगुप्तान्" ॥ (उणा-२७८) ॥ इत्यने निपा
त्यते ॥ १ ॥ कृष्ण मलिन कमाऽऽचारोऽस्य कृष्णमाटुराचार, 'शिक्षिदान कृष्ण
कमा' इत्यमर ॥ २ ॥

ब्रह्मबन्धुद्विजोऽयम् ।

ब्रह्मा बन्धुरेवाऽस्य ब्रह्मबन्धु ॥ १ ॥

नष्टाग्निरारहा

नष्ट उच्छिन्नोऽग्निरस्य नष्टाग्नि ॥ १ ॥ वीरयते वारोऽग्नि तमुपेशया हवित
वारहा 'ब्रह्मघ्न' ॥ ५ । १ । १०१ ॥ इत्यत्र ब्रह्मादिभ्य एव हते कि
विति भूते निपातनात् वतमाने द्विप् ॥ १११४८८ इति द्विप् ॥ २ ॥

जातिमात्रजीवी द्वित्रुम् ॥ ५१९ ॥

जातिमात्रेण जावति जातिमात्रजाया ॥ १ ॥ द्वित्रुः त्रयस्य द्वित्रुव
निच कुसनेरपापाय ॥ ३ । १ । १०० ॥ इति मगरय ॥ २ ॥ ५१९ ॥

धर्म रज्जि लिङ्गवृत्ति

वमस्य श्वर्तन्निर्द्वमेवाऽस्त्यस्य वमश्वजी ॥ १ ॥ लिङ्गाद् जटादेवतिर्नीविकाऽस्य
लिङ्गवृत्ति ॥ २ ॥

वेदहीनो निराकृति ।

वेदेन स्वाध्यायेन हानो वेदहान ॥ १ ॥ आकृतेऽकृतेर्निष्कातो निराकृति,
यत् स्मृति - अनध्याय तु या वेदान् अयत्र कुप्ते धर्मम् ।

स जावन्नेव शूद्रत्वमाप्नु गच्छति सावय ॥ २ ॥

वार्ताशी भोजनार्थ यो गोत्रादि वदति स्वकम् ॥ ५२० ॥

पात्तार्थं जीविका निमित्तं सन्नादावभाति यानाशी ॥ १ ॥ ५०० ॥

उच्छिष्टभोजनो देवनैवेद्यमलिभोजन ।

उच्छिष्ट भोजनमस्य उच्छिष्टभोजन ॥१॥ देवस्य नैवेद्य बलि च भोजन य
स तथा ॥ २ ॥

अजपस्त्वसदभ्येता

नास्ति जप स्वाध्यायोऽस्य अजप ॥ १ ॥ असदर्धातेऽमदध्यता ॥ २ ॥

शास्त्रारण्डोऽन्यशास्त्रक ॥ ५२१ ॥

स्वशास्त्राया रण्डो विरहित शास्त्रारण्ड , अन्यशास्त्रासु रमते वा “पञ्चमाट्”
॥(उणा-१६८) ॥१॥ अन्या शास्त्रा अस्य अन्यशास्त्रक ॥ २ ॥ ५२१ ॥

शस्त्राजीव काण्डस्पृष्ट

शस्त्रेण जीवति शस्त्राजीव ॥ १ ॥ स्पृष्टानि काण्डान्यनेन काण्डस्पृष्ट , “जा
तिकालमुत्पादे ” ॥ ३ । १ । १५२ ॥ इति क्तान्तस्य वा पूर्वनिपात , काण्डोऽधम
स चासौ स्पृष्टवेति वा ॥ २ ॥

गुरुहा नरकालक ।

गुरु हन्ति गुरुहा ॥ १ ॥ नरेषु कालक इव नरकालक ॥ २ ॥

मलो देवादिपूजायामश्राद्ध

मलते पाप मल , मलयोगाद् वा ॥ १ ॥

अथ मलिम्लुच ॥ ५२२ ॥

पञ्चयज्ञपरिभ्रष्ट

मलिन म्लोचनि मलिम्लुच , मूलविभुजादित्वात् ॥१॥५२२॥ पञ्चमिवहयज्ञा
दिभि परिभ्रष्ट ॥ २ ॥

निषिद्धैकरुचि खरु ।

निषिद्धा एकत्र रुचिरनेन निषिद्धैकरुचि ॥ १ ॥ खनति चित्त खरु , “ख
नो लुक् च ॥ (उणा-८०८) ॥ इति रु ॥ २ ॥

सुप्ते यस्मिन्नुदेत्यर्कोऽस्तमेति च क्रमेण तौ ॥ ५२३ ॥

अभ्युदिताऽभिनिर्मुक्तौ

अभिभूय उदितोऽर्कोऽस्य अभ्युदित ॥ १ ॥ अभिभूय निर्मुक्तोऽन्तमितो-
ऽर्कोऽस्य सुप्तस्य अभिनिर्मुक्त ॥ २ ॥ ५२३ ॥

वीरोज्जो न जुहोति य ।

वारमग्निमुज्जति वारोज्ज ॥ १ ॥

अग्निहोत्रच्छलाद् याच्चापरो वीरोपजीवक ॥ ५२४ ॥

वारमग्निमुपचावति वीरोपचावक ॥ १ ॥ ५२४ ॥

वीरविप्लावको जुह्वद् धनै शूद्रसमाहृतै ।

वीरमग्निं विश्रावयति वीरविप्लावक ॥ १ ॥

स्याद्वादवाद्याऽऽर्हत स्यात्

स्याद्वादोऽनेकान्तवादस्त वदति स्याद्वादवादी, अनेकान्तवाद्यऽपि ॥ १ ॥

अहन् देवताऽस्य आहत , जैनोऽपि ॥ २ ॥

शून्यवादी तु सौगत ॥ ५२५ ॥

शून्य निराकार वदति शून्यवादी ॥ १ ॥ सुगतो देवताऽस्य सौगत , बौ

द्धोऽपि ॥ २ ॥ ५२५ ॥

नैयायिकस्त्वाक्षपादो यौग

‘याय पञ्चावयववाक्यादि त वेत्त्यधीते वा नैयायिकः, न्यायादित्वम् इकण्,
“य्व पदान्ताद् ’ ॥ ७ । ४ । ५ ॥ इत्यैकारागम ॥ ५ ॥ अक्षस्तृतीयनेत्र
पादेऽस्य अक्षपाद अक्षपादस्यायमाक्षपाद ॥ २ ॥ योग प्रत्याहारादि त वेत्त्य-
धीते यौग ‘ तद्वेत्त्य ’ ॥ ६ ॥ २ ॥ ११७ ॥ इत्यण् ॥ ३ ॥

साङ्ख्यस्तु कापिल ।

पञ्चविंशतेस्तत्त्वानां सङ्ख्यायान् सखा, तदधिकृत्य कृत शास्त्र साङ्ख्यम्, तद्वे-
त्त्यधीते वा साङ्ख्य ॥ १ ॥ कपिलेन कृतो ग्रन्थ कापिल, त वेत्त्यधीते वा
कापिल, कपिलस्यायमिति वा ॥ २ ॥

वैशेषिक स्यादौलूक्य

नित्यद्रव्यवृत्तयोऽत्र विशेषा, ते प्रयोजनमस्य वैशेषिक शास्त्र तद् वेत्त्यधीते
वा वैशेषिक ॥ १ ॥ उलूकस्यापलमिव तत्तन्मत्वादौलूक्य शास्त्रम्, उलूकवेषधारिणा
महेद्वरेण प्रणीतमिति प्रसिद्धि गंगादित्वाद् यज्, तत्र साधुरौलूक्य ॥ २ ॥

बार्हस्पत्यस्तु नास्तिक ॥ ५२६ ॥

चार्वाको लौकायतिकश्च

बृहस्पतिना कृत बार्हस्पत्य शास्त्रम्, तत्र साधुबार्हस्पत्य, बृहस्पतेरस्य शिष्य-
इति वा “अनिदमि ” ॥ ६।१।१५ ॥ इति ज्य ॥ १ ॥ नास्ति पुण्य पापमिति

पातार्थं जीविका निमित्तं सन्नादावधत्ति वाताशी ॥ १ ॥ ५२० ॥

उच्छिष्टभोजनो देवर्नवेद्यबलिभोजन ।

उच्छिष्ट भोजनमस्य उच्छिष्टभोजन ॥१॥ देवस्य नवेद्य बलि च भोजन यस्य
स तथा ॥ २ ॥

अजपस्त्वसदध्येता

नामि जप ग्याध्यायोऽस्य अजप ॥ १ ॥ असदर्थतेऽसदध्येता ॥ २ ॥

शास्त्रारण्डोऽन्यशासक ॥ ५२१ ॥

स्वशास्त्राया रण्डो विरहित शास्त्रारण्ड , अन्यशास्त्रासु रमते वा “पञ्चमाद् ड”
॥(उणा-१६८) ॥१॥ अन्या शास्त्रा अस्य अन्यशासक ॥ २ ॥ ५२१ ॥

शस्त्राजीव काण्डस्पृष्ट

शस्त्रेण जीवति शस्त्राजीव ॥ १ ॥ स्पृष्टानि काण्डान्यनेन काण्डस्पृष्ट , “जा
तिकालमुत्पादे ” ॥ ३ । १ । १५२ ॥ इति कान्तस्य वा पूर्वनिपात , काण्डोऽधम
स चासौ स्पृष्टवेति वा ॥ २ ॥

गुरुहा नरकीलक ।

गुरु हन्ति गुरुहा ॥ १ ॥ नरेषु कीलक इव नरकीलक ॥ २ ॥

मलो देवादिपूजायामश्राद्ध

मलते पाप मल , मलयोगाद् वा ॥ १ ॥

अथ मलिम्लुच ॥ ५२२ ॥

पञ्चयज्ञपरिभ्रष्ट

मलिन म्लोचति मलिम्लुच , मूलविभुजादित्वात् ॥१॥५२२॥ पञ्चभिर्ब्रह्मयज्ञा
दिभि परिभ्रष्ट ॥ २ ॥

निषिद्धैरुचि ग्वरु ।

निषिद्धा एकत्र रुचिरनेन निषिद्धैरुचि ॥ १ ॥ खनति चित्तं खर , “ख
नो लुक् च ॥ (उणा-८०८) ॥ इति र ॥ २ ॥

मुक्ते यस्मिन्नुदेत्यर्कोऽस्तमेति च क्रमेण तौ ॥ ५२३ ॥

अभ्युदिताऽभिनिर्मुक्तौ

अभिभूय उदिताऽर्कोऽस्य अभ्युदित ॥ १ ॥ अभिभूय निर्मुक्तोऽस्तमितो-
ऽर्काऽस्य मुक्तस्य अभिनिर्मुक्त ॥ २ ॥ ५२३ ॥

कणिशाद्यर्जन शिलम् ॥ ५२९ ॥

कणिश धान्यमञ्जरा आन्दिशब्दात् शिपादि तत्प्राप्त्यग्रहणम्, 'शिलत् उञ्छे' शित्यते शिलम् 'तुदादि' ॥ (उणा-५) ॥ इति किद ॥ १॥५२९॥

ऋत तद् द्वयम्

तदुभयमुञ्छशिल ऋत सत्य धर्मवात् ॥ १ ॥

अमृत कृपि

न ऋतममृत पापिष्ठवात् प्रमृतमित्यन्ये ॥ १ ॥

मृत तु याचितम् ।

मृत निर्वावमिव ॥ १ ॥ यान्यते न्म याचिनम् ॥ २ ॥

अयाचित स्यादमृत

न याचितमयाचिनम् ॥ १ ॥ अमृतमवितश्चरम् ॥ २ ॥

सेवावृत्ति श्रजीविका ॥ ५३० ॥

सेवाल्लभणा वृत्ति सेवावृत्ति ॥ १ ॥ शुन इव जीविका वृत्ति परपिण्डोप-
जीवित्वादधमेत्यर्थ ॥ २ ॥ ५३० ॥

सत्यामृत तु वाणिज्य वणिज्या

किञ्चित् सत्य किञ्चिदमत्य सत्यामृतम् ॥ १ ॥ वणिज कम वाणिज्य राजा
दित्वाद् व्यण् ॥ २ ॥ सखिवणिग्दृष्टाद्' ॥ ७११६३ ॥ इति ये वणिज्या
स्त्रीकृत्वालिङ्ग यमनु -

“ऋतमुञ्छशिल नेयममृत स्यादयाचितम् ।

मृत तु याचित भैक्ष प्रमृत कपण स्मृतम् ॥ १ ॥

सत्यामृत तु वाणिज्य तेनाऽपि खडु जाव्यते ।

सेवा श्रवृत्तिराख्याता तस्मात् ता परिवचयेत्” ॥ इति ॥ २ ॥

वाणिजो वणिक् ।

क्रयविक्रयिक पण्याजीवाऽऽपणिकनैगमा ॥ ५३१ ॥

वदेह सार्थवाहश्च

वणिगेव वाणिज, प्रनादित्वादण ॥ १ ॥ पणायति व्यवहरते वणिक् “भृष
णिभ्याम्” ॥ (उणा-८७१) ॥ इत्यान वणादेशश्च ॥ २ ॥ क्रयविक्रयेण जावति
क्रयविक्रयिक व्यन्ताच्च क्रयविक्रयाद् ॥ ६१४१९॥ इत्याक ॥ ३ ॥ पण्यानाऽऽजीवति
पण्यानाव ॥ ४ ॥ आपणायतात्यापणिक ‘आढ पणिपणि’ ॥ (उणा-३९) ॥

मतिरस्य नालिक ॥ २ ॥ ५२६ ॥ चयत्यात्मान चावाक् “मवान्दयामाक”
॥ (उणा-२७) ॥ इत्यथे निपात्यते ॥ ३ ॥ लोकध्यायत लोक्यायत बृहस्पतिप्र
णात शास्त्र तत्वेभ्यर्धाते वा लोकायतिक , न्यायादित्यादकण्, “याज्ञिकात्त्यक”
॥ ६।२।१२२ ॥ इति निपातनामिनायितिकोऽपि ॥ ८ ॥ उपसहारमाह-

एते पडपि तार्किका ।

एते आहतादय , तरु प्रयोजनमेपां तार्किका ॥ १ ॥

क्षत्र तु क्षत्रियो राजा राजन्यो बाहुसभव ॥ ५२७ ॥

क्षदति सृष्टोति क्षत्र पुक्रीबलिङ्ग , “हुयामा ” ॥ (उणा-४५१) ॥ इति
त्र , क्षतात् प्रायते वा पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ क्षत्रस्यापत्य क्षत्रिय ‘क्षत्रादिय’
॥ ६।१।९३ ॥ २ ॥ रात्रत राजा, “उक्षितक्षि” ॥ (उणा-९००) ॥ इत्यन्
॥ ३ ॥ “धाप्रानि” ॥ (उणा-३७९) ॥ इत्यथे राजन्य राज्ञोऽपत्यमिति वा
‘जातौ राज’ ॥ ६।१।९२ ॥ इति य ॥ ४ ॥ ब्रह्मणो बाहुभ्या सम्भवति बाहु
सम्भव , यत् श्रुति - बाहु राजन्य कृत ” ॥ ५ ॥ ५२७ ॥

अर्या भूमिस्पृशो वैश्या ऊरव्या ऊरुजा विश ।

अयत्तेऽया ‘स्वामिषैश्येऽय ॥ ५।१।३३ ॥ इति सञ्धु ॥ १ ॥ भूमि
स्पृशति कृष्यादिना भूमिस्पृश ॥ २ ॥ विश एव वैश्या भेषजादित्वाद् व्यण्
॥ ३ ॥ ऊर्वोभवा ऊरया देहाशत्वाद् य ॥ ४ ॥ ब्रह्मण ऊवाचाता ऊरुजा , यत्
श्रुति - ‘ऊरु तदस्य यद्वैश्य’ इति ॥ ५ ॥ विशन्ति विश ॥ ६ ॥

वाणिज्य पाशुपाल्य च कर्षण चेति वृत्तय ॥ ५२८ ॥

वणिक्कम वाणिज्य ॥ १ ॥ पाशुपाल्य कम पाशुपाल्य ॥ १ ॥ कृष्यते
भूमिरस्मिन् कषण कृषि , इत्येता वत ते जाव त्याभिरिति वृत्तय ॥ १॥५२८॥

आजीवो जीवन वार्त्ता जीविका वृत्तिवेतने ।

आजीवनमात्राव आजावत्यनेनेति वा ॥ १ ॥ जीव्यतेऽनेन जीवनम् ॥ २ ॥
वृत्तय वृत्तिसारोऽस्त्यस्या वाता ‘प्रज्ञाध्रद्धा ॥ ७।२।३३ ॥ इति ण ॥ ३ ॥
जीवत्यनया जाविका नात्रिपुसि च ॥ ५।३।१२१ ॥ इति णक् ॥ ४ ॥ वतते
ऽनया वृत्ति ॥ ४ ॥ वेति खादत्यनेन वेतन ‘वापति ॥ (उणा-२९२) ॥
इति तन ॥ ५ ॥

उञ्छो धा यकणादान

उञ्छनमुञ्छ पुञ्चाबलिङ्ग ॥ १ ॥ धा यकणानामादानमुञ्चयो धा यकणा
दानम् ॥ १ ॥

कणिशाद्यर्जन शिल्पम् ॥ ५२९ ॥

कणिश धान्यमञ्जरी आदिशब्दान् शिवादि तत्त्वान्न ग्रहणम्, 'शिल्पित् उञ्छे' शिल्पित शिल्पम्, "तुदादि" ॥ (उणा-५) ॥ इति किद ॥ १॥५२९॥

ऋत तद् द्वयम्

तदुभयमुञ्छशिल्प ऋत सत्य धर्मवात् ॥ १ ॥

अनृत कृपि

न ऋतमनृत पापिष्ठत्वात्, प्रमृतमित्यन्ये ॥ १ ॥

मृत तु याचितम् ।

मृत निर्जीवमिव ॥ १ ॥ यान्यते स्म याचितम् ॥ २ ॥

अयाचित स्यादमृत

न याचितमयाचितम् ॥ १ ॥ अमृतमविनश्वरम् ॥ २ ॥

सेवावृत्ति श्वजीविका ॥ ५३० ॥

सेवालक्षणा वृत्ति सेवावृत्ति ॥ १ ॥ शुन इव जीविका वृत्ति परपिण्डोप जीवित्वात् प्रमेत्यर्थ ॥ २ ॥ ५३० ॥

सत्यानृत तु वाणिज्य वणिज्या

निश्चित सत्य किञ्चिदसत्य सत्यानृतम् ॥ १ ॥ वणिज्य कम वाणिज्य राजा दित्वाद् व्यण् ॥ २ ॥ सखिवणिगदत्ताद् ॥ ७।१।६३ ॥ इति ये वणिज्या ह्यीर्णवन्ति यमनु -

“ऋतमुञ्छशिल्प नेयममृत स्यादयाचितम् ।

मृत तु याचित भिक्ष प्रमृत वपण स्मृतम् ॥ १ ॥

सत्यानृत तु वाणिज्य तेनाऽपि खलु जाव्यते ।

सेवा श्ववृत्तिराख्याता तस्मात् ता परिवचयत्” ॥ इति ॥ २ ॥

वाणिजो वणिक् ।

ऋयत्रिकयिक पण्याजीवाऽऽपणिकनैगमा ॥ ५३१ ॥

वनेह सार्थवाहश्च

वणिगेव वाणिज्य, प्रतादित्वादन ॥ १ ॥ पणायति व्यवहरते वणिक् “मृष गिभ्याम्” ॥ (उणा-८७९) ॥ इति न वणादेशश्च ॥ २ ॥ ऋयत्रिकयेण जावति ऋयविक्रयिक व्यस्ताच्च ऋयविक्रमाद् ॥ ६।४।१६ ॥ इति ॥ ३ ॥ पण्येनाऽऽजीवति पण्यार्थात् ॥ ४ ॥ आपणायतात्सापणिक “जाड पणिपनि” ॥ (उणा-३९) ॥

इति इह, आपण प्रयाजनमस्मोति वा प्रापणिहोऽपि ॥ ॥ निगमे पुरे मार्ग वा
भवा नगम ॥ ६ ॥ ५३१ ॥ विदह उपरये भवो वदह ॥ ७ ॥ सायान् मथनान्
सरतो वा पा धा वदति सायवाह ॥ ८ ॥

क्रायक क्रयिक कयी ।

क्रीणाति मृत्येन भाण्ड क्रायक ॥ १ ॥ क्रयेण जीवति क्रयिक “व
स्ताद्” ॥ ६ । ४ । १६ ॥ इतीक ॥ २ ॥ कयोऽस्त्यस्य कयी ॥ ३ ॥

क्रेयदे तु विपूर्वास्ते

क्रेय क्रेतव्य ददाति क्रेयदस्तत्र विशदपूर्वास्ते क्रायमादय-विक्रायक ॥ १ ॥
विक्रयिक ॥ २ ॥ विक्रयी ॥ ३ ॥

मूल्ये वस्तार्धवक्रया ॥ ५३२ ॥

मूलेनाऽऽगम्य मूल्य तत्र, “हयपथ” ॥ ७।१।११ ॥ इति य ॥ १ ॥
वमत्यस्मिन् पण्य वक्ष पुङ्गीवक्रिक्त “प्याधापनि” ॥ (उणा-२५८) इति न
॥ २ ॥ अयते पण्यमस्मिन् अघ, “स्थार्ति” ॥ (उणा-१०९) ॥ इति घ,
अघति पण्यमत्रेति वा ॥ ३ ॥ अवक्रायतेऽनेन अवक्रय, “वाऽवाप्यो” ॥ ३।२।
१५६ ॥ इति वादेशे वक्रय ॥ ४ ॥ ५३२ ॥

शेष-वात्र-अथ वक्रये भाटक ॥

मूलद्रव्य परिपणो नीवी

मूल लाभकरण द्रव्य मूलद्रव्यम् ॥ १ ॥ परिपण्यते वृद्ध्यर्थं प्रयुज्यते परि
पण, “पणेमाने” ॥ ५।३।३२ ॥ इत्यल् ॥ २ ॥ नायते वृद्धिमसौ नावि,
डया नावा ॥ ३ ॥

लाभोऽधिक फलम् ।

मूलधनाद् यदधिक निष्पन्नम् स लभ्यते इति लाभ ॥ १ ॥ फलति फल
कलान्तरादे ॥ २ ॥

परिदान विनिमयो नैमेय परिवर्त्तनम् ॥ ५३३ ॥

व्यतिहार पगवर्त्तो वैमेयो निमयोऽपि च ।

परिवृताद् दान परिदानम् ॥ १ ॥ विनिमान विनिमय ॥ २ ॥ निमेये परि
वतनाये भवो नैमेय ॥ ३ ॥ परिवत्यते परिवतनम् ॥ ४ ॥ ५३३ ॥ व्यत्ययेन
हरण व्यतिहार ॥ ५ ॥ परावत्तन परावत्त ॥ ६ ॥ विमेय परिवतनीये भवो
वैमेय ॥ ७ ॥ निमान निमय ॥ ८ ॥

निक्षेपोपनिधी न्यासे

निक्षिप्यते भूतलादां इति निक्षेप ॥ १ ॥ उपसृज्य समीपे वा निधायते
उपनिधि, उप समीपे निधिवा ॥ २ ॥ न्यस्यते निक्षिप्यते न्यास तत्र-स्मार्त त्वया
भेदीऽस्ति- “वासनस्थमनायाय हृन्नेऽयस्य यन्ऽर्पितम् ।

द्रव्य तदुपनिधिन्याम प्रकाशय स्थापित तु यत् ॥ १ ॥

विक्षेप शिरिपहस्ते तु भाण्ड सस्कृतुमर्पितम् । इति

प्रतिदान तदर्पणम् ॥ ५३४ ॥

तस्य न्यासस्य निक्षिप्ते प्रताप दान प्रतिदानम्, परिदानमित्येके ॥ १ ॥ ५३४ ॥

क्रेतव्यमात्रके क्रेय

क्रायते क्रेयम्, यथा क्रेये गौवतने, न च क्रय्योऽस्ति ॥ १ ॥

क्रय्य न्यस्त क्रयाय यत् ।

क्रयनिमित्तमापणे यस्तम्, क्रीयते क्रयम्, ‘क्रय्य क्रयाय’ ॥ ४१३१९१ ॥

इति साधु ॥ १ ॥

पणितव्य तु विक्रेय पण्य

पण्यते पणितव्यम् ॥ १ ॥ विक्रीयते विक्रयम् ॥ २ ॥ पण्यते पण्यम्, वथाप
सया ” ॥ ५११३७ ॥ इति ये साधु ॥ ३ ॥

सत्यापन पुन ॥ ५३५ ॥

सत्यद्वार सत्यादृति

अवश्य मयैतद् विक्रेतव्यमिति सत्यस्य करण सत्यापनम् “सत्याधवेदम्या
॥ ३१४१४४ ॥ इति णिचि आकारादेशे च “अर्तारिा ’ ॥ ४१२१२१ ॥ इति
पोऽत ॥ १ ॥ ५३५ ॥ सत्यस्य करण सत्यद्वार “सत्यागदानो कारे” ॥ ३१२१११२ ॥
इति भोऽत ॥ २ ॥ सत्यादशपथे” ॥ ७१२११४३ ॥ इति टाचि चै च सत्या
कृति ॥ ३ ॥

तुल्यौ विपणविक्रयो ।

विपणन विपण चुराद्यदन्ताद् अपरिपठितादल्, अन्यथा विपाण स्यात्
॥ १ ॥ विपण्यण विक्रय ॥ २ ॥

गण्य गणेय सख्येय

गण्यते गण्यम् ॥ १ ॥ गणेयम्, ‘गयहृदयादय ’ ॥ (उणा-३७०) ॥ इति
एये निपात्यते, यद्वाचस्पति - “गणनीय तु गणेयम् इति ॥ २ ॥ सहघायते सह्येय
॥ ३ ॥

सरया त्वेकादिका भवेत् ॥ ५३६ ॥

एतेत्यागदशमित्यत्र, “भाग्” ॥ (उणा-२१) ॥ इति २, एक
आदिरस्या एकादका, आदमहणाद् द्वौ त्रय चत्वार एते चान्याल्लक्षा, पञ्चसप्त
त्यादयोऽष्टादशान्ता अस्ति, यद्वेगाम-

“नन्ता सहस्रपा इतियुष्मदस्य स्युरलिङ्गका” । इति

पप् शब्दस्य रूपविशेषाभावात् लिङ्गनिणयो नोक्त, एकोनविंशति त्रिंशदि
त्यादयः शतादनाक् खालिङ्गा, यदवाचाम खालिङ्गनिणये- “विंशत्याद्या शताद्
द्वेद्वे” इति । पठिस्तु त्रिलिङ्गनिणयः पृथक्लिङ्ग उक्त । अत्र च एकाद्या अष्टा
दशान्ता सहस्रेणे वतन्त, विंशत्याद्यास्तु सहस्राशब्दा एवमेव वतमाना सहस्रेणे
सहस्राने च वतन्त, यथा विंशतिषट्का विंशतिषट्कानाम् शत गावः, शत गवामिति ।
यदाह वाचस्पति- ‘अष्टादशभ्य एकाद्या सहस्रथा सहस्रेण्यगोचरा ।

ऊनविंशत्यादिकास्तु सवा सहस्रेण्यसहस्रयो ॥ १ ॥

भाष्यकारोऽयाह- “अष्टादशभ्य सहस्रथा सहस्रेणे वतते, ततः पर सहस्राने
सहस्रेणे च” इति । द्वित्वबहुत्वयोर्वतमानास्तु विंशत्याद्या सहस्रायामेव वतन्ते यथा
द्वे विंशती तिस्रो विंशतयः गवा विंशती विंशतय इति ॥ १ ॥ ५३६ ॥

यथोत्तर दशगुण भवेदेको दशायुत ।

शत सहस्रमयुत लक्षप्रयुतकोटय ॥ ५३७ ॥

अर्बुदमब्ज खर्व च निखर्व च महाम्बुजम् ।

शङ्कुर्वार्द्धिरन्त्य मध्य परार्द्ध चेति नामत ॥ ५३८ ॥

एको दशभिगुणितो दश्यते दश लूपयु’ ॥ (उणा-१०१) ॥
इति किदन् ॥ १ ॥ एव यथोत्तर दशभिगुणिता दशदशतो मानमेवा सहस्र
यानाम् अस्य वा सत्यानमस्य शतम् ॥ १ ॥ एव दश शतानि मानमेषामस्य वा
सहस्रम् दश सहस्राण्ययुतम् शतद्वयस्य पुक्लाबलिङ्गा ॥ १ ॥ १ ॥ दशाऽयुतानि
लक्ष स्त्रास्त्रीबलिङ्ग नियुतमपि ॥ १ ॥ दश लक्षाणि प्रयुत पुक्लाबलिङ्ग ॥ १ ॥
दश प्रयुतानि कोटि स्त्रास्त्री ॥ १ ॥ ५३७ ॥ दश कोटयोऽर्बुद पुक्ला
बलिङ्ग ॥ १ ॥ दशाऽनुदानि अब्जम् ॥ १ ॥ दशाऽब्जानि खर्वम् ॥ १ ॥
दश खर्वाणि निखर्वम् ॥ १ ॥ दश निखर्वाणि महाम्बुजम् ॥ १ ॥ दश महाम्बुजानि
शङ्कु पुष्कालिङ्ग ॥ १ ॥ दश शङ्कवो वार्द्धि समुद्र पुत्रिङ्ग ॥ १ ॥ दश वा
द्वयाऽत्यम् ॥ १ ॥ एतात्यान मध्यम् ॥ १ ॥ दश मध्यानि परार्द्धमिति ॥ १ ॥
शतादयः विंशत्यादयः’ ॥ ६ । ४ । १६३ ॥ इति निपात्यते यदाह-

“एक दश शतमस्मात् महत्प्रमयुत तत् परं स्तम्भम् ।

प्रयुत कोटिमथाऽनुदमब्ज सर्वं निम्बै च ॥ १ ॥

तस्माद् महासरोजं शङ्ख सरिता पतिं ततस्त्वत्पथम् ।

मय्य पराध्यमाहुययोत्तरं दशगुणं तज्ज्ञा ॥ १॥ इति ॥ १८ ॥ ५३८॥

अमङ्गस्य द्वीपवाध्यादि

न विद्यते सङ्ख्या सङ्ख्यानमस्य अमङ्गयम् ॥ १ ॥ द्वीपा जम्बूद्वीपादयः ,
वाधयो लवणोदादयः , आदिग्रहणात् चन्द्राऽकादयः , यदाहुः - ‘असङ्ख्याता द्वीप
समुद्रा’ इति ।

पुद्गलाऽऽत्माद्यनन्तरम् ।

पुद्गल आत्मा च आदियस्य तत् तथा , आदिग्रहणात् आकाशप्रदेशादि,
नास्त्यन्तोऽस्य अनन्तरम् ॥ १ ॥

सायात्रिक पोतवणिक

समुदिताना यात्रा सायात्रा, सा प्रयोजनमस्य सायात्रिक ॥ १ ॥ पोतस्य
वणिक पोतवणिक ॥ २ ॥

यानपात्र वहिन्नम् ॥ ५३० ॥

बोहित्थं वहनं पोत

जलमात्रं यानाय पात्रं यानपात्रम् ॥ १ ॥ उद्यतेऽनेन वहति जले वा
वहिन्नम् ‘बधिबहि- ॥ (उणा-४५९) इति इत्र ॥ ५३९ ॥, ‘पथयूथ-’ ॥
(उणा-३१) ॥ इति निपातनाद् बाह्यत्वं वहिस्तिष्ठताति वा पृषोदरादित्वात्
॥ २ ॥ ३ ॥ उद्यतेऽनेन वहनम् प्रवहनमपि ॥ ४ ॥ पूयते इति पोतः ‘दम्यमि-’
॥ (उणा-२००) इति त ॥ ५ ॥

पोतवाहो नियामकः ।

निर्याम

पोतं वाहयति पोतवाहः ॥ १ ॥ नियन्तुः शक्नोति नियामकः ॥ २ ॥ नि
यामयति नियामः ॥ ३ ॥

कर्णधारस्तु नाविक

कणमरित्रं धारयति कर्णधारः यद् दुग्धं - कणं श्रोत्रमरित्रं च” इति ॥ १ ॥
नावी तरति नाविकः “नाविस्वरादि” ॥ ६।४।१० ॥ २ ॥

नौस्तु मङ्गिनी ॥ ५४० ॥

सरया त्वेकादिका भवेत् ॥ ५३६ ॥

एते र-गदयामित्य- 'भा' ॥ (उणा-२१) ॥ इति २, एक
आदिरम्या एनादना, आ-प्रहणात् द्वौ त्रय चत्वार एते वाच्यालङ्का, पञ्चसप्त
त्यादयोऽष्टादशाता आदिना, यदवोताम-

“नता सहस्रा ढतियुष्मदम्बव स्युरलिङ्गका” । इति

पशुदस्य रूपविशेषाभावात् लिङ्गिण्यो नोक्त, एकोनविंशति त्रिंशदे
त्यादय शतादवाक् छालिङ्गा यदवोचाम छालिङ्गनिणये- ‘विंशत्याद्या शताद्
द्वेद्वे’ इति । पठिस्तु त्रिलिङ्गनिणये पृथक्लिङ्ग उक्त । अत्र च एकाद्या अष्टा
दशान्ता सहस्रेये वतन्त, विंशत्याद्यास्तु सहस्राशदा एकत्वे वतमाना सहस्रेये
सहस्राने च वतन्त, यथा विंशतिघटा विंशतिघटानाम्, शत गाव, शत गवामिति ।
यदाह वाचस्पति - ‘अष्टादशभ्य एकाद्या सहस्रा सहस्रेयगोचरा ।

ऊनविंशत्यादिकास्तु सवा सहस्रेयसहस्रयो, ॥ १ ॥

भाष्यकारोऽप्याह- ‘अष्टादशभ्य सहस्रा सहस्रेये वतन्त, तत पर सहस्राने
सहस्रेये च’ इति । द्वित्वबहुत्वयोवतमानास्तु विंशत्याद्या सहस्रायामेव वतन्ते, यथा
द्वे विंशती, तिस्रो विंशतय गवा विंशती विंशतय इति ॥ १ ॥ ५३६ ॥

यथोत्तर दशगुण भवेदेको दशायुत ।

शत सहस्रमयुत लक्षप्रयुतकोटय ॥ ५३७ ॥

अर्बुदमब्ज खर्व च निखर्व च महाम्बुजम् ।

शङ्कुर्नाद्धिरन्त्य मध्य परार्द्ध चेति नामत ॥ ५३८ ॥

एको दशभिगुणितो दश्यते दश लघूयु ’ ॥ (उणा-१०१) ॥
इति किदन् ॥ १ ॥ एव यथोत्तर दशाभिगुणिता दशदशतो मानमेवा सप्त्ये
यानाम् अस्य वा सप्त्यानमस्य शतम् ॥ १ ॥ एव दश शतानि मानमयामस्य वा
सहस्रम् दश सहस्राण्ययुतम् शतद्वयस्य पुन्लाबालङ्गा ॥ १ ॥ ११ ॥ दशाऽयुतानि
लक्ष स्त्राबलीबलिङ्ग नियुतमपि ॥ १ ॥ दश लक्षाणि प्रयुत पुन्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥
दश प्रयुतानि कोटि स्त्रालिङ्ग ॥ १ ॥ ५३७ ॥ दश कोटयोऽबुद पुन्ला
बलिङ्ग ॥ १ ॥ दशाऽनुदानि अब्जम् ॥ १ ॥ दशाऽन्नानि खर्वम् ॥ १ ॥
दश खर्वाणि निखर्वम् ॥ १ ॥ दश निखर्वाणि महाम्बुजम् ॥ १ ॥ दश महाम्बुजानि
शङ्कु पुन्नालिङ्ग ॥ १४ ॥ दश शङ्कवो वाद्धि समुद्र पुलिङ्ग ॥ १ ॥ दश वा
द्ध्याऽत्यम् ॥ १ ॥ दशाऽत्यानि मध्याम् ॥ १ ॥ दश मध्यानि परार्द्धमिति ॥ १ ॥
शतादय विंशत्यादय ॥ ६ । ४ । १६३ ॥ इति निपात्यते यदाह-

१८ ॥ इति सप्तम्या अउप् ॥ १ ॥ कोटिभि पाति मोटिपात्रम्, “ नट् ” ॥
 (उणा-४४६) ॥ इति नट् ॥ २ ॥ इत्यनेन नीररिन्म्- “ लधूमूखनि ”
 ॥ ५ । २ । ८७ ॥ इतीनस्तत्र ॥ ३ ॥

अथोडुप प्लव ।

कोलो भेलस्तगण्डश्च

‘ उड सघाते सौत्र ’ उड्यते उडुप पुल्लीवलिङ्ग, “ उडेरुपक् ” ॥
 (उणा-३११) ॥ १ ॥ प्लवतेऽम्भमि प्लव ॥ २ ॥ कोलति सस्त्यायति कोल
 ॥ ३ ॥ ‘ मिलि सौत्र ’ मिल्यते भेल, भेरस्य लवे वा ॥ ४ ॥ तीयनेऽनेन
 तरण्ड पुल्लीवलिङ्ग, “ जूकृत् ” ॥ (उणा-१७३) इत्यण्ड ॥ ५ ॥

स्यात्तरपण्यमातर ॥ ५४३ ॥

पणे साधु पण्य मूल्य तरम्य पण्य तरपण्यम् ॥ १ ॥ आतरत्यनेन आ
 तर ॥ २ ॥ ५४३ ॥

वृद्भ्याजीवो द्वैगुणिको वार्धुपिक कुसीदिक ।

वार्धुपिश्च

वृद्धिमाजीवति वृद्भ्याजीव ॥ १ ॥ द्विगुण गृह्णाति द्वैगुणिक ॥ २ ॥ वृद्धु
 धी ग्रहिस्ता गृह्णाति वार्धुपिक ‘ अगृद्धेर्गृह्णाति गत्य ’ ॥ ६ । ४ । ३४ ॥ इतीप्णि
 साधू ॥ ३ ॥ कुसीदवृद्धि गृह्णाति कुमीदिक “ कुसीदादिकृद् ” ॥ ६ । ४ । ३५ ॥
 ॥ ४ ॥ वृद्ध्या भवो वार्धुपस्तस्यापत्य वार्धुपि ॥ ५ ॥

कुसीदार्थप्रयोगौ वृद्धिजीवने ॥ ५४४ ॥

‘ कुसच् श्रेपे दत्यात् कुस्यति कुमीदम् ‘ कुसेरिदेदौ ’ ॥ (उणा-२४१) ॥
 इति इद कुत्सित सादत्यनेति वा पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ अथस्य प्रयोग
 कलान्तरेण दानमयप्रयोग, वृद्ध्या जाविका वृद्धिजावन तत्र ॥ २ ॥ ५४४ ॥

वृद्धि कलान्तर

मूलद्रव्यस्य वधन वृद्धि ॥ १ ॥ मूलद्रव्यस्याऽपरा कला कलान्तरम् ॥ २ ॥

ऋण तूद्धार पर्युदञ्चनम् ।

अयते स्म ऋणम् ‘ ऋणाग्रा ’ ॥ ४ । २ । ७६ ॥ इति षस्य नत्व ॥ १ ॥ उन्धि
 यतेऽसौ उद्धायते वा उद्धार ॥ २ ॥ परित उदञ्चनमुत्तमणाद् उद्धारत्वेन ग्रहण
 पर्युदञ्चनम् ॥ ३ ॥

याञ्चयाप्त याचितकम्

याचितेन निवृत्त याचितम्, “ याचिनाऽपमित्यात् कण् ” ॥ ६ । ४ । २२ ॥ १ ॥

तरातरण्यौ वेडा

तुयते षण्णपरिनी स्त्रीलिङ्ग, “ ग्लानुदिभ्या ई ” ॥ (उणा-८६८) ॥ १ ॥
 गङ्गो नौशीपमस्त्यस्या मङ्गिनी ॥ २ ॥ ५४० ॥ तरत्यनया तरि, “ स्वरभ्य ”
 ॥ (उणा-६०६) ॥ इयां तरी, यद्वा “ वृत्तुतत्रि ” ॥ (उणा-७११) इति इप्रत्यय
 तरारीदन्त ॥ ३ ॥ “ ऋगृ ” ॥ (उणा-६३८) ॥ इत्यर्णौ, तरणि, इया तरणी
 ॥ ४ ॥ विभ्यते आमुदयतेऽस्यां वेडा ॥ ५ ॥

अथ द्रोणी काष्ठाम्बुवाहिनी ।

द्रवत्यम्भोऽस्यां द्रोणी, “ द्रोर्वा ” ॥ (उणा-१८४) इति ण, काष्ठमम्बु
 च वहति काष्ठाऽम्बुवाहिनी, क्षीरस्वामी तु-काष्ठमुपलक्षण काष्ठाऽश्मादिमयी जलधा-
 रिणी द्रोणी इति ध्याचक्ष्यौ ॥ १ ॥

नौकादण्ड क्षेपणी स्यात्

येन नौवाह्यतेऽसौ नौकादण्ड, क्षिप्यतेऽनया क्षेपणी ॥ १ ॥

गुणवृक्षस्तु कूपक ॥ ५४१ ॥

गुणयुक्तो वृक्ष इव गुणवृक्ष, यत्र नौ रज्ज्वा बध्यते पोते ध्वजपटाद्याधार
 इत्येके ॥ १ ॥ कूपे आधारगतं कायति कूपक, गौडस्तु- जलान्तस्तरुन् कूपका
 नाह ॥ २ ॥ ५४१ ॥

पोलिन्दास्त्वन्तरादण्डा

पालन्ति महत्त्व यान्ति पोलिन्दा “ क्त्यलिपुलि ” ॥ (उणा-२४६)
 इति इदक् बाहुलपाद् गुण, नौकाया मध्ये दण्डा अन्तरादण्डा ॥ १ ॥

स्याद् मङ्गो मङ्गिनीशिर ।

मङ्गल्यनेन मङ्ग पुलिङ्गोऽयम् वैचयती तु- ‘नौशिरो मङ्गमस्त्रियाम्’ इति
 ऋषेऽप्याह, मङ्गिनी नौसस्या शिर उपरिभाग ॥ १ ॥

अग्निस्तु काष्ठकुहाल

अग्निरिति अग्नि स्त्राग्नि पदिपठि (उणा-६०७) इति इ,
 काष्ठे कुहाल काष्ठमयो वा येन निव्यय भग्न भग्न पोतादि कुथेन पूर्यत ॥ १ ॥

सेरुपात्र तु सेचनम् ॥ ५४२ ॥

सिच्यते उदच्यतेऽनेन सेचनम्, येन नावो जलमुद्ध्रियते कश्चित् ॥ १ ॥ ५४२ ॥

केनिपात कोटिपात्रमरित्रे

के जले निपात्यन्ते नावन्ते नावोऽनेन केनिपातः, “अद्रथञ्जनाद्” ॥ ३ ॥ २ ॥

तत्रेति पातवे गुञ्जा रक्त्तिका ॥ १ ॥ पञ्च सरया मीयतेऽनेन माप
“ वृकृतु ” ॥ (उणा-५४०) इति प , के मापक पुक्कावलङ्ग ॥ १ ॥ ५४७ ॥

ते तु षोडश कपोऽक्ष

ते माया षोडशकसरया , कपति रूप पुक्कावालङ्ग ॥ १ ॥ अक्षोत्यक्ष ॥ २ ॥

पल कर्पचतुष्टयम् ।

पलति पल पुक्कावलङ्ग ॥ १ ॥

विस्त सुवर्णो हेम्नोऽक्षे

हेम्न सुवर्णस्य अक्षे कर्पे ‘विसच् प्रेरणे’ विम्यते विस्त , “शाराभू ” ॥ (उणा-
२०१) ॥ इति कित् त ॥ १ ॥ सुवर्णमस्त्यस्य सुवर्ण अभ्रादित्वात् अ ,

यदाह- मापो दशाधगुञ्ज षोडशमापो निगद्यते कर्प ।

समुवर्णस्य सुवर्णस्तैरेव पल चतुभिश्च इति ॥ २ ॥

कुरुविस्तस्तु तत्पले ॥ ५४८ ॥

तस्य सुवर्णस्य पले कुरदेशे प्रसिद्धो विस्तो हेमपल कुरविस्त , यन्माला-“पलेन
हि सुवर्णस्य कुरुविस्त ॥ १ ॥ ५४८ ॥

अथ पौतवमाह-

तुला पलशत

तोत्यते तुला भिदादित्वाद् अडि साधु ॥ १ ॥ पलानां शत पलशत ॥ २ ॥

तासां विंशत्या भार आचित ।

शाकट शाकटीनश्च शलाट

तासां तुलानां विंशत्या पलमहस्रद्वयेनेत्यथ भ्रियते भार ॥ १ ॥ पुसा हि द्वे
पलसहस्रे वोढुं शक्यते आचायते स्म आचित ॥ २ ॥ शकटेन वोढुं शक्य
शाकट ‘क्वचित्’ ॥ ६।२।१४५ ॥ इत्यण् ॥ ३ ॥ शकट्या नीयते क्वाचत्
॥ ५।१।११ ॥ इति डे स्वार्थऽणि च शाकटीन ॥ ४ ॥ शृणाति शलाट , ‘अनिगृ’
॥ (उणा-१४५) ॥ इत्याट लृत्वे शलाट ॥ ५ ॥

ते दशाचित ॥ ५४९ ॥

ते भारा दशसरया आचीयते स्म आचित , ह्रीवेऽयमित्यये ॥ १ ॥ ५४९ ॥

अथ हुवयमाह-

चतुर्भि कुटवै प्रस्थ

कुड्यते लक्ष्यते कुटव प्रस्थद्वयम्, तैश्चतुर्भि प्रतिष्ठते प्रस्थ पुक्कावलङ्ग ॥ १ ॥

परिवृत्त्यापमित्यक्रम ॥ ५४५ ॥

परिवृत्त्या आप्त अपमित्य प्रतिदानेन निवृत्तमापमित्यक्रम, “याविता”
॥ ६।४।२३ ॥ दति कण् ॥ १ ॥ ५४५ ॥

अधमर्णो ग्राहक म्यात्

ऋणेऽधमोऽधमण, राजदत्तादिवात् पूवनिपात ॥ १ ॥ गृह्णाति ग्राहक ॥ २ ॥

उत्तमर्णस्तु दायक ।

ऋणे उत्तम उत्तमर्ण ॥ १ ॥ ददाति इति दायक ॥ २ ॥

प्रतिमूर्लमक

प्रतिनिधि प्रतीतो वा भवति प्रतिभू ॥ १ ॥ लगति सम्बध्यते लग्न, “क्षु
ब्धविरिन्ध” ॥ ४।४।१७ ॥ दति साधु के लग्नक ॥ २ ॥

साक्षी स्थेय

साक्षात् दृष्टा साक्षी “साक्षाद् दृष्टा” ॥ ७ । ९ । ११७ ॥ इतीन्, “प्रायो
ऽव्ययस्य” ॥ ७।४।६५ ॥ इत्यल्यस्त्रादिलोप ॥ १ ॥ तिष्ठत्यस्मिन् इति स्थेय
विवादपदे निर्णयता प्रमाणभूत पुरुष ॥ २ ॥

शयनात्रे-अथ साक्षिणि स्याद्

मध्यस्थ प्राप्तिस्तेऽयथ ।

कूटसाक्षा मृपासाक्ष्ये सूची स्याद् दुष्टसाक्षिणि ॥

आधिस्तु बन्धक ॥ ५४६ ॥

आधायतेऽसौ आधि ॥ १ ॥ बध्यते सब यते बन्धक, “दृक्कृत” ॥
(उणा-२७) इत्यक ॥ २ ॥ ५४६ ॥

अथ मानविशेषानाह-

तुलाद्यै पौतत्र मान

तुला पदवती प्रतिमानवती च तदाद्येयद् मीयते तमानम् पुनाताति
पोतुमानभाण्डशोधक पौतवायक ‘ कृमिकमि ॥ (उणा-७७३) इति
तुन्, पोतोरिद पौतवम् ॥ १ ॥

द्रुवय कुडवादिभि ।

द्रोविकारो द्रुवय मानम् ‘ द्रोवय ’ ॥ ६२।४३ ॥ १ ॥

पाय्य हस्तादिभि

मायतेऽनेन पाय्य मानम् ‘ धाय्यापाय्य ’ ॥ ५।१।२४ ॥ इति प्यणि
निपात्यते ॥ १ ॥

तत्र स्याद् गुञ्जा पञ्च मापक ॥ ५४७ ॥

गोमान् गोमी गवीश्वरे ॥ ५५२ ॥

गाव सत्यस्य गोमान्, मतु ॥ १ ॥ “ गो ” ॥ ७ । २ । ५० ॥ इति
मिनि गोमा ॥ २ ॥ गवामी वरो गवाश्वरस्तत्र, गवेश्वरोऽपि ॥ ३ ॥ ५५२ ॥

गोपाले गोबुगाभीरगोपगोसङ्ख्यबलवा ।

गा पालयति गोपालस्तत्र ॥ १ ॥ गा दोग्धि गोपुक् ॥ २ ॥ आ अभित-
इत्यत्याभार, आप्रोताति वा “जम्बाराभीर” ॥ (उणा-४०२) ॥ इतरे निपा
स्यते ॥ ३ ॥ गा पाति गोप ॥ ३ ॥ गा सङ्ख्याति सन्धे वा गोसङ्ख्य, ‘सम
रथ ” ॥ ५ । १ । ७७ ॥ इति ट ॥ ५ ॥ वत्ते वत्त्व, “वज्जिदि” ॥ (उणा-५१५) ॥
इत्यव ॥ ६ ॥

गोविन्दोऽधिकृतो गोपु

गा विदति गोविद ‘निगवादेनाग्नि” ॥ ५ । १ । ६१ ॥ इति श ॥ १ ॥

जावालस्त्वजजीविक ॥ ५५३ ॥

अत्रा पालयताति जावाल पृषोदरादित्वात् जवमलति जवालश्चागस्तस्या
ऽयमिति वा ॥ १ ॥ अजेभ्यो जीविकाऽस्य अजर्जाविक अनृत कृपिरिति कपणमुक्तम्
॥ २ ॥ ५५३ ॥ अथ कृपिवृत्तीन् कृपिवलानाह-

कुटुम्बी कर्पक क्षेत्री हली कृपिकर्पकौ ।

कृपीबलोऽपि

कुटुम्बमस्त्यस्य कुटुम्ब ॥ १ ॥ कपति भुव कपक ॥ २ ॥ क्षेत्रमस्त्यस्य
क्षेत्रा, क्षेत्राजीवोऽपि ॥ ३ ॥ हलमस्त्यस्य हला ॥ ४ ॥ कपति कृपिक ‘पापुलि-
” ॥ (उणा-४१) ॥ इति ऋदिक कृपकोऽपि ॥ ५ ॥ कृपेगुणवृद्धा च” ॥ (उणा-
३१) ॥ इत्येके वृद्धौ च कापक ॥ ६ ॥ कृपिरस्त्यस्य कृपात्रल ‘कृष्यादिभ्यो बलच्’
॥ ७ । २ । २७ ॥ ‘वञ्च्यऽपिनादे ” ॥ ३ । २ । ८२ ॥ इति दाघ ॥ ७ ॥

जित्या तु हलि

जीयते निपुणेनेति जित्या, “ निविपूयो हलिमुञ्जक्त्वे ” ॥ ५ । १ । ४३ ॥
इति क्यप् ॥ १ ॥ हलन्त्यनया हलि महद् हल्म्, ‘पदिपठि” ॥ (उणा-६०७) ॥
इति इ पुस्त्रालिङ्गावेतौ ॥ २ ॥

सीरस्तु लङ्गलम् ॥ ५५४ ॥

गोदारण हल

सीयते बध्यते सीर पुस्त्रालिङ्ग, ‘चिनि” ॥ (उणा-३९२) ॥ इति रो
दीघत्व च ॥ १ ॥ लङ्गति गच्छति लङ्गलम् ‘नाहिलङ्गेर्दीघश्च” ॥ (उणा-४६६)

प्रस्यैश्चतुर्भिराढक ।

आडाक्यते आन्वस्त्रिलिङ्ग , “ वाचस्पेच ” ॥ (उणा-३३) इत्यके
निपात्यते ॥ १ ॥

चतुर्भिराढकैर्द्रोण

द्रवति द्रोण पुत्रीबालिङ्ग , “ द्रोवा ” ॥ (उणा-८४) ॥ इति ण ॥ १ ॥

खारी षोडशभिश्च तै ॥ ५५० ॥

तैर्द्राण षोडशभि सन्व्यते खारा, “ द्वारश्छार ” ॥ (उणा-४११)
इत्यारे निपात्यते ॥ १ ॥ ५५० ॥

अथ पाठ्यमाह—

चतुर्विंशत्यङ्गुलाना हस्त

हस्यतेऽनेन हस्त ॥ १ ॥

दण्डश्चतुष्कर ।

दाम्यति दण्डश्चतुहस्त ॥ १ ॥

तत् सहस्रौ तु गव्यूत क्रोश

तेषा दण्डाना द्वौ सहस्रौ गवा यूतिरत्र गव्यूत पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ कुस्यते
सुच्यतेऽध्वपरिमाणमस्मात् क्रोश ॥ २ ॥

तौ द्वौ तु गोरुतम् ॥ ५५१ ॥

गव्या गव्यूतगव्यूती

तौ क्रोशौ द्वौ गवा रूतमत्र गोरुतम् ॥ १ ॥ ५५१ ॥ गोभ्यो हिता गव्या
॥ २ ॥ गवा यूतिरत्र गव्यूतम् ॥ ३ ॥ गवा यूतिगव्यूति पुत्रीबालिङ्ग पृषा
दरादित्वात् ॥ ४ ॥

चतुष्क्रोश तु योजनम् ।

चत्वार क्रोशा समाहृता अत्र चतुष्क्रोशम्, युज्यतेऽनेन योजनम्,

यदाह—हस्तोऽङ्गुर्विंशत्या चतुरा वतया चतुष्करो दण्ड ।

तद्वि सहस्र क्रोशो योजनमेक चतुष्क्रोश इति ॥ १ ॥

वाणिज्यसुत्तम् पाशुपाल्यमाह—

पाशुपाल्य जीववृत्ति

पाशुपालस्य भाव कम वा पाशुपाल्यम्, रात्रादिरत्राद् द्ययन् ॥ १ ॥ जीवपाल-
नात् वत्तन जीववृत्ति ॥ २ ॥

प्रतुयन्ते वोऽराशेऽनेन प्रतोद ॥ १ ॥ प्राप्तिं प्रेरयत्यनेन प्रवयणम्
 “उने वा” ॥ ४१४३ ॥ इति विकल्पेन वीरादेश पक्षे प्राजनम् ॥ २॥ ३॥ तुयते
 ऽनेन तोत्रम्, “नादाम्” ॥ ५११८८ ॥ इति नद् ॥ ४॥ अर्नाट तोदनम् ॥ ५॥

योत्र तु योत्रमानन्ध

युयते युज्यते वाऽनेन योत्रम्, योत्रम्, “नीदाम्” ॥ ५११८८ ॥ इति
 नद् ॥ १ ॥ २ ॥ आवध्यतेऽनेन आवध्यचर्मरज्जु ॥ ३ ॥

कोटिशो लोष्ठभेदन ॥ ५५७ ॥

कोटिमि कोणं रयति कोटिश ॥ १ ॥ लोष्ठान् भिनसि लोष्ठभेदन, को
 टिशोऽपि ॥ २ ॥ ५५७ ॥

मेधिमेथि खलेवाली खले गोवधदारु यत् ।

मेवान्ति सगच्छन्त गावोऽस्या मेधि “नाम्युपा ल” ॥ (उणा-६०९) ॥
 इति कित् ३ ॥ १ ॥ मिथुग मेवाहिसयो मेयते दिनस्ति मेथि, “किलिपिलि”
 ॥ (उणा-६०८) ॥ इति इ, पुञ्जीलिङ्गावेर्ता ॥ २ ॥ खल वलति धर्माति गावो
 ऽनया खलेवाला, खले गोवधदार्नु दाह ॥ ३ ॥

शूद्रोऽन्त्यवणो वृषल पद्य पज्जो जघन्यज ॥ ५५८ ॥

शीयते इति गृह “शदेरुच” ॥ (उणा-३९४) इति र ॥ १॥ अत्यध्वसौ
 वणध्यात्यवण ॥ २॥ वपति नृपत्र “नृपिपि” ॥ (उणा-४६८) इति क्दल,
 वृष लाति उनातीति वा, नारदस्तु- ‘वृषो हि भगवान् वमस्तस्य य वुरुने त्वल
 वृषल त विजानायात्’ इत्याह ॥ ३ ॥ नृगण पादयोभय पन्थ देहाशत्वात् य
 हिमहति ’ ॥ ३११९६ ॥ इति पददेश ॥ ४॥ पद्भ्या जात पज, यत् शुक्ति -
 ‘पद्भ्या शूद्रोऽजायत’ इति ॥ ५॥ जघन्ये जातो जघन्यज ॥ ६॥ ५५८ ॥

ते तु मूर्धावसिक्ताद् आरथरुद् मिश्रजातय ।

ते गृह मृधावसिक्तादारभ्य रथकार यावत् मित्रा मङ्गीणाजातिरेषा मिश्र
 जातय ।

क्षत्रियाया द्विजाद् मूर्धावसिक्त

‘सूतस्तु क्षत्रियात् जात’ इत्यतो वक्ष्यमाणाजात इति सम्बन्धत नाक्षणात्
 क्षत्रियाया जात मूधनि अवसिन्ध्यते स्म मृधावसिक्त ॥ १ ॥

विट्त्रिया पुन ॥ ५५९ ॥

अन्धष्ट

इत्यल ॥ २ ॥ ५५४ ॥ गंदायतेऽनेन गोदारणम् ॥ ३ ॥ हलति हल पुक्का
यलिङ्ग ॥ ४ ॥

ईपसीते तद्दण्डपद्धती ।

इयति इपा लाङ्गलदण्ड ॥ १ ॥ गिनोति भुव सीता, लाङ्गलम् पद्धतिले
रोत्यथ ॥ २ ॥

निरीपे कुटक

निष्क्रान्ता इपाऽस्माद् निरीप तत्र ॥ १ ॥ कुटति कुटक यस्याऽग्रे फाले
वध्यते ॥ २ ॥

फाले कृपक कुशिक फलम् ॥ ५५५ ॥

फलति विशीयते भूमिरनेन फालस्तत्र ॥ १ ॥ कपत्यनेन कृपक, “कृपे
गुणवद्भी च” ॥ (उणा-३१) ॥ इति विदक् ॥ २ ॥ कुष्णाति भुव कुशिक
“कुशिकहृदिक” ॥ (उणा-४५) ॥ इतीके निपात्यते ॥ ३ ॥ फलति विदा
रयति फलम् ॥ ४ ॥ ५५५ ॥

दात्र लवित्र

दात्यनेन दात्रम् “नादाम्” ॥ ५।२।८८ ॥ इति त्रट् ॥ १ ॥ लुन
न्यनेन लवित्रम्, “लधूसू” ॥ ५।२।८७ ॥ इति इत्र ॥ २ ॥

तन्मुद्यौ वण्ट

तस्य दात्रस्य मुष्टिग्रहणस्थान तन्मुष्टिस्तत्र, वण्टयते विभज्यते वण्ट ॥ १ ॥

मत्य समीकृतौ ।

मतशब्द साम्यपयाय मतस्य करण मत्यम् ‘मतमदस्य करणे’ ॥ ७।
१।१४ ॥ इति य असमस्य समीकरण तत्र ॥ १ ॥

गोदारण तु कुद्दाल

गौदायतेऽनेन गोदारणम् ॥ १ ॥ कुदत्यतेऽनेन कुद्दाल पृषोदरादित्वात्
पुस्ययम् वैजयन्ता तु-‘गोदारण कुद्दालम्’ इति क्लीबमाह ॥ १ ॥

खनित्र त्ववदारणम् ॥ ५५६ ॥

खन्यतेऽनेन खनित्र कुद्दालादि, लधूसू” ॥ ५।२।८७ ॥ इतात्र
॥ १ ॥ अवदायतेऽनेनाऽवदारणम् ॥ २ ॥ ५५६ ॥

प्रतोदस्तु प्रवयण प्राजन तोत्रतोदने ।

उपसहारमाह—

इति द्वादश तद्विद ॥ ५६२ ॥

तेषां शूद्राणां भिदो जातिविशेषा ॥ ५६२ ॥

माहिष्येण लु जात स्यात् करण्या रथकारक ।

माहिष्याद् वैद्यात् क्षत्रियजातात् करण्या भृशवैद्यजाताया सुत , रथ करोति रथकारस्तक्षा ॥ १ ॥

कारुस्तु कारी प्रकृति शिल्पी

करोति कृणोति वा कार “कृवापा” ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण् ॥ १ ॥
प्रहादिणिनि कारी ॥ २ ॥ प्रक्रियतेऽनया प्रकृति ॥ ३ ॥ शिल्प कलाकौशल
मत्स्यस्य शिल्पी ॥ ४ ॥

श्रेणिस्तु तद्गण ॥ ५६३ ॥

तेषां कारणा गण श्रीयते श्रेणि पुष्पालिङ्ग ‘कावारी’ ॥ (उणा-६३४) ॥
इति णि ॥ १ ॥ ५६३ ॥

शिल्प कला विज्ञान च

शारयते शिल्पम्, पम्पाशिल्पादय ’ ॥ (उणा-३००) ॥ इति पे निपात्यते
॥ १ ॥ बल्ण् सङ्ख्यानगल्पोरद त कल्यने कला भीषिभूषि ’ ॥ ५।३।१०९ ॥
इति बहुवचनाद् अद् ॥ २ ॥ विविध ज्ञायते विज्ञानम् ॥ ३ ॥

मालाकारस्तु मालिक ।

पुष्पाजीव

माला स्तन करोति ग्रथ्णाति मालाकार ॥ १ ॥ मालागुम्फन शिल्पमस्त्य
मालिक ‘शिल्पम् ॥ ६।४।५७ ॥ इताम्ण् मालाऽस्य अस्ताति वा प्राह्यादित्वादिक
॥ २ ॥ पुष्पेराजीवति पुष्पाजीव ॥ ३ ॥

पुष्पलावी पुष्पाणामप्रचायिनी ॥ ५६४ ॥

पुष्पाणि छनानि पुष्पलावी ‘कमणोऽण्’ ॥ ५।३।१४ ॥ ‘अणञ्’
॥ १।४।२० ॥ इति डी पुष्पाणामवचेना ॥ १ ॥ ५६४ ॥

कल्पपाल सुराजीनी शोण्डिको मण्डहारक ।

वारिवास पानवणिक ध्वजो ध्वज्याऽऽमुतीत्रल ॥ ५६५ ॥

कल्प मय पालयति रक्षति कल्पपाल ॥ १ ॥ सुरा जीवाते सुराजीवी ॥ २ ॥

द्विजादिति सम्प्रप्यते, ब्राह्मणाद् वैश्यायो जात , अम्बाया तिष्ठति अम्बष्ठ ,
 “गोऽम्बाऽऽम्ब ” ॥२।३।३०॥ इति प०३म्, “इयापोबहुल नाग्नि ॥२।४।९९॥ इति
 ह्रस्व ॥ १ ॥ ५५९ ॥

अथ पारशवनिपादौ शूद्रयोपिति ।

ब्राह्मणात् शूद्रायां जात , परपुरुषाद् भिन्नवर्णा स्त्री परस्त्री तस्या अपत्य
 पारशव , “परस्त्रिया परपुत्राऽस्तावप्य” ॥६।१।४०॥ इति आधि साधु ॥ १ ॥
 निपादति निपाद , उवलादित्वात् ण ॥ २ ॥

क्षत्राद् माहिष्यो वैश्याया

क्षत्रियाद् वैश्याया जात , माहिष्या साधुर्महिष्य ब्रह्माद्याणि माहिष्य , स हि
 अन्त पुररक्षिता इति स्मात्तम् ॥ १ ॥

उग्रस्तु वृषलक्षियाम् ॥ ५६० ॥

क्षत्रियात् शूद्राया जात , उच्यत्युग्र , “खुरधुर ” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति
 निपालते ॥ १ ॥ ५६० ॥

वैश्यात् तु करण

वैश्यात् शूद्राया जात , करोति करण , नद्यादित्वाद् अन ॥ १ ॥

शूद्रात् तु आयोगवो विश क्षियाम् ।

शूद्राद् वैश्याया जात , अयोवद् गौरस्य अयोगुस्तस्याऽयमायोगव ॥ १ ॥

क्षत्रियाया पुन क्षत्ता

शूद्रात् क्षत्रियाया जात , क्षदति द्वा स्थत्वात् क्षत्ता ॥ १ ॥

चण्डालो ब्राह्मणस्त्रिया ॥ ५६१ ॥

शूद्राद् ब्राह्मणस्त्रिया जात , चण्डमुग्र कर्म अलति पर्याप्नोति चण्डाल ॥१॥
 ॥ ५६१ ॥

वैश्यात् तु मागध क्षत्र्या

वैश्यात् क्षत्रियाया जात मगध्यति स्तौति मगध , ब्रह्माद्याणि मागध ॥१॥

वैदेहको द्विजस्त्रिया ।

वैश्याद् ब्राह्मण्यां जात , वैदेह इव वैदेहको वणिक्कमा ॥ १ ॥

सूतस्तु क्षत्रियाद् जात

क्षत्रियाद् ब्राह्मण्या जात , सुवति प्रेरयत्यश्वान् सूत ॥ १ ॥

उपसहारमाह—

इति द्वादश तद्धिद ॥ ५६२ ॥

तेषां श्रदाणां भिदो जातिविशेषा ॥ ५६२ ॥

माहिष्येण तु जात स्यात् करण्या रथकारक ।

माहिष्याद् वैर्यात् क्षत्रियजातात् करण्या शूद्रावैर्यजाताया सुत , रथ
करोति रथकारस्तथा ॥ १ ॥

कारुस्तु कारी प्रकृति शिल्पी

करोति कृणोति वा कारु “कृवापा” ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण् ॥ १ ॥
प्रहादिणिनि कारी ॥ २ ॥ प्रत्रियनेऽनयाः प्रकृति ॥ ३ ॥ शिल्प कलाकौशल
मस्त्यस्य शिल्पी ॥ ४ ॥

श्रेणिस्तु तद्गण ॥ ५६३ ॥

तेषां कारुणा गण श्रायते श्रेणि पुञ्जालिङ्ग , ‘कावापी’ ॥ (उणा-६३४) ॥
इति णि ॥ १ ॥ ५६३ ॥

शिल्प कला विज्ञान च

शात्यते शिल्पम्, यस्याशिल्पादय ॥ (उणा-३००) ॥ इति पे निपात्यते
॥ १ ॥ कल्प् सङ्ख्यानगल्योरदत्त ऋयते कल्पी भीषिभूयि ॥ ५।१।१०९ ॥
इति बहुवचनाद् अङ् ॥ २ ॥ विविध वायने विज्ञानम् ॥ ३ ॥

मालाकारस्तु मालिक ।

पुष्पाजीव

माला स्त्रव करोति ग्रन्थाति मालाकार ॥ १ ॥ मालागुम्फन शिल्पमस्य
मालिक ‘शिल्पम् ॥ ६।४।५७ ॥ इतारुण् मालाऽस्य जस्ताति वा ग्राह्यादित्वादिक्
॥ २ ॥ पुष्पैराजीवति पुष्पाजीव ॥ ३ ॥

पुष्पलावी पुष्पाणामनचायिनी ॥ ५६४ ॥

पुष्पाणि लुनाति पुष्पलावी ‘कमणोऽण्’ ॥ १३।१४ ॥ अणञ्”
॥ १।४।२० ॥ इति ङी पुष्पाणामनच्चेत् ॥ १ ॥ ५६४ ॥

कल्पपाल सुराजीवी शौण्डिको मण्डहारक ।

वारिनास पानवाणिक ध्वजो ध्वज्याऽऽसुतीनल ॥ ५६५ ॥

कल्प मय पालयति रक्षति कल्पपाल ॥ १ ॥ सुरया जीवति सुराजीवी ॥ २ ॥

द्विगादिति सम्बध्यते, ब्राह्मणाद् वैश्यायो जात , अम्बाया तिष्ठति अम्बष्ठ ,
 “भोऽम्बाऽऽम्ब ’ ॥२।३।३०॥ इति पत्रम्, “इयापोबहुल नान्नि ॥२।४।९९॥ इति
 द्वम् ॥ १ ॥ ५५९ ॥

अथ पारशवनिपादौ शूद्रयोपिति ।

ब्राह्मणात् शूद्राया जात , परपुरुषाद् भिन्नवर्णा स्त्री परस्त्री तस्या अपत्य
 पारशव , “परस्त्रिया परपुत्राऽसावर्ण्य” ॥९।१।४०॥ इति अग्नि साधु ॥ १ ॥
 निपादति निपाद , उज्जलादित्वात् ण ॥ २ ॥

क्षत्राद् माहिष्यो वैश्याया

क्षत्रियाद् वैश्याया जात , महिष्या साधुमहिष्य प्रज्ञाद्यणि माहिष्य , स हि
 अन्त पुररक्षिता इति स्मार्तम् ॥ १ ॥

उग्रस्तु वृषलक्षियाम् ॥ ५६० ॥

क्षत्रियात् शूद्राया जात , उच्यत्युग्र , “सुरक्षुर ” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति
 निपात्यते ॥ १ ॥ ५६० ॥

वैश्यात् तु करण

वैश्यात् शूद्राया जात , करोति करण , नद्यादित्वाद् अन ॥ १ ॥

शूद्रात् तु आयोगवो विश स्त्रियाम् ।

शूद्राद् वैश्याया जात , अयोवद् गौरस्य अयोगुस्तस्याऽयमायोगव ॥ १ ॥

क्षत्रियाया पुन क्षत्ता

शूद्रात् क्षत्रियाया जात , क्षदति द्वा स्थत्वात् क्षत्ता ॥ १ ॥

चण्डालो ब्राह्मणस्त्रिया ॥ ५६१ ॥

शूद्राद् ब्राह्मणस्त्रिया जात , चण्डमुग्र कर्म अलति पर्याप्तोनि चण्डाल ॥१॥
 ॥ ५६१ ॥

वैश्यात् तु मागध क्षत्र्या

वैश्यात् क्षत्रियाया जात मगध्यति स्तोति मगध , प्रज्ञाद्यणि मागध ॥१॥

वैदेहको द्विजस्त्रिया ।

वैश्याद् ब्राह्मण्या जात , वैदेह इव वैदेहको वणिक्कमा ॥ १ ॥

सूतस्तु क्षत्रियाद् जात

क्षत्रियाद् ब्राह्मण्या जात , सुवति प्रेरयत्यश्वान् सूत ॥ १ ॥

उपसहस्रमाह—

इति द्वादश तद्धिद ॥ ५६२ ॥

तेषां शूद्राणां भिदो जातिविशेषा ॥ ५६२ ॥

माहिष्येण तु जात स्यात् करण्या रथकारक ।

माहिष्याद् वैश्यात् क्षत्रियजातात् करण्या शूद्रावैश्यजाताया सुत , रथ
करोति रथसारस्तक्षा ॥ १ ॥

कारुस्तु करी प्रकृति शिल्पी

करोति कृणोति वा कार 'कृवापा' ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण् ॥ १ ॥
प्रहादिणिनि करी ॥ २ ॥ प्रक्रियतेऽनयाः प्रकृति ॥ ३ ॥ शिल्प कलाशैल
मस्त्यस्य शिल्पी ॥ ४ ॥

श्रेणिस्तु तद्गण ॥ ५६३ ॥

तेषां कारुणा गण श्रीयते श्रेणि पुष्पालिङ्ग 'कावावी' ॥ (उणा-६३४) ॥
इति णि ॥ १ ॥ ५६३ ॥

शिल्प कला विज्ञान च

शाक्यते शिल्पम्, 'पम्पाशिल्पादय' ॥ (उणा-३००) ॥ इति पे निपात्यते
॥ १ ॥ कल्प् सङ्ख्यानगल्योरदन् न्त्यते र्गन् भोपिभृषि ॥ ५१३।१०९ ॥
इति बहुवचनाद् अङ् ॥ २ ॥ विविध ज्ञायते विज्ञानम् ॥ ३ ॥

मालाकारस्तु मालिक ।

पुष्पाजीव

माला स्त्रव करोति प्रश्नाति मालाकार ॥ १ ॥ मालागुम्फन शिल्पमस्य
मालिक 'शिल्पम्' ॥ ६।४।५७ ॥ इतीरुण् मालाऽस्य अस्ताति वा ब्राह्मादित्वादिक
॥ २ ॥ पुष्पैराजावति पुष्पाजीव ॥ ३ ॥

पुष्पलावी पुष्पाणामवचायिनी ॥ ५६४ ॥

पुष्पाणि लुनाति पुष्पलावी 'कमणोऽण्' ॥ ५।३।१४ ॥ 'अणञ्'
॥ १।४।२० ॥ इति डी पुष्पाणामवचेना ॥ १ ॥ ५६४ ॥

कल्यपाल सुराजीनी शौण्डिको मण्डहारक ।

वारिवास पानगणिक् ध्वजो ध्वज्याऽऽसुतीनल ॥ ५६५ ॥

कन्य मद्य पालयति रक्षति कन्यपाल ॥ १ ॥ सुरया जीवति सुराजावा ॥ २ ॥

द्विजादिति सम्यध्यते, ब्राह्मणाद् वैश्यायां जात , अम्बाया तिष्ठति अम्बष्ठ ,
 “गोऽम्बाऽऽम्ब ” ॥२।३।३०॥ इति पत्वम्, “इयापोबहुल नात्रि ॥२।४।९९॥ इति
 द्वम् ॥ १ ॥ ५५९ ॥

अथ पारशवनिपादौ शूद्रयोषिति ।

ब्राह्मणात् शूद्रायां जात , परपुत्र्याद् भिन्नवणा स्त्री परस्त्री तस्या अपत्य
 पारशव , “परस्त्रिया परपुत्र्याऽसावप्य” ॥६।१।४०॥ इति अत्रि साधु ॥ १ ॥
 निपादति निपाद , ज्वलादित्वात् ण ॥ २ ॥

क्षत्राद् माहिष्यो वैश्याया

क्षत्रियाद् वैश्याया जात , माहिष्या साधुर्महिष्य प्रज्ञाद्यणि माहिष्य , स हि
 अन्त पुररक्षिता इति स्मात्तम् ॥ १ ॥

उग्रस्तु वृषलस्त्रियाम् ॥ ५६० ॥

क्षत्रियात् शूद्राया जात , उच्यत्युग्र , “खुरधुर ” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति
 निपात्यते ॥ १ ॥ ५६० ॥

वैश्यात् तु करण

वैश्यात् शूद्राया जात , करोति करण , नद्यादित्वाद् अन ॥ १ ॥

शूद्रात् तु आयोगवो विश स्त्रियाम् ।

शूद्राद् वैश्याया जात , अयोवद् गौरस्य अयोगुस्तस्याऽयमायोगव ॥ १ ॥

क्षत्रियाया पुन क्षत्ता

शूद्रात् क्षत्रियाया जात , क्षदति द्वा स्थत्वात् क्षत्ता ॥ १ ॥

चण्डालो ब्राह्मणस्त्रिया ॥ ५६१ ॥

शूद्राद् ब्राह्मणस्त्रिया जात , चण्डमुग्र कर्म अलति पर्याप्नोति चण्डाल ॥१॥
 ॥ ५६१ ॥

वैश्यात् तु मागध क्षत्र्या

वैश्यात् क्षत्रियाया जात मगध्यति स्तौति मगध , प्रज्ञाद्यणि मागध ॥१॥

वैदेहको द्विजस्त्रिया ।

वैश्याद् ब्राह्मण्या जात , वैदेह इव वैदेहको वणिक्कमा ॥ १ ॥

सूतस्तु क्षत्रियाद् जात

क्षत्रियाद् ब्राह्मण्या जात , सुवति प्रेरयत्यश्वान् सूत ॥ १ ॥

उपसहारमाह—

इति द्वादश तद्धिद ॥ ५६२ ॥

तेषा शूद्राणा भिदो जातिविशेषा ॥ ५६२ ॥

माहिष्येण तु जात स्यात् करण्या रथकारक ।

माहिष्याद् वैद्यात् क्षत्रियजाताद् ऋष्या गृध्रावैद्यजाताया सुत , रथ
करोति रथकारस्तथा ॥ १ ॥

कारुस्तु कारी प्रकृति शिल्पी

करोति कृणोति वा कार , “कृवापा ” ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण् ॥ १ ॥
ग्रहादिणिनि कारा ॥ २ ॥ प्रक्रियतेऽनया प्रकृति ॥ ३ ॥ शिल्प कलाकौशल
मस्त्यस्य शिल्पा ॥ ४ ॥

श्रेणिस्तु तद्गण ॥ ५६३ ॥

तेषा कारुणा गण श्रीयते श्रेणि पुञ्जालिङ्ग , ‘कावावी’ ॥ (उणा-८३४) ॥
इति णि ॥ १ ॥ ५६३ ॥

शिल्प कला विज्ञान च

शास्त्रते शिल्पम् , पम्पाशिल्पादय ’ ॥ (उणा-३००) ॥ इति ये निपायते
॥ १ ॥ म्ल्ण् सङ्ख्यानगलोरदत्त कथ्यते कला भौषिभुषि ॥ ५।१।१०९ ॥
इति बहुवचनाद् अद् ॥ २ ॥ विविध ज्ञायते विज्ञानम् ॥ ३ ॥

मालाकारस्तु मालिक ।

पुष्पाजीव

माला स्नान करोति प्रथ्नाति माञ्जसार ॥ १ ॥ मालागुम्फन शिल्पमस्य
मालिक ‘शिल्पम्’ ॥ ६।४।५७ ॥ इतीरुण् मालाऽस्य अन्ताति वा ग्राह्यादित्वादिर
॥ २ ॥ पुष्पैराभावति पुष्पाजीव ॥ ३ ॥

पुष्पलावी पुष्पाणामनचायिनी ॥ ५६४ ॥

पुष्पाणि लुनाति पुष्पलावी “कमणोऽण्” ॥ ५।३।१४ ॥ ‘अणज’
॥ १।४।२० ॥ इति डी पुष्पाणामनचायिनी ॥ १ ॥ ५६४ ॥

कल्यपाल मुराजीवी शौण्डिको मण्डहारक ।

वारिवास पानमणिक् ध्वजो ध्वज्याऽऽमुतीनल ॥ ५६५ ॥

कन्य मय पालयति रक्षति कन्यपाल ॥ १ ॥ मुरया जीवति मुराजावा ॥ २ ॥

द्विवादिति सम्प्रध्यते, ब्राह्मणाद् वैश्यायां जात, अम्बाया तिष्ठति अम्बष्ठ,
 “गोऽम्बाऽऽम्ब” ॥२।३।३०॥ इति पत्वम्, “इयापोबहुल नात्रि ॥२।४।९९॥ इति
 ह्रस्व ॥ १ ॥ ५५९ ॥

अथ पारशवनिपादौ शूद्रयोषिति ।

ब्राह्मणात् शूद्रायां जात, परपुरुषाद् भिन्नवर्णा स्त्री परस्त्री तस्या अपत्य
 पारशव, “परस्त्रिया परपुरुषाऽसावप्य” ॥६।१।४०॥ इति अवि साधु ॥ १ ॥
 निपादति निपाद, उबलादित्वात् ण ॥ २ ॥

क्षत्राद् माहिष्यो वैश्याया

क्षत्रियाद् वैश्याया जात, माहिष्या साधुर्महिष्य प्रज्ञायणि माहिष्य, स हि
 अन्त पुररक्षिता इति स्मात्तम् ॥ १ ॥

उग्रस्तु वृषलस्त्रियाम् ॥ ५६० ॥

क्षत्रियात् शूद्राया जात, उच्यत्युग्र, “खुरक्षुर” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति
 निपात्यते ॥ १ ॥ ५६० ॥

वैश्यात् तु करण

वैश्यात् शूद्राया जात, करोति करण, नद्यादित्वाद् अन ॥ १ ॥

शूद्रात् तु आयोगवो विश स्त्रियाम् ।

शूद्राद् वैश्याया जात, अयोवद् गौरस्य अयोगुस्तस्याऽयमायोगव ॥ १ ॥

क्षत्रियाया पुन क्षत्ता

शूद्रात् क्षत्रियाया जात, क्षदति द्वा स्थत्वात् क्षत्ता ॥ १ ॥

चण्डालो ब्राह्मणस्त्रिया ॥ ५६१ ॥

शूद्राद् ब्राह्मणस्त्रिया जात, चण्डमुग्र कर्म अलति पर्याप्नोति चण्डाल ॥१॥
 ॥ ५६१ ॥

वैश्यात् तु मागध क्षत्र्या

वैश्यात् क्षत्रियाया जात मगध्यति स्तौति मगध, प्रज्ञायणि मागध ॥१॥

वैदेहको द्विजस्त्रिया ।

वैश्याद् ब्राह्मण्या जात, वैदेह इव वैदेहको वणिक्कमा ॥ १ ॥

सूतस्तु क्षत्रियाद् जात

क्षत्रियाद् ब्राह्मण्या जात, सुवति प्रेरयत्यश्वान् सूत ॥ १ ॥

उपसहारमाह—

इति द्वादश तद्विद ॥ ५६२ ॥

तेषां शूद्राणां भिदो जातिविशेषा ॥ ५६२ ॥

माहिष्येण तु जात स्यात् करण्या रथकारक ।

माहिष्याद् वैर्यात् क्षत्रियजातात् ऋण्या गृध्रावैर्यजातायां सुत , रथ
करोति रथमारस्तक्षा ॥ १ ॥

कारुस्तु कारी प्रकृति शिल्पी

करोति कृणोति वा कारु , “कृवापा ” ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण् ॥ १ ॥
प्रहादिणिनि कारी ॥ २ ॥ प्रक्रियतेऽनया प्रकृत ॥ ३ ॥ शिल्प कलाकौशल
मस्त्यस्य शिल्पी ॥ ४ ॥

श्रेणिस्तु तद्गण ॥ ५६३ ॥

तेषां मारुणां गण श्रायते श्रेणि पुच्छादि , ‘कावावी ’ ॥ (उणा-६३४) ॥
इति णि ॥ १ ॥ ५६३ ॥

शिल्प कला विज्ञान च

शात्यते शिल्पम् , पम्पाशिल्पादय ’ ॥ (उणा-३००) ॥ इति पे निपात्यते
॥ १ ॥ कल्प् मङ्गलानगल्योरदत्त कृत्यते कला भीषिभूषि ॥ ५।३।१०९ ॥
इति बहुवचनाद् अद् ॥ २ ॥ विविध नायते विज्ञानम् ॥ ३ ॥

मालाकारस्तु मालिक ।

पुष्पाजीव

माला स्रज करोति प्रभ्राति मालाकार ॥ १ ॥ मालागुम्फन शिल्पमस्य
मालिक ‘शियम् ’ ॥ ६।४।५७ ॥ इतान् पुष्पाऽस्य अस्ताति वा ग्राह्यादित्वादिन
॥ २ ॥ पुष्पैराजीवति पुष्पाजाव ॥ ३ ॥

पुष्पलावी पुष्पाणामवचायिनी ॥ ५६४ ॥

पुष्पाणि लुनाति पुष्पलावी ‘कृमणोऽण्’ ॥ ५।३।१४ ॥ ‘अणज ’
॥ १।४।२० ॥ इति ङी पुष्पाणामवचेना ॥ १ ॥ ५६४ ॥

कल्यपाल सुराजीनी शौण्डिको मण्डहारक ।

वारिवास पानवाणिक् ध्वजो ध्वज्याऽऽसुतीरल ॥ ५६५ ॥

कल्य मद्य पालयति रक्षति कल्यपाल ॥ १ ॥ सुरया जीवति सुरापावा ॥ २ ॥

शुण्डा पानमदस्थान मुरा वा पण्यमस्य शौणिक , “तदस्य पण्यम्” ॥ ६।१।५४ ॥
 इताकण् ॥ ३ ॥ मण्डमच्छमुरा हरति मण्डहारक ॥ ४ ॥ वारि वासयति वारि
 वारा ॥ ५ ॥ पानस्य वणिग् पावणिग् ॥ ६ ॥ ध्वनति ध्वज ॥ ७ ॥ ध्वज
 मुराभाण्डपताकाऽस्त्यस्य ध्वनी ॥ ८ ॥ आमुनिमयसधानमस्त्यस्य आमुताबल ॥ ९ ॥
 ॥ ५६५ ॥

मद्य मदिष्टा मदिरा परिस्तुता

कश्य परिस्तुन्मधु कापिशायनम् ।

गन्धोत्तमा कल्यमिरा परिप्लुता

कादम्बरी स्वादुरसा हलिप्रिया ॥ ५६६ ॥

शुण्डा हाला हारहर सप्रज्ञा वारुणी मुरा ।

माध्वीक मदना देवसृष्टा कापिशमन्धिजा ॥ ५६७ ॥

मदस्य करण मद्यम्, “मतमदस्य करणे” ॥ ७।१।१४ ॥ इति य माद्यत्यनेन
 इति वा ‘बहुलम् ॥ ५।१।२ ॥ इति करणेऽपि ‘यमिमदि’ ॥ ५।१।३० ॥ इति य
 ॥ १ ॥ अतिशयेन मदवती मदिष्टा, गुणाङ्गाद्” ॥ ७।३।९ ॥ इताष्टे वि-मतो”
 ॥ ७।४।३२ ॥ इति मतुलोपे त्र्यन्तस्वरादे ॥ ७।४।४३ ॥ इति अत्यस्वरादिलोप
 ॥ २ ॥ माद्यत्यनया मदिरा ‘मदिमदि’ ॥ (उणा-४।१०) ॥ इतीर ॥ ३ ॥ परिस्त्रवति
 स्म परिस्तुता ॥ ४ ॥ ऋशदेशे माधु कश्य ॥ ५ ॥ परिस्त्रवति परिस्तुत् छालिङ्ग ॥ ६ ॥
 मयते मधु पुङ्गावल्लिङ्ग ॥ ७ ॥ कापिश्या नगर्या भव कापिशायनम्, बल्हयूदि
 पादफापिशय शायनम् ॥ ६।३।१४ ॥ ८ ॥ गन्धेन उत्तमा गन्धोत्तमा ॥ ९ ॥ कल्यते
 कश्य छाङ्गीवल्लिङ्ग ॥ १० ॥ एति भ्राम्यत्यनया इरा ‘इण्धाग्भ्याम्” ॥
 (उणा-३।८९) ॥ इति कित् र ॥ ११ ॥ परिस्त्रवत स्म परिप्लुता ॥ १२ ॥
 कुत्सिताम्बरस्य नालवासस इय कादम्बरा छाङ्गावल्लिङ्ग कुत्सितमम्बु यत्र क्षारत्वात्
 कदम्बु समुद्र तमियतीति वा कादम्बे गिरौ अयते वा तत्र हि यादवैस्त्वक्ता पृषादरा
 दित्वात् ॥ १३ ॥ स्वादूरसोऽस्या स्वादुरसा ॥ १४ ॥ हलिनो बलस्य प्रिया
 हा-प्रिया ॥ १५ ॥ ५६६ ॥ शुनाते वैकल्यमनया शुण्ण पुष्पालिङ्ग कुण्डु’ ॥
 (उणा-१।७०) ॥ इति कित् ड ॥ १६ ॥ हलात् विलिखत्यङ्ग हात्रा ज्वलादित्वात् ण
 ॥ १७ ॥ हरति इन्द्रियाणि हारहरम् सि-दूरकचूर ॥ (उणा-४।३०) ॥ इत्यूरे
 निपात्यते हारहराद्वाक्षा तद्विकारो वा ॥ १८ ॥ प्रसादत्वच्छत्वात् प्रसन्ना ॥ १९ ॥ वरुण
 स्येव वारुणी समुद्रोत्थत्वात् ॥ २० ॥ मुरति उदीप्यत मुरा सूयते परिवास्यते वा
 ‘ऋउयजि’ ॥ (उणा-३।८८) ॥ इति कित् र ॥ २१ ॥ माद्यत्यनया माध्वीकम्
 गुणाकामाक, ॥ (उणा-५०) ॥ इतीके निपात्यते मृद्रीकाया विकारो माध्वी

कमित्यन्ये ॥ २२ ॥ मदयति मदना ॥ २३ ॥ देवैः सृज्यते स्म दक्षसृष्टा ॥ २४ ॥
कपिशमेव कापिश प्रणादित्वादण् ॥ २५ ॥ अग्नेजाता अग्निना ॥ २६ ॥ ५६७ ॥

मध्वासरे माधवक

मधु माक्षिक तमिथ्रे आसूयते मध्वासवम्भन, मधुनो विहारो माधव, के
माधवक ॥ १ ॥

मैरेये शीघुरामन ।

मीराया देशे भवो गाढ्या सुगया विशेषो मैरेय, नद्यादित्वादेयण् मारे
समुदे भव इति वा तन ॥ १ ॥ गेरनेऽनेन शाधु, 'शाडो धृक्' ॥ (उणा-८८८) ॥
पुल्लीबलिङ्गावेतौ ॥ २ ॥ आसूयते आसय ॥ ३ ॥

जगलो मेदको मद्यपङ्क

मृश गलति जगल, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ मद्यति ब्रिहजनेन मेदक,
'नाम्नि पुसि च' ॥ २ ॥ १२१ ॥ इति णक् ॥ २ ॥ मद्यस्य पङ्को मद्यपङ्क ॥ ३ ॥

किण्व तु नम्रह ॥ ५६८ ॥

नम्रहुर्मद्यबीज च

'किण्व सौत्र किण्वते किण्वम् निष्ठीपि' ॥ (उणा-५११) ॥ इति
क्विप् ॥ १ ॥ नमेन ह्वयते स्वधते सुराच्छादनाभावात् नम्रह ॥ २ ॥ ५६८ ॥
'त्रेवयु' ॥ (उणा-७४६) ॥ इति नपातनाद् नम्रहु पुल्लिङ्गावेतौ ॥ ३ ॥ मद्यस्य
बीज मद्यबीज मापादलन्यादि ॥ ४ ॥

मद्यसन्धानमासुति ।

आसवोऽभिपव

मद्यस्य सन्धान मद्यसन्धानम् ॥ १ ॥ आसूयते आसुति ॥ २ ॥ आसय
नमासय ॥ ३ ॥ एवमभिपव ॥ ४ ॥

मद्यमण्डफागेत्तमौ समौ ॥ ५६९ ॥

मद्यस्य मण्डा मद्यमण्ड ॥ १ ॥ फारेण ऋयावशात् उत्तमो मुख्य फारोत्तम
सुराया म्वच्छो भाग ॥ २ ॥ ५६९ ॥

गल्वर्कस्तु चपक स्यात् सरकश्चानुतर्पणम् ।

गल-त्यनेन गल्वक निष्कतुश्च ॥ (उणा-२६) ॥ इति के निपा
त्यते ॥ १ ॥ चपति ऋष्यनेन चपक ॥ २ ॥ सर-त्यनेन सरक, दृक् ॥
(उणा-२७) ॥ इत्यङ् पुल्लिङ्गावेतौ ॥ ३ ॥ अनुतर्प्य-त्यनेनाऽनुतर्पण पान
पात्रम् अनुतर्पाऽपि । अमरस्तु मरकानुतर्पणं दा सुगपरिवेषणपयायाग्राह ॥ ४ ॥

शुण्डा पानमदस्थान गुरा वा पण्यमस्य शाण्डिक, "तदस्य पण्यम्" ॥ ६।१।५४ ॥
 इतीकण् ॥ ३ ॥ मण्डमच्छमुरां हरति मण्डहारम् ॥ ४ ॥ वारि वामयति वारि
 वास ॥ ५ ॥ पानस्य वणिग् पावणिग् ॥ ६ ॥ ध्वननि ध्वज ॥ ७ ॥ ध्वज
 मुराभाण्डपताकाऽस्त्यस्य ध्वजा ॥ ८ ॥ आमुनिमद्यसधानमस्त्यस्य आमुताबल ॥ ९ ॥
 ॥ ५६५ ॥

मद्य मदिष्ठा मदिरा परिस्तुता

कश्य परिस्तुन्मधु कापिशायनम् ।

गन्धोत्तमा कल्यमिरा परिस्तुता

कादम्बरी स्वादुरसा हलिप्रिया ॥ ५६६ ॥

शुण्डा हाला हारहर सप्रन्ना वारुणी सुरा ।

माध्वीक मदना देवसृष्टा कापिशमब्धिजा ॥ ५६७ ॥

मदस्य करण मद्यम्, 'मतमदस्य करणे' ॥ ७।१।१४ ॥ इति य, माद्यत्यनेन
 इति वा "घटुलम्" ॥ ५।१।२ ॥ इति करणेऽपि 'यमिमदि' ॥ ५।१।३० ॥ इति य
 ॥ १ ॥ अतिशयेन मदवती मदिष्ठा, गुणाङ्गाद् ॥ ७।३।९ ॥ इताष्टे 'विमतो'
 ॥ ७।४।३० ॥ इति मतुलोपे ज्यन्तस्वरादे ॥ ७।४।४३ ॥ इति अत्यस्वरादिलोप
 ॥ २ ॥ माद्यत्यनया मदिरा 'मदिमदि' ॥ (उणा-४।२) ॥ इतार ॥ ३ ॥ परिल्लवति
 स्म परिल्लुता ॥ ४ ॥ कशदेशे साधु कश्य ॥ ५ ॥ परिल्लवति परिल्लुत् स्त्रीलिङ्ग ॥ ६ ॥
 मयते मधु पुक्कावलिङ्ग ॥ ७ ॥ कापिशया नगर्या भव कापिशायनम् बलहयूर्दि
 पादकापिशय घायनण् ॥ ६।३।१४ ॥ ८ ॥ गन्धेन उत्तमा गन्धोत्तमा ॥ ९ ॥ कल्यते
 ऋत्य स्वाङ्गीवलिङ्ग ॥ १० ॥ एति भ्राम्यत्यनया इरा, 'इण्धाग्न्याम्' ॥
 (उणा-३।८९) ॥ इति कित् र ॥ ११ ॥ परिल्लवते स्म परिल्लुता ॥ १२ ॥
 कुत्सिताम्बरस्य नालवासस इय कादम्बरा स्वाङ्गावलिङ्ग कुत्सितमम्बु यत्र क्षारत्वात्
 कदम्बु समुद्र तमियतीति वा कादम्बे गिरौ अयते वा तत्र हि यादवैस्त्यक्ता पृषादरा
 दित्वात् ॥ १३ ॥ स्वादूरसोऽस्या स्वादुरसा ॥ १४ ॥ हलिनो बलस्य प्रिया
 हलिप्रिया ॥ १५ ॥ ५६६ ॥ पुनति वैकल्यमनया शुण्डा पुक्कावलिङ्ग कुण्डु' ॥
 (उणा-१।७०) ॥ इति कित् ड ॥ १६ ॥ हलात् विलिखत्यण हाला ज्वलादित्वात् ण
 ॥ १७ ॥ हरति इन्द्रियाणि हारहरम् सिद्धरक्चूर् ॥ (उणा-४।३०) ॥ इत्यूरे
 निपात्यते हारहराद्वाक्षा तद्विकारे वा ॥ १८ ॥ प्रसादस्यच्छत्वात् प्रसन्ना ॥ १९ ॥ वरण
 स्येय वारुणी समुद्रोत्पत्त्यात् ॥ २० ॥ मुरति उद्दीप्यत मुरा सूयते परिवास्यते वा
 'ऋजयजि' ॥ (उणा-३।८८) ॥ इति कित् र ॥ २१ ॥ माद्यत्यनया माध्वीकम्
 गुणाङ्गाङ्क ॥ (उणा-५०) ॥ इतीरे निपात्यते मृद्रीकाया विकारो माध्वी

कमित्यन्ये ॥ २२ ॥ मदयति मदना ॥ २३ ॥ देवैः सृज्यते स्म देवसृष्टा ॥ २४ ॥
कापिशमेव कापिश प्रवादित्वादण् ॥ २५ ॥ अधेजाता अग्निना ॥ २६ ॥ ५६७ ॥

मध्यामने माधवक

मधु माक्षिक तामिध्रे आसूयते मध्वासवस्तत्र, मधुनो विहारो माधव, के
माधवक ॥ १ ॥

मैरेये जीपुरामव ।

मीराया देशे भवा गाह्या सुगाया विशेषो मैरेय, नद्यादित्वादेयण् मारे
समुद्रे भव इति वा तत्र ॥ १ ॥ शेरतेऽनेन शायु 'शीटो धुस्' ॥ (उणा-८८४) ॥
पुक्तीबलिङ्गावता ॥ २ ॥ आसूयते आसव ॥ ३ ॥

जगली मेदको मद्यपट्ट

अश गच्छति जगल, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ मेदति मिथ्यानेन मेदक,
नास्ति पुंसि च ॥ १३११ ॥ इति णक् ॥ २ ॥ मद्यस्य पट्टो मद्यपट्ट ॥ ३ ॥

किण्व तु नम्रह ॥ ५६८ ॥

नम्रहुर्मद्यबीज च

'किण्व मौत्र किण्वते किण्वम् निवृप्ति' ॥ (उणा-५११) ॥ इति
विद व ॥ १ ॥ नमेन ह्वयते स्पवते मुराच्छादनाभावात् नम्रह ॥ २ ॥ ५६८ ॥
'नेत्र्यु' ॥ (उणा-७४६) ॥ इति निषाननाद् नम्रह, पुलङ्गावेतौ ॥ ३ ॥ मद्यस्य
बीज मद्यवान माषान्दन्यादि ॥ ४ ॥

मद्यसन्धानमासुति ।

आसवोऽभिषय

मद्यस्य सन्धान मद्यसन्धानम् ॥ १ ॥ आसूयते आसुति ॥ २ ॥ आसव
नमासत्र ॥ ३ ॥ एवमभिषय ॥ ४ ॥

मद्यमण्टकारोत्तमौ समौ ॥ ५६० ॥

मद्यस्य मण्डा मद्यमण्ड ॥ १ ॥ ऋरेण ऋयावशात् उत्तमो मुख्य सारात्म
मुरारौ खन्धो भाग ॥ २ ॥ ५६९ ॥

गल्बर्नस्तु चपक स्यात् सरकश्चानुतर्पणम् ।

गल्बलेन गल्बक निघ्नस्तुरक ॥ (उणा-२६) ॥ इति के निषा
त्यते ॥ १ ॥ चर्पाति पत्र त्येन चपक ॥ २ ॥ सरत्यनन सरक, दृक्नु ॥
(उणा-२७) ॥ गल्बक पुष्पावलिङ्गावेतौ ॥ ३ ॥ अनुतर्प्य त्येनेनाऽनुतर्पण पान
पात्रम् अनुतर्पोऽपि । अमरस्तु सरकापुत्रपक्ष शौ मुगपरिपणपयायासहि ॥ ४ ॥

शुण्डा पानमदस्थान सुरा वा पण्यमस्य दौण्डिक , “तदस्य पण्यम्” ॥ ६।१।५४ ॥
 इतीषण् ॥ ३ ॥ मण्डमच्छमुरां हरति मण्डहारक ॥ ४ ॥ वारि वासयति वारि
 वास ॥ ५ ॥ पानस्य वणिग् पावणिक् ॥ ६ ॥ ध्वजनि ध्वज ॥ ७ ॥ ध्वज
 सुराभाण्डपताशास्यस्य ध्वजा ॥ ८ ॥ आमुनिमद्यमधानमस्यस्य आमुताबल ॥ ९ ॥
 ॥ ५६५ ॥

मद्य मदिष्ठा मदिरा परिस्तुता

कश्य परिस्तुन्मद्यु कापिशायनम् ।

गन्धोत्तमा कल्यमिरा परिप्लुता

कादम्बरी स्वादुरसा हलिप्रिया ॥ ५६६ ॥

शुण्डा हाला हारहर सप्रन्ना वारुणी सुरा ।

माध्वीक मदना देवसृष्टा कापिशमब्धिजा ॥ ५६७ ॥

मदस्य करण मद्यम्, “मतमदस्य करणे” ॥ ७।१।१४ ॥ इति य माद्यत्यनन
 इति वा ‘बहुलम् ॥ ५।१।२ ॥ इति करणेऽपि यमिमदि ॥ ५।१।३० ॥ इति य
 ॥ १ ॥ अतिशयेन मदवती मदिष्ठा, गुणाज्ञाद् ” ॥ ७।३।९ ॥ इताश्च “विमतो ”
 ॥ ७।१।३२ ॥ इति मतुलोपे ‘व्यन्तस्वरादे’ ॥ ७।४।४३ ॥ इति अलस्वरादिलोप
 ॥ २ ॥ माद्यत्यनया मदिरा ‘मदिमन्दि’ ॥ (उणा-४।२) ॥ इतीर ॥ ३ ॥ परिस्रवति
 स्म परिस्तुता ॥ ४ ॥ कश्यदेशे साधु कश्य ॥ ५ ॥ परिस्रवति परिस्तुत खालिङ्ग ॥ ६ ॥
 मयते मधु पुष्पावलङ्ग ॥ ७ ॥ कापिश्या नगर्यो भव कापिशायनम् ‘बल्हयूर्दि
 पादकापिश्य शायनम् ॥ ६।३।१४ ॥ ८ ॥ गन्धेन उत्तमा गन्धोत्तमा ॥ ९ ॥ कल्यते
 कल्य स्वाङ्गीवलङ्ग ॥ १० ॥ एति भ्राम्यत्यनया दुरा ‘इण्धाग्न्याम्’ ॥
 (उणा-३।८९) ॥ इति कित् र ॥ ११ ॥ परिह्वते स्म परिप्लुता ॥ १२ ॥
 कुत्सिताम्बरस्य नालवासस इय कादम्बरी खालिङ्ग कुत्सितमम्बु यत्र क्षारत्वात्
 कदम्बु समुद्र समियतीति वा कादम्बे गिरौ अर्यते वा तत्र हि यादवैस्त्यक्ता पृषोदरा
 अदित्वात् ॥ १३ ॥ स्वादूरसोऽस्या स्वादुरसा ॥ १४ ॥ हलिनो बलस्य प्रिया
 हलिप्रिया ॥ १५ ॥ ५६६ ॥ शुनति वैकल्यमनया शुण्डा पुष्पावलङ्ग कुण्डु’ ॥
 (उणा-१।७०) ॥ इति कित् ड ॥ १६ ॥ हलति विलिखत्यङ्ग हाला ज्वलादित्वात् ण
 ॥ १७ ॥ हरति इन्द्रियाणि हारहरम् सिन्दूरकचूर ॥ (उणा-४।३०) ॥ इत्यूरे
 निपात्यते हारहराद्राक्षा तद्विकारो वा ॥ १८ ॥ प्रसादस्यच्छत्वात् प्रसन्ना ॥ १९ ॥ वरुण
 स्येय वारुणी समुद्रोत्थत्वत् ॥ २० ॥ सुरति उद्दीप्यत सुरा सूयते परिवास्यते वा
 ‘ऋजयजि’ ॥ (उणा-३।८८) ॥ इति कित् र ॥ २१ ॥ माद्यत्यनया माध्वीकम्
 मृणीकान्माक ॥ (उणा-५०) ॥ इतीरे निपात्यत मृद्रीकाया विकारो माध्वी

इयति तनूकरोति शाण पुष्त्रालिङ्ग , ‘ इणुविश ” ॥ (उणा-१८२) ॥ इति
ण ॥ १ ॥ निरुप्यतेऽनेन निरुप्य , “गोचरसचर ” ॥ ५।३।१३१ ॥ इति घ ॥ २ ॥
एव क्य ॥ ३ ॥

सदश स्यात् कङ्कमुरा

सदश्यतेऽनेन तप्तहमादि सदश ॥ १ ॥ कङ्कस्येव मुखमस्य कङ्कमुरा ॥ २ ॥

अम कुन्द च यन्त्रकम् ॥ ५७३ ॥

अमति अम्यते वा अम ॥ १ ॥ कवते शब्दायते कुन्द पुष्कीवलिङ्ग , “वृत्
कुमुभ्यो नोऽतश्च ” ॥ (उणा-२४०) ॥ इति द ॥ २ ॥ यत्र्यतेऽनेन यन्त्रम्,
के यन्त्रकम् ॥ ३ ॥ ५७३ ॥

वैरुटिको मणिकार

विमृष्टा मणय पण्यमस्य वैरुटिक ॥ १ ॥ उत्तेजनाद् मणि करोति मणि
कार ॥ २ ॥

शौल्विकस्ताम्रकुट्टक ।

शुवघटन शिल्पमस्य शात्विक ॥ १ ॥ ताम्र कुट्टयति ताम्रकुट्टक ॥ २ ॥

शाङ्खिक स्यात् काम्बविक

शङ्खघटन शिल्पमस्य शाङ्खिक ॥ १ ॥ कम्बुघटन शिल्पमस्य काम्बविक
“शिल्पम्” ॥ ६।४।५३ ॥ इतीरुण् ‘ऋवर्णोवणात्” ॥ ७।३।३७ ॥ इति लक्ष्या
शुरोधाद् इक्ण्डिकारस्य लोपो न भवति ॥ २ ॥

तुन्नवायस्तु सौचिक ॥ ५७४ ॥

तुन्न विद्ध वयति तुन्नवाय , “आतो डो ” ॥ ५।१।७६ ॥ इत्यत्र वावचनात्
“कर्मणोऽण्” ॥ ५।१।७२ ॥ इत्यनेन ॥ १ ॥ सूचावान शिल्पमस्य सौचिक
॥ २ ॥ ५७४ ॥

कृपाणी कर्त्तरी कल्पन्यपि

कल्पते कृपाणी ‘कृपिविपि ” ॥ (उणा-१९१) ॥ इत्याणक् ॥ १ ॥
कल्पतेऽनया कर्त्तरि ‘नादिवत्यर्त्ति ’ ॥ (उणा-६९८) ॥ इत्यरि , डया कर्त्तरी
॥ २ ॥ कल्पतेऽनया कल्पनी ॥ ३ ॥

सूची तु सेयनी ।

सूचयति सूचि , ‘स्वरेभ्य इ ” ॥ (उणा-६०६) ॥ डया सूची ॥ १ ॥
सीन्यतेऽनया सेवना ॥ २ ॥

शुण्डा पानमदस्थान

उयने शुण्डा पानमदयोरास्पद कषपालगृहदेन ॥ १ ॥

मधुमाग मधुकुमा ॥ ५७० ॥

मधुतो वारा अवमरा मधुवारा ॥ १ ॥ मधुन क्रमा मधुकुमा ॥ २ ॥ ५७० ॥

सपीति सहपान स्यात्

सह पान सपानि ॥ १ ॥ सह पायते सहपानम् ॥ २ ॥

आपान पानगोष्ठिका ।

आपिबत्समिन् आपानम् ॥ १ ॥ पानस्य गोष्ठा आसनबन्ध ॥ २ ॥

उपदशस्त्ववन्त्रश्चक्षण मद्यपाशानम् ॥ ५७१ ॥

उपदश्यते पानरुचिजननार्थमुपदश ॥ १ ॥ अवदश्यतेऽवदश ॥ २ ॥
चक्ष्यते चक्षणम् ॥ ३ ॥ मद्यपस्य अद्यान मद्यपाशनम् खरविशदमभ्यवहार्यम्
॥ ४ ॥ ५७१ ॥

नाडिधम स्वर्णकार कलादो मुष्टिकश्चस ।

नाडा धमति नाडिधम, 'नाडाघटी ॥ ५१११२० ॥ इति खाशि
साधु ॥ १ ॥ स्वर्ण करोति अलङ्कारादिरूपतया स्वर्णकार ॥ २ ॥ कला आदत्ते
कलाद कल मुण्णमालिकाम्-आद्यति आरुण्डयति वा, अत एव कल धात यत्रेति
कलधौतम् ॥ २ ॥ मुष्टिं नायति मुष्टिक ॥ ४ ॥

तैवसावर्त्तनी मूषा

तैवम हेमादि तदात्यतऽनया तजमाननी ॥ १ ॥ मूयत मूषा सुप्रसू ॥
(उणा-१४०) इति कित् प ॥ २ ॥

भस्त्रा चर्मप्रसेविका ॥ ५७२ ॥

भस जुोत्य दौ सरत्ति, बभस्त्रतया वह्निभस्त्रालोहधमना हुयामा ॥
(उणा-४५१) इति न ॥ १ ॥ चमणा प्रमात्यते चमप्रसेविका पुष्कलि
॥ २ ॥ ७० ॥

आस्फोटनी वेधनिफा

आस्फोटयतेऽनया आस्फोटनी ॥ १ ॥ वेयतऽनया मीनिकादि वेधनी, क
वेधनिफा ॥ २ ॥

शाणस्तु निकष कप ।

श्यति तनूकरोति शाण पुत्रीलिङ्ग, “इणुविश” ॥ (उणा-१८२) ॥ इति
ण ॥ १ ॥ निरूप्यतेऽनेन निरूप्य, “गोचरसचर” ॥ ५।३।१३१ ॥ इति घ ॥ २ ॥
एव कष ॥ ३ ॥

सदश स्यात् कङ्कमुख

सदश्यतेऽनेन तप्तहमादि सदश ॥ १ ॥ कङ्कस्येव मुखमस्य कङ्कमुख ॥ २ ॥

भ्रम कुन्द च यन्त्रकम् ॥ ५७३ ॥

भ्रमति भ्रम्यते वा भ्रम ॥ १ ॥ क्वते श्वादायते कुन्द पुत्रीवलिङ्ग, “शृत्
कुमुभ्यो नोऽन्तः” ॥ (उणा-२४०) ॥ इति द ॥ २ ॥ यन्म्यतेऽनेन यन्त्रम्,
के यन्त्रकम् ॥ ३ ॥ ५७३ ॥

वैरुटिको मणिकार

विकटा मणय पण्यमस्य वैरुटिक ॥ १ ॥ उत्तेजनाद् मणिं करोति मणि
कार ॥ २ ॥

शौल्विकस्ताम्रकुट्टक ।

शुन्वघटन शिल्पमस्य शौल्विक ॥ १ ॥ ताम्र कुट्टयति ताम्रकुट्टक ॥ २ ॥

शाङ्खिक स्यात् काम्बविक

शङ्खघटन शिल्पमस्य शाङ्खिक ॥ १ ॥ कम्बुघटन शिल्पमस्य काम्बविक,
“शिल्पम्” ॥ ६।४।५३ ॥ इताक्ण् ‘ऋवणानर्णात्’ ॥ ७।२।३७ ॥ इति लक्ष्या
नुरोधाद् इकण्इकारस्य लोपो न भवति ॥ २ ॥

तुनवायस्तु सौचिक ॥ ५७४ ॥

तुन विद्ध वयति तुनवाय, ‘आतो डो’ ॥ ५।१।७६ ॥ इत्यत्र वाचननात्
“कमणोऽण्” ॥ ५।१।७२ ॥ इत्यण्वेव ॥ १ ॥ सूचावान शिल्पमस्य सौचिक
॥ २ ॥ ५७४ ॥

कृपाणी कर्त्तरी कल्पन्यपि

कल्पते कृपाणी ‘कृपिविपि’ ॥ (उणा-१९१) ॥ इत्याणक् ॥ १ ॥
कल्पतेऽनया कर्त्तरी नदिवत्यर्ति ॥ (उणा-६९८) ॥ इत्यरि, इया कर्त्तरी
॥ २ ॥ कल्पतेऽनया कल्पना ॥ ३ ॥

सूची तु सेवनी ।

सूचयति सूचि, “स्वरेभ्य इ” ॥ (उणा-६०६) ॥ इया सूची ॥ १ ॥
मीव्यतेऽनया सेवना ॥ २ ॥

सूचिसूत्र पिप्पलकम्

सूत्रे सूत्र सूचिसूत्रम् ॥ १ ॥ पिप्पलमेव पिप्पलकम् ॥ २ ॥

तर्कु कर्त्तनसाधनम् ॥ ५७५ ॥

‘कृन्तुं घेष्टने’ कृत्यते घेष्टयते सूत्रमस्मिन् तर्कु पुलिङ्ग, “कृन्तेस्तक् च”
॥ (उणा-७१३) ॥ इत्यु तर्कादेशः ॥ १ ॥ कृत्यत कर्त्तन तस्य साधन
॥ २ ॥ ५७५ ॥

पिञ्जन विहनन च तुलस्फोटनकार्मुकम् ।

पिञ्ज्यते हन्यतेऽनेन पिञ्जनम् ॥ १ ॥ विह्नयतेऽनेन विहननम् ॥ २ ॥
तुलस्फोटनाय कामुक्म् ॥ ३ ॥

सेवन सीवन स्यूति

सेव्यते सेवनम् ॥ १ ॥ “शिवसिवोऽनटि वा” ॥ ४।२।१।२ ॥ इति दार्ढत्वे
साधनम् ॥ २ ॥ स्त्रिया कौ “अनुनासिके च” ॥ ४।१।१०८ ॥ इत्युटि च
स्यूति ॥ ३ ॥

तुल्यौ स्यूतप्रसेवकौ ॥ ५७६ ॥

सीयते स्म स्यूत ॥ १ ॥ प्रसीयते प्रसेव, के प्रसेवक वस्त्रायावप
नम् ॥ २ ॥ ५७६ ॥

तन्त्रवाय कुविन्द स्यात्

तन्त्र तत्त्वातन वयति तन्त्रवाय, तन्त्रवायोऽपि ॥ १ ॥ कु विन्दति कुविन्द
“निगवादेनाग्नि” ॥ ५।१।६१ ॥ इति श ॥ २ ॥

त्रसर सूत्रवेष्टनम् ।

त्रस्यति बलति त्रसर ‘जठर’ ॥ (उणा-४०३) ॥ इति बहुवचनाद्
र ॥ १ ॥ सूत्र वध्यते वानाथमत्र भूत्रवेष्टनम् ॥ २ ॥

वाणिर्व्यूति

वान वाणि खालिङ्ग कमिवमि’ ॥ (उणा-६१८) ॥ इति णि ॥ १ ॥
ऊयैङ् तन्त्रुसत्ताने विशेषेण ऊयन व्यूति ‘स्त्रिया क्ति’ ॥ ५।३।९१ ॥ व्यो
‘व्यय’ ॥ ४।४।१२१ ॥ इति यलोप ॥ १ ॥

वानदण्डो वेमा

वानाय दण्डो वानदण्ड ॥ १ ॥ वयत्यनेन वेमा पुष्पाबलिङ्ग, ‘सात्मन्ना
त्मन्’ ॥ (उणा-९१६) ॥ इति मनि निपात्यते ॥ २ ॥

सूत्राणि तन्त्र ॥ ५७७ ॥

सूयते पट एभिः सूत्राणि पुष्पावल्लिङ्ग, "सूमुराणि" ॥ (उणा-४४९) ॥
इति कित्त्र, सूयते एभिः गति वा ॥ १ ॥ तयते इति तन्त्र पुलिङ्ग,
"कुम्भिकमि" ॥ (उणा-७७३) ॥ इति तुन् ॥ २ ॥ ५७७ ॥

निणैजकस्तु रजक

निणनक्ति क्षालयति निर्गैवक वावसोऽपि ॥ १ ॥ रचति रजक, "वृत्त-
सन्तुञ्ज" ॥ ५११६५ ॥ इत्यक्त्, 'अक्त्विनोर्व' ॥ ४१२५० ॥ इति
नलोप ॥ २ ॥

पादुकाकृत तु चर्मकृत ।

पादुका पादत्राणान करोतात् पादुकाकृत ॥ १ ॥ चर्म करोति परिष्ठा
लयति चर्मकृत ॥ २ ॥

उपानत् पादुका पादू पन्नद्धा पादरक्षणम् ॥ ५७८ ॥

प्राणहिता

उपनहति पादमुपानत् खालिङ्ग किपि गतिरारम्भस्य नहि गति' ॥ ३१२१८५ ॥
इति दीपि ॥ १ ॥ पादूरेव पादुका 'दृष्टादादृत के ॥ २१८१७४ ॥ इति ह्रस्व
॥ २ ॥ पद्यतेऽनया पादू स्त्रालिङ्ग 'रसिपदि' ॥ (उणा-८३५) ॥ इति
णिक् ॥ ३ ॥ पदेनद्धा पन्नद्धा ॥ ८ ॥ पादौ रक्षेत् अनेन पादरक्षणम्, पादत्राण
मपि ॥ १ ॥ ५७८ ॥ प्राणेभ्या हिता प्राणहिता ॥ ६ ॥

शेष-वात्र-पादुकाया पादरथा पादजङ्घ पदत्वरा ।

पादवाया चपेदाच्च पादपाठा पदायता ॥

अनुपदीना त्वावद्वाऽनुपद हि या ।

अनुपद पदायामेन वद्धा अनुपदाना, "अनुपद वद्धा" ॥ ७१११९६ ॥
इतीन ॥ १ ॥

नद्ध्री वद्ध्री वरत्रा स्यात्

नक्षतऽनया नद्ध्री "नादाम्" ॥ ५१२१८८ ॥ इति त्रद् ॥ १ ॥
वधत दार्धोभवति चर्मरज्जुत्वात् वध्ना पुष्पावल्लिङ्ग भीमधि' ॥ (उणा-३८७) ॥
इति २ ॥ २ ॥ नियतेऽनया वरत्रा वृन्तक्षि ॥ (उणा-४५६) ॥ इति वत्र ॥ ३ ॥

आरा चर्मप्रमेदिका ॥ ५७९ ॥

इयति तत्तुरनया आरा भिदादिवादि माधु ॥ १ ॥ चर्म प्रभिनति

सूत्रिसूत्र पिप्पलकम्

सूत्रे सूत्र मूषमूत्रम् ॥ १ ॥ पिप्पलमेव पिप्पलकम् ॥ २ ॥

तर्कु कर्त्तनसाधनम् ॥ ५७५ ॥

‘कृतप् वेष्टने’ कृतत वेष्टयते सूत्रमस्मिन् तर्कु पुलिङ्ग, “कृतेस्तक् न”
॥ (उणा-७२३) ॥ इत्यु तर्कादेशध ॥ १ ॥ कृतत कर्त्तन तस्य साधन
॥ २ ॥ ५७५ ॥

पिञ्जन रिहनन च तुलस्फोटनकार्मुकम् ।

पिञ्ज्यते हयतेऽनेन पिञ्जनम् ॥ १ ॥ विह्न्यतेऽनेन विह्ननम् ॥ २ ॥
तुलस्फोटनाय कामुकम् ॥ ३ ॥

सेवन सीवन स्यूति

सेव्यते सेवनम् ॥ १ ॥ “ष्टिवसिवोऽनटि वा” ॥ ४।२।१।२ ॥ इति दाघत्वे
सावनम् ॥ २ ॥ स्त्रिया ङौ “अनुनासिके च” ॥ ४।१।१०८ ॥ इत्यूटि च
स्यूति ॥ ३ ॥

तुल्यौ स्यूतप्रसेवकौ ॥ ५७६ ॥

सीव्यते स्म स्यूत ॥ १ ॥ प्रसीयते प्रसेव, के प्रसेवक ब्रह्माद्यावप
नम् ॥ २ ॥ ५७६ ॥

तन्त्रवाय कुविन्द स्यात्

तन्त्र तत्त्वात् वयति तन्त्रवाय, तन्त्रवायोऽपि ॥ १ ॥ कु विन्दति कुविन्द
“निगवादेर्नाम्नि ॥ ५।१।६१ ॥ इति श ॥ २ ॥

त्रसर सूत्रवेष्टनम् ।

त्रस्यति बलति त्रसर, ‘जठर-’ ॥ (उणा-४०३) ॥ इति बहुवचनाद्
२ ॥ १ ॥ सूत्र वध्यते वानाथमत्र सूत्रवेष्टनम् ॥ २ ॥

वाणिर्व्यति

वान वाणि खालिङ्ग कमिवमि’ ॥ (उणा-६१८) ॥ इति णि ॥ १ ॥
‘ऊयैट् तन्नुस-ताने विशेषेण ऊयन व्युत्ति ‘स्त्रिया क्ति” ॥ ५।३।९१ ॥ व्यो
‘व्यय्’ ॥ ४।४।१२१ ॥ इति यलोप ॥ १ ॥

वानदण्डो वेमा

वानाय दण्डो वानदण्ड ॥ १ ॥ वय-त्यनेन वेमा पुष्पाखलिङ्ग, ‘सात्मना
त्मन् ॥ (उणा-९१६) ॥ इति मनि निपात्यते ॥ २ ॥

सूत्राणि तन्तव ॥ ५७७ ॥

सूयते पट एभि सूत्राणि पुष्पीबलिङ्ग, “समूग्रनि” ॥ (उणा-४८९) ॥
इति । कृत् ३, सूयते एभिरेति वा ॥ १ ॥ तयन्ते इति तन्तव पुलिङ्ग,
‘कृमिकमि’ ॥ (उणा-७७३) ॥ इति तुन् ॥ २ ॥ ५७७ ॥

निणेजकस्तु रजक

निणनक्ति शालयति निर्गेचक धावसोऽपि ॥ १ ॥ रचनि रजक, “नृत्-
सन्त्रञ्ज” ॥ ५।१।२५ ॥ इत्यकट्, अकट्धिनोच ॥ ४।२।५० ॥ इति
नलोप ॥ २ ॥

पादुकाकृत् तु चर्मकृत् ।

पादुका पादत्राणानि परोताति पादुकाकृत् ॥ १ ॥ चम करोति परिशा
लयति चमकृत् ॥ २ ॥

उपानत् पादुका पादू पन्नद्धा पादरक्षणम् ॥ ५७८ ॥

प्राणहिता

उपनहति पादमुपानत् खालिङ्ग, क्विपि ‘गतिस्तरकस्य नहियति’ ॥ २।२।८५ ॥
इति दीघ ॥ १ ॥ पादूरेव पादुका ‘डयादादून के’ ॥ २।४।१०८ ॥ इति इम्ब
॥ २ ॥ पद्यतेऽनया पादू स्त्रालिङ्ग ‘कसिपदि’ ॥ (उणा-८३५) ॥ इति
णिट् ॥ ३ ॥ पदोर्नद्धा पन्नद्धा ॥ ८ ॥ पादौ रक्ष्यते अनेन पादरक्षणम् पादत्राण
मपि ॥ ५ ॥ ५७८ ॥ प्राणेभ्या हिता प्राणहिता ॥ ६ ॥

शेषश्चात्र-पादुकाया पादरथी पादजङ्घ पदत्वरा ।

पादवीथी चपेशाच पादपाठा पदायता ॥

अनुपदीना त्वानद्धाऽनुपद हि या ।

अनुपद पदायामेन वद्धा अनुपदाना, ‘अनुपद वद्धा’ ॥ ७।१।९६ ॥
इतान् ॥ १ ॥

नद्धी वद्धी वरत्रा म्यात्

नद्यतेऽनया नद्धी ‘नादाम्बु-’ ॥ ५।२।८८ ॥ इति ऋट् ॥ १ ॥
वधत दार्घ्याभवति चमरज्जुवात् वद्धा पुष्पीलिङ्ग, ‘भाट्टधि’ ॥ (उणा-३८७) ॥
इति र ॥ २ ॥ त्रियतेऽनया वरत्रा, वृग्नाक्षि ॥ (उणा-४५६) ॥ इति अत्र ॥ ३ ॥

आरा चर्मप्रभेदिना ॥ ५७९ ॥

इयति तनुरनया आरा भिदादिवादि साधु ॥ १ ॥ चम प्रभिनति

गमप्रभेदिका गमसावनी ॥ २ ॥ ॥ ५७९ ॥

कुलाल स्यात् कुम्भकारो दण्डभृत् चक्रजीवक ।

पाटति गस्त्यायति कुलाल, "कुलिपिलि" ॥ (उणा-४७६) ॥ इति किदाल, कुलाणि गृहाणि अलति वा, कु गृह लालयते मृन्नाति वा ॥ १ ॥ कुम्भ करोति कुम्भकार ॥ २ ॥ दण्ड विभक्ति दण्डभृत् ॥ ३ ॥ चक्रेण जीवति चक्रजीवक ॥ ४ ॥

शाणाजीव शस्त्रमाजो भ्रमासक्तोऽसिधावक ॥ ५८० ॥

शाणया जावति शाणाजीव ॥ १ ॥ शस्त्राणि माष्टि शस्त्रमाज ॥ २ ॥ भ्रमयन्त्रे आसक्तो भ्रमासक्त ॥ ३ ॥ असौन् धावति शोधयत्यसिधावक ॥ ४ ॥ ५८० ॥

धूसरश्चाक्रिकस्तैली स्यात्

धुवति धूसर, "धूधूतनि" ॥ (उणा-८४०) ॥ इति कित् सर ॥ १ ॥ चक्र पण्यमस्य चाक्रिक ॥ २ ॥ तैलमस्त्यस्य तैला, तिलतुदोऽपि ॥ ३ ॥

पिण्याकृग्वलौ समौ ।

पिप्यते पिण्याक स्तुततैल कल्कविशेष "पिपे पिपिप्यो च" ॥ (उणा-३६) ॥ इत्याक ॥ १ ॥ खयते खल, मृजिग्यनि ॥ (उणा-४७२) ॥ इति डिदल पुञ्जीबलिङ्गावेतौ ॥ २ ॥

रथकृत् स्थपतिस्त्वष्टा काष्ठतद् तक्षवर्द्धकी ॥ ५८१ ॥

रथ करोति रथकृत्, रथकारोऽपि ॥ १ ॥ स्थापयति स्थपति ॥ २ ॥ त्वक्षति तनूकरोति दारुणि त्वष्टा ॥ ३ ॥ काष्ठ तक्ष्णोति काष्ठतद् ॥ ४ ॥ तक्ष्णाति तक्षा 'उक्षितक्षि' ॥ (उणा-९००) ॥ इत्यर् ॥ ५ ॥ वद्धयति छिनत्ति वधकि, "वधरकि" ॥ (उणा-६२४) ॥ ६ ॥ ५८१ ॥

ग्रामायत्तो ग्रामतक्ष

ग्रामस्याऽऽयत्त साधारणस्तक्षा ग्रामतक्ष ग्रामकौगात् तक्ष्ण ॥ ७३१०९ ॥ इत्यद् समामात् ॥ १ ॥

कौटतक्षोऽनधीनक ।

कुठ्या शालाया भव कौट स्वतन्त्र स चासौ तक्षा च कौटतक्ष, 'ग्राम कौगात् तक्ष्ण' ॥ ७३१०९ ॥ इत्यन् समामात् नास्ति आधि उपरि इन स्वामी अस्य अनधीन ॥ १ ॥

वृश्चभित् तक्षणी वासी

वृक्षान् भिनत्ति त्रिशक्ति ॥ १ ॥ तक्ष्यतेऽनया तक्षणा ॥ २ ॥ वयति हन्ते
वामि , ' वृक्षवृद्धि ' ॥ (उणा-२१९) ॥ इति णिदि इया वामा ॥ ३ ॥

क्रकच करपत्रकम् ॥ ५८२ ॥

क्रामति क्रम्य पुष्पागलिङ्ग ' क्रमचादय ' ॥ (उणा-११५) ॥ इत्यच्चे
निपात्यते ॥ १ ॥ करमचार्ये शस्त्रपत्र करपत्रम् , करशब्देच्चारणेन पतताति वा नट्
॥ २ ॥ ५८२ ॥

स उद्धनो यत्र काष्ठे काष्ठ निक्षिप्य लक्ष्यते ।

उद्ध-यते काष्ठमस्मिन् उद्धन , ' निघोत्थ ' ॥ ५१ ॥ ३६ ॥ इत्यलि
निपात्यते , काष्ठमुपलक्षण लोहादिरपि । यन्मयम्- लोहोद्धनघनस्म-धा "
इति ॥ १ ॥

वृश्वादनो वृथभेदी

वृश्वोऽयते छिद्यतेऽनेन गव्यकेण वृश्वादन ॥ १ ॥ वृक्षान् भिनत्ति वृक्षभदा ॥ २ ॥

टङ्क पापाणदारक ॥ ५८३ ॥

टङ्क्यते टङ्ग पुष्पागलिङ्ग ह-यमानष्ट शब्द कायति वा ॥ १ ॥ पापाण
दारयनि पापाणदारक ॥ २ ॥ ५८३ ॥

व्योकार कर्मसि लोहकार

विशेषेण ओक समवायमियति व्योकार व्यो? इत्यय पयाय इति भोत् ॥ १ ॥
करोति कम्मर कृगो मादि-य ' ॥ (उणा-४०७) ॥ इत्यार कम इयति वा
॥ २ ॥ लोह नरोनि लोहकार ॥ ३ ॥

कूट त्वयोघन ।

कूट्यते ह-तिऽनेन कूट पुष्पागलिङ्ग ॥ १ ॥ अयो ह यतेऽनेन अयोघन
॥ २ ॥

टक्ष्वन पत्रपरशु

त्रयति छिनत्ति टक्ष्वन रम्यादित्वादनट ॥ १ ॥ पत्राकार पत्राणा वा
छेदक परशु पत्रपरशु ॥ २ ॥

ईषीका तूलिकेपिका ॥ ५८४ ॥

इषति इषासा छचिकाय ॥ (उणा-४८) ॥ इति इफ ॥ १ ॥ वृथ्यते
तुलि नाम्युपान्त्य- ॥ (उणा-६०९) ॥ इति फि के तूलिका ॥ २ ॥ इषति
इषिका साष्टलोहादिमया शलाका ॥ ३ ॥ ॥ ५८४ ॥

चमप्रभेदिका चमसायनी ॥ २ ॥ ॥ ५७९ ॥

कुलाल म्यात् कुम्भकारो दण्डभृत् चक्रजीवक ।

कोटि मस्यायति कुलाल, "कुलिपिलि" ॥ (उणा-४७६) ॥ इति किदाल, कुलाणि गृहाणि अलति वा, कु गृह लालयते मृन्नाति वा ॥ १ ॥ कुम्भ कराति कुम्भ कार ॥ २ ॥ दण्ड विभक्ति दण्डभृत् ॥ ३ ॥ चक्रेण जावति चक्रजीवक ॥ ४ ॥

शाणाजीव शस्त्रमाजो भ्रमासक्तोऽसिधावक ॥ ५८० ॥

शाणया जावति शाणाजीव ॥ १ ॥ शस्त्राणि माष्टि शस्त्रमाज ॥ २ ॥ भ्रमयन्ने आसक्तो भ्रमासक्त ॥ ३ ॥ असान् धावति शोधयत्यसिधावक ॥ ४ ॥ ५८ ॥

धूसरश्चाक्रिकस्तैली स्यात्

धुवति धूसर, "रुधूतनि" ॥ (उणा-४४०) ॥ इति किं सर ॥ १ ॥ चक्र पण्यमस्य चाक्रिक ॥ २ ॥ तैलमस्त्यस्य तैला, तिल-तुदोऽपि ॥ ३ ॥

पिण्याकखलौ समौ ।

पिण्यते पिण्याक स्तुततैल कल्कविशेष, 'पिपे पिपिण्यौ च' ॥ (उणा-३६) ॥ इत्याक ॥ १ ॥ ख्यते खल, मृजिखनि ॥ (उणा-४७२) ॥ इति डिदल पुट्टीबलिह्वावतौ ॥ २ ॥

रथकृत् स्थपतिस्त्वष्टा काष्ठतद् तक्षवर्द्धकी ॥ ५८१ ॥

रथ करोति रथकृत्, रथकारोऽपि ॥ १ ॥ स्थापयति स्थपति ॥ २ ॥ त्वक्षति तनूकरोति दारुणि त्रष्टा ॥ ३ ॥ काष्ठ तक्ष्णोति काष्ठतद् ॥ ४ ॥ तक्ष्णाति तक्षा 'उक्षितक्षि' ॥ (उणा-९००) ॥ इत्यर् ॥ ५ ॥ वद्धयति छिनत्ति ववकि, 'वधरकि' ॥ (उणा-६२४) ॥ ६ ॥ ५८१ ॥

ग्रामायतो ग्रामतक्ष

ग्रामस्याऽऽयत साधारणस्तक्षा ग्रामतक्ष ग्रामकोटत तक्ष्ण ॥ ७१३१०९ ॥ इत्यद् समामात ॥ १ ॥

कौटतक्षोऽनधीनक ।

कुट्या शालाया भव कोट स्वतन्त्र म चासौ तक्षा च कौटतक्ष 'ग्राम कौटत तक्ष्ण ॥ ७१३१०९ ॥ इत्यद् समामात नास्ति अधि उपरि इन खामी अस्य अनधीन ॥ १ ॥

वृक्षभित् तक्षणी वासी

मृशान् भिनत्ति मृशभिन् ॥ १ ॥ तस्थतेऽनया तक्षणी ॥ २ ॥ वमति हस्ते
वासि , ' मृशुकुटि ' ॥ (उणा-२१९) ॥ इति णिदि इया वासा ॥ ३ ॥

क्रकच करपत्रकम् ॥ ५८२ ॥

क्रामति क्रम्य पुष्पात्रलिङ्ग , ' क्रमचादय ' ॥ (उणा-११५) ॥ इत्यचे
निपात्यते ॥ १ ॥ करसचार्य शस्त्रपत्र करपत्रम् करशब्दाच्चारणेन पतताति वा नट्
॥ २ ॥ ५८२ ॥

स उद्धनो यत्र काष्ठे काष्ठ निक्षिप्य तक्ष्यते ।

उद्धन्यते काष्ठमस्मिन् उद्धन , ' निषोत्थ ॥ ५१२३६ ॥ इत्यलि
निपात्यते, काष्ठमुपलक्षण लोहादिरपि । यत्स्थम्- लोहोद्धनघनस्त्वना ' ॥
इति ॥ १ ॥

मृशानो वृक्षभेदी

मृशोऽद्यते छिद्यतेऽनेन शस्त्रेण मृशान् ॥ १ ॥ मृशान् भिनत्ति मृशभदा ॥ २ ॥

टङ्क पापाणदारक ॥ ५८३ ॥

टङ्क्यते टङ्क पुष्पात्रलिङ्ग हयमानष्ट गद कायति वा ॥ १ ॥ पापाण
दारयति पापाणदारक ॥ २ ॥ ५८३ ॥

व्योहार कर्मरौ लोहकार

विशेषेण ओक समवायमियति व्योहार व्यो^१ इत्यय पयाय इति भोज ॥ १ ॥
करोति कर्मरौ कृष्ण मादिच ॥ (उणा-४०७) ॥ इत्यार कम इयति वा
॥ २ ॥ लोह करोति लोहकार ॥ ॥

कूट त्वयोधन ।

कूट्यते हयतेऽनेन कूट पुष्पात्रलिङ्ग ॥ १ ॥ अयो हयतेऽनेन अयोधन
॥ २ ॥

पत्रपरशु

वृचति छिनत्ति वृचन रम्यादित्वादनट ॥ १ ॥ पत्राकार पत्राणा वा
छेदक परशु पत्रपरशु ॥ २ ॥

टपीका तूलिकेपिका ॥ ५८४ ॥

इपति इपासा रुचिकाच ॥ (उणा-४८) ॥ इति इफ ॥ १ ॥ तूल्यते
तूलि नाम्युपान्त्य- ' ॥ (उणा-२०९) ॥ इति फि के तूलका ॥ २ ॥ इपति
इपिसा माण्डलोहादिमया शलाका ॥ ३ ॥ ५८४ ॥

भक्ष्यकार कान्तिक

भक्ष्य मरविषादमन्यताम्यं कमेति भक्ष्यकार ॥ १ ॥ कटु पण्यमस्य
कान्तिक, "तदस्य पण्यम्" ॥ ६।८।१८॥ इति कण 'कवर्णावण' ॥ १४।७१॥
इत्यादिना लक्ष्यानुगाभादिकण्ठलापाभाव कटुना कृत कान्दव तन् पण्यमस्यति
वा ॥ २ ॥

कन्दुस्वेदनिके समे ।

कन्दस्वेना कन्दु पुष्कालिह, "कन्दु" ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ १ ॥
स्वेद्यतेऽनया स्वेदनी के स्वेदनिका ॥ २ ॥

रक्षाजीवन्तौलिकिश्चित्रकृच्च

रज्य लेपु रक्षा वणका तेभ्य आर्चावति रक्षाजाव ॥ १ ॥ तूलिकालियन
शिल्पस्य तौलिकिश्च ॥ २ ॥ चित्र करोति चित्रकृत्, चित्रकरोऽपि ॥ ३ ॥

अथ तूलिका ॥ ५८५ ॥

कृचिका

तृचति तृचिका ॥ १ ॥ ५८ ॥ कृचति कृचिका ॥ २ ॥

चित्रमालेस्य

चायते चित्रम्, 'चिमिदि' ॥ (उणा-४५४) ॥ इति चित्रम् ॥ १ ॥
आलिख्यते आलयम् ॥ २ ॥

पलगण्डस्तु लेप्यकृत् ।

पत्रेन मासनेव मृदादिना गण्डाने सहति पलगण्ड ॥ १ ॥ लेप्य केरति लेप्य
कृत् लेपकाऽपि ॥ २ ॥

पुस्त लेप्याणि कर्म स्यात्

पुस्त्यते अभिमद्यते मृदत्र पुस्त्य पुस्त्यमिह 'गारा' ॥ (उणा-२०१) ॥
इति कृत् पुस्त्य आदर इत्यस्य बाऽल लेप्यमादरस्य कृत्याद कर्म ॥ १ ॥

नापितश्चण्डिल क्षुरी ॥ ५८६ ॥

क्षुरमदा दिवाकातिर्मुण्डकोऽ तावसाप्यपि ।

न अप्यते नापित 'नज आपे' ॥ (उणा-२११) ॥ इति इत ॥ १ ॥
चण्डते चण्डित मृदाव ॥ (उणा ८८१) ॥ इति ८ ॥ ॥ क्षुरोऽम्यस्य
क्षुरा ॥ ३ ॥ ८६ ॥ क्षुरेण मदनति क्षुरमर् ॥ ८ ॥ दिवा काराने दिव कर्ति

रात्रौ धुरम्भनिषेधात् ॥ ५ ॥ मुण्डयति मुण्डम् ॥ ६ ॥ अन्तमवस्यति अन्ता-
वसाया ॥ ७ ॥

शेषाऽत्र—

नापते ग्रामणीभण्डिवाहक्षेत्रिभाण्डिका ॥ ७ ॥

मुण्डने भद्राकरण वपन परिवापणम् ॥ ५८७ ॥

क्षौर

मुण्ड्यते मुण्डनम् ॥ १ ॥ भद्राक्रियते भद्राकरणम् “मद्रभद्रात् वपने”
॥ ७।१।१४४ ॥ इति डाच् ॥ २ ॥ उच्यते वपनम् ॥ ३ ॥ परिवाप्यते परिवापणम्
॥ ४ ॥ ५८७ ॥ धुरम्यद् कम धौरम् ॥ ५ ॥

नाराची त्रेषिण्या

नरमन्त्रति नरात् तस्येय नाराचा ॥ १ ॥ इत्यते अविध्यते व्रणोऽनया एपर्ण,
“इयोऽनिच्छायाम्” ॥ ५।३।११२ ॥ इत्यन गौरादत्तात् डी, तत्र ॥ २ ॥

देवाजीवस्तु देवल ।

देवानाजावति देवानाव ॥ १ ॥ देवान् लाति देवल दिव्यतानि वा ‘मृदि
कदि ॥ (उणा-४६९) ॥ इत्यल ॥ २ ॥

मार्दङ्गिको मौरजिक

मृदङ्गो वादः शिल्पमस्य मार्दङ्गिक ॥ १ ॥ एव मौरजिक ॥ २ ॥

वीणावादस्तु वैणिक ॥ ५८८ ॥

वाणा वादयति वाणावाद ॥ १ ॥ वाणावादन शिल्पमस्य वैणिक ॥ २ ॥ ५८८ ॥

वेणुम् स्याद् वैणिक

वेणु धमति वेणुमो वाशिक ॥ १ ॥ वेणुवादन शिल्पमस्य वैणिक,
लक्ष्यानुगधात् ‘ऋवर्णोऽण ॥ ७।४।७१ ॥ इत्यण् लोपाभाव ॥ २ ॥

पाणिघ पाणिवादक ।

पाणा हन्तीति पाणिघ पाणिपताड्यौ शित्तिनि ॥ ५।१।८९ ॥ इति
साधु ॥ १ ॥ पाणी वादयति पाणिवादक ॥ २ ॥

स्यात् प्रातिहारिको मायाकार

भक्ष्यकार कान्तिक

भक्ष्य गारयिगदमभ्यवहार्यं करोति भक्ष्यकार ॥ १ ॥ कटु पण्यमभ्य
कान्तिक , "तदम् पण्यम्" ॥६॥४॥१४॥ इति कम् "कृतणावण" ॥८॥४॥७१॥
इत्यादिना लक्ष्यानुगभादिकणलापाभाव कटुना कृत कान्दव तन् पण्यमस्यति
वा ॥ २ ॥

कन्दुस्येनिके समे ।

कन्दलेना कटु पुत्रालिङ्ग , " एतत् " ॥ (उणा-७१६) ॥ न्यु ॥ १ ॥
स्येयतेऽनया स्वेदनी, के स्यदनिना ॥ २ ॥

रक्षाजीवन्तौलिङ्गिश्चित्रकृच्च

रज्य लेपु रक्षा वणसा तेभ्य आनीवति रक्षानीव ॥ १ ॥ तूलिकालिखन
शिल्पम्य तौलिङ्गि ॥ २ ॥ चित्र करोति चित्रकृन् चित्रकरोऽप ॥ ३ ॥

अथ तूलिका ॥ ५८५ ॥

कूचिका

तूचति तूलिका ॥ १ ॥ ५८ ॥ कूचति कूचिका ॥ २ ॥

चित्रमालेस्य

चायते चित्रम्, 'चिमिदि' ॥ (उणा-४५४) ॥ इति कित् न ॥ १ ॥
आलिङ्ग्यते आलेयम् ॥ २ ॥

पलगण्डस्तु लेप्यकृत् ।

पलेन मासनेव मृदादिना गण्डति सहति पलगण्ड ॥१॥ ले य केराति लेप्य
कृत् लपकाऽपि ॥ २ ॥

पुस्त लेप्यादि कर्म स्यात्

पुम्यते अभिमथते मृदन पुस्त पुस्तबलिङ्ग 'गारा ॥ (उणा-२१) ॥
इति । कृत् त पुस्तण् आदरे इत्यस्य वाऽन् लेप्यमादिरस्य लप्याद कम ॥१॥

नापितश्चण्डिल क्षुरी ॥ ५८६ ॥

क्षुरमदा दिवाकार्तिर्मुण्डकोऽ तावसाव्यपि ।

न अप्यते नापित 'नज आपे ॥ (उणा-२११) ॥ ति इत ॥ १ ॥

चण्डते चण्डिल स्तृपान ॥ (उणा ४८१) ॥ इति ॥ ॥ क्षुरेऽप्यस्य
क्षुरी ॥ २ ॥ ८६ ॥ क्षुरेण मदन ने क्षुरमर् ॥ ४ ॥ दिवा नापने दिव कर्ति

रात्रो भुङ्क्मनिषेधात् ॥ ५ ॥ मुण्डयति मुण्डम् ॥ ६ ॥ अन्तमवस्थति अन्ता-
वसाया ॥ ७ ॥

शेषधाऽत्र—

तापने ग्रामणाभण्वाहर्क्षन्निभण्डिका ॥ ७ ॥

मुण्डने भद्राकरण वपन परिवापणम् ॥ ५८७ ॥

क्षौर

मुण्ड्यते मुण्डनम् ॥ १ ॥ भद्राक्रियते भद्राकरणम् 'मद्रभद्रात् वपने'
॥ ७।१।१४॥ इति ङाच् ॥ २ ॥ उच्यते वपनम् ॥ ३ ॥ परिवाच्यते परिवापणम्
॥ ४ ॥ ५८७ ॥ क्षुरस्यद कम क्षौरम् ॥ ५ ॥

नाराची त्रेपिण्या

नरमच्यति नराच् तस्य नाराचा ॥ १ ॥ इत्यते अविध्यते त्रणोऽनया एपर्ण,
'इषोऽनिच्छायाम्' ॥ ५।३।११२ ॥ इत्यन गौरादत्वात् ङी, तत्र ॥ २ ॥

देवार्जीयस्तु देवल ।

देवानावावति दवाजाव ॥ १ ॥ देवान् लाति देवल, दिव्यतानि वा मृदि
मृदि ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल ॥ २ ॥

मार्दङ्गिको मौरजिक्

मृदङ्गो वादय शिल्पमस्य मार्दङ्गिक ॥ १ ॥ एव मौरजिक् ॥ २ ॥

वीणावादस्तु वैणिक ॥ ५८८ ॥

वाणा वादयति वाणावाद ॥ १ ॥ वाणावादन शिल्पमस्य वैणिक ॥ २ ॥ ५८८ ॥

वेणु म स्याद् वैणिक

वेणु धमति वेणुमो वासिक् ॥ १ ॥ वेणुवादन शिल्पमस्य वैणिक,
लक्ष्यानुगधात् 'क्वर्णोऽण' ॥ ७।४।७१ ॥ इतीङ्गन्त्रोपाभाव ॥ २ ॥

पाणिघ पाणिवादक ।

पाणा हन्तीति पाणिघ पाणिघताङ्घ्रौ शिल्पिनि ॥ ५।१।८९ ॥ इति
साधु ॥ १ ॥ पाणा वादयति पाणिवादक ॥ २ ॥

स्यात् प्रातिहारिको मायाकार

भक्ष्यकार काण्विक

भक्ष्य गरायिगदमभ्यवर्तते कर्माणि भक्ष्यकार ॥ १ ॥ कदु पण्यमभ्य
काण्विक, "तदम् पण्यम्" ॥६॥४॥२॥४॥ अताक्य "कृवर्णाविण" ॥ ॥४॥७१॥
इत्यादिता सक्ष्यागुभादिकणलोपाभावा कदुता इत सन्दव तन् पण्यमस्यातं
वा ॥ २ ॥

कन्दुस्येननिने समे ।

कदलेतां कदु पुत्रालिक, "म्पत्" ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ १ ॥
स्येयतेऽनया स्येदनी के स्यनिका ॥ २ ॥

रक्षार्जीवस्तौलिकिरश्चित्रकृच्च

रज्यलेपु रक्षा वणसा तेभ्य आर्षावति रक्षार्जीव ॥ १ ॥ तूलिकालिखन
शिल्पस्य तौलिकिर ॥ २ ॥ चित्र करोति चित्रकृत्, चित्रसरोअप ॥ ३ ॥

अथ तूलिका ॥ ५८५ ॥

कृचिका

तृचति तूलिका ॥ १ ॥ ५८ ॥ कृचति कृचिका ॥ २ ॥

चित्रमालेख्य

चायते चित्रम्, 'चिमिदि' ॥ (उणा-४५४) ॥ इति स्मिन् ॥ १ ॥
आलिख्यत आलेख्यम् ॥ २ ॥

पलगण्डस्तु लेप्यकृत् ।

पलेन मामनेव मृदादना गण्डति सहति पलगण्ड ॥ १ ॥ लेप्य केरात लेप्य
कृत् लपकाऽपि ॥ २ ॥

पुस्त लेप्यादि कर्म म्यात्

पुस्त्यते अभिमद्यते मृत्त्र पुस्त पुस्त्रीबन्धित 'गारा' ॥ (उणा-२०१) ॥
इति । कृत् त पुस्तण आदर इत्यस्य वाऽन् लेप्यमादरस्य लप्याद कर्म ॥ १ ॥

नापितश्चण्डिल कुरी ॥ ५८६ ॥

लुरमत् । दिवाकूर्तिर्मुण्डकोऽतापसाप्यपि ।

न अप्यते नापित 'नज आपे' ॥ (उणा-२११) ॥ इति इत ॥ १ ॥
चण्डते चण्डिल 'कल्याण' ॥ (उणा ४८१) ॥ इता ॥ ॥ धुरगेऽप्यस्य
धुरी ॥ ३ ॥ ८६ ॥ धुरेण मन्त्रे धु मर्द ॥ ४ ॥ दिवा रात्रौने वि कर्त्ति

धान्ति पतति मृगा अस्या वागुरा मगवधनरज्जु , “अशुर ” ॥ (उणा-
४२६) ॥ इत्युरे निपात्यते ॥ १ ॥ मगाणा ग्रहणाय जाल मृगजालिका ॥ २ ॥

शुम्भ वटारको रज्जु शुल्ब तन्त्री वटी गुण ॥ ५९२ ॥

शुनति शुम्भ स्त्रीक्रीवल्लिङ्ग , ‘ तुम्भस्तम्बादय ’ ॥ (उणा-३२०) ॥ निपात्यते
॥ १ ॥ वध्यते वेष्ट्यते वटार , “ द्वारभट्टार ” ॥ (उणा-४११) ॥ इत्यारे निपात्यते
के वटारक ॥ २ ॥ सृज्यते रज्जु स्त्रीलिङ्ग ‘ स्यन्दिस्थजिभ्याम् ’ ॥ (उणा-
७१७) ॥ इत्युप्रत्ययो रज्ज्वादेशश्च ॥ ३ ॥ शलति पुत्रम् , ‘ शल्यल्लेखात् ’ ॥
(उणा-३१९) ॥ इति व ॥ ४ ॥ तत्रयति धारयति तन्नि , ‘ पदिपठि ’ ॥ (उणा-
६०७) ॥ इति इ डया तन्त्री , तयते इति वा नडतात् ङी ॥ ५ ॥ वटति वटा
स्त्रीलिङ्ग ॥ ६ ॥ गुप्यते अभ्यम्यते गुण ॥ ७ ॥ ॥ ५९२ ॥

धीवरो दाशकैवर्चो

ध्यायति मत्स्यघात धावरस्तत्र ‘ तीवरधावर ’ ॥ (उणा-४४४) ॥ इति
वरटि निपात्यते ॥ १ ॥ द्यति मत्स्यान् दाश पादावामि ” ॥ (उणा-५२७) ॥
इति श ॥ २ ॥ के वत्तते केवता मत्स्यादिस्तस्याऽय केवत ॥ ३ ॥

वडिश मत्स्यवेधनम् ।

‘ वट आग्रहणे सौत्र ’ वड्यतेऽनेन वडिश स्त्रीक्रीवल्लिङ्ग “ कुलिकनि ’ ॥
(उणा-५३४) ॥ इतीश ॥ १ ॥ मत्स्या वेध्यन्तेऽनेन मत्स्यवेधनम् ॥ २ ॥

आनायस्तु मत्स्यजाल

आनयत्यनेन आनाय , “ आनायो जाठम् ’ ॥ ५ । ३ । १३६ ॥ इति
घञ् ॥ १ ॥ २ ॥

कुपेणी मत्स्यबन्धनी ॥ ५९३ ॥

कुत्तित वेणुतेऽस्या मत्स्या कुवणी ॥ १ ॥ मत्स्या बध्यन्तेऽस्या मम्य
बन्धनी ॥ २ ॥ ५९३ ॥

जीवान्तक शाकुनिक

जावान् कपोतादान् अन्तयति जीवान्तक ॥ १ ॥ शाकुनान् हति शाकुनि
क , पक्षिमत्स्यमृगायाद् घति ॥ इति इक्ण् ॥ २ ॥

वैतसिकस्तु सौनिक ।

मासिक सौनिकश्च

वातमेन चरति वैतसिक ॥ १ ॥ मूना प्रयोजामस्य सौनिक ॥ २ ॥ मास

प्रतिहरण व्याज प्रयाजनमस्य प्रातिहारिक ॥ १ ॥ माया करोति माया
कार ॥ २ ॥

माया तु शाम्बरी ॥ ५८९ ॥

मास्यम्मा इव माया, “स्था-छा” ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ १ ॥
शाम्बरान्यस्याऽमुरस्य इव शाम्बरा, श शृणाति शबरा व्याजस्तस्ययामात वा ॥ २ ॥
॥ ५८९ ॥

इन्द्रजाल तु कुटुक जाल कुत्सितिगित्यपि ।

इन्द्रस्य जालमिन्द्रजालम् ॥ १ ॥ कुहयते विस्मापयते कुटुकम्, मिवमि ’ ॥ (उणा-
५१) ॥ इत्युक्, कुहम्मपि ॥ २ ॥ जालमिव जालम् ॥ ३ ॥ कुत्सिता सति
कुत्सति ॥ ४ ॥

कौतुहल तु कुतुक कौतुक च कुतूहलम् ॥ ५९० ॥

कुतूहलमव कौतूहलम् प्रज्ञादित्वादण ॥ १ ॥ कुभूमिस्तुयतेऽनन, कुत्सित
तन्यते वा कुतुकम् ‘नाकनुस्फ’ ॥ (उणा-२२) ॥ इति निपात्यते ॥ २ ॥
कुतुकमेव कौतुक ॥ ३ ॥ कुत्सित तोहात कुतूहलम् ‘मुरलारल ॥ (उणा-
४७४) ॥ इत्यले निपात्यते विनोदोऽपि ॥ ४ ॥

व्याधो मृगवधाजीवी लुब्धको मृगयुश्च स ।

वि यताति व्याध तन्व्याध” ॥ ५ । १ । ६४ ॥ इति ण ॥ १ ॥ मृग
वधनाऽऽजीवति मृगवधाजावा ॥ २ ॥ लुब्धात स्स लुब्ध के लुब्धक ॥ ३ ॥
मृगान् याति मृगयु पामृगमित्र ॥ (उणा-७४१) ॥ इति क्तिट् ॥ ४ ॥

पार्षधर्मृगयाऽऽसेटो मृगयाच्छोदने अपि ॥ ५९१ ॥

पापानि ऋतुव ल्यस्या पार्षदि ॥ १ ॥ मृगयन्ते प्राणिनोऽस्या मृगया
मृगयेच्छा ॥ २ ॥ इति साधु ॥ २ ॥ आसेट्य ते उत्सास्यते प्राणिनो
ऽस्मिन् आसेट ॥ ३ ॥ मृगान् मृगयत्याच्छादयति मृगयम् ॥ ४ ॥ आचोद्य ते
प्राणिनोऽस्मिन् आच्छोदन पृषोदरादित्वाच्चस्य छत्वम् स्त्रीङीरलिङ्गावेतौ ॥ ५ ॥ ५९१ ॥

जालिफ्तु वागुरिफ

जालेन जावात जात्रिफ वेतनान्तिवान्त्रिफ ॥ १ ॥ वागुरया चरति
वागुरिफ चरति ॥ ६ । ४ । ११ ॥ इत ऋण् ॥ २ ॥

वागुरा मृगजालिफा ।

वान्ति पतति मृगा अस्या वागुरा मृगबन्धनरज्जु “वशुर” ॥ (उणा-
४२६) ॥ इत्युरे निपात्यते ॥ १ ॥ मगाणा ग्रहणाय जाल मृगजालिका ॥ २ ॥

शुम्ब वटारको रज्जु शुल्ब तन्त्री वटी गुण ॥ ५९२ ॥

गुनति शुम्ब छाक्काबलिङ्ग, “तुम्बस्तम्बादय” ॥ (उणा-३२०) ॥ निपात्यते
॥ १ ॥ वध्यते वेध्यते वटार “द्वारगृह्णार” ॥ (उणा-४११) ॥ इत्यारे निपात्यते
के वटारक ॥ २ ॥ सृज्यते रज्जु स्त्रीलिङ्ग “स्यन्दिस्त्रिभ्याम्” ॥ (उणा-
७१७) ॥ इत्युप्रत्ययो रज्ज्वादेशः ॥ ३ ॥ शलति शुल्बम् “शल्यलेखात्” ॥
(उणा-३१९) ॥ इति व ॥ ४ ॥ तन्त्रयति धारयति तन्त्रि, ‘पदिपठि’ ॥ (उणा-
६०७) ॥ इति इ ङया तन्त्री, तन्यते इति वा ऋतात् ङी ॥ ५ ॥ वटति वटा
स्त्रीलिङ्ग ॥ ६ ॥ गुण्यते अभ्यस्यते गुण ॥ ७ ॥ ५९२ ॥

धीवरो दाशकेवर्त्तो

यायति मत्स्यघात धावरस्तत्र “तीवरधावर” ॥ (उणा-४४४) ॥ इति
वरटि निपात्यते ॥ १ ॥ द्यति मत्स्यान् दाश ‘पादावामि’ ॥ (उणा-५२७) ॥
इति श ॥ २ ॥ के वत्तते केवता मत्स्यादिस्तस्याऽय केवत ॥ ३ ॥

वडिश मत्स्यवेधनम् ।

‘वड आग्रहणे सौत्र’ वज्यतेऽनेन वडिश छाक्कीगलिङ्ग ‘कुलिकनि’ ॥
(उणा-५३४) ॥ इताश ॥ १ ॥ मत्स्या वेध्यन्तेऽनेन मत्स्यवेधनम् ॥ २ ॥

आनायस्तु मत्स्यजाल

आनयत्यनेन आनाय, “आनायो जालम्” ॥ ५ । ३ । १३६ ॥ इति
घन् ॥ १ ॥ २ ॥

कुवेणी मत्स्यबन्धनी ॥ ५९३ ॥

कुत्सित वेणन्तेऽस्या मत्स्या कुवणी ॥ १ ॥ मत्स्या वेध्यन्तेऽस्या मत्स्य
बन्धनी ॥ २ ॥ ५९३ ॥

जीवान्तक शात्रुनिक

जावान् कपोतादीन् अन्तयति जावातक ॥ १ ॥ शात्रुनान् हन्ति शात्रुनि
क, ‘पक्षिमत्स्यमृगार्थाद् घ्नति’ ॥ इति इक्ण् ॥ २ ॥

वैतसिकस्तु सौनिक ।

मासिक कौटिकश्च

वातसेन चरति वैतसिक ॥ १ ॥ मूना प्रयोजनमस्य सौनिक ॥ २ ॥ माम

पश्यमस्य मांगिक ॥ ३ ॥ मूत्र मूत्रग्रतन चरति मंडिक स्वटिकाऽपि ॥ ४ ॥

अथ सूना स्थान वधस्य यत् ॥ ५९४ ॥

मृगाल्यस्यो सूना, "सोरुच" ॥ (उणा-२६३) ॥ इति न, पशूना घात स्थानम् ॥ १ ॥ ५९४ ॥

म्याद् बन्धनोपकरण वीतसो मृगपक्षिणाम् ।

मृगादिव बन्धननिर्मित जालवागुरादिसाधन वितन्यते बन्धाय वातस पुष्पाव लिङ्ग "व्यवाभ्या तनेरीय वे" ॥ (उणा-५६५) ॥ इति स, वितस्यत बध्यते ऽनेन वा "घञ्युपसगस्य" ॥ ३।२।८६ ॥ इति दाघ ॥ १ ॥

पाशस्तु बन्धनप्रस्थि

पश्यते बध्यतेऽनेन पाश पात्यऽनन वा, "पादावमि" ॥ (उणा-५०७) ॥ इति श ॥ १ ॥ मृगादाना बन्धनाय प्रस्थिवन्धनप्रस्थि ॥ २ ॥

अवपातावटौ समौ ॥ ५९५ ॥

अवपतन्ति मृगा अत्रति अवपात ॥ १ ॥ अयन्तेऽनेन अवट 'दिय वि' ॥ (उणा-१४२) ॥ इत्यट ॥ २ ॥ ५९५ ॥

उन्माथ कूटयन्त्र स्यात्

ऊर्ध्वपातामध्यतेऽनेन उन्माथ ॥ १ ॥ कूटेन छलेन यज्यते अनेन कूट यत्रम्, पाशयत्रमित्येक ॥ २ ॥

विवर्णस्तु पृथग्जन ।

इतर प्राकृतो नीच पामरो वर्वरश्च स ॥ ५९६ ॥

विरद्धा वर्णोऽस्य विवर्ण वर्णान्तरालत्वात् ॥ १ ॥ पृथग् जनभ्य पृथग् जन ॥ २ ॥ एतीति इतर इणपूर्व्यां वित् ॥ (उणा-४३८) ॥ इति तर ॥ ३ ॥ प्रकृतौ भव प्राकृत गुणाऽमस्कृत ॥ ४ ॥ निम्नमश्नति नाच ॥ ५ ॥ पायन पामर जठर ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यरे णिपात्यते ॥ ६ ॥ वृणोति ववर 'कृगृ' ॥ (उणा-४४१) ॥ इति वरट ॥ ७ ॥ ५९६ ॥

चण्डालेऽन्तावसाय्यन्तेवासिश्चपचबुक्सा ।

निषादप्लवमातङ्गदिनाकीर्तिजनङ्गमा ॥ ५९७ ॥

चण्डते चण्डाल कृकृम् ॥ (उणा-४७५) ॥ इत्याल चण्डमाल मृपा-ऽस्यति वा यद्याडि - 'चण्डमाल मपा यस्येत्यथ शब्दप्रता मत' इति, तत्र प्रज्ञा दानि चाणालोऽपि ॥ १ ॥ अन्तमवस्यत्यन्तावसाया ॥ २ ॥ अत दूर वसत्यन्तेवासी ॥ ३ ॥

“शयवासि” ॥३॥२॥२५॥ इति सप्तम्या अलुप् ॥ ३ ॥ श्वान पचति श्वपच
 लिहादित्वाद्च् ॥ ४ ॥ युक्कति श्वाऽस्य युक्कस, “फनस” ॥ (उणा-५७३) ॥
 इत्यसे निपात्यते, युक्कामस्यतीति वा ‘पुत् कुत्सित कसति पुक्कस इत्येके, पुक्कस इत्यन्ये’
 श्वपचो ङोम्बो युक्कसो मृतप इत्यवान्तरभेदोऽत्र नाश्रित ॥ ५ ॥ निपीदति निपाद
 ॥ ६ ॥ प्रवते प्रव ॥ ७ ॥ मन्यते पापीयान् मातङ्ग, “मनेर्मत्मातौ च” ॥
 (उणा-१००) ॥ इत्यङ्ग, मा निपिद्ध तङ्गताति वा, मातङ्गापत्यमिति पौराणिका ॥ ८ ॥
 दिवा कात्यते दिवाकात्ति रात्रौ भयदत्वात्, “स्वरेभ्य इ” ॥ (उणा-६०६) ॥ ९ ॥
 जन गच्छति जनङ्गम, “नान्नो गम” ॥ ५११११३१॥ इति ख ॥ १० ॥ ५९७ ॥

पुलिन्दा नाहला निष्ट्वा शररा वरुटा भटा ।

माला भिल्ला किराताश्च सर्वेऽपि म्लेच्छजातय ॥ ५९८ ॥

पोलन्ति वद्धते पुलिन्दा, “कल्यञि” ॥ (उणा-२४६) इतादक् ॥ १ ॥
 नह्यति वल्गलानि नाहला, ‘नहिलङ्गेर्दाघश्च’ ॥ (उणा-४६६) ॥ इत्यल ॥ २ ॥
 निगता वणाश्रमेभ्यो निष्ट्वा, “निसो गते” ॥ ६ ॥ ३ ॥ १८ ॥ इति लच् ॥ ३ ॥
 शवन्ति शवरा, ऋच्छिचटि ॥ (उणा-३९७) इत्यर ॥ ४ ॥ वृणन्ति वरुणा,
 “गृजृद्” ॥ (उणा-१५३) इत्युट ॥ ५ ॥ भटति भटा ॥ ६ ॥ मर्यते
 माला, मालान्ताति वा ॥ ७ ॥ भिन्दन्ति भिल्ला, “भिलाच्छभ” ॥ (उणा-४६४) ॥
 इति निपात्यते, भिद् विदारण लान्तोति वा ॥ ८ ॥ किरन्ति शरान् किराता, “कृव
 षत्य” ॥ (उणा-२०९) ॥ इत्यातक् ॥ ९ ॥ म्लेच्छन्त्यव्यक्त वदन्ति म्लेच्छास्तेषा
 जातिरेषा म्लेच्छजातय एतेऽरण्यचरा देशभेदाद् भिन्ना ॥ ५९८ ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिताया स्वोपज्ञाऽभिधानचिन्तामणि

नाममालाट्टाकाया मर्यकाण्डस्तुताय ॥ ३ ॥

अहम्

अथ तिर्यक्काण्डः

अथ तिर्यक्काण्ड चतुर्थमारभ्यते ।

तत्र पृथिव्यप्तेजोवायुवनस्पतिभेदेनैकेन्द्रिया स्थावरा, द्वित्रिचतुष्पञ्चेन्द्रिय
 भेदेन त्रसाय कृमिप्रभृतयस्तिस्रश्चो वक्ष्यन्ते तत्र पृथिवीकायिकानाह—

भूर्भूमि पृथिवी पृथ्वी वसुधोर्वा वसुन्धरा ।

धात्री धरित्री धरणी विश्वा विश्वम्भरा धरा ॥ १ ॥

क्षिति क्षोणी क्षमाऽनन्ता ज्या कुर्वसुमती मही ।

गौर्गोत्रा भूतधात्री क्षमा गन्धमाताऽचलाऽवनि ॥ २ ॥

सर्वमहा रत्नगर्भा जगती मेघिनी रसा ।

काश्यपी पर्वताधारा स्थिरेला रत्ननीजसू ॥ ३ ॥

विपुला सागराच्चाग्रे स्युर्नेमीमेखलाम्बरा ।

भवत्यस्या सर्व भू , “ भ्यादिभ्यो वा ” ॥५।३।११५॥ इति क्तिप् ॥ १ ॥
 “ वृभूभ्या ” ॥ (उणा-६९०) ॥ इति किति मिप्रत्यये भूमि ॥ २ ॥ प्रथते
 पृथिवी, “प्रथेरिचट् पृष् च” ॥ (उणा-५०१) ॥ इति साधु ॥ ३ ॥ पृष्ठा पृथु
 त्वात् “स्वरादुतो” ॥२।४।३५॥ इति दी ॥४॥ वसु धन धत्ते वसुधा, “आतो डोऽ”
 ॥५।१।७६॥ इति ड ॥ ५ ॥ उर्वी विस्त्राणत्वात् ॥ ६ ॥ वसूनि धारयति वसु
 न्धरा “धारेधच” ॥५।१।११३॥ इति ख ॥ ७ ॥ दधाति विश्व धात्रा ॥८॥ धराति
 धरित्री, “बधिवहि” ॥ (उणा-४५९) ॥ इत्यादिप्रहणाद् इत्र ॥९॥ “कृहसू” ॥
 (उणा-६३८) ॥ इत्यणौ धरणि , डया धरणी ॥ १० ॥ विशति सर्वमस्या विश्वा,
 “निघृषी” ॥ (उणा-५११) इति क्तिव् ॥ ११ ॥ विश्व जगद् विभक्ति विश्वभरा,
 “भृजि” ॥५।१।११२॥ इति ख ॥ १२ ॥ धराति धरा ॥१३॥१॥ क्षियन्त्याधि
 वस-त्येनां क्षिति , “क्षियाक्ति” ॥५।३।९१॥१४॥ क्षौति भूप क्षोणि , “कावावि”
 ॥ (उणा-६३४) ॥ इति णि , डया क्षोणी ॥१५॥ क्षमते भार क्षमा ॥ १६ ॥ ना
 स्त्यन्तोऽस्या अनन्ता ॥ १७ ॥ जिनाति ह्रीयते ज्या, “क्वचिद्” ॥ ५।१।१७१ ॥
 इति ड ॥ १८ ॥ कायति भूप कु , “पृकाहपि” ॥ (उणा-७२९) ॥ इति
 क्तिव् ॥ १९ ॥ वसूनि सत्यस्या वसुमता ॥ २० ॥ महते महा गौरादित्वाद् डा
 ॥ २१ ॥ गच्छत्यस्या गौ , गोरूपधरत्वाद् वा ॥ २२ ॥ गोत्रा शेला सत्यस्या
 गोत्रा अभ्रादित्वाद , गात्रायते वा ॥ २३ ॥ भूतानि दधाति धारयति भूतधात्री
 ॥ २४ ॥ क्षमते भार क्षमा “स्वमप्रीप्म” ॥ (उणा-३४६) ॥ इति मे निपा
 त्यते ॥२५॥ गन्धस्य मातेव गन्धमाता भुवो गन्धगुणाऽऽन्नानात् ॥२६॥ न चलत्य
 चला ॥२७॥ अवति प्रजा अयते भूपैरिति वा अवनि “सदिदृति” ॥ (उणा-
 ६८०) ॥ इत्यनि ॥ २८ ॥ २ ॥ सर्व सहते सर्वसहा , ‘सवात् सह ॥५।१।
 १११॥ इति ख ॥ २९ ॥ रत्नानि गभऽस्या रत्नगर्भा, रत्नवतीति भागुरि ॥३०॥
 गच्छत्यस्या जगती ‘गमेडिद् द्वे च ॥ (उणा-८८५) इति कट् अधातूदित”
 ॥ २।४।२ ॥ इति ण ॥ ३१ ॥ मेघत्यवश्य मेदिना दैत्यमेदोयोगादित्यन्ये
 ॥ ३२ ॥ रस्यत रसा रसा सत्यस्या वा अभ्रादित्वाद ॥ ३३ ॥ काश्यपस्येय
 काश्यपी भागवण हि पृथ्वी नित्वा अस्मै दत्ता ॥ ३४ ॥ पर्वता आधारोऽस्या
 पर्वतागारा ॥ ३५ ॥ स्थिरा अचलत्वात् ॥ ३६ ॥ इलति इला “नाम्मुपात्य”
 ॥ ५।१।५४ ॥ इति क , इराशब्दस्य लत्व वा ॥ ३७ ॥ रत्नानि बाचनानि च
 सूते रत्नसू ॥ ३८ ॥ वाचसू ॥ ३९ ॥ ३ ॥ विपुला विशालत्वात् ॥ ४० ॥

सागरगन्धे नेमिमैगलाम्बरा, सागरो नेमिमगला धम्बर चाइत्या सागर
नभा ॥ ४१ ॥ सागरमेगला ॥ ४२ ॥ सागरम्बरा, यामिक्त्रात् समुद्रगना
समुद्रनाधि समुद्रमना इत्यादयोऽपि ॥ ४३ ॥

शेषधात्र—

अथ पृथ्वी महाका ता क्षाता मयदिरुणिता ।

गात्रसीला घनध्रेणी म यलोका जगद्वहा ॥

देहिनी नेलिनी मौलिमहास्वात्यम्बरम्बली ॥ ४३ ॥

द्यानापृथिव्यौ तु द्यानाभूमी द्यानाक्षमे अपि ॥ ४ ॥

द्विस्पृथिव्यौ रोन्म्यौ रोदसी रोदमी च ते ।

यौश्च पृथिवी च द्यानापृथिव्यौ, एव द्यानाभूमी द्यानाक्षमे “द्विभौ द्याना”
॥ २।२।४४ ॥ इति द्यानादेश ॥ १ ॥ २।३।४४ ॥ “दिवग् दिव पृथिव्या वा”
॥ ३।२।४५ ॥ इति दिवमादेने दिवस्पृथिव्यौ दिव पृथिव्यात्रित्यपि ॥ ४ ॥
रुदत्यनयो रोदस्या स्त्रीलिङ्गोऽय द्वित्रचनान्त, “अम्” ॥ (उणा-९५०) ॥ इत्यग्
गौरादित्वाद् यी ॥ ५ ॥ रोदसी अय स्त्रीलिङ्गो द्वित्रना त, स्पष्टावमुभयोनिदश,
इदन्ताद् रोदगिशब्दात् द्वित्रने रोदमी, यदुत्पल—“द्यानापृथिव्योद्वित्रचने
रोदसिश्च इवणात्तादेन पपोदरादित्यादिति,” रोदमीत्यन्यमपि ॥ ६ ॥ ७ ॥

उर्वरा सर्वसम्या भू

ऊरति उरमुवरा ‘जठर’ ॥ (उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते, ऊर
नियन्ति वा सर्वे सम्यमम्यो सर्वसम्या भूमि ॥ १ ॥

इरिण पुनरूपरम् ॥ ५ ॥

अणानि इरिणम्, ‘ऋद्वहे ऋि’ ॥ (उणा-१९५) इतीण ॥ १ ॥ उपम्य
नित्रास उपम्य, “राइमादे” ॥ ६। ७९ ॥ इति चातुर्यिको २, उपोऽस्यास्तीनि
वा मध्वादिनाद् २ ॥ २ ॥ ५ ॥

म्यल म्यरी

म्यलति म्यलम्, तिष्ठत्यस्मिन्निति वा ‘म्यो वा’ ॥ (उणा-४७०) इति
त्रिदल ॥ १ ॥ म्यली अत्रिमा चेत् “भाजमोण” ॥ २।४।३० ॥ इति द्वी,
इत्रिमा तु स्थल स्पष्टावमुभयलिङ्गनिर्दन ॥ २ ॥

मरुधन्वा

म्रिय ते तृषाऽथ मरु ॥ १ ॥ ‘धुतु गतौ’ उरति धन्वा, “उभिनक्षि” ॥
(उणा-९००) इत्यन्, धनतीति वा ‘मन्तन्’ ॥ ५।१।१४३ ॥ इति वन पुलि
हावेत्ती ॥ ३ ॥

सर्वमहा रत्नगर्भा जगती मेढिनी रसा ।

काश्यपी पर्वताधारा स्थिरेला रत्नबीजसू ॥ ३ ॥

विपुला सागराच्चात्रे स्युनेर्माभिखलाम्बरा ।

भवत्यस्या सर्वं भू , “ भ्यादिभ्यो वा ” ॥५।३।११५॥ इति क्विप् ॥ १ ॥
 “ कृभूभ्या ” ॥ (उणा-६९०) ॥ इति किति मिप्रत्यये भूमि ॥ २ ॥ प्रथते
 पृथिवी, “प्रथेरिवद् पृथ् च” ॥ (उणा-५२१) ॥ इति साधु ॥ ३ ॥ पृथ्वा पृथु
 त्वात् “स्वरादुतो ” ॥२।४।३५॥ इति ङी ॥४॥ वसु धन धत्ते वसुधा, “आतो ङोऽ”
 ॥५।१।७६॥ इति ङ ॥ ५ ॥ उर्वी विस्तीर्णत्वात् ॥ ६ ॥ वसूनि धारयति वसु
 धरा “धारेधच्” ॥५।१।११३॥ इति स ॥ ७ ॥ दधाति विश्व धार्ता ॥८॥ धरति
 धरित्रा, “बधिवहि ” ॥ (उणा-४५९) ॥ इत्यादिप्रहणाद् इत् ॥९॥ “कृहृस् ” ॥
 (उणा-६३८) ॥ इत्यणौ धरणि , डया धरणी ॥ १० ॥ विशति सवमस्या विश्वा
 “निपृषा ” ॥ (उणा-५११) इति क्ति ॥ ११ ॥ विश्व जगद् विभक्ति विश्वभरा,
 “भृशुजि ” ॥५।१।११२॥ इति स ॥ १२ ॥ धरति धरा ॥१३॥१॥ क्षियन्त्याधि
 वसत्येना क्षिति , “स्त्रियाक्ति ” ॥५।३।९१॥१४॥ क्षौति भूप क्षोणि , “कावावि ”
 ॥ (उणा-६३४) ॥ इति णि डया क्षोणी ॥१५॥ क्षमते भार क्षमा ॥ १६ ॥ ना
 स्त्यन्तोऽस्या अनन्ता ॥ १७ ॥ जिनाति हीयते ज्या, “ क्वचिद् ” ॥ ५।१।१७१ ॥
 इति ङ ॥ १८ ॥ कायति भूप कु , “ पृकाहपि ” ॥ (उणा-७२९) ॥ इति
 क्ति ॥ १९ ॥ वसूनि सत्यस्या वसुमती ॥ २० ॥ महते मही गौरादित्वाद् डा
 ॥ २१ ॥ गच्छत्यस्या गौ , गोरूपधरत्वाद् वा ॥ २२ ॥ गोत्रा शैला सत्यस्या
 गोत्रा अभ्रादित्वाद , गान्धायते वा ॥ २३ ॥ भूतानि दधाति धारयति भूतधार्त्री
 ॥ २४ ॥ क्षमते भार क्षमा ‘ रुक्मप्राप्तम् ” ॥ (उणा-३४६) ॥ इति मे निपा
 त्यते ॥२५॥ गन्धस्य मातेव गन्धमाता, भुवो गन्धगुणाऽऽभ्रानात् ॥२६॥ न चलत्य
 चला ॥२७॥ अवति प्रजा , अयते भूपारति वा अवनि ‘सदिशति ” ॥ (उणा-
 ६८०) ॥ इत्यनि ॥ २८ ॥ २ ॥ सर्वं सहते सर्वसहा, ‘सवात् सह ’ ॥५।१।
 १११॥ इति ख ॥ २९ ॥ रत्नानि गर्भेऽस्या रत्नगर्भा, रत्नवतीति भागुरि ॥३०॥
 गच्छत्यस्या जगती गमेडिट् द्वे च ’ ॥ (उणा-८८५) इति कट् ‘अधातूदित ”
 ॥ २।४।२ ॥ इति डा ॥ ३१ ॥ मेघस्यवश्य मेदिना दैत्यमेदोयोगादित्यन्ये
 ॥ ३२ ॥ रस्यत रसा रसा सत्यस्या वा अभ्रादित्वाद ॥ ३३ ॥ काश्यपस्येय
 काश्यपी भागवेण हि पृथ्वी जित्वा अस्मै दत्ता ॥ ३४ ॥ पर्वता आधारोऽस्या
 पर्वताधारा ॥ ३५ ॥ स्थिरा अचलत्वात् ॥ ३६ ॥ इलति इला, ‘ नाम्युपात्य ’
 ॥ ५।१।५४ ॥ इति क , इराशब्दस्य लत्व वा ॥ ३७ ॥ रत्नानि बाजानि च
 सूते रत्नम् ॥ ३८ ॥ बाजसू ॥ ३९ ॥ ३ ॥ विपुला विशालत्वात् ॥ ४० ॥

सागरशब्दाग्रे नेमीमेखलाम्बरा , सागरो नेमिमगला अम्बर चाऽस्या सागर
नेमी ॥ ४१ ॥ सागरमेखला ॥ ४२ ॥ सागरान्तर, यौगिन्वात् समुद्रशना
समुद्रकाश्चि समुद्रवसना इत्यादयोऽपि ॥ ४३ ॥

शेषवान्—

अथ पृथ्वा महाकान्ता क्षाता मेवद्रिर्गङ्गा ।

गोत्रमीला घनध्रेणी मध्यलोका जगद्वशा ॥

देहिना केलिनी मौलिर्महास्थात्यम्बरस्वली ॥ ४३ ॥

द्यानापृथिव्यौ तु द्यावामूमी द्यानाक्षमे अपि ॥ ४ ॥

दिवस्पृथिव्यौ रोदम्यौ रोदसी रोदसी च ते ।

द्याश्च पृथिवी च द्यावापृथिव्यौ, एव द्यावामूमा द्यानाक्षमे “दिवो द्यावा”
॥ ३।२।४४ ॥ इति द्यावादेश ॥ १ ॥ २॥३॥४॥ “दिवस् दिवः पृथि-या वा”
॥ ३।२।४५ ॥ इति दिवसादेशे दिवस्पृथिव्यौ दिवः पृथिव्यावित्यपि ॥ ४ ॥
रुद-त्यनयो रोदस्यां झालिङ्गोऽयं द्विवचनान्त, ‘अस्’ ॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यस्
गौरादिवाद् टी ॥ ५ ॥ रोदसा अयं क्लीबलिङ्गो द्विवचना त, स्पष्टार्थमुभयोनिदश,
इन्ताद् रोदसिशब्दात् द्विवचने रोदसा, यदुत्पल—“द्यावापृथिव्याद्विवचने
रोदसिशब्द इवणान्तादेश पृषोदरादित्वादिति, रोदसात्यन्ययमपि ॥ ६ ॥ ७ ॥

उर्वरा सर्वमस्या भू

ऊवति भुधमुबरा ‘जठर’ ॥ (उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते, ऊरु
नियति वा सर्वे सत्यमस्या सर्वसस्या भूमि ॥ १ ॥

इरिण पुनरूपम् ॥ ५ ॥

ऊणाति इरिणम्, ऋद्धे कित् ॥ (उणा-१९५) इतीण ॥ १ ॥ ऊपस्य
निवास ऊपरम्, “रोऽश्मादे ॥ ६।२।७९ ॥ इति चातुरर्थिको र, ऊरोऽस्यास्तीति
वा मध्वादित्वाद् र ॥ २ ॥ ५ ॥

स्थल स्थली

स्थलति स्थलम्, तिष्ठत्यस्मिनिति वा “स्थो वा” ॥ (उणा-४७३) इति
विदल ॥ १ ॥ स्थली अट्टनिमा चेत ‘मात्रगोण’ ॥ २।४।३० ॥ इति डी,
कृनिमा तु स्थला स्पष्टार्थमुभयलिङ्गनिदश ॥ २ ॥

मरुर्धन्वा

म्रियन्ते तृपाऽत्र मरु ॥ १ ॥ धुनु गतौ धुन्यति धन्वा, “उभितक्षि” ॥
(उणा-९००) इत्यन् धनताति वा “मन्वन्” ॥ ५।१।१४७ ॥ इति वन् पुलि
जावेत्ता ॥ २ ॥

क्षेत्राद्यप्रहत सितम् ।

१ प्रहण्यते स्म अप्रहत हस्तादिभिरकृष्ट क्षेत्र केदारादि ॥ १ ॥ सत्तन्वत्र
गुणिकाया सितम्, पृषोदरादित्वादित्वम् ॥ २ ॥

मृन्मृत्तिका

मृद्यते मृत् कृधादित्वात् बिप् ॥ १ ॥ मृदेव मृत्तिका, “ मृदस्तिक ”
॥ ७१२ ॥ १०१ ॥ इति स्वार्थे तिङ् ॥ २ ॥

सा क्षारोप

सा मृत्तिका क्षारा, ऊपति दजत्यूप ॥ १ ॥

मृत्सा मृत्सा च सा शुभा ॥ ६ ॥

सा मृत्तिका शुभा प्रशस्ता मृदेव मृत्सा मृत्सा, “ सन्नौ प्रशस्ते ” ॥ ७१३
१०२ ॥ इति साधू ॥ १ ॥ २ ॥ ६ ॥

रुमा लवणखानि स्यात्

खत्यस्या रुमा, ‘ विलिभिलि ” ॥ (उणा-३४०) इति किट् म । लवणस्य
खानिराकरो लवणखानि ॥ १ ॥

सामुद्र लवण हि यत् ।

तदक्षीव वशिरश्च

समुद्रे भव सामुद्रम् ॥ १ ॥ लुनाति स्वस्थान लवणम् ॥ २ ॥ अक्ष्णोति
व्याप्रात्यक्षीवम्, “ प्रह्लाहा ” ॥ (उणा-५१४) ॥ इति वे निपात्यते ॥ ३ ॥
उश्यते वशिर पुलिङ्ग, क्लीबोऽयमिति केचित् ‘स्थविर-’ ॥ (उणा-४१७)
इतरे निपात्यते ॥ ४ ॥

सैन्धव तु नदीभवम् ॥ ७ ॥

माणिमन्थ शीतशिव

सि धुनद्युपलक्षिते देशे भव सैन्धव पुक्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥ नद्या भवति
नदीभवम् ॥ २ ॥ ७ ॥ मणिमन्थे गिरौ भव माणिमन्थम् माणिव ध माणिमन्त
वा आहु ॥ ३ ॥ शात शिनोति उष्णवीर्यत्वात् शीतशिवम्, प्रह्लाहा ॥ (उणा-
५१४) ॥ इति वे निपात्यते ॥ ४ ॥

रौमक तु रुमाभवम् ।

वसुक वस्तुक तच्च

रुमायामाकरे भव प्राग्जातिवैऽणि स्वार्थे के च रौमकम् ॥१॥२॥ वसति वसु
वस्वेव वसुकम्, यमाला “रौमक वसुक वसु” ॥३॥ वसूगधि वस्तूक नाम लव
णम् ॥ ४ ॥

विडपाकये तु कृत्रिमे ॥ ८ ॥

विलति भिनति मलान् विडम्, पाके साधु पाक्य कलराण्यम्, पच्यते इति
वा कृत्रिमे कृतके इत्यथ पाक्यविडलवणयोर्भेदेऽपि कृतकवादैक्यम् ॥ १ ॥ २ ॥
॥ ८ ॥

सौवर्चलेऽथ रुचक दुर्गन्ध शूलनाशनम् ।

सुवचलाकरे भव सौवचल तत्र पुक्लीबलिङ्ग । सुष्ठु वचते सुवर्चस्तस्येद
सौवचमग्निदापनम् तल्लाताति वा ॥ १ ॥ अक्षोति व्याप्रोति अक्षम् ॥ २ ॥ रोचतऽत्र
मनेन रुचकम् ‘धुधून्दि’ ॥ (उणा-२९) ॥ इति किदक ॥ ३ ॥ दुष्टो गन्धोऽस्य
दुर्गन्ध ॥ ४ ॥ शूलरोग नाशयति शूलनाशनम् ॥ ५ ॥

कृष्णे तु तत्र तिलक

तत्र सौवर्चले कृष्णे तिलति स्निह्यति तिलक पुक्लीबलिङ्ग, “धुधून्दि” ॥
(उणा-२९) इति किदक पूर्वं तु मधुवर्णमगन्धकृष्णवर्णं तिलकमित्येके, यद्वैद्या
‘कृष्णे सौवर्चलगुणा लवणे गन्धवन्ति’ ॥ इति ॥ १ ॥

यवक्षारो यवाम्रज ॥ ९ ॥

यवनालज पाक्यश्च

यवाना क्षारो यवक्षार ॥ १ ॥ यवाग्नेभ्यो जातो यवाम्रज दग्ध्वा यवाङ्कु
रान् जन्यत इत्यय ॥ २ ॥ ९ ॥ यवनालेभ्यो जातो यवनालज ॥ ३ ॥ पच्यते
पाक्यः असौ वनस्पतिकायजनितोऽपि क्षारप्रस्तावात् पृथ्वाकाये भणित, एव स्व
जिकाक्षारादावप्यूहम् ॥ ४ ॥

पाचनरुस्तु टङ्कण ।

मालतीतीरजो लोहश्लेषणो रसशोधन ॥ १० ॥

पाचयति पाचन के पाचनक ॥ १ ॥ टङ्कयति लोह टङ्कण, “चिक्कण” ॥
(उणा-१९०) इत्यणो निपात्यते टङ्कनोऽपि ॥ २ ॥ मालत्यास्तारे जातो मालता
तीरज ॥ ३ ॥ लोह हेमादि श्लिष्यत्यनेन लोहश्लेषण ॥ ४ ॥ रस शोधयति रस
शोधन ॥ ५ ॥ १० ॥

समाप्तु स्वर्जिकाक्षारकापोतसुखवर्चका ।

क्षेत्राद्यमहत खिलम् ।

१ प्रहृष्यते स्य अप्रहत इलादिभिरकृष्ट क्षेत्र केदारादि ॥ १ ॥ कलन्त्वत्र
मुद्रिकायाः खिलम्, पृषोदरादिवादित्वम् ॥ २ ॥

मृन्मृत्तिका

मृष्यते मृत् कुपादित्वात् विप् ॥ १ ॥ मृदेव मृत्तिका, “मृदस्तिष्ठ”
॥ ७१२१७१ ॥ इति स्वार्थ तिक् ॥ २ ॥

सा क्षारोप

सा मृत्तिका क्षारा, ऊपति रुजत्युध ॥ १ ॥

मृत्सा मृत्क्षा च सा शुभा ॥ ६ ॥

सा मृत्तिका शुभा प्रशस्ता मृदेव मृत्सा मृत्क्षा, “सस्त्रौ प्रशस्ते” ॥ ७१२
१७२ ॥ इति साधू ॥ १ ॥ २ ॥ ६ ॥

रुमा लवणखानि स्यात्

रुवत्यस्या रुमा, ‘विलिभिलि’ ॥ (उणा-३४०) इति किट् म । लवणस्य
खानिराकरो लवणखानि ॥ १ ॥

सामुद्र लवण हि यत् ।

तदक्षीव वशिरश्च

समुद्रे भव सामुद्रम् ॥ १ ॥ लुनाति स्वस्थान लवणम् ॥ २ ॥ अक्ष्णोति
व्याप्नोत्यक्षीवम्, “प्रह्लाहा” ॥ (उणा-५१४) ॥ इति वे निपात्यते ॥ ३ ॥
उक्ष्यते वशिर पुलिङ्ग, क्लीबोऽयमिति केचित् ‘स्थविर’ ॥ (उणा-४१७)
इतरे निपात्यते ॥ ४ ॥

सैन्धव तु नदीभवम् ॥ ७ ॥

माणिमन्थ शीतशिव

सि धुनयुपलक्षिते देशे भव सैन्धव पुल्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥ नद्या भवति
नदीभवम् ॥ २ ॥ ७ ॥ माणिमन्थे गिरौ भव माणिमन्थम् माणिबन्ध माणिमन्त
वा आहु ॥ ३ ॥ शात शिनोति उष्णवीर्यत्वात् शीतशिवम्, ‘प्रह्लाहा’ ॥ (उणा-
५१४) ॥ इति वे निपात्यते ॥ ४ ॥

रोमक तु रुमाभवम् ।

वसुक वस्तूक तच्च

विषयस्तूपवर्त्तनम् ।

देशो जनपदो नीवृद् राष्ट्र निर्गश्च मण्डलम् ॥ १३ ॥

विसिनोति विषय ॥ १ ॥ उपवर्त्तन्तेऽस्मिन्नुपवर्त्तनम्, “उपावर्त्तनम्” इति कात्य ॥ २ ॥ दिश्यते देश ॥ ३ ॥ जनै पद्यते जनाना वा पद जनपद ॥ ४ ॥ निमत वत्तन्तेऽस्या नावृत् खालिङ्ग, अमरस्तु पुस्याह ॥ ५ ॥ राजते राष्ट्र पुनपुसक, “नट्” (उणा-४४६) इति नट् ॥ ६ ॥ निर्गम्यतेऽस्मिन् निर्ग, “निर्गो देशे” ॥ ५ ॥ १११३३ ॥ इति साधु ॥ ७ ॥ मण्डयते मण्डल त्रिलिङ्ग, “मृदिकन्दि-” ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल, अमरस्तु- ‘नीवृजनपदो देशविषयौ तूपवर्त्तनम्’ इति पृथगाह ॥ ८ ॥ १३ ॥

आर्यावत्तो जन्मभूमिर्जिनचक्र्यर्द्धचक्रिणाम् ।

पुण्यभूराचारवेदी मध्य विन्ध्यहिमाऽगयो ॥ १२ ॥

आर्या आवर्त्तन्तेऽत्र आर्यावत्त, त्रिना अवसर्पिण्यामृपभादय चतुर्विंशति, चक्रिणो भरतादयो द्वादश, अधचक्रिणोऽश्वप्रावादयस्त्रिपृष्ठादयश्च नव, साहचर्याद चलादयो बलदेवा नत्र तेपा जन्मभूमि ॥ १ ॥ पुण्यम्य भू पुण्यभ ॥ २ ॥ आ चारस्य वेदात्र आचारवेदी विन्ध्याद्रोहिमाद्रेश्च मध्यभाग

यद्याडि - आसमुद्रात्र वै पूर्वादासमुद्राच्च पश्चिमात् ।

हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्यमायावर्त विदुषुधा ॥ इति ॥ ३ ॥ १४ ॥

गङ्गायमुनयोर्मध्यमन्तरेदि समस्थली ।

गङ्गायमुनयोश्च नद्योर्मध्यभूमिरन्तमध्ये वेदिरिव अन्तरेदि ॥ १ ॥ समा चासौ स्थला च समस्थला ॥ २ ॥

ब्रह्मावर्त्त सरस्वत्या दृपद्वत्याश्च मध्यत ॥ १५ ॥

ब्रह्माणो ब्राह्मणा आवर्त्तन्तेऽत्र ब्रह्मावर्त्त ॥ १ ॥ १५ ॥

ब्रह्मवेदि कुरुक्षेत्रे पञ्चरामहृदान्तरम् ।

ब्रह्मणो वेदिर्ब्रह्मवेदि कुरुक्षेत्रे पञ्चाना रामहृदाना मध्यप्रदेश ॥ १ ॥

धर्मक्षेत्र कुरुक्षेत्र द्वादशयोजनावधि ॥ १६ ॥

धर्मस्य क्षेत्र धर्मक्षेत्रम् ॥ १ ॥ कुरवोऽत्र क्षयन्ति स्म कुरुक्षेत्रे तच्च द्वादश योजनावधि भवति ॥ २ ॥ १६ ॥

हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्य यत् प्राग्विनशनादपि ।

प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदेश स मध्यम ॥ १७ ॥

राजिकां दम्या क्षायने स्वजिकाक्षार ॥ १ ॥ कपोतम्यार्थं कापोत कपो
तवण , उ इत्यत् पूयते वा " दम्यमि " ॥ (उणा-२००) इति त ॥ २ ॥ सु
राय वचो सुगर्गाङ्क ॥ ३ ॥

स्वर्जिस्तु स्वर्जिका सुगर्भी योगवाही सुवर्चिका ॥ ११ ॥

गुण्ड अज्यते स्वर्जिं श्रीलिङ्ग ॥ १ ॥ " स्वरेभ्य इ " ॥ (उणा-६०६) ॥
ये स्वर्जिका ॥ २ ॥ युचा इति सुगर्भा " अचित्ते टक् " ॥ ५।१।८३ ॥ ३ ॥
योग वहति योगवाही ॥ ४ ॥ गुण्ड वचने सुवर्चिका ॥ ५ ॥ ११ ॥

भरतान्यैरावतानि विदेहाश्च कुरुन् विना ।

वर्षाणि कर्मभूम्य स्यु

विभ्रति धर्म भरताणि पद्य तत्र । एक जम्बूद्वीपे द्वे, धातकीपण्डे, द्वे च पुष्करवर-
द्वीपार्ध इति एव भरतस्थानक्रमेण ॥ १ ॥ इरावतीना नदाना निवासा ऐरावतायपि
पद्य ॥ २ ॥ विदिष्यन्ते विदेहा पद्य ते च द्विविधा पूर्वे चापरे च कुरुन् विनेति देवकु-
रुत्तरकुरु च वजयित्वत्यथ ॥ ३ ॥ तेषां हि युगलधर्मोत्पत्तिहेतुत्वात्तत्कर्मभूमित्वम्,
श्रूयन्ते सिच्यन्ते वर्षाणि वमणा गुभाऽगुभानामुपाजने भूमय कर्मभूम्य ॥ १ ॥

शेषाणि फलभूमय ॥ १२ ॥

शेषाणां हि हैमवत हरिवप रम्यक हैरण्यवतानीति चत्वारि वर्षाणि जम्बूद्वीपे,
एतन्नामानि द्विगुणानि धातकाखण्डे पुष्करवरद्वीपाद्धे च एव च त्रिंशतिवर्षाणि देव
कुरुत्तरकुरुपविदेहाशदशकसहितानि त्रिंशत् फलभोगाय भूमय- फलभूमय
॥ १ ॥ १२ ॥

वर्षे वर्षधराद्यङ्क

वृष्यते वर्षे पुक्लीवल्लिङ्ग ॥ १ ॥ वपधरादयो हिमवामहाहिमवन्निषधनाल
रुक्मिशिखरिण षड् जम्बूद्वीपे एतन्नामानो द्विगुणा धातकीखण्डे पुष्करवरद्वीपाद्धे
च एव त्रिंशद् वपधरादय तैरङ्क्यते चिह्नयते वपधराद्यङ्कम्, लौकिका नववर्षा-
प्याहुयथा—

भारत प्रथम वप तत किंपुरुष स्मृतम् ।

हरिवर्षे तथैवायद् मेरादक्षिणतो द्वि ॥

रम्यक चोत्तर वर्षे तस्यैवानुहिरण्मयम् ।

उत्तरा कुरुवर्षे यथा वै भारत तथा ॥

भद्राश्च पूर्वतो मेरो केतुमाल तु पश्चिमे ।

नवसाहस्रमेकैरमेतेषां द्विजसत्तम १ ॥

इलाग्रत च तमध्ये तमध्ये मेरुहस्तिन ॥ २ ॥

विषयस्तूपवर्तनम् ।

देशो जनपदो नीरृद् राष्ट्र निर्गश्च मण्डलम् ॥ १३ ॥

विसिनोति विषय ॥ १ ॥ उपवर्तन्तेऽस्मिन्नुपवर्तनम्, “उपावर्तनम्” इति
कात्य ॥ २ ॥ दिश्यते देश ॥ ३ ॥ जने पद्यते जनाना वा पद जनपद ॥ ४ ॥ नियत
वर्तन्तेऽस्या नाष्टत्त्रालिङ्ग, अमरस्तु पुस्याह ॥ ५ ॥ रात्रते राष्ट्र पुनपुसक, “ऋद्”
(उणा-४४६) इति ऋद् ॥ ६ ॥ निगम्यतेऽस्मिन् निग, “निर्गो देशे” ॥ ५ ॥
१।१३३ ॥ इति साधु ॥ ७ ॥ मण्डयते मण्डल त्रिलिङ्ग, “मृदिकन्दि-” ॥
(उणा-४६५) ॥ इत्यल, अमरस्तु- “नीरृज्जनपदो देशविषयौ तूपवर्तनम्” इति
पृथगाह ॥ ८ ॥ १३ ॥

आर्यावत्तो जन्मभूमिर्जिनचक्र्यर्द्धचक्रिणाम् ।

पुण्यभूराचारवेदी मध्य विन्ध्यहिमाऽगयो ॥ १२ ॥

आया आवर्तन्तेऽत्र आर्यावत्त, जिना अवसर्पिण्यामृपभादय चतुर्विंशति,
चक्रिणो भरतादयो द्वादश, अवचक्रिणोऽत्रप्रायादयत्रिपष्टादयश्च नव, साहचयाद्
चलादयो बलदेवा नव तेषा जन्मभूमि ॥ १ ॥ पुण्यस्य भू पुण्यभ ॥ २ ॥ आ
चारस्य वेदीव आचारवेदी विन्व्याद्रेहिमाद्रेश्च मध्यभाग,

यथाङि - आसमुद्रान्न वै पूर्वादासमुद्राच्च पश्चिमात् ।

हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्यमायावर्तं विदुवुधा ॥ इति ॥ ३ ॥ १४ ॥

गङ्गायमुनयोर्मध्यमन्तरेदि समस्थली ।

गङ्गायमुनयोश्च नद्योर्मध्यभूमिरन्तर्मध्ये वेदिरिव अन्तवदि ॥ १ ॥ समा
चासौ स्थली च समस्थला ॥ २ ॥

ब्रह्मावर्त्त सरस्वत्या दृपद्वत्याश्च मध्यत ॥ १५ ॥

ब्रह्माणो ब्राह्मणा आवर्तन्तेऽत्र ब्रह्मावर्त्त ॥ १ ॥ १५ ॥

त्रयवेदि कुरुक्षेत्रे पञ्चरामहृदान्तरम् ।

ब्रह्मणो वेदिब्रह्मवेदि कुरुक्षेत्रे पञ्चाना रामहृदाना मध्यप्रदेश ॥ १ ॥

धर्मक्षेत्र कुरुक्षेत्र द्वादशयोजनावधि ॥ १६ ॥

धर्मस्य क्षेत्र धर्मक्षेत्रम् ॥ १ ॥ कुरवोऽत्र क्षयन्ति स्म कुरुक्षेत्र तच्च द्वादश
योजनावधि भवति ॥ २ ॥ १६ ॥

हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्य यत् प्राग्निशनादपि ।

प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदेश स मध्यम ॥ १७ ॥

उत्तरस्यां हिमवान् पवन , दक्षिणस्यां विन्ध्य , विनयान सरस्वत्या अन्तर्दा
देश , प्रयाग गङ्गायमुनयो सङ्गम तानवर्षीकृत्य मयध्वार्सा दशध्व मध्यदश
॥ १ ॥ मध्ये भयो मयम , नात्युत्कृष्टो नाप्यपकृष्ट इत्यथ ॥ २ ॥ ॥ १२ ॥

देश मागदक्षिण माच्यो नदी यावच्छरावतीम् ।

शरावत्या सरित पूर्वोत्तरेण बहत्या देश पूर्वतो दक्षिणतश्च प्राच्य ॥ १ ॥

पश्चिमोत्तरस्तूदीच्य

शरावत्या पश्चिमत उत्तरतश्च उदीच्य , यदाह-

प्रागुदञ्चो विभजते हसः क्षीरोदके यथा ।

विदुषां शब्दसिद्धये या सा च पायाच्छरावती ॥ १ ॥

प्रत्यन्तो म्लेच्छमण्डल ॥ ९८ ॥

प्रतिगतोऽन्त भोटादिदेश प्रत्यन्त , म्लेच्छानां मण्डलो देशो म्लेच्छमण्डल

॥ १ ॥ १८ ॥

पाण्डूदक्कृष्णतो भूम पाण्डूदक्-कृष्णमृत्तिके ।

पाण्डूदक्कृष्णशब्देभ्य परो भूम पाण्डुभूमिरत्र पाण्डुभूम पाण्डुमृत्तिको
देश ॥ १ ॥ उदीची भूमिरत्र उदग्भूम , उदङ्मृत्तिक ॥ २ ॥ कृष्णा भूमिरस्य
कृष्णभूम , कृष्णमृत्तिक “सङ्ख्यापाण्डूदक्कृष्णाद् भूमे ” ॥ ७३१७८ ॥ इत्यत्र
समासात् ॥ ३ ॥

जङ्गलो निर्जल

जायते स्थलान्यत्र जङ्गल स्थलप्राय , “ऋजनेर्गोऽतश्च ” ॥ (उणा-
४६७) ॥ इत्यत्र प्रज्ञायणि जाङ्गलोऽपि ॥ १ ॥ निर्गत जलमत्र निजल ॥ २ ॥

अनूपोऽम्बुमान्

अनुगता आपोऽत्र अनूप , ‘ऋक्पू पथ्यपोऽत् ’ ॥ ७३१७६ ॥ इत्यत्र
समासात् “अनोर्देशे ॥ २१२११० ॥ इत्युपादेश ॥ १ ॥ अम्बुमान् जलप्राय ॥ २ ॥

कच्छस्तु तद्विध ॥ १९ ॥

कच्यते कच्छ पुक्लीबलिङ्ग तुदिमदि ॥ (उणा-१२४) इति छक
तद्विधोऽनूपप्राय ॥ १ ॥ १९ ॥

कुमुद्वान् कुमुदावास

कुमुदानि सत्यत्र, कुमुदाना निवास इति वा कुमुदान् ॥१॥ “नडकुमुद”
॥ ६।१।७४ ॥ इति चातुरधिको ङिद् मनुप्रत्यय ॥ २ ॥

वेतस्त्रान् भूरिवेतस ।

वेतसा सत्यत्र वेतस्त्रान् देश, “नडकुमुदवेतस” ॥ ६।१।७४ ॥ इति
ङिद् मनु ॥ १ ॥

नडप्रायो नडनीयो नड्वाश्च नडुलश्च स ॥ २० ॥

नडप्रायो नडबहुल इत्यथ ॥ १ ॥ नडा सत्यत्र नडकाय, “नडादे
कीय” ॥ ६।१।९२ ॥ इति चातुरधिक काय ॥ २ ॥ “नडकुमुद” ॥ ६।१।७४ ॥
इति ङिति मतौ नड्वान् ॥ ३ ॥ नडशादाद् ॥ ६।२।७५ ॥ इति ङिति ध्वे
नड्वल ॥ ४ ॥ २० ॥

शाद्वल शादहरिते

शादा सत्यत्र शाद्वल ‘नडशादाद् वल’ ॥ ६। १७५ ॥ ‘नहि कोदर-
सस्थेऽमौ तद्धर्भवति शाद्वल’ इति । शाद्वल दूर्वा इति च नालत्वापचारात्, शाद
शप्प तेन नाल, यच्छा वत - शप्पकदमयो शाद” इति ॥ १ ॥

देशो नद्यम्बुजीवन ।

स्याद् नदीमातृक

नद्यम्बुभ्यो जावन वृत्तिरत्र नद्यम्बुजीवन, तत्र हि नद्यम्बुभ्य सस्यनिष्पत्ति ।
नदी माताऽस्य नदीमातृक ॥ १ ॥

देवमातृको वृष्टिजीवन ॥ २१ ॥

देवोऽत्र माताऽस्य देवमातृक वृष्टिजीवनमत्र वृष्टिजावन, वृष्टिनिष्पाद्य
सस्यत्वात् ॥ १ ॥ २१ ॥

प्राग्ज्योतिषा कामरूपा

प्राग् ज्योतिषमथ प्राग्ज्योतिषा ॥१॥ कामतो रूपमत्र कामरूपा ॥२॥

मालवा स्युरवन्तय ।

मलन्ते मालवा, मलेवा” ॥ (उणा-५१७) ॥ इति णिद्व ॥ १ ॥
अयन्ते अवन्तय पुसि, वयधि” ॥ (उणा-६६५) ॥ इति अन्ति ॥ २ ॥

त्रैपुरास्तु डाहला स्युश्चैद्यास्ते चेदयश्च ते ॥ २२ ॥

त्रिपुरयो अदूरभवात्रैपुरा ‘निवासाऽदूरभवे’ ॥ ६।१।६९ ॥ इति अण् ॥ १ ॥
दहन्ते डाहला इश्वरेण हिते त्रिपुरदहनेन दग्धा “चात्वाल” ॥ (उणा-४८०) ॥

उत्तरस्यां हिमशान् पर्वत , दक्षिणस्यां विन्ध्य , विनशन सरस्वत्या अन्तर्द्वा
नदेश , प्रयाग गङ्गागमुनयो सप्तम तानवर्षाकृत्य मायध्वासं दशस्र मध्यदेश
॥ १ ॥ मध्ये भयो मायम , नात्युत्कृष्टो नाप्यपकृष्ट इत्यथ ॥ २ ॥ ॥ १२ ॥

देश मागदक्षिण माच्यो नदी यावच्छरावतीम् ।

शरावत्या सरित् पूर्वोत्तरेण बहत्या देश पूर्वतो दक्षिणतश्च प्राच्य ॥१॥

पश्चिमोत्तरस्तूदीच्य

शरावत्या पश्चिमत उत्तरतश्च उदीच्य , यदाह-

प्रागुदञ्चो विभजते हस क्षीरोदके यथा ।

विदुषां शब्दसिद्धये या सा व पायाच्छरावती ॥ १ ॥

प्रत्यन्तो म्लेच्छमण्डल ॥ ९८ ॥

प्रतिगतोऽन्त भोटादिदेश प्रत्यन्त , म्लेच्छानां मण्डलो देशो म्लेच्छमण्डल

॥ १ ॥ १८ ॥

पाण्डूदक्कृष्णतो भूम पाण्डूदक्-कृष्णमृत्तिके ।

पाण्डूदक्कृष्णशब्देभ्य परो भूम पाण्डुभूमिरत्र पाण्डुभूम , पाण्डुमृत्तिको
देश ॥ १ ॥ उदीची भूमिरत्र उदग्भूम , उदङ्मृत्तिक ॥ २ ॥ कृष्णा भूमिरस्य
कृष्णभूम , कृष्णमृत्तिक “सङ्ख्यापाण्डूदक्कृष्णाद् भूमे ” ॥७।३।७८॥ इत्यत्र
समासान्त ॥ ३ ॥

जङ्गलो निर्जल

जायन्ते स्थलान्यत्र जङ्गल स्थलप्राय “ऋजनेषोऽन्तश्च ” ॥ (उणा-
४६७) ॥ इत्यत्र प्रज्ञाद्यणि जाङ्गलोऽपि ॥ १ ॥ निगत जलमत्र निर्जल ॥ २ ॥

अनूपोऽम्बुमान्

अनुगता आपोऽत्र अनूप , ‘ ऋक्पू पथ्यपोऽत् ’ ॥७।३।७६॥ इत्यत्र
समासान्त ‘ अनोदशे ॥२।२।११०॥ इत्युपादेश ॥१॥ अम्बुमान् जलप्राय ॥२॥

कच्छस्तु तद्विध ॥ १९ ॥

कच्यते कच्छ पुक्लीबलिङ्ग तुदिमदि ’ ॥ (उणा-१२४) इति छक
तद्विधोऽनूपप्राय ॥ १ ॥ १९-॥

कुमुद्वान् कुमुदावास

वाल्हीका वाल्हिकाह्वया ।

बल्हन्ते वाल्हीका , “घर्णाकास्तीक ” ॥ (उणा-५०) ॥ इति ईके निपात्यते ॥१॥ बल्हते वाल्हि , ‘ पदिपठि ’ ॥ (उणा-२६) ॥ इति इ बाहुल्काद् दाघवे वाल्हय , स्वार्थे के वाल्हि ॥ २ ॥

तुरुष्कास्तु साखय स्यु

तूर्यन्ते तुरुष्का , “निष्कतुरुष्क ” ॥ (उणा-२६) ॥ इति के निपात्यते ॥१॥ शाखन्ति साखय , षृषोदरादित्वाद् दल्वादि ॥ २ ॥

कारूपास्तु बृहद्गृहा ॥ २५ ॥

कुवन्ति कारूपा , ‘कोरदूपा ’ ॥ (उणा-५६१) ॥ इत्यूपे निपात्यते ॥१॥ बृहन्ति गृहाणि एषु बृहद्गृहा ॥ २ ॥ २५ ॥

लम्पाकास्तु मुरुण्डा स्यु

लपन्ति लम्पाका ‘मवाकश्यामाक ’ ॥ (उणा-३७) ॥ इत्याके निपात्यते ॥ १ ॥ मोदन्ते मुरुण्डा पिचण्ड ’ ॥ (उणा १७६) ॥ इति निपात्यते ॥ २ ॥

सौवीरास्तु कुमालका ।

सुवीराणामिम सौवीरा ॥ १ ॥ कु पृथ्वा मलन्ते कुमालका ॥ २ ॥

प्रत्यग्रथास्त्वहिच्छत्रा

प्रत्यग्रथा अत्र प्रत्यग्रथा ॥१॥ अहिच्छत्रमस्त्येषु अहिच्छत्रा अभ्रादि-त्वाद् अ ॥ १ ॥

कीकटा मगधाह्वया ॥ २६ ॥

कम्बन्ते कीकटा ‘कपटकीकटा ’ ॥ (उणा-१४४) ॥ इत्यटे निपात्यते ॥१॥ मङ्गन्ति मगधा मङ्गेनलुक् च ” ॥ (उणा-२५३) ॥ इत्यध ॥२॥२६॥

ओण्ड्रा केरलपर्याया

ओण्ट् अपनयने ओणन्ति ओण्ड्रा ‘खुरक्षुर ” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यते ॥ १ ॥ किरन्ति केरला मुरलोरल ” ॥ (उणा-४७४) ॥ इत्यले निपात्यते ॥ २ ॥

कुन्तला उपहालका ।

कनन्ति कुन्तला “मुरलो ” ॥ (उणा-४७४) ॥ इत्यले निपात्यते ॥ १ ॥ उप समापे हाला येपामुपहालका । अत्र प्राग्व्योतिष-मालत्र चेदि वङ्गाऽङ्ग मगधा प्रा-या मरव सात्वा-त्र प्रतीच्या , जाल-धर-तायिक कश्मीर वाल्हीक

इत्यादि निपात्यते ॥ २ ॥ चंदय एव नया भयजादित्वात् व्यण् ॥ ३ ॥ चयनं
चंदय , पृषोदरादिनाम् ॥ ४ ॥ २२ ॥

वङ्गास्तु हरिकेलीया

यङ्गन्ति यङ्गा ॥ १ ॥ हरिकेली भया हरिकेलीया , “दोराय ” ॥ ६१३१३२ ॥
॥ २ ॥

अङ्गाश्चम्पोपलक्षिता ।

अङ्गल्यङ्गा , चम्पया गगया उपलक्षिता चम्पोपलक्षिता ॥ १ ॥

साल्वास्तु कारकुक्षीया

सलन्ति साल्वा , “सलेर्णिद् वा” ॥ (उणा-५१०) ॥ इति व ॥ १ ॥
कारकुक्षेरिमे कारकुक्षीया ॥ २ ॥

मरवस्तु दशेरका ॥ २३ ॥

म्रियते तृपा एषु मरव पुसि , “मृमृवृ ” ॥ (उणा-७९६) ॥ इत्यु ॥ १ ॥
दशान्ति दशेरा , “कुगुपति ” ॥ (उणा-४३१) ॥ इति केर , के दशर
का ॥ २ ॥ २३ ॥

जालन्धराभिगर्त्ता स्यु

जाल धारयन्ति जालन्धरा , ‘ धारेधच ” ॥ ५११११३ ॥ इति ख ॥ १ ॥
तिष्ठो गता अत्रेति त्रिगर्त्ता ॥ २ ॥

तायिकास्तर्जिकाभिधा ।

तायन्ते तायिका ॥ १ ॥ तजयन्ति तर्जिका , ‘कुशिक ” ॥ (उणा-४५) ॥
इताके निपात्यते ॥ २ ॥

कश्मीरास्तु माधुमता सारस्वता विकर्णिका ॥ २४ ॥

कश् शब्दे तालव्यान्त ’ कश्नन्ति कश्मीरा , कशेर्माङ्गत्त-व ” ॥ (उणा-
४२०) ॥ इतार ॥ १ ॥ मधुमत्या निवृत्ता माधुमता , चातुरर्थिकोऽण् ॥ २ ॥
सारस्वती देवता एषा सारस्वता ॥ ३ ॥ विशिष्टा कर्णिका अत्र विकर्णिका ॥ ४ ॥
॥ २४ ॥

वाहीकाष्टकनामान

वहति वाहका , सृणीकास्तीक ” ॥ (उणा-५०) ॥ इति इके निपात्यते
॥ १ ॥ टर्कन्ति टर्का निष्कतुल्यक ’ ॥ (उणा-६०७) ॥ इति क निपात्यते ॥ २ ॥

वाल्हीका वाल्हिकाहया ।

बल्हन्ते वाल्हिका , “सुणाकास्ताक ” ॥ (उणा-५०) ॥ इति इके निपात्यते ॥१॥ बल्हते बल्हि , पदिपठि ” ॥ (उणा-२६) ॥ इति इ बाहुल्काद् दाघवे वाल्हय , स्वार्थे के वाल्हिमा ॥ २ ॥

तुरुष्कास्तु साखय स्यु

तुस्यते तुरुष्का , “निष्कतुरुष्क ” ॥ (उणा-२६) ॥ इति के निपात्यते ॥१॥ शाखन्ति साखय पृषोदरादित्वाद् दत्त्यादि ॥ २ ॥

कारूपास्तु बृहद्गृहा ॥ २५ ॥

ब्रुवन्ति कारूपा “कोरदूपा ” ॥ (उणा-५६१) ॥ इत्यूपे निपात्यते ॥१॥ ब्रुहन्ति गृहाणि एषु बृहद्गृहा ॥ २ ॥ २५ ॥

लम्पाकान्तु मुरुण्डा स्यु

लपति लम्पाका , ‘मवाकश्यामाक ’ ॥ (उणा-३७) ॥ इत्याके निपात्यते ॥ १ ॥ मोदते मुरुण्डा , पिचण्ड ’ ॥ (उणा १७६) ॥ इति निपात्यते ॥ २ ॥

सौवीरास्तु कुमालका ।

सुवीराणामिमे सौवीरा ॥ १ ॥ कु पृथ्वीं मलन्ते कुमालका ॥ २ ॥

प्रत्यग्रथास्त्वहिच्छत्रा

प्रत्यग्रथा अत्र प्रत्यग्रथा ॥१॥ अहिच्छत्रमस्त्येषु अहिच्छत्रा अत्रादि त्वाद अ ॥ १ ॥

कीकटा मगधाहया ॥ २६ ॥

क्वन्ते कीकटा ‘कपटकाकटा ॥ (उणा-१४४) ॥ इत्यटे निपात्यते ॥१॥ मङ्गन्ति मगधा मङ्गेनलुक् च ” ॥ (उणा-२५३) ॥ इत्यध ॥२॥२६॥

ओण्ड्रा केरलपर्याया

‘ओणू अपनयने ओणन्ति ओण्ड्रा , ‘खुरक्षुर ” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यते ॥ १ ॥ प्रिति केरला ‘मुरलोरल ’ ॥ (उणा-४७४) ॥ इत्यले निपात्यते ॥ २ ॥

कुन्तला उपहालका ।

क्वन्ति कुन्तला “मुरलो ॥ (उणा-४७४) ॥ इत्यले निपात्यते ॥ १ ॥ उप समापे दाल येपामुपहालका । अत्र प्रागुज्योतिष मालव चेदि वज्राऽङ्ग मगधा प्राच्या मरव साल्वाश्च प्रताच्या , जालधरन्तायिक कश्मिर वाल्हिक

इत्यादि निपात्यते ॥ २ ॥ चदय एव चैद्या भेद्यत्रादित्वात् व्यञ् ॥ ३ ॥ चयन्ते
भेद्य , वृषोदरादिनाम् ॥ ४ ॥ २२ ॥

वद्वास्तु हरिकेलीया

वहति यद्वा ॥ १ ॥ हरिकेली भवा हरिकेलीया , “दोराय” ॥ ६।३।३२ ॥
॥ २ ॥

अङ्गाश्चम्पोपलक्षिता ।

अङ्गत्वज्ञा , चम्पया गमया उपलक्षिता चम्पोपलक्षिता ॥ १ ॥

साल्वास्तु कारकुक्षीया

सलन्ति साल्वा , “सलेर्णिद् वा” ॥ (उणा-५१०) ॥ इति व ॥ १ ॥
कारकुक्षोरिमे कारकुक्षीया ॥ २ ॥

मरवस्तु दशेरका ॥ २३ ॥

म्रियते तृपा एषु मरव पुसि , “मृमृत्” ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ १ ॥
दशान्ति दशेरा , “कुमुपति” ॥ (उणा-४३१) ॥ इति केर के दशर
का ॥ २ ॥ २३ ॥

जालन्धरास्त्रिगर्त्ता स्यु

जाल धारयन्ति जालन्धरा , ‘धारेधच’ ॥ ५।१।११३ ॥ इति ख ॥ १ ॥
तिष्ठो गत्ता अत्रेति त्रिगत्ता ॥ २ ॥

तायिकास्तर्जिकाभिधा ।

तायन्ते तायिका ॥ १ ॥ तजयन्ति तर्जिका , “कुशिक” ॥ (उणा-४५) ॥
इताके निपात्यते ॥ २ ॥

कश्मीरास्तु माधुमता सारस्वता विकर्णिका ॥ २४ ॥

कश् शब्दे तालव्यान्त ‘कशन्ति कश्मीरा ‘कशेमाऽतच’ ॥ (उणा-
४२०) ॥ इतार ॥ १ ॥ मधुमत्या निवृत्ता माधुमता , चातुरर्धिकोऽण् ॥ २ ॥
सारस्वती देवता एषा सारस्वता ॥ ३ ॥ विशिष्टा कर्णिका अत्र विकर्णिका ॥ ४ ॥
॥ २४ ॥

वाहीकाष्टकनामान

वहति वाहीका , ‘खणीकास्तीक’ ॥ (उणा-५०) ॥ इति इके निपात्यते
॥ १ ॥ टर्कीन्त टर्का ‘निष्कतुलक’ ॥ (उणा-१०७) ॥ इति के निपात्यते ॥ २ ॥

गवा म्यान गोस्थानम् ॥ १ ॥ गावस्तिष्ठत्यत्र गोष्ठ क्वावलिङ्ग, शाब्दिकास्तु
गोष्ठो भूतपूर्व इति पुस्यपि प्रयुज्जते, स्थादित्वात् क 'गोऽम्वाऽऽम्ब' ॥२।३।३०॥
इति षत्वम् ॥ २ ॥

एतत्तु गौष्ठीन भूतपूर्वकम् ।

एतत्तु गोष्ठ भूतपूर्व गौष्ठीन यत्र गाव प्राग् आसन्, "गोष्ठादीनम्"

॥७।२।७९॥१॥

तदाशितगवीन स्याद् गावो यत्राऽऽशिता पुरा ॥ ३० ॥

आशितास्तृप्ता गावोऽस्मिन्नाशितङ्गवीनम् अपडक्षाऽऽशितग्वल" ॥७।१।

१०६ ॥ इताने साधु ॥ १ ॥ ३० ॥

क्षेत्रे तु वप्र केदार

क्षयत्यत्र धायानि, क्षायते हलैर्हिंस्यते वा क्षेत्रम् "हुयामा" ॥ (उणा-

४५१) ॥ इति त्र तत्र उप्यन्ते वाजान्यत्र वप्र भागृधि' ॥ (उणा-३८७) ॥

इति र ॥ १ ॥ कदि सौत्र' कयते केदार, "द्वारभङ्गार" ॥ (उणा-४११) ॥

इत्यरे निपात्यते पुक्काबलिङ्गावेतो ॥ २ ॥

सेतौ पाल्याऽऽलिसवरा ।

सायते बध्यते सेतु पुलिङ्ग कृसिक्रम्य ॥ (उणा-७७२) ॥ इति तुन्

तत्र ॥ १ ॥ पलति पालि 'कशूकुटि' ॥ (उणा-६१९) ॥ इति णिदि ॥ २ ॥

अलति आलि छालिङ्गावेतो ॥ ३ ॥ सट्ठणोति जल सवर ॥ ४ ॥

क्षेत्र तु शाकस्य शाकशाकट शाकशाकिनम् ॥ ३१ ॥

शाकस्य क्षेत्र शाकशाकटम् शाकशाकिनम्, "शाकटशाकिनौ क्षेत्रे"

॥७।१।७८॥ इति साधू ॥ १ ॥ २ ॥ ३१ ॥

त्रैहेय शालेय पट्टिक्य कौद्रवीण मौद्गीने ।

ब्रीह्यादिना क्षेत्रे

ब्राहे शालेश्च क्षत्र ब्रैह्यम् शालेयम् 'ब्राह्मिशालरेयण्' ॥७।१।८०॥१॥१॥

पट्टिका पट्टिरात्रेण पच्यमाना ब्राह्म्यस्तेषा क्षत्र पट्टिक्यम् 'यवयवकपट्टिका' ॥

७।१।८१ ॥ इति य ॥ १ ॥ कौद्रवाणा मुद्गाना च क्षेत्र कौद्रवाणम्, मौद्गीनम्,

'धान्येभ्य' ॥ ७।१।७९ ॥ इतानन् ॥ १ ॥ १ ॥

अणव्य तु स्यादाणवीनमणो ॥ ३२ ॥

अणो क्षेत्रमणव्यम् आणवानम् "वाऽणुमायात्" ॥७।१।८२॥ इति यः

पक्षे ईनन् च ॥ १ ॥ २ ॥ ३२ ॥

यास्तिक गुण्य काल-लम्बा-सार्ध-प्रत्यय-उदीच्या, ओङ्का, कुन्तल-
अपाद्या इति ॥ २ ॥

ग्रामन्तु वसथ स नि प्रति पर्यु-पत पर ॥ २७ ॥

ग्रामन्तु कुन्तेरिति ग्राम, “प्रतिहाग्न्यां प्राजिहो च” ॥ (उणा-३३९) ॥
इति म ॥ १ ॥ समादिभ्य परो वमथ सवसति सवमथ ॥ २ ॥ एव निवस
थ ॥ ३ ॥ प्रतिवसथ ॥ ४ ॥ परिवसथ ॥ ५ ॥ उपवसथ, “उपसर्गात् वस” ॥
(उणा-२३३) ॥ इत्यथ ॥ ६ ॥ २७ ॥

पाटकन्तु तदर्द्धे स्यात्

तस्य ग्रामस्याऽर्द्ध पाटयति पाटक ॥ १ ॥

आघाटस्तु घटोऽवधि ।

अन्तोऽवसान सीमा च मर्यादाऽपि च सीमनि ॥ २८ ॥

आघटते जनाऽत्र आघाट ॥ १ ॥ तिष्ठत्यत्र घट, घटाघाट ॥
(उणा-१४१) ॥ इति टे निपात्यते ॥ २ ॥ अवधायतेऽवधि ॥ ३ ॥ अमत्यन
अन्त ॥ ४ ॥ अवसीयतेऽनेन अवसानम् ॥ ५ ॥ सीयते बध्यते सीमा, ‘सेरा च
मा’ ॥ (उणा-३४३) ॥ इति म, मन्-ताद् वा डाप ॥ ६ ॥ विवादिना मरि मरण
मासम-तात् द्यति खण्डयति मर्यादा ॥ ७ ॥ स्यति विवादमिति स्यतेरा च वा ॥
(उणा-११५) ॥ इति मनि आवभावे सीमा नकारान्त खालिङ्गस्तत्र ॥ ८ ॥ २८ ॥

ग्रामसीमा तूपशल्यं

ग्रामस्य सामा ग्रामान्त, अन्ते विद्वार्थं शल्यप्रक्षेपादुपशल्यम् उपशल्यते
आशु गम्यतेऽत्रेति वा स्थाच्छामा ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ १ ॥

माल ग्रामान्तराऽटवी ।

मल तं भयमत्र मालम् स्वार्थे के मालकोऽपि पुक्लीबलिङ्ग ग्रामस्य अ त
राले अटवी ॥ १ ॥

पर्यन्तभू परिसर स्यात्

ग्रामस्य पर्यन्तेषु भूमि पर्यन्तभू ॥ १ ॥ परित सरस्ति सत्तरत्यत्र परिसर
(पुनाग्नि ॥ ५।३।१३० ॥ इति घ ॥ २ ॥

कर्मन्तस्तु कर्मभू ॥ २९ ॥

कर्मणामन्तो निष्पत्तिरत्र कर्मान्त ॥ १ ॥ कर्मार्थं भूमि कर्मभू ॥ २९ ॥

गोमथान गोष्ठम्

गवा म्थान गोस्थानम् ॥ १ ॥ गावस्तिष्ठत्यत्र गोष्ठ क्लीबलिङ्ग , शाब्दिकास्तु गोष्ठो भूतपुत्र इति पुस्यपि प्रयुञ्जते, स्थादित्वात् न , ' गोऽम्वाऽऽम्ब " ॥ २१३॥ ३० ॥ इति पत्वम् ॥ २ ॥

एतत्तु गौष्ठीन भूतपूर्वकम् ।

एतत्तु गोष्ठ भूतपूर्व गौष्ठीन यत्र गाव प्राग् आसन्, " गोष्ठादीनम् " ॥ ७१२॥ ७९ ॥ १ ॥

तदाशितगवीन म्याद् गावो यत्राऽऽशिता पुरा ॥ ३० ॥

आशितास्तृप्ता गावोऽस्मिन्नाशितगवीनम् अपढक्षाऽऽशितग्वल " ॥ ७११॥ १०६ ॥ इतानि साधु ॥ १ ॥ ३० ॥

क्षेत्रे तु वष्र केदार

क्षयन्त्यत्र धान्यानि, क्षीयते ढलैर्दिस्यते वा क्षेत्रम् "हुयामा " ॥ (उणा-४५१) ॥ इति त्र , तत्र उप्यन्ते वाजान्यत्र वष्र , भागधि " ॥ (उणा-३८७) ॥ इति र ॥ १ ॥ कदि सौत्र कथ्यते केदार , " द्वारभृद्धार " ॥ (उणा-४११) ॥ इत्यरे निपात्यते पुक्काबलिङ्गावेतौ ॥ ८ ॥

सेतौ पाल्याऽऽलिसवरा ।

सायते वध्यते सेतु पुलिङ्ग ' कृसिकम्ब ॥ (उणा-७७२) ॥ इति तुन् तत्र ॥ १ ॥ पलति पालि ' कृशकुटि ' ॥ (उणा-६१९) ॥ इति णिदि ॥ २ ॥ अलति आलि छालिङ्गावेतौ ॥ ३ ॥ सट्ठणोति जल सवर ॥ ४ ॥

क्षेत्र तु शाकस्य शाकशाकट शाकशाकिनम् ॥ ३१ ॥

शाकस्य क्षेत्र शाकशाकटम् शाकशाकिनम्, ' शाकटशाकिनौ क्षेत्रे " ॥ ७११॥ ७८ ॥ इति साधू ॥ १ ॥ २ ॥ ३१ ॥

ब्रैह्मेय शालेय पटिक्य कौद्रवीण मौद्गीने ।

ब्रीह्यादिना क्षेत्रे

ब्रीह शालेय क्षेत्र ब्रैह्मयम्, शालेयम् ब्रीहिशालरेयम् " ॥ ७११॥ ८० ॥ १११ ॥ पटिका पाठरात्रेण पच्यमाना ब्रीहयस्तेषा क्षेत्र पटिक्यम् यवयवकपटिका ॥ ७११॥ ८१ ॥ इति य ॥ १ ॥ कौद्रवाणा मुद्गाना च क्षेत्र कौद्रवाणम्, मौद्गानम्, " धान्येभ्य " ॥ ७११॥ ७९ ॥ इतानन् ॥ १ ॥ १ ॥

अण्य तु स्यादाणवीनमणो ॥ ३२ ॥

अणो क्षेत्रमण्यम् आणवानम् " वाऽणुमापार " ॥ ७११॥ ८२ ॥ इति यः पक्षे ईनन् च ॥ १ ॥ २ ॥ ३२ ॥

भङ्गय भाङ्गीनमौर्मीनमुभ्य यव्य यवक्यवत् ।

तित्य तैलीन मापीण माप्य भङ्गादिसम्भवम् ॥ ३३ ॥

भङ्गानां श्रेष्ठ भङ्गणम्, 'बोमभङ्ग' ॥ ७।१।८३ ॥ इति य, पक्षे इत्यत्रि
भाङ्गाणम् ॥ १ ॥ २ ॥ उमानामौर्मीनम्, उभ्यम् ॥ १ ॥ २ ॥ यवाना यव्यम् ॥ १ ॥
यवरागा यवक्यम्, "यवयवक" ॥ ७।१।८१ ॥ इति ये साधू ॥ २ ॥ तिलाना
तित्यम्, "यामाभङ्ग" ॥ ७।१।८३ ॥ इति य ॥ १ ॥ पक्षे इत्यत्रि तैलीनम् ॥ २ ॥
मापाणां मापाणम्, माप्यम्, भङ्गादीनां सम्भवोऽत्र भङ्गादिसम्भव क्षेत्रम् ॥ १॥२॥
॥३३॥

सीत्य हल्यम्

मातया सङ्गत सीत्यम्, "सीतया सङ्गते" ॥ ७।१।२७ ॥ इति य ॥ १ ॥
हल्यम् कप क्षेत्रे टप्यत इति कृत्वा हल्यम् "हलस्य कर्णे" ॥ ७।१।२६ ॥ इति
य ॥ २ ॥

त्रिहल्य तु त्रिसीत्य त्रिगुणाकृतम् ।

तृतीयाकृत

त्रयाणां हलानां कपत्रिहल्यम्, ॥१॥ तिसृभिः साताभिः सङ्गत त्रिसाल्यम्
॥ २ ॥ त्रिगुणाक्रियते स्म त्रिगुणाकृतम्, त्रिविलिखितम् "सङ्ख्यादेर्गुणात्"
॥ ७।२।१३६ ॥ इति डाच् ॥ ३ ॥ तृतीयं वारं क्रियते स्म तृतीयाकृतम्, 'तीयश्च
शम्बाजाद्' ॥ ७।२।१३५ ॥ इति डाच् ॥ ४ ॥

द्विहल्याद्येव शम्बाकृतं च तत् ॥ ३४ ॥

द्वयोहलयो कर्पो द्विहल्यम् आदिशब्दाद् द्वाभ्यां सीताभ्यां सङ्गत द्विसाल्यम्,
द्विगुणाकृतम् द्वितीयाकृतमित्यादि ॥४॥ शम्बा क्रियते स्म शम्बाकृतं अनुलोमकृ
ष्टम् पुनस्तियक् कृष्यते स्म 'तायशम्बाजाद्' ॥ ७।२।१३५ ॥ इति डाच् ॥ ५ ॥
॥ ३४ ॥

बीजाकृतं तूत्सकृष्टं

अबीजं सबीजं बीजसप्तमं बीजाकृतम् 'तीयशम्बाबीजाद्' ॥ ७।२।१३५ ॥
इति डाच् ॥ १ ॥ आदावुत्तं पञ्चाद् बीजैः सह कृष्टं उत्सकृष्टम्, 'पूर्वकाले' ॥ ३।१।
५७ ॥ इति कमधारय ॥ २ ॥

द्रौणिकाऽऽढकिकादयः ।

स्युर्द्रोणादकृवापादौ

द्रोणस्य आटकस्य च वापो द्रौणिक , आटन्त्रिक , “तस्य वापे ” ॥६।४।१५१॥
इतीकण् आदिशब्दात् खाया वाप खाराक इत्यादय , उप्यतेऽम्निन् इति वाप
क्षेत्रम् द्रोणाढकयोवापो द्रोणाढकवाप , आदिशब्दाद् द्रोण पचति सभवति अवहरति
द्रौणिक कटाह इत्याद्यथ ॥ १ ॥ १ ॥

खलधान पुन खलम् ॥ ३५ ॥

खलति सञ्चायमानानि धान्यानि अत्र खलधानम् , पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥
खल्यन्ते सञ्चीयन्ते धान्यानि अत्र खल त्रिलिङ्ग , “गोचरसचर ” ॥ ५।३।१३१ ॥
इति निपातनाद् घ ॥ २ ॥ ३५ ॥

चूर्णे क्षोद

चूर्यते स्म चूर्णे पुङ्गीबलिङ्ग , तत्र ॥ १ ॥ क्षुद्यते क्षोद धूलिप्रायोऽयम् , यत्
शाश्वत - “चूणानि वासयोगा स्युश्चूर्णो धूलि सशर्कर ” इति ॥ २ ॥

अथ रजसि स्यु धूलीपागुरेणव ।

रज्यते ब्रह्माद्यनेन रज क्लीबलिङ्ग , “मिथिरञ्जि ” ॥ (उणा-१७१) ॥
इति विदस् , तत्र ॥ १ ॥ धूयते धूलि स्त्रीलिङ्ग , “धूमूभ्या ” ॥ (उणा-७०१) ॥
इति लिङ् , इथा धूली ॥ २ ॥ ‘पसुण् नाशने दत्त्वान्त ’ पसयति पासु पुलिङ्ग ,
‘पसेदीधत् ’ ॥ (उणा-७१८) ॥ इत्यु ॥ ३ ॥ रीयते रेणु स्त्रीलिङ्ग , ‘अ
जिस्था ” ॥ (उणा-७६८) ॥ इति णु ॥ ४ ॥

लोष्टे लोष्टुर्दलिलेष्टु

लुप्यते लोष्ट मृत् शकल पुङ्गीबलिङ्ग “लोपेष्ट ” ॥ (उणा-१३८) ॥
तत्र ॥ १ ॥ ‘लोष्टि सङ्घाते’ लोप्यते लोष्टु पुलिङ्ग ‘मृमृत् ’ ॥ (उणा-
७१६) ॥ इत्यु ॥ २ ॥ दलयति दलि स्त्रीलिङ्ग , खरेभ्य इ ’ ॥ (उणा-
६०६) ॥ ३ ॥ लिप्यते लेष्टु पुलिङ्ग , “कृसिकम्प्य ” ॥ (उणा-७७३) ॥
इति बहुवचनाद् तुम् ॥ ४ ॥

वल्मीक कृमिपर्वत ॥ ३६ ॥

वभ्रीकूट वामल्लरो नाकु शक्रशिरश्च स ।

बलन्ते प्राणिनोऽत्र वल्मीक पुङ्गीबलिङ्ग सृणीवास्तीक ” ॥ (उणा-५०)
इतीके निपात्यते ॥ १ ॥ कृमाणा पर्वत इव कृमिपर्वत ॥ २ ॥ ३६ ॥ वभ्राणामुपदेहि
काना कूट शिखर वभ्राकूटम् ॥ ३ ॥ वाम वामैवा ल्यते वामल्लर , ‘सिन्दूर ” ॥
(उणा-४३०) ॥ इत्यूरे निपात्यते ॥ ४ ॥ नमति नाकु पुलिङ्ग ‘नमेर्ना
क् च ” ॥ (उणा-७२०) ॥ इत्यु ॥ ५ ॥ शक्रस्य शिरो मूढा शक्रशिर ॥ ६ ॥

भङ्ग्य भाङ्गीनमौर्मीनमुम्य यव्य यवक्यवत् ।

तिल्य तैलीन मापीण माप्य भङ्गादिसम्भवम् ॥ ३३ ॥

भङ्गानां क्षेत्र भङ्गणम्, 'बोमामङ्ग' ॥ ७।१।८३ ॥ इति य, पक्ष ईनवि
भाङ्गीणम् ॥ १ ॥ २ ॥ उमानामौर्मीनम्, उम्यम् ॥ १ ॥ २ ॥ यवाना यव्यम् ॥ १ ॥
यवगणा यवण्यम्, "यवमवकः" ॥ ७।१।८१ ॥ इति ये माधू ॥ २ ॥ तिलाना
तिल्यम्, "यामामङ्ग" ॥ ७।१।८३ ॥ इति य ॥ १ ॥ पक्षे इनवि तैलीनम् ॥ २ ॥
मापाणां मापाणम्, माप्यम्, भङ्गादिनां सम्भवोऽत्र भङ्गादिसम्भव क्षेत्रम् ॥ १ ॥ २ ॥
॥ ३ ॥

सीत्य हल्यम्

सातया सङ्गत सीत्यम्, "सातया सङ्गते" ॥ ७।१।२७ ॥ इति य ॥ १ ॥
हलस्य क्य क्षेत्र टृप्यत इति कृत्वा हल्यम्, "हलस्य कर्षे" ॥ ७।१।२६ ॥ इति
य ॥ २ ॥

त्रिहल्य तु त्रिसीत्य त्रिगुणाकृतम् ।

तृतीयाकृत

त्रयाणां हलानां क्यत्रिहल्यम्, ॥ १ ॥ तिसृभिः सीताभिः सङ्गत त्रिसाल्यम्
॥ २ ॥ त्रिगुणाक्रियते स्म त्रिगुणाकृतम्, त्रिविलिखितम्, 'सङ्ख्यादेर्गुणात्'
॥ ७।२।१३६ ॥ इति डाच् ॥ ३ ॥ तृतीयं वारं क्रियते स्म तृतीयाकृतम् 'तीर्थश
म्बराजाद्' ॥ ७।२।१।१३५ ॥ इति डाच् ॥ ४ ॥

द्विहल्याद्येव शम्बाकृतं च तत् ॥ ३४ ॥

द्वयोहलयो कर्षो द्विहल्यम् आदिशब्दाद् द्वाभ्यां साताभ्यां सङ्गत द्विसाल्यम्,
द्विगुणाकृतम्, द्वितीयाकृतमित्यादि ॥ ४ ॥ शम्बा क्रियते स्म शम्बाकृतं अनुलामकृ
ष्टम् पुनस्तियक् कृष्यते स्म तीर्थशम्बराजाद् ॥ ७।२।१३५ ॥ इति डाच् ॥ ५ ॥
॥ ३४ ॥

बीजाकृतं तूत्तकृष्ट

अवजि सबाज बीजसपन बीजाकृतम् 'तीर्थशम्बबीजाद्' ॥ ७।२।१३५ ॥
इति डाच् ॥ १ ॥ आदावुत्त पन्नाद् बाजै सह कृष्ट उत्तकृष्टम्, 'पूर्वकाले' ॥ ३।१।
१७ ॥ इति कमधारय ॥ २ ॥

द्रौणिकाऽऽदिकिकादयः ।

स्युर्द्रोणादकृवापादौ

द्रोणस्य आटक्म्य च वापो द्रौणिक आटक्किक, “तस्य वापे” ॥६॥४॥१५१॥
इतीम्ण् आदिशब्दात् स्याया वाप खाराक इत्यादय, उप्यतेऽभिन् इति वाप
क्षेत्रम्, द्रोणाट्मयोवापो द्रोणाटक्वाप, आदिशब्दाद् द्रोण पचति सभवति अवहरति
द्रौणिक कटाह इत्याद्यथ ॥ १ ॥ १ ॥

खलधान पुन खलम् ॥ ३५ ॥

खलन्ति सञ्चायमानानि धान्यानि अत्र खलधानम्, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥
खल्यन्ते सञ्चायन्ते धान्यानि अत्र खल त्रिलिङ्ग, “गोचरसचर” ॥ ५॥३॥१३१ ॥
इति निपातनाद् घ ॥ २ ॥ ३५ ॥

चूणे क्षोद

चूयते स्म चूर्णं पुष्करलिङ्ग, तत्र ॥ १ ॥ क्षुद्यते क्षोद धूलिप्रायोऽयम्, यत्
शाश्वत - “चूणानि वासयोगा स्युश्चूर्णो धूलि सशकर” इति ॥ २ ॥

अथ रजसि स्यु धूलीपाशुरेणव ।

रज्यते वस्त्राद्यनेन रज क्वावलिङ्ग, “मिविरज्जि” ॥ (उणा-९७१) ॥
इति किदस्, तत्र ॥१॥ चूयते धूलि खालिङ्ग, “धूमूय्या” ॥ (उणा-७०१) ॥
इति लिङ्, उधा धूला ॥ २ ॥ ‘पयुण् नाशने दत्त्यान्त’ पसयति पासु पुलिङ्ग,
‘पसेर्दाघश्च ॥ (उणा-७१८) ॥ इत्यु ॥ ३ ॥ रीयते रेणु खालिङ्ग, अ
जिस्था’ ॥ (उणा-७६८) ॥ इति णु ॥ ४ ॥

लोष्टे लोष्टुर्दलिलेष्टु

लुप्यते लोट मृत् शकल पुष्कीबलिङ्ग “लोपेष्ट” ॥ (उणा-१३८) ॥
तत्र ॥ १ ॥ लाष्टि सङ्घाते’ लोष्यते लोष्टु पुलिङ्ग “सृमृवृ” ॥ (उणा-
७१६) ॥ इत्यु ॥ २ ॥ दलयति दलि खालिङ्ग, “खरेभ्य इ” ॥ (उणा-
६०६) ॥ ३ ॥ लिप्यते लेष्टु पुलिङ्ग, ‘हृसिकम्य’ ॥ (उणा-७७३) ॥
इति बहुवचनात् तुन् ॥ ४ ॥

वल्मीक कृमिपर्वत ॥ ३६ ॥

वम्भीकृट वामल्लरो नाकु शक्रशिरश्च स ।

बलन्ते प्राणिनोऽत्र वल्मीक पुष्कीबलिङ्ग, ‘सृणीकान्तीक’ ॥ (उणा-५०)
इतीके निपात्यते ॥१॥ कृमीणा पर्वत इव कृमिपर्वत ॥२॥ ३६ ॥ वम्भाणामुपदेहि
काना कृट शिवर वम्भीकृन्म् ॥ ३ ॥ वाम वामेवा ल्यते वामल्लर, “सिन्दूर” ॥
(उणा-४३०) ॥ इत्युरे निपात्यते ॥ ४ ॥ नमति नाकु पुलिङ्ग, ‘नमेर्ना
क व” ॥ (उणा-७२०) ॥ इत्यु ॥ ५ ॥ शक्रस्य शिरो मृद्धा शक्रशिर ॥६॥

भङ्गच भाङ्गीनमौर्मानमुष्य यज्य यवक्यवत् ।

तिल्य तैलीन माषीण माप्य भङ्गादिसम्भवम् ॥ ३३ ॥

भङ्गाणां क्षेत्र भङ्गम्, 'बोमाभङ्ग' ॥ ७।१।८३ ॥ इति य, पक्षे ईनमि
भाङ्गानम् ॥ १ ॥ २ ॥ उमानामौमानम्, उष्यम् ॥ १ ॥ २ ॥ यवाना यष्यम् ॥ १ ॥
यवराणां यवक्यम्, "यवयवक-" ॥ ७।१।८१ ॥ इति ये साधू ॥ २ ॥ तिलाना
तिल्यम्, "बोमाभङ्ग" ॥ ७।१।८३ ॥ इति य ॥ १ ॥ पक्षे इनमि तैलानम् ॥ २ ॥
मापाणां मापाणम्, माप्यम्, भङ्गादिनां सम्भवोऽत्र भङ्गादिसम्भव क्षेत्रम् ॥ ११२ ॥
॥ ३३ ॥

सीत्य हल्यम्

सीतया सङ्गत सालम्, "सातया सङ्गते" ॥ ७।१।२७ ॥ इति य ॥ १ ॥
हल्यम् कप क्षेत्र कृष्यत इति कृत्वा हल्यम्, "हलस्य कर्षे" ॥ ७।१।२६ ॥ इति
य ॥ २ ॥

त्रिहल्य तु त्रिसीत्य त्रिगुणाकृतम् ।

तृतीयाकृत

प्रयाणा हलाना कपत्रिहल्यम्, ॥ १ ॥ तिसृभि सीताभि सङ्गत त्रिसालम्
॥ २ ॥ त्रिगुणाक्रियते स्म त्रिगुणाकृतम्, त्रिविलिखितम्, "सङ्ख्यादेर्गुणात्"
॥ ७।२।१३६ ॥ इति डाच् ॥ ३ ॥ तृतीय वार क्रियते स्म तृतायाकृतम्, 'तायञ्च
म्बबीजाद्' ॥ ७।२।१३५ ॥ इति डाच् ॥ ४ ॥

द्विहल्याद्येव शम्बाकृत च तत् ॥ ३४ ॥

द्वयोहलयो कर्षो द्विहल्यम् आदिशब्दाद् द्वाभ्यां सीताभ्या सङ्गत द्विसालम्,
द्विगुणाकृतम् द्वितायाकृतमित्यादि ॥ ४ ॥ शम्बा क्रियते स्म शम्बाकृत अनुलोमक
ष्टम् पुनस्त्रियक् कृष्यते स्म 'तायशम्बबीजाद्' ॥ ७।२।१३५ ॥ इति डाच् ॥ ५ ॥
॥ ३४ ॥

बीजाकृत तृप्तकृष्ट

अवाज सवाज बीजसपन बीजाकृतम् 'तीयशम्बबीजाद्' ॥ ७।२।१३५ ॥
इति डाच् ॥ १ ॥ आदावुप्त पनाद् बीजै सह कृष्ट उत्तकृष्टम्, 'पूर्वकालै' ॥ ३।१।
१७ ॥ इति कमधारय ॥ २ ॥

द्रौणिकाऽऽढकिकादय ।

स्युर्द्रोणाढकवापादौ

नगरी पू पूरी द्रङ्ग पत्तन पुटभेदनम् ॥ ३७ ॥

निवेशनमधिष्ठान स्थानीय निगमोऽपि च ।

१. पत्तनस्य नगरी आङ्गिकात् , “जठर ” ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्थं निषे-
र्यते, १गी सत्तयस्यामिति वा मन्थादिवाद् ॥ १॥ पूयते पू, मपदादित्वात् क्तिप्
॥ २ ॥ पुरनि पूरी प्रितिङ्ग ॥ ३ ॥ द्रमन्त्यप्रेति द्रङ्ग , “द्रमो गिन् वा ” ॥ (उणा-
१५) ॥ इति ग ॥ ४ ॥ पत्त-पत्तस्मिन् पत्तनम्, “ वापति ” ॥ (उणा-२९२) ॥
इति तन , पत्तनमपि ॥ ५ ॥ पुट भाण्डवासनानि भिद्यन्तेऽत्र पुटभेदनम् ॥ ६ ॥ ३॥
निविशन्तेऽत्र निवेशनम् ॥ ७ ॥ अधितिष्ठत्यस्मिन्निष्ठानम् ॥ ८ ॥ तिष्ठन्त्यस्मिन्
स्थानीयम्, “बहुलम्” ॥ ५ । १ । २ ॥ इत्यधिकरणेऽप्यनीय ॥ ९ ॥ नियत
गच्छत्यत्र निगम , “गोचरसचर ” ॥ ५।३।१३१ ॥ इति घ , वाचस्पतिस्तु—

“स्यात् स्थानीय त्वतिलम्बो ग्रामो ग्रामशताष्टके ।

तददं तु श्रेणमुख तच्च कवन्मञ्जियाम्” ॥ १ ॥

कवटादं कवुटिक स्यात्तददं तु कार्वटम् ।

तददं पत्तन तच्च पत्तन पुटभेदनम् ॥ २ ॥

निगमस्तु पत्तनादं तददं तु निवेशनम् ।

कवटादधमो द्रङ्ग पत्तनादुत्तमश्च स ॥ ३ ॥

उद्रङ्गश्च निवेशश्च स एव द्रङ्ग इत्यपि ।” इति विशेषमाह ॥ १० ॥

शाखापूर तूपपुरम्

शाखा समीपवर्ति पुर शाखापुरम्, यदाह—

“शाखा वेदिविभागे स्यात् पादपाङ्गात्तिकेऽपि च’ ।

उप समीपे पुरस्य मूलनगरस्य उपपुरम् ॥ १ ॥

खेट पुरार्द्धविस्तर ॥ ३८ ॥

खिटयते खेट पुरस्याऽर्द्धं विस्तरोऽस्य पुरार्द्धविस्तर ॥ १ ॥ २८ ॥

स्कन्धावारो राजधानी

पण्णाममात्यादाना प्रधानभूतत्वाद् राजा स्कन्धस्तमाङ्गणोति स्कन्धावार
॥ १ ॥ राजा नृपो धीयतेऽस्या राजधानी आबलाबलिङ्ग ॥ २ ॥

कोट्टदुर्गे पुन समे ।

कुट्यते कोट पुट्टाबलिङ्ग पृथोदरादित्वाद् गुण ॥ १ ॥ दु खेन गम्यते
ऽस्मिन् दुगम् ‘सुगदुगमाधारे ॥ ५।१।१३२ ॥ इति साधु ॥ २ ॥

गया पृगयराजर्षे

गच्छन्ति अस्या गया, "गयहृदया" ॥ (उणा-३७०) ॥ इत्यये निपात्यते ॥ १ ॥

कन्यकुब्ज महोदयम् ॥ ३९ ॥

कन्याकुब्ज गाधिपुर कौश कुशस्थल च तत् ।

कन्या कुब्जा अत्र कन्यकुब्जम्, तत्र हि जमदग्निना शापेन नरपते कन्या कुब्जोक्ता इति प्रसिद्धि, 'इयापो बहुल' ॥ २।४।९९ ॥ इति ह्रस्व ह्रस्वत्वा उभापे कन्याकुब्जम् ॥ १ ॥ २ ॥ महान् उदयोऽस्य महोदयम्, एते त्रय स्त्राक्लावलिङ्गा ॥ ३ ॥ ३९ ॥ गाये रात्र पुर गाधिपुरम् ॥ ४ ॥ कुशा सन्ति अत्र कौशम्, चातुरर्थिकोऽण् ॥ ५ ॥ कुशाना स्थल कुशस्थलम् ॥ ६ ॥

काशिवराणसी वाराणसी शिवपुरी च सा ॥ ४० ॥

काशते काशि स्त्रीलिङ्ग, 'पदिपठि' ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ ॥ १ ॥ वाराणसाशब्दस्य पृषोदरादित्वात् ह्रस्वत्वे वाराणसा ॥ २ ॥ वरणा च असिध्व वरणासी नद्यौ तयोर्दूरभवा चातुरर्थिकोऽण 'वृद्धि स्त्रेष्वादे' ॥ ७।४।१ ॥ इति वृद्धौ रेकाऽकारस्य पृषोदरादित्वात् दीर्घत्वे णकाराऽऽप्सरस्य ह्रस्वत्वे च इया वाराणसा, यद्वा णाते 'मुमुचा' ॥ (उणा-२७८) ॥ इत्याने वराणो वीरणाभिधानम् वराणा सत्यत्र वराणसा नदा "तृणादे सल्" ॥ ६।२।८१ ॥ इति चातुरर्थिक सल् तस्या अदूर भवेति वा देशो वा वराणसस्तत्र भवा वा, वारैरनितीति वा गोपादेरनेरसि ॥ (उणा ७०८) ॥ इत्यसिस्ततो डी ॥ ३ ॥ शिवस्य पुरी शिवपुरा ॥ ४ ॥ ४० ॥

साकेत कोसलाऽयोध्या

सा लक्ष्मी क मुख तान्यामिन साकेतम् ॥ १ ॥ कोमलदेशयोगात् कोमला ॥ २ ॥ न योध्यते परैरयोध्या ॥ ३ ॥

विदेहा मिथिला समे ।

विदिह्यते विदेहा ॥ १ ॥ मिथ्यते मिथिहा, 'गुपिमिथि' ॥ (उणा-४८३) ॥ इति क्दिह ॥ २ ॥

त्रिपुरी चेदिनगरी

तृतीया पुरा त्रिपुरा मयूरव्यसनादित्वात् त्रयाणा पुराणा समाहारो वा भाष्यकारवचनात् स्त्रात्वम् ॥ १ ॥ चेदाना नगरी चेदिनगरी ॥ २ ॥

कौशाम्बी वत्सपत्तनम् ॥ ४१ ॥

कुशाम्बेन त्रिपुना कौशाम्बी चातुरर्थिकोऽण् ॥ १ ॥ वत्सराजस्य वत्सदेशे वा पत्तन वत्सपत्तनम् ॥ २ ॥ ४१ ॥

उज्जयनी स्याद् विशालाऽवन्ती पुष्पकरण्डिनी ।

उज्जयनी जयति उज्जयनी । गम्यादिनाद् अनद्, अये तु उज्जयनी नाम राक्षसी
दमया या तस्या विनाग उज्जयनीनि चानुरधिकमणमुपाय तस्य लापमिच्छन्ति
॥१॥ विनागः शाक्ये विशाला, विशिष्टा शाला अत्रेति वा, विस्तीर्णत्वाद् वा ॥२॥
अवन्तीऽवन्ती ॥३॥ पुष्पकरणं तामोद्यानम्, तदग्रान्ति पुष्पकरण्डिनी । यद्वादि-

“उज्जयनी गदुद्यानं तत् स्यात् पुष्पकरण्डकम्” इति ॥ ४ ॥

पाटलिपुत्र उमुमपुर

पाटलिभि पुनारि पाटलिपुत्रम् “पुत्रादयः” ॥ (उणा-४५५) ॥ इति
निपातने ॥ १ ॥ उमुमचहुल पुर उमुमपुरम् ॥ २ ॥

चम्पा तु मालिनी ॥ ४२ ॥

लोमपादकर्णयो पू

चणन्ति अस्यां चम्पा, “भापाचणि” ॥ (उणा-२९६) ॥ इति प ॥१॥
माला सत्यस्या मालिनी ॥ २ ॥ ४२ ॥ लोमपादो राजपि, कण कौतेय तयो
पू लोमपादपूरी ॥ ३ ॥ कणपूरी ॥ ४ ॥

देवीकोट उमावनम् ।

कोटिर्वर्ष बाणपुर स्यात् शोणितपुर च तत् ॥ ४३ ॥

देव्या कोट कौटिल्यमत्र देवीकोट ॥ १ ॥ उमाया वनमुमावनम् ॥ २ ॥
कोटिभिर्वपति कोटियम् ॥ ३ ॥ बाणाऽमुरस्य पुर बाणपुरम् ॥ ४ ॥ शोणितलिप्त
पुर शोणितपुरम् ॥ ५ ॥ ४३ ॥

मथुरा तु मधूपधन मथुरा

मयति चित्त मथुरा, ‘वाट्यासि’ ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर, मथुरा
या पिशाच्या वादूरभव नगरमित्य ये ॥ १ ॥ मधार्दानवस्य उपपन्न आश्रयोऽत्र
मधूपधनम् ॥ २ ॥ मधुना राजते मथुरा मधुराधिष्ठितोऽस्या अस्तीति वा मध्वादि
त्वाद् र ॥ १ ॥

अथ गजाह्वयम् ।

स्याद् हास्तिनपुर हस्तिनीपुर हस्तिनापुरम् ॥ ४४ ॥

गजस्याह्वयोऽस्य गजाह्वयम् यद्भारते- नगरे नागसाह्वये इति ‘तेन गजपुर
नाम नगरम् इत्यादि’ ॥१॥ हस्ति-या इदं हास्तिन तच्च तत्पुर च हास्तिनपुरम् ॥२॥
हस्ति-या पुर हस्तिनीपुरम् ॥ ३ ॥ शृणोदरादित्वाद् आत्वे हस्तिनापुरम् ॥४॥४४॥

तामलिप्त दामलिप्त तामलिप्ती तमालिनी ।

स्तम्भपुर्णिष्णुगृह च स्याद्

ताम्यञ्जिलिप्यते तामलिप्तम् तामलिप्तीं पृषोदरादित्वात् ॥१॥२॥ दामभि
लिप्यते छाद्यते दामलिप्तम् ॥३॥ तमाला मन्त्रम्या तमालिनी ॥४॥ स्तम्भगृहना
पू स्तम्भपू, समासान्निविधेरनित्वात् अदभान् ॥५॥ विष्णोर्गृहं विष्णुगृहम् ॥६॥

विदर्भा तु कुण्डिनम् ॥ ४५ ॥

विशिष्टो दर्भं सदभं कुशो वाऽस्या विदर्भा ॥१॥ कुड्यते पापमत्र कुण्डिनाम्,
'शाकृति' ॥ (उणा-२८२) ॥ इतीन, कुण्डिनपुरम्, कुण्डिनापुरमित्यपि ॥२॥४५॥

द्वारवती द्वारका स्याद्

द्वाराणि सन्ति अस्या द्वारवती ॥१॥ द्वारं कायति द्वारका, द्रवताति वा णके
क्षिपकादित्वात् इत्वाभाव ॥ २ ॥

निषधा तु नलस्य पू ।

नितरा स्यति कमाणि अस्या निषधा, 'ने स्यतेरधर्' ॥ (उणा-२५०) ॥
इत्यवध् ॥ १ ॥

प्राकारो वरण साले

प्रकुर्वति तमिति प्राकार, " घञ्युपसगस्य " ॥ ३।२।८६ ॥ इति दीर्घ
॥ १ ॥ वृणोति वरण, 'तृकृ' ॥ (उणा-१८७) ॥ इत्यण ॥ २ ॥ सत्यते
सालस्तत्र ॥ ३ ॥

चयो वप्रोऽस्य पीठभू ॥ ४६ ॥

अस्य प्राकारस्य पाठभूमूलभूमि चीयते चय प्राकाराऽऽधार ॥१॥ उच्यते
ऽत्र इति वप्र पुष्ठीवल्लि, " भीवृधि " ॥ (उणा-३८७) ॥ इति र ॥२॥४६॥

प्राकाराग्र कपिशिर्ष

प्राकारस्याऽग्र प्राकाराग्रम् ॥१॥ कपेरिव शीर्षमस्य कपिशिर्षम् ॥२॥

क्षौमाऽष्टाऽष्टालका समा ।

क्षुवन्ति शब्दायते योधा अत्र क्षौमम् " रुन्मप्रोप्स " ॥ (उणा-
३४६) ॥ इति मे निपात्यते ॥ १ ॥ अट्टि हिंसाऽतिक्रमयो ' अ ऋतेऽत्र अट्ट,
पुष्ठीवल्लि ॥ २ ॥ ब्राह्मण ॥ (उणा-४८०) ॥ इत्याले नि पातनाद् अष्टाल,
केऽष्टालक प्राकाराग्रे रणगृहम् ॥ ३ ॥

पृथ्वीरे गोपुर

उज्जयनी स्यात् विशालाऽवन्ती पुष्पकरण्डिनी ।

उज्जयनी नाम राक्षसी
दयाया वा तस्याऽपि याग उज्जयनीति चानुराधिकमणमुत्पाद्य तस्य लोपमिच्छन्ति
॥१॥ ॥ ११॥ शात् । विशाला, विशिष्टा शाला अत्रेति वा, विस्तीर्णत्वाद् वा ॥२॥
आगतऽवन्ती ॥३॥ पुष्पकरण नामोद्यानम्, तदत्रान्ति पुष्पकरण्डिनी । यद्वयादि -

“उज्जयनी गदुद्यान तत् स्यात् पुष्पकरण्डकम्” इति ॥ ४ ॥

पाटलिपुत्र कुसुमपुर

पाटलिभि पुनाति पाटलिपुत्रम्, “पुत्रादय ” ॥ (उणा-४५५) ॥ इति
निपाचो ॥ १ ॥ कुसुमबहुल पुर कुसुमपुरम् ॥ २ ॥

चम्पा तु मालिनी ॥ ४२ ॥

लोमपादकर्णयो पू

चणन्ति अस्या चम्पा, “भापाचणि ” ॥ (उणा-२९६) ॥ इति प ॥१॥
माला सत्यस्या मालिनी ॥ २ ॥ ४२ ॥ लोमपादो राजर्षि, कर्ण कौतय तयो
पू लोमपादपूरी ॥ ३ ॥ कर्णपूरी ॥ ४ ॥

देवीकोट उमावनम् ।

कोटिवर्ष बाणपुर स्यात् शोणितपुर च तत् ॥ ४३ ॥

देव्या कोट कौटिल्यमत्र देवाकोट ॥ १ ॥ उमाया वनमुमावनम् ॥ २ ॥
कोटिभिवपति कोटिदपम् ॥ ३ ॥ बाणाऽसुरस्य पुर बाणपुरम् ॥ ४ ॥ शोणितलिप्त
पुर शोणितपुरम् ॥ ५ ॥ ४३ ॥

मथुरा तु मधूपध्न मधुरा

मथति चित्त मथुरा, ‘वाद्यसि ” ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर, मथुरा
या पिशाच्या ज्वरभव नगरमित्य-ये ॥ १ ॥ मधोदानवस्य उपपन्न आश्रयोऽत्र
मधूपन्नम् ॥ २ ॥ मधुना राजते मधुरा मधुराधिष्ठितोऽस्या अस्तीति वा मध्वादि
त्वाद् र ॥ १ ॥

अथ गजाह्वयम् ।

स्याद् हास्तिनपुर हस्तिनीपुर हस्तिनापुरम् ॥ ४४ ॥

गजस्याह्वयोऽस्य गजाह्वयम् यद्भारते- नगरे नागसाह्वये इति तेन गजपुर
नाम नगरम् इत्यादि ॥१॥ हस्ति-या इदं हास्तिन तच्च तत्पुर च हास्तिनपुरम् ॥२॥
हस्ति-या पुर हस्तिनीपुरम् ॥ ३ ॥ शृपोदरादित्वाद् आत्वे हस्तिनापुरम् ॥४॥४४॥

तामलिप्त दामलिप्त तामलिप्ती तमालिनी ।

स्तम्बपूर्विष्णुगृह च म्याद्

ताम्यद्विर्लिप्यते तामलिप्तम्, तामलिप्तो वृषोदरादित्यात् ॥१॥२॥ दामभि
लिप्यते छाद्यते दामलिप्तम् ॥३॥ तमाला सत्यस्या तमालिनी ॥४॥ स्तम्बगहना
पू स्तम्बपू, समासान्तविधेरनित्यत्वाद् अदभान् ॥५॥ विष्णोर्गृह विष्णुगृहम् ॥६॥

विदर्भा तु कुण्डिनम् ॥ ४५ ॥

विशिष्टो दर्भं सदर्भं कुशो वाऽस्या विदर्भा ॥१॥ कुट्यते पापमत्र कुण्डिनम्,
'शास्ति' ॥ (उणा-२८०) ॥ इतीन, कुण्डिनपुरम्, कुण्डिनापुरमित्यपि ॥२॥ ४५ ॥

द्वारवती द्वाग्ना म्याद्

द्वाराणि सन्ति अस्या द्वारवती ॥१॥ द्वारै कायति द्वारका, द्धरताति वा णके
क्षिपकादित्वाद् इत्वाभाव ॥ २ ॥

निषधा तु नलस्य पू ।

नितरा स्यति कर्माणि अस्या निषधा, ने स्यतेरधक् ॥ (उणा-२५२) ॥
इत्यधक् ॥ १ ॥

प्राकारो वरण साले

प्रकुर्वति तमिति प्राकार, घञ्युपसगस्य ' ॥ ३।२।८६ ॥ इति दीध
॥ १ ॥ वृणोति वरण, 'तृक्' ॥ (उणा-१८७) ॥ इत्यण ॥ २ ॥ सत्यते
सालस्तत्र ॥ ३ ॥

चयो वप्रोऽस्य पीठम् ॥ ४६ ॥

अस्य प्राकारस्य पाठभूमूलभूमि चीयते चय प्राकाराऽऽधार ॥१॥ उप्यते
ऽत्र इति वप्र पुङ्गीवल्लि 'भीवृधि' ॥ (उणा-३८७) ॥ इति र ॥२॥ ४६ ॥

प्राकाराग्र कपिशीर्ष

प्राकारस्याऽग्र प्राकाराग्रम् ॥१॥ कपेरिव शीपमस्य कपिशीर्षम् ॥२॥

क्षौमाऽष्टाऽष्टालका समा ।

शुबन्ति शब्दायन्ते योधा अत्र क्षौमम् "रुम्भमीप्स" ॥ (उणा-
३४६) ॥ इति मे निपात्यते ॥ १ ॥ अष्टि हिंसाऽतिक्रमयो 'अ' ऋतेऽग्र अष्ट,
पुङ्गीवल्लि ॥ २ ॥ चात्वाल् ॥ (उणा-४८०) ॥ इत्याले नि पाठनाद् अष्टाल
केऽष्टालक प्राकाराग्रे रणगृहम् ॥ ३ ॥

पृथ्वीरे गोपुर

उज्जयनी न्यान् विशालाऽवन्ती पुष्पकरण्डिनी ।

उ०५१ जया॥ उज्जयनी॥ रम्यादिषाद् अनन्, अथ तु उज्जयनी नाम राक्षसी
दयया वा तस्या विनाग उज्जयति॥ चतुरधिकमणमुपाय तस्य लापमिच्छन्ति
॥१॥ विनागः शाकः विशाला, विशिष्टा शाला अश्रति वा, विस्तीर्णत्वाद् वा॥२॥
अवन्तीऽवन्ती ॥३॥ पुष्पकरण्ड नामोद्यानम् तदत्रास्ति पुष्पकरण्डिनी । यद्वयादि-

“उज्जयनी यदुद्यानं तत् स्यात् पुष्पकरण्डकम्” इति ॥ ४ ॥

पाटलिपुत्र कुमुमपुर

पाटलिभिः पुत्राणि पाटलिपुत्रम्, “पुत्रादयः” ॥ (उणा-४१५) ॥ इति
विपात्यने ॥ १ ॥ कुमुमवटुल पुर कुमुमपुरम् ॥ २ ॥

चम्पा तु मालिनी ॥ ४२ ॥

लोमपादकर्णयो पू

चणन्ति अस्यां चम्पा “भापाचणि” ॥ (उणा-२९६) ॥ इति ५ ॥१॥
माला सत्यस्या मालिनी ॥ २ ॥ ४२ ॥ लोमपादो राजर्षिः, कण कौतेय तया
पू लोमपादपूरी ॥ ३ ॥ कणपूरी ॥ ४ ॥

देवीकोट उमावनम् ।

कोटिवर्ष बाणपुर स्यात् शोणितपुर च तत् ॥ ४३ ॥

देव्या कोट कौटिरयमत्र देवीकोट ॥ १ ॥ उमाया वनमुमावनम् ॥ २ ॥
कोटिभिवपति कोटियपम् ॥ ३ ॥ बाणाऽमुरस्य पुर बाणपुरम् ॥ ४ ॥ शोणितलिप्त
पुर शोणितपुरम् ॥ ५ ॥ ४३ ॥

मथुरा तु मधूपध्न मधुरा

मथति चित्तं मथुरा, ‘वाश्यसि’ ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्यु मथुरा
या पिशाच्या आदूरभव नगरमित्यर्थे ॥ १ ॥ मधोदानवस्य उपपन्न आश्रयोऽत्र
मधूपन्नम् ॥ २ ॥ मधुना रान्ते मधुरा मधुराधिष्ठितोऽस्या अस्तीति वा मध्वादि
त्वाद् ॥ ३ ॥

अथ गजाह्वयम् ।

स्याद् हास्तिनपुर हस्तिनीपुर हस्तिनापुरम् ॥ ४४ ॥

गजस्याह्वयोऽस्य गजाह्वयम् यद्भारते- नगरे नागसाह्वये इति ‘तेन गजपुर
नाम नगरम् इत्यादि’ ॥१॥ हस्ति-या इदं हास्तिन तच्च तत्पुर च हास्तिनपुरम् ॥२॥
हस्ति-या पुर हस्तिनापुरम् ॥ ३ ॥ पृषोदरादित्वाद् आत्वे हस्तिनापुरम् ॥४॥४४॥

तामलिप्त दामलिप्त तामलिप्ती तमालिनी ।

स्तम्भपृषिष्णुगृह च स्याद्

ताम्यद्रिलिप्यते तामलिप्तम्, तामलिप्ती दृपोदरादित्वात् ॥१॥२॥ दामभि
लिप्यते छाद्यते दामलिप्तम् ॥३॥ तमाला सत्यस्या तमालिनी ॥४॥ स्तम्भगृहना
पू स्तम्भपू, समासान्वविधेरनित्यत्वाद् अदभाव ॥५॥ विष्णोर्गृह विष्णुगृहम् ॥६॥

विदर्भा तु कुण्डिनम् ॥ ४५ ॥

विशिष्टो दर्भं सदर्भं कुशो वाऽस्या विदर्भा ॥१॥ कुड्यते पापमत्र कुण्डिनम्,
'शाकटि' ॥ (उणा-२८२) ॥ इतीन, कुण्डिनपुरम्, कुण्डिनापुरमित्यपि ॥२॥४५॥

द्वारवती द्वारका स्याद्

द्वाराणि सान्ते अस्या द्वारवती ॥१॥ द्वारे कायति द्वारका, द्रवताति वा णके
क्षिपकादित्वाद् इत्वाभाव ॥ २ ॥

निषधा तु नलस्य पू ।

नितरा स्या त कमाणि अस्या निषधा, 'ने स्यतेरधक्' ॥ (उणा-२५२) ॥
इत्यवक् ॥ १ ॥

प्राकारो वरण साले

प्रकुर्वति तमिति प्राकार, 'घञ्युपमगस्य' ॥ ३।२।८६ ॥ इति दीघ
॥ १ ॥ वृणोति वरण 'तृक्' ॥ (उणा-१८७) ॥ इत्यण ॥ २ ॥ सयते
सालस्तत्र ॥ ३ ॥

चयो वप्रोऽस्य पीठभू ॥ ४६ ॥

अस्य प्राकारस्य पीठभूमूलभूमि चीयते चय प्राकाराऽऽधार ॥१॥ उप्यते
ऽत्र इति वप्र पुल्लीबलिङ्ग, 'भीगधि' ॥ (उणा-३८७) ॥ इति र ॥२॥४६॥

प्राकाराग्र कपिशिर्ष

प्राकारस्याऽग्र प्राकाराग्रम् ॥१॥ कपेरिव शीपमस्य कपिशिर्षम् ॥२॥

क्षौमाऽष्टाऽष्टालका समा ।

क्षुवन्ति शब्दायन्ते योधा अत्र क्षौमम् "हन्मग्राप्म" ॥ (उणा-
३४६) ॥ इति मे निपात्यते ॥ १ ॥ 'अटि हिंसाऽतिप्रमयो' अ दृतेऽत्र अट्,
पुल्लीबलिङ्गौ ॥ २ ॥ चात्वाल ॥ (उणा-४८०) ॥ इत्याले नि पातनाद् अष्टाल,
वेऽष्टालक प्राकाराग्रे रणगृहम् ॥ ३ ॥

पूर्वारे गोपुर

पुरो द्वार पृष्ठार तत्र ॥ १ ॥ गोप्यते गापुरम्, “ श्रुतु ” ॥ (उणा-
४०६) ॥ इति उर निपात्य ॥ २ ॥

रन्ध्याप्रतोलीविशिरा समा ॥ ४७ ॥

रथान् वहति रथ्या, ‘वहति रथ’ ॥ ७।१।२॥ इति य ॥ १ ॥ प्रतोत्यते
प्रतोली ॥ २ ॥ विशायते जनगमर्दन विशिरा, “ श्यतरिञ्च वा ” ॥ (उणा-
८५) ॥ इति ग, विगता शिरा मुण्डितेव समत्वादिति वा ॥ ३ ॥ ४७ ॥

परिकूट हस्तिनखो नगरद्वारकूटके ।

परित कूट्यते परिकूट पृष्ठावल्लिङ्ग ॥ १ ॥ हस्तिनख इव हस्तिनख दुग्
द्वारावतरणार्थं ममनिग्रो मृत्कूटोऽपसोपानाह्य, बहिरतटमन्त सोपानयुक्त युद्धाय
मित्येके ॥ २ ॥ नगरद्वारे कूटो नगरद्वारकूटस्तत्र ॥ ३ ॥

मुख नि सरणे

गृहादेर्नि स्त्रियते प्रविरयते च येन तद् मुखमिव मुखम्, यत् कौटिल्य -
“मुखसम सक्रम” इति ॥ १ ॥ नि स्त्रियतेऽनेन नि सरण तत्र ॥ २ ॥

वाटे प्राचीनाऽऽवेष्टकौ वृत्ति ॥ ४८ ॥

वध्यतेऽनेन वाट त्रिलिङ्गस्तत्र ॥ १ ॥ प्रागेव प्राचानम्, ‘अदिक्लिया
॥ ७।१।१०७ ॥ इतीन ॥ २ ॥ आवेष्टते आवेष्टक ॥ ३ ॥ त्रियतेऽनया वृत्ति
॥ ४ ॥ ४८ ॥

पदव्येकपदा पद्या पद्धतिर्वर्त्म वर्तनी ।

अयन सरणिर्मार्गोऽध्वा पन्था निगम सृति ॥ ४९ ॥

पद्यतेऽनया पदवि ‘छविछिवि’ ॥ (उणा-७०६) ॥ इति वौ निपात्यत
इया पदवी ॥ १ ॥ एक पादोऽस्यामेकपदा कुम्भपद्यादित्वात् साधु ॥ २ ॥
पदमस्या इदं पद्या हृद्यपद्य ॥ ७।१।११ ॥ इति य ॥ ३ ॥ पादाभ्या हृत्यत
पद्धति ‘हिमहति’ ॥ ३।२।९६ ॥ इति पदादेश ॥ ४ ॥ वत्त-तऽनन वत्त
क्लीवल्लिङ्ग मन् ॥ (उणा-१११) ॥ इति मन् ॥ ५ ॥ सदिश्रुति ” ॥
(उणा-६८०) ॥ इति अनौ वतनि, इया वतनी ॥ ६ ॥ अयतेऽनेन अयनम् ॥ ७ ॥
सरन्ति अस्या सरणि आलिङ्ग ऋहृष्ट ॥ (उणा-६३८) ॥ इत्यणि ॥ ८ ॥
-मागन्ति अनेन माग म्रिय तेऽनेति वा शृङ्गशास्त्र ॥ (उणा-९६) ॥ इति मे
निपात्यते ॥ ९ ॥ अतन्ति अत्र पाया अध्वा अतेधच ॥ (उणा-९०९) ॥ इति
वनिप् ॥ १० ॥ पयति अस्मिन् पन्था पुल्लिङ्ग पथिमथिभ्याम् ॥ (उणा-९२६) ॥
इतीन् ॥ ११ ॥ निगच्छन्ति अनेन निगम ॥ १२ ॥ सरन्ति अनया सृति ॥ १३ ॥ ४९ ॥

सत्पथे सृतित पन्था

सन्ध्यायै पन्थाऽव सत्पथस्तत्र ॥ १ ॥ स्वतिशब्दाभ्या पर पन्था, पूनित पन्था
सुपन्था, पूनित पन्था अतिपन्था, 'पूजास्वते प्राक् द्यात्' ॥ ७।३।७२ ॥ इति
समासान्तनिषेध ॥ २ ॥ ३ ॥

अपन्था अपथ समे ।

न पन्था अपन्था, 'नन्तत्पुरुषात्' ॥ ७।३।७१ ॥ इति समासान्तनिषेध ॥ १ ॥
नञौ निर्दिष्टस्य अनित्यत्वात् समासान्ते सति अपथम्, 'पथे सङ्ख्याऽव्ययोत्तर' ॥
(हैमलिङ्गानु० नपु० श्लो-८) ॥ इति क्लीबत्वम्, पथोऽभाव इति अव्ययीभावो वा ॥ २ ॥

व्यध्वो दुरध्व कदवा विपथ कापथ च स ॥ ५० ॥

विरुद्धोऽध्वा व्यध्व ॥ १ ॥ दुष्टोऽवा दुरध्व, "उरसर्गादध्वन" ॥ ७।३।७९ ॥
इत्यसमासान्त ॥ २ ॥ कुत्सितोऽध्वा कदध्वा ॥ ३ ॥ विरुद्ध पन्था विपथम् ॥ ४ ॥
कुत्सित पन्था कापथम्, 'काक्षपथो' ॥ ३।२।१३४ ॥ इति कादेश, 'पथ सङ्ख्या
ऽवयोत्तर' ॥ (हैमलिङ्गानु० नपु० श्लो-८) ॥ इति क्लीबत्वम् । अमरस्तु- विपथका
पथशब्दौ पुम्माह गौडऽयदाह- व्यध्वो विपथकापथौ" इति ॥ ५ ॥ ५० ॥

प्रान्तर दूरशून्योऽध्वा

प्रगता अन्तरेऽस्मात् प्रातर दूरशून्यो माग ॥ १ ॥

कान्तारो वर्त्म दुर्गमम् ।

कम्यते कान्तारं पुष्क्रीवल्लिङ्गं द्वारशृङ्गार' ॥ (उणा-४११) ॥ इत्यरे
निपात्यते, कस्य अम्मसाऽन्तमियतीति वा ॥ १ ॥

सुरुक्ता तु सधिला स्याद् गृढमार्गो भुवोऽन्तरे ॥ ५१ ॥

सरत्यनया सुरक्ता सते सुच ॥ (उणा-१०८) ॥ इत्युक्त ॥ १ ॥
सधि लाति सधिला सधिरपि भूमिमध्ये गूढोमाग ॥ २ ॥ ५१ ॥

चतुष्पथे तु सस्थान चतुष्क

चतुर्णां पथा समाहारश्चतुष्पथ तत्र ॥ १ ॥ सतिष्ठनेऽत्र सस्थानम् ॥ २ ॥
चत्वारोऽवयवा अस्य चतुष्कम् ॥ ३ ॥

त्रिपथे त्रिकम् ।

त्रयाणां पथा समाहारश्चिपथ तत्र ॥ १ ॥ त्रयोऽवयवा अस्य त्रिकम् ॥ २ ॥

द्विपथ तु चारपथ

द्वौ पथानौ समाहृतौ द्विपथम् ॥ १ ॥ चाराय पन्थाधारपथ ॥ २ ॥

१ 'समामान्ताऽऽगम मन्त्रा नापक्व गण नन्निर्दिष्टानि अनित्यानि' ॥
(न्यायमञ्जूषा-श्लो-३५) ॥ इति परिभाषया ।

२ सङ्ख्यावाचिनोऽयमात्र पर पथशब्द क्लीबलिङ्ग, इति भाव ।

पुरो द्वार पद्वार तत्र ॥ १ ॥ गोप्यते गोपुरम्, “ श्वपु ” ॥ (उणा-
४२६) ॥ इति उरे निपात्यते ॥ २ ॥

रव्याप्रतोलीविशिखा समा ॥ ४७ ॥

रथान् वहति रथ्या, “ वहति रथ ” ॥ ७११२ ॥ इति य ॥ १ ॥ प्रतोत्यते
प्रतोली ॥ २ ॥ विशायते जननमर्दन विशिखा, “ श्यतरिञ्च वा ’ ॥ (उणा-
८५) ॥ इति स, विगता शिखा मुण्डितेव समत्वादिति वा ॥ ३ ॥ ४७ ॥

परिकूट हस्तिनखो नगरद्वारकूटके ।

परित कूट्यते परिकूट पुष्पाबलिङ्ग ॥ १ ॥ हस्तिनख इव हस्तिनख दुर्ग
द्वारावतरणार्थ कमनिम्नो मृत्कूटोऽपसोपानाख्य, बहिरतटमन्त सोपानयुक्त युद्धार्थ
मिल्लेके ॥ २ ॥ नगरद्वारे कूटो नगरद्वारकूटस्तत्र ॥ ३ ॥

मुख नि सरणे

गृहादेर्नि स्त्रियते प्रविश्यते च येन तद् मुखमिव मुखम् यत् कौटिल्य -
“ मुखसम सक्रम ” इति ॥ १ ॥ नि स्त्रियतेऽनेन नि सरण तत्र ॥ २ ॥

वाटे प्राचीनाऽऽवेष्टकौ वृति ॥ ४८ ॥

वक्ष्यतेऽनेन वाट त्रिलिङ्गस्तत्र ॥ १ ॥ प्रागेव प्राचानम् अदिक्स्त्रिया
॥ ७१११०७ ॥ इतिान ॥ २ ॥ आवेष्टते आवेष्टक ॥ ३ ॥ त्रियतेऽनया वृति
॥ ४ ॥ ४८ ॥

पदव्येकपदी पद्या पद्धतिर्वर्त्म वर्तनी ।

अयन सरणिर्मार्गोऽभ्वा पन्था निगम सृति ॥ ४९ ॥

पद्यतेऽनया पदवि “ छविच्छवि ” ॥ (उणा-७०६) ॥ इति वौ निपात्यते
इया पदवी ॥ १ ॥ एक पादोऽस्यामेकपदी कुम्भपद्यादित्वात् साधु ॥ २ ॥
पदमस्या दृश्य पद्या ह्यपद्य- ॥ ७११११ ॥ इति य ॥ ३ ॥ पादाभ्या ह्यते
पद्धति हिमहति ॥ ३१२१९६ ॥ इति पदादेश ॥ ४ ॥ वत्त-तऽनेन वत्त
ह्योबलिङ्ग मन् ॥ (उणा-१११) ॥ इति मन् ॥ ५ ॥ ‘ सदिवृति ’ ॥
(उणा-६८०) ॥ इति अनौ वतनि, इया वतना ॥ ६ ॥ अयतेऽनेन अयनम् ॥ ७ ॥
सरति अस्या सरणि स्त्राङ्गिङ्ग कृष्ट ॥ (उणा-६३८) ॥ इत्यणि ॥ ८ ॥
मार्गन्ति अनेन मार्ग त्रिय तेऽनेति वा ‘ शृङ्गशाङ्ग ॥ (उणा-९६) ॥ इति गे
निपात्यते ॥ ९ ॥ अतन्ति अत्र पाथा अभ्वा अतेधच ॥ (उणा-९९) ॥ इति
कनिप् ॥ १० ॥ पथन्ति अस्मिन् पन्था पुलङ्गौ ‘ पथिमथिभ्याम् ॥ (उणा-९२८) ॥
इतीन् ॥ ११ ॥ निगच्छन्ति अनेन निगम ॥ १२ ॥ सरति अनया सृति ॥ १३ ॥ ४९ ॥

सत्पथे सृतित पन्था

सन्नासौ पथा ३ सत्पथस्तत्र ॥ १ ॥ स्वतिग्नाद्याभ्या पर पन्था पूजित पथा
उपथा, पूजित पथा अतिपथा, “पूनास्यते प्राक् टात् ॥ ७।३।७० ॥ इति
समासान्तनिषेध ॥ २ ॥ ३ ॥

अपन्था अपथ समे ।

न पन्था अपथा, ‘नन्तत्पुरुषात्’ ॥ ७।३।७१ ॥ इति समासान्तनिषेध ॥ १ ॥
ननौ निर्दिष्टस्य अनित्यत्वात् समासान्ते सति अपथम्, ‘पथे सह्ययाऽन्ययोत्तर’ ॥
(हैमलिङ्गानु० नपु० श्लो-८) ॥ इति क्लीबत्वम् पथोऽभाव इति अव्ययीभावो वा ॥ २ ॥

व्यध्वो दुरध्व कदध्वा विपथ कापथ च स ॥ ५० ॥

तिरुद्धोऽध्वा व्यध्व ॥ १ ॥ दुष्टोऽध्वा दुरध्व, ‘उरसर्गादध्वन’ ॥ ७।३।७९ ॥
इत्यसमासान्त ॥ २ ॥ कुत्सितोऽध्वा कदध्वा ॥ ३ ॥ विरुद्ध पथा विपथम् ॥ ४ ॥
कुत्सित पथा कापथम् काक्षपथो’ ॥ ३।२।१३४ ॥ इति कादेश, ‘पथ सह्यया
ऽन्ययोत्तर’ ॥ (हैमलिङ्गानु० नपु० श्लो-८) ॥ इति क्लीबत्वम् । अमरस्तु- विपथका
पथशदौ पुम्याह गौडश्च यदाह- ‘व्यध्वो विपथकापथौ’ इति ॥ ५ ॥ ५० ॥

प्रान्तर दूरशून्योऽध्वा

प्रगता अन्तरेऽस्मात् प्रान्तर दूरशून्यो माग ॥ १ ॥

कान्तारो वर्त्म दुर्गमम् ।

कम्यते कान्तार पुक्लीबलिङ्ग द्वारशृङ्गार” ॥ (उणा-४११) ॥ इत्यारे
निपात्यते, कस्य अम्भसोऽन्तमियतीति वा ॥ १ ॥

सुरुङ्गा तु सन्धिला स्याद् गृढमार्गो भुवोऽन्तरे ॥ ५१ ॥

सरलनया सुरुङ्गा सर्ते सुच ॥ (उणा-१०८) ॥ इत्युङ्ग ॥ १ ॥
सन्धि टाति सन्धिला सन्धिरपि भूमिमध्ये गूढोमाग ॥ २ ॥ ५१ ॥

चतुष्पथे तु सस्थान चतुष्क

चतुर्णा पथा समाहारश्चतुष्पथ तत्र ॥ १ ॥ सतिष्ठनेऽत्र मस्थानम् ॥ २ ॥
चचारोऽवयवा अस्य चतुष्कम् ॥ ३ ॥

त्रिपथे त्रिकम् ।

त्रयाणा पथा समाहारश्चिपथ तत्र ॥ १ ॥ त्रयोऽवयवा अस्य त्रिकम् ॥ २ ॥

द्विपथ तु चारपथ

द्वौ पथानौ समाहतौ द्विपथम् ॥ १ ॥ चाराय पथाधारपथ ॥ २ ॥

१ ‘समासान्ता ऽऽगम मन्त्रा नापक्व गण नन्निर्दिष्टानि अनित्यानि’ ॥
(न्यायमञ्जूषा-न्या-२५) ॥ इति परिभाषया ।

२ सङ्ख्यावाचिनोऽव्ययाश्च पर पथशद क्लीबलिङ्ग इति भावः ।

गनाद्यत्रा त्वसङ्कुल ॥ ५२ ॥

घण्टापथ ससरण श्रीपथो राजवर्म च ।

उपनिष्क्रमण चोपनिष्कर च महापथ ॥ ५३ ॥

असङ्कुलो गजानीनां माग ॥ १ ॥ ५२ ॥ घण्टोपलक्षिताना हस्तिना पथा
घण्टापथ , चाणावयोक्तोऽष्टदण्डपृथु पथा ॥ २ ॥ सम्यक् सरलत्र ससरणम् ॥ ३ ॥
त्रिया उपलक्षित पथा श्रीपथ ॥ ४ ॥ राजयोग्य वत्म राजवर्म ॥ ५ ॥
उपनिष्क्रम्यतेऽस्मिन् उपनिष्क्रमणम् ॥ ६ ॥ उपनिष्कार्यते सैन्यमस्मिन् उपनिष्करम्
॥ ७ ॥ महावासी पन्थाश्च महापथ ॥ ८ ॥ ५३ ॥

विपणिस्तु वणिगमार्ग

विपण्यन्तेऽस्या विपणि ख्रीलिङ्ग “पदिपठि” ॥ (उणा-६०७) ॥ इति
३ ॥ १ ॥ वणिजा मार्गो वणिगमाग पण्यवीध्यपि ॥ २ ॥

स्थान तु पदमास्पद ।

तिष्ठत्यस्मिन् स्थानम् ॥ १ ॥ पद्यतेऽस्मिन् पदम्, “वषादय क्लृबे” ॥ ५१३१२९ ॥
इत्यत्र ॥ २ ॥ आ समन्तात् पदमास्पद वचस्कादित्वात् साधु ॥ ३ ॥

श्लेषस्त्रिमार्ग्या शृङ्गाट

त्रयाणां मार्गाणां श्लेषो मेलन ध्रायते तदिति शृङ्गाटम् “कपाटविराट्” ॥
(उणा-१४८) ॥ इत्याटे निपात्यते, शृङ्गैरुन्ति अस्मिन्निति वा शृङ्गाटवद् मार्गं
स्त्रिकोणत्वाद् वा ॥ १ ॥

बहुमार्गी तु चत्वरम् ॥ ५४ ॥

बहवो मार्गा समाहृता बहुमार्गी ॥ १ ॥ चल्यते चत्वरम्, “कृगृशू” ॥
(उणा-४४१) ॥ इति वरट् ॥ २ ॥ ५४ ॥

श्मशान करवीर स्यात् पितृप्रेताद् वन गृहम् ।

शवानां शयन श्मशानम् पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ करैर्वीर्यन्तेऽत्र करवारम्
॥ २ ॥ पितृप्रेतादिति समाहारद्वन्द्वो यथासत्यानिवृत्त्यथ तेन पितृप्रेतशब्दाभ्या
पर वन गृह च, पितृणां वन गृह च पितृवन पितृगृहम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ एव प्रेतवनम्
॥ ५ ॥ प्रेतगृहम् ॥ ६ ॥

गेहभूर्वास्तु

गेहाय भूमिर्गेहम् ॥ १ ॥ वसत्यत्र वास्तु पुक्लीबलिङ्ग, ‘वसेणिद् वा’ ॥
(उणा-७७४) ॥ इति तुन् ॥ २ ॥

गेह तु गृह वेडम निकेतनम् ॥ ५५ ॥

मन्दिर सदन सद्य निकाग्र्यो भवन कुट ।

आलयो निलय शाला सभोदवसित कुलम् ॥ ५६ ॥

धिष्यमात्रमथ स्थान पस्त्य सस्त्याय आश्रय ।

ओको निवास आवासो वसति शरण क्षय ॥ ५७ ॥

धामाऽगार निशान्त च

केतति निवसन्ति अत्र गेहम्, ' किनो गे च ' ॥ (उणा-१८७) ॥ इति
ह ॥ १ ॥ गृह्णाति पुरयोपाहित द्रव्यमिति गृहम् ' गेहे ग्रह ' ॥ ५११५१ ॥
इति क, पुस्लीबलिङ्गावेर्ता ॥ २ ॥ विशन्ति अस्मिन्निति वेदम क्लीबलिङ्ग, ' मन् ' ॥
(उणा-९११) ॥ इति मन् ॥ ३ ॥ निकेतन्यत्र निकेतनम् ॥ ४ ॥ ५५ ॥ मन्धते
स्तूयतेऽत्र मन्दिर छाक्लाबलिङ्ग, " मदिमदि " ॥ (उणा-४१०) ॥ इतीर
॥ ५ ॥ सादल्यस्मिन् सदनम् ॥ ६ ॥ ' मन् ' ॥ (उणा-९११) ॥ इति
मनि सद्य क्लाबलिङ्ग ॥ ७ ॥ नितरा चायते निकाग्र्य, ' धाग्र्यापाग्र्य ' ॥ ५११२४ ॥
इति ध्यणि निपात्यते ॥ ८ ॥ भवत्यस्मिन् भवन पुस्लीबलिङ्ग ॥ ९ ॥ कुन्धते
ऽस्मिन् कुट छाप्सलिङ्ग ॥ १० ॥ आलीयन्तेऽस्मिन्नालय ॥ ११ ॥ एव
निलय ॥ १२ ॥ शायते शाला, ' शामादया ' ॥ (उणा-४६२) ॥ इति ल
शालते वा शलन्त्यस्या वा ॥ १३ ॥ सह भात्यस्या सभा ॥ १४ ॥ उदवसिनोति
स्योदवसितम् ऊध्वमवसायते वा ॥ १५ ॥ कोलन्ति अत्र कुलम् रथादित्वात् क ॥ १६ ॥
॥ ५६ ॥ धृण्वन्त्यस्मिन् धिष्यम् " शिष्यास्याख्या " ॥ (उणा-३६४) ॥
इति ये निपात्यते ॥ १७ ॥ आवमन्ति अस्मिन्नावसथ ' उपसगाद्वस ॥ (उणा-२३३)
॥ इत्यथ ॥ १८ ॥ तिष्ठन्त्यत्र स्थानम् ॥ १९ ॥ ' पसि निवासे ' सौत्रा दन्त्या
न्त, पमत्यन्मिन् पस्त्यम् ' मृदापसि ' ॥ (उणा-३६०) ॥ इति तकारादि
य अपस्त्यायति सघातीभवताति वा धृपोदरादित्वात् ॥ २० ॥ सस्त्यायन्त्यत्र
सस्त्याय ॥ २१ ॥ आश्रयत्येनमाश्रय ॥ २२ ॥ उच्यन्त्यस्मिन् ओक क्लाबलिङ्ग,
" उच्यन्ते कथ ' ॥ (उणा-९६५) ॥ इत्यम् ॥ २३ ॥ निवमत्यस्मिन्नि
वाम ॥ २४ ॥ एवमावास ॥ २५ ॥ वमत्यस्या वमति क्लाबलिङ्ग, " खत्यमि " ॥
(उणा-६५३) ॥ इत्यति ॥ २६ ॥ शायते शीताद्यनेन शरणम् ॥ २७ ॥ क्ष
यन्त्यत्र क्षय ॥ २८ ॥ ५७ ॥ दवत्यस्मिन्नाश्रय धाम क्लाबलिङ्ग, ' मन् ' ॥
(उणा-९११) ॥ इति मन्, ' अर्तादि ' ॥ (उणा-३३८) ॥ इति मे धाम
मपि ॥ २९ ॥ अग्यतेऽस्मिन्नगारम् " अग्यङ्गि ॥ (उणा-४०५) ॥ इत्यार,
अगान् वृथानियति वा ॥ ३० ॥ निशाम्यन्त्यस्मिन्निशान्तम् " अयधाद्याधारे ' ॥
॥ ५१११२ ॥ इति क निशाया अतोऽत्रति केचित् ॥ ३१ ॥

गजाद्यथा तसङ्कुल ॥ ५२ ॥

घण्टापथ ससरण श्रीपथो राजवर्त्म च ।

उपनिष्क्रमण चोपनिष्कर च महापथ ॥ ५३ ॥

असङ्कुलो गजाग्नीनां माग ॥ १ ॥ ५२ ॥ घण्टोपलक्षिताना दृष्टिना पथा
घण्टापथ , चाणाश्रयोक्तोऽष्टदण्डपृथु पथा ॥ २ ॥ सम्यक् सरत्यत्र ससरणम् ॥ ३ ॥
त्रिया उपलक्षित पथा श्रीपथ ॥ ४ ॥ राजयोग्य वर्त्म राजवर्त्म ॥ ५ ॥
उपनिष्क्रम्यतेऽस्मिन् उपनिष्क्रमणम् ॥ ६ ॥ उपनिष्कार्यते सैन्यमस्मिन् उपनिष्करम्
॥ ७ ॥ महाधार्मा पथाश्च महापथ ॥ ८ ॥ ५३ ॥

विपणिस्तु वणिगमार्ग

विपण्यन्तेऽस्यां विपणि र्खालिङ्ग “पदिपठि ” ॥ (उणा-६०७) ॥ इति
इ ॥ १ ॥ वणिजा मार्गा वणिगमार्ग पण्यवीथ्यपि ॥ २ ॥

स्थान तु पदमास्पद ।

तिष्ठत्यस्मिन् स्थानम् ॥ १ ॥ पथतेऽस्मिन् पदम्, वपादय क्लावे ’ ॥ ५।३।२९ ॥
इत्यल् ॥ २ ॥ आ समतात् पदमास्पद वचस्कादित्वात् साधु ॥ ३ ॥

श्लेषस्त्रिमाग्या शृङ्गाट

त्रयाणा मागाणा श्लेषो मेलन श्रीयते तदिति शृङ्गाटम्, ‘कपाटविराट ’ ॥
(उणा-१४८) ॥ इत्याटे निपात्यते, शृङ्गैरटन्ति अस्मिनिति वा शृङ्गाटवद् मार्गं
क्लिप्पोणत्वाद् वा ॥ १ ॥

बहुमार्गा तु चत्वरम् ॥ ५४ ॥

बहवो मागा समाहता बहुमार्गा ॥ १ ॥ चत्यते चत्वरम्, “कृगृशू ” ॥
(उणा-४४१) ॥ इति वरद् ॥ २ ॥ ५४ ॥

श्मशान करवीर स्यात् पितृप्रेताद् वन गृहम् ।

शवाना शयन श्मशानम् पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ करैर्वारयन्तेऽत्र करवारम्
॥ २ ॥ पितृप्रेतादिति समाहारद्वन्द्वो यथासरयानिदृत्यथ तेन पितृप्रेतशब्दाभ्या
परं वन गृह च पितृणा वन गृह च पितृवन पितृगृहम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ एव प्रेतवनम्
॥ ५ ॥ प्रेतगृहम् ॥ ६ ॥

गेहभूर्वास्तु

गेहाय भूमिर्गेहभू ॥ १ ॥ वसत्यत्र वास्तु पुत्रलीगलिङ्ग, ‘वसेर्णिद् वा ’ ॥
(उणा-७७४) ॥ इति तुन् ॥ २ ॥

विहरन्त्यस्मिन् विहार पुक्लौबलिङ्ग , अमरस्तु-“वैत्यमायतन तुल्ये” इति, “धौद्रानां विहारोऽस्त्री” इति च चयविहारौ भिनार्थावाह ॥ २ ॥ ६० ॥

गर्भागारेऽपवरको वासौक शयनास्पदम् ।

अगारस्य गभा गभागरम्, राजदन्तादित्वात् पूरनिपात ॥ १ ॥ तत्र अपवृणाति आच्छादयति अपवरक, “टुकृन्” ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक ॥ २ ॥ वासाय वासमध्ये वा ओको गृह वासौक ॥ ३ ॥ शयनस्य शय्याया आस्तरद शयनास्पदम् ॥ ४ ॥

भाण्डागार तु कोश स्यात्

भाण्डस्याऽगार भाण्डागारम् ॥ १ ॥ कुशयति भाण्डमत्र कोश, पुस्तकालिङ्ग ॥ २ ॥

चन्द्रशाला शिरोगृहम् ॥ ६१ ॥

चद्रेणाऽदूरवर्तिना शालते चन्द्रशाला ॥ १ ॥ शिरसि सौवस्य गृह शिरोगृहम् ॥ २ ॥ ६१ ॥

कुप्यशाला तु सन्धानी

कुप्य ताम्रादि तस्य शाला कुप्यशाला ॥ १ ॥ स वीयतेऽस्या स वानी ॥ २ ॥

कायमान तृणौकसि ।

कायो मानमस्य कायमानम् ॥ १ ॥ तृण चाष्टादेरुपलक्षणम्, तेन तृणकाष्ठा दिभि गृहस्यापरि रचितमोको लभ्यते ॥ २ ॥

होत्रीय तु हविर्गेह

जुहति अस्मा होत्रा, हुयामा ” ॥ (उणा-४५१) ॥ इति न, होत्रेव होत्रीयम् होत्राया इय ॥ ७२११६३ ॥ इति स्वाय इय ॥ १ ॥ हविषो होतयस्य गेह हविर्गेहम् ॥ २ ॥

प्राग्वश प्राग्वहविर्गृहात् ॥ ६२ ॥

वश कुल स्थूणा वा, प्राग् वशोऽन प्राग्वश, पत्नाशालाऽयोऽभिज्ञालाया आयो भाग ॥ १ ॥ ६२ ॥

आथर्वण शान्तिगृहम्

आथर्वणिकाना धम आम्नाय महो वा आथर्वण, आथर्वणिकादण् इक् उक् च ॥ ६१३१६७ ॥ इत्यणि साधु सोऽत्राऽस्ति आथर्वणम् अभ्रादत्वाद् अ ॥ १ ॥ शान्त्यै गृह शान्तिगृह शान्तागृहकमपि । यद् वाचस्पति -

‘आथर्वण शान्तिगृह शान्तीगृहकम यद्’ इति ॥ २ ॥

कुट्टिम तस्य नद्धम् ।

अयम् गृहस्य पाषाणादिभिर्वद्धा भूमि , कुट्टयेने कुट्टिम पुट्टीबलिङ्ग , “कुट्टि
चटि ” ॥ (उणा-३४९) ॥ इतीम ॥ १ ॥

चतु शाल सजवन

चतस्र शाला समाह्नाथतु शालम् ॥ १ ॥ सजवतेऽन सजवनम् ॥ २ ॥

सौध तु नृपमन्दिरम् ॥ ५८ ॥

मुधया धवलाट्टत सौध पुट्टीबलिङ्ग ॥ १ ॥ ५८ ॥

उपकारिकोपकार्या

उपकरोत्युपकारिका ॥ १ ॥ उपक्रियते उपकाया उपकायाऽपि, पटमण्डपादि
राजसदनम् ॥ २ ॥

सिंहद्वार प्रवेशनम् ।

सिंहस्येव द्वार सिंहद्वारम् ॥ १ ॥ प्रविश्यतेऽनेन प्रवेशनम् ॥ २ ॥

प्रासादो देवभूपाना

गृहमित्युत्तरत सवध्यते प्रसीदन्ति नयन-मनास्यस्मिन्निति प्रासाद “धञ्यु
पसगस्य ” ॥ ३।२।८६ ॥ इति दीर्घ , प्रसादनोऽपि ॥ १ ॥

हर्म्यं तु धनिना गृहम् ॥ ५९ ॥

हरति मनो हर्म्यम्, ‘ शिन्ध्यास्याव्य ॥ (उणा-३६४) ॥ इति ये निपात्यते
॥ १ ॥ ५९ ॥

मठाऽऽवसथ्याऽऽवसथा स्युश्छात्र व्रतिवेश्मनि ।

मठन्ति निवसन्त्यत्र मठ त्रिलिङ्ग बाहुलकात् ‘ पुनाञ्चि ॥ ५।३।१३० ॥
इति घ ॥ १ ॥ आवसथ एव आवसथ्यम्, भेषजादित्वाद् व्यण् ॥ २ ॥ आवसन्त्य
स्मिन्नावसथ छात्राणा व्रतिना च वेस्मनि ॥ ३ ॥

पर्णशालोटज

पणमुपलक्षण तेन पणतृणादे शाला पणशाला ॥ १ ॥ वध्यते वेध्यते
तृणपणादिभिरित्युटज मुनिकुटार पुट्टीबलिङ्ग उटजादय ॥ (उणा-१३४) ॥
इत्यजे निपात्यते ॥ २ ॥

चैत्यविहारौ जिनसन्ननि ॥ ६० ॥

चायत चैत्यम् शिन्ध्यास्या ॥ (उणा-३६४) ॥ इति ये साधु ॥ १ ॥

विहरत्यस्मिन् विहार पुक्लाबलिङ्ग अमरस्तु—“चैत्यमायतन तुल्ये” इति, “बौद्धानां विहारोऽग्री” इति च चैत्यविहारं भिन्नाधावाह ॥ २ ॥ ६० ॥

गर्भागारेऽपवरको वासौक शयनास्पदम् ।

अगारस्य गभा गभागारम्, राजदन्तादित्वात् पूर्वनिपात ॥ १ ॥ तत्र अपवृणोति आच्छादयति अपवरक, “दृक्नु” ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक् ॥ २ ॥ वासाय वासमध्ये वा ओको गृह वासौक ॥ ३ ॥ शयनस्य शय्याया आरुद शयनास्पदम् ॥ ४ ॥

भाण्डागार तु कोश स्यात्

भाण्डस्याऽगार भाण्डागारम् ॥ १ ॥ कुक्षयति भाण्डमत्र कोश, पुक्लाबलिङ्ग ॥ २ ॥

चन्द्रशाला शिरोगृहम् ॥ ६१ ॥

चन्द्रेणाऽद्वर्तिना शालते चन्द्रशाला ॥ १ ॥ शिरसि सौवस्य गृह शिरोगृहम् ॥ २ ॥ ६१ ॥

कुप्यशाला तु सन्धानी

कुप्य ताम्रादि तस्य शाला कुप्यशाला ॥ १ ॥ स वीयतेऽस्या सन्धानी ॥ २ ॥

कायमान तृणौकसि ।

कायो मानमस्य कायमानम् ॥ १ ॥ तृण काष्ठादेरुलक्षणम्, तेन तृणकाष्ठादिभि गृहस्यापरि रचितमोको लभ्यते ॥ २ ॥

होत्रीय तु हविर्गेह

जुहोति अस्या होत्रा, ‘हुयामा’ ॥ (उणा-४५१) ॥ इति न, होत्रैव होत्रायम् ‘होत्रायाम् इय’ ॥ ७११६३ ॥ इति स्वाथ इय ॥ १ ॥ हविर्गेहोतव्यस्य गेह हविर्गेहम् ॥ २ ॥

प्राग्वश प्राग्वहविर्गृहात् ॥ ६२ ॥

वश कुल स्थूणा वा प्राग् वशोऽत्र प्राग्वश, पन्नाशालारयोऽभिशालाया आद्यो भाग ॥ १ ॥ ६२ ॥

आथर्वण शान्तिगृहम्

आथर्वणिकाना धम आम्नाय सहो वा आथर्वण, ‘आथर्वणिकादण् इक् उक् च’ ॥ ६१३१६५ ॥ इत्यणि साधु सोऽत्राऽस्ति आथर्वणम् अत्रादित्वात् अ ॥ १ ॥ शान्त्यै गृह शान्तिगृह शान्तागृहम्पि । यद् वाचस्पति -

‘आथर्वण शान्तिगृह शान्तिगृहकमयद्’ इति ॥ २ ॥

आस्थानं गृहमिन्द्रकम् ।

आस्थानाय गृहमास्थानगृहम् ॥ १ ॥ इन्द्र कायतीव सध्रीक्याद् इन्द्रकम् ॥ २ ॥

तैलिशाला यन्त्रगृह

तैलिन शाला तैलिशाला ॥ १ ॥ तिलनिष्पीडायन्त्रस्य गृहम् ॥ २ ॥

अरिष्ट सूतिकागृहम् ॥ ६३ ॥

न रिप्यते हिंस्रैः कृतरक्षत्वाद् अरिष्टम् ॥ १ ॥ सूतिकायै गृह सूतिकागृहम् ॥

२ ॥ ६३ ॥

सूदशाला रसवती पाकस्थान महानसम् ।

सूदाना शाला सूदशाला ॥ १ ॥ रसा सन्त्यस्या रसवती, रस आस्वादोऽस्त्यस्यामिति वा ॥ २ ॥ पाकाय स्थान पाकस्थानम् ॥ ३ ॥ अनसा उपकरणसम्भारवत्त्व लक्ष्यते ततो महत्त्वं तदनर्थेति महानसम्, “सरोऽनोऽद्माऽयसो जातिनाम्नो” ॥ ७।३।११५ ॥ इत्यद् समासान्त ॥ ४ ॥

हस्तिशाला तु चतुर

हस्तिना शाला हस्तिशाला ॥ १ ॥ चलयते चतुरम् ॥ २ ॥

वाजिशाला तु मन्दुरा ॥ ६४ ॥

वानिना शाला वाजिशाला ॥ १ ॥ मन्थते स्तूयते मन्दुरा छाक्लाबलिङ्ग, “वायसि” ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर ॥ २ ॥ ६४ ॥

सन्दानिनी तु गोशाला

सन्दानन गोबन्धनरज्जुरस्त्यस्या सन्दानिनी ॥ १ ॥ गवा शाला गोशाला ॥ २ ॥

चित्रशाला तु जालिनी ।

चित्राऽलङ्कृता शाला चित्रशाला ॥ १ ॥ जालानि सत्यस्या जालिनी ॥ २ ॥

कुम्भशाला पाकपुटी

कुम्भाना घटनाय शाला कुम्भशाला ॥ १ ॥ पाकेन पुटति सञ्छिष्यति पाकपुटी ॥ २ ॥

ततुशाला तु गर्तिका ॥ ६५ ॥

ततुवानाय शाला ततुशाला ॥ १ ॥ कुविदस्थितये गतोऽस्त्यस्या गर्तिका, ‘अतोऽनेकस्वरात्’ ॥ ७।२।६ ॥ इतीक ॥ २ ॥ ६५ ॥

नापितशाला वपनी शिट्पा खरकुटी च सा ।

नायितस्य शाला नायितशाला ॥१॥ वपन्यस्या वपनी ॥२॥ शिल्प विज्ञान-
मस्यस्या शिपा ॥ ३ ॥ सरस्य कुटीव सरकुटी ॥ ४ ॥

आवेशन शिल्पशाला

आवेश-त्यस्मिन् आवेशा गृहादन्यत् कारणा कमस्थानम् ॥१॥ शिल्पिनां
शाला शिल्पिशाला ॥ २ ॥

सत्रशाला प्रतिश्रय ॥ ६६ ॥

सत्र सदादान तस्य शाला सत्रशाला ॥१॥ प्रतिश्रियते प्रतिश्रय ॥२॥६६॥

आश्रमस्तु मुनिस्थानम्

आश्राम्यन्ति तपस्यन्त्यस्मिन् आश्रम पुत्रीवल्लि ॥ १ ॥

उपग्नस्त्वन्तिकाश्रय ।

उपहन्यते समीप इति ज्ञायते उपग्न, ' निघोद्ध ' ॥ ५।३।३६ ॥ इत्यलि
निपात्यते ॥ १ ॥ अन्तिक आसन आश्रयोऽन्तिनाश्रय ॥ २ ॥

प्रपा पानीयशाला म्यात्

प्रपिबन्त्यस्या प्रपा स्थादित्वात् क ॥ १ ॥ २ ॥

गज्जा तु मदिरागृहम् ॥ ६७ ॥

गज्वन्ति नद-त्यस्या क्षावा गज्जा ॥ १ ॥ २ ॥ ६७ ॥

पक्वण शबरावास

पच्यतेऽस्मिन् पक्वण पुत्रीवल्लि, " चिक्वण " ॥ (उणा-१९०) ॥
इत्यणे निपात्यते ॥ १ ॥ २ ॥

घोषस्त्वाभीरपल्लिका ।

घोषन्ति गावोऽनेति घोष ॥ १ ॥ आभीराणा गोपानां पल्लिगृहाली आभ्रा
रपल्लिका ' कुटीग्रामकयो पल्लि " इति तु शा वत ॥ २ ॥

पण्यशाला निपद्याऽट्टो हट्टो विपणिरापण ॥ ६८ ॥

पण्यस्य शाला पण्यशाला ॥ १ ॥ निपीद-त्यस्या निपद्या, " समज " ॥
५।३।९९ ॥ इति क्यप् ॥ २ ॥ अट्टन्तेऽस्मिन् अट्ट पुत्रीवल्लि ॥ ३ ॥ हटति
दीप्यतेऽत्र हट्ट, ' घटाघाटा ' ॥ (उणा-१४१) ॥ इति ट्रे निपात्यते ॥ ४ ॥
विविध पणाय-त्यस्या विपणि स्त्राल्लि ॥५॥ एत्य पणाय-त्यस्मिन् आपण, ' गोच
रमचर ' ॥ ५।३।१३१ ॥ इति घ ॥ ६ ॥ ६८ ॥

वेद्याऽऽश्रय पुर वेदा

वेद्यानामाश्रयो वेद्याश्रय ॥ १ पुराणि पुरम् ॥ २ ॥ विशालस्मिन् भुजगा
वेदा ॥ ३ ॥

मण्डपस्तु जनाश्रय ।

मण्ड्यते नानालाकमण्डप पुष्पीवल्लि, "विष्टप" ॥ (उणा-३०७) ॥
इत्यादिशब्दाद् अने निपात्यते ॥ १ ॥ जनानामाश्रयो जनाश्रय ॥ २ ॥

कुड्य भित्ति

कोलति सस्त्रायति कुड्यम्, "कुलेङ् च ना" ॥ (उणा-३६२) ॥ इति किद्
य, कुटपा साध्विति वा पृषोदरादित्वाद् टत्वम्, क्लीबान्निष्ठोऽयम्, वाचस्पतिस्तु
"कुड्यमस्त्रियाम्" इति पुस्यऽप्याह ॥ १ ॥ भित्ति भित्ति ॥ २ ॥

तदेङ्कमन्तर्निहितकीरुसम् ॥ ६९ ॥

तत् कुड्य अन्तर्निहिताऽस्थि एडयति एङ्कम्, "शम्बूशम्बूक" ॥
(उणा-६१) ॥ इत्युके निपात्यते ॥ १ ॥ ६९ ॥

वेदी वितर्दि

विदाल्यस्या वेदि इया वेदी दारुपरिष्ठा चतुरस्रा विश्रातभू ॥ १ ॥
वितर्धते वितर्दि, "पदिपठि" ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ, स्त्रालिङ्गावतौ ॥ २ ॥

अजिर प्राङ्गण चत्वरऽङ्गने ।

अजल्यस्मिन् अजिरम्, स्थिर ' ॥ (उणा-४१७) ॥ इतीरे निपात्यते ॥ १ ॥
प्राङ्गण्यत्र प्राङ्गणम्, 'तृकृशृ' ॥ (उणा-१८७) ॥ इत्यण, अङ्गणमपि ॥ २ ॥
चल्यते चत्वरम् ॥ ३ ॥ अङ्गल्यस्मिन् अङ्गनम् ॥ ४ ॥

वलज प्रतीहारो द्वाद्द्वारे

वत्यतेऽस्मिन् वलाम्, वलेवाऽतत्र वा ॥ (उणा-१३३) ॥ इत्यज ॥ १ ॥
प्रतिहियते रुध्यतेऽनेन बाहुलकाद् घनि दाघत्वे च प्रतीहार ॥ २ ॥ त्रियते
द्वारयति वा द्वा स्त्रालिङ्ग वाद्धारौ ॥ (उणा-९८४) ॥ इति क्विपि निपात्यते
॥ ३ ॥ उभ्यते पूयते द्वारम् द्वारभट्टार ॥ (उणा-४११) ॥ इत्यारे निपात्यते,
द्वारयताति वा तत्र ॥ ४ ॥

अथ परिघोऽर्गला ॥ ७० ॥

परिहण्यतेऽनेन परिघ दारुमयो लौहो वा दण्ड परेष' ॥ ५१३।४० ॥
इत्यल् ॥ १ ॥ इयति अगला त्रिलिङ्ग, ऋजनेर्गाऽतत्र ॥ (उणा-४६७) ॥
इयल, अरेण कपणन गलताति वा ॥ २ ॥ ७० ॥

साऽल्पा त्वर्गलिका सूचि

सा अगला अल्पा अगलिका ॥ १ ॥ सूचयति सूचि स्त्रीलिङ्ग ॥ २ ॥

कुञ्चिकाया तु कूचिका ।

साधारण्यङ्कुटश्चासौ

कुञ्च्यतेऽनया कुञ्चिका, “नामि पुति च” ॥ ५।३।१२१ ॥ इति णक
तत्र ॥ १ ॥ कूचति कूचिका ॥ २ ॥ साधारयन्ति अनया साधारणा ॥ ३ ॥ अङ्कुषते
ऽङ्कुट, ‘नकुटकुम्कुट’ ॥ (उणा-१५५) ॥ इयुटे निपात्यते ॥ ४ ॥

द्वारयन्त्र तु तालकम् ॥ ७१ ॥

द्वारविधानाय लोहमय यन्त्र द्वारयन्त्रम् ॥ १ ॥ ताड्यनेऽनेनेति ताडकम्,
एत्वे तालकम् ॥ २ ॥ ७१ ॥

अस्योद्घाटनयन्त्र तु ताल्यपि प्रतिताल्यपि ।

अस्य तालकस्य उद्घाटनाय यन्त्रमुद्घाटनयन्त्र ताड्यतेऽनया ताला ॥ १ ॥
प्रतिताल्यतेऽनया प्रतिताली ॥ २ ॥

तिर्यग्द्वारोर्ध्वदारुत्तरङ्ग स्याद्

द्वारस्य ऊर्ध्वे उपरि तिर्यग् निहित दाह उत्तरमूर्ध्वे गच्छत्युत्तरङ्गम्, “नामो
गम” ॥ ५।१।१३१ ॥ इति खड ॥ १ ॥

अरर पुन ॥ ७२ ॥

कपाटोऽररि कुवाट

इयति अररम् “ऋच्छिचटि” ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ १॥७२॥
कम्पते कपाट त्रिलिङ्ग ‘कपाटविराट’ ॥ (उणा-१४८) ॥ इत्याटे निपात्यते,
कशिर पाटयति प्रविशतामिति वा जपादित्वाद् बत्वे क्वाटोऽपि ॥ २ ॥ इयति अररि
पुक्लीबलिङ्ग, नदिबति ॥ (उणा-६९८) ॥ इत्यरि ॥ ३ ॥ कुत्सित बध्यनेऽनेन
कुवाट ॥ ४ ॥

पक्षद्वार तु पक्षक ।

पक्षद्वार पार्श्वद्वारम् ॥ १ ॥ पक्षस्य तु य पक्षक, खटकिनाऽपि ॥ २ ॥

प्रच्छन्नमन्तद्वार स्याद्

प्रकर्षण छाद्यते स्म प्रच्छन्नम्, गृहस्य मध्यद्वार एकमेतदिति । कात्यो
यदाह- “प्रच्छन्नमन्तद्वार यत् पक्षद्वार तदुच्यते ॥ १ ॥

बहिर्द्वार तु तोरणम् ॥ ७३ ॥

वेद्याऽऽश्रय पुर वेश

वेद्यानामाश्रयो वेद्याश्रय ॥ १ पुराणि पुरम् ॥ २ ॥ विशाल्यस्मिन् भुजगा
वेश ॥ ३ ॥

मण्डपस्तु जनाश्रय ।

मण्यते नानालोके मण्डप पुष्पीयलिङ्ग , “विष्टप ” ॥ (उणा-३०७) ॥
इत्यादिशब्दात् अपे निपात्यते ॥ १ ॥ जगानामाश्रयो जनाश्रय ॥ २ ॥

कुक्ष्य भित्ति

कोलनि सस्त्यायति कुक्ष्यम्, “कुलेद् च वा” ॥ (उणा-३६२) ॥ इति किं
य , कुट्टया साध्विति वा पृषोदरादित्वाद् टत्वम्, क्लीबञ्जिहोऽयम्, वाचस्पतिस्तु
“कुक्ष्यमस्त्रियाम्” इति पुस्यऽप्याह ॥ १ ॥ भिद्यते भित्ति ॥ २ ॥

तदेहकमन्तर्निहितकीरुसम् ॥ ६९ ॥

तत् कुक्ष्य अन्तर्निहिताऽस्थि एडयति एहकम्, “शम्बूकशाम्बूक ” ॥
(उणा-६१) ॥ इत्युके निपात्यते ॥ १ ॥ ६९ ॥

वेदी वितर्दि

विदाल्यस्या वेदि , इयां वेदी दारुपरिष्कृता चतुरस्रा विश्रातभू ॥ १ ॥
वितथते वितर्दि , “पदिपठि ” ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ , छालिङ्गावेतौ ॥ २ ॥

अजिर प्राङ्गण चत्वरऽङ्गने ।

अजाल्यस्मिन् अजिरम्, “स्थविर ” ॥ (उणा-४१७) ॥ इतीरे निपात्यते ॥ १ ॥
प्राङ्गणं प्राङ्गणम्, “तुङ्गशू ” ॥ (उणा-१८७) ॥ इत्यण , अङ्गणमपि ॥ २ ॥
चल्यते चत्वरम् ॥ ३ ॥ अङ्गाल्यस्मिन् अङ्गनम् ॥ ४ ॥

वलज प्रतीहारो द्वार्द्वारे

वल्यतेऽस्मिन् वलजम् ‘वलेवोऽतश्च वा ’ ॥ (उणा-१३३) ॥ इत्यन ॥ १ ॥
प्रतिाह्ये ते रुष्यतेऽनेन बाहुलकाद् घणि दाघत्वे च प्रताहार ॥ २ ॥ त्रियते
द्वारयति वा द्वा छालिङ्ग बाद्धारौ ॥ (उणा-९४४) ॥ इति क्विपि निपात्यते
॥ ३ ॥ उभ्यते पूयते द्वारम्, द्वारभ्यङ्गार ॥ (उणा-४११) ॥ इत्यारे निपात्यते,
द्वारयताति वा तत्र ॥ ४ ॥

अथ परिघोऽर्गला ॥ ७० ॥

परिहृष्यतेऽनेन परिघ दारुमयो लौहो वा दण्ड परेघे ’ ॥ ५।३।४० ॥
इत्यल् ॥ १ ॥ इयति अगला त्रिलिङ्ग अजनेर्गोऽन-व ॥ (उणा-४६७) ॥
इत्यल् अरेण कषणन गलताति वा ॥ २ ॥ ७० ॥

पटलच्छदिपी समे ॥ ७६ ॥

पटति स्पगयति पटल त्रिलिङ्ग, “मृदिकन्दि” ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल,
पटं लातीति वा ॥ १ ॥ छाद्यतेऽनेन च्छदि ह्रीवलिङ्ग, “रुच्यर्धि”
॥ (उणा-९८९) ॥ इति इत्, “छदेरिस्मन्” ॥ १२।३३ ॥ इति ह्रस्व ॥ २ ॥ ७६ ॥

नीत्र वलीक तत्प्रात

नीयते जलमेनेन नीत्रम्, “खुरक्षुर” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यते
॥ १ ॥ वल्ते सट्टणोति वलाक पुह्रीवलिङ्ग, “स्यमिकपि” ॥ (उणा-४६) ॥
इतीक, तस्य पटलस्य प्रान्तन्तप्रान्त ॥ २ ॥

इन्द्रकोशस्तमङ्गक ।

इन्द्रेण कुश्यताव इन्द्रकोश ॥ १ ॥ ताम्यति काहृत्येन तमङ्गो हर्म्य
नियूह, “पतितमि” ॥ (उणा-९८) ॥ इत्यङ्ग ॥ २ ॥

वलभी छदिराधार

‘वड सौत्र’ वडति वडभा, “वृक्षगृ” ॥ (उणा-३२९) ॥ इत्यभ
लत्वे, वलभी अयमिकारातोऽपि, छदिप आधारे वगपञ्जरादिश्छदिराधार
॥ १ ॥

नागदन्तास्तु दन्तका ॥ ७७ ॥

नागसेव दन्ता नागदन्ता ॥ १ ॥ दन्तप्रतिवृत्तयो दन्तका ॥ २ ॥ ७७ ॥

मत्तालम्बोऽपाश्रय स्यात् प्रग्रीवो मत्तवारणे ।

मत्तै प्रमादिभिरालम्ब्यते मत्तालम्ब ॥ १ ॥ अपाश्रीयतेऽपाश्रय ॥ २ ॥
प्रसृता ग्रीवाऽत्र प्रभाव पुम्ब्लीवलिङ्ग ॥ ३ ॥ मत्तान् वारयति मत्तवारणस्तत्र ॥ ४ ॥

वातायनी गवाक्षश्च जालके

वातस्य अयन मार्गोऽस्मिन् वातायन पुक्लबलिङ्ग ॥ १ ॥ गोरक्षीव गवाक्ष
“अक्षोऽप्राप्यङ्गे ॥ ७ । ३ । ८५ ॥ इत्यट् समासान्त, “गोर्नाम्न्यवोऽप्ये
॥ १।२।२८ ॥ इत्यवादेश ॥ २ ॥ जलति जाल ज्वलादित्वात् ण, के जालक्
तत्र ॥ ३ ॥

अथान्नकोष्टक कुसूल ॥ ७८ ॥

कुष्णाति कोष्ट, “कुपेवा” ॥ (उणा-१६४) ॥ इति ट अत्रस्य कोष्टो
ऽन्नकोष्टक ॥ १ ॥ ‘कुसच् सल्लेपे दत्त्वान्त’ कुस्यति धान्येन कुसूल, “कुल
पुल्लुसिभ्य क्ति” ॥ (उणा-४९०) ॥ इत्यूल, तालव्यमध्योऽप्ययम् ॥ २ ॥ ७८ ॥

अश्रिस्तु कोणोऽणि कोटि पाल्यस्त इत्यपि ।

द्वारामे सम्भोपरि निबद्ध बहिर्द्वारम् ॥ १ ॥ मङ्गलार्थं तारयत्यत्र तोरण
पुष्पापलिङ्ग ॥ २ ॥ ७३ ॥

तोरणोर्ध्वं तु मङ्गल्य दाम वन्दनमालिका ।

तोरणस्योपरि मङ्गलार्थं सहकारादि पल्लवनिर्मित दाम माला वन्दनाय माला
वन्दनमालिका ॥ १ ॥

स्तम्भादे स्यादधोदारौ शिला

स्तम्भादीनामध आधारदारुणि शिलति शिला, “स्तम्भोर्ध्वं दार्वन्तरस्थाय
नार्थं यदासज्यते सा शिला” इति गौड ॥ १ ॥

नासोर्ध्वदारुणि ॥ ७४ ॥

नासेव नासा स्तम्भादीनामुपरिस्थित दारु द्वारशाखाया अध ऊर्ध्व दारुणी
शिलानासेति तु माला, यदाह-नासा दारुपरि द्वारस्याऽधो दारुशिला द्वियाम्” इति
॥ १ ॥ ७४ ॥

गोपानसी तु बलभीच्छादने वक्रदारुणि ।

गोपेन गोपनेन अनिति गोपानसि, “गोपादेरनेरसि” ॥ (उणा-७०८) ॥
इत्यसि ङया गोपानसी बलभा, पटलाधारो वक्षपञ्जर तदाच्छादने वक्र दारुणि ॥ १ ॥

गृहावग्रहणी देहल्युम्बरोदुम्बरोम्बुरा ॥ ७५ ॥

गृहे अवग्रह्येते द्वारशाखे अनया गृहावग्रहणी ॥ १ ॥ दिह्यते घृतादिना
देहली, “मृदिकन्दि” ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल ॥ २ ॥ उद्यते क्लियते उम्बर,
उदुम्बर, “तीवरधावर” ॥ (उणा-४४४) ॥ इति वरटि निपात्यते ॥ ३ ॥ ४ ॥
अशुर” ॥ (उणा-४२६) ॥ इत्युरे निपातनाद् उम्बुर ॥ ५ ॥ ७५ ॥

प्रघाण प्रघणोऽलिन्दो बहिर्द्वारप्रकोष्ठके ।

प्रहण्यते प्रघाण प्रघण ‘प्रघणप्रघाणौ गृहाश’ ॥ ५ । ३ । ३५ ॥
इत्यलि निपात्यते ॥ १ ॥ २ ॥ अलति भूपयति द्वारमलिन्द पुक्लीबलिङ्ग
बल्यलि ॥ (उणा-२४६) ॥ इतीदक्, द्वारप्रकोष्ठकाद् बहिर्द्वारप्रवर्तिच
तुष्टिकात्ते उपालिन्दकाक्ष्य ॥ ३ ॥

कपोतपाली विटङ्क

कपोतान् पक्षिण पालयति कपोतपाली ॥ १ ॥ विशिष्ट दृष्टयने विटङ्क
पुक्लीबलिङ्ग पक्षिविधामार्थं बहिर्निगत दारु वक्रदावाधार, पक्षिपङ्क्तिहि तत्रो
त्कीयते ॥ २ ॥

पटलच्छदिपी समे ॥ ७६ ॥

पटति स्थगयति पटल त्रिलिङ्ग, “मृदिकन्दि” ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल,
पटं लातीति वा ॥ १ ॥ छाद्यतऽनेन च्छदि क्लीबलिङ्ग, “स्थगिचि”
॥ (उणा-५८९) ॥ इति इस्, “छदेरिस्मन्” ॥४।२।३३॥ इति ह्रस्व ॥२॥॥७६॥

नीम वलीक तत्प्राप्त

नामते जलमनेन नीमम्, “खुरधुर” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यते
॥ १ ॥ वल्ते सट्टणोति वलीक पुक्षीबलिङ्ग, “स्थमिकपि” ॥ (उणा-४६) ॥
इतीप्, तस्य पटलस्य प्रान्तस्तत्प्रान्त ॥ २ ॥

इन्द्रकोशस्तमङ्गक ।

इन्द्रेण कुशतीव इन्द्रकोश ॥ १ ॥ ताम्यति काह् त्येन तमङ्गो हर्म्य
नियूह, “पतितमि” ॥ (उणा-९८) ॥ इत्यङ्ग ॥ २ ॥

बलभी उदिगधार

‘वड सौत्र’ वडति वडभी, “वृशृगृ” ॥ (उणा-३०९) ॥ इत्यभ
स्तवे, बलभी अयमिकारातोऽपि, छदिप आधारो वशपञ्जरादिदुदिराधार
॥ १ ॥

नागदन्तास्तु दन्तका ॥ ७७ ॥

नागस्येव दन्ता नागदन्ता ॥ १ ॥ दन्तप्रतिकृतयो दन्तका ॥२॥७७॥

मत्तालम्नोऽपाश्रय स्यात् प्रग्रीवो मत्तवारणे ।

मत्तै प्रमादिभिरालम्ब्यते मत्तालम्ब ॥ १ ॥ अपाश्रीयतेऽपाश्रय ॥२॥
प्रसृता ग्रीवाऽत्र प्रगाव पुन्लीबलिङ्ग ॥ ३ ॥ मत्तान् वारयति मत्तवारणस्तत्र ॥४॥

वातायनो गवाक्षश्च जालके

वातस्य अयन मार्गोऽस्मिन् वातायन पुन्लीबलिङ्ग ॥१॥ गोरक्षीव गवाक्ष
“अक्षोऽप्राप्यङ्गे” ॥ ७।३।८५ ॥ इत्यट् समासान्त, “गोर्नाम्यवोऽङ्गे
॥ १।२।२८ ॥ इत्यङ्गदेश ॥ २ ॥ जलति जाल ज्वलादित्वात् ण, के जालक
तत्र ॥ ३ ॥

अथान्नकोष्टक कुसूल ॥ ७८ ॥

कुष्णाति कोष्ट, ‘कुपेर्को’ ॥ (उणा-१६४) ॥ इति ट, अतस्य कोष्ठो
इनकोष्टक ॥ १ ॥ ‘कुसत् सञ्छेपे दत्यान्त’ कुसति धान्येन कुसूल, “कुल
पुल्लसिन्धु कित्” ॥ (उणा-४९०) ॥ इत्यूल, तालव्यमध्योऽप्ययम् ॥२॥७८॥

अश्रिम्बु कोणोऽणि कोटि पाल्यस्त इत्यपि ।

अनुपि खालिङ्ग, “तद्विद्वि” ॥ (उणा-६९०) ॥ इति रि ॥ १॥
 पुनति पाणो गृहादर्विदिक् ॥ २ ॥ अणायणि पुर्णालिङ्ग ॥ ३ ॥ कुनति कोटि
 खालिङ्ग ॥ ४ ॥ पतति पालि, “कृगृकुटि” ॥ (उणा- ६९९) ॥ इति निदि,
 द्यो पाली ॥ ५ ॥ अम्यतेऽस्मिन् अस्, “भाद्वधि” ॥ (उणा-३८७) ॥ इति
 र ॥ ६ ॥

आरोहण तु सोपान

आरुपतेऽवरुपते चाऽनेन आरोहणम् ॥ १॥ सह उपानमन्त्यस्मिन् सोपानम्
 पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥

नि श्रेणिस्त्वधिरोहणी ॥ ७९ ॥

नि श्रयति भित्तिं नि श्रेणि खालिङ्ग, “कावावी” ॥ (उणा-६३४) ॥
 इत्यणि, नियोजिता श्रेणि सोपानपङ्क्तिरश्रेति वा ॥ १ ॥ अधिरोह त्यवरोहन्ति
 चाऽनया दाहमप्या अधिरोहणी ॥ २ ॥ ७९ ॥

स्थूणा स्तम्भ

तिष्ठति अस्यामाधेय स्थूणा “स्थाधुतोरुच्च” ॥ (उणा- १८५) ॥ इति
 ण ॥ १ ॥ स्तम्भ्यते स्तम्भ ॥ २ ॥

सालभञ्जी पाञ्चालिका च पुत्रिका ।

काष्ठादिघटिता

साल वृक्ष भनक्ति तन्निमित्तत्वात् सालभञ्जा ॥ १ ॥ पञ्च्यते “ऋकृमृ”
 ॥ (उणा- ४७५) ॥ इत्याले पञ्चाला तत स्वार्थे अणि के च पाञ्चालिका ॥ २ ॥
 कृत्रिमा पुत्री पुत्रिका काष्ठदत्तादिमयी ॥ ३ ॥

लेप्यमयी त्वञ्जलिकारिका ॥ ८० ॥

लेप्यनिमिता पुत्रिका ॥ १॥ अञ्जलिं करोति अञ्जलिकारिका ॥ २॥ ८ ॥

नन्दावर्त्तप्रभृतयो विच्छन्दा आढ्यवेश्मनाम् ।

नन्दा आवर्त्ताऽत्र नन्दावत् प्रभृतिप्रहणात् स्वस्तिक सवताभद्राया ॥ १॥
 विशेषेण छन्दस्यत्याच्छादयति विच्छन्दा रचनाविशेषा ॥ १ ॥

समुद्र सम्पुट

समुज्ज्यते समुद्र धनि “यङ्कादित्वात् निपात्यते समुद्रच्छति वा “ङचित्”
 ॥ ५ ॥ १ ॥ १७१ ॥ इति ट ॥ १ ॥ सम्पुज्यते श्लेष्यते सम्पुटो भूषणायावपनम्,
 पुनोऽपि ॥ २ ॥

पेटा स्याद् मञ्जूषा

पेटति पेटा पेटकोऽपि 'पाङ्गु गहने' इत्यस्य पेटेत्यमर ॥ १ ॥ 'मञ्जि सौत्र' मञ्जति मञ्जूषा, 'खालफलि ॥ (उणा-५६०) ॥ इत्यूप, मञ्जु मनोह वृत्वा वस्त्राद्यैरुच्यतेऽत्रति वा ॥ २ ॥

अथ शोधनी ॥ ८१ ॥

समार्जनी बहुकरी वर्धनी च समूहनी ।

शोध्यते निमलाक्रियते गृहमनया शोधनी, पवनी अपि ॥१॥८१॥ समृ ज्यतेऽनया समाजना ॥ २ ॥ बहु करोति बहुकरी पुन्नालिङ्ग ॥ ३ ॥ वर्धते धारनया वर्धना ॥ ४ ॥ समुच्यते रजोऽनया समूहना ॥ ५ ॥

सङ्कराऽवकरी तुत्यौ

समुद्य कायतेऽसी सङ्कर ॥ १ ॥ अवनायते बहि क्षिप्यतेऽवकर ॥ २ ॥

उदूरलमुल्लखलम् ॥ ८२ ॥

ऊर्ध्वं य विल वाऽस्य उदूरलम् उदूर्खलम् कण्डनभाण्ड पृषोदरादित्वात् साधू ॥ १ ॥ २ ॥ ८२ ॥

प्रस्फोटन तु पवनम्

प्रस्फोट्यते असार बहिष्क्रियते प्रस्फोटन निवृत्तीकरणम् ॥ १ ॥ पूयते पवन तुपादिशाधनम् ॥ १ ॥

अवघातस्तु कण्डनम् ।

मुमलेन अवहननमवघात ॥ १ ॥ कण्ड्यते कण्डनम् ॥ २ ॥

कट किलिञ्ज

कटति आवृणाति कटो वीरणादिनिर्मित त्रिलिङ्ग ॥ १ ॥ किल्यते क्षिप्यते ऽस्मिन् त्रिलिङ्ग उदजादा निपात्यते ॥ २ ॥

मुसलोऽयोऽग्र

मुस्यत खण्ड्यतेऽनेन मुसल 'तृपिवपि ॥ (उणा-४६८) ॥ इति त्रिदलः मुहु खन लाति मुहुर्मुहुलसताते वापृषोदरादित्वात् ॥१॥ अय अग्र मुखे अस्य अयोऽग्रम् पुष्पाबलिङ्गो, अयानिर्गत्येके यद्वैजयन्ती- 'अयोनिमुमलाऽन्ना स्यात्' इति ॥ २ ॥

अङ्गोऽपि स्त्रीलिङ्ग, "सहिवद्भि" ॥ (उणा-६९२) ॥ इति रि ॥ १॥
 पुनरिति कोणा गृहादर्विदिक् ॥ २ ॥ अणत्यणि पुर्वालिङ्ग ॥ ३ ॥ कुन्ति कोटि
 स्त्रीलिङ्ग ॥ ८ ॥ पठति पालि, "कृत्कृत्" ॥ (उणा- ६९९) ॥ इति णिदि,
 द्यो पाली ॥ ५ ॥ अम्यतेऽस्मिन् अस, "मांशुधि" ॥ (उणा-३८७) ॥ इति
 २ ॥ ६ ॥

आरोहण तु सोपान

आरुह्यतेऽरुह्यो नाऽनेन आरोहणम् ॥ १॥ सह उपानमन्त्यस्मिन् सोपानम्,
 पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥

नि श्रेणिस्त्वधिरोहणी ॥ ७९ ॥

नि भ्रयति भित्तिं नि भ्रयि स्त्रीलिङ्ग, "कावावी" ॥ (उणा-६३४) ॥
 इत्यणि, नियोजिता श्रेणि सोपानपङ्क्तिरेति वा ॥ १ ॥ अधिरोहत्यवरोहन्ति
 चाऽनया दारुमय्या अधिरोहणी ॥ २ ॥ ७९ ॥

स्थूणा स्तम्भ

तिष्ठति अस्यामाधेम स्थूणा "स्थाधुतोऽरुच" ॥ (उणा- १८५) ॥ इति
 ण ॥ १ ॥ स्तम्भ्यते स्तम्भ ॥ २ ॥

सालभञ्जी पाञ्चालिका च पुत्रिका ।

काष्ठादिषट्तिता

साल वृक्ष भनक्ति तन्निमित्तत्वात् सालभञ्जा ॥ १ ॥ पञ्चयते "क्रकृम्" ॥
 ॥ (उणा- ४७५) ॥ इत्याले पञ्चाला तत स्वार्थे अणि के च पाञ्चालिका ॥ २ ॥
 कृत्रिमा पुत्री पुत्रिका काष्ठदत्तादिमयी ॥ ३ ॥

लेप्यमयी त्वञ्जलिकारिका ॥ ८० ॥

लेप्यनिर्मिता पुत्रिका ॥ १॥ अञ्जलिं करोति अञ्जलिकारिका ॥ २॥ ८ ॥

नन्द्यावर्त्तप्रभृतयो विच्छन्दा आढ्यवैश्मनाम् ।

नन्दी आवर्त्ताऽत्र नन्द्यावर्त्त प्रभृतिग्रहणात् स्वस्तिक सवतामद्राया ॥ १॥
 विशेषेण छन्दस्यत्याच्छादयति विच्छन्दा रचनाविशेषा ॥ १ ॥

समुद्र सम्पुट

समुप्यते समुद्र धवि "यद्कादित्वात् निपात्यते समुद्रच्छाति वा 'कचित्'
 ॥ ५ । १ । १७१ ॥ इति ङ ॥ १ ॥ सम्पुष्यते श्लेष्यते सम्पुणे भूषणादावपनम्
 पुणेऽपि ॥ २ ॥

पेटा म्याद् मञ्जूषा

पेटति पेटा, पेटकोऽपि पाङ्ग गहने' इत्यस्य पडेत्यमर ॥ १ ॥ 'मञ्जि सौत्र' मञ्जति मञ्जूषा, 'खलिफलि' ॥ (उणा-५६०) ॥ इत्यूप, मञ्जु मनोऽज्ञ कृत्वा वस्त्रादिरुष्यतेऽनति वा ॥ २ ॥

अथ शोधनी ॥ ८१ ॥

समार्जनी बहुकरी वर्धनी च समूहनी ।

शोध्यते निमलाक्रियते गृहमनया शोधनी, पवनी अपि ॥ १ ॥ ८१ ॥ समृ ज्यतेऽनया समाजना ॥ २ ॥ बहु करोति बहुकरी पुञ्जीलिङ्ग ॥ ३ ॥ वधते श्रीरनया वधना ॥ ४ ॥ समुह्यते रजोऽनया समूहनी ॥ ५ ॥

सद्गराऽवकरौ तुल्यौ

समुह्य कायतेऽसौ सद्गर ॥ १ ॥ अवसायते बहि क्षिप्यतेऽवकर ॥ २ ॥

उदूग्वलमुदूग्वलम् ॥ ८२ ॥

ऊर्ध्वं च बिल वाऽस्य उदूग्वलम् उदूग्वलम् कण्डनभाण्ड पृषोदरादित्वात् साधू ॥ १ ॥ २ ॥ ८२ ॥

प्रस्फोटन तु पवनम्

प्रस्फोट्यते असार बहिष्क्रियते प्रस्फोटन निबुसीकरणम् ॥ १ ॥ पूयते पवन तुषादिशोधनम् ॥ १ ॥

अवघातस्तु कण्डनम् ।

मुसलेन अवहननमवघात ॥ १ ॥ कण्ठ्यते कण्डनम् ॥ २ ॥

कट किलिञ्ज

कट्टि आगृणाति कटो वारणादिनिमित्त त्रिलिङ्ग ॥ १ ॥ किल्यते क्षिप्यते ऽस्मिन् त्रिलिङ्ग उटजादौ निपात्यते ॥ २ ॥

मुसलोऽयोऽग्र

मुस्यते खण्ड्यतेऽनेन मुसल 'तृषिवपि' ॥ (उणा-४६८) ॥ इति विदलः मुहु खन लाति मुहुमुहुलसताति वापृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ अय अग्र मुखे अस्य अयाऽग्रम्, पुञ्जीबलिङ्गो अयानिरत्यके, यद्वैजयन्ता- 'अयोनिमुसलाऽग्रा स्यात्' इति ॥ २ ॥

१ श्रीवर्णनिर्देशनाकारस्तु मूधयमध्योऽप्यग्रम्, इति श्रीवत्भगणिपादा ।

अरुणोऽपि स्त्रीलिङ्ग, “तद्विविद्धि” ॥ (उणा-६९०) ॥ इति रि ॥ १॥
 पुनरिति षोणो गृहाद्विदिक् ॥ २ ॥ अणम्यणि पुर्वालिङ्ग ॥ ३ ॥ कुन्ति कोटि
 स्त्रीलिङ्ग ॥ ४ ॥ पलति पालि, “वृणुङ्कटि” ॥ (उणा- ६९९) ॥ इति णिदि,
 द्यो पाली ॥ ५ ॥ अम्यतेऽस्मिन् अम्, “भीवृधि” ॥ (उणा-३८७) ॥ इति
 र ॥ ६ ॥

आरोहण तु सोपान

आरुण्यतेऽवरुण्यते चाऽनेन आरोहणम् ॥ १॥ सह उपानमत्यस्मिन् सोपानम्,
 पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥

नि श्रेणिस्त्वधिरोहणी ॥ ७९ ॥

नि श्रयति भित्तिं नि श्रणि स्त्रीलिङ्ग, “कावावी” ॥ (उणा-६३४) ॥
 इत्यणि, नियोजिता श्रेणि सोपानपङ्क्तिरश्रेति वा ॥ १ ॥ अधिरोहत्यवरोहन्ति
 चाऽनया दादमय्या अधिरोहणी ॥ २ ॥ ७९ ॥

स्थूणा स्तम्भ

तिष्ठति अस्यामाधेय स्थूणा, “स्थाधुतोरुच्च” ॥ (उणा- १८५) ॥ इति
 ण ॥ १ ॥ स्तम्भ्यते स्तम्भ ॥ २ ॥

सालभञ्जी पाञ्चालिका च पुत्रिका ।

काष्ठादिघटिता

साल वृक्ष भनक्ति तन्निमित्तत्वात् सालभञ्जी ॥ १ ॥ पञ्च्यते “ऋकृमृ”
 ॥ (उणा- ४७५) ॥ इत्याले पञ्चाली तत स्वार्थे अणि के च पाञ्चालिका ॥ २ ॥
 कृत्रिमा पुत्री पुत्रिका काष्ठदत्तादिमयी ॥ ३ ॥

लेप्यमयी त्वञ्जलिकारिका ॥ ८० ॥

लेप्यनिमिता पुत्रिका ॥ १॥ अञ्जलिं करोति अञ्जलिकारिका ॥ २॥ ८० ॥

नन्दावर्तप्रभृतयो विच्छन्दा आढ्यवेश्मनाम् ।

नन्दा आवर्तोऽत्र नन्दावर्त प्रभृतिप्रहणात् स्वस्तिक सवताभद्राद्या ॥ १॥
 विशेषेण छन्दस्यत्याच्छादयति विच्छन्दा रचनाविशेषा ॥ १ ॥

समुद्र सम्पुट

समुञ्ज्यते समुद्र घबि यद्वादित्वात् निपात्यते समुद्रच्छाति वा “ऋचिन्”
 ॥ ५।१।१७१ ॥ इति ड ॥ १ ॥ सम्पुट्यते श्लेध्यते सम्पुटा भूषणाद्यावपनम्,
 पुटोऽपि ॥ २ ॥

पेटा स्याद् मञ्जूषा

पेटति पेटा पेटकोऽपि पाडण् गहने' इत्यस्य पेटेत्यमर ॥ १ ॥ 'मञ्जि सौत्र' मञ्जति मञ्जूषा, 'रालिफलि' ॥ (उणा-५६०) ॥ इत्यूप, मञ्जु मनोज्ञ कृत्वा वस्त्राद्यैरुच्यतेऽनति वा ॥ २ ॥

अथ शोधनी ॥ ८१ ॥

समार्जनी बहुकरी वर्धनी च समूहनी ।

शोध्यते निर्मलाक्रियते गृहमनया शोधनी, पवनी अपि ॥१॥८१॥ समु ज्यतेऽनया समानना ॥ २ ॥ बहु करोति बहुकरी पुश्चालिज्ञ ॥ ३ ॥ वधते धारनया वधना ॥ ४ ॥ समुच्यते रजोऽनया समूहना ॥ ५ ॥

सङ्कराऽवकरो तुल्यौ

समुच्य कायतेऽसौ सङ्कर ॥ १ ॥ अवकायते बहि क्षिप्यतेऽवकर ॥ २ ॥

उदूखलमुलूखलम् ॥ ८२ ॥

ऊर्ध्वं ख विल वाऽस्य उदूखलम् उलूखलम् कण्डनभाण्ड पृषोदरादित्वात् साधू ॥ १ ॥ २ ॥ ८२ ॥

प्रस्फोटन तु पवनम्

प्रस्फोड्यते असार बहिष्क्रियते प्रस्फोटन निबुसाकरणम् ॥ १ ॥ पूयते पवन तुपादिशोधनम् ॥ १ ॥

अवघातस्तु कण्डनम् ।

मुसलेन अवहननमवघात ॥ १ ॥ कण्ड्यते कण्डनम् ॥ २ ॥

कट किलिञ्ज

कटति आकृणाति कटो वीरणादिनिर्मित त्रिलिङ्ग ॥ १ ॥ क्लिप्यते क्षिप्यते ऽस्मिन् किलिञ्ज, उटनादौ निपात्यते ॥ २ ॥

मुसलोऽयोऽग्र

मुस्यते खण्ड्यतेऽनेन मुसल "तृपिवपि" ॥ (उणा-४६८) ॥ इति त्रिदलः मुहु खन लाति मुहुमुहुलसताति बापृषोदरादित्वात् ॥१॥ अथ अग्र मुगे अस्य अयाऽग्रम् पुष्पाबलिज्ञो, अयानिरित्येके, यद्वैजयन्ता- 'अयोनिमुसलाऽस्त्रा स्यात्' इति ॥ २ ॥

१ श्रीवर्णनिर्दानाकारस्तु मूष-यमध्योऽप्यग्रम्, इति धावभगणिपादा ।

फण्डोलक पिटम् ॥ ८३ ॥

फण्णते फण्णल, “कण्णिपि” ॥ (उणा-४९३) ॥ इत्योल, के कण्डो
नय ॥ १ ॥ पटनि पिटम्, पुण्णललिङ्ग, वसदलादिमय भाण्णम्, के पि
कोऽपि ॥ २ ॥ ॥ ८३ ॥

चालनी तितउ

चात्यते-नया चालनी शुद्धच्छिद्रशतोपेत परिपवन स्त्रीकलीबलिङ्ग ॥ १ ॥
तनोति सार तितउ पुण्णललिङ्ग, “तनेडउ” ॥ (उणा-७४८) ॥ इति डउ
सन्वद्भावध ॥ २ ॥

शूर्प प्रस्फोटनम्

शायतेऽनेन शूर्पम्, “कृणूय्य ऊचान्तस्य” ॥ (उणा-२९८) ॥ इति प
‘शूर्पाण् माने’ इत्यस्य वा ॥ १ ॥ प्रस्फोव्यतेऽनेन प्रस्फोटन पुक्लीबलिङ्गौ,
धा-यादिनिष्पवनभाण्डमित्यय ॥ २ ॥

अथाऽन्तिका ।

चुल्ल्यऽश्मन्तकमुद्धान स्याद् अधिश्रयणी च सा ॥ ८४ ॥

अन्तोऽस्त्यऽस्यामन्तिमा, ‘अत्यधिश्रयणी भवेत्’ इति तु माला ॥ १ ॥
चुल्लति चुल्लि, “किलपिलि” ॥ (उणा-६०८) ॥ इति इ इया चुल्ल ॥ २ ॥
अश्नुतेऽश्मन्तम्, ‘सामन्त’ ॥ (उणा-२२२) ॥ इत्यन्ते निपात्यते केऽश्मन्तकम्
॥ ३ ॥ उद्धीयतेऽनेन उद्धानम् ॥ ४ ॥ अधि श्रीयतेऽस्यामधिश्रयणा ॥ ५ ॥
॥ ८४ ॥

स्थाल्युखा पिठर कुण्ड चरु कुम्भी

तिष्ठत्यस्या स्थाला ‘स्थो वा’ ॥ (उणा-४७३) ॥ इत्यल, स्थलति इति
वा ज्वलादित्वाद् ण ॥ १ ॥ उपन्ति पचत्यस्यामुखा, ‘उपे किद् लुक्च’
॥ (उणा-८८) ॥ इति ख ओप्ततीति वा ॥ २ ॥ पिठ्यते अत्र पिठरम्,
मृशुदि ॥ (उणा-३९९) ॥ इति किदर ॥ ३ ॥ कुणति उपकरोति कुण्डम्
कुण्डु ॥ (उणा-१७०) ॥ इति ड त्रिलिङ्गावेतौ ॥ ४ ॥ चरति याति
क्लेदमनेन चरु पुलिङ्ग मिवहि ॥ (उणा-७२६) ॥ इत्यु ॥ ५ ॥
कायति कुम्भा काकुसिभ्या ॥ (उणा-३३७) ॥ इति कुम्भ द्वौ द्वौ
भिन्नाधावित्येके ॥ ६ ॥

घट पुन ।

कुट कुम्भ करीरश्च कलश कलसो निप ॥ ८५ ॥

घटते घट पुत्रीलिङ्ग ॥ १ ॥ कुटति कुट पुक्लीवलिङ्ग ॥ २ ॥ कायत्यम्भसा
 त्रियमाण कुम्भ पुच्छालिङ्ग, “ काकुसिभ्या ” ॥ (उणा-३३७) ॥ इति कुम्भ
 कुरुम्भ्यते वा वृषोदरादित्वात् ॥ ३ ॥ कीर्यते करार पुक्लावलिङ्ग “ कृशृषु ”
 ॥ (उणा-४१८) ॥ इतार ॥ ४ ॥ कलते सरयाति शब्दायते वा कलश
 “ क्लेशत् ” ॥ (उणा-५३२) ॥ इत्यश ॥ ५ ॥ केज जलेन लमति कलस
 त्रिलिङ्गाविमौ ॥ ६ ॥ निषिवत्यस्माद् निष पुक्लावलिङ्ग स्थादित्वात् क. ॥ ७ ॥ ८५ ॥

हसन्यङ्गारात् शकटीधानीपात्रयो हसन्तिरा ।

हसत्यङ्गारैहसना ॥ १ ॥ अङ्गारशब्दान् शकटीरानीपात्र्य, अङ्गाराणां
 शकटी अङ्गारशक्य ॥ २ ॥ अङ्गारा धीयन्तेऽस्यामङ्गारधाना ॥ ३ ॥ अङ्गाराणां
 पात्री अङ्गारपात्रा ॥ ४ ॥ अङ्गारैहसताव हसन्ता के हसन्तिरा ॥ ५ ॥

आष्टोऽम्बरीष

भुज्यतेऽस्मिन् आष्ट ‘ जिभृसुप्रतिन ’ ॥ (उणा-४४७) ॥ इति त्रट्
 शुद्धि ॥ १ ॥ अम्यतेऽम्बराप, अमेवरादि ’ ॥ (उणा-५५५) ॥ इतीष पु-
 स्त्रीवलिङ्गावेतौ ॥ २ ॥

ऋचीपमृजीप पिष्टपाकभृत् ॥ ८६ ॥

ऋज्यते स्तुयते पाकोत्सपाद् ऋचापम् ‘ ऋजिशृ ’ ॥ (उणा-५५४) ॥
 इति बहुवचनादाप ॥ १ ॥ ऋज्यते ऋजापम् ऋजिशृ ॥ (उणा-५५४) ॥
 इति किदाप पिष्टकृतस्य भक्ष्यस्य पाक विभर्ति पिष्टपाकभृत् भाजनाविशेष
 ॥ २ ॥ ८६ ॥

कम्बिर्द्वि खजाका

काम्यते कम्बि छविछिवि ’ ॥ (उणा-७०६) ॥ इति वा निपात्यते
 ॥ १ ॥ दृणाति पाम्य दवि ‘ दृषुवृभ्यो वि ’ ॥ (उणा-७०४) ॥ स्त्रीलिङ्गावे-
 तौ ॥ २ ॥ खनति मध्नाति खजाका शलिलि ” ॥ (उणा-३४) ॥ इत्या-
 ऽऽक ॥ ३ ॥

अथ स्यात् तर्दूर्नरुहस्तम् ।

तरति पाम्येषु तद्, छालिङ्ग ‘ तृदृभ्या ’ ॥ (उणा-८४) ॥ इति दृ,
 दारुमयो हस्तप्रतिहृतिदारुहस्तम् परिवेषणभाण्डम् ॥ १ ॥

वार्धान्या तु गलन्त्याल र्करी करम्

वा पानाय धीयतऽस्या वाधाना तत्र ॥ १ ॥ गलति अम्मोऽस्या गलन्ता
 ‘ सीमन्त ’ ॥ (उणा-८२०) ॥ इयते निपात्यते ॥ २ ॥ अन्त्यया आद

कण्डोलक पिटम् ॥ ८३ ॥

कण्ठाते कण्डोल, "कटिपटि" ॥ (उणा-४९३) ॥ इत्योल, के कण्डा
जक ॥ १ ॥ पति पिटम्, पुक्लीबलिङ्ग, वसदलादिमय भाण्डम्, क पि
फोऽपि ॥ २ ॥ ॥ ८३ ॥

चालनी तितउ

चाल्यते-नया चालनी शुद्धच्छिद्रशतोपेत परिपवन खीकलीबलिङ्ग ॥ १ ॥
तनोति सार तितउ पुक्लीबलिङ्ग, "तनेडउ" ॥ (उणा-७४८) ॥ इति डउ
सन्वद्भाव ॥ २ ॥

शूर्प प्रस्फोटनम्

शोयतेऽनेन शूर्पम्, "कृशृमुभ्य ऊचान्तस्य" ॥ (उणा-२९८) ॥ इति प
'शूर्पण् माने' इत्यस्य वा ॥ १ ॥ प्रस्फोट्यतेऽनेन प्रस्फोटन पुक्लीबलिङ्गौ,
धा-यादिनिष्पन्नभाण्डमित्यथ ॥ २ ॥

अथाऽन्तिका ।

चुल्ल्यऽश्मन्तकमुद्धान स्याद् अधिश्रयणी च सा ॥ ८४ ॥

अन्तोऽस्यऽस्यामन्तिका, अत्यधिश्रयणी भवेत्" इति तु माला ॥ १ ॥
चुति चुलि, "विलपिलि" ॥ (उणा-६०८) ॥ इति इ इया चुला ॥ २ ॥
अश्नुतऽश्मन्तम्, 'सामन्त' ॥ (उणा-२२२) ॥ इत्यन्ते निपात्यते केऽश्मन्तकम्
॥ ३ ॥ उद्धीयतेऽनेन उद्धानम् ॥ ४ ॥ अधिधीयतेऽस्यामधिश्रयणा ॥ ५ ॥
॥ ८४ ॥

स्थाल्युखा पिठर कुण्ड चरु कुम्भी

तिष्ठत्यस्या स्थाला, 'स्थो वा' ॥ (उणा-४७३) ॥ इत्यल स्थलति इति
वा उवलादित्वाण् ॥ १ ॥ उपति पचन्त्यस्यामुखा, 'उपे किद् लुक्च'
॥ (उणा-८८) ॥ इति ख ओखतीति वा ॥ २ ॥ पिठ्यते अत्र पिठरम्,
मृद्युदि ॥ (उणा-३९९) ॥ इति किद् ॥ ३ ॥ कुणति उपकरोति कुण्डम्
कुमुद् ॥ (उणा-१७) ॥ इति ड त्रिलिङ्गावेतौ ॥ ४ ॥ चरति याति
क्लदमेनेन चरु पुलिङ्ग 'मिवादि' ॥ (उणा-७२६) ॥ इत्यु ॥ ५ ॥
कायति कुम्भा 'काकुसिभ्या' ॥ (उणा-३३७) ॥ इति कुम्भ द्वौ द्वौ
मित्राधावित्येके ॥ ६ ॥

घट पुन ।

कुट कुम्भ करीरक्ष कलश कलसो निप ॥ ८५ ॥

घन्ते घट पुत्रीलिङ्ग ॥१॥ कुटति कुट पुम्लीबलिङ्ग ॥ २ ॥ कायत्यम्भमा
 भ्रियमाण कुम्भ पुत्रालिङ्ग, ' काकुसिभ्या ' ॥ (उणा-३३७) ॥ इति कुम्भ
 कैरुम्भ्यते वा पृषोदरादित्वात् ॥ ३ ॥ कार्यते करार पुम्लाबलिङ्ग, ' कृशृपृ '
 ॥ (उणा-४१८) ॥ इतार ॥ ४ ॥ कलते सग्याति शदायते वा कलश
 ' लोष्टत् ' ॥ (उणा-५३२) ॥ इत्यश ॥ ५ ॥ केन जलेन लमति कलस
 निलिङ्गाविमौ ॥६॥ निपिबत्यस्माद् निप पुम्लाबलिङ्ग स्यादित्वात् क ॥७॥ ८५॥

हसन्यङ्गारात् शकटीधानीपात्र्यो हसन्तिना ।

हसत्यङ्गारैहसनी ॥ १ ॥ अङ्गारशब्दात् शकटाधानापात्र्य, अङ्गाराणां
 शकटी अङ्गारशकटा ॥ २ ॥ अङ्गारा धायन्तेऽस्यामङ्गारधाना ॥ ३ ॥ अङ्गाराणा
 पानी अङ्गारपात्रा ॥ ४ ॥ अङ्गारैहमतीव हस ता के हसन्तिना ॥ ५ ॥

आष्ट्रोऽम्बरीष

भृज्यतेऽस्मिन् आष्ट ' निष्टमग्नस्त्रि ' ॥ (उणा-४४७) ॥ इति ऋ
 वृद्धिश्च ॥ १ ॥ अम्यतेऽम्बराप, अमेवरादि ॥ (उणा-५५५) ॥ इतीप पु
 क्काबलिङ्गावेतौ ॥ २ ॥

ऋचीपमृनीप पिष्टपाकभृत् ॥ ८६ ॥

ऋज्यते स्तूयते पात्रोत्पाद् ऋचापम् ऋजिशू ' ॥ (उणा-५५४) ॥
 इति बहुवचनादाप ॥ १ ॥ ऋज्यते ऋजापम्, ऋजिशू ' ॥ (उणा-५५४) ॥
 इति ऋदाप पिष्टकृतस्य भक्ष्यस्य पाक विभर्ति पिष्टपाकभृत् भाजनविशेष
 ॥ २ ॥ ॥ ८६ ॥

ऋम्बिर्दवि खजाका

काम्यते ऋम्बि छविछिवि ॥ (उणा-७०६) ॥ इति वा निपात्यते
 ॥ १ ॥ दणाति पाक्य दवि ' दृपृभ्यो वि ' ॥ (उणा-७०४) ॥ स्त्रीलिङ्गावे
 तौ ॥ २ ॥ खजति मन्नाति खजाका, शल्वलि ' ॥ (उणा-३४) ॥ इत्या
 ऽऽक ॥ ३ ॥

अथ स्यात् तर्द्रीरुहस्तक ।

तरति पात्र्येषु तर्द्री छालिङ्ग ' तृदृभ्या ॥ (उणा-८४८) ॥ इति दृ,
 दास्मयो हस्तप्रतिवृत्तिदारुहस्तक परिवेषणभाण्डम् ॥ १ ॥

वार्धान्या तु गलन्त्याल नर्नरी करक

वा पानीय धायतेऽस्या वाधाना तत्र ॥ १ ॥ गलति अम्भोऽस्या मलन्ती,
 ' सीमन्त ॥ (उणा-८२२) ॥ ज्यते निपात्यते ॥ २ ॥ अत्यनया आल

फण्डोल्फ पिटम् ॥ ८३ ॥

कण्ठाते कण्ठाल, “कटिपटि” ॥ (उणा-४९३) ॥ इत्योल, के कण्डा
जक ॥ १ ॥ पटनि पिटम्, पुक्लीबलिङ्ग, वसदलादिमय भाणम्, के पि
कोऽपि ॥ २ ॥ ॥ ८३ ॥

चालनी तितउ

चान्यते-या चालनी धुदच्छिन्नातोपेत परिपवन स्त्रीक्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥
तनोति सार तितउ पुक्लीबलिङ्ग, “तनेडउ” ॥ (उणा-७४८) ॥ इति डउ
सन्वद्भाव ॥ २ ॥

शूर्प प्रस्फोटनम्

शीयतेऽनेन शूर्पम्, “कृन्मृभ्य ऊचान्तस्य” ॥ (उणा-२९८) ॥ इति प
‘शूर्पन् माने’ इत्यस्य वा ॥ १ ॥ प्रस्फोट्यतेऽनेन प्रस्फोटन पुक्लीबलिङ्गौ,
धायादिनिष्पवनभाण्डमित्यथ ॥ २ ॥

अथाऽन्तिका ।

चुल्ल्यऽश्मन्तकमुद्धान स्याद् अधिश्रयणी च सा ॥ ८४ ॥

अन्तोऽस्त्यऽस्यामन्तिका, ‘अत्यधिश्रयणी भवेत्’ इति तु माला ॥ १ ॥
चुल्लि, “क्लिपिलि” ॥ (उणा-६०८) ॥ इति इ इया चुल्ल ॥ २ ॥
अन्तुतेऽश्मन्तम्, ‘सामन्त’ ॥ (उणा-२२२) ॥ इत्यन्ते निपात्यते केऽश्मन्तकम्
॥ ३ ॥ उद्धीयतेऽनेन उद्धानम् ॥ ४ ॥ अधि श्रीयतेऽस्यामाधिश्रयणा ॥ ५ ॥
॥ ८४ ॥

स्थाल्युखा पिठर कुण्ड चरु कुम्भी

तिष्ठत्यस्या स्थाला ‘स्थो वा’ ॥ (उणा-४७३) ॥ इत्यल, स्थलति इति
वा ज्वलादित्वाद् ण ॥ १ ॥ उपति पचत्यस्यामुखा, ‘उपे किद् लुक्च’
॥ (उणा-८८) ॥ इति ख ओसताति वा ॥ २ ॥ पिठ्यते अत्र पिठरम्,
मृद्युदि ॥ (उणा-३९९) ॥ इति किदर ॥ ३ ॥ कुणति उपकरोति कुण्डम्
कुगुहु ॥ (उणा-१७०) ॥ इति ड त्रिलिङ्गावेतौ ॥ ४ ॥ चरति याति
क्लेदमेनेन चरु पुलिङ्ग “मिवहि” ॥ (उणा-७२६) ॥ इत्यु ॥ ५ ॥
कायति कुम्भा, ‘काकुसिभ्या’ ॥ (उणा-३३७) ॥ इति कुम्भ द्वौ द्वौ
भिन्नाभावित्येके ॥ ६ ॥

घट पुन ।

कुट कुम्भ करीरश्च कलश कलसो निप ॥ ८५ ॥

अस्य मयस्य विष्कम्भाति वध्नाताति विष्कम्भो दण्डमृत् , यस्मिन् वद्ध्या
मय आकृष्यते दण्डकरोटकामत्यन्धे ॥ १ ॥ मञ्जि सौत्र मञ्जति मञ्जरी
'कृशू' ॥ (उणा-४१८) ॥ इतर ॥ २ ॥ कुन्ति कुटर , 'कन्तिच्छाटि'
॥ (उणा-२९७) ॥ इतर कुन्तिद्विद् गुणाऽभाव कुट्टाऽपि 'मदारम्' देश्याम्
॥ ३ ॥ ॥ ८९ ॥

शालाजीरो वर्धमान शराव

शालाया जायति शालाजार , पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ वधत मृत्पिण्डात्
वर्धमान वध्यत छेद्यते चकादिति वा ॥ २ ॥ शायत मनागपि आघातेन शराव
शृणातराव ' ॥ (उणा-५००) ॥ पुम्लायलिङ्गावेतौ ॥ ३ ॥

कोशिका पुन ।

मालिका चयक कस पागे स्यात् पानभाजनम् ॥ ९० ॥

कुस्यति काशिका ॥ १ ॥ मल्लते मत्तिका ॥ २ ॥ चयति अनन चयक
॥ ३ ॥ सम्भ्यते कस मावावय ' ॥ (उणा-५६४) ॥ इति स पुम्लाय
लिङ्गावेतौ ॥ ४ ॥ पारयति पारी ॥ ५ ॥ पानस्य भाजन पानभाजनम् ॥ ६ ॥ ९० ॥

कुतूश्चर्मस्नेहपात्रम्

चमण स्नेहपात्र कुत्सित तन्यते कुतू क्षीञ्जि भ्रमिगमि ' ॥
(उणा-८४३) ॥ इति डि ॥ १ ॥

कुतुपस्तु तद्व्यपक्रम् ।

तत् चर्मस्नेहपात्र हस्ताकुतु कुतुप पुष्पावलिङ्ग , कुवा द्वय ' ॥ ७१ ॥ ४९ ॥ १ ॥

दति खल्ल

दियते दति पुलिङ्ग , 'दमुपि' ॥ (उणा-६५१) ॥ इति सिन् लि ॥ १ ॥
खलति खल्ल भित्तिच्छमः ॥ (उणा-४०४) ॥ इति ल निपात्यते पुलिङ्गोऽयम्,
दैजयन्ती तु खल्ल क्लाम् इत्याह ॥ २ ॥

चर्ममयी त्वाल् कररुपात्रिका ॥ ९१ ॥

करकषत् पिबत्यनया कररुपात्रा के कररुपात्रिका ॥ १ ॥ ९१ ॥

सर्वमावपन भाण्ड

आ उप्यते आधेयमस्मिन्नावपनम् ॥ १ ॥ भागतेऽस्माद् भाण्डम् पद्यमाद् '
॥ (उणा-१६८) ॥ इति ड ॥ २ ॥

पात्राऽमत्रे तु भाजनम्

श्रंगलिङ्ग, "अटा त व या ॥ (उणा-८३७) ॥ इति लिट् ॥ ३ ॥ किरत्यम्भ
 पट्टरा, "कनटिन्" ॥ (उणा-०) ॥ इत्यप्रत्यय मरूपद्वित्व च ॥ ४ ॥
 'दृक्' ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यके करक, पुक्लाबलिङ्ग ॥ ५ ॥

अथ स ॥ ८७ ॥

नालिकेरज करङ्क

म करङ्क ॥ ८७ ॥ नालिकेरफलाद् जातो नालिकेरज किरत्यम्भु करङ्क
 'किरोड्डा' ॥ (उणा-९२) ॥ इत्यङ्क ॥ १ ॥

तुल्यौ कटाहकर्परौ ।

कट्यावृणोति कटाह त्रिलिङ्ग "कृटि ॥ (उणा-५९९) ॥ इत्याह
 ॥ १ ॥ कीयत कर्पर जठर" ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते ॥ २ ॥

माणिकोडलिङ्गर

मणयम्भसा त्रियमाणो मणि पदिपठि' ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ
 यत् शाश्वत - 'अलिङ्गर मणिं विद्याद् महनायवा मणि' स्वार्थे के मणिक
 ॥ १ ॥ अल जरयति जलमलिङ्गर पुक्लाबलिङ्गौ पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥

गर्गरीकलश्यौ तु मन्थनी ॥ ८८ ॥

गिरति दधि गगरा 'कनटिन्' ॥ (उणा-९) ॥ इत्यप्रत्यय सरूप
 द्वित्व च ॥ १ ॥ कल्यते कलशि इया कलशो यस्य अम्भसो राशिरत्रेति वा पयो
 दरादित्वात् ॥ २ ॥ मध्यते दध्यस्या मन्थनी ॥ ३ ॥ ॥ ८८ ॥

वैशाख खजको मन्था मन्थानो मन्थदण्डक ।

मन्थ क्षुब्ध

विशाखा प्रयोजनमस्य वैशाख 'विशाखापाठान् मन्थदण्डे' ॥ ६ ॥
 ४१ १२० ॥ इत्यणि विशाखस्य अयमिति वा विशिष्टा शाखा अस्य विशाखस्तत्
 स्वार्थेऽण् वा ॥ १ ॥ खजति मन्थति खजक वाचक ॥ (उणा-३३) ॥
 इत्यके निपात्यते खज खजकाऽपि ॥ २ ॥ मध्यतेऽनेन मन्था, पदिमथिम्याम्'
 ॥ (उणा-९२६) ॥ इतान् ॥ ३ ॥ सस्तुस्पृशि ॥ (उणा-२७६) ॥
 इत्यानेन मथान ॥ ४ ॥ मन्थनाय दण्ड मन्थदण्ड ॥ ५ ॥ मध्यतेऽनेन मन्थ
 ॥ ६ ॥ क्षुब्धाति क्षुब्ध क्षुब्धविरिध ॥ ४।४।७० ॥ इति के
 साधु ॥ ७ ॥

अस्य विष्कम्भो मञ्जीर कुटरोऽपि च ॥ ८९ ॥

अस्य मन्यस्य विष्कम्भाति वध्नाताति विष्कम्भो दण्डस्तव यस्मिन् वदध्वा
मथ आकृष्यते दण्डकरोटर्मित्यन्ये ॥ १ ॥ मञ्जि सौत्र 'मञ्जलि मञ्जरी
' कृशू ॥ (उणा-४१८) ॥ इति ॥ २ ॥ कुटति कुटर , 'कञ्चिचटि'
॥ (उणा- २९७) ॥ इत्यर कुट्यादित्वाद् गुणाऽभाव कुट्याऽपि मदारम् देश्याम्
॥ ३ ॥ ॥ ८९ ॥

शालाजीरो वर्धमान शराव

शालाया जायति शालाजार , पृषोदरादित्यात् ॥ १ ॥ वधते मृत्पिण्डात्
वधमान वध्यत छयत चकादिता वा ॥ २ ॥ शायत मनागपि आद्यतेन शराव
गुणातराव ॥ (उणा- ५००) ॥ पुस्तलाबलिङ्गावेतौ ॥ ३ ॥

कोशिका पुन ।

मल्लिका चपक कस पारी स्यात् पानभाजनम् ॥ ९० ॥

कुशति काशिका ॥ १ ॥ मल्ल मल्लिका ॥ २ ॥ चपति अनन चपक
॥ ३ ॥ काम्यते कस मानावद्य ' ॥ (उणा-५६४) ॥ इति स पुस्तला
लिङ्गावेतौ ॥ ४ ॥ पारयति पारी ॥ ५ ॥ पानस्य भाजन पानभाजनम् ॥ ६ ॥ ९० ॥

कुतूश्मस्नेहपात्रम्

चर्मण स्नेहपात्र कुत्सित तन्यत कुतू खीलिङ्ग 'अभिगमि ॥
(उणा-८४३) ॥ इति छिद्र ॥ १ ॥

कुतुपन्तु तदच्यकम् ।

तत् चर्मस्नेहपात्र हस्ता कुतू कुतुप पुष्पाबलिङ्ग , 'कुवा छप ' ॥ ७ ॥ ३४९ ॥ १ ॥

इति खल्ल

दियते इति पुलिङ्ग , 'हमुपि ' ॥ (उणा-६५१) ॥ इति स्त्रि ति ॥ १ ॥
खलति खल्ल भिलाच्छमल ' ॥ (उणा ४०८) ॥ इति ल निपात्यते पुलिङ्गोऽयम्,
वैजयन्ता तु खल्ल क्वावम् इत्याह ॥ २ ॥

चर्ममयी स्वालू करुपात्रिका ॥ ९१ ॥

करकवत् पिबत्यभया करुपात्रा के करुपात्रिका ॥ १ ॥ ९१ ॥

सर्वमावपन भाण्ड

आ उष्यते आधेयमास्त्रमावपनम् ॥ १ ॥ भामतेऽस्या भाण्डम् पश्याद् '
॥ (उणा-१६८) ॥ इति ड ॥ २ ॥

पात्राऽमत्रे तु भाजनम्

पाति अभेगम्, पीयनेऽम्मादिति वा पात्य त्रिलिङ्ग ॥ १ ॥ अमनि आ रंयमन्मिन्
अमप्रम्, "श्रमाति" ॥ (उणा-४५६) ॥ स्त्र्यत्र ॥ २ ॥ भाज्यनेऽस्मिन्नाधयमिति
भाजाम्, अमरस्तु आवरनादौ पञ्चाऽयेकाधानाद् ॥ ३ ॥

ताद्विशाल पुन म्याल

तद् भाजन विर्माणे स्थलति म्याल स्त्रीदाञ्चलिङ्ग, ज्वलादित्वात् ण,
तिष्ठति अग्रिणि वा ॥ १ ॥

स्यात् पिधानमुदञ्चनम् ॥ ९२ ॥

पिधीयतेऽनेन पिधानम् ॥ १ ॥ उदञ्चतेऽनेन उदञ्चनम् ॥ २ ॥ ९२ ॥

शैलोऽट्टि शिखरी शिलोच्चयगिरी गोत्रोऽचल सानुमान्
प्रावा पर्वतभूध्रभूधरधराहार्या नग

शिलानामय शैल शिला सत्यत्रेति वा ज्योत्स्नादित्वाद् ॥ १ ॥ अद्यते
षञ्जेण अट्टि 'तद्विवद्धि' ॥ (उणा-६९२) ॥ इति रि ॥ २ ॥ शिखराणि
सत्यत्र शिखरी ॥ ३ ॥ शिलानामुच्चयोऽत्र शिलोच्चय ॥ ४ ॥ गीयते गिरि,
नाम्युपात्य ॥ (उणा-६०९) ॥ इति कि ॥ ५ ॥ गा पृथ्वा त्रायते गोत्र
॥ ६ ॥ न चलति अचल ॥ ७ ॥ सानूनि सत्यस्य सानुमान् ॥ ८ ॥ गृह्णाति
प्रावा, प्रहेरा च ॥ (उणा-९०५) ॥ इति वन् ॥ ९ ॥ पर्वते पूर्यते शिलाभि
पवत, दृष्टम् ॥ (उणा-२०७) ॥ इत्यतः पवाणि सत्यत्रेति वा 'मस्तु
पवणस्त' ॥ ७।२।१५ ॥ १० ॥ भुव धरति भूध्र मूलविभुतादित्वात् क,
यौगिकत्वात् कुध्र-महीध्रादय, 'आयुधादिभ्य' ॥ ५।१।९४ ॥ इत्यभि भूध्र,
यौगिकत्वात् महीधर भूध्रदादय ॥ ११ ॥ १२ ॥ धरति ध्रियते वा धर ॥ १३ ॥
हर्तुमशक्योऽह्वाय ॥ १४ ॥ न गच्छति स्थावरत्वाद् नग नगाऽप्राणिनि वा
॥ ३।२।१२७ ॥ इति वा नजोऽद्भाव अगोऽपि ॥ १५ ॥

शेषश्चान-

गिरौ प्रपाता कुञ्जर उर्वङ्ग कदराकर ।

अथोदय ।

पूर्वादि

उदयत्यत्रोदय ॥ १ ॥ पून-जासावदि-व पूवादि ॥ २ ॥

चरमादिरस्त

चरम पश्चिमोऽदि-चरमादि ॥ १ ॥ अस्त्यत्यकादीन् अस्त्यते वाऽस्त, दम्प

मि” ॥ (उणा- २००) ॥ इति त ॥ २ ॥

उदगद्रिस्त्वद्रिराद् मेनका-

प्राणेशो हिमवान् हिमालयहिमप्रस्थो भवानीगुरु ॥९३॥

उदङ् उत्तरोऽद्रिः उदगद्रि ॥ १ ॥ अद्रीणा राज्ञा अद्रिराद् ॥ २ ॥ मेनकायाः प्राणेशो यत्नो मेनकाप्राणेश ॥ ३ ॥ हिममस्त्यस्मिन् हिमवान् ॥ ४ ॥ हिमस्थाऽऽलयो हिमालय ॥ ५ ॥ हिम प्रतिष्ठतेऽस्मात्, हिम प्रस्थ अस्य वा हिमप्रस्थ ॥ ६ ॥ भवानी गौया गुप्तिता भवानीगुरु ॥ ७ ॥ ॥ ९३ ॥

हिरण्यनाभो मैनाक सुनाभश्च तदात्मज ।

हिरण्य नाभावस्य हिरण्यनाभ, “नभेनाभि” ॥ ७१११३४ ॥ इत्यद् समासात् ॥ १ ॥ मेनकाया अपत्यं मैनाक, पयोदगादिवात् ॥ २ ॥ शोभना नाभिरस्य सुनाभ, तस्य हिमालयस्यात्मज तदात्मज ॥ ३ ॥

रजताद्रिस्तु कैलासोऽष्टापद स्फटिकाचल ॥ ९४ ॥

रजतमयोऽद्रि रजताद्रि ॥ १ ॥ क जल इला भूमिस्तयोरास्ते, के लयन मस्य वा कैलास स्फटिकस्तस्याय कैलास ॥ २ ॥ अष्टौ पदानि सन्त्यस्मिन् अष्टापद, ‘नाभि’ ॥ ३ ॥ ७५ ॥ इति दाघ ॥ ३ ॥ स्फटिर्मयाऽचल स्फटाकाचल ॥ ४ ॥ ॥ ९४ ॥

शेषश्चात्र-कैलासे धनदावासो हरादिर्हिमवद्धस ।

कौञ्च क्रुञ्च

क्रुञ्चति क्रुञ्च प्रज्ञायणि कौञ्च, कौञ्जोऽपि ॥ १ ॥ २ ॥

अथ मलय आपाढो दक्षिणाचल ।

मलते चन्दनान् मलय पुष्पीशलिङ्ग ‘उगुवलि’ ॥ (उणा-३६५) ॥ इत्यय ॥ १ ॥ आपाढासु जात आपाढ, ‘अविष्टापाढा’ ॥ ६१३१०५ ॥ इत्यत्र मतान्तराभितोऽण् ॥ २ ॥ दक्षिणध्यासावचलश्च दक्षिणाचल ॥ ३ ॥ शेषश्चात्र-मलय चन्दनगिरि

स्याद् माल्यवान् प्रस्रवण

माल्याऽऽकारताऽस्ति अस्य माल्यवान् ॥ १ ॥ प्रस्रवति निररै प्रस्रवण ॥ २ ॥

विध्यस्तु जलवालक, ॥ ९५ ॥

विध्यति विध्य, ‘क्षिप्याऽऽस्याऽऽस्य’ ॥ (उणा-३६४) ॥ इति ये

पाति आग्नेयम्, पायनेऽम्नादिनि वा पात्र त्रिलिङ्ग ॥ १ ॥ अमति आग्नेयमग्निम्
अमग्रम्, "ग्रमि" ॥ (उणा-६५६) ॥ इत्यत्र ॥ २ ॥ भाग्यतऽस्मिन्नाधयमिति
भाषायां, अमरस्तु आगनादीर् पन्नाऽयेकापानाह ॥ ३ ॥

ताडिशाल पुन स्थाल

तद् भाजनं विस्तीर्णं स्थलति म्याल स्त्रीहीनलिङ्ग, ज्वलादित्वात् ण,
तिष्ठति अग्नेति वा ॥ १ ॥

स्यात् पिधानमुदञ्चनम् ॥ ९२ ॥

पिधायतेऽनेन पिधानम् ॥ १ ॥ उदञ्च्यतेऽनेन उदञ्चनम् ॥ २ ॥ ९२ ॥

शैलोऽद्रि शिखरी शिलोच्चयगिरी गोत्रोऽचल सानुमान्

प्रावा पर्वतभूध्रमूधरधराहार्या नग

शिलानामय शैल, शिला सत्यत्रेति वा ज्योत्स्नादित्वाद् ॥ १ ॥ अद्यते
पञ्जेण अद्रि तद्विवद्भि ' ॥ (उणा-६९२) ॥ इति रि ॥ २ ॥ शिखराणि
सत्यत्र शिखरी ॥ ३ ॥ शिलानामुच्चयोऽत्र शिलोच्चय ॥ ४ ॥ गायते गिरि,
नाम्युपात्य ' ॥ (उणा-६०९) ॥ इति कि ॥ ५ ॥ गां पथ्या जायते गोत्र
॥ ६ ॥ न चलति अचल ॥ ७ ॥ सानूनि सत्यस्य सानुमान् ॥ ८ ॥ गृह्णाति
प्रावा ' महेरा च ॥ (उणा-९०५) ॥ इति वन् ॥ ९ ॥ पयते पूर्यते शिलाभि,
पवत ' दृष्टम् " ॥ (उणा-२०७) ॥ इत्यतः पवाणि सत्यत्रेति वा ' मरुत
पवणस्त " ॥ ७।२।१५ ॥ १० ॥ भुज धरति भूध्र मूलविभुतादित्वात् क,
यौगिकत्वात् कुध्र-महीध्रादय "आयुधादिभ्य ॥ ५।१।९४ ॥ इत्यवि भूधर
यौगिकत्वात् महीधर भूध्रादय ॥ ११ ॥ १२ ॥ वरति ध्रियते वा धर ॥ १३ ॥
हर्तुमशक्योऽहार्य ॥ १४ ॥ न गच्छति स्थावरत्वाद् नग, नगोऽप्राणिनि वा '
॥ ३।२।१२७ ॥ इति वा नजोऽदभाव अगोऽपि ॥ १५ ॥

शेषान्न-

गिरौ प्रपाती कुटार उर्वङ्ग कदराकर ।

अथोदय ।

पूर्वाद्रि

उदयत्यत्रोदय ॥ १ ॥ पूर्वजासावद्रि-व पूराद्रि ॥ २ ॥

चरमाद्रिरस्त

चरम पश्चिमोऽदिधरमाद्रि ॥ १ ॥ अस्यत्यक्तान् अस्यते वाऽन् दम्प

लोकालोकश्चक्रमाल

अतलाभ्यतेऽस्य बाह्य च न लोक्यतेऽनर्कत्वात् लोकालोक , यत्कालिदास -
“ प्रसादाश्चाध्वनारश्च लोकालोक इवाऽचल ” इति ॥ १ ॥ चक्राकारेण चलति
चाटते वा चक्रवाल , आवेष्ट्य द्वापाब्धान् स्थितो ह्यसाविति प्रसिद्धि ॥ २ ॥

अथ मेरु कर्णिकचल ॥ ९७ ॥

रत्नसानु सुमेरु स्व-स्वर्गिकाञ्चनतो गिरि ।

मिनोति क्षिपत्युच्चत्वाज्ज्योतीपाति मेरु , “ चिनोपी- ” ॥ (उणा-
८०६) ॥ इति रु ॥ १ ॥ जम्बद्वीपपद्मस्य कर्णिकाभूतोऽचल कर्णिकाचल
॥२॥९७॥ रत्नानि सानुपस्य रत्नमानु ॥३॥ सुमेरुर्मरारभिनाथ इन्द्रो महेन्द्रवत्
॥ ४ ॥ स्व स्वर्गिकाञ्चनश-देभ्यो गिरि - स्वर्गिरी स्वर्गिरी ॥ ५ ॥ स्वर्गिणा
गिरि स्वर्गिगिरि ॥ ६ ॥ काञ्चनस्य गिरि काञ्चनगिरि ॥७॥ सवाणि पवननामानि
पुलिङ्गानि ॥

शृङ्ग तु शिखर कूट

शोयते निघातेन शृङ्गम् ‘ शृङ्गशाङ्ग ’ ॥ (उणा-९६) ॥ इति मे नि
पात्यते ॥ १ ॥ शास्यति व्याप्नोति गगन शिखरम् “शाखेरिदेर्तो चात ” ॥ (उणा-
४००) ॥ इत्यर ॥ २ ॥ कूट्यते दह्यतेऽक दावाभ्या कूटम् त्रय पुक्वीव
लिङ्गा ॥ ३ ॥

प्रपातम्बतटो भृगु ॥ ९८ ॥

प्रपतत्यस्मात् प्रपात , व्यञ्जनाद् घञ् ॥ ५।३।१३०॥१ ॥ तटश्च यो-
ऽनट ॥ २ ॥ भृज्यते दवेन भृगु पुलिङ्ग स्पशिश्रस्ज स्तृक् च ’ ॥ (उणा-
७३१) ॥ इति किटु । ‘ प्रपत्यते यस्मात् तटात् स भृगु इत्येके ॥ ३ ॥ ९८ ॥

मेखला मध्यभागोऽद्रेर्नितम्ब कटकश्च स ।

अद्रेमध्यभागो मिनोति मेखला ‘मिग खलश्च’ ॥ (उणा-४९७) ॥
इति मल ॥ १ ॥ नितरा तनोति नितम्ब ‘ बलिनितनिम्बा ” ॥ (उणा-३१७) ॥
इति म ॥ २ ॥ कटकत्वावृणोति कटक पुक्कावलिङ्ग ॥ ३ ॥

दरी स्यात् कन्दर

दायते दरी ॥ १ ॥ कन्दन्ते विप्लवन्तेऽस्मिन् कन्दर , त्रिलिङ्ग “ कृच्छि
चटि ” ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यर , क दायते क दणातीति वा, कदा सत्यप्र
वा, अस्मादित्वाद् र ॥ २ ॥

अग्नातत्रिले तु गह्वर गुहा ॥ ९९ ॥

निवारयन् ॥ १ ॥ १लेन यादृत आह्लावयति जलबालक ॥ २ ॥ ९५ ॥

शशुञ्जयो विमलाद्रि

शशू जयति शशुञ्जय, "शृणि" ॥ ७।१।११२ ॥ इति स्त ॥ १ ॥
विमलधागावदिध विमलाद्रि ॥ २ ॥

इन्द्रकीलस्तु मन्दर ।

इन्द्रेण कील्यते इन्द्रकील ॥ १ ॥ मन्द्यते मन्दर, "ऋच्छिचटे" ॥
(उणा-३।१७) ॥ इत्यर

मुवेल स्यात् त्रिमुकुटसिकूटसिककुच स ॥ ९६ ॥

शोभना वेलाऽस्य आसन्नपयोधित्वात् मुवेल ॥ १ ॥ त्रयो मुकुटभूता कूटा
अस्य त्रिमुकुट ॥ १ ॥ त्राण कूटास्य त्रिवूट ॥ ३ ॥ त्राणि वकुदानि ककु
दाकाराणि शिखराण्यस्य त्रिकुट, 'त्रिकुट् गिरौ' ॥ ७।३।१६८ ॥ इति
वकुदादश ॥ ४ ॥ ९६ ॥

उज्जयन्तो रैवतक

उज्जयतीति उज्जयन्त, 'तृणि' ॥ (उणा-२२१) ॥ इत्यन्त ॥ १ ॥
वयते स्म वत राया सुवर्णनि वतो रैवत के रैवतक, रैवता सत्यमिति वा भरा
हणादित्वाच्चातुरायकाऽण् ॥ २ ॥

सुदारु पारियात्रक ।

शोभनानि दारुण्यस्मिन् सुदारु ॥ १ ॥ परितो यात्राया भव स्वाऽऽराहत्वात्
पारियात्रक ॥ २ ॥

लोकालोकश्चक्रवाल

अतलावयत अस्य बाह्य च न लोकयतऽनर्त्तत्वाद् लोकालोक यत्कालिदास -
'प्रकाशना वकारश्च लोकालोक इवाऽचल' इति ॥ १ ॥ चक्राऽऽकारण वलति बाह
ते वा चक्रवाल आवेष्ट्य द्वापाब्धान् स्थितो ह्यसाविति प्रसिद्धि ॥ २ ॥ ९६ ॥

अथ मेरु कर्णिकाचल ॥ ९७ ॥

रत्नसानु सुमेरु स्व स्वर्गि-काञ्चनतो गिरि ।

मिनोति क्षिपत्युच्चत्वात् ज्योतीषि इति मेरु चिनीषी' ॥ (उणा-८०६) ॥
इति च ॥ १ ॥ जम्बूद्वीपपद्मस्य कर्णिकाभूतोऽचल कर्णिकाचल ॥ २ ॥ ९७ ॥
रत्नानि सानुष्यस्य रत्नसानु ॥ ३ ॥ सुमरुर्मेरोरभिप्राऽय इन्द्रमहेन्द्रवत् ॥ ४ ॥

लोकालोकश्चक्रवाल

अतलान्यतेऽस्य बाह्य च न लोचयतेऽनर्कत्वात् लोचलोच यत्कालिदास -
 “प्रसादाद्यधरारव लोकालोक इवाऽचल ” इति ॥ १ ॥ चक्राकारेण चलति
 बाह्यत वा चक्रवाल , आविष्ट्य द्वापाब्धीन् स्थितो ह्यसाविति प्रसिद्धि ॥ २ ॥

अथ मेरु कर्णिकाचल ॥ ९७ ॥

रत्नसानु सुमेरु म्व-स्वर्गि-काञ्चनतो गिरि ।

मिनोति क्षिपत्युच्चतनाज्ज्योतीपाति मेरु , “ चिनीषी- ” ॥ (उणा-
 ८०६) ॥ इति रु ॥ १ ॥ जम्बुद्वीपपद्मस्य कर्णिकाभूतोऽचल कर्णिकाचल
 ॥२॥९७॥ रत्नानि सानुष्वस्य रत्नसानु ॥३॥ सुमेरुर्मेरारभिन्नाथ इ शो मदेन्द्रवत्
 ॥ ४ ॥ स्व स्वर्गि-काञ्चनशब्देभ्या गिरि - स्वर्गिरि स्वर्गिरि ॥ ५ ॥ स्वर्गिणा
 गिरि स्वर्गिगिरि ॥ ६ ॥ काञ्चनम्य गिरि काञ्चनगिरि ॥७॥ सर्वाणि पवतनामानि
 पुलिङ्गानि ॥

शृङ्ग तु शिखर कट

शायते निघातेन शृङ्गम् ‘ शृङ्गशङ्ख ’ ॥ (उणा-९६) ॥ इति मे नि
 पात्यते ॥ १ ॥ शाखति व्याप्राति गगन शिखरम् ‘ शाखेरिदेनौ चात ’ ॥ (उणा-
 ४००) ॥ इत्यर ॥ २ ॥ कूयते दह्यतऽक् दावाभ्या कूटम् , त्रय पुष्कोव
 लिङ्गा ॥ ३ ॥

प्रपातस्त्वतटो मृगु ॥ ९८ ॥

प्रपतत्यस्मात् प्रपात , व्यञ्जनाद् घन् ॥ ५।३।१३२॥१ ॥ तटश्च यो-
 ऽतट ॥ २ ॥ मृज्यते देवेन मृगु पुलिङ्ग स्पशिभ्रस्ज स्लुक् च ॥ (उणा-
 ७३१) ॥ इति ऋदु । प्रपत्यते यस्मात् तटात् स मृगु ” इत्येके ॥ ३ ॥ ९८ ॥

मेसला मध्यभागोऽद्रेर्नितम्ब कटकश्च स ।

अद्रेमध्यभागो मिनोति मेसला ‘ मिंग गलध्वञ्च ॥ (उणा-८९७) ॥
 इति खल ॥ १ ॥ नितरा तनोति नितम्ब ‘ बलिनितनिभ्या ॥ (उणा-२१७) ॥
 इति ब ॥ २ ॥ कटकस्याद्रेर्नोति कटक पुष्पावल्लिङ्ग ॥ ३ ॥

दरी स्यात् कन्दर

दायत दरी ॥ १ ॥ कन्दप्ते विप्लवन्तेऽस्मिन् कन्दर त्रिलिङ्ग “ कृच्छि
 चाटि ” ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यर , क दायते क दणातीति वा, कदा सत्यत्र
 वा, अश्मादित्वाद् र ॥ २ ॥

अस्वातत्रिले तु गहर गुहा ॥ ९९ ॥

अत्तातमृषा यद् बिल सत्र गृहति गाशने वा गङ्गाम्, पुष्पीबलिङ्ग,
 "तीवर" ॥ (उणा-४४४) ॥ इति वरटि निपात्यते, गङ्गा मन्त्रत्र वा, अश्मादित्वाद्
 २ ॥ १ ॥ गुह्यनङ्गना गुहा, भिदादित्वाद् ॥ २ ॥ ९९ ॥

द्रोणी तु शैलयो सन्धि

द्रवत्ससां द्रोणा, द्रुणनीति वा, पवतयो सञ्चेषभूमि ॥ १ ॥

पादा पर्यन्तपर्वता ।

पादा इव अध म्यत्वाद् धारणत्वाच्च पादा, मुख्यशैलाते धुद्रपवता ॥ १ ॥

दन्तकास्तु बहिस्तिर्यक्प्रदेशा निर्गता गिरे ॥ १०० ॥

दन्तप्रकृतयो दन्तका ॥ १ ॥

अधित्यकोर्ध्वभूमि स्यात्

पवतमधिरूपा ऊर्ध्वभूमिरधित्यका, "उपत्यकाधित्यके" ॥ ७१११३१ ॥ इति
 साधु ॥ १ ॥

अधोभूमिरुपत्यका ।

पवतस्याऽऽसन्ना अधोभूमिरुपत्यका ॥ १ ॥

स्तु प्रस्थ सानु

श्रौत्यम्भ स्तु पुलिङ्ग, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ प्रतिष्ठन्तेऽस्मिन् समभूभा
 गत्वात् प्रस्थम् ॥ २ ॥ सनति मृगादान्, सुनाति सुख वा सानु, 'कृवापाजि'
 ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण् पुष्पाबलिङ्गावेतौ ॥ ३ ॥

अश्मा तु पाषाण प्रस्तरौ दृषद् ॥ १०१ ॥

ग्रावा शिलोपल

अश्लुतेऽश्मा पुलिङ्ग 'मन्' ॥ (उणा-९११) ॥ इति मन् ॥ १ ॥
 पपात बाधत पादौ पाषाण, पषो णित् ॥ (उणा-१९२) ॥ इत्याण ॥ २ ॥
 प्रस्तायन प्रस्तर ॥ ३ ॥ दणाति दायते वा दृषत् खालिङ्ग, 'द्रो ह्रस्वश्च'
 ॥ (उणा-८९८) ॥ इति सद् ॥ ४ ॥ १०१ ॥ प्रहेरा च' ॥ (उणा-९०५) ॥
 दान वन् पुलिङ्ग ॥ ५ ॥ शिलति शिला ॥ ६ ॥ उप्यते उपल, पुष्पीबलिङ्ग,
 तृणिवपि ॥ (उणा-४६८) ॥ इति किदल ॥ ७ ॥

गण्डशैला स्थूलोपला

शैल्य गण्डा इव गण्डा , गिरे स्थूलाऽश्मानश्च्युता
 भूकम्पादिना गलिता ॥ १ ॥

स्यादाकर खानि खानिर्गङ्गा

आकीयते धातवोऽस्मिन्नाकर ॥ १ ॥ खन्यन्ते धातवोऽस्या खानि ,
खानि , खालिङ्गौ ' कृशूडि " ॥ (उणा-६१९) ॥ इति वा णिदि ॥ २ ॥ ३ ॥
गञ्जन्ति शब्दायन्तेऽस्या गञ्जा, पुत्रालिङ्ग ॥ ४ ॥

धातुस्तु गैरिकम् ॥ १०२ ॥

दधाति पीतत्व धातु , पुलिङ्ग , " कृसिकमि " ॥ (उणा-७७३) ॥ इति
तुन् ॥ १ ॥ गिरौ भव गैरिकम् , अध्यात्मादित्वादिकण् ॥ २ ॥ १०२ ॥

शुक्लधातौ पाकशुक्ला कठिनी खटिनी खटी ।

शुक्लवासौ धातुश्च शुक्लधातुस्तत्र ॥ १ ॥ पाके शुक्ला पात्रशुक्ला ॥ २ ॥
कठत्यनया कठिनी ' श्यारुठि " ॥ (उणा-२८२) ॥ इतान् ॥ ३ ॥ खट आ
काङ्क्षोऽस्त्यस्या खटिनी ॥ ४ ॥ खटति खटा, कखटीत्यपि ॥ ५ ॥

लोह कालायस शस्त्र पिण्ड पारशव धनम् ॥ १०३ ॥

गिरिसार शिलासार तक्षिण कृष्णामिषे अय ।

लुनाति लोहम् पुक्लीबलिङ्ग , " लुगो ह ' ॥ (उणा-५८६) ॥ लुहे सौ
घस्य वाऽच् ॥ १ ॥ काल च तदयश्च कालायसम् ' सरोऽनोऽऽमायसो ' ॥
७३११५ ॥ इत्यट्समासान्त ॥ २ ॥ शस्यतेऽनेन शस्त्रम् ॥ ३ ॥ पिण्ड्यते
पिण्डम् ॥ ४ ॥ पारशवे इदं पारशयम् , तस्य विकार पारशवम् पुक्लीबलिङ्ग ' परश
व्याद्यलुक्च ' ॥ ६१२४० ॥ इति अण् ॥ ५ ॥ हन्यते धनम् ॥ ६ ॥ १०३ ॥ गिरे सार
गिरिसारम् ॥ ७ ॥ शिलाया अमन सार शिलासारम् यत्स्मृति - " अश्मभ्यो
लोहमुत्थितम् ' एतौ कलावे, पुस्यपि इत्यमर ॥ ८ ॥ तेजयति तेज्यते वा ताक्ष्णम्
' धूणतृण ' ॥ (उणा-१८२) ॥ इति णे निपात्यते ॥ ९ ॥ कृष्णेन वस्तुना
आमिषति स्पधते कृष्णामिषम् ॥ १० ॥ अयते भेषमय , क्लीबलिङ्ग अम् ॥
(उणा-९५२) ॥ इत्यम् ॥ ११ ॥

शेषश्चात्र- स्याल्लोहे धीनधावरे ॥

सिंहानधूर्तमण्डूरसरणान्यस्य क्रिट्टके ॥ १०४ ॥

अस्य लोहस्य ध्मायमानस्य क्रिट्टके मले दिनस्ति सिंहानम् पृषोदरादित्वात्
॥ १ ॥ धूवति दिनस्ति धूतम् शीरी ॥ (उणा-२०१) ॥ इति क्ति त
॥ २ ॥ मण्डयति मण्डूरम् मामसि ॥ (उणा-४२७) ॥ इत्यूर ॥ ३ ॥
सरत्यनेन सरणम् ॥ ४ ॥ १०४ ॥

सर्वं च तैजस लोह

असातमष्टाक मन् बिल तत्र गूहति गाशने वा गङ्गाम्, पुष्पीबलिह ,
 'तीव्र' ॥ (उणा-४४४) ॥ इति वरटि निगल्यत, गङ्गा सन्त्यग्र वा, अदमादित्वाद्
 २ ॥ १ ॥ गुणोऽङ्गा गुहा, भिदादित्वाद् ॥ २ ॥ ९९ ॥

द्रोणी तु शैलयो सन्धि

द्रवत्वम्या द्रोणा, द्रुणनीति वा, पवतयो सन्धेपभूमि ॥ १ ॥

पादा पर्यन्तपर्वता ।

पादा इव अप स्यत्वाद् धारणत्वाच्च पादा, मुख्यशैलात्ते ध्रुवपर्वता ॥ १ ॥

दन्तकास्तु बहिस्तिर्यक्प्रदेशा निर्गता गिरे ॥ १०० ॥

दन्तप्रवृत्तयो दन्तका ॥ १ ॥

अधित्यक्रोर्ध्वभूमि स्यात्

पवतमधिरूपा ऊर्ध्वभूमिरधित्यका, "उपत्यकाधित्यके" ॥ ७।१।१३।१ ॥ इति
 साधु ॥ १ ॥

अधोभूमिरुपत्यका ।

पवतस्याऽऽसन्ना अधोभूमिरुपत्यका ॥ १ ॥

स्तु प्रस्थ सानु

श्रौत्यम्भ स्तु पुलिङ्ग, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ प्रतिष्ठन्तेऽस्मिन् समभूमा
 गत्वात् प्रस्थम् ॥ २ ॥ सनति मृगादान्, सुनाति सुख वा सानु, 'कृवापाजि'
 ॥ (उणा- १) ॥ इत्युण्, पुक्लाबलिङ्गावेतौ ॥ ३ ॥

अश्मा तु पापाण प्रस्तरो दृषद् ॥ १०१ ॥

ग्रावा शिलोपल

अस्तुतऽश्मा पुलिङ्ग मन्' ॥ (उणा- ९११) ॥ इति मन् ॥ १ ॥
 पपति बावते पादी पापाण, पयो णित् ॥ (उणा-१९२) ॥ इत्याण ॥ २ ॥
 प्रस्तायन् प्रस्तर ॥ ३ ॥ दणाति दायते वा दपत् खालिङ्ग 'द्रो ह्रस्वश्च'
 ॥ (उणा- ८९८) ॥ इति सद् ॥ ४ ॥ १०१ ॥ प्रहेरा च' ॥ (उणा-९०५) ॥
 द्वात वन् पुलिङ्ग ॥ ५ ॥ शिलति शिला ॥ ६ ॥ उप्यते उपल पुक्लीबलिङ्ग,
 तृप्तिवपि ॥ (उणा- ४६८) ॥ इति किदल ॥ ७ ॥

गण्डशैला स्थूलोपलाश्च्युता ।

शैलस्य गण्डा इव गण्डा शैला इव वा गण्डशैला, गिरे स्थूलाऽश्मानश्च्युता
 भूकम्पादिना गलिता ॥ १ ॥

स्यादाकर' खनि खानिर्गञ्जा

आकीर्यते धातवोऽस्मिन्नाकर ॥ १ ॥ खयन्ते धातवोऽस्या खनि,
खानि खालिङ्गी 'कृशुकुटि' ॥ (उणा-६१९) ॥ इति वा णिदि ॥ २ ॥ ३ ॥
गञ्जन्ति शब्दायन्तेऽस्या गञ्जा, पुष्कालिङ्ग ॥ ४ ॥

धातुस्तु गैरिकम् ॥ १०२ ॥

दधाति पीतत्व धातु, पुलिङ्ग, "कृसिकमि" ॥ (उणा-७७३) ॥ इति
तुन् ॥ १ ॥ गिरौ भव गैरिकम्, अध्यात्मादित्वादिकप् ॥ २ ॥ १०२ ॥

शुक्रधातौ पाकशुक्रा कठिनी खटिनी खटी ।

शुक्रधातौ धातुश्च शुक्रधातुस्तत्र ॥ १ ॥ पाके शुक्रा पाकशुक्रा ॥ २ ॥
कठत्यनया कठिना, 'श्याकठि' ॥ (उणा-७८२) ॥ इतान् ॥ ३ ॥ खट आ
काङ्क्षोऽस्त्यस्या खटिनी ॥ ४ ॥ खटति खटी, कखटीत्यपि ॥ ५ ॥

लोह कालायस शस्त्र पिण्ड पारशव घनम् ॥ १०३ ॥

गिरिसार शिलासार तक्षिण कृष्णामिषे अय ।

लुनाति लोहम्, पुलीबलिङ्ग, 'लूणे ह' ॥ (उणा-५८६) ॥ लुहे सौ
प्रम्य वाऽच् ॥ १ ॥ काल च तदयश्च कालायसम्, सगेऽनोऽयमयो "
॥ ७३।११५ ॥ इत्यद्समासान्त ॥ २ ॥ शस्यतेऽनेन शस्त्रम् ॥ ३ ॥ पिण्ड्यते
पिण्डम् ॥ ४ ॥ परशवे इद परशयम्, तस्य विकार पारशवम्, पुष्कालिङ्ग 'परश
व्याद् यलुक्च' ॥ ६।२।४० ॥ इति अण् ॥ ५ ॥ हन्यते घनम् ॥ ६ ॥ १०३ ॥ गिरे सार
गिरिसारम् ॥ ७ ॥ शिलाया अश्मन सार शिलामारम् यत्स्मृति - 'अश्मभ्यो
लोहमुत्थितम्' एतां कलावे, पुस्यपि इत्यमर ॥ ८ ॥ तेजयति तज्यते वा तज्जम्,
'भ्रूणतृण' ॥ (उणा-१८६) ॥ इति णे निपात्यते ॥ ९ ॥ कृष्णेन वस्तुना
आमिषति स्पधते कृष्णामिषम् ॥ १० ॥ अयते भेद्यमय क्लीबलिङ्ग "अम्" ॥
(उणा-१५२) ॥ इत्यम् ॥ ११ ॥

शेषधान- स्याल्लोहे धीनधावरे ॥

सिंहानधूर्तमण्डरसरणान्यस्य किट्टके ॥ १०४ ॥

अस्य लोहस्य ध्मायमानस्य निट्टके मले हिनस्ति सिंहानम्, पृषोदरादित्वात्
॥ १ ॥ धूवति हिनस्ति धूतम् 'शीरी' ॥ (उणा-२०१) ॥ इति क्ति त
॥ २ ॥ मण्डयाते मण्डरम् मामसि ॥ (उणा-४२७) ॥ इत्युर ॥ ३ ॥
सरत्यनेन सरणम् ॥ ४ ॥ १०४ ॥

सर्वं च तैजस लोह

स्वर्णं हेम हिरण्यहाटकसूयष्टापद काञ्चन

कल्याण कनक महारजतरैगात्रेयरुक्माण्यपि ॥ १०९ ॥

कलधौतलोहोत्तमवह्निबीजा

न्यपि गारुड गैरिकजातरूपे ।

तपनीयचामीकरचन्द्रभर्मा-

ऽर्जुननिष्ककार्तस्वरकर्तुराणि ॥ ११० ॥

जाम्बूनद शातकुम्भ रजत भूरि भूतमम् ।

शोभनो षण्णोऽस्य सुवणम्, पृषोदरादित्वाद् उलोपे स्वर्णम्, पुक्लीबलिज्ञावेतो
॥ १ ॥ २ ॥ दिनोति हेम, कलीबलिज्ञ, "मन्" ॥ (उणा-१११) ॥ इति मन्,
' धाहिभ्या ' ॥ (उणा-३४१) ॥ इति मे हेमम्, अकारात् पुक्लीबलि
ज्ञोऽपि ॥ ३ ॥ द्वियते हिरण्यम्, पुक्लीबलिज्ञ, ' हिरण्यपर्जन्य ' ॥ (उणा-३८०) ॥
इत्यन्ये निपात्यते ॥ ४ ॥ हृष्टोति दीप्यते हाटकम् हाटकाकरभवत्वाद् वा,
कलीबलिज्ञोऽयम्, पुष्यपि वाचस्पति यदाह- हाटकमब्रियाम्, हाटकाकरसभूत
पलाशकुसुमच्छवि " ॥ ५ ॥ वसत्याकरे वसु, कलीबलिज्ञ ॥ ६ ॥ अष्टसु लोहेषु पद
प्रतिष्ठाऽस्याऽष्टापदम्, पुक्लीबलिज्ञ, नाग्नि " ॥ ३।२।७५ ॥ इति दीधि ॥ ७ ॥ कञ्चते
दाप्यते काञ्चनम्, " विदन्गगन ' ॥ (उणा- २७५) ॥ इत्यने निपात्यते ॥ ८ ॥
कल्यते कल्याणम्, ' कल्याणपर्याण ' ॥ (उणा-१९३) ॥ इत्याण निपात्यते
॥ ९ ॥ कनति दीप्यते कनकम् ' दृक्कृन् ' ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक ॥ १० ॥
महच्च तद् रजत रञ्जक च महारजतम् ॥ ११ ॥ रायते उदारै रा पुत्रालिज्ञ,
' रातडै ' ॥ (उणा-८६६) ॥ इति डै ॥ १२ ॥ गन्ताया अपत्य गात्रेयम्,
शुभ्रादित्यादेयण् ॥ १३ ॥ रोचते रुक्मम् ' रुन्ममीष्म ' ॥ (उणा-३४६) ॥
इति मे निपात्यते ॥ १४ ॥ १०९ ॥ कल सुवणकालिका तद्धौतमस्मिन् कलधौतम्
॥ १५ ॥ लोहेषूत्तम लोहोत्तमम् ॥ १६ ॥ वह्नेर्बीज वह्निबीजम् यदाह ' अग्रेरपत्य
प्रथम सुवर्णम् इति ॥ १७ ॥ गारुडसेद गारुडम् ॥ १८ ॥ गिरौ जात गैरिकम्
॥ १९ ॥ जात रूपमस्य जातरूपमकृतकरूप सुद्रीदेशजम् ॥ २० ॥ तप्यते तपायम्
॥ २१ ॥ चमाकराकरे भव चामीकरम् ॥ २२ ॥ चन्दते चन्द्र, पुक्लीबलिज्ञ
॥ २३ ॥ ध्रियत भम, कलाबलिज्ञ, मन् ' ॥ (उणा-१११) ॥ इति मन् ॥ २४ ॥
अज्यते पुण्यैरजुनम् ॥ २५ ॥ निपीदति मनोऽत्र निष्क, पुक्लीबलिज्ञ निष्क
तुरुष्क ' ॥ (उणा-२६) ॥ इति क निपात्यते ॥ २६ ॥ हृतस्वराऽऽकरे
भ्रज कातस्वरम् ॥ २७ ॥ कर्वति लोहमध्ये दप्यति कवुरम् वादयति
॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर नानारूपत्वाद् वा ॥ २८ ॥ ११० ॥ जम्बूद्वीपे जम्बूफल-
रसोत्थनया जात जाम्बूनदम् यत्पुण्यम्-

तौरमृत् तद्रस प्राप्य मुखवायुविशोपिता ।

जाम्बूनदाप्य भवति सुवर्णं सिद्धमूषणम् ॥ १ ॥ २९ ॥

शातकुम्भे गिरौ भव शातकुम्भम्, अनुशतिकादित्वादभयपददृष्टौ शातकौ-
म्भमपि ॥ ३० ॥ रज्यते रजतम् ॥ ३१ ॥ भवत्याकरे भूरि, 'भूसकुशि'
॥ (उणा-५९३) ॥ इति किद् रि, क्लीबलिङ्गोऽयम् वाचस्पतिस्तु- "भूरिरश-
पदोऽस्त्रियाम्' इति पुम्यप्याह ॥ ३२ ॥ भुवि उत्तम भूतमम् ॥ ३३ ॥

रोपदचात्र-सुवर्णं लोभन गुक्र नारजावनमौजसम् ।

दाक्षायण रक्तवर्णं श्रीमङ्गम् शिलोद्भवम् ॥

वैणव तु कर्णिकारच्छाय वेणुमटाभवम् ।

हिरण्यकोशाकुप्यानि हेमि रूप्ये कृताकृते ॥ १११ ॥

हियते हिरण्यम् ॥ १ ॥ कूयते कोशम्, "कोवा ॥ (उणा-५२९) ॥
इति श ॥ २ ॥ न कुप्यमकुप्यम्, हेमि रूप्ये च कृताकृते घटिताऽघटिते
इत्यर्थ ॥ ३ ॥

कुप्य तु तद्व्यादन्यद्

हेमरूप्याभ्यामन्यत् ताम्रादि गोपाय्यते तदिति कुप्यम् "कुप्यमिद-
॥ ५।१।३९ ॥ इति वयपि निपात्यते ॥ १ ॥

रूप्य तु द्वयमाहतम् ।

आहत रूपमस्य रूप्य दीनारादि, "रूपात्प्रशस्ताहतात्" ॥ ७।२।५४ ॥
इति य, द्वयमिति कुप्याकुप्यम् ॥ १ ॥

अलङ्कारसुवर्णं तु शृङ्गीकनकमायुधम् ॥ ११२ ॥

अलङ्काराय सुवर्णमलङ्कारसुवर्णम् ॥ १ ॥ शृङ्गी अलङ्कारमकरिका तदर्थं
कनक शृङ्गीकनकम् ॥ २ ॥ आयुधमिव आयुधम् ॥ ३ ॥ ११२ ॥

रजत च सुवर्णं च सश्लिष्टे घनगोलक ।

घनश्चासौ गोलकश्च घनगोलक पुस्तलाबलिङ्ग, यद्वाचस्पति - "तारहेत्री
तु सश्लिष्ट घनगोलकमस्त्रियाम्' इति ॥ १ ॥

पित्तलाऽऽरे

पित्त लाति पित्तला, द्वाक्लाबलिङ्ग ॥१॥ वा इयति आर, पुलिङ्गस्तत्र,
वाचस्पतिस्तु- पित्तल त्वारमस्त्रियाम्' इति कलावेऽप्याह । २ ॥

अथाऽऽरकूट कपिलोह सुवर्णकम् ॥ ११३ ॥

रिरी रीरी च रीतिश्च पीतलोह सुलोहकम् ।

स्वर्णं हेम हिरण्यहाटकसूयष्टापद काञ्चन

करयाणं कनक महारजतरैगात्रेयरुक्माप्यपि ॥ १०९ ॥

कलधौतलीहोत्तमवह्निबीजा-

न्यपि गारुड गैरिकजातरूपे ।

तपनीयचामीकरचन्द्रमर्मा-

ऽर्जुननिष्ककार्तस्वरकर्तुराणि ॥ ११० ॥

जाम्बूनद शातकुम्भ रजत मूरि भूतमम् ।

शोभनो षण्णोऽस्य सुवणम्, पृषोदरादित्वाद् उलोपे स्वर्णम्, पुक्लीबलिज्ञावेतो
॥ १ ॥ २ ॥ दिनोति हेम, कलीबलिज्ञ, "मन्" ॥ (उणा-९११) ॥ इति मन्,
"शुद्धिभ्यां" ॥ (उणा-३४१) ॥ इति मे हेमम्, अकारान्त पुक्लाबलि
ज्ञोऽपि ॥ ३ ॥ द्रियते हिरण्यम्, पुक्लीबलिज्ञ, ' हिरण्यपर्जन्य " ॥ (उणा-३८०) ॥
इत्यन्ये निपात्यते ॥ ४ ॥ ह्यति दीप्यते हाटकम् हाटकाकरमन्त्रत्वाद् वा,
कलीबलिज्ञोऽयम्, पुष्यपि वाचस्पति, यदाह- हाटन्मस्त्रियाम्, हाटकाकरसभूत
पलाशकुमुमच्छवि " ॥ ५ ॥ वसत्याकरे वसु, कलीबलिज्ञ ॥ ६ ॥ अष्टसु लोहेषु पद
प्रतिष्ठाऽस्याऽष्टापदम्, पुक्लीबलिज्ञ, "नात्रि" ॥ ३।२।७५ ॥ इति दीघ ॥ ७ ॥ कश्चत
दाप्यते काञ्चनम्, विद्वन्गगन " ॥ (उणा- २७५) ॥ इत्यने निपात्यते ॥ ८ ॥
कल्यते कल्याणम्, "कल्याणपर्याण" ॥ (उणा-१९३) ॥ इत्याण निपात्यते
॥ ९ ॥ कनति दाप्यते कनकम् "दृक्नु" ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक ॥ १० ॥
महच्च तद् रजत रञ्जक च महारजतम् ॥ ११ ॥ रायते उदारै रा पुत्रालिज्ञ,
रातर्द्ध " ॥ (उणा-८६६) ॥ इति ङै ॥ १२ ॥ गङ्गाया अपत्य गाङ्गम्,
शुभ्रादित्वादयण् ॥ १३ ॥ रोचते रुक्मम् "रुक्ममीप्स" ॥ (उणा-३४६) ॥
इति मे निपात्यते ॥ १४ ॥ १०९ ॥ कल सुवणकालिका तद्धौतमस्मिन् कलधौतम्
॥ १५ ॥ लोहेषूत्तम लोहोत्तमम् ॥ १६ ॥ वल्लेर्बाज वह्निबीजम् यदाह 'अमेरपत्य
प्रथम सुवणम् इति ॥ १७ ॥ गरुडस्येद् गरुडम् ॥ १८ ॥ गिरौ जात गैरिकम्
॥ १९ ॥ जात रूपमस्य जातरूपमकृतकरूप सुद्रीदेशजम् ॥ २० ॥ तप्यते तपनीयम्
॥ २१ ॥ चामीकराकरे भव चामीकरम् ॥ २२ ॥ चन्दत चन्द्र, पुक्लाबलिज्ञ
॥ २३ ॥ ध्रियत भम कलाबलिज्ञ, मन्' ॥ (उणा-९११) ॥ इति मने ॥ २४ ॥
अज्यते पुण्यैरर्जुनम् ॥ २५ ॥ निपीदति मनोऽत्र निष्क, पुक्लाबलिज्ञ निष्क
तुष्टक ॥ (उणा-२६) ॥ इति क निपात्यते ॥ २६ ॥ कृतस्वराऽऽकरे
भव कृतस्वरम् ॥ २७ ॥ कर्वाति लोहमध्ये ह्यपति कपुरम् वादयति '
॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर नानारूपत्वाद् वा ॥ २८ ॥ ११ ॥ जम्बूदीपे जम्बूफल-
रसोत्थनशा जात जाम्बूनदम् मत्पुराणम्-

खस्य गगनस्य मेघस्याम्बुदस्य आद्या अस्य ख मेघाद्यम्, तेन खम्, गगनम्, मेघ
मम्बुदमित्यादि सिद्धम् ॥१॥४॥ गिरिजाया गौत्रो मल गिरिजामल तत्र, गिरिज
च तदमल चेति वा ॥ ५ ॥

स्रोतोऽञ्जन तु कापोत सौवीर कृष्णयामुने ॥ ११७ ॥

अमुनास्रोतसोऽञ्जन स्रोतोऽञ्जनम् ॥ १ ॥ कपोतस्येद कापोतम्, कपोतवर्ण
वा ॥ २ ॥ सुवीरदेशे भव सौवीरम् ॥ ३ ॥ कृष्ण वर्णेन ॥ ४ ॥ यमुनाया भव
यामुनम् ॥ ५ ॥ ११७ ॥

अथ तुत्थ शिखिग्रीव तुत्थाञ्जनमयूरके ।

तुदति अक्षिरोगास्तुत्थम् ' नानूरमि ' ॥ (उणा- २२७) ॥ इति कित्थ
॥ १ ॥ शिखिग्रीवाम शिखिग्रीवम् ॥ २ ॥ अज्यतेऽनेनाऽञ्जन तुत्थ च तदञ्जन
च तुत्थाञ्जनम् ॥ ३ ॥ मयूरस्य तुत्थ मयूरकम् ॥ ४ ॥

मूपातुत्थ कास्यनील हेमतार वितुन्नकम् ॥ ११८ ॥

मूपाया तुत्थ मूपातुत्थम् ॥ १ ॥ कास्यवनाल कास्यनीलम् ॥ २ ॥ हेमव
तार हेमतारम् ॥ ३ ॥ वितुदत्यक्षिरोगान् वितुनम् के वितुनकम् ॥ ४ ॥ ११८ ॥

स्यात्तु कर्परिकातुत्थममृतासङ्गमञ्जनम् ।

कर्पते रोगान् जेतु कर्परिका, कपरिनालक्षण तुत्थ कर्परिकातुत्थम् ॥ १ ॥
अमृतमासजल्येनोऽमृतासङ्गम् ॥ २ ॥ अज्यते चक्षुरेनाऽञ्जनम् ॥ ३ ॥

रसगर्भ ताक्ष्यशैल तुत्थे दार्नीरसोद्भवे ॥ ११९ ॥

दार्नीरसस्य गर्भोऽत्र रसगर्भम् ॥ १ ॥ ताक्ष्यशैले कुलताया भवत्वात् ताक्ष्यशैलम्,
दार्नी दाहुरिद्रा तस्या रस बाधस्तदुद्भवे तुत्थे रसजात रसाग्रे अपि ॥ २ ॥ ११९ ॥

पुष्पाञ्जन रीतिपुष्प पौष्पक पुष्पकेतु च ।

पुष्परूपमञ्जन पुष्पाञ्जनम् ॥ १ ॥ रीतिभ्यायमानाया पुष्पाभ मल
रीतिपुष्पम् ॥ २ ॥ पुष्पति पुष्पकम्, स्वार्थेऽणि पौष्पकम् ॥ ३ ॥ पुष्प केतुरस्य
पुष्पकेतु ॥ ४ ॥

माक्षिक तु कदम्ब स्याच्चक्रनामाऽजनामक ॥ १२० ॥

माक्षिक मधु तद्वर्ण माक्षिकम् ॥ १ ॥ कदम्बकुसुमाकारत्वात् कदम्ब ॥ २ ॥
चक्रस्य नाम अस्य चक्रनामा ॥ ३ ॥ अजस्य विष्णोनाम अस्य अजनामक, अत
एव वैष्णवोऽपि ॥ ४ ॥ १२० ॥

ताप्यो नदीज कामारिस्तारारिविष्टमाक्षिक ।

आ इमां आरस्तस्य कृत् आगृत् , पुस्तीबलिङ्ग , कश्चिदमु विललापयाय
माह ॥ १ ॥ कपिवर्णं लोहं कपिलोद्दम् ॥ २ ॥ सुवर्णप्रतिकृतिं सुवर्ण
कम् ॥ ३ ॥ ११३ ॥ रीयते द्रवति रीरी, रीरी, "सुरधुर" ॥ (उणा- ३९६) ॥
इति रे निपात्यते ॥ ४ ॥ ५ ॥ रिणभ्येना राति ॥ ६ ॥ पीतवर्णं लोहं पात
लोहम् ॥ ७ ॥ शोभनं लोहं मुलाहम् ॥ ७ ॥

प्राक्षी तु रानी कपिला ब्रह्मरीतिर्महेश्वरी ॥ ११४ ॥

ब्रह्मण इय प्राक्षी ॥ १ ॥ राजते राक्षी ॥ २ ॥ कपिला वर्णेन ॥ ३ ॥ ब्रह्मणो
रीतिर्ब्रह्मरीति ॥ ४ ॥ महती चासावीश्वरी च महेश्वरी ॥ ५ ॥ ११४ ॥

कास्ये विद्युत्प्रियं घोषं प्रकाशं वङ्ग-शुल्बजम् ।

घण्टाशब्दमसुराह्वरवणं लोहजं मलम् ॥ ११५ ॥

कसाय इदं द्रव्यं ऋसीय तस्य विकारं कास्यम्, "कसायाञ्ज्य" ॥ ६ ॥
२ । ४१ ॥ इति साधु, कसमेव वा भेषजादित्वाट् व्यण् तत्र ॥ १ ॥ विद्युत
प्रियं विद्युत्प्रियम् ॥ २ ॥ घोषति घोष ॥ ३ ॥ प्रकाशते प्रकाशम् ॥ ४ ॥
वङ्गं गुन्वाभ्यां जायते वङ्गशुल्बजम् ॥ ५ ॥ घण्टाया इव शब्दोऽस्य घण्टाशब्दम्,
घण्टाया शब्दोऽस्येति वा ॥ ६ ॥ असुरस्य कसनान्न आह्वाऽस्य असुराह कसमित्यर्थः
॥ ७ ॥ रीति रवणम् ॥ ८ ॥ लोहाभ्यां जायते लोहजम् ॥ ९ ॥ मलोऽस्यस्य
मलम् ॥ १० ॥ ११५ ॥

सौराष्ट्रके पञ्चलोहं

सुराष्ट्राया भव सौराष्ट्रं के सौराष्ट्रकम् तत्र ॥ १ ॥ पञ्च ताम्रं राति त्रयं
सीसकं कालायसलक्षणानि लोहायस्मिन् पञ्चलोहम् ॥ २ ॥

वर्तलोहं तु वर्तकम् ।

वर्तते आवतते वर्तम् तच्च तद् लोहं च वर्तलोहम् ॥ १ ॥ वर्तत आवतते
वर्तकम् ॥ २ ॥

पारदं पारतं सूतं हरबीजं रसश्चलं ॥ ११६ ॥

पारं ददाति पारदं, पारं तनोति पारतं क्वचित् ॥ ५ । १ । १७१ ॥
इति ड अथप्राधान्यात् पुक्लाबलिङ्गावेतौ ॥ १ ॥ २ ॥ सूते हेमायुषी सूतं शिवात्
प्रसूतो वा ॥ ३ ॥ हरस्य बीजं हरबीजम् ॥ ४ ॥ रस्यते रसायनार्थमिति रसः
॥ ५ ॥ चलोऽस्थेयात् चपलोऽपि ॥ ६ ॥ ११६ ॥

अभ्रकं स्वच्छपत्रं खमेधारयं गिरिजामले ।

अभ्रप्रतिकृतिरभ्रकम् ॥ १ ॥ स्वच्छानि पत्राण्यस्य स्वच्छपत्रम् ॥ २ ॥

खस्य गगनस्य मेघस्याम्बुदस्य आर्या अस्य ख मेघाण्यम् तेन खम्, गगनम्, मेघ
मम्बुदमित्यादि सिद्धम् ॥१॥४॥ गिरिजाया गौर्वा मल गिरिजामल तत्र, गिरिज
च तदमल चेति वा ॥ ५ ॥

स्रोतोऽञ्जन तु कापोत सौवीर कृष्णयामुने ॥ ११७ ॥

यमुनास्रोतसोऽञ्जन स्रोतोऽञ्जनम् ॥ १ ॥ कपोतस्येद कापोतम्, कपोतवर्ण
मा ॥ २ ॥ सुगरदेशे भव सौवीरम् ॥ ३ ॥ कृष्ण वर्णेन ॥ ४ ॥ यमुनाया भव
यामुनम् ॥ ५ ॥ ११७ ॥

अथ तुत्थ शिखिग्रीव तुत्थाञ्जनमयूरके ।

तुदति अक्षिरोगास्तुत्थम्, ' नानूरमि ' ॥ (उणा- २२७) ॥ इति क्त्थ
॥ १ ॥ शिखिग्रीवाम शिखिग्रीवम् ॥ २ ॥ अज्यतेऽनेनाऽञ्जन तुत्थ च तदञ्जन
च तुत्थाञ्जनम् ॥ ३ ॥ मयूरस्य तुत्थ मयूरकम् ॥ ४ ॥

मूपातुत्थ कास्यनील हेमतार वितुन्नरम् ॥ ११८ ॥

मूपाया तुत्थ मूपातुत्थम् ॥ १ ॥ कास्यवनाल कास्यनीलम् ॥ २ ॥ हेमव
तार हेमतारम् ॥ ३ ॥ वितुदत्यक्षिरोगान् वितुन्नम्, के वितुन्नकम् ॥४॥११८॥

स्यातु कर्परिकातुत्थममृतासङ्गमञ्जनम् ।

कल्पते रोगान् जेतु कर्परिका, कपरिकालक्षण तुत्थ कर्परिकातुत्थम् । १ ॥
अमृतासङ्गमज्यतेऽनेनाऽमृतासङ्गम् ॥ २ ॥ अज्यते चक्षुरनेनाऽञ्जनम् ॥ ३ ॥

रसगर्भ ताक्ष्यशैल तुत्थे दार्वारसोद्भवे ॥ ११९ ॥

दार्वारसस्य गर्भोऽत्र रसगर्भम् ॥१॥ ताक्ष्यशले कुल्लताया भवत्वात् ताक्ष्यशैलम्,
दार्वी दारुहरिद्रा तस्या रस कायस्तदुद्भवे तुत्थे रसजात रसाग्रे अपि ॥२॥११९॥

पुष्पाञ्जन रीतिपुष्प पौष्पक पुष्पकेतु च ।

पुष्परूपमञ्जन पुष्पाञ्जनम् ॥ १ ॥ रीतेऽभ्यागमानाया पुष्पाभ मल
रीतिपुष्पम् ॥ २ ॥ पुष्पति पुष्पकम् स्वार्थेऽणि पौष्पकम् ॥ ३ ॥ पुष्प केतुरस्य
पुष्पकेतु ॥ ४ ॥

माक्षिक तु कदम्ब स्याच्चक्रनामाऽजनामक ॥१२०॥

माक्षिक मधु तद्वर्णं माक्षिकम् ॥ १ ॥ कदम्बकुसुमाकारत्वात् कदम्ब ॥२॥
चक्रस्य नाम अस्य चक्रनामा ॥ ३ ॥ अजस्य विष्णोनाम अस्य अजनामक, अत्र
एव वैष्णवोऽपि ॥ ४ ॥ १२० ॥

ताप्यो नदीज कामारिस्तारारिविद्रमाक्षिक ।

आ इति आरस्तास्य गृह आरूढ पुकलीबलिङ्ग, कधिदमु पित्तलापयाय
माह ॥ १ ॥ कविर्न लोह कभिलोहम् ॥ २ ॥ मुक्कणप्रतिकृति मुक्कण
कम् ॥ ३॥११३ ॥ रीयते द्रवति रीरी, रीरी, "लुरधुर" ॥ (उणा- ३९६) ॥
इति रे विपात्यते ॥ ४ ॥ ५ ॥ रिणरयेनां राति ॥ ६ ॥ पीतवर्ण लोह पात-
लोहम् ॥ ७ ॥ शोभन लोह मुलोदम् ॥ ७ ॥

ब्राह्मी तु रानी कपिला नक्षरीतिर्महेश्वरी ॥ ११४ ॥

ब्रह्मण इय ब्राह्मी ॥ १ ॥ राजते राक्षी ॥ २ ॥ कापिला वर्णेन ॥ ३ ॥ ब्रह्मणो
रीतिमक्षरीति ॥ ४ ॥ महती चासार्वाश्वरी च महेश्वरी ॥ ५ ॥ ११४ ॥

कास्ये विद्युत्प्रिय घोष प्रकाश वङ्ग-शुल्बजम् ।

घण्टाशब्दमसुराह्वरण लोहज मलम् ॥ ११५ ॥

कसाय इद द्रव्य कसीय तस्य विकार कास्यम् "कसायाञ्ज्य" ॥ ६ ॥
२ । ४१ ॥ इति साधु, कसमेव वा भेषजादित्वाद् व्यञ् तत्र ॥ १ ॥ विद्युत
प्रिय विद्युत्प्रियम् ॥ २ ॥ घोषति घोष ॥ ३ ॥ प्रकाशते प्रकाशम् ॥ ४ ॥
वङ्ग गुचाभ्या जायते वङ्गशुल्बजम् ॥ ५ ॥ घण्टाया इव शब्दोऽस्य घण्टाशब्दम्
घण्टाया शब्दोऽस्येति वा ॥ ६ ॥ असुरस्य कसनाम्न आह्वाऽस्य असुराह्व कसमित्यर्थ
॥ ७ ॥ रौति रवणम् ॥ ८ ॥ लोहाभ्या जायते लोहजम् ॥ ९ ॥ मलोऽस्यस्य
मलम् ॥ १० ॥ ११५ ॥

सौराष्ट्रके पञ्चलोह

सुराष्ट्राया भव सौराष्ट्र के सौराष्ट्रकम् तत्र ॥ १ ॥ पञ्च ताम्र राति त्रपु
सीसक कालायसलक्षणानि लोहा यस्मिन् पञ्चलोहम् ॥ २ ॥

वर्तलोह तु वर्तकम् ।

वतते आवतते वर्तम् तच्च तद् लोह च वतलोहम् ॥ १ ॥ वतते आवतते
वतकम् ॥ २ ॥

पारद पारत सूतो हरबीज रसश्चल ॥ ११६ ॥

पार ददाति पारद पार तनोति पारत क्वचिद् ॥ ५ । १ । १७१ ॥
इति ड अथप्राधायात् पुकलाबलिङ्गावैतौ ॥ १ ॥ २ ॥ सूते हेमायुपी सूत शिवात्
प्रसूतो वा ॥ ३ ॥ हरस्य बीज हरबीजम् ॥ ४ ॥ रस्यते रसायनार्थिभिरिति रस
॥ ५ ॥ चलोऽस्येयात् चपलोऽपि ॥ ६ ॥ ११६ ॥

अम्रक स्वच्छपत्र स्वमेधारय गिरिजामले ।

अम्रप्रतिकृतिरम्रकम् ॥ १ ॥ स्वच्छानि पत्राण्यस्य स्वच्छपत्रम् ॥ २ ॥

खस्य गगनस्य मेघस्याम्बुदस्य आर्या अस्य ख मेघाण्यम् तेन खम्, गगनम्, मेघ
मम्बुदमित्यादि सिद्धम् ॥१॥४॥ गिरिजाया गार्वा मल गिरिजामल तत्र, गिरिज
च तदमल चेति वा ॥ ५ ॥

स्रोतोऽञ्जन तु कापोत सौवीर कृष्णयामुने ॥ ११७ ॥

यमुनास्रोतसोऽञ्जन स्रोतोऽञ्जनम् ॥ १ ॥ कपोतस्येद कापोतम्, कपोतवर्ण
वा ॥ २ ॥ सुवारदेशे भव सौवीरम् ॥ ३ ॥ कृष्ण वर्णेन ॥ ४ ॥ यमुनाया भव
यामुनम् ॥ ५ ॥ ११७ ॥

अथ तुल्य शिखिग्राव तुत्थाञ्जनमयूरके ।

तुदति अक्षिरोगास्तुल्यम् “नानूरमि” ॥ (उणा- २२७) ॥ इति कित्थ
॥ १ ॥ शिखिग्रावाम शिखिग्रावम् ॥ २ ॥ अज्यतेऽनेनाऽञ्जन तुल्य च तदञ्जन
च तुत्थाञ्जनम् ॥ ३ ॥ मयूरस्य तुल्य मयूरकम् ॥ ४ ॥

मूपातुल्य कास्यनील हेमतार वितुन्नकम् ॥ ११८ ॥

मूपाया तुल्य मूपातुल्यम् ॥ १ ॥ कास्यवनाल कास्यनीलम् ॥ २ ॥ हेमव
त्तार हेमतारम् ॥ ३ ॥ वितुदलक्षिरोगान् वितुन्नम् के वितुन्नकम् ॥ ४ ॥ ११८ ॥

स्यात्तु कर्परिकातुल्यममृतासङ्गमञ्जनम् ।

करपते रोगान् जेतु कर्परिका, कपरिणालक्षण तुल्य कपरिकातुल्यम् । १ ॥
अमृतमासजल्येनाऽमृतासङ्गम् ॥ २ ॥ अज्यते चक्षुरनेनाऽञ्जनम् ॥ ३ ॥

रसगर्भ ताक्ष्यशैल तुल्ये दावारसोद्भवे ॥ ११९ ॥

दावारमस्य गर्भोऽत्र रसगर्भम् ॥ १ ॥ ताक्ष्यशैले कुलताया भवत्वात् ताक्ष्यशैलम्,
दावी दाहुरिद्रा तस्या रस कायस्तदुद्भवे तुल्ये रसजात रसामे अपि ॥ २ ॥ ११९ ॥

पुष्पाञ्जन रीतिपुष्प पौष्पक पुष्पकेतु च ।

पुष्परूपमञ्जन पुष्पाञ्जनम् ॥ १ ॥ रीतिध्यायमानाया पुष्पाभ मल
रीतिपुष्पम् ॥ २ ॥ पुष्पति पुष्पकम्, स्वार्थेऽणि पौष्पकम् ॥ ३ ॥ पुष्प केतुरस्य
पुष्पकेतु ॥ ४ ॥

माक्षिक तु कदम्ब स्याच्चक्रनामाऽजनामक ॥ १२० ॥

माक्षिक मधु तद्वर्ण माक्षिकम् ॥ १ ॥ कदम्बकुमुमाकारत्वात् कदम्ब ॥ २ ॥
चक्रस्य नाम अस्य चक्रनामा ॥ ३ ॥ अजस्य विष्णोनाम अस्य अजनामक, अत
एव वणवोऽपि ॥ ४ ॥ १२० ॥

ताप्यो नदीज कामारिस्तारारिर्विष्टमाक्षिक ।

साप्यां साधुस्तथ्य ॥ १ ॥ सार्पानद्या जातो नदीज ॥ २ ॥ कामस्याडरि
कामारि ॥ ३ ॥ सारस्याडरिस्तारारि ॥ ४ ॥ विटाहयो माक्षिका विग्माक्षिक ॥ ५ ॥

सौराष्ट्री पार्वती काक्षी कालिका पर्पटी सती ॥ १२१ ॥

आढकी तुवरी कसोद्भवा काच्छी मृदाह्वया ।

सुराप्ताया भवा सौराष्ट्री ॥ १ ॥ पवते भवा पावती ॥ २ ॥ कक्षे भवा
काक्षी ॥ ३ ॥ कालयति यत्र कालिका ॥ ४ ॥ पिपति पर्पटी, “कपट-” ॥
(उणा- ॥ १४४) ॥ इत्यटे निपात्यते ॥ ५ ॥ अस्ति सती ॥ ६ ॥ १२१ ॥
आढीकते आढकी ॥ ७ ॥ तूयते तुवरी ॥ ८ ॥ कसादुद्भवति कसोद्भवा ॥ ९ ॥
क्छदेसे भवा काच्छी ॥ १० ॥ मृद आह्वयोऽस्या मृदाह्वया, तेन मृत्तिका, मृत्मा,
मृत्सा अपि ॥ ११ ॥

कासीस धातुकासीस खेचर धातुशेखरम् ॥ १२२ ॥

कसति कासीसम्, “तलिकसिभ्यामी-” ॥ (उणा- ५१६) ॥ ईसण्
॥ १ ॥ धातुरूप कासीस धातुकासीसम् ॥ २ ॥ खेचरति खेचरम् ॥ ३ ॥
धातुषु शेखरमिव धातुशेखरम् ॥ ४ ॥ १२२ ॥

द्वितीय पुष्पकासीस कसक नयनौषधम् ।

पुष्परूप कासास पुष्पकासीसम् ॥ १ ॥ कस्ते रज्जयति कसकम् ॥ २ ॥
नयनस्यौषध नयनौषधम् ॥ ३ ॥

गन्धाश्मा शुल्वपामाकुष्ठारिर्गन्धिकगन्धकौ ॥ १२३ ॥

सौगन्धिक शुकपुच्छ

गन्धप्रधानोऽश्मा गन्धाश्मा ॥ १ ॥ शुल्वस्य पामाया कुष्ठस्य च अरि
शुल्वारि, पामारि कुष्ठारि ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ गन्धोऽस्त्यस्य गन्धिक ॥ ५ ॥
गन्धयते गन्धक ॥ ६ ॥ १२३ ॥ सुगन्धो विपरीतलक्षणया स प्रयोजनमस्य
सौगन्धिक ॥ ७ ॥ शुष्पुच्छवणत्वात् शुकपुच्छ ॥ ८ ॥

हरिताल तु पिञ्जरम् ।

त्रिडालक विस्रगन्धि खर्जूर वशपत्रकम् ॥ १२४ ॥

आलपीतनतालानि गोदन्त नटमण्डनम् ।

बङ्गारिलोमहृच्च

हरे पीतवणस्य ताल प्रतिष्ठाऽस्य हरितालम् हरितामलति भूषयति वा
॥ १ ॥ पिञ्जयति पिञ्जरम्, वर्णेन वा ॥ २ ॥ त्रिङ्गलनेत्रप्रतिरुतिर्बिङ्गलकम् ॥ ३ ॥

विलस्येव गन्धोऽस्य विलगन्धि ॥ ४ ॥ खजति खमूर्म् ॥ ५ ॥ वशपत्राम
वशपत्रकम् ॥ ६ ॥ १२४ ॥ आलाति शोभा आलम्, अलति भूययन्ति
अनेन वा ॥ ७ ॥ पीतयति पीतनम्, पीतवर्णं नयतीति वा, “क्वचिन्” ॥ ५१११७१ ॥
इति ड ॥ ८ ॥ ताल हस्तालैकदेशो भीमवत्, ताडयति इति वा ॥ ९ ॥ गोदन्त
सदृशत्वाद् गोदन्तम्, गोपित्तमपि ॥ १० ॥ नटाना मण्डन नटमण्डनम् ॥ ११ ॥
वह्नस्य अरिर्वह्नारि ॥ ११ ॥ लोमानि हरति लोमहृत् ॥ १३ ॥

अथ मनोगुप्ता मन शिला ॥ १२५ ॥

करवीरा नागमाता रोचनी रसनेत्रिका ।

नेपाली कुनटी गोला मनोह्रा नागजिह्विका ॥ १२६ ॥

मनोऽभिधा गुप्ता मनोगुप्ता ॥ १ ॥ मनोवाच्या शिला मन शिला, शिला
अपि ॥ २ ॥ १२५ ॥ करे विशेषेण ईर्यते करवीरा ॥ ३ ॥ नागस्य मातर
नागमाता ॥ ४ ॥ रोचते रोचनी ॥ ५ ॥ रसस्य नेत्री रसनेत्री, के रसनेत्रिका
॥ ६ ॥ नेपालदेशभवत्वाद् अभेदेन नेपाली, नैपाली अपि ॥ ७ ॥ कौ नटति
कुनटी ॥ ८ ॥ गा लाति, गुडति वा गोला ॥ ९ ॥ मन शब्देन हूयते मनोह्रा ॥ १० ॥
नागजिह्वाप्रतिकृतिनागजिह्विका ॥ ११ ॥ १२६ ॥

सिन्दूर नागज नागरक्त शृङ्गारभूषणम् ।

चीनपिट्ट

स्यन्दते सिन्दूरम्, सिन्दूर ’ ॥ (उणा-४३०) ॥ इति ऊरे निपात्यते ॥ १ ॥
नागात् शेषाद् जायते नागजम् ॥ २ ॥ नागेन रज्यते नागरक्तम् ॥ ३ ॥ शृङ्गारस्य
भूषण शृङ्गारभूषणम्, शृङ्गारमपि ॥ ४ ॥ चीनस्य नागस्य पिट्ट चीनपिट्टम् ॥ ५ ॥

हसपादकुरुविन्दे तु हिङ्गुल ॥ १२७ ॥

हसपाद इव रक्तो हसपाद ॥ १ ॥ कुरुन् विदति कुरुविन्दम्, “निगवादेर्नाम्नि”
॥ ५१११६१ ॥ इति श ॥ २ ॥ हिनोति हिङ्गुल, “कुमुल” ॥ (उणा-४८७) ॥ इति
उले निपात्यते, पुस्वयम्, वाचस्पतिस्तु- “हिङ्गुलस्त्वन्नियाम” इति कलावेऽप्याह,
हिङ्गुलुरपि ॥ ३ ॥ १२७ ॥

शिलाजतु स्याद् गिरिजमर्थ्यं गैरेयमश्मजम् ।

शिलात् खजत्वाकृति शिलाजतु, क्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥ गिरेजायते गिरिजम्
॥ २ ॥ अर्थ्यते रसायनार्थिभिः अथ्यम् ॥ ३ ॥ गिरौ भव गैरेयम्, नद्यादित्वाद्
एयम् ॥ ४ ॥ अश्मनो जायते अश्मजम् ॥ ५ ॥

क्षारः काच

ताप्यां तापुस्ताम्भ ॥ १ ॥ तार्यानया जातो नदीज ॥ २ ॥ कामस्याऽरि
कामारि ॥ ३ ॥ तारस्याऽरिस्तारारि ॥ ४ ॥ विट्, हयो माक्षिको विन्माक्षिक ॥ ५ ॥

सौराष्ट्री पार्वती काक्षी कालिका पर्वटी सती ॥ १२१ ॥

आढकी तुवरी कसोद्भवा काच्छी मृदाहया ।

गुराष्ट्रायां भवा सौराष्ट्री ॥ १ ॥ पर्वते भवा पार्वती ॥ २ ॥ कक्षे भवा
काक्षी ॥ ३ ॥ कालयति यन्न कालिका ॥ ४ ॥ पिपतिं पर्वटी, “कपट-” ॥
(उणा- ॥ १४४) ॥ इत्यटे निपात्यते ॥ ५ ॥ अस्ति सती ॥ ६ ॥ १२१ ॥
आढौकते आढरी ॥ ७ ॥ सूयते तुवरी ॥ ८ ॥ कसादुद्भवति कसोद्भवा ॥ ९ ॥
क्छदेशे भवा काच्छी ॥ १० ॥ मृद आह्वयोऽस्या मृदाहया, तेन मृत्तिका, मृत्ना,
मृत्सा अपि ॥ ११ ॥

कासीस धातुकासीस खेचर धातुशेखरम् ॥ १२२ ॥

कसति कासीसम्, “तलिकसिभ्यामी-” ॥ (उणा- ५१६) ॥ इत्थं
॥ १ ॥ धातुरूप कासीस धातुकासीसम् ॥ २ ॥ खेचरति खेचरम् ॥ ३ ॥
धातुषु शेखरमिव धातुशेखरम् ॥ ४ ॥ १२२ ॥

द्वितीय पुष्पकासीस कसक नयनौषधम् ।

पुष्परूप कासीस पुष्पकासीसम् ॥ १ ॥ कस्ते रञ्जयति कसकम् ॥ २ ॥
नयनस्यौषध नयनौषधम् ॥ ३ ॥

गन्धाश्मा शुल्बपामाकुष्ठारिर्गन्धिकग धकौ ॥ १२३ ॥

सौगन्धिक शुक्पुच्छ

गन्धप्रधानोऽश्मा गन्धाश्मा ॥ १ ॥ शुल्बस्य पामाया कुष्ठस्य च अरि
शुल्वारि, पामारि कुष्ठारि ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ गन्धोऽस्त्यस्य गन्धिक ॥ ५ ॥
गन्धयते गन्धिक ॥ ६ ॥ १२३ ॥ सुगन्धो विपरीतलक्षणया स प्रयोजनमस्य
सौगन्धिक ॥ ७ ॥ शुक्पुच्छवणत्वात् शुक्पुच्छ ॥ ८ ॥

हरिताल तु पिञ्जरम् ।

विडालक विस्रगन्धि खर्जूर वशपत्रकम् ॥ १२४ ॥

आलपीतनतालानि गोदन्त नटमण्डनम् ।

बझारिलोमहृच्च

हरे पातवणस्य ताल प्रतिष्ठाऽस्य हरितालम् हरितामलति भूषयति वा
॥ १ ॥ पिञ्जयति पिञ्जरम्, वर्णेन वा ॥ २ ॥ विडालनेत्रप्रतिकृतिर्बालकम् ॥ ३ ॥

नीलवर्णो मणिर्नीलमणि ॥ १ ॥ मणानामिदो नीलश्च मणिरिदनात् पुक्लावलिङ्ग, “ इदानील महानीलम् ” इति कलावे वैजयन्ति ॥ २ ॥

सूचीमुख तु हीरक ।

वगरक रत्नमुख्य वज्रपर्यायनाम च ॥ १३१ ॥

सूच्या इव मुखमस्य सूचीमुखम् ॥ १ ॥ हरति मनो हीर, “ खुरक्षुर ” ॥ (उणा-१९६) ॥ इति रे निपात्यते, के हारक पुलिङ्ग वाचस्पतिस्तु- “अथ-
ऽस्त्री हीरक ” इति कलावेऽप्याह ॥ २ ॥ वरा अस्मा अस्मिन् वरावकम् ॥ ३ ॥
रत्नेषु मुख्य रत्नमुख्यम् ॥ ४ ॥ वज्रपयाया दम्भोलिप्रभृतयो नामानि अस्य वज्र
पयायनाम तेन वज्रम्, दम्भोलिरित्यादि ॥ ५ ॥ १३१ ॥

विराटजो राजपट्टो राजावर्त

विराटदेशे जातो विराट्, वैराटोऽपि ॥ १ ॥ पट्टेन राजते राजपट्ट ॥ २ ॥
आवतन राजते राजावर्त, राजदत्तादित्वात् पूर्वनिपात ॥ ३ ॥

अथ विद्रुम ।

रक्ताङ्को रक्तरुन्दश्च प्रवाल हेमकन्दल ॥ १३२ ॥

विशिष्टो द्रुमो विद्रुम विद्रवति अर्धौ वा, “ द्रुमप्राप्तम् ” ॥ (उणा-
३४६) ॥ इति मे निपात्यते विद्रते ‘कुमुद’- ॥ (उणा-२४४) ॥ इति
उमे वा ॥ १ ॥ रक्त अङ्कोऽस्य रक्ताङ्क ॥ २ ॥ रक्तवासौ कन्दश्च रक्तरुन्द
॥ ३ ॥ प्रबलति प्रवाल पुक्लावलिङ्ग ज्वलादित्वाद ण प्रवते अर्धेरुर्ध्व वा
चात्वाल ॥ (उणा-४८०) ॥ इति निपात्यते ॥ ४ ॥ हेम कन्द इव
हेमकन्दल ॥ ५ ॥ १३२ ॥

सूर्यकान्त सूर्यमणि सूर्याश्मा दहनोपल ।

सूर्यस्य कातो वल्गु सूर्यकान्त ॥ १ ॥ सूर्यप्रियो मणि सूर्यमणि
॥ २ ॥ सूर्यस्य अश्मा सूर्याश्मा ॥ ३ ॥ दहनजननोपलो दहनोपल ॥ ४ ॥

चन्द्रकान्तश्चन्द्रमणिश्चाद्रश्चाद्रोपलश्च स ॥ १३३ ॥

चन्द्रस्य कान्त चन्द्रकान्त ॥ १ ॥ चन्द्रस्य मणि चन्द्रमणि ॥ २ ॥
चन्द्रस्य अय चाद्र ॥ ३ ॥ चन्द्रस्य उपल चन्द्रोपल ॥ ४ ॥ १३३ ॥

क्षीरतैलस्फटिकाभ्यामन्यो स्तस्फटिकानिमौ ।

क्षीरधवल स्फटिक क्षीरस्फटिक तैलकान्ति स्फटिक तैलस्फटिरस्ताभ्या
मन्यौ भिन्नवर्णौ द्रुमौ सूर्यकान्त चन्द्रकान्तौ द्वौ अपि आशशस्फटिकाभ्याम् इत्यर्थः ।
यद् वाचस्पति —

क्षरानि क्षार , जलादितादृण ॥ १ ॥ कस्यत मप्यते काच ॥ २ ॥

उलाली तु स्यात् चक्षुष्या कुलथिका ॥ १२८ ॥

कुलमलति पुञ्जाली ॥ १ ॥ चक्षुषे हिता चक्षुष्या दृक्प्रसादाभ्या ॥ २ ॥
कुले तिष्ठति कुलथा पृषोदरादित्वात् , कुलयप्रकृतिवा ॥ ३ ॥ १२८ ॥

बोलो गन्धरस प्राण पिण्डो गोपरस शश ।

बोस्यते बोल ॥ १ ॥ गन्धप्रधानो रसो गन्धरस ॥ २ ॥ प्राणिति अनेन
प्राण ॥ ३ ॥ पिण्डयते द्रव्या तैरिति पिण्ड पिण्डमहत्वाद् वा ॥ ४ ॥ गो
पाति रसोऽस्य गोपरस , गोप रसोऽपि भीमवत् ॥ ५ ॥ शसति शश ॥ ६ ॥

रत्न वसु मणि

रमते मणोऽत्र रत्नम्- अष्टविध हीरकादि, यद् वाचस्पति —

‘हीरक मौक्तिक स्वर्ण रजत चन्दनानि च ।

शङ्खश्चम च वज्र चेत्यष्टौ रत्नस्य जातस्य ’ ॥ १ ॥

‘रमेत् च ॥ (उणा-२६८) ॥ इति न ॥ १ ॥ वसति लक्ष्मरत्र वसु, क्वाव
लिङ्ग ॥ २ ॥ मणति महाघता मणि पुष्कालिङ्ग माणिक्यमपि ॥ ३ ॥

तत्र वैदूर्यं बालवायजम् ॥ १२९ ॥

तेषु रत्नेषु विदूरात् प्रभवति वैदूर्यम्, विदूरग्रामे हि अद सस्त्रियमाण
मणितया तत प्रथम भवति विदूरादेर्जायते वा वैदूर्य ॥ ६।३।१५८ ॥ इति ये
निपात्यते ॥ १ ॥ बालवायादेर्जायते बालवायजम्, विदूरभवमुत्कृष्ट निकृष्ट बालवा
यजम् इति विशेषो नास्ति ॥ २ ॥ १२९ ॥

मरकत त्वश्मगर्भं गारुत्मत हरिन्मणि ।

मरक तरन्ति अनेन मरकतम् ‘क्वचित् ॥ ५।१।१७१ ॥ इति ड
॥ १ ॥ अश्मनो यर्भा अश्मगभम् अश्मयोनिरित्यथ ॥ २ ॥ गह-मत इद जात
विष ह-तु गारुत्मतम् ॥ ३ ॥ हरिद् नालवर्णो मणि हरि-मणि ॥ ४ ॥

पद्मरागो लोहितकलक्ष्मीपुष्पाऽरुणोपला ॥ १३० ॥

पद्मस्य इव रागाऽस्य पद्मराग पुष्पीवल्लिङ्ग तत्र ॥ १ ॥ लोहित एव लो
हितक लोहिताद् मणौ ॥ ७।३।१७ ॥ इति स्वाथ क ॥ २ ॥ लभ्या
पुष्पमिव लक्ष्मीपुष्पम् ॥ ३ ॥ अरुण शोण उप- अरुणोपल शोणरत्नमपि
॥ ४ ॥ १३० ॥

नीलमणिस्त्विन्द्रनील

इति यु ॥ १५ ॥ उणोति वा स्त्रीलिङ्ग, “ वार्द्धारौ ” ॥ (उणा-९४४) ॥
 इति क्तिपि निपात्यते ॥ १६ ॥ सवृणाति सवग्म् ॥ १७ ॥ घम्यते क्षारम्,
 “ घसिवासि ” ॥ (उणा-४१९) ॥ इति किद् इर ॥ १८ ॥ पुष्णाति
 वृत्तिं पुष्करम् “ सूपुषिभ्या ” ॥ (उणा-४३६) ॥ इति कित् कर
 ॥ १९ ॥ मेघाना पुष्प प्रसवो मेघपुष्पम् ॥ २० ॥ काम्यते कमलम्, ‘ मृदि
 कदि ” ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल ॥ २१ ॥ आप्यन्ते सुखाद् आप, स्त्रिया
 बहुवचनान्त, ‘ आप क्तिप् ह्रस्वश्च ” ॥ (उणा-९३१) ॥ इति साधु ॥ २२ ॥
 पीयते पय “ पाहाग्भ्या पयह्यौ च ” ॥ (उणा-९५३) ॥ इति अस्
 पयते गच्छति वा, “ अस् ” ॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यस् ॥ २३ ॥ पाति
 एतत् पाथ, क्लीबलिङ्गौ “ पातेर्जस्थसौ ” ॥ (उणा-९७७) ॥ इति थस्
 ॥ २४ ॥ कील्यते कथ्यते सेतुभि कालालम्, “ ऋकृम् ” ॥ (उणा-४७५)
 इति आल, कीला ज्वाला अलति वारयति वा ॥ २५ ॥ भवति अस्मात् सर्वे
 भुवनम्, “सूधूभूश्चिभ्यो वा ” ॥ (उणा-२७४) ॥ इति विद् अन ॥ २६ ॥
 वनति वनम् ॥ २७ ॥ घनस्य रसो घनरस, ‘ घनरसम् ’ इति क्लावे मालम्
 ॥ २८ ॥ यादसा निवासो यादोनिवास ॥ २९ ॥ न विद्यते मृतमस्माद् अमृतम्
 ॥ ३० ॥ १३५ ॥ कौ लान श्लिष्ट स्यति कुलीनसम् ॥ ३१ ॥ क सुख वायु
 वह्नि वा वध्नाति क्वन्धम्, ‘ कम्, अन्धम्, इति द्वे नाम्नी इत्येके ’ ॥ ३२ ॥
 प्राणान् ददाति प्राणदम् ॥ ३३ ॥ सर्वतो मुखमस्य सर्वतोमुख सर्वदिग्गते ॥ ३४ ॥

शेषश्चान्—

जले दिव्यमिरासेव्य कृपाट घृतमङ्कुरम् ।

विष पिष्वलपातालमलिलानि च कम्बलम् ॥ १ ॥

पावन षड्स चापि बल्लूर तुसित पय ।

किट्टिम तदतिक्षार सालक पङ्कगन्धिकम् ॥ २ ॥

अन्ध तु कलुष तोयमतिस्वच्छ तु काचिमम् ।

अस्थाधास्थागमस्ताधमगाध चाऽतलस्पृशि ॥ १३६ ॥

तिष्ठति जनोऽत्र स्थाघम्, “ स्थाति- ” ॥ (उणा-१०९) ॥ इति घ,
 न स्थाघमस्थाघम् ॥ १ ॥ स्थग्यते स्थाग न स्थागमस्थागम् ॥ २ ॥ तिष्ठति स्ताघम्
 पृषोदरादित्वात् न स्ताघमस्ताघम् ॥ ३ ॥ गाधते गाधम्, न गाधमगाधम्, ॥ ४ ॥
 ॥ ४ ॥ नास्ति तले अध स्पृक् स्पशाऽस्य अतलस्पृक् तत्र, एते वाच्यलिङ्गा
 ॥ ५ ॥ ॥ १३६ ॥

निम्नं गभीरं गम्भीरम्

नितरा मीयते निम्नम्, “ लुमुनिभ्यो माडो ङिन् ” ॥ (उणा-१०९) ॥

“एषट्तिहारस्तु गयस्तेषामाकाशस्फटिको वर ।

द्वौ क्षीरतैलस्फटिकावाकाशस्फटिकस्य तु ।

द्वौ भेदौ सूयकास्तथ चन्द्रकान्तश्च तत्र च” ॥ १ ॥ इति ॥ १ ॥

शुक्तिज मौक्तिक मुक्ता मुक्ताफल रसोद्भवम् ॥ १३४ ॥

शुक्लेर्जायते शुक्तिजम्, शुक्तिरुपलक्षणं हस्तिमस्तकाद्युद्भवमपि, यदाह-

“हस्तिमस्तकदन्तौ तु दण्डा शुनवराहयो ।

भेषो भुजङ्गमो वेश्मन्तस्यो मौक्तिकयोऽनयः” ॥ १ ॥ इति ॥ १ ॥

मुक्ता एव मौक्तिकम्, विनयादित्वाद् इदम् ॥ २ ॥ मुन्यते शुक्तिभिर्मुक्ता

॥ ३ ॥ मुक्ता फलमिव मुक्ताफलम् ॥ ४ ॥ रसाद् अम्भस उद्भवति
रसोद्भवम् ॥ ५ ॥ १३४ ॥

॥ समाप्तोऽयं पृथ्वीकायः ॥

अथ अप्कायमाह—

नीर वारि जल दक कमुदक पानीयमम्भ कुश

तोय जीवनजीवनीयसलिलाणां स्यम्बु वा सवरम् ।

क्षीर पुष्करमेघपुष्पकमलान्याप पय पाथसी

कीलाल भुवन वन घनरसो यादो निवासोऽमृतम् ॥ १३५ ॥

कुलीनस कबन्ध च प्राणद सर्वतोमुखम् ।

नायते नयति वा नीरम्, ‘ऋज्यानि’ ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किद् र

॥ १ ॥ वायते वारि वलीबलिङ्ग, “स्वरेभ्य इ” ॥ (उणा-६०६) ॥ २ ॥

जलति जाव्य गच्छति जलम् ॥ ३ ॥ वाति वृष्णा दकम् ‘काचक’ ॥

(उणा-३३) ॥ इति अके निपात्यते ॥ ४ ॥ कायति कम्, ‘क्वित्’

॥ ५ ॥ ११७१ ॥ इति ड ॥ ५ ॥ उगति उदकम् “धूधूदि” ॥ (उणा-२९) ॥

इति किद् अक ॥ ६ ॥ पायते पानीयम् ॥ ७ ॥ अमति निम्नप्रदेशमम्भ

वलीबलिङ्ग अमेभहौ चाऽतौ’ ॥ (उणा-९६२) ॥ इति अस् ॥ ८ ॥

कुश्यति भिनति कुशम् कु श्यतीति वा ॥ ९ ॥ तुदति तुयते वा तोयम् “शि

क्यास्य” ॥ (उणा-३६४) ॥ इति ये निपात्यते ॥ १० ॥ जीव्यते अनेन

जीवनम् ॥ ११ ॥ बाहुलकाद् करणेऽपि अनीये जीवनायम् ॥ १२ ॥ सरति

सरिरम् मदिमदि ॥ (उणा-४१२) इति इर ऋकिडादित्वाद्

लत्वे सलिलम् ॥ १३ ॥ अर्यते तद् इति अण अर्ताण्य्याम्’ ॥ (उणा-९६९) ॥ इति नम् ऋणोताति वा अस् ॥ (उणा-९५२) ॥ इति

अस् ॥ १४ ॥ अमति अम्बु वलीबलिङ्गो अम्बान्याम् ॥ (उणा-७९९) ॥

इति बु ॥ १५ ॥ णोति वा स्त्रीलिङ्ग, “ वार्द्धारौ ” ॥ (उणा-९४४) ॥
 इति किपि निपात्यते ॥ १६ ॥ सटृणाति सवरम् ॥ १७ ॥ घस्यते क्षीरम्
 “ घसिवासि ” ॥ (उणा-४१९) ॥ इति किद् इर ॥ १८ ॥ पुष्पाति
 वृत्ति पुष्करम् “ सूपुषिभ्या ” ॥ (उणा-४३६) ॥ इति कित् कर
 ॥ १९ ॥ मेघाना पुष्प प्रसवो मेघपुष्पम् ॥ २० ॥ काम्यते फलम्, “ मृदि
 कन्दि ” ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल ॥ २१ ॥ आप्यन्ते सुखाद् आप, स्त्रिया
 बहुवचनान्त, ‘ आप किप् ह्रस्वश्च ” ॥ (उणा-९३१) ॥ इति साधु ॥ २२ ॥
 पीयते पय, “ पाहाग्भ्या पयस्यौ च ” ॥ (उणा-९५३) ॥ इति अस्,
 पयते गच्छति वा, “ अस् ” ॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यस् ॥ २३ ॥ पान्ति
 एतत् पाथ, क्लीबलिङ्गौ “ पातेजस्थसौ ” ॥ (उणा-९७७) ॥ इति थस्
 ॥ २४ ॥ कात्यते ब्रूयते सेतुभि कालालम्, “ ऋकृम् ” ॥ (उणा-४७५)
 इति आल, क्रीला ज्वाला अलति वारयति वा ॥ २५ ॥ भवति अस्मात् सर्वे
 भुवनम्, “ सूधूम्रस्त्रिभ्यो वा ” ॥ (उणा-२७४) ॥ इति किद् अन ॥ २६ ॥
 वनति वनम् ॥ २७ ॥ घनस्य रसो घनरस, ‘ घनरसम् ’ इति क्लावे मालम्
 ॥ २८ ॥ यादसा निवासो यादोनिवास ॥ २९ ॥ न विद्यते मृतमस्माद् अमृतम्
 ॥ ३० ॥ १३५ ॥ कौ लान श्लिष्ट स्यति कुलीनसम् ॥ ३१ ॥ क सुप वायु
 वह्नि वा बध्नाति क्वथम्, ‘ कम्, अन्धम्, इति द्वे नाम्नी इत्येके ’ ॥ ३२ ॥
 प्राणान् ददाति प्राणदम् ॥ ३३ ॥ सर्वतो मुखमस्य सर्वतोमुख सबदिग्गते ॥ ३४ ॥

शेषश्चात्र—

जले दिव्यमिरासेव्य कृपाट घृतमङ्कुरम् ।

विष निष्पलपातालमल्लिकानि च कम्बलम् ॥ १ ॥

पावन षड्स चापि वल्लूर तुसित पय ।

किटिम तदतिक्षार सालक पङ्कगन्धिरुम् ॥ २ ॥

अन्ध तु कलुप तोयमतिस्वच्छ तु काचिमम् ।

अस्थाघाग्भ्यागमस्ताघमगाध चाऽन्तलस्पृशि ॥ १३६ ॥

तिष्ठति जनोऽत्र स्थाघम्, ‘ स्थाति-’ ॥ (उणा-१०९) ॥ इति घ,
 न स्थाघमस्थाघम् ॥ १ ॥ स्थम्यते स्थाग न स्थागमस्थागम् ॥ २ ॥ तिष्ठति स्ताघम्
 पृषोदरादित्वात्, न स्ताघमस्ताघम् ॥ ३ ॥ गाधते गाधम् न गाधमगाधम् ॥ ४ ॥
 ॥ ४ ॥ नास्ति तल अध स्पृक् स्पशाऽस्य अतलस्पृक् तत्र, एते वाच्यलिङ्गा
 ॥ ५ ॥ ॥ १३६ ॥

निम्ने गभीर गम्भीरम्

नितरा मीयते निम्नम्, “ बुभुनिभ्यो माडो डित् ” ॥ (उणा-१०९) ॥

इति १, गिमतति इति वा ॥ १ ॥ गच्छति जलमग्न गभीरम्, गम्भीरम्,
“जम्भीराभीर” ॥ (उणा-४९९) ॥ इति इर निपात्यते, अस्थाघादीन्
एकाधाद् इत्येके ॥ २ ॥ ३ ॥

उत्तान तद्विलक्षणम् ।

ऊर्ध्वं तयते उत्ता ततो गम्भीराद् विलक्षणमयत् ॥ १ ॥

अच्छ प्रसन्ने

अयते अछम्, “तुदिमदि” ॥ (उणा-१२४) ॥ इति छक् न
छायते वा “हचित्” ॥ ५ । १ । १७१ ॥ इति ङ ॥ १ ॥ प्रसीदति स्म
प्रसन्न तत्र ॥ २ ॥

अनच्छ स्याद् आविल कलुष च तत् ॥ १३७ ॥

न अच्छमनच्छम् ॥ १ ॥ आविलस्याविलम् ॥ २ ॥ कृत्यते कलुषम्,
“कृपूनहि-” ॥ (उणा-५५७) ॥ इत्युप ॥ ३ ॥ १३७ ॥

अवश्यायस्तु तुहिन प्रालेय मिहिका हिमम् ।

स्याद् नीहारस्तुषारश्च

अवश्यायतेऽवश्याय “तन्व्यधीष्-” ॥ ५ । १ । ६४ ॥ इति ण
॥ १ ॥ तोहति अदयति तुहिनम्, “वृजितुहि-” ॥ (उणा-२८३) इति
किदिन ॥ २ ॥ प्रलयादागत प्रालेयम् ‘तत आगते’ ॥ ६।३।१४९ ॥ इत्यण्
तत ‘केकयमित्रयुप्रलयस्य यादे’ ॥ ७।४।२ ॥ इति वृद्धौ इयादेशे च साधु
॥ ३ ॥ मेहति मिहिका, “कुशिक” ॥ (उणा-४५) ॥ इति इके निपात्यते धूमम
हिषी धूमिका धूमर्योऽपि ॥ ४ ॥ हिनोति बधते जलमनेन हिमम् शुद्धिभ्या वा ॥
(उणा-३४१) ॥ इति किद् म ॥ ५ ॥ निह्रियते नीहार, ‘घञ्युपसर्गस्य’
॥ ३।२।८६ ॥ इति दार्घ ॥ ६ ॥ तुघ्यतिऽनेन तुषार ‘तुपिकुठिभ्या कित्’
(उणा-४०८) ॥ इत्यार एते त्रय पुञ्जीबलिज्ञा ॥ ७ ॥

हिमानी तु महद्धिमम् ॥ १३८ ॥

महद् हिम हिमानी हिमसहति, “यवयवनारण्य” ॥ २।४।५५ ॥ इति
ह्री, आन् चान्त ॥ १ ॥ १३८ ॥

पारावार सागरोऽनारपारो-

ऽकृपारोदध्यर्णवो बीचिमाली ।

याद् ओतो वा र्नेदीश सरस्वान्

सिधूदन्वतौ मितद्रु समुद्र ॥ १३९ ॥

आक्रमे मकराद् रत्नाञ्जलाद् निधि धि राजय ।

पारमापिर्नाति पारावार, जपादित्वात् चत्वे पारावार, पारमिव अत्रारम
 वाक् कूलमस्य वा, पारमाग्नोतीति वा ॥ १ ॥ सगरपुत्राणामथ तं स्वातन्त्र्यात्
 स्यात् ॥ २ ॥ अवारमिव पार परतटमस्याऽवारपार ॥ ३ ॥ मयादास्वित्वाद्
 न कु विपति अकुपार बाहुलकाद् दाघ, जपादित्वाद् चत्वेऽङ्कारोऽपि ॥ ४ ॥
 उदक धायतेऽस्मिन् उदधि 'व्याप्यादाधारे' ॥ ५ ॥ ३ ॥ ८८ ॥ इति कि "उद
 कस्योद पेयधि" ॥ ३ ॥ १०४ ॥ इयुदादेश ॥ ५ ॥ अणासि सत्यस्य अणव
 "तमिस्त्राणवज्योत्सना" ॥ ७ ॥ २ ॥ ५२ ॥ इति साधु ॥ ६ ॥ वीचामलत धारयति
 वीचिमाला ॥ ७ ॥ यादसा स्यात्सा वारा नदीया च इक्ष यादइक्ष, स्रोत
 ईक्ष, वाराश नदाश, यौगिकत्वाद् याद पतिरित्यादय ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥ सरासि जलप्रसरणानि सत्यस्य सरस्वान् ॥ १२ ॥ स्यदते सिधु
 पुष्पीलिङ्ग "स्यदिदसिजभ्या" ॥ (उणा ७१७) ॥ इत्यु, सिधादेशश्च ॥ १३ ॥
 उदकानि सत्यस्य उदवान् 'उदवान्वो च' ॥ २ ॥ १ ॥ ९७ ॥ इति मनौ
 निपात्यते ॥ १४ ॥ मित समयाद् द्रवति मितदु पुलिङ्ग "हरिपातमित" ॥
 (उणा ७४५) ॥ इति डिदु ॥ १५ ॥ समुदाति आर्द्रोभवति वपाकालनयोऽस्मात्
 समुद 'ऋज्याने' ॥ (उणा ३८८) ॥ इति त्रिद २, सह मुदया मयादया वतने
 वा ॥ १६ ॥ १३९ ॥ मकरशब्दाद् रत्नशब्दान्तर पर आक्रम मन्त्राणामाकरो
 मकराकर मकरालयाऽपि एव रत्नाकर रत्नराशिरपि ॥ १७ ॥ १८ ॥ जलशब्दात्
 परे निध्यादय जलस्य निधिजलनिधि, जल धीयनेऽस्मिन् जलधि, जलना
 राशिजलराशि यागिकत्वाद् चारिनिधि चारिधि, चारिराशिरित्यादय ॥ १९ ॥
 ॥ २० ॥ २१ ॥

शेषश्चात्र—

समुद्रे तु महाकच्छो दारदो धरणाम्बव ॥

महीप्रावार खवङ्गस्तिमिकेशो महाशय ॥ १ ॥

द्वीपान्तरा असङ्ख्यास्ते

ते समुद्रा द्वीपानि अन्तरे येषां ते द्वीपान्तरा असङ्ख्या सरप्रारहिता अय
 स्याता इत्यर्थे यदाहु — 'असङ्ख्याता द्वीपसमुद्रा इति ॥

सप्तैवेति तु लौकिका ॥ १४० ॥

प्राहुरिति शेष । लौकिका मिथ्यादृष्टयो गतानुगतिका सप्तैव समुद्रा इति
 प्राहु ॥ १४० ॥

तानाह—

लक्षणक्षीग्दध्याज्यसुरेक्षुस्वादुजारय ।

लवण, क्षीर, दधि, आज्य, मुरा, इधुरम, स्वादु च वारि येषां ते तथा लवणवा
रिल्वणोद ॥ १ ॥ क्षीरवारि क्षीरोद ॥ २ ॥ दधिवारिदध्युद ॥ ३ ॥ आज्य
वारिराज्योद ॥ ५ ॥ मुरावारि मुरोद ॥ ६ ॥ इधुवारिरिधूद ॥ ६ ॥ स्वादु
वारि स्वादूद, यदाहु —

“ लवणो रसमय मुरोदक सार्वियो दधिजल पय पया ।

स्वादुवारिरुदधिध सप्तमस्तान् परीत्य त इमे व्यवस्थिता ॥ १ ॥ ” इति ।

तरङ्गे भङ्गवीच्यूर्मुत्कलिका

तरति तरङ्ग “ पतितमि ” ॥ (उणा १८) ॥ इत्यङ्ग, तर सन् गच्छतीति
वा “ नाम्नो गम ” ॥ ५ । १ । १३१ ॥ इति खड्, तत्र ॥ १ ॥ भज्यते वायु
ना भङ्ग ॥ २ ॥ ऊयते जलैर्वाचि खालिङ्ग “ वेगो डित् ” ॥ (उणा ६२८) ॥
इतीचि ॥ ३ ॥ इयस्यूर्मि पुत्रालिङ्ग “ स्तर्तुरुच्चात ” ॥ (उणा ६८९) ॥
इति मि ॥ ४ ॥ उत्कलते उत्कलिका “ क्रीकलि ” ॥ (उणा ३८) ॥
इतीक ॥ ५ ॥

महति त्विह ॥ १४१ ॥

लहयुल्लोलकल्लोला

इह तरङ्गे महति ॥ १४१ ॥ जल हरति लहरि पृषोदरादित्वात्, डया लहरी
॥ १ ॥ ऊर्ध्वं लोलत्युल्लोल ॥ २ ॥ कल्यते कल्लते वा कल्लोल पिञ्छोल ” ॥
[उणा ४९५] ॥ इत्योले निपात्यते कुत्सितो लोल इत्येके ॥ ३ ॥

आवर्त्त पयसा भ्रम ।

तालूरो बोलकश्वासौ

आवर्त्तते मण्डलेन भ्रमति आवर्त्त अभ्रमसा भ्रम ॥ १ ॥ तलति तालूर
“ महिकणि ॥ (उणा ४२८) ॥ इति णिदूर ॥ २ ॥ बोलयत्यन्तर्निमज्जयति
घोलक ॥ ३ ॥

बेला स्याद् वृद्धिरम्भस ॥ १४२ ॥

वेचति वलति बेला ॥ १ ॥ १४२ ॥

डिण्डीरोऽधिक्फ फेन

ऊयते जलाघातैर्डिण्डार ‘जम्बीर’ ॥ (उणा ४२२) ॥ इतीरे निपात्यते,
डिंडीति शब्दमीरयति राति वा ॥ १ ॥ अधे कफ इवाधिक्ये षहि प्रसराद्
धिक्फ सागरमलाख्य नयादी तूष्णारात् ॥ २ ॥ स्फायते फेन ‘दिननग्न’
॥ (उणा २६८) ॥ इति ने निपात्यते ॥ ३ ॥

बुद्बुदस्थासकौ समौ ।

बुद्बुदति बुद्बुद जलस्फोट “कुमुद” ॥ (उणा-२४४) ॥ इत्युदे निपात्यते ॥ १ ॥ तिष्ठति स्यासस् “कीचक” ॥ (उणा ३३) ॥ इत्युके निपात्यते ॥ २ ॥

मर्यादा कूलभू

मर्येति सीमार्थेऽव्ययम्, मर्या ददाति मर्यादा कूलस्य समुद्रतटस्य भूकूलभू ॥ १ ॥

कूल प्रपात कच्छरोधसी ॥ १४३ ॥

तट तीर प्रतीर च

कूलत्यावृणोति कूलम् ॥ १ ॥ प्रपतन्त्यस्मिन् प्रपात ॥ २ ॥ कच्यते कच्छ “तुदिमदि” ॥ (उणा १२४) ॥ इति छक् ॥ ३ ॥ रुणद्धाति रोध क्लीबलिङ्ग “जस्” ॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यस् ॥ ४ ॥ १४३ ॥ तन्त्यते तट त्रिलिङ्ग “नमितनि” ॥ [उणा १३९] ॥ इति टोऽन्तलुक्च, तट्युच्छ्रयते वा ॥ ५ ॥ तीर्यते तीरम् ॥ ६ ॥ प्रतीर प्रदीपवत् ॥ ७ ॥

पुलिन तज्जलोज्झितम् ।

सैकत च

तत् कूल च जलेन परित्यक्तं पोलति पुलिनम्, पुक्लीबलिङ्ग “वृजितुहि” ॥ (उणा २८३) ॥ इति किदिन ॥ १ ॥ सिक्ता सत्यस्मिन् सैकतम् “सिक्ताशकैरात्” ॥ ७ । २ । ३५ ॥ इत्यण् ॥ २ ॥

अन्तरीप तु द्वीपमन्तर्जले तटम् ॥ १४४ ॥

अन्तर्गता आपोऽस्मिन्नन्तरीपम् ॥ १ ॥ द्विधा गता आपोऽत्र द्वाप पुक्लीबलिङ्ग “द्वय-तरनवणापमगात्” ॥ ३ । २ । १०९ ॥ इति समासात्ते सतीपादेश जलस्यान्तजल तत्र यत्तटम् ॥ २ ॥ १४४ ॥

तत्पर पार

समुद्रस्य तत्तट परत्र स्थितं पायते समाप्यतेऽनेति पार पुक्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥

अवार त्वर्वाक्

समुद्रादेरवाक् पार्श्वे तट न वार्विच्यतेऽस्य अवार पुक्लीबलिङ्ग, न द्वियत इति वा ॥ १ ॥

पात्र तदन्तरम् ।

लयण, क्षीर, दधि, आज्य, गुरा, इभुरम, स्वादु न बारि येषां ते तथा लवणवा
रिलवणोद ॥ १ ॥ क्षीरवारि क्षीरोद ॥ २ ॥ दधिवारिदध्युद ॥ ३ ॥ आज्य
वारिराज्योद ॥ ५ ॥ गुरावारि गुरोद ॥ ६ ॥ इभुवारिरिक्षुद ॥ ६ ॥ स्वादु
वारि स्वादुद, यदाहु —

“लावणो रगमय गुरोदक सापिपो दधिजल पय पया ।

स्वादुवारिदधिध सप्तमहान् परीत्य त इमे व्यवस्थिता ॥ १ ॥” इति ।

तरङ्गे भङ्गवीच्यम्युत्कलिका

तरति तरङ्ग “पतितमि” ॥ (उणा ९८) ॥ इत्यङ्ग, तर सन् गच्छतीति
वा “नाम्नो गम” ॥ ५ । १ । १३१ ॥ इति खड्, तत्र ॥ १ ॥ भज्यत वायु
ना भङ्ग ॥ २ ॥ ऊयते जलैर्वाचि खालिङ्ग “वेगो दित्” ॥ (उणा ६२८) ॥
इतीचि ॥ ३ ॥ इत्यम्युर्मि पुखालिङ्ग “सर्तेरुच्चात” ॥ (उणा ६८९) ॥
इति मि ॥ ४ ॥ उत्कलते उत्कलिका “क्राकलि” ॥ (उणा ३८) ॥
इतीक ॥ ५ ॥

महति त्विह ॥ १४१ ॥

लहर्युल्लोलकल्लोला

इह तरङ्गे महति ॥ १४१ ॥ जल हरति लहरि पृषोदरादित्वात् डया लहरी
॥ १ ॥ ऊर्ध्वं लोलत्युल्लोल ॥ २ ॥ कल्यते कल्लते वा कल्लोल “पिञ्छोल” ॥
[उणा ४९५] ॥ इत्योले निपात्यते कुत्सितो लोल इत्येके ॥ ३ ॥

आवर्त्त पयसा भ्रम ।

तालूरो बोलकश्चासौ

आवर्त्तते मण्डलेन भ्रमति आवर्त्त भ्रमसा भ्रम ॥ १ ॥ तलति तालूर
“महिकणि ॥ (उणा ४२८) ॥ इति णिदूर ॥ २ ॥ बोलयत्यन्तर्निमज्जयति
बोलक ॥ ३ ॥

वेला स्याद् वृद्धिरम्भस ॥ १४२ ॥

वेत्ति वलति वेला ॥ १ ॥ १४२ ॥

डिण्डीरोऽब्धिकफ फेन

डयते जलाघातैर्डिण्डार ‘जम्बीर’ ॥ (उणा ४२२) ॥ इतीरे निपात्यते,
डिंडीति शब्दमीरयति राति वा ॥ १ ॥ अच्चे कफ इवाधिक्ये बहि प्रसराद्
ब्धिकफ सागरमलाख्य नद्यादी तूपचारात् ॥ २ ॥ स्फायते फेन दिननग्न
॥ (उणा २६८) ॥ इति ने निपात्यते ॥ ३ ॥

बुद्बुदस्थासकौ समौ ।

बुद्बुदति बुद्बुद जलस्फोट “कुमुद” ॥ (उणा-२४४) ॥ इत्युदे निपा
त्यते ॥ १ ॥ तिष्ठति स्यासक “कीचक” ॥ (उणा ३३) ॥ इत्यके निपा
त्यते ॥ २ ॥

मर्यादा कूलभू

मर्येति सीमार्थेऽव्ययम्, मर्या ददाति मर्यादा कूलस्य समुद्रतटस्य भू
कूलभू ॥ १ ॥

कूल प्रपात कच्छरोधसी ॥ १४३ ॥

तट तीर प्रतीर च

कूलत्यागृणोति कूलम् ॥ १ ॥ प्रपतन्त्यस्मिन् प्रपात ॥ २ ॥ कच्यते कच्छ
“तुदिमदि” ॥ (उणा १२४) ॥ इति छक् ॥ ३ ॥ रुणद्धाति रोध क्लीबलिङ्ग
“अस्” ॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यस् ॥ ४ ॥ १४३ ॥ तन्त्यते तट त्रिलिङ्ग
“नमितनि ॥ [उणा १३९] ॥ इति टोऽन्तलुक्च, तटत्युच्छ्रयते वा ॥ ५ ॥
तीर्यते तारम् ॥ ६ ॥ प्रतीर प्रदीपवत् ॥ ७ ॥

पुलिन तज्जलोज्झितम् ।

सैकत च

तत् कूल च जलेन परित्यक्तं पोलति पुलिनम्, पुन्लीबलिङ्ग “शृजतुहि” ॥
(उणा २८३) ॥ इति किदिन ॥ १ ॥ सिकता सन्त्यस्मिन् सैकतम्, “सिकताश
कैराट्” ॥ ७ । २ । ३५ ॥ इत्यण् ॥ २ ॥

अन्तरीप तु द्वीपमन्तर्जले तटम् ॥ १४४ ॥

अन्तर्गता आपोऽस्मिन् अन्तरीपम् ॥ १ ॥ द्विधा गता आपोऽन द्वाप पुन्लाबलिङ्ग
“द्वय-तरनवर्णोपसगाट्” ॥ ३ । २ । १०९ ॥ इति समासात्ते सतीपादेश, जल
स्यान्तजल तत्र यत्तटम् ॥ २ ॥ १४४ ॥

तत्पर पार

समुद्रस्य तत्तट परत्र स्थित पायते समाप्यतेऽनेति पार पुन्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥

अवार त्वर्वाक्

समुद्रादेरवाक् पादव तट न धाविष्यतेऽस्य अवार पुन्लाबलिङ्ग, न त्रियत्
इति या ॥ १ ॥

पात्र तदन्तरम् ।

लवण, क्षीर, दधि, आज्य, गुरा, इक्षुरम, स्वादु च बारि येषां ते तथा लवणवा
रिलवणोद ॥ १ ॥ क्षीरवारि क्षीरोद ॥ २ ॥ दधिवारिदध्युद ॥ ३ ॥ आज्य
वारिराज्योद ॥ ५ ॥ गुरावारि गुरोद ॥ ६ ॥ इक्षुवारिरिक्षुद ॥ ६ ॥ स्वादु
वारि स्वादूद, यदादु —

“ लवणो रगमय गुरोदकः सार्षिषो दधिजल पय पया ।

स्वादुवारिदधिय सप्तमस्तान् परीत्य त इमे व्यवस्थिता ॥ १ ॥ ” इति ।

तरङ्गे भङ्गचीच्यूर्मुत्कलिका

तरति तरङ्ग “ पतितमि ” ॥ (उणा ९८) ॥ इत्यङ्ग, तर सन् गच्छतीति
या “ नाम्नो गम ” ॥ ५ । १ । १३१ ॥ इति खड्, तत्र ॥ १ ॥ भज्यते वायु
ना भङ्ग ॥ २ ॥ ऊयते जलर्वाचि छालिङ्ग “ वेगो डित् ” ॥ (उणा ६२८) ॥
इताचि ॥ ३ ॥ इत्यूर्मुं पुष्पालिङ्ग “ स्तैरुच्चात ” ॥ (उणा ६८९) ॥
इति मि ॥ ४ ॥ उत्कलते उत्कलिका “ क्रीकलि ” ॥ (उणा ३८) ॥
इतीक ॥ ५ ॥

महति त्विह ॥ १४१ ॥

लहुर्युल्लोलकल्लोला

इह तरङ्गे महति ॥ १४१ ॥ जल हरति लहरि, पृषोदरादित्वात्, इया लहरी
॥ १ ॥ ऊर्ध्वं लोल्युल्लोल ॥ २ ॥ कल्यते कल्लते वा कल्लोल “ पिञ्जोल ” ॥
[उणा ४९५] ॥ इत्योले निपात्यते कुत्सितो लोल इत्येके ॥ ३ ॥

आवर्त्त पयसा भ्रम ।

तालूरो बोलकश्चासौ

आवर्त्तते मण्डलेन भ्रमति आवर्त्त अम्भसा भ्रम ॥ १ ॥ तलति तालूर
“ महिकणि ” ॥ (उणा ४२८) ॥ इति णिदूर ॥ २ ॥ बोलयत्यन्तर्निर्मज्जयति
बोलक ॥ ३ ॥

बेला स्याद् वृद्धिरम्भस ॥ १४२ ॥

बेजति बलति बेला ॥ १ ॥ १४२ ॥

डिण्डीरोऽब्धिकफ फेन

डयते जलापातैर्डिण्डार जम्बीर ’ ॥ (उणा ४२२) ॥ इतीरे निपात्यते,
डिण्डीति शब्दमीरयति राति वा ॥ १ ॥ अन्धे कफ इवाधिक्ये बहि प्रसराद्
ब्धिकफ सागरमलान्य नद्यादी तूपचारात् ॥ २ ॥ स्फायते फेन “ दिननग्न ”
॥ (उणा २६८) ॥ इति ने निपात्यते ॥ ३ ॥

बुद्बुदस्थासकौ समौ ।

बुद्बुदति बुद्बुद जलस्फोट “कुमुद” ॥ (उणा-२४४) ॥ इत्युदे निपात्यते ॥ १ ॥ तिष्ठति स्थासक “कीचक” ॥ (उणा ३३) ॥ इत्युके निपात्यते ॥ २ ॥

मर्यादा कूलभू

मर्येति सीमार्थेऽव्ययम्, मर्या ददाति मर्यादा कूलस्य समुद्रतटस्य भूकूलभू ॥ १ ॥

कूल प्रपात कच्छरोधसी ॥ १४३ ॥

तट तीर प्रतीर च

कूलस्यावृणोति कूलम् ॥ १ ॥ प्रपतन्त्यस्मिन् प्रपात ॥ २ ॥ कन्यते कच्छ “बुदिमदि” ॥ (उणा १२४) ॥ इति छक् ॥ ३ ॥ रुणद्धाति रोध क्लीबलिङ्ग “अस्” ॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यम् ॥ ४ ॥ १४३ ॥ तन्यते तट त्रिलिङ्ग “नमिननि” ॥ [उणा १३९] ॥ इति टोऽन्तलुक्च, तटत्युच्छ्रयते वा ॥ ५ ॥ तीर्यते तीरम् ॥ ६ ॥ प्रतीर प्रदीपवत् ॥ ७ ॥

पुलिन तज्जलोज्झितम् ।

सैकत च

तत् कूल च जलेन परित्यक्त पोलति पुलिनम्, पुक्लीबलिङ्ग “वृजितुहि” ॥ (उणा २८३) ॥ इति किदिन ॥ १ ॥ सिकता सन्त्यस्मिन् सैकतम् “सिकताशर्करात्” ॥ ७ । २ । ३५ ॥ इत्यण् ॥ २ ॥

अन्तरीप तु द्वीपमन्तर्जले तटम् ॥ १४४ ॥

अन्तर्गता आपोऽस्मिन् अन्तरीपम् ॥ १ ॥ द्विधा गता आपोऽत्र द्वाप पुक्लीबलिङ्ग “द्वधन्तरनवर्णोपमगान्” ॥ ३ । २ । १०९ ॥ इति समासात्ते सतीपादेश, जलस्यान्तर्जल तत्र यत्तटम् ॥ २ ॥ १४४ ॥

तत्पर पार

समुद्रस्य तत्तट परत्र स्थित पायते समाप्यतेऽनेति पार पुक्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥

अवार त्वर्वाक्

समुद्रोदेरर्वाक् पार्श्वे तट न वार्विद्यतेऽस्य अवार पुक्लीबलिङ्ग, न वियत इति वा ॥ १ ॥

पात्र तदन्तरम् ।

पीयने पात्र प्रगाढ त्रिलिङ्गः सयो पारावारयोरन्तर मध्य तद्वन्तरम् ॥ १ ॥

नदी हिरण्यवर्णा म्यान् रोधोवका तरङ्गिणी ॥ १४५ ॥

सिन्धु शैवलिनी यदा च हृदिनी श्रोतस्विनी निम्नगा

स्रोतो निक्षरिणी सरिच्च तटिनी कूलकपा बाहिनी ।

कर्पूर्णीपवती समुद्रदयिताधुन्या सवतीसर-

स्वत्यौ पर्वतजाऽऽपगा जलधिगा कुल्या च जम्बालिनी ॥ १४६ ॥

गदति श्रोतस्तरसा गदी गारादित्वात् २ी ॥ १ ॥ हिरण्येन वर्ण्यते पूज्यते

हिरण्यवर्णा ॥ २ ॥ रोधोभिवका कुटिला रोधोवका ॥ ३ ॥ तरङ्गा सत्यस्या

तरङ्गिणा ॥ ४ ॥ स्यन्दत सिन्धु पुत्रीदिङ्ग ॥ ५ ॥ शैवलमस्त्यस्या शैवलिनी ॥ ६ ॥

वदति यदा ॥ ७ ॥ हृदा सत्यस्यां हृदिनी, हृदोऽस्त्यस्या हृदिनात्यक ॥ ८ ॥

श्रोतासि सत्यस्या श्रोतस्विनी ॥ ९ ॥ निम्न गच्छति निम्नगा ॥ १० ॥ भवति

श्रोत क्लीबलिङ्ग “सरीभ्याम्” ॥ (उणा-९७८) ॥ इति तस् ॥ ११ ॥

निक्षरोऽस्त्यस्या निक्षरिणी ॥ १२ ॥ सरते सरित् क्लीबलिङ्ग “ह्रस्वहि” ॥

(उणा-८८७) ॥ इति इत् ॥ १३ ॥ तटानि सत्यस्यां तटिनी ॥ १४ ॥ कूल

कपति भिनति कूलस्या ‘कूलाभ्रकरीप’ ॥ ५ । १ । ११० ॥ इति ख ॥ १५ ॥

वहल्यवश्य बाहिनी ॥ १६ ॥ कपति रोधसी कर्पू क्लीबलिङ्ग “कृषिचमि” ॥

(उणा ८२९) ॥ इत्यू ॥ १७ ॥ द्वापमस्त्यस्या द्वीपवती ॥ १८ ॥ समुद्रस्य दयिता

समुद्रदयिता ॥ १९ ॥ धुनाति तटतटन् धुनि धूशाशाडो ह्रस्वश्च ॥ (उणा ६७८) ॥

इति नि डया धुना ॥ २० ॥ स्रवति स्रवती ॥ २१ ॥ सर प्रसरणमस्या सर

स्वती ॥ २२ ॥ पर्वताज्जाता पर्वतजा ॥ २३ ॥ आ अपगच्छति आपमर्द्धि गच्छ

तीति वा अप्सम्बधिना वेगेन आपेन वेगेन गच्छतीति वा नाम्नो गम”

॥ ५।१।१३१ ॥ इति ड ॥ २४ ॥ जलधि गच्छति जलधिगा ॥ २५ ॥ कोलति

जल सस्त्यायति कुल्या कुलेङ् च वा’ ॥ (उणा-३६९) ॥ इति किट् य

॥ २६ ॥ जम्बालोऽस्त्यस्या जम्बालिनी ॥ २७ ॥ १४६ ॥

गङ्गा त्रिपथगा भागीरथी त्रिदशदीर्घिका ।

त्रिस्रोता जाह्नवी म दाकिनी भीष्मकुमारसू ॥ १४७ ॥

सरिद्वरा विष्णुपदी सिद्ध स्व स्वर्गि खापगा ।

ऋषिकुल्या हैमवती म्वर्वापी हरशेखरा ॥ १४८ ॥

गच्छति समुद्र गङ्गा गम्यभि ॥ (उणा ९२) ॥ इति ग गामग वा

गच्छताति वा पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ त्रिपथेन गच्छति त्रिपथगा त्रिमागगाऽपि

॥ २ ॥ भगारथस्यय भगारथा, भगारथेन मार्गेऽवतारितत्वात् ॥ ३ ॥ त्रिदशाना

दार्घिका ॥ ४ ॥ नीणि श्रोतास्यस्या त्रिश्रोता छालिङ्ग ॥ ५ ॥ जहनुना सगरा
 र्मजेनारतास्तत्वात् जहोरिय जाहवा, जहनुना पीता ध्रापण मुक्ता चात जाहवी
 तिलीङ्गिना जहनुन्याऽपि ॥ ६ ॥ मन्दमरुति मन्दाग्निनी म दाका औषधिविशे
 पा सत्यस्यामिति वा ॥ ७ ॥ भौधम कुमार च सते भागमस कुमारसू, स्त्रीलिङ्गा
 विमौ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ सरिता घरा सरिद्वरा ॥ १० ॥ विष्णो पादा हेतुरस्या
 विष्णुपदा विष्णुपादाप्रतिव्यतत्वात् "कुम्भपद्याद" ॥ ७ । ३ । १४९ ॥ इति
 सातु ॥ ११ ॥ सिद्धाना स्वयस्य स्वमिणा स्वस्य च आपगा सिद्धापगा, स्वरापगा,
 स्वग्नापगा, सापगा ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ऋपाणा कृत्या ऋपिकृत्या
 ॥ १६ ॥ हिमवत प्रभवति हिमवती 'प्रभवति ॥ ६ । ३ । १५७ ॥ इत्यण्
 ॥ १७ ॥ स्वय वापा स्ववापी ॥ १८ ॥ हरस्य योगराजन्या हरयोग्या ॥ १९ ॥
 ॥ १०८ ॥

यमुना यमभगिनी कालिन्दी सूर्यजा यमी ।

यम्यते यमुना 'यम्यति' ॥ (उणा २८८) ॥ इत्युन ॥ १ ॥ यमस्य
 भगिना यमभगिनी ॥ २ ॥ कलि-दक्षरिय कालि दी कलि दत्तनयाऽपि ॥ ३ ॥
 सूर्याज्जाता सूर्यजा ॥ ४ ॥ यमेन यमलजातत्वाद यमी ॥ ५ ॥

रेवेदुजा पूर्णगङ्गा नर्मदा मेरुलाद्रिजा ॥ १४९ ॥

रेवते वेगेन गच्छति रेवा ॥ १ ॥ इ दीर्जाता इदुजा ॥ २ ॥ पूर्ण गङ्गा
 पूरुगङ्गा ॥ ३ ॥ नर्म ददाति नर्मदा नर्माय सोमव येन पुरुरवसाऽवतारितत्वात् ॥ ४ ॥
 मेरुलाद्रिजा मरुलाद्रिजा मेरुलङ्ग्याऽपि ॥ ५ ॥ १४९ ॥

गोदा गोदावरी

गा द्यति गोदा, गोदन्ते कीडत्यस्यामिति वा ॥ १ ॥ पय पूरेण गाय पृथ्वी
 द्यति गोदावरा 'मनुष्यन्' ॥ ५ । १ । १४७ ॥ इति वन् 'णस्वराधापाद्भिनी
 रथ' ॥ २ । ४ । ४ ॥ इति दद्या सातु ॥ २ ॥

तापी तपनी तपनात्मजा ।

तापयति तापि 'स्वरेभ्य इ' ॥ (उणा ६०६) ॥ दद्या तापी ॥ १ ॥
 तपति तपनी ॥ २ ॥ तपनस्यात्मजा तपनात्मजा ॥ ३ ॥

शुतुद्रिस्तु शतद्रु स्यात्

शु पृजितमाशु वा तुदति शुतुद्रि "शिष्टगोमनमेवाङ्ग्य" ॥ (उणा ८११) ॥
 इति री नपात्यत ॥ १ ॥ वसिष्ठशापभयेन शतधा द्रुतति शतद्रु, छालिङ्गविमौ
 'हरिपात' ॥ (उणा ७४५) ॥ इति छिद्रु ॥ २ ॥

कावेरी त्वर्द्धजाह्वी ॥ १५० ॥

धायते पा । प्रपाद त्रिलिङ्ग तयो पारावार्योरन्तर मध्य तदन्तरम् ॥ १ ॥

नदी हिरण्यवर्णा स्यात् रोधोवका तरङ्गिणी ॥ १४५ ॥

सिन्धु शैवलिनी यदा च इदिनी श्रोतस्विनी निम्नगा

स्रोतो निक्षरिणी सञ्चित तटिनी कूलकपा वाहिनी ।

कर्पूर्द्धापवती समुद्रदयिताधुन्यौ स्रवतीसर

स्रत्यौ पर्वतजाऽऽपगा जलधिगा कुल्या च जम्बालिनी ॥ १४६ ॥

गदति श्रोतस्तरसा गदी गौरादित्वात् डी ॥ १ ॥ हिरण्येन वर्ण्यते पूज्यते
हिरण्यवर्णा ॥ २ ॥ राधोभिक्ता कुटिला रोधोवका ॥ ३ ॥ तरङ्गा स्रत्यस्या
तरङ्गिणी ॥ ४ ॥ स्रन्दते सिन्धु पुश्रीलिङ्ग ॥ ५ ॥ शैवलमस्त्यस्या शैवलिनी ॥ ६ ॥
वदति यदा ॥ ७ ॥ हदा स्रत्यस्यो हदिनी, ह्रादोऽस्त्यस्या ह्रादिनात्येक ॥ ८ ॥
श्रोतासि स्रत्यस्या श्रोतस्विनी ॥ ९ ॥ निम्न गच्छति निम्नगा ॥ १० ॥ भ्रवति
श्रोत कलीबलिङ्ग 'स्रतीन्धाम्' ॥ (उणा-९७८) ॥ इति तस् ॥ ११ ॥
निक्षरोऽस्त्यस्या निक्षरिणी ॥ १२ ॥ सरते सरित् स्त्रीलिङ्ग 'हस्रहि' ॥
(उणा-८८७) ॥ इति इत् ॥ १३ ॥ तटानि स्रत्यस्या तटिनी ॥ १४ ॥ कूल
कपति भिनति कूलकपा 'कूलाप्रकरीप' ॥ ५ । १ । ११० ॥ इति ख ॥ १५ ॥
वहस्यवश्य वाहिनी ॥ १६ ॥ कपति रोधसा कपू खालिङ्ग 'कृषिचमि' ॥
(उणा ८२९) ॥ इत्यु ॥ १७ ॥ द्वापमस्त्यस्या द्वीपवती ॥ १८ ॥ समुद्रस्य दयिता
समुद्रदयिता ॥ १९ ॥ धुनाति तटतटन् धुनि 'धूशाशाडो ह्रस्वः' ॥ (उणा ६७८) ॥
इति नि डया धुना ॥ २० ॥ स्रवति स्रव ता ॥ २१ ॥ सर प्रसरणमस्या सर
स्वती ॥ २२ ॥ पर्वताज्जाता पर्वतजा ॥ २३ ॥ आ अपगच्छति आपमग्धि गच्छ
ताति वा अप्सम्बधिना वेगेन आपेन वेगेन गच्छतीति वा नाम्नो गम ॥
॥ ५।१।१३१ ॥ इति ड ॥ २४ ॥ जलधिं गच्छति जलधिगा ॥ २५ ॥ कोलति
जलै सस्त्यायति कुल्या 'कुलेङ् च वा' ॥ (उणा-३६९) ॥ इति किद् य
॥ २६ ॥ जम्बालोऽस्त्यस्या जम्बालिनी ॥ २७ ॥ १४६ ॥

गङ्गा त्रिपथगा भागीरथी त्रिदशदीर्घिका ।

त्रिस्तोता जाह्नवी म दाकिनी भीष्मकुमारसू ॥ १४७ ॥

सरिद्धरा विष्णुपदी सिद्ध स्व स्वर्गि स्वापगा ।

ऋषिकुल्या हैमवती म्वर्वापी हरशेखरा ॥ १४८ ॥

गच्छति समुद्र गङ्गा गम्यमि ॥ (उणा ९२) ॥ इति ग गामग वा
गच्छताति वा वृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ त्रिपथेन गच्छति त्रिपथगा, त्रिमागगाऽपि
॥ २ ॥ भगारमस्यय भागीरथी, भगीरथेन मार्गेऽवतारितत्वात् ॥ ३ ॥ त्रिदशाना

दार्ढिका ॥ ४ ॥ त्रीणि धोनास्यस्या त्रिधोता श्रीलिङ्ग ॥ ५ ॥ जहनुना मगरा
 रमेनेनावनारतत्वात् चद् रिय वाहवा, जहनुना पाता भ्रात्रण मुक्ता चनि जाहरी
 तिलौहिका जहनुनयाऽपि ॥ ६ ॥ मन्दमकति मन्दाकिनी मन्दाका औपधिविने
 या सत्यस्याभात वा ॥ ७ ॥ भी म कुमार च सूते भीममू कुमारमू श्रीलिङ्गा
 विमौ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १४७ ॥ सरिता वरा सरिदूरा ॥ १० ॥ विणो पादौ हेतुरस्या
 विष्णुपदी विष्णुपादाग्रेतिवत् वात् कुम्भपद्यात् ॥ ७ । ३ । १४९ ॥ इति
 यातु ॥ ११ ॥ सिद्धाना स्वर्गस्य स्वर्गिणा स्वस्य च आपगा सिद्धापगा, स्वरापगा,
 स्वग्यापगा, रापगा ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ऋषाणा कुन्या ऋषिकुन्या
 ॥ १६ ॥ हिमवत प्रभवति हिमवती “प्रभवति” ॥ ६ । ३ । १५७ ॥ इत्यणू
 ॥ १७ ॥ स्वर्ग वाषा स्ववाषा ॥ १८ ॥ ह्रस्व दोषरोऽनया हरदोषरा ॥ १९ ॥
 ॥ १४८ ॥

यमुना यमभगिनी कालिन्दी सूर्यजा यमी ।

यम्पते यमुना “यम्पति” ॥ (उणा २८८) ॥ इत्युन ॥ १ ॥ यमस्य
 भगिना यमभगिनी ॥ २ ॥ कलि-दाद्रारय कलि दी कलि-दतनयाऽपि ॥ ३ ॥
 सूर्याज्जाता सूर्यजा ॥ ४ ॥ यमेन यमलजात-वाद् यमी ॥ ५ ॥

रेवे-दुजा पूर्वगङ्गा नर्मदा मेकलाद्रिजा ॥ १४९ ॥

रेवते वेगेन गच्छति रसा ॥ १ ॥ नन्दोजाता इ-दुजा ॥ २ ॥ पूर्व गङ्गा
 पूर्वगङ्गा ॥ ३ ॥ नम ददाति नमदा नमार्वे सोमप्रत्येन पुनरवगाऽवतारितत्वात् ॥ ४ ॥
 मेकलाद्रिजा मेकलाद्रिजा मेकलक-याऽपि ॥ ५ ॥ १४९ ॥

गोदा गोदावरी

गा यति गोदा गोदन्ते काठ-त्यम्यामिति वा ॥ १ ॥ पय पूरेण गा पृथ्वी
 यति गोदावरी ‘मन्वन्’ ॥ ५ । १ । १४७ ॥ इति वन् ‘णस्वरावायाद्गो
 र-व ॥ २ । ४ । ४ ॥ इति इमा सातु ॥ ९ ॥

तापी तपनी तपनात्मजा ।

तापयति तापि स्वरेभ्य इ’ ॥ (उणा ६०६) ॥ दया तापी ॥ १ ॥
 तपति तपना ॥ २ ॥ तपनस्यात्मजा तपनात्मजा ॥ ३ ॥

शुतुद्रिस्तु शतद्रु स्यात्

शु पूजितमाशु वा तुदति शुतुद्रि “शिशुगेम्नमेवादय” ॥ (उणा ८११) ॥
 इति शो निपात्यते ॥ १ ॥ वासष्ठशापमयेन शतधा दृतेति शतद्रु, श्रीलिङ्गाविमौ
 ‘हरिपीन’ ॥ (उणा ७४५) ॥ इति चिदु ॥ २ ॥

कावेरी तर्दजाहरी ॥ १५० ॥

सिकता बालुका

‘सिरि सौत्र’ मिषयते मिषना “पृथिरञ्जि-” ॥ (उणा- २०८) ॥
इति किदत् , स्त्रीलिङ्गा वा बहुवचनान्तोऽय यदवाचाम- ‘ वा तु जलाकाप्सरस
सिकता-मुमन समा ’ (लिङ्गा० २६) इति ॥ १ ॥ बलन्ते बालुका “कञ्चुक-” ॥
(उणा- ५७) ॥ इत्युके निपात्यत । सिकतानां पृथ्वाऽपि यत्नभूतत्वादपि
फायमध्ये पाठ ॥ २ ॥

निन्दौ पृषत् पृषतविप्रुष ॥ १५५ ॥

‘विदु अवयवे’ विन्दति वि-दु पुलिङ्ग “भृमृतृ-” ॥ (उणा- ७१६) ॥
इत्यु , तत्र ॥ १ ॥ पपति सिषति पृषत् क्रीबलिङ्ग “हृदिग्रहि-” ॥ (उणा-
८८४) ॥ इति किदत् ॥ २ ॥ “पृथिरञ्जि-” ॥ (उणा- २०८) इति किदते
पृषत ॥ ३ ॥ विरुद्ध प्रुष्यतऽनया विप्रुर् “कृत्स्नपदादि-” ५ । ३ । ११४ ॥ इति
किप् , विगत प्रोपोऽस्या इति वा ॥ ४ ॥ ॥ १५५ ॥

जम्बाले चिकिलौ पङ्क कर्दमश्च निपद्मर ।

शाद

जायते जमति प्रसते वा जम्बाल , पुन्लीबलिङ्ग “चात्वाल-” ॥ (उणा-
४८०) ॥ इत्याले निपात्यते ॥ १ ॥ अक्षतीति चिकिल ‘स्थाण्डिल-’
(उणा- ४८४) ॥ इताले निपात्यते ॥ २ ॥ पञ्चग्रते विस्तायते जालेन पङ्क
पुन्लाबलिङ्ग , घनि न्यङ्क्तादिस्वात् कत्वम् ॥ ३ ॥ कदति निष्पीडित कर्दम
“सृपृप्रथि-” ॥ (उणा- ३४७) ॥ इत्यम ॥ ४ ॥ निपीद त्वस्मिन्निपद्मर
‘कृगृशृ-’ ॥ (उणा- ४४१) ॥ इति रट् ॥ ५ ॥ शायतेऽस्मिन् शाद
विस्फा देत्या सस्कृतेऽपि ॥ ६ ॥

हिरण्यबाहुस्तु शोण

हिरण्य वहति हिरण्यबाहु “मिवहि-” ॥ (उणा- ७२६) ॥ इत्युण्
॥ १ ॥ शोणजलत्वात् शोण ॥ २ ॥

नदे पुनर्नह ॥ १५६ ॥

मिथ उद्धय सरस्वाश्च

नदति नद तत्र ॥ १ ॥ वहति वह ॥ २ ॥ ॥ १५६ ॥ भिनति कूला
नाति मिथ ॥ ३ ॥ उज्ज्वल्युत्कमुद्धय कुप्यमिद्योद्धय-’ ॥ ५ । १ । ३९ ॥
इति क्यपि साधु ॥ ४ ॥ सर प्रसरणमस्त्यस्य सरस्वान् ॥ ५ ॥

द्रहोऽगाधजलो हृद् ।

हृषति द्रह , पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ अगाध जलमस्मिन् अगाधजल ॥ २ ॥
हृदति हृद् , पृषोदरादित्वाद् ह्रस्व ॥ ३ ॥

कृप स्यादुदपानोऽन्वु प्रहि

मौति प्रतिशब्देन कृप पुष्पिलिङ्ग युमुङ्-’ ॥ (उणा २९७) ॥ इति प ऊव च,
कुत्सिता मोर्षा आपोऽनेति वा वृषादरादित्वात् ॥ १ ॥ उदक पीयतेऽस्मिन् उदपान
पुष्पलाबलिङ्ग “नाम्-युत्तरपदस्य च” ॥ ३ । २ । १०७ ॥ इत्युदादेश ॥ २ ॥
अ-प्रयत्न तु ‘भृमृत्-’ ॥ (उणा- ७९६) ॥ इत्यु ॥ ३ ॥ प्रहरति प्रहि
“नावाप्रहभ्यो ङित्” ॥ (उणा- ६९६) ॥ इति ङ, पुलिङ्गावेत्ती ॥ ४ ॥

नेमी तु तन्त्रिका ॥ १५७ ॥

नायने जलमनया नेमि स्त्रीलिङ्ग ॥ १ ॥ तस्य कृपस्याते रज्ज्वादिवारणार्थं
अस्य दारु त्रिका तान्त्रिका ॥ २ ॥ ॥ १५७ ॥

नान्दीमुखो नादीपटो बीनाटो मुखमन्धने ।

नाद्या इव मुखमस्य नादामुग ॥ १ ॥ ना दाव पठति नान्दीपट ॥ २ ॥
कृपस्यार्थं इष्टाभिबिबन्धते वानाह पुष्पिलिङ्ग यद्वज्रयन्ती- बीनाहमधियाम्’ ।
‘वज्रयुपसगस्य’ ॥ ३ । २ । ८६ ॥ इति दाघ ॥ ३ ॥ कृपस्य मुख वध्यतऽनेन
मुखबन्धन तत्र ॥

आहानस्तु निपान स्यादुपकृपे

आह्वयन्ते पशव पानाय अस्मिन्नित्याहाव ‘आहावो निपानम्’ ॥ ५ । ३ ।
४४ ॥ इत्यलि निपात्यते ॥ १ ॥ नितरा विवत्यत्र निपान पुष्पलीबलिङ्ग । कृपस्य
समीपे शिलादिनद्ध पशुपानार्थं कृपोदृताम्बुस्थानम् तत्र ॥ २ ॥

अथ दीर्घिका ॥ १५८ ॥

वापी स्यात्

दाघैव दीर्घिका ॥ १ ॥ ॥ १५८ ॥ उप्यतेऽस्या पश्चादि वापि “कमि
धमि-’ ॥ (उणा-६९८) ॥ इति णिदि, इया वापी ॥ २ ॥

२ -

चुण्डी ॥

॥ ३ ॥

सिकता बालुका

‘सिके सान्न’ सिक्नते सिक्ता “पृथिरञ्जि-” ॥ (उणा- २०८) ॥
इति किदत् खालिक्ता वा बहुवचनान्तोऽय यदवाचाम- “वा तु जलाकाप्सरस
सिकता-मुमन समा ’ (लिङ्गा० २६) इति ॥ १ ॥ बलन्ते बालुका “कञ्चुक-” ॥
(उणा- ५७) ॥ इत्युक्ते निपात्यत । सिकताना पृथ्वाकायिकत्वेऽपि नयत्नभूतत्वाद्
कायमध्ये पाठ ॥ २ ॥

विन्दौ पृषत् पृषतविप्रुष ॥ १५५ ॥

‘विदु अवयवे विदति विदु पुलिङ्ग “भृमृतृ-” ॥ (उणा- ७१६) ॥
इत्यु , तत्र ॥ १ ॥ पर्यति सिद्यति पृषत् क्लीबलिङ्ग “दृहिदृहि-” ॥ (उणा-
८८४) ॥ इति किदत् ॥ २ ॥ “पृथिरञ्जि-” ॥ (उणा- २०८) इति किदते
पृषत् ॥ ३ ॥ विरुद्ध प्रुष्यतेऽनया विप्रुत् “कुत्सपदादि-” ५ । ३ । ११४ ॥ इति
किप् विगत प्रोयोऽस्या इति वा ॥ ४ ॥ ॥ १५५ ॥

जम्बाले चिकिलौ पङ्क कर्दमश्च निपद्मर ।

शाद

जायते जमति मसते वा जम्बाल , पुनलीबलिङ्ग “चात्वाल-” ॥ (उणा-
४८०) ॥ इत्याले निपात्यते ॥ १ ॥ अद्यतीति -चिकिल स्थाण्डिल-
(उणा- ४८४) ॥ इताले निपात्यते ॥ २ ॥ पञ्च्यते विस्तारयते जालेन पङ्क
पुक्लाबलिङ्ग घञि न्यङ्कादिस्वात् कत्वम् ॥ ३ ॥ कदति निष्पीडित कदम
“सृपृप्रथि-” ॥ (उणा- ३४७) ॥ इत्यम ॥ ४ ॥ निपाद ल्यस्मिन्निषद्भर
‘कृगृशृ-” ॥ (उणा- ४४१) ॥ इति रट् ॥ ५ ॥ शायतेऽस्मिन् शाद
विस्क्ल्ला देस्या सस्कृतेऽपि ॥ ६ ॥

हिरण्यबाहुस्तु शोण

हिरण्य वहति हिरण्यबाहु “मिवहि-” ॥ (उणा- ७२६) ॥ इत्युण्
॥ १ ॥ शोणजलत्वात् शोण ॥ २ ॥

नदे पुनर्वह ॥ १५६ ॥

मिद्य उद्ध्य सरस्वाश्च

नदति नद तत्र ॥ १ ॥ वहति वह ॥ २ ॥ ॥ १५६ ॥ भिनति कूला
नाति मिद्य ॥ ३ ॥ उज्जत्युदक्रमुद्ध्य उध्यमियोद्ध्य- ॥ ५ । १ । ३९ ॥
इति क्यपि साधु ॥ ४ ॥ सर प्रसरणमस्त्यस्य सरस्वान् ॥ ५ ॥

द्रहोऽगाधजलो ह्रद् ।

द्रहति द्रह , पृषादरादित्वात् ॥ १ ॥ अगाध जलमस्मिन् अगाधजल ॥ २ ॥
ह्रादति ह्रद् पृषोदरादित्वाद् ह्रस्व ॥ ३ ॥

कृत्र म्यानुदपानोऽन्वु ग्रहि

कौति प्रतिशब्देन कृत्र पुस्त्रीलिङ्ग 'युसुङ्' ॥ (उणा-२९७) ॥ इति प ऊत्र च,
कुत्सिता कोर्वा आपोऽत्रेति वा, पृषादरादेवात् ॥ १ ॥ उदर पीयतेऽस्मिन् उदपान
पुक्लाबलिङ्ग "नाम्युत्तरपदस्य च" ॥ ३ । २ । १०७ ॥ इत्युदादेश ॥ २ ॥
अधयत्य तु भृमृत- ॥ (उणा- ७१६) ॥ इत्यु ॥ ३ ॥ प्रहरति ग्रहि
"नात्रीप्रहृभ्यो ङित्" ॥ (उणा- ६१८) ॥ इति इ, पुलिङ्गावेतौ ॥ ४ ॥

नेमी तु तन्त्रिका ॥ १५७ ॥

नीयते अलमनया नेमि स्त्रालिङ्ग ॥ १ ॥ तस्य कूपस्यान्ते रज्ज्वादिवारणाश्च
अस्य दाह त्रिका तन्त्रिका ॥ २ ॥ ॥ १५७ ॥

नान्दीमुखो नान्दीपटो वीनाहो मुखमन्धने ।

नाद्या इव मुखमस्य नादामुख ॥ १ ॥ ना दीव पटति नादीपट ॥ २ ॥
कूपस्योर्ध्व इष्टमभिविनश्यते वानाह पुक्लाबलिङ्ग यद्वैनयती- वानाहमस्त्रियाम् ।
"धञ्युपसगस्य" ॥ ३ । २ । ८६ ॥ इति दाघ ॥ ३ ॥ कूपस्य मुख वध्यतेऽनेन
मुखवधन, तत्र ॥

आहावस्तु निपान स्यादुपकूपे

आह्वयते पशव पानाय अस्मिन्नित्याहाव "आहावो निपानम्" ॥ ५ । ३ ।
४४ ॥ इत्यादि निपात्यते ॥ १ ॥ नितरा पिवत्यत्र निपान पुक्लीबलिङ्ग । कूपस्य
समीपे शिलादिनद्ध पशुपानाय कूपोत्पृथ्वाम्नुस्थानम् तत्र ॥ २ ॥

अथ दीर्घिका ॥ १५८ ॥

वापी स्यात्

दाघैव दीर्घिका ॥ १ ॥ ॥ १५८ ॥ उच्यतेऽस्या पश्चादि वापि "वमि
वमि-" ॥ (उणा-६१८) ॥ इति णिदि डया वापी ॥ २ ॥

क्षुद्रकूपे तु चुरी चुण्डी च चूतक ।

चोरति चुरि नाम्युपात्य- ॥ ५ । १ । ५४ ॥ इति र टया चुरी ॥ १ ॥
चमत्याचमत्यस्या चुण्टि 'चमेरुचान' (उणा- ६२२) । इति ङि टया
चुण्डी ॥ २ ॥ चोतति चतक काचक- ॥ (उणा- ३३) ॥ इत्यक निपात्यते
॥ ३ ॥

उद्धाटिक घटीयन्त्र

उद्धाटयति प्रकाशयत्यम्भ उद्धाटकम् उद्धाटनमपि । ऊर्वेहयतेऽनेनेत्युद्धाट

सिकता बालुका

‘सिक्ता सान्ना’ मिष्यते सिकता “पृथिराञ्जि-” ॥ (उणा- ३०८) ॥
इति किदत् छालिहो वा बहुवचनान्तोऽय यद्वाचाम- “वा तु जलाकाप्सरस
सिकता-मुमन समा ” (लिङ्गा० २६) इति ॥ १ ॥ बलत्त बालुका “कञ्जुक-” ॥
(उणा- ५७) ॥ इत्युके निपात्यत । सिकताना पृष्ठाकायिकत्वऽपि नयज्ञभूतत्वादप्य
कायमध्य पाठ ॥ २ ॥

विन्दौ पृषत् पृषत्विप्रुय ॥ १५५ ॥

‘विदु अवयवे’ विन्दति विन्दु पुलिङ्ग “भृमृत्-” ॥ (उणा- ७१६) ॥
इत्यु , तत्र ॥ १ ॥ पपाति सिद्यति पृषत् क्लीबलिङ्ग ‘दुहिद्विहि-” ॥ (उणा-
८८४) ॥ इति किदत् ॥ २ ॥ “पृथिराञ्जि-” ॥ (उणा- २०८) इति किदते
पृषत् ॥ ३ ॥ विरुद्ध प्रुष्यतेऽनया विप्रुद् “कृत्सपदादि-” ५ । ३ । ११४ ॥ इति
क्विप् विगत प्रोषोऽस्या इति वा ॥ ४ ॥ १५५ ॥

जम्बाले चिकिलौ पङ्क कर्दमश्च निषद्वर ।

शाद

जायते जमति मसते वा जम्बाल , पुक्लीबलिङ्ग “चात्माल-” ॥ (उणा-
४८०) ॥ इत्याले निपात्यते ॥ १ ॥ अद्यताति -चिकिल ‘स्थान्डल-”
(उणा- ४८४) ॥ इतीले निपात्यते ॥ २ ॥ पञ्चग्रने विस्तायते जालेन पङ्क
पुक्लाबलिङ्ग , घनि न्यङ्कादिष्वात् कत्वम् ॥ ३ ॥ कर्दति निष्पीडित कर्दम
“छृपृप्रधि-” ॥ (उणा- ३४७) ॥ इत्यम ॥ ४ ॥ निपीद त्वस्मिन्नाजषद्वर
‘कृगृशृ-” ॥ (उणा- ४४१) ॥ इति रट् ॥ ५ ॥ शायतेऽस्मिन् शाद
विस्वता देशा मस्कृतेऽपि ॥ ६ ॥

हिरण्यबाहुस्तु शोण

हिरण्य वहति हिरण्यबाहु “मिवहि-” ॥ (उणा- ७२६) ॥ इत्युण्
॥ १ ॥ शोणजलत्वात् शोण ॥ २ ॥

नदे पुनर्वह ॥ १५६ ॥

भिद्य उद्ध्य सरस्वाश्च

नदति नद तत्र ॥ १ ॥ वहति वह ॥ २ ॥ १५६ ॥ भिनति कूला
नाति भिद्य ॥ ३ ॥ उज्जित्युदकमुद्ध्य कुप्यभियोद्ध्य-” ॥ ५ । १ । ३९ ॥
इति कयपि साधु ॥ ४ ॥ सर प्रसरणमस्त्यस्य सरस्वान् ॥ ५ ॥

द्रहोऽगाधजलो ह्रद् ।

द्रह्यति द्रह , पृषादरादित्वात् ॥ १ ॥ अगाध जलमस्मिन् अगाधजल ॥ २ ॥
ह्रदति ह्रद् , पृषोदरादित्वात् ह्रस्व ॥ ३ ॥

कूप स्यादुदपानोऽन्वु प्रहि

कौति प्रतिशब्देन कूपं पुष्पिलालङ्घनं 'युमुङ्' ॥ (उणा २९७) ॥ इति प ऊव च,
 कुत्सिता मावां आपाऽत्रेति वा, पृषादरादत्वात् ॥ १ ॥ उदकं पीयतऽस्मिन् उदपान
 पुष्पलावलिङ्ग "नाम्युत्तरपदस्य च" ॥ ३ । २ । १०७ ॥ इत्युदादेश ॥ २ ॥
 अत्रयत्-बु 'भृमृत्' ॥ (उणा- ७१६) ॥ इत्यु ॥ ३ ॥ प्रहरति प्रहि
 "नावीप्रहभ्यो ङित्" ॥ (उणा- ६१८) ॥ इति ङ, पुलिदावेतौ ॥ ४ ॥

नेमी तु तन्त्रिका ॥ १५७ ॥

नायते जलमनया नेमि स्त्रालिङ्ग ॥ १ ॥ तस्य कूपस्यान्ते रज्ज्वादिवारणार्थं
 त्र्यम्ब दारु त्रिका तन्त्रिका ॥ २ ॥ ॥ १५७ ॥

नान्दीमुखो नान्दीपटो वीनाहो मुगमन्धने ।

नाद्या इव मुखमस्य नान्दीमुख ॥ १ ॥ ना दीव पटति नान्दीपट ॥ २ ॥
 कूपस्पर्ध्वं इष्टाभिर्विनह्यते वानाद् पुष्पागलिद् यद्वच्यन्ती- 'वानाहमस्त्रियाम् ।
 ' वज्युपसर्गस्य " ॥ ३ । २ । ८६ ॥ इति दाघ ॥ ३ ॥ कूपस्य मुखं वध्यतेऽनेन
 मुखव वन, तत्र ॥

आहावस्तु निपान स्यादुपकूपे

आहूयते पशव पानाय अस्मिन्त्याहाव "आहावो निपानम्" ॥ ५ । ३ ।
 ४४ ॥ इत्यलि निपात्यते ॥ १ ॥ नितरा पिबत्यत्र निपान पुक्तीगलिद् । कूपस्य
 समीपे शिलादिपद्ध पशुपानार्थं दृषोत्पृताम्बुस्थानम्, तत्र ॥ २ ॥

अथ दीघिका ॥ १५८ ॥

वापी स्यात्

दाघव दीघिका ॥ १ ॥ ॥ १५८ ॥ उच्यतेऽस्या पश्चादि वापि "कमि
 वमि-" ॥ (उणा-६१८) ॥ इति णिदि ङया वापी ॥ २ ॥

क्षुद्ररूपे तु चुरी चुण्डी च चूतक ।

चोरति चुरि नाम्युपात्य-' ॥ ५ । १ । ५४ ॥ इति ऋ ङया चुरा ॥ १ ॥
 चमत्याचमत्यस्या चुण्डी ' चमेरुच्चात् ' (उणा- ६२२) । इति ङि ङया
 चुण्डी ॥ २ ॥ चोतति चूतक काचम्-' ॥ (उणा- ३२) ॥ इत्यक निपात्यते
 ॥ ३ ॥

उद्धाटिक घटीयन्त्र

उद्धाटयति प्रकाशयत्यम्ब उद्धाटनम् उद्घाटनमपि । ऊर्ध्वं हन्यतेऽनेनेत्युद्घाट

सिकता वालुका

‘सिक्ता सौम्य’ सिक्कयते सिकता “पृथिराङ्गि-” ॥ (उणा- २०८) ॥
इति किदत् स्त्रीलिङ्गा वा ध्रुवचनान्तोऽय यदवाचाम- ‘वा तु जलौकाप्मरस
सिकता-मुमन समा ’ (लिङ्गा० २६) इति ॥ १ ॥ बलन्ते वालुका “कञ्चुरु-” ॥
(उणा- ५७) ॥ इत्युक्ते निपात्यत । सिकताना पृष्ठाकायिकत्वेऽपि नयत्नभूतत्वादप्य
कायमध्ये पाठ ॥ २ ॥

विन्दौ पृषत् पृषतविप्रुषः ॥ १५५ ॥

‘विदु अवयवे’ विन्दति विदु पुलिङ्ग “भृमृतृ-” ॥ (उणा- ७१६) ॥
इत्यु , तत्र ॥ १ ॥ पपति सिद्ध्यति पृषत् क्लीबलिङ्ग “दृहिदृहि-” ॥ (उणा-
८८४) ॥ इति किदत् ॥ २ ॥ “पृथिराङ्गि-” ॥ (उणा- २०८) इति किन्ते
पृषत ॥ ३ ॥ विरुद्ध प्रुष्यतेऽनया विप्रुद् “कुत्सपदादि-” ५ । ३ । ११४ ॥ इति
किप्, विगत प्रोपोऽस्या इति वा ॥ ४ ॥ ॥ १५५ ॥

जम्बाले चिकिलौ पङ्क कर्दमश्च निषद्गर ।

शाद

जायते जमति प्रसते वा जम्बाल , पुक्लीबलिङ्ग “चात्वाल-” ॥ (उणा-
४८०) ॥ इत्याले निपात्यते ॥ १ ॥ अञ्चतीति -चिकिल “स्थण्डिल-
(उणा- ४८४) ॥ इतीले निपात्यते ॥ २ ॥ पञ्चयते विस्तार्यते जालेन पङ्क
पुक्लाबलिङ्ग , घञि न्यङ्कादित्वात् कत्वम् ॥ ३ ॥ कदति निष्पीडित कदम
“सृपृप्रधि-” ॥ (उणा- ३४७) ॥ इत्यम ॥ ४ ॥ निषाद ल्यस्मिन्निषद्गर
“कृगृशृ-” ॥ (उणा- ४४१) ॥ इति रट् ॥ ५ ॥ शीयतेऽस्मिन् शाद
विस्फला देत्या सस्कृतेऽपि ॥ ६ ॥

हिरण्यबाहुस्तु शोण

हिरण्य वहति हिरण्यबाहु “मिवहि-” ॥ (उणा- ७२६) ॥ इत्युण्
॥ १ ॥ शोणजलत्वात् शोण ॥ २ ॥

नदे पुनर्वह ॥ १५६ ॥

भिद्य उद्ध्य सरस्वाश्च

नदति नद तन ॥ १ ॥ वहति वह ॥ २ ॥ ॥ १५६ ॥ भिनति कूला
नाति भिद्य ॥ ३ ॥ उज्ज्यत्युदकमुद्ध्य कुप्यभिवोद्ध्य-’ ॥ ५ । १ । ३९ ॥
इति क्यपि साधु ॥ ४ ॥ सर प्रसरणमस्यस्य सरस्वान् ॥ ५ ॥

द्रहोऽगाधजलो ह्रद् ।

ह्रयति द्रह , पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ अगाध जलमस्मिन् अगाधजल ॥ २ ॥
ह्रादति ह्रद् , पृषोदरादित्वाद् ह्रस्व ॥ ३ ॥

कूप स्यादुदपानोऽन्वु ग्रहि

कोत प्रतिशब्देन कूप पुच्छीलिङ्ग युमुकु- ॥ (उणा २९१) ॥ इति प ऊन च,
कुत्सिता मोवा आपोऽनेति वा पृषादरादेत्वात् ॥ १ ॥ उदक पीयतेऽस्मिन् उदपान
पुक्लावलिङ्ग “नाम्युत्तरपदस्य च” ॥ २ । २ । १०७ ॥ इत्युदादेश ॥ २ ॥
अवयत्य-वु ‘भृमृतृ-’ ॥ (उणा- ७१६) ॥ न्त्यु ॥ ३ ॥ ग्रहरति ग्रहि
“नार्वाप्रहृभ्यो ङित्” ॥ (उणा- ६१८) ॥ इति ङ, पुलिङ्गावेर्ता ॥ ४ ॥

नेमी तु तन्त्रिका ॥ १५७ ॥

नायने जलमनया नेमि स्त्रीलिङ्ग ॥ १ ॥ तस्य कूपस्यान्ते रज्ज्वादिवारणार्थं
व्यस्र दाह त्रिच तन्त्रिका ॥ २ ॥ ॥ १५७ ॥

नान्दीमुखो नान्दीपटो वीनाहो मुखमन्धने ।

नाद्या इव मुखमस्य नान्दीमुख ॥ १ ॥ ना दाव पटति नान्दीपट ॥ २ ॥
कूपस्योर्ध्वे इष्टनाभिर्विनक्षते वानाह पुक्लीलिङ्ग यद्वचयन्ती- ‘वानाहमक्षियाम् ।
धञ्युपसगस्य” ॥ ३ । २ । ८६ ॥ इति दाघ ॥ ३ ॥ कूपस्य मुख वध्यतऽनेन
मुखवधन, तत्र ॥

आहावस्तु निपान स्यादुपकूपे

आहृत्यते पशव पानाय अस्मिन्नित्याहाव ‘आहायो निपानम् ॥ ५ । ३ ।
४४ ॥ इत्यलि निपात्यते ॥ १ ॥ नितरा पिधत्यत्र निपान पुक्लीलिङ्ग । कूपस्य
समीरे शिलादिनद्ध पशुपानार्थं कृपोऽनृताम्बुस्थानम् तत्र ॥ २ ॥

अथ दीर्घिका ॥ १५८ ॥

वापी स्यात्

दाघैव दीर्घिका ॥ १ ॥ ॥ १५८ ॥ उच्यतेऽस्या पद्मादि वापि ‘कमि
कमि-’ ॥ (उणा-६१८) ॥ इति णिदि इया वापा ॥ २ ॥

क्षुद्रकूपे तु चुरी चुण्डी च चूतक ।

चोरति चुरि नाम्युपात्य- ॥ ५ । १ । ५४ ॥ इति च टया चुरी ॥ १ ॥
चमन्त्याचमत्यस्या चुण्डी चमेरुन्वात् (उणा- ६२०) । इति टि टया
चुण्डी ॥ २ ॥ धोतति चूतक ‘काचर-’ ॥ (उणा- ३३) ॥ इत्यत्र निपात्यते
॥ ३ ॥

उद्धाटिक घटीयन्त्र

उद्धाटयति प्रकाशयत्यम्भ उद्धाटकम्, उद्धाटनमपि । ऊर्ध्वं हृत्यतेऽनेन युष्वाट

नमिति षौटिल्य ॥ १ ॥ घटीना यन्त्र धव्यो यन्त्र्यन्तेऽप्रेति वा घटायत्र माला
स्य येन रूपादेर्जलमूर्णं बाह्यत ॥ २ ॥

पादावर्तोऽरघट्टक ॥ १५९ ॥

पादाभ्यामावर्त्यते भ्रम्यते पादावर्त ॥ १ ॥ अरान् घटयति, अर घटयन्ते
ऽप्रेति वा अरघट्ट, केऽरघट्टक ॥ २ ॥ १५९ ॥

अखात तु देवखात

न खातमखात नागादिदुण्डमरुत्रिमम् ॥ १ ॥ देवैरिव खात देवखातम् ॥ २ ॥

पुष्करिण्या तु खातकम् ।

पुष्करमस्त्यस्या पुष्करिणी तडागिका “पुष्करादेर्देशे” ॥ ७ । २ । ७० ॥
इतिान् तत्र ॥ १ ॥ खन्यते खात ह्रस्व खात खातकम् ॥ २ ॥

पद्माकरस्तडाग स्यात् कासार सरसी सर ॥ १६० ॥

पद्मानामाकर पद्माकर योग्यत्वात् ॥ १ ॥ ताड्यते जलमस्मिस्तडाग । तदे
राग तडाग इत्यपर । तटायकति तटाक इत्यपरे । कासुड् शदकुत्सायाम्
इति दत्त्यात् कासन्ते वकादयोऽत्र कासार पुष्पीबलिङ्गा अग्यङ्गि-” ॥
(उणा- ४०५) ॥ इत्यार कमासरत्यप्रेति वा ॥ २ ॥ ३॥ सरतिजलमत्र अस् ॥
(उणा- ९५२) इत्यसि खालिङ्गे गौरादित्वात् डया सरसा कलावे तु सर । वा
चस्पतिस्तु-‘कासारस्त्वल्पसरसि सरसा तु महासर इति विशेषमाह ॥ ४ ॥ ५ ॥ १६० ॥

वेशन्त पल्वलोऽल्प

विशति मज्जत्यस्मिन् वेशन्त “जृविशिभ्याम्” ॥ (उणा- २१९) ॥
इत्यन्त ॥ १ ॥ ‘पल गतौ’ पत्यते पल्वल पुष्पाबलिङ्ग “शमिकमि-” ॥
(उणा- ४९९) ॥ इति बल । तत्लो देश्या सस्त्रुतेऽपि ॥ २ ॥

परिखा खेयखातिके ।

परिखन्यते परिखा कचिद् ॥ ५ । १ । १७१ ॥ इति ड ॥ १ ॥
खन्यते खेयम् खेयमृपोये ॥ ५ । १ । ३८ ॥ इति साधु ॥ २ ॥ खातैव खा
तिका दुग्धेष्टनहेतु ॥ ३ ॥

स्यादालवालमावालमावाप स्थानक च स ॥ १६१ ॥

आल्यते खन्यते आलवात्र पुष्पीबलिङ्ग ‘चात्वाल-” ॥ (उणा- ४८०) ॥
इत्याले निपात्यते ॥ १ ॥ आवलते बहिर्निगमादम्भोऽत्र आवात्र क्लीबलिङ्ग । व्या
डिस्तु-‘आवालो जलपिण्डिल इति पुलिङ्गमाह ॥ २ ॥ आ उप्यतेऽम्भोऽस्मिन्ना
वाप ॥ ३ ॥ वृक्षसकाशे द्रवतोऽम्भस स्थान स्थानकम्, यदाह - आलवाल विदुर्धारा
धारण द्रवतोऽम्भस ॥ ४ ॥ १६१ ॥

आधारस्त्वम्भसा बन्ध

आग्निं तेऽम्भासि अस्मिन्नाधार क्षेत्रादिमेकार्थं यत्राम्भ सन्वीयते सोऽ
म्भसा बन्ध ॥ १ ॥

निर्झरन्तु झर सरि ।

उल्ल स्रव प्रस्रवण

निर्झायति चायति च जलमत्र निचर झर ॥ १ ॥ २ ॥ सरति सरि छालिङ्ग
'स्त्रेभ्य इ ' ॥ (उणा-६०६) ॥ ३ ॥ उनति उल्ल ' ऋचिरिपि ' ॥ (उणा-
५६७) ॥ इति क्ति म , पुस्त्ययम् । वाचस्पतिस्तु भार छा निचरो झर उल्लस्त्वर्त्ता'
इति ऋलीवऽयाह ॥ ४ ॥ स्रवति स्रव ॥ ५ ॥ प्रस्रवत्यनेन गिरय प्रस्रवणम् ॥ ६ ॥

जलाधारा जलाशया ॥ १६२ ॥

जलानामाधारा जलाधारा सामान्येन वाच्यादय ॥ १ ॥ जलानामाशयो
हृदयमेवा जलाशया , जलमाशेते एषु वा ॥ २ ॥ १६२ ॥

॥ समाप्तोऽयमपूकाय ॥

तेज कायमाह—

वह्निर्हृद्भानु हिरण्यरेतसौ

धनञ्जयो हव्यहविर्हुताशन ।

कृषीटयोनिर्दधुना विरोचना-

ऽऽशुशुक्षणी छागरथस्तनूनपात् ॥ १६३ ॥

कुशानु वैश्वानर वीतिहोत्रा

वृषाकपि पायक चित्रभानू ।

अप्पित वूमः यज कृष्णवर्त्मा-

ऽचिप्मत् शमीगर्भ तमोन्न-शुक्रा ॥ १६४ ॥

शोचिष्मेश शुचि हुतग्रहो पर्वुधा सप्तमन्त्र-

उमालाजिह्वो उमलन-शिखिनौ जागृविर्जातवेदा ।

वर्हि शुष्मा ऽनिलसस्र-वसू रोहिताश्वा-ऽऽश्रयाशौ

वर्हिर्ज्योतिर्दहन ग्रहुलो हव्यवाहोऽनलोऽग्नि ॥ १६५ ॥

विभावसु सप्तो-वर्द्धिच

बहति तेजो वह्नि ' वायुमुवहामिभ्य - ॥ (उणा-६७७) ॥ इति नि

॥ १ ॥ वृद्धतो भानवो रश्मयोऽस्य वृद्धानु ॥ २ ॥ हिरण्य रेतोऽस्य हिरण्य
 रेतो , यत् स्मृति - "अग्निरपत्य प्रथमं मुवणम्" इति ॥ ३ ॥ धनं जयति धनञ्जय
 ॥ ४ ॥ हव्यं हविर्दुत चाऽन्ताति हव्याशन , हविरशन , हुताशन , नया
 दित्यादन , यामगत्वाद् हव्यभुग् न्यादय ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ कृपाटस्याम्भमा
 योधिधूमजत्वाद् मघानां , कृपीटयोऽन । 'कृपीट योनिरस्य' इत्येके यदाहु - "अद्भ्यो
 ऽग्नित्रयण क्षप्रमद्भ्यो लोहमुत्थितम्" ॥ ८ ॥ दाम्यति दमुना , दमेऽनसूनसा
 दमूना अपि ॥ ९ ॥ विरोचने विरोचन ॥ १० ॥ आशोऽपुमिच्छति आगुक्षाणि
 " आह कृद्गुपे सन " ॥ (उणा-६४३) ॥ इत्यर्णो साधु ॥ ११ ॥ छागा
 रथोऽस्य च्छागरथ ॥ १२ ॥ तनू पातयति तनूनपात् , देहधृतत्वात् नखादित्वात्
 साधु ॥ १३ ॥ १४ ॥ कृश्यति दाह्याभावे कृशानु ' कृशेरानुक् ' ॥
 (उणा-७९४) ॥ १४ ॥ विद्वानरस्यापत्य वैद्वानर , विदादित्वादन् ॥ १५ ॥
 वीतयोऽस्वा होत्र हव्यमस्य वीतिहोत्र ॥ १६ ॥ वृषेण धर्मेण अकति वृषाकपि
 वृषेण तेजसा आकम्पते वा ॥ १७ ॥ पुनाति पावक ॥ १८ ॥ चित्रा नाना भानव
 कातयोऽस्य चित्रभानु ॥ १९ ॥ अपा पित्त सारमपित्तम् ॥ २० ॥ धूमा ध्वना
 ऽस्य धूमध्वज ॥ २१ ॥ कृष्णो वूमा वर्त्माऽस्य कृष्णवर्त्मा ॥ २२ ॥ अर्चीपि
 विद्यतेऽस्याचिप्मान् ॥ २३ ॥ शम्या गभ शमागर्भ यत् कालिदास - "शमा
 मिवाभ्यन्तरलानपावकाम् इति ॥ २४ ॥ तमो हति तमाघ्न ॥ २५ ॥ शुक्र तेजो
 ऽस्त्यस्य शुक्र अभ्रादित्वाद ॥ २६ ॥ १६४ ॥ शोर्चीपि ज्वाला केशा अस्य
 शोचिष्पेश ॥ २७ ॥ शुचि शाधनत्वात् ॥ २८ ॥ हुत वहति हुतवह , लिहा
 दित्वादच् ॥ २९ ॥ उपसि रात्रौ बुध्यते उपबुध वाऽहर्पत्यादय ॥ १ ।
 ३ । ५८ ॥ इति साधु ॥ ३० ॥ सप्त मन्त्र ज्वालशब्देभ्य परो निह सप्त
 निह्वा अस्य सप्तनिह यदाहु -

भवति हिरण्या वनका रक्ताकृष्णा वसुप्रभा कथा ।

रक्ता बहुरूपेति सप्त सप्ताचिपा जिह्वा ॥ १ ॥ '

मन्त्र एव जिह्वा अस्य मन्त्राजह्वा ज्वाला जिह्वाऽस्य ज्वालाजिह्वा ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥ ज्वलति इत्येवशाला ज्वलन भूपाकोधाध- ॥ ५ । २ । ४२ ॥
 इत्यन ॥ ३४ ॥ शिम्या सत्यस्य शिखी ॥ ३५ ॥ जागति वायुना जागृवि
 जगृस्तृ- ॥ (उणा- ७०५) ॥ इति डिद् वि ॥ ३६ ॥ पात विद्यते
 जातवदा अम् ॥ (उणा- ९५०) ॥ इत्यस जाता वेदा अस्मादिति वा पृषोदरादि
 त्वात् ॥ ३७ ॥ वहिदभ गुप्ता वरुमस्य वहिं गुप्ता । वहते वधते बहिरिरे व्यस्तम्,
 यथा बहिमुत्वा दवा गुप्यत्यनेन गु मा यथा- 'गुप्ताणि पण्यनाभिसम्भृते' इति
 बहिरिरे इत्यमरमात्र यथा दगा बहिणो बहिदर इति ॥ ३८ ॥ अनिल रात्रोऽस्य
 अनिलरात्रा ॥ ३९ ॥ वसति देवा अस्मिन् वसु ॥ ४ ॥ राहिताम्बो गृगोऽभ्रा

वाहनमस्य रोहिताश्व ॥ ४१ ॥ आश्रयमात्मस्थानमश्नाति आश्रयाश आश्रय
माधारमश्नात्याश्रयाश इत्येके ॥ ४२ ॥ वहिषो दर्भा ज्योतिरस्य वहिज्याति
॥ ४३ ॥ दहति दहन ॥ ४४ ॥ वहते वधते बहुल 'स्वायाङ्क-' ॥ (उणा-
४८६) ॥ इत्युलो नल्लू च ॥ ४५ ॥ हव्य वहात हव्यवाह ॥ ४६ ॥ अनित्यने
न लोक इत्यनल मृदिकादि-' ॥ (उणा- ४६५) ॥ इत्यल ॥ ४७ ॥
अगत्यूर्ध्व याति अग्नि 'वीयु-' ॥ (उणा- ६७७) ॥ इति नि ॥ ४८ ॥
॥ १५५ ॥ अवभव वसु धनमस्य विभावसु ॥ ४९ ॥ सप्त ऊवाच अर्चिषोऽस्य
सप्तार्चि उदचि ॥ ५० ॥ ५१ ॥ एते पुलिङ्गा । अपिस्त नपुसस्म ।

शेषान्न-

अग्नौ वमिद् दाप्र समन्तभुक् ।
पर्णरात्र पविघासि पृथुघर्भुरिराशिर् ॥
जुहुराण पृदाकुच कुपाकुर्देवना हवि ।
घृताचनार्चिरेतत्र प्रष्टो वद्यतिरद्यति ॥
भुविभरयपायौचा म्यनि पवनत्राहन ॥

स्वाहाऽनायी प्रियाऽस्य च ।

अस्य वल्ल प्रिया सुष्ठु आहृत्य ते देवा अनया स्वाहा, पृषोदरादित्वात् सुष्ठु
आह त्रूते देवान् ऋत्विग्नयेति वा, स्वाहित्यत्रयमपि ॥ १ ॥ अग्नेभार्याऽग्नाया
'पूतऋतुत्रपाप्यमि - ॥ २ । ४ । ६० ॥ इति डा ऐकारान्तस्य ॥ २ ॥

और्व सवर्त्तकोऽब्ध्यभिर्गोडवो वडवासुस ॥ १६६ ॥

ऊवस्यापत्यमौव विदादित्वादध् दवान्सूनो पिपलादस्य उरुद्रवत्वादिति
वा । वरुणभयात्मात्रा ऊर्वोगापितत्वादित्य ॥ १ ॥ सप्तयति सवत्त ॥ २ ॥
अधेरग्निरभ्यग्नि ॥ ३ ॥ वडवाया अपत्य वाडव "वाडवयो गये"
॥ ६ । १ । ८५ ॥ इत्यत्र नियमादयन् न भवति ॥ ४ ॥ वडवाया इव सुखमस्य
वडवासुस ॥ ५ ॥ १६५ ॥

दवो दावो वनवहि

दुनाति वयान् दव, अच् वा ज्वलादि' ॥ ५ । १ । ६२ ॥ इति
णे दाव ॥ २ ॥ वनस्य वहिवनवहि ॥ ३ ॥

मेघवहिरिरम्मद ।

मेघस्य वहिमेघवहि ॥ १ ॥ इत्या जलेन मायतीरम्मद "इग्म्मद"
॥ ५ । १ । १२७ ॥ इति यशिशि निपात्यते ॥ २ ॥

ठागणस्तु करीपाग्नि

॥ १ ॥ बृहत्तो भानवो रत्नयोऽस्य बृहद्भानु ॥ २ ॥ हिरण्य रेतोऽस्य हिरण्य
 रेतो , यत् सृष्टि - “अग्नेरपत्य प्रथमं सुवणम्” इति ॥ ३ ॥ धनं जयति धनञ्जय
 ॥ ४ ॥ हव्यं हविर्हुतं चाऽऽनाति हव्याशनं , हविरशनं , हुताशनं नद्या
 दित्वादनं , यागवत्त्वाद् हव्यभुग् इत्यादयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ कृपाटस्याम्मसा
 योनिधूमज्जत्वात् मघानां, कृपीटयोः । ‘कृपीट योनिरस्य’ इत्येके यदाहु - “अद्भ्यो
 ऽग्निप्रक्षालनं क्षत्रमत्तम्या लोहमुत्थितम्” ॥ ८ ॥ दाम्यति दमुना , दमेक्षन्सूनसौ,
 दमुना अपि ॥ ९ ॥ विरोते विरोचन ॥ १० ॥ आशोष्ठुमिच्छति आशुगुक्षणि
 “आह कृद्गुणे सन ” ॥ (उणा-६४३) ॥ इत्यर्णो साधु ॥ ११ ॥ छागा
 रथोऽस्य च्छागरथ ॥ १२ ॥ तनू न पातयति तनूनपात् देहधृतत्वात् नखादित्वात्
 साधु ॥ १३ ॥ ॥ १६३ ॥ कृश्यति दाह्याभावे कृशानु ‘कृशेरानुक्’ ॥
 (उणा-७९४) ॥ १४ ॥ विरानरस्यापत्यं वैरानर , विदादित्वादन् ॥ १५ ॥
 वीतयोऽस्वा होत्र हव्यमस्य वीतिहोत्र ॥ १६ ॥ वृषेण धर्मेण अकृति वृषाकपि
 वृषेण तेजसा आकम्पते वा ॥ १७ ॥ पुनाति पावक ॥ १८ ॥ चित्रा नाना भानव
 कात्तयोऽस्य चित्रभानु ॥ १९ ॥ अपा पित्तं सारमपित्तम् ॥ २० ॥ धूमो ध्वनो
 ऽस्य धूमध्वज ॥ २१ ॥ कृष्णो धूमा वर्त्माऽस्य कृष्णवर्त्मा ॥ २ ॥ अर्चीषि
 विद्यतेऽस्याचिप्मान् ॥ २३ ॥ शम्या गमः शमागर्भं यत् कालिदास - शमा
 मिवाभ्यन्तरलानपावसाम् इति ॥ २४ ॥ तमो हन्ति तमोघ्न ॥ २५ ॥ शुक्र तेजो
 ऽस्त्यस्य शुक्र अभ्रादित्वाद ॥ २६ ॥ १६४ ॥ शोर्चीषि ज्वाला केशा अस्य
 शोर्चीप्नेश ॥ २७ ॥ शुचि शोधकत्वात् ॥ २८ ॥ हुतं वहति हुतवह , लिहा
 दित्वादच् ॥ २९ ॥ उपसि शनौ बुध्यते उपबुध ‘वाऽहर्षत्यादयः’ ॥ १ ।
 ३ । ५८ ॥ इति साधु ॥ ३० ॥ सप्त मन्त्र-ज्वालाशदेभ्यः परो जिह्वं सप्त
 जिह्वा अस्य सप्तजिह्वं यदाहु -

भजति हिरण्या वनका रक्ताकृष्णा वसुप्रभा कन्या ।

रक्ता बहुरूपेति सप्त सप्ताचिषा जिह्वा ॥ १ ॥

मन्त्र एव जिह्वा अस्य मन्त्राजह्वं ज्वाला जिह्वाऽस्य ज्वालाजिह्व ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
 ॥ २३ ॥ ज्वलति इत्येवशाला ज्वलनं भूषाशोधाय - ॥ ५ । २ । ४२ ॥
 इत्यन ॥ ३४ ॥ गिर्या सत्यस्य शिखी ॥ ३५ ॥ जागति वायुना जागृषि
 ‘जृष्टास्तु- ॥ (उणा- ७०५) ॥ इति टिद् वि ॥ ३६ ॥ पाते विद्यते
 जातवदा अम् ॥ (उणा- ९५०) ॥ इत्यसं जाता वेदा अस्मान्ति वा पृषोदरादि
 त्वात् ॥ ३७ ॥ बहिर्दभं गुम्बं बलमस्य बहिर्गुम्भा । बहते बधते बहिरिरे व्यस्तम्,
 यथा बहिर्मुखं देवा शुष्यत्यननं गुम्भा यथा- गुम्भणि प्रणयनाभिसम्भृते’ इति
 बहिर्दभ इत्यमरमाला यथा दशा बहिर्णो बहिर्दभ इति ॥ ३८ ॥ अनिल सखाऽस्य
 अनिलसखा ॥ ३९ ॥ वसन्ति देवा अरिमन् वसु ॥ ४ ॥ राहितान्यो मृगोऽश्वा

वाहनमस्य गोहिताश्च ॥ ४१ ॥ आश्रयमात्मस्थानमश्नाति आश्रयाश आश्रय
मात्रारमश्नात्याश्रयाश इत्येक ॥ ४२ ॥ बहिषो दर्भा ज्योतिरस्य बहिज्याति
॥ ४३ ॥ दहति दहन ॥ ४४ ॥ बहते बधत बहुल 'स्थावाङ्क-' ॥ (उणा-
४८०) ॥ इत्युलो नलुच् च ॥ ४५ ॥ हव्य बहात हव्यवाह ॥ ४६ ॥ अनित्यने
न लाक इत्यनल 'मृदिङ्दि-' ॥ (उणा- ४६५) ॥ इत्यल ॥ ४७ ॥
अगत्यूर्ध्वं याति अग्नि 'वीयु-' ॥ (उणा- ६७७) ॥ इति नि ॥ ४८ ॥
॥ १५५ ॥ इवभव वसु धनमस्य विभावसु ॥ ४९ ॥ सप्त ऊवाश्च अर्चिषोऽस्य
सप्तार्चि उदचि ॥ ५० ॥ ५१ ॥ एते पुलिङ्गा । अपित्त नपुमकम् ।

शेषान्न-

अग्नी वमिन् दाप्र समन्तभुक् ।
पर्वरात्र पविधासि पृथुप्रसुरराशिः ॥
जुहुराण पृदातु च कुपातुर्द्विना हवि ।
पृताचर्नाचिन्नेत च प्रथो वञ्चतिरञ्चति ॥
भुविभरथपावीना खनि पवनवाहन ॥

स्वाहाऽग्नायी प्रियाऽस्य च ।

अस्य वक्त्र प्रिया सुष्ठु आहूयन्ते देवा अनया स्वाहा, पृषोदरादिनात्, सुष्ठु
आहूयन्ते देवान् कृत्विगनयेति वा स्वाहेत्यव्ययमपि ॥ १ ॥ अममायाऽमाया
'पृनस्तुष्टुपात्र्यमि - ॥ २ । ४ । ६० ॥ इति टा एकारवातस्य ॥ २ ॥

और्वं सवर्त्तकोऽब्ध्यभिर्नाडवो वडवामुग्व ॥ १६६ ॥

ऊरस्यापत्यर्माव विदादिवादन दवाचिसूनो पिप्पलादस्य उरुद्रत्वादिति
वा । वरुणभया मात्रा ऊवागोपितत्वादित्येने ॥ १ ॥ सवर्त्तयति सवत्तक ॥ २ ॥
जङ्घेर्गर्गनरब्ध्यग्नि ॥ ३ ॥ वडवाया अपत्य वाडव 'वाडवेयो वृषे'
॥ ६ । १ । ८५ ॥ इत्यत्र नियमादेयन् न भवति ॥ ४ ॥ वडवाया इव मुखमस्य
वडवामुस ॥ ५ ॥ १६६ ॥

दवो दावो वनग्रहि

दुनाति वयान् दव, अच् " ॥ ५ । १ । ६२ ॥ इति
ने दाव ॥ २ ॥ वनस्य वह्निवनवहि ॥ १ ॥

मेघवहिरिर्ममद ।

मेघस्य वाहेमेघवहि ॥ १ ॥ २१
॥ ५ । १ । १२७ ॥ इति खशि नि ५

" इरम्मद

ठागणस्तु करीपाग्नि

॥ १ ॥ गृह्णतो भानवो रश्मयोऽस्य गृह्णन्तु ॥ २ ॥ हिरण्य रेतोऽस्य हिरण्य
 रेतो , यत् स्मृति - “अगोरपत्य प्रथम सुवणम्” इति ॥ ३ ॥ धन जयति धनञ्जय
 ॥ ४ ॥ हव्य हविर्हुत चाऽऽनाति हव्याशन , हविरशन , हुताशन नया
 दित्वादन , यागकत्वाद् हव्यभुग् इत्यादय ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ कृपाटस्याम्भसा
 योनिधूमनस्वाग्मेघानां , कृपीश्रयोऽन । ‘कृपीट योनिरस्य’ इत्येके , यदाहु - “अद्भ्यो
 ऽग्निव्रक्ष्ण क्षत्रमश्मभ्यो लोहमुत्थितम्” ॥ ८ ॥ दाम्यति दमुना , दमेस्नसूनसौ,
 दमुता अपि ॥ ९ ॥ विरोचते विरोचन ॥ १० ॥ आशोष्णमिच्छति आशुष्मणि
 “ आहृष्टृगुणे सन ” ॥ (उणा-६४३) ॥ इत्यर्णा साधु ॥ ११ ॥ छागो
 रथोऽस्य च्छागरथ ॥ १२ ॥ तनू न पातयति तनूनपात् , देहघृतत्वात् नखादित्वात्
 साधु ॥ १३ ॥ १६३ ॥ कृश्यति दाह्याभावे कृशानु ‘ कृशेरानुक् ॥
 (उणा-७९४) ॥ १४ ॥ विद्वानरस्थापत्य वैद्वानर विदादित्वादन् ॥ १५ ॥
 वीतयोऽश्वा होत्र हयमस्य वीतिहोत्र ॥ १६ ॥ गृयेण धर्मेण अकृति उपाकपि
 गृयेण तेजसा आकम्पते वा ॥ १७ ॥ पुनाति पावक ॥ १८ ॥ चित्रा नाना भानव
 कात्तयोऽस्य चित्रभानु ॥ १९ ॥ अपा पित्त सारमपित्तम् ॥ २० ॥ धूमो ध्वनो
 ऽस्य धूमध्वज ॥ २१ ॥ कृष्णो धूमा वर्त्माऽस्य कृष्णवर्त्मा ॥ २ ॥ अर्चीषि
 विद्यतेऽस्याचिष्मान् ॥ २३ ॥ शम्या गभ शमागभ यत् कालिदास - ‘शमी
 मिवाभ्यन्तरलानपावकाम्’ इति ॥ २४ ॥ तमो हति तमोघ्न ॥ २५ ॥ शुक्र तेजो
 ऽस्त्यस्य शुक्र अभ्रादित्वाद ॥ २६ ॥ १६४ ॥ शोर्चीषि ज्वाला केशा अस्य
 शोर्चीषेश ॥ २७ ॥ शुचि शाधकत्वात् ॥ २८ ॥ हुत वहति हुतवह लिह्य
 दित्वादन् ॥ २९ ॥ उपसि रात्रौ बुध्यते उषबुव ‘वाऽहर्षत्यादय’ ॥ १ ।
 ३ । ५८ ॥ इति साधु ॥ ३० ॥ सप्त मन्त्र-ज्वालशब्देभ्य परो जिह्व सप्त
 जिह्वा अस्य सप्तजिह्व यदाहु —

‘भवति हिरण्या कनका रक्ताकृष्णा वसुप्रभा कथा ।

रक्ता बहुरूपेति सप्त सप्ताचिषा जिह्वा ॥ १ ॥

मन्त्र एव जिह्वा अस्य मन्त्राजिह्व ज्वाला जिह्वाऽस्य ज्वालाजिह्व ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
 ॥ २३ ॥ ज्वलति इत्येवशाला ज्वलन भूपाक्रोधाथ- ॥ ५ । २ । ४२ ॥
 इत्यन ॥ ३४ ॥ गिर्या सत्यस्य शिखी ॥ ३५ ॥ नागति वायुना जागृवि
 जूगृन्तु- ॥ (उणा- ७०५) ॥ इति हिद् वि ॥ २५ ॥ नात विद्यते
 जातवदा ‘अस् ॥ (उणा- ५०) ॥ इत्यस जाता वेदा अस्मादिति वा पृषोदरादि
 त्वात् ॥ ३ ॥ गी वहिदभ गुप्ता वक्रमस्य वहिर्गुप्ता । वहत वधते वहिर्गिरि व्यस्तम्,
 यथा वहिमुखा दवा गुप्यत्यनन गुप्ता यथा- गुप्ताणि प्रणयनाभिसंस्कृते इति
 वहिर्गुप्ता इत्यमरमात्र यथा दशा वहिणो वहिर्गुप्ता इति ॥ ३८ ॥ अनित्र सखाऽस्य
 अनिलसखा ॥ ३९ ॥ वसति दवा अस्मिन् वसु ॥ ४० ॥ राहितान्यो मृगोऽभा

वाहनमस्य रोहिता ॥ ४१ ॥ आश्रयमात्मस्थानमश्नाति आश्रयाश आश्रय
माधारमश्नात्याश्रयाश इत्येके ॥ ४२ ॥ वहिषा दर्भा ज्योतिरस्य वहिज्याति
॥ ४३ ॥ दहति दहन ॥ ४४ ॥ वहते वधते बहुल 'स्थावाङ्क-' ॥ (उणा-
४८६) ॥ इत्युलो नलुक् च ॥ ४५ ॥ हव्य वहति हव्यवाह ॥ ४६ ॥ अनित्यने
न लाक इत्यनल मृदिमदि-' ॥ (उणा- ४६५) ॥ इत्यल ॥ ४७ ॥
अगत्यूर्ध्वं याति अग्नि 'वीयु-' ॥ (उणा- ६७७) ॥ इति नि ॥ ४८ ॥
॥ १६५ ॥ अभव वसु धनमस्य विभावसु ॥ ४९ ॥ सप्त ऊषा ३ अर्चिपोऽस्य
सप्तार्चि, उदर्चि ॥ ५० ॥ ५१ ॥ एते पुलिन्ना । अपित नपुसकम् ।

शेषान्न-

अग्ना वमिद् दाप्र समन्तभुक् ।
पर्वरात्र पत्रिषासि पृथुघसुरिराशिर ॥
जुहुराण पृदाकु ३ कुपाकुर्वना हवि ।
धृताचिनाचिस्तश्च प्रष्टो प्रक्षतिरक्षति ॥
भुविभरथपावौचा स्वनि पवनवाहन ॥

स्वाहाऽग्नयायी प्रियाऽस्य च ।

अस्य वह प्रिया सुष्ठु आहृत्य-ते देवा अनया स्वाहा, पृषोदगदित्वात्, सुष्ठु
आह त्रते देवान् ऋत्विगनयेति वा स्वाहेत्यव्ययमपि ॥ १ ॥ अग्नेभायाऽग्नाया
'पृतक्रतुप्राप्यमि - ॥ २ । ४ । ६० ॥ इति टी ऐकारवातस्य ॥ २ ॥

और्व सप्तर्चकोऽब्ध्यभिर्वाटवो वडवामुग्र ॥ १६६ ॥

ऊवस्यापत्यमौत्र विदादित्वादन् दधाविसूनो रिपत्रादस्य उरुद्भवत्वादिति
वा । वरुणभया-मात्रा ऊवागापित्वादित्येके ॥ १ ॥ सवत्तयति सवत्तक् ॥ २ ॥
अधेरग्निरब्ध्यग्नि ॥ ३ ॥ वडवाया अण्य वाडव " वाडवेयो रूप्ते "
॥ ६ । १ । ८५ ॥ इत्यत्र नियमादयण् न भवति ॥ ४ ॥ वडवाया इव मुखमस्य
वडवामुग्र ॥ ५ ॥ १६६ ॥

दवो दावो वननहि

दुनाति व-यान् दव, अच् 'वा ज्वलादि' ॥ ५ । १ । ६० ॥ इति
णे दाव ॥ २ ॥ वनस्य वहिवावहि ॥ ३ ॥

मेघवहिरिर्ममद ।

मेघस्य वहिर्मेघवहि ॥ १ ॥ इत्सा जलेन माद्यतीर्ममद " इर्ममद "
॥ ५ । १ । १२७ ॥ इति खीश निपात्यते ॥ २ ॥

छागणस्तु करीपाग्नि

॥ १ ॥ नृद-तो भानयो र-मयोऽस्य वृद्धानु ॥ २ ॥ हिरण्य रेतोऽस्य हिरण्य
 रेतो , यत् स्मृति - “अग्नेरपत्य प्रथमं सुरणम्” इति ॥ ३ ॥ धनं जयति धनञ्जय
 ॥ ४ ॥ हव्यं हविहुतं चाऽऽनाति हव्याशनं , हविरशनं , हुताशनं , नद्या
 दिवादनं , यौगक्त्वात् हव्यभुग् इत्यादयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ कृपाटस्याम्भसा
 योनिधूमनत्वाद् मघानां कृपीटयोऽन । ‘कृपीट योनिरस्य’ इत्येके, यदाहु - “अद्भ्यो
 ऽग्निग्राहणं क्षत्रमद्भ्यो लोहमुत्थतम्” ॥ ८ ॥ दाम्यति दमुना , दमेक्ष्णसूनसौ,
 दमूना अपि ॥ ९ ॥ विरोचते विरोचन ॥ १० ॥ आशोष्टुमिच्छति आशुश्रुणि
 “ आह कृहृष्टुये सन ” ॥ (उणा-६४३) ॥ इत्यर्णां साधु ॥ ११ ॥ छागो
 रथोऽस्य च्छागरथ ॥ १२ ॥ तनू न पातयति तनूनपात् देहधृतत्वात् नखादित्वात्
 साधु ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कृश्यति दाह्याभावे कृशानु कृशेरानुक्’ ॥
 (उणा-७९४) ॥ १४ ॥ विद्वानरस्यापत्यं वैद्वानरं विदादित्वाद् ॥ १५ ॥
 वीतयोऽदरा होत्र हव्यमस्य वीतिहोत्र ॥ १६ ॥ वृषेण धर्मेण अकृति वृषाकपि
 वृषेण तेजसा आकम्पते वा ॥ १७ ॥ पुनाति पावक ॥ १८ ॥ चित्रा नाना भानव
 कातयोऽस्य चित्रभानु ॥ १९ ॥ अपां पित्तं सारमपित्तम् ॥ २० ॥ धूमो ध्वजा
 ऽस्य धूमध्वज ॥ २१ ॥ कृष्णो धूमा वत्माऽस्य कृष्णवत्मा ॥ २२ ॥ अर्चोपि
 विद्यतेऽस्याचिध्मान् ॥ २३ ॥ शम्या गमः शमागमः , यत् कालिदास - शमा
 मिवाभ्यन्तरलानपावकाम्” इति ॥ २४ ॥ तमो हन्ति तमोघ्न ॥ २५ ॥ शुक्र तेजो
 ऽस्त्यस्य शुक्र अग्रादित्वाद् ॥ २६ ॥ १६४ ॥ शोचापः ज्वाला केशा अस्य
 शोचिष्केश ॥ २७ ॥ शुचि शोधकत्वात् ॥ २८ ॥ हुतं वहति हुतवह , लिहा
 दित्वादच् ॥ २९ ॥ उपसि रात्रौ बुध्यते उपबुध ‘वाऽहपत्यादयः’ ॥ १ ।
 ३ । ५८ ॥ वृति साधु ॥ ३० ॥ सप्त-मन्त्र-ज्वालशब्देभ्यः परो जिह्वं सप्त
 जिह्वा अस्य सप्तजिह्वं यदाहु -

भवति हिरण्यां कनका रक्ताकृष्णा वसुप्रभा क-या ।

रक्ता बहुल्येति सप्त सप्ताचिन्ना जिह्वा ॥ १ ॥

मत्र एव जिह्वा अस्य मन्त्राणि ज्वाला जिह्वाऽस्य ज्वालजिह्वा ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥ ज्वलति इत्येवशाला ज्वलनं भूपाक्रोधाय- ॥ ५ । २ । ४२ ॥
 इत्यनं ॥ ३४ ॥ शिखा सत्यस्य शिखी ॥ ३५ ॥ जागति वायुना जाग्रति
 ‘जृहृस्तृ- ॥ (उणा-७०५) ॥ इति हिद् वि ॥ ३६ ॥ नातं विद्यते
 जातवदा ‘अस’ ॥ (उणा-९५०) ॥ इत्यसं जाता वेदा अस्मादिता वा पृषोदरादि
 त्वात् ॥ ३७ ॥ बहिर्दमं गुप्ता बलमस्य बहिर् गुप्ता । बहते बधते बहिरिदि व्यस्तम्,
 यथा बार्हस्पत्या देवा शुष्यत्यनेन गुप्ता यथा- गुप्ताणि प्रणयनाभिसंस्कृते इति
 बर्हिर्दम इत्यमरमाला यथा दशा बहिणो बहिरदम्” इति ॥ ३८ ॥ अनिल सखाऽस्य
 अनिलसखा ॥ ३९ ॥ वसन्ति देवा अस्मिन् वसु ॥ ४० ॥ राक्षिताभ्यो मृगाऽभा

वाहनमस्य रोहिता ॥ ४१ ॥ आश्रयमात्मस्थानमश्नाति आश्रयाश आश्रय
माधारमश्नात्याश्रयाश इत्येक ॥ ४२ ॥ बर्हिषा दर्भा ज्योतिरस्य बर्हिज्योति
॥ ४३ ॥ दहति दहन ॥ ४४ ॥ बहते बधते बहुल 'स्थावाङ्-' ॥ (उणा-
४८६) ॥ इत्युलो नलुक् च ॥ ४५ ॥ हव्य बहात हव्यवाह ॥ ४६ ॥ अनित्यने
न लाक इत्यनल 'मृदिस्दि-' ॥ (उणा- ४६५) ॥ इत्यल ॥ ४७ ॥
जगत्यूर्ध्वं याति अग्नि 'वीयु-' ॥ (उणा- ६७७) ॥ इति नि ॥ ४८ ॥
॥ १८५ ॥ ।वभव वमु धनमस्य विभावसु ॥ ४९ ॥ सप्त ऊर्वा-व अर्चिपोऽस्य
सप्तार्चि , उदचि ॥ ५० ॥ ५१ ॥ एते पुलिङ्गा । अपिप्त नपुसकम् ।

शेष-वात्र-

अग्ना वमिद् दाप्र समतभुक् ।
पर्पर्राफ पविषासि पृथुघसुरिराशिः ॥
जुहुराण पृदाकु-व कुपाकुर्दवना हवि ।
घृताचिनाचिमेत-व प्रष्टो वन्नतिरञ्जति ॥
भुविभरयपावौचा स्वनि पवनवाहन ॥

स्वाहाऽग्नायी प्रियाऽस्य च ।

अस्य वह्न प्रिया सुप्तु आहृत्यते देवा अग्न्या स्वाहा, पृषोदरादित्वात् , सुष्टु
आह मूते देवान् ऋत्विगनयेति वा स्वाहल्यययमपि ॥ १ ॥ अग्नेभावाऽग्नाया
'पूतस्तुष्टपाश्व्यग्नि - ॥ २ । ४ । ६० ॥ इति टा एकार-वा-तस्य ॥ २ ॥

और्वे सवर्त्तकोऽव्यभिर्वाडवो वटवामुग्व ॥ १६६ ॥

ऊनस्यापत्यमोव , विदादित्वादन् देवाचिसूनो पिप्पलादस्य उरुद्रवत्यादिति
वा । वरुणभया-मात्रा ऊर्वोर्गापितत्वादित्ये ॥ १ ॥ सवर्त्तयति सवर्त्तर ॥ २ ॥
अव्धेरग्निरव्यग्नि ॥ ३ ॥ वडवाया अपत्य वाडव " वाडवया रुपे "
॥ ६ । १ । ८५ ॥ इत्यत्र नियमादेयण् न भवति ॥ ४ ॥ वटवाया इव मुखमस्य
वटवामुरा ॥ ५ ॥ १६८ ॥

दवो दावो वनत्रहि

दुनाति वयान् दव , अच् " वा ज्वलादि " ॥ ५ । १ । ६० ॥ इति
णे दाव ॥ २ ॥ वनस्य वह्निर्वनवहि ॥ ३ ॥

मेघत्रहिरिर्ममद ।

मेघस्य वह्निर्मेघवहि ॥ १ ॥ इत्या जलेन मायतीरम्मद " इरम्मद "
॥ ५ । १ । १०७ ॥ इति खशि निपात्यते ॥ २ ॥

ठागणस्तु करीपाग्नि

उगणस्याय छागण ॥ १ ॥ करापस्याग्निं करीषाम्नि ॥ २ ॥

कुरूलस्तु तुषानल ॥ १६७ ॥

इयते कुरूल पुष्पील्लिङ्ग 'दुकूलकुरूल' ॥ (उणा-४९१) ॥ इति
साधु ॥ १ ॥ तुषाणामनलस्तुषानल ॥ २ ॥ १६७ ॥

सताप सज्जर

सतापयति सताप ॥ १ ॥ सज्जरयति सज्जर ॥ २ ॥

वाप्प ऊष्मा

वाधते वाप्प पुष्पील्लिङ्ग 'शदिवाधि' ॥ (उणा-२९९) ॥ इति प,
पत्व च ॥ १ ॥ ऊपति हृत्यूष्मा पुलिङ्ग 'मन्' ॥ (उणा-९११) ॥ इति
मन् ॥ २ ॥

जिह्वा म्युरर्चिष ।

अग्नेरर्चिष लेडि ऋयमाभिर्जिह्वा ॥ १ ॥

हेति कीला शिरसा ज्वालार्चि

दिनोत्थनया हेति 'सातेहेति' ॥ ५ । ३ । ९४ ॥ इति कौ निपात्यते
॥ १ ॥ कालति कीला पुष्पील्लिङ्ग ॥ २ ॥ श्यति शिरसा ॥ ३ ॥ ज्वलति ज्वाला
पुष्पील्लिङ्ग ज्वालादित्वात् ण ॥ ४ ॥ अच्यतेऽर्चि स्त्रावलाबलिङ्ग रुच्यर्चि-'
॥ (उणा-९८९) ॥ इतीस् ॥ ५ ॥

उलम्का महत्सौ ॥ १६८ ॥

असौ ज्वाला महता उलकायति ज्वलतीति वा निष्कतुष्टक ॥ (उणा-
२६) ॥ इति के निपात्यत ॥ १ ॥ ॥ १६८ ॥

स्फुलिङ्गोऽग्निकण

स्फुलति सचिनाति स्फुलिङ्ग त्रिलिङ्ग स्फुलिकलि- ॥ (उणा-१०२) ॥
इतीङ्गम् । जातावपि ब्रिया न डी क-द्रावत् ॥ १ ॥

अलातज्वालोल्का

अलातस्य ज्वाला अलातज्वाला उल दाहे सौनस्य ज्वलतेर्षा निष्क-
तुष्टक- ॥ (उणा-२६) ॥ इति के निपातनादुल्का ॥ १ ॥

अलातमुलमुकम् ।

अलति दाप्त्वा मण्डयत्यलात कूङ्कलि- ॥ (उणा-२०९) ॥ इत्यातक'
॥ १ । ज्वलत्यु-मुक कञ्जुक- ॥ (उणा-५७) ॥ इत्युके निपात्यत ॥ २ ॥

धूम स्याद्वायुवाहोऽग्निवाहो दहनकेतनम् ॥ १६९ ॥

अम्भ मृ करमालश्च स्तरीर्जामूतवाह्यपि ।

धुनाति धूम “विलिभिलि-” ॥ (उणा- ३४०) ॥ इति ऋत् म ॥ १ ॥
वायुना उह्यते बाह्यते वायुवाह ॥ २ ॥ आम्रना उह्यतेऽग्निवाह ॥ ३ ॥ दहनस्य केतन
ध्वजा दहनकेतनम् ॥ ४ ॥ १६९ ॥ अम्भ सूत धूमनत्वात् मेघानामम्भ सू
॥ ५ ॥ कायत वायुना करमाल ‘चात्वाल-’ ॥ (उणा- ४८०) ॥ इत्यलि
निपात्यते ॥ ६ ॥ सणाति स स्तरी खालिङ्ग ‘तृस्तृमद्रि-’ ॥ (उणा-
७११) ॥ इति ई ॥ ७ ॥ जामूत वहति जामूतवाही ॥ ८ ॥

तडिदैरवती विद्युन्चला शम्पाऽचिरप्रभा ॥ १७० ॥

आकालिकी शतहृदा चञ्चला चपलाऽशनि ।

सौदामनी क्षणिका च हृदिनी जलवालिनी ॥ १७१ ॥

ताडयति तडित् ‘हस्रहि’ ॥ (उणा- ८८७) ॥ इतात् खालिङ्गोऽयम्
॥ १ ॥ ऐरावतोऽध्रगो गजस्तस्य ह्वा ऐरावता इरावति मेघे समुद्रे वा भवेति वा ॥ २ ॥
विद्योतत विद्युत् स्त्रालिङ्ग ॥ ३ ॥ चलति चला ॥ ४ ॥ शाम्यति शम्पा “भापा
‘चणि-’ ॥ (उणा- २९६) ॥ इति प श पियताति वा । द-त्यादिरयमिति
प्रान्या स पिवति नायन तेन इति व्याख्यन् ॥ ५ ॥ न चिर प्रभाऽस्य अचि
रप्रभा, क्षणप्रभाऽपि ॥ ६ ॥ १७० ॥ आकालमुत्पत्तिनाल यावद् भवति आ-
लिनी क्षणिकत्व त आकालिकमिह-वाच्यते’ । ६ । ४ । १२८ ॥ इति इकण्
॥ ७ ॥ शतहृदोऽब्जिवरस्यस्या शतहृदा वाटवज्योतिष्टवात् अत्रादित्वाद शतधा
हृदते वा पृषोदरादित्वात् ह्रस्व ॥ ८ ॥ चञ्चला, चपला, अस्यैर्योत् ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ अश्नुतेऽशनि पुस्त्रालिङ्ग ‘सदितृनि-’ ॥ (उणा- ६८०) ॥
इत्यनि ॥ ११ ॥ सुदाम्ना पवतेन एकदिक् सौदामना ‘दस्तु-यदिशि’ ॥ ६ ।
१३ । २१० ॥ इत्यण् ॥ १२ ॥ क्षणाऽस्त्यस्या क्षणिका ॥ १३ ॥ हृदतेऽनस्य
हृदिनी ॥ १४ ॥ जलेन वलति प्र णिति जलवालिनी ॥ १५ ॥ १७१ ॥

॥ समाप्तोऽयं तत्र काय ॥

वायुनायमाह—

वायु समीर समिरो पयना ऽऽशुगौ नभ -

श्वासो नभस्वद-ऽनिल श्वसना समीरण ।

वातोऽहिकान्त पवमान मस्तु प्रकम्पना

कम्पाक नित्यगति-गन्धवह प्रभञ्जना ॥ १७२ ॥

मातरिश्वा जगत्प्राण पृषदश्चो महानल ।

छगणस्याय छागण ॥ १ ॥ करापस्याग्नि करीपाग्नि ॥ २ ॥

कुङ्कुलस्तु तुषानल ॥ १६७ ॥

कूयते कुङ्कुल पुत्रावलिङ्ग 'कुङ्कुलकुङ्कुल' ॥ (उणा-४९१) ॥ इति
साधु ॥ १ ॥ तुषाणामनलस्तुषानल ॥ २ ॥ १६७ ॥

सताप सज्वर

सतापयति सन्ताप ॥ १ ॥ सज्वरयति सज्वर ॥ २ ॥

वाप्प ऊष्मा

वाधते वाप्प पुष्कलागलिङ्ग 'शादिवाधि' ॥ (उणा-२९९) ॥ इति प,
पत्व च ॥ १ ॥ ऊपति रुषत्यूष्मा पुलिङ्ग 'मन्' ॥ (उणा-९११) ॥ इति
मन् ॥ २ ॥

जिह्वा म्युरर्चिचप ।

अग्नेरर्चिष लेढि हव्यमाभिर्जिह्वा ॥ १ ॥

हेति कीला शिरसा ज्वालार्चि

हिनोत्यनया हेति 'सातेहेति-' ॥ ५ । २ । ९४ ॥ इति कौ निपात्यते
॥ १ ॥ कीलति कीला पुष्कलीलिङ्ग ॥ २ ॥ रयति शारसा ॥ ३ ॥ ज्वलति ज्वाला
पुष्कलीलिङ्ग ज्वालादित्वात् ण ॥ ४ ॥ अन्धतेऽर्चि ह्यानलावलिङ्ग रुच्यर्चि-'
॥ (उणा-९८९) ॥ इतीस् ॥ ५ ॥

उलङ्का महत्यसौ ॥ १६८ ॥

असौ ज्वाला महता उलङ्कायति ज्वलतीति वा 'निष्कतुरुष्क' ॥ (उणा-
२६) ॥ इति के निपात्यते ॥ १ ॥ ॥ १६८ ॥

स्फुलिङ्गोऽग्निकण

स्फुलति साचेनाति स्फुलिङ्ग त्रिलिङ्ग स्फुलिकलि- ॥ (उणा-१०२) ॥
इतीङ्गम् । जातावपि स्त्रिया न टी क-दरावत् ॥ १ ॥

अलातज्वालोरुका

अलातस्य ज्वाला अलातज्वाला उत्र दाहे सौत्रस्य ज्वलतेर्था 'निष्क
तुरुष्क- ॥ (उणा-२६) ॥ इति के निपातनादुल्का ॥ १ ॥

अलातमुल्लमुकम् ।

अलति दाप्या मण्डयत्यलात 'कृककलि- ॥ (उणा-२०९) ॥ इत्यातक'
॥ १ । ज्वल-युल्लमुक 'कञ्चुक- ॥ (उणा-५७) ॥ इत्युके निपात्यते ॥ २ ॥

धूम स्याद्वायुवाहोऽग्निवाहो दहनकेतनम् ॥ १६९ ॥

अम्भ नृ करमालश्च स्तरीर्जामृतवाह्याप ।

धुनाति धूम 'वालाभलि-' ॥ (उणा- ३४०) ॥ इति स्मिन् ॥ १ ॥
वायुना उह्यते वाह्यत वायुवाह ॥ २ ॥ अभिना उह्यतेऽग्निवाह ॥ ३ ॥ दहनस्य केतन
ध्वजा दहनस्तनम् ॥ ४ ॥ १६९ ॥ अम्भ सूत धूमजत्वाद् मेघानामम्भम्
॥ ५ ॥ ऋयते वायुना करमाल 'चात्वाल-' ॥ (उणा- ४८०) ॥ इत्याले
निपात्यते ॥ ६ ॥ घृणाति स स्तरी छालिद्र 'तृस्तृन्निद्र-' ॥ (उणा-
७११) ॥ इति इ ॥ ७ ॥ जामूत वहति जामूतवाहा ॥ ८ ॥

तडिदैरचती विद्युन्चला शम्पाऽचिरप्रभा ॥ १७० ॥

आकालिकी शतहृदा चञ्चला चपलाऽशनि ।

सौदामनी क्षणिका च हृन्निनी जलप्रालिका ॥ १७१ ॥

ताडयति तटित् 'हस्रदि' ॥ (उणा- ' ८८७) ॥ इत्यात्, छालिद्रोऽयम्
॥ १ ॥ ऐरावतोऽश्रगो गन्तस्तस्य ह्या ऐरावता इरावति मधे समुद्रे वा भवेति वा ॥ २ ॥
विद्योत्तते विद्युत् स्त्रालिद्र ॥ ३ ॥ चलति चला ॥ ४ ॥ शाम्यति शम्पा "भाषा
चणि-" ॥ (उणा- २९६) ॥ इति य श विवताति वा । दल्यदिभ्यमिति
प्रान्या स पिपति नायन तेष इति व्याप्यन् ॥ ५ ॥ न चिर प्रभाऽस्य जवि
रप्रभा, प्रणप्रभाऽपि ॥ ६ ॥ १७० ॥ आरारलमुत्पत्तिराल यावद् भवति आका
लिफा क्षणिकप्रत आकालिकमिह नायते ॥ ६ । ४ । १२८ ॥ इति इम्भू
॥ ७ ॥ शतहृदोऽचिवरस्यस्या शतहृदा वाडवज्योतिष्प्रात् अत्रादिनाद शतधा
हृदते वा प्रपादरादित्वात् ह्रस्व ॥ ८ ॥ चञ्चला, चपला, अस्यैवात् ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ अशुनेऽशनि पुस्त्रालिद्र 'सदिर्नि-' ॥ (उणा- ६८०) ॥
इत्यनि ॥ ११ ॥ सुदाम्ना पवतेन एम्बिन् सौदामना 'टस्तुत्तदिशि ॥ ६ ।
१३ । २१० ॥ इत्यण् ॥ १२ ॥ क्षणाऽस्त्यस्या क्षणिक ॥ १३ ॥ दृष्टनेऽन्य
हादिना ॥ १४ ॥ जलेन बलति प्र णिति जलप्रालिका ॥ १५ ॥ १७१ ॥

॥ समाप्तोऽत्र तेन राय ॥

वायुकायमाह—

वायु समीर-समिरौ परना ऽऽशुगौ नम -

वासो नभस्वद-ऽनिलश्चसना समीरण ।

वातोऽहिमान्त पचमान मरुत प्रकम्पना

कम्पाक नित्यगति-गन्धग्रह-प्रभञ्जना ॥ १७२ ॥

भातरिश्वा जगत्प्राण पृषद्व्यो महानल ।

मारुत स्पर्शनो दैत्यदेव

वाति वायति वा द्रव्याणि वायु 'ट्वाणाचि-' ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण्
 ॥ १ ॥ समीरयति समीर ॥ २ ॥ ममेति समिर "इण्धागभ्या वा" ॥
 (उणा-३८९) ॥ इति मिद् र ॥ ३ ॥ पवते पवन ॥ ४ ॥ आगु गच्छति
 आगुग ॥ ५ ॥ अभस श्वास इव नभश्चाम ॥ ६ ॥ नभोऽस्त्यस्य नभस्वान्
 ॥ ७ ॥ अनत्योऽनल 'क्यनि' ॥ (उणा-४८९) ॥ इतील, न निलति
 इति वा ॥ ८ ॥ श्वात्यनेन श्वसन ॥ ९ ॥ समीरयात् समीरण ॥ १० ॥ वाति
 वायति वा वात "दम्पामे-" ॥ (उणा-२००) ॥ इति त ॥ ११ ॥ अहिभि
 काम्यते अहिमान्त ॥ १२ ॥ पवते पवमान ॥ १३ ॥ म्रियन्ते क्षुद्रजन्तवोऽनन
 मरुत्, म्र उत् ॥ १४ ॥ प्ररुम्पयति प्ररुम्पन ॥ १५ ॥ कम्पाकविहमस्य कम्पाक
 ॥ १६ ॥ नित्य गतिरस्य नित्यगति, सदागतिरपि ॥ १७ ॥ गन्धस्य बहो गन्धवहा
 गन्धवहोऽपि ॥ १८ ॥ प्रभनक्ति प्रभञ्जन ॥ १९ ॥ १७२ ॥ मातरि
 ये श्वयति मातरिश्वा श्वमातरिश्चन्- (उणा-९०२) इत्यनि निपात्यते
 ॥ २० ॥ जगता प्राणो जगत्प्राण ॥ २१ ॥ पृषद् मृगविशेषाऽश्वोऽस्य
 पृषदश्च । पृषत्यस्युक्ता अश्वा अस्य इत्यन्ये ॥ २२ ॥ महद् बलमस्य महाबल
 ॥ २३ ॥ मरुदेव मारुत प्रज्ञादित्वादण् ॥ २४ ॥ स्मृशति स्पशन ॥ २५ ॥
 दैत्यानां देवो दैत्यदेव ॥ २६ ॥ एते पुलिना ॥

शेषान्न-

वायौ सुरालय प्राण समृतो जलभूषण ।

शुचिर्वहो लोलपट पद्मिभोत्तरादेकूपाति ॥ १ ॥

अङ्गति क्षिपणुमाक्या ध्वजप्रहरणश्चल ।

शातलो जलकान्तारो मेघारि समरोऽपि च ॥ २ ॥

शब्दा स वृष्टियुक् ॥ १७३ ॥

स वायु वृष्ट्या युक्त क्षम अदने क्षमतावशब्दा, "यमेव" ॥ (उणा१३७)
 ॥ १ ॥ १७३ ॥

प्राणो नासाग्रहन्नाभिपादाङ्गुष्ठान्तगोचर ।

प्रन्वेषणनयति प्राण क्वचित् ॥ ५ । १ । १७१ ॥ इति उ, प्रसरणेन
 अनित्यनन वा नासाग्र हृदय नाभि पादाङ्गुष्ठातश्च गोचरो यस्य स तथा ॥ १ ॥

अपान पवनो मन्थापृष्ठपृष्ठातपार्थिग ॥ १७४ ॥

मूत्रपुरीषगमादीनपानयत्यपान अपसरणेन अनित्यनेन वा । म धे प्रीवापश्चा
 द्भागौ, पृष्ठ तदधोभाग पृष्ठान्तो गुद, पार्थी पादपश्चाद्भागौ तेषु गच्छति य स
 तथा ॥ १ ॥ ॥ १७४ ॥

समान सन्धिहृन्नाभिषु

अशितपीताहारपरिणतिभेद रस तत्र तत्र स्थाने समनुरूपमा समन्ततो नय
ताति समान , पुक्कलावलिङ्ग , समतादानित्यनेन वा, सबसन्धिषु हृदये नाभावव
स्थानमस्येति ॥ १ ॥

उदानो हृच्छिरोऽन्तरे ।

रसादीनूध्व समन्ततो नयति इत्युदान ऊध्वमनित्यनेन वा हृदये शिरसि
अनयोरन्तरे कण्ठे तालुनि भूमध्ये च स्थानमस्येति यदबोचाम योगशास्त्रे—

रक्तो हृत्-कण्ठ तालु भूमध्ये मूत्रानि सस्थित ।

उदानो वर्यता नेयो गत्यागतिविशेषत ॥ १ ॥” इति ।

सर्वत्वग्वृत्तिको व्यान

सर्वत सर्वस्या त्वचि वृत्तिरस्य सर्वत्वग्वृत्तिक , व्यानगति व्याप्नोति व्यान
व्याप्त्या अनित्यनेन वा ॥ १ ॥

उपसहारमाह—

इत्यङ्गे पञ्च वायव ॥ १७५ ॥

इति समाप्तौ अङ्गे शरारे प्राणादय पञ्च वायव स्यु ॥ १७५ ॥

समाप्तोऽय वायुकाय ॥

वनस्पतिपायमाह—

अरण्यमटवी सत्र वार्क्षे च गहन इष ।

कान्तार विपिन कक्ष स्यात् पण्ड कानन वनम् ॥ १७६ ॥

दवो दाव

इत्यति भ्राम्यन्ति अस्मिन्नरण्य पुक्किलिङ्ग ‘धाप्राजि-’ ॥ (उणा- ३७९) ॥
इत्यय , महत्त्वविवश्याया तु अरण्यानी ॥ १ ॥ अट-त्वस्यामटवि ‘छनिछिदि-’
॥ (उणा- ७०६) ॥ इति वी निपात्यते, इयामटवा ॥ २ ॥ सौद-त्वत्र सत्र
‘हुयामा-’ ॥ (उणा- ४५१) ॥ इति न ॥ ३ ॥ उक्षा अत्र सति वाक्षम्,
ज्योत्स्नादित्वादण् ॥ ४ ॥ गाह्यते गहन ‘विदन-’ ॥ (उणा- २७५) ॥
इत्यने निपात्यते ॥ ५ ॥ अपति हिनास्ति अप ॥ ६ ॥ काम्यत का-तार पुक्किलि
लिङ्ग द्वारशृङ्गार-’ ॥ (उणा- ४११) ॥ इत्यारे निपात्यते ॥ ७ ॥ विपन्ते
भयेन अत्र विपिन ‘विपिनानि’ ॥ (उणा- २८४) ॥ इताने निपात्यते
॥ ८ ॥ कपति कक्ष ‘मावावदि-’ ॥ (उणा- ५६४) ॥ इति स ॥ ९ ॥ सन्यते
सेव्यते पण्ड पुक्किलिङ्ग , बाहुलकात् सत्वाभावे ‘पद्ममाह’ ॥ (उणा- १६८) ॥

मारुत स्पर्शनो दैत्यदेव

वाति वायति वा द्रव्याणि वायु 'कृत्वापाजि-' ॥ (उणा- १) ॥ इत्युण् ॥ १ ॥ समीरयति समीर ॥ २ ॥ समेति समिर "इण्धागभ्या वा" ॥ (उणा-३८९) ॥ इति विद् र ॥ ३ ॥ पवते पवन ॥ ४ ॥ आपु गच्छति आपुग ॥ ५ ॥ भस श्वात् श्व नभश्चाम ॥ ६ ॥ नभोऽस्त्यस्य नभस्वान् ॥ ७ ॥ अनन्त्यने आनल "क-यनि" ॥ (उणा-४८९) ॥ इतील, न निलति इति वा ॥ ८ ॥ श्रस-रयनन श्रसन ॥ ९ ॥ समीरयात् समीरण ॥ १० ॥ वाति वायति वा वात् "दम्पमि-" ॥ (उणा- ५००) ॥ इति त ॥ ११ ॥ अहिभिः काम्यते अहिक्तात् ॥ १२ ॥ पवते पवमान ॥ १३ ॥ म्रियन्ते क्षुद्रज-तवोऽनन मरुत्, म्र उल् ॥ १४ ॥ प्रस्मयति प्रस्मय ॥ १५ ॥ कम्पाकृविहमस्य कम्पाक ॥ १६ ॥ नित्य गतिरस्य नित्यगति, सदागतिरपि ॥ १७ ॥ गन्धस्य बहो गन्धवहा गन्धवहोऽपि ॥ १८ ॥ प्रभनक्ति प्रभञ्जन ॥ १९ ॥ १७२ ॥ मातरि खे श्वयति मातरिश्वा "श्व-मातरिश्चन्-" (उणा- १०२) इत्यनि निपात्यते ॥ २० ॥ जगता प्राणो जगत्प्राण ॥ २१ ॥ पृषद् मृगविशेषोऽवाऽस्य पृषदश्च । पृषत्यम्बुक्णा अश्वा अस्य इत्य-ये ॥ २२ ॥ महद् बलमस्य महाबल ॥ २३ ॥ मरुदेव मारुत, प्रजादित्वादण् ॥ २४ ॥ सृशति स्पर्शन ॥ २५ ॥ दैत्यानां देवो दैत्यदेव ॥ २६ ॥ एते पुलिङ्गा ॥

शेषश्चात्र-

वायौ सुरालय प्राण समृतो जलभूषण ।

शुचिवहो लोलपट पत्रिमोक्षरादिक्पति ॥ १ ॥

अङ्कति क्षिपणुमाकया ध्वजप्रहरण-ल ।

शातलो जलफान्तारो मेघारि समरोऽपि च ॥ २ ॥

झञ्झा स वृष्टियुक् ॥ १७३ ॥

स वायु वृष्ट्या युक्त झमू अदने झमताव झञ्झा, "कमेक्ष" ॥ (उणा १३७) ॥ १ ॥ १७३ ॥

प्राणो नासाग्रहृन्नाभिपादाङ्गुष्ठान्तगोचर ।

प्रकर्षणानयति प्राण क्वचित् ॥ ५ । १ । १७१ ॥ इति ड, प्रसरणेन अनित्यनेन वा नासाग्र हृदय नाभि पादाङ्गुष्ठान्तश्च गोचरो यस्य स तथा ॥ १ ॥

अपान पवनो मन्थापृष्ठपृष्ठात्तपाष्णिग ॥ १७४ ॥

मूत्रपुरीषगमादीनिपानयत्यपान अपसरणेन अनित्यनेन वा । म ये प्रीवापश्चाद्भागौ, पृष्ठ तदधोभाग पृष्ठान्तो गुद, पाष्णी पादपश्चाद्भागौ तेषु गच्छति च स तथा ॥ १ ॥ १७४ ॥

वृक्षोऽग शिखरी च शासि-फलदावर्द्धिरिद्रुद्रुमो

जीणो द्रुर्निटर्पा कुट क्षितिरुह कारस्फरो विष्टर ।

नन्धावर्त करालिकौ तरु-वसू पर्णां पुलाक्याहिप

सालाऽनोरुह-गच्छ पादप नगा रूक्षाऽगमौ पुष्पद ॥१८०॥

वृक्ष्यते छिद्यते वृक्ष 'ऋजिरिपि-' ॥ (उणा-५६७) ॥ इति कित् स, वृक्षते
वणोति वा ॥ १ ॥ न गच्छत्यग ॥ २ ॥ शिखर शिरोऽस्त्यस्य शिखरी ॥ ३ ॥
शाखा स त्यस्य शाखा, शिखादित्वादिन् ॥ ४ ॥ फल ददाति फलद ॥ ५ ॥
अद्यते अद्रि 'तद्धिवद्धि-' ॥ (उणा- ६९२) ॥ इति रि ॥ ६ ॥ हरिं वर्णं
द्रवनि हरिह, "हरिपात-" ॥ (उणा- ७४५) ॥ इति डिदु ॥ ७ ॥ ड शाखा
ऽस्त्यस्य द्रुम "युद्रोर्म" ॥ ७।२।३७ ॥ रिति म ॥ ८ ॥ जीर्यते जीण "इण्विशा-"
॥ (उणा- १८२) ॥ इति ण ॥ ९ ॥ द्रवति ड 'युद्धभ्याम्' ॥ (उणा-
७४४) ॥ इति डिदु ॥ १० ॥ विटपो विस्तारोऽस्यास्ति विटर्प ॥ ११ ॥ 'कुठि
सौत्र कोठति कुठ 'नाम्युपात्य-' ॥ ५।१। ५४ ॥ इति क ॥ १२ ॥
क्षितौ रोहति क्षितिरुह, मूलविभुजादित्वात् क यौगिकत्वात् कुज महीरुहादय
॥ १३ ॥ कार करोति कारस्फर, वर्चस्कादित्वात् साधु ॥ १४ ॥ विष्टणोति
विष्टर 'वे स्त्र' ॥ २।२।२३ ॥ इति पत्नम् ॥ १५ ॥ न-दी आवर्तोऽस्य
नन्धावर्त ॥ १६ ॥ करालमुच्च शिखरमस्त्यस्य करालिक ॥ १७ ॥ तरन्त्यापदम
नेन तरु 'मृमृतृ-' ॥ (उणा- ७१६) ॥ इत्यु ॥ १८ ॥ वसन्ति पक्षिणोऽन
वसु ॥ १९ ॥ पणानि सत्यस्य पर्णां ॥ २० ॥ पोलति पुलो विस्तार तमकति
पुलाही ॥ २१ ॥ अहिभिभूलै पित्रत्यद्विप चरणवोऽपि ॥ २२ ॥ सल गतौ'
दन्त्यादि सत्यते साल सीयते वा भिगच्छमह-' ॥ (उणा- ८६४) ॥
इति ले निपात्यते ॥ २३ ॥ अनित्यम्भोभिरनोकह अनेरोरुह अनस शकटस्य
अक गतिं हन्ताति निवचनाद्वा ॥ २४ ॥ गम्यते गच्छ "तुदिमदि-" ॥ (उणा-
१२४) ॥ इति छक् ॥ २५ ॥ पादमूलै पिचति पादप ॥ २६ ॥ न गच्छति
नग नगोऽप्राणिनि वा ॥ ३।२। १२७ ॥ इति साधु ॥ २७ ॥ रुक्षयति
रूक्ष ॥ २८ ॥ न गच्छति अगम ॥ २९ ॥ पुष्पाणि ददाति पुष्पद । एते पु
लिङ्गा ॥ ३० ॥ १८० ॥

शेष-वाच-

वृत्रे त्वारोहक स्वधी सीमिने हरितच्छद ।

उरुज-तुवद्धिभूय ॥

कुञ्ज निकुञ्ज कुडङ्गा स्थाने वृक्षैर्गृता-तरे ।

कनन्तेऽस्मिन् कुञ्ज 'कुज कुञ्जुनौ च' ॥ (उणा- १२९) ॥ इति

इति ट ॥ १० ॥ वन्यते गम्यतेऽस्मिन् वानन "विदन-" ॥ (उणा- २७५) ॥
 इत्यने निपात्यते, कमनित्यस्मिन्निति वा ॥ ११ ॥ वन्यते वन वपादित्वादल् ॥ १२ ॥
 ॥ १७६ ॥ दुनोति दव, दाव ॥ ॥ १३ ॥ १४ ॥

प्रन्तारस्तु तृणाटव्या क्षपोऽपि च ।

प्रस्त्रायते प्रस्त्रार ॥ १ ॥ तृणबहुलाऽन्वी तृणाटवी तस्याम् ॥ २ ॥ क्षपति
 क्षप ॥ ३ ॥

अपोपाभ्या वन वेलमाराम कृत्रिमे वने ॥ १७७ ॥

अपोपाभ्या पर वन अपावृत वनमपवनम् ॥ १ ॥ उप समापे वनमुपवनम्
 ॥ २ ॥ वेलति वेलम् ॥ ३ ॥ आरमन्ति अस्मिन्नाराम ॥ ४ ॥ कृत्रिम उत्पादिते
 वने वृक्षसमूहे ॥ १७७ ॥

निप्कुटस्तु गृहाराम

कुटाद् गृहाद् निष्कातो निप्कुट, गृहस्यारामो गृहाराम ॥ १ ॥

बाह्यारामस्तु पौरक ।

पुरस्य बहिर्भव आरामो बाह्याराम, पुरस्याय पौर ॥ १ ॥

आक्रीड पुनरुद्यान

आक्रीडन्तेऽस्मिन्नाक्रीड ॥ १ ॥ उद्यात्यस्मिन् उद्यान राज्ञा लोकै सह
 साधारण वनम् । पुक्रीबलिज्ञावेतौ ॥ २ ॥

राज्ञा त्वन्त पुरोचितम् ॥ १७८ ॥

तदेव प्रमदवन

तदेव उद्यान राज्ञामन्त पुरयोग्य प्रमदार्थ प्रमदाना वा वन प्रमदवन "इथा
 पोबहुलम्-" ॥ २ । ४ । १९ ॥ इति ह्रस्व ॥ १ ॥ १७८ ॥

अमात्यादेस्तु निष्कुटे ।

वाटी पुष्पाद् वृक्षान्चासौ

अमात्यादेरादिशब्दाद् गणिका साथवाहादेर्निष्कुटे गृहोपवने वधते कण्टका-
 दिभिर्वेष्टयते वाटी त्रिलिङ्ग । पुष्पशब्दाद् वृक्षशब्दाच्च अमौ वाटीशब्द पुष्पाणा
 वृक्षाणा च वाटी पुष्पवाटी वक्षवाटी ॥ १ ॥ २ ॥

क्षुद्राराम प्रसीदिका ॥ १७९ ॥

क्षुद्रो लघुराराम क्षुद्राराम, प्रसीदति मनोऽस्यां प्रसीदिका, प्रसीदरादित्वाद् ॥
 ११ ॥ १७९ ॥

अस्या तु प्रतानिन्या गुल्मिन्युलप-वीरुध ।

अस्यामिति लतायाम्, प्रतानोऽस्त्यस्या प्रतानिनी तस्याम् ॥ १ ॥ गु-मोऽस्त्यस्या
गुल्मिनी ॥ २ ॥ बलते वेष्टते बलप “विष्टपोलप-” ॥ (उणा- ३०७) ॥
इत्यपे निपात्यते ॥ ३ ॥ विरोहति वीरुत्, व्रीहिञ्ज “वारु-यप्रोवौ” ॥ ४ ॥ १ ।
१२१ ॥ इति तत्वे साधु, विरुणद्धीति वा बाहुलकाद्दीप ॥ ४ ॥

स्यात् प्ररोहोऽङ्कुरोऽट्कुरो रोहश्च

प्ररोहति प्ररोह ॥ १ ॥ अङ्कुरतेऽनेन इति अङ्कुर “वा-यसि-” ॥ (उणा-
४२३) ॥ इत्युर, बाहुलकाद्दीपत्वेऽट्कुर, पुलिङ्गावेतौ, कर्त्तृवेऽपि वैचयन्ती,
यदाह- ‘स्यादङ्कुरोऽङ्कुरोऽस्तिर्या’ इति ॥ २ ॥ ३ ॥ रोहति रोह ॥ ४ ॥

स तु पर्वण ॥ १८४ ॥

समुत्थित स्याद् बलिश

स तु अङ्कुर पर्वणो ग्र-ये समुत्थित बलति प्राणिति बलिश “बलेर्णिद्धा”
॥ (उणा- ५३६) ॥ इतीश ॥ १ ॥ ॥ १८४ ॥

शिखा शाखा लता समा ।

इयति शिखा शाखा “इयतेरिन्व वा” ॥ (उणा- ८५) इति से सावू,
शाखति व्याप्नोतीति वा शाखा ॥ १ ॥ २ ॥ लाति लता ॥ ३ ॥

साला शाला स्कन्धशाखा

सीयते साला दत्यादि ॥ १ ॥ इत्येना शाला ‘शामाश्या-’ ॥ (उणा-
४६२) ॥ इति ल, शलतीति वा ज्वलादित्वात् ण, ताल्-व्यादिरयम् ॥ २ ॥ स्क-
न्धान् नि सृता शाखा स्क-वशाखा ॥ ३ ॥

स्कन्ध प्रकाण्डमस्तकम् ॥ १८५ ॥

स्कन्दते स्क-य स्क-यामि-व्या-” ॥ (उणा- २५१) ॥ इति घ, बाहु-
लकादस्य लुक् ॥ १ ॥ १८५ ॥

मूलात् शाखारधिर्गण्डि प्रकाण्ड

मूलत स्क-धशाखामवधाकृत्य या गण्डिका स प्रनाम्यते प्रकाण्डो वृक्षश्चा
पुञ्जलावलिङ्ग । अमरस्तु-‘अस्त्री प्रकाण्ड स्क-व स्यात् इति प्रकाण्ड-स्क-धा तुल्या-
याबाह ॥ १ ॥

अथ जटा शिफा ।

जटति जटा वक्षादिमूलम् ॥ १ ॥ शिनोति शतेऽथ इत्यन्त्येनामिति वा शिफा

ज ॥ १ ॥ एव निपुञ्ज । पुत्रीबलिज्ञावेतौ ॥ २ ॥ कुडति कुड्ग “पतितमि-”
॥ (उणा- १८) ॥ इत्यत्र , कुडादिवाद् गुणाभाव । ३ ॥

पुष्पैस्तु फलवान् वृक्षो वानस्पत्य

पुष्पैरुत्तुभूतै फलवान् वृक्ष वनस्पतिरेव वानस्पत्य , भेषजादिवाद् दृष्ट्वा,
वनस्पती भव इत्यर्थे ॥ १ ॥

विना तु तै ॥ १८१ ॥

फलवान् वन-पति स्यात्

तै पुष्पैर्विना फलवान् वृक्ष वनस्पति , वचस्कादिवात् साधु ॥ १ ॥ १८१ ॥

फलवन्ध्य फलेग्रहि ।

फलैरवन्ध्य फलानि गृह्णाति फलेग्रहि ‘ रज फलेमलाद् ग्रह ’ ॥ ५ । १ ।
१८ ॥ इति इ ॥ १ ॥

फलवन्ध्यस्त्वबकेशी

फलैर्वन्ध्य फलवन्ध्य नास्ति वकोऽप्यत्रावक शून्य तदीष्टेऽबकेशी ॥ १ ॥

फलवान् फलिन फली ॥ १८२ ॥

फलमस्त्यस्य फलवान् मतु ॥ १ ॥ फलबहा-” ॥ ७ । २ । १३ ॥
इताने फलिन ॥ २ ॥ इति फला ॥ ३ ॥ १८२ ॥

ओषधि स्यादौषधिश्च फलपाकावसानिका ।

ओषत्सोषधि उपेराधि , उपो धीयतेऽस्यामिति वा ॥ १ ॥ बाहुलकाद् वृक्षौ
औषधि । छील्लिज्ञावेतौ ॥ २ ॥ फलस्य पाकोऽवसानमस्या फलपाकावसानिका ॥

क्षुपो ह्रस्वशिफा शाख ।

क्षौति दक्ष्यमान क्षुप क्षुचुषिभूय कित् ॥ (उणा- ३७१) ॥ इति प ,
ह्रस्वा शिफा जटा शाखाश्च यस्य स तथा ॥ १ ॥

प्रततिर्धततिर्लता ॥ १८३ ॥

वल्ली

प्रतृष्टा ततिरस्या प्रतति ॥ १ ॥ जपादिवाद् वस्त्रे प्रतति वृणोताति वा
‘ वृणो वन च ॥ (उणा- ६५५) ॥ इत्यनि छालिज्ञावेतौ ॥ २ ॥ लाति
लता वृषिरज्जि- ॥ (उणा- २०८) ॥ इति विदत् ॥ ३ ॥ १८३ ॥
वल्ते सत्रणोति वटि पदिपटि- ॥ (उणा- ६०७) ॥ इति इ दृष्ट्वा वल्ली
गुह्यादिमाध यादिश्च ॥ ४ ॥

अस्या तु प्रतानिन्या गुल्मिन्युलप-वीरुध ।

अस्यामिति लतायाम्, प्रतानोऽस्यस्या प्रतानिनी तस्याम् ॥ १ ॥ गु-मोऽस्यस्या
गुल्मिनी ॥ २ ॥ बलते वेष्टते बलप 'विष्टपोलप-' ॥ (उणा- ३०७) ॥
इत्यपे निपात्यते ॥ ३ ॥ विरोहति वीरुन्, खालिङ्ग "वारुन्यप्रो-गौ" ॥ ४ ॥ १ ।
१२१ ॥ इति श्रुत्वे साधु, विरुणद्धीति वा बाहुलकादीष ॥ ४ ॥

स्यात् प्ररोहोऽङ्कुरोऽट्कुरो रोहश्च

प्ररोहति प्ररोह ॥ १ ॥ अङ्कुरतेऽनेन इति अङ्कुर 'वा-यसि-' ॥ (उणा-
४२३) ॥ इत्युर, बाहुलकादीर्षत्वेऽट्कुर, पुल्लिङ्गावेतौ, कर्त्तृवेऽपि वैचयन्ती,
यदाह- 'स्यादङ्कुरोऽङ्कुरोऽस्तिनयौ इति ॥ २ ॥ ३ ॥ रोहति रोह ॥ ४ ॥

स तु पर्वण ॥ १८४ ॥

समुत्थित स्याद् बलिश

स तु अङ्कुर पवणो ग्रथे समुत्थित बलति प्राणिति बलिश "बलेर्णिद्धा"
॥ (उणा- ५३६) ॥ इतीश ॥ १ ॥ ॥ १८४ ॥

शिखा शाखा लता समा ।

इयति शिखा शाखा 'इयतेरिन्च वा ॥ (उणा- ८५) इति खे सावू,
शाखति व्याप्रोताति वा शाखा ॥ १ ॥ २ ॥ लाति लता ॥ ३ ॥

साला शाला स्कन्धशाखा

सीयते साला दत्यादि ॥ १ ॥ इत्येना शाला "शामाश्या-" ॥ (उणा-
४६२) ॥ इति ल, शलतीति वा ज्वलादित्वात् ण, तालव्यादिरयम् ॥ २ ॥ स्क-
न्धाद् नि सूता शाखा स्कन्धशाखा ॥ ३ ॥

स्कन्ध प्रकाण्डमस्तकम् ॥ १८५ ॥

स्कन्दते स्कन्ध स्कन्धामिभ्या-" ॥ (उणा- २५१) ॥ इति घ, बाहु-
लकादस्य उक् ॥ १ ॥ १८५ ॥

मूलात् शारत्तानधिगण्टि प्रकाण्ट

मूलत स्कन्धशाखामववाकृत्य या गण्टिना स प्रकाम्यते प्रकाण्डो ग्रन्थहा
पुनर्लीबलिङ्ग । अमरस्तु-"अत्रा प्रकाण्ट स्कन्ध स्यात् इति प्रकाण्ट-स्कन्धां तुभ्या
वावाह ॥ १ ॥

अथ जटा शिफा ।

जटति चण वक्षादिमूलम् ॥ १ ॥ शिनोति शतेऽय शन्येनामिति वा शिफा

जः ॥ १ ॥ ए१ निमुञ्ज । पुत्रीबलिज्ञावेती ॥ २ ॥ कुडति कुडङ्ग "पतितमि-"
॥ (उणा- १८) ॥ इत्यङ्ग , पुट्टादिखाद् गुणाभाव । ३ ॥

पुष्पैस्तु फलवान् वृक्षो वानस्पत्य

पुष्पैर्हंतुभूतं फलवान् वृक्ष वनस्पतिरेव वानस्पत्य , भेषजादित्वाद् दृष्ट्वा,
वास्पती भव इत्यर्थे ॥ १ ॥

विना तु तं ॥ १८१ ॥

फलवान् वनस्पति म्यात्

तं पुष्पविना फलवान् वृक्ष वनस्पति , वचस्कादिखात् साधु ॥ १ ॥ १८१ ॥

फलावन्ध्य फलेग्रहि ।

- फलैर्वन्ध्य फलानि गृह्णाति फलेग्रहि "रज फलेमलाद् ग्रह" ॥ ५ । १ ।
१८ ॥ इति ३ ॥ १ ॥

फलवन्ध्यस्त्ववकेशी

फलैर्वन्ध्य फलवन्ध्य , नास्ति वकोऽप्यत्रावक शून्य तदीष्टेऽवकेशी ॥ १ ॥

फलवान् फलिन फली ॥ १८२ ॥

फलमस्त्यस्य फलवान् , मनु ॥ १ ॥ फलबहा-" ॥ ७ । २ । १३ ॥
इताने फलिन ॥ २ ॥ इति फला ॥ ३ ॥ १८२ ॥

ओषधि स्यादौषधिश्च फलपाकावसानिका ।

ओषत्योषधि , उपेरधि , उपो धीयतेऽस्यामिति वा ॥ १ ॥ बाहुलकाद् दृष्टौ
ओषधि । स्त्रीलिङ्गावेती ॥ २ ॥ फलस्य पाकोऽवसानमस्या फलपाकावसानिका ॥

क्षुपो ह्रस्वशिफा शास्त्र ।

क्षौति दध्यमान क्षुप क्षुचुपिपूभ्य क्ति' ॥ (उणा- ३७१) ॥ इति प
ह्रस्वा शिफा जटा शास्त्राच्च यस्य स तथा ॥ १ ॥

प्रततिर्प्रततिर्लता ॥ १८३ ॥

वल्ली

प्रवृत्त्या ततिरस्या प्रतति ॥ १ ॥ जपादित्वाद् वत्से प्रतति वृणोताति वा
' वृणो प्रत च ॥ (उणा- ६५५) ॥ इत्यनि स्त्रीलिङ्गावेती ॥ २ ॥ लाति
लता वृषिरज्जि- ॥ (उणा- २०८) ॥ इति क्दित ॥ ३ ॥ १८३ ॥
वल्गने सगुणाति वल्ग पादपटि- ॥ (उणा- ६०७) ॥ इति ३ , टया वल्ग
गुह्यादिमाध्यादिध ॥ ४ ॥

अस्या तु प्रतानिन्या गुलिमन्युलप-वीरुध ।

अस्यामिति लतायाम्, प्रतानोऽस्यस्या प्रतानिनी तस्याम् ॥ १ ॥ गु-मोऽस्यस्या
गुलिमना ॥ २ ॥ बलते वेष्टते बलप 'विष्टपोल्प-' ॥ (उणा- ३०७) ॥
इत्यपे निपात्यते ॥ ३ ॥ विरोहति वीरुत्, छालिङ्ग "वारुन्यग्रोर्मा" ॥ ४ ॥ १ ।
३२१ ॥ इति श्रुत्वे साधु, विरुणद्धाति वा बाहुलकादीष ॥ ४ ॥

स्यात् प्ररोहोऽङ्कुरोऽङ्कुरो रोहश्च

प्ररोहति प्ररोह ॥ १ ॥ अङ्कुरतेऽनेन इति अङ्कुर "वा-यसि-" ॥ (उणा-
४२३) ॥ इत्युर, बाहुलकादीषत्वेऽङ्कुर, पुलिङ्गावेतौ, कर्त्तावेऽपि वैनयन्ती,
यदाह- 'स्यादङ्कुरोऽङ्कुरोऽस्त्रियौ' इति ॥ २ ॥ ३ ॥ रोहति रोह ॥ ४ ॥

स तु पर्वण ॥ १८४ ॥

समुत्थित स्याद् बलिश

स तु अङ्कुर पर्वणो ग्रये समुत्थित बलति प्राणिति बलिश "बलेणिद्धा"
॥ (उणा- ५३६) ॥ इतीश ॥ १ ॥ ॥ १८४ ॥

शिखा-शाखा-लता समा ।

श्यति शिखा, शाखा 'श्यतेरिन्च वा' ॥ (उणा- ८५) इति खे साधू,
शाखति व्याप्रीतीति वा शाखा ॥ १ ॥ २ ॥ लाति लता ॥ ३ ॥

साला शाला स्कन्धशाखा

सीयते साला दत्यादि ॥ १ ॥ श्यत्येना शाला 'शामाश्या-' ॥ (उणा-
४६२) ॥ इति ल, शलतीति वा ज्वलादित्वात् ण, तालव्यादिरयम् ॥ २ ॥ स्क-
न्धान् नि सूता शाखा स्क्वशाखा ॥ ३ ॥

स्कन्ध प्रकाण्डमस्तकम् ॥ १८५ ॥

स्कन्दते स्कन्ध 'स्कन्धामिन्या-' ॥ (उणा- २५१) ॥ इति घ, बाहु-
लकादस्य लृक् ॥ १ ॥ १८५ ॥

मूलात् शाखानधिर्गण्डि प्रकाण्ड

मूलत स्कन्धशाखामवधाकृत्य या गण्डिका स प्रकाम्यते प्रकाण्डो मृशचद्धा
पुक्लाबलिङ्ग । अमरस्तु- 'अर्धो प्रकाण्ड स्कन्ध स्यात्' इति प्रकाण्ड-स्कन्धा तुल्या
यावाह ॥ १ ॥

अथ जटा शिफा ।

जटति जटा चक्षादिमूलम् ॥ १ ॥ शिनोति शतेऽध श्यन्त्येनामिति वा शिफा

“शफर-” ॥ (उणा-३१६) ॥ इति के निपात्यते ॥ २ ॥

प्रमाण्डरहिते स्तम्भो विटपो गुल्म इत्यपि ॥ १८६ ॥

प्रमाण्डो गण्डिका तद्रहित उद्भिद्विशेषे नृणनद्याया वा, स्तम्भनाति स्तम्भ
“तुम्बन्म्यादय” ॥ (उणा-३२०) ॥ इति के निपात्यते ॥ १ ॥ वेदति विटप
“भुजिफुतिवुटि-” ॥ (उणा-३०५) इति किदप गुडति गुम्ब पुक्लीबलि
ज्ञावतौ ॥ २ ॥ ३ ॥ १८६ ॥

शिरोनामाप्र शिखर

शिखरो नामास्य वृक्षादिप्रातस्य शिरोनाम शिर पयायमित्यथ ॥ १ ॥
अगत्यमम् ॥ २ ॥ शाशति शिखर पुक्लीबलिज्ञ ॥ ३ ॥

मूल बुनोऽहिनाम च ।

मूलति मूल वृक्षस्य, पुक्लीबलिज्ञ ॥ १ ॥ बुध्यतेऽनेन बुध्न “जीणशीदी-” ॥
(उणा-२६१) ॥ इति किद् न ॥ २ ॥ अहिनामासस्याहिनाम पादपर्याय
मित्यर्थ ॥ २ ॥

सारो मज्जि

सरति सार ‘सर्ते स्थिर-” ॥ ५।३।१७ ॥ इति घञ् ॥ १ ॥ मज्जति मज्जा,
पुलिङ्गस्तत्र ॥ २ ॥

त्वचि छल्ली चोच बल्क च बल्कलम् ॥ १८७ ॥

त्वचति त्वक् छालिङ्ग तस्या, त्वचाऽपि ॥ १ ॥ छाद्यतेऽनया छद्यत्वेनामिति
चा छली भिषाच्छमङ्ग-’ ॥ (उणा-४६४) ॥ इति ल निपात्यते ॥ २ ॥ चन्यते
चोच चमेडोचड्यौ ॥ ” (उणा-१२२) ॥ इति डोच ॥ ३ ॥ बल्यते छाद्यते
ऽनेन बल्क भीण्- ॥ (उणा-२१) ॥ इति क, ‘बलिपुधे - ॥ (उणा-४९६) ॥
इति कलक्त्रत्यये वरन्तम् । पुक्लीबलिज्ञावतौ ॥ ४ ॥ ५ ॥ १८७ ॥

स्थायौ तु ध्रुवः शुक्ल

तिष्ठताति म्याण पुक्लीबलिङ्ग अनिस्था- ॥ (उणा-७६८) ॥ इति शु
तत्र ॥ १ ॥ ध्रुवति ध्रुव, के ध्रुवः ॥ २ ॥ शाम्यति शुक्ल पुलिङ्ग वै शाशमि ॥
(उणा-७४९) ॥ इति कु ॥ ३ ॥

काण्ठे दलिक दारुणी ।

काशते काष्ठ वनिकणि- ॥ (उणा-१६२) ॥ इति ठ, तत्र ॥ १ ॥
दल्यो दलिक दालि- ॥ (उणा-३८) ॥ इति क ॥ २ ॥ दायत दारु
पुक्लीबलिङ्ग “कृवापाजि-” ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण ॥ ३ ॥

निष्कुह कोटर

निष्कुह्यते निष्कुह ॥ १ ॥ कुट्टति कोटर वृक्षगर्तं पुक्लाबलिङ्ग “ऋछि
चटि-” ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यरे बाहुलमाद् गुण ॥ २ ॥

मञ्जा मञ्जरिर्वल्लरिश्च सा ॥ १८८ ॥

‘मञ्जि सौत्र’ मञ्जति ‘मञ्जा ॥ १ ॥ चूतादेनबोद्धिद् “बहुलम्” ॥
५।१।२ ॥ इत्यरौ मञ्जरि, खालिङ्ग “ऋछिचटि-” ॥ (उणा-३९७) ॥
इत्यरान्तात्तु दद्या मञ्जरी ॥ २ ॥ वज्रेते बहिरि खालिङ्ग “नदिबलि-” ॥ (उणा-
६९८) ॥ इत्यरि ॥ ३ ॥ १८८ ॥

पत्र पलाश छदन बर्ह पर्ण छद दलम् ।

पतति पत्र पुक्लीबलिङ्ग “हुयामा-” ॥ (उणा- ४५१) ॥ इति त्र ॥ १ ॥
पलति पलाश “पलेराश” ॥ (उणा- ५३३) ॥ २ ॥ छाद्यतेऽनेन छदन
युनादिपाठात् णिवोऽभावपक्षेऽनद् ॥ ३ ॥ बहते बर्ह पुक्लाबलिङ्ग ॥ ४ ॥
पृणाति पर्ण ‘इणुर्विशा-” ॥ (उणा- १८२) ॥ इति ण ॥ ५ ॥ छाद्यतेऽनेन
छद ‘पुनामि-” ॥ ५।३।१३० ॥ इति घे ‘एकोपसर्गस्य-” ॥ ४।
२।३४ ॥ इति ह्रस्व दलति विशीर्यते दलम् । पुक्लीबलिङ्गावेर्ता ॥ ६ ॥ ७ ॥

नवे तस्मिन् किसलय किसल पल्लव

तस्मिन् पत्रे नवे कसति किसलय कमेरलादिरिच्यस्य’ (उणा- १६८) ॥
इत्यय ॥ १ ॥ “मुरल-” ॥ (उणा- ४७४) ॥ इत्यले निपातनात् किसलम्,
किञ्चित् सलताति वा पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥ पत्र गतौ’ पन्ति मल्लव पुक्लाब-
लिङ्ग “बडिबटि-” ॥ (उणा- ५१५) ॥ इत्यव ॥ ३ ॥

अत्र तु ॥ १८९ ॥

नवे प्रवाल

अत्र किसलये नवे प्रवलति प्रवाल पुक्लीबलिङ्ग, ज्वलादित्वात् ण ॥ १ ॥
१८९ ॥

अस्य कोशी शुक्ला

अस्य प्रवालस्य, कुश्यति कोशा ॥ १ ॥ शाम्यति शुक्ला पुक्लीबलिङ्ग “कमि
तमि-” ॥ (उणा- १०७) ॥ इति डिडुङ्ग ॥ २ ॥

मादिर्दलस्नसा ।

मल्लतेऽनया मादि स्नालिङ्ग ॥ १ ॥ दलस्य पत्रस्य स्नसा दलस्नसा ॥ २ ॥

विस्तार विटपौ तुल्यौ

शाखादेर्विस्तृतिर्विस्तार “वेरशब्दे-” ॥ ५ । ३ । ६९ ॥ इति घञ् ॥ १ ॥
 घटति घातेन विटप पुक्लाबलिङ्ग “भुविष्ठुति-” ॥ (उणा- ३०५) ॥ इति
 विटप , विटान् पातीति वा ॥ २ ॥

प्रसून कुसुम सुमम् ॥ १९० ॥

पुष्प सून सुमनस प्रसवश्च मणीवक्रम् ।

प्रसूयते स्म प्रसून “सूयत्यादि-” ॥ ४ । ७ । ७० ॥ इति क्तस्य नत्वम्
 ॥ १ ॥ क्स्यति कुसुम पुक्लीबलिङ्ग “उद्वटि-” ॥ (उणा- ३५१) ॥ इति
 विटुम् ॥ २ ॥ सुष्ठु माति सुम, सूते फलमिति वा “क्ष्वमप्रीप्ति-” ॥ (उणा-
 ३४६) ॥ इति मे निपात्यते ॥ ३ ॥ १९० ॥ पुष्प्यति पुष्प पुक्लीबलिङ्ग ,
 वाचस्पतिस्तु ‘पुष्पोऽस्त्रा’ इति पुस्यप्याह ॥ ४ ॥ सूयते स्म सूनम् ॥ ५ ॥
 सुष्ठु मायते पूज्यते आभि सुमनस , स्त्रालिङ्गो वाबहुवचनान्तश्च “विहाय
 स्सुमनस्-” ॥ (उणा- ९७६) ॥ इत्यसि निपात्यते ॥ ६ ॥ प्रसूयते प्रसव
 “युवण-” ॥ ५।३।२८ ॥ इत्यल् ॥ ७ ॥ मणति भ्रमरैर्मणीवक ‘वाचक-’
 ॥ (उणा- ३३) ॥ इत्यके निपात्यते ॥ ८ ॥

जालक क्षारकौ तुल्यौ

जलति गन्धेन जालम्, जालमिव वा नवकलिकावृद्धम् ॥ १ ॥ क्षरति
 प्रसूयते क्षारक पुक्लीबलिङ्ग ॥ २ ॥

कलिकाया तु कोरक ॥ १९१ ॥

कल्यते शयते कलिका “क्रीकलि-” ॥ (उणा-३८) ॥ इतीक , तत्र ॥ १ ॥
 कुरति कोरक पुक्लाबलिङ्ग “दृक्कृन्-” ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक , कायति मृज्ज
 नादै कोर ‘कोरचोर-’ ॥ (उणा-४३४) ॥ इत्योरे निपात्यते, कोर एव कोरक
 इति वा ॥ २ ॥ १९१ ॥

कुड्मले मुकुल

कुडति कुड्मल शचिष्ठुटि-’ ॥ (उणा-५०२) ॥ इति मलक् तत्र । मुञ्चति
 कलिकात्पमीषद्विकसितत्वाद् मुकुल कुमुल-’ ॥ (उणा-४८७) ॥ इति उले
 निपात्यते । पुक्लीबलिङ्गावतौ ॥ १ ॥ २ ॥ ह्वयास्तु- अवान्तरभेद न मायते, यदाहु ,
 ‘मुकुलाख्या तु कलिका कुड्मल जालक तथा । क्षारक कोरक च’ इति ॥

गुञ्छे गुच्छ स्तवक गुत्सका ।

गुलुञ्छ

गूयते गुच्छ "गुलुच्छ-" ॥ (उणा-१२६) ॥ इति छे निपात्यते तत्र ॥ १ ॥
 "तुदिमादे-" ॥ (उणा-१०४) ॥ इति छकि गुच्छ ॥ २ ॥ स्तूयते स्तयक
 पुम्लोबलिङ्ग 'दृक्नु-' ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक ॥ ३ ॥ गुध्यति वेष्टते गुत्स
 "गुधिगृधेस्त च" ॥ (उणा-५६८) ॥ इति कित् स ॥ ४ ॥ गुज्यते गुलुच्छ
 "गुलुच्छपिलिपिञ्छैधिच्छ-" ॥ (उणा-१०६) ॥ इति छे निपात्यते, पुस्ययम् ।
 क्लोवेऽपि वाचस्पति, यदाह- 'गुलुच्छोऽन्त्री' इति । गुलुच्छु लुम्बी अपि ॥ ५ ॥

अथ रज पौष्प पराग

पुष्पाणा रज, परागच्छति पराग ॥ १ ॥

अथ रसो मधु ॥ १९२ ॥

मकरन्दो मरन्दश्च

पुष्पाणा रस, मन्यते बहु भृङ्गैर्मधु क्लोबलिङ्ग ॥ १ ॥ १९२ ॥ मद्मन्यते
 मण्डयतेऽनेन पुष्प मकरन्द, मरन्द कुमुद" ॥ (उणा-२४४) ॥ इति दे
 निपात्यते ॥ २ ॥ ३ ॥

वृन्त प्रसववन्धनम् ।

वृणोति वृन्त "पुतपित्त" ॥ (उणा-२०४) ॥ इति ते निपात्यते । प्रसव
 पुष्पादिस्नस्य बधनम्, यत् काल्य - 'बधन पुष्पफल्योवृन्तमाहु' ॥ १ ॥

प्रबुद्धो-उजृम्भ फुल्लानि व्याकोश विकच स्मितम् ॥ १९३ ॥

उन्मिपित विकसित दलित स्फुटित स्फुटम् ।

प्रफुल्लो स्फुल्ल सफुल्लो च्छसितानि विजृम्भितम् ॥ १९४ ॥

स्मेर विनिद्रमुन्निद्र-विमुद्र-हसितानि च ।

प्रबुध्यते प्रबुद्धम् ॥ १ ॥ उजृम्भते उज्जम्भम्, उन्गता जृम्भाऽस्येति वा
 ॥ २ ॥ फलति विशायते पुत्रम् "अनुसगा क्षाव-" ॥ ४ । २ । ८० ॥ इति
 स्मे निपात्यते ॥ ३ ॥ व्याकुश्यति व्याकोशम् ॥ ४ ॥ विकचते विकचम् ॥ ५ ॥ स्मयते
 स्मितम् ॥ ६ ॥ १९३ ॥ उन्मिपति स्म उन्मिपितम् ॥ ७ ॥ विकसति स्म विकसितम् ॥ ८ ॥
 दलति स्म दलितम् ॥ ९ ॥ स्फुटति स्म स्फुटितम् ॥ १० ॥ स्फुटि स्फुटम् ॥ ११ ॥
 प्रफुल्लति प्रफुल्लम् एवमुत्फुल्लम्, सफुट च ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ उच्छ्वानिति स्म
 उच्छ्वसितम् ॥ १५ ॥ विजृम्भते स्म विजृम्भितम् ॥ १६ ॥ १९४ ॥ स्मयनशील
 स्मेर 'स्मयजस-' ॥ ५ । २ । ७९ ॥ इति र ॥ १७ ॥ विनिद्राति विनिद्रम् । १८ ॥
 उक्कान्त निन्द्रामुन्निद्रम् ॥ १९ ॥ विगता मुद्रा सकोचोऽस्य विमुद्रम् ॥ २० ॥ हसति
 स्म हसितम् ॥ २१ ॥

विस्तार विटपौ तुल्यौ

शाखादेर्विस्तृतिर्विस्तार "वेरशब्दे-" ॥ ५ । ३ । ६९ ॥ इति घञ् ॥ १ ॥
 घटाति घातेन विटप पुक्लीबलिङ्ग "भुविङ्गति-" ॥ (उणा- ३०५) ॥ इति
 विटप , विटान् पार्ताति वा ॥ २ ॥

प्रसून कुसुम सुमम् ॥ १९० ॥

पुष्प सून सुमनस प्रसवश्च मणीवकम् ।

प्रसूयते स्म प्रसून "सूयत्यादि-" ॥ ४ । २ । ७० ॥ इति क्तस्य नत्वम्
 ॥ १ ॥ कृत्यति कुसुम पुक्लीबलिङ्ग "उद्धटि-" ॥ (उणा- ३५१) ॥ इति
 विटुम् ॥ २ ॥ सुष्ठु माति सुम, सूते फलमिति वा "रुक्मप्रीष्म-" ॥ (उणा-
 ३४६) ॥ इति मे निपात्यते ॥ ३ ॥ १९० ॥ पुष्प्यति पुष्प पुक्लीबलिङ्ग ,
 घाचस्पतिस्तु 'पुष्पोऽस्त्री' इति पुस्त्यप्याह ॥ ४ ॥ सूयते स्म सूनम् ॥ ५ ॥
 सुष्ठु मान्यते पूज्यत आभि सुमनस, स्त्रालिङ्गो वाचहुवचनान्तश्च "विहाय
 स्सुमनस्-" ॥ (उणा- ९७६) ॥ इत्यसि निपात्यते ॥ ६ ॥ प्रसूयते प्रसव
 "युवण-" ॥ ५।३।२८ ॥ इत्यल् ॥ ७ ॥ मणति भ्रमरैर्मणीवक "काचक-"
 ॥ (उणा- ३३) ॥ इत्यके निपात्यते ॥ ८ ॥

जालक क्षारकौ तुल्यौ

जलति गन्धेन जालकम् जालमिव वा नवकलिकावृद्धम् ॥ १ ॥ क्षरति
 प्रसूयते क्षारक पुक्लीबलिङ्ग ॥ २ ॥

कलिकाया तु कोरक ॥ १९१ ॥

कल्यते शब्द्यते कलिका "क्रीकलि-" ॥ (उणा- ३८) ॥ इतीक , तत्र ॥ १ ॥
 पुरति कोरक पुक्लीबलिङ्ग 'दृक्कृन्-' ॥ (उणा- २७) ॥ इत्यक , कायति शृङ्ग
 नादै कोर 'कोरचोर-' ॥ (उणा- ४३४) ॥ इत्योरे निपात्यते, कोर एव कोरक
 इति वा ॥ २ ॥ १९१ ॥

कुड्मले मुकुल

कुटति कुड्मल रुचिकुटि- ' ॥ (उणा- ५०२) ॥ इति मलक् तत्र । मुञ्चति
 कलिकात्वमापद्विकषितत्वाद् मुकुल कुमुल-" ॥ (उणा- ४८७) ॥ इति उले
 निपात्यते । पुक्लीबलिङ्गविर्ता ॥ १ ॥ २ ॥ ह्यास्तु अवान्तरभेद न मन्यते यदाहु ,
 मुकुलाद्या तु कलिका कुड्मल जालक तथा । क्षारक कोरक च ' इति ॥

गुञ्छे गुच्छ स्तवक गुत्सका ।

गुलुञ्छ

गूयते गुच्छ “गुडुच्छ-” ॥ (उणा-१२६) ॥ इति छे निपात्यते, तत्र ॥ १ ॥
 “तुदिमादे-” ॥ (उणा-१२४) ॥ इति छकि गुच्छ ॥ २ ॥ स्तूयते स्तवक
 पुनलीबलिङ्ग “दृक्नु-” ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यरु ॥ ३ ॥ गुध्यति वेष्टते गुत्स
 “गुधिगृधेस्त च” ॥ (उणा-५६८) ॥ इति स्ति स ॥ ४ ॥ गुज्यने गुलुञ्छ
 “गुलुञ्छपिलिपिञ्छैधिच्छ-” ॥ (उणा-१२६) ॥ इति छे निपात्यते, पुस्ययम् ।
 क्लीबेऽपि बाचस्पति, यदाह- गुलुञ्छोऽन्ना’ इति । गुलुञ्छ लुम्बी अपि ॥ ५ ॥

अथ रज पौष्प पराग

पुष्पाणा रज, परागच्छति पराग ॥ १ ॥

अथ रसो मधु ॥ १९२ ॥

मकरन्दो मरन्दश्च

पुष्पाणा रस, मन्यते बहु भृङ्गैर्मधु क्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥ १९२ ॥ मङ्गयते
 मण्डयतेऽनेन पुष्प मकरन्द, मरन्द “कुमुद” ॥ (उणा-२४४) ॥ इति दे
 निपात्यते ॥ २ ॥ ३ ॥

वृन्त प्रसववन्धनम् ।

वृणोति वृन्त “पुतपित्त” ॥ (उणा-२०४) ॥ इति ते निपात्यते । प्रसव
 पुष्पादिस्तस्य बन्धनम्, यत् काल्य - बन्धन पुष्पफलयोवृन्तमाहु’ ॥ १ ॥

प्रबुद्धो ज्वृम्भ फुल्लानि व्याकोश विकच स्मितम् ॥ १९३ ॥

उन्मिपित विकसित दलित स्फुटित स्फुटम् ।

प्रफुल्लो स्फुल्ल सफुल्लो च्छसितानि विजृम्भितम् ॥ १९४ ॥

स्मेर विनिद्रमुन्निद्र-विमुद्र-हसितानि च ।

प्रबुध्यते प्रबुद्धम् ॥ १ ॥ उज्जृम्भते उज्जृम्भम्, उदग्ता जृम्भाऽस्येति वा
 ॥ २ ॥ फलति विशायते फुल्लम्, “अनुपसगा क्षाव-” ॥ ४ । २ । ८० ॥ इति
 छे निपात्यते ॥ ३ ॥ “याङुरयति व्याकोशम्” ॥ ४ ॥ विकचते विकचम् ॥ ५ ॥ स्मयते
 स्मितम् ॥ ६ ॥ १९३ ॥ उन्मिपति स्म उन्मिपितम् ॥ ७ ॥ विकसति स्म विकसितम् ॥ ८ ॥
 दलति स्म दलितम् ॥ ९ ॥ स्फुटति स्म स्फुटितम् ॥ १० ॥ स्फुटति स्फुटम् ॥ ११ ॥
 प्रफुल्लति प्रफुल्लम्, एवमुत्फुल्लम् सफुल्ल च ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ उच्छ्वसति स्म
 उच्छ्वसितम् ॥ १५ ॥ विजृम्भते स्म विजृम्भितम् ॥ १६ ॥ १९४ ॥ स्मयनशाल
 स्मेर ‘स्मयजस-’ ॥ ५ । २ । ७९ ॥ इति र ॥ १७ ॥ विनिद्राति विनिद्रम् ॥ १८ ॥
 उक्कान्त निन्द्रामुनिद्रम् ॥ १९ ॥ विगता मुद्रा सकोचोऽस्य विमुद्रम् ॥ २० ॥ हसति
 स्म हसितम् ॥ २१ ॥

समुचितं तु निद्राण मीलितं मुद्रितं च तत् ॥ १९५ ॥

सयोचति स्म समुचितम् ॥ १ ॥ निद्राति स्म निद्राणम् ॥ २ ॥ मीलति स्म मीलितम् ॥ ३ ॥ मुद्रयते स्म मुद्रितम् ॥ ४ ॥ १९५ ॥

फलं तु सस्य

फलति फलं शृक्षादीनाम्, पुष्पलीवल्लिङ्ग ॥ १ ॥ 'यसक् स्वप्ने' सस्यत्वेन सस्यम् "स्थाच्छामासा-" ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ २ ॥

तच्छुष्कं वान

तत् फलं शुष्कं वायते स्म वानं वाच्यलिङ्ग "सूयत्यादि-" ॥ ४ । २ । ७० ॥ इति कस्य नत्वम् ॥ १ ॥

आमं शलाटुं च ।

तत् फलमाममपक्वं शलति शलाटुं वाच्यलिङ्ग "शलेराटु" ॥ (उणा-७६३) ॥ १ ॥

ग्रन्थि पर्वं परु

ग्रन्थाति सधत्ते ग्रन्थिं पुल्लिङ्ग "पदिपठि-" ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ ॥ १ ॥ पृणाति पर्वं 'स्नामदि-" ॥ (उणा-९०४) ॥ इति वन् । "स्य ति-" ॥ (उणा-९५१) इत्युसि परु, क्लीबलिङ्गावेतौ ॥ २ ॥ ३ ॥

बीजकोशीं शिम्बा शमी शिमि ॥ १९६ ॥

शिम्विश्च

कुशल्यस्या कोशा, बीजानां कोशीव पिधायकत्वाद् बाजकोशा ॥ १ ॥ बाधतेऽनया शिम्बा जीनीबन्धि-" ॥ (उणा-३२५) इति डिम्ब ॥ २ ॥ शाम्यत्यस्यां सस्य शमी ॥ ३ ॥ शमयति शिमि "स्वरभ्य इ" ॥ (उणा-६०६) ॥ पृषोदरादिस्वादित् ॥ १९६ ॥ शिनोति शिम्वि छाबिलिबि-" ॥ (उणा-७०६) ॥ इति बौ निपात्यते । छालिङ्गावेतौ ॥ ४ ॥ ५ ॥

पिप्पलोऽश्वत्थं श्रीवृक्षं कुञ्जराशनं ।

कृष्णावासो बोधितरु

फलति पिप्पलं पुष्पलिङ्ग 'वृषलिभ्यां टित् पिप् च पूर्वस्य' ॥ (उणा-११) ॥ इत्यं पिप्पलानि देश्या पत्राणि तानि सत्यस्य वा । अपिप्लवत इति नरुक्षा ॥ १ ॥ अश्वेषु तिष्ठत्यश्वत्थं, पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥ त्रिया युक्तो वृक्ष श्रीवृक्ष ॥ ३ ॥ कुञ्जैररदयते कुञ्जराशन ॥ ४ ॥ कृष्णस्यावासः कृष्णावासः ॥ ५ ॥

बोधितरु-बोधिसत्त्वारय , सर्वोपकारित्वात् ॥ ६ ॥

प्लक्षस्तु पर्कटी जटी ॥ १९७ ॥

प्लक्षस्यधो गच्छति प्लक्ष , प्लोपति अश्विमिति वा “प्लुपे प्लप् च” (उणा ५६६) ॥ इति स ॥ १ ॥ परुटारय फलमस्त्यस्य पर्कटी यद्वाचस्पति - फल स्वेतस्य पक्कटम् इति । पृच्छयते परुटारयसारात्तात् इयामीदन्तो वा, यत् शाश्वत - ‘विज्ञेया पक्कटा प्लक्ष प्लक्ष पिप्पलपादप’ इति ॥ २ ॥ जटा सत्यस्य जटी, शिखादिस्त्वादिन् ॥ ३ ॥ १९७ ॥

न्यग्रोधस्तु बहुपात् स्याद् वटो वैश्रवणालय ।

न्यग् रोहति -न्यग्रोध “वीर-न्यग्रोधौ” ॥ ४ । १ । १२१ ॥ इति धत्वे साधु , न्यक् तिर्यग् मार्गे मूलै रुणद्धि वा ॥ १ ॥ बहव पादा मूलान्यस्य बहुपात् ‘सुसङ्ख्यात्’ ॥ ७ । ३ । १५० ॥ इति पादभाव ॥ २ ॥ वटति वेष्टयति मूलैवट , त्रिलिङ्ग ॥ ३ ॥ वैश्रवणस्य यक्षस्यालयो वैश्रवणालय , यदाहु - ‘वटे वटे वैश्रवण’ इति ॥ ४ ॥

उदुम्बरो ज तुफलो मशकी हेमदुग्धक ॥ १९८ ॥

उन्त्युदुम्बर तावर-” ॥ (उणा-४४४) ॥ इति वरटि निपात्यते, उा द्विताम्बर इति वा पृषोदरादित्वादुत्वम् ॥ १ ॥ मशकगर्भाणि फलान्यस्य जन्तुफल ॥ २ ॥ मशका स त्स्य मशकी ॥ ३ ॥ हेमवर्ण दुग्धमस्य हेमदुग्धक ॥ ४ ॥ १९८ ॥

काकोदुम्बरिका फल्गुर्मलयुर्जघनेफला ।

काम्प्रिया उदुम्बरा काकोदुम्बरिका ॥ १ ॥ फलति फल्गु ‘फलिवलि-’ (उणा-७५८) ॥ इति गु ॥ २ ॥ युणि जुगुसायाम् मल श्वित्र यावयते म लयु , पृषोदरादित्वात् ॥ ३ ॥ जघने बुध्रे फला यस्या जघनेफला । एने खालिङ्गा ॥ ४ ॥

आम्रश्चूत सहकार

अम्यतेऽभिलष्यते आम्र ‘निजि-’ ॥ (उणा-३९०) ॥ इति रो दाघञ् ॥ १ ॥ श्वेतति चूप्यते वा चूत पुतपित्त-’ (उणा-२०४) इति ते निपा ल्यते ॥ २ ॥ सहकारयति मेलयति स्त्रीपुसौ सहकार माप्नोऽपि ॥ ३ ॥

सप्तपर्णस्त्वयुक्छद ॥ १९९ ॥

सप्त पर्णानि अस्य सप्तपण ॥ १ ॥ अयुञ्जि विपमानि च्छदान्यस्यायुक्छ द ॥ २ ॥ १९९ ॥

शिम्बु शोभाञ्जनोऽक्षीव तीक्ष्णगन्धक मोचका ।

शिनीति तीक्ष्णत्वात् शिम्बु पुक्लाबलिङ्ग ‘शिम्बुगेह-’ ॥ (उणा-८११) ॥

सकुचितं तु निद्राण मीलितं मुद्रितं च तत् ॥ १९५ ॥

सकोचति स्म सकुचितम् ॥ १ ॥ निद्राति स्म निद्राणम् ॥ २ ॥ मीलति स्म मीलितम् ॥ ३ ॥ मुद्रपते स्म मुद्रितम् ॥ ४ ॥ १९५ ॥

फलं तु सस्य

फलति फलं वृक्षादीनाम्, पुम्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥ 'पसक् स्वप्ने' सस्य-
नेन सस्यम्" स्याच्छामासा-" ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ २ ॥

तच्छुष्कं वान

तत् फलं शुष्कं वायते स्म वानं वाच्यलिङ्ग "सूयत्यादि-" ॥ ४ । २ ।
७० ॥ इति कस्य नत्वम् ॥ १ ॥

आमं शलाटुं च ।

तत् फलमाममपक्वं शलति शलाटुं वाच्यलिङ्ग "शलेराटु" ॥ (उणा-
७६३) ॥ १ ॥

अन्धि पर्वं परं

अध्नाति सधत्ते अन्धि पुलिङ्ग "पादिपठि-" ॥ (उणा-६०७) ॥ इति
इ ॥ १ ॥ पृणाति पर्वं "स्नामदि-" ॥ (उणा-९०४) ॥ इति वन् । 'रय-
त्ति-" ॥ (उणा-९५१) इत्युसि परं, क्लीबलिङ्गावेतौ ॥ २ ॥ ३ ॥

बीजकोशी शिम्बा शमी शिमि ॥ १९६ ॥

शिम्बिश्च

कुशल्यस्या कोशी, बीजानां कोशीव पिधायकत्वाद् बाजकोशा ॥ १ ॥
शधत्तेऽनया शिम्बा बीजीवन्धि-" ॥ (उणा-३२५) इति डिम्ब ॥ २ ॥
शाम्यत्यस्या सस्य शमा ॥ ३ ॥ शमयति शिमि "स्वरेभ्य इ" ॥ (उणा-
६०६) ॥ पपोदरादित्वादित् ॥ १९६ ॥ शिनोति शिम्बि "छाविछिवि-" ॥
(उणा-७०६) ॥ इति वौ निपात्यते । छीलिङ्गावेतौ ॥ ४ ॥ ५ ॥

पिप्पलोऽश्नत्थं श्रीवृक्षं कुञ्जराशनं ।

कृष्णावासो बोधितरु

फलति पिप्पलं पुष्कालिङ्ग 'पृषलिभ्या टित् पिप् च पूर्वस्य' ॥ (उणा-
११) ॥ इत्यं पिप्पलानि देश्या पत्राणि, तानि सत्यस्य वा । अपिप्लवत इति
नरुक्षा ॥ १ ॥ अश्वेषु तिष्ठत्यश्वत्थ, पृपोदरादित्वात् ॥ २ ॥ प्रिया युक्तो वृक्ष
श्रीवृक्ष ॥ ३ ॥ कुञ्जरैरशयते कुञ्जराशन ॥ ४ ॥ कृष्णस्यावास, कृष्णावास ॥ ५ ॥

बाधितरु-बोधिमत्त्वाख्य, सर्वोपकारित्वात् ॥ ६ ॥

प्लक्षन्तु पर्कटी जटी ॥ १९७ ॥

प्लक्षत्यधो गच्छति प्लक्ष, प्लोपति अशिवमिति वा “प्लुपे प्लप् च” (उणा ५६६) ॥ इति स ॥ १ ॥ पन्टाख्य फलमस्त्यस्य पकटा, यद्वाचसति - ‘फल स्वेनस्य पकटम्’ इति । पृच्छयते पकटालम्बनान्तात् इधामीदन्तो वा, यत् शाश्वत - ‘विज्ञेया पकटा प्लक्ष प्लक्ष पिप्पलपादप’ इति ॥ २ ॥ जटा सन्त्यस्य जटा, शिखादित्वादिन् ॥ ३ ॥ १९७ ॥

न्यग्रोधस्तु बहुपात् स्याद् वटो वैश्रवणालय ।

न्यग् रेहति न्यग्रोध ‘वीरुन्न्यग्रोधौ’ ॥ ४ ॥ १ । १२१ ॥ इति धत्वे साधु, न्यक् तिर्यग् मार्गे मूलै र्गुणद्धि वा ॥ १ ॥ बहव पादा मूलान्यस्य बहुपात् सुयद्गुणान् ॥ ७ । ३ । १० ॥ इति पादभाव ॥ २ ॥ वटति वेष्टयति मूलैर्वट, त्रिलिङ्ग ॥ ३ ॥ वैश्रवणस्य यक्षस्यालयो वैश्रवणालय, यदाहु - ‘वटे वटे वैश्रवण’ इति ॥ ४ ॥

उदुम्बरो जन्तुफलो मशकी हेमदुग्धक ॥ १९८ ॥

उनत्सुदुम्बर ‘तावर-’ ॥ (उणा-४४४) ॥ इति वरटि निपात्यते, उह द्विताम्बर इति वा, पयोदरादित्वादुत्त्वम् ॥ १ ॥ मशकगभाणि फलान्यस्य जन्तुफल ॥ २ ॥ मशका सत्यस्य मशका ॥ ३ ॥ हेमवर्णं दुग्धमस्य हेमदुग्धक ॥ ४ ॥ १९८ ॥

काकोदुम्बरिका फल्गुर्मलयुर्जघनेफला ।

कारप्रिया उदुम्बरी काकोदुम्बरिका ॥ १ ॥ फलति फल्गु “फलिवलि-” (उणा-७५८) ॥ इति गु ॥ २ ॥ युणि जुगुसायाम् मल् खित्र यावयते म लयु पृणोदरादित्वात् ॥ ३ ॥ जघने युगे फला यस्या जघनेफला । एते बालिज्ञा ॥ ४ ॥

आम्रञ्जित सहकार

अम्यतेऽभिलष्यते आम्र ‘चिजि-’ ॥ (उणा-३०७) ॥ इति रो दाषश्च ॥ १ ॥ द्योतति चूप्यते वा चूत ‘पुतपित्त-’ (उणा-२०४) इति त निपा त्यते ॥ २ ॥ सहकारयति मेलयति स्त्रीपुंसौ सहकार, माकन्दोऽपि ॥ ३ ॥

सप्तपर्णस्त्वयुक्छट ॥ १९९ ॥

सप्त पणानि अस्य सप्तपर्ण ॥ १ ॥ अयुज्जि विपमानि च्छदान्यस्यायुक्छ द ॥ २ ॥ १९९ ॥

शिम्बु शोभाजनोऽक्षीव तीक्ष्णगन्धक मोचका ।

शिनोति तैक्ष्ण्यात् शिम्बु पुक्लावज्ज्ञ “शिम्बुगेरु-” ॥ (उणा-८११) ॥

सकुचितं तु निद्राण मीलितं मुद्रितं च तत् ॥ १९५ ॥

सकौचति स्म सकुचितम् ॥ १ ॥ निद्राति स्म निद्राणम् ॥ २ ॥ मीलति स्म मीलितम् ॥ ३ ॥ मुद्रयते स्म मुद्रितम् ॥ ४ ॥ १९५ ॥

फलं तु सम्यं

फलति फलं वृक्षादीनाम्, पुक्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥ 'यसक् स्वप्ने' सप्तत्यं नेन सस्यम् "स्याच्छामासा-" ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ २ ॥

तच्छुष्कं वानं

तत् फलं शुष्कं वायते स्म वानं वाच्यलिङ्ग "सूयत्यादि-" ॥ ४ । २ । ७० ॥ इति कस्य नत्वम् ॥ १ ॥

आमं शलाटुं च ।

तत् फलमाममपक्वं शलति शलाटुं वाच्यलिङ्ग "शलेराटु" ॥ (उणा-७६३) ॥ १ ॥

अन्थि पर्वं परं

अन्थाति सधत्ते अन्थि पुलिङ्ग "पदिपठि-" ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ ॥ १ ॥ पृष्ठाति पर्वं 'स्नामदि-" ॥ (उणा-९०४) ॥ इति वन् । 'रुधर्ति-" ॥ (उणा-९५१) इत्युसि परं, क्लीबलिङ्गावेतौ ॥ २ ॥ ३ ॥

बीजकोशी शिम्बा शमी शिमि ॥ १९६ ॥

शिम्बिश्च

कुशल्यस्या कोशा बीजानां कोशीव पिधायकत्वाद् बाजकोशा ॥ १ ॥ शधत्तेऽनया शिम्बा जीनीवन्धि-" ॥ (उणा-३२५) इति डिम्ब ॥ २ ॥ शाम्यत्यस्या सस्य शमी ॥ ३ ॥ शमयति शिमि 'स्वरेभ्य इ' ॥ (उणा-६०६) ॥ पृषोदरादित्वादित् ॥ १९६ ॥ शिनोति शिम्बि 'छाबिछिबि-" ॥ (उणा-७०६) ॥ इति कौ निपात्यते । स्त्रीलिङ्गावेतौ ॥ ४ ॥ ५ ॥

पिप्पलोऽश्वत्थं श्रीवृक्षं कुञ्जराशनं ।

वृष्णावासो बोधितरुः

फलति पिप्पलं पुष्कलीलिङ्ग 'पृपलिभ्यां टित् पिप् च पूर्वस्य' ॥ (उणा-११) ॥ इत्यं, पिप्पलानि देव्या पत्राणि तानि सप्तत्यस्य वा । अपिप्लवत् इति नरुक्षा ॥ १ ॥ अश्वेषु तिष्ठत्यश्वत्थं, पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥ त्रिया युष्को वृक्ष श्रीवृक्ष ॥ ३ ॥ कुञ्जररश्यते कुञ्जराशन ॥ ४ ॥ कृष्णस्यावास वृष्णावास ॥ ५ ॥

त्रिपत्रक पलाश स्यात् किंशुको ब्रह्मपादप ।

त्रीणि पत्राण्यस्य त्रिपत्रक ॥ १ ॥ प्रशस्तानि पलाशानि सत्यस्य पलाश ,
अभ्रादित्वाद , पल मासमनुत इव रक्तपुष्पत्वाद्वा ॥ २ ॥ किञ्चित् शुभो नील किंशु
क ॥ ३ ॥ ब्रह्मण पादपो ब्रह्मपादप ॥ ४ ॥

तृणराजस्तलस्ताल

तृणाना राजा तृणराज , तृणद्वमध्ये मुरयत्वात् ॥ १ ॥ तलति प्रतिधिम्बति
बहुहपत्वात् तल ॥ २ ॥ प्रज्ञायणि ताल ॥ ३ ॥

रम्भा मोचा रुदल्यपि ॥ २०२ ॥

रमन्तेऽस्या रम्भा 'गृह्णमि-' ॥ (उणा-३२७) ॥ इति भ , रम्भत
इति वा ॥ १ ॥ मुञ्चति मोचा ॥ २ ॥ 'कदि सौत्र' क्यते कदली 'मृदि
कन्दि-' ॥ (उणा-४६५) इत्यल , केन वायुना दल्यते वा , के दलमस्या इति
वा ॥ ३ ॥ २०२ ॥

करवीरो हयमार

निरति करवार "जम्बीर-" ॥ (उणा-४२२) इति निपात्यते, कृणोति
दिनस्ति कर स वीर इव मारकत्वात् करवार ॥ १ ॥ हयानुपभक्तो मारयति
हयमार ॥ २ ॥

कुटजो गिरिमल्लिका ।

कुटति कुटन "कुटेरज" ॥ (उणा-१३०) ॥ कुटादित्वाद् गुणाभाव ,
कुटतो जायते वा ॥ १ ॥ गिरिणा मल्यते धायते गिरिमल्लिका , गिरौ मल्लिके-
व वा ॥ २ ॥

विदुलो वेतस शीतो वानीरो वञ्जुलो रथ ॥ २०३ ॥

'विदु अवयवे' विन्दति विदुल 'स्थावद्धि - ॥ (उणा-४८६) ॥
इत्युलो न लुक् च ॥ १ ॥ वेति वेतस पुस्त्रीलिङ्ग "तस" ॥ (उणा-५८०) ॥
इति तस ॥ २ ॥ शीतोऽनुष्णवीर्यत्वात् ॥ ३ ॥ वयने वानीर वनिवपिभ्या
णित्" ॥ (उणा-४२१) इतीर ॥ ४ ॥ वजति वञ्जुल कुमुल-' ॥ (उणा-
४८७) ॥ इत्युले निपात्यते ॥ ५ ॥ रमन्तेऽस्मिन् रथ रथहेतुत्वाद्वा ॥ ६ ॥
॥ २०३ ॥

कर्कन्धु कुवली कोलिर्नदरी

ककम्प अश्रुरिव ककन्धु । कक्-रूपि ॥ १ ॥ कौति कुवली त्रिलिङ्ग "को-

इति री निपात्यते ॥ १ ॥ शोभामात्रं शोभाञ्जन , मुष्टु मनक्ति मुखमिति वा
 पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥ १ क्षीवतेऽनेन अदृष्यत्वादक्षीव ॥ ३ ॥ तीक्ष्णो गन्धोऽस्य
 तीक्ष्णगन्ध ॥ ४ ॥ मुगति गन्धं मोचक ॥ ५ ॥

श्वेतमरिच

अत्र शिमौ श्वेते श्वेतानि मरिचतुल्यानि फलायस्य श्वेतमरिच ॥ १ ॥

पुन्नाग सुरपर्णिका ॥ २०० ॥

पूजित पुमान् पुन्नाग स इव, प्राधान्यात् ॥ १ ॥ सुरप्रियाणि पणानि सत्य
 स्यां सुरपर्णिका ॥ २ ॥ २०० ॥

वकुल केसर

वद्धते पुष्पैर्वकुल "स्यावद्धि" ॥ (उणा-४८९) ॥ इत्युलो नल्लक् च
 ॥ १ ॥ केसरा सत्यस्य केसर अश्रादित्वाद , किं सौत्र जुहात्यादौ स्मरन्ति,
 चिकेति वा 'मोज्यजि' ॥ (उणा-४३९) ॥ इति सर , के सरतीति वा ॥ २ ॥

अशोक कङ्कलि

न शबलशोक "भीष्" ॥ (उणा-२१) ॥ इति क नास्ति शोको
 ऽस्मादिति वा ॥ १ ॥ कमुदक केलति गच्छति कङ्कलि , खीलज्ज , यदमरशेष - 'स्त्रिया
 त्वशाके कङ्कलि' पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥

ककुभोऽर्जुन ।

ककते ककुभ 'ककेरुभ' ॥ (उणा- ३३३) ॥ ककुभो व्यापकत्वादस्य
 सन्ताति वा, क स्कुभ्राति वा पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ अज्यतेऽर्जुन , शौक्याद्
 वा ॥ २ ॥

मालूर श्रीफलो बिल्व

मलते मालूर 'महिकाणि' ॥ (उणा- ४२८) ॥ इति णिद्व ॥ १ ॥
 श्राप्रदानि फलायस्य श्राफल ॥ २ ॥ बिलति भिनत्ति बिल्व 'निष्पृषी-'
 ॥ (उणा-५११) ॥ इति णिद्व ॥ ३ ॥

किङ्किरात कुरण्टक ॥ २०१ ॥

कुत्सित किरति किङ्किरात कृत्कलि ॥ (उणा-२०९) ॥ इत्यातक्
 किञ्चित् किरात खर्वो वा ॥ १ ॥ रण्टि सौत्र कौरण्टति कुरण्टक 'कोर-
 ण्टिरण्टिभ्य' ॥ (उणा-२८) ॥ इत्यक , कुरण्टकोऽपि । कुरण्टक इत्यन्वे ॥
 ॥ २ ॥ २०१ ॥

आरग्वध कृतमाले

आ समन्ताद् रङ्गति शङ्खतेऽस्मादारग्वध “आरगे -” ॥ (उणा-२५४) ॥
इति वध , आ रञ्जयत्यारजो मलास्तेषा वधोऽनेति वा ॥ १ ॥ वृत्तमतीसार
मलते धारयति कृतमालस्तत्र ॥ २ ॥

वृषो वासा ऽऽटरूपके ।

वर्षति मधु वृष पुस्ययम् । स्त्रियामित्यन्य ॥ १ ॥ वाति गच्छति स्लेष्माऽन
या वासा “ मावादि-” ॥ (उणा-५६४) ॥ इति स , दत्यान्तोऽयम्, ‘उप्यते
काम्यते वाशेति तालयान्त’ इयमर ॥ २ ॥ आ अट्याटरूप ‘कोरदू-’ ॥
(उणा-५६१) ॥ इत्यूपे निपात्यते तत्र, अटन् रूपयत्यटरूपोऽपि ॥ ३ ॥

करञ्जस्तु नक्तमाल

करोति करञ्ज कृणोऽन्न ’ ॥ (उणा-१३६) ॥ कर जयतीति वा
॥ १ ॥ नक्त रात्रावालमनर्थोऽस्मानक्तमाल , भूताश्रयत्वात् ॥ २ ॥

स्तुहिर्वज्रो महातरु ॥ २०६ ॥

स्तुवति क्षार स्तुहि खालिङ्ग ‘ नाम्युपात्य-’ ॥ (उणा-६०९) ॥
इति कि , स्तुहेति वैया । वज्र इव वज्रो भेदकत्वात् ॥ २ ॥ महाश्वासौ तरुश्च म
हातरु ॥ ३ ॥ २०६ ॥

महाकालस्तु किंपाके

महान् कालो मृत्युरस्माद् महाकाल ॥ १ ॥ कुत्सित प्राणहर पाकेऽस्य
विपवृक्षत्वात् किंपाकस्तत्र ॥ २ ॥

मन्दार पारिभद्रके ।

मन्द्यते स्तूयते देवैर्मन्दार अग्यङ्गि-” ॥ (उणा-४०५) ॥ इत्यार , मन्द
मियतीति वा ॥ १ ॥ पारि प्राप्तपार भद्रमस्य पारिभद्रस्तत्र ॥ २ ॥

मधूकस्तु मधुष्ठीलो गुडपुष्पो मधुद्रुम ॥ २०७ ॥

मदयति मधूक ‘शम्बूक-’ ॥ (उणा- ६१) ॥ इत्यूके निपात्यते ॥ १ ॥
मधु माधुयमस्तौले गर्भेऽस्य मधुष्ठील पृषोदरादित्वात् मधु ष्ठीवतीति वा ॥ २ ॥
गुडवद् मधुर पुष्पमस्य गुडपुष्प ॥ ३ ॥ मधुप्रधानो द्रुमो मधुद्रुम ॥ ४ ॥ २०७ ॥

पीलु सिनो गुडफल

पीयेते माधुर्यात् पीलु ‘पीड क्ति’ ॥ (उणा-८२१) ॥ इति उ , पुलि
ङ्ग ॥ १ ॥ सिनोति सिन ‘सेर्वा’ ॥ (उणा- २६२) ॥ इति क्ति न ॥ १ ॥

पा" ॥ (उणा-६६९) ॥ इति विदल, कौ भूमौ चलतीति वा ॥ २ ॥ कोल
ति कालि स्त्रीलिङ्ग " मिलिपिलि-" ॥ (उणा-६०८) ॥ इति इ ॥ ३ ॥ 'बद
स्थैय' बदति बदरा " क्लिष्टचटि-" ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ ४ ॥

अथ हलिप्रिय ।

नीप कदम्ब

हलिन प्रियो हलिप्रिय, मुराधिवासनात् ॥ १ ॥ नयति मुख नीप "नियो
पा" ॥ (उणा-३००) ॥ इति कित् प ॥ २ ॥ 'कद सौत्र, कयते कदम्ब
"कदेणिद्वा" ॥ (उणा-३२२) ॥ इत्यम्ब, कुत्सितमम्बते वा । धाराकदम्बो राज
कदम्बधासी । धूलिकदम्बाऽय ॥ ३ ॥

सालस्तु सर्ज

सीयते सालो दत्त्यादि पुस्लाबलिङ्ग ॥ १ ॥ सृजति सर्जति वा नियास
सज ॥ २ ॥

अरिष्टस्तु फेनिल ॥ २०४ ॥

नास्ति रिष्टमशुभमस्मादरिष्टो रक्षाहेतु ॥ १ ॥ फेना सत्यस्य फेनिल
"प्रज्ञापणादक्फेनाद्-" ॥ ७ । २ । २२ ॥ इतील ॥ २ ॥

निम्बोऽरिष्ट पिचुमन्द

नयति रोगानुपशम निम्ब "डीनाबन्धि-" ॥ (उणा-३२५) ॥ इति निम्ब
नि-यते सिच्यते वा ॥ १ ॥ न रिष्यतेऽरिष्ट ॥ २ ॥ पिचु म-दयति पिचुम द अरो
गकृत्वादिपिचम-त्येनमिति वा 'कुमुद-" ॥ (उणा-२४४) ॥ इति निपात्यते ॥ ३ ॥

समौ पिचुल श्रावुकौ ।

पिचु तल लाति पिचुल ॥ १ ॥ घ्यायते श्रावुक "कञ्चुक-" ॥ (उणा-
५७) ॥ इति उके निपात्यत ॥ २ ॥

कर्पासस्तु बादर स्यात् पिचव्य

करोति शोभा कर्पास पुस्लाबलिङ्ग ' कृवुरिभ्या पास " ॥ (उणा-
५८३) ॥ १ ॥ बदति स्थैय भजते बादर जठर- ॥ (उणा-४०३) ॥
इत्यरे निपात्यते ॥ २ ॥ पिचुभ्यो ऽहेत पिच-य ॥ ३ ॥

तूलक पिचु ॥ २०५ ॥

तूत्यते तूल के तूलर पुस्लाबलिङ्ग ॥ १ ॥ पच्यते पिचु निरस्पीकृत
कपास पुलिङ्ग ' पचेरिचात ' ॥ (उणा-७३५) ॥ इत्यु ॥ २ ॥ २०५ ॥

आरग्वध कृतमाले

आममन्ताद् रङ्गति शङ्कतेऽस्मादारग्वध “आरगे-” ॥ (उणा-०५४) ॥
इति वध, आ रञ्जय-त्यारजो मलास्तेषा वधोऽनेति वा ॥ १ ॥ कृतमतीसार
मलते धारयति कृतमालस्तत्र ॥ २ ॥

वृषो वासा ऽऽटरूपके ।

वर्षति मधु वृष पुस्ययम् । स्त्रियामिल्यन्य ॥१॥ वाति गच्छति श्लेष्माऽन
या वासा “मावावदि-” ॥ (उणा-५६४) ॥ इति स, द-त्वान्तोऽयम्, ‘उप्यते
काम्यते वाशेति तालव्यान्त-’त्यमर ॥ २ ॥ आ अटत्याटरूप “कोरदूप-” ॥
(उणा-५६१) ॥ इत्यूपे निपात्यते तत्र, अटन् रूपयत्यटरूपोऽपि ॥ ३ ॥

करञ्जस्तु नक्तमाल

करोति करञ्ज कृगोऽञ्ज ” ॥ (उणा-१३६) ॥ कर जयताति-वा
॥ १ ॥ नक्त रात्राबालमनर्थोऽस्मानक्तमाल, भूताश्रयत्वात् ॥ २ ॥

स्नुहिर्वज्रो महातरु ॥ २०६ ॥

स्नुहति क्षीर स्नुहि क्षालिह ‘नाम्युपात्य-’ ॥ (उणा-६०९) ॥
इति कि स्नुहेति वैद्या । वज्र इव वज्रो भेदकत्वात् ॥ २ ॥ महाश्वासौ तरुश्च म
हातरु ॥ ३ ॥ २०६ ॥

महाकालस्तु किंपाके

महान् कालो मृत्युरस्मान् महाकाल ॥ १ ॥ कुत्सित प्राणहर पाकेऽस्य
विपश्रुत्वात् किंपाकस्तत्र ॥ २ ॥

मन्दार पारिभद्रके ।

मन्द्यते स्तूयते देवैर्मन्दार “अग्यङ्गि-” ॥ (उणा-४०५) ॥ इत्यार, मन्द
मियतीति वा ॥ १ ॥ पारि प्राप्तपार भद्रमस्य पारिभद्रस्तत्र ॥ २ ॥

मधूकस्तु मधुष्ठीलो गुडपुष्पो मधुद्रुम ॥ २०७ ॥

मदयति मधूक “शम्बूक-” ॥ (उणा-६१) ॥ इत्यूके निपात्यते ॥ १ ॥
मधु माधुयमस्ताले गर्भेऽस्य मधुष्ठील पयोदरादित्वात् मधु ष्ठीवतीति वा ॥ २ ॥
गुडवद् मधुर पुष्पमस्य गुडपुष्प ॥ ३ ॥ मधुप्रधानो द्रुमो मधुद्रुम ॥४॥२०७॥

पीलु सिनो गुडफल

पायते माधुयात् पाट् “पीड कित्” ॥ (उणा-८२१) ॥ इति छ, पुलि
ङ्ग ॥ १ ॥ सिनाति सिन “सेवा” ॥ (उणा-२६२) ॥ इति कित् न ॥ १ ॥

पा" ॥ (उणा-४६९) ॥ इति विदल, कौ भूमौ वल्नति वा ॥ २ ॥ कोल
ति कालि स्त्रीलिङ्ग " मिलिपिलि-" ॥ (उणा-६०८) ॥ इति इ ॥ ३ ॥ 'बद
स्थैर्ये' यदति बदरा "कृष्टिगटि-" ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ ४ ॥

अथ हलिप्रिय ।

नीप कदम्ब

हलिन प्रियो हलिप्रिय, मुराधिवासनात् ॥ १ ॥ नयति सुख नीप "नियो
पा" ॥ (उणा- ३०२) ॥ इति कित् प ॥ २ ॥ 'कद सौत्र, कथते कदम्ब'
"कदेणिद्वा' ॥ (उणा-३२०) ॥ इत्यम्ब, कुत्सितमम्बते वा । धाराकदम्बो राज
कदम्बधासी । धूलिकदम्बाऽय ॥ ३ ॥

सालस्तु सर्ज

सीयते सालो दत्त्यादि पुनलाबलिङ्ग ॥ १ ॥ सृजति सजति वा नियांस
सज ॥ २ ॥

वरिष्टस्तु फेनिल ॥ २०४ ॥

नास्ति रिष्टमगुभमस्मादरिष्टो रक्षाहेतु ॥ १ ॥ फेना सत्यस्य फेनिल
"प्रज्ञापणादकफेनाद्-" ॥ ७ । २ । २२ ॥ इतील ॥ २ ॥

निम्बोऽरिष्ट पिचुमद

नयति रोगानुपशम निम्ब "डीनाबधि-" ॥ (उणा-३२५) ॥ इति निम्ब,
निमते सिच्यते वा ॥ १ ॥ न रिष्यतेऽरिष्ट ॥ २ ॥ पिचु मदयति पिचुम द अरा
गकृत्वाऽपिचमत्येनमिति वा "कुमुद-" ॥ (उणा-२४४) ॥ इति निपात्यत ॥ ३ ॥

समौ पिचुल झाबुकौ ।

पिचु तूल लाति पिचुल ॥ १ ॥ ध्यायते झाबुक 'कञ्चुक-" ॥ (उणा-
५७) ॥ इति उके निपात्यते ॥ २ ॥

कर्पासस्तु बादर स्यात् पिचव्य

करोति शोभा रूपास पुक्लाबलिङ्ग ' कुरुरिभ्या पास " ॥ (उणा-
५८३) ॥ १ ॥ यदति स्थैर्य भजते बादर ' जठर-" ॥ (उणा-४०३) ॥
इत्यरे निपात्यते ॥ २ ॥ पिचुभ्यो हित पिचय ॥ ३ ॥

तूलक पिचु ॥ २०५ ॥

तूयते तूल के तूलक पुक्लाबलिङ्ग ॥ १ ॥ पच्यते पिचु निरस्थीकृत
कपास पुलिङ्ग 'पवेरिचात' ॥ (उणा-७३५) ॥ इत्यु ॥ २ ॥ २०५ ॥

पीतवर्णं माल पौनसाल ॥ १ ॥ प्रियक , काम्यत्वात् ॥ २ ॥ अस्यत्यसन
पुक्लीबलिङ्ग ॥ ३ ॥

पाटलि पाटला

पाटयति दौमन्थ्य पाटलि पुष्पालिङ्ग “ पाटयञ्जिभ्याम्—” ॥ (उणा-
७०२) ॥ इत्यलि ॥ १ ॥ ‘ मृदिकदि—’ ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यले पाट
ला, ताम्रपुष्पत्वाद्वा ॥ २ ॥

भूर्जो बहुत्वक्को मृदुच्छद ॥ २१० ॥

भणाति भूर्ज , भुवि ऊजयतीति वा ॥ १ ॥ बहुव्यस्त्वचोऽस्य बहुत्वक्क
॥ २ ॥ मृदुनि च्छदान्यस्य मृदुच्छद ॥ ३ ॥ २१० ॥

द्रुमोत्पल कर्णिकारे

द्रुमस्यापि उत्पलानीव पुष्पाण्यस्य द्रुमोत्पल । सुरभिः शायमयो निगन्ध ॥ १ ॥
कर्णिकामिर्यात्त कर्णिकारस्तत्र ॥ २ ॥

निचुले हिज्जले उज्जलौ ।

नेनेकि निचुल “ कुमुल—” ॥ (उणा-४८७) ॥ इत्युले निपात्यते, निचु-
ल्यतेऽम्बुनेति वा तत्र ॥ १ ॥ हिनोति हिज्जल ॥ २ ॥ एति इज्जल “ मुर-
ल—” ॥ (उणा-४७४) ॥ इत्यले निपात्यते । ‘ हितजलापभ्रशो हिज्जल ’ इति
क्षीरस्वामी, जलवेतसविशेषत्वादस्य ॥ ३ ॥

धात्री शिवा चामलकी

दधाति धात्रा ॥ १ ॥ शेरते गुणा अस्या शिवा ॥ २ ॥ आमलते धारयति
गुणानामलकी ‘ कीचक ’ ॥ (उणा-३३) ॥ इत्यके निपात्यते, त्रिलिङ्गोऽयम् ॥ ३ ॥

कलिरक्षो निर्भीतक ॥ २११ ॥

कल्यते कलि पुलिङ्ग कलिहेतुत्वाद्वा ॥ १ ॥ अक्षति व्याप्नोत्यक्ष ॥ २ ॥
विभेद्यस्माद् विभीतक त्रिलिङ्ग भियो द्वे च ’ ॥ (उणा-७८) ॥ इति
तकक् । विभेदक इत्यये ॥ ३ ॥ २११ ॥

हरीतम्यभया पथ्या

हरति रोगान् हरीतकी खालिङ्ग “ हृदिहि—” ॥ (उणा-७९) ॥ इती
तक ॥ १ ॥ नास्ति भयमस्या अभया ॥ २ ॥ पथि साधु पथ्या हितेत्यथ ॥ ३ ॥

त्रिफला तत्फलत्रयम् ।

तेषामामलक्यादाना फलप्रय त्रीणि फलानि समाहृतानि त्रिफला, अजा
जित्वादाय ॥ १ ॥

गुडवद् मधुर फलमस्य गुडफल ॥ ३ ॥

गुग्गुलुस्तु पलङ्कप ।

गूमते गुग्गुलु पुलिङ्ग “गुहउगुग्गुलुक्कमण्डलव ” ॥ (उणा- ८१४) ॥
इति साधु ॥ १ ॥ पल मांस कपति पलङ्कप , पृषोदरादित्वाद् मोऽन्त ॥ ३ ॥

राजादन पियाल स्यात्

राहामदन मृष्टत्वाद् राजादन पुष्पीबलिङ्ग ॥ १ ॥ पीयते रसोऽस्य पियाल
“कुलिपिलि” ॥ (उणा-४७६) ॥ इति किदाल । प्रियालोऽपि ॥ २ ॥

तिनिशस्तु रथद्रुम ॥ २०८ ॥

तनोति रथादीन् तिनिश ‘तिनिश’ ॥ (उणा- ५३७) ॥ इति निशे नि-
पात्यते, अतिमा-तो निशा , चिरकालिकृत्वादिति वा पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ रथहेतु
द्रुमो रथद्रुम ॥ २ ॥ ०८ ॥

नागरङ्गस्तु नारङ्ग

नागरस्य सिन्दूरस्येव रङ्गो रागोऽस्य नागरङ्ग । १ ॥ नृणाति नारङ्ग “छवृ
नृभ्यो णित्” ॥ (उणा- ९९) इत्यङ्ग । नायङ्गोऽपि ॥ २ ॥

इक्षुदी तापसद्रुम ।

इक्षति इक्षुदी, त्रिलिङ्ग “इक्षुदीर्ध्याम्” ॥ (उणा- २४२) ॥ इत्युद ॥ १ ॥
तापसाना द्रुम तापसद्रुम । तापसा हि अरण्येऽस्यास्तैलमुपयुञ्जते ॥ १ ॥

काश्मरी भद्रपर्णी श्रीपर्णी

काशते काश्मरी जठर” ॥ (उणा- ४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते ॥ १ ॥
भद्राणि धीयुक्तानि च पर्णानि अस्या भद्रपर्णी श्रीपर्णी “पाककणपर्णबालान्तात्”
॥ २ ॥ ४। ५५ ॥ इति डी ॥ २ ॥ ३ ॥

अम्लिका तु तित्तिडी ॥ २०९ ॥

अम्लैव अम्लिका ॥ १ ॥ तिम्यति तित्तिडी “विहड-” ॥ (उणा- १७२) ॥
इति निपात्यते, ॥ २ ॥ २०९ ॥

शेळ श्लेष्मातक

शेरतेऽस्मिन् शेळ पुलिङ्ग ‘शीनो उ’ ॥ (उणा- ८२०) ॥ १ ॥
द्विलघ्यति कफोऽस्मात् श्लेष्मातक ‘श्लेष्मातक-’ ॥ (उणा- ८३) ॥ इत्या
तके निपात्यते श्लेष्माणमततीति वा ॥ २ ॥

पीतसालस्तु प्रियकोऽसन् ॥

मागधी यूथिका

मगधदेशे भवा मागधी ॥ १ ॥ यूथते यूधी “पथयूथ-” ॥ (उणा- २३१) ॥ इति धे निपात्यते, के यूथिका यूथो जालकमुत्स्यस्या वा ॥ २ ॥

सा तु पीता स्याद् हेमपुष्पिका ॥ २१४ ॥

सा यथिका पीतवर्णा हेमवर्ण पुष्पमस्या हेमपुष्पी “असत्काण्डप्रा-तशतै काश्च पुष्पात्” ॥ २१४५६ ॥ इति डी ॥ १ ॥ २१४ ॥

प्रियङ्गु फलिनी श्यामा

प्रीणाति प्रियङ्गु स्त्रीलिङ्ग “प्राकैपे-” ॥ (उणा- ७६१) ॥ इत्यङ्गुक् ॥ १ ॥ फलति फलिनी “श्याकटि-” ॥ (उणा- २८२) ॥ इति बहुवचना दिन ॥ २ ॥ श्यामा वणन ॥ ३ ॥

बन्धूको बन्धुजीवक ।

बध्नाति चित्त बधूक “मृम-यञ्जि-” ॥ (उणा- ५८) ॥ इत्यूक् ॥ १ ॥ जीवाना व धु, बधून् जावयति वा बधुजावक ॥ २ ॥

करुणे मल्लिकापुष्प

कायते करुण “ऋकृवृ-” ॥ (उणा- १९६) ॥ इत्युणस्तिन् ॥ १ ॥ मल्लिकाया इव पुष्पमस्य मल्लिकापुष्प ॥ २ ॥

जम्बीरे जम्भ-जम्भलौ ॥ २१५ ॥

जम्बते जम्बीर “जम्बीर-” ॥ (उणा- ४२२) ॥ इतीरे निपात्यते तत्र ॥ १ ॥ जम्भते जम्भ पुक्लाबलिङ्ग ॥ २ ॥ “मुरल-” ॥ (उणा ४७४) ॥ इत्यले निपातनाजम्भल, जम्भान् द तान् लात्यम्लत्वाद् वा ॥ ३ ॥ २१५ ॥

मातुलिङ्गो बीजपूर

मातोऽयते मातुलिङ्ग “माडस्तुलेरङ्गक् च-” ॥ (उणा-१०६) ॥ इति साधु । मातुलिङ्गोऽपि ॥ १ ॥ बीजै पूयते बीजपूर ॥ २ ॥

करीर क्रकरो समौ ।

मिरिति करीर पुक्लीबलिङ्ग, करिण ईरयति कण्टकैर्वा ॥ १ ॥ क्रम्यते क्रकर जठरक्रकर-” ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते, कर्ति करोति तीक्ष्णकण्टक्त्वाद्वा ॥ २ ॥

पञ्चाङ्गुल स्यादेरण्डे

पञ्च अङ्गुलयोऽस्य पञ्चाङ्गुल, अङ्गुलिसदृशपञ्चपत्रावयवत्वात् “बहुमीहे

तापिञ्छस्तु तमाल स्यात्

तापिनश्छादयति तापिञ्छ, पृषोदरादित्वात् । तापिञ्छोऽपि ॥ १ ॥ ताम्र
ति तमाल पुयलीबलिह " ऋतृमृ-" ॥ (उणा-४७५) ॥ इत्याल ॥ २ ॥

चम्पको हेमपुष्पक ॥ २१२ ॥

चम्पतेऽयते भृङ्गधम्पकः " कीचरु-" ॥ (उणा-३३) ॥ इत्यक निपा
स्यते ॥ १ ॥ हेमवर्ण पुष्पमस्य हेमपुष्पक ॥ २ ॥ २१२ ॥

निर्गुण्डी सिन्दुवारे

निष्क्रान्ता गुण्डाद् धेष्टात् निर्गुण्डी । निर्गुण्डीत्यपि ॥ १ ॥ स्यन्दते सिन्दु
वार " द्वारशृङ्गार-" ॥ (उणा-४११) ॥ इत्यारे निपात्यते, स्यन्द वृणोति वा,
पृषोदरादित्वात् तत्र ॥ २ ॥

अतिमुक्तके माधवी लता

वासन्ती च

अतिक्रान्तो मुक्तान् विरक्तानतिमुक्तकस्तत्र ॥ १ मधौ वस ते भवा माधवी
" भर्तुसंध्यादे -" ॥ ६ । ३ । ८९ ॥ इत्यण् ॥ २ ॥ लाति लता ॥ ३ ॥ व
सन्ते पुण्यति वासन्ती " साधुपुण्यतपच्यमाने " ॥ ६।३।११७ ॥ इत्यण् ॥ ४ ॥

औड्रपुष्प जपा

उड्रदेशे भव पुष्पमौड्रपुष्पम् ॥ १ ॥ जपताव जपा । जपादित्वाद्वत्वे जवाऽपि ॥ २ ॥

जातिस्तु मालती ॥ २१३ ॥

जायतेऽस्या पुष्पादि जाति ॥ १ ॥ मालयस्यामोदैर्मालती " पुतपित्त-"
॥ (उणा- २०४) ॥ इति ते निपात्यते ॥ २ ॥ २१३ ॥

मल्लिका स्याद्विचकिल

मल्लयते मूधनि मल्लि " पदिपठि-" ॥ (उणा- ६०७) ॥ इति इ, के
मल्लिका ' दृकृन्-" ॥ (उणा- २७) ॥ इत्यको वा ॥ १ ॥ विच्यते विचकिल
" स्थण्डिलकपिल-" ॥ (उणा- ४८४) ॥ इताले निपात्यते ॥ २ ॥

सप्तला नवमालिका ।

सप्त मनो बुद्धिमिन्द्रियाणि च लाति सप्तला सपति समवैति वा " मुरल-"
॥ (उणा- ४७४) ॥ इत्यले निपात्यते ॥ १ ॥ नवा सुखा मालाऽस्या नव
मालिका ॥ २ ॥

सल्लकी तु गजप्रिया ॥ २१८ ॥

‘सत्र सौत्र’ सति सत्रका, पुत्रालिङ्ग “दृक्दृक्-” ॥ (उणा- २७) ॥
इत्येक, सतृल्ल लभ्यते स्वाद्यते गौरिरिति वा ॥ १ ॥ गनम्य प्रिया ॥ २ ॥ २१८ ॥

वशो वेणुर्यवफलस्त्रचिसारस्तृणध्वज ।

मस्कर शतपर्वा च

वमति वश ‘पादावमि-’ ॥ (उणा- ५२७) ॥ इति श ॥ १ ॥
अजन्त्यनेन वेणु पुलिङ्ग “अजिस्वा-” ॥ (उणा- ७६) ॥ इति शु ॥ २ ॥
यवाकार फलमस्य यवफल ॥ ३ ॥ त्वचि वल्के मारस्त्रचिसार “अद्व्यञ्ज
नात्-” ॥ ३।२।१८ ॥ इति विकल्पेन सप्तम्यलुप् । त्वक्सारोऽपि ॥ ४ ॥
तृणाना ध्वज इव तृणध्वज ॥ ५ ॥ मा क्रियते प्रतिपिध्यतेऽनेन मस्कर,
वचस्कादित्वात् साधु ॥ ६ ॥ शत बहूनि पर्वाण्यस्य शतपर्वा ॥ ७ ॥

स्वनन् वातात् स कीचक ॥ २१९ ॥

स वशो वाताद् हेतो शब्दायमान कवते वध्नाति शब्द कीचक “काचक-”
॥ (उणा- ३३) ॥ इत्येके निपात्यते, कीति चकते वा, कीचेति कायति वा
॥ १ ॥ २१९ ॥

तुकाक्षीरी वशक्षीरी त्वक्क्षीरी वशरोचना ।

क्षीरस्य त्वगिव तुकाक्षीरी ॥ १ ॥ वशात् क्षारमस्या वशक्षीरा ॥ २ ॥ त्वच
क्षीरमस्या त्वक्क्षारा स्त्रीक्रीबलिङ्ग ॥ ३ ॥ वशोत्था रोचना वशरोचना ॥ ४ ॥

पूगे क्रमुक-गूवाकौ

पवते पूग पूमुदिभ्याम्-” ॥ (उणा- ९३) ॥ इति किद् गस्तत्र
॥ १ ॥ क्रामति क्रमुक “क्रमे कृम् च वा” ॥ (उणा- ५३) ॥ इति उक्
॥ २ ॥ गुर्वत्यनेन सप्तम्यत्वाद् गूवाक “मवाकश्यामाक-” ॥ (उणा- ३७) ॥
इत्येके निपात्यते ॥ ३ ॥

तस्योद्वेग पुन फलम् ॥ २२० ॥

तस्य पूगस्य फलमुद्रतो वेगोऽस्य उद्वेगम्, सप्तम्यत्वात् ॥ १ ॥ २२० ॥

ताम्बूलवल्ली ताम्बूली नागपर्यायवल्त्यपि ।

ताम्बूल पूगवर्ण-चूणसंयोगस्तद्वतुवली ताम्बूलवली ॥ १ ॥ ताम्बूल
फाहृत्येना ताम्बूली ‘तमेवोऽतो दाधस्तु वा’ ॥ (उणा- ४८९) ॥ इत्यूल
॥ २ ॥ नागपर्यायस्य सपादिभ्या वली, नागस्य वली पातालानीतत्वाद् नागवली,

काष्ठे-” ॥ ७ । ३ । १०४ ॥ इति ट समासान् ॥ १ ॥ इत्यति वायुमेण्ड
 “पिण्डैर०-” ॥ (उणा- १०६) ॥ इत्य-ष्टे निपात्यते तत्र ॥ ३ ॥

धातव्या धातुपुष्पिका ॥ २१६ ॥

दधाति धातवी “ऋष्मातर-” ॥ (उणा-८३) ॥ इत्यातक निपात्यते
 तत्र ॥ १ ॥ धातुषद् रक्तानि पुष्पाप्यस्या धातुपुष्पी ॥ २ ॥ २१६ ॥

कपिकच्छूरात्मगुप्ता

कपीन् कपति कपिर-छ स्त्रीलिङ्ग “कपेण्डंछां च ष” ॥ (उणा-
 ८३१) ॥ इति ऊ ॥ १ ॥ आत्मना गुप्ता आत्मगुप्ता, स्पशाविषयत्वात् ॥ २ ॥

धत्तूर कनकाह्वय ।

धयति धातून् धत्तूर सि-दूर-” ॥ (उणा- ४३०) ॥ इत्यूरे निपात्यते
 धातूरोऽपि ॥ १ ॥ वनकाह्वय , भुक्तेऽस्मिन् हेमवणपृथ्वीदशनात् ॥ २ ॥

कपित्थस्तु दधिफल

कपयोऽस्मिन् तिष्ठति कपित्थ , कपिप्रियत्वात् कपिरिव तिष्ठताति वा, पृषो
 दरादित्वात् तत्वम् ॥ १ ॥ दधिबदम्लमधुर फलमस्य दधिफल ॥ २ ॥

नालिकेरस्तु लाङ्गली ॥ २१७ ॥

बलति नालिकेर पुस्त्रीलिङ्ग ‘ शतेरादय ” ॥ (उणा-४३२) ॥ इत्येरे
 निपात्यते ॥ १ ॥ नालिकान् नालयुक्तान् पुष्पादीनारयति वा हलाकारपत्रशाख
 त्वात्लाङ्गली ॥ २ ॥ २१७ ॥

आम्रातको वर्षपाकी

अमति आम्रातक ‘ ऋष्मातकाम्रातक- ॥ (उणा-८३) ॥ इति
 निपात्यते आम्रमतति कपिचूतत्वादिति वा ॥ १ ॥ वषण पाकोऽस्त्यस्य वर्ष
 पाकी ॥ २ ॥

केतक क्रकचच्छद ।

केतति वन कतक पुस्त्रीलिङ्ग , यद्वाचस्पति - केतकस्तु द्वयो ‘ इति ॥ १ ॥
 क्रकवाकाराणि च्छदान्यस्य क्रकचच्छद ॥ २ ॥

कोविदारो युगपत्र

वनति दाप्यते कोविदार वने कोविद-’ ॥ (उणा-४१०) ॥
 इत्यारे साधु कु भूमि विदारयताति वा, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ युगरूप पत्र
 मस्य युगपत्र ॥ २ ॥

सल्लकी तु गजप्रिया ॥ २१८ ॥

सत्र सौत्र 'सति मल्लरी, पुष्पालिङ्ग "ट्टुनु-" ॥ (उणा- २७) ॥

इत्यरु, सतृल्य लभ्यते स्वाद्यते गजैरिति वा ॥ १ ॥ गजस्य प्रिया ॥ २ ॥ २१८ ॥

वशो वेणुर्यवफलस्त्वचिसारस्तृणध्वज ।

मस्कर शतपर्वा च

वमति वश 'पादावमि-' ॥ (उणा- ५२७) ॥ इति श ॥ १ ॥

अजन्त्यनेन वेणु पुलिङ्ग "अजिस्था-" ॥ (उणा- ७६) ॥ इति णु ॥ २ ॥

यवाग्र फलमस्य यवफल ॥ ३ ॥ त्वचि वत्के मारस्तचिसार "अद्व्यञ्ज

नात्-" ॥ ३।२।१८ ॥ इति विकृतेन सप्तम्यलुप् । त्वक्सारोऽपि ॥ ४ ॥

तृणाना ध्वज इव तृणध्वज ॥ ५ ॥ मा क्रियते प्रतिषिध्यतेऽनेन मस्कर,

ववस्कादित्वात् साधु ॥ ६ ॥ शत बहूनि पत्राण्यस्य शतपर्वा ॥ ७ ॥

स्वनन् वातात् स कीचरु ॥ २१९ ॥

स वशो वाताद् हेतो शब्दायमान ववते बध्नाति शब्द कीचर "कीचरु-"

॥ (उणा- ३३) ॥ इत्यके निपात्यते, कीचि चकते वा, कीचति व्रायति वा

॥ १ ॥ २१९ ॥

तुकाक्षीरी वशक्षीरी त्वक्क्षीरी वशरोचना ।

क्षीरस्य त्वगिव तुकाक्षारी ॥ १ ॥ वशात् क्षारमस्या वशक्षीरा ॥ २ ॥ त्वच

क्षीरमस्या त्वक्क्षीरा छाङ्गवलिङ्ग ॥ ३ ॥ वशोऽस्या रोचना वशरोचना ॥ ४ ॥

पृगे क्रमुक-गूवाकौ

पवते पूग पूमुदिभ्याम्-' ॥ (उणा- ९३) ॥ इति किद् गस्तत्र

॥ १ ॥ क्रममिति क्रमुक 'क्रमे क्रम् च वा' ॥ (उणा- ५३) ॥ इति उक्

॥ २ ॥ गुवत्यनेन स्रसकत्वाद् गूवाक 'मवाक्यमाक-' ॥ (उणा- ३७) ॥

इत्यके निपात्यते ॥ ३ ॥

तस्योद्देग पुन फलम् ॥ २२० ॥

तस्य पूगस्य फलमुद्गतो वेगोऽस्य उद्देगम् स्रसकत्वात् ॥ १ ॥ २२० ॥

ताम्बूलवल्ली ताम्बूली नागपर्यायवल्क्यपि ।

ताम्बूल पूगपण-चूणसयोगस्तद्धेतुर्वली ताम्बूलवल्ली ॥ १ ॥ ताम्यन्ति

पाहृत्येना ताम्बूला 'तमेमाऽतो दाघस्तु श' ॥ (उणा- ४८९) ॥ इत्युक्

॥ २ ॥ नागपर्यायभ्य सर्पादिभ्यो वली, नागस्य वली पातालातीतत्वाद् नागवली,

काष्ठ-" ॥ ७ । ३ । १०४ ॥ इति ट समाधान ॥ १ ॥ इत्यति वायुमेरु
 "पिण्डैरुण्ड-" ॥ (उणा- १०६) ॥ इत्युण्डे निपात्यते तत्र ॥ ३ ॥

धातवया धातुपुष्पिका ॥ २१६ ॥

दधाति धातवी "लेष्मातक-" ॥ (उणा-८३) ॥ इत्यातके निपात्यते
 तत्र ॥ १ ॥ धातुवद् रजानि पुष्पाप्यस्या धातुपुष्पी ॥ २ ॥ २१६ ॥

कपिकच्छूरात्मगुप्ता

कपीन् कपति कपिच्छु स्त्रीलिङ्ग "कपेण्यौ च प" ॥ (उणा-
 ८३१) ॥ इति ऊ ॥ १ ॥ आत्मना गुप्ता आत्मगुप्ता, स्पर्शाविषयत्वात् ॥ २ ॥

धत्तूर कनकाह्वय ।

धयति धातून् धत्तूर 'सिद्धू-" ॥ (उणा- ४३०) ॥ इत्यूरे निपात्यते
 धातूरोऽपि ॥ १ ॥ कनकाह्वय, भुक्तेऽस्मिन् हेमवणपृष्ठादर्शनात् ॥ २ ॥

कपित्थस्तु दधिफल

कपयोऽस्मिन् तिष्ठन्ति कपित्थ, कपिप्रियत्वात् कपिरिव तिष्ठताति वा पृषो
 दरादित्वात् तत्वम् ॥ १ ॥ दधिबद्मलमधुर फलमस्य दधिफल ॥ २ ॥

नालिकेरस्तु लाङ्गली ॥ २१७ ॥

बलति नालिकेर पुस्त्रीलिङ्ग 'शतेरादय' ॥ (उणा-४३२) ॥ इत्येरे
 निपात्यते ॥ १ ॥ नालिकान् नालयुक्तान् पुष्पादीनारयति वा हलाकारपत्रशाख
 त्वालाङ्गली ॥ २ ॥ २१७ ॥

आम्रातको वर्षपाकी

अमति आम्रातक 'लेष्मातकाम्रातक-' ॥ (उणा-८३) ॥ इति
 निपात्यते आम्रमतति कपिचूतत्वादिति वा ॥ १ ॥ वर्षण पाण्डेऽस्त्यस्य वर्ष
 पाकी ॥ २ ॥

केतरु क्रकचच्छद ।

केतति वने केतरु पुस्त्रीलिङ्ग, यद्वाचस्पति - कतकस्तु द्वयो इति ॥ १ ॥
 क्रकचाकाराणि च्छदायस्य क्रकचच्छद ॥ २ ॥

कोविदारो युगपत्र

कनति दाप्यते कोविदार वने कोविद-" ॥ (उणा-४१०) ॥
 इत्यारे साधु कु भूमि विदारयताति वा दृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ युगरूप पत्र
 मस्य युगपत्र ॥ २ ॥

गुडति रक्षति कफ गुडवी “ गुडेरुचट ” ॥ (उणा-१२०) ॥ ३ ॥

विशाला त्विन्द्रवारुणी ॥ २२३ ॥

विशाला, महाफलत्वात् ॥ १ ॥ इन्द्रवत् अक्षैर्दृणोति इन्द्रवारुणा ॥ २ ॥ २२३ ॥

उशीर वीरणीमूले

उश्यते उशीर पुक्लावल्लिङ्ग “ घसिघशि- ” ॥ (उणा-४१९) ॥ इति
न्दार ॥ १ ॥ वारुणा तृणविशेषस्तस्या मूल वारुणामूल तत्र ॥ २ ॥

हीवेरे बालक जलम् ।

जिहेताव हवीर “ शतेरादय ” ॥ (उणा-४३२) ॥ इति केरे निपात्यते
तत्र ॥ १ ॥ बडते बाल स्वाथ के बालम् ॥ २ ॥ जलति जलम्, यद्वाऽस्य कैशसदृश
त्वात् वृद्धत्वाच्च बाल जलपर्यायवाच्यत्वमपि ॥ ३ ॥

प्रपुत्राटस्त्वैडगजो ददुघ्नश्चक्रमर्दक ॥ २२४ ॥

प्रपुणति प्रपुनाति वा प्रपुत्राट “ कपाट- ” ॥ (उणा- १४८) ॥ इति
आटे निपात्यते ॥ १ ॥ एडवद् मेपाक्षत्वाद् गज्यते शक्यते एडगज ॥ २ ॥
ददु हति ददुघ्न ॥ ३ ॥ चक्राणि ददुमण्डलानि मृदनाति चक्रमर्दकम् ॥ ४ ॥ २२४ ॥

लट्वाया महारजन कुसुम्भ कमलोत्तरम् ।

लटति लट्वा लटिषटि- ” ॥ (उणा- ५०५) ॥ इति वस्तन ॥ १ ॥
रज्यतेऽनेन रजन महश्च तद् रजन च महारजनम् ॥ २ ॥ कुस्यति कुसुम्भ “ काकु
सिम्भ्या कुम्भ ” ॥ (उणा- ३३७) ॥ पुष्पावल्लिङ्गोऽयम् ॥ ३ ॥ कमलेभ्य उत्तर
वणाधिसयात् कमलोत्तरम् ॥ ४ ॥

लोघ्रे तु गालयो रोध्र तिल्व शावर मार्जना ॥ २२५ ॥

रुणद्धि प्रण रोध्र , लत्वे लोघ्रन्तत्र ॥ १ ॥ गालयति ह्रावयति अक्षि गाल
लव “ कैरव- ” ॥ (उणा- ५१९) ॥ इत्यवे निपात्यते ॥ २ ॥ ३ ॥ तिलति
लिह्यतेऽङ्गमनेन तिल्व “ प्रहाङ्गा- ” ॥ (उणा- ५१४) ॥ इति वे निपात्यते
॥ ४ ॥ शवराणामय वृक्ष शावर ॥ ५ ॥ माष्टि उद्धर्तयति अङ्गमनेन मार्जना
॥ ६ ॥ २२५ ॥

मृणालिनी पुटकिनी नलिनी पङ्कजिन्यपि ।

मृणालमस्त्यस्या मृणालिना ॥ १ ॥ पुटमस्त्यस्या पुटकिनी “ म-माब्जा
देनामि ” ॥ ७२।६७ ॥ इति इन् ॥ २ ॥ नलोऽस्त्यस्या नलिना “ अलोऽनेक
स्वरात्- ” ॥ ७२।६ ॥ दतान् ॥ ३ ॥ पङ्कजमस्त्यस्या पङ्कजिनी, अ-वादिवादिन्,

तर्पणी, पणिरना इत्यादि ॥ ३ ॥

तुम्ब्यलायू

ताम्ब्यति तुम्ब्य "तुम्बस्तुम्बादय" ॥ (उणा-३२०) ॥ इति वे निपा
त्यते ॥ १ ॥ १ लम्बनेऽलायू फाफाऽप्र नम् "नयो लम्बनेलुक् च" ॥ (उणा-
८१८) ॥ इत्यू, स्त्रीश्चापलिङ्गावेती ॥ २ ॥

कृष्णला तु गुञ्जा

कृष्ण प्राप्त लाति कृष्णला ॥ १ ॥ गुञ्जति शिम्ब्या गुञ्जा ॥ २ ॥

द्राक्षा तु गोस्तनी ॥ २२१ ॥

मृद्धीका हारहरा च

रस्यते द्राक्षा "लाक्षाद्राक्षा-" ॥ (उणा-५९७) ॥ इति निपात्यते
मृद्धा, द्राक् क्षरति क्षीयते क्षिपति क्षिणोताति वा "क्वचित्" ॥ ५।१।१७१ ॥
इति ङ ॥ १ ॥ गोस्तानाभा गोस्तनी ॥ २ ॥ २२१ ॥ मृद्यते मृद्धाका 'मृदेवा
ऽन्त-न वा' ॥ (उणा-४९) ॥ इति क्दिदाक ॥ ३ ॥ हरति पित्त हारहरा
"सि-दर-" ॥ (उणा-४३०) ॥ इत्यूरे निपात्यते ॥ ४ ॥

गोक्षुरस्तु त्रिकण्टक ।

श्वदष्ट्रा स्थलशृङ्गाट

गा क्षुरयति व्यययति गोक्षुर ॥ १ ॥ त्रय कण्टका अस्य त्रिकण्टक
॥ २ ॥ शुनो शृष्ट्रैव श्वदष्ट्रा सज्ञाश-दत्वात् "शुन" ॥ ३।२।९० ॥ इति
दीघत्वाभाव ॥ ३ ॥ स्थलस्य शृङ्गाट, स्थलशृङ्गमटतीति वा स्थलशृङ्गाट ॥ ४ ॥

गिरिकर्ण्यपराजिता ॥ २२२ ॥

गिरिरमेव कर्णोऽस्या गिरिकर्णी ॥ १ ॥ न पराजायते रक्षाहेतुत्वादपरा
जिता अप्रतिहतेत्यथ ॥ २ ॥ २२२ ॥

व्याघ्री निर्दिग्धिका कण्टकारिका स्यात्

व्याघ्रीव व्याघ्री दु स्पश-वात् ॥ १ ॥ निर्दिह्यते निर्दिग्धा के निर्दिग्धिका
॥ २ ॥ कण्टकानियति कण्टकारा के कण्टकारिका ॥ ३ ॥

अथामृता ।

वत्सादनी गुडची च

न क्षियते अमृता छिन्नप्ररोहेत्वात् ॥ १ ॥ वत्सीर्यते वत्सादनी ॥ २ ॥

कैरवाणि सत्यस्या कैरविणा तत्र ॥ १ ॥ कुमुदानि सत्यस्या कुमुदती
“नडकुमुद-” ॥ ६।२।७४ ॥ इति डिद् मनु, व्यञ्जनात्ताद्वा “तदस्य-”
॥ ७।२।१ ॥ इति मनु । कुमुदिन्यपि ॥ २ ॥

उत्पल स्यात् कुवलय कुवेल कुवल कुवम् ॥ २२९ ॥

उत्पिबत्युत्पल पुम्लबलिङ्ग “मुरल-” ॥ (उणा- ४७४) ॥ इत्यले निपा
त्यते, उत्पलतीति वा ॥ १ ॥ नौ बलति प्राणिनि कुवलय ‘कुगुलि-’ ॥ (उणा-
३६५) ॥ इत्यय, कुत्सितो बहिबलय पत्रवेष्टनमस्य वा ॥ २ ॥ कौ वेलति
कुवेलम् ॥ ३ ॥ क्वते भङ्गारवै कुवल पुक्लीबलिङ्ग ‘कोवा’ ॥ (उणा-
४६९) ॥ इति ङिदल, कौ बलतीति वा ॥ ४ ॥ कुत्सित वातीति कुव ‘क्वचित्’
॥ ५।१।१७१ ॥ इति ड ॥ ५ ॥ २२९ ॥

अस्य विशेषानाह—

श्वेते तु तत्र कुमुद कैरव गर्दभाह्वयम् ।

तत्र उत्पले श्वेते काम्यते कुमुद पुक्लीबलिङ्ग “कुमुद-” ॥ (उणा-
२४४) ॥ इत्युदे निपात्यते कौ मोदत इति वा । कुमुदपि ॥ १ ॥ करोति सुख
कैरव ‘कैरवभैरव-’ ॥ (उणा-५१९) ॥ इत्यवे निपात्यते के रौति कैरवा हसस्त
स्येद प्रियमिति वा ॥ २ ॥ गदभस्याहुयोऽस्य गदभाह्वयम् ॥ ३ ॥

नीले तु स्यादिन्दीवर

नाले उत्पल इन्दति प्रिया इ दावर ‘तीवर-’ ॥ (उणा-४४४) ॥
इति वरटि निपात्यते ॥ १ ॥

हल्लङ्ग रक्तसन्ध्यके ॥ २३० ॥

हलति घूणते हल्लङ्गम् ॥ १ ॥ रक्तान् स धानकति रक्तसन्ध्यकम्, रक्तस
न्धेव वा तत्र । रक्तोत्पल चैतत् ॥ २ ॥ २३० ॥

सौगन्धिके तु कल्हार

सुगन्ध प्रयोजनमस्य सौगन्धिकम् ॥ १ ॥ कल्पते कल्हार “द्वारगृह्णा
र-” ॥ (उणा-४११) ॥ इत्यारे निपात्यते, के त्हादते वा, पृषोदरादित्वात् ।
शारद पुक् चैतत् ॥ २ ॥

बीजकोशो वराटक ।

कर्णिका

बाजाना पञ्चाक्षनाम्ना कोशो बाजकोश ॥ १ ॥ वरमटति वराटक

योगिकत्वात् कमलिनीयादय ॥ ४ ॥

कमल नलिन पद्ममरविन्द कुशेशयम् ॥ २२६ ॥

पर शत सहस्राभ्या पत्र रानीव पुष्करे ।

विसप्रसूत नालीक तामरस महोत्पलम् ॥ २२७ ॥

तज्जलात् सरस पद्मात् परैरुद् रुह-जन्म-जै ।

काम्यते त्रिया कमल “मृदिफन्दि-” ॥ (उणा- ४८५) ॥ इत्यल,
कमम्भोऽलति भूययति वा, केन मत्यत इति वा ॥ १ ॥ नलति नलिन “त्या
मठि-” ॥ (उणा- २८२) ॥ इतान ॥ २ ॥ पद्यते पद्म “अर्तोरि-”
॥ (उणा- ३३८) ॥ इति म । एते पुष्पीयलिङ्गा ॥ ३ ॥ अरान् विन्दति अर
विन्द ‘निगवादेनाग्नि’ ॥ ५।१।६१ ॥ इति श ॥ ४ ॥ कुशे जले शेते कुशे
शय “शयवासिवासेष्वमालात्” ॥ ३।२।२५ ॥ इति सप्तम्यलुप् ॥ ५ ॥ २२६ ॥
शत सहस्रशब्दाभ्यां पर पत्रम्, शतसहस्रे बहूपलक्षण शत शहस्र च पत्राभ्यस्य
शतपत्रम् सहस्रपत्रम् ॥ ६॥७॥ राज्य सत्यस्य राजावम्, मभ्यादित्वाद् ॥ ८ ॥
पुष्यति जले पुष्कर ‘सूपुषिभ्या कित्’ ॥ (उणा- ४३६) ॥ इति कर ॥ १ ॥
विसात् प्रसूत विसप्रसूतम् । विसप्रसूनमपि ॥ १० ॥ नलति नालीक पुष्पावलिक
“सृणीक-” ॥ (उणा- ५०) ॥ इताके निपात्यते ॥ ११ ॥ काम्यते तामरस
“फनस-” ॥ (उणा- ५७३) ॥ इत्यसे निपात्यते, ताम सप्रकर्षो रसोऽस्येति
वा, तम प्रकषाथ तारतम्यवत्, ताम्यद्रिमृद्गैरस्यते वा ॥ १२ ॥ महच्च तदुत्पल च
महोत्पलम् ॥ १३ ॥ २२७ ॥ तत् कमल जलशब्दात्, सर शब्दात्, पङ्कशब्दाच्च
परै रुडादिभिश्च्यत इत्यर्थ जलरुद् जलरुहम्, जलजम् जलजम्, ॥ १४ ॥
१५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ सरोरुद् सरोरुहम् सरोजम्, सरोजम्, ॥ १८ ॥ १९ ॥
२० ॥ २१ ॥ पङ्करुद् पङ्करुहम् पङ्कजम्, पङ्कजम् । योगिकत्वाद् वारिज सरसा
रुहादय ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

पुण्डरीक सिताम्भोज

पुणति पुण्डते वा पुण्डराक ‘सृणाक-’ ॥ (उणा- ५०) ॥ इताके नि
पात्यते ॥ १ ॥ सित श्वेतमम्भोज सिताम्भोजम् ॥ २ ॥

अथ रक्तसरोरुहे ॥ २२८ ॥

रक्तोत्पल कोकनद

रक्त च तत् सरोरुह च रक्तसरोरुह तत्र ॥ १ ॥ २२८ ॥ रक्त शोणमुत्पल
रक्तोत्पलम् ॥ २ ॥ कोकैः श्रवणैर्नदति काकनदम् ॥ ३ ॥

धान्य तु मस्य सीत्य च व्रीहि स्तम्बकरिश्च तत् ।

धन्यते धान्यम्, धीयत इति वा “धाम्राजि-” ॥ (उणा- ३७९) ॥
इत्यन्य, व्रीह्यादि, यदाहु -

“ व्रीहिर्यद्यो मसूरो गोबूमा मुद्गमापतिलवणका ।

अणव प्रियङ्गु कोद्वमयुच्छका शालिराढस्य ॥ १ ॥

मिष्व कञ्ज कुलत्थौ शणसप्तदशानि धान्यानि ॥” ॥ १ ॥

सस्यते सुखमेनेन सस्य “स्थान्ठा-” ॥ (उणा- ३५७) ॥ इति य ॥ २ ॥

सीतया सङ्गत सीत्य “सीतया सङ्गते” ॥ ७ । १ । २७ ॥ इति य ॥ ३ ॥

ब्राह्मते यान्यत इति ब्राहि “मियो हिक्” ॥ (उणा- ७१०) ॥ ४ ॥ स्तम्ब

करोति स्तम्बकरि । पुलिङ्गावेतो “शकृत् स्तम्बाद्वत्सम्राहौ कृग ॥ ५ । १ ।

१०० ॥ इति इ ॥ ५ ॥

आशु स्यात् पाटलो व्रीहि

ब्राहि पष्टिका धान्यविशेष पाटलच्छाय ॥ १ ॥ अश्नुते आशु पुलिङ्ग

“कृवापाजि-” ॥ (उणा- १) ॥ इत्युण्, शीघ्रपाकत्वाद्वा, यद् दुर्ग -

‘आश्वाच्या शालि शान्नयो’ इति ॥ २ ॥

गर्भपाकी तु पष्टिक ॥ २३४ ॥

गर्भे पच्यते स्वयमेवेत्येवशीलो गर्भपाकी णिनि न्यट्कादित्वात् साधु

॥ १ ॥ पष्टिरात्रेण पच्यते पष्टिक “यवयवक्पष्टिकाद्य” ॥ ७ । १ । ८१ ॥

इत्यत्र पष्टिकेति निर्देशात् साधु ॥ २ ॥ २३४ ॥

शालय कलमाद्या स्यु

शालति शालय पुलिङ्ग “कमिवमि-” ॥ (उणा- ६१८) ॥ इति णिदि

कलम आद्यो येषा कलमाद्या ॥ १ ॥

कलमस्तु कलामक ।

कडति माद्यत्यनेन कडम “सृपृप्रथि-” ॥ (उणा- ३४७) ॥ इत्यम,

लत्वे कलम ॥ १ ॥ कला कलनाममति कलामक ॥ २ ॥

लोहितो रक्तशालि स्यात्

लोहितो वर्णेन ॥ १ ॥

महाशालि सुगन्धिक ॥ २३५ ॥

महा-वासौ शालिश्च महाशालि ॥ १ ॥ शोभनो गन्धोऽस्य सुगन्धि “सु

॥ २ ॥ असत्पि कर्मभक्तये कर्त्तव्यं कर्म भवा कर्णिका “ कर्णललाटात्-” ॥
॥ ६ ॥ ३ ॥ १४१ ॥ इति कल् ॥ ३ ॥

पद्मनाल तु मृणाल तन्तुल विसम् ॥ २३१ ॥

पद्मस्य नाल पद्मनालम् ॥ १ ॥ ‘मृणत् हिमामां’ मृण्यतेऽद्यते मृणाल
श्रिलिङ्ग “ गुलिपिलि-” ॥ (उणा-४७६) ॥ इति किदाल, मृदमालयत
या “ कवचि-” ॥ ५ ॥ १ ॥ १७१ ॥ इति छे पृषोदरादित्वात् साधु ॥ २ ॥
तन्तुल लाति तन्तुलम् ॥ ३ ॥ वेति विस “ पटिवीभ्याम्-” ॥ (उणा-५७९) ॥
इति विस, विस्यते प्रेयते वा ॥ ४ ॥ २३१ ॥

किञ्जल्क फेसर

किञ्जललति, किं वृत्तित जीयते वा किञ्जल्क “ निष्कतुरुष्क-” ॥ (उ
णा-२६) ॥ इति के निपात्यते ॥ १ ॥ के सरति फेसरम् । पुक्लीनलिङ्गावेतौ ॥ २ ॥

सवर्तिका तु स्याद् नव दलम् ।

सवर्तयति घेष्टयति सवर्तिका पद्मादीना नवोद्भिन्न दल शरयीत्रकाख्यम् ॥ १ ॥

करहाट शिफा च स्यात् कन्दे सलिलज-मनाम् ॥ २३२ ॥

क रद्ध्यति करहा- पद्मादयो जलोत्थास्तानयति करहाट, कार्यते वा
“ कपाटविराट्-” ॥ (उणा-१४८) ॥ इत्याटे निपात्यते ॥ १ ॥ शिनोति
दारयति क्षमा शिफा ॥ २ ॥ कनति कन्द “ शाशपि-” ॥ (उणा-२३७) ॥ इति
द, पुक्लीबलिङ्ग, कन्दतेऽन्विष्यते वा तत्र, सलिलज-मना पद्मादीनाम् ॥ ३ ॥ २३२ ॥

उत्पलाना तु शालक

उत्पलाना कन्दे शलति शालक ‘ शट्यणेणित् ” ॥ (उणा-५९) ॥

॥ इत्युक् ॥ १ ॥

नील्या शैवाल शैवले ।

शैवाल शैवल शैपाल जलात् शूक नीलिके ॥ २३३ ॥

नालति नाली, नालावर्णा वा तस्याम् ॥ १ ॥ शेतेऽम्भसि शैवाल शैवल
शैवल शैपाल शाडस्तल-पालवालण्वलण्वला ॥ (उणा- ५०१) ॥ इति
चत्वारोऽपि साधव । शैवाल तु शैपालस्य जपादित्वाद् बत्वे साधु ॥ २ ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ जलश-दात् परे शूक नीलिके- जलस्य शूकमिव जलशूकम् ।
शैवालाद्या पडपि पुक्लाबलिङ्गा ॥ ७ ॥ जल नालयति आणि स्वार्थे के जलना
लिका ॥ ८ ॥ २३३ ॥

मील ॥ ५ ॥ हरि, हरिवर्णत्वात् पुलिङ्ग ॥ ६ ॥

पीतेऽस्मिन् वसु खण्डीर प्रवेल जय शारदा ॥ २३८ ॥

अस्मिन् मुष्टे पीतवर्ण वसति वित्ते वसु पुलिङ्ग ॥ १ ॥ खन्यते खण्डीर
“जम्बार-” ॥ (उणा-४२७) ॥ इतरे निपात्यते ॥ २ ॥ प्रवेलति प्रवेल ॥ ३ ॥
जयत्यनेन जय ॥ ४ ॥ शरदि भव शारद “भतुम-ध्यादरण्” ॥ ६ । ३ ।
॥ ८९ ॥ ५ ॥ २३८ ॥

कृष्णे प्रवर वासन्त हरिमन्धज-शिम्विका ।

कृष्णे मुष्टे प्रनियते प्रवर ॥ १ ॥ वसन्त भवो वासन्त ॥ २ ॥ हरि
मन्धाज्जायते हरिमन्धज ॥ ३ ॥ शिम्विऽस्त्यस्य शिम्विक, द्राह्यादित्वादिक,
शिम्विभि कायति वा ॥ ४ ॥

वनमुष्टे तुवरक निगूढक कुलीनका ॥ २३९ ॥

खण्डी च

वनस्य मुष्टो वनमुद्रस्तत्र, तुवर कपाय स एव तुवरक ॥ १ ॥ निगूहति
स्म निगूहक ॥ २ ॥ कौ लायते कुलानक ‘ कीचर-’ ॥ (उणा-३३) ॥
इत्यके निपात्यते ॥ ३ ॥ २३९ ॥ खण्डमस्त्यस्य खण्डा ॥ ४ ॥

राजमुष्टे तु मकुष्ठक मयुष्टकौ ।

मुहाना राजा प्रधानत्वाद् राजमुद्रस्तत्र ॥ १ ॥ मङ्गयतेऽनेन मकुष्ठ ॥ २ ॥
मीयतेऽनौ मयुष्ट “ पृष्टिष्ठ-’ ॥ (उणा-१६६) ॥ इति ठ निपात्यते ॥ ३ ॥

गोधूमे सुमन

गुह्यति परिवेष्टयति गोधूम ‘ कुयिगुधेऽस्म ’ ॥ (उणा-३५३) ॥
गा धुनाति वा ‘ विलिभिलि-’ ॥ (उणा-३४०) इति किट् मस्तत्र ॥ १ ॥
मुठ्ठ मयते सुमन अच् ॥ २ ॥

वह्ने निष्पाव शितशिम्विक ॥ २४० ॥

वहते वहस्तत्र ॥ १ ॥ निष्पूयते निष्पाव “ निरभे पूत्व ” ॥ ५ ।
३ । २१ ॥ इति घञ ॥ २ ॥ शिता शिम्विरस्य शितशिम्विक ॥ ३ ॥ २४० ॥

कुलत्थन्तु कालवृन्त

कुले तिष्ठति कुलत्थ, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ काल वृत्तमस्य कालवृन्त ॥ २ ॥

ताम्रवृन्ता कुलत्थिका ।

ताम्र वृन्तमस्यास्ताम्रवृन्ता ॥ १ ॥ हन्व कुलत्थ कुलत्थिका ॥ २ ॥

पुष्पगुणो -" ॥ ५१ ॥ १४४ ॥ गी ६२ समागा-१, के सुगन्धिक ॥ २॥ २३५ ॥

ययो हयप्रियस्तीक्ष्णशूक

युगो यय ॥ १ ॥ हयानां प्रियो हयप्रिय ॥ २ ॥ तीक्ष्ण शूक किं
शादरम्य तीक्ष्णशूक ॥ ३ ॥

तोवमस्त्रमौ हरित् ।

अर्गा गयो हरि नील, सुज्यते तोवम "रुक्मप्रारम्भ-" ॥ (उणा-३४६) ॥
इति म तिपालोत् ॥ १ ॥

मङ्गल्यको मसूर स्यात्

मङ्गल साधु मङ्गल्य, के मङ्गल्यक ॥ १ ॥ मस्यते परिणमते मसूर, पुस्त्री
लिङ्ग "मीमसि-" ॥ (उणा-४२७) इत्यूर ॥ २ ॥

कलायन्तु सतीनक ॥ २३६ ॥

हरेणु सण्डिकश्च

पत्यते कलाय त्रिपुटारय "कुलिलुलि-" ॥ (उणा-३७२) ॥ इति
फाय, कलामतीसारमयते वा, क लाताति वा ॥ १ ॥ सीदन्त्यनेन सतान दिन
नम्र-" ॥ (उणा-२६८) ॥ इति साधु, के सतीनक । सतीनोऽपि ॥ २ ॥ २३६ ॥
हियते हरेणु, पुलिङ्ग 'वृहभू-" ॥ (उणा-७७२) ॥ इत्येणु ॥ ३ ॥
खण्ड्यत सण्डिक "कुशिक-" ॥ (उणा-४५) ॥ इतीके निपाल्यते ॥ ४ ॥

अथ चणको हरिमथक ।

चणति दत्यमान-चणक 'दृक्नु-" ॥ (उणा-२७) ॥ इत्यक ॥ १ ॥
हरिमिमथ्यते हरिमथक ॥ २ ॥

मापस्तु मदनो नन्दी वृष्यो बीजवरो बली ॥ २३७ ॥

मायते माप पुक्त्राबलिङ्ग 'वृक्नु-" ॥ (उणा-५४०) ॥ इति प
॥ १ ॥ मदयति वृक्षत्वाद् मदन ॥ २ ॥ न-दयत्यवश्य न-दी ॥ ३ ॥ वृषाय
मैत्रुनाय हितो वृष्य प्राण्यङ्गरथ- ॥ ७।१।३७ ॥ इति य वृष्यते तैत्तिदिनेति
'वृवृषि-" ॥ ५।१।४७ ॥ इति क्यप् वा ॥ ४ ॥ वात्रेषु वरा वाचवर, बीज
शूक वणोति वा ॥ ५ ॥ बल रेतोऽस्त्यत्र बला ॥ ६ ॥ २३७ ॥

मुद्रस्तु प्रथनो लोभ्यो बलाटो हरितो हरि ।

मोदतेऽनेन मुद्र पुष्पादिभ्या कित् ॥ (उणा-९३) ॥ इति ग ॥ १ ॥
प्रथते प्रथन ॥ २ ॥ लुभ्यते लोभ्य ॥ ३ ॥ बलमटति बलाट ॥ ४ ॥ हरितो

अथोद्दाल कोद्रव कोरदूपक ॥ २४३ ॥

उद्दाल्यते उद्दाल ॥ १ ॥ तेन अम्भसा उनाति मिलयते कोद्रव 'कैरव-'
॥ (उणा- ५१९) ॥ इत्यवे निपात्यते, केन उद्रौति वा ॥ २ ॥ कुरन्त्यनेन कोर
दूपक " कोरदूप-" ॥ (उणा-५६१) ॥ इत्यपे निपात्यते, कोर भक्त दूषय
तीति वा ॥ ३ ॥ २४३ ॥

चीनरुस्तु कारुकङ्ग

चायते चीन " दिनरुग्न-" ॥ (उणा-२६८) ॥ इति ने निपात्यते
के चीनक ॥ १ ॥ कारुप्रिया बहु कारुकङ्ग ॥ २ ॥

यवनालस्तु योनल ।

जूर्णाह्वयो देवधान्य जोत्राला बीजपुष्पिका ॥ २४४ ॥

यवस्येव नालमस्य यवनाल ॥ १ ॥ यूयते योनल " मुरल-" ॥ (उणा-
४७४) ॥ इत्यले निपात्यते ॥ २ ॥ 'जूरौचि जराया' जूर्यते जूर्ण ' लोयश्चैदि
त " ॥ ४ । ४ । ६१ ॥ इति क्तस्य नत्वम्, जूर्ण इत्याह्वयो यस्य जूर्णाह्वय ॥ ३ ॥
देवप्रिय धान्य देवधान्यम् ॥ ४ ॥ जनाद् नालमस्या जोत्राला, पृषोदरादित्वात् ॥ ५ ॥
वाजाङ्गार पुष्पमस्या वाजपुष्पिका ॥ ६ ॥ २४४ ॥

शण भङ्गा मातुलानी स्यात्

शणति शणम् ॥ १ ॥ भज्यते भङ्गा ॥ २ ॥ मान तोत्यते मातुलाना "मु-
मुचान-" ॥ (उणा-२७८) ॥ इति निपात्यते, माया प्रियस्तुलया अनिताति
वा ॥ ३ ॥

उमा तु क्षुमाऽतप्ती ।

अयते उमा " अवेहस्व-" ॥ (उणा-३४२) ॥ इति किति मे
साधु ॥ १ ॥ क्षात्यनया मुक्तया क्षुमा ' क्षुहि+या वा ॥ (उणा- ३४१) ॥
इति क्तिम् ॥ २ ॥ अतत्यनयाऽतप्ती ' तप्यणि-' ॥ (उणा- ५६९) ॥
इति अस, न तस्यताति वा ॥ ३ ॥

गवेधुका गवेधु स्यात्

गूयते गवेधुका मुयत "गुट इधुक एधुनौ" ॥ (उणा- ७४) ॥ गव्री
धुकाऽपि ॥ १ ॥ गवाऽम्भसा एधते गवेधु, छालिङ्ग "भृमृनु-" ॥ (उणा-
७१६) ॥ इति बहुवचनाद् ॥ १ ॥

जत्तिलोऽरण्यजस्तिल ॥ २४५ ॥

आङ्गी तुयरी वर्णा स्यात्

आ ङाङ्गी आङ्गी “वीङ्-” ॥ (उणा-३३) ॥ इत्यके निपात्यते ॥ १ ॥ तुयस तुयरी ॥ २ ॥ गयस वर्णा ॥ ३ ॥

तुत्मासस्तु यावत् ॥ २४१ ॥

कोलनि पुम्माग अभिमो मायादि “वत्कुलिभ्या मासक्” ॥ (उणा-५८८) ॥ तुलन मस्यति परिणमने वा धृषोदरादिस्वात् । कुम्मापाऽपि ॥ १ ॥ यौत्यम्भसा यावत् ‘भायविशय’ इत्यमे ॥ २ ॥ २४१ ॥

नीवारस्तु वनत्रीदि

नियनमिषत नीवार, मुन्यत्रत्वात् “नेषु” ॥ ५ । ३ । ७४ ॥ इति पृ ॥ १ ॥ वनस्य व्रीहिवनम्रीहिः ॥ २ ॥

श्यामाक-श्यामको समौ ।

श्यायते श्यामाक जघयो ग्राहि “मवाङ्श्यामाक-” ॥ (उणा-३७) ॥ इत्योके निपात्यते ॥ १ ॥ ‘कीचक-’ ॥ (उणा-३३) ॥ इत्योके निपातनात् श्यामाक ॥ २ ॥

कङ्कुस्तु कङ्कुनी कङ्कु प्रियङ्कु पीततण्डुला ॥ २४२ ॥

कायति कङ्कु “प्रीकैपै-” ॥ (उणा-७६१) ॥ इति कङ्कु ॥ १ ॥ कङ्कति कङ्कुना “दिननम-” ॥ (उणा-२६८) इति ने निपात्यते ॥ २ ॥ कुत्सितममति कङ्कु “फलिचत्यमे ॥ (उणा-७५८) ॥ इति गु ॥ ३ ॥ प्रीणाति प्रियङ्कु ॥ ४ ॥ पीतास्तण्डुला अस्या पाततण्डुला । एते छालिङ्गा ॥ ५ ॥ २४२ ॥

सा कृष्णा मधुका

सा कङ्कु कृष्णवर्णा मयते वत्प्यते मधुका “कञ्चुक-” ॥ (उणा-५७) ॥ इत्युके निपात्यते ॥ १ ॥

रक्ता शोधिका

रक्तवर्णा कङ्कु शोधयति शोधका ॥ १ ॥

मुसटी सिता ।

सिता कङ्कु मुस्यते खण्डयते मुसटी “कपट-” ॥ (उणा-१४४) ॥ इत्येके निपात्यते ॥ १ ॥

पीता माधवी

पीतवर्णा कङ्कु मधुन इवेय तद्वर्णत्वाद् माधवी ॥ १ ॥

अथोद्दाल कोद्रव कोरदूपक ॥ २४३ ॥

उद्दाल्यते उद्दाल ॥ १ ॥ केन अम्ममा उनात्ति किल्लयते कोद्रव 'कैरव-'
॥ (उणा- ५१९) ॥ इत्येव निपात्यते, केन उद्रौति वा ॥ २ ॥ कुरत्यनेन कोर
दूपक "कोरदूप-" ॥ (उणा-५६१) ॥ इत्येव निपात्यते, कोर भक्त दूपय
तीति वा ॥ ३ ॥ २४३ ॥

चीनरुस्तु कारुकहु

चीयते चीन "दिननग्न-" ॥ (उणा-२६८) ॥ इति ने निपात्यते
के चीनक ॥ १ ॥ काकप्रिया बहु काकहु ॥ २ ॥

यवनालस्तु योनल ।

जूर्णाह्वयो देवधान्य जोन्नाला बीजपुष्पिका ॥ २४४ ॥

यवस्येव नालमस्य यवनाल ॥ १ ॥ यूयते योनल "मुरल-" ॥ (उणा-
४७४) ॥ इत्येव निपात्यते ॥ २ ॥ 'जूरेचि जराया जूयते जूण 'डीयद्व्यैदि-
त " ॥ ४ । ४ । ६१ ॥ इति कस्य नत्वम्, जूण इत्याह्वयो यस्य जूणाह्वय ॥ ३ ॥
देवप्रिय धान्य देवधान्यम् ॥ ४ ॥ जनाद् नालमस्या जोन्नाला, पृषोदरादित्वात् ॥ ५ ॥
वाचाकार पुष्पमस्या वाजपुष्पिका ॥ ६ ॥ २४४ ॥

शण भङ्गा मातुलानी स्यात्

शणति शणम् ॥ १ ॥ भज्यते भङ्गा ॥ २ ॥ मान तोत्यते मातुलाना 'मु-
मुचान-' ॥ (उणा-२७८) ॥ इति निपात्यते, माया ध्रियस्तुलया अनितीति
वा ॥ ३ ॥

उमा तु क्षुमाऽतसी ।

अव्यते उमा "अवहस्वध्व-" ॥ (उणा-३४२) ॥ इति किति मे
साधु ॥ १ ॥ क्षौत्यनया भुक्त्या क्षुमा "क्षुहिभ्या वा ॥ (उणा- ३४१) ॥
इति किद् म ॥ २ ॥ अतत्यनयाऽतसी 'तप्पणि-' ॥ (उणा- ५६९) ॥
इति अस , न तस्यताति वा ॥ ३ ॥

गवेधुका गवेधु स्यात्

गूयते गवेधुका मुयन्न "गुड इधुक एधुमौ" ॥ (उणा- ७४) ॥ गवी
धुकाऽपि ॥ १ ॥ गवाऽम्मसा एधते गवेधु , खालिह्न "भृमृनु-" ॥ (उणा-
७१६) ॥ इति बहुवचनाद् ॥ १ ॥

जर्तिलोऽरण्यजस्तिल ॥ २४५ ॥

आदकी तुमरी वर्णा स्यात्

आ आङ्ग आङ्गी “कीङ्ग-” ॥ (उणा-३३) ॥ इत्यके निपात्यते ॥ १ ॥ तूपते तुमरी ॥ २ ॥ वण्यत वर्णा ॥ ३ ॥

कुत्मासस्तु यावत् ॥ २४१ ॥

कोलति कुमास अर्धस्त्रिमो मापादि “कल्कुलिभ्या मासक्” ॥ (उणा-५८४) ॥ कुलेन मस्यति परिणमते वा पृषोदरादित्वात् । कुत्मापाऽपि ॥ १ ॥ यत्त्यम्भसा यावत् धात्यविशेष इत्यये ॥ २ ॥ २४१ ॥

नीवारस्तु वनग्रीहि

निर्यतप्रियते नीवार, मुन्यतस्त्वात् “नेषु” ॥ ५ । ३ । ७४ ॥ इति ण् ॥ १ ॥ वनस्य ग्रीहिवनग्रीहि ॥ २ ॥

श्यामाक-श्यामकौ समौ ।

स्यायते श्यामाक जघयो ग्राहि “मवाकश्यामाक-” ॥ (उणा-३७) ॥ इत्याके निपात्यते ॥ १ ॥ ‘काचक-’ ॥ (उणा-३३) ॥ इत्यके निपातनात् श्यामाक ॥ २ ॥

कङ्कुस्तु कङ्कुनी कङ्कु प्रियङ्कु पीततण्डुला ॥ २४२ ॥

कायति कङ्कु “प्रीकैपै-” ॥ (उणा-७६१) ॥ इति कङ्कु ॥ १ ॥ कङ्कति कङ्कुनी ‘दिननम्र-’ ॥ (उणा-२६८) इति ने निपात्यते ॥ २ ॥ कुत्सितममति कङ्कु “फलिवल्यमे” ॥ (उणा-७५८) ॥ इति कु ॥ ३ ॥ प्राणाति प्रियङ्कु ॥ ४ ॥ पातास्तण्डुला अस्या पाततण्डुला । एते खालिङ्गा ॥ ५ ॥ २४२ ॥

सा कृष्णा मधुका

सा कङ्कु कृष्णवणा मयते कल्प्यते मधुका “कञ्चुक-” ॥ (उणा-५७) ॥ इत्युके निपात्यते ॥ १ ॥

रक्ता शोधिका

रक्तवणा कङ्कु शोधयति शोधिका ॥ १ ॥

मुसटी सिता ।

सिता कङ्कु मुस्यते खण्डयते मुसटी “कपट-” ॥ (उणा-१४४) ॥ इत्यटे निपात्यते ॥ १ ॥

पीता माधवी

पीतवणा कङ्कु मधुन द्रवेय तद्रणत्वाद् माधवी ॥ १ ॥

अथोद्दाल कोद्रव कोरदूपक ॥ २४३ ॥

उद्दात्यते उद्दाल ॥ १ ॥ केन अम्मसा उनात्ति विल्यते कोद्रव 'कैरव-'
॥ (उणा-५१९) ॥ इत्यवे निपात्यते केन उद्दाति वा ॥ २ ॥ कुरत्यनेन कोर
दूपक " कोरदूप-" ॥ (उणा-५६१) ॥ इत्यूपे निपात्यते, कोर भक्त दूपय
तीति वा ॥ ३ ॥ २४३ ॥

चीनरुस्तु कारुक्कु

चीयते चीन " दिननग्ग-" ॥ (उणा-२६८) ॥ इति ने निपात्यते
के चीनक् ॥ १ ॥ ऋक्प्रिया क्कु कारुक्कु ॥ २ ॥

यवनालस्तु योनल ।

जूर्णाहयो देवधान्य जोन्नाला बीजपुष्पिका ॥ २४४ ॥

यवस्येव नालमस्य यवनाल ॥ १ ॥ यूयते योनल " मुरल-" ॥ (उणा-
४७४) ॥ इत्यले निपात्यते ॥ २ ॥ 'जूरैचि जराया' जूर्यते जूण "डीयइयैदि
त" ॥ ४ । ४ । ६१ ॥ इति कस्य नत्वम्, जूर्ण इत्याहयो यस्य जूणाहय ॥ ३ ॥
देवप्रिय धाय देवधान्यम् ॥ ४ ॥ जनाद् नालमस्या जोन्नाला, पृषोदरादित्वात् ॥ ५ ॥
वाचाकार पुष्पमस्या वाजपुष्पिका ॥ ६ ॥ २४४ ॥

शण भङ्गा मातुलानी स्यात्

शणति शणम् ॥ १ ॥ भज्यते भङ्गा ॥ २ ॥ मान तोत्यते मातुलाना 'मु
मुचान-" ॥ (उणा-२७८) ॥ इति निपात्यते, माया ध्रियस्तुलया अनिताति
वा ॥ ३ ॥

उमा तु क्षुमाऽतसी ।

अव्यते उमा " अवहेहस्वध-" ॥ (उणा-३४२) ॥ इति किति मे
साधु ॥ १ ॥ क्षात्यनया भुक्त्या क्षुमा "क्षुहि-या वा" ॥ (उणा-३४१) ॥
इति विद्म ॥ २ ॥ अतत्यनयाऽतसी 'तप्पाणि-" ॥ (उणा-५६९) ॥
इति अस, न तस्यताति वा ॥ ३ ॥

गवेधुका गवेधु स्यात्

गूयते गवेधुमा मुयत "गुड इधुक एधुसै" ॥ (उणा-७४) ॥ गवी
धुमाऽपि ॥ १ ॥ गवाऽम्मसा एधते गवेधु, खालिङ्ग "शृमृत्-" ॥ (उणा-
७१६) ॥ इति बहुवचनाद् ॥ १ ॥

जत्तिलोऽरण्यजस्तिल ॥ २४५ ॥

जीयते जलित "स्थण्डिल-" ॥ (उणा- ४८४) ॥ इतले निपा
यते ॥ १ ॥ २४७ ॥

पण्डतिले तिलपिञ्जस्तिलपेज ।

पण्डो निष्कलस्तिलस्तन ॥ १ ॥ तिलपिञ्ज तिलपेज "निष्कले तिलात्
पिञ्जपेजा" ॥ ७ । २ । १५८ ॥ इति साधु ॥ २ ॥ ३ ॥

अथ सर्पप ।

कदम्बकस्तन्तुम

सरणि सपप "सत्त पप" ॥ (उणा- ३१३) ॥ १ ॥ कुत्सितमम्बते
कदम्बक ॥ २ ॥ तोवुभ्यते त-तुभ , पृषोदरादित्वात् ॥ ३ ॥

अथ सिद्धार्थ श्वेतसर्पप ॥ २४६ ॥

सिद्धप्रयोजनो रक्षोघ्नत्वात् सिद्धार्थ ॥ १ ॥ २४६ ॥

मापादय शमीधान्य

माप आदिर्येषा मुद्गादानां ते मापादय , शमी शम्बा तत् प्रधान धान्य
शमीधान्यम् ॥ १ ॥

शूकधान्य यवादय ।

शूकप्रधान धान्य शूकधान्य यव आदिर्येषा गोधूमादानां ते यवादय ॥ १ ॥

स्यात् सस्यशूक किंशारु

शवति शूक पुन्लीबलिङ्ग "घुयुहि-" ॥ (उणा- २४) ॥ इति का
दधित्व च सस्यस्य शूक सस्यशूकम् ॥ १ ॥ कुत्सित शृणाति किंशारु
पुलिङ्ग "किम श्रो णित्" ॥ (उणा- ७२५) ॥ इत्यु ॥ २ ॥

कणिश सस्यशीर्षकम् ॥ २४७ ॥

कणति वातेन कणिश पुक्लायलिङ्ग "कुलिकनि-" ॥ (उणा- ५२५) ॥
इति किश । कनिशमपि ॥ १ ॥ सस्यमय शापमपि सस्यशापक सस्यमञ्जरी
स्यथ ॥ २ ॥ २४७ ॥

स्तम्बस्तु गुच्छो धान्यादे

स्तम्भाति स्तम्ब तुम्बस्तम्ब-" ॥ (उणा- ३२) ॥ इति निपात्यते धान्यादे
य स्तम्ब स नालम् ॥ १ ॥ गुभ्यतेऽनेन गुच्छ ॥ २ ॥ य प्रति स्तम्बोऽप्रसिद्धस्त
प्रत्ययथा विध्यनुवादौ सार्था । एव मवत्रोन्नेयम् ॥

नाल काण्ड

नलति नालमर्थाद् गुच्छस्य त्रिलिङ्ग , ज्वलादित्वात् ण ॥ १ ॥ कणति
भज्यमान काण्ड पुक्लावलिङ्ग ॥ २ ॥

अफलस्तु स ।

पल पलाल

फलरहित स काण्ड पलति पल ॥ १ ॥ पत्यते पलाल “ऋकृम्-”
॥ (उणा- ४७५) ॥ इत्याल ॥ २ ॥ पुक्लीवलिङ्गावेतौ ॥

धान्यत्वक् तुष

धान्यस्य त्वह्, तुष्यत्यनेनाग्निस्तुष , स्थादित्वात् क ॥ १ ॥

बुसे कटङ्गर ॥ २४८ ॥

बुस्यते उत्कूज्यते बुस पुक्लावलिङ्ग , स्थादित्वात् क , तन ॥ १ ॥ कडन्ति
माय त्यनेन पशव कडङ्गर ‘कडेरेवर-’ ॥ (उणा- ४४५) ॥ इत्यङ्गर
॥ २ ॥ २४८ ॥

धान्यमावसित रिद्ध

धान्य ब्राह्म्यादि ॥ १ ॥ आ अवसित निष्पन्नम् । ‘रक्षार्थमाच्छादितमावसि
तम्’ इत्यये ॥ २ ॥ राध्यति स्म रिद्ध सिद्धमित्यथ । ‘सुमम्पन्नम्’ इत्येके । पृषो
दरादित्वादित्वम् ॥ ३ ॥

तत्पूत निर्मुसीकृतम् ।

तद् धान्य निवुसाकृत पूयेत स्म पूतम् ॥ १ ॥

मूलपत्रकरीराग्रफलकाण्डाविरुद्धका ॥ २४९ ॥

त्वक् पुष्प फलक शाक दशधा शिशुक च तत् ।

मूल मूलफलिषादे, पत्र निम्ब्यादे करार वृक्षादे अग्र करीरवृक्षादे,
फल वार्ताक्यादे काण्डमेरण्डवशादे विरुद्धा क्षेत्रोद्भूतस्य फलमूलादे स्वे
दानवोद्भिन्ना अदुरा अविरुद्धक तालास्थिमज्जा इति गौडा ॥ २४९ ॥
त्वक् कदल्यादे, पुष्प करारवृक्षादे, कवक छत्राकार्यभूकन्दविशेष । एवमेतन्
दशधाऽपि शक्यतेऽनेन भोज्यु शाकम् ॥ १ ॥ शिनोति शिशु, के शिशुकम् ॥ २ ॥
पुक्लावलिङ्गावेतौ ॥

अथ शाकविशेषानाह-

तण्डुलीयस्तण्डुलेरो मेघनादोऽल्पमारिष ॥ २५० ॥

तण्डुलेभ्यो दितस्तण्डुलीय "हविरभभेदापूपादेर्वा वा" ॥ ७।१।२९ ॥
 इमीय ॥ १ ॥ तण्डुलप्रनोरयति द्रावस्त्वास्तण्डुलेर ॥ २ ॥ मेघस्येव नादोऽस्माद्
 मेघनाद ॥ ३ ॥ अन्य गृणाति हिनन्ति अत्रमारिय "अभिमृभ्या णिद्"
 ॥ (उणा-५४९) ॥ इत्याय ॥ ४ ॥ २५० ॥

विन्त्री रक्तफला पीलुपर्णी स्यात्तुण्डिकेरिका ।

यन्नाति विम्बी 'दीनीवधि-' ॥ (उणा-३०५) ॥ इति डिम्ब ॥ १ ॥
 रक्त फलमस्या रक्तफला ॥ २ ॥ पिलोरिव पणा-यस्या पीलुपर्णी ॥ ३ ॥ तुण्ड्यते
 तुण्डिकेरी "शतेरादय" ॥ (उणा-४३२) ॥ इति निपात्यते, के तुण्डिकेरिका ॥ ४ ॥

जीवन्ती जीवनी जीवा जीवनीया मधुस्रवा ॥ २५१ ॥

जीवती जीवती "छद्दिनदि-" ॥ (उणा-२२०) ॥ इत्यन्त ॥ १ ॥
 जीवत्यनया जीवनी, "क्वेटो-" ॥ ५।३।१०६ ॥ इत्यप्रत्यये जावा, "बहुलम्"
 ॥ ५।१।२ ॥ इति करणेऽयनीये जीवनीया ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ मधु स्रवति मधुस्रवा
 ॥ ५ ॥ २५१ ॥

वास्तुक तु क्षीरपत्र

वसन्त्यस्मिन् गुणा वास्तुक "कञ्चुकाशुक-" ॥ (उणा-५७) ॥ इति साधु
 ॥ १ ॥ क्षीर पत्रमस्य क्षीरपत्रम् ॥ २ ॥

७ । पालक्या मधुसूदनी ।

पालके साधु पालक्या, पात्यत इति वा 'शिक्यास्याब्ज-' ॥ (उणा-
 ३६४) ॥ इति ये निपात्यते ॥ १ ॥ मधु माधुर्यं सूदते मधुसूदना ॥ २ ॥

रसनो लशुनोऽरिष्टो म्लेच्छकन्दो महौषधम् ॥ २५२ ॥

महाक द -

अम्लेन रसेनोनो रसन, पञ्चरसत्वात्, यद्याडि - 'ऊनोऽम्लेन रसेनेति रसो
 नस्तेन कीर्तित ॥ १ ॥ लघ्यतऽभिलष्यते लशुन "लपे श च" ॥ (उणा-२८९) ॥
 इत्युन ॥ २ ॥ पुञ्जलीबलिङ्गवेतौ । न रिष्यतेऽरिष्ट ॥ ३ ॥ म्लेच्छानां प्रिय,
 कन्दो म्लेच्छकन्द ॥ ४ ॥ महौषधम्, रोगजित्वात् ॥ ५ ॥ २५२ ॥ महाश्वसौ
 कन्दश्च महाक द ॥ ६ ॥

रसनोऽन्यो गृज्जनो दीर्घपत्रक ।

अन्यो द्वितायो रसन गृज्यते कुत्सित शब्दयते गृज्जन पुञ्जलीबलिङ्ग
 ॥ १ ॥ दाघपत्रमस्य दाघपत्रक ॥ २ ॥

। भृङ्गराजो भृङ्गरजो मार्कव केशरज्जन ॥ २५३ ॥

भृङ्गवद् रानते भृङ्गराज ॥ १ ॥ भृङ्गवद् रञ्जयति कृष्णीकरोति भृङ्गरज ,
अचि पृषोदरादित्वाद् नलोप ॥ २ ॥ मर्कति सपृच्यते माकव “कैरवभरव-”
॥ (उणा- ५१९) ॥ इति साधु ॥ ३ ॥ केशान् रञ्जयति केशरञ्जनम्
॥ ४ ॥ २५३ ॥

कारुमाची वायसी स्यात् ।

कारुवत् मचने वर्णेन सपृच्यते कारुमाचा ॥ १ ॥ वायसवणत्वाद् वायसी ॥ २ ॥

कारवेल् कटिल्लक ।

कारेण वञ्चति कारवे ॥ १ ॥ कट्यावृणोति कटिल्ल “भिह्लाच्छभा-”
॥ (उणा- ४६४) ॥ इति ले निपात्यते, कटि लातीति घा, पृषोदरादित्वाद्
द्वित्वम् ॥ २ ॥

कूष्माण्डकस्तु कर्कर

कुध्यते कूष्माण्ड ‘पिचण्ड-’ ॥ (उणा- १७६) ॥ इत्यण्डे निपात्यते,
कोरुष्मणाऽनितीति वा, कुत्सितमुष्मा अण्डेषु बीजेष्वस्य वा, पित्तकारित्वात्
॥ १ ॥ कर्कि सौत्र, क्वकति कर्कर पुलिह “कर्कर” ॥ (उणा- ८१३) ॥
करोति कृत्ति कक, इयति अहर्गस्त्रिशोधनसगत्यात्, कम्प्यासावहवेति वा ॥ २ ॥

कोशातकी पटोलिका ॥ २५४ ॥

कुश्यति कोशातकी “श्लेष्मातरु-” ॥ (उणा- ८३) ॥ इति निपात्यते,
कोशाकाराणि फलायतनि वा ॥ १ ॥ पटति पटोली “कटिपटि-” ॥ (उणा-
४९३) ॥ इत्योल ॥ २ ॥ २५४ ॥

चिर्भिटी कर्कटी बालुङ्कयेर्गारुम्बपुसी च सा ।

चिरि सौत्र स्वादौ, चिरणोति चिर्भिटी ‘चिरेरिटो भू च-’ ॥ (उणा-
१४९) ॥ इति साधु ॥ १ ॥ क्वकति कर्कटी “दिव्यवि-” ॥ (उणा- १४२) ॥
इत्यट ह्रस्व कक इति वा भ्रामटीवत् ॥ १ ॥ बलति बाउङ्का “कञ्चुक-” ॥
(उणा- ५७) ॥ इति निपात्यते ॥ ३ ॥ ऊवति दिनस्त्यार्त्तिमेवार्ह पुष्कलीलिङ्ग
“उर्वेरादेरुदेतौ च ॥ (उणा- ८१४) ॥ इत्यार ॥ ४ ॥ अग्रत इव अग्रपुसी
“अपेहस ॥ (उणा- ५७८) ॥ ५ ॥

अशोन्न सूरण कन्द

अशोसि हन्ति अशोन्न ॥ १ ॥ सूयते प्रेयते वा सूरण “चिक्कण-”
॥ (उणा- १९०) ॥ इत्यणे निपात्यते ॥ २ ॥ कन्द्यते कन्द पुक्लीबलिङ्ग,
मूलविशेष ॥ ३ ॥

तण्डुलेभ्यो हितमण्डुलीय “हविरप्रभेदापूपादया वा” ॥ ७।१।२९ ॥
 द्वितीय ॥ १ ॥ तण्डुल्यनीरगति शानम्व्रातण्डुलेर ॥ २ ॥ मेघम्येव नादाऽस्माद्
 मेघनाद ॥ ३ ॥ अन्य गृणाति हिनस्ति अन्यमारिष “अभिमृभ्या णित्”
 ॥ (उणा-५४९) ॥ द्वितीय ॥ ४ ॥ २५० ॥

भिन्धी रक्तफला पीलुपर्णा स्यात्तुण्डिकेरिका ।

गृणाति बिम्बी “टीनीवभि-” ॥ (उणा-३२५) ॥ इति णिम्ब ॥ १ ॥
 रक्त फलमस्या रक्तफला ॥ २ ॥ रिलोरिव पणायस्या पीलुपर्णा ॥ ३ ॥ तुण्ड्यते
 तुण्डिकेरी “शतेरादय” ॥ (उणा-४३२) ॥ इति निपात्यते, के तुण्डिकेरिका ॥ ४ ॥

जीवन्ती जीवनी जीवा जीवनीया मधुस्रवा ॥ २५१ ॥

जायतत जीवन्ती “स्रहिनन्दि-” ॥ (उणा-२२०) ॥ इत्यन्त ॥ १ ॥
 जीवत्यनया जीवनी, “क्नेटो-” ॥ ५।३।१०६ ॥ इत्यप्रत्यये जीवा “बहुलम्”
 ॥ ५।१।२ ॥ इति करणेऽप्यनीये जीवनीया ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ मधु स्रवति मधुस्रवा
 ॥ ५ ॥ २५१ ॥

वास्तुक तु क्षीरपत्र

वसन्त्यस्मिन् गुणा वास्तुक “कञ्चुकागुरु-” ॥ (उणा-५७) ॥ इति साधु
 ॥ १ ॥ क्षीर पत्रमस्य क्षीरपत्रम् ॥ २ ॥

पालक्या मधुसूदनी ।

पालके साधु पालक्या, पात्यत इति वा ‘शिक्यास्याद्य-’ ॥ (उणा-
 ३६४) ॥ इति ये निपात्यते ॥ १ ॥ मधु माधुर्यं सूदते मधुसूदना ॥ २ ॥

रसनो लशुनोऽरिष्टो म्लेच्छकन्दो महौषधम् ॥ २५२ ॥

महाकन्द -

अम्लेन रसेनोनो रसन, पञ्चरसत्वात्, यथादि - ‘ऊनोऽम्लेन रसेनेति रसो
 नस्तेन कीर्तित’ ॥ ३ ॥ लघ्यतऽभिलष्यते लशुन “लषे श च” ॥ (उणा-२८९) ॥
 इत्युन ॥ २ ॥ पुम्लीबलिज्ञावेतौ । न रिध्यतेऽरिष्ट ॥ ३ ॥ म्लेच्छानां प्रिय,
 कन्दो म्लेच्छकन्द ॥ ४ ॥ महौषधम्, रोगजित्वात् ॥ ५ ॥ २५२ ॥ महाश्वसौ
 कन्दश्च महाकन्द ॥ ६ ॥

रसनोऽयो गृजनो दीर्घपत्रक ।

अन्यो द्वितायो रसन गृज्यते कुत्सित शयते गृजन पुक्लीबलिज्ञ
 ॥ १ ॥ दाघपत्रमस्य दीघपत्रक ॥ २ ॥

। भृङ्गराजो भृङ्गरजो मार्कव केशरज्जन ॥ २५३ ॥

भृङ्गवद् राजते भृङ्गराज ॥ १ ॥ भृङ्गवद् रज्जयति पृष्णीकरोति भृङ्गराज ,
अचि पृषोदरादित्वाद् लोप ॥ २ ॥ मर्कति मपृच्यते माकत्र “कैरवभरव-”
॥ (उणा- ५१९) ॥ इति साधु ॥ ३ ॥ केशान् रज्जयति केशरज्जनम्
॥ ४ ॥ २५३ ॥

काकमाची वायसी स्यात् ।

काकवत् भवते वणन सपृच्यते काकमाचा ॥ १ ॥ वायसवणत्वाद् वायसी ॥ २ ॥

कारणेल्ल कटिल्लरु ।

कारेण वणति कारेव ॥ १ ॥ कट्यावृणोति कटिल्ल “भिह्लाच्छभा-”
॥ (उणा- ४६४) ॥ इति ले निपात्यते, कटि लातीति वा, पृषोदरादित्वाद्
द्वितम् ॥ २ ॥

कूप्माण्डकस्तु कर्करि

कुध्यते कूप्माण्ड ‘पिचण्ड-’ ॥ (उणा- १७६) ॥ इत्यण्डे निपात्यते,
कोरुमणाऽनितीति वा, कुम्मितमुष्मा अण्डेषु बाजेष्वस्य वा, पित्तकारित्वात्
॥ १ ॥ कर्कि सौत्र, कर्कति कर्कर पुलिङ्ग “ककरार” ॥ (उणा- ८१३) ॥
करोति तृप्तिं कर्क, इयति अरुवस्त्रिशोधनसगत्वात्, कर्कश्चासावद्वेति वा ॥ २ ॥

कोशातकी पटोलिका ॥ २५४ ॥

कुदयति कोशातकी ‘श्लेष्मातरु-’ ॥ (उणा- ८३) ॥ इति निपात्यते,
कोशाकाराणि फलान्यतनि वा ॥ १ ॥ पटति पटोली “कटिपटि-” ॥ (उणा-
४९३) ॥ इत्योल ॥ २ ॥ २५४ ॥

चिभिटी कर्कटी बालुङ्कचेर्वारुखपुसी च सा ।

चिरि सौत्र स्थानौ, चिरणोति चिभिटी ‘चिरिरीटो भू च-’ ॥ (उणा-
१४९) ॥ इति साधु ॥ १ ॥ कर्कति कर्कटी ‘दिव्यवि-’ ॥ (उणा- १४२) ॥
इत्यट इख करु इति वा ग्रामटीवत् ॥ १ ॥ बलति बालुङ्का “कञ्चुक-” ॥
(उणा- ५७) ॥ इति निपात्यते ॥ ३ ॥ ऊवति दिनस्त्यार्तिमेवार्ह पुष्कालिङ्ग
“उर्वेरादेरुदेतौ च” ॥ (उणा- ८१४) ॥ इत्यार ॥ ४ ॥ अपत इव अपुसी
“अपेहस” ॥ (उणा- ५७८) ॥ ५ ॥

अशोम सूरण कन्द

अशोमि हन्ति अशोम ॥ १ ॥ सूर्यते प्रयते वा सूरण “चिकण-”
॥ (उणा- १९०) ॥ इत्यणे निपात्यते ॥ २ ॥ कन्दते कन्द पुक्लीबलिङ्ग,
मूलविशेष ॥ ३ ॥

शृङ्गवेरकमाद्रकम् ॥ २५५ ॥

शृङ्गोति रसानां शृङ्गवेर 'शतेरादयः' ॥ (उणा- ४३२) ॥ इति
निपात्यते, शृङ्गोपलक्षितं वरं देहोऽस्येति वा ॥ १ ॥ आद्रमेव आद्रकं पुष्पी-
बलि ॥ २ ॥ २५५ ॥

कफाटिक किलासघ्नमित्तपत्र सुगन्धक

करोति किलासहिंसां कफाटि "कफोटकफोट-" ॥ (उणा- १६१) ॥
इत्योटे निपात्यते, के कफाटक ॥ १ ॥ किलास हति किलासघ्न ॥ २ ॥ तिक-
पत्रमस्य तिकपत्र ॥ ३ ॥ सुष्ठु गन्धयते सुगन्धक ॥ ४ ॥

मूलक तु हरिपर्णं सेकिम हस्तिदन्तकम् ॥ २५६ ॥

मूलमेव मूलकं पुष्पीबलि ॥ १ ॥ हरिर्नालपत्रमस्य हरिपर्णम् ॥ २ ॥
सेकेन निरुक्तं सेकिम 'भावादिम' ॥ ६।४।२१ ॥ इतीम ॥ ३ ॥ हस्तिदन्त-
प्रतिकृति हस्तिदं तक्म् ॥ ४ ॥ २५६ ॥

तृण नडादि नीवारादि च

तृण तृणजातीयमित्यर्थ ॥ १ ॥ नडादि नडप्रकार नीवारादि नीवारप्रकार-
मित्यर्थ ॥ २ ॥

शष्प तु तद् नयम् ।

तत् तृणनवोद्भिन्नबालमिति यावत्, शीयते शष्पपुष्पाबलि 'शादिबाधि-'
॥ (उणा- २९९) ॥ इति प, पञ्चान्तस्य ॥ १ ॥

सौगन्धिकं देवजग्ध पौर कनृण रौहिषे ॥ २५७ ॥

सुगन्धप्रयोजनमस्य सौगन्धिकम् ॥ १ ॥ देवैर्जग्धमिवान्तं शुभित्वाद् देव-
जग्धम् ॥ २ ॥ पुरे भव पौरम् ॥ ३ ॥ कुत्सितं तृणं कनृणं 'तृणे जातौ' ॥ १।३।
१३२ ॥ इति को कदादेश ॥ ४ ॥ रौहति यत्र तत्र रौहिषं, पुष्पीबलि 'रुहे-
शुद्धि' ॥ (उणा- ५४८) ॥ इताव ॥ ५ ॥ २५७ ॥

दर्भ कुश कुथो बहि पवित्र

हणाति पारुष्याद् दर्भं 'गृद्धमि-' ॥ (उणा- ३२७) ॥ इति भ इत्यते
ऽसाधितेति वा ॥ १ ॥ कीं शते कुशं पुष्पीबलि 'कचित्' ॥ ५।१।१७१ ॥
'इति ड ॥ २ ॥ कुभाति कुथ ॥ २ ॥ बृहति बहि पुष्पीबलि 'बहिनृहर्नेल्ल-
च' ॥ (उणा- ९९०) ॥ इतीस् ॥ ४ ॥ मूयतेऽनेन पवित्र 'ऋषिगोत्री-
करणे' ॥ ५।२।८६ ॥ इतीत्र ॥ ५ ॥

अथ तेजन ।

गुन्द्रो मुञ्ज शर

तेजयति शिनोति वा तेजन ॥ १ ॥ गुणैर्दाया द्रात्यस्मिन् गुद्र , पृषो
दरादित्वात् ॥ - ॥ मुञ्जति वायुना मुञ्ज ॥ ३ ॥ शृणाति पाठ्यान्
शर ॥ ४ ॥

दूर्वात्वनन्ता शतपर्विका ॥ २५८ ॥

हरिताली रुहा

दूर्यते पशुभिः, दूरे वाति वा, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ अनन्ता, दूरप्रसरणात्
॥ २ ॥ शत बहुनि पवाण्यस्या शतपर्विका ॥ ३ ॥ २५८ ॥ हरिता नालत्व
मलति हरिताली ॥ ४ ॥ रोहति रुहा ॥ ५ ॥

पोटगलस्तु धमनो नड ।

पोटेन सश्लेपेण गलति पोटगल ॥ १ ॥ 'धमि सौत्र' धमत्यन्त गुपिरत्वाद्
धमन ॥ २ ॥ नडत्वदर्शयति डलयोरैक्ये नड पुष्कालिङ्ग ॥ ३ ॥

कुरुनिन्दो मेघनामा मुस्ता

कुरुन् देश विन्दति कुरुवि द ॥ १ ॥ मेघस्य नामाऽस्य मेघनामा मेघपर्याय ,
अम्बुधरत्वात् ॥ २ ॥ मुस्यति खण्डयति मुस्ता त्रिलिङ्ग 'शीरी-' ॥ (उणा-
३०१) ॥ इति स्ति , मुस्तमोऽपि ॥ ३ ॥

गुन्द्रा तु सोत्तमा ॥ २५९ ॥

सा मुस्ता उत्तमा गोद तेऽनया गु द्रा "सुरश्वर-" (उणा- ३९६) ॥
इति रे निपात्यते गुणैर्दोषा द्रात्यस्यामिति वा ॥ १ ॥ २५९ ॥

वल्बजा उलय

बलति वल्बजा पुमि बहुवचना त "बलेनातश्च वा" ॥ (उणा- १३३) ॥
इत्यज ॥ १ ॥ दलते उलय 'विष्टपोलय-' ॥ (उणा- ३०७) ॥ इत्यपे
निपात्यते ॥ २ ॥

अथेक्षु स्याद् रमालोऽसिपत्रक ।

इष्यते इक्षु पुलिङ्ग 'मस्जीष्यशिम्य सुर्' ॥ (उणा- ८२६) ॥
॥ १ ॥ रसमलत्यालाति वा रसाल ॥ २ ॥ अस्याकाराणि पत्राण्यस्य असि
पत्रक ॥ ३ ॥

भेदा कान्तार-पुण्टाद्यास्तस्य

शृङ्गवेरकमार्द्रकम् ॥ २५५ ॥

शृणोति रमानो शृङ्गवेर 'वातेरादय' ॥ (उणा- ४३२) ॥ इति
निपात्यो, शृङ्गोपलक्षिण वेर देहोऽस्येति वा ॥ १ ॥ आद्रमेव आद्रक पुष्पाव
लिङ्ग ॥ २ ॥ २५५ ॥

कर्कोटक किलासप्रस्तिक्तपत्र सुगन्धक

करोमि किलासदिमां करटि "कपोटवकोट-" ॥ (उणा- १६१) ॥
इत्योटे निपात्यते, के कर्कोटक ॥ १ ॥ किलास हन्ति किलासप्र ॥ २ ॥ तिक
पत्रमस्य तिक्तपत्र ॥ ३ ॥ सुष्ठु गन्धयते सुगन्धक ॥ ४ ॥

मूलक तु हरिपर्णं सेकिम हस्तिदन्तकम् ॥ २५६ ॥

मूलमेव मूलक पुष्पीबलिङ्ग ॥ १ ॥ हरि नील पणमस्य हरिपणम् ॥ २ ॥
सेकेन निवृत्त सेकिम "भावादिम" ॥ ६।४।२१ ॥ इतीम ॥ ३ ॥ हस्तिदन्त
प्रतिवृत्ति हस्तिदे तक्म् ॥ ४ ॥ २५६ ॥

तृण नडादि नीवारादि च

तृण तृणजातायमित्यर्थ ॥ १ ॥ नडादि नडप्रकार नीवारादि नावारप्रकार
मित्यर्थ ॥ २ ॥

शष्प तु तद् नवम् ।

तत् तृण नवोद्भिन्न बालमिति यावत्, शयिते शष्प पुष्पावलिङ्ग 'शादिबाधि-'
॥ (उणा- २९९) ॥ इति प, पदान्तस्य ॥ १ ॥

सौगन्धिक देवजग्ध पौर कनृण रौहिषे ॥ २५७ ॥

सुगन्ध प्रयोजनमस्य सौगन्धिकम् ॥ १ ॥ देवैर्जग्धमिवात् शुषिरत्वाद् देव
जग्धम् ॥ २ ॥ पुरे भव पौरम् ॥ ३ ॥ कुत्सित तृण कनृण 'तृणे जातौ' ॥ ३।२।
१३२ ॥ इति को कदादेश ॥ ४ ॥ रोहति यत्र तत्र रौहिष, पुष्पीबलिङ्ग "रुहे
शृद्धिष्व" ॥ (उणा- ५४८) ॥ इताष ॥ ५ ॥ २५७ ॥

दर्भ कुश कुथो बर्हि पवित्र

हणाति पारुष्याद् दर्भ 'मृदुगमि-' ॥ (उणा- ३२७) ॥ इति भ दृश्यते
ऽसाविति वा ॥ १ ॥ कौ शते कुश पुष्पीबलिङ्ग कञ्चित् ॥ ५।१।१७१ ॥
इति ड ॥ २ ॥ कुप्राति कुथ ॥ २ ॥ बृहति बर्हि, पुष्पीबलिङ्ग, बर्हिवृहेनल्लक
च" ॥ (उणा ९९०) ॥ इतीस् ॥ ४ ॥ पूयतेऽग्नेन पवित्र "ऋषिप्राङ्गी
करणे" ॥ ५।१।८६ ॥ इतीत्र ॥ ५ ॥

अथ तेजन ।

गुन्द्रो मुञ्ज शर

तेजयति शिनोति वा तेजः ॥ १ ॥ गुणैर्दापा द्रा त्यस्मिन् गुन्द्र , पृषो
दरादित्वात् ॥ २ ॥ मुञ्जति वायुना मुञ्ज ॥ ३ ॥ शृणाति पारुष्यात्
शर ॥ ४ ॥

दूर्वात्वनन्ता शतपर्जिका ॥ २५८ ॥

हरिताली रुहा

दृ षंते पशुभिः, दूरे घाति वा, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ अनन्ता, दूरप्रमरणात्
॥ २ ॥ शत बहूनि पवाण्यस्या शतपर्जिका ॥ ३ ॥ २५८ ॥ हरितां नालत्वं
मलति हरिताली ॥ ४ ॥ रोहति रुहा ॥ ५ ॥

पोटगलस्तु धमनो नड ।

पोटेन सश्लेषेण गलति पोटगल ॥ १ ॥ 'धमि सौत्र' धमत्यन्त गुपिरत्वाद्
धमन ॥ २ ॥ नन्त्यदयति उलयोरैक्ये नड पुष्कानलिङ्ग ॥ ३ ॥

कुरुविन्दो मेघनामा मुस्ता

कुरुन् देश वि दति कुरुविन्द ॥ १ ॥ मेघस्य नामाऽस्य मेघनामा मेघपयाय ,
अम्बुसरत्वात् ॥ २ ॥ मुस्यति खण्डयति मुस्ता त्रिलिङ्ग 'शारी-' ॥ (उणा-
३०१) ॥ इति कित्त , मुस्तकोऽपि ॥ ३ ॥

गुन्द्रा तु सोत्तमा ॥ २५९ ॥

मा मुस्ता उत्तमा गोद-तेऽनया गु द्रा "गुरगुर-" (उणा- ३९६) ॥
-इति रे निपात्यते गुणैर्दापा द्रात्यस्यामिति वा ॥ १ ॥ २५९ ॥

वल्गजा उलय

वर्तन्ति वल्गजा पुमिषदुपपन्ना त "वलेवा-तश्च वा" ॥ (उणा- १३३) ॥
इत्यज ॥ १ ॥ दलते उलय विष्टपोलप-" ॥ (उणा- ३०७) ॥ इत्यपे
निपात्यते ॥ २ ॥

अथेक्षु स्याद् रसालोऽसिपत्रक ।

इष्यते इक्षु पुलिङ्ग "मस्त्रीप्यशिभ्य मुक्" ॥ (उणा- ८२६) ॥
॥ १ ॥ रसमलत्यालाति वा रसाल ॥ २ ॥ अस्याकाराणि पत्राण्यस्मै अमि
पत्रक ॥ ३ ॥

भेदा कान्तार-गुण्ठाद्यास्तम्य

शृङ्गवेरकमार्द्रकम् ॥ २५५ ॥

शृङ्गाति रगानां शृङ्गवेर "शतेरादय" ॥ (उणा-४३२) ॥ इति
निपात्यते, शृङ्गोऽलक्षितं वरं देहोऽस्येति वा ॥ १ ॥ आद्रमेव आद्रकं पुष्पाव-
लिङ्ग ॥ २ ॥ २५५ ॥

कर्कोटक किलासप्रस्तित्तपत्र सुगन्धक

करोति किलागर्दितो कर्कोट "कर्कोट्यकोट-" ॥ (उणा-१६१) ॥
इत्योटे निपात्यते, क कर्कोटक ॥ १ ॥ किलाम् हन्ति किलासप्र ॥ २ ॥ तिक-
पत्रमस्य तित्तपत्र ॥ ३ ॥ सुष्ठु गन्धयते सुगन्धक ॥ ४ ॥

मूलक तु हरिपर्णं सेकिम हस्तिदन्तकम् ॥ २५६ ॥

मूलमेव मूलकं पुष्पावलिङ्ग ॥ १ ॥ हरि नाल पणमस्य हरिपर्णम् ॥ २ ॥
सेकेन निवृत्त सेकिम "भावादिम" ॥ ६।४।२१ ॥ इतीम ॥ ३ ॥ हस्तिदन्त-
प्रतिकृति हस्तिदन्तकम् ॥ ४ ॥ २५६ ॥

तृण नडादि नीवारादि च

तृण तृणजातीयमित्यर्थं ॥ १ ॥ नडादि नडप्रकार नीवारादि नीवारप्रकार-
मित्यर्थं ॥ २ ॥

शष्प तु तद् नवम् ।

तत् तृणनवोद्भिन्न बालमिति यावत्, शीयते शष्प पुष्पावलिङ्ग 'शादिबाधि-"
॥ (उणा-२९९) ॥ इति प, वन्तस्य ॥ १ ॥

सौगन्धिकं देवजग्ध पौर कनृण रौहिषे ॥ २५७ ॥

सुगन्ध प्रयोजनमस्य सौगन्धिकम् ॥ १ ॥ देवजग्धमिवान्त शुषिरत्वाद् देव-
जग्धम् ॥ २ ॥ पुरे भव पौरम् ॥ ३ ॥ कुत्सित तृण कनृण 'तृणे जातौ' ॥ ३।२।
१३२ ॥ इति को वदादेश ॥ ४ ॥ रोहति यत्र तत्र रौहिष, पुष्पावलिङ्ग "रुहे
शुद्धिष्व" ॥ (उणा-५४८) ॥ इताष ॥ ५ ॥ २५७ ॥

दर्भ कुश कुथो बर्हि पवित्र

हणाति पारुष्याद् दर्भं गृध्रमि-" ॥ (उणा-३२७) ॥ इति भ दस्यते
ऽसाविति वा ॥ १ ॥ को शते कुश पुष्पावलिङ्ग 'कचित् ॥ ५।१।१७१ ॥
'इति ड ॥ २ ॥ कुभाति कुथ ॥ २ ॥ बृहति बर्हि, पुष्पावलिङ्ग, बर्हिबृहेनल्ल-
'च' ॥ (उणा-९९०) ॥ इतीस् ॥ ४ ॥ पूयतेऽनेन पवित्र "ऋषिनास्त्री
करणे' ॥ ५।२।८६ ॥ इतीत्र ॥ ५ ॥

अथ तेजन ।

गुन्द्रो मुञ्ज शर

तेजयति शिनोति वा तेजन ॥ १ ॥ गुणैर्दोषा द्रात्यस्मिन् गुद्र , पृषो
दरादित्वात् ॥ २ ॥ मुञ्जति वायुना मुञ्ज ॥ ३ ॥ शृगाति पारुष्यात्
शर ॥ ४ ॥

दूर्वात्सनन्ता शतपर्विका ॥ २५८ ॥

हरिनाली रुहा

दूर्यते पशुभिः, दरे वाति वा, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ अनन्ता, दूरप्रसरणात्
॥ २ ॥ शत बहूनि पवाण्यस्या शतपर्विका ॥ ३ ॥ २५८ ॥ हरिता नालत्व
मलति हरिताली ॥ ४ ॥ रोहति रुहा ॥ ५ ॥

पोटगलस्तु धमनो नड ।

पोटेन सञ्छेयेण गलति पोटगल ॥ १ ॥ 'धमि सौत्र' धमत्यन्त शुषिरत्वाद्
धमन ॥ २ ॥ नडत्यर्दयति डलयोरेक्ये नड पुष्पावल्लिङ्ग ॥ ३ ॥

कुरुविन्दो मेघनामा मुस्ता

कुरुन् देशं विदति कुरुविन्द ॥ १ ॥ मेघस्य नामाऽस्य मेघनामा मेघपर्याय ,
अम्बुसरत्वात् ॥ २ ॥ मुस्त्यति सण्डयति मुस्ता त्रिलिङ्ग शरीर- ॥ (उणा-
-२०१) ॥ इति कित्त , मुस्तकोऽपि ॥ ३ ॥

गुन्द्रा तु सोत्तमा ॥ २५९ ॥

सा मुस्ता उत्तमा गोद तेऽनया गुद्रा "खुरभुर-" (उणा- ३९६) ॥
-इति रे निपात्यते, गुणैर्दोषा द्रात्यस्यामिति वा ॥ १ ॥ २५९ ॥

वल्वजा उलप

वलति वल्वजा पुमिबहुवचना त 'वलेरान्त-ववा' ॥ (उणा- १३३) ॥
इत्यज ॥ १ ॥ दलते उलप विष्टपोलप- ॥ (उणा- ३०७) ॥ इत्यपे
निपात्यते ॥ २ ॥

अथेक्षु स्याद् रसालोऽसिपत्रक ।

इध्यते इक्षु पुलिङ्ग "मस्जीध्यशिभ्य सुक्" ॥ (उणा- ८२६) ॥
॥ १ ॥ रसमलत्यालाति वा रसाल ॥ २ ॥ अस्याङ्गराणि पत्राण्यस्य असि
पत्रक ॥ ३ ॥

भेदा कान्तार-पुण्ड्राद्यास्तस्य

सम्यग्भोर्भक्ष जायते एकादश, काम्यते कान्तारः, कान्तमूषमिमर्तति वा,
काता आग भागा अम्मेति वा ॥ १ ॥ पुनरिति पुण्ड्रपते वा पुण्ड्र "सुरक्षुर-"
॥ (उणा- १९६) ॥ इति रे विपालते । आदिश शत कोपकाराया, यद्वाचस्पति -

"पुण्ड्रेणी पुण्ड्रक मेध्य पीण्ड्रकोऽतिरसो मधु ।

भेतकाणो भीरुस्तु हरितो मधुरो मदान् ॥ १ ॥

शयेभरस्तु पान्तार कोपकारस्तु वशः ।

शतपोरर्षापत्क्षार पातच्छायोऽथ तापस ॥ २ ॥

मिननीलोऽथ पोषलो वशप्रायो महाबल ।

अन्वधस्तु दापपगो दापपर्वा वपायवान् ॥ ३ ॥

काष्ठेभुस्तु हस्यकाण्डो धनप्रयिर्वनोद्भव ।

नीलपोरस्तु मुरसो नीलपीतलराजिवान् ॥ ४ ॥

अनूपसभव प्राय रानटी त्रिधुवालिका ।

परइशालि शाकेभु सूचिपत्रो शुडेक्षव ॥ ५ ॥" इति ॥ २ ॥

मूल तु मोरटम् ॥ २६० ॥

इक्षोर्मूल मुरति सवेष्टयति मोरट "कपट-" ॥ (उणा- १४४) ॥

इत्यटे निपात्यते ॥ १ ॥ २६० ॥

काशस्तिवपीका

काशते नाश पुक्लीबलिङ्ग ॥१॥ इष्यते इपीक "कृच्यजि-" ॥ (उणा-

४८) ॥ इति विदीक ॥ २ ॥

घासस्तु यवस

अद्यते पशुभिघास ॥ १ ॥ यूयते यवस "वहियुभ्या वा" ॥ (उणा-

५७१) ॥ इत्यस क्लीबलिङ्गोऽयम् । वाचस्पतिस्तु- अथाऽस्त्री यवसो घास' इति
पुस्यप्याह ॥ २ ॥

तृणमज्जुनम् ।

तरत्यम्भसि तृण पुक्लीबलिङ्ग, तृण्यतेऽद्यते पशुभिरिति वा ॥ १ ॥ अ

ज्यतेऽजुनम् । सर्वे च तृणमज्जुनम् इति भागुरि ॥ २ ॥

विष क्ष्वेडो रसस्तीक्ष्ण गरल

वेचष्टि विष पुक्लीबलिङ्ग स च द्वेधा स्थावर जगमभेदात् यदाह-

'कन्दज कालकूटादि पुष्पज दालघादिकम् ।

पालमहोत्सारादि दण्डादिज तु जगमम् ॥ १ ॥" इति ॥ १ ॥

‘क्षिडाद् सौत्र’ क्षेडते मोहयति क्षेड ॥ २ ॥ रसयति रस पुक्लाव-
लिङ्ग ॥ ३ ॥ तेजयति तीक्ष्णम् ॥ ४ ॥ गीर्यते रागिभिर्गरल “मुरलोरल-”
॥ (उणा-४७४) ॥ इति साधु, गर लातीति वा, पुक्लीवलिङ्ग ॥ ५ ॥

अथ हलाहल ॥ २६१ ॥

वत्सनाभ कालकूटो ब्रह्मपुत्र प्रदीपन ।

सौराष्ट्रिक शौलिकेय काकोलो दारदोऽपि च ॥ २६२ ॥

अहिच्छत्रो मेपशृङ्ग कुष्ठ वालक नन्दना ।

कैराटको हैमवतो मर्कट करवीरक ॥ २६३ ॥

सर्पपो मूलको गौरार्द्रक सक्तक कर्दमौ ।

अङ्गोलसार कालिङ्ग शृङ्गिको मधुसिक्थक ॥ २६४ ॥

इ द्रो लाङ्गुलिको विस्फुलिङ्ग पिङ्गल गौतमा ।

मुस्तको दालवश्चेति स्थावरा विपजातय ॥ २६५ ॥

हन्ति विलिखति जठर न हलति चेति हलाहल, यथा-‘कस्य सद्यो हलाहल’
हालेव हलताति लक्ष्ये हालाहल, यथा-

“स्निग्ध भवत्यमृतकृत्पमहो कलत्र

हालाहल विपमिवाप्रगुण तदेव ।”

हालहलोऽपि यथा-‘नाममपायि मयेन्द्रियकुण्डैयद्यपि कुण्ठतहाल्हलैव’ ।
एते पुक्लावलिङ्गा ॥ १ ॥ २६१ ॥ वत्सस्येव नाभिरग्न्य वत्सनाभ ॥ २ ॥
कालस्य वणस्य कूटोऽत्र कालकूट, पुक्लीवलिङ्ग, कालसम्प्रधी कूटो व्याजो
वा ॥ ३ ॥ ब्रह्मण पुत्रो ब्रह्मपुत्र, यद् यानवत्क्य -‘त्व विप’ ब्रह्मण पुत्र
सत्ये धमे व्यवस्थित ॥ ४ ॥ प्रदापयति प्रदापन ॥ ५ ॥ सुराष्ट्रदेशे भव सौ
राष्ट्रिक अध्यात्मादित्वादिकृण् ॥ ६ ॥ शृङ्गिकदेशे भव शौलिकेय नद्यादित्वा
देयण् ॥ ७ ॥ इषत् कोलति सस्त्यायति काकोल पुक्लावलिङ्ग काकोल
कारुस्तद्वमेचको वा ॥ ८ ॥ दरदि सिन्धुदेशे भवो दारद ॥ ९ ॥ २६२ ॥
अहिच्छत्रदेशे भवत्वादहिच्छत्र ॥ १० ॥ मेपशृङ्गाकारत्वाद् मेपशृङ्ग, यद्वा
चस्पति - मेपशृङ्ग त्वविशृङ्गाकृति ॥ ११ ॥ कुणाति कुष्ठ, कुष्ठसदृशत्वाद् वा यदाह-

“कुष्ठ तु कुष्ठसदृशमुग्रगन्ध भूमिप्रदम् ॥” ॥ १२ ॥

वाउक्ताभो वालक ॥ १३ ॥ नन्दयति नन्दन ॥ १४ ॥ निराटके म्लेच्छदेशे भव
कैराटक ॥ १५ ॥ हिमवति भवो हैमवत ॥ १६ ॥ मकटभो मकट ॥ १७ ॥
करवीरमूलजत्वान् करवार, यदाह-‘करवार त्वश्वसारमूलन सवतो भवम्’ ॥ १८ ॥

सम्य इमार्गदा जायते एकादश, काम्यते कान्तार, कान्तमूपमियर्नाति वा,
पाता आरा भागा अभ्येति वा ॥ १ ॥ पुनति पुण्डपने वा पुण्डू "सुरक्षुर-"
॥ (उणा- ३९६) ॥ इति रे निरास्यते । आदिश-दा कौपकाराया, यद्वाचस्पति -

"पुण्डूक्षी पुण्डूक रोम्य पीण्डूकाऽतिरमो मनु ।

भेतकाण् भाकस्तु हरितो मधुरो महान् ॥ १ ॥

क्षयेभरस्तु यान्तार कौपकारस्तु वरर ।

शतघोरस्तीक्ष्णक्षार पीतच्छायोऽथ सायस ॥ २ ॥

सिन्धीलोऽथ नेपालो वरप्रायो महायल ।

अवधस्तु दाघपगो दाघपवा कपायवान् ॥ ३ ॥

काष्ठेधुस्तु हस्तकाण्डो धनप्रथिवनाद्भव ।

नीलघोरस्तु मुरसो नीलपीतलराजिवान् ॥ ४ ॥

अनूपसभव प्राय रान्दी त्विधुचालिका ।

वरङ्कशालि शान्तेधु सूचिपत्रो गुडेष्व ॥ ५ ॥" इति ॥ २ ॥

मूल तु मोरटम् ॥ २६० ॥

इक्षोर्मूल मुरति सवेष्टयति मोरट "कपट-" ॥ (उणा- १४४) ॥
इत्यटे निपात्यते ॥ १ ॥ २६० ॥

काशस्त्वपीका

काशते नाश पुक्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥ इष्यते इषीक "ऋच्यृजि-" ॥ (उणा-
४८) ॥ इति किदीक ॥ २ ॥

घासस्तु यवस

अद्यते पशुभिघास ॥ १ ॥ यूयते यवस 'वहियुभ्या वा' ॥ (उणा-
५७१) ॥ इत्यस क्लाबलिङ्गोऽयम् । वाचस्पतिस्तु- 'अथाऽस्त्री यवसो घास' इति
पुस्यप्याह ॥ २ ॥

तृणमज्जुनम् ।

सरत्यम्भसि तृण पुक्लाबलिङ्ग, तृण्यतेऽद्यते पशुभिरिति वा ॥ १ ॥ अ
प्यतेऽजुनम् । सर्वं च तृणमजुनम् इति भागुरि ॥ २ ॥

विष क्ष्वेडो रसस्तीक्ष्ण गरल

वेवेष्टि विष पुक्लाबलिङ्ग, स च द्वेधा स्थावर जगमभेदात् यदाह-

'कदज कालकूटादि पुष्पज दालवादिक्म् ।

फालमङ्गोलसारादि दण्डादिज तु जगमम् ॥ १ ॥ इति ॥ १ ॥

पृथिव्यादानेकेन्द्रियानाभिधाय द्वान्द्रियानाह—

नीलङ्ग कृमिरन्तर्ज

शरीरस्यान्तर्भव कृमि, नीलति नीलङ्ग, पुलिङ्ग “ प्रीकैपै ” ॥ (उणा-
७६१) ॥ इत्यङ्गुक् ॥ २१ ॥

क्षुद्रकीटो बहिर्भव ।

बहिर्भव क्षुद्रो द्रुक् कृमि, कीट्यति कीट, पुस्त्रीलिङ्ग ॥ १ ॥

पुलकास्तूभयेऽपि स्यु

उभयेऽन्तर्भवा बहिर्भवाश्च कृमय पोलति पुलका ॥ १ ॥

कीकसा कृमयोऽणव ॥ २६८ ॥

अणव सूक्ष्मा कृमय, कुत्सित कसन्ति कीकसा, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ २६८ ॥

काष्ठकीटो घुण

काष्ठोद्भव कीट काष्ठकीट ॥ १ ॥ घुणति घुण ॥ २ ॥

गण्डपद किञ्चुलक कुसू ।

भूलता

गण्डा प्रथय पदायस्य गण्डपद ॥ १ ॥ किञ्चित् तु उम्पति किञ्चुलक
“काचक” ॥ (उणा-३३) ॥ इति अके निपात्यते । किञ्चुलकोऽपि ॥ २ ॥
कोभूमे सूते कुसू, कु मृद सूते वा, मृदुत्सगात् ॥ ३ ॥ भुवो लतेव
भूलता ॥ ४ ॥

गण्डपदी तु शिली

गण्ड पदायस्या गण्डपदी ॥ १ ॥ शिलति शिली शिल्याकृतिर्वा ॥ २ ॥

अस्रपा जलौकस ॥ २६९ ॥

जलालोका जलका च जलौका जलसर्पिणी ।

अस्र पिवत्यस्रपा ‘विचका’ इत्येके ॥ १ ॥ जलमोक आसा जलौकस स्त्रिया
वावहुवचनातोऽयम् ॥ २ ॥ २६९ ॥ जले आलोभ्यते जलालोका, जले
आलोकोऽस्या इति वा ॥ ३ ॥ जलति जलका मृमयञ्जि ” ॥ (उणा-५८) ॥
इत्युक् ॥ ४ ॥ ओक्शब्दोऽकारान्तोऽप्यस्ति, जले ओकोऽस्या जलौका ॥ ५ ॥
जले सपति जलसर्पिणी ॥ ६ ॥

मुक्ताम्फोटोऽन्धिमण्डकी शुक्ति

॥ २६३ ॥ सप्तम्याः पीपयः सप्त ॥ १९ ॥ मूलकामा मूलक ॥ २० ॥
 गौर्यादकच-दाभम गौर्यादक ॥ २१ ॥ सप्तप्रतिहृति सप्तप्र, सप्तप्रचूर्णा
 भवत्यात् ॥ २२ ॥ कदमगभवत्यात् कदम ॥ २३ ॥ अत्रोक्तलाभोऽद्यात्मर,
 पृथोदरादिवात् ॥ २४ ॥ बलिहृदा भव बालिह, अजस्तनाकृतिवात् ॥ २५ ॥
 श्लेष्मस्य श्लेष्म, यदाह- 'श्लेष्म तु कृ गवर्गमजनस्तनसमाकृति' ॥ २६ ॥
 मधुपिपथ मधुपिपथ तत्तत्तत्तत्तत् मधुपिपथ ॥ २७ ॥ २६४ ॥ इन्दति
 दन्तः, इन्द्रासिभवत्वाद्वा ॥ २८ ॥ लाहला प्रयोजनमस्य लाहलिक, यदाह-
 'लाहलिक गूर्वापि लाहलामूलमेव तत्' ॥ २९ ॥ विहृदा स्फुलिङ्गा अस्य
 विहृलिक ॥ ३० ॥ गहिर-गध पित्रलत्वात् पिहृगल ॥ ३१ ॥ गोतमस्याय
 गोतम ॥ ३२ ॥ मुस्तकाभो मुस्तक ॥ ३३ ॥ दलति दालव 'कैरव-'
 ॥ (उणा- ५१९) ॥ इत्येव निपात्यते ॥ ३४ ॥ एते सबऽपि स्थावरवनस्पति
 भवत्वात् स्थावरा विपस्य जातयो भेदा इति ॥ १ ॥ 'एते सबऽपि पुक्लोबलिङ्गा'
 इति वाचस्पति ॥ २६५ ॥

कुरण्टाद्या अमरीजा

अमभागो बीजमुत्पत्तिकारणमेवा अमरीजा, आदिशब्दात्पारिभद्राद्या ॥ १ ॥

मूलजास्तूत्पलादय ।

मूलत क-दाज्जाय-ते मूलजा, आदिशब्दात् सूरणाद्या ॥ २ ॥

पर्वयोनय इक्ष्वाद्या

पर्व योनिरपि पर्वयोनय, आदिग्रहणात् तृणवशाद्या ॥ ३ ॥

स्कन्धजा सहस्रकीमुखा ॥ २६६ ॥

स्कन्धाज्जाय-ते स्कन्धजा, मुखग्रहणाद् वटाद्या ॥ ४ ॥ २६६ ॥

शाल्यादयो बीजरुहा

बाजात् सस्याद् रोहति बाजरुहा, आदिग्रहणात् पथिकमुद्रादय ॥ ५ ॥

समूच्छजास्तृणादय ।

समूच्छनाज्जाय-ते समूच्छजा, आदिग्रहणाद् भूच्छनाद्या ॥ ६ ॥

उपसहारमाह-

स्युर्वनस्पतिकार्यस्य षडेता मूलजातय ॥ २६७ ॥

स्पष्टम् ॥ २६७ ॥

॥ समाप्तोऽय वनस्पतिकार्य ॥

पि पलादिब्रह्मजाताना तु नामशेषोऽस्मदुपज्ञनिघण्टोरवसेय ॥

पृथिव्यादानेकेन्द्रियानाभिधाय द्वीन्द्रियानाह—

नीलङ्ग कृमिरन्तर्ज

शरीरस्यान्तर्भव कृमि, नीलति नीलङ्ग, पुलिङ्ग “ प्रीक्ष्यै ” ॥ (उणा-
५६१) ॥ इत्यङ्गुक् ॥ २१ ॥

क्षुद्रकीटो बहिर्भव ।

बहिर्भव क्षुद्रो द्रुक् कृमि, कीट्यति काट, पुस्त्रीलिङ्ग ॥ १ ॥

पुलकास्तूभयेऽपि स्यु

उभयेऽन्तर्भवा बहिर्भवाश्च कृमय पोलन्ति पुलका ॥ १ ॥

कीकसा कृमयोऽणव ॥ २६८ ॥

अणव सूक्ष्मा कृमय, कुत्सित कसति कीकसा, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ २६८ ॥

काष्ठकीटो घुण

काष्ठोद्भव कीट काष्ठकीट ॥ १ ॥ घुणति घुण ॥ २ ॥

गण्डपद किञ्चुलक कुसू ।

भूलता

गण्डा प्रथय पदान्यस्य गण्डपद ॥ १ ॥ किञ्चित् चुल्लम्पति किञ्चुलक
“काचक” ॥ (उणा-३३) ॥ इति अके निपात्यते । किञ्चुलकोऽपि ॥ २ ॥
कोभूमे सूते कुसू कु मृद सूते वा, मृदुत्सगात् ॥ ३ ॥ भुजो लतेव
भूलता ॥ ४ ॥

गण्डपदी तु शिली

गण्ड पदान्यस्या गण्डपदी ॥ १ ॥ शिलति शिली, शि-याकृतिषा ॥ २ ॥

अस्रपा जलौकस ॥ २६९ ॥

जलालोका जलका च जलौका जलसर्पिणी ।

अस्र पिब-यस्रपा ‘त्रिचका’ इत्येके ॥ १ ॥ जलमोक आसा जलौकस स्थिषां
वायुवचनान्तोऽयम् ॥ २ ॥ २६९ ॥ जले आलोमयते जलालोका, जले
आलोकोऽस्या इति वा ॥ ३ ॥ जलति जलका “मृम-यञिज” ॥ (उणा-५८) ॥
इत्यूक् ॥ ४ ॥ ओम्शब्दोऽकारान्तोऽप्यस्ति, जले ओकोऽस्या जलौका ॥ ५ ॥
जले सपति जलसर्पिणी ॥ ६ ॥

मुक्ताम्फोटोऽब्धिमण्डकी शुक्ति

मुष्ठा एतत्स्य मुष्ठास्फोट ॥ १ ॥ अन्धेमण्डनीवाधिमण्डकी ॥ २ ॥
शोणति पुष्ति स्त्रालिङ्ग "दृमुषि" ॥ (उणा-६' १) ॥ शत किं ति ॥ ३ ॥

फन्नुस्तु वारिज ॥ २७० ॥

त्रिरेख पोडशावर्त शङ्ख

फाम्यते फन्नु पुक्लीवल्लिङ्ग "फम्यमिभ्या-" ॥ (उणा-७९९) ॥ इति
बु ॥ १ ॥ पारिणो जातो वारिज ॥ २ ॥ २७० ॥ तिस्रो रेखा अस्य त्रिरेख
॥ ३ ॥ पोडश आवर्ता अस्य पाडशावर्त ॥ ४ ॥ शाम्यति शङ्ख पुक्त्रावल्लिङ्ग
"शमिमनिभ्याम्-" ॥ (उणा-८४) ॥ इति ख श मुख खनति, अथा
जनयतीति वा कचित् ॥ ५१११७७१ ॥ इति ड ॥ ५ ॥

अथ क्षुद्रकम्पन ।

- शङ्खनका क्षुल्लकाश्च

क्षुद्रा कम्पव क्षुद्रकम्पव सूम्मा नद्यादिजा कृमय ॥ १ ॥ श खनति
शङ्खनका ॥ २ ॥ क्षुद्यन्ते क्षुल्लका "कीचक-" ॥ (उणा- ३३) ॥ इत्येके
निपात्यते ॥ ३ ॥

शम्बूकास्तन्मुमात्रजा ॥ २७१ ॥

शाम्यन्ति शम्बूका "शम्बूक-" ॥ (उणा- ६९) ॥ इत्येके निपात्यते ।
शम्बुकोऽपि ॥ १ ॥ अम्बुमात्रे जाय तेऽम्बुमात्रजा ॥ २ ॥ २७१ ॥

कपर्दस्तु हिरण्य स्यात् पणास्थिक वराटकौ ।

के पदते कपर्द ॥ १ ॥ हियते हिरण्य पुक्त्रावल्लिङ्ग ॥ २ ॥ पणाय
व्यवहारायास्थस्य पणास्थिक ॥ ३ ॥ वरमटति वराट त्रियते वा "अनिशू-"
॥ (उणा- १४५) ॥ इत्याट के वराटक ॥ ४ ॥

शेषश्चात्र- स्यात्तु श्वेत कर्पदक ॥

दुर्नामा तु दीर्घकोशा

दुष्टो नामो नमनमस्या दुर्नामा 'दु सज्ञा इत्येके ॥ १ ॥ दीघ कोशोऽस्या
जलकाकारत्वाद् दाघकोशा दाघा कुश्यतीति वा ॥ २ ॥

॥ उक्ता ह्याद्रिया ॥

त्रीन्द्रियानाह-

पिपीलकस्तु पीलक ॥ २७२ ॥

अपिपालति पिपीलक, पुषोदरादित्वाद्दे 'पि ॥ १ ॥ पीलति पीलक
॥ २ ॥ २७२ ॥

पिपीलिका तु हीनाङ्गी

पीलति पिपीलिना “कुशिक-” ॥ (उणा- ४५) ॥ इतीके निपात्यते
॥ १ ॥ हीनमङ्गमस्या हीनाङ्गी ॥ २ ॥

ब्राह्मणी स्थूलशार्पिका ।

बृहति ब्राह्मणी “चिक्कण-” ॥ (उणा- १९०) ॥ इत्यणे निपात्यते
॥ १ ॥ स्थूल शार्पमस्या स्थूलशार्पिका ॥ २ ॥

घृतेली पिङ्गकपिशा

घृतेन ईयते प्रेर्यते घृतेली ॥ १ ॥ पिङ्ग हीयेर तद्वत् कपिशा पिङ्ग
कपिशा ॥ २ ॥

अथोपजिह्वोपदेहिका ॥ २७३ ॥

वम्युपदीका

उपलेढि उपजिह्वा उप समीपे जहातीति वा “प्रह्लाहा-” ॥ (उणा-
५१४) ॥ इति वे निपात्यते ॥ १ ॥ उपदिह्यते मृदनया उपदेहिका ॥ २ ॥
॥ २७३ ॥ वमति मृद वम्रा “भीगृधि-” ॥ (उणा- ३८७) ॥ इति २
॥ ३ ॥ उप समीपे ददाति उपदाका “सृणाक-” ॥ (उणा- ५०) ॥ इतीके
निपात्यते ॥ ४ ॥

रिक्षा तु लिक्षा

रेपति रिप्ता ऋत्तिरिपि-” ॥ (उणा- ५६७) ॥ इति क्ति स ॥ १ ॥
लत्वे लिक्षा ॥ २ ॥

यूका तु पट्पदी ।

यौति यूका ‘घुयुहि-” ॥ (उणा- २४) ॥ इति को दीघत्व च ॥ १ ॥
पट् पादा अस्या पट्पदी सुमद्व्यात् ॥ ७ । ३ । १५० ॥ इति पाद्भावे
‘वा पाद’ ॥ २ । ४ । ६ ॥ इति ङा ॥ २ ॥

गोपालिका महाभीरु

गा पलति गन्धति गोपालिना ॥ १ ॥ अतिशयेन भीरुमहाभीरु ॥ २ ॥

गोमयोत्था तु गर्दभी ॥ २७४ ॥

गोमयादुत्तिष्ठति गोमयोत्था ॥ १ ॥ गर्दभवणत्वाद् गदभी ॥ २ ॥ २७४ ॥

मरुणस्तु कोलुण उद्ग किटिभो तुणौ ।

मुक्ता एतदस्य मुक्तास्फोट ॥ १ ॥ अत्रेगण्डुकीवाग्निमण्डूकी ॥ २ ॥
शोरति पुक्ति र्नालिङ्ग "दृग्मात्र" ॥ (उणा-६५१) ॥ इति । इत्ति ॥ ३ ॥

फम्बुस्तु वारिज ॥ २७० ॥

त्रिरेत पोडशावर्त शङ्ख

शाम्यते फम्बु पुक्तीवल्लिङ्ग "फम्बुमिभ्या-" ॥ (उणा-७९९) ॥ इति
बु ॥ १ ॥ वारिणो जाता वारिज ॥ २ ॥ २७० ॥ तिष्ठो रेगा अस्य त्रिरेख
॥ ३ ॥ पोडश आवता अस्य पोडशावर्त ॥ ४ ॥ शाम्यति शङ्ख पुक्तावल्लिङ्ग
"शमिमिभ्याम्-" ॥ (उणा-८४) ॥ इति ख श मुख खनति, अथा
जनयतीति वा 'कचित्' ॥ ५१११७१ ॥ इति ड ॥ ५ ॥

अथ क्षुद्रकम्पन ।

शङ्खनका क्षुल्लकाश्च

क्षुद्रा फम्बव क्षुद्रकम्बव सूक्ष्मा नद्यादिजा कम्पय ॥ १ ॥ श खनति
शङ्खनका ॥ २ ॥ क्षुयन्ते क्षुल्लका "कीचक-" ॥ (उणा- ३३) ॥ इत्यके
निपात्यते ॥ ३ ॥

शम्बूकास्त्वम्बुमात्रजा ॥ २७१ ॥

शाम्यन्ति शम्बूका "शम्बूक-" ॥ (उणा- ६९) ॥ इत्यूके निपात्यते ।
शम्बुकोऽपि ॥ १ ॥ अम्बुमात्रे जायतेऽम्बुमात्रजा ॥ २ ॥ २७१ ॥

कपर्दस्तु हिरण्य स्यात् पणास्थिक वराटकौ ।

के पदते कपर्द ॥ १ ॥ ह्रियते हिरण्य पुक्तावल्लिङ्ग ॥ २ ॥ पणाय
व्यवहारायास्थस्य पणास्थिक ॥ ३ ॥ वरमटति वराट त्रियते वा "अनिशू-"
॥ (उणा- १४५) ॥ इत्याट क वराटक ॥ ४ ॥

शेषश्चात्र- स्यात्तु श्वेत कपर्दक ॥

दुर्नामा तु दीर्घकोशा

दुष्टो नामो नमनमस्या दुर्नामा 'दु सज्ञा इत्युके ॥ १ ॥ दीघ कोशोऽस्या
जल्लकाकारत्वाद् दाघकोशा दीघा कुश्यतीति वा ॥ २ ॥

॥ उक्ता द्वान्द्रिया ॥

त्राद्वियानाह-

पिपीलकस्तु पीलक ॥ २७२ ॥

अपिपीलति पिपीलक, पृषोदरादित्वादपे । पि ॥ १ ॥ पीलति पीलक

॥ २ ॥ २७२ ॥

पिपीलिका तु हीनाङ्गी

पीलति पिपीलिका “कुशिक-” ॥ (उणा- ४५) ॥ इतीके निपात्यते ॥ १ ॥ हीनमङ्गमस्या हीनाङ्गी ॥ २ ॥

ब्राह्मणी स्थूलशीर्षिका ।

बृहति ब्राह्मणी ‘चिक्कण-’ ॥ (उणा- १९०) ॥ इत्यने निपात्यते ॥ १ ॥ स्थूल शापमस्या स्थूलशापिका ॥ २ ॥

घृतेली पिङ्गकपिशा

घृतेन ईयते प्रेर्यते घृतेला ॥ १ ॥ पिङ्ग ह्येव तद्वत् कपिशा पिङ्ग कपिशा ॥ २ ॥

अथोपजिह्वोपदेहिका ॥ २७३ ॥

वम्-युपदीका

उपलेटि उपाविह्वा उप समीपे जहातीति वा “प्रह्वाह्वा-” ॥ (उणा- ५१४) ॥ इति वे निपात्यते ॥ १ ॥ उपदिह्यते मृदनया उपदेहिका ॥ २ ॥ ॥ २७३ ॥ वमति मृद वम्रा “भीगृधि-” ॥ (उणा- ३८७) ॥ इति २ ॥ ३ ॥ उप समीपे ददाति उपदाका ‘सृणाक-’ ॥ (उणा- ५०) ॥ इतीके निपात्यते ॥ ४ ॥

रिक्षा तु लिक्षा

रेपति रिक्षा रुजिरिपि-” ॥ (उणा- ५६७) ॥ इति क्ति स ॥ १ ॥ लत्वे लिक्षा ॥ २ ॥

यूका तु पट्पदी ।

यौति यूका “घुयुहि-” ॥ (उणा- २४) ॥ इति कौ दाघत्व च ॥ १ ॥ पट् पादा अस्या पट्पदी ‘सुमर्त्यात्’ ॥ ७ । ३ । १५० ॥ इति पाद्भावे ‘वा पाद’ ॥ २ । ४ । ६ ॥ इति टा ॥ २ ॥

गोपालिका महाभीरु

गा पलति गच्छात गापालिका ॥ १ ॥ अतिशयेन भीरुमहाभीरु ॥ २ ॥

गोमयोत्था तु गर्दभी ॥ २७४ ॥

गोमयादुत्तिष्ठति गोमयोत्था ॥ १ ॥ गदभवणत्वाद् गदभी ॥ २ ॥ २७४ ॥

मरुणस्तु कोलकुण उद्गश किटिभो कुणौ ।

मुक्ता स्फुटस्यत्र मुक्तास्फोट ॥ १ ॥ अन्धेमण्डनावाग्धिमण्डूकी ॥ २ ॥
शोचति पुक्ति स्त्रीलिङ्ग "दृमुपि" ॥ (उणा-६५१) ॥ इति कित् ति ॥ ३ ॥

कम्बुस्तु वारिज ॥ २७० ॥

त्रिरेख पोडशावर्त शङ्ख

शाम्यते कम्बु पुक्लीयलिङ्ग "कम्बमिभ्यां-" ॥ (उणा-७९९) ॥ इति
बु ॥ १ ॥ वारिणो जातो वारिज ॥ २ ॥ २७० ॥ तिस्रो रेखा अस्य त्रिरेख
॥ ३ ॥ पोडश आवर्ता अस्य पोडशावर्त ॥ ४ ॥ शाम्यति शङ्ख पुक्कावलिङ्ग
"शमिमनिभ्याम्-" ॥ (उणा-८४) ॥ इति ख श मुख खतति, ध्रयो
जनयतीति वा "कचित्" ॥ ५१११७१ ॥ इति ड ॥ ५ ॥

अथ क्षुद्रकम्पन ।

शङ्खनका क्षुल्लकाश्च

क्षुद्रा कम्बव क्षुद्रकम्बव सूमा नद्यादिजा कम्ब ॥ १ ॥ श खनन्ति
शङ्खनका ॥ २ ॥ क्षुद्यन्ते क्षुल्लका "कीचक-" ॥ (उणा- ३३) ॥ इत्यके
निपात्यते ॥ ३ ॥

शम्बूकास्तम्बुमात्रजा ॥ २७१ ॥

शाम्यन्ति शम्बूका "शम्बूक-" ॥ (उणा- ६९) ॥ इत्यूके निपात्यते ।
शम्बुकोऽपि ॥ १ ॥ अम्बुमात्रे जाय तेऽम्बुमात्रजा ॥ २ ॥ २७१ ॥

कर्पदस्तु हिरण्य स्यात् पणास्थिक वराटकौ ।

के पदते कपद ॥ १ ॥ हियते हिरण्य पुक्कावलिङ्ग ॥ २ ॥ पणाय
व्यवहारायास्थस्य पणास्थिक ॥ ३ ॥ वरमटति वराट, त्रियते वा "अनिशू-"
॥ (उणा- १४५) ॥ इत्याट के वराटक ॥ ४ ॥

शेष-वात्र- स्यात्तु श्वेत कपदक ॥

दुर्नामा तु दीर्घकोशा

दुष्टो नामो नमन्मस्या दुर्नामा 'दु सज्ञा इत्येके ॥ १ ॥ दीघ कोशोऽस्या
जल्लोकाकारत्वाद् दीघकोशा दीघा कुक्ष्यताति वा ॥ २ ॥

॥ उक्ता द्वात्रिंशत् ॥

त्रात्रिंशानाह—

पिपीलिकस्तु पीलिक ॥ २७२ ॥

अपिपीलति पिपीलिक, पृषोदरादित्वादपे 'पि ॥ १ ॥ पीलति पीलिक
॥ २ ॥ २७२ ॥

पिपीलिका तु हीनाङ्गी

पीलति पिपालिका “कुशिक-” ॥ (उणा- ४५) ॥ इताके निपात्यते
॥ १ ॥ हीनमङ्गमस्या हीनाङ्गी ॥ २ ॥

ब्राह्मणी स्थूलशीर्षिका ।

बृहति ब्राह्मणी “चिकण-” ॥ (उणा- १९०) ॥ इत्यने निपात्यते
॥ १ ॥ स्थूल शार्पमस्या स्थूलशार्पिका ॥ २ ॥

घृतेली पिङ्गकपिशा

घृतेन इयते प्रेर्यते घृतेली ॥ १ ॥ पिङ्ग हीमेर तद्वत् कपिशा पिङ्ग
कपिशा ॥ २ ॥

अथोपजिहोपदेहिका ॥ २७३ ॥

वम्भ्युपदीका

उपलेढि उपजिह्वा उप समीपे जहातीति वा “प्रह्वाहा-” ॥ (उणा-
५१४) ॥ इति वे निपात्यत ॥ १ ॥ उपदिह्यते मृदनया उपदेहिका ॥ २ ॥
॥ २७३ ॥ वमति मृद वम्रा “भीमृधि-” ॥ (उणा- ३८७) ॥ इति २
॥ ३ ॥ उप समीपे ददाति उपदाका “सुणीक-” ॥ (उणा- ५०) ॥ इतीके
निपात्यते ॥ ४ ॥

रिक्षा तु लिक्षा

रेपति रिष्ठा “ऋतिरिपि-” ॥ (उणा- ५६७) ॥ इति कित् स ॥ १ ॥
रत्वे लिक्षा ॥ २ ॥

यूका तु पट्पदी ।

यौति यूका ‘घुयुहि-’ ॥ (उणा- २४) ॥ इति को दार्घ्यत्व च ॥ १ ॥
पट् पादा अस्या पट्पदी ‘मुमहृयात् ॥ ७ । ३ । १५० ॥ इति पाद्भावे
‘ वा पाद ॥ २ । ४ । ६ ॥ इति ङी ॥ २ ॥

गोपालिका महाभीरु

गा पलति गच्छति गोपालिका ॥ १ ॥ अतिशयेन भारुमहाभारु ॥ २ ॥

गोमयोत्था तु गर्दभी ॥ २७४ ॥

गोमयादुत्तिष्ठति गोमयोत्था ॥ १ ॥ गर्दभवणत्वाद् गर्दभी ॥ २ ॥ २७४ ॥

मरुकुण्मु कोलकुण उद्ग किटिभो रुणौ ।

मायति क्षोणितेन मत्कुण "भृणतृण-" ॥ (उणा- १८६) ॥ इति
 ने निपात्यते ॥ १ ॥ कोल इव कुणति विदारयति कोलकुण ॥ २ ॥ उद्दशत्युद्दश
 ॥ ३ ॥ फेटति फिटिम , बाहुलकात् किदिम , किटि त्रास विभर्ति वा "क्वचित्"
 ॥ ५१११७१ ॥ इति ङ ॥ ४ ॥ उत्कुणति उत्कुण ॥ ५ ॥

इन्द्रगोपस्त्वमिरजो वैराटसित्तिमोऽमिक ॥ २७५ ॥

इन्द्रेण शुष्यते इन्द्रगोप ॥ १ ॥ अमिवद् रज्यति अमिरज , पृषोदरा
 दित्यात् ॥ २ ॥ वैरेण अटति वैराट ॥ ३ ॥ तित्तावन् भाति तित्तिभ इयापा
 बहुलम्-" ॥ २१४१९९ ॥ इति ह्रस्व ॥ ४ ॥ अमेस्तुल्योऽमिक ॥ ५ ॥ २७५ ॥
 ॥ उक्ताध्याद्रिया ॥

चतुरिन्द्रियानाह—

ऊर्णनाभस्तन्त्रवायो जालिको जालकारक ।

कृमिर्मर्कटको लृता लालासावोऽष्टपाच्च स ॥ २७६ ॥

ऊर्णो नाभावस्य ऊर्णनाभ ॥ १ ॥ तत्र तत्तद् वयति तन्त्रवाय ॥ २ ॥
 जालमस्त्वस्य जालक ॥ ३ ॥ जाल करोति जालकारक ॥ ४ ॥ करोति जाल कृमि
 "कृभूभ्या कित्" ॥ (उणा- ६९०) ॥ इति मि । किमिरपि ॥ ५ ॥ मकट इव
 आरोहावरोहणाद् मर्कटक ॥ ६ ॥ लृयते लृता ' लृत्रो वा ' ॥ (उणा- २०२) ॥
 इति कित् त ॥ ७ ॥ लाला स्रवति लालासाव ॥ ८ ॥ अष्टौ पादा अस्य अष्ट
 पाद् ॥ ९ ॥ २७६ ॥

कर्णजलौका तु कर्णकीटा शतपदी च सा ।

कर्णस्य जलौकेव कर्णजलौका ॥ १ ॥ कर्ण कीटयति कर्णकीटा ॥ २ ॥ शत
 पादा अस्या शतपदी ॥ ३ ॥

वृश्चिको द्रुण आल्यालि

वृश्चति वृश्चिक पुष्प्रीलिङ्ग पापुलि-" ॥ (उणा- ४१) ॥ इति कि
 दिङ् ॥ १ ॥ द्रुणति द्रुण । द्रुतोऽपि ॥ २ ॥ आलमनथाऽन्नास्ति आला ॥ ३ ॥
 अलल्यालि "कृशृकुटि-" ॥ (उणा- ६१९) ॥ इति निदि ॥ ४ ॥

अल तत् पुच्छकण्टक ॥ २७७ ॥

अलललम् तस्य वृश्चिकस्य पुच्छकण्टकस्तत्पुच्छकण्टक ॥ १ ॥ २७७ ॥

अमरो मधुष्टद् भृङ्गश्चञ्चरीक शिलीमुख ।

इदिदिरोऽली रोलम्बो द्विरेफ

भ्राम्यति पुष्पेषु भ्रमर “ऋच्छिचटि-” ॥ (उणा- ३९७) ॥ इत्यर ,
 भ्रमन् रैति वा, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ मधु करोति मधुकृत्, मधुकरोऽपि ॥ २ ॥
 विभर्ति मृद् “मृद्भ्या नाऽन्तश्च ” ॥ (उणा- ९४) ॥ इति किद् ग ॥ ३ ॥
 चञ्चति चञ्चूर्यते वा चञ्चराक, “सृणाक- ” ॥ (उणा- ५०) ॥ इतीके निपात्यते ॥ ४ ॥
 शिला शाल्य मुखेऽस्य शिलीमुख, शिला मुखमस्य वा ॥ ५ ॥ इदति कुसुमै
 रिन्दिदिर “स्थविर-” ॥ (उणा- ४१७) ॥ इतारे निपात्यते ॥ ६ ॥ अलत्यलि
 “कृशुकुटि-” ॥ (उणा- ६१९) ॥ इति णिदि । अली नकारान्तो वा ॥ ७ ॥
 रुदन् लम्पते रोलम्ब, पृषोदरादित्वात् ॥ ८ ॥ द्वौ रेफौ नाम्न्यस्य द्विरेफ ॥ ९ ॥
 एते स्त्रापुसलिङ्गा । भसलो देस्याम्, सस्कृतेऽपि द्दयते ॥

अस्य पडह्य ॥ २७८ ॥

अस्य भ्रमरस्य पट् अह्यध्वरणा, तेन पडद्भि, पट्पद, पट्चरण इत्यादि
 सिद्धम् ॥ १ ॥ २७८ ॥

भोज्य तु पुष्प मधुनी

अस्य भ्रमरस्य भोज्य पुष्प मधु च तेन पुष्पलिट्, पुष्पधय, मधुलिट्,
 मधुप, मधुव्रत इत्यादि सिद्धम् ॥ १ ॥ २ ॥

खद्योतो ज्योतिरिङ्गण ।

खे द्योतते खद्योत ॥ १ ॥ ज्योतिर्भिरिङ्गति ज्योतिरिङ्गण “विङ्गण-”
 ॥ (उणा- १९०) ॥ इत्यणे निपात्यते ॥ २ ॥

शेष-वाच-—

खद्योते तु कटिमणिज्यातिमाला तमोमणि ।

परावुदो निमेषयुद ध्वा-तचित्र ॥

पतङ्ग शलभ

पतो गच्छति पतङ्ग ‘नाम्नो गम - ’ ॥ १२१३१ ॥ इति खट् ड, पततीति
 वा “पतितमि- ” ॥ (उणा- ९८) ॥ इत्यङ्ग ॥ १ ॥ शलति शलभ “कृशुगु”
 ॥ (उणा- ३२९) ॥ इत्यभ ॥ २ ॥

क्षुद्रा सरघा मधुमक्षिका ॥ २७९ ॥

श्रुण्व्यन् क्षुद्रा ॥ १ ॥ सरति सरघा “सतरघ ” ॥ (उणा- १११) ॥
 सरति घातयति वा, पृषोदरादित्वात् ॥ २ ॥ मधुनो मक्षिका मधुमक्षिका ॥ ३ ॥
 ॥ २७९ ॥

माक्षिकादि तु मधु म्यात्

मक्षिकाभि शृग माक्षिक "नाभि मक्षिकादिभ्यः" ॥६१३॥१९३॥ इत्यण्,
शादिमद्वान् पौतिषादि, यद्वाग्राति —

"पाक्षिक भ्रान्त शौद्र-दाली दालक माक्षिकम् ।
अर्धं छात्रकमिलयै जातयोऽस्य पृथग्गुणा ॥ १ ॥
रात्र पौतिकागुणसप्ततम विपक्षीयम् ।
भ्रान्त तु भ्रमरज पाण्डुर गुदगीतलम् ॥ २ ॥
शौद्र तु कपिल दाहि धुदातीत मलावहम् ।
दाल तु दलज सेव्य दुलभ रूम्भवालम् ॥ ३ ॥
उदालक तु दालाक विपक्षिद् ममुराम्लम् ।
माक्षिक तु मधु उग्रैश्च विरुद्धं तैलवणम् ॥ ४ ॥
अर्धं तु पूज्यमापाण्डु मनाक् तिक्त सवालम् ।
छात्र त्वेकातमधुर सर्वार्धं राजसेवितम् ॥ ५ ॥" इति ॥

मयतेऽभिलष्यते मधु ह्लाथलिङ्ग, पुस्यपि वैजयन्ती, यदाह- 'मबुल उ
मधुनाऽञ्जी मधुर तःपुरातनम्' इति ॥ १ ॥

मधूच्छिष्ट तु सिक्थकम् ।

मधुनोच्छिष्ट कसो मधूच्छिष्ट मदनायम् ॥ १ ॥ सिच्यते सिक्थ "नी
नूरमि-" ॥ (उणा- २२७) ॥ इति क्तिथ ॥ २ ॥

चर्वणा मक्षिका नीला

नीलवणा मक्षिका चर्वति चर्वणा, नद्यादित्वादन, घृणोताति वा "चिक्कण
कुक्कण-" ॥ (उणा- १९०) ॥ इति सावु ॥ १ ॥

पुत्तिका तु पतङ्गिका ॥ २८० ॥

पुत कुत्सित तनोति पुत्तिका "कुशिक-" ॥ (उणा- ४५) ॥ इति के
निपात्यते, पुतर्ना मोत्रस्य कृतिपुतिलति-" ॥ (उणा- ७६) ॥ इति क्ति
तिरु ॥ १ ॥ पतङ्गप्रतिकृति पतङ्गिका, अपत गच्छतीति वा, पृषोदरादित्वात्
॥ २ ॥ २८० ॥

वनमक्षिका तु दश

मभति मक्षिका वनस्य मक्षिका वनमक्षिका ॥ १ ॥ दशति दश ॥ २ ॥

दशी तज्जातिरल्पिका

तज्जातिदेशजातीयाऽल्पिका दशति दशी ॥ १ ॥

तेलाटी बरटा गन्धोली स्यात्

तैलमटति तैलाटा ॥ १ ॥ शृणोति वरटा पुष्पालिङ्ग “दिव्यवि-” ॥ (उणा-
१४२) ॥ इत्यट ॥ २ ॥ ग-वयति अदयते ग-धाला “पिच्छाल-” ॥ (उणा-
४९५) ॥ इत्योले निपात्यते ॥ ३ ॥

चीरी तु चीरुका ॥ २८१ ॥

झिल्लीका झिल्लिका वर्षकरी भृङ्गारिका च सा ।

चिनोति स्वर चीरा “चिचि-” ॥ (उणा- ३९२) ॥ इति रो दीघत्व
च, चाति रिणातीति वा “क्वचित्” ॥ ५।१।१७१ ॥ इति ङ ॥ १ ॥ चीति
रौति चारुका ‘निष्कतुस्तृक-’ ॥ (उणा- २६) ॥ इति के निपात्यते ॥ २ ॥
॥ २८१ ॥ चिहा वाद्यभेद, तद्वत् कायति शब्दायते शिगमा, बाहुलकाद् ह्रस्वत्वे
चिहिका ॥ ३ ॥ ४ ॥ वर्षे वृष्टिं करोति सूचयति वषकरा ॥ ५ ॥ आकृत्वा भृङ्गमियति
भृङ्गारो ॥ ६ ॥

॥ उक्ता-वतुरिन्द्रिया ॥

पञ्चेन्द्रियान् स्थलचर लचर जलचरभेदभिन्नान् क्रमेणाह—

पशुमृत्तिर्यङ् चरि

स्पशि सौत्रस्ताल-यान्त, स्पशति बाधते पशु “स्पाशित्रस्जे स्तुक् च”
॥ (उणा- ७३१) ॥ इत्यु ॥ १ ॥ तिरोऽञ्चति तियद् ‘तिरसस्तिरयति’ ॥ ३ ॥
२।१३४ ॥ इति रि ॥ २ ॥ चरति चरि कृशूकुटि-’ ॥ (उणा- ६१९) ॥
इति इ ॥ ३ ॥ एते पुलिङ्गा ॥

हिंसेऽस्मिन् व्याल श्वापदोऽपि च ॥ २८२ ॥

अस्मिन् पशौ व्याघ्रादिके हिंसे हिंसनशाले विषेण आ सम-तादृहति
व्याड, लत्वे व्याल, विविधमालमनथाऽस्माद्वा ॥ १ ॥ शुन पदमिव पदमस्य
श्वापद शुन ॥ ३।२।९० ॥ इति दाघत्वम् ॥ २॥ २८२ ॥

हस्ती मत्तङ्गज गज द्वीप कर्ष्य ज्ञेयकपा

मातङ्ग वारण महामृग सामयोऽनय ।

स्तेम्बरम-द्विरद सिन्धुर नाग दन्तिनो

दन्तावल करटि कुञ्जर कुम्भि पीलव ॥ २८३ ॥

इम करेणुर्गर्ज

हस्त गुण्डाऽस्त्यस्य हस्ती “हस्तद-तकराजजातौ ॥ ७।२। ६८ ॥ इतीन्
॥ १ ॥ मत्तङ्गात् ऋषेजातो मत्तङ्गच ॥ २ ॥ ग-यति मायति गर्जति वा गज
॥ ३ ॥ द्वाभ्या पिनति द्विप “स्थापास्नात्र ” ॥ ५।१।१४२ ॥ इति क ॥ ४ ॥

करोऽग्नयस्य करी ॥ ५ ॥ १ एकेन पिबति अनेन ॥ ६ ॥ मयते मानह
 “मनेन-मार्ता वा” ॥ (उणा- ३००) ॥ इयह मनहस्यायमिति वा, मानवानि
 वा, मतह एव वा सार्धं ॥ ७ ॥ वारयत्यरीन् वारण ॥ ८ ॥ महाश्वसौ
 गृध्रश्च महागृध्र ॥ ९ ॥ साम वेदो योनि कारणस्य सामयोनि ॥ १० ॥
 साम्ये तृणे रमते साम्येरम “शोषापनुद-” ॥ ५ । १ । १४३ ॥ इति के साधु
 ॥ ११ ॥ द्वौ रदायस्य द्विरद ॥ १२ ॥ स्य दते मदन सिधुर “श्वपुर-
 ॥ (उणा- ४०६) ॥ इत्युरे निषात्यते मिधुमदोऽस्यास्तीति वा मध्वादित्वाद्
 र ॥ १३ ॥ गमे भवो नाग, न न गच्छति वा ॥ १४ ॥ दन्तावस्य स्तो दता
 शृङ्गादित्वाद् धलचि दन्ताधल “यत्त्यपिप्रादे” ॥ ३ । २ । ८२ ॥ इति दाघ
 ॥ १५ ॥ १६ ॥ यरट कपोलोऽस्त्यस्य करटी ॥ १७ ॥ कुजति कुञ्जर पुक्लाव
 लिङ्ग “जठर-” ॥ (उणा- ४०३) इत्यरे निपात्यते, कुम्जौ इन्नु दतौ वा अस्य स्त
 इति वा मध्वादित्वाद् र, कौ जायताति वा पयोदरादित्वात् ॥ १८ ॥ कुम्भावस्य
 स्त कुम्भा ॥ १९ ॥ पीयते पालु “पाड कित्” ॥ (उणा- ८२१) ॥ इति लु
 ॥ २० ॥ ॥ २८३ ॥ एति इम “इण कित्” ॥ (उणा- ३२८) ॥ इति भ
 ॥ २१ ॥ करोति प्रमोद करण, स्त्रीध्वजोऽपि पुत्रोलिङ्ग “कृहभू-” ॥ (उणा-
 ७७२) ॥ इत्येण, करेण सिद्दूरजोऽस्य वा ॥ २२ ॥ गजति गर्ज ॥ २३ ॥

शेषध्वान-

अथ कुञ्जरे ।

पेचकी पुष्करी पञ्जी पेचिल सूचिकावर ।

विलोमजिह्वाऽत खेदो महाकायो महामद ॥

सूर्पकर्णो जलाकाहो जटी च पाणिहायन ।

असुरो दीघपवन शुण्डाल कपिरित्यपि ॥

अस्य स्त्री धेनुका वशाऽपि च ।

अस्य हस्तिन स्त्री हस्तिनीत्यथ धयत्येना धेनु, के धेनुका ॥ १ ॥ वष्टि का
 मयते वशा ॥ २ ॥

शेषध्वान-

वशाया वासिला कणधारिणी कणिकाऽपि च ॥

भद्रो मन्दो मृगो मिश्रश्चतस्रो गजजातय ॥ २८४ ॥

भद्र सर्वलक्षणकल्याणत्वात् ॥ १ ॥ मन्दो मन्दसत्त्वात् ॥ २ ॥ मृगो
 मृग इव ह्रीनसत्त्वत्वात् ॥ ३ ॥ मिश्र सकीर्णजाति ॥ ४ ॥ २८४ ॥

कालेऽप्यजातदन्तश्च स्वल्पाङ्गश्चापि मत्कुणो ।

माघन् कुणति मत्कुण, द्वयोरेकशेषे मत्कुणौ ॥ १ ॥

पञ्चवपो गजो बाल

बलति बाल ॥ १ ॥

स्यात् पोतो दशवर्षक ॥ २८५ ॥

पूयते पुनाति वा पोत ॥ १ ॥ २८५ ॥

विक्रो विंशतिवर्ष स्यात्

विक्रेऽवयवान् विक्र “ विचिपुषि ” ॥ (उणा- २२) ॥ इति क्रिन् क ,
पिन्कोऽपि ॥ १ ॥

कलभस्त्रिशदब्दक ।

कल्यते कलभ पुद्गाबलिह “ कृशृगृ- ” ॥ (उणा- ३२९) ॥ इत्यभ ,
कलो भाति, क लभते वा ॥ १ ॥

यूथनाथो यूथपति

स्पष्टम् ॥ १ ॥

मत्ते प्रभिन्न गर्जितौ ॥ २८६ ॥

माद्यति स्म यत्तस्तत्र ॥ १ ॥ प्रभिद्यत स्म गण्डपाल्या प्रभिन्न ॥ २ ॥
गजा सजाताऽस्य गर्जित ॥ ३ ॥ २८६ ॥

मदोत्कटो मदकल

मदेन दानाम्बुना उद्भिन्नकटो मदोत्कट ॥ १ ॥ मदेन कलो मनोचो
मदकल ॥ २ ॥

समाबुद्धान्त-निर्मदौ

उद्धमति स्म उद्घात ॥ १ ॥ निगतो मदोऽभ्य निर्मद ॥ २ ॥

सज्जित कल्पित

युद्धाय सज्जयति प्रगुणीकियते स्म सज्जित ॥ १ ॥ कल्प्यते स्म,
कल्पित ॥ २ ॥

तिर्यग्ग्राती परिणतो गज ॥ २८७ ॥

तिर्यग्ग्रातीति तिर्यग् दत्तप्रहार पणितो नमति स्म परिणत ॥ १ ॥
॥ २८७ ॥

व्यालो दुष्टगज

करोऽप्यस्य करी ॥ ५ ॥ १ एकेन विवनि अनेरुप ॥ ६ ॥ मयते मातृ
 “मनेमर-माती न” ॥ (उणा- ३००) ॥ इपङ्ग, मनत्रस्यायमिति वा, माननाति
 वा, मातृ एव वा मयतेऽन् ॥ ७ ॥ वारयत्यरीन् वारण ॥ ८ ॥ महाश्वासी
 मृगध महामृग ॥ ९ ॥ साम वेदो योनि कारणमस्य सामयोनि ॥ १ ॥
 साम्ये तृणे रमते मय्येरम “शोकापुद-” ॥ ५ । १ । १४३ ॥ इति क साधु
 ॥ ११ ॥ द्वौ रदावस्य द्विरदः ॥ १२ ॥ स्यदते मदन मिथुर “श्वगुर-
 ॥ (उणा- ४२६) ॥ इत्युरे निपात्यते, सिधुमदोऽस्यास्तीति वा मध्वादिनाद्
 २ ॥ १३ ॥ तगे भयो नाग, त न गच्छति वा ॥ १४ ॥ दन्तावस्य स्तो दन्ता
 धृम्यादित्वाद् यलचि दन्तायल “यलच्यपिनादे” ॥ ३ । २ । ८२ ॥ इति दाघ
 ॥ १५ ॥ १६ ॥ करट कपोलोऽस्त्यस्य करटी ॥ १७ ॥ कुजति कुञ्जर पुक्लाव
 लिङ्ग “जटर-” ॥ (उणा- ४०३) इत्यरे निपात्यते, कुञ्जौ हनू दन्तौ वा अस्य स्त
 इति वा मध्वादित्वाद् २, कौ जायताति वा, पयोदरादित्वात् ॥ १८ ॥ कुम्भावस्य
 स्त पुम्भा ॥ १९ ॥ पीयते पालु “पीड कित्” ॥ (उणा- ८२१) ॥ इति लु
 ॥ २० ॥ ॥ २८३ ॥ एति इम “इण कित्” ॥ (उणा- ३२८) ॥ इनि म
 ॥ २१ ॥ करोति प्रमोद करेण, खीध्वजोऽपि पुत्रालिङ्ग “वृहभू-” ॥ (उणा-
 ७७२) ॥ इत्येण, करेण सि-दूरजोऽस्य वा ॥ २२ ॥ गजति गर्ज ॥ २३ ॥

शेष-वात्र-

अथ कुञ्जरे ।

पेचनी पुष्करी पञ्ची पेचिल सूचिकाधर ।

विलोमजिह्वाऽत खेदो महाकायो महामद ॥

सूपन्थो जलाकाहो जटी च षष्ठिहायन ।

असुरो दीपवन शुण्डाल कपिरित्यपि ॥

अस्य स्त्री धेनुका वशाऽपि च ।

अस्य हस्तिन स्त्री हस्तिनीत्यथ धयत्येना धेनु, के धेनुका ॥ १ ॥ वष्टि का
 मयते वशा ॥ २ ॥

शेष-वात्र-

वशाया वासिता कणधारिणा कणिकाऽपि च ॥

भद्रो मन्दो मृगो मिश्रश्चतस्रो गजजातय ॥ २८४ ॥

भद्र सवलक्षणकल्याणत्वात् ॥ १ ॥ मन्दो मन्दसत्त्वात् ॥ २ ॥ मृगो
 मृग इव हीनमत्त्वत्वात् ॥ ३ ॥ मिश्र सकीर्णजातिः ॥ ४ ॥ २८४ ॥

कालेऽप्यजातदन्तश्च स्वरूपाङ्गश्चापि मत्कुणौ ।

माद्यन् कुणति मत्कुण, द्वयोरेकशेषे मत्कुणौ ॥ १ ॥

अस्य वरस्याग्रभागं पुष्पत्यनेन पुष्करम्, पुष्करसदृशं वा ॥ १ ॥

अङ्गुलि कर्णिका

गजस्याङ्गुलि, किरत्यनया कर्णिका “कुशिक-” ॥ (उणा-४५) ॥ इतीके
निपात्यते, कर्णिकेव वा कर्णिना ॥ १ ॥

दन्तौ विषाणौ

दृष्टिनो दन्तौ, वेवष्टि आभ्यां विषाणौ त्रिलिङ्ग ‘कृषिविषि-’ ॥ (उणा-
१९१) ॥ इत्याणह् ॥ १ ॥

स्कन्ध आसनम् ॥ २९० ॥

हस्तिनः स्कन्ध, आस्यतेऽस्मिन्नासनम् ॥ १ ॥ २९० ॥

कर्णमूल चूलिका स्यात्

गजस्य कर्णमूलं चोद्यते पादगमनेऽङ्गुशेनास्या चूलिका, भिदादिनिपात
नादङ्, तत् स्वार्थक ॥ १ ॥

ईषिका त्वक्षिकृटकम् ।

ईषा लाङ्गलालिकेव ईषिका ॥ १ ॥

अपाङ्गदेशो निर्याण

निर्याणश्च अनेन निर्याणम् ॥ १ ॥

गण्डस्तु कटः कट ॥ २९१ ॥

करोति मदं कट ‘दियवि-’ ॥ (उणा-१४२) ॥ इत्यट् ॥ १ ॥
कटाति वपाति मदं कट ॥ २ ॥ २९१ ॥

अवग्रहो ललाट स्यात्

अवग्रह्यतेऽङ्गुशेनावग्रह ॥ १ ॥ २ ॥

आरक्ष कुम्भयोरध ।

आरक्ष्यते आरक्ष ॥ १ ॥

कुम्भौ तु गिरसः पिण्डौ

कुम्भाट्टौ मासपिण्डौ कुम्भौ ॥ १ ॥

कुम्भयोरन्तरं विदुः ॥ २९२ ॥

वेत्ति सशमस्मादङ्गुशस्थानाद् विदुः, यत् पालकाप्य —

विशिषमालमनयांऽस्माद् ध्यातः ॥ १ ॥

गम्भीरवेद्यवमताङ्कुशः ।

गम्भीर्यं वेदयति गम्भीरवेदी, यदाहु -

“स्वगुणेदात् क्षीणिमश्रावादासां व्यधनादपि ।

तद्वा न लभते यस्तु गजो गम्भीरवेद्यसी ॥ १ ॥” ॥ १ ॥

अवमतामवगणितमङ्कुशमेनेन अवमताङ्कुश ॥ २ ॥

राजवाह्यस्तूपवाह्य

राज्ञा वाह्यते आरोहणमोग्मत्वाद् राजवाह्य ॥ १ ॥ उप समीपे वाह्यते
उपवाह्य । औपवाह्य इत्यन्ये ॥ २ ॥

सनाह्यः समरोचित ॥ २८८ ॥

सनह्यते सनाह्य, सप्रादे साधुरिति वा ॥ १ ॥ समरोचित सद्ग्रामयोग्य
॥ २ ॥ २८८ ॥

उदमदन्त्रीपादन्त

उदमौ दीर्घौ दन्तावस्य उदमदन् ‘वामान्त-’ ॥ ७ । ३ । १५४ ॥ इति
दन्तस्य दत् ॥ १ ॥ इपाकारौ दन्तावस्य इपादन्त ॥ २ ॥

घहूना घटना घटा ।

घहूनां गजाना घटना रचना घट्यते घटा “पितोऽह्” ॥ ५ । ३ । १०७ ॥ १ ॥

मदो दान प्रवृत्तिश्च

माद्यत्यस्याद् मद ‘व्यधजप-’ ॥ ५ । ३ । ४७ ॥ इत्यल्, मदयतीति वा
॥ १ ॥ यति खण्डयत्यनेन दानम् ॥ २ ॥ प्रवततऽनया प्रवृत्ति ॥ ३ ॥

वमथु करशीकर ॥ २८९ ॥

वम्यते वमथु पुत्ति “द्वितोऽथु” ॥ ५ । ३ । ८३ ॥ इत्यथु ॥ १ ॥ करस्य
शीकरोऽम्युकण करशीकर ॥ २ ॥ २८९ ॥

हस्तिनासा कर शुण्डा हस्त

हस्तिनो नासा हस्तिनासा ॥ १ ॥ करोति किरत्यनेन वा कर ॥ २ ॥
शूनत्यनया शुण्डा कुण्डु-’ ॥ (ङणा- १७०) ॥ इति कित् ङ ॥ ३ ॥
हस्त, हस्तक्रियाकारित्वात् ॥ ४ ॥

अग्र त्वस्य पुष्करम् ।

हिन्जीरश्च पादपाश

शृणोति बधेन शृङ्खल त्रिलिङ्ग “श्रो नो-तो ह्रस्वश्च” ॥ (उणा-४९८) ॥
 इति खल ॥ १ ॥ निगत्यते बध्यतेऽनेनेति निगड । निगलोऽपि ॥ २ ॥ अ-दति
 बध्नात्यन्दू “कृषिचमि-” ॥ (उणा-८२९) ॥ इत्यू, स्वार्थ रेऽन्दुर “दया
 दा-त के” ॥ २।४।१०४ ॥ इति ह्रस्व ॥ ३ ॥ हिनमि दिङ्जार “जम्बीर-” ॥
 (उणा-४२२) ॥ इतारे निपात्यते । निगडादय पुष्पावलिज्ञा ॥ ४ ॥ हस्मिन
 पादस्य पाशो ब धन पादपाश ॥ ५ ॥

वारिस्तु गजबन्धभू

वायतेऽनया वारि खालिङ्ग “स्वरे-भ इ” ॥ (उणा-६०६) ॥ गजानां
 ब-धनाय ग्रहणाय भूर्गता गजब धभू ॥ १ ॥ २९५ ॥

त्रिपदी गात्रयोर्बन्ध एकस्मिन्नपरेऽपि च ।

यय पादा अस्या त्रिपदा गात्रयोरिति द्वयोरप्रजज्ञयो, एकस्मिन्नपरे इति
 पश्चिमजङ्घाया च गजस्य ब-धनमित्यथ ॥ १ ॥

तोत्र वेणुशू

तुयतेऽनेन तोत्र “नादाम्ब-” ॥ ५।०।८८ ॥ इति श्रद् ॥ १ ॥ वेणुमय
 वेणुसम् ॥ २ ॥

आलान ब-धस्तम्भ

आलायते बध्यतेऽस्मितालानम् गजस्य न वनाय स्तम्भो ब-धस्तम्भ ॥ १ ॥

अङ्कुश सणि ॥ २९६ ॥

अङ्कुशते दम्यतेऽनेन अङ्कुश पुष्कीमलिङ्ग “मह-यङ्कि-भ्याम्-” ॥ (उणा-
 ५३८) ॥ इत्युश ॥ १ ॥ सरत्यनया सणि पुष्कालिङ्ग “श्रुतष्टु-”
 ॥ (उणा-६३१) ॥ इति क्तिन् णि ॥ २ ॥ २९६ ॥

अपष्ट त्वङ्कुशम्याग्र

अपष्ट तिष्ठत्यपष्ट ‘गोऽम्बाऽम्ब-’ ॥ २।३।३० ॥ इति षत्वम् ॥ १ ॥

यातमङ्कुशवारणम् ।

यात्यनेन यात, यततेऽनेन ग तुमिति वा अङ्कुशेन वारणम् ॥ १ ॥

निपादिना पादकर्म यत

पादयो कमे पादसज्ञा यमने यतम् ॥ १ ॥

‘तगारक्षावतान द्वे गि’ द्वा धवणे गती ।

प्राग् यथाप्य तिर्गक न पद्मेदाङ्कुशवारणा ॥ १ ॥”

“पूरा-” ॥ (उणा- ३२९) ॥ इति किदु , पुलिहोऽयम् ॥ १ ॥ २९३ ॥

घातकुम्भस्तु तस्याधः

तस्य विदारधो भाग यानपूग कुम्भ इव घातकुम्भ ॥ १ ॥

बाह्वित्थ तु ततोऽप्यध ।

ततोऽपि घातकुम्भादधो भाग , बाह्वित्थेऽनेनाङ्कुशनोदनया बाह्वित्थ ‘पथ
यूग-” ॥ (उणा- ३३१) ॥ इति निपात्यते, मदबाहिनि स्थाने तिष्ठतीति वा
पृथादरादित्वात्, बाह्वित्थापत्रशोऽय वा ॥ १ ॥

बाह्वित्थाध प्रतिमान

बाह्वित्थस्याधभागो दन्तमध्यमित्यध प्रतिमीयते प्रतिक्षिप्यतेऽनेन प्रति
मान ‘मिगूर्मीनोऽप्यलालि’ ॥ ४ । २ । ८ ॥ इत्यात्वम् ॥ १ ॥

पुच्छमूल तु पेचक ॥ २९३ ॥

पुच्छस्य मूलपुच्छमूलम्, पुच्यते घातेन पेचक “कीचक-” ॥ (उणा-
३३) ॥ इत्यके निपात्यते ॥ १ ॥ ॥ २९३ ॥

दन्तभाग पुरोभाग

दन्तयोर्भागो दन्तभाग गजस्याग्रभाग ॥ १ ॥

पक्षभागस्तु पार्श्वक ।

पक्षयोर्भाग पक्षभाग , गजस्य पार्श्वप्रदेश ॥ १ ॥

पूर्वस्तु जङ्घादिदेशो गात्र स्यात्

हरितन पूव पादजङ्घादिभाग गच्छत्यनेन गात्र स्त्रीकलाबलिङ्ग ॥ १ ॥

पश्चिमोऽपरा ॥ २९४ ॥

गजस्य पश्चाद्भाग अपरभागभवत्वादपरा स्त्रीकलाबलिङ्ग जपादित्वाद्
वत्वेऽवराऽपि ॥ १ ॥ २९४ ॥

विन्दुजाल पुन पद्म

विन्दुना जाल विन्दुजालम् तारुण्ये हि हस्तिनो देहे रक्ता वि दव स्युरिति,
पद्ममिव पद्म रक्तत्वात् ॥ १ ॥

शृङ्खलो निगडोऽन्दुक ।

५१५) ॥ इत्यत्र , वड बल इय वा वातीति वा, अश्वोऽस्या वेति नैदका ॥ १ ॥
अश्वतेऽश्वा “अजादे” ॥ २ । ४ । १६ ॥ इत्याप् ॥ २ ॥ प्रसूते प्रसू स्त्रीलिङ्ग
॥ ३ ॥ वमति गर्भं वामा, ज्वालादित्वात् णे गौरादित्वात् डा, वातेर्वा “अतीरि-”
॥ (उणा- ३३८) ॥ इति म ॥ ४ ॥

शेषश्चान्न- अत्राया पुनरर्वा ।

किशोरोऽल्पवया ह्य ॥ २९९ ॥

कृदयति वयसा, केशाति हेषते वा किशोर “कोरचोर-” ॥ (उणा-
४३४) ॥ इत्यत्र निपात्यते, अल्पवया बाल ॥ १ ॥ २९९ ॥

जवाधिकस्तु जवन

जवतांस्त्रिवशीलो जवन ॥ १ ॥

रथ्यो वोढा रथस्य य ।

रथ वहति रथ्य “वहति रथ-” ॥ ७ । १ । २ ॥ इति य ॥ १ ॥

आजानेय कुलीन स्यात्

आजेन क्षेपेण आनीयते वशाक्रियते आजानेय ॥ १ ॥ कुलीन प्रशस्य
कुलोद्भव पारसीकादि ॥ २ ॥

तत्तद्देशास्तु सैन्धवा ॥ ३०० ॥

वानायुजा पारसीका काम्बोजा बाल्हिकादय ।

स स देशो जम्भूमिरेषा तत्तद्देशा सिन्धु वनायुज पारसीका काम्बोज
बाल्हिकदेशेषु भवा सैन्धवा वानायुजा , पारसीका काम्बोजा बाल्हिका ।
लक्ष्ये तु बाल्हाका । आदिग्रहणात् तुपारादय ॥ १ ॥ ३०० ॥

विनीतस्तु साधुवाही

विनायते विनीत मुशिक्षित साधु वहति साधुवाही “साधो” ॥ ५ । १ ।
१५५ ॥ इति णिन् ॥ १ ॥

दुर्विनीतस्तु शूकल ॥ ३०१ ॥

दुर्विनीतोऽनात्तशिक्ष शमनोति स्वेच्छया गन्तु शूकल “मुरल-” ॥
(उणा-४७४) ॥ इत्यत्र निपात्यते ॥ १ ॥

कश्य कशाहं

कशामर्हति कश्य , दण्डादित्वात् क्य ॥ १ ॥

यी । तु तद्द्वयम् ॥ २९७ ॥

तद् द्वयं यागं यगं च, अर्थात् १ अरयन्ति अरिमन् वीरम्, विशिष्टमितं यमं
यमं वा ॥ १ ॥ २९७ ॥

कक्ष्या रूपा वरत्रा म्यात्

कक्ष्या मय्यप्रदो भवा कक्ष्या ॥ १ ॥ दूष्यते दूयतेऽनया दूष्या,
बाहुल्यकार करणेऽपि ध्यात् ॥ २ ॥ दूयतेऽनया वरत्रा मय्यवधनी चमरञ्जु ॥ ३ ॥

कण्ठवध कलापक ।

कण्ठो वध्यतेऽनेन कण्ठवध ॥ १ ॥ वध्यते कलाप, के कलापक, कलामा
प्रोतीति वा ॥ २ ॥

घोटकस्तुरगस्तादर्थस्तुरङ्गोऽधस्तुरङ्गम् ॥ २९८ ॥

गन्धर्वोऽर्वा सप्तिवीती वाहो वाजी हयो हरि ।

घोटते भूमा परिवर्तते घोटक ॥ १ ॥ तुरस्त्वरमाणो गच्छति तुरग,
तुरङ्ग, तुरङ्गम् 'नाम्ने गम खड्गो~' ॥ ५ । १ । १३१ ॥ इति साधव ॥ २ ॥
॥ ३ ॥ ४ ॥ वृक्षस्यापत्य ताक्ष्य ॥ ५ ॥ अदनुतेऽध्वानमश्च 'लाटिखटि~'
॥ (उणा- ५०५) ॥ इति व ॥ ६ ॥ २९९ ॥ गन्ध्यतेऽध्यते गन्धर्व 'गन्धे
रचान्त' ॥ (उणा- ५०८) इति व ॥ ७ ॥ इयति अवा 'स्नामदिपदि~'
॥ (उणा- ९०४) ॥ इति वन् ॥ ८ ॥ सपति समवैति सप्ति "प्लुजायजि~"
॥ (उणा- ६४६) ॥ इति ति ॥ ९ ॥ वेति गच्छति वीति 'हमुषि~'
॥ (उणा- ६५१) ॥ इति बहुवचनात् किट् ति विशिष्टा इतिरस्येति वा
॥ १० ॥ वाहते वाह ॥ ११ ॥ वज्रवश्य वाजा, वाजो वेगोऽस्त्यस्य वा
॥ १२ ॥ हयति हिनोति वा हय ॥ १३ ॥ हरति देशांतरं प्रापयति हरि ॥ १४ ॥
एते पुल्लिङ्गा ॥

शषञ्जान-

अश्वे तु क्रमण कुण्डी प्रोथी हेपी प्रकीर्णक ।

पालक पहल किण्वी कुटर सिंहविक्रम ॥

मापाशा केसरा हसो मुहुभुग् ग्रहभोजन ।

वासुदेव शालिहोत्रो लम्भापुत्रो मरुदथ ।

चामर्यैकशफोऽपि स्यात् ।

वडवाऽश्वा प्रसूर्वामी

'वड आपहण सौत्र, वडति गर्भं वडवा "वडिषटि~' ॥ (उणा-

बोलाहस्तयमेव म्यात् पाण्डुकेशरवालधि ॥ ३०५ ॥

अथ त्रियूह एव व्योमि उज्ज्वले बोलाह ॥ १ ॥ ३०५ ॥

उराहस्तु मनाक् पाण्डु कृष्णजङ्घो भवेद् यदि ।

उरसा आहति उराह ॥ १ ॥

सुखहक्रो गर्दभाभ

सुमेन रोजति सुखहक्र ॥ १ ॥

बोरुखानस्तु पाटल ॥ ३०६ ॥

वैरिण रानति बोरुखान ॥ १ ॥ ३०६ ॥

कुलाहस्तु मनाक् पीत कृष्णः स्याद्यदि जानुनि ।

कुलमाविहाते कुलाह ॥ १ ॥

उकनाह पीतरक्तच्छाय

उच्चैर्नक्षते उकनाह ॥ १ ॥

स एव तु कचित् ॥ ३०७ ॥

कृष्णरक्तच्छवि प्रोक्त

स एव उकनाह ॥ ३०७ ॥ कृष्णरक्तच्छाय सन् क्वचिदुच्यते ॥ १ ॥

शोण कोकनदच्छवि ।

शोण शोणवण ॥ १ ॥

हरिक पीतहरितच्छाय स एव हालक ॥ ३०८ ॥

हरिरेव हरिक ॥ १ ॥ हलति क्षमा हालक ॥ २ ॥ ३०८ ॥

पङ्गुल सितकाचाम

पङ्गून् लाति पङ्गुल ॥ १ ॥

हलाहश्चित्रितो हय ।

चित्रितो कर्तुरवर्णा हलवदाहति हलाह ॥ १ ॥ खोजाहादय शब्दा ह
शांप्राय । व्युत्पत्तिस्त्वेषा वर्णानुपूर्वीनिश्चयार्थम् ।

शेषश्चात्र—

मणिनाक्ष चितैर्नेत्रै स्याद् बाजी प्रायुधोऽसितै ।

ककुदी ककुदावर्तो निर्मुक्तस्त्व द्रशद्विक ॥

ययुरश्वोऽश्नमेधीय

हरिणावर्त्ती श्रीवृषकी हय ।

हृदय गवने च प्रभागा रोमावाग म लस्य हृदयप्रावर्त्ती, श्रीवृषकी
लाङ्छनमभ्यस्य श्रीवृषकी ॥ २ ॥

पञ्चमद्रस्तु दृष्टमुग्रपांश्वपु पुष्पितः ॥ ३०२ ॥

पञ्च पदमादीनि श्रेणी भद्राणि कल्याणहनवाऽस्य पञ्चमद्र ॥ १ ॥ ३०२ ॥

पुच्छोर सुरकेनास्य सिते स्यादष्टमङ्गल ।

अथ द्वद्वर्ग द्वे प्राण्यङ्गमुदायस्याप्राण्यङ्गत्वात् इतरेतरयोग पुच्छाद्यै
गितैरष्टमङ्गल कल्याणाऽष्टमङ्गल ॥ १ ॥

सिते तु कर्क कोकादौ

श्वेतवर्णोऽस्ते करोति प्रमोद कर्क “ कृगो वा ” ॥ (उणा-०३) ॥ इति
क ॥ १ ॥ कोकवदाहन्ति भुव कोकाह ॥ २ ॥

खोक्ताह श्वेतपिङ्गले ॥ ३०३ ॥

समुद्राहते खोक्ताह , पृषोदरादित्वात्, श्वेतश्वासौ पिङ्गलश्च श्वेतपिङ्गलस्तत्र
॥ १ ॥ ३०३ ॥

पीयूषवर्णे सेराह

पीयूषममृत दुग्ध वा तद्वद् वर्णोऽस्य पायूषवणस्तत्र सीरवदाहति भुव
सेराह ॥ १ ॥

पीते तु हरियो हये ।

हरिं वर्णं याति हरिय ॥ १ ॥

कृष्णवर्णे तु खुक्ताह

सुरैगाहते खुक्ताह ॥ १ ॥

क्रियादौ लोहितो हय ॥ ३०४ ॥

क्रिया न जहाति क्रियाह ॥ १ ॥ ३०४ ॥

आनीलस्तु नीलक

नाल एव नीलक ॥ १ ॥

अथ त्रियूह कपिलो हय ।

प्रान् यूयति त्रियह ॥ १ ॥

बोलाहस्तयमेव म्यात् पाण्डुकेशरवालधि ॥ ३०५ ॥

अथ त्रियह एव व्योम्नि उद्धते बोलाह ॥ १ ॥ ३०५ ॥

उराहस्तु मनाक् पाण्डु कृष्णजङ्घो भवेद् यदि ।

उरमा आहति उराह ॥ १ ॥

सुखहको गर्दभाभ

मुग्धेन रोहति सुखहक ॥ १ ॥

नोरम्बानस्तु पाटल ॥ ३०६ ॥

वैरिण खनति बोद्धयान ॥ १ ॥ ३०६ ॥

कुलाहस्तु मनाक् पीत कृष्णः स्याद्यदि जानुनि ।

कुलमाजिहाते कुलाह ॥ १ ॥

उरुनाह पीतरक्तच्छाय

उच्चैर्नह्यते उरुनाह ॥ १ ॥

स एव तु कचित् ॥ ३०७ ॥

कृष्णरक्तच्छवि प्रोक्त

स एव उरुनाह ॥ ३०७ ॥ कृष्णरक्तच्छाय सन् क्वचिदुच्यते ॥ १ ॥

शोण कोकनदच्छवि ।

शोण शोणनण ॥ १ ॥

हरिक पीतहरितच्छाय स एव हालक ॥ ३०८ ॥

हरिरेव हरिक ॥ १ ॥ हलति क्षमां हालक ॥ २ ॥ ३०८ ॥

पङ्गुल सितकाचाभ

पङ्गुल लाति पङ्गुल ॥ १ ॥

हलाहश्चित्रितो ह्य ।

चित्रितो क्युरवर्णो हलप्रदाहति हलाह ॥ १ ॥ खोह्लाहादय शब्दा दे

तीप्राय । व्युत्पत्तिस्त्वेपां वणानुपूर्वाभिधयाधम् ।

क्षेपधात्र—

मणिनाक्ष सितैर्नैत्रै र्याद् वाजीन्द्रायुधोऽसितै ।

ककुदी ककुदावर्तो निमुचस्तिवद्भृद्विक ॥

ययुरश्चोऽद्वमेधीय

हृदयत्रावर्ती श्रीवृक्षकी हय ।

हृदये वक्त्रे च प्रशस्ता रोमावर्ता सत्यस्य हृदयत्रावर्ती, श्रीवृक्षको
लाञ्छनमस्यस्य श्रावृक्षकी ॥ २ ॥

पञ्चभद्रस्तु हृष्टपृष्ठमुग्वर्षेषु पुट्पितः ॥ ३०२ ॥

पञ्च हृदयादीनि श्वेतानि भद्राणि कट्याणहेतवोऽस्य पञ्चभद्र ॥ १ ॥ ३०२ ॥

पुच्छोर खुरकेशस्य सितै स्यादष्टमङ्गल ।

अथ द्वद्वर्ग द्वे प्राण्यङ्गसमुदायस्याप्राण्यङ्गत्वात् इतरेतरयोग पुच्छाद्यैः
सितैरष्टभिर्मङ्गल कट्याणोऽष्टमङ्गल ॥ १ ॥

सिते तु कर्क कोकाहौ

श्वेतवर्णोऽने करोति प्रमोद कर्क “ कृगो वा ” ॥ (उणा-२३) ॥ इति
क ॥ १ ॥ कोकवदाहन्ति भुव कोकाह ॥ २ ॥

खोङ्गाह श्वेतपिङ्गले ॥ ३०३ ॥

खमुद्राहते खोङ्गाह , पृषोदरादित्वात्, श्वेतवासौ पिङ्गलश्च श्वेतपिङ्गलस्तत्र
॥ १ ॥ ३०३ ॥

पायूपवर्णे सेराह

पायूपममृत दुग्ध वा तद्वद् वर्णोऽस्य पायूपवणस्तत्र सौरवदाहति भुव
सेराह ॥ १ ॥

पीते तु हरियो हये ।

हरि वर्ण याति हरिय ॥ १ ॥

कृष्णवणे तु खुङ्गाह

खुरैगाहते खुङ्गाह ॥ १ ॥

क्रियाहो लोहितो हय ॥ ३०४ ॥

क्रिया न जहाति क्रियाह ॥ १ ॥ ३०४ ॥

आनीलस्तु नीलक

नाल एव नीलक ॥ १ ॥

अथ त्रियूह कपिलो हय ।

त्रान् ययति त्रियह ॥ १ ॥

बोलाहस्त्वयमेव स्यात् पाण्डुकेशरवालधि ॥ ३०५ ॥

अयं त्रियह एव व्योम्नि उल्लङ्घते बोलाह ॥ १ ॥ ३०५ ॥

उराहस्तु मनाक् पाण्डु कृष्णजङ्घो भवेद् यदि ।

उरमा आहति उराह ॥ १ ॥

सुखहको गर्दभाभ

सुग्मेन रोहति सुखह ॥ १ ॥

बोरुखानस्तु पाटल ॥ ३०६ ॥

वैरिण खनति वाफ्रान ॥ १ ॥ ३०६ ॥

कुलाहस्तु मनाक् पीत कृष्णः स्याद्यदि जानुनि ।

कुलमानिहाते कुलाह ॥ १ ॥

उक्रनाह पीतरक्तच्छाय

उच्चनद्यते उक्रनाह ॥ १ ॥

स एव तु क्वचित् ॥ ३०७ ॥

कृष्णरक्तच्छवि प्रोक्त

स एव उक्रनाह ॥ ३०७ ॥ कृष्णरक्तच्छाय सन् क्वचिदुच्यते ॥ १ ॥

शोण कोकनदच्छवि ।

शोण शोणवण ॥ १ ॥

हरिक पीतहरितच्छाय स एव हालक ॥ ३०८ ॥

हरिरेव हरिक ॥ १ ॥ हलति इमा हालक ॥ २ ॥ ३०८ ॥

पङ्गुल सितकाचाभ

पङ्गून् लाति पङ्गुल ॥ १ ॥

हलाहश्चित्रितो हय ।

चित्रितो कर्तुरवर्णो हलवदाहति हलाह ॥ १ ॥ खोज्जाहादय शब्दा दे

प्रायः । व्युत्पत्तिस्त्वेपा वणानुपूर्वीनिश्चयार्थम् ।

शेषश्चात्र—

मस्त्रिाक्ष सितैर्नैत्रै स्याद् वार्जान्द्रायुधोऽमितै ।

ककुदी ककुदावर्त्तो निर्मुक्तस्त्रिद्रुद्धिक ॥

ययुरश्चोऽश्त्रमेधीय

याति स्वेच्छया ययु पुलिङ्ग “हनिया-” (उणा-७३३) ॥ इति कि
दुर्द्वित्व च ॥ १ ॥ अश्वमेधाय हितोऽश्वमेधीय ॥ २ ॥

प्रोथमश्वस्य नासिका ॥ ३०९ ॥

प्रोथते चलति प्रोथ वृत्तो नासात्त प्रदेश “कमिप्रुगार्ति-” ॥ (उणा-
२२५) इति य पुक्लीबलिङ्गोऽयम् ॥ १ ॥ ३०९ ॥

मध्य कश्य

अश्वस्य मध्यप्रदेश कशामर्हति कश्यम्, तत्र हि कशाघाताधिकार, दण्डादि
त्वादय ॥ १ ॥

निगालस्तु गलोद्देश

निगिलत्यनेन निगाल, गलजनुसन्धि “न्युदो प्र” ॥ ५।३।७२ ॥
इति घञ्, गलस्य उद्देश प्रदेशो देवमणोरवत्स्थानम् ॥ १ ॥

खुरा शफाः ।

खुरति विलिखन्ति क्षमा खुरा ॥ १ ॥ शाबते तक्षते शफा पुक्ली
बलिङ्ग “शफकफ-” ॥ (उणा-३१६) ॥ इति फे निपात्यते ॥ २ ॥

अथ पुच्छ वालहस्तो लाङ्गूल लम् वालधि ॥ ३१० ॥

पवते दशादीनुत्सारयति पुच्छ पुक्लीबलिङ्ग “पीषूडो ह्रस्वश्च” ॥ (उणा-
१२५) ॥ इति छक् पुतौ लादयताति धृषोदरादित्वाद्वा ॥ १ ॥ बालाना हस्त
इव दशवारणाद् वालहस्त प्रशस्ता बाला इति वा ॥ २ ॥ लगति चलति लाङ्गूल
पुक्लीबलिङ्ग “दुकूलकुक्ल-” ॥ (उणा-४९१) ॥ इत्यूले निपात्यते ॥ ३ ॥
लयते लम् क्लीबलिङ्ग “सात्मन्नात्मन्-” ॥ (उणा-९१६) इति निपात्यते
॥ ४ ॥ बाला धीयन्तेऽस्मिन् वालधि पुलिङ्ग ॥ ५ ॥ ३१० ॥

अपावृत्तपरावृत्तलुठितानि तु वेष्टिते ।

अपावत्तनमपावृत्तम् ॥ १ ॥ एव परावृत्तम् ॥ २ ॥ लोठनम् लुठितम् ॥ ३ ॥
वेष्टन वेष्टित तत्र ॥ ४ ॥

धोरित वलिगत प्लुतोचेजितोचेरितानि च ॥ ३११ ॥

गतय पञ्च धाराख्यास्तुरङ्गाणा क्रमादिमा ।

धोरिताया वक्ष्यमाणास्तुरङ्गाणा पञ्च गतय, प्रियते गतौ स्थाप्यत आभि
रिति धारा, भिदादित्वादिति निपात्यते ॥ १ ॥ ३११ ॥

तत्र धौरितक धौर्य धोरण धोरित च तत् ॥ ३१२ ॥

वभ्रुकङ्काशिशिकोडगतिवत्

‘धोर्क गतेऽनुयै’ धोर्यते धोरित स्वार्येऽणि के च धौरितकम् ॥ १ ॥ ध्याणि धौर्यम् ॥ २ ॥ अनटि धोरणम् ॥ ३ ॥ क्ते धोरितम् ॥ ४ ॥ ३१२ ॥ तच्च नकु लादीना गतिसदृशम् ॥ १ ॥

वर्णिगत पुन ।

अग्रकायसमुल्लासात् कुञ्चितास्य नतत्रिकम् ॥ ३१३ ॥

वर्तगन वर्णिगतम् ॥ १ ॥

प्लुत तु लङ्घन पक्षिमृगगत्यनुहारकम् ।

एवम प्लुतम् ॥ १ ॥ लङ्घयते लङ्घनम् ॥ २ ॥ पक्षिणा मृगाणा च गत्यनु यायि ॥ ३ ॥

उत्तेजित रेचित स्याद् मध्यवेगेन या गति ॥ ३१४ ॥

उत्तेजनमुत्तेजितम् ॥ १ ॥ रेचन रेचितम् ॥ २ ॥ ३१४ ॥

उत्तेरितमुपकण्ठमास्कन्दितकमित्यपि ।

उत्प्लुत्योत्प्लुत्य गमन कोपादिवाखिलै पदै ॥ ३१५ ॥

उत्तेरणमुत्तेरितम् ॥ १ ॥ उपनत कण्ठोऽस्मिन्नुपकण्ठम् ॥ २ ॥ आस्कन्द नमास्कन्दितम् ॥ ३ ॥ ३१५ ॥

आश्वीनोऽध्वा स योऽश्वेन दिनेनैकेन गम्यते ।

अश्वेनाह्वा गम्य आश्वीन “अह्वा गम्येऽवादानञ्” ॥ ७।१।८५ ॥ १ ॥

कवी खलीन कविका कविय मुख्यन्त्रणम् ॥ ३१६ ॥

पञ्चाङ्गी

कवते दन्तचवणात् शब्दायते कवि “स्वरेभ्य इ” ॥ (उणा- ६०६) ॥ इथा कवी ॥ १ ॥ खलति चलति खलान पुल्लिबलिङ्ग ‘खलिहिंसिभ्याम्-’ ॥ (उणा- २८६) ॥ इतान , ये तालुनि लीन वा । खलिनमपि ॥ १ ॥ कवते कविका ‘कुशिक-’ ॥ (उणा- ४५) ॥ इतीके साधु ॥ ३ ॥ कौति कविय पुंस्त्रीबलिङ्ग ‘कौतेरिय -’ ॥ (उणा- ३७१) ॥ ४ ॥ मुख य श्यतेऽनेन मुखयन्त्रणम् ॥ ५ ॥ ३१६ ॥ पञ्च अङ्गायवयवा यस्या पञ्चाङ्गी ॥ ६ ॥

वक्त्रपट्टे तु तलिका तलसारकम् ।

ध्वजस्य चर्ममये पदे, तलमस्यस्यास्तलिका ॥१॥ तले सरति मार्यते वा त-
दसारजम् ॥ २ ॥

दामाञ्चन पादपाश

दाम्भेव बद्धोऽद्यत्यनेन दामाञ्चनम् ॥१॥ पादयो पाश पादपाश ॥ २ ॥

प्रक्षर प्रखर समौ ॥ ३१७ ॥

प्रच्छादित क्षरति तलत्यनेन प्रक्षर तुरङ्गसम्पादं "पुनाम्नि" ॥५॥३॥१३०॥
इति घाटुलकाद् घ ॥१॥ प्रावृत खरत्यनेन प्रखर "जठर"-॥ (उणा-४०३) ॥
इत्यरे निपात्यते, प्रगरेति कठारो वा, आयुधैरभेद्यत्वात् पुस्ययम्, क्लाबऽपि
वैजयन्ती, यदाह- प्रक्षर प्रखरोऽस्त्रियाम् ॥ २ ॥ ३१७ ॥

चर्मदण्डे कशा

अश्वाना ताडनाय चर्मणो दण्डश्चर्मदण्डस्तत्र ॥ १ ॥ कशति कशा ॥ २ ॥

रश्मौ वल्गाऽवक्षेपणी कुशा ।

अनुतेऽनया रश्मि स्त्रीलिङ्ग 'अशो रश्मादि' ॥ (उणा-६८८) ॥ इति
मि, तत्र ॥ १ ॥ वल्गव्यनया वल्गा । वल्ग वामे अपि ॥ २ ॥ अवक्षिप्यतऽनया
ऽवक्षेपणी ॥ ३ ॥ कुशयति कुशा ॥ ४ ॥

पर्याण तु पल्ययन

परितोऽश्वपृष्ठमेति पर्याण "कल्याणपर्याणादय" ॥ (उणा-१९३) ॥
इति साधु ॥ १ ॥ परितोऽयतेऽनेन पल्ययन 'उपसगस्याया' ॥ २॥३॥१०० ॥
इति लत्वम् ॥ २ ॥

वीत फल्गु हयद्विपम् ॥ ३१८ ॥

वायतेऽसारतया क्षिप्यते वातम् फल्गु अमारम्, हयाच्च द्विपाश्व हयद्विप
सेनाङ्गभूतम् ॥ १ ॥ ३१८ ॥

वेसरोऽश्वतरो वेगसरश्च

अजत्यनेन वेसर 'माज्याजि- ॥ (उणा-४३९) ॥ इति सर ॥ १ ॥
अश्वेन अश्वया जातोऽश्व स गदभपितृस्तया सनातहासोऽश्वतर वत्सोक्षा
श्वपभाद् द्रासे पितृ ॥ ७॥३॥५१ ॥ इति तरद् ॥ २ ॥ वेगन सरति वेगसर ॥ ३ ॥

अथ क्रमेलक

कुलनाश शिशुनामा शलो भोर्लिर्मरप्रिय ॥ ३१९ ॥

मयो महाङ्गो वासन्तो द्विकुट् दुर्गलङ्घन ।

भूतघ्न उष्ट्रो दाशेरो रवण कण्टकाशन ॥ ३२० ॥

दीर्घग्रीव केलिकीर्ण

कामत्यनेन क्रमेण “क्रमेरलक” ॥ (उणा-६६) ॥ क्रमानेत्यति क्रमेल
स्तत स्वार्थे को वा ॥ १ ॥ कुल नाशयति कुलनाश ॥ २ ॥ शिशोर्नामाऽस्य शि
शुनामा ॥ ३ ॥ शलति शल ॥ ४ ॥ भूहान् लेडि भोलि, पृषोदरादित्वात् ॥ ५ ॥
मरु प्रियोऽस्य मरुप्रिय ॥ ६ ॥ ३१९ ॥ मीनात्यहीन् मय, ‘मथते गच्छताति
वा मय’ इत्येके ॥ ७ ॥ महदङ्गमस्य महाङ्ग ॥ ८ ॥ वस ते भवो वासन्त ॥ ९ ॥
द्वे ककुदी अस्य द्विकुट् ॥ १० ॥ दुर्गं मार्गं लङ्घयति अनेन दुर्गलङ्घन ॥ ११ ॥
भूतानि हति भूतघ्न ॥ १२ ॥ उष्यते दह्यते मरौ उष्ट्र ‘सूमुख-युपिभ्य
कित्’ ॥ (उणा-४४९) ॥ इति तद् ॥ १३ ॥ दाशेरेषु मरुषु भवो दाशेर ॥ १४ ॥
रौताख्येव शालो रवण ॥ १५ ॥ कण्टका अशनमस्य कण्टकाशन ॥ १६ ॥ ३२० ॥
दार्घा ग्रात्राऽस्य दीर्घग्रीव ॥ १७ ॥ केल्या कीयते स्म केलिकीर्ण ॥ १८ ॥

करभस्तु त्रिहायण ।

कायते करभ ‘कृशृगृ-’ ॥ (उणा- ३२९) ॥ इत्यभ, क शिरो रभत
उत्तमयताति वा ॥ १ ॥ त्राणि हायनायस्य त्रिहायण ‘चतुर्वेर्हायवस्य वयसि’ ॥ २ ॥
३१७४ ॥ इति णत्वम् ॥ १ ॥

स तु शृङ्खलक काष्ठमयै स्यात् पादबन्धने ॥ ३२१ ॥

स करभो दाशनिमित्तं पादबन्धनयुक्त, शृङ्खल व वनमस्य शृङ्खलक
‘शृङ्खलक करभे’ ॥ ७ । १ । १९१ ॥ इति साधु ॥ १ ॥ ३२१ ॥

गर्दभस्तु चिरमेही वालेयो रासभ सर ।

चक्रीनान् शङ्क्रुर्ण

गदति शब्दायते गर्दभ ‘कृशृगृ-’ ॥ (उणा- ३२९) ॥ इत्यभ ॥ १ ॥
चिर मेहति चिरमेहा ॥ २ ॥ वाडते आल्लते वालेय ‘गयहृदय-’ ॥ (उणा-
३७०) ॥ इति निपात्यते वालेभ्यो हित इति वा वाले वल्ने भवो वा ॥ ३ ॥
रास्यते रासभ ‘कृशृगृ-’ ॥ (उणा- ३२९) ॥ इत्यभ ॥ ४ ॥ रसनति रुरै
सर ‘जठर-’ ॥ (उणा- ४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते, स महत् कण्टविवरम
स्यास्ताति वा मध्वादित्वात्, स शब्द राताति वा ॥ ५ ॥ चक्र मण्डल महनातेऽस्य
चक्रावान् चमण्वत्यष्टावचक्रावत्- ॥ २ । १ । ९६ ॥ इति मता साधु ॥ ६ ॥
शङ्क्रुर्ण कणावस्य शङ्क्रुर्ण ॥ ७ ॥

युगादीना तु वोढारो युग्य प्रासङ्ग्य शाकटा ।

युग प्रागङ्ग च वहति युग्य , प्रासङ्ग्य “वहति रथयुगप्रासङ्गात्”
॥ ७ । १ । २ ॥ इति य ॥ १ ॥ २ ॥ शाकट वहति शाकट “शाकटादण्” ॥ ७ ।
१ । ७ ॥ ३ ॥

स तु सर्वधुरीण स्यात् सर्वा वहति यो धुरम् ॥ ३२७ ॥

सर्वा धुर वहति सवधुराण “वामाद्यादेरीन्” ॥ ७ । १ । ४ ॥ १ ॥
॥ ३२७ ॥

एकधुरीणैकधुरावुभावेकधुरावहे ।

एका एकस्य वा धूरेकधुरा तां वहति एकधुराण एकधुर ‘अत्रैवादे’
॥ ७ । १ । ५ ॥ इतीनोऽन्तरत्र प्रत्ययौ ॥ १ ॥ २ ॥

धुरीण धुर्य धौरेय धौरेयक धुरधरा ॥ ३२८ ॥

धूर्वहे

धुर वहति धुरीण ‘परमतमनुमत स्वमत भवति’ इति मतातरेण इन ॥ १ ॥
“धुरो यैयण्” ॥ ७ । १ । ३ ॥ इति ये धुर्य ॥ २ ॥ एयाणि धौरेय ॥ ३ ॥
मता तरेण एयकणि धौरेयक ॥ ४ ॥ धुरा धारयति धुरधर ‘धौरेध्व’ ॥ ५ ।
१ । ११३ ॥ इति खे साधु ॥ ५ । ३२८ ॥ धुर वहति धूर्वह , लिहादित्वादच्,
तन् ॥ ६ ॥

अथ गलिर्दुष्टवृष शक्तोऽप्यधूर्वह ।

गलति भक्षयत्येव गलि “पदिपठि-” ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ ॥ १ ॥

स्थौरी पृष्ठ्य पृष्ठवाह्य

स्थूराणा पञ्चाजङ्घाभागानामिद स्थौर बल तदस्यास्ति स्थौरी । ‘स्थूरी’ इत्य-
न्वे ॥ १ ॥ पृष्ठे साधु पृष्ठ्य ॥ २ ॥ पृष्ठेन बाह्यते पृष्ठवाह्य ॥ ३ ॥

द्विदन् षोडन् द्वि पड्दरदौ ॥ ३२९ ॥

द्वौ दन्तावस्य द्विदन् वयसि दन्तस्य दन्तु ’ ॥ ७ । ३ । १५१ ॥ १ ॥
एव पड् दन्ता अस्य षोडन् ‘एकादशषोडश-’ ॥ ३ । ३ । ११ ॥ इति
साधु ॥ २ ॥ ३२९ ॥

वह स्फुन्ध

घृपस्य स्कन्ध , वह ल्येन वह "गोचरसचर-" ॥ ५।३।१३१ ॥ इति घ ॥ १॥

अशकूट तु ककुद

अशयोरुपरिभागे कूट शिखरमशकूटम् ॥ १ ॥ ककते ककुदं पुक्लीबलिङ्ग
"ककेर्णिङ्गा" ॥ (उणा-२४३) ॥ इत्युद । ककुत् ककुदावपि ॥ २ ॥

नैचिक शिर ।

नैचैरति नैचिकम् । नैचिकी' इत्येये ॥ १ ॥

विषाण कूणिका शृङ्ग

वेवेष्टि विषाण त्रिलिङ्ग "कृपिविपि-" ॥ (उणा-१९१) ॥ इत्याणक् ॥ १ ॥
कूणयति कूणि , इथा स्वार्थे के च कूणिका ॥ २ ॥ शृणाति शृङ्ग "शृङ्गशाङ्ग " ॥
(उणा-९६) ॥ इति गे निपात्यते पुक्लीबलिङ्ग ॥ ३ ॥

साम्ना तु गलकम्बल ॥ ३३० ॥

सस्ति स्वपितीव निष्क्रियत्वात् साम्ना "पसेर्णिन्" ॥ (उणा-२५९) ॥ इति
न ॥ १ ॥ गलस्य कम्बल इव लम्बमानत्वाद् गलकम्बल ॥ २ ॥ २३० ॥

गौ सौरभेयी माहेयी माहा सुरभिरर्जुनी ।

उत्साऽध्या रोहिणी शृङ्गिण्यनङ्वाक्षनडुक्षुपा ॥ ३३१ ॥

तम्पा निलिम्पिका तवा

गच्छाते गौ पुष्पोलिङ्ग ॥ १ ॥ सुरभ्या अपत्य सौरभेयी ॥ २ ॥ माहाया
अपत्य माहेयी, मत्था भवेति वा नद्यादित्वादेयन् ॥ ३ ॥ 'माहृन् नाने' माह्यते
माहा ॥ ४ ॥ सुष्ठु रभते सुरभि 'पदिपठि' ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ , आ
गमस्यानित्यत्वात् 'रभोऽपरोक्षाशवि' ॥ ४।४।१०२ ॥ इति नागमाभाव ॥ ५॥
अज्यते अर्जुना ॥ ६ ॥ वसति क्षीरमस्यामुत्सा "ऋज्यजि" ॥ (उणा-३८८) ॥
इति किद् २ ॥ ७ ॥ न ह्यल्यध्या 'सिकयास्याज्य' ॥ (उणा-३६४) ॥ इति
य निपात्यत ॥ ८ ॥ रोह्यत्वस्य रोहिणी ॥ ९॥ शृङ्गमस्यस्या शृङ्गिणी, शृङ्गिण्या
दय सामा या अपि विशय वत ते ॥ १० ॥ अनङ्वाही अनङ्गहा अनङ्गहशब्दाद्
गौरादिपाठसामर्थ्याद् विकल्पेन कृतवाऽऽदेशात् टी ॥ ११ ॥ १२ ॥ उपत्यशिव
मुपा ॥ १३ ॥ ३०१ ॥ ताम्यति तम्पा तम्प्याशिल्पादय " ॥ (उणा-३००) ॥
इति निपातनात् प ॥ १४ ॥ निलिम्पति निलिम्पा निगवादेनाम्न ॥ १।१।
६१ ॥ इति श क निलिम्पिका ॥ १५ ॥ जपादिस्त्वात् पत्य वत्व तवा ॥ १६ ॥

सा तु वर्णरनेरुधा ।

सा गौ शबलादिभिर्घनैरनेकभेदा भवति, यथा शबला, धवलेत्यादि ॥ १ ॥

पष्टौही गर्भिणी

प्रष्टं वहति पष्टौही, गौरादित्वात् ङी ॥ १ ॥ गर्भोऽस्यस्या गर्भिणा । 'पष्टौही
वालगर्भिणी' इत्यमर ॥ १ ॥

वन्ध्या वशा

वन्धाति प्रसूतिं वन्ध्या "स्थाछामा" ॥ (उणा-३५७) ॥ इति व ॥ १ ॥
षष्टि कामयते पर वशा ॥ १ ॥

वेहद् वृषोपगा ॥ ३३२ ॥

विहन्ति गच्छति वृष वेहत् "सद्यद्वहत्" ॥ (उणा-८८२) ॥ इति कति
निपात्यते ॥ १ ॥ वृषमुपगच्छति वृषोपगा । विहन्ति गर्भामति वेहद् गर्भोपघातिना
इत्यमर ॥ १ ॥ ३३० ॥

अवतोका सवद्गर्भा

अवस्युत लोकमपत्यमस्या अवतोका, अपप्रसववती । 'मृतवत्सा सवद्गर्भा'
इति मात्सा ॥ १ ॥

वृषाक्रान्ता तु सन्धिनी ।

वृषेण आक्रम्यते वृषाक्रान्ता, स धान सन्धा गभप्रहणमस्यस्या सन्धिनी, सि-
खादित्वादिन् । 'अदुग्धा दोहकाल तु सन्धिनी इति कात्य । 'सन्धिन्यकालदुग्धा
गौर्वृषाक्रान्ता च सन्धिनी इति तु शाश्वत ॥ १ ॥

प्रौढवत्सा वृष्कयिणी

प्रौढो वत्सोऽस्या प्रौढवत्सा विरप्रसूतेत्यथ वृष्कतेऽतिक्रामति वृष्कयश्चिरकाल
"गयहृदया" ॥ (उणा-३७०) ॥ इति निपात्यते सोऽस्यस्या वृष्कयिणी ॥ १ ॥

धेनुस्तु नवसूतिका ॥ ३३३ ॥

धयत्येना धेनु "धे सित्" ॥ (उणा-७८७) ॥ इति तु ॥ १ ॥ नवा
प्रत्यग्रा सूतिरस्या नवसूतिका ॥ ३३३ ॥

परेष्टुर्बहुसूति स्यात्

परमिच्छति परेष्टु पृषोदरादित्वात् । बहु सूतिरस्या बहुसूति ॥ १ ॥

गृष्टि सकृत्प्रसूतिका ।

गिरति गृष्टि प्रो गृप् च' ॥ (उणा-६४९) ॥ इति ति ॥ १ ॥

प्रजने कालयोपसर्ग

प्रजने गर्भग्रहणे प्रातः कालोऽस्या कालया ॥ १ ॥ उपलियते वृषणोपसया
“वर्धोपसया ” ॥ ५। १। ३२ ॥ इति ये साधु ॥ २ ॥

सुखदोह्या तु सुव्रता ॥ ३३४ ॥

सुखेन दुह्यते सुखदोग्धा शोभन व्रतमस्या-सुव्रता सुशालेत्यथ ॥ १ ॥ ३३५ ॥

दु खदोह्या तु कस्टा

करोति खेद करटा “दिव्यवि ” ॥ (उणा-१४२) ॥ इत्यटः, दु शालेत्यथ ॥ १ ॥

बहुदुग्धा तु वञ्जुला ।

बहु प्रचुर दुग्धमस्या बहुदुग्धा, वजति वञ्जुला “कुमुलतुमुल-” ॥ (उणा-
४८७) ॥ इति निपात्यते ॥ १ ॥

द्रोणदुग्धा द्रोणदुग्धा

द्रोणपरिमेय दुग्धमस्या द्रोणदुग्धा ॥ १ ॥ द्रोण दुग्धे द्रोणदुग्धा “दुहेदुघ,” ॥
५। १। १४५ ॥ इति साधु ॥ २ ॥

पीनोद्गी पीवरस्तनी ॥ ३३५ ॥

पीनमूधोऽस्या पीनोद्गी “क्षियामूधसो नू” ॥ ७। ३। १६९ ॥ इति नूसमा-
सात् “ऊध्र ” ॥ २। ४। ७ ॥ इति ङी ॥ १ ॥ पीवरा स्तना अस्या पीवरस्तनी
“असहन्नुविद्यमान-” ॥ २। ४। ३८ ॥ इति झ ॥ २ ॥ ३३५ ॥

पीतदुग्धा तु धेनुप्या सस्थिता दुग्धबन्धके ।

पीत दुग्धमस्या पीतदुग्धा ॥ १ ॥ धेनुरेव धेनुप्या ‘हृद्यपय’ ॥ ७। १।
११ ॥ इति ये निपात्यते आऋणशुद्धेरधमर्णेन उक्तमणस्य बन्धे स्थापिता ॥ २ ॥

नैचिकी तूत्तमा गोपु

नैचिधरति नैचिकी “चरति” ॥ ८। ४। १ ॥ इतीकप् ‘प्रायोऽन्ययस्य’ ॥
७। ४। ६५ ॥ इत्यत्यन्तसदिलोप ॥ १ ॥

पलिकनी बालगर्भिणी ॥ ३३६ ॥

पलति गर्भे गच्छति पलित्ता सैव पलिकनी ‘ऋ- पलितासितात्’ ॥ २। ४।
३७ ॥ इति ङया साधु ‘मलिना बालगर्भिणी इति माला ॥ १ ॥ ३३६ ॥

समासमीना तु सा या प्रतिवर्षं विजायते ।

समा समा विजायते समासमाना ‘समासमीनाद्यध्वान्’ ॥ ७। १। १०५ ॥
इति ईने निपात्यते ॥ १ ॥

स्यादचण्डी तु सुकरा

१ चण्डतऽचण्डी अकोपनेत्यर्थ , शोणादिवात् ङी, मुक्कन क्रियते वक्ष मुक्करा ॥१॥

वत्सकामा तु वत्सला ॥ ३३७ ॥

वत्स स्नेहात् कामयत वत्सकामा ॥ १ ॥ वत्स लाति वत्सला, वत्साऽस्त्यस्या
षा सिध्मादित्वात् ॥ २ ॥ ३३७ ॥

चतुस्त्रेहायणी द्व्येकाद् हायन्येकादिवर्षिका ।

चतु शब्दात् त्रिशब्दाच्च हायणी चत्वारस्त्यथ हायना वय प्रमाणमस्याश्चतुहा-
यणी चतुवषा त्रिहायणी त्रिवषा गौ " सत्यादहायनाद्वयसि " ॥ २ । ४ । ९ ॥
इति ङी " चतुस्त्रेहायनस्य वयसि " ॥ २ । ३ । ७४ ॥ इति णत्वम् ॥ १ ॥
द्विश-दादेकशब्दाच्च हायनी द्विहायनी द्विवषा ॥१॥ एकहायनी एकवषा गौ ॥१॥
एकादीनि वर्षाण्यस्या एकादिवर्षिका । अत्रैकवर्षादयश्चतुहायव्यादाना प्रातिलोभ्येन
यथासह्य पर्माया लभ्यत ॥ १ ॥

आपीनमूध

आप्यायते स्म आपीन पुक्लीबलिङ्ग "सूयत्यादि-" ॥ ४ । २ । ७० ॥ इति
कभ्य नत्व "आङोऽ धूवसो " ॥ ४ । १ । ९३ ॥ इति व्यादेश ॥१॥ उग्रत गवा,
वहति क्षीरमिति वा ऊध क्लीबलिङ्ग ' छदिवहिभ्या छन्दोधा व " ॥ (उणा-
१५४) ॥ इत्यस् ॥ २ ॥

गोविद् तु गोमय भूमिलेपनम् ॥ ३३८ ॥

। गवा विद् विष्णु गाविद् ॥ १ ॥ गो पुरीष गोमय पुक्लीबालेङ्ग "गो पुरीष"
॥ ६ । २ । ५० ॥ इति मयट् ॥२॥ भूमिलिप्यतेऽनन भूमलपनम् । पवित्रमपि ॥३॥

शुष्के तु तत्र गोमयि करीष उगणे अपि ।

तत्र गोमय शुष्के उद्दाने गो 'पुराषस्य ग्रथिगोमयि ॥ १ ॥ कायतऽगौ
कराय पुक्लीबलिङ्ग "कृतृभ्याम्" ॥ (उणा-५५३) ॥ इतीष ॥ २ ॥ छाद्यत
बहिरनेन छगण चिकण ' ॥ (उणा-१९०) ॥ इत्यण निपात्यत ॥ ३ ॥

गवा सर्व गव्य

सर्वे क्षारादि गोरिद गवि भवमित्यादिष्वर्थेषु वा गव्यम् ॥ १ ॥

व्रजे गोकुल गोधन धनम् ॥ ३३९ ॥

व्रज-लस्मिन् व्रजो गोसङ्घी समूहः पुक्लीबलिङ्गाऽय 'गोचरसचर' ॥ ५
३ । १३१ ॥ इति घे साधु तत्र ॥ १ ॥ गवां कुल गोकुलम् ॥ २ ॥ गाव एव
धनमत्र गोधनम् ॥ ३ ॥ धनात् धनम् ॥ ४ ॥ ३३९ ॥

प्रजने स्यादुपसर

प्रजायतेऽस्मिन् पशूना गभग्रहणकाल प्रजनस्तत्र “न जनवध” ॥ ४१३ ॥
 ५४ ॥ इति घनि वृद्ध्यभाव ॥ १ ॥ स्त्रीषु पुमा प्रथममुपसरणमुपसर “मृगलह
 प्रजनाक्षे ॥ १३१३१ ॥ इत्यल् ॥ २ ॥

कील पुष्पलक शिव ।

काल्यते रज्ज्वा बध्यतेऽस्मिन् काल पुष्पीलिङ्ग ॥ १ ॥ पुष्पति पुष्पल
 ‘मुरलोरल-” (उणा ४७४) ॥ इति साधु, स्वार्थे के पुष्पलक ॥ २ ॥ शेत
 भुवि शिव ॥ ३ ॥

वधन दाम सदान

बध्यतेऽनेन वधनम् ॥ १ ॥ दायते रक्ष्यतेऽनेन दाम स्त्रीकलाबलिङ्ग “मन्” ॥
 (उणा-९११) ॥ इति मन् ॥ २ ॥ सदीयते रक्ष्यतेऽनेन सदानम् ॥ ३ ॥

पशुरज्जुस्तु दामनी ॥ ३४० ॥

पशूना बधनाय रज्जु पशुरज्जु, यति दामनी पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ ३४० ॥

अज स्याच्छगल छागश्छगो वस्त स्तभ पशु ।

अजल्यज ॥ १ ॥ छयति छगल ‘छोडन् गादिवा” ॥ (उणा ४२१) ॥
 इत्यल् ॥ २ ॥ ‘दम्यमि-” ॥ (उणा-९२) ॥ इति मे छाग ॥ ३ ॥ “शृङ्ग-
 शाङ्ग ॥ (उणा ९०) ॥ इति मे निपातनात् छग ॥ ४ ॥ वस्त छादयति वस्त
 ‘दम्यमि’ ॥ (उणा २००) ॥ इति त ॥ ५ ॥ स्तभ्यते स्तभ स्यादित्वात्
 क । तुभ इत्यमर ॥ ॥ स्पशति पशु ॥ ७ ॥

अजा तु त्रागिका मज्जा सर्वमभा गलस्तनो ॥ ३४१ ॥

अनति वातमजा ॥ १ ॥ छयति छाग ॥ २ ॥ मज्जि सात्र मज्जति मज्जा
 ॥ ३ ॥ सर्व कटुनिक्तशायमकपत्रादि भक्षयति सबमक्षा ॥ ४ ॥ गल स्तनौ अस्या
 गलस्तना ॥ ५ ॥ ३४१ ॥

युवाऽजो वर्कर

तरुण पशु त्रियते वकर ‘क्षिशूत्रभ्य कर’ ॥ (उणा ४३५) ॥ १ ॥

अवौ तु मेपो-र्णायु हुडो रणा ।

उरभ्रो मेण्डको वृष्णिरेडको रोमशो हुडु ॥ ३४२ ॥

सफाल शृङ्गिणो भेड

अव्यतऽवि पदिपठि ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इस्तत्र ॥ १ ॥ मीनाति

हिनस्ति मय पुंलाघलिङ्ग “शृङ्गुमी-” ॥ (उणा-५४०) ॥ इति ष, मिषलि
 स्पर्धते वा ॥२॥ ऊणाऽस्त्यस्य ऊर्णायु “ऊणादशुममो युस्” ॥ ७।२।१७ ॥ ३ ॥
 दृयते हुट “कृयुहु” ॥ (उणा १७०) ॥ इति कित् ट, हाडति गच्छताति वा ॥४॥
 इयत्युरण ‘चिण्ण’ (उणा १९०) ॥ इत्यणे निपात्यत, ‘उरण कण्ड्वादी’
 उरण्यति दवता प्रीणाति वा, उच्चैरणोऽस्येति वा, उ स्वरप्रतिरूपक्रमव्ययम् ॥५॥
 इयत्युरभ्र “सुरभ्रुर” ॥ (उणा ३९६) ॥ इति रे निपात्यते, उच्चैरमते, उरु
 भ्रमतीति वा पृषोदरादित्वात् ॥६॥ मेहति मेण्ड, पृषोदरादित्वात् ॥७॥ वषति
 वृष्णि “ऋदृष्ट” ॥ (उणा ६३५) ॥ इति कित् णि ॥ ८ ॥ इच्छत देवता
 अनेन एडक “कीचक” ॥ (उणा ३३) ॥ इत्यक निपात्यत ॥ ९ ॥ रामाणि
 सत्यस्य रामश, लामादित्वात् श ॥१०॥ हाडति हुड्ड “पृकाहृषि” ॥ (उणा-
 ७२९) ॥ इति किडु ॥११॥३४२ ॥ सफलति सफाल, ज्वालादित्वात् ण ॥१२॥
 शृङ्गमस्त्यस्य शृङ्गिण “फलबहात्” ॥ ७।२।१३ ॥ इतिन ॥१३॥ मिले-
 सौनात् लिहायचि डलयोरैक्याद् भेडः ॥१४॥

मेघी तु कुररी रुजा ।

जालकिन्यविला वेणी

मिपति मेघी ॥१॥ कुरति शब्दायते कुररा “मृद्युदि” ॥ (उणा ३९९) ॥
 इति किदर ॥२॥ रुजति रुजा ॥३॥ जालक रोमशुच्छोऽस्त्यस्या जालकिना ॥ ४ ॥
 न विलति भिनत्यविला, अवीन् लातीति वा ॥५॥ वेणते वेणी ॥६॥

अथेडिक शिशुवाहक ॥ ३४३ ॥

पृष्ठशृङ्गो वनाज म्यात्

इच्छत कातुकादिडक “निष्कतुष्टक” ॥ (उणा २६) ॥ इति के निपा-
 त्यत ॥ १ ॥ शिशु वहति शिशुवाहक ॥२॥३४३॥ पृष्ठे शृङ्गमस्य पृष्ठशृङ्ग ॥ ३ ॥
 वनस्याजो वनाज ॥ ४ ॥

अविदुग्धे त्ववे परम् ।

सोढ दूत मरीस च

अविशब्दात् परे सोढादय अवेदुग्धमविसोढम् ॥१॥ अविदूतम् ॥२॥ अविमरीस
 “अवेदुग्धे सोढदूतमरीसम् ॥६।२।६४॥ इति साधव ॥३॥

कुक्कुरो वक्रवालाधि ॥ ३४४ ॥

अस्थिभुग् भपण सारमेय कौलेयक शुन ।

शुनि श्वानो गृहमृग कुर्कुरो रात्रिजागर ॥ ३४५ ॥

रसनालिङ् रतपरा कील शायि-व्रणा ऽन्दुका ।

शालावृको मृगदश श्वा

कोकतऽस्थ्यादिकमादत्ते कुक्कुर “श्वशुर-” ॥ (उणा ४९६) ॥ इत्युरे
निपात्यते, कुक्किति पुरति शब्दायते वा ॥ ११॥ वक्रो बालधिरस्य वक्रवालाधि ॥ २ ॥
॥ ३४४॥ अस्थीनि भुङ्क्ते अस्थिभुक् ॥ ३॥ भपति कुर्वत वाऽस्यते भपण । भप
कोऽपि ॥ ४॥ सरमाया अपत्य सारमेय ॥ ५॥ कुले गृहे भव कौलेयक कुल
कुक्षि ” ॥ ६॥ ३॥ १२॥ इत्येयक्ञ् ॥ ६॥ शुनति गच्छति शुन ॥ ७॥ ‘नाम्युपा-त्य’
॥ (उणा ६०९) ॥ इति किदिप्रत्यये शुनि ॥ ८ ॥ शोभन आन प्राणोऽस्य
श्वानस्तालव्यादि ॥ ९॥ गृहस्य मृगो गृहमृग ॥ १०॥ किरत्यस्थि कर्कुर “श्वशुर”
(उणा ४२६) ॥ इत्युरे निपात्यते ॥ ११ ॥ रात्रि जागर्ति रात्रिजागर ॥ १२॥
॥ ३४५॥ रसनया लेटि रसनालिङ् ॥ १३॥ रतशब्दात् परा कीलादय -रतेन कौल्यते
बध्यते रतकाल, रते कीलनमस्येति वा ॥ १४॥ रते शेते रतशायी ॥ १५॥ रतेन व्रण
मस्य रतव्रण ॥ १६॥ रतमेवा दुको ब-धनमस्य रता दुक् ॥ १७॥ शालाया गृहे वृक्
शालावृक् ॥ १८ ॥ मृगान् दशति मृगदश ॥ १९॥ श्वयति श्वा “श्व मातरि” ॥
(उणा-९०२) ॥ इत्यनि निपात्यते ॥ २० ॥

शेषश्चात्र—

शुनी क्रोधी रसापायो शिबारि सूचको रुक् ।

वनतप स्वजातिद्विद् कृतज्ञो भल्लहन् स ॥ १ ॥

दीर्घनाद पुरोगामी स्यादि-द्रमहकामुक ।

मण्डल कपिलो भ्राममृगश्च द्रमहोऽपि च ॥ २ ॥

अलर्कस्तु स रोगित ॥ ३४६ ॥

अत्यत वायते दशनभयादलर्क उ मत्त श्वा ‘निष्कतुरुष्क’ ॥ (उणा ६) ॥
इति के निपात्यते, सजातगरादिप्रयागत्वाद् यक्षमादिरोग सजाताऽस्य रागित
॥ १ ॥ ३४ ॥

विश्वकद्रुन्तु कुशलो मृगये

विश्व कत् कुर्वत इवति विश्वकद्रु “हरिपात” ॥ (उणा ७४५) ॥ इति
टिड्, विगत श्वदनमस्यत्यके ॥ १ ॥

सरमा शुनी ।

सरति सरमा "सूप्रप्रथि" ॥ (उणा ३४७) ॥ इत्यम ॥ १ ॥ दवशुनी,
विशेषयुक्तिरप्यसौ सामा येष्वभिधानात् ॥ ५ ॥

विट्चर शुकरे ग्राम्ये

पिष गृध चरत्यात् विट्चर ग्राम्यशुकर ॥

महिषी यमवाहन ॥ ३४७ ॥

रजस्वलो वाहरिर्पुल्लाय सैरिभो मह ।

धारस्क्न्ध कृष्णशृङ्गो जरतो दशभीरुक ॥ ३४८ ॥

रक्ताक्ष कासरो हसकालीतनय-लालिकौ ।

महति महिष "महाविभ्यां टित्" ॥ (उणा-५४७) ॥ इतीष , मत्स्या शेते
मा, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ यमन वाहते यमवाहन । यमरथोऽपि ॥ २ ॥ ३४७ ॥
रजोऽप्यस्य रजस्वल ॥ ३ ॥ वाहानामश्वाना रिपुर्वाहरिषु ॥ ४ ॥ पुल्लि सौत्र
लोलति पङ्क लुलाम 'कुलिलुलि' ॥ (उणा-३७२) ॥ इति काय ॥ ५ ॥ सायते
बध्यते सरिभ "सिटिकिभ्यामिभ सैरिट्टौ च" ॥ (उणा-३३२) ॥ इति साधु
सौरिभिर्द तैभाति, सौरिभ कुटुम्बी तस्यायमिति वा ॥ ६ ॥ महति मह ॥ ७ ॥
धीर ह्यिर स्क् धोऽस्य धारस्क्न्ध ॥ ८ ॥ कृष्ण शृङ्गमस्य कृष्णशृङ्ग ॥ ९ ॥
जायति जर त जुविशिभ्यामत ' ॥ (उणा-२१९) ॥ १० ॥ दशेभ्यो
भीरुको दशभीरुक ॥ ११ ॥ ३४८ ॥ रक्ते अक्षिणा अस्य रक्ताक्ष ॥ १२ ॥
कासह् शब्दकुत्सायाम् कासते कासर "कृष्टिचटि" ॥ (उणा ३९७) ॥ इत्यर
घमात् क जलमासरति वा इषत् सरति महाकायत्वादिति वा ॥ १३ ॥ हसकाल्या-
स्तनयो हसकालीतनय ॥ १४ ॥ लाला स त्वस्य लालक , त्रीक्षादित्वादिक ॥ १५ ॥

शेष-दान-

महिषे क्लृप पिङ्ग कटाहो गद्गदस्वर ।

हेरम्ब स्क्न्धशृङ्गश्च ॥ १५ ॥

अरण्यजेऽस्मिन् गवल

अस्मिन् महिषेऽरण्यसमवे गवत श-दायते गवल 'मृदिक्दि' ॥ (उणा-
४६५) ॥ इत्यल ॥ १ ॥

सिंह कण्ठीरवो हरि ॥ ३४९ ॥

हर्षक्ष केसरीमारि पञ्चास्यो नखरायुध ।

महानाद पञ्चशिख पारिद्र पत्यरी मृगात् ॥ ३५० ॥

श्वेतपिङ्गोऽपि

हिनस्ति सिंह “ हिंसे सिम् च ” ॥ (उणा-५८८) ॥ इति ह, आचि वा,
 पृपोदरादित्वात् ॥ १ ॥ कण्ठे रवो ध्वनिरस्य कण्ठीरव, पृपोदरादित्वादीत्वम् ॥ २ ॥
 हरति प्राणान् हरि ॥ ३ ॥ ३४९ ॥ पिङ्गले अक्षिणी अस्य द्वयक्ष ॥ ४ ॥
 केसररा स्कन्धसटा सत्यस्य केसरी ॥ ५ ॥ इमानामरिरिभारि ॥ ६ ॥ पञ्च अ-
 स्यानि मुखानि, मुखेन पादैश्च योद्धृत्वादस्य पञ्चाऽऽस्य, पञ्च्यते पञ्च विस्तारवदा
 स्यमस्येति वा ॥ ७ ॥ नखरा आयुधमस्य तखरायुध ॥ ८ ॥ महान् नादाऽस्य
 महानाद ॥ ९ ॥ पञ्च शिखा अस्य पञ्चशिख, पञ्चाभि इति वा ॥ १० ॥ पारिपु
 शकेष्विन्द्र पारिन्द्र, पृपोदरादित्वात् । पारीन्द्रोऽपि ॥ ११ ॥ मृगशब्दात् पर
 पतिररिश्च, मृगाणा द्वीप्पादिशशकात्ताना पतिररिश्च मृगपति ॥ १२ ॥ मृगारि ॥ १३ ॥
 ॥ ३५० ॥ श्वेतश्चासौ पिङ्गश्च श्वेतपिङ्ग ॥ १४ ॥

शेषश्चात्र—

सिंहे तु स्यात् पलकप ।

शेलाटो वनराज-व नभ का-तो गणेश्वर ॥ १ ॥

शृङ्गोष्णीपो रक्तजिह्वो व्यादीर्णास्य सुगधिक ।

अथ व्याघ्रो द्वीपी शार्दूल चित्रकौ ।

चित्रकाय पुण्डरीक

व्याजिप्रति व्याघ्र ॥ १ ॥ द्वीपमस्यस्य तन्निवासित्वाद् द्वीपी ॥ २ ॥ शृणाति
 शार्दूल ‘दुकूल-’ ॥ (उणा-४९१) ॥ इत्यूले निपात्यते ॥ ३ ॥ चित्रकचित्रवण
 त्वात् ॥ ४ ॥ चित्र वायोऽस्य चित्रकाय ॥ ५ ॥ पुणाति शोभते पुण्डरीक ‘सृणीक’
 ॥ (उणा-५०) ॥ इतीके निपात्यते ॥ ६ ॥

तरक्षुस्तु मृगादन ॥ ३९१ ॥

तरति तरक्षु ‘तृपालिमलेरक्षु’ ॥ (उणा-८२७) ॥ १ ॥ मृगानस्ति
 मृगादन ॥ २ ॥ ३५१ ॥

शरभ कुञ्जरारानिस्त्पादकोऽष्टपादपि ।

शृणाति हस्तिन शरभ कृशृगू ” ॥ (उणा-३१९) ॥ इत्यभ ॥ १ ॥
 कुञ्जरानामराति कुञ्जराराति ॥ २ ॥ ऊर्ध्वा पादा अस्य उत्पादक ॥ ३ ॥ अष्टौ
 पादा अस्य अष्टपात् ‘सुसङ्ख्यात्’ ॥ ७ । ३ । १५० ॥ इति पाद्भाव । अष्टापदो-
 ऽपि ॥ ४ ॥

सरति सरमा "सुप्रथि" ॥ (उणा ३४७) ॥ इत्यम ॥ १ ॥ दवशुनी,
विशेषवृत्तिरप्यसौ सामान्येष्वभिधानात् ॥ ७ ॥

विट्चर शूकरे ग्राम्ये

विश गूथ चरत्यति विट्चर ग्राम्यशूकर ॥

महिषी यमवाहन ॥ ३४७ ॥

रजस्वलो वाहरिर्पुल्लाय सैरिभो मह ।

धारस्वन्ध कृष्णशृङ्गो जरन्तो दशभीरुक ॥ ३४८ ॥

रक्ताक्ष कासरो हसकालीतनय-लालिकौ ।

महति महिष "महाविभ्या टित्" ॥ (उणा-५४७) ॥ इतीष , मह्या शेते
षा, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ यमन वाहते यमवाहन । यमरथोऽपि ॥ २ ॥ ३४७ ॥
रजोऽप्यस्य रजस्वल ॥ ३ ॥ वाहानामश्वाना रिपुर्वाहरिषु ॥ ४ ॥ लुलि सौत्र '
लोलति पङ्क लुलाय "कुलिलुलि-" ॥ (उणा-३७२) ॥ इति काथ ॥ ५ ॥ सीयते
घध्यते सरिभ सिटिकिभ्यामिभ सैरिटिद्यौ च" ॥ (उणा-३३२) ॥ इति साधु
सीरिभिर्द तेभाति, सीरिभ कुटुम्बी तस्यायमिति वा ॥ ६ ॥ महति मह ॥ ७ ॥
धीर स्थिर स्व धोऽस्य धारस्व-ध ॥ ८ ॥ कृष्ण शृङ्गमस्य कृष्णशृङ्ग ॥ ९ ॥
जायति जर त जृविशिभ्याम-त " ॥ (उणा-२१९) ॥ १० ॥ दशेभ्यो
भीरुको दशभीरुक ॥ ११ ॥ ३४८ ॥ रक्ते अक्षिणा अस्य रक्ताक्ष ॥ १२ ॥
कासङ् शब्दकुत्सायाम् कासते कासर 'ऋछिचटि' ॥ (उणा ३९७) ॥ इत्यर
घमात्त क जलमासरति वा इषत् सरति महावायत्वादिति वा ॥ १२ ॥ हसकाल्या
स्तनयो हसकालीतनय ॥ १४ ॥ लाला स त्वस्य लालक , त्राह्यादित्वादिक ॥ १५ ॥

शेष-दान-

महिषे कृष पिह कटाहो गद्गदस्वर ।

हेरम्ब स्क-धशृङ्गश्च ॥ १५ ॥

अरण्यजेऽस्मिन् गवल्

अस्मिन् माहयेऽरण्यसमभव गवत् श दायते गवल मृदिकदि ॥ (उणा-
४६५) ॥ इत्यल ॥ १ ॥

सिंह कण्ठीरवो हरि ॥ ३४९ ॥

हर्षक्ष केसरीभारि पञ्चास्यो नखरायुध ।

महानाद पञ्चशिख पारिद्र पत्यरी मृगात् ॥ ३५० ॥

श्वेतपिङ्गोऽपि

हिनस्ति सिंह “ हिंसे सिम् च ” ॥ (उणा-५८८) ॥ इति ह , अचि वा
 पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ कण्ठे रवो ध्वनिरस्य कण्ठीरव , पृषोदरादिनादीत्वम् ॥ २ ॥
 हरति प्राणान् हरि ॥ ३ ॥ ३४९ ॥ पिङ्गले अक्षिणी अस्य द्वयक्ष ॥ ४ ॥
 केसरा स्कन्धसटा सन्त्यस्य केसरी ॥ ५ ॥ इमानामरिरिभारि ॥ ६ ॥ पञ्च अ-
 स्यानि मुखानि, मुखेन पादैश्च योद्धृत्वादस्य पञ्चाऽऽस्य , पञ्च्यते पञ्च विस्तारवदा
 स्यमस्येति वा ॥ ७ ॥ नखरा आयुधमस्य नखरायुध ॥ ८ ॥ महान् नादोऽस्य
 महानाद ॥ ९ ॥ पञ्च शिरसा अस्य पञ्चशिर , पञ्चाभि इयति वा ॥ १० ॥ पारिमु
 शक्तेष्विन्द्र पारिन्द्र , पृषोदरादित्वात् । पारिन्द्रोऽपि ॥ ११ ॥ मृगशब्दात् पर
 पतिररिश्च, मृगाणा द्वीप्यादिशशकाताना पतिररिश्च मृगपति ॥ १२ ॥ मृगारि ॥ १३ ॥
 ॥ ३५० ॥ श्वेतश्चासौ पिङ्गश्च श्वेतपिङ्ग ॥ १४ ॥

शेषनात्र—

सिंहे तु स्यात् पलकप ।

शैलाटो वनराजश्च नभ का तो गणेश्वर ॥ १ ॥

शृङ्गोष्णापो रक्तजिह्वो व्यादार्यास्य सुगधिक ।

अथ व्याघ्रो द्वीपी शार्दूल-चित्रकौ ।

चित्रकाय पुण्डरीक

व्याजिघ्रति व्याघ्र ॥ १ ॥ द्वीपमस्यस्य तन्निवासित्वाद् द्वीपी ॥ २ ॥ शृणाति
 शार्दूल ‘दुकूल-’ ॥ (उणा-४९१) ॥ इत्यूले निपात्यते ॥ ३ ॥ चित्रकश्चित्रवण
 त्वात् ॥ ४ ॥ चित्र कायोऽस्य चित्रकाय ॥ ५ ॥ पुणति शोभते पुण्डरीक ‘सृणीक’
 ॥ (उणा-५०) ॥ इतीके निपात्यते ॥ ६ ॥

तरक्षुस्तु मृगादन ॥ ३९१ ॥

तरति तरक्षु ‘तृपलिमलेरक्षु’ ॥ (उणा-८२७) ॥ १ ॥ मृगानति
 मृगादन ॥ २ ॥ ३५१ ॥

शरभ कुञ्जरारानिरुत्पादकोऽष्टपादपि ।

शृणाति हस्तिन शरभ कृशृगू ” ॥ (उणा-३९९) ॥ इत्यभ ॥ १ ॥
 कुञ्जरानामराति कुञ्जराराति ॥ २ ॥ ऊ वा पादा अस्य उत्पादक ॥ ३ ॥ अष्टौ
 पादा अस्य अष्टपाद् ‘सुमद्भ्यान्’ ॥ ३ । ३ । १५० ॥ इति पादभाव । अष्टापदो
 ऽपि ॥ ४ ॥

सरति सरमा "सुप्रथि" ॥ (उणा ३४७) ॥ इत्यम ॥ १ ॥ दवशुनी,
विशपयुतेरप्यसौ सामा येष्वभिधानात् ॥ ९ ॥

विट्चर शूकरे ग्राम्ये

पिष गूथ चरत्वात् विट्चर ग्राम्यशूकर ॥

महिषी यमवाहन ॥ ३४७ ॥

रजस्वलो वाहारिर्पुल्ललाय सैरिभो मह ।

धारस्क्न्ध कृष्णशृङ्गो जरन्तो दशभीरुक ॥ ३४८ ॥

रक्ताक्ष कासरो हसकालीतनय-लालिकौ ।

महति महिष "मह्यविभ्या टित्" ॥ (उणा-५४७) ॥ इतीष, मह्या शेते
पा, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ यमन वाह्यते यमवाहन । यमरथोऽपि ॥ २ ॥ ३४७ ॥
रजोऽस्त्यस्य रजस्वल ॥ ३ ॥ वाहानामश्वाना रिपुर्वाहरिषु ॥ ४ ॥ लुलि सौत्र
लोलति पङ्के लुलाय "कुलिलुलि-" ॥ (उणा-३७२) ॥ इति काय ॥ ५ ॥ सायते
बध्यते सैरिभ सिटिकिभ्यामिभ सैरिट्टौ च" ॥ (उणा-३३२) ॥ इति साधु
सैरिभिर्द तैभाति, सैरिभ कुटुम्भी तस्यायमिति वा ॥ ६ ॥ महति मह ॥ ७ ॥
'धीर स्थिर स्व धोऽस्त्य धारस्क्न्ध ॥ ८ ॥ कृष्ण शृङ्गमस्य कृष्णशृङ्ग ॥ ९ ॥
जायति जर त जृविशिभ्याम-त" ॥ (उणा-२१९) ॥ १० ॥ दशेभ्यो
भीरुको दशभीरुक ॥ ११ ॥ ३४८ ॥ रक्ते अक्षिणा अस्य रक्ताक्ष ॥ १२ ॥
काश्ट् शब्दकुत्सायामा कासते कासर 'ऋछिचटि' ॥ (उणा ३९७) ॥ ह्यर
घमात्त क जलमासरति वा इपत् सगति महाकायत्वादिति वा ॥ १३ ॥ हसकाल्या
स्तनयो हसकालीतनय ॥ १४ ॥ लाला स त्यस्य लालक, ग्राह्यादित्वादिक ॥ १५ ॥

शेष-वाच-

महिषे क्लृप पिङ्ग कटाहो गद्गदस्वर ।

हेरम्ब स्क्न्धशृङ्गश्च ॥ १५ ॥

अरण्यजेऽस्मिन् गवले

अस्मिन् महिषेऽरण्यसमवे गवले श-दायते गवले 'मृदिकदि' ॥ (उणा-
४६५) ॥ इत्यल ॥ १ ॥

सिंह कण्ठरिवो हरि ॥ ३४९ ॥

हर्यक्ष केसरीभारि पञ्चास्यो नखरायुध ।

महानाद पञ्चशिख पारिद्र पत्यरी मृगात् ॥ ३५० ॥

भाल्लके भाल्लक क्षी-ऽन्ठभल्ल-भल्लक-भल्लका ।

भल्लते दिनस्ति भाल्लक भल्लक “ कणिभल्लेदीपथ वा ” ॥ (उणा—६०)
इति ऊके साधू ॥ १॥२॥ भालयते भालक “ मृमन्यजि—” ॥ (उणा—५८) ॥
इत्यूक ॥ ३ ॥ ऋज्यति ऋथ “ ऋजरिपि—” ॥ (उणा—५६७) ॥ इति
कित् ष, ऋणोताति वा ॥ ४ ॥ अच्छेलाभिमुखार्थेऽयम् आभिमुख्यन भल्ल
अच्छभल्ल ॥ ५ ॥ भल्लते भल्लक मिवमि—” ॥ (उणा—५१) ॥ इत्युक् ॥ ६ ॥

सृगालो जम्बुक फेरु फेरण्ड फेरन शिना ॥ ३९९ ॥

घोरवार्सा भूरिमायो गोमायुर्मृगधूर्तक ।

ह्रवो भरुज क्रोष्टा

सरति भयेन सृगाल ‘सर्तेर्गेऽतश्च’ ॥ (उणा ४७८) ॥ इत्याल असृगाली
यतेऽत्र, असृग् गेलतीति वा, पृषोदरादित्वात् । तालव्यादिरपि ॥ १ ॥ जमति जम्बुक
“ ऋजुक—” ॥ (उणा—५७) ॥ इत्युके निपात्यते ॥ २ ॥ ‘फे इति रौति फेरु,
पृषोदरादिस्वात् ॥ ३ ॥ ‘फे’ इति रणति फेरण्ड “ पिचण्ड—” ॥ (उणा—१७६) ॥
इत्यण्डे निपात्यते ॥ ४ ॥ फे इति रवोऽस्य फेरव ॥ ५ ॥ शेते दिवा शिवा ‘शकुना
वेदनी’ इति नैरुक्ता । शृगालेऽप्यय छालिङ्ग यत् शाश्वत—‘शिव काल शिवा
क्रोष्टा भवेदामलरी शिवा’ ॥ ६ ॥ ३५५ ॥ घोर वास्यते घोरवासा ॥ ७ ॥ भूरि
प्रचुरा मायाऽस्य भूरिमाय ॥ ८ ॥ गा मिनाति गोमायु “ मिवहि—” ॥ (उणा—
७२६) ॥ इति णिदु ॥ ९ ॥ मृगान् ध्रुवति मृगधूर्त “ शीरी—” ॥ (उणा—
२०१) ॥ इति कित् त मृगेषु ध्रुत् इति वा ॥ १० ॥ ह्र इति रवोऽस्य ह्रव ॥
११ ॥ बिभति भरुज “ उटजादय ॥ (उणा—१३४) ॥ इति निपात्यते ॥
१२ ॥ क्रोशति क्रोष्टा ‘कृसिकमि—’ ॥ (उणा—७७३) ॥ इति हुन् ‘कुश-
स्तुनस्तृच् पुसि’ ॥ १ । ४ । ११ ॥ इति तृजादेश ॥ १३ ॥

शिनाभेटेऽल्पके किखि ॥ ३९६ ॥

अत्पाया शिवाजातौ कीति किखि छालिङ्ग “ कौडिखि ” ॥ (उणा—६१६)
॥ १ ॥ ३१६ ॥

पृथो गुण्डिन्-लोपाकौ

बृहति शिवाभदे गृणाति गुण्डिव ‘ प्रह्वाह्वा—” ॥ (उणा ५१४) ॥ इति
वे निपात्यते ॥ १ ॥ छम्पति लोपाक “ मचाक—” ॥ (उणा—३७) ॥ इति
निपातनादाश्च ॥ २ ॥

गवय स्याद् वनगवो गोसदृशोऽश्ववारण ॥ १५२ ॥

गवते गवय “कुगुवलि-” ॥ (उणा—३६५) ॥ इत्यय ॥ १ ॥ वनस्य गो
वनगव ॥ २ ॥ गो सदृशा गोघदृश ॥ ३ ॥ अश्वान् वारयत्यश्ववारण ॥ ४ ॥ ३५२ ॥

खड्गी वाघ्रीणस खड्गो गण्डकः

खड्गः शृङ्गमस्त्यस्य खड्गा ॥ १ ॥ वाघ्राव नासिकाऽस्य वाघ्राणस “अ
स्थूलाय नमः” ॥ ७।३।१६१ ॥ इति नषादश ॥ २ ॥ खड्गति भिनत्ति खड्ग
“गम्यमि-” ॥ (उणा—९२) इति ग ॥ ३ ॥ गण्डति सदृशे गण्डक ॥ ४ ॥

अथ किर किमि ।

भूदार सूकर कोलो वराह क्रोड पोत्रिणौ ॥ ३५३ ॥

घोणी घृष्टि स्तब्धरोमा दण्ट्री किट्या ऽऽस्थलाङ्गलौ ।

आखनिक शिरोमर्मा स्थूलनासो बहुप्रज ॥ ३५४ ॥

किरति क्षमा किर “नाम्युपाल-” ॥ ५।१।५४ ॥ इति क ॥ १ ॥ “ना
म्युपाल-” ॥ (उणा—६०९) ॥ इत्यादिना उणादिके किविप्रत्यये किरि ॥ २ ॥
भुव दारयति भूदार ॥ ३ ॥ सूयते प्रेर्यते सूकर “सुषुषिभ्या कित्” ॥ (उणा—
४३९) ॥ इति कर ॥ ४ ॥ कोलति सस्त्यायति पीनरवात् काल ॥ ५ ॥ घृणीति
वराह “घृकटि-” ॥ (उणा—५९९) इत्याह, वरमाह तीति वा, वर आहारे-
ऽस्येति घृपोदरादित्वाद्वा ॥ ६ ॥ किरति क्रोड “विहड-” ॥ (उणा—१७२) ॥
इत्यडे निपात्यते कुडे सौप्रस्य वाञ्च् ॥ ७ ॥ पोत्र मुखाम्रमस्त्यस्य पोत्री ॥ ८ ॥
॥ ३५३ ॥ घोणोऽस्त्यस्य घोणी, शिखादित्वादिन् ॥ ९ ॥ घृष्ट्याद घृष्टि “तक्कुतौ
नाम्नि” ॥ ५।१।७१ ॥ इति तिक् ॥ १० ॥ स्तब्ध रोमास्त्यस्य स्तब्धरोमा ॥ ११ ॥
दण्ट्राऽस्त्यस्य दण्ट्री ॥ १२ ॥ केटति किटि “नाम्युपाल-” ॥ (उणा—६०९) ॥
इति किटि ॥ १३ ॥ आख दारकलारलाङ्गलमिराऽस्य आस्थलाङ्गल ॥ १४ ॥
आखनति आखनिक “आड पणिपमि-” ॥ (उणा—३९) ॥ इति बहुवच
नादिक, आखन खातविशेष सोऽस्यास्मात् वा ॥ १५ ॥ शिरोमर्माऽस्य
शिरोमर्मा ॥ १६ ॥ स्थूला नासास्य स्थूलनास ॥ १७ ॥ बहुवच प्रजा अस्य
बहुप्रज ॥ १८ ॥ ३५४ ॥

शपञ्च-

सूकर कमुरा कामरुी च सलिलप्रिय ।

सलक्षणो वक्रदण्ड पङ्कजादनकोऽपि च ॥

चमूर चीन-चमरा समूरै-ण-श्य-रोहिपा ।

कदली कन्दली कृष्णशार पृपत-रोहितो ॥ ३६० ॥

मृगाणा भेदा विशेषा , रौति रुरु महान् कृष्णसार "रूपूभ्या कित् ॥ (उणा-
८०७) ॥ इति रु ॥ १ ॥ न्यञ्चति न्यङ्कु त्रिकेण विपुलोन्नत शम्बराकृति
'नेरश्चे ' ॥ (उणा-७२४) ॥ इत्यु , 'यङ्क्वादित्वात् कत्वम् ॥ २ ॥ रमते रङ्कु
'कैशीशमि " ॥ (उणा-७४९) ॥ इति कु ॥ ३ ॥ गोरिव कर्णोऽस्य गोकर्ण
॥ ४ ॥ श वृणोति शवर अल्पो हरिण ॥ ५ ॥ ३५९ ॥ चमति चमूर महाग्रीवो
धवलकेसरबालाधि "चमेरुरु " ॥ (उणा ८१९) ॥ ६ ॥ चीयते चान शितकोड
॥ ७ ॥ चमति चमरो गाविशेष "ऋछिचटि " ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ ८ ॥
समूयते समूर "छुरक्षुर-" ॥ (उणा-३९६) ॥ इति निपात्यते ॥ ९ ॥ एत्येण
"इणुर्विश " ॥ (उणा-१८२) ॥ इति ण ॥ १० ॥ 'ऋक्ष गतौ स्तुतौ वा' स्वरा-
दिस्तालव्यान्तश्च, ऋश्यते ऋश्य हरिण प्रायो मृदुभृद् "ऋक्षिजनि " ॥ (उणा-
३६१) ॥ इति क्दि ॥ ११ ॥ रोहति रोहिप , राहति श्वेतराजीयुक्त "रुह्वृ-
द्धिथ ॥ (उणा-५४८) ॥ इतीप ॥ १२ ॥ कथते कदली 'मृदिक्दि " ॥
(उणा-४६५) ॥ इत्यल , छियामयम्, यदाह—

"कदली तु बिले शेते मृदुभक्षैव कुरुरे ।

नीलाग्रै रोमभियुक्ता सा विशल्यङ्गुलायता ॥ १ ॥"

॥ १३ ॥ क दान् लाति क दला श्यामवणा हस्तायामा महोदरा त्रिलिङ्गोऽयम् ।
अमरस्त्वेतौ मत्वर्थीयेन तावाह ॥ १४ ॥ कृष्णेन वर्णेन शार शबल कृष्णशार
॥ १५ ॥ पृपता वि-दव स-त्यस्य पृपत वि-दुमान् ॥ १६ ॥ रोहितो राहित-
वण ॥ १७ ॥ ३६० ॥

दक्षिणेर्मा तु स मृगो यो व्याधेर्दक्षिणे क्षत ।

दक्षिणमङ्गमामै वृत्रघ्नमस्य दक्षिणर्मा व्याधेर्दक्षिणभाग कृतवण "दक्षिणेमा
व्याधयोगे' ॥ ७।३।१४३ ॥ इत्यन् समासात् ॥ १ ॥

वातप्रमीर्यातमृग

वात प्रमिमाते वाताभिमुखधावनाद् वातप्रमी "वातात् प्रम कित् ॥
(उणा-७१३) ॥ इति इ ॥ १ ॥ वाताभिमुखो मृगो वातमृग ॥ २ ॥

शशस्तु मृदुलोमक ॥ ३६१ ॥

शूलिको लोमकृर्ण

कौकस्त्रीहामृगो वृक ।

अरण्यश्वा

कौकस्तेऽजादिकमादत्ते कौक ॥ १ ॥ इहया मृग्यते इहामृग , ईहा मृगस्येवास्थ
वा ॥ २ ॥ 'कुकि वृकि आदान' यक्तऽजादिकमादत्त वृक , वृणोतीति वा ' विचि
प्रपि-' ॥ (उणा-२२) ॥ इति कित् क ॥ ३ ॥ अरण्यस्य श्वा अरण्यश्वा ॥ ४ ॥

मर्कटस्तु कपि कीश एवम् ॥ ३५७ ॥

एवङ्ग एवग शाखामृगो हरिर्नलीमुख ।

वनैका वानर-

'मार्के. सौत्र' मकति मर्कट " दिव्यवि-" ॥ (उणा-१४२) ॥ इत्यट्
॥ १ ॥ कम्पते चलति कपि ' अम्मिकुण्डि-" ॥ (उणा-६१४) ॥ इति इन-
लोपथ ॥ २ ॥ चिकेति जानाति कीश " तिनिश-" ॥ (उणा-५३७) ॥ इति
इशे निपात्यते, काति शब्दमीष्टे वा ॥ ३ ॥ एवेन गच्छति एवङ्ग , एवङ्ग एवग
" नामो गम खड्गो च-" ॥ ५ । १ । १३१ ॥ इति साधव ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥
प्रवहोऽपि ॥ ३५७ ॥ शाखासचारी मृग शाखामृग ॥ ७ ॥ हरति हरि ॥ ८ ॥
यत्यस्त्वकसकोचा मुखेऽस्य वलीमुख ॥ ९ ॥ वने थोकोऽस्य वनैका ॥ १० ॥
वनति वन वानर " जठर-" ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते, वने रमते
वनरस्तस्यायमिति वा, पक्ष नरो वा ॥ ११ ॥

अथासौ गोलाङ्गुलोऽसितानन ॥ ३५८ ॥

असौ वानर कृष्णमुख गोखि लम्ब लाङ्गूलमस्य गोलाङ्गूल , गा लङ्गति
उलङ्घत वा ॥ १ ॥ ३५८ ॥

मृग कुरङ्ग सारङ्गो नातायु हरिणापि ।

मृग्यते व्याघ्रमृग ॥ १ ॥ कुरति मायमाण कुरङ्ग ' विडिविलि-" ॥
(उणा-१०१) ॥ इति किदङ्ग कौ रङ्गतीति वा ॥ २ ॥ सरति सारङ्ग सृष्टु
भ्यो णित् ॥ (उणा-९९) ॥ इत्यङ्ग सार गच्छतीति वा ॥ ३ ॥ वातमेति
वातायु ' कृवापाजि' ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण् । वात शुष्कमयते वातायु इत्य-ये
॥ ४ ॥ हियते गातेन हरिण ' इहवृद्धि' ॥ (उणा-१६४) ॥ इतीण ॥ ५ ॥

शयश्वात्र-

मृगे त्वजिनयोनि स्यात् ॥

मृगभेदा रुरुन्यङ्कु-रङ्कु-गोवर्ण शररा ॥ ३५९ ॥

स्थूलाऽञ्जनाधिकाया तु ब्राह्मणी रक्तपुच्छिका ।

स्थूला या भञ्जनाऽधिका तस्या बृहति ब्राह्मणी ॥ १ ॥ रक्त पुच्छमस्या रक्त-
पुच्छिका ॥ २ ॥

कृकलासस्तु सरट् प्रतिसूर्य शयानक ॥ ३६५ ॥

कृक शिरोप्राव लासयति कृकलास ॥ १ ॥ सरति सरट् “ दिव्यवि-” ॥
(उणा-१४२) ॥ इत्यट् ॥ २ ॥ सूर्यस्य प्रतीप प्रतिसूर्य ॥ ३ ॥ शेते आदि-
त्याभिमुख शयानक “ शीभाराजेश्वानक ” ॥ (उणा-७१) ॥ ‘प्रतिसूर्य शते
प्रतिसूर्यशयानक इत्येकनाम’ इत्यय ॥ ४ ॥ ३६५ ॥

मूपिको मूपनो वज्रदशन खनकोन्दुरौ ।

उन्दुर्वृष आखुश्च सूच्यास्यो वृषलोचने ॥ ३६६ ॥

मुष्णाति गृह मूपिक पुक्लीबलिह “ मुपेर्दोधश्च ” ॥ (उणा-४३) ॥
इतीक ॥ १ ॥ मूपति मूपक ॥ २ ॥ वज्रवद् दशना अस्य वज्रदशन ॥ ३ ॥
खनति खनक ‘ नृत्खनरज -’ ॥ ५ । १ । ६५ ॥ इत्यकट् ॥ ४ ॥ उनाति उ दुर
“ वादयसि-” ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर ॥ ५ ॥ “ शिशुगेह-’ ॥ (उणा-
८११) ॥ इति निपातनादुन्दुर । उन्दुरोऽपि ॥ ६ ॥ वर्पति वृष ॥ ७ ॥ आखन
त्याखु पुष्कालिह “ पराङ्भ्या शूखनिभ्याम्-” ॥ (उणा-७४०) इति डिडु ॥ ८ ॥
सूच्याकारमास्यमस्य सूच्यास्य ॥ ९ ॥ वृषस्येव लोचने अस्य वृषलोचन , तत्र
॥ १ ॥ ३६६ ॥

छुडुन्दरी गन्धमुष्या

छुडु इति शब्देन उपलक्षता उन्दरी छुडु दरा, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ ग घ
प्रधाना मूपी गन्धमुषी तत्र ॥ २ ॥

गिरिका बालमूपिका ।

गिरति गिरिका “ कुशिक-” ॥ (उणा-४५) ॥ इतीके साधु ॥ १ ॥
‘खटाखुबालमूपिका’ इति दुर्ग ॥ २ ॥

विटाल ओतुर्माजरो ह्रीकुश्च वृषदशक ॥ ३६७ ॥

विड्यते आकुश्यते विडाल “ कुलिपोलि-’ ॥ (उणा-४७६) ॥ इति
किडाल , बिल दारयति वा, विशनालात्याखुनिति वा, पृषोदरादित्वान्, बिला यलति
पयाप्रोतीति वा विरुद्ध लात्यत वा, विट् आलमस्य, अगुचित्वादिति वा ॥ १ ॥ अव

शशति स्रवते शश ॥ १ ॥ मृदूनि लोमा-यस्य मृदुलोमक ॥ २ ॥ ३६१ ॥
 शूलमस्यस्य शूलिक ॥ ३ ॥ लामाकार्णो वर्णावस्य लोमकण ॥ ४ ॥

अथ शल्ये शलल-शल्यकौ ।

श्वानिच

शलति चलति शल्य 'स्यालामा' ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ १ ॥
 'मृदिक्किन्दि' ॥ (उणा ४६५) ॥ इत्येते शलल ॥ २ ॥ शल्यानि किरति
 शल्यक पुल्लीषलिङ्ग "घचित्" ॥ ५।१।१७१ ॥ इति ङ ॥ ३ ॥ श्वान विध्यति
 श्वावित् 'घपुपसगस्य—' ॥ ३।२।८६ ॥ इति दीघ ॥ ४ ॥

तच्छलाकाया शलल शलमित्यपि ॥ ३६२ ॥

तस्य श्वविधो रोमशलाकाया शलति शलल त्रिलिङ्ग ॥ १ ॥ आचि शलम्
 ॥ २ ॥ ३६२ ॥

गोधा निहाका

गुथ्यति गोधा ॥ १ ॥ नितरां जहाति निहाका "भीणशलि—" ॥ (उणा-२१)
 इति क । एतौ पुध्वजेऽपि स्त्रीलिङ्गौ ॥ २ ॥

गौधेर-गौधारो दुष्टतत्सुते ।

गोधाया दुष्टमपत्य गौधेर, गौधार "गोधाया दुष्टे णारश्च" ॥ ६।१।८१ ॥
 इति एरण् णारश्च प्रत्ययौ ॥ १ ॥ २ ॥

गाधेयोऽयत्र

दुष्टादयत्र शुभ्रादत्वादेयणेव ॥ १ ॥

मुसली गोधिका गोलिके गृहात् ॥ ३६३ ॥

माणिक्या भित्तिका पल्ली कुड्यमत्स्यो गृहोलिका ।

मुस्यति भित्तिमुसला ॥ १ ॥ गृहशब्दात् परे गोधिका गोलिका च गृह गुथ्यति
 गृहगोधिका, गृहस्य गोधय वा ॥ २ ॥ गृह गुडति गृहगोलिका ॥ ३ ॥ ३६३ ॥ माणिक्य-
 मस्यस्या माणिक्या, शिरोमाणियुतत्वात् ॥ ४ ॥ भित्तौ कायति श-दायते भित्तिका
 ॥ ५ ॥ पलति गच्छति पल्ला ॥ ६ ॥ कुड्य मत्स्य इव कुड्यमत्स्य ॥ ७ ॥ गृह्णाति
 क्षुद्रज-तन् गृहाली, "प्रष्ट्याद्भ्य कित्" ॥ (उणा-४१४) ॥ इत्योल क
 गृहोलिका ॥ ८ ॥

स्यादञ्जनाधिका हाळियञ्जनिका हलाहल ॥ ३६४ ॥

अञ्जनेनाऽधिका अञ्जनाधिका ॥ १ ॥ हलत्वयश्च हालिनी ॥ २ ॥ अञ्जयत्यञ्जनी
 कऽञ्जनि ॥ ३ ॥ हलति न हलति च हलाहल ॥ ४ ॥ ॥ ३६४ ॥

स्थूलाऽञ्जनाधिकाया तु ब्राह्मणी रक्तपुच्छिका ।

स्थूला या अञ्जनाऽधिका तस्या बृहति ब्राह्मणी ॥ १ ॥ रक्त पुच्छमस्या रक्त-
पुच्छिका ॥ २ ॥

कृकलासस्तु सरट् प्रतिसूर्य शयानक ॥ ३६५ ॥

कृक शिरोप्राव लासयति कृकलास ॥ १ ॥ सरति सरट् “ दिव्यवि-” ॥
(उणा-१४२) ॥ इत्यट् ॥ २ ॥ सूर्यस्य प्रतीप प्रतिसूर्य ॥ ३ ॥ शेते आदि-
स्याभिमुख शयानक “ शीभराजेश्वानक ” ॥ (उणा-७१) ॥ ‘प्रतिसूर्य शेते
प्रतिसूर्यशयानक इत्येकनाम’ इत्यय ॥ ४ ॥ ३६५ ॥

मूपिको मूपको वज्रदशन रनको-न्दुरो ।

उन्दुरर्द्वप आखुश्च सूच्यास्यो वृषलोचने ॥ ३६६ ॥

मुष्णाति गृह मूपिक पुष्पाबालह “ मुपेर्दधिश्च ” ॥ (उणा-४३) ॥
इतीक ॥ १ ॥ मूपति मूपक ॥ २ ॥ वज्रवद् दशना अस्य वज्रदशन ॥ ३ ॥
खनति रनक “ वृत्खनरञ्ज -” ॥ ५ । १ । ६५ ॥ इत्यकट् ॥ ४ ॥ उनाति उ दुर
“ वास्यसि-” ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर ॥ ५ ॥ “ शिप्रुगेह- ” ॥ (उणा-
८११) ॥ इति निपातनादु-दुह । उ दरोऽपि ॥ ६ ॥ वर्पति वृष ॥ ७ ॥ आप्नन
त्याख पुष्पलिल “ परादभ्यां शूखनिभ्याम्-” ॥ (उणा-७४२) इति ङिटु ॥ ८ ॥
सूच्याकारमास्यमस्य सूच्यास्य ॥ ९ ॥ वपस्येव लोचने अस्य वृषलोचन , तत्र
॥ १ ॥ ३६६ ॥

छुछुन्दरी गन्धमुष्या

छुछु इति शब्देन उपलक्षता उन्दरी छुछु दरा, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ गन्ध
प्रधाना मूपा ग धमुषी तत्र ॥ २ ॥

गिरिका बालमूपिका ।

गिरति गिरिका “ कुशिक- ” ॥ (उणा-४५) ॥ इतीके साधु ॥ १ ॥
‘सदायुबालमूपिका इति दुर्ग ॥ २ ॥

त्रिटाल ओतुर्माजारी हीरुश्च वृषदशक ॥ ३६७ ॥

विद्यते आकुस्यते विडाल “ कुलिपिलि- ” ॥ (उणा-४७६) ॥ इति
किडाल , बिल दारयति वा, प्रिशन्नात्ताखानिति वा पृषोदरादित्वात्, बिला धलति
पयाप्रोताति वा विरुद्ध लाल्यते वा बिट् आलमस्य, अगुचित्वादिति वा ॥ १ ॥ अव

शशति श्वते शश ॥ १ ॥ मृदूनि लोमायस्य मृदुलोमक ॥ २ ॥ ३६१ ॥
शूलमस्त्यस्य शूलिक ॥ ३ ॥ सामाकार्णो कर्णायस्य लोमकण ॥ ४ ॥

अथ शल्ये शल्ल शल्यकौ ।

श्वानिच

शलति चलति शल्य “स्यात्तामा” ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ १ ॥
“मृदिक्दि” ॥ (उणा ४६५) ॥ इत्येते शल्ल ॥ २ ॥ शल्यानि किरति
शल्यक पुह्णायलिङ्ग “क्वचित्” ॥ ५।१।१७१ ॥ इति ङ ॥ ३ ॥ श्वान विध्यति
श्वायित् “घञुपसगस्य—” ॥ ३।२।८६ ॥ इति दीघ ॥ ४ ॥

तच्छलाकाया शल्ल शलमित्यपि ॥ ३६२ ॥

तस्य श्वविधा रोमशलाकाया शलति शल्ल त्रिलिङ्ग ॥ १ ॥ अचि शलम्
॥ २ ॥ ३६२ ॥

गोधा निहाका

गुभ्यति गोधा ॥ १ ॥ नितरौ जहाति निहाका “भीष्णलि—” ॥ (उणा-२१)
इति क । एतौ पुध्वजेऽपि स्त्रीलिङ्गौ ॥ २ ॥

गौधेर-गौधारौ दुष्टतत्सुते ।

गोधाया दुष्टमपत्य गौधेर , गौधार “गोधाया दुष्टे णारश्च” ॥ ६।१।८१ ॥
इति एरण् णारश्च प्रत्ययौ ॥ १ ॥ २ ॥

गौधेयोऽयत्र

दुष्टादयत्र शुभ्रादित्वादेयणेव ॥ १ ॥

मुसली गोधिका गोलिके गृहात् ॥ ३६३ ॥

माणिक्या भित्तिका पल्ली कुड्यमत्स्यो गृहोलिका ।

मुस्यति भित्तिमुसला ॥ १ ॥ गृहशब्दात् परे गाधिका गालिका च गृह गुध्वति
गृहगोधिका, गृहस्य गाधव वा ॥ २ ॥ गृह गुडति गृहगोलिका ॥ ३ ॥ ३६३ ॥ माणिक्य
मस्त्यस्या माणिक्या शिरोमाणियुतत्वात् ॥ ४ ॥ भित्तौ कायति शब्दायते भित्तिका
॥ ५ ॥ पल्लति गच्छति पल्ला ॥ ६ ॥ कुड्य मत्स्य इव कुड्यमत्स्य ॥ ७ ॥ गृह्णाति
क्षुदज-तून् गृहोलाः “प्रह्लाद्भ्य कित्” ॥ (उणा-४९४) ॥ इत्योल क
गृहालिका ॥ ८ ॥

स्यादजनाधिका हालि-यजनिका हलाहल ॥ ३६४ ॥

अजनेनाऽधिका अजनाधिका ॥ १ ॥ हलत्वयस्य हालिनी ॥ २ ॥ अजयत्यजनी
कऽनिका ॥ ३ ॥ हलति न हलति च हलाहल ॥ ४ ॥ ॥ ३६४ ॥

स्थूलाऽञ्जनाविकाया तु ब्राह्मणी रक्तपुच्छिका ।

स्थूला या भञ्जनाऽधिका तस्या बृहति ब्राह्मणी ॥ १ ॥ रक्त पुच्छमस्या रक्त-
पुच्छिका ॥ २ ॥

कृकलासस्तु सरट् प्रतिसूर्य शयानक ॥ ३६५ ॥

कृक शिरोप्राव लासयति कृकलास ॥ १ ॥ सरति सरट् “ दिव्यवि-” ॥
(उणा-१४२) ॥ इत्यट् ॥ २ ॥ सूयस्य प्रतीप प्रतिसूर्य ॥ ३ ॥ शेते आदि-
स्याभिमुख शयानक “ शीभाराजेश्वानक ” ॥ (उणा-७१) ॥ ‘प्रतिसूर्यं शते
प्रतिसूयशयानक इत्येकनाम’ इत्य-य ॥ ४ ॥ ३६५ ॥

मूपिको मूपको वज्रदशन खनको-न्दुरौ ।

उन्दुस्वृष आखुश्च सूच्यास्यो वृषलोचने ॥ ३६६ ॥

मुष्णाति गृह मूपिक पुक्लाबलिह “ मुपर्द्धिश्च ” ॥ (उणा-४३) ॥
इतीक ॥ १ ॥ मूपति मूपक ॥ २ ॥ वज्रवद् दशना अस्य वज्रदशन ॥ ३ ॥
खनति खनक ‘ वृत्खनरज - ’ ॥ ५ । १ । ६५ ॥ इत्यकट् ॥ ४ ॥ उनाति उ दुर
“ वास्यसि-” ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर ॥ ५ ॥ “ शिप्रुगेह- ” ॥ (उणा-
८११) ॥ इति निपातनादु-दुर । उ-दरोऽपि ॥ ६ ॥ वर्पति वृष ॥ ७ ॥ आखन
त्याख पुक्लाबलिह “ पराङ्भ्यां शूखनिभ्याम्- ” ॥ (उणा-७४२) इति ङिदु ॥ ८ ॥
सूच्याकारमास्यमस्य सूच्यास्य ॥ ९ ॥ वृषस्येव लोचने अस्य वृषलोचन , तत्र
॥ १ ॥ ३६६ ॥

छुछुदरी गन्धमुष्या

छुछु इति वा देन उपलाक्षता उ-दरी छुछु दरी, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ ग घ
प्रधाना मूपी गन्धमुषी तत्र ॥ २ ॥

गिरिका बालमूपिका ।

गिरति गिरिका “ कुशिक- ” ॥ (उणा-४५) ॥ इतीके साधु ॥ १ ॥
‘सटाखुबालमूपिका इति दुग ॥ २ ॥

त्रिडाल ओतुर्माजारी हीकुश्च वृषदशक ॥ ३६७ ॥

विड्यते आकुश्यते विडाल “ कुलिपेलि- ” ॥ (उणा-४७६) ॥ इति
क्रिडाल , विल दारयति वा, विशनालात्याखानिति वा, पृषोदरादित्वात्, विला यलति
पयाप्रोतीति वा, विरुद्ध लाल्यत वा विट् आलमस्य, अञ्चवित्वादिति वा ॥ १ ॥ अव

स्यागुभ्य ओतु “कृसिकमि-” (उणा-७७३) ॥ इति गुन् “म यवि-”
 ॥४॥१॥१०९॥ इत्यूनादेशे गुणः ॥ २ ॥ आगुभ्यो गृहं माष्टिं माजार “अग्यदि” ॥
 (उणा-४०५) ॥ इत्यार ॥ ३ ॥ जिहतीव आगुवप्रसक्तोच्चेन द्वीकु “हिय
 दित्” ॥ (उणा-७५०) ॥ इति कु, ‘हीकुषनमाजार’ इत्यये ॥४॥ वृषानाखन्
 दशति पृषदशक ॥ ५ ॥ ३६७ ॥

जाहको गात्रसकोची मण्डली

जहाति सपादिभ्य जाहक “कीचक-” (उणा- ३३) इत्यके निपात्यत ॥
 १ ॥ गात्र सकोचयति गात्रसकाची ॥ २ ॥ मण्डलाकृतिरस्त्यस्य मण्डली ॥ ३ ॥

नकुल पुन ।

पिङ्गल सर्पहा वधु

नास्य कुलमस्ति नकुल, नस्यादित्वात् नश्यत्यस्मादहिरिति ना “कुमुल-” ॥
 (उणा-४८७) ॥ इत्युले निपात्यते ॥ १ ॥ पिङ्गलो वर्णेन ॥ २ ॥ सपान् हन्ति
 सर्पहा ॥ ३ ॥ विभर्त्ति वधु “हनिया-” ॥ (उणा- ७३३) ॥ इति किङ्
 द्वित्वं च ॥ ४ ॥

सर्पोऽहि पवनाशन ॥ ३६८ ॥

भोगी भुजङ्ग-भुजगावुरगो द्विजिह्व-
 व्यालौ भुजङ्गम-सरीसृप-दीर्घजिह्वा ।

काकोदरो विपधर फणभृत् पृदाकु-
 र्दृक्कर्ण-कुण्डलि त्रिलेशय-दन्दशूका ॥ ३६९ ॥

दर्वीकर कञ्चुकि-चक्रि-गूढ-

पात् पन्नगा जिह्मग-लेलिहानौ ।

कुम्भीनसा-ऽऽशीविप-दीर्घपृष्ठा

सपति सप सरताति वा ‘भापाचणि-’ (उणा २९६) ॥ इति प
 ॥ १ ॥ अहते अहि पुष्पालिङ्ग “अम्मिकुण्ठि-” ॥ (उणा-६१४) ॥ इति
 इनलोपः ॥ २ ॥ पवनमश्नाति पवनाशन ॥ ३ ॥ ३६८ ॥ भोग सपदह
 फण, कुटिला गतिवा असौऽस्त्यस्य भागी ॥ ४ ॥ भुजेन कौटिल्यन, भुज इव वा
 गच्छति भुजङ्ग भुजग, भुजङ्गम नाम्नो गम खड्ग च-’ ॥५॥१॥१३१॥ इति
 साधव ॥५॥६॥७॥ उरसा गच्छत्युरग पपोदरादित्वात् सत्रोप ॥८॥ द्व जिह्व अस्य
 द्विजिह्व ॥९॥ विविधमालमनर्थोऽस्माद् व्याल ह तुमुचमोऽस्यास्तीनि वा ॥१०॥

सर्पति सरीसृप “ जजलतितलकाकोलीसरीसृपादय ” ॥ (उणा-१८) ॥ इति
साधु , सरीसृप्यत इति वा ॥ ११ ॥ दीर्घा जिह्वाऽस्य दीर्घजिह्व ॥ १२ ॥
काकस्येवोदरमस्य फाकोदर , काकोल विषमुदरेऽस्येति वा ॥ १३ ॥ विष धरति
विषधर ॥ १४ ॥ फण विभर्ति फणशृत् ॥ १५ ॥ प्रियते व्यागच्छति पृदाकु
“ सृष्टभ्या दाकुक् ” ॥ (उणा-७५६) ॥ १६ ॥ दशावेव कणावस्य दृक्कण ।
अत एव गोक्कण ॥ १७ ॥ कुण्डलाकारताऽस्त्यस्य कुण्डली ॥ १८ ॥ त्रिले शेते
बिलशय “ शयवासिवासे-” ॥ ३ । २ । २५ ॥ इति सप्तम्या अलुप् ॥ १९ ॥
गर्हित दशतीत्येवशालो ददशक , दशेयद्-ताद् “यजिजपिदशि-” ॥ ५ । २ । ४७ ॥
इत्यूक् ॥ २० ॥ ३६९ ॥ दर्वा फण एव करो हस्तोऽस्य प्रहारादौ दर्वाकर ॥
२१ ॥ कञ्जुकोऽस्त्यस्य कञ्जुकी ॥ २२ ॥ चक्र मण्डलमस्त्यस्य चक्रा ॥ २३ ॥ गूढ
पादा अस्य गूढपात् पादसमानाथ पाच्छब्दोऽस्ति ॥ २४ ॥ पद्भ्या न गच्छति
पद्मग , नखादित्वात्, पद्म गच्छतीति वा ॥ २५ ॥ जिह्वम वक्र गच्छति जिह्वमग
॥ २६ ॥ श्लेढीत्येवशालो श्लेढिह्वान , श्लेढयद्-ताद् वय शक्तिशाले ”
॥ ५ । ७ । २४ ॥ इति शान ॥ ७७ ॥ कुम्भीव नासिकाऽस्य कुम्भीनस ‘अस्यू
लाभ-” ॥ ७ । ३ । १६१ ॥ इति नसादेश ॥ २८ ॥ आशीस्तालुगता दध्ना तस्या
विषमस्य आशीविष , पृषोदरादित्वाद् रलोप , आश्वस्य विषमस्तीति वा ॥ २९ ॥
दीर्घे पृष्ठमस्य दीर्घपृष्ठ ॥ ३० ॥

स्याद् राजसर्पस्तु भुजङ्गभोजी ॥ ३७० ॥

सर्पाणा राजा राजसर्प ॥ १ ॥ भुजङ्गान् भुङ्क्ते भुजङ्गभोजी ॥ २ ॥ ३७० ॥

शेष-शान—

अथो भुजङ्गभोजिनि ।

अहारणी द्विमुखश्च ॥

चक्रमण्डल्यजगर पारीद्रो बाहस शयु ।

चक्राकार मण्डलमस्त्यस्य चक्रमण्डली ॥ १ ॥ अजनि क्षिपत्यजगर “जठर ”
(उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यत अजं गिरतीति वा, अजो नित्यो गरोऽस्येति
वा ॥ २ ॥ पारिणि इन्द्र पाराद्र ॥ ३ ॥ वहति बाहस “ वहियुभ्या वा ” ॥
(उणा-७७१) ॥ इति निदस , बाह गतिं स्यताति वा ॥ ४ ॥ शेतेऽस्त्यर्थे शयु ,
“शृमृत्” ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ ५ ॥

अलगर्दो जलव्याल

स्वागुभ्य ओतु "शुशिकमि-" (उणा-७७३) ॥ इति मुन् "म०यवि-"
 ॥४१११०९॥ इत्युटादेशे शुण ॥ २ ॥ आगुभ्यो गृहं मार्ष्टि माजार "अग्यहि" ॥
 (उणा-४०५) ॥ इत्यार ॥ ३ ॥ अिहतीव आगुयमसकोचेन दीकु "हिय
 कित्" ॥ (उणा-७५०) ॥ इति कु 'हीमुचनमाजार' इत्यचे ॥४॥ वृषानाब्द
 दशति घृपदशक ॥ ५ ॥ ३६७ ॥

जाहको गात्रसकोची मण्डली

जहाति सपादिभय जाहक "कीचक-" (उणा- ३३) इत्यके निपात्यते ॥
 १ ॥ गात्र सकोचयति गात्रसकाची ॥ २ ॥ मण्डलाकृतिरस्त्यस्य मण्डली ॥ ३ ॥

नकुल पुन ।

पिङ्गल सर्पहा वधु

नास्य कुलमस्ति नकुल , नसादिवात् नश्यत्यस्मादहिरिति वा "कुमुल-" ॥
 (उणा-४८७) ॥ इत्युले निपात्यते ॥ १ ॥ पिङ्गलो वर्णेन ॥ २ ॥ सपान् हन्ति
 सर्पहा ॥ ३ ॥ विभर्ति वधु "हनिया-" ॥ (उणा- ७३३) ॥ इति किड
 द्वित्व च ॥ ४ ॥

सर्पोऽहि पवनाशन ॥ ३६८ ॥

भोगी भुजङ्ग-भुजगावुरगो द्विजिह्व-

व्यालौ भुजङ्गम-सरीसृप-दीर्घजिह्वा ।

काकोदरो निपधर फणभृत् पृदाकु-

ईर्क्कर्ण कुण्डलि-त्रिलेशय-दन्दशूका ॥ ३६९ ॥

दवीकर कञ्चुकि-चक्रि-गूढ-

पात्-पन्नगा जिह्मग-लेलिहानौ ।

कुम्भीनसा-ऽऽशीनिप-दीर्घपृष्ठा

सपति सप सरताति वा 'भापाचणि-" (उणा २९६) ॥ इति प
 ॥ १ ॥ अहते अहि पुत्रालिङ्ग "अम्मिकुण्डि-" ॥ (उणा-६१४) ॥ इति
 इनलोपच ॥ २ ॥ पवनमश्नाति पवनाशन ॥ ३ ॥ ३६८ ॥ भोग सपदह
 फण , कुटिला गतिवा असौऽस्त्यस्य भोगी ॥ ४ ॥ भुजेन चौटिल्येन भुज इव वा
 गच्छति भुजङ्ग भुजग , भुजङ्गम नागो गम खड्ग च-' ॥५॥ ११३१॥ इति
 साधव ॥५॥ ॥७॥ उरसागच्छत्युरग पपोदरादित्वात्संगेप ॥८॥ द्व जिह्व अस्य
 द्विजिह्व ॥९॥ विविधमालमनर्थोऽम्माद् व्याल ह तुमुद्यमोऽस्यास्तीति वा ॥१०॥

वासुकिस्तु सर्पराज श्वेतो नीलसरोजजान् ॥ ३७४ ॥

बसुकस्यापत्य वासुकि, सपाणां राजा सर्पराज, श्वेतवर्णो नीलोत्पलस्रज्जल
धायम् ॥ १ ॥ ३७४ ॥

तक्षकस्तु लोहिताङ्ग स्वस्तिकाङ्कितमस्तक ।

तक्ष्णोति रिपून् तक्षक ॥ १ ॥

महापद्मस्त्वतिशुक्लो दशविन्दुकमस्तक ॥ ३७५ ॥

महान्ति पद्मा यस्य महापद्म ॥ १ ॥ ३७५ ॥

शङ्खस्तु पीतो विभ्राणो रेखामिन्दुसिता गले ।

शाम्यति शङ्ख ॥ १ ॥

कुलिकोऽर्धचन्द्रमौलिर्जालाधूमसमप्रभ ॥ ३७६ ॥

प्रशस्य कुलमस्तस्य कुलिक ॥ १ ॥ ३७६ ॥

अथ कम्बला-ऽश्वतर-धृतराष्ट्र-बलाहका ।

कामयते कम्बल, ॥ १ ॥ अश्ववत् तरति अश्वतर ॥ २ ॥ धृत राष्ट्रमनेन
धृतराष्ट्र ॥ ३ ॥ बलते बलाहक ॥ ४ ॥ एवनामानश्चत्वारो नागा ॥

इत्यादयोऽपरे नागास्तत्तत्कुलसमुद्रवा ॥ ३७७ ॥

आदिप्रहणाद् महानीलादय यदाह—

“महानील कुरद्वश्च पु पद-तश्च दुमुख ।

कपिलो वामन शङ्कुरोमा च करवारक ॥ १ ॥

एलापत्र शुक्तिकण-हस्तिभद्र धनञ्जया ।

दधिमुख समानासोत्तसर्को दधिपूरण ॥ २ ॥

हारिद्रको दधिकर्णो मणि शृङ्गारपिण्डक ।

कालिय शङ्खकूट-चित्रक शङ्खचूडक ॥ ३ ॥

इत्यादयोऽपरे नागास्तत्तत्कुलप्रसूतय ॥ इति ॥ १ ॥ ३७७ ॥

निर्मुक्तो मुक्तनिर्मोक

निमुच्यते स्म निमुक्त ॥१॥ मुक्तो निर्मोकोऽनेन मुक्तनिर्मोक ॥२॥

उपसहारमाह—

सविषा निर्विषाश्च ते ।

ते सपा सविषा नागादय निर्विषा अजगरादय ॥ १ ॥

नागा स्युर्दग्धिषा

न लग्नर्दयति निर्विषत्वादलग्नम् । 'अस्तीति गदत्यतीगदं' इत्यने ॥ १ ॥
जलस्य व्यालो जलव्यालः ॥ २ ॥

समौ राजिल-दुन्दुभी ॥ ३७१ ॥

राजादेहे लाति राजिल ॥ १ ॥ दाम्यति दुन्दुभ "दमो दुण्डू च" ॥
(उणा-३३५) ॥ इत्युभ । 'दु-डु भाषते दु-डुम' इत्येके ॥ २ ॥ ३७१ ॥

भवेत् तिलित्सो गोनासो गोसो घोणसोऽपि च ।

तिलति तिल्यति तिलित्स "फनस" ॥ (उणा-५७३) ॥ इति निपात्यते,
तिलस्य स्यतीति वा, पृषोदरादित्वात् १ १ ॥ गोरिव नासोऽस्य गोनास, गोरिव
नासिकाऽस्य गोनास, "अस्थूलाद्य नस" ॥ ७।३।१६१ ॥ इति नसादश
॥ २ ॥ ३ ॥ पृषोदरादित्वाद् घत्वे घोणस, घोणतेऽनेन द्विष्टो वा "फनसतामरस"
॥ (उणा-५७३) ॥ इति साधु ॥ ४ ॥

कुक्कुटाहि कुक्कुटाभो वर्णेन च रवेन च ॥ ३७२ ॥

कुक्कुटावयवयोगात् कुक्कुट, अष्टवयवयोगादहि, कुक्कुटश्चासावद्विष कुक्कु
टाहि ॥ १ ॥ ३७२ ॥

नागा पुन काद्रवेया

न न गच्छन्ति नागा ॥१॥ कद्वा अपत्यानि काद्रवेया, छुआदित्वादेयण् । सर्वे
भ्योऽये देवयोनयोऽमी ॥ २ ॥

तेषा भोगावती पुरी ।

तेषा नागानां पुरी भोगा सत्यस्या भोगावती "अनजिरादि-" ॥३।२।७८॥
इति मती दीर्घत्वम् ॥ १ ॥

शेषो नागाधिपोऽनन्तो द्विसहस्राक्ष आलोक ॥ ३७३ ॥

श्लिष्यति अस्मिन् धात्रीति शेष 'श्लिष शे च' ॥ (उणा-५४३) ॥
इति ष श्लिष्यत इति वा । शेतेऽस्मिन् हृदि 'इत्ये' ॥१॥ नागानामधिपा नागाधिप
॥ २ ॥ नास्त्यन्ताऽस्य अनन्त ॥ ३ ॥ द्वे सहस्र अक्षणामस्य द्विसहस्राक्ष ॥ ४ ॥
अलति पातालमालोक "कञ्चुक-" ॥ (उणा-५७) ॥ इत्युके निपात्यते । एक
कुण्डलोऽपि ॥ ५ ॥ ३७३ ॥

तद्वर्णविशेषमाह—

स च श्यामोऽथवा शुक सितपङ्कजलाञ्छन ।

स चेपनाग ॥ १ ॥

वासुकिस्तु सर्पराज श्वेतो नीलसरोजयान् ॥ ३७४ ॥

वसुकस्यापत्य वासुकि, सर्पाणां राजा सर्पराज, श्वेतवर्णो नीलोत्पलव्यञ्जन
धायम् ॥ १ ॥ ३७४ ॥

तक्षकस्तु लोहिताङ्ग स्वस्तिकाङ्कितमस्तक ।

तक्ष्णोति रिपून् तक्षक ॥ १ ॥

महापद्मस्त्वतिशुक्लो दशप्रिन्दुकमस्तक ॥ ३७५ ॥

महाति पद्मा यस्य महापद्म ॥ १ ॥ ३७५ ॥

शङ्खस्तु पीतो विभ्राणो रेखामिन्दुसिता गले ।

शाम्पति शङ्ख ॥ १ ॥

कुलिकोऽर्धचन्द्रमौलिर्ज्वालाधूमसमप्रभ ॥ ३७६ ॥

प्रशस्य कुलमस्त्यस्य कुलिक ॥ १ ॥ ३७६ ॥

अथ कम्बला-ऽश्वतर-धृतराष्ट्र-बलाहका ।

कामयते कम्बल. ॥ १ ॥ अश्ववत् तरति अश्वतर ॥ २ ॥ धृत राष्ट्रमनेन
धृतराष्ट्र ॥ ३ ॥ बलते बलाहक ॥ ४ ॥ एवनामानश्वत्वरो नागा ॥

इत्यादयोऽपरे नागास्तत्तत्कुलसमुद्रना ॥ ३७७ ॥

आदिग्रहणाद् महानीलादय यदाह—

“महानील कुरहश्च पुष्पदन्तश्च दुमुख ।

कपिलो वामन शङ्कुरेमा च करवारक ॥ १ ॥

एलापत्र शुक्तिकण-हस्तिभद्र धनञ्जया ।

दधिमुख समानासोत्तसको दधिपूरण ॥ २ ॥

हारिद्रको दधिवर्णो मणि शृङ्गारविण्डक ।

कालिय शङ्खकूट-चित्रक शङ्खचूडक ॥ ३ ॥

इत्यादयोऽपरे नागास्तत्तत्कुलप्रसूतय ॥” इति ॥ १ ॥ ३७७ ॥

निर्मुक्तो मुक्तनिर्मोक

निर्मुच्यते स्म निर्मुक्त ॥१॥ मुक्तो निर्मोकोऽनेन मुक्तनिर्मोक ॥२॥

उपसंहारमाह—

सन्निपा निर्निपाश्च ते ।

ते सन्ना सन्निपा नागादय निर्निपा अजगरादय ॥ १ ॥

नागा स्युर्दग्निपा

न लग्नमर्दयति निर्विपत्त्यादलग्ना । 'अस्तीव गर्दत्यस्तीगर्द' इत्येये ॥ १ ॥
जलस्य व्यालो जलम्यालः ॥ २ ॥

समौ राजिल-दु-दुभौ ॥ ३७१ ॥

राजादेदे लाति राजिल ॥ १ ॥ दाम्यति दुन्दुम "दमो दुण्डू च" ॥
(उणा-३३५) ॥ इत्युभ । 'दु-दु भापते दु-दुम' इत्येके ॥ २ ॥ ३७१ ॥

भवेत् तिलित्सो गोनासो गोनसो घोणसोऽपि च ।

तिलति तिल्यति तिलित्स "फनस" ॥ (उणा-५७३) ॥ इति निपात्यते,
तिलस इयतीति वा, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ गोरिव नासाऽस्य गोनास, गोरिव
नासिकाऽस्य गोनस, "अस्थूलाच्च नस" ॥ ७।३।१६१ ॥ इति नसादेश
॥ २ ॥ ३ ॥ पृषोदरादित्वाद् घत्वे घोणस, घोणतेऽनेन द्विष्टो वा "फनसतामरस"
॥ (उणा-५७३) ॥ इति साधु ॥ ४ ॥

कुक्कुटाहि कुक्कुटाभो वर्णेन च रवेन च ॥ ३७२ ॥

कुक्कुटावयवयोगात् कुक्कुट, अष्टवयवयोगादहि, कुक्कुटश्चासावद्विष कुक्कु
टाहि ॥ १ ॥ ३७२ ॥

नागा पुन काद्रवेया

न न गच्छन्ति नागा ॥१॥ कद्वा अपत्यानि काद्रवेया, शुभ्रादित्वादेयन् । सर्प
भ्योऽये देवयोनयोऽमी ॥ २ ॥

तेषा भोगावती पुरी ।

तेषा नागाना पुरी भोगा सत्यस्या भोगावती "अनजिरादि-" ॥३।२।७८॥
इति मतौ दीघत्वम् ॥ १ ॥

शेषो नागाधिपोऽनन्तो द्विसहस्राक्ष आलुक ॥ ३७३ ॥

श्लिष्यति अस्मिन् धानाति शेष "श्लिष शेष" ॥ (उणा-५४३) ॥
इति ष श्लिष्यत इति वा । 'शेतेऽस्मिन् हरि' इत्येये ॥१॥ नागानामधिपो नागाधिप
॥ २ ॥ नास्य ताऽस्य अनन्त ॥ ३ ॥ द्वे सहस्र अक्षणामस्य द्विसहस्राक्ष ॥ ४ ॥
अलति पातालमालुक "कञ्जुक-" ॥ (उणा-५७) ॥ इत्युक्त निपात्यते । एक
कुण्डलोऽपि ॥ ५ ॥ ३७३ ॥

तद्वर्णविशेषमाह-

स च श्यामोऽथवा शुक्ल रितपङ्कजलाञ्छन ।

स शेषनाग ॥ १ ॥

॥ उक्ता स्थलचरा पक्षेन्द्रिया ॥

स्तचरानाह—

विहगो विहङ्गम-खगौ पतगो विहङ्ग
शकुनि शकुन्ति-शकुनौ पि-वय -शकुन्ता ।
नभसङ्गमो विकिर-पत्ररथो विहायो
द्विज-पक्षि-पिक्विर-पतत्रि-पतत्-पतङ्गा ॥ ३८२ ॥
पित्सन् नीडा-ऽण्डजोऽगौका

विहायसा गच्छति विहग, विहङ्गम, विहङ्ग “नाम्नो गम खड्डी च
विहायसस्तु विह ” ॥ ५।१।१३१ ॥ इति साधव ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ खे गच्छति
खग ॥ ४ ॥ पतत्यनेन पत पक्ष स्थादित्वात् क, पतैर्गच्छति पतग ॥ ५ ॥
शक्नोति शकुनि “शक्नेति” ॥ (उणा-६८४) ॥ ६ ॥ “शक्नेन्ति” ॥
(उणा-६६६) इति शकुन्ति ॥ ७ ॥ “यम्यजि-” ॥ (उणा-२८८) ॥ इत्युने शकुन
॥ ८ ॥ वेति गच्छति वि “नीवाप्रहृभ्यो षिट्” ॥ (उणा-६१६) ॥ इति इ
॥ ९ ॥ वयते वय “अस्” ॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यस् ॥ १० ॥ शक्नोति
शकुन्त “शक्नेन्त” ॥ (उणा-२२३) ॥ ११ ॥ नभ पयायोऽकारा-तो
नभसशब्द, नभस गच्छति नभसङ्गम ॥ १२ ॥ विकिरति मक्ष्य विकिर “नाभ्यु
पात्य-” ॥ ५।१।२४ ॥ इति क ॥ १३ ॥ पत्राणि पक्षा रथोऽस्य पत्ररथ
॥ १४ ॥ विजिहीते विहाय “विहायस्सुमनस्-” ॥ (उणा-९७६) ॥ इत्यसि
निपात्यते ॥ १५ ॥ द्वाभ्या मातृगभाण्डाभ्या जातो द्विज ॥ १६ ॥ पक्षा सत्यस्य
पक्षा ॥ १७ ॥ विकिरति विक्विर ‘वी विक्विरो वा’ ॥ ४।४।९६ ॥ इति
स्वडागम ॥ १८ ॥ पतति पतत्रा “पतेरत्रिन्” ॥ (उणा-९३०) ॥ पतत्राणि
सत्यस्य वा पतति पतत्रिरित्यकारान्तो वा “पतेरत्रि” ॥ (उणा-६९७) ॥
इत्यत्रि ॥ १९ ॥ पतति पतन् ॥ २० ॥ “पतितमि-” ॥ (उणा-९८) ॥
इत्यङ्गे पतङ्ग, पतैर्गच्छतीति वा ॥ २१ ॥ ३८२ ॥ पतितुमिच्छति पित्सन्
“रभलभशकपत-” ॥ ४।१।२१ ॥ इति सनि इत्व द्वित्वाभावश्च ॥ २२ ॥
नीडादण्डाश्च जातो नीडज ॥ २३ ॥ अण्डज ॥ २४ ॥ अगो वृक्ष ओकोऽस्या
ऽगौका ॥ २५ ॥

शेषान्—

भवेत् पक्षिणि चञ्चुमान् ॥

कण्ठामि काकसमुखो लोमका रमनारद ।

रशि विपमेयां दृग्विषा ॥ १ ॥

प्रसङ्गादन्वेषामपि सतिपत्य ज्ञापयन्नाह—

छमनिपास्तु वृश्चिकादय ॥ ३७८ ॥

व्याघ्रादयो छेमविषा नग्नविषा नरादय ।

लालानिपास्तु छताया कालात्तरविषा पुन ॥ ३७९ ॥

मूषिकाया

स्पष्टम् ॥ ३७८ ॥ ३७९ ॥

दूरीनिप तन्नीर्यमौषधादिभि ।

दूष्यत दूरी दूरीलक्षण विष दूषीवपम्, औषधम नप्रयोगैर्निर्वायोक्तम् ॥ १॥

कृत्रिम तु निप चार गरदचोपनिप च तत् ॥ ३८० ॥

कृत्रिममौषधादियोगजनित विष चार्यते चारम् ॥ १ ॥ गिरति जीव गर

॥ २ ॥ उपगत विषेण उपविषम् ॥ ३ ॥ ३८० ॥

भोगोऽहिकाय

भुजति कुटिलाभवत्यनेनास्मिन् वा भोग ॥ १ ॥

दष्ट्राशी

अहेर्दष्ट्रा, आशस्यते हिंस्यतेऽनया आशी, यदाह—“आशीस्ताल्लगता दष्ट्रा यथा विद्धो न जीवति” । “कुत्सपदादि—” ॥ ५ । ३ । ११४ ॥ इति क्विप् “कौ”

॥ ४ । ४ । ११९ ॥ इतीसादेश । ‘इकारा तोऽयम्’ इत्यग्ये ॥ १ ॥

दर्नी भोग फट स्फट ।

फण

हणालनया दर्वि “दृष्वृभ्यो वि” ॥ (उणा-७०४) ॥ दृवा दर्वी ॥ १ ॥

भुजति भुङ्क्ते वाऽनेन भोग ॥ २ ॥ स्फायते फट “घटाघाटा—” (उणा-

१८१) ॥ इति छे निपात्यते ॥ ३ ॥ स्फटति विशीयतेऽनेन स्फट, स्थादित्वात्

फ ॥ ४ ॥ फणति विस्तार गच्छति फण ॥ ५ ॥ फटादयस्त्रय पुञ्जलिङ्गा । फण

नपुसक सस्मरन्वा दा ॥

अहिकोशे तु निर्लव्यनी-निर्मोक्-कञ्चुका ॥ ३८१ ॥

अहे कोश इव अहिकोशोऽहित्वक् तत्र ॥ १ ॥ नितरां ल्यते नित्वयनी

विदन— ॥ (उण्य-२७५) ॥ इत्यन निपात्यते । ‘नितरा लीयत नित्वयनी’

इत्यय ॥ २ ॥ निमुच्यते निर्मोक् ॥ ३ ॥ कञ्चुक इव कञ्चुक, पुञ्ज्यादिङ्

कञ्चयते घञ्यतऽनेन वा ॥ ४ ॥ ३८१ ॥

॥ उक्ता स्थलचरा पक्षेन्द्रिया ॥

स्वचरानाह—

विहगो विहङ्गम-खगो पतगो विहङ्ग
शकुनि शकुन्ति-शकुनौ वि-वय -शकुन्ता ।
नभसङ्गमो विकिर-पत्ररथौ विहायो
द्विज-पक्षि-विष्किर-पतत्रि-पतत्-पतङ्गा ॥ ३८२ ॥
पित्सन् नीडा-ऽण्डजोऽगोका

विहायसा गच्छति विहग, विहङ्गम, विहङ्ग, “नाम्नो गम खड्गौ च विहायसस्तु विह ” ॥ ५।१।१३१ ॥ इति साधव ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ खे गच्छति खग ॥ ४ ॥ पतत्यनेन पत पक्ष स्थादित्वात् क, पतैर्गच्छति पतग ॥ ५ ॥ शक्नोति शकुनि “शक्नेति” ॥ (उणा-६८४) ॥ ६ ॥ “शक्नेरन्ति” ॥ (उणा-६६६) इति शकुन्ति ॥ ७ ॥ “यम्यजि-” ॥ (उणा-१८८) ॥ इत्युने शकुन ॥ ८ ॥ वेति गच्छति वि “नीवीप्रहृभ्यो छित्” ॥ (उणा-६१६) ॥ इति इ ॥ ९ ॥ वयते वय “अस्” ॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यस् ॥ १० ॥ शक्नोति शकुन्त “शक्नेन्त” ॥ (उणा-२२३) ॥ ११ ॥ नभ पयायोऽकारा-तो नभसशब्द, नभस गच्छति नभसङ्गम ॥ १२ ॥ विकिरति भक्ष्य विकिर ‘नाम्यु पा ल्य-’ ॥ ५।१।१४ ॥ इति क ॥ १३ ॥ पत्राणि पक्षा रथोऽस्य पत्ररथ ॥ १४ ॥ विजिहीते विहाय ‘विहायस्सुमनस्-’ ॥ (उणा-९७६) ॥ इत्यसि निपात्यते ॥ १५ ॥ द्वाभ्या मातृगभाण्डाभ्या जातो द्विज ॥ १६ ॥ पक्षा सत्यस्य पक्षा ॥ १७ ॥ विकिरति विष्किर ‘वी विष्किरो वा’ ॥ ४।४।९६ ॥ इति स्सडागम ॥ १८ ॥ पतति पतत्रा “पतेरन्निन्” ॥ (उणा-९३०) ॥ पतत्राणि स ल्यस्य वा पतति पतत्रिरितीकारा तो वा “पतेरन्ति” ॥ (उणा-६९७) ॥ इत्यन्ति ॥ १९ ॥ पतति पतन् ॥ २० ॥ ‘पतितमि-’ ॥ (उणा-९८) ॥ इत्यङ्गे पतङ्ग, पतैर्गच्छतीति वा ॥ २१ ॥ ३८२ ॥ पतितुमिच्छति पित्सन् “रभलभशकपत-” ॥ ४।१।२१ ॥ इति सनि इत्व द्वित्वाभावश्च ॥ २२ ॥ नीडादण्डाच्च जातो नीडज ॥ २३ ॥ अण्डज ॥ २४ ॥ अगो वृक्ष ओकोऽस्या ऽगौका ॥ २५ ॥

शेष-ना-—

भवेत् पक्षिणि चञ्चुमान् ॥

कण्ठामि काकसमुखो लोमका रसनारद ।

वारहि-नालीवरणौ ॥

चञ्चुश्चञ्चू सपाटिका ।

घोटिश्च

चयत्वाया चञ्चु "भृमृत्-" ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ १ ॥ "कृषि-
यमि-" ॥ (उणा-८२९) ॥ इति बहुवचनादप्रत्यये चञ्चू ॥ २ ॥ सपाति
चलति सपाटी "सुसृपे कित्" ॥ (उणा-१४६) ॥ के सपाटिका ॥ ३ ॥
घोटयति घोटि ॥ ४ ॥ एत खालज्ञा ॥

पत्र पतत्र पिच्छ वाजस्तनूरुहम् ॥ ३८३ ॥

पक्षो गरुच्छदश्चापि

पतत्यनेन पत्र "नीदाम्ब-" ॥ ५।२।८८ ॥ इति णट् ॥ १ ॥ "वृग्-
नक्षि-" ॥ (उणा-४५६) ॥ इत्यत्रे पतत्रम् पतत्र आयते वा ॥ २ ॥ पीयते
पिच्छ "पीपृहा हस्वथ" ॥ (उणा-१२५) ॥ इति छक् । पिच्छमपि ॥ ३ ॥ वज
त्यनेन वाज ॥ ४ ॥ त वां रोहति तनूरुह पुष्पीबलिङ्ग ॥ ५ ॥ ३८३ ॥ पच्यते
कालेन पक्ष "मावादिर्वा-" ॥ (उणा-५६४) ॥ इति स ॥ ६ ॥ गिरति ख
गरुत् "मो मादिर्वा" ॥ (उणा-८९०) इत्युत् ॥ ७ ॥ छाद्यतेऽनेन छद ॥ ८ ॥
पुष्पीबलिङ्गावेतौ ॥

पक्षमूल तु पक्षति ।

पक्षस्य मूल पक्षति खालिङ्ग "पक्षात् ति" ॥ ७।१।८९ ॥ १ ॥

प्रडीनो ड्डीन सण्डीन ड्यनानि नभोगतौ ॥ ३८४ ॥

प्रडयन प्रडीन 'क्षीवे क्त' ॥ ५।३।१०३ ॥ सूयत्यादि-"
॥ ४।२।७० ॥ इति क्तस्य नत्वम् ॥ १ ॥ एवमुड्डानम् ॥ २ ॥ सण्डीयते सण्डीनम्
॥ ३ ॥ डायते डयनम् ॥ ४ ॥ नभसि गमन नभोगतिस्तस्याम् ॥ ५ ॥ ३८४ ॥

पेशीकोशोऽण्डे

पेशीना मासखण्डाना कोश ॥ १ ॥ अमति नि सरत्यस्मादण्ड पुष्पीबलिङ्ग
"पक्षमाद्-" ॥ (उणा-१६८) ॥ इति ड तत्र । तिल सज्ञा इति गौड ॥ २ ॥

कुलायो नीडे

कोल तत्र कुलाय 'कुलिञ्जि-' ॥ (उणा-३७२) ॥ इति काय कुञ्ज
मेति वा ॥ १ ॥ नीयते नीड त्रिलिङ्ग 'कुण्डुना-' ॥ (उणा-१७०) ॥ इति
कित् डस्तत्र ॥ २ ॥

केकी तु सर्पमुक् ।

मयूर बर्हिणो नीलकण्ठो मेघसुहृच्छिखी ॥ ३८५ ॥

शुक्लापाङ्ग

केकाऽस्त्यस्य केकी, शिखादित्वादिन् ॥ १ ॥ सर्पान् भुङ्क्ते सर्पमुक् ॥ २ ॥
 मोनात्यहीन् मयूर 'मोमासि-' ॥ (उणा-४२७) ॥ इत्यूर, मयूरा रौतीति वा,
 पृषोदरादित्वात् ॥ ३ ॥ बहाणि स त्स्य बर्हिण "फलवहाद्-" ॥७।२।१३॥
 इतान्, वहतीति वा "हुहृहि-" ॥ (उणा-१९४) ॥ इतीण । शिखादित्वादिनि
 बर्हीति वा ॥४॥ नील कण्ठोऽस्य नीलकण्ठ ॥५॥ मेघस्य सुहृत्, मेघ सुहृदस्येति
 वा मेघसुहृत् ॥ ६ ॥ शिखाऽस्त्यस्य शिखा, यौगिकत्वात् शिखाबल ॥ ७ ॥ ३८५ ॥
 शुक्लावपाङ्गावस्य शुक्लापाङ्ग ॥ ८ ॥

शेषश्चात्र-

मयूरे चित्रपिङ्गल ॥

नृत्यप्रिय स्थिरमद खिलखिल्ला गरमत् ।

मार्जारकण्ठो मरुको मेघनादानुलासक ॥

मयूको बहुलप्रीव नगावासश्च च द्रवी ॥

अस्य वाक् केका

अस्य मयूरस्य वाणी कायत्यनया केका 'निष्कतुरुष्क-' ॥ (उणा-२६)
 इति के निपात्यते के मूर्ध्नि कायतीति वा ॥ १ ॥

पिच्छ बर्ह शिखण्डक ।

प्रचलाक कलापश्च

अस्य मयूरस्य पिच्छम् ॥१॥ वहते नृत्येनोर्ध्वीभवति वहम्, पुङ्गीत्रलिङ्ग ॥२॥
 शिखाभिडयते शिखण्ड "क्वचित्" ॥ ५।१।१०१ ॥ इति डे पृषोदरादित्वात्
 साधु ॥ ३ ॥ प्रचलति प्रचलाक मवाक-' ॥ (उणा-३७) ॥ इति निपात-
 नादाक, प्रचलमकत्यनेन वा ॥ ४ ॥ कल्पते कलाप, कला पाताति वा ॥ ५ ॥

मेचकश्चन्द्रक समौ ॥ ३८६ ॥

मेचको मिश्रवणत्वात्, यत् कात्य - बर्हिणकण्ठसम वर्णं मेचकं भुवते युधा इति
 ॥ १ ॥ चन्द्रप्रतिकृतिश्च द्रक ॥ २ ॥ ३८६ ॥

वनप्रिय परभृतस्ताम्राक्ष कोकिल पिक ।

कलकण्ठ काकपुष्ट

वारहि-नाटीवरणौ ॥

चञ्चुश्चञ्चू सपाटिका ।

त्रोटिश्च

चयत्यनया चञ्चु “ मृमृतृ-” ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ १ ॥ “ कृवि-
यमि-” ॥ (उणा-८२९) ॥ इति षड्वचनान्प्रत्यये चञ्चू ॥ २ ॥ सपति
चलति सपाटी “ समृपे कित् ” ॥ (उणा-१४६) ॥ के सपाटिका ॥ ३ ॥
त्रोटयति त्रोटि ॥ ४ ॥ एत र्त्राजलिङ्गा ॥

पत्र पतत्र पिच्छ वाजस्तनूरुहम् ॥ ३८३ ॥

पक्षो गरुच्छदश्चापि

पतत्यनेन पत्र ‘ नीदाम्-’ ॥ ५ । २ । ८८ ॥ इति प्रट् ॥ १ ॥ “ वृण-
नक्षि-” ॥ (उणा-४५६) ॥ इत्यत्रे पतत्रम्, पतत्र त्रायते वा ॥ २ ॥ पायते
पिच्छ “ पीपूडो हस्वथ ” ॥ (उणा-१२५) ॥ इति छक् । पिच्छमपि ॥ ३ ॥ वज-
त्यनेन वाज ॥ ४ ॥ त वा रोहति तनूरुह पुल्लिङ्ग ॥ ५ ॥ ३८३ ॥ पच्यते
कालेन पक्ष “ मावावदि-” ॥ (उणा ५६४) ॥ इति स्र ॥ ६ ॥ गिरति ख
गरत् “ प्रो मादिर्वा ” ॥ (उणा-८९०) इत्युत् ॥ ७ ॥ छाद्यतेऽनेन छद ॥ ८ ॥
पुल्लीबलिङ्गावेतौ ॥

पक्षमूल तु पक्षति ।

पक्षस्य मूल पक्षति छालिङ्ग “ पक्षात् ति ” ॥ ७ । १ । ८९ ॥ १ ॥

प्रडीनो ड्डीन-सण्डीन डयनानि नभोगतौ ॥ ३८४ ॥

प्रडयन प्रडीन ह्रीवे क्त ” ॥ ५ । ३ । १२३ ॥ सूयत्यादि-”
॥ ४ । २ । ७० ॥ इति क्तस्य नत्वम् ॥ १ ॥ एवमुड्डीनम् ॥ २ ॥ सण्डायते सण्डीनम्
॥ ३ ॥ डायते डयनम् ॥ ४ ॥ नभमि गमन नभोगतिस्त्वस्याम् ॥ ५ ॥ ३८४ ॥

पेशीकोशोऽण्डे

पेशीना मासखण्डाना कोश ॥ १ ॥ अमति नि सरत्यस्मादण्ड पुल्लिङ्ग
‘ पञ्चमा-’ ॥ (उणा-१६८) ॥ इति ड तत्र । तिस्र सज्ञा इति गौड ॥ २ ॥

कुलायो नीडे

कोल त्यत्र कुलाय ‘ कुलिलुलि-’ ॥ (उणा-३७२) ॥ इति काय कुल
मेति वा ॥ १ ॥ नीयते नाड त्रिलिङ्ग कुगुडुनी-” ॥ (उणा-१७०) ॥ इति
कित् डस्तत्र ॥ २ ॥

भद्गुस्तु जलवायस ॥ ३८९ ॥

मज्जति जले मद्गु “भृमृतु” ॥ (उणा ७१६) ॥ इत्यु, न्यङ्क्त्वाद्
भरवम् ॥ १ ॥ जलचारी वायसो जलवायस ॥ २ ॥ ३८९ ॥

घूके निशाट काकारि कोशिको लूक पेचका ।

दिवान्ध

घघते शब्दागते घूरु “घुयुहि-” ॥ (उणा-२४) ॥ इति को दाघैत्व च,
घूशब्द करोति वा, तत्र ॥ १ ॥ निशायामटति निशाट ॥ २ ॥ काकानामरि
काकारि ॥ ३ ॥ कोश प्रयोजनमस्य कौशिक, विलेशयत्वात् कुशिकस्यापत्यमिति
वा कौ शेते इति वा पृषोदरादित्वात् ॥ ४ ॥ अलत्युलूक “शम्भूक” ॥ (उणा-
६१) ॥ इत्युके निपात्यते ऊर्ध्वलाभने ऊर्ध्वा कणावस्येति वा पृषोदरादित्वात् ॥ ५ ॥
पचति पेचक “कौचक” ॥ (उणा-३३) ॥ इत्युके निपात्यते ॥ ६ ॥ दिवा दिव
सेऽघो दिवान्ध ॥ ७ ॥

अथ निशावेदी कुक्कुटश्चरणायुध ॥ ३९० ॥

कुरुवाकुस्ताम्रचूडो विवृताक्ष शिखण्डिक ।

निशा वेदयति ज्ञापयति निशावेदी ॥ १ ॥ कोक्ते गृह्णाति क्षदेजत्तन् कु-
क्कुट पुङ्गीबलिङ्ग “नकुटकुक्कुट” ॥ (उणा १५५) ॥ इत्युट निपात्यते, कुगि
त्युच्चारणेन कुटताति वा ॥ २ ॥ चरणावेव आयुधमस्य चरणयुध ॥ ३ ॥ ३९० ॥
कृकेण शिराग्रावण, कृकमव्यक्त वा वक्ति कृकवाकु “कृकस्थूराद्वच क्वच” ॥
(उणा ७१८) ॥ इति णिदु ॥ ४ ॥ ताम्रा चूडाऽस्य ताम्रचूड ॥ ५ ॥ विवृते
अक्षिणी अस्य विवृताक्ष ॥ ६ ॥ शिखण्डोऽस्यस्य शिखण्डिक ॥ ७ ॥

शेषान्न—

कुम्भटे तु दाघगादन्मचूडो नखायुध ।

मयूरचटक शौण्डो रणेच्छुश्च कलाधिक ॥

आरणो विष्करो बोधिर्न दीक पुष्टिवधन ।

चित्रवाजो महायोगी स्वस्तिको मणिकण्ठक ॥

उषाकीलो विशाकश्च वाजस्तु ग्रामकुम्भट ॥

हसाश्चक्राङ्ग वक्राङ्ग मानसौक सितच्छदा ॥ ३९१ ॥

प्रति गच्छति हसा “मावादि-” ॥ (उणा-५६४) ॥ इति स ॥ १ ॥
वक्राकारमङ्गमेवा घृत्तत्वाचक्राङ्गा ॥ २ ॥ वक्रमङ्गमर्पा वक्राङ्गा ॥ ३ ॥ मानसाद्ये
देवसरसि ओक एषा मानसौकस ॥ ४ ॥ सितच्छदा एषा सितच्छदा ॥ ५ ॥ ३९१ ॥

यन प्रियमस्य यनप्रिय ॥ १ ॥ परेण अ येन त्रियते पुष्यते पर रत , काकी
पुष्टवात् । अयमृत परपुष्टावपि ॥ २ ॥ ताम्रे अक्षिणी अस्य ताम्राक्ष ॥ ३ ॥ काकते
चित्त गृह्णाति कोकिल “कत्यनि ” ॥ (उणा-४८१) ॥ इतील, स्त्रियामजादि
स्यादापि काकिला ॥ ४ ॥ पिषति चूतरस पिक “पापुलि ” ॥ (उणा-४१) ॥
इति किदिक , अपिषायति वा, पृषोदरादित्वात् ॥ ५ ॥ कल कण्ठोऽस्य कलकण्ठ,
॥ ६ ॥ काकेन पुष्यते काकपुष्ट ॥ ७ ॥

घोषध्वान्न-

कोकिले नु मदोल्लापी काकजातो रतोद्बह ।

मधुघोषो मधुकण्ठ सुधाकण्ठ कुहमुख ॥

घोषयितु पोषयितु कामताल कुनालिक ॥

काकोऽरिष्ट सकृत्प्रज ॥ ३८७ ॥

आत्मघोषश्चिरजीवी घूकारि करटो द्विक ।

एकदृग् बलिभुग् ध्वाङ्क्षो मौकुलिर्वायसोऽयभृत् ॥ ३८८ ॥

कायति काक “भीष्मालि ” ॥ (उणा-२१) ॥ इति क , काश-द कायति
वा, ककते लौल्यादिति वा, इषत् कायति वा ॥ १ ॥ नास्ति रिष्ट मरणमस्य, अमृत
भुक्तत्वादरिष्ट ॥ २ ॥ सकृदकवार प्रजायते सकृत्प्रज सकृत् प्रजाऽपत्यमस्य वा
॥ ३ ॥ ३८७ ॥ आत्मन स्वनाम्ना घोषोऽस्य आत्मघोष , काकेति वाशनात्
॥ ४ ॥ चिर जावति चिरजीवी ॥ ५ ॥ घूकानामरि घूकारि ॥ ६ ॥ करोति
श-द करट दि यवि ” ॥ (उणा-१४२) इत्यट , क’ इति रटतीति वा ॥ ७ ॥
द्वौ ककारौ नाम्नस्य द्विक ॥ ८ ॥ एका एक, एकदृगस्य रामेण कार्णाकृतत्वात् ॥ ९ ॥
बलिं भुङ्क्ते बलिभुक्, वैश्वदेवभागार्हत्वात् । बलिपुष्टोऽपि ॥ १० ॥ ध्वाङ्क्षति काङ्क्षति
ध्वाङ्क्ष ॥ ११ ॥ माति मौकुलि माशालिभ्यामोकुलिमली’ ॥ (उणा- ७०३)
॥ इत्योकुलि ॥ १२ ॥ वयते वायस स्वयिभ्या णित्’ ॥ (उणा-५७०) ॥
इत्यस वया एव वा, प्रज्ञादित्वाद् ॥ १३ ॥ अ यान् पिकान् विभर्त्सि पुष्पात्य य
भृत् ॥ १४ ॥ ३८८ ॥

वृद्ध द्रोण दग्ध कृष्ण पर्वतेभ्यस्त्वसौ पर ।

वनाश्रयश्च काकोल

वृद्धादिभ्य परोऽनौ काक वृद्धकाक ॥ १ ॥ ‘दुणत् हिंसायाम्’ द्रोणकाक ।
द्रोणाऽपि ॥ २ ॥ दग्धकाक ॥ ३ ॥ कृष्णकाक ॥ ४ ॥ पर्वतकाक ॥ ५ ॥ वन
मात्रयाऽस्य वनाश्रय ॥ ६ ॥ इषत् कोलति काकोल ॥ ७ ॥

भद्गुस्तु जलवायस ॥ ३८९ ॥

मज्जति जले मद्गु “भृमृतृ” ॥ (उणा ७१६) ॥ इत्यु, न्यङ्क्वादित्वाद्
पत्वम् ॥ १ ॥ जलचारी वायसो जलवायस ॥ २ ॥ ३८९ ॥

घूके निशाट काकारि कौशिको लूक पेचका ।

दिवान्ध

घषते शब्दायते घूक “घुयुहि-” ॥ (उणा-२४) ॥ इति को दाघत्व च,
घूशब्द करोति वा, तत्र ॥ १ ॥ निशायामटति निशाट ॥ २ ॥ काकानामरि
काकारि ॥ ३ ॥ कोश प्रयोजनमस्य कौशिक, विलेशयत्वात्, कुशिकस्यापत्यमिति
वा कौ शेते इति वा, पृषोदरादित्वात् ॥ ४ ॥ अलत्युलूक “शम्बूक” ॥ (उणा-
६१) ॥ इत्युके निपात्यते ऊच्चैर्लोक्यते, ऊर्ध्वा कणावस्येति वा पृषोदरादित्वात् ॥ ५ ॥
पचति पच “कीचक” ॥ (उणा-३३) ॥ इत्युके निपात्यते ॥ ६ ॥ दिवा दिघ
सेऽघो दिवाघ ॥ ७ ॥

अथ निशावेदी कुक्कुटश्चरणायुध ॥ ३९० ॥

कृकवाकुस्ताम्रचूडो विवृताक्ष शिखण्डिक ।

निगा वेदयति नापयति निशावेदी ॥ १ ॥ कोक्ते गृह्णाति क्षुद्रज-तन् कु-
क्कुट पुक्काबलिङ्ग “नकुटकुम्कुट” ॥ (उणा १५५) ॥ इत्युट निपात्यते, कुणि
त्युच्चारणं कुटताति वा ॥ २ ॥ चरणावेव आयुधमस्य चरणयुध ॥ ३ ॥ ३९० ॥
कृकेण शिरोप्रावण, कृकम-यक्त वा वक्ति कृक्वाकु “कृन्स्थूराद्वच क् च” ॥
(उणा ७२८) ॥ इति णिदु ॥ ४ ॥ ताम्रा चूडास्य ताम्रचूड ॥ ५ ॥ विवृते
अक्षिणा अरय विवृताक्ष ॥ ६ ॥ शिखण्डोऽस्यस्य शिखण्डिक ॥ ७ ॥

शेषान्न—

कुक्कुटे तु दाघनादध्वमचूडो नखायुध ।

मयूरचटक शौण्डो रणच्युत्र कलाधिक ॥

आरणी विरिक्तो बोधिर्न दीक पुष्टिवधन ।

चित्रवाजो महायोगी स्वस्तिको मणिकण्ठक ॥

उषाकीलो विशाकश्च ब्राजस्तु ग्रामकुक्कुट ॥

हसाश्चक्राङ्ग वक्राङ्ग मानसौक सितच्छदा ॥ ३९१ ॥

प्रति गच्छति हसा “मावावदि-” ॥ (उणा ५६४) ॥ इति स ॥ १ ॥
वक्राकारमङ्गमेवा वृत्तत्वाच्चक्राङ्गा ॥ २ ॥ वक्रमङ्गमेवा वक्राङ्गा ॥ ३ ॥ मानसाएवे
देवसरसि ओक एषा मानसौकस ॥ ४ ॥ सिताच्छदा एषा सितच्छदा ॥ ५ ॥ ३९१ ॥

यन प्रियमस्य यनप्रिय ॥ १ ॥ परेण अ येन भियते पुष्यते परभृत , काकी
 पुष्टवात् । अ-यमृत परपुष्टमपि ॥ २ ॥ ताम्रे अक्षिणी अस्य ताम्राक्ष ॥ ३ ॥ काकते
 चित्त गृह्णाति कोकिल "कल्पनि" ॥ (उणा-४८१) ॥ इतील, स्त्रियामजादि
 रवादापि काकिला ॥ ४ ॥ पियति चूतरस पिक "पापुलि" ॥ (उणा-४१) ॥
 इति किदिक , अपिकायति वा, पृषोदरादिरवात् ॥ ५ ॥ कल कण्ठोऽस्य कलकण्ठ
 ॥ ६ ॥ काकेन पुष्यते काकपुष्ट ॥ ७ ॥

घोषघात्र-

कोकिले तु मदोल्लापी काकजातो रतोद्बह ।

मधुपोषो मधुषण्ठ मुधाक्ण्ठ कुहमुत्त ॥

घोषयित्तु पोषयित्तु कामताल कुनालिक ॥

काकोऽरिष्ट सकृत्प्रज ॥ ३८७ ॥

आत्मघोषश्चिरजीवी घूकारि करटो द्विक ।

एकदृग् बलिभुग् ध्वाङ्क्षो मौकुलिर्वायसोऽयभृत् ॥ ३८८ ॥

कायति काक "भीण्शलि" ॥ (उणा-२१) ॥ इति क काश-द कायति
 वा, ककते लौल्यादिति वा, इषत् कायति वा ॥ १ ॥ नास्ति रिष्ट मरणमस्य, अमृत
 भुक्तत्वादरिष्ट ॥ २ ॥ सकृदकवार प्रजायते सकृत्प्रज, सकृत् प्रजाऽपत्यमस्य वा
 ॥ ३ ॥ ३८७ ॥ आत्मन स्वनाम्नो घोषोऽस्य आत्मघोष, काकेति वाशनात्
 ॥ ४ ॥ चिर जीवति चिरजीवा ॥ ५ ॥ घूकानामरि घूकारि ॥ ६ ॥ करोति
 शब्द करट दि यवि" ॥ (उणा-१४२) इत्यट, 'क' इति रटताति वा ॥ ७ ॥
 द्वौ ककारौ नाम-यस्य द्विक ॥ ८ ॥ एका दृक्, एकदृगस्य रामेण कार्णावृत्तत्वात् ॥ ९ ॥
 बलिं भुङ्क्ते बलिभुक्, वैश्वदेवभागाहत्वात् । बलिपुष्टोऽपि ॥ १० ॥ ध्वाङ्क्षति काङ्क्षति
 ध्वाङ्क्ष ॥ ११ ॥ माति मौकुलि माशालिभ्यामौकुलिमली" ॥ (उणा-७०३)
 ॥ इत्यौकुलि ॥ १२ ॥ वयते वायस 'स्रवयिभ्या णित्" ॥ (उणा-५७०) ॥
 इत्यस वया एव वा, प्रज्ञादित्वाद् ॥ १३ ॥ अ-वान् पिकान् विभर्ति पुष्णाय य
 भृत् ॥ १४ ॥ ३८८ ॥

वृद्ध द्रोण दग्ध कृष्ण पर्वतेभ्यस्त्वसौ पर ।

वनाश्रयश्च काकोल

वृद्धादिभ्य परोऽपौ काक वृद्धकाक ॥ १ ॥ 'हुणत् हिंसायाम्' द्रोणकाक ।
 द्रोणाऽपि ॥ २ ॥ दग्धकाक ॥ ३ ॥ कृष्णकाक ॥ ४ ॥ पर्वतकाक ॥ ५ ॥ वन
 मात्रयाऽस्य वनाश्रय ॥ ६ ॥ इषत् कोलति काकोल ॥ ७ ॥

भद्गुस्तु जलवायस ॥ ३८९ ॥

मज्जति जले मद्गु “भृमृत्” ॥ (उणा ७१६) ॥ इत्यु , न्यङ्क दित्वाद्
गतवम् ॥ १ ॥ जलचारी वायसो जलवायस ॥ २ ॥ ३८९ ॥

घूके निशाट काकारि कौशिको लक पेचका ।

दिवान्ध

घषते शब्दागते घूक “घुयुहि-” ॥ (उणा-२४) ॥ इति को दीर्घत्व च,
घूशब्द करोति वा, तत्र ॥ १ ॥ निशायामटति निशाट ॥ २ ॥ काकानामरि
काकारि ॥ ३ ॥ कोश प्रयोजनमस्य कौशिक, विलेशयत्वात्, कुशिकस्यापत्यमिति
वा कौ शेते इति वा पृषोदरादित्वात् ॥ ४ ॥ अलत्युलक “शम्भूक” ॥ (उणा-
'६१) ॥ इत्युके निपात्यते ऊच्चैर्लोभ्यते ऊर्ध्वौ कणावस्येति वा पृषोदरादित्वात् ॥ ५ ॥
पचति पेचक “कीचक” ॥ (उणा ३३) ॥ इत्युके निपात्यते ॥ ६ ॥ दिवा दिव
सेऽधो दिवान्ध ॥ ७ ॥

अथ निशावेदी कुक्कुटश्चरणायुध ॥ ३९० ॥

कृकवाकुस्ताम्रचूडो विवृताक्ष शिखण्डिक ।

निशा वेदयति नापयात निशावेदा ॥ १ ॥ कोकते गृह्णाति क्षुद्रेज-तून् कु-
क्कुट पुक्कावलिङ्ग नकुटकुम्कुट” ॥ (उणा १५५) ॥ इत्युटे निपात्यते, कुगि
त्युच्चारण कुटताति वा ॥ २ ॥ चरणावेय आयुधमस्य चरणयुध ॥ ३ ॥ ३९० ॥
कृकेण शिराग्रावण, कृकम-यक्त वा वक्ति कृकवाकु ‘कृम्भूराद्वच क् च’ ॥
(उणा ७१८) ॥ इति णिदु ॥ ४ ॥ ताम्रा चूडाऽस्य ताम्रचूड ॥ ५ ॥ विवृते
अक्षिणी अस्य विवृताक्ष ॥ ६ ॥ शिखण्डोऽस्यस्य शिखण्डिक ॥ ७ ॥

शेषश्चान्न—

कुक्कुटे तु दाघनादध्वमचूडो नखायुध ।

मयूरचटक शौण्डो रणेच्छुश्च कलाधिक ॥

आरणी विष्किरो योधिर्न दीक पुष्टिवधन ।

चित्रवाजो महायोगा स्वस्तिको मणिकण्ठक ॥

उषाकालो विशाक-व्राजस्तु ग्रामकुक्कुट ॥

हसाश्चक्राङ्ग वक्राङ्ग मानसौक सितच्छदा ॥ ३९१ ॥

प्रति गच्छति हसा ‘मावावदि-’ ॥ (उणा ५६४) ॥ इति स ॥ १ ॥

चक्राकारमङ्गमेवा वृत्तवाचक्राङ्गा ॥ २ ॥ वक्रमङ्गमेवा वक्राङ्गा ॥ ३ ॥ मानसाप्ये
देवसरसि ओक एषा मानसौकस ॥ ४ ॥ सिताच्छदा एषा सितच्छदा ॥ ५ ॥ ३९१ ॥

दोषपात्र—

दृष्टेऽपु तु मराला स्यु ॥

राजहसास्त्वमी चञ्चुचरणैरतिलोहितै ।

हसागं राजानो राजहसा , अमी इति हसा , चञ्चुसहितैधरणैरिति लक्षणे
सृतीय ॥ १ ॥

मल्लिकाक्षास्तु मलिनै

चञ्चुचरणैरित्यधिकार मल्लिकाक्षारे अक्षिणी एषां मल्लिकाक्षा , शुक्लापाङ्गत्वात् ॥ १ ॥

धार्तराष्ट्रा सितेतरै ॥ ३९२ ॥

दृष्टेऽपु चञ्चुचरणै , धृतराष्ट्रेऽमात्ये भवा धार्तराष्ट्रा , राजहसेभ्यो यूनत्वात्,
धृतराष्ट्रा एव वा, प्रज्ञादित्वाद् ॥ १ ॥ ३९२ ॥

कादम्बास्तु कलहसा पक्षै स्युरतिधूसरै ।

कदि वैक्लव्ये सौत्र कदत्ते प्रावृषि विक्लवते कादम्बा “कदेर्णिद्वा” ॥
(उणा-३२२) ॥ इत्यम्ब , कदम्बस्येमे सघचारित्वादिति वा ॥ १ ॥ कलध्वनयो
हसा कलहसा ॥ २ ॥

वारला वरला हसी वारटा वरटा च सा ॥ ३९३ ॥

म्रियते वारला “मुरल-” ॥ (उणा-४७४) ॥ इत्यले निपात्यते, वा पानी-
यमलति वा ॥ १ ॥ वर लाति वरला ॥ २ ॥ हसी हसकाता ॥ ३ ॥ वारि
सलिले अटति वारटा ॥ ४ ॥ म्रियते वरटा “दियवि-” ॥ (उणा-१४२) ॥
इत्यट ॥ ५ ॥ ३९३ ॥

दावाघाट शतपत्र

दारु आहृति दावाघाट “कमणोऽण्” ॥ ५ । १ । ७२ ॥ इत्यणि पृषोदरा
दित्वात् टत्वम् , दारु आघटते वा ॥ १ ॥ शत बहूनि पत्राणि पक्षा अस्य शतपत्र ॥ २ ॥

खज्जरीटस्तु खज्जन ।

खज्जति खज्जराट ‘खज्जरीट’ ॥ (उणा-१५२) ॥ १ ॥ ‘ध्वसि
रसि-’ ॥ (उणा-२६९) ॥ इत्यने खज्जन ॥ २ ॥

सारसस्तु लक्ष्मण स्यात् पुष्कराख्य कुरङ्गर ॥ ३९४ ॥

सरति सारस ‘स्रवयिभ्या णित्’ ॥ (उणा-१७०) ॥ इत्यस , सरसि
भवो वा ॥ १ ॥ लक्ष्मीरस्यस्य लक्ष्मण ॥ २ ॥ पुष्करस्य पद्मस्य आख्याऽस्य
पुष्कराख्य ॥ ३ ॥ कुरमिति शब्द करोति कुरङ्गर ॥ ४ ॥ ३९४ ॥

शेषधात्र-

सारसे दीघजानुक ॥

गोनर्दी मैथुनी कामी श्येनाएयो रक्तमस्तक ॥

सारसी लक्ष्मणा

लक्ष्मीरस्त्यस्या लक्ष्मणा 'लक्ष्मणी' इत्यन्ये ॥ १ ॥

अथ कुड् कौञ्चे

कुञ्चति कुड् ॥१॥ कुट्टेव कौञ्च , प्रज्ञादित्वादण् तत्र ॥२॥ क्रियां त्वजातित्वा
दापि कुञ्चा ॥

चापे किकीदिवि ।

चप्यते भक्ष्यते श्येनेन चापस्तत्र ॥ १ ॥ किकीति कुवन् दाव्यति किकादिवि
“छविछिवि ” ॥ (उणा-७०६) ॥ इति यौ निपात्यते । 'द्वे नात्री' इत्यन्ये । किकि-
दीविरपि ॥ २ ॥

चातक स्तोकको वप्पीह सारङ्गो नभोऽम्बुप ॥ ३९५ ॥

चतते याचते मेघाम्भश्चातक ॥१॥ स्तोक कायति काश्यते याचते वा स्तोक-
को, स्तोक कमस्येति वा ॥ २ ॥ नभोऽम्बुपानाद् वा पानमीहते वप्पीह , पृषोद-
रादित्वात् ॥ ३ ॥ सरति सारङ्ग , सह आरङ्गति वा, यूथचारित्वात् ॥४॥ नभस्यम्बु
पिबति नभोऽम्बुप ॥ ५ ॥ ३९५ ॥

चक्रवाको रथाङ्गाह्व कोको द्वन्द्वचरोऽपिच ।

'चक्र' इति वाक् आट्यास्य चक्रवाक ॥१॥ रथाङ्गचक्र तस्य आह्वा नामाऽस्य
रथाङ्गाह्व , तेन रथाङ्गश्चक्र इत्यादि ॥ २ ॥ कौति शब्दायति कोक “ भीष्मशलि ”
(उणा-२१) ॥ इति क ॥ ३ ॥ द्वन्द्वेन मिथुनेन चरति द्वन्द्वचर ॥ ४ ॥

टिट्ठिमस्तु कटुक्वाण उत्पादशयनश्च म ॥ ३९६ ॥

'टिक्' गतौ' टिङ्गत् टिट्ठिम सिट्ठिकिभ्याम्- ' ॥ (उणा-३३२) ॥ इति
इम , टिक टिट्ठादेशः, 'टिट्ठि' इति भाष्यत वा “ कचित् ” ॥ ५ । १ । १७१ ॥
इति ड । 'टीटिम' इत्येक ॥ १ ॥ कटु क्वाणोऽस्य कटुक्वाण ॥ २ ॥ उत्पाद
शेते उत्पादशयन ॥ ३ ॥ ३९६ ॥

चटको गृहवलिमुक् कलविङ्क कुलिङ्करु ।

चटति भिनत्ति आहार चटक “ दृक्कु- ” ॥ (उणा-२७) ॥ इत्येक ॥१॥
गृहवलिं मुक् गृहवलिमुक् ॥ २ ॥ कलते शब्दायते कलविङ्क 'कलेरविङ्क' ॥

शेषमात्र—

इमेषु तु मराला स्युः ॥

राजहसास्त्वभी चञ्चुचरणैरतिलोहितैः ।

हसागो राजानो राजहसा, अभी इति हसा, चञ्चुसहितैश्चरणैरिति लक्षणे
चुसीया ॥ १ ॥

मल्लिकाक्षास्तु मलिनै

चञ्चुरणैरित्यधिकारः, मल्लिकाक्षरे अक्षिणी एषां मल्लिकाक्षा, शुक्लापाङ्गत्वात् ॥ १ ॥

धार्तराष्ट्रा सितेतरैः ॥ ३९२ ॥

कृष्णचञ्चुचरणैः, धृतराष्ट्रेऽमाल्ये भवा धार्तराष्ट्रा, राजहसेभ्यो न्यूनत्वात्,
धृतराष्ट्रा एव वा, प्रज्ञादित्वादण् ॥ १ ॥ ३९२ ॥

कादम्बास्तु कलहसा पक्षैः स्युरतिधूसरैः ।

कदि वैक्लव्ये सौत्र कदत्ते प्राश्रपि विक्लवन्ते कादम्बा “कदेर्णिद्धा” ॥
(उणा-३२२) ॥ इत्यम्य, कदम्बस्येमे सघचारित्वादिति वा ॥ १ ॥ कलध्वनयो
हसा कलहसा ॥ २ ॥

वारला वरला हसी वारटा वरटा च सा ॥ ३९३ ॥

त्रियते वारला “मुरल-” ॥ (उणा-४७४) ॥ इत्यले निपात्यते, वा पानी-
यमलति वा ॥ १ ॥ वर लाति वरला ॥ २ ॥ हसी हसका-ता ॥ ३ ॥ वारि
सलिले अटति वारटा ॥ ४ ॥ त्रियते वरटा “दिव्यवि-” ॥ (उणा-१४२) ॥
इत्यट ॥ ५ ॥ ३९३ ॥

दार्वाघाट शतपत्र

दारु आहृति दार्वाघाट “कमणोऽण्” ॥ ५ । १ । ७२ ॥ इत्यणि पृषोदरा
दित्वात् टत्वम्, दारु आघटते वा ॥ १ ॥ शत बहूनि पत्राणि पक्षा अस्य शतपत्र ॥ २ ॥

खञ्जरीटस्तु खञ्जन ।

खञ्जति खञ्जराट ‘खञ्जेररीट’ ॥ (उणा-१५२) ॥ १ ॥ “खसि
रसि-” ॥ (उणा-२६९) ॥ इत्यने खञ्जन ॥ २ ॥

सारसस्तु लक्ष्मण स्यात् पुष्करारय कुरङ्कर ॥ ३९४ ॥

सरति सारस ‘सुवधिभ्यां जित्’ ॥ (उणा-१७०) ॥ इत्यस, सरसि
भवो वा ॥ १ ॥ लक्ष्मीरस्यस्य लक्ष्मण ॥ २ ॥ पुष्करस्य पद्मस्य आर्याऽस्य
पुष्करारय ॥ ३ ॥ कुरमिति शब्द करोति कुरङ्कर ॥ ४ ॥ ३९४ ॥

“स्फुलिकलि-” ॥ (उणा-१०२) ॥ इतीदक्, के मूर्ध्नि लिङ् चूडाऽस्येति वा,
कलिं गच्छति प्राप्नोति वा ॥ २ ॥ धूम्यायामिव भटति धूम्याट्, कृष्णत्वात् ॥ ३ ॥

कङ्कस्तु कमनच्छद ॥ ३९९ ॥

लोहपृष्ठो दीर्घपाद कर्कट स्कन्धमल्लक ।

कङ्कते गच्छति कङ्क ॥ १ ॥ कमन कात्तदछदोऽस्य कमनच्छद ॥ २ ॥
॥ ३९९ ॥ लोहवर्णं पृष्ठमरय लोहपृष्ठ ॥ ३ ॥ दीर्घो पादावत्य दीर्घपाद ॥ ४ ॥
'कर्किं सौत्र' ककति ककट “दिव्यवि-” ॥ (उणा-१४२) ॥ इत्यट् ॥ ५ ॥
स्कन्धेन मल्ल समथ स्कन्धमल्लक ॥ ६ ॥

चिल्ल शकुनिरातापी

चिल्लति वातन शिथिलीभवति चिल्ल ॥ १ ॥ शक्नोति शकुनि ॥ २ ॥ आतप-
प्तातापी ॥ ३ ॥

श्येन पत्नी शशादन ॥ ४०० ॥

श्यायते श्येन श्याकठि-” (उणा-२४२) ॥ इतान् ॥ १ ॥ पत्नी
सामान्योऽपि विशये वतते यत् शाश्वत -‘श्यनाट्यो विहग पत्नी पत्त्रिणौ शरप-
क्षिणौ’ इति ॥ २ ॥ शशानात्त शशादन ॥ ३ ॥ ४०० ॥

दाक्षाय्यो दूरदृग् गृध्र

दक्षयते दाक्षाय्य “श्रुदक्षिगृहि-” ॥ (उणा-३७३) ॥ इत्याय्य, दक्षाय्य
एव दाक्षाय्य प्रज्ञादित्वाद् ॥ १ ॥ दूरात् पश्यति दूरदृक् ॥ २ ॥ गृध्यति मास
गृध्र कृजयजि-’ ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किद् र ॥ ३ ॥

शेषश्चात्र—

गृध्रे तु पुरुषव्याघ्र कामायु कृणितेक्षण ।

सुदशन शकु-याजौ ॥

अथोत्क्रोशो मत्स्यनाशन

कुरर

उच्चे क्रोशत्युत्क्रोश ॥ १ ॥ मत्स्यान् नाशयति मत्स्यनाशन ॥ २ ॥ कुरति
कुरर मृद्युदि-’ ॥ (उणा-३९९) ॥ इति ण्दि र, ‘कुर इति शब्द राति वा ॥ ३ ॥

कीरस्तु शुक्रो रक्ततुण्ड फलादन ॥ ४०१ ॥

कायति कीर ‘षसिवाशि-’ ॥ (उणा-४१९) ॥ इति किदीर कीति
वा-दमारयति वा ॥ १ ॥ शयति शुक्र “विचिपुप-’ ॥ (उणा-२२) ॥ इति

(उणा-१५) ॥ ३ ॥ कोलति पुलिङ्गक " पुलिनिरिभ्यामिङ्गक् " ॥ (उणा-१४) ॥ ४ ॥ पुलिङ्गोऽपि ॥

योपित् तु तस्य चटका

शगादित्वादापि क्षिपकादितादित्वाभावे ॥ १ ॥

स्त्र्यपत्ये चटका तयो ॥ ३९७ ॥

तयोद्वयो स्त्रीलक्षणे षपत्ये षाच्ये चटकस्य चटकाया षाऽपत्य चटका " षट्काणैर स्त्रियो तु लृप् " ॥ ६ । १ । ७९ ॥ इति साधु ॥ १ ॥ ३९७ ॥

पुमपत्ये चाटकैर

तयोरिति सषध्यत, चटकस्य चटकाया वा पुलक्षणऽपत्येऽभिभवे चाटकैर " षट्काणैर - " ॥ ६ । १ । ७९ ॥ इति णैर ॥ १ ॥

दात्यूहे कालकण्टक ।

जलरङ्कुर्जलरज्ज

ददात्यानद दात्यूह " दस्त्यूह " ॥ (उणा-५९४) ॥ इति त्यूहस्तत्र । दात्यूहोऽपि ॥ १ ॥ काला कण्टका रोमोद्भेदा अस्य कालकण्टक 'काल कण्ठोऽस्येति कालकण्टक' इत्युक्ते ॥ २ ॥ जल रमते जलरङ्कु 'कैशाशमि-' ॥ (उणा-७४९) ॥ इति कु ॥ ३ ॥ जलन रज्यति जलरज्ज ॥ ४ ॥

बके कहुो बकोटवत् ॥ ३९८ ॥

यच्छीति बक न्यङ्कादित्वात् कत्व तत्र ॥ १ ॥ के जले केन वा ह्वयते कट्व ॥ २ ॥ यक्ति बकोट " कपोटबकोट-" ॥ (उणा-१६१) ॥ इत्योटे निपात्यते ॥ ३ ॥ ३९८ ॥

बलाहक स्याद् बलाक

बलति बलाहक 'बलिबलि-' ॥ (उणा-८१) ॥ इत्याहक ॥ १ ॥ " शालबलि-" ॥ (उणा-३४) ॥ इत्याक बलाक, पुस्मयम् यद्वाचस्पति - 'बलाकस्तु बलाहक । 'पुष्पजोऽपि स्त्रालिङ्ग एवायम् इति लिङ्गानुशासनकृत ॥ २ ॥

बलाका विसकण्ठिका ।

बलमकति बलाका ॥ १ ॥ विसमिव कण्ठोऽस्या विसकण्ठिका । 'विसकण्ठिका' इत्ये ये । बकरुकाऽपि ॥ २ ॥

भृङ्ग कलिङ्गो धूम्याटः

भृङ्ग इव भृङ्ग कृष्णत्वात् विभर्त्सति वा ॥ १ ॥ वञ्ते वाचस्पत कलिङ्ग

“स्फुलिकलि-” ॥ (उणा-१०२) ॥ इतिवक्, के मूर्ध्नि लिङ् चूडाऽस्येति वा,
कलिं गच्छति प्राप्नोति वा ॥ २ ॥ धूम्यायामिव अटति धूम्याट्, कृष्णत्वात् ॥ ३ ॥

कङ्कस्तु कमनच्छद ॥ ३९९ ॥

लोहपृष्ठो दीर्घपाद कर्कट स्कन्धमल्लिक ।

कङ्कते गच्छति कङ्क ॥ १ ॥ कमन कान्तदृष्टोऽस्य कमनच्छद ॥ २ ॥
॥ ३९९ ॥ लोहवर्णं पृष्ठमस्य लोहपृष्ठ ॥ ३ ॥ दीर्घा पादावस्य दाघपाद ॥ ४ ॥
'ककि सौत्र' ककति ककट “ दिव्यवि-” ॥ (उणा-१४२) ॥ इत्यट् ॥ ५ ॥
स्कन्धेन मल्ल समथ स्कन्धमल्लिक ॥ ६ ॥

चिल्ल शकुनिरातापी

चिल्लति वातन शिथिलीभवति चिल्ल ॥ १ ॥ शक्नोति शकुनि ॥ २ ॥ वातप-
स्यातापी ॥ ३ ॥

श्येन पत्नी शशादन ॥ ४०० ॥

श्यायते श्येन श्याकठि-” (उणा-२४२) ॥ इतीन ॥ १ ॥ पत्नी
सामान्योऽपि विशेषे वतते यत् शाश्वत -‘श्यनारयो विहग पत्नी पत्निषौ शरप-
क्षिणौ’ इति ॥ २ ॥ शशानक्षि शशादन ॥ ३ ॥ ४०० ॥

दाक्षाय्यो दूरदृग् गृध्र

दक्षयते दाक्षाय्य ‘ ध्रुदन्निग्राह-” ॥ (उणा-३७३) ॥ इत्याय्य दक्षाय्य
एव दाक्षाय्य प्रज्ञादित्वाद् ॥ १ ॥ दूरात् पश्यति दूरदृक् ॥ २ ॥ गृध्यति मास
गृध्र ऋज्वजि-’ ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किद् र ॥ ३ ॥

शेष-वाच-—

गृध्रे तु पुरुषव्याघ्र कामायु कूणितक्षण ।

सुदशन शकुन्याजौ ॥

अथोत्क्रोशो मत्स्यनाशन

कुरुर

उच्चे क्रोशत्युत्क्रोश ॥ १ ॥ मत्स्यान् नाशयति मत्स्यनाशन ॥ २ ॥ कुरति
कुरुर मृगदि-’ ॥ (उणा-३९९) ॥ इति किदर, कुर’ इति श-द राति वा ॥ ३ ॥

कीरस्तु शुक्रो रक्ततुण्ड फलादन ॥ ४०१ ॥

कायति कार घसिवाशि- ॥ (उणा-४१९) ॥ इति किदीर काति
श-दमारयति वा ॥ १ ॥ शवति शुक्र “ विविषाय-’ ॥ (उणा-२२) ॥ इति

कण्ठे भवं कारणं पश्याम्यसि वा ॥ १ ॥ मर्दं लाति गल ॥ २ ॥

मुग्धश्चक्षुर्गुह्यं ॥ ४०७ ॥

शोभनं गृहस्य मुग्ध ॥ १ ॥ गच्छुरेव सूक्ष्मस्य नाउवाच चञ्चुसूचिक ॥ २ ॥

कुम्भकार्युत्तुत्तु गुम्भं कुम्भकार्युत्तुत्तु ।

कुम्भोति शब्दं करोति कुम्भकार, स कुम्भश्च इव कुम्भकारकुम्भ ॥ १ ॥

कोकनं पुष्पं “कुके कोऽन्तद” ॥ (उणा-३३४) ॥ इत्युम्, कुकुशदनं

भातीति वा ॥ २ ॥ ‘कुदक’ इति खनोऽस्य कुदकखन ॥ ३ ॥

पक्षिणा येन गृह्यते पक्षिणोऽन्ये स दीपक ॥ ४०८ ॥

दीप्यते कापादीपक इयेन सिद्धाकादि ॥ १ ॥ ४०८ ॥

छेका गृह्याश्च ते गेहासक्ता ये मृगपक्षिण ।

उच्यति आत्मनो भयमिति छेका “निष्कलुषक-” ॥ (उणा-२६) ॥ इति
के निपात्यते ॥ १ ॥ गृह्य त गृह्या “पदाखैरि-” ॥ ५।१।४४ ॥ इति क्यप् ॥ २ ॥

॥ उक्ता खचरा पक्षेद्रिया ॥

जलचराणाह—

मत्स्यो मीनं पृथुरोमा क्षपो विसारिणोऽण्डज ॥ ४०९ ॥

सद्वचारी स्थिरजिह्व आत्माशी स्वकुलक्षय ।

निसार शकली शल्की शवरोऽनिमिषस्तिमि ॥ ४१० ॥

मात्रति जलेन मत्स्य ‘मदे ह्य’ ॥ (उणा-३८३) ॥ मत्सोऽपि ॥ १ ॥

मीनाति म तून् मान ‘जाण्शादी-’ ॥ (उणा-०६१) ॥ इति क्तिन् ॥ २ ॥

पृथु रोम रोमपक्षोऽत्र ॥ ३ ॥ क्षपति हिमस्ति क्षप ॥ ४ ॥ विसरति विमारि

ग्रहादित्वाद् णिन्, विसार्यैव विसारिण ‘विसारिणो मत्स्ये’ ॥ ७।३।५९ ॥

इति स्वार्येऽण् ॥ ५ ॥ अण्डात् जातोऽण्डज ॥ ६ ॥ ४ ९ ॥ सधेन चरति वध

चारी ॥ ७ ॥ स्थिरा जिह्वाऽस्य स्थिरजिह्व कण्टकाजिह्वत्वात् ॥ ८ ॥ आत्मैव

आत्मा मत्स्यजातिस्तामश्नाति आत्माशा ॥ ९ ॥ स्वकुलस्य क्षयोऽस्मात् स्वकुल-

क्षय ॥ १० ॥ विसरति विसार सप्त स्थिरव्याधिनलमत्स्ये’ ॥ ५।३।१७ ॥

इति घञ् ॥ ११ ॥ शकलानि शल्कानि च पृष्ठस्य शकली शल्की ॥ १२ ॥ १३ ॥

श वृणाति शवर ॥ १४ ॥ न निमिषति लोचन अनिमिष ॥ १५ ॥ ताम्यति स्थले

तिमि कमितमिस्त्रम्भे-” ॥ (उणा-६१३) ॥ इति इरित्व च तिम्यतीति वा

नाम्युपात्य ॥ (उणा-६०९) ॥ इति किति ॥ १६ ॥ ४१० ॥

शेषध्वान्—

मत्स्ये तु जलपाप्पक ॥

मूको जलाशय शेव ॥

सहस्रदृष्टे वादाल

सहस्र षड्व्यो दष्टा अस्थ सहस्रदृष्टस्तत्र ॥ १ ॥ वदति वादाल “चात्वाल—” ॥

(उणा-४८०) ॥ इत्याले निपात्यते ॥ १ ॥

शेषध्वान्—

सहस्रदृष्टस्तेतन ॥ जालवालो वदाल ॥

पाठीने चित्रवल्लिक ।

पठ्यते मक्ष्यत्वन पाठीन ‘ पठर्णित् ’ ॥ (उणा-२८७) ॥ इतीनस्तत्र ॥ १ ॥

चित्रा वार्थोऽस्य । चित्रवल्लिक ॥ २ ॥

शेषध्वान्—

अथ पाठीने मृदुपाठक ॥

शकुले स्यात् कलक

शक्नाति शकुल “हपिगृति ” ॥ (उणा-४८५) ॥ इत्युल, तत्र ॥ १ ॥

फल्यति कलक, कल कायति वा ॥ २ ॥

अथ गडक शकुलार्मक ॥ ४११ ॥

गडति पुच्छाच्छोटनात् सिञ्चति गडक ॥ १ ॥ शकुलस्यामक शकुलामक

॥ २ ॥ ४११ ॥

उल्लुपी शिशुके

उल्लुम्पतीत्येवशाल उल्लुपी, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ शिशुमारप्रतिकृति शि

शुक तत्र ॥ २ ॥

प्रोष्ठी शफर श्वेतकोलके ।

प्रोषति दहति पित्तकारित्वात् प्रोष्ठी वनिकुणि ’ ॥ (उणा-१६२) ॥

इति ठ ॥ १ ॥ शप्यते शफर पुष्त्रीलिङ्ग शपे प् च ’ ॥ (उणा-४०१) ॥

इत्यर शफान् राति शाघ्रगतित्वादिति वा ॥ २ ॥ श्वेत काल उत्महोऽस्य श्वेत

कालकस्तत्र ॥ ३ ॥

नलमीनश्चिलिचिम

नलचारी मीनो नलमीन शुपिरतृणात्तधारित्वात् नडामो वा ॥ १ ॥ चीयते

लीयत चिलिचिम पृषादरादित्वात् । ‘चिलिचोमस्त्रिदोषकृत् इति तु वैया ॥ २ ॥

करणं भवं कारणं पश्यत्यपि याति वा ॥ १ ॥ मरुं लुति गदल ॥ २ ॥

सुगृह्यन्सूचिक ॥ ४०७ ॥

शोभनं गृहमस्य सुगृह ॥ १ ॥ पञ्चपुरेण सूचिरस्य गण्डयो चञ्चुसूचिक ॥ २ ॥

कुम्भकारकुम्भकुम्भ कुम्भकार कुम्भकुम्भ ॥ १ ॥

कुम्भेति वाक् करोति कुम्भकार, च कुम्भकुम्भ इव कुम्भकारकुम्भकुम्भ ॥ १ ॥
काकने कुम्भकुम्भ "कुम्भे कोऽन्तर्ध" ॥ (उणा-३३४) ॥ इत्युम्, कुम्भकुम्भ
भातीति वा ॥ २ ॥ 'कुम्भ' इति रानाऽस्य कुम्भस्वन ॥ ३ ॥

पक्षिणा येन गृह्यते पक्षिणोऽन्ये स दीपक ॥ ४०८ ॥

दीप्यते कापादीपक इयेन सिन्धुवादि ॥ १ ॥ ४०८ ॥

छेका गृह्याथ ते गेहासक्ता ये गृहपक्षिण ।

उपति आत्मनो भयमिति छेका "निष्कतुष्टक-" ॥ (उणा-२६) ॥ इति
के निपात्यते ॥ १ ॥ गृह्य ते गृह्या "पदाखैरि-" ॥ ५११४४ ॥ इति वयम् ॥ २ ॥

॥ उक्ता खचरा पञ्चेन्द्रिया ॥

जलचराणाह-

मत्स्यो मीन पृथुरोमा क्षपो वैसारिणोऽण्डज ॥ ४०९ ॥

सङ्घचारी स्थिरजिह्व आत्माशी स्वकुलक्षय ।

विसार शकली शल्की शवरोऽनिमिषास्तिमि ॥ ४१० ॥

मायति जलेन मत्स्य 'मदे स्य' ॥ (उणा-३८३) ॥ मत्सोऽपि ॥ १ ॥

मीनाति म तून् मान 'जाण्शीदी-' ॥ (उणा-२६१) ॥ इति किद् न ॥ ८ ॥

पृथु रोम रोमपक्षोऽन ॥ ३ ॥ उपति हिनास्ति शेष ॥ ४ ॥ विसरति विसारि

प्रहादित्वाद् णिन्, विसार्येव वैसारिण "विसारिणो मत्स्ये" ॥ ७।३।५९ ॥

इति स्वार्थऽण् ॥ ५ ॥ अण्डात् जातोऽण्डज ॥ ६ ॥ ४०९ ॥ सधेन वरति उष

चारा ॥ ७ ॥ स्थिरा जिह्वाऽस्य स्थिरजिह्व कण्टकीजिह्वत्वात् ॥ ८ ॥ आत्मैव

आत्मा मत्स्यजातिस्त्वामभ्राति आत्माशा ॥ ९ ॥ स्वकुलस्य क्षयोऽस्मात् स्वकुल

क्षय ॥ १० ॥ विसरति विसार सत्ते स्थिर-याधिरलमत्स्ये ॥ ५।३।१७ ॥

इति घञ् ॥ ११ ॥ शकलानि शल्कानि च पृष्ठऽस्य शकली शल्की ॥ १२ ॥ १३ ॥

श वृणाति शवर ॥ १४ ॥ न निमिषति लोचने अनिमिष ॥ १५ ॥ ताम्यति स्थले

तिमि क्कमितमिस्तम्मे ॥ (उणा-६१३) ॥ इति इरित्व च तिम्यतीति वा

नाम्युपात्त्य ॥ (उणा-६१९) ॥ इति किदि ॥ १६ ॥ ४१० ॥

शेषध्वान्—

मत्स्ये तु जलपिप्पक ॥

मूको जलाशय शेष ॥

सहस्रदृष्टे वादाल

सहस्र दृष्टो दृष्ट्वा अस्य सहस्रदृष्टस्तत्र ॥ १ ॥ वदति वादाल “चात्वाल—” ॥

(उणा-४८०) ॥ इत्याले निपात्यते ॥ २ ॥

शेषध्वान्—

सहस्रदृष्टस्ततः ॥ जालवालो वदाल ॥

पाठीने चित्रवल्लिक ।

पठते भक्ष्यत्वन पाठान ‘पठर्णित्’ ॥ (उणा-२८७) ॥ इतीनस्तत्र ॥ १ ॥

चित्रा वत्स्योऽस्य चित्रवल्लिक ॥ २ ॥

शेषध्वान्—

अथ पाठीने मृदुपाठक ॥

शकुले स्यात् कलक

शक्नाति शकुल “हपिठ्ठि” ॥ (उणा-४८५) ॥ इत्युल, तत्र ॥ १ ॥

फलयति फलक, कल कायति वा ॥ २ ॥

अथ गडक शकुलार्मक ॥ ४११ ॥

गडति पुच्छाच्छोटनात् सिञ्चति गडक ॥ १ ॥ शकुलस्याभक शकुलाभक

॥ २ ॥ ४११ ॥

उलूपी शिशुके

उलुम्पतीत्येवशाल उलुगी, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ शिशुमारप्रतिकृति शि

शुक तत्र ॥ २ ॥

प्रोष्ठी शफर श्वेतकोलके ।

प्रोषति दहति पित्तकारित्वात् प्रोष्ठी “वनिष्णि” ॥ (उणा-१६०) ॥

इति ठ ॥ १ ॥ शप्यते शफर पुष्त्रोलिङ्ग “शपे प् च” ॥ (उणा-१०१) ॥

इत्यर शफान् राति शाघ्रगतित्वाद्दति वा ॥ २ ॥ श्वेत काल उत्तमहाऽस्य श्वेत

कालकस्तत्र ॥ ३ ॥

नलमीनश्चिलिचिम

नलचारी मीनो नलमीन शुषिरतृणात्तश्चारितान् नटाभो वा ॥ १ ॥ प्रीयने

लीयत चिलिचिम पृषोदरादित्वात् । चिलिचामन्निदोषश्च’ इति तु वैया ॥ २ ॥

करणं भव कारणं पारत्यभ याति या ॥ १ ॥ मदे स्मृति गदल ॥ २ ॥

सुगृह्यन्नुसुचिक ॥ ४०७ ॥

शोभन गृहमस्य सुगृह ॥ १ ॥ पञ्चुरेव सुपिरस्य गडदानी चञ्चुसूचिक ॥ २ ॥

कुम्भकारकुण्डस्तु कुम्भ कुम्भकारकुम्भ ॥ १ ॥

कुम्भोति शब्दं करोति कुम्भकार, स कुम्भ इव कुम्भकारकुम्भ ॥ १ ॥

कोकः कुम्भ "कुम्भे कोकः" ॥ (उणा-३३४) ॥ इत्युम्भ, कुम्भ इव

भातीति या ॥ २ ॥ 'कुम्भ' इति खनोऽस्य कुम्भस्वन ॥ ३ ॥

पक्षिणा येन गृह्यते पक्षिणोऽये स दीपक ॥ ४०८ ॥

दीप्यते कापादीपक इनेन सिद्धादादि ॥ १ ॥ ४०८ ॥

उक्ता गृह्याथ ते गेहास्तक्ता ये मृगपक्षिण ।

छपति आत्मनो भयमिति छका "निष्कृष्टक-" ॥ (उणा-२६) ॥ इति
के निपात्यते ॥ १ ॥ गृह्य त गृह्या 'पदाखिरि-" ॥ ५।१।४४ ॥ इति वयम् ॥ २ ॥

॥ उक्ता खचरा पक्षेद्वया ॥

जलचराणाह—

मत्स्यो मीन पृथुरोमा क्षपो वैसारिणोऽण्डज ॥ ४०९ ॥

सद्वचरी स्थिरजिह्व आत्माशी स्वकुलक्षय ।

निसार शकली शल्की शवरोऽनिमिपस्तिमि ॥ ४१० ॥

मायति जलन मत्स्य 'मदे स्य' ॥ (उणा-३८३) ॥ मत्सोऽपि ॥ १ ॥

मीनाति म तन् मान 'जाण्शादी-' ॥ (उणा-२६१) ॥ इति किन् ॥ २ ॥

पृथु रोम रोमपक्षोऽत्र ॥ ३ ॥ क्षपति हिास्ति वष ॥ ४ ॥ विसरति विमारि

प्रहादित्वात् णिन्, विसार्यैव वैसारिण 'विसारिणो मत्स्ये' ॥ ७।३।५९ ॥

इति स्वायैऽण् ॥ ५ ॥ अण्डात् जातोऽण्डज ॥ ६ ॥ ४०९ ॥ सधेन चरति वष

चारा ॥ ७ ॥ स्थिरा जिह्वाऽस्य स्थिरजिह्व कण्टकजिह्वत्वात् ॥ ८ ॥ आत्मैव

आत्मा मत्स्यजातिस्तामश्राति आत्माशा ॥ ९ ॥ स्वकुलस्य क्षयोऽस्मात् स्वकुल-

क्षय ॥ १० ॥ विसरति विमार सत् स्थिरव्याधिषलमत्स्ये' ॥ ५।३।१७ ॥

इति घञ् ॥ ११ ॥ शकलानि शल्कानि च पृष्ठस्य शकली शल्की ॥ १२ ॥ १३ ॥

श वृणाति शवर ॥ १४ ॥ न निमिपति लाचन अनिमेष ॥ १५ ॥ ताम्यति स्थिते

तिमि क्रमितमिस्तम्भे-" ॥ (उणा-६१३) ॥ इति इरित्व च तिम्पतीति वा

नाम्युपात्य ॥ (उणा-६०९) ॥ इति किदि ॥ १६ ॥ ४१० ॥

शेषधान—

मत्स्ये तु जलपिप्पक ॥

मूको जलाशय शेष ॥

सहस्रदृष्ट्रे वादाल

सहस्र बह्व्यो दध्ना अस्य सहस्रदृष्ट्रस्तत्र ॥ १ ॥ वदति वादाल “चात्वाल—” ॥

(उणा-४८०) ॥ इत्याल निपात्यते ॥ २ ॥

शेषधान—

सहस्रदृष्टस्त्रेतन ॥ जालवालो वदाल ॥

पाठीने चित्रवल्लिक ।

पठ्यते भक्ष्यत्वन पाठान “पठर्णित्” ॥ (उणा-२८७) ॥ इतीनस्तत्र ॥ १ ॥

चित्रा वाग्धोऽस्य चित्रवल्लिक ॥ २ ॥

शेषधान—

अथ पाठीने मृदुपाठक ॥

शकुले स्यात् फलक

शक्नाति शकुल “हपिवृत्ति” ॥ (उणा-४८५) ॥ इत्युल, तत्र ॥ १ ॥

फलयति फलक, कल कायति वा ॥ २ ॥

अथ गडक शकुलार्मक ॥ ४११ ॥

गडति पुच्छाच्छोटनात् सिध्यति गडक ॥ १ ॥ शकुलस्याभक शकुलाभक

॥ २ ॥ ४११ ॥

उल्लपी शिशुके

उल्लम्पतीत्येवशाल उल्लपी, पृषोदरादित्वात् ॥ १ ॥ शिशुमारप्रतिकृति शि

शुक तत्र ॥ २ ॥

प्रोष्ठी शफर श्वेतकोलके ।

प्रोषति दहति पित्तकारित्वात् प्रोष्ठी ‘वनिकणि ॥ (उणा-१६२) ॥

इति ठ ॥ १ ॥ शष्यते शफर पुल्लीलिङ् शपे फ् च ॥ (उणा-४०१) ॥

इत्यर शफान् राति शाघ्रगतित्वाद्दति वा ॥ २ ॥ श्वेत काल उत्तमज्ञोऽस्य श्वेत

कालकस्त्र ॥ ३ ॥

नलमीनश्चिलिचिम

नलचारी मीनो नलमीन गुपिरतृणात्तथारित्वात् नडामो वा ॥ १ ॥ चीयते

लीयत चिलिचिम पृषादरादित्वात् । ‘चिलिचिमास्त्रिदोषद्वत्’ इति तु वैया ॥ २ ॥

कारणं मय कारणं पश्यथ वासि वा ॥ १ ॥ मयं स्मृति मयल ॥ २ ॥

मुगृह्यन्सुसुनिक ॥ ४०७ ॥

शोभा गृहमस्य गृह ॥ ॥ पञ्चुरेव सुपिरस्य नाड्याने चञ्चुसूचिक ॥ २ ॥

कुम्भकारकुतुबुतस्तु कुतुबुत कुतुबुत ॥

कुम्भेति वाच्य करोति कुम्भकार , स कुतुबुत इव कुम्भकारकुतुबुत ॥ १ ॥

कोक गृहगृह " कुम्भे कोकतय " ॥ (उणा-३३४) ॥ इत्युम् , कुकुशदन्त
भातीति वा ॥ २ ॥ ' कुम्भ ' इति खनाऽस्य कुम्भस्वन ॥ ३ ॥

पक्षिणा येन गृह्यते पक्षिणोऽन्ये स दीपक ॥ ४०८ ॥

दीप्यते कापदीपक इने मिश्रानकादि ॥ १ ॥ ४०८ ॥

टेका गृह्याथ ते गेहासक्ता ये मृगपक्षिण ।

उपति आत्मो भयमिति छका " निष्कतुष्टक-" ॥ (उणा-२६) ॥ इति
के निपात्यते ॥ १ ॥ गृह्य त गृह्या " पदास्त्रिर-" ॥ ५।१।४४ ॥ इति वयम् ॥ २ ॥

॥ उक्ता खचरा पक्षेन्द्रिया ॥

जलचराणाह-

मत्स्यो मीन पृथुरोमा क्षपो वैसारिणोऽण्डज ॥ ४०९ ॥

सङ्घचारी स्थिरजिह्व आत्माशी स्वकुलक्षय ।

निसार शकली शल्की शवरोऽनिमिपस्तिमि ॥ ४१० ॥

मायति जलेन मत्स्य ' मदे स्य ' ॥ (उणा-३८३) ॥ मत्सोऽपि ॥ १ ॥

मीनाति म तन् मान ' जाणूशीदी-' ॥ (उणा-२६१) ॥ इति किन् ॥ २ ॥

पृथु रोम रोमपक्षोऽत्र ॥ ३ ॥ क्षपति हिास्ति नप ॥ ४ ॥ विसरति विमारी

ग्रहादित्वाद् णिन् , विसार्येव वैसारिण " विसारिणो मत्स्ये " ॥ ७।३।५९ ॥

इति स्वार्थऽण् ॥ ५ ॥ अण्डात् जातोऽण्डज ॥ ६ ॥ ४ ९ ॥ सधेन वरति पथ

चारा ॥ ७ ॥ स्थिरा जिह्वाऽस्य स्थिरजिह्व कण्टकजिह्वत्वात् ॥ ८ ॥ आत्मैव

आत्मा मत्स्यजातिस्त्रामश्राति आत्माशा ॥ ९ ॥ स्वकुलस्य क्षयोऽस्मात् स्वकुल-

क्षय ॥ १० ॥ विसरति विसार सत्त स्थिरव्याधिबलमत्स्ये ॥ ५।३।१७ ॥

इति घञ् ॥ ११ ॥ शकलानि शल्कानि च पृष्ठऽस्य शकली शल्की ॥ १२ ॥ १३ ॥

श वृणाति शवर ॥ १४ ॥ न निमिपति लोचने अनिमिप ॥ १५ ॥ ताम्यति स्थले

तिमि क्रामितमिस्तम्भे-" ॥ (उणा-६१३) ॥ इति इरित्यं च तिम्यतीति वा

नाम्युपात्य ॥ (उणा-६०९) ॥ इति किदि ॥ १६ ॥ ४१० ॥

उष्णवीर्यमस्य उष्णवीर्य ॥ ३ ॥ महती वसाऽस्य महावस ॥ ४ ॥

उद्रस्तु जलमार्जारं पानीयनकुलो वसी ॥ ४१६ ॥

उनति उद्र 'कृज्याज' ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किट् र ॥ १ ॥ जलस्य
मार्जारो जलमार्जार ॥ २ ॥ पानीयस्य नकुल पानीयनकुल ॥ ३ ॥ वसाऽस्य
स्य वसी ॥ ४ ॥ ४१६ ॥

ग्राहे तन्तुस्त तुनागोऽग्रहारो नाग-तन्तुणौ ।

गृह्णाति ग्राह तत्र ॥ १ ॥ तनोति देह त तु ॥ २ ॥ त-तुरूपो नाग
सपस्त-तुनाग ॥ ३ ॥ अवहरत्यवहार "अवहसासस्रो" ॥ ५ । १ । ६३ ॥
इति ण ॥ ४ ॥ नागो जलसप ॥ ५ ॥ त-तुवत् तुणात् क्वाटलीभवति त-तुण,
पृषादरादित्वात् ॥ ६ ॥ चरणपाशोऽपि ॥

उपसहारमाह—

अन्येऽपि यादोभेदा स्युर्वहवो मकरादय ॥ ४१७ ॥

मङ्कत मकर 'जठर-' ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते, मा कुर्यात्
किञ्चिदिति त्रस्य-त्यस्मादिति वा ॥ १ ॥ आदिप्रहणात् शङ्कुफणिप्रमृतय ॥ ४१७ ॥

कुलीर कर्कट पिङ्गचक्षु पार्श्वोदरप्रिय ।

द्विधागति षोडशाह्नि कुरचिल्लो बहिश्चर ॥ ४१८ ॥

कोलति कुलार पुक्लीबलिङ्ग "घसिवशि-" ॥ (उणा-४१९) ॥ इति
किट् र कुलिनमारयाति वा जनकभक्षत्वात्, यत् कौटिल्य - 'कटकसधमाणो हि
राजपुत्रा जनकभक्ष्या' इति ॥ १ ॥ कर्कि सात्र 'ककति ककट' "दिव्यवि-"
(उणा-१४०) ॥ इत्यट् ॥ २ ॥ पिङ्गचक्षुषा अस्य पिङ्गचक्षु ॥ ३ ॥ पार्श्वोदर
प्रियमस्य पार्श्वोदरप्रिय ॥ ४ ॥ द्विधाऽप्रत पश्चाच्च गातरस्य द्विधागति ॥ ५ ॥
षोडश अहयोऽस्य षोडशाह ॥ ६ ॥ कुरन् विनति कुरचिल्ल ॥ ७ ॥ जलाद्
बहिश्चरति तरीतुमनभिज्ञत्वाद् बहिश्चर ॥ ८ ॥ ४१८ ॥

कच्छप कमठ कूर्म क्रोडपादश्चतुर्गति ।

पञ्चाङ्गगुप्त-दौलेयो जीवथ

कच्छोऽनूपप्राय कूमपादो वा, कच्छ पाति कच्छप, कच्छेन पिबतीति वा,
कत् कुत्सित शपताति वा ॥ १ ॥ काम्यते यज्ञार्थं कमठ "मृन्मृश-" ॥ (उणा-
१६७) ॥ इत्यठ्, क मठति निबमताति वा ॥ २ ॥ कुरात् कुरति वा कूम
रुक्मप्राप्म-" ॥ (उणा-३४६) ॥ इति मे निपात्यते ॥ ३ ॥ क्रोड पादा
अस्य क्रोडपाद ॥ ४ ॥ चतुषा अप्रत पश्चात् पार्श्वयोश्च गतिरस्य चतुर्गति ॥ ५ ॥

मत्स्यराजस्तु रोहित ॥ ४१२ ॥

मत्स्यारां राजा मत्स्यराज ॥ १ ॥ रोहितं रोहित , रक्तत्वाद्वा ॥ २ ॥ ४१२ ॥

मद्गुरस्तु राजशृङ्ग

ममति मद्गुर 'श्वशुर' ॥ (उणा-४२६) ॥ इत्युरे निपात्यते, मद्गुर
राति वा ॥ १ ॥ शृङ्गेण राजते राजशृङ्ग ॥ २ ॥

शृङ्गी तु मद्गुरभिया ।

धीर्यत शृङ्गा ॥ १ ॥

क्षुद्राण्डमत्स्यजात तु पोताधान जलाणुकम् ॥ ४१३ ॥

क्षुद्राद्य अण्डाग्नि सृताद्य मत्स्या क्षुद्राण्डमत्स्यास्तेषा जातं सङ्घात क्षुद्राण्ड
मत्स्यजातम् । क्षुद्राण्डा मत्स्यसघात 'इत्यक । पोता आधीयन्तेऽत्र पोताधानम् ॥ १ ॥
जलऽगति जलाणुक 'कण्यणे' ॥ (उणा-५६) ॥ इति णिदुक ॥ २ ॥ ४१३ ॥

महामत्स्यास्तु चीरिलि तिमिङ्गिलगिलादय ।

महान्तश्च त मत्स्याश्च महामत्स्या ॥ १ ॥ चिर लायते चीरिलि , पृषोदरादि
त्वात् ॥ २ ॥ तिमि गिलति "अगिलाद् गिलगिलगिलया" ॥ ३ । २ । ११५ ॥ इत
मोऽते तिमिगिलस्व गिलति तिमिगिलगिल , आदिशब्दाद् नयावत्तादय ॥ ३ ॥

अथ यादासि नकाद्या हिंसका जलजन्तवः ॥ ४१४ ॥

याति यादासि 'यधिभ्या यादेधौ च' ॥ (उणा-५६८) ॥ इत्यसू नकाद्या
वक्ष्यमाणा हिंसा जलचरा ॥ १ ॥ ४१४ ॥

नक्र कुम्भीर आलास्य कुम्भी महामुखोऽपि च ।

तालुजिह्व शङ्खमुखो गोमुखो जलसूकर ॥ ४१५ ॥

न कामति नक्र "नन कामगमि" ॥ (उणा-४) ॥ इति ङिद नखादि-
त्वादेकस्य नना लोपोऽपरस्यादभाव ॥ १ ॥ स्कुम्भाति कुम्भीर 'जम्बार' ॥
(उणा-४२२) ॥ इतरे निपात्यते कुम्भिन इत्यति वा ॥ २ ॥ आलमनयहेतु
रास्यमस्य आलास्य ॥ ३ ॥ कुम्भाकारताऽस्यस्य कुम्भा ॥ ४ ॥ महद् मुखमस्य
महामुख ॥ ५ ॥ तालुनि जिह्वाऽस्य तालुजिह्वा ॥ ६ ॥ शङ्खस्येव मुखमस्य
शङ्खमुख । शङ्कमुखोऽपि ॥ ७ ॥ गारिव मुखमस्य गामुख ॥ ८ ॥ जलवारी
सूकरो जलसूकर ॥ ९ ॥ ४१५ ॥

शिशुमागम्बुधूर्म उष्णवीर्यो महावस ।

शिशुन् मारयति शिशुमार जलत्रपि ॥ १ ॥ अम्बुन धूर्मोऽम्बुधूम ॥ २ ॥

उष्णवीर्यमस्य उष्णवीर्य ॥ ३ ॥ महती वसाऽस्य महावस ॥ ४ ॥

उद्रन्तु जलमार्जार पानीयनकुलो वसी ॥ ४१६ ॥

उनत्ति उद्र ' ऋज्याज ' ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किं द्र ॥ १ ॥ जलस्य
मार्जारो जलमार्जार ॥ २ ॥ पानीयस्य नकुल पानीयनकुल ॥ ३ ॥ वसाऽस्य
स्य वसी ॥ ४ ॥ ४१६ ॥

ग्राहे तत्तुस्तन्तुनागोऽग्रहारो नाग-तत्तुणौ ।

गृह्णाति ग्राह तत्र ॥ १ ॥ तनोति देह तत्तु ॥ २ ॥ तत्तुरूपो नाग
सपस्त-तुनाग ॥ ३ ॥ अवहरत्यवहार " अवहसाससो " ॥ ५ । १ । ६३ ॥
इति ण ॥ ४ ॥ नागो जलसप ॥ ५ ॥ तत्तुवत् तुणात् कुटलीभवति तत्तुण ,
पृषादरादित्वात् ॥ ६ ॥ चरणपाशोऽपि ॥

उपसहारमाह—

अ येऽपि यादेभेदा स्युर्बहवो मकरादय ॥ ४१७ ॥

मङ्कत मकर ' जठर-' ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते, मा कृयात्
किञ्चिदिति तस्य-त्यस्मादिति वा ॥ १ ॥ आदिप्रहणात् शङ्कुफणिप्रभृतय ॥ ४१७ ॥

कुलीर कर्कट पिङ्गचक्षु पार्श्वोदरप्रिय ।

द्विधागति षोडशाहि कुरचिल्लो बहिश्चर ॥ ४१८ ॥

कोलति कुलार पुन्लाबलिङ्ग " घसिवशि-" ॥ (उणा-४१९) ॥ इति
किदार कुलिनमारयति वा जनकभक्ष्यत्वात्, यत् कौटिल्य - ' कटकसधर्माणो हि
राजपुत्रा जनकभक्ष्या ' इति ॥ १ ॥ कर्किं सात्र ' कर्कति कर्कट " दिव्यवि-"
(उणा-१४०) ॥ इत्यट ॥ २ ॥ पिङ्ग चक्षुषी अस्य पिङ्गचक्षु ॥ ३ ॥ पार्श्वोदर
प्रियमस्य पार्श्वोदरप्रिय ॥ ४ ॥ द्विधाऽग्रत पश्चाच्च गातरस्य द्विधागति ॥ ५ ॥
षाडश अहयोऽस्य षाडशाह ॥ ६ ॥ कुरन् चिल्लति कुरचिल्ल ॥ ७ ॥ जलाद्
बहिश्चरति तरातुमनभिज्ञत्वाद् बहिश्चर ॥ ८ ॥ ४१८ ॥

कच्छप कमठ कूर्म क्रोडपादश्चतुर्गति ।

पञ्चाङ्गुल दौलेयौ जीवथ

कच्छोऽनूपप्राय कूमपादो वा, कच्छ पाति कच्छप , कच्छेन पिवतीति वा
कत् कुत्सित शपताति वा ॥ १ ॥ काम्यते यज्ञार्थं कमठ " मृनृशू-" ॥ (उणा-
१६७) ॥ इत्यठ , क मठति निवसताति वा ॥ २ ॥ किरात् कुरति वा कूम
कूमप्राप्म-" ॥ (उणा-३४६) ॥ इति मे निपात्यते ॥ ३ ॥ क्रोडे पादा
अस्य क्रोडपाद ॥ ४ ॥ चतुधा अग्रत पश्चात् पार्श्वयाश्च गतिरस्य चतुर्गति ॥ ५ ॥

मत्स्यराजस्तु रोहित ॥ ४१२ ॥

मत्स्यानां राजा मत्स्यराज ॥ १ ॥ रोदति रोहित, रक्तत्वाद्वा ॥ २ ॥ ४१२ ॥

मद्गुरस्तु राजशृङ्ग

ममति मद्गुर "शृङ्गुर" ॥ (उणा-४२६) ॥ इत्युरे निपात्यते, मद्गुर
राति पा ॥ १ ॥ शृङ्गेण राजते राजशृङ्ग ॥ २ ॥

शृङ्गी तु मद्गुरप्रिया ।

शीर्येत शृङ्गा ॥ १ ॥

क्षुद्राण्डमत्स्यजात तु पोताधान जलाणुकम् ॥ ४१३ ॥

क्षुद्राथ अण्डाग्नि सृताथ मत्स्या क्षुद्राण्डमत्स्यास्तेषां जातं सद्घात क्षुद्राण्ड
मत्स्यजातम् । क्षुद्राण्डा मत्स्यसघात 'इत्यक । पाता आधीयन्तेऽत्र पोताधानम् ॥ १ ॥
जलऽगाति जलाणुक "कण्यणे" ॥ (उणा-५६) ॥ इति शिदुक ॥ २ ॥ ४१३ ॥

महामत्स्यास्तु चीरिल्लि तिमिङ्गिलगिलादय ।

महान्तश्च त मत्स्याश्च महामत्स्या ॥ १ ॥ चिर लायते चीरिल्लि, पृषोदरादि
त्वात् ॥ २ ॥ तिमिं गिलति "अगिलाद् गिलगिलगिलया" ॥ ३ । २ । ११५ ॥ इति
मोऽन्ते तिमिगिलस्त गिलति तिमिगिलगिल, आदिशब्दाद् न-न्यावस्तादय ॥ ३ ॥

अथ यादासि नकाद्या हिंसका जलजन्तवः ॥ ४१४ ॥

याप्ति यादासि 'यधिभ्या यादेधौ च' ॥ (उणा-९६८) ॥ इत्यस् नकाद्या
वक्ष्यमाणा हिंसा जलचरा ॥ १ ॥ ४१४ ॥

नक्र कुम्भीर आलास्य कुम्भी महामुखोऽपि च ।

तालुजिह्व शङ्खमुखो गोमुखो जलसूकर ॥ ४१५ ॥

न क्रामति नक्र "नन क्रामगमि" ॥ (उणा-४) ॥ इति डिद नखादि-
त्वादेकस्य नया लोपोऽपरस्यादभाव ॥ १ ॥ स्कुम्भाति कुम्भीर 'जम्बार' ॥
(उणा-४२२) ॥ इतारे निपात्यते कुम्भिन इरयति वा ॥ २ ॥ आलमनथहेतु
रास्यमस्य आलास्य ॥ ३ ॥ कुम्भाकारताऽस्त्यस्य कुम्भा ॥ ४ ॥ महद् मुखमस्य
महामुख ॥ ५ ॥ तालुनि जिह्वाऽस्य तालुजिह्वा ॥ ६ ॥ शङ्खस्येव मुखमस्य
शङ्खमुख । शङ्खमुखोऽपि ॥ ७ ॥ गारिव मुखमस्य गामुख ॥ ८ ॥ जलचारी
सूकरो जलसूकर ॥ ९ ॥ ४१५ ॥

शिशुमास्त्वम्बुकूर्म उष्णवीर्यो महावस ।

शिशून् मारयति शिशुमार जलकपि ॥ १ ॥ अम्बुन कूर्मोऽम्बुकूर्म ॥ २ ॥

स्वेदाद् घर्मावायते स्वेदजा आदिग्रहणा-मत्कुण-मशकादय ॥ १ ॥

मत्स्यादय समूर्छनोद्भवा ॥ ४२२ ॥

आदिग्रहणात् सपादय ॥ १ ॥ ४२२ ॥

खञ्जनास्तूदभिद

बहुवचनाद येऽपि शलभादय ॥ १ ॥

अथोपपादुका देव नारका ।

उपपद्यते स्वयमित्यवशीला उपपादुका ॥ १ ॥

उपसहारमाह—

प्रसयोनय इत्यष्टौ

प्रसाना जावाना योनय उत्पत्तिस्थानानीति ॥ १ ॥

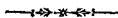
उद्भिदुद्भिज्जमुद्भिदम् ॥ ४२३ ॥

उद्भिन्ति भुवमुद्भिद् ॥ १ ॥ उद्भदनमुद्भिद् ततो जायते उद्भिजम् ॥ २ ॥

उद्भिन्ति उद्भिदम् ॥ ३ ॥ ४२३ ॥

इत्याचार्यश्राद्धेभ्यश्च द्रविरचिताया स्वोपज्ञाभिधानचि तामणिनाममालाटीकाया

तियक्काण्डश्चतुर्थ ॥ ४ ॥

॥ अर्हम् ॥

अथ नारककाण्ड ।

अथ पञ्चम नारककाण्डमारभ्यते—

स्युर्नारकास्तु परेत प्रेत यात्या ऽतिवाहिका ।

नरके भवा नारका, यौगिकत्वाद् नारकिक-नैरयिक-नारकीयादय ॥ १ ॥

कमणा परावृत्त्या इता परता ॥ २ ॥ प्रकर्षेण इता प्रेता ॥ ३ ॥ यात्य त पाडा

यात्या ॥ ४ ॥ अतिवाह्य ते अतिवाहिका कुशिकहृदिक ॥ (उणा-४५) ॥

इति साधु ॥ ५ ॥

आजूर्विष्टि

आजवति आज दिशुद्द ॥ ५ । २ । ८३ ॥ इति क्विपि निपात्यत ॥ १ ॥

वेवष्टि विष्टि नरके दृष्टात् क्षप दमुपि ॥ (उणा ६५१ ॥ इति क्विपि । छीला

द्वावेतौ ॥ २ ॥

पद्यानेन गुप्त पमाद्गुप्त ॥ ६ ॥ दुःस्या अपत्य दौलय ॥ ७ ॥ जीवति जीव
 “ गृशीशपि-” ॥ (उणा-२१०) ॥ इत्यय । उदारो देस्याम्, सस्कृतेऽपि ॥ ८ ॥

फच्छर्पा दुली ॥ ४१९ ॥

‘ दुलन् वाक्षव ’ दातात जल दुल “ नाम्पुपा-त्य-” ॥ (उणा-६०९) ॥
 इति किंदि , टपो दुल ॥ १ ॥ ४१९ ॥

मण्डूके हरि शालूर-प्लव भेक प्लवङ्गमा ।

वर्षाभू प्लवग शालुरजिह्व-व्यङ्ग दर्दुरा ॥ ४२० ॥

मण्डयति मण्डूक “ मृम यजि- ” ॥ (उणा-५८) ॥ इत्युक्तम् ॥ १ ॥
 हियते सर्पेण हरि ॥ २ ॥ शलति शालूर ‘ महिकाण-’ (उणा-४२८) ॥ इति
 णिदुर ॥ ३ ॥ प्लवत प्लव ॥ ४ ॥ विभेति भेक “ भीण्शलि-” ॥ (उणा-२१) ॥
 इति क ॥ ५ ॥ प्लवेन गच्छति प्लवङ्गम प्लवग ॥ ६ ॥ ७ ॥ वर्षाभू भवति वर्षाभू
 पुलिङ्ग ॥ ८ ॥ शृणाति शालू ‘ ऋतृशृ- ” ॥ (उणा-७०७) ॥ इति णिदुल्लव
 च रस्य ॥ ९ ॥ नास्ति जिह्वाऽस्य अजिह्व , इषदर्धेऽन नन् ॥ १० ॥ विशष्ट
 मङ्गमस्य व्यङ्ग ॥ ११ ॥ दीयत ददुर ‘ श्वशुर- ” ॥ (उणा-४२६) ॥ इत्यु
 निपात्यते, ददुशब्द रातीति वा ॥ १२ ॥ ४२० ॥

स्थले नरादयो ये तु ते जले जलपूर्वका ।

याव-तो नर करि तुरगादय स्थलचरा जीवास्ताव-तो जलशब्दपृवा जलचरा
 अपि स्यु , यथा जलनर , जलहस्ती जलतुरङ्ग इत्यादि ॥ १ ॥

अथ सब्रवीवानामुत्पत्तिविषयविभागमाह—

अण्डजा पक्षिसर्पाद्या

आदिग्रहणाद् गोधा कृकलासादय ॥ १ ॥

पोतजा कुञ्जरादय ॥ ४२१ ॥

पोता जरायुगहिता गभ पोतरूपा जाय-त पातजा ॥ १ ॥ आदिग्रहणात्
 श्वावित् शशारिकादय ॥ ४२१ ॥

रसजा मद्यकीटाद्या

रसाजायन्ते रमजा आदिशब्दाद् घृतकीटाद्या ॥ १ ॥

नृगवाद्या जरायुजा ।

जरायुगभशय्या सस्माज्जाता जरायुजा , आदिग्रहणात् महिष सूकरादय ॥ १ ॥

यूकाद्या स्वदजा

स्वेदाद् घर्माजाय ते स्वेदजा , आदिग्रहणान्मत्कुण-मशकादय ॥ १ ॥

मत्स्यादय समूर्धनोद्भवा ॥ ४२२ ॥

आदिग्रहणात् सपादय ॥ १ ॥ ४२२ ॥

खञ्जनास्तूदभिद

बहुवचनाद् येऽपि शलभादय ॥ १ ॥

अथोपपादुका देव नारका ।

उपपद्यते स्वयमित्यवशाला उपपादुका ॥ १ ॥

उपसहारमाह—

त्रसयोनय इत्यष्टौ

त्रसना जीवाना योनय उत्पत्तिस्थानानीति ॥ १ ॥

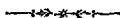
उद्भिदुद्भिज्जमुद्भिदम् ॥ ४२३ ॥

उद्भिज्जति भुवमुद्भिद् ॥ १ ॥ उद्भदनमुद्भिद् ततो जायते उद्भिजम् ॥ २ ॥

उद्भिनात्त उद्भिदम् ॥ ३ ॥ ४२३ ॥

इत्याचार्यथाहेमचन्द्रविरचिताया स्वोपज्ञाभिधानचि तामणिनाममालाटाकाया

तियक्काण्डश्चतुथ ॥ ४ ॥

॥ अर्हम् ॥

अथ नारककाण्ड ।

अथ पञ्चम नारककाण्डमारभ्यते—

स्युर्नारकास्तु परेत प्रेत यात्या इतिवाहिका ।

नरके भवा नारका , यौगिकत्वाद् नारकिक्-नैरयिक-नारकीयादत्र ॥ १ ॥

फमणां परावृत्त्या इता परता ॥ २ ॥ प्रकर्षेण इता भ्रता ॥ ३ ॥ यात्य त पाडा

यात्या ॥ ४ ॥ अतिवाह्यते अतिवाहिका कुशिकहदिक ॥ (उणा-४५) ॥

इति साधु ॥ ५ ॥

आजूर्विष्टि

आजवति आजू दिशुद्द ॥ ५ । २ । ८३ ॥ इति त्रिपि निपात्यत ॥ १ ॥

वेवष्टि विष्टि नरके हटात् क्षप दमुपि ॥ (उणा ५५१ ॥ इति क्ति । स्त्रीला

भावितौ ॥ २ ॥

पयाङ्गेन गुप्त पयाङ्गुप्त ॥ ६ ॥ दुस्त्या अपत्य दौलप ॥ ७ ॥ जीवनि जीवव
 "गुशीशपि-" ॥ (उणा-२३०) ॥ इत्यम । उहारो देश्याम्, सस्त्रुनेऽपि ॥ ८ ॥

कच्छपी तुली ॥ ४१९ ॥

'दुस्तन् राक्षस' दातात जल दुल "नाम्नुपा ल्य-" ॥ (उणा-६०९) ॥
 इति किदि, टपो दुल ॥ १ ॥ ४१९ ॥

मण्डक हरि शाल्म प्लव भेक प्लवङ्गमा ।

वर्षाभू प्लवगः शालुरजिह्व व्यङ्ग दर्दरा ॥ ४२० ॥

मण्डयति मण्डक "मृम यजि-" ॥ (उणा-५८) ॥ इत्यूकस्तत्र ॥ १ ॥
 हियते सपेण हरि ॥ २ ॥ शालति शाल्म "महिकाण-" (उणा-४०८) ॥ इति
 णिद्ग ॥ ३ ॥ लवते लव ॥ ४ ॥ निभेति भेक 'मीणशलि-" ॥ (उणा-२१) ॥
 इति क ॥ ५ ॥ लवेन गच्छति लवङ्गम लवग ॥ ६ ॥ ७ ॥ वर्षाभू भवति वर्षाभू
 पुलिङ्ग ॥ ८ ॥ शृणाति शाल 'ऋनृशृ-" ॥ (उणा-७०७) ॥ इति णिदुल्ल
 च रस्य ॥ ९ ॥ नास्ति जिह्वाऽस्य अजिह्व, इवदर्धेऽत्र नन् ॥ १० ॥ विशष्ट
 महमस्य व्यङ्ग ॥ ११ ॥ दीयत ददुर 'श्वशुर-" ॥ (उणा-४०६) ॥ इत्युर
 निपात्यते, ददुश-द रातीति वा ॥ १२ ॥ ४२० ॥

स्थले नरादयो ये तु ते जले जलपूर्वका ।

याव-तो नर करि तुरगादय स्थलचरा जीवास्ताव तो जलशब्दपूर्वा जलचरा
 अपि स्यु, यथा जलनर, जलहस्ता जलतुरङ्ग इत्यादि ॥ १ ॥

अथ सवर्षीवानामुत्पत्तिविषयविभागमाह-

अण्डजा पक्षिसर्पाद्या

आदिप्रहणाद् गोधा कृकलाद्यादय ॥ १ ॥

पोतजा कुञ्जरादय ॥ ४२१ ॥

पोता जरायुगहिता गर्भ पातरूपा जाय त पातजा ॥ १ ॥ आदिप्रहणात्
 श्वावित् शशारिकादय ॥ ४२१ ॥

रसजा मद्यकीटाद्या

रसाजाय तै रसजा आदिशब्दाद् घृतकीटाद्या ॥ १ ॥

नृगवाद्या जरायुजा ।

जरायुगभशय्या सस्मान्जाता जरायुजा, आदिप्रहणात् महिय सूकरादय ॥ १ ॥

यूकाद्या स्वेदजा

स्वेदाद् घर्भाजायन्ते स्वेदजा , आदिग्रहणान्मत्कुण-मशकादय ॥ १ ॥

मत्स्यादय समूर्छनोद्भवा ॥ ४२२ ॥

आदिग्रहणात् सपादय ॥ १ ॥ ४२२ ॥

खञ्जनास्तूद्भिद

बहुवचनादप्येऽपि शलभादय ॥ १ ॥

अथोपपादुका देव नारका ।

उपपद्यते स्वयमित्यवशाला उपपादुका ॥ १ ॥

उपसहारमाह—

अस्योऽनय इत्यष्टौ

असना जावाना योनय उत्पत्तिस्थानानाति ॥ १ ॥

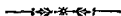
उद्भिदुद्भिज्जमुद्भिदम् ॥ ४२३ ॥

उद्भिन्ति भुवमुद्भिद् ॥ १ ॥ उद्भदनमुद्भिद् ततो जायते उद्भिजम् ॥ २ ॥

उद्भिन्ति उद्भिदम् ॥ ३ ॥ ४२३ ॥

इत्याचार्यश्राहेमचन्द्रविरचिताया स्वोपज्ञाभिधानचि तामणिनाममालाटीकाया

तियक्काण्डश्चतुथ ॥ ४ ॥

॥ अर्हम् ॥

अथ नारककाण्ड ।

अथ पञ्चम नारककाण्डमारभ्यते—

स्युर्नारकास्तु परेत प्रेत यात्या ऽतिवाहिका ।

नरके मवा नारका , यौगिकत्वाद् नारकिक-नैरयिक-नारकीयादय ॥ १ ॥

कमणा परावृत्त्या इता परेता ॥ २ ॥ प्रकर्षेण इता प्रेता ॥ ३ ॥ यात्य त पाडा

यात्या ॥ ४ ॥ अतिवाह्य ते अतिवाहिका कुशिकहृदिक ॥ (उणा-४५) ॥

इति साधु ॥ ५ ॥

आजूर्विष्टि

आजवति आजू दिव्युद्द ॥ ५ । २ । ८३ ॥ इति त्रिपि निपात्यत ॥ १ ॥

वेवष्टि विष्टि नरके हठात् क्षप इमुपि ॥ (उणा ५५१ ॥ इति किति । स्त्रीला

प्रवेतौ ॥ २ ॥

यातना कारणा तीमपेदना ॥ १ ॥

यातन यातना ॥ १ ॥ 'शृ शृ दितायाम्' इति ह्रस्वपाठानुराद स्वार्थे निबन्त
कारण कारणा ॥ २ ॥ सीमा च सा मदना तीमपेदना ॥ ३ ॥

नरकस्तु नारक स्यान्निरयो दुर्गतिश्च स ।

वृणानि शिक्षयति पापिनो नरक "दृक्कृन्-" ॥ (उणा-) ॥ इत्यक, नरा काय
न्यास्मिन् या, नरान् शृ-तति वृणोति चेति वा ॥ १ ॥ नरकस्य बाहुलकाद् दापत्वं
नारक, नार कायस्यत्र वा ॥ २ ॥ निष्कारतोऽयादनुकूलदेवाध्वरय ॥ ३ ॥
विदिता गतिदुर्गति पुत्रीलिङ्ग ॥ ४ ॥

घनोदधि घनवात तनुवात नम स्थिता ॥ २ ॥

रत्न शर्करा वालुका पङ्क धूम तम प्रभा ।

महातम प्रभा चेत्यधोऽधो नरकभूमय ॥ ३ ॥

क्रमान् पृथुतरा सप्त

घनो निषिद्धा न तु द्रव उदधिघनोदधि ॥ १ ॥ घनधासौ वातश्च घनवातो
निषिद्धवात ॥ २ ॥ तनुधासौ वातश्च तनुवात ॥ ३ ॥ नम आकाश, तेषु प्रत्यक
स्थिता प्रतिष्ठिता ॥ ४ ॥ २ ॥ रत्नादिभ्य परा प्रभा रत्नप्रभा ॥ १ ॥ शकरा
प्रभा ॥ २ ॥ वालुकाप्रभा ॥ ३ ॥ पङ्कप्रभा ॥ ४ ॥ धूमप्रभा ॥ ५ ॥ तम प्रभा
चेति पट् ॥ ६ ॥ सप्तमा महातम प्रभा चेति, रत्नादिभि प्रभातीत्यवधा ॥ ७ ॥
क्रमेण पृथुतराऽधाऽधा नरकभूमयो भवतीति ॥ ३ ॥

शेषवान्-

अथ रत्नप्रभा घमा वशा तु शकराप्रभा ।

स्याद्वालुकाप्रभा शैला भवेत् पङ्कप्रभाऽजना ॥ १ ॥

धूमप्रभा पुना रिष्टा माधव्या तु तम प्रभा ।

महातम प्रभा माधव्यव नरकभूमय ॥ २ ॥

अथ त्रिंशत् पञ्चविंशति ।

पञ्चदश दश त्रीणि लक्षाण्यून च पञ्चभि ॥ ४ ॥

लक्ष पञ्च च नरकावासा सीमन्तकादय ।

एतासु स्यु क्रमेण

एतासु रत्नप्रभायासु सप्तसु नरकभूमिषु सीमन्तको रत्नप्रभापृथिव्याप्रथमप्रतरम
प्यवती नरकेन्द्र, तत्प्रभृतय क्रमेण नरकावासा भवन्ति । तेषां च सङ्ख्या रत्न-

प्रभाया त्रिशङ्क्षाणि, शेषासु क्रमेण पञ्चविंशति, पञ्चदश, दश, त्रीणि च लक्षाणि
पञ्चोनैकलक्षमित्या पठ्या ॥ ४ ॥ सप्तम्या तु पञ्चैव नरकावासा भवन्तीति ।
आदिप्रहणात् रौद्र हाहारव घातनादया गृह्यत ॥

अथ पाताल वडवामुखम् ॥ ५ ॥

बलिबद्धमाधोभुवन नागलोको रसातलम् ।

पतन्त्यस्मिन् पाताल “पतिकृद्भ्यो णित्” ॥ (उणा-४७९) ॥ इत्याल
पातमलताति वा ॥ १ ॥ वडवामुखमिव मुखमस्य वडवामुखम् ॥ २ ॥ ५ ॥ बले-
वैरोचनासुरस्य वेश्म बलिवेश्म ॥ ३ ॥ अधस्ताद् द्यावापृथग्व्योभुवनमधोभुवनम्
॥ ४ ॥ नागानां लोका भुवन नागलोक ॥ ५ ॥ रसायास्तलमधो रसातलम्, रसा
भूस्तल पृष्ठमस्य वा ॥ ६ ॥ एकदेशेन तल, रसा चापि ॥

रन्ध्र त्रिल निर्व्यथन कुहर शुपिर शुपि ॥ ६ ॥

छिद्र रोप विवर च निम्न रोक वपातरम् ।

रन्ध्रति रन्ध्र “खुरक्षुर-” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यते ॥ १ ॥
बिलति भिनत्ति बिलम् ॥ २ ॥ निर्व्यथ्यतऽनेन निर्व्यथनम् ॥ ३ ॥ कुह्यते कुहरम्
‘मृद्युदि-’ ॥ (उणा-३९९) इति किदर, कुत्सित हरतीति वा, कु हरति
शून्यत्वादिति वा ॥ ४ ॥ शुण्यत्यस्मिन् शुपिर “शुपीपि-” ॥ (उणा-४१६) ॥ इति
किदर शुपिरस्यास्ताति वा मध्वादित्वाद् र शुपिधममात्रेऽपि मधुवत् ॥ ५ ॥
शुण्यत्यस्या शुपि ‘नाम्युपा ल्य-’ ॥ (उणा-६०९) इति किदि स्त्रीलिङ्गोऽयम्,
वैजयन्ती तु-‘श्वभ्र नवला शुपिवपा’ इति पुस्त्यप्याह । सुष्ठु स्यति सुपि दत्त्वादि
इत्यके ॥ ६ ॥ छिद्यते छिद्र ‘ऋज्यजि-’ ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किर् र
॥ ७ ॥ रुप्यति विमाहयति रोपम् ॥ ८ ॥ विविनयत विवरम् ॥ ९ ॥ निमिमातेऽत्र
निम्न “शुसुनिम्या माडो ङित्” ॥ (उणा-२६६) ॥ इति न ॥ १० ॥ राचते
प्रकाशतऽनेन रोकम् ॥ ११ ॥ उप्यतेऽस्या वपा भिदादत्वात् साधु ॥ १२ ॥
अनित्यननातरम् ॥ १३ ॥

गर्त श्वभ्रा ऽवयऽगाघ दरास्तु विवरे भुव ॥ ७ ॥

गिरति गत पुत्रालिङ्ग ‘टम्यमि-’ ॥ (उणा-२००) ॥ इति त ॥ १ ॥
श्वयति श्वभ्र “खुरक्षुर-” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यत श्वभिभ्रान्तमिति
वा ॥ २ ॥ अवत्यस्मादवट “दिव्यवि-” ॥ (उणा-१४२) ॥ इत्यट, न वट

यातना कारणा तीव्रवेदना ॥ १ ॥

यातन यातना ॥ १ ॥ 'यु यु दिमायाम्' इति ह-त्ययात् तुराद् स्वार्थे निबन्त
कारण कारणा ॥ २ ॥ सीमा च सा वदना तीव्रवेदना ॥ ३ ॥

नरकस्तु नारक स्यान्निरयो दुर्गतिश्च स ।

वृणाति शिक्षयति पापिनो नरक "दृक्नु-" ॥ (उणा-) ॥ इत्यक , नरा काय
न्यास्मिन् वा, नरान् वृन्तति कृणोति वेति वा ॥ १ ॥ नरकस्य बाहुलकाद् दायित्व
नारक , नार कायस्यत्र वा ॥ २ ॥ निष्कातोऽयादनुकूलदेवाश्रय ॥ ३ ॥
निदिता गतिदुर्गति पुत्रीलिङ्ग ॥ ४ ॥

घनोदधि घनवात तनुवात नम स्थिता ॥ २ ॥

रत्न शर्करा बालुका पङ्क धूम तम प्रभा ।

महातम प्रभा चेत्यधोऽधो नरकभूमय ॥ ३ ॥

क्रमान् पृथुतरा सप्त

घनो निबिडो न तु द्रव उदधिघनोदधि ॥ १ ॥ घनश्चासौ वातश्च घनवाता
निबिडवत् ॥ २ ॥ तनुश्चासौ वातश्च तनुवात ॥ ३ ॥ नम आकाश , तेषु प्रत्यक
स्थिता प्रातिष्ठिता ॥ ४ ॥ २ ॥ रत्नादिभ्य परा प्रभा रत्नप्रभा ॥ १ ॥ शकरा
प्रभा ॥ २ ॥ बालुकाप्रभा ॥ ३ ॥ पङ्कप्रभा ॥ ४ ॥ धूमप्रभा ॥ ५ ॥ तम प्रभा
चति पद् ॥ ६ ॥ सप्तमा महातम प्रभा चति, रत्नादिभि प्रभा-तात्पर्यवशा ॥ ७ ॥
क्रमेण पृथुतराऽधाऽधा नरकभूमयो भवताति ॥ ३ ॥

शेषान्न-

अथ रत्नप्रभा घमा वशा तु शर्कराप्रभा ।

स्थाद्बालुकाप्रभा शैला भवेत् पङ्कप्रभाऽञ्जना ॥ १ ॥

धूमप्रभा पुना रिष्टा माधव्या तु तम प्रभा ।

महातम प्रभा माध येव नरकभूमय ॥ २ ॥

अथ त्रिंशत् पञ्चविंशति ।

पञ्चदश दश त्रीणि लक्षाण्यन च पञ्चभि ॥ ४ ॥

लक्ष पञ्च च नरकावासा सीमन्तकादय ।

एतासु स्यु क्रमेण

एतासु रत्नप्रभायासु सप्तसु नरकभूमिषु सीमन्तको रत्नप्रभापृथिव्याप्रथमप्रतरम
ध्यवर्ती नरक द्व , तत्प्रमृतेय क्रमेण नरकावासा भवन्ति । तेषां च सङ्ख्या रत्न-

प्रभाया त्रिशलक्षानि, शेषासु क्रमेण पञ्चविंशति , पञ्चदश, दश, त्रीणि च लक्षानि
पञ्चोनैकलक्षमित्या पठ्या ॥ ४ ॥ अष्टम्या तु पञ्चैव नरकावासा भवताति ।
आदिग्रहणात् रौद्र हाहारव घातनादया गृह्यते ॥

अथ पाताल वडवामुखम् ॥ ५ ॥

बलिवेशमाधोभुवन नागलोको रसातलम् ।

पतत्यास्मिन् पाताल “पतिकृल्लभ्यो णित्” ॥ (उणा-४७९) ॥ इत्याल
पातमलताति वा ॥ १ ॥ वडवामुखमिव मुखमस्य वडवामुखम् ॥ २ ॥ ५ ॥ बले-
वैरोचनासुरस्य वेदम बलिवेशम् ॥ ३ ॥ अधस्ताद् द्यावापृथग्व्योभुवनमधोभुवनम्
॥ ४ ॥ नागानां लोका भुवन नागलोक ॥ ५ ॥ रसायास्तलमधो रसातलम्, रसा
भूस्तल पृष्ठमस्य वा ॥ ६ ॥ एकदेशन तल, रसा चापि ॥

रन्ध्रं निल निर्व्यथन कुहरं शुपिरं शुपि ॥ ६ ॥

छिद्रं रोपं विवरं च निम्नं रोकं वपातरम् ।

रथ्यति रं ध्र “खुरक्षुर-” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यते ॥ १ ॥
विलति भिनत्ति विलम् ॥ २ ॥ निर्व्यथ्यतऽनेन निर्व्यथनम् ॥ ३ ॥ कृह्यते कुहरम्
‘मृद्युदि-’ ॥ (उणा-३९९) इति किदर , कुरिषत हरताति वा, कु हरति,
शून्यत्वादिति वा ॥ ४ ॥ शुष्यत्यास्मिन् शुपिरं “शुपीपि-” ॥ (उणा-४१६) ॥ इति
किदर शुपिरस्यास्ताति वा, मध्वादित्वाद् र शुपिधममात्रेऽपि मधुवत् ॥ ५ ॥
शुष्यत्यस्या शुपि “नाम्पुपा-ल-” ॥ (उणा-६०९) इति किदि स्त्रीलिङ्गेऽयम्,
वैजय ती तु-‘श्वभ्रं नक्ला शुपिवपा’ इति पुस्यप्याह । सुष्ठु स्यति शुपि दत्यादि
इत्येके ॥ ६ ॥ छिद्यते छिद्रं ‘ऋज्यनि-’ ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किद् र
॥ ७ ॥ रुप्यति विमाहयति रोपम् ॥ ८ ॥ विप्रियत विवरम् ॥ ९ ॥ निमिमातेऽत्र
निम्नं “द्युसुनिम्या माडो डित्” ॥ (उणा-२६६) ॥ इति न ॥ १० ॥ राचत
प्रकाशतऽनेन रोकम् ॥ ११ ॥ उप्यतऽस्या वपा मिदादित्वात् साधु ॥ १२ ॥
अनित्यननातरम् ॥ १३ ॥

गर्तं श्वभ्राऽवगं जाघ दरास्तु विवरे भुव ॥ ७ ॥

गिरति गत पुल्लालिङ्ग “टम्यमि-” ॥ (उणा-२००) ॥ इति त ॥ १ ॥
श्वयति श्वभ्रं “खुरक्षुर-” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यत, श्वभिभ्रान्तमिति
वा ॥ २ ॥ अवलस्मादवट “दिव्यवि-” ॥ (उणा-१४२) ॥ इत्यट , न वट

सीति वा अणक् अणिति अस्मिन् बाहुल्यत्वात् "पुनान्न" ॥ ५१३११३ ॥
इति य एयादरादिवात् साधु ॥ ३ ॥ न गाथाऽगाथ ॥ ४ ॥ दीक्षत इ
निलङ्ग ॥ ५ ॥ १ ॥

इत्याचारधामपद्मविरचितायां स्वापञ्चाभिधानचिन्तामणिनाममालाट्टाकाया
नारदकाण्ड पञ्चम ॥ ५ ॥

॥ अहम् ॥

अथ षष्ठ्य काण्ड ।

उक्ता देवाधिदेवाद्या मुक्ता, ससारिणश्चतुर्गता दवा मत्यास्तियञ्चा नारका-
थ क्रमादसाधारणाद्बहिर्हित षष्ठमि काण्ड । इदानीं तत्साधारणनामाभिधायि
षष्ठ्य सामान्यकाण्डमारभ्यते—

स्याल्लोको विष्टप विश्व भुवन जगती जगत् ।

लोकतेऽऽलोकतऽनन्तगाना भावामावानस्मिन्निति लोक ॥ १ ॥ विशाल्यस्मिन्
जीवाजीवा विष्टप पुल्लोबलिङ्ग "विष्टपोलप" ॥ (उणा-३०७) ॥ इत्यप तपा
त्यत ॥ २ ॥ 'विष्टपी' ॥ (उणा-१११) ॥ इति किद्वे विश्वम् ॥ ३ ॥ भवत्य
स्मिन् सर्वं भुवन पुल्लोबलिङ्ग सूत्रभू' ॥ (उणा-२७४) ॥ इति किदन ॥ ४ ॥
गच्छत्यर्था जगती गमेर्दिद् द्व च' ॥ (उणा-८६५) ॥ इति कतृ 'अवात्त'
दित' ॥ २।४।२ ॥ इत ड ॥ ५ ॥ गच्छतात्येवंशाल जगत् क्वाबलिङ्ग 'दिशुद्द'
॥ ५।२।८३ ॥ इति क्तिपि निपात्यते ॥ ६ ॥

जीवाजीवाधारक्षेत्र लोकोऽलोकस्ततोऽन्यथा ॥ १ ॥

जावा प्राणव त एकोद्वियादय तेभ्योऽयऽजावा घमास्तिकायादय तेषा
माधारभूत क्षेत्र लोक इत्यनुवाद ॥ १ ॥ तस्मादयोऽलोक आकाशस्वरूप ॥ १॥१॥

क्षेत्रज्ञ आत्मा पुरुषश्चेतन

क्षेत्र देहमात्र जानात चेतयते शरीरप्रमाणत्वात् क्षेत्रज्ञ ॥ १ ॥ अतस्ति ससर-
त्यात्मा पुल्लिङ्ग सात्मानात्मन्—' ॥ (उणा-९१) ॥ इति मनि निपात्यते ॥ ॥
पुरि शरीरे शेते पुरुष एयादरादिवात् ॥ ३ ॥ चतस्र्यते चेतन ॥ ४ ॥ जीवाऽपि ॥

स पुनर्भवी ।

जीव स्यादसुमान् सत्त्व देहभृत्-जन्यु जन्तव ॥ २ ॥

स आत्मा भवोऽस्त्यस्य भवा सतारी ॥ १ ॥ जावति प्राणान् धारयति जीव

॥ २ ॥ असव प्राणा सत्यस्य अमुमान् । प्राणीत्यपि ॥ ३ ॥ सीदति सत्त्व पुक्ली
बलिङ्ग ॥ ४ ॥ देह विभक्ति देहभृत्, यौगिकत्वाद् देहभाक्, शरीरीत्यादय ॥ ५ ॥
जायते जन्तु “यजिशुधि” ॥ (उणा-८०१) ॥ इति यु ॥ ६ ॥ “कृषिकामि” ॥
(उणा-७७३) ॥ इति तुनि जन्तु पुक्लीबलिङ्ग ॥ ७ ॥ शेषा पुसि ॥ २ ॥

उत्पत्तिर्जन्म-जनुपी जनन जनिरुद्भव ।

उत्पदनमुत्पत्ति ॥ १ ॥ जनन जन्म “मन्” ॥ (उणा-९११) ॥ इति
मन् । अकारान्तोऽपि ॥ २ ॥ “स्यत्ति” ॥ (उणा-९९७) ॥ इत्युसि जनु
क्लीबलिङ्गावतौ ॥ ३ ॥ जायते जननम् ॥ ४ ॥ “पदिपठि” ॥ (उणा-६ ७) ॥ इति
इप्रत्यये जनि स्त्रीलिङ्ग ॥ ५ ॥ उद्भवनमुद्भव ॥ ६ ॥

जीवेऽसुजीवितप्राणा

जीवत्यनेन जाव त्रिलिङ्ग तत्र ॥ १ ॥ अस्य तेऽयव पुमि बहुवचनात्
“भृमृतृ” ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ २ ॥ जीव्यतेऽनेनेति जीवितम्, जावातुरपि
॥ ३ ॥ प्राणित्येभि प्राणा पुसि बहुवचनात् ॥ ४ ॥

जीवातुर्जीवनौपधम् ॥ ३ ॥

जावत्यनेन जीवातु पुक्लीबलिङ्ग “जावेरातु” ॥ (उणा-७८२) ॥ १ ॥
जावनाय औपध जीवरक्षोपाय ॥ २ ॥ ३ ॥

श्वासस्तु श्वसितम्

श्वसन श्वास ॥ १ ॥ “क्लव” ॥ ५।३।१२३ ॥ इति भावे स्ते श्वसितम् ॥ २ ॥

सोऽन्तर्मुख उच्छ्वास आहर ।

आन

स श्वासोऽतमुखो मध्यवृत्ति उच्छ्वसित्यनेन उच्छ्वास ॥ १ ॥ आहरत्यनेन
आहर ॥ २ ॥ अनित्यनेन आन ॥ ३ ॥

बहिर्मुखस्तु स्यान्निश्वास पान एतन् ॥ ४ ॥

स श्वासो बहिर्मुखो बहिर्वृत्ति निश्वासित्यनेन निश्वास ॥ १ ॥ पीयतेऽनेन
पान ॥ २ ॥ एत्यतन् “वीपति” ॥ (उणा-२९२) ॥ इति बहुवचनात् तन्
॥ ३ ॥ ४ ॥

आयुर्जीवितकाल

एत्यायु क्लीबलिङ्ग “इणो गित्” ॥ (उणा-९९८) ॥ इत्युस् “कृवापाचि”
॥ (उणा-१) ॥ इत्युणि आयुस्फारात्तो वा पुलिङ्ग ॥ १ ॥ जीवितस्य कालो
जावितकाल ॥ २ ॥

सीति वा भाग्य अटीत भस्मिन् मातुलकात् "पुनाग्र" ॥ ५१३११३० ॥
इति च पृष्ठादरादिवात् साधु ॥ ३ ॥ न गाथाऽगाथाः ॥ ४ ॥ दीयत दर
शित्त ॥ ५ ॥ १ ॥

इत्यागायथादमचन्द्रविरचितायो स्वोपज्ञाभिधानचित्तमणिनाममाताकाया
मारुकाण्ड पद्यम् ॥ ५ ॥

॥ अहम् ॥

अथ पष्ठ. काण्डः ।

उक्ता देवाधिदेवादयो मुक्ता, ससारिणश्चतुर्गतया दवा मत्स्यास्तियक्षा नारका-
श्च क्रमादसाधारणाहमहित' पद्यमि' काण्डः । इदानीं तत्साधारणनामाभिधाये
पष्ठ सामान्यकाण्डमारभ्यते—

स्याल्लोको विष्टप विश्व भुवन जगती जगत् ।

लोकेतेऽल्लोकेतेऽनन्ताना भावाभावानस्मिन्निति लोक ॥ १ ॥ विशालस्मिन्
जीवाजीवा विष्टप पुष्कोबलिङ्ग विष्टपोलप ॥ (उणा-३०७) ॥ इत्यप निपा
त्यते ॥ २ ॥ 'निष्टपो' ॥ (उणा-१११) ॥ इति किद्वे विश्वम् ॥ ३ ॥ भवत्य
स्मिन् सर्वं भुवन पुष्कोबलिङ्ग सूक्ष्म ॥ (उणा-२७४) ॥ इति किदन ॥ ४ ॥
गच्छत्यस्था जगता 'गमेर्दिद् द्व च' ॥ (उणा-८८५) ॥ इति कृत अधातुद
दित ॥ २१४२ ॥ इति डा ॥ ५ ॥ गच्छतीत्येवशालि जगत् ह्रस्वलिङ्ग 'दिशुद्द' ॥
॥ ५१२१८३ ॥ इति कपि निपात्यते ॥ ६ ॥

जीवाजीवाधारक्षेत्र लोकोऽल्लोकस्ततोऽन्यथा ॥ १ ॥

जावा प्राणव त एकेन्द्रियादय तेभ्योऽयेऽनावा धर्मास्तिकायादय तेषा
माधारभूत क्षेत्र आक इत्यनुज्ञाद ॥ १ ॥ तस्माद योऽल्लोक आकाशस्वरूप ॥ १ ॥ १ ॥

क्षेत्रज्ञ आत्मा पुरुषश्चेतन

क्षेत्र देहमानि जानात चतयत शरीरत्रमाणत्वात् क्षेत्रज्ञ ॥ १ ॥ अतीति ससर-
त्यात्मा पुलिङ्ग सात्मनात्मन्- ॥ (उणा-१११) ॥ इति मनि निपात्यते ॥ ॥
पुरि शरीरे शोते पुरुष पृष्ठादरादिवात् ॥ ३ ॥ चतयते चेतन ॥ ४ ॥ जीवाऽप ॥

म पुनर्भवी ।

जीव स्यादमुमान् सत्त्व देहभृत् जन्तु जन्तव ॥ २ ॥

च अजना भवोऽस्त्यस्य भवा ससारी ॥ १ ॥ जावति प्राणान् धारयति जीव

॥ - ॥ अस्य प्राणा सत्यस्य अमुमान् । प्राणीत्यपि ॥ १ ॥ सीदति सत्त्व पुष्ठी
बलिह ॥ ४ ॥ देह विभक्ति देहभृत्, यौगिकत्वाद् देहभाक्, शरीरीत्यादय ॥ ५ ॥
जायते जन्तु "यजिषुधि" ॥ (उणा-८०१) ॥ इति यु ॥ ६ ॥ "कृषिकमि" ॥
(उणा-७७३) ॥ इति तुनि जन्तु पुष्ठीबलिह ॥ ७ ॥ शेषा पुसि ॥ २ ॥

उत्पत्तिर्जन्म-जनुषी जनन जनिरुद्भव ।

उत्पदनमुत्पत्ति ॥ १ ॥ जनन जन्म "मन्" ॥ (उणा-९११) ॥ इति
मन् । अकारान्तोऽपि ॥ २ ॥ "स्यत्ति" ॥ (उणा-९९७) ॥ इत्युसि जनु
कृषिलिङ्गावतौ ॥ ३ ॥ जायते जननम् ॥ ४ ॥ "पदिपठि" ॥ (उणा-६ ७) ॥ इति
इप्रत्यये जनि स्त्रीलिङ्ग ॥ ५ ॥ उद्भवनमुद्भव ॥ ६ ॥

जीवेऽसुजीवितप्राणा

जीवत्यनेन जाव त्रिलिङ्ग तत्र ॥ १ ॥ अस्य तेऽस्य पुसि बहुवचनान्त
"भृमृत्" ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ २ ॥ जाव्यतेऽनेनेति जीवितम्, जावातुरपि
॥ ३ ॥ प्राणित्येभि प्राणा पुसि बहुवचनान्त ॥ ४ ॥

जीवातुर्जीवनौपधम् ॥ ३ ॥

जीवत्यनेन जीवातु पुष्कावलिङ्ग "जीवेरातु" ॥ (उणा-७८२) ॥ १ ॥
जावनाय औपध जीवरक्षोपाय ॥ २ ॥ ३ ॥

श्वासस्तु श्वसितम्

श्वसन श्वास ॥ १ ॥ क्वाव" ॥ ५।३।१२३ ॥ इति भावे च्चे श्वसितम् ॥ २ ॥

सोऽन्तर्मुख उच्छ्वास आहर ।

आन

स श्वासोऽतमुखो मध्यवृत्ति उच्छ्वसित्यनेन उच्छ्वास ॥ १ ॥ आहरत्यनेन
आहर ॥ २ ॥ अनित्यनेन आन ॥ ३ ॥

वहिर्मुखस्तु स्यान्नि श्वास पान एतन्न ॥ ४ ॥

स श्वासो बाह्यमुखो वहिर्वृत्ति नि श्वसित्यनेन नि श्वास ॥ १ ॥ पीयतेऽनन
पान ॥ २ ॥ एत्येतन्न "वापति" ॥ (उणा-२९२) ॥ इति बहुवचनात् तन्न
॥ ३ ॥ ४ ॥

आयुर्चापिनिकाल

एत्यायु कृषिबलिङ्ग "इणो गित्" ॥ (उणा-९९८) ॥ इत्युम् "इवागानि"
॥ (उणा-१) ॥ इत्युगि आयुस्कारातो ना पुत्रिङ्ग ॥ १ ॥ जीवित्रस्य श्वा
जावितकाल ॥ २ ॥

सीति वा अणक् अटोति अस्मिन् बाहुलकात् "पुनात्र" ॥ ५।१।१३
इति च पृथादरादित्यात् साधु ॥ ३ ॥ न गाधाऽगाध ॥ ४ ॥ दीयते
निलङ् ॥ ५ ॥ ० ॥

इत्याद्याध्यात्मस्यैवविरचितायां स्थापनाभिधानचित्तमणिनामवालाटिकायां
नारककाण्ड पद्यम् ॥ ५ ॥

॥ अहम् ॥

अथ पष्ठ काण्डः ।

उक्ता देवाधिदेवादयो मुक्ता, ससारिणश्चतुर्गता दवा मर्त्यास्तियथा नारक
स्य कमादसाधारणाङ्गमहित पद्यमि काण्डः । इदानीं तत्साधारणनामाभिधाना
पष्ठ सामान्यकाण्डमारभ्यते—

स्याल्लोको विष्टप विश्व भुवन जगती जगत् ।

लोकतेऽवलोकतेऽनन्ताना भावाभावानन्मिति लोक ॥ १ ॥ विशालस्मि
जीवाजीवा विष्टप पुष्कोबलिङ्ग "विष्टपोलप" ॥ (उणा-३०७) ॥ इत्यप निपा
त्यत ॥ २ ॥ 'निष्टयी' ॥ (उणा-१११) ॥ इति किद्व विश्वम् ॥ ३ ॥ भवत्य
स्मिन् सर्वे भुवन पुष्कोबलिङ्ग सूधूभू' ॥ (उणा-२७४) ॥ इति किद्व ॥ ४ ॥
गच्छत्यस्यां जगती 'गमडिद् द्व च' ॥ (उणा-८८५) ॥ इति कर्तृ 'अधातुद
दित' ॥ २।४।२ ॥ इति डः ॥ ५ ॥ गच्छताल्लेवशाल जगत् क्वाबलिङ्ग 'दिशुद्द'
॥ ५।२।८३ ॥ इति क्तिपि निपात्यत ॥ ६ ॥

जीवाजीवाधारक्षेत्र लोकोऽलोकस्ततोऽन्यथा ॥ १ ॥

जावा प्राणव त एकेदियादय तेभ्योऽयेऽवावा धर्मास्तिकायादय तेषा
साधारभूत क्षेत्र लोक इत्यनुवाद ॥ १ ॥ तस्मादयोऽलोक आकाशस्वरूप ॥ १॥१॥

क्षेत्रज्ञ आत्मा पुरुषश्चेतन

क्षेत्र देहमात्र जानाति चेतयते शरीरप्रमाणत्वात् क्षेत्रज्ञ ॥ १ ॥ अतस्ति ससर
त्यात्मा पुलिङ्ग सात्मानात्मन्- ॥ (उणा-९१) ॥ इति मनि निपात्यते ॥ ॥
पुनः शरीरे शक्ते पुरुष पृथादरादित्यात् ॥ ३ ॥ चेतयते चेतन ॥ ४ ॥ जीवोऽप ॥

स पुनर्भवी ।

जीव स्यादमुमान् सत्त्व देहभृत्-जन्तु जन्तव ॥ २ ॥

स आत्मा भवोऽस्त्यस्य भवा सतारी ॥ १ ॥ जावति प्राणान् धारयति जीव

३९५) ॥ इति र ॥ ९ ॥ कपिष्यति कष्ट “कपोऽनित” ॥ ५।३।३ ॥ इति
मविष्यति क “कप कृच्छ्रगहने” ॥ ४।४।६७ ॥ इतीडभाव ॥ १० ॥ प्रसूते
जात प्रसूतिजम्, उपचारात् सामान्येऽपि ॥ ११ ॥ अमनसो भाव आमनस्य वैमन-
स्यमित्यथ ॥ १२ ॥ प्रगाढमारब्ध प्रगाढम् ॥ १३ ॥

स्यादाधिर्मानसी व्यथा ॥ ७ ॥

मनस पीडा आधीयते चि ता अनेन आधि पुँद्धि ॥ १ ॥ ७ ॥

सपत्राकृतिनिष्पत्राकृती त्वत्यन्तपीडने ।

पत्र शर सह पत्रमनेन सपत्र कायनिक्षिप्तशर, निर्गत पत्रमस्त्राणिष्पत्र
शरारातर्निष्का तशरो मृगादि सपत्रस्य निष्पत्रस्य च करण सपत्राकृति, निष्पत्रा-
कृति एतावुपचारादत्यन्तपीडनामात्रे वृत्ते “सपत्रनिष्पत्रादतिव्यथने” ॥ ७।
२।८ ॥ इति डाच् ॥ १ ॥ २ ॥

क्षुब्जाठरामिजा पीडा

क्षुब्धत्यनया क्षुत् ॥ १ ॥

व्यापादो द्रोहचित्तनम् ॥ ८ ॥

विरुद्धमापादन व्यापाद ॥ १ ॥ ८ ॥

उपज्ञा ज्ञानमाद्य स्यात्

उपज्ञायते उपज्ञा इद प्रथमतया ज्ञान यथा चन्द्रस्योपज्ञा च द्रोपज्ञसज्ञर्क
व्याकरणम् ॥ १ ॥

चर्चा सङ्ख्या विचारणा ।

चचन चचा “भीषिभूषि” ॥ ५।३।१०९ ॥ इत्यङ् चर्चोऽपि ॥ १ ॥
सङ्ख्यान सङ्ख्या “उपसगादात्” ॥ ५।३।११० ॥ इत्यङ् ॥ २ ॥ विचारण
विचारणा “णिवेस्यास” ॥ ५।३।१११ ॥ इत्यन ॥ ३ ॥

वासना भावना सस्कारोऽनुभूताद्यविस्मृति ॥ ९ ॥

वास्यतेऽनया वासना ॥ १ ॥ भाव्यतेऽनया भावना ॥ २ ॥ सस्त्रियतेऽनेन
सस्कार, अनुभूतादेवस्तुनोऽविस्मरणम् आदिग्रहणाद् दृष्टधृतादे ॥ ३ ॥ ९ ॥

निर्णयो निश्चयोऽन्त

निणयन निणय ॥ १ ॥ निश्चयन निश्चय ॥ २ ॥ अमति सदेहाभावमन्त ॥ ३ ॥

सम्प्रधारणा समर्थनम् ।

सप्रधायते अष्ट स्वरूपमापायतेऽनया सप्रधारणा युक्ताऽयुक्तपरीक्षा ॥ १ ॥
समर्थयत समर्थनम् ॥ २ ॥

अतः करण मानस मन ।

एधेतो हृदय नित्त स्वान्त गूढपयोञ्जले ॥ ९ ॥

अतः करण करणानाम-तर्गतं वा अतः करणम्, "आत्मा मनश्च तद्विद्वैरतः
परणमुच्यते" इति काम-दक्षि ; मनो बुद्धिरहंकार इत्यतः करण त्रिधेत्ये ॥ १ ॥ मन
एष मानस प्रज्ञादित्वादण् ॥ २ ॥ मन्यते जानात्ययान् मा , यदवोचाम तर्क- ' सवा
र्थप्रदण मन " इति "अस्" ॥ (उणा-१५२) ॥ इत्यस् ॥ ३ ॥ हियते विषयैह
"पहुलम्" ॥ (उणा-) ॥ इति डुक ॥ ४ ॥ चेतयते चेत "अस्" ॥ (उणा
१५२) ॥ इत्यस् ॥ ५ ॥ हियते हृदय 'गमहृदय' ॥ (उणा-३७०) ॥
इत्ये निपात्यते ॥ ६ ॥ चेतयति चित्त "ज्ञानच्छायाध" ॥ ५।७।१२ ॥ इति
क् ॥ ७ ॥ स्वनति स्वात्त "क्षुब्धविरिब्ध-" ॥ ४।४।७० ॥ इति के साधु
विषयेष्वनाकुल मन स्वात्तमित्ये ॥ ८ ॥ गूढ पयो अस्य गूढपयम् ॥ ९ ॥
उच्चलत्युच्चलम्, अनिद्रियमपि ॥ १० ॥ ५ ॥

मानस कर्म सङ्कल्प स्यात्

सङ्कल्पन सङ्कल्प मनसो व्यापार , विकल्पोऽपि ॥ १ ॥

अथो शर्म निर्वृति ।

सात सौख्य सुखम्

भृणाति दुःख शम क्लीबलिङ्ग 'मन्' ॥ (उणा-१११) ॥ इति मन्, शर्म
मपि ॥ १ ॥ निवरण निवृति ॥ २ ॥ स-वते सात 'आ खानिसनिजन' ॥ ४।
२।६० ॥ इत्यात्वम् ॥ ३ ॥ सुखमेव सौख्य भेषजादित्वाद् ध्यण्, सुखस्य भावो वा
॥ ४ ॥ सुखयति सुखम्, सुष्ठु खनतीति वा "क्चित्" ॥ ५।१।१७१ ॥ इति
ङ, शोभनानि खान्यत्रेति वा । श जोष चाऽप्ययेषु वक्ष्येते ॥ ५ ॥

दुःख त्वसुख वेदना व्यथा ॥ ६ ॥

पीडा बाधाऽऽर्त्तिराभील कृच्छ्र कण्ठ प्रसूतिजम् ।

आमनस्य प्रगाढ च

दुःखयति दुःखं दुःखनतीति वा दुष्टानि खान्यत्रेति वा ॥ १ ॥ न सुखमसुराम्
॥ २ ॥ वेदन वेदना ॥ ३ ॥ व्यथन व्यथा पित्वादङ् ॥ ४ ॥ ६ ॥ पाटन पीडा
"भाविभूयि-" ॥ ५।३।१०९ ॥ इति बहुवचनादङ् ॥ ५ ॥ बाधन बाधा 'केट'
॥ ५।३।१०६ ॥ इत्य घनि बाधोऽपि ॥ ६ ॥ अदनमात्ति ॥ ७ ॥ आ सम
ताद् भिय लात्याभीलम् ॥ ८ ॥ कृतति कृच्छ्र कृते कृच्छ्री च ॥ (उणा-

३९५) ॥ इति र ॥ ९ ॥ कपिष्यति कष्ट “कपोऽनित” ॥ ५१३।३ ॥ इति
भविष्यति क “कप कृच्छ्रगहने” ॥ ४।४।६७ ॥ इतीडभाव ॥ १० ॥ प्रसूते
जात प्रसूतिजम्, उपचारात् सामान्येऽपि ॥ ११ ॥ अमनसो भाव आमनस्य वैमन-
स्यमित्यथ ॥ १२ ॥ प्रगाढमारब्ध प्रगाढम् ॥ १३ ॥

स्यादाधिर्मानसी व्यथा ॥ ७ ॥

मनस पीडा आघायते चि ता अनेन आधि पुँल्लिङ्ग ॥ १ ॥ ७ ॥

सपत्राकृतिनिष्पत्राकृती त्वत्यन्तपीडने ।

पत्र शर सह पत्रमनेन सपत्र कायनिक्षिप्तशर, निर्गत पत्रमस्मान्निष्पत्र
शरीरात्तर्निष्का तशरो मृगादि सपत्रस्य निष्पत्रस्य च करण सपत्राकृति, निष्पत्रा
कृति एतावुपचाराद्व्यतपाडनामात्रे वस्तेते “सपत्रनिष्पत्रादतिव्यथने” ॥ ७।
२।८ ॥ इति डाच् ॥ १ ॥ २ ॥

क्षुब्जाठराग्निजा पीडा

क्षुब्धत्वनया क्षुत् ॥ १ ॥

व्यापादो द्रोहचित्तनम् ॥ ८ ॥

विरुद्धमापादन व्यापाद ॥ १ ॥ ८ ॥

उपज्ञा ज्ञानमाद्य स्यात्

उपज्ञायते उपज्ञा इद प्रथमतया ज्ञान यथा च द्रस्योपज्ञा च द्रोपज्ञसज्ञकं
व्याकरणम् ॥ १ ॥

चर्चा सङ्ख्या विचारणा ।

चचन, चचा “भीषिभूषि” ॥ ५।३।१०९ ॥ इत्यङ्, चर्चोऽपि ॥ १ ॥
सङ्ख्यान सङ्ख्या “उपसगादात्” ॥ ५।३।११० ॥ इत्यङ् ॥ २ ॥ विचारण
विचारणा “णिवेत्यास” ॥ ५।३।१११ ॥ इत्यन ॥ ३ ॥

वासना भावना सस्कारोऽनुभूताद्यविस्मृति ॥ ९ ॥

वास्यतेऽनया वासना ॥ १ ॥ भाव्यतेऽनया भावना ॥ २ ॥ सस्क्रियतेऽनेन
सस्कार, अनुभूतादेवस्तुनोऽविस्मरणम् आदिप्रवृत्त्याद् दृष्टभुतादे ॥ ३ ॥ ९ ॥

निर्णयो निश्चयोऽन्त

निणयन निणय ॥१॥ निश्चयन निश्चय ॥२॥ अमति सदेहाभावमत ॥३॥

सम्प्रधारणा समर्थनम् ।

सप्रधायते भ्रष्ट स्वरूपमापाद्यतेऽनया सप्रधारणा युक्ताऽयुक्तपरीक्षा ॥ १ ॥
समर्थयत समर्थनम् ॥ २ ॥

अतः करण मास मन ।

एद्येतो हृदय चित्त स्वान्त गूढपयोञ्जले ॥ ९ ॥

अतःगत करण करणागम-तर्गत वा अतः करणम्, “आत्मा मनश्च तद्विदैरतः करणमुच्यते” इति कामन्दकिः, मनोः शुद्धरहकार इत्यतः करणं त्रिषेत्स्यन्य ॥ १ ॥ मन एव मानस प्रज्ञादित्वादण् ॥ २ ॥ मयते जानात्ययान् मा, यदवोचाम तर्के-“सवा र्धप्रदण मा” इति “अस्” ॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यस् ॥ ३ ॥ ह्रियते विपयैर्हृत् “महुलम्” ॥ (उणा-) ॥ इति दुर् ॥ ४ ॥ चेतयते चेत “अस्” ॥ (उणा ९५२) ॥ इत्यस् ॥ ५ ॥ ह्रियते हृदय ‘गयहृदय’ ॥ (उणा-३७०) ॥ इत्यये निपात्यते ॥ ६ ॥ चेतयति चित्त “ज्ञानच्छायाधर्म” ॥ ५।७।९२ ॥ इति च ॥ ७ ॥ स्वनति स्वातः “क्षुब्धविरिब्ध-” ॥ ४।४।७० ॥ इति क्ते साधु विपयेष्वनाकुल मन स्वातमित्यये ॥ ८ ॥ गूढ पया अस्य गूढपथम् ॥ ९ ॥ उच्यत्युच्यलम्, अनिन्द्रियमपि ॥ १० ॥ ५ ॥

मानस कर्म सङ्कल्प स्यात्

सकल्पन सकल्प मनसो व्यापार, विकल्पोऽपि ॥ १ ॥

अथो शर्म निर्वृति ।

सात सौख्य सुखम्

शृणाति दुःख शम क्लबलिङ्ग ‘मन्’ ॥ (उणा-९११) ॥ इति मन्, शर्म मपि ॥ १ ॥ निवरण निवृति ॥ २ ॥ सयते सात ‘आ खानिसनिजन’ ॥ ४।२।६० ॥ इत्यात्वम् ॥ ३ ॥ सुखमेव सौख्य भेषजादित्वाद् ध्यण्, सुखस्य भावो वा ॥ ४ ॥ सुखयति सुखम् सुष्ठु खनताति वा “क्वचित्” ॥ ५।१।१७१ ॥ इति ड, शोभनानि खानयति वा । श जोष चाऽप्ययेषु वक्ष्येते ॥ ५ ॥

दुःख त्वसुख वेदना व्यथा ॥ ६ ॥

पीडा बाधाऽऽर्तिराभील कृच्छ्र कष्ट प्रसूतिजम् ।

आमनस्य प्रगाढ च

दुःखयति दुःखं दुःखनतीति वा दुष्टानि खानयति वा ॥ १ ॥ न सुखमसुखम् ॥ २ ॥ वेदन वेदना ॥ ३ ॥ व्यथन व्यथा पित्वादङ् ॥ ४ ॥ ६ ॥ पाडन पीडा ‘भापिभूयि-’ ॥ ५।३।१०९ ॥ इति बहुवचनदिङ् ॥ ५ ॥ बाधन बाधा ‘कट’ ॥ ५।३।१०६ ॥ इत्य धनि बाधोऽपि ॥ ६ ॥ अदनमर्त्ति ॥ ७ ॥ आ समन्ताद् भिय लात्याभालम् ॥ ८ ॥ कृतति कृच्छ्र ‘कृते कृच्छ्री च’ ॥ (उणा-

३९५) ॥ इति र ॥ ९ ॥ कपिष्यति कष्ट “कपोऽनित” ॥ ५।३।३ ॥ इति भविष्यति क “कप कृच्छ्रगहने” ॥ ४।४।६७ ॥ इतीडभाव ॥ १० ॥ प्रसूते जात प्रसूतिजम्, उपचारात् सामान्येऽपि ॥ ११ ॥ अमनसो भाव आमनस्य वैमनस्यमित्यथ ॥ १२ ॥ प्रगाढमारब्ध प्रगाढम् ॥ १३ ॥

स्यादाधिर्मानसी व्यथा ॥ ७ ॥

मनस पीडा आधायते चि ता अनेन आधि पुँल्लिद्र ॥ १ ॥ ७ ॥

सपत्राकृतिनिष्पत्राकृती त्वत्यन्तपीडने ।

पत्र शर सह पत्रमनेन सपत्र कायनिक्षिप्तशर, निर्गत पत्रमम्मात्रिष्वत्र शरीरात्तर्निष्का तशरो मृगादि सपत्रस्य निष्पत्रस्य च करण सपत्राकृति निष्पत्रा कृति एतावुपचारादत्यन्तपाठनाभात्रे वृत्तेते “सपत्रनिष्पत्रादति-यथने” ॥ ७।२।८ ॥ इति डाच् ॥ १ ॥ २ ॥

क्षुब्जाठरामिजा पीडा

क्षुध्यत्यनया क्षुत् ॥ १ ॥

व्यापादो द्रोहचिन्तनम् ॥ ८ ॥

विरुद्धमापादन व्यापाद ॥ १ ॥ ८ ॥

उपज्ञा ज्ञानमाद्य स्यात्

उपज्ञायते उपज्ञा इद प्रथमतया ज्ञान यथा च-द्रस्योपज्ञा च-द्रोपज्ञसज्ञकं व्याकरणम् ॥ १ ॥

चर्चा सङ्ख्या विचारणा ।

चचन चचा “भीषिभूषि” ॥ ५।३।१०९ ॥ इत्यङ्, चर्चोऽपि ॥ १ ॥ सङ्ख्यान सङ्ख्या “उपसगादात्” ॥ ५।३।११० ॥ इत्यङ् ॥ २ ॥ विचारण विचारणा “णिवेत्स्यात्” ॥ ५।३।१११ ॥ इत्यन ॥ ३ ॥

वासना भावना सस्कारोऽनुभूताद्यविस्मृति ॥ ९ ॥

वास्यतेऽनया वासना ॥ १ ॥ भाव्यतेऽनया भावना ॥ २ ॥ सस्क्रियतेऽनेन सस्कार, अनुभूतादेवस्तुनोऽविस्मरणम् आदिप्रहणाद् दृष्टभुतादे ॥ ३ ॥ ९ ॥

निर्णयो निश्चयोऽन्त

निणयन निणय ॥१॥ निश्चयन निश्चय ॥२॥ अमति संदेहाभावमत ॥३॥

सम्प्रधारणा समर्थनम् ।

सप्रधायते अष्ट स्वरूपमापाद्यतेऽनया सप्रधारणा युक्ताऽयुक्तपरीक्षा ॥ १ ॥ समर्थयते समर्थनम् ॥ २ ॥

अविद्यादमत्यज्ञाने

विद्वद्भेदनमविद्या अधमात्तमवद् विपर्ययेऽत्र तम्, यदाह-अनित्याशुचिदु
पातमशु निराशुभिर्गुणात्मन्यतिरविद्या ॥१॥ अदमित्यस्य मननमहमति, अनात्म
-यात्माभिमातात् बाह विमथत्य-तत्प्रतिरूपकमग्राज्ययम् ॥२॥ विद्वद्ज्ञानमज्ञानम् ॥

आन्तिर्मिथ्यामतिर्भ्रम ॥ १० ॥

भ्रमण भ्रांति अतस्मिन्नादिति ज्ञानम् ॥१॥ मिथ्या मननं मिथ्यामति ॥२॥
भ्रमणं भ्रम ॥ ३ ॥ १० ॥

सदेहद्वापराऽऽरेका विचिकित्सा च सशयः ।

सदेहनं सदेह उभयकोटिपरामर्शि ज्ञानम् ॥१॥ द्वौ पक्षौ परावत्र द्वापर पुक्ली
बलिद् वृषोदरादित्वादात्वम् ॥ २ ॥ आरेचनमारेक ॥ ३ ॥ विचिकित्सनं विचि
कित्सा “कित सशयप्रतीकारे” ॥ ३।४।६ ॥ इति कित स्वार्थे सन् ॥ ४ ॥
सशयनं सशय समन्तत शेते आत्माऽस्मिन्निति वा ॥ ५ ॥

परमागो गुणोत्कर्ष

परस्य भजन परभाग ॥ १ ॥ गुणानामुत्कर्षा गुणोत्कष ॥ २ ॥

दोषे त्वादिनवाश्रवौ ॥ ११ ॥

दुष्यत्यनेन दोषस्तत्र ॥ १ ॥ आ सम-ताद् क्षीय ते क्षीय-ते गुणा अस्मिन्ना
दीनव ‘कैरव’ ॥ (उणा-५१९) ॥ इत्यवे निपात्यते ॥ २ ॥ आश्रवति गुणा
अस्मिन्नाश्रव, आदीनवाश्रवौ क्लेशे इत्यमर ॥ ३ ॥ ११ ॥

स्वाद् रूप लक्षण भावश्चात्मप्रकृतिरीतय ।

सहजो रूपतत्त्व च धर्म सर्गो निसर्गवत् ॥ १२ ॥

शील सतत्त्व सासिद्धि

स्वशब्दात् परे रूपलक्षणभावा स्वस्य रूप लक्षण भाव-श्च स्वरूपम् ॥ १ ॥
स्वलक्षणम् ॥ २ ॥ स्वभाव ॥ ३ ॥ अतत्यनेन आत्मा ॥ ४ ॥ प्रक्रियतेऽनया प्रकृति
॥ ५ ॥ रायते यात्यनया रीति ॥ ६ ॥ सह जात सहज ॥ ७ ॥ रूपस्य वस्तु
नस्तद्भावो रूपतत्त्वम् ॥ ८ ॥ धरति स्वैरिता धम पुक्लीबलिद् “अर्त्तारि” ॥
(उणा-३३८) ॥ इति स ॥ ९ ॥ सृज्यतेऽनेन सग ॥ १० ॥ एव निवर्ग
॥ ११ ॥ १२ ॥ शील्यते धार्यते शील पुक्लीबलिद् ॥ १२ ॥ सह तद्भावेन वस्तते
सतत्त्वम् ॥ १३ ॥ सासिद्धयत्यनया सासिद्धि ॥ १४ ॥

अवस्था तु दशा स्थिति ।

अवस्थानमवस्था ॥ १ ॥ दश्यतेऽनया दशा स्थादित्वात् क ॥२॥ तिष्ठत्यनया स्थिति ॥ ३ ॥

स्नेह प्रीति प्रेमहार्दे

स्नेहन स्नेह पुक्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥ प्रीयते प्रीति ॥ २ ॥ प्रियस्य भाव कम वा प्रेम पुक्लीबलिङ्ग पृथ्वादित्वादिमनि “प्रियस्थिर-” ॥ ७। ४।३८ ॥ इति प्रादेश , प्रीयतेऽनेनेति वा “मन्” ॥ (उणा-९११) ॥ इति मन् ॥ ३ ॥ हृदयस्य भावो हादम् ॥ ४ ॥

दाक्षिण्य त्वनुकूलता ॥ १३ ॥

विप्रतिसारोऽनुशय पश्चात्तापोऽनुतापश्च ।

वैपरीत्येन प्रतिमरण विप्रतिसार , एकदेशस्य विकृतत्वाद् विप्रतीसारोऽपि ॥ १ ॥ अनुशयनमनुशय ॥ २ ॥ पश्चात् तपन पश्चात्ताप ॥ ३ ॥ अनुपश्चात् तपनमनुताप ॥ ४ ॥

अवधानसमाधानप्रणिधानानि तु समाधौ स्युः ॥ १४ ॥

अवधीयतेऽवधानम् ॥ १ ॥ एवमपरे अपि ॥ २ ॥ ३ ॥ समाधान समाधि तत्र ॥ ४ ॥ १४ ॥

धर्म पुण्य वृष श्रेय सुकृते

धरतीति धर्म “अत्तीरि-” ॥ (उणा-३३८) ॥ इति म , यद्वोचाम - ‘दुर्गतिप्रपतःप्राणिधारणाद्धर्म उच्यते’ ॥१॥ पुण्यति पुण्य ‘ऋशिजनि’ ॥ (उणा -३६१) ॥ इति किद् य , धूयतेऽनेन वा ‘शक्यास्याख्या’ ॥ (उणा-३६४) ॥ इति ये निपात्यते ॥२॥ वपति कामान् वृष ॥ ३ ॥ अतिशयेन प्रशस्य श्रेय ॥४॥ सुष्ठु क्रियते सुकृत तत्र ॥ ५ ॥

नियतौ विधि ।

दैव भाग्य भागधेय दिष्ट च

नियम्यतेऽनया नियतिस्तस्याम् ॥ १ ॥ विधीयतेऽनेन विधि ॥ २ ॥ देवस्य आत्मन इदं पूर्वकम् दैव पुक्लीबलिङ्ग ॥ ३ ॥ भज्यते भाग्यम् भज्यते भाग स एवेति वा मत्स्यादित्वात् स्वार्थे य ॥४॥ भाग एव भागधेय “नामरूपभागाद्धेय” ॥ ७।२।१५८ ॥ ५ ॥ दिश्यते स्म दिष्टम् ॥६॥

अयस्तु तच्छुभम् ॥ १५ ॥

तद् दैव शुभम् एलय ‘अव्’ ॥ ५।१।४९ ॥ १ ॥ १५ ॥

अविद्यादमत्यज्ञाने

विद्ययेदामविद्या अधमाऽप्यद् विपर्ययेऽत्र तम्, यदाह-अनित्याशुचिदु-
त्तारमसु नित्यगुणित्वात्मन्यतिरविद्या ॥१॥ अदमित्यस्य मननमहमति, अनात्म-
यात्माभिमाणात् अह विभवत्यन्तप्रतिरूपकमत्राऽव्ययम् ॥२॥ विद्वद्भूतज्ञानमज्ञानम् ॥

आन्तिमिथ्यामतिभ्रम ॥ १० ॥

भ्रमण भ्राति अतस्मिन्नादिति ज्ञानम् ॥१॥ मिथ्या मननं मिथ्यामति ॥२॥
भ्रमणं भ्रम ॥ ३ ॥ १० ॥

सदेहद्वापराऽऽरेका विचिकित्सा च सशयः ।

सदेहन सदेह उभयकोटिपरामर्शि ज्ञानम् ॥१॥ द्वौ पक्षौ परावन द्वापर पुष्पी-
बलिहृ पृषोदरादित्वादात्म्यम् ॥ २ ॥ आरेचनमारक ॥ ३ ॥ विचिकित्सनं विचि-
कित्सा "कित सशयप्रतीकारे" ॥ ३।४।६ ॥ इति कित स्वार्थे सन् ॥ ४ ॥
सशयन सशय समन्तत शेते आत्माऽस्मिन्निति वा ॥ ५ ॥

परभागो गुणोत्कर्ष

परस्य भजन परभाग ॥ १ ॥ गुणानामुत्कर्षो गुणोत्कर्ष ॥ २ ॥

दोषे त्वादीनवाश्रवौ ॥ ११ ॥

दुष्यत्यनेन दोषस्तत्र ॥ १ ॥ आ समन्ताद् दीय ते क्षायते गुणा अस्मिन्ना-
दीनव 'क्षैरव' ॥ (उणा-५१९) ॥ इत्यवे निपात्यते ॥ २ ॥ आश्रवति गुणा
अस्मिन्नाश्रव, आदीनवाश्रवौ क्लेशे इत्यमर ॥ ३ ॥ ११ ॥

त्वाद् रूप लक्षण भावश्चात्मप्रकृतिरीतय ।

सहजो रूपतत्त्व च धर्म सर्गो निसर्गवत् ॥ १२ ॥

शील सतत्त्व ससिद्धि

स्वशब्दात् परे रूपलक्षणभावा स्वस्य रूप लक्षण भावश्च स्वरूपम् ॥ १ ॥
स्वलक्षणम् ॥ २ ॥ स्वभाव ॥ ३ ॥ अतत्यनेन आत्मा ॥ ४ ॥ प्रक्रियतेऽनया प्रकृति
॥ ५ ॥ रीयते यात्यनया रीति ॥ ६ ॥ सह जात सहज ॥ ७ ॥ रूपस्य वस्तु
नस्तद्भावा रूपतत्त्वम् ॥ ८ ॥ धरति स्वैरिता धम पुष्पीबलिहृ "अर्त्तारि" ॥
(उणा-३३८) ॥ इति म ॥ ९ ॥ सृज्यतेऽनेन सग ॥ १० ॥ एव निधग
॥ ११ ॥ १२ ॥ शील्यते धायते शील पुष्पीबलिहृ ॥ १२ ॥ सह तद्भावेन वतते
सतत्त्वम् ॥ १३ ॥ ससिद्धयत्यनया ससिद्धि ॥ १४ ॥

अवस्था तु दशा स्थिति ।

अवस्थानमवस्था ॥ १ ॥ दश्यतेऽनया दशा स्थादित्वात् क ॥२॥ तिष्ठत्यनया स्थिति ॥ ३ ॥

स्नेह प्रीति प्रेमहार्दे

स्नेहन स्नेह पुक्लीबलिङ्ग ॥ १ ॥ प्रीयते प्रीति ॥ २ ॥ प्रियस्य भाव कम वा प्रेम पुक्लीबलिङ्ग पृथ्वादित्वादिमनि “प्रियस्थिर-” ॥ ७।४।३८ ॥ इति प्रादेश , प्रीयतेऽनेनेति वा “मन्” ॥ (उणा-९११) ॥ इति मन् ॥ ३ ॥ हृदयस्य भावो ह्रादम् ॥ ४ ॥

दाक्षिण्य त्वनुकूलता ॥ १३ ॥

विप्रतिसारोऽनुशय पश्चात्तापोऽनुतापश्च ।

वैपरीत्येन प्रतिस्तरण विप्रतिसारः, एकदेशस्य विकृतत्वाद् विप्रतिसारोऽपि ॥ १ ॥ अनुशयनमनुशय ॥ २ ॥ पश्चात् तपन पश्चात्ताप ॥ ३ ॥ अनुपश्चात् तपनमनुताप ॥ ४ ॥

अवधानसमाधानप्रणिधानानि तु समाधौ स्युः ॥ १४ ॥

अवधीयतेऽवधानम् ॥ १ ॥ एवमपरे अपि ॥ २ ॥ ३ ॥ समाधान समाधि तत्र ॥ ४ ॥ १४ ॥

धर्म पुण्य वृष श्रेय सुकृते

धरतीति धर्म “अत्तीरि-” ॥ (उणा-३३८) ॥ इति म , यद्वोचाम - दुर्गतिप्रपतत्प्राणिधारणाद्धर्म उच्यते” ॥१॥ पुणति पुण्य “ऋशिजनि-” ॥ (उणा -३६१) ॥ इति किद् य , धूयतऽनेन वा “शत्र्यास्याख्या” ॥ (उणा-३६४) ॥ इति ये निपात्यते ॥२॥ वपति कामान् वृष ॥ ३ ॥ अतिशयेन प्रशस्य श्रेय ॥४॥ सुष्ठु क्रियते सुकृत तत्र ॥ ५ ॥

नियतौ विधि ।

दैव भाग्य भागधेय दिष्ट च

नियम्यतेऽनया नियतिस्तस्याम् ॥ १ ॥ विधीयतेऽनेन विधि ॥ २ ॥ देवस्य आत्मन इद पूवकर्म दैव पुक्लाबलिङ्ग ॥ ३ ॥ भज्यते भाग्यम्, भज्यते भाग स एवेति वा मत्त्यादित्वात् स्वार्थे य ॥४॥ भाग एव भागधेय “नामरूपभागाद्धेय” ॥ ७।२।१५८ ॥ ५ ॥ दिश्यते स्म दिष्टम् ॥६॥

अयस्तु तच्छुभम् ॥ १९ ॥

तद् दैव शुभम् एत्यय ‘अच्’ ॥ ५।१।४९ ॥ १ ॥ १९ ॥

अल्क्ष्मीर्निर्गति कालकर्णिका स्यात्

१ लक्ष्मीरलक्ष्मी ॥ १ ॥ निष्पाता क्रमे सामागमिच्छति ॥ २ ॥ कालस्य
गमस्य कर्णिका वज्रामरणमिव कालकर्णिका ॥ ३ ॥

अथाऽशुभम् ।

दुष्कृत दुरित पापमेव पाप्मा च पातकम् ॥ ६ ॥

किञ्चित्प कल्प किञ्च कल्मष वृजिन तम ।

अह कल्मष पद्व

न गुममगुभम् ॥ १ ॥ दुष्टं कृत दुष्कृतम् ॥ २ ॥ दुरेति स्म दुरितम् ॥ ३ ॥
पाप्यस्मात् पाप "भापाचणि" ॥ (उणा-२९६) ॥ इति प ॥ ४ ॥ एत्यन
प्रायलिङ्ग "अतणिभ्यां" ॥ (उणा-१७९) ॥ इति नस् ॥ ५ ॥ पातयति दुर्गती
पाप्मा "सात्मशात्मन्" ॥ (उणा-१९६) ॥ इति मनि निपात्यते पुल्लिङ्गोऽयम्
॥ ६ ॥ णके पातक पुष्पायलिङ्ग ॥ ७ ॥ १६ ॥ कल्पते कितिबप "कले कित्वच" ॥
(उणा-५५१) ॥ इति प ॥ ८ ॥ "कल्पूनहि" ॥ (उणा-५५७) ॥ इत्युषे
कल्प क मुख लोपतीति वा ॥ ९ ॥ किणि सौत्र किण्यते किञ्च "निष्पृषि" ॥
(उणा-५९९) ॥ इति किङ् ॥ १० ॥ कल्पते कल्मष "कलेर्मष" ॥ (उणा-
५६२) ॥ ११ ॥ वृज्यते वृजिन "वृजितुहि" ॥ (उणा-२८३) ॥ इति किदिन
॥ १२ ॥ ताम्यत्यनेन तम ॥ १३ ॥ अमत्यह क्लीबलिङ्गो "अमेभहौ वा तौ"
॥ (उणा-९६२) ॥ इत्यस् अहते वा "अस्" ॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यस्
॥ १४ ॥ कल्पते कर्क पुष्पीबलिङ्ग "भोणालि" ॥ (उणा-२९) ॥ इति क
॥ १५ ॥ अमत्यघ "मघाघडघा" ॥ (उणा-१९०) ॥ इति घे निपात्यते, न
जहाति वा, अघयतीति वा ॥ १६ ॥ पञ्च्यते पद्व पुष्पीबलिङ्ग ॥ १७ ॥

उपाधिर्धर्मचितनम् ॥ १७ ॥

उपाधीयते उपाधि पुल्लिङ्ग ॥ १ ॥ धमस्य चि ता धमचि तनम् ॥ २ ॥ १७ ॥

त्रिगर्गो धर्मकामार्थ

त्रिसङ्ख्यो वर्ग त्रिगर्ग ॥ १ ॥

चतुर्वर्ग समोक्षका ।

धमकामार्थ इत्येव चतु सङ्ख्यो वर्गचतुर्वर्ग ॥ १ ॥

बलतुर्याश्चतुर्भद्रम्

बल तुर्यं येषां ते बलतुर्या धर्मकामार्थ ॥ १ ॥ चतुर्णो भद्राणां समाहारश्चतुर्भद्रं
पात्रादित्वात् स्त्रीत्वाभाव ॥ २ ॥

प्रमादोऽनवधानता ॥ १८ ॥

प्रमदन प्रमाद ॥ १ ॥ अनवधानस्य भावोऽनवधानताऽनवहितत्व कार्येष्व
तात्पर्यम् ॥ २ ॥ ०८ ॥

उदोऽभिप्राय आकूत मतभाषाशया अपि ।

छ दत्याल्हादयति छ द “अच्” ॥ ५।१।४९ ॥ इत्यच् पृथोदरादित्वात्
छत्व ॥ १ ॥ आभिमुप्रेन प्रयन्त्यनेन अभिप्राय ॥ २ ॥ आकूयते आकूतम् ॥ ३ ॥
मायते मतम् ॥ ४ ॥ भवत्यस्मिन् भाव पुक्लीबलिङ्ग ॥ ५ ॥ आशेरतेऽस्मिन्नाशय ॥ ६ ॥

हृषीकमक्ष करण स्रोत ख निपयान्द्रियम् ॥ १९ ॥

हृष्य-त्यनेन हृषीक “ऋजिष्टृ” ॥ (उणा-५५४) ॥ इति किदोप ॥ १ ॥
अक्ष्णोति व्याप्नोत्यक्षम् ॥ २ ॥ क्रियतेऽनेन करणम् ॥ ३ ॥ खल्यस्मात्सल स्रोत
क्लीबलिङ्ग ॥ ४ ॥ अश्नुते व्याप्नोति ख ‘अशङित्’ ॥ उणा-८७) ॥ इति ख
“डित्य-त्यस्वरादे ’ ॥ २।१।११४ ॥ इत्य-त्यस्वरादिलोपे ॥ ५ ॥ विषय
स्पर्शादिरस्यस्य विषयि ॥ ६ ॥ इन्द्रस्यात्मनो लिङ्गमिन्द्रिय स्पर्शनादि अनेन हि
आत्माऽनुमीयते, इन्द्रेण दृष्ट वा आत्मा हि स्पर्शनादानि दृष्ट्वा स्वविषयेषु नियु
ङ्क्ते आत्मकृतेन हि शुभकर्मणा तथाविधविषयोपभोगाय स्पर्शनादिनी भवन्ति,
इन्द्रेण जुष्ट वा तद्द्वारेणाऽस्य विज्ञानोत्पादात्, इन्द्रेण दत्त वा विषयग्रहणाय विषयेभ्य
समपणात् इन्द्रस्यावरणक्षयोपशमसाधनमिति वा “इन्द्रियम्” ॥ ७।१।१७४ ॥
इति इयप्रत्यया त निपात्यने ॥ ७ ॥ १९ ॥

बुद्धीन्द्रिय स्पर्शनादि

बुद्धिहेतुरिन्द्रिय बुद्ध्यान्द्रिय स्पृश्यतेऽनेन स्पर्शनम् आदिग्रहणाद् रसनप्राणचक्षु-
श्रोत्राणीन्द्रियाणि ग्रह्यत यदवाचाम प्रमाणमीमासायम्-“स्पर्शरसगन्धरूपशब्दग्र
हणलक्षणानि स्पर्शनरसनप्राणचक्षु श्रोत्राणीन्द्रियाणि द्रव्यभावभेदानि” इति ॥ १ ॥

पाण्यादि तु क्रियेन्द्रियम् ।

क्रियाव्यापार आदानादि यदाह उत्सगानन्दनादानगत्यालापाश्च तत्तत्क्रिया ”
इति क्रियाहेतुरिन्द्रिय क्रियेन्द्रियम् आदिग्रहणाद् वाक्पादपायूपस्था गृह्य ते ॥ १ ॥

स्पर्शादयस्त्रिन्द्रियार्था निपया गोचरा अपि ॥ २० ॥

स्पर्शनं स्पर्श, आदिग्रहणाद् रसगन्धरूपशब्दा गृह्यन्ते इन्द्रियैरध्य ते इन्द्रियार्था,
अथा अपि ॥ १ ॥ विधिष्यति विषया “सयधितस्य” ॥ २।३।४७ ॥ इति
पत्वम् ॥ २ ॥ गाव इन्द्रियाणि चरत्येषु गाचरा ‘गाचरसचर’ ॥ ५।३।१३१ ॥
इति घ ॥ ३ ॥ २० ॥

अन्वमीनिर्गति कालकणिका स्यात्

१ तन्मीरत्मी ॥ १ ॥ निष्पात्ताग्ने सन्नामाभिर्गति ॥ २ ॥ कालस्य
यमस्य कणिका यनाभरणमिव कालकणिका ॥ ३ ॥

अथाऽशुभम् ।

दुष्कृत दुरित पापमेन पाप्मा च पातकम् ॥ ६ ॥

किल्बिष क्लृप किण्व कल्मष घृजिन तम ।

अह कल्मष पक्व

१ शुभमशुभम् ॥ १ ॥ दुष्टं कृत दुष्कृतम् ॥ २ ॥ दुरेति स्म दुरितम् ॥ ३ ॥
पाल्यसात् पाप "भापाचणि" ॥ (उणा-२९६) ॥ इति प ॥ ४ ॥ एत्यन
ह्यायलिङ्ग "भक्तणिभ्या" ॥ (उणा-१७९) ॥ इति जस् ॥ ५ ॥ पातयति दुर्गती
पाप्मा "सात्मनात्मन्" ॥ (उणा-१९६) ॥ इति मनि निपात्यते पुङ्गिहोऽयम्
॥ ६ ॥ णके पातकं पुङ्गायलिङ्ग ॥ ७ ॥ १६ ॥ कृत्यते किल्बिष "कले किल्बिष" ॥
(उणा-५५१) ॥ इति प ॥ ८ ॥ "क्लृपुनहि" ॥ (उणा-५५७) ॥ इत्युषे
क्लृप क सुख लोपतीति वा ॥ ९ ॥ "किणि सौत्र" किण्वते किण्व "निघृषि" ॥
(उणा-५९१) ॥ इति किङ् ॥ १० ॥ कृत्यते कल्मष "कलेर्मष" ॥ (उणा-
५६२) ॥ ११ ॥ घृज्यते घृजिन "घृजितुहि" ॥ (उणा-२८३) ॥ इति किङ्
॥ १२ ॥ ताम्यत्येनेन तम ॥ १३ ॥ अमत्यह क्वावजिह्वी "अमेभहौ वातौ"
॥ (उणा-१६२) ॥ इत्यस् अहते वा "अस्" ॥ (उणा-१५२) ॥ इत्यस्
॥ १४ ॥ कृत्यते कटक पुङ्गायलिङ्ग "मीणशलि" ॥ (उणा-२९) ॥ इति क
॥ १५ ॥ अमत्यघ "मघाघडघा" ॥ (उणा-१९०) ॥ इति घे निपात्यते, न
जहाति वा, अघयतीति वा ॥ १६ ॥ पठ्यते पक्व पुङ्गायलिङ्ग ॥ १७ ॥

उपाधिर्धर्मचिन्तनम् ॥ १७ ॥

उपाधीयते उपाधि पुलिङ्ग ॥ १ ॥ धमस्य चि ता धमचितनम् ॥ २ ॥ १७ ॥

त्रिवर्गा धर्मकामार्थी

त्रिसङ्ख्यो वग त्रिवग ॥ १ ॥

चतुर्वर्ग समोक्षका ।

धमकामार्थो इत्येव चतु सङ्ख्यो वगचतुर्वर्गे ॥ १ ॥

बलतुर्याश्चतुर्भेदम्

बल तुर्ये येषा ते बलतुर्या धमकामार्थी ॥ १ ॥ चतुर्णां भद्राणां समाहारश्चतुर्भेद
पात्रादित्वात् स्त्रीत्वाभाव ॥ २ ॥

प्रमादोऽनवधानता ॥ १८ ॥

प्रमदन प्रमाद ॥ १ ॥ अनवधानस्य भावोऽनवधानताऽनवहितत्व कार्येण
तात्पर्यम् ॥ २ ॥ ०८ ॥

उदोऽभिप्राय आकूत मतभाषाशया अपि ।

छ दत्तात्हादयति छ द “अच्” ॥ ५ । १ । ४९ ॥ इत्यच् पृथोदरादित्वात्
छत्व ॥ १ ॥ आभिमुत्प्रेन प्रयन्यनेन अभिप्राय ॥ २ ॥ आकूयते आकूतम् ॥ ३ ॥
म यते मनम् ॥ ४ ॥ भवत्यस्मिन् भाव पुक्लीबलिङ्ग ॥ ५ ॥ आशेरतेऽस्मिन्नाशय ॥ ६ ॥

हृषीकमक्ष करण स्रोत स विषयीन्द्रियम् ॥ १९ ॥

हृष्य-त्यनेन हृषीक “ऋजिश्च” ॥ (उणा-५५४) ॥ इति किदाप ॥ १ ॥
अक्ष्णोति व्याप्नोत्यक्षम् ॥ २ ॥ क्रियतेऽनेन करणम् ॥ ३ ॥ स्रवत्यस्मात् स्रोत
क्लीबलिङ्ग ॥ ४ ॥ अश्नुते व्याप्नोति ख “अशर्द्धि” ॥ उणा-८७) ॥ इति स
“डित्य-त्यस्वरादे ” ॥ २ । १ । ११४ ॥ इत्य-त्यस्वरादिलोपे ॥ ५ ॥ विषय
स्पर्शादिरस्यस्य विषयि ॥ ६ ॥ इन्द्रस्यात्मनो लिङ्गमिन्द्रिय स्पर्शनादि अनेन हि
आत्माऽनुमीयते, इ द्रेण दृष्ट वा आत्मा हि स्पर्शनादानि दृष्ट्वा स्वविषयेषु नियु
हृक्ते आत्मकृतेन हि शुभकमणा तथाविधविषयोपभोगाय स्पर्शनादिनी भवति,
इ द्रेण जुष्ट वा तद्द्वारेणाऽस्य विज्ञानोत्पादात्, इ द्रेण दत्त वा विषयग्रहणाय विषयेभ्य
समपणात्, इन्द्रस्यावरणक्षयोपशमसाधनमिति वा “इन्द्रियम्” ॥ ७ । १ । १७४ ॥
इति इयप्रत्ययात् निपात्यने ॥ ७ ॥ १९ ॥

बुद्धीन्द्रिय स्पर्शनादि

बुद्धिहेतुरिन्द्रिय बुद्धाद्रिय स्पृश्यतेऽनेन स्पर्शनम् आदिग्रहणाद् रसनघ्राणचक्षु
श्रोत्राणां द्रव्याणि ग्रह्यन्त यद्वोचाम प्रमाणमीमासाय म्-“स्पर्शरसगन्धरूपशब्दग्र
हणलक्षणानि स्पर्शनरसनघ्राणचक्षु श्रोत्राणां द्रव्याणि द्रव्यभावभेदानि” इति ॥ १ ॥

पाण्यादि तु क्रियेन्द्रियम् ।

क्रियाव्यापार आदानादि यदाह उत्सगानन्दनादानगत्यालापाश्च तत्क्रिया ”
इति क्रियाहेतुरिन्द्रिय क्रियो द्रियम् आदिग्रहणाद् वाक्पादपायूपस्था गृह्य ते ॥ १ ॥

स्पर्शादयस्त्रिन्द्रियार्था विषया गोचरा अपि ॥ २० ॥

स्पर्शन स्पर्श , आदिग्रहणाद् रसगन्धरूपशब्दा गृह्यन्ते इन्द्रियैरभ्यन्ते इन्द्रियाया ,
अथा अपि ॥ १ ॥ विधिष्वाति विषया “सयसितस्य” ॥ २ । ३ । ४७ ॥ इति
पत्वम् ॥ २ ॥ गाव इन्द्रियाणि चरत्येषु गोचरा “गाचरसचर” ॥ ५ । ३ । १३१ ॥
इति घ ॥ ३ ॥ २० ॥

अन्धभीर्भिर्भूति कालकर्णिका स्यात्

१ लभ्यते लक्ष्मी ॥ १ ॥ निध्याता क्रमे समागामिच्छति ॥ २ ॥ कालस्य
यमस्य कर्णिका यनाभरणमिव कालकर्णिका ॥ ३ ॥

अथाऽशुभम् ।

दुष्कृत दुरित पापमेव पाप्मा च पातकम् ॥ ६ ॥

किंत्वप क्लृप किंश्च कर्मप वृजिन तम ।

अह कल्मष पट्ट

न शुभमशुभम् ॥ १ ॥ दुष्टं कृत दुष्कृतम् ॥ २ ॥ दुरेति स्म दुरितम् ॥ ३ ॥
पात्यसात् पाप "मापाचणि" ॥ (उणा-२९६) ॥ इति प ॥ ४ ॥ एतेन
ह्यायलिह "अक्षणिभ्या" ॥ (उणा-१७९) ॥ इति नस् ॥ ५ ॥ पातयति दुपती
पाप्मा "सात्मभारम" ॥ (उणा-१९६) ॥ इति मनि निपात्यते पुष्पिहोऽयम्
॥ ६ ॥ णके पातकं पुष्पायलिह ॥ ७ ॥ १६ ॥ क्लृयते कितिप "कले कित्वच" ॥
(उणा-५५१) ॥ इतीप ॥ ८ ॥ "ऋपूनहि" ॥ (उणा-५५७) ॥ इत्युषे
क्लृप क सुख लोपतीति वा ॥ ९ ॥ 'किणि सौत्र' किंयते किंश्च "निष्पि" ॥
(उणा-५९१) ॥ इति किट् ॥ १० ॥ क्लृयते कर्मप "कलेमष" ॥ (उणा-
५६२) ॥ ११ ॥ वृजयते वृजिन "वृजितुहि" ॥ (उणा-२८३) ॥ इति किदिन
॥ १२ ॥ ताम्यत्यनेन तम ॥ १३ ॥ अमत्यह ह्रीबलिह्री "अमेभह्री चा ती" ॥
(उणा-९६२) ॥ इत्यस् अहते वा "अस्" ॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यस्
॥ १४ ॥ क्लृयते कर्क पुष्पिबलिह्री "भीष्मलि" ॥ (उणा-२९) ॥ इति क
॥ १५ ॥ अमत्यघ "मघाघडघा" ॥ (उणा-१९०) ॥ इति घे निपात्यते, न
जहाति वा, अघयतीति वा ॥ १६ ॥ पञ्च्यते पट्ट पुष्पिबलिह्री ॥ १७ ॥

उपाधिर्धर्मचित्तनम् ॥ १७ ॥

उपाधीयते उपाधि पुलिह ॥ १ ॥ धमस्य चि ता धर्मचि तनम् ॥ २ ॥ १७ ॥

त्रिवर्गो धर्मकामार्थ

त्रिसङ्ख्यो वर्ग त्रिवर्ग ॥ १ ॥

चतुर्वर्ग समोक्षका ।

धमकामार्थो इत्येव चतु सङ्ख्यो वर्ग चतुर्वर्ग ॥ १ ॥

बलतुर्याश्चतुर्भद्रम्

बल तुर्यं येषा ते बलतुर्या धमकामार्था ॥ १ ॥ चतुर्णा भद्राणा समाहारश्चतुर्भद्रं
पात्रादित्वात् स्वात्वाभाव ॥ २ ॥

प्रमादोऽनवधानता ॥ १८ ॥

प्रमदन प्रमाद ॥ १ ॥ अनवधानस्य भावोऽनवधानताऽनवहितत्व कार्येण्य
तात्पर्यम् ॥ २ ॥ ८ ॥

छन्दोऽभिप्राय आकूत मतभानागया अपि ।

छ दत्याह्वादयति छन्द “अच्” ॥ ५ । १ । ४९ ॥ इत्यच् प्रपोदरादित्वात्
छत्व ॥ १ ॥ आभिमुत्प्रेन प्रयत्यनेन अभिप्राय ॥ २ ॥ आकूयते आकूतम् ॥ ३ ॥
मयते मनम् ॥ ४ ॥ भवत्यस्मिन् भाव पुक्लीयलिङ्ग ॥ ५ ॥ आशेरतेऽस्मिन्नाशय ॥ ६ ॥

हृषीकमक्ष करण स्रोत ख निपयीन्द्रियम् ॥ १९ ॥

हृष्यत्यनेन हृषीक “ऋजिभृष्ट” ॥ (उणा-५५४) ॥ इति किदीप ॥ १ ॥
अक्ष्णोति व्याप्नोत्यक्षम् ॥ २ ॥ क्रियतेऽनेन करणम् ॥ ३ ॥ स्रवत्यस्मात्स्रमल स्रोत
क्लीयलिङ्ग ॥ ४ ॥ अश्रुते व्याप्नोति ख ‘अशङ्कित’ ॥ उणा-८७) ॥ इति स्र
“डित्यत्यस्वरादे” ॥ २ । १ । ११४ ॥ इत्यत्यस्वरादिलोपे ॥ ५ ॥ विषय
स्पर्शादिरत्यस्य विषयि ॥ ६ ॥ इन्द्रस्यात्मनो लिङ्गमिन्द्रिय स्पर्शनादि अनेन हि
आत्माऽनुमीयते, इन्द्रेण दृष्ट वा आत्मा हि स्पर्शनादानि दृष्ट्वा स्वविषयेषु नियु
क्ते आत्मकृतेन हि शुभकमणा तथाविधविषयोपभोगाय स्पर्शनादिनी भवन्ति,
इन्द्रेण जुष्टे वा तद्द्वारेणाऽप्य विज्ञानोत्पादात्, इन्द्रेण दत्त वा विषयग्रहणाय विषयेभ्य
समपणात्, इन्द्रस्यावरणक्षयोपशमसाधनमिति वा “इन्द्रियम्” ॥ ७ । १ । १७४ ॥
इति इयप्रत्यया त निपात्यने ॥ ७ ॥ १९ ॥

बुद्धीन्द्रिय स्पर्शनादि

बुद्धिहेतुरिन्द्रिय बुद्धाद्रिय स्पृश्यतेऽनेन स्पर्शनम् आदिग्रहणाद् रसनघ्राणचक्षु
श्रोत्राणाद्रियाणि ग्रह्यन्त यद्वोचाम प्रमाणमीमांसायाम्-“स्पर्शरसगन्धरूपशब्दग्र
हणलक्षणानि स्पर्शनरसनघ्राणचक्षु श्रोत्राणीन्द्रियाणि द्रव्यभावभेदानि” इति ॥ १ ॥

पाण्यादि तु क्रियेन्द्रियम् ।

क्रियाव्यापार आदानादि यदाह उत्सर्गान्दनादानगत्यालापाश्च तत्क्रिया ”
इति क्रियोहेतुरिन्द्रिय क्रियोद्रियम् आदिग्रहणाद् वाक्पादपायूपस्था गृह्य ने ॥ १ ॥

स्पर्शादयस्त्रिन्द्रियार्थो निपया गोचरा अपि ॥ २० ॥

स्पर्शन स्पर्श , आदिग्रहणाद् रसगन्धरूपशब्दा गृह्यन्ते इन्द्रियैरभ्य ते इन्द्रियाया ,
अथा अपि ॥ १ ॥ विधिद्वयानि विषया “सयधितस्य” ॥ २ । ३ । ४७ ॥ इति
पत्यम् ॥ २ ॥ गाव इन्द्रियाणि चरत्येषु गोचरा ‘गोचरसचर’ ॥ ५ । ३ । १३१ ॥
इति घ ॥ ३ ॥ २० ॥

शीते तुषार शिशिर मुशीम शीतलो जड ।

हिम

शेतेऽनेन शीत "शीरीभू" ॥ (उणा-२०१) ॥ इति कित्त त तत्र श्या
यते स्मति या "रय शीद्वगृत्ति" ॥ ४।१।९७ ॥ इति शीरादश ॥ १ ॥
मुष्यत्यनेन तुषार "मुषिकुठम्भां कित्त" ॥ (उणा-४०८) ॥ इत्यार ॥ २ ॥
नाशत्यनेन शिशिर "शवशशोरिषात" ॥ (उणा-४१३) ॥ इतीर ॥ ३ ॥
मुष्टु श्यायते मुशीम, मुशीमोऽपि ॥ ४ ॥ शेतेऽनेन शीतल "शीदस्तलक्" ॥
(उणा-५०१) ॥ इति तलक् शीत शीतल्यमस्यस्य वा सिध्मादित्वात्, शीत ला
तीति या ॥ ५ ॥ जलति जड ॥ ६ ॥ दिनोति हिम "धुहिभ्या वा" ॥ (उणा
३४१) ॥ इति किद् म ॥ ७ ॥

अयोष्णे तिग्मस्तीक्ष्णक्षण्ड खर पटु ॥ २१ ॥

उष्णात्युष्ण "धृतीहा-" ॥ (उणा-१८३) ॥ इति किन् णस्त्वत्र ॥ १ ॥
तेजयति तिग्म "तिजियुजेग् च" ॥ (उणा-३४५) ॥ इति किद् म ॥ २ ॥
तीव्रति तीम "खुर क्षुर" ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यते ॥ ३ ॥ तेज-
यति तीक्ष्ण "भूणवृण" ॥ (उणा-१८६) ॥ इति णे निपात्यते ॥ ४ ॥ चण्डते
चण्ड चणत्यनेनति वा "पचमाद्" ॥ (उणा-१६८) ॥ इति ङ ॥ ५ ॥
खनति खर ख रातीति वा ॥ ६ ॥ पटति उष्णता पटु ॥ ७ ॥ २१ ॥

कोष्ण करोष्ण कदुष्णो मदोष्णश्चेपदुष्णवत् ।

इपदुष्ण कोष्ण ॥ १ ॥ क्वोष्ण "कक्कवौ कोष्णे" ॥ ३।२।१३७ ॥
इति साधू ॥ २ ॥ "कौ कद्" ॥ ३।२।१३० ॥ इति कदादेशे कदुष्ण ॥ ३ ॥
मदमुष्णो म दोष्ण ॥ ४ ॥ अल्पमुष्ण इपदुष्ण ॥ ५ ॥

निष्ठुर कक्खट क्रूर परुष कर्कश खर ॥ २२ ॥

दृढ कठोर कठिनो जरठ

नियते तिष्ठति निष्ठुर "श्वशुर" ॥ (उणा ४२६) ॥ इत्युरे निपात्यते ॥ १ ॥
"कम्ख हसने" कम्खयते कक्खट "दिभ्यवि-" ॥ (उणा-१४९) ॥ इत्यट राक्वट
इत्य ये ॥ २ ॥ कृ तति क्रूर "कृते क्रूळ्छौ च" ॥ (उणा-३९५) ॥ इति र
॥ ३ ॥ घृणाति परुष क्रूरनहि ॥ (उणा-५१७) ॥ इत्युप, अपरुष्यतीति
या ॥ ४ ॥ कर्काऽग्निरुपगानमस्यस्य करुश लोमादित्वात् श ॥ ५ ॥ खनति खर
॥ ६ ॥ २२ ॥ दहति दहति वा ऋ "बलिस्थूले दृढ" ॥ ४।४।६९ ॥ इति
क्वे साधु ॥ ७ ॥ कठति कठोर "कठिकाके" ॥ (उणा-४३३) ॥ इत्यारे ॥ ८ ॥

“श्याकठि” ॥ (उणा-२८०) ॥ इतीने कठिन ॥५॥ जीर्यति जरठ “मृजुशू” ॥
(उणा-१६७) ॥ इत्यठ , जरठोऽपि ॥ १० ॥

कोमल पुनः ।

मृदुलो मृदुसोमालसुकुमारा अकर्कश ॥ २३ ॥

कौति कोमल “मुरल” ॥ (उणा-४७४) ॥ इत्यले निपात्यते ॥ १ ॥
मृदुरस्यस्य मृदुल सिध्मादित्वात् ॥ २ ॥ मृद्यते मृदु “पृकाहपि” ॥ (उणा-
७२९) ॥ इति किट् ॥ ३ ॥ सोम सोमत्वमालाति सोमाल ॥ ४ ॥ शुष्ठ कुमार
इव मृदुत्वात् सुकुमार ॥ ५ ॥ न ककशोऽकर्कश ॥ ६ ॥ २३ ॥

मधुरस्तु रसज्येष्ठो गुल्य स्वादुर्मधूलक ॥

मधु माधुर्यमस्यस्य मधुर मध्वादित्वाद् र , माद्यत्यनेनेति वा “श्वशुर-” ॥
(उणा-४२६) ॥ इत्युरे निपात्यते ॥ १ ॥ रसेषु ज्येष्ठो रसज्येष्ठ ॥ २ ॥ गुडे
साधुगुल्य ॥ ३ ॥ स्वदते स्वादु “कृवापाजि-” ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण् ॥ ४ ॥
माधत्यनेन मधूल दुकूल ” ॥ (उणा-४९१) ॥ इत्यूले निपात्यते ॥ ५ ॥

अम्लस्तु पाचनो दन्तशठो

अमल्यम्ल “शामाश्या” ॥ (उणा-४६२) ॥ इति ल अम्लोऽपि ॥ १ ॥
पाचयति पाचन ॥ २ ॥ दन्तषु शठो दन्तशठ ॥ ३ ॥

अथ लवण सर ॥ २४ ॥

सर्वरस

स्वदते लवण “चिकण” ॥ (उणा-१९०) ॥ इत्यणे निपात्यते, लुनाति
जाड्यमिति वा नद्यादित्वाद् नो णत्व च ॥ १ ॥ सरत्यनेन सर “पुनामि ष” ॥
५ । ३ । १३० ॥ २ ॥ २४ ॥ सर्वे रसा अत्र सर्वरस ॥ ३ ॥

अथ कटु स्यादोषणो मुखशोधन ।

कटुस्यावृणोति कटु “भृमृट्” ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ १ ॥ ओषत्यो
षण ॥ २ ॥ मुख शोधयति मुखशोधन ॥ ३ ॥

वक्त्रभेदी तु तिक्त

वक्त्र भिनत्ति वक्त्रभेदी ॥ १ ॥ ताडयति सकति तेजयतिवा तिक्त ‘पुत
पित्त’ ॥ (उणा-२०४) ॥ इति ते निपात्यते ॥ २ ॥

अथ कपायस्तुनरो रसा ॥ २५ ॥

कपाति श्लेष्माण कपाय ‘कुलकुलि’ ॥ (उणा-३००) ॥ इति काय

॥ १ ॥ तथीति सुवर 'अट्ट' ॥ (उणा-५-२) ॥ इतर निपात्यत पुष्पवर्णौ

॥ २ ॥ रस्य रे 'त रमा' ॥ १ ॥ इत्युत्तरादौ ॥ २५ ॥

ग-भा जामातारि मुग्भिजाणार्पण ।

समाकर्षा गितारि च

गम्यवते ग भी प्राग्म द्याऽय च ॥ १ ॥ जनमनोहारी ॥ २ ॥ सुष्ठु रमत
सुतय ॥ ३ ॥ प्राग्म तवयति धीन ति प्राग्मनस ॥ ४ ॥ समाकृपति वित्त समा
५ ॥ ५ ॥ निर्दरत्वार्थे निर्दारी अय याम्य प्रति अधिदत्तदनुवादेनायस्य विधि
एवम-मन्त्रादये ॥ ६ ॥

स आमोदो विदूरग ॥ २६ ॥

स प्ररभिग-धो विदूरगोऽतिदूरगवापी ॥ १ ॥ आसमन्तात् मोदतेऽनेन आमोद
॥ २ ॥ २६ ॥

विमर्दस्थ परिमल ।

रतविष्मदुद्देहागरागपरिमलतात्परो ह्यो ग-ध परिमलते परिमल ॥ १ ॥

अथामोदी मुखवासन ।

इष्टगन्ध सुगन्धिश्च

आमोदोऽस्तपस्य आमोदी ॥ १ ॥ मुखं वासयत्यनुलिम्बति मुखवासन ॥ १ ॥
इणे ग-धोऽस्य इष्टग ध ॥ २ ॥ शोभनो ग-धोऽस्य सुगन्धि, द्वौ द्वौ मित्रार्था
विस्त ये ॥ ४ ॥

दुर्गन्धः पूतिगन्धिक ॥ २७ ॥

दुष्टो ग-धोऽस्य दुर्ग ध ॥ १ ॥ पूतर्विस्त पूतेरिव वा ग-धोऽस्य पूतिगन्धि
'गुपूयुष्टाभेर्गे धादिदुष्टे' ॥ ७ । ३ । १४४ ॥ इतीत् ॥ २ ॥ २७ ॥

आमगन्धि तु विस्त स्यात्

आमोदोऽतो मताः तस्यैव ग धोऽस्य आमगन्धि वापमानात् ॥ ७ । ३ ।
१ ॥ इतीत् ॥ १ ॥ विस्तस्य विस्त 'ज्यजि- ॥ (उणा-३८८) ॥ इति
१२११ ॥ १ ॥

गर्भाः शोलादिका अमी ।

१ एतेत मित शुक्रो हरिणो विशद शुचि ॥ २८ ॥

रातगोरशुभयलक्षपवलाज्जुना ।

श्वेतते श्वेत ॥ १ ॥ श्यायते श्येत "हृदयाहृदि" ॥ (उणा-२१०) ॥
 इतीत ॥ २ ॥ शिनोति मन सित ॥ ३ ॥ 'शुक गतौ' शोकति मनोऽत्र शुक्ल
 "शुकशामूभ्य क्ति" ॥ (उणा-४२३) ॥ इति ल ॥ ४ ॥ हरत चेता हरिण
 "हृहृहृदि" ॥ (उणा-१९४) ॥ इतीण ॥ ५ ॥ विशति मनो विशद् "कुमुद"
 ॥ (उणा-२४४) ॥ इति निपात्यते विशीयते वा ॥ ६ ॥ शोचति निमलीभवति
 शुचि ॥ ७ ॥ २८ ॥ अवदायते शोध्यतेऽवदात ॥ ८ ॥ 'गुरैचि उद्यमे' गुरुते
 मनोऽत्र गोर गोर एव गौर प्रज्ञादित्वादण्, गूयते वा 'खुरक्षर' ॥ (उणा-
 ३९६) ॥ इति रे निपात्यते ॥ ९ ॥ शोभते शुभ्र "ऋज्यजि-" ॥ (उणा-
 ३८८) ॥ इति क्तिङ्गुर ॥ १० ॥ वलते वलक्ष अवलक्ष्यत वा प्रपोदरादित्वात्
 ॥ ११ ॥ धुनात्यशोभामिति धवल मृदिकदि-" ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल
 ॥ १२ ॥ अज्यतेऽज्जुन ॥ १३ ॥ पाण्डु पाण्डुत्वमस्त्यस्य पाण्डुर मध्नादित्वात्
 र ॥ १४ ॥ पण्डते याति मनोऽस्मिन् पाण्डर "जटर" ॥ (उणा-४०३) ॥
 इत्यरे निपात्यते ॥ १५ ॥ पयते स्तूयते पाण्डु पनेर्दोधश्च ॥ (उणा-१६६)
 ॥ इति ड ॥ १६ ॥

ईपत्पाण्डुस्तु धूसर ॥ २९ ॥

इपदव्यक्त-पाण्डु धुनाति चेतो धूसर 'कृतूतनि' ॥ (उणा-४४०) ॥
 इति क्ति सर ॥ १ ॥ २९ ॥

कापोतस्तु कपोताम

कपोतस्याय कापोत ॥ १ ॥ कपोतस्येव आमाऽय्य कपोताम ॥ २ ॥

पीतस्तु सितरञ्जन ।

हारिद्र पीतलो गौर

पीयते वणान् पीत ॥ १ ॥ सित रचयति सितरञ्जन ॥ २ ॥ हरिद्राया अय
 हारिद्र ॥ ३ ॥ पात पीतत्वं लाति पातल ॥ ४ ॥ गूयते गार ॥ ५ ॥

पीतनीलः पुनर्हरित् ॥ ३० ॥

पालाशो हरितस्तालकाम

पीतश्चासौ नीलश्च पातनाल ॥ १ ॥ हरति चित्र हरित् हृमृहृदि' ॥ (उणा-
 ८८७) ॥ इतीत् ॥ २ ॥ ३० ॥ पलाशस्य पणस्याय पालाश ॥ ३ ॥ हरति
 हरित 'हृदयाहृदि' ॥ (उणा-२१०) ॥ इतीत ॥ ४ ॥ तालक हरितालक
 तस्येवाऽऽमाऽय्य तालकाम ॥ ५ ॥

॥ १ ॥ तर्पति सुपर "जटर" ॥ (उणा-४-३) ॥ इत्यर निपात्यते पुष्कललिङ्गौ
॥ २ ॥ रस्यते इति रगा ॥ १ ॥ इत्युपसर्गार ॥ २५ ॥

गन्धो जनमनोहारी मुरभिप्राणतर्पण ।

समाकर्षी निहारी च

गन्धयते गन्धो प्राणप्राण्डय घ ॥ १ ॥ जनमनोहारी ॥ २ ॥ सुष्ठु रभते
मुरभि ॥ ३ ॥ प्राण तपयति मीणाति प्राणतर्पण ॥ ४ ॥ समाकृपति वित्त समा
कर्षी ॥ ५ ॥ निदरत्यवश्व निहारी अत्र याये प्रति प्रसिद्धस्तदनुवादेनायस्य विधि
एवमयप्राडपि ॥ ६ ॥

स आमोदो विदूरग ॥ २६ ॥

स मुरभिग घो विदूरगोऽतिदूरव्यापी ॥ १ ॥ आसमन्तात् मोदतेऽनेन आमोद
॥ २ ॥ २६ ॥

विमर्दोत्थ परिमल ।

रतविकृतद्देहापरागपरिमलनोत्पन्नो हृद्यो गन्ध परिमलते परिमल ॥ १ ॥

अथामोदी मुखवासन ।

इष्टगन्ध सुगन्धिश्च

आमोदोऽस्त्यस्य आमोदी । १ ॥ मुखे वासयत्यनुलिम्बति मुखवासन ॥ २ ॥
इष्टो गन्धोऽस्य इष्टगन्ध ॥ ३ ॥ शोभनो गन्धोऽस्य सुगन्धि, द्वौ द्वौ भिनाथा
विलये ॥ ४ ॥

दुर्गन्धः पूतिगन्धिक ॥ २७ ॥

दुष्टो गन्धाऽस्य दुर्गन्ध ॥ १ ॥ पूतिर्विष पूतेरिव वा गन्धोऽस्य पूतिगन्धि
'सुपूत्युत्सुरभेगन्धादिदुग्णे' ॥ ७ । ३ । १८४ ॥ इतीत् ॥ २ ॥ २७ ॥

आमगन्धि तु विस्र स्यात्

आमाऽपक्वो मल तस्येव गन्धोऽस्य आमगन्धि बोपमानात् ॥ ७ । ३ ।
१८७ ॥ इतीत् ॥ १ ॥ तस्यैव विस्र 'ऋज्यजि- ॥ (उणा-३८८) ॥ इति
कित् र ॥ ॥

वर्णा श्वेतादिका अर्मा ।

श्वेत इयेत मित शुक्लो हरिणो विशद शुचि ॥ २८ ॥

अवदातगारशुभवलक्षधवलार्जुना ।

पाण्डुर पाण्डर पाण्डु

श्वेतते श्वेत ॥ १ ॥ श्यायते श्येत "हृदयारुहि" ॥ (उणा-२१०) ॥
 इतीत ॥ २ ॥ सिनोति मन सित ॥ ३ ॥ "शुक गती" शोकति मनोऽत्र शुक्
 "शुक्रशीमूभ्य कित्" ॥ (उणा-४२३) ॥ इति ल ॥ ४ ॥ हरत चेता हरिण
 "हृदयारुहि" ॥ (उणा-१९४) ॥ इतीण ॥ ५ ॥ विशति मनो विशद "कुमुद"
 ॥ (उणा-२४४) ॥ इति निपात्यते विशायते वा ॥ ६ ॥ शोचति निमलामवति
 शुचि ॥ ७ ॥ २८ ॥ अवदायते शोष्यतेऽवदात ॥ ८ ॥ "गुरैचि उद्यमे" गुरुते
 मनोऽत्र गौर गौर एव गौर प्रज्ञादित्वादण्, गूयते वा "खुरक्षर" ॥ (उणा-
 ३९६) ॥ इति रे निपात्यते ॥ ९ ॥ शाभने शुभ्र "ऋज्यजि-" ॥ (उणा-
 ३८८) ॥ इति कित् र ॥ १० ॥ बलते बलक्ष अबलक्ष्यत वा पृषोदरादित्वात्
 ॥ ११ ॥ धुनात्यशोभामिति धवल मृदिकदि-" ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल
 ॥ १२ ॥ अज्यतेऽज्जुन ॥ १३ ॥ पाण्डु पाण्डुत्तमस्त्यस्य पाण्डुर मध्वादित्वात्
 र ॥ १४ ॥ पण्डते याति मनोऽस्मिन् पाण्डर "जठर" ॥ (उणा-४०३) ॥
 इत्यरे निपात्यते ॥ १५ ॥ पच्यते स्तूयते पाण्डु 'पनेर्दाधश्च' ॥ (उणा-१६६)
 ॥ इति ड ॥ १६ ॥

ईपत्पाण्डुस्तु धूसर ॥ २९ ॥

इषदयक पाण्डु धुनाति चतो धूसर "वृधूतनि" ॥ (उणा-४४०) ॥
 इति कित् सर ॥ १ ॥ २९ ॥

कापोतस्तु कपोताम

कपोतस्याय कापोत ॥ १ ॥ कपोतस्येव आभाऽस्य कपोताम ॥ २ ॥

पीनस्तु सितरञ्जन ।

हारिद्र पीतलो गौर

पीयते वणात् पीत ॥ १ ॥ सित रजयति सितरञ्जन ॥ २ ॥ हरिद्राया अय
 हारिद्र ॥ ३ ॥ पीत पीतत्वं लाति पातल ॥ ४ ॥ गूयते गौर ॥ ५ ॥

पीतनीलः पुनर्हरित् ॥ ३० ॥

पालाशो हरितस्तालकाम

पीतश्चाद्या नीलश्च पातनाल ॥ १ ॥ हरति चित्र हरित् हृदयारुहि" ॥ (उणा-
 ८८७) ॥ इतात् ॥ २ ॥ ३० ॥ पलाशस्य पणस्याय पालाश ॥ ३ ॥ हरति
 हरित हृदयारुहि" ॥ (उणा-२१०) ॥ इतात् ॥ ४ ॥ तालक हरितालक
 तस्येवाऽऽभाऽस्य तालकाम ॥ ५ ॥

॥ १ ॥ तर्षीति गुणर "जटर" ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्यर निपात्यते पुर्णवस्त्रौ

॥ २ ॥ रस्यते इति रगा ॥ १ ॥ इगुगताहार ॥ २५ ॥

गन्धा जनमनोहारी सुरभिघ्राणतर्पण ।

समाकर्षा नितारी च

गन्धयते गन्धो घ्राणघ्राण्डाय च ॥ १ ॥ जनमनोहारी ॥ २ ॥ सुष्ठु रभत
सुरभि ॥ ३ ॥ घ्राण तपयति घ्राणाति घ्राणनयण ॥ ४ ॥ समाकृपति चित्त समा
कर्षा ॥ ५ ॥ निहृत्ययश्च निहारी अत्र याय प्रति प्रसिद्धस्तदनुवादेनायस्य विधि
एवमयत्राऽपि ॥ ६ ॥

स आमोदो विदूरग ॥ २६ ॥

स सुरभिगन्धो विदूरगोऽतिदूरव्यापी ॥ १ ॥ आसमन्तात् मोदतेऽनेन आमोद
॥ २ ॥ २६ ॥

विमर्दोऽथ परिमल ।

रतविक्रमद्देहांगरागपरिमलनोत्पन्नो हृद्यो गन्ध परिमलते परिमल ॥ १ ॥

अथामोदी मुखवासन ।

इष्टगन्ध सुगन्धिश्च

आमोदोऽस्त्यस्य आमोदी ॥ १ ॥ मुखं वासयत्यनुलिम्बति मुखवासन ॥ २ ॥
इष्टो गन्धोऽस्य इष्टगन्ध ॥ ३ ॥ शोभनो गन्धोऽस्य सुगन्धि, द्वौ द्वौ भिन्नाया
विलम्बे ॥ ४ ॥

दुर्गन्धः पूतिगन्धिक ॥ २७ ॥

दुष्टो गन्धाऽस्य दुर्गन्ध ॥ १ ॥ पूतिर्विष पूतेरिव वा गन्धोऽस्य पूतिगन्धि
'सुपूत्युत्सुरभेगधादिदुग्णे ॥ ७ । ३ । १४४ ॥ इतीत् ॥ २ ॥ २७ ॥

आमगन्धि तु विस्त्र स्यात्

आमाऽपक्वो मल तस्मैव गन्धोऽस्य आमगन्धि बोधमानात् ॥ ७ । ३ ।
१४७ ॥ इतीत् ॥ १ ॥ विस्त्रयत विस्त्र 'ऋज्याजि- ॥ (उणा-३८८) ॥ इति
कित् र ॥ ॥

वर्णा श्वेतादिका अर्मा ।

श्रेत द्येत मित शुक्लो हरिणो विशद शुचि ॥ २८ ॥

अवदातगारशुभवल्क्षधनलार्जुना ।

पाण्डुर पाण्डर पाण्डु

श्वेतते श्वेत ॥ १ ॥ श्यायते श्येत "हृश्यारुहि" ॥ (उणा-२१०) ॥
 इतीत ॥ २ ॥ सिनोति मन सित ॥ ३ ॥ 'गुक्त गता शोकति मनोऽत्र शुक्ल
 "शुक्लशीमूभ्य कित्" ॥ (उणा-४६३) ॥ इति ल ॥ ४ ॥ हरत चेता हरिण
 "हृहृरुहि" ॥ (उणा-१९४) ॥ इतीण ॥ ५ ॥ विशति मनो विशद "कुमुद"
 ॥ (उणा-२४४) ॥ इति निपात्यते विशायते वा ॥ ६ ॥ शोचति निमलभवति
 शुचि ॥ ७ ॥ २८ ॥ अवदायते शोध्यतेऽवदात ॥ ८ ॥ 'गुरैचि उद्यमे' गुरुने
 मनोऽत्र गोर गोर एव गौर प्रज्ञादित्वाद्गु गूयते वा 'खुरक्षर" ॥ (उणा-
 ३९६) ॥ इति रे निपात्यते ॥ ९ ॥ शाभते शुभ्र "ऋज्यजि-" ॥ (उणा-
 ३८८) ॥ इति किद्रू र ॥ १० ॥ वलते वलक्ष अवलक्ष्यत वा पृषोदरादित्वात्
 ॥ ११ ॥ धुनात्यशोभामिति धवल मृदिकदि-" ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल
 ॥ १२ ॥ अज्यतेऽज्जुन ॥ १३ ॥ पाण्डु पाण्डुत्नमस्त्यस्य पाण्डुर मध्वादित्वात्
 र ॥ १४ ॥ पण्डते याति मनोऽस्मिन् पाण्डर "जठर" ॥ (उणा-४०३) ॥
 इत्यरे निपात्यते ॥ १५ ॥ पयते स्तूयते पाण्डु 'पनर्दीघश्च' ॥ (उणा-१६६)
 ॥ इति ड ॥ १६ ॥

ईपत्पाण्डुस्तु धूसर ॥ २९ ॥

इपद-यक् पाण्डु धुनाति चेतो धूसर कृधूतनि" ॥ (उणा-४४०) ॥
 इति कित् सर ॥ १ ॥ २९ ॥

कापोतस्तु कपोताम

कपोतस्याय कापोत ॥ १ ॥ कपोतस्येव आभाऽस्य कपोताम ॥ २ ॥

पीतस्तु सितरञ्जन ।

हारिद्र पीतलो गौर

पीयते वणान् पीत ॥ १ ॥ सित रञ्जति सितरञ्जन ॥ २ ॥ हरिद्राया अय
 हारिद्र ॥ ३ ॥ पात पीतत्वं लाति पातठ ॥ ४ ॥ गूयते गौर ॥ ५ ॥

पीतनील पुनर्हरित् ॥ ३० ॥

पालाशो हरितस्तालकाम

पीतश्चासौ नालऽव पातनाल ॥ १ ॥ हरति चित्र हरित् हम्बुहि" ॥ (उणा-
 ८८७) ॥ इतात् ॥ २ ॥ ३० ॥ पलाशस्य पणस्याय पालाश ॥ ३ ॥ हरति
 हरित हृश्यारुहि" ॥ (उणा-२१०) ॥ इतात् ॥ ४ ॥ तालक हरितालक
 तस्येवाऽऽभाऽस्य तालकाम ॥ ५ ॥

॥ १ ॥ तपीति सुषर 'जटर' ॥ (उणा-४०३) ॥ इतर निपात्यत पूर्वाबलिहो

॥ २ ॥ रस्य ते इति रगा ॥ १ ॥ इष्टगन्धर ॥ २५ ॥

गन्धा जलमोहारी मुग्धभिर्गणतर्पण ।

समाकर्षी निर्हारी च

गन्धयते गन्धो घ्राणमाद्योऽयं च ॥ १ ॥ जनमनोहारी ॥ २ ॥ सुष्ठु रमत
सुरभि ॥ ३ ॥ घ्राण तपयति घ्राणाति घ्राणतपण ॥ ४ ॥ समाकृपाति चित्त समा
कर्षी ॥ ५ ॥ निहरत्ययं विहारी अत्र याय प्रति प्रसिद्धस्तदनुवादेना यस्य विधि
एवमन्वयाऽपि ॥ ६ ॥

स आमोदो विदूरग ॥ २६ ॥

स सुरभिगन्धो विदूरगोऽतिदूरव्यापी ॥ १ ॥ आसमन्तात् मोदतेऽनेन आमोद
॥ २ ॥ २६ ॥

विमर्दोऽथ परिमल ।

रतविक्रमद्देहांगरागपरिमलनोत्पन्नो ह्यथो गन्ध परिमलते परिमल ॥ १ ॥

अथामोदी मुखवासन ।

इष्टगन्ध सुगन्धिश्च

आमोदोऽस्त्यस्य आमोदी ॥ १ ॥ सुखं वासयत्यनुलिम्पति मुखवासन ॥ २ ॥
इष्टो गन्धोऽस्य इष्टगन्ध ॥ ३ ॥ शोभनो गन्धोऽस्य सुगन्धि, द्वौ द्वौ मित्राथा
वित्यये ॥ ४ ॥

दुर्गन्धः पूतिगन्धिक ॥ २७ ॥

दुष्टो गन्धाऽस्य दुर्गन्ध ॥ १ ॥ पूतिर्विस्र पूतेरिव वा गन्धोऽस्य पूतिगन्धि
'सुपुष्टुःसुरभेग धादिद्विगुणे ॥ ७ । ३ । १८४ ॥ इतीत् ॥ २ ॥ २७ ॥

आमगन्धि तु विस्र स्यात्

आमोऽपको मल तस्यैव गन्धोऽस्य आमगन्धि बोधमानात् ॥ ७ । ३ ।
१४७ ॥ इतीत् ॥ १ ॥ विस्रयत विस्र 'ऋज्याजि-' ॥ (उणा-३८८) ॥ इति
कित् २ ॥ ॥

वर्णा श्वेतादिका अर्मा ।

श्वेत इयेत मित शुक्रो हरिणो विशद शुचि ॥ २८ ॥

अवदातगोरशुभवल्क्षधवलार्जुना ।

पाण्डुर पाण्डर पाण्डु

॥ ३ ॥ श्याम श्यामत्व लाति श्यामल ॥ ४ ॥ श्यायते श्याम- “ विलिभिलि-” ॥
(उणा-३४०) इति म ॥ ५ ॥ कालयति मन काल ॥ ६ ॥ नालति नील
पुष्पावलिङ्ग ॥ ७ ॥ सितविरुद्धोऽसित ॥ ८ ॥ शिनुतात् शिति ‘ तिक्कृती
नाम्नि ” ॥ ५ । १ । ७१ ॥ इति तिक् ॥ ९ ॥ ॥ ३३ ॥

रक्तश्यामे पुनर्धूम्रधूमलौ

रक्तश्चाद्यौ श्यामश्च रक्तश्याम तत्र ॥ १ ॥ धुनाति धूम्र “ खुरक्षुर-” ॥
(उणा-३९६ ॥ इति निपात्यत ॥ २ ॥ धूम्रवर्णं लाति धूमल ॥ ३ ॥

अथ कर्बुर-

किम्मीर एत शबलश्चित्रकल्माषचित्तला ॥ ३४ ॥

कर्ति कबुर “ वाश्यसि-” ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर ॥ १ ॥ कार्यते
किम्मीर ‘ जम्बीर-” ॥ (उणा-४२२) ॥ इतार निपात्यते ॥ २ ॥ एषेत-
“ दम्यमि-” ॥ (उणा-२००) ॥ इति त ॥ ३ ॥ शाम्यति शबल “ शमे
र्व च वा ” ॥ (उणा-४७०) ॥ इत्यल ॥ ४ ॥ चीयते चित्र “ चिमिदि-” ॥
(उणा-४५४) ॥ इति कित् प्र ॥ कलयति वणान् कल्माष “ कुलेश्व मापक् ”
(उणा-५६३) ॥ ॥ ६ ॥ चित्रान् वर्णान् लाति चित्रल ॥ ७ ॥ ॥ ३४ ॥

शब्दो निनादो निर्घोष स्वानो ध्वान स्वरो ध्वनि ।

निर्हादो निनदो ह्लादो नि स्वानो नि स्वन स्वन ॥ ३५ ॥

रवो नाद स्वनिर्घोष सव्याङ्भ्यो राव आख ।

क्वणन निक्वण क्वाणो निक्वाणश्च क्कणो रण ॥ ३६ ॥

शपति कूटोच्चारण श-द ‘ शाशपिमनि-” ॥ (उणा-२३७) ॥ इति द-
शय्यते वा ॥ १ ॥ निनदन निनाद ॥ २ ॥ निर्घोषण निर्घोष ॥ ३ ॥ स्वनन स्वान-
॥ ४ ॥ ध्वनन ध्वान ॥ ५ ॥ स्वरति स्वर ॥ ६ ॥ ध्वनन ध्वनि- “ पदिपठि-” ॥
(उणा ६०७) ॥ इति इ ॥ ७ ॥ निहादन निहाद ॥ ८ ॥ निनदन निनद
‘ नेनदगद-’ ॥ ५ । ३ । २६ ॥ इति वाऽल् ॥ ९ ॥ हादन हाद ॥ १० ॥ नि
स्वनन नि स्वान घञ् ॥ ११ ॥ ‘ नेनद-” ॥ ५ । २ । २६ ॥ इत्यलि नि स्वन
॥ १२ ॥ स्वनन स्वन ‘ नवा वणयमहसस्वन ’ ॥ ५ । ३ । ४८ ॥ इत्यल्
॥ १३ ॥ ॥ ३५ ॥ रवण रव रावोऽपि ॥ १४ ॥ नदन नाद ॥ १५ ॥ स्वनन स्वानि
“ पदिपठि-” ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ ॥ १६ ॥ घोषण घाप ॥ १७ ॥
सव्याङ्भ्य उपसगभ्य परो राव सरवण सराव, ॥ १८ ॥ एव विराव ॥ १९ ॥

रक्तस्तु रोहित ।

माञ्जिष्ठो लोहित शोण-

रज्यति रक्त ॥ १ ॥ राहति रोहित "हृदयाकहि-" ॥ (उणा-२१०) ॥
इति तः ॥ २ ॥ मञ्जिष्ठाया अय मञ्जिष्ठ ॥ ३ ॥ रोहितस्यैव लल लोहित ॥ ४ ॥
शोणति शोणे ॥ ५ ॥

श्वेतरक्तस्तु पाटल ॥ ३१ ॥

श्वेतधासौ रक्तश्च श्वेतरक्त ॥ १ ॥ पाटयति पाटल "मृदिकदि" ॥ (उणा-
४६५) ॥ इत्यल ॥ २ ॥ ३१ ॥

अरुणो बालसध्याम

इयति अरुण "ऋकृवृ" ॥ (उणा-१९६) ॥ इत्युण ॥ १ ॥ बालस ध्या
म इवामा अस्य बालसध्याम ॥ २ ॥

पीतरक्तस्तु पिञ्जर ।

कपिल पिङ्गल श्यावः पिशङ्ग कपिशो हरि ॥ ३२ ॥

बभ्रु कद्रु कडारश्च पिङ्गे

पीतधासौ रक्तश्च पातरक्त ॥ १ ॥ पिञ्जयति पिञ्जर "ऋच्छिवटि" ॥
(उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ २ ॥ 'कवृद् वर्णे' कवते कपिल "स्थण्डिल-" ॥
(उणा-४८४) ॥ इतीले निपात्यते, वा कपिवर्णं लातीति ॥ ३ ॥ पिङ्ग पिङ्गत्वमस्त्यस्य
पिङ्गल सिध्मादित्वात् ॥ ४ ॥ श्यायते श्याव लटिखटि-" ॥ (उणा-५०५)
॥ इति व ॥ ५ ॥ पिशति पिशङ्ग 'विडिविलि' ॥ (उणा-१०१) ॥ इति
किदङ् ॥ ६ ॥ कपिमकटवर्णोऽस्त्यस्य कपिश लोमादित्वात् श. ॥ ७ ॥ हरति
हरि ॥ ८ ॥ ॥ ३२ ॥ विभर्ति बभ्रु ॥ ९ ॥ कद्रु कुत्सित द्रवति कद्रु- हरि-
पीति-" ॥ (उणा-७४५) ॥ इति डिङ् ॥ १० ॥ कडति कडार "अग्राहि-"
(उणा-४०५) ॥ इत्यार ॥ ११ ॥ पिबति वणान् पिङ्ग 'स्फुलिकलि-" ॥
(उणा-१०२) ॥ इताङ्क् तन ॥ १२ ॥

कृष्णस्तु मेचक ।

स्याद् राम श्यामल श्याम कालोनोलोऽसित शिति ॥ ३३ ॥

कषति वर्णान् कृष्ण 'घृवीद्वा-' ॥ (उणा-१८३) ॥ इति कित् ण
॥ १ ॥ मचते मित्रीभवति मेचक पुङ्गीबलिङ्ग क्विचक-" ॥ (उणा-३३) ॥
इत्यक निपात्यत मचक शिखकण्ठाम इति दुर्ग ॥ २ ॥ रमते मनाऽय राम-

३ ॥ श्याम श्यामत्व लाति श्यामल ॥ ४ ॥ श्यायते श्याम- " मिलिभिलि- ' ॥
उणा-३४०) इति म ॥ ५ ॥ कालयति मन काल ॥ ६ ॥ नीलति नील
पुष्पावल्लि ॥ ७ ॥ सितविरुद्धोऽसित ॥ ८ ॥ शिशुतात् शिति ' तिक्कृतौ
मात्रि " ॥ ५ । १ । ७१ ॥ इति तिक् ॥ ९ ॥ ॥ ३३ ॥

रक्तश्यामे पुनर्धूमधूमलौ

रक्तश्चासौ श्यामश्च रक्तश्याम तत्र ॥ १ ॥ धुनाति धूम " सुरक्षुर-" ॥
(उणा-३९६ ॥ इति निपात्यत ॥ २ ॥ धूमवर्णं लाति धूमल ॥ ३ ॥

अथ कर्बुर-

किम्मीर एत शबलश्चित्रकल्माषचित्तला ॥ ३४ ॥

कवाति कबुर ' वाश्यसि-" ॥ (उणा-८२३) ॥ इत्युर ॥ १ ॥ कीर्यते
किम्मीर ' जम्बीर-" ॥ (उणा-४२२) ॥ इतार निपात्यते ॥ २ ॥ एत्येत
" दम्यमि-" ॥ (उणा-२००) ॥ इति त ॥ ३ ॥ शाम्यति शबल " शमे
व च वा " ॥ (उणा-४७०) ॥ इत्यल ॥ ४ ॥ चीयते चित्र " चिमिदि-" ॥
(उणा-४५४) ॥ इति कित् प्र ॥ कलयति वणान् कल्माष " कुलेश्व मायक्"
(उणा-५६३) ॥ ॥ ६ ॥ चित्रान् वर्णान् लाति चित्रल ॥ ७ ॥ ॥ ३४ ॥

शब्दो निनादो निर्घोष स्वानो ध्वान स्वरो ध्वनि ।

निर्हादो निनदो हादो नि स्वानो नि स्वन स्वन ॥ ३५ ॥

रवो नाद स्वनिर्घोष सव्याङ्भ्यो राव आख, ।

क्वणन निक्वण क्वाणो निक्वाणश्च क्णो रण ॥ ३६ ॥

शपति कूटोच्चारण शब्द " शाशपिमनि-" ॥ (उणा-२३७) ॥ इति द-
शब्दयते वा ॥ १ ॥ निनदन निनाद ॥ २ ॥ निघापण निर्घोष ॥ ३ ॥ स्वनन स्वान,
॥ ४ ॥ ध्वनन ध्वान ॥ ५ ॥ स्वरति स्वर ॥ ६ ॥ ध्वनन ध्वनि " पदिपठि-" ॥
(उणा ६०७) ॥ इति इ ॥ ७ ॥ निहादन निहाद ॥ ८ ॥ निनदो निनद
" नैनदगद-" ॥ ५ । ३ । १६ ॥ इति वाङ् ॥ ९ ॥ हादन हाद ॥ १० ॥ नि
स्वनन नि स्वान घन् ॥ ११ ॥ ' नेनद-" ॥ ५ । २ । २६ ॥ इत्यलि नि स्वन
॥ १२ ॥ स्वनन स्वन " नवा क्णयमहसस्वन ' ॥ ५ । ३ । ४८ ॥ इत्यल्
॥ १३ ॥ ॥ ३५ ॥ रवण रव राबोऽपि ॥ १४ ॥ नदन नाद ॥ १५ ॥ स्वनन स्वनि
" पदिपठि-" ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ ॥ १६ ॥ घोषण घाष ॥ १७ ॥
स-याङ्भ्य उपसर्गेभ्य परो राव सरवण सराव ॥ १८ ॥ एव विराव ॥ १९ ॥

रक्तस्तु रोहित ।

मान्जिष्ठो लोहित शोण

रज्यति रक्त ॥ १ ॥ रोहित रोहित "हरयाकदि-" ॥ (उणा-२१०) ॥
इति तः ॥ २ ॥ मज्जिष्ठया अय माणिष्ठ ॥ ३ ॥ रोहितस्यैव लल लोहित ॥ ४ ॥
शोणति शोणे ॥ ५ ॥

श्वेतरक्तस्तु पाटल ॥ ३१ ॥

श्वेतधासी रक्तश्च श्वेतरक्त ॥ १ ॥ पाटयति पाटल "मृदिकदि" ॥ (उणा-
४६५) ॥ इत्यल ॥ २ ॥ ३१ ॥

अरुणो बालसध्याम

इयति अरुण "ऋकृवृ" ॥ (उणा-१९६) ॥ इत्युण ॥ १ ॥ बालसध्या
या इवामा अस्य बालसध्याम ॥ २ ॥

पीतरक्तस्तु पिञ्जर ।

कपिल पिङ्गल श्याव पिशङ्ग कपिशो हरि ॥ ३२ ॥

बभ्रु कद्रु कडारश्च पिङ्गे

पीतधासी रक्तश्च पीतरक्त ॥ १ ॥ पिञ्जयति पिञ्जर "ऋच्छिचटि" ॥
(उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ २ ॥ कद्रु वर्णे कवते कपिल "स्थण्डिल-" ॥
(उणा-४८४) ॥ इतीले निपात्यते, वा कपिवर्णं लाताति ॥ ३ ॥ पिङ्ग पिङ्गत्वमस्यस्य
पिङ्गल सिध्मादित्वात् ॥ ४ ॥ श्यायते श्याव लटिखटि-" ॥ (उणा-५०५)
॥ इति व ॥ ५ ॥ पिशति पिशङ्ग "विडिविलि" ॥ (उणा-१११) ॥ इति
किदङ्ग ॥ ६ ॥ कपिमकटवर्णोऽस्यस्य कपिश कोमादित्वात् च ॥ ७ ॥ हरति
हरि ॥ ८ ॥ ३२ ॥ विमर्त्ति बभ्रु ॥ ९ ॥ कद्रु कुटिसत्त द्रवति कद्रु- हरि-
पीति- ॥ (उणा-७४५) ॥ इति डिङ्ग ॥ १० ॥ कडति कडार "अग्याङ्गि-"
(उणा-४०५) ॥ इत्यार ॥ ११ ॥ पिबति वणान् पिङ्ग "स्फूलकलि-" ॥
(उणा-१०२) ॥ इतीङ्गक् तत्र ॥ १२ ॥

कृष्णस्तु मेचक ।

स्याद्राम श्यामल श्याम कालोनोलोऽसित शिति ॥ ३३ ॥

कषति वर्णान् कृष्ण 'घृवीह्वा-' ॥ (उणा-१८३) ॥ इति कित् ण
॥ १ ॥ मचते मित्रीभवति मेचक पुष्पीबलिङ्ग कीचक- ॥ (उणा-३३) ॥
इत्यके निपात्यत, मचक शिखकण्ठाभ इति दुर्ग ॥ २ ॥ रमते मनोऽत्र राम-

॥ ३ ॥ श्याम श्यामत्व लाति श्यामल ॥ ४ ॥ श्यायते श्याम- " विलिभिलि- " ॥
 (उणा-३४०) इति म ॥ ५ ॥ कालयाति मन काल ॥ ६ ॥ नीलति नील
 पुष्पावलिङ्ग ॥ ७ ॥ सितविरुद्धोऽसित ॥ ८ ॥ शिनुतात् शिति ' तिक्कृतौ
 नाम्नि " ॥ ५ । १ । ७१ ॥ इति तिक् ॥ ९ ॥ ॥ ३३ ॥

रक्तश्यामे पुनर्धूम्रधूमलौ

रक्तश्चासौ श्यामश्च रक्तश्याम तत्र ॥ १ ॥ धुनाति धूम्र " सुरक्षुर-" ॥
 (उणा-३९६ ॥ इति निपात्यत ॥ २ ॥ धूम्रवर्ण लाति धूमल ॥ ३ ॥

अथ कर्बुर-

किम्मरि एत शबलश्चित्रकल्मापचित्तला ॥ ३४ ॥

कवति कबुर " वाश्यसि-" ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर ॥ १ ॥ कीर्यते
 किम्मरि ' जम्बीर-" ॥ (उणा-४२२) ॥ इतार निपात्यते ॥ २ ॥ एत्येत-
 " दम्यमि-" ॥ (उणा-२००) ॥ इति त ॥ ३ ॥ शाम्यति शबल " शमे
 ब च वा " ॥ (उणा-४७०) ॥ इत्यल ॥ ४ ॥ चीयते चित्र " चिमिदि-" ॥
 (उणा-४५४) ॥ इति कित् प्र ॥ कलयति वर्णान् कल्माप " कुलेश्व मापक् " ॥
 (उणा-५६३) ॥ ॥ ६ ॥ चित्रान् वर्णान् लाति चित्रल ॥ ७ ॥ ॥ ३४ ॥

शब्दो निनादो निर्घोष स्वानो ध्वान स्वरो ध्वनि ।

निर्हादो निनदो ह्लादो नि स्वानो नि स्वन स्वन ॥ ३५ ॥

रवो नाद स्वनिर्घोष सव्याङ्भ्यो राव आख ।

क्वणन निकण क्वाणो निकणश्च क्णो रण ॥ ३६ ॥

शपति कृगेच्चारण शब्द " शाशपिमनि-" ॥ (उणा-२३७) ॥ इति द-
 शयते वा ॥ १ ॥ निनदन निनाद ॥ २ ॥ निर्घोषण निर्घोष ॥ ३ ॥ स्वनन स्वान-
 ॥ ४ ॥ ध्वनन ध्वान ॥ ५ ॥ स्वरति स्वर ॥ ६ ॥ ध्वनन ध्वनि " पदिपठि-" ॥
 (उणा ६०७) ॥ इति इ ॥ ७ ॥ निह्लादन निह्लाद ॥ ८ ॥ निनदन निनद
 ' नेनदगद-" ॥ ५ । ३ । १६ ॥ इति वाऽल्ल ॥ ९ ॥ ह्लादन ह्लाद ॥ १० ॥ नि
 स्वनन नि स्वान घञ् ॥ ११ ॥ ' नेनद-" ॥ ५ । २ । १६ ॥ इत्यलि नि स्वन
 ॥ १२ ॥ स्वनन स्वन ' नवा क्णयमहसस्वन " ॥ ५ । ३ । ४८ ॥ इत्यल्ल
 ॥ १३ ॥ ॥ ३५ ॥ रवण रव रावोऽपि ॥ १४ ॥ नदन नाद ॥ १५ ॥ स्वनन स्वनि
 ' पदिपठि-" ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ ॥ १६ ॥ घोषण घाप ॥ १७ ॥
 स-व्याङ्भ्य उपसर्गेभ्य परो राव सरवण सराव ॥ १८ ॥ एव विराव ॥ १९ ॥

१० ॥ १००० ॥ १०१२ ॥ २२ ॥ इति घम् ॥ २० ॥ “आहो ह्यो-” ॥
 ३० ॥ १०१२ ॥ २३ ॥ २३ ॥ २३ ॥ २३ ॥ २३ ॥ २३ ॥ २३ ॥ २३ ॥ २३ ॥
 ४० ॥ १०१२ ॥ २४ ॥ २४ ॥ २४ ॥ २४ ॥ २४ ॥ २४ ॥ २४ ॥ २४ ॥ २४ ॥
 ५० ॥ १०१२ ॥ २५ ॥ २५ ॥ २५ ॥ २५ ॥ २५ ॥ २५ ॥ २५ ॥ २५ ॥ २५ ॥
 ६० ॥ १०१२ ॥ २६ ॥ २६ ॥ २६ ॥ २६ ॥ २६ ॥ २६ ॥ २६ ॥ २६ ॥ २६ ॥

पद्म नूपम गांधारा मध्यम पञ्चमस्तथा ।

भैवतो विपथ सप्त तन्त्रीकण्ठोद्भवस्वरा ॥ ३७ ॥

पञ्चमो जायते पद्म यद्व्यङ्गि-

“कण्ठादुत्तिष्ठते व्यङ्ग्यं पद्म पद्म्यस्तु जायते ।

कण्ठादस्ताउनासाभ्या जिह्वाया दशनादपि” ॥ १ ॥

ऋषभो गोरुतस्रवादित्वात्, यदाह व्यङ्गि-

“वायु समुत्थितो नाभे कण्ठशीपसमाहृत ।

नदद्वयभवद् यस्मात् तनैव ऋषभ स्मृत ” ॥ २ ॥

गां वाच धारयति गान्धार गन्धवद्गमियर्त्ति वा । यदाह-

वायु समुत्थितो नाभे कण्ठशापसमाहृत ।

नानागन्धवद् पुण्ये गा धारस्तेन हेतुना ॥ ३ ॥

मध्ये भवो मध्यम यदाह-

“तद्देवोत्थितो वायुररु कण्ठसमाहृत ।

नाभिप्राप्तो महानादो मध्यमस्तेन हेतुना” ॥ ४ ॥

पञ्चमस्थानभवत्वात् पञ्चम यदाह-

“वायु समुत्थितो नाभेरुत्तरे कण्ठमूधसु ।

विचरन् पञ्चमस्थानप्राप्त्या पञ्चम उच्यते” ॥ ५ ॥

धिया वतो धीवतस्तस्याऽयं धैवत ,

दधाति सधत्ते स्वरानिति वा यदाह-

“अधिसधीयते यस्मात् स्वरास्तेनैव धैवत ” ।

“पुतापित्त-” ॥ (उणा-२०४) ॥ इति ते निपात्यते ॥ ॥ निपादति स्वरा
 अथ विपथानिपादादय यदाह-“निपादान्त स्वरा अस्मिन् निपादस्तेन हेतुना” ।

द्विधा हि वाणा-शारीरी दारुजातति तत्र दारुजाया तन्त्रीत शारीर्या कण्ठादुद्
 भवति तन्त्रीकण्ठोद्भवया । वशमुरजादयस्तु स्वराणुकारमानकारित्वात् स्वरहेतुत्वन
 भेदात् ॥ ७ ॥

ते मन्द्रमध्यतारा स्युरर कण्ठशिरोभवा ।

ते ऋषभादय स्वरा प्रत्येकमुर प्रभृतिस्थानभेदेन मन्द्रतां मध्यता तारता च
अवलम्ब्यते, यद् दत्तिल—

“नृणामुरासि मन्द्रस्तु द्वाविंशतिविधो ध्वनि ।

स एव कण्ठ मध्य स्यात् तार शिरासि गीयते” ॥ १ ॥

रुतित क्रादित कुष्टम्

रोदनं रुदित ॥ १ ॥ क्रन्दनं क्रन्दित ॥ २ ॥ कोशनं कुष्टम् ॥ ३ ॥

तदपुष्टं तु गह्वरम् ॥ ३८ ॥

तत् रुदितमपुष्ट गद्गदस्वरत्वादजातोच्चपुत्कार गाहते हृदयान्तगह्वर
“जठर” ॥ (उणा ४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते ॥ १ ॥ ३८ ॥

शब्दो गुणानुरागोत्थ प्रणाद सीत्कृत नृणाम् ।

प्रणदनं प्रणाद ॥ १ ॥ सीत्करणं सीत्कृतम् ॥ ॥

पर्दनं गुदजे शब्दे

पदते पदन ॥ १ ॥

कर्दनं कुक्षिसमवे ॥ ३९ ॥

वदते वदन ॥ १ ॥

क्ष्वेडा तु सिंहनाद

‘क्ष्वेडा अव्यक्तेशब्द क्ष्वेडा क्ष्वेडा भिदादित्वात् साधु ॥ १ ॥ सिंहस्यैव
नदने भटानां सिंहनाद ॥ २ ॥

अथ क्रन्दनं सुभटध्वनि ।

‘मृदु आह्वाने’ क्रन्दतेऽनेन क्रन्दनं प्रतिभटाह्वानध्वनि ॥ १ ॥

कौलाहलं कलकल

कौलमप्याहलति त्रासयति कालाहलं पुलाहलित्वा ॥ १ ॥ कल्पते कलकल
“अनुपलब्ध्यामत्र” ॥ (उणा १४) ॥ इति अप्रत्यया द्वित्वं च कलो
व्यक्ता वा आभीक्ष्ण्यं द्वित्वम् ॥ २ ॥

तुमुलो व्याकुलो रव ॥ ४० ॥

ताम्यस्यनेन तुमुल “तुमुलतुमुल” ॥ (उणा ४८७) ॥ इत्युले निपा
त्यत ॥ १ ॥ ४ ॥

आराय “रोहणघात्” ॥ ५ । ३ । २२ ॥ इति षम् ॥ २० ॥ “आहो ह्यो-” ॥
 ॥ ५ । ३ । २१ ॥ इति याङ्लि आरय ॥ २१ ॥ षण्यते षणनम् ॥ २० ॥ निष्णन निष्ण-
 “ने” गदपठमनण ॥ ५ । ३ । २६ ॥ इति वाङ्ल ॥ २३ ॥ षणन काष्ण
 ॥ २४ ॥ घाय निष्ण ॥ २५ ॥ “नया षण-” ॥ ५ । ३ । ४८ ॥ इत्यलि
 षण ॥ २६ ॥ रणं रण “युयण-” ॥ ५ । ३ । १८ ॥ इत्यल् ॥ २० ॥ १३६ ॥

पङ्ज ऋषभ गांधारा मध्यम पञ्चमस्तथा ।

धैवतो निषध सप्त तंत्रीकण्ठोद्भवा स्वरा ॥ ३७ ॥

पङ्कभ्यो जायते पङ्ज चतुर्मासि-

“कण्ठादुत्तिष्ठते व्यक्तपङ्ज पङ्कभ्यस्तु जायत ।

कण्ठोरुत्तालुनासाभ्या जिह्वाया दशनादपि” ॥ १ ॥

ऋषभो गोरुतधवादिवात्, यदाह व्यङ्गि-

“वायु समुत्थितो नाभे कण्ठशापसमाहृत ।

नदद्वपभचद् यस्मात् तनैष ऋषभ स्मृत” ॥ २ ॥

गां वाच धारयति गान्धार गन्धवहमियति वा । यदाह—

वायु समुत्थितो नाभे कण्ठशापसमाहृत ।

नानागन्धवह पुण्यै गान्धारस्तेन हेतुना ॥ ३ ॥

मध्ये भवो मध्यम यदाह—

“तद्वदेवोत्थितो वायुरर कण्ठसमाहृत ।

नाभिप्राप्तो महानादो मध्यमस्तेन हेतुना” ॥ ४ ॥

पञ्चमस्थानभवत्वात् पञ्चम यदाह—

“वायु समुत्थितो नाभेरुत्तरोत्तमूधसु ।

विचरन् पञ्चमस्थानप्राप्त्या पञ्चम उच्यते” ॥ ५ ॥

धिया वता धीवतस्तस्याऽथ धैवत,

दधाति सधत्ते खरानिति वा यदाह—

“अधिसधीयते यस्मात् स्वरांस्तेनैष धैवत” ॥

“पुतपित्त-” ॥ (उणा-२०४) ॥ इति ते निपात्यते ॥ ॥ निपादन्ति स्वरा
 अत्र निषधो निपादाद्य यदाह—“निपादिन्ति स्वरा अस्मिन् निपादस्तन हेतुना ।

द्विधा हि वाणा-शारीरी दाहजातेति तत्र दाहजाया त प्रीत शारीर्या कण्ठादुद्
 भवति त त्रीकण्ठोद्भवा । वशमुरजादयस्तु स्वराङ्गकारमात्रकारित्वात् स्वर्गहेतुत्वन
 नेहोक्ता ॥ ७ ॥

ते म द्रमध्यतारा स्युरुर कण्ठशिरोभवा ।

ते ऋषभादय स्वरा प्रत्येकसुर प्रशसिष्वानभेदेन मद्रता मध्यता तारता च अवलम्ब्यते, यद् दत्तिलम्—

“नृणामुरसि मद्रस्तु द्वाविंशतिविधो ध्वनि ।

स एव कण्ठ मध्य स्यात् तार शिरसि गीयते” ॥ १ ॥

रुदित क्रुदित कुष्टम्

रोदन रुदित ॥ १ ॥ क दन रुदित ॥ २ ॥ क्रोशन कुष्टम् ॥ ३ ॥

तदपुष्टं तु गह्वरम् ॥ ३८ ॥

तत् रुदितमपुष्ट गद्गदस्वरत्वादजातोच्चपूतकार गाहते हृदया तगह्वर “जठर” ॥ (उणा ४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते ॥ १ ॥ ३८ ॥

शब्दो गुणानुरागीत्य प्रणाद सीत्कृत नृणाम् ।

प्रणदन प्रणाद ॥ १ ॥ सीत्करण सीत्कृतम् ॥ ॥

पर्दन गुदजे शब्दे

पदते पर्दन ॥ १ ॥

कर्दन कुक्षिसमवे ॥ ३९ ॥

कदत कदन ॥ १ ॥

क्ष्वेडा तु सिंहनाद

‘क्ष्वेडा अव्यक्तेशब्द’ क्ष्वेडन क्ष्वेडा भिदादित्वात् साधु ॥ १ ॥ सिंहस्वेष नदन भटानां सिंहनाद ॥ २ ॥

अथ क्रन्दन सुमटध्वनि ।

‘बहु आह्वाने’ क्रन्दतेऽनेन क्रन्दनं प्रतिभटाह्वानध्वनि ॥ १ ॥

कोलाहल कलकल

कोलमप्याहलति प्रासयति कोलाहल पुष्पावलिङ्ग ॥ १ ॥ कल्पते कलकल “अदुपा ल्यकृद्भ्यामच्चात्” ॥ (उणा १४) ॥ इति अप्रत्यया द्वित्य च, कलो व्यक्ता वा आभीक्ष्य द्वित्वम् ॥ २ ॥

तुमुलो व्याकुलो रव ॥ ४० ॥

ताभ्यत्यनेन तुमुल ‘कुमुलतुमुल’ ॥ (उणा ४८७) ॥ इत्युले निपात्यते ॥ १ ॥ ४ ॥

आराच "रोरुपसर्गात्" ॥ ५।३।२२ ॥ इति घञ् ॥ २० ॥ "आहो रुगे-" ॥
 ॥ ५।३।४९ ॥ इति वाऽङि आरच ॥ २१ ॥ कण्यते कणनम् ॥ २२ ॥ निक्कणन निक्कण-
 "नेन" गदपठस्वनकण " ॥ ५।३।२६ ॥ इति वाऽङ् ॥ २३ ॥ कणन क्कण
 ॥ २४ ॥ घाय निक्कण ॥ २५ ॥ "नवा कण-" ॥ ५।३।४८ ॥ इत्यङि
 कण ॥ २६ ॥ रणन रण "युवण-" ॥ ५।३।२८ ॥ इत्यङ् ॥ २७ ॥ ३६ ॥

पङ्ज-ऋपभ गा धारा मध्यम पञ्चमस्तथा ।

धैवतो निषध सप्त तन्त्रीकण्ठाद्भवा स्वरा ॥ ३७ ॥

पङ्भ्यो जायते पङ्ज यद्व्यङि-

"कण्ठादुत्तिष्ठते व्यक्तपङ्ज पङ्भ्यस्तु जायते ।

कण्ठोरुस्तातुनासाभ्या जिह्वाया दशनादपि" ॥ १ ॥

ऋपभो गोरुतस्रवादित्वात्, यदाह व्यङि-

"वायु समुत्थितो नाभे कण्ठशीर्षसमाहृत ।

नदद्वपमवद् यस्मात् तनैव ऋपभ स्मृत " ॥ २ ॥

गा वाच धारयति गान्धार गन्धमहमियर्त्ति वा । यदाह-

वायु समुत्थितो नाभे कण्ठशापसमाहृत ।

नानाग धवद् पुण्ये गाधारस्तेन हेतुना ॥ ३ ॥

मध्ये भवो मध्यम यदाह-

"तद्वदेवेत्यतो वायुरर कण्ठसमाहृत ।

नाभिप्राप्तो महानादो मध्यमस्तेन हेतुना" ॥ ४ ॥

पञ्चमस्थानभवत्वात् पञ्चम यदाह-

"वायु समुत्थितः नाभेरुहः पञ्चमूधसु ।

विचरन् पञ्चमस्थानप्राप्त्या पञ्चम उच्यते" ॥ ५ ॥

धिया वतो धीवतस्तस्याऽय धैवत ,

दधाति सधत्ते खरानिति वा, यदाह-

"अधिसधीयते यस्मात् स्वरास्तेनैव धैवत " ।

"पुतपित्त-" ॥ (उणा-२०४) ॥ इति ते निपात्यते ॥ ॥ निपादन्ति स्वरा

अत्र निषधो निपादाद्य यदाह-"निषदिन्त स्वरा अग्निन् निपादस्तन हेतुना ।

द्विधा हि वाणा-शारीरी दाहजातति तत्र दाहजाया त त्रीत शारीर्यो कण्ठादुद्-
 भवति त त्रीकण्ठाद्भवा । वशमुरजादयस्तु स्वराणुकारमानकारित्वात् स्वरहेतुत्वेन
 नेहाका ॥ ७ ॥

ते मन्द्रमध्यतारा स्युरुर कण्ठशिरोभवा ।

ते ऋषभादय स्वरा प्रत्येकमुर प्रभृतिस्थानभेदेन मन्द्रता मध्यता तारता च अवलम्ब्यते, यद् दत्तिल—

“नृणामुरासि मन्द्रस्तु द्वाविंशतिविधो ध्वनि ।

स एव कण्ठ मध्य स्यात् तार शिरसि गीयते” ॥ १ ॥

स्थिति क्रदित कुष्ठम्

रोदन रुदित ॥ १ ॥ क दन क्रदित ॥ २ ॥ क्रोशन कुष्ठम् ॥ ३ ॥

तदपुष्ट तु गह्वरम् ॥ ३८ ॥

तत् रुदितमपुष्ट गद्गदस्वरत्वादजातोश्चिपूत्कार गाहते हृदया तगह्वर “जठर” ॥ (उणा ४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते ॥ १ ॥ ३८ ॥

शब्दो गुणानुरागोत्थ प्रणाद सीत्कृत नृणाम् ।

प्रणदन प्रणाद ॥ १ ॥ सीत्करण सीत्कृतम् ॥ ॥

पर्दन गुदजे शब्दे

पदते पर्दन ॥ १ ॥

कर्दन कुक्षिसमवे ॥ ३९ ॥

कदते कदन ॥ १ ॥

क्ष्वेडा तु सिंहनाद

‘क्ष्विडा अव्यक्तेशब्द क्ष्वेडन क्ष्वेडा भिदादित्वात् साधु ॥ १ ॥ सिंहस्त्रेव नदनं भटाना सिंहनाद ॥ २ ॥

अथ क्रन्दन सुमटध्वनि ।

‘क्रदु आह्वाने’ क दतेऽनेन क्रन्दनं प्रतिभटाह्वानध्वनि ॥ १ ॥

कोलाहल कलकल

कोलमप्याहलति प्रासयति कोलाहल पुढावलिङ्ग ॥ १ ॥ कल्पते कलकल “अदुपा ल्यङ्भ्यामन्वा त” ॥ (उणा १४) ॥ इति अप्रत्यया द्वित्व च कलो व्यक्ता वा आभीक्ष्ण्य द्वित्वम् ॥ २ ॥

तुमुलो व्याकुलो रव ॥ ४० ॥

ताम्यत्यनेन तुमुल “कुमुलतुमुल” ॥ (उणा ४८७) ॥ इत्युले निपात्यते ॥ १ ॥ ४ ॥

मर्मरो वलपत्रादे

‘मृन् हिंसायाम्’ मृणाति मर्मर “अतष्टि” ॥ (उणा ९) ॥ इत्यप्रत्यय
स्वरूपद्वित्व च ॥ १ ॥

भूषणानां तु शिञ्जितम् ।

भूषणानां वलगादीनां रघु शिञ्जनं शिञ्जित ॥ १ ॥

हेषा हेषा तुरगाणाम्

रघु इति सचत्र सवध्यत हेषण हेषा ॥ १ ॥ हेषण हेषा ‘केट’ ॥ ५।३।१०६ ॥
इत्य ॥ २ ॥

गर्जन गजवृहिते ॥ ४१ ॥

गर्जन गज , गर्जाऽपि ॥ १ ॥ ‘वृहुङ् शब्दे’ वृहण वृहितम् ॥ २ ॥ ४१ ॥

विस्फारो धनुषाम्

विस्फुरण विस्फार “स्फुरस्फुरोर्धनि” ॥ ४।२।४ ॥ इत्यात्वम् ॥ १ ॥

हमारम्भे गो

अहामत्यभते शादायते हमा, हमेत्यनुकरण वा ॥ १ ॥ ‘रभुङ् शब्दे’ रभण
रमा ॥ २ ॥

जलदस्य तु ।

स्तनित गर्जित गर्जि स्वनित रसितादि च ॥ ४२ ॥

स्तन्यते स्तनित ॥ १ ॥ गजन गर्जित ॥ २ ॥ ‘पदिपठि’ ॥ (उणा-६०
७) ॥ इति इ प्रत्यये गर्जि पुलिङ्ग ॥ ३ ॥ स्वनन स्वनित ॥ ४ ॥ रसन रसितम्
आदिशब्दाद् ध्वनितादय ॥ ५ ॥ ४२ ॥

कूजित स्याद् विहङ्गानाम्

कूजन कूजितम् ॥ १ ॥

तिरश्चां रुतवाशिते ।

तिरश्चा मृगपक्षिणां ध्वनि रवण रुतम् ॥ १ ॥ ‘वाशिच शब्दे’ वाशन
वाशितम् ॥ २ ॥

वृकस्य रेपण रेया

‘रघङ् अव्यक्ते शब्दे’ रघ्यते रेपणम् ॥ १ ॥ “केट -” ॥ ५।३।१०६ ॥
इत्यप्रत्यय रेया ॥ २ ॥

युक्कन भयण शुनः ॥ ४३ ॥

‘ युक्क भयणे ’ युक्कयते युक्कनम् ॥ १ ॥ ‘ भय मर्क्षणे ’ भय्यते भयणम् ॥ २ ॥
॥ ४३ ॥

पीडिताना तु कणित

व्याधिप्रहारादिभि पाडिताना शब्द कणन कणितम् ‘कणनिरात्तशब्दे’ ॥ १ ॥

मणित रतकूजितम् ।

रते सुरते जम्पतीना कूजितमव्यक्तशब्दो मणन मणितम् ॥ १ ॥

प्रकाण प्रक्वणस्त ज्या

तन्त्री वीणास्त्रायुस्तस्या रव प्रकणन प्रकाण , प्रकण “वैणे वण ” ॥ ५ । ३ ।
२७ ॥ इति वाङ्म ॥ १ ॥ २ ॥

मर्दलस्य तु गुन्दल ॥ ४४ ॥

शु देति शब्द लाति गुन्दल ॥ १ ॥ ॥ ४४ ॥

क्षीजन तु कीचकानाम्

‘ क्षीज अव्यक्ते शब्दे ’ क्षाज्यते क्षीजनम् ॥ २ ॥

मेर्या नादस्तु ददुर ।

ददुरशब्द राति ददुर ॥ १ ॥

तारोऽत्युच्चैर्भनि

तारयति स्वर स्थानेभ्य स्थानांतर नयति तार ॥ १ ॥

मन्द्रो गम्भीर

म द्यते मध्यताराभ्या मन्द्र “ भीष्टधि-” ॥ (उणा-३८७) ॥ इति र
मन्द्रोऽपि ॥ १ ॥

मधुर कल ॥ ४५ ॥

कल्पते कल , क मुख लातात वा ॥ १ ॥ ॥ ४५ ॥

काकली तु कल सूक्ष्मः

इपत्कलोऽस्या काकला यदाहृतिपाद “काकलामना द्वि ध्रुत्पुत्स्फणाद् भवेत्” ।
काकलिरपि ॥ १ ॥

एस्तालो ल्यानुग ।

एक समस्तालो मानमस्य एस्ताल अभिनकालमान इत्यव ॥ १ ॥ लयो
ऽनुगोऽप्य उयानुग समवितलय इत्यव ॥ २ ॥

मर्मरो वलपत्रादे

‘मृग् द्विसायाम्’ मृणाति ममर “व्रतष्टि” ॥ (उणा ९) ॥ इत्यप्रत्यय
स्वरूपद्वित्व च ॥ १ ॥

भूषणानां तु शिञ्जितम् ।

भूषणानां वलयादीनां रव शिञ्जनं शिञ्जित ॥ १ ॥

हेषा हेषा तुरगाणाम्

रव इति सवत्र समध्यते हेषण हेषा ॥ १ ॥ हेषण हेषा ‘केट’ ॥ ५।३।१०६ ॥
इत्य ॥ २ ॥

गर्जनं गजवृहिते ॥ ४१ ॥

गर्जनं गज , गर्जाऽपि ॥ १ ॥ ‘वृहुङ् शब्दे’ वृहण वृहितम् ॥ २ ॥ ४१ ॥

विस्फारो धनुषाम्

विस्फुरणं विस्फार “स्फुरस्फुलोर्धञि” ॥ ४।२।४ ॥ इत्यात्वम् ॥ १ ॥

हभारम्भे गो

अहमित्यभते शब्दायते हभा, हभेत्यनुकरणं वा ॥ १ ॥ ‘रभुङ् शब्दे’ रभण
रभा ॥ २ ॥

जलदस्य तु ।

स्तनितं गर्जितं गर्जि स्वनितं रसितादि च ॥ ४२ ॥

स्तनयते स्तनित ॥ १ ॥ गजनं गर्जित ॥ २ ॥ ‘पदिपठि’ ॥ (उणा-६०
७) ॥ इति इ प्रत्यये गर्जि पुलिङ्ग ॥ ३ ॥ स्वननं स्वनित ॥ ४ ॥ रसनं रसितम्
आदिशब्दाद् ध्वनितादय ॥ ५ ॥ ४२ ॥

कूजितं स्याद् विहङ्गानाम्

कूजनं कूजितम् ॥ १ ॥

तिरश्चां रुतवाशिते ।

तिरश्चा मृगपक्षिणां ध्वनिं रवणं रुतम् ॥ १ ॥ ‘वाशिच शब्दे’ वाशनं
वाशितम् ॥ २ ॥

वृकस्य रेपणं रेपा

‘रपट् अव्यक्ते शब्दे’ रप्यते रेपणम् ॥ १ ॥ “केट -” ॥ ५।३।१०६ ॥
इत्यप्रत्यय रेपा ॥ २ ॥

३०२) ॥ इत्यम् के कदम्बकम्, कुत्मितमम्बत वा ॥ २५ ॥ समुदयन समुदय,
इणोऽल् ॥ २६ ॥ पूयते पुष “पुव पुन् च’ ॥ (उणा-१२८) ॥ इति ज ॥
२७ ॥ उत्क्रायत उ कर ॥ २८ ॥ सहनन सहाति ॥ ९ ॥ ४७ ॥ समवेयते
समवाय ॥ ३० ॥ निकुरति निकुरुम्बम् कृत्सुदि” ॥ (उणा-३२६) ॥ इति
किदुम्ब ॥ ३१ ॥ जलति जाल छात्रावाल्ह , ज्वलादिवाल्ह ॥ ३२ ॥ निव-
हति निवह ॥ ३३ ॥ सचायते सचय ॥ ३४ ॥ जायते स्म जातम् ॥ ३५ ॥

तिरश्चा तद् यूथ

तद् वृन्द तिर-वा पशूनाम्, यूथन्त्यत्र यूथ पुत्रीवलिङ्ग “पययूथ-” ॥ (उणा-
३३१) ॥ इति थ निपात्यते, यथा-मृगयूथ ॥ १ ॥

सङ्घमार्थो तु देहिनाम् ॥ ४८ ॥

देहिना प्राणिना वृन्दम् सङ्घयत सङ्घ ‘निघाद्वसङ्घ-’ ॥ ५।३।३६ ॥
इत्यालि साधु, यथा-श्रमणादिष्वनुविध सङ्घ, मेघसङ्घाद्युपचाराद् ॥ १ ॥ सरति
साध अध्वगवृन्दम् “सर्तर्णित्” ॥ (उणा-२३०) ॥ इति य, यथा-पायसाध-
॥ २ ॥ ४८ ॥

कुल तेषा सजातीनां

तेषा देहिनासजातीयाना वृन्दम् कोलति कुलम्, यथा विप्रकुलम्, मृगकुलम् ॥ १ ॥

निकायस्तु सधर्मिणाम् ।

समानशीलाना वृन्द निचीयते निकाय ‘सङ्घेऽन्तर्ध्व’ ॥ ५।३।८० ॥
इति घञ् क्त्व च, यथा-वैयाकरणनिकाय, चत्वारो द्वयनिकाया इति ॥ १ ॥

वर्गस्तु सदृशां

सदृशानासजातीयाना प्राणिनामप्राणिना वृन्द वृज्यते विजातायेभ्यो वर्ग, यथा-
ब्राह्मणवर्ग अरिपङ्क्त्यं त्रिवर्ग इति ॥ १ ॥

स्कन्धो नरकुञ्जगवाजिनाम् ॥ ४९ ॥

स्कन्धते स्कन्ध ॥ १ ॥ ४९ ॥

ग्रामो विषयशब्दान्भूतेन्द्रियगुणाद् व्रजे ।

विषयादे परो ग्रामशब्द सामर्थ्याद् विषयादेरेव व्रजे व्रत्तने ग्रमते ग्राम-
“प्रसिद्धान्भ्यां प्राजिहो च’ ॥ (उणा-२३९) ॥ इति म् घाञ्, यथा-विषयग्रामः,
शब्दग्राम, अन्नग्राम, भूतग्राम, इन्द्रियग्राम, गुणग्राम इति ॥ १ ॥

समजस्तु पशूना स्यात्

काकुर्धनिविकार स्यात्

कायलर्धा तर काकु पुष्कालिङ्ग, “कशीशमि-” ॥ (उणा-७४९) ॥ इति
कृ, ककते प्रट्टतार्थातिरेक वाञ्छतीति वा हृदयस्थवस्तुप्रतीतरीषभूमिवा, काकु
जिह्वा तद्भ्वापारसपायत्वाद्वा ॥ १ ॥ ध्वनेर्विकाराऽयथापतिध्वनाविकार ॥ २ ॥

प्रतिश्रुत् तु प्रतिध्वनि ॥ ४६ ॥

प्रतिरूप ध्रूयते प्रतिश्रुत् कृत्सपदादि” ॥ ५।३।११४ ॥ इति क्षिप्
॥ १ ॥ प्रतिरूपो ध्वनि प्रतिध्वनि प्रतिशब्द ॥ २ ॥ ४६ ॥

सङ्घाते प्रकरौघवारनिकरव्यूहा समूहश्चय

सदोह समुदायराशिविसरनाता कलापो व्रज ।

कूट मण्डलचक्रवालपटलस्तोमा गण पेटक

वृन्द चक्रकदम्बके समुदय पुञ्जोत्करौ सहाति ॥ ४७ ॥

समवायो निकुरुम्ब जाञ्ज निवहसञ्चयौ ।

जात

सहयते सङ्घातस्तत्र ॥ १ ॥ प्रकीयते प्रकर ॥ २ ॥ ऊह्यते ओघ, न्यङ्
क्तादित्वाद् घञि साधु ॥ ३ ॥ त्रियते वार पुष्कालिङ्ग, बाहुलकात् घञ् ॥ ४ ॥
निकायते निकर, आकारोऽपि ॥ ५ ॥ व्यूहते व्यूह ॥ ६ ॥ समुह्यते ढौक्यते समूह
॥ ७ ॥ चायते चय ॥ ८ ॥ सङ्घट्यते पूयते सदोह ॥ ९ ॥ ‘अयि गती’ इत्यस्य
समुदयन समुदाय, घञ् ॥ १० ॥ अश्नुत राशि पुलिङ्ग अशो रश्वादि” ॥
(उणा ६२२) ॥ इति णिदि ॥ ११ ॥ विक्षिप्यते विसर, बाहुलकादङ् ॥ १२ ॥
त्रियते वात “कृत्कृत्यलि” ॥ (उणा-२०९) ॥ इत्यातक् ॥ १३ ॥ कल्यते
कलाप कलेराप ॥ (उणा ३०८) ॥ १४ ॥ व्रज-त्वाम्भिन् व्रज “गाचर-
सचर ॥ ५।३।१३१ ॥ इति साधु ॥ १५ ॥ कूट्यते कूट पुष्कालिङ्ग ॥ १६ ॥
मण्ड्यते मण्डल त्रिलिङ्ग ‘मृदिकदि” ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल ॥ १७ ॥
चक्रयते चक्रवाल चत्वारः ॥ (उणा ४८ ॥ इत्यात्रे निपात्यते चक्रा-
कारेण चलनमस्य वा ॥ १८ ॥ पटति पटञ् छात्रलावालङ्ग मृदिकादि” ॥
(उणा-४६५) ॥ श्ललप्रत्यय ॥ १९ ॥ स्तामण् सघत’ स्ताम्यत स्ताम
॥ २० ॥ गण्यते गण ॥ २१ ॥ पेटति पेट लिहादित्वाद्च् तत स्वार्थे के पेटक
त्रिलिङ्ग ॥ २२ ॥ त्रियते वृद ‘वृत्तकुमुभ्यो नो-तथ ॥ (उणा-२४०) ॥
इति द ॥ २३ ॥ कियते चक्र पुष्कालिङ्ग ‘कुगो द्वे च ॥ (उणा-७) ॥
इति साधु ॥ २४ ॥ कदि सौत्र, कयते कदम्ब ‘कदार्णद्वा” ॥ (उणा-

३०२) ॥ इत्यम् के कदम्बकम्, कुत्तिसतमम्भत वा ॥ २५ ॥ समुदयन समुदय,
इणोऽल् ॥ २६ ॥ पूयत पुष्ट "पुव पुन् च" ॥ (उणा-१२८) ॥ इति ज ॥
२७ ॥ उत्कायत उ कर ॥ २८ ॥ सहनन सहति ॥ २९ ॥ ४७ ॥ समवेयते
समवाय ॥ ३० ॥ निकुरति निकुरम्भम् 'कृद्युदि' ॥ (उणा-३२६) ॥ इति
किदुम्ब ॥ ३१ ॥ जलति जाल स्राक्काबालङ्ग, ज्वलादित्वाद् ण ॥ ३२ ॥ निव-
हति निवह ॥ ३३ ॥ सचीयते सचय ॥ ३४ ॥ जायते स्म जातम् ॥ ३५ ॥

तिरश्चा तद् यूथ

तद् वृद्धतिरश्चा पशूनाम्, यूथन्त्यत्र यूथ पुक्कीबलिङ्ग "पथयूथ-" ॥ (उणा-
२३१) ॥ इति थ निपात्यते, यथा-मृगयूथ ॥ १ ॥

सङ्घस्यार्थं तु देहिनाम् ॥ ४८ ॥

देहिना प्राणिना वृद्धम्, सहयत सङ्घ 'निघोद्घसङ्घ-' ॥ ५१ ३१ ३६ ॥
इत्यलि साधु, यथा-ध्रमणादिधनुविध सङ्घ, मेघसङ्घाद्युपचाराद् ॥ १ ॥ सरति
साध अघ्वगृद्धम् "सर्तेणित्" ॥ (उणा-२३०) ॥ इति थ, यथा-पा थसाध-
॥ २ ॥ ४८ ॥

कुल तेषा सजातीनां

तेषा देहिना सजातायाना वृद्धम् कोलति कुलम्, यथा विप्रकुलम्, मृगकुलम् ॥ १ ॥

निकायस्तु सधर्मिणाम् ।

समानशीलाना वृद्ध निचायते निकाय "सङ्घऽन्ध्वे" ॥ ५१ ३१ ८० ॥
इति घञ् क्त्वं च, यथा-वैयाकरणनिकाय, चत्वारो द्वावनिकाया इति ॥ १ ॥

वर्गस्तु सदृशां

सदृशाना सजातायाना प्राणिनामप्राणिना वृद्धं वृज्यते विजातीयैर्भ्यो वग, यथा-
ब्राह्मणवग अरिपङ्क्तवग त्रिवग इति ॥ १ ॥

स्कन्धो नरकुञ्जरवाजिनाम् ॥ ४९ ॥

स्कथते स्कन्ध ॥ १ ॥ ४९ ॥

ग्रामो विषयशब्दास्त्रभूतेन्द्रियगुणाद् व्रजे ।

विषयादे परा ग्रामशब्द सामर्थ्याद् विषयादेरेव व्रजे व्रतते ग्रमते ग्राम-
"ग्रसिहाग्भ्या प्राजिहौ च" ॥ (उणा-३३९) ॥ इति म साधु, यथा-विषयग्रामः,
शब्दग्राम, अन्नग्राम भूतग्राम, इन्द्रियग्राम, गुणग्राम इति ॥ १ ॥

समजन्तु पशूना स्यात्

काकुर्धनिविकार स्यात्

कायत्यथा तर वाक् पुत्रालिङ्ग, “कशीशमि-” ॥ (उणा-७४९) ॥ इति
कु, ककते प्रष्टतार्यातिरिक्त वाञ्छताति वा हृदयस्थवस्तुप्रतीतिरीषभूमिवा, काकु
जिह्वा तद्भाषारसपायवाद्वा ॥ १ ॥ ध्वनेविकाराऽ यथापत्तिध्वानावकार ॥ २ ॥

प्रतिश्रुत् तु प्रतिध्वनि ॥ ४६ ॥

प्रतिरूप ध्रुयते प्रतिश्रुत् ‘कृतसपदादि’ ॥ ५।३।११४ ॥ इति क्तिप्
॥ १ ॥ प्रतिरूपो ध्वनि प्रतिध्वनि प्रतिशब्द ॥ २ ॥ ४६ ॥

सङ्घाते प्रकरौघवारनिकरव्यूहा समूहश्चय

सदोह समुदायराशिविसरवाता कलापो व्रज ।

कूट मण्डलचक्रमालपटलस्तोमा गण पेटक

वृन्द चक्रकदम्बके समुदय पुञ्जोत्करौ सहति ॥ ४७ ॥

समवायो निकुरुम्भ जाल निवहसञ्चयौ ।

जात

सहयते सङ्घातस्तत्र ॥ १ ॥ प्रकीयते प्रकर ॥ २ ॥ ऊह्यते ओघ, -यङ्
कादिवाद् घनि साधु ॥ ३ ॥ वियते वार पुक्राबलिङ्ग बाहुलकात् घन् ॥ ४ ॥
निकायते निकर, आकारोऽपि ॥ ५ ॥ व्यूहते व्यूह ॥ ६ ॥ समुह्यते ढौक्यते समूह
॥ ७ ॥ चायते चय ॥ ८ ॥ सङ्घटते पूयत सदोह ॥ ९ ॥ ‘अयि गतौ इत्यस्य
समुदयन समुदाय, घञ् ॥ १० ॥ अश्नुत राशि पुत्रिङ्ग अशो रश्वादि ” ॥
(उणा ६२२) ॥ इति णिदि ॥ ११ ॥ विक्षियते विसर, बाहुलकादल् ॥ १२ ॥
वियते घात कृवृकल्यलि ” ॥ (उणा-२०९) ॥ इत्यातक् ॥ १३ ॥ कल्यते
कलाप कलेराप ॥ (उणा ३०८) ॥ १४ ॥ व्रज-त्यस्मिन् व्रज “शोचर-
सचर ॥ ५।३।१३१ ॥ इति साधु ॥ १५ ॥ कूट्यत कूट पुक्राबलिङ्ग ॥ १६ ॥
मण्ड्यते मण्डल त्रिलिङ्ग ‘मृदेकदि’ ॥ (उणा-४८५) ॥ इत्यल् ॥ १७ ॥
चवयते चक्रवाल चत्वाल ॥ (उणा ४८ ॥ इत्याल् निपात्यते चक्रा-
कारेण चलनमस्य वा ॥ १८ ॥ पटति पटल स्त्राकलाबलिङ्ग मृदिकादि ” ॥
(उणा-४८५) ॥ इत्यात्प्रत्यय ॥ १९ ॥ स्वाम्ण सघ त’ स्तोम्यत स्तोम
॥ २० ॥ गण्यते गण ॥ २१ ॥ पेटति पट लिहादित्वादच् तत स्वाधे के पेटक
त्रिलिङ्ग ॥ २२ ॥ वियते वृद वृत्तकुमुभ्यो नोन्तध ॥ (उणा-२४०) ॥
इति द ॥ २३ ॥ वियते चक्र पुत्रीयलिङ्ग “कृणो द्व च’ ॥ (उणा-७) ॥
इति साधु ॥ २४ ॥ कदि सौत्र, कयते कदम्ब “कदेर्णद्वा ” ॥ (उणा-

३०२) ॥ इत्यम्न के कदम्बकम्, कुतिसतमम्बत वा ॥ २५ ॥ समुदयन समुदय-
इणोऽल् ॥ २६ ॥ पूयत पुञ्ज “पुव पुन् च” ॥ (उणा १२८) ॥ इति ज ॥
२७ ॥ उत्कार्यत उत्कर ॥ २८ ॥ सहनन सहति ॥ २९ ॥ ४७ ॥ समवेयते
समवाय ॥ ३० ॥ निकुरति निकुम्भम् कृत्सुदि ” ॥ (उणा-३२६) ॥ इति
किटुम् ॥ ३१ ॥ जलति जाल छाक्ताबालङ्ग , ज्वलादित्वाद् ण ॥ ३२ ॥ निव-
हति निवह ॥ ३३ ॥ सचायते सचय ॥ ३४ ॥ जायते स्म जातम् ॥ ३५ ॥

तिरश्चा तद् यूथ

तद् वृद्ध तिरश्चा पशूनाम्, यूथन्त्यत्र यूथ पुक्लीबलिङ्ग “पथयूथ-” ॥ (उणा-
२३१) ॥ इति धे निपात्यते, यथा-मृगयूथ ॥ १ ॥

सङ्घसार्थो तु देहिनाम् ॥ ४८ ॥

देहिना प्राणिना वृद्धम् सहयत सङ्घ “निघोद्धसङ्घ-” ॥ ५।३।३६ ॥
इत्यालि साधु , यथा-श्रमणादिधत्तुविव सङ्घ , मेघसङ्घाद्युपचाराद् ॥ १ ॥ सरति
साध अध्वगवृद्धम्, “सर्तेर्णित्” ॥ (उणा-२३०) ॥ इति थ , यथा-पा यसाध-
॥ २ ॥ ४८ ॥

कुल तेषा सजातीनां

तेषा देहिना सजातीयाना वृद्धम् कोलति कुलम्, यथा विप्रकुलम्, मृगकुलम् ॥ १ ॥

निकायस्तु सधर्मिणाम् ।

समानशीलाना वृद्ध निचायते निकाय “सङ्घऽनूर्ध्वे” ॥ ५।३।८० ॥
इति घञ् कत्व च, यथा-वैयाकरणनिकाय , चत्वारो दधनिकाया इति ॥ १ ॥

वर्गस्तु सदृशां

सदृशाना सजातीयाना प्राणिनामप्राणिना वृद्ध वृज्यते त्रिजातीयैर्भ्यो वग , यथा-
ब्राह्मणवग अरिपङ्क्तवग त्रिवग इति ॥ १ ॥

स्कन्धो नरकुञ्जरवाजिनाम् ॥ ४९ ॥

स्कन्धते स्कन्ध ॥ १ ॥ ४९ ॥

ग्रामो विषयशब्दास्त्रभूतेन्द्रियगुणाद् व्रजे ।

विषयादे परा ग्रामशब्द सामर्थ्याद् विषयादेरेव व्रजे वर्तते ग्रमते ग्राम-
“प्रसिहाग्भ्यां ग्राजिहौ च” ॥ (उणा-३३९) ॥ इति म् साधु , यथा-विषयग्रामः,
शब्दग्राम , अन्नग्राम भूतग्राम , इन्द्रियग्राम , गुणग्राम इति ॥ १ ॥

समजस्तु पशूना स्यात्

समायते समज "समुदोऽत्र पशौ" ॥ ५ । ३ । ३० ॥ इत्यल ॥ १ ॥

समाजस्त्वन्यदेहिनाम् ॥ ५० ॥

सधीयते समाज पशुभ्योऽयेषां ५ दम्, अत्र घञव, यथा धोत्रियसमाज ॥ १॥

शुक्रादीना गणे शौकमायूरतैत्तिरादयः ।

शुकानाम्, मयूराणाम्, तित्तिराणां समूह शौकम् ॥ १ ॥ मायूरम् ॥ २ ॥ तै-
त्तिरम् "पष्ट्या समूहे" ॥ ६ । २ । ९ ॥ इत्यण् ॥ ३॥ आदिग्रहणात् कापोतादयः ।

भिक्षादेर्भक्षसाहस्रगार्भिणयौवतादयः ॥ ५१ ॥

भिक्षाणाम् सहस्राणाम् गर्भिणीनाम्, युवतानच समूहो भैक्षमित्यादयः ॥ १॥ ५१॥

गोत्रार्थप्रत्ययान्तानां स्युरौपगवकादयः ।

गोत्रमपत्य तस्मिन्नर्थे विहिता येऽणादयः प्रत्ययास्तदन्तानामित्यर्थः, उपगोरप-
त्यानि औपगवास्तोया समूह औपगवक "गोत्रोक्ष" ॥ ६ । २ । १२॥ इत्यकन्, ॥ १॥
आदिशब्दात् गार्गकादयः ॥

उक्षादेरौक्षक मानुष्यक वार्द्धकमौष्ट्रकम् ॥ ५२ ॥

स्याद् राजपुत्रक राजन्यक राजकमाजकम् ।

वात्सकौरभके

उक्षाणां समूह औक्षकम्, एवमन्येऽपि "गोत्रोक्षवत्सोष्ट्रुद्धाजोरभ्रमनुष्यराज
राजन्यराजपुत्रादकन्" ॥ ६ । २ । १२ ॥ १ ॥ ५२ ॥

कावचिक कवचिनामपि ॥ ५३ ॥

कवचिना समूह कावचिकम् "कवचिहस्त्यचित्ताचेकण्" ॥ ६ । २ । १४ ॥ १ ॥ ५३ ॥

हास्तिक तु हस्तिना स्यात्

हस्तिनाम्, लिङ्विशिष्टस्यापि ग्रहणात् हस्तिनानां वा समूहो हास्तिकम् ॥ १ ॥

आपूपिकाद्यचेतसाम् ।

अपूपानां समूह आपूपिकम् अचित्तत्वादिकण् ॥ १ ॥

आदिग्रहणात् शाकुलिक पावतिकादयः ॥

धेनूना धेनुक धेन्वतानां गौधेनुकादयः ॥ ५४ ॥

धेनूनां समूह धेनुकम् 'धनोरनञ' ॥ ६ । २ । १५ ॥ इतीकण्, गोधेनूनां
समूहो गाधनुकम् ॥ १ ॥ ५४ ॥

फेदारक फेदारिक फेदार्यमपि तद्गणे ।

फेदाराणां समूह फेदारकम् फेदार्यम् "फेदाराण्य" ॥ ६ । २ । १३ ॥

इत्यकन् प्यत्र प्रत्यय ॥ १ ॥ २ ॥ अचित्त्वादिणि कैदारिकम् ॥ ३ ॥

ब्राह्मणादेर्ब्राह्मण्य माण्य वाडन्यमित्यपि ॥ ५५ ॥

ब्राह्मणानाम्, माणवानाम्, वाडवानां समूहो ब्राह्मण्यम्, माणव्यम् वाड यम्
‘ब्राह्मणमाणववाडनाय’ ॥ ६।२।५६ ॥ १।२।३ ॥ ५५ ॥

गणिकानां तु गाणित्यम्

गणिकानां समूहो गाणित्यम् ‘गाणिताया प्य’ ॥ ६।२।५७ ॥ १ ॥

केशानां कैश्यकैशिके ।

केशानां समूहो कैश्यम्, कैशिकम् ‘केशाद्वा’ ॥ ६।२।५८ ॥ १ ॥ पक्षऽचित्त्वा-
दिकम् ॥ २ ॥

अश्वानामाश्वसथीय

अश्वानां समूहो आश्वम्, अनीयम् ‘वाऽश्वदाय’ ॥ ६।२।५९ ॥ १।२ ॥

पर्शनां पार्श्वमपि

पर्शनां समूहो पार्श्वम् ‘पश्वा ड्वण्’ ॥ ६।२।२० ॥ शौकमायूरादय शब्दा
‘आ त्वात् त्वादि समूहज’ इति द्वीवलिङ्गा ॥ १ ॥

अथ ॥ ५६ ॥

वातूलवात्ये वातानां

वातानां समूहो वातूल पुलिङ्ग ‘गोरथवातात् प्रलकव्यल्लम्’ ॥ ६।२।२४ ॥
इत्यूल ॥ १ ॥ ‘पाशादेश्च ल्य’ ॥ ६।२।२५ ॥ इति ल्ये वाल्या ॥ २ ॥

गव्यागोत्रे पुनर्गवाम् ।

गवां समूहो गव्या पाशादेश्च ल्य’ ॥ ६।२।२५ ॥ इति ल्य ॥ १ ॥ ‘गोरथ’
॥ ६।२।२४ ॥ इति त्रलि गोत्रा ॥ २ ॥

पाश्याम्वल्यादि पाशादे

पाशानाम् खलानां च समूहो पाश्या खत्या पाशादित्वाल् ल्य ॥ १।२ ॥
आदिशब्दात् तृण्या धूम्यादय ॥

खलादे खलिनीनिमा ॥ ५७ ॥

खलानां समूहो खलिना ‘खलादिभ्यो लिन्’ ॥ ६।२।२७ ॥ १ ॥ निभ
प्रज्ञात् कुटुम्बिनात्यादय ॥ ५७ ॥

जनता बहुता ग्रामता गजता सहायता ।

जनादीनां

सवीयते समज "समुदोऽन पशी" ॥ ५ । ३ । ३० ॥ इत्यल् ॥ १ ॥

समाजस्त्वन्यदेहिनाम् ॥ ५० ॥

सवीयते समाज पशुभ्योऽयेषां नृ इम्, अत्र घञव, यथा श्रोत्रियसमाज ॥ १ ॥

शुक्रादीना गणे शौकमायूरतैत्तिरादयः ।

शुकानाम्, मयूराणाम्, तित्तिराणां समूह शौकम् ॥ १ ॥ मायूरम् ॥ २ ॥ तै-
त्तिरम् "यच्छा समूहे" ॥ ६ । २ । ९ ॥ इत्यण् ॥ ३ ॥ आदिप्रहणात् कापोतादय ।

भिक्षादेर्भक्षसाहस्रगार्भिणयौवतादय ॥ ५१ ॥

भिक्षाणाम्, सहस्राणाम्, गर्भिणीनाम्, युवतानच समूहो भैक्षमित्यादय ॥ १ ॥ ५१ ॥

गोत्रार्थप्रत्ययान्तानां स्युरौपगवकादय ।

गोत्रमपत्य तन्मित्रर्थे विहिता येऽणादय प्रत्ययास्तद् तानामित्यथ, उपगोरप-
त्यानि औपगवास्तेषां समूह औपगवक "गोत्रोक्ष" ॥ ६ । २ । १२ ॥ इत्यकञ्, ॥ १ ॥
आदिशब्दात् गार्गकादय ॥

उक्षादेरौक्षक मानुष्यक वार्द्धकमौष्ट्रकम् ॥ ५२ ॥

स्याद् राजपुत्रक राजन्यक राजकमाजकम् ।

वात्सकौरत्रके

उक्षां समूह औक्षकम्, एवम-येऽपि "गोत्रोक्षवत्सोष्ट्रुद्धाजोरभ्रमनुयराज
राज यराजपुत्रादकञ्" ॥ ६ । २ । १२ ॥ १ ॥ ५२ ॥

कावचिक कवचिनामपि ॥ ५३ ॥

कवचिना समूह कावचिकम् "कवचिहस्त्यचित्ताच्चेकण्" ॥ ६ । २ । १४ ॥ १ ॥ ५३ ॥

हास्तिक तु हस्तिना स्यात्

हस्तिनाम्, लिङ्गविशिष्टस्यापि प्रहणात् हस्तिनाना वा समूहो हास्तिकम् ॥ १ ॥

आपूपिकाद्यचेतसाम् ।

अपूपाना समूह आपूपिकम् अचित्तत्वादिकण् ॥ १ ॥

आदिप्रहणात् शाकुलिक पावतिकादय ॥

धेनूना धेनुक धेन्वताना गौधेनुकादय ॥ ५४ ॥

धेनूनां समूह धेनुकम् 'धेनोरनञ' ॥ ६ । २ । १५ ॥ इतीकण् गोधेनूनां
समूहो गाधेनुकम् ॥ १ ॥ ५४ ॥

कैदारक कैदारिक कैदार्यमपि तद्गणे ।

कैदाराणां समूह कैदारकम् तदायम् "कैदाराण्य" ॥ ६ । २ । १३ ॥

गोयुगम्, अश्वगोयुगम्, “द्वित्वे गोयुग ” ॥७।१।१३४॥ इति गोयुगप्रत्यय ॥१॥२॥

पदत्वे तु पदगन्तम् ॥ ६० ॥

पशुनामभ्य पर पदत्वे वाच्ये पङ्गवमिति प्रयुज्यते, यथा हस्तिनामश्वानां च पदत्वं हस्तिपङ्गवम्, अश्वपङ्गव “ पदत्वे पङ्गव ” ॥ ७।१।१३५ ॥ इति पङ्गवप्रत्यय ॥ १ ॥ ० ॥ ॥ ६० ॥

पर शताद्यास्ते येषां परा सङ्ख्या शतादिकात् ।

येषां सङ्ख्यानां शतात् परा शतादूर्ध्वं सङ्ख्या ते शतात् परे पर शता ऊचरा ‘ पर शतादि ’ ॥ ३।१।७५ ॥ इति पञ्चमातपुरुषे साधु ॥ १ ॥ आदिप्रहणात् पर सहस्रा परोल्क्षा इत्यादय ॥

प्राज्य प्रभूत प्रचुर बहु पुष्कलम् ॥ ६१ ॥

भूयिष्ठ पुरुष्ट भूयो भूर्यदभ्र पुरु स्फिरम् ।

प्राज्यते प्रज्ज जायते वा प्राज्यम् “शिक्यास्याज्य-” ॥ (उणा-३६४) ॥ इति ये निपात्यते ॥ १ ॥ प्रभवति प्रभूतम् “ शीरा-” (उणा-२०१) ॥ इति क्ति त ॥ २ ॥ प्रचीयते प्रचोयते वा प्रचुरम् ‘ खुरलुर-” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति र निपात्यते ॥ ३ ॥ बहते बहुलम् स्थात्रङ्कि-’ ॥ (उणा-४८६) ॥ इत्युलो नउक् च, बहु लातीति वा बहुल ॥ ४ ॥ बहति बहु “ मिवहि-” ॥ (उणा-७२६) ॥ इति उ ॥ ५ ॥ पुष्यति पुष्कलम् ‘ बलिपुषे कलम् ” ॥ (उणा-४९६) ॥ ६ ॥ ६१ ॥ अतिशयेन बहु भूयिष्ठम् “ बहोर्णीष्ठ भूय ” ॥ ७।४।४० ॥ इतीष्टे भूयादेश ॥ ७ ॥ पुबिति ह्रयते पुरुष्टम् “ क्वचित् ” ॥ ५।१।१७१ ॥ इति छे पृषोदरादित्वात् साधु पुरुषत् जिह्राते वा ॥ ८ ॥ अतिशयेन बहु भूय “ भूउक् चैवणस्य ” ॥ ७।४।४१ ॥ इतीयसि सानु ॥ १ ॥ भवति रावमत्र भूरि “ भूसूकुशि-” ॥ (उणा-६९३) ॥ इति त्रिदि ॥ १० ॥ न दध्रमदध्रम् ॥ ११ ॥ पूयते पुरु ‘ पूकाहपि-’ ॥ (उणा-७०९) ॥ इति त्रिदु ॥ १२ ॥ स्फायते स्फिरम् स्थविर-” ॥ (उणा-८१७) ॥ इतरे निपात्यत ॥ १३ ॥

स्तोक क्षुल्ल तुच्छमत्प दभ्राणुतन्निनानि च ॥ ६२ ॥

तनु क्षुद्र कृश

स्तूयते स्तोक्म् भाणशलि-” ॥ (उणा-२१) ॥ इति क् ॥ १ ॥ क्षुद्यते क्षुम् भिडाच्छम- ॥ (उणा-८६४) ॥ इति ल निपात्यते क्षुव लातीति वा ॥ २ ॥ तुदति तुच्छम् “ तुदिमदि-” ॥ (उणा-१०४) ॥ छ् ॥ ३ ॥ अल लल्पम् ‘ भापाचणि-’ ॥ उणा-२९६) ॥ इति प ॥ ४ ॥ दभ्यत दध्रम् ‘ ऋ

जनानां समूहो जनता एवम-येऽपि “प्राप्तजनव-धुगजसहायात् तत्” ॥ ६ ।
२ । २८ ॥ १ ॥

रथानां तु स्याद् रथ्या रथकथया ॥ ५८ ॥

रथानां समूहो रथ्या “पाशादेश-” ॥ ६ । २ । २५ ॥ इति रथ ॥ १ ॥
“गारथ-” ॥ ६ । २ । २४ ॥ इति षट्श्रुति रथकथ्या, वात्स्यादय लिमि-यनि
ष्यणि-युयता ’ इति लानुव धप्रत्यया तत्वात् खिया वत ते ॥ २ ॥ ५८ ॥

राजिर्लेखा ततिर्नीर्वीमालाल्यावलिपङ्क्तय ।

धोरणी श्रेणी

राजते राजि खालिङ्ग ‘पदिपटि-’ ॥ (उणा-६७) ॥ इति इ ॥ १ ॥
लियतेऽनया लेखा, मिदादिवात् साधु ॥ २ ॥ त यते तति ॥ ३ ॥ वायते
वाधि “वीक्षज्यसि-” ॥ (उणा-६६९) ॥ इति धिक्, डया वाधा ॥ ४ ॥ मा
यते माला ‘शामाश्या-’ ॥ (उणा-४६२) ॥ इति ल, म यते वा ॥ ५ ॥ अल
ल्यालि “कृशृकुटि-” ॥ (उणा-२१९) ॥ इति णिदि ॥ ६ ॥ आवलति आवलि
“पदिपटि-” ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ, खालिङ्गौ ॥ ७ ॥ पञ्च्यते पङ्क्ति ॥
८ ॥ धोर लस्या धोरणी ॥ ९ ॥ धीयते श्रेणि पुष्पलिङ्ग, ड्या श्रेणी ॥ १० ॥

उभौ तु द्वौ

उभत पूरयतो द्वित्वमुभौ ॥ १ ॥

युगल द्वितय द्वयम् ॥ ५९ ॥

युग द्वैत यम द्वन्द्व युग्म यमलयामले ।

युज्यते युगलम् “मुरल-” ॥ (उणा-४७४) ॥ इत्यले निपात्यते, धम्मवृत्तौ
युग लातीति वा ॥ १ ॥ द्वाववयवावस्य द्वितयम् ‘अवयवात्तयट्’ ॥ ७ । १ । १५१ ॥
॥ २ ॥ ‘द्वित्रिभ्याम्-’ ॥ ७ । १ । १५२ ॥ इत्ययटि द्वयम् एते त्रय खीक्याव-
लिङ्गा ॥ ३ ॥ ५९ ॥ युज्यतऽनेन युग वपादित्वादलि -यङ्कादित्वाद् गत्वम् ॥ ४ ॥
द्वयोर्भावो द्विता द्वितैव द्वैत प्रशादित्वाद् ॥ ५ ॥ यच्छति यमम् ॥ ६ ॥ व-यते
द्वन्द्वम् ‘प्रह्वाह्वा-’ ॥ (उणा-५१४) ॥ इति वे निपात्यते ॥ ७ ॥ युज्यते
युग्मम् ‘तिजियुज्ज-’ ॥ (उणा-३४५) ॥ इति किद् य ॥ ८ ॥ यच्छति
यमलम् ‘सृदिक्दि-’ ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल यम लाति वा ॥ ९ ॥ यम
लमेव यामलम् प्रशादित्वाद्, अकृतमपि ॥ १० ॥

पशुभ्यो गोयुग युग्मे परम्

पशुनामभ्य पर युग्मे द्वित्वे वाच्ये गायुग प्रयुज्यते, यथा-गवोरश्वयोध द्वित्वं

गोयुगम्, अश्वगोयुगम्, “द्वित्वे गोयुग ” ॥७।१।१३४॥ इति गोयुगप्रत्यय ॥१॥२॥

पदत्वे तु पदगवम् ॥ ६० ॥

पशुनामभ्य पर पट्वे वाच्ये पट्गवमिति प्रयुज्यते यथा हस्तिनामश्वानां च पदत्वे हस्तिपट्गवम्, अश्वपट्गव “ पट्वे पट्गव ” ॥ ७।१।१३५ ॥ इति पट्गवप्रत्यय ॥ १ ॥ २ ॥ ॥ ६० ॥

पर गताद्यास्ते येषा परा सङ्ख्या शतादिकात् ।

येषा सङ्ख्यायानां शतात् परा शतादूर्ध्वं सङ्ख्या ते शतात् परे पर शता वृज्जरा ‘ पर शतादि ” ॥ ३।१।७५ ॥ इति पञ्चमीतत्पुरुष साधु ॥ १ ॥ आदिग्रहणात् पर महस्रा परोल्क्षा इत्यादय ॥

प्राप्य प्रभूत प्रचुर बहुल बहु पुष्कलम् ॥ ६१ ॥

भूयिष्ठ पुरुह भूयो भ्र्यदभ्र पुरु स्फिरम् ।

प्राप्यते, प्रकीर्ण जायते वा प्राप्यम् “शिक्यास्याद्य-” ॥ (उणा-३६४) ॥ इति ये निपात्यते ॥ १ ॥ प्रभवति प्रभूतम् “ शारा-” (उणा-२०१) ॥ इति मित् त ॥ २ ॥ प्रचीयत प्रचोर्यत वा प्रचुरम् ‘ खुरक्षुर-” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति र निपात्यते ॥ ३ ॥ बहते बहुलम् ‘ स्थावहिक- ॥ (उणा-४८६) ॥ इत्युलो नलक् च बहु लातीति वा बहुल ॥ ४ ॥ बहति बहु “ मिबहि-” ॥ (उणा-७२६) ॥ इति उ ॥ ५ ॥ पुष्यति पुष्कलम् ‘ बलिपुषे कलक्” ॥ (उणा-४९६) ॥ ६ ॥ ६१ ॥ अतिशयेन बहु भूयिष्ठम् ‘ महोर्णाष्ठ भूय ” ॥ ७।४।४० ॥ इताष्ठ भूयादेश ॥ ७ ॥ पुर्विति ह्रयते पुरुहम् “ क्वचित्” ॥ ५।१।१७१ ॥ इति डे प्रपोदरादिवात् साधु पुरुत्वं जिहीते वा ॥ ८ ॥ अतिशयेन बहु भूय ‘ भूलक् चेषणस्य ” ॥ ७।४।४१ ॥ इतीयासि साधु ॥ १ ॥ भवति सवमत्र भूरि “ भूमृक्षि-” ॥ (उणा-६९३) ॥ इति किदि ॥ १० ॥ न दभ्रमदभ्रम् ॥ ११ ॥ पूयत पुरु ‘ पूकाहपि-” ॥ (उणा-७७९) ॥ इति किडु ॥ १२ ॥ स्फायते स्फिरम् स्थविर-” ॥ (उणा-६१७) ॥ इतारे निपात्यत ॥ १३ ॥

स्तोक क्षुल्ल तुच्छमल्प दभ्राणुतन्निनानि च ॥ ६२ ॥

तनु लुप्त कृश

स्तूयते स्तोकम् भाण्डालि-” ॥ (उणा-२१) ॥ इति क ॥ १ ॥ क्षुयते क्षुल्लम् भिष्टाच्छमल- ॥ (उणा-६६८) ॥ इति ले निपात्यते क्षुल्ल लाताति वा ॥ २ ॥ तुदति तुच्छम् तुदिमदि-” ॥ (उणा-१२४) ॥ छम् ॥ ३ ॥ अल त्यल्पम् ‘ भापाचणि-” ॥ उणा-२९६) ॥ इति प ॥ ४ ॥ दभ्यते दभ्रम् ‘ ऋ

जनानां समूहो जनता एवमप्यपि “मामजनम धुगजसहायात् तत्” ॥ ६ ।
२ । २८ ॥ १ ॥

रथानां तु स्याद् रथ्या रथकृत्या ॥ ५८ ॥

रथानां समूहो रथ्या “पाशादेध-” ॥ ६ । २ । २५ ॥ इति ल्य ॥ १ ॥
“गारथ-” ॥ ६ । २ । २४ ॥ इति कट्यलि रथकृत्या, वात्यादय लिप्ति यनि
प्यणि र पुकता इति लापुय धप्रत्यया-तत्वात् स्त्रिया वत ते ॥ २ ॥ ५८ ॥

राजिर्लेखा ततिर्नीचीमालाल्यात्रलिपङ्क्तय ।

धोरणी श्रेणी

राजते राजि खालिङ्ग “पदिपठि-” ॥ (उणा६ ७) ॥ इति इ ॥ १ ॥
लियतेऽनया लेखा, मिदादित्वात् साधु ॥ २ ॥ त यते ताति ॥ ३ ॥ वायते
वाधि ‘वीसञ्जयसि-’ ॥ (उणा-६६९) ॥ इति थिक् डया वीथा ॥ ४ ॥ मा
यते माला ‘शामाश्या-’ ॥ (उणा-४६२) ॥ इति ल मभ्यते वा ॥ ५ ॥ अल
ल्यालि ‘कृशूकठि-’ ॥ (उणा-६१९) ॥ इति णिदि ॥ ६ ॥ आवलति आवलि
‘पदिपठि-’ ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इ खालिङ्गी ॥ ७ ॥ पञ्चयते पङ्क्ति ॥
८ ॥ धोर ल्यस्या धोरणी ॥ ९ ॥ श्रीयते श्रेणि पुत्रीलिङ्ग, इया श्रेणी ॥ १० ॥

उभौ तु द्वौ

उभत पर्यतो द्वित्वमुभौ ॥ १ ॥

युगल द्वितय द्वयम् ॥ ५९ ॥

युग द्वैत यम द्वन्द्व युग्म यमलयामले ।

युज्यते युगलम् “मुरल-” ॥ (उणा-४७४) ॥ इत्यल निपात्यते, धम्मवृत्तौ
युग लातीति वा ॥ १ ॥ द्वववयवावस्य द्वितयम् ‘अवयवात्तयद्’ ॥ ७ । १ । १५१ ॥
॥ २ ॥ ‘द्वित्रिभ्याम्-’ ॥ ७ । १ । १५२ ॥ इत्ययटि द्वयम् एते त्रय खाल्वाव-
लिङ्गा ॥ ३ ॥ ५९ ॥ युज्यतऽनेन युग वपादित्वादलि-यङ्कादित्वाद् गलम् ॥ ४ ॥
द्वयोर्भावो द्विता द्वितैव द्वैत प्रज्ञादित्वादण् ॥ ५ ॥ यच्छति यमम् ॥ ६ ॥ वयते
द्वन्द्वम् प्रह्वाह्वा-” ॥ (उणा-५१४) ॥ इति वे निपात्यते ॥ ७ ॥ युज्यते
युग्मम् ‘तिजियुज् च’ ॥ (उणा-३४५) ॥ इति ऋि म ॥ ८ ॥ यच्छति
यमलम् ‘मुदिक्दि-’ ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल यम लाति वा ॥ ९ ॥ यम
लमेव यामलम् प्रज्ञादित्वादण्, जकुटमपि ॥ १० ॥

पशुभ्यो गोयुग युग्मे परम्

पशुनामभ्य पर युग्मे द्वित्व वाच्ये गायुग प्रयुज्यते, यथा-गयोरश्वयोश्च द्वित्वं

गोयुगम्, अश्वगोयुगम्, “द्वित्वे गोयुग ” ॥ ७।१।१३४ ॥ इति गोयुगप्रत्यय ॥ १॥२॥

पदत्वे तु पदगन्तम् ॥ ६० ॥

पनुनामभ्य पर पन्त्वे वाच्ये पङ्गवमिति प्रयुज्यते यथा हस्तिनामश्वानो च
पन्त्वे हस्तिपङ्गवम्, अश्वपङ्गव “ पन्त्वे पङ्गव ” ॥ ७।१।१३५ ॥ इति
पङ्गवप्रत्यय ॥ १ ॥ २ ॥ ॥ ६० ॥

पर गताद्यास्ते येषा परा सङ्ख्या शतादिकात् ।

येषां सङ्ख्ययानां शतात् परा शतादूर्ध्वं सङ्ख्या ते शतात् परे पर शता
वजरा ‘ पर शतादि ’ ॥ ३।१।७५ ॥ इति पञ्चमीतत्पुरुषे साधु ॥ १ ॥
आदिप्रहणात् पर महत्या परोलक्षा इत्यादयः ॥

प्राज्य प्रभूत प्रचुर बहुल बहु पुष्कलम् ॥ ६१ ॥

भ्यिष्ठ पुरुह भूयो भूर्यदभ्र पुरु स्फिरम् ।

प्राज्यते, प्रकण जायते वा प्राज्यम् “शिक्षास्याज्य-” ॥ (उणा-३६४) ॥
इति य निपात्यते ॥ १ ॥ प्रभवति प्रभूतम् “शारा-” (उणा-२०१) ॥ इति
नित्त ॥ २ ॥ प्रचीयते प्रचोयते वा प्रचुरम् ‘खुरलुर-’ ॥ (उणा-३९६) ॥
इति र निपात्यते ॥ ३ ॥ बहते बहुलम् स्थावङ्कि- ॥ (उणा-४८६) ॥ इत्युलो
नउक् च, बहु लातीति वा बहुल ॥ ४ ॥ गृहति बहु “मिवहि-” ॥ (उणा-
७२६) ॥ इति उ ॥ ५ ॥ पुष्पति पुष्कलम् ‘बलिपुष्पे कलक्’ ॥ (उणा-४९६)
॥ ६ ॥ ६१ ॥ अतिशयेन बहु भूयिष्ठम् “बहोर्णाष्टे भूय् ” ॥ ७।४।४० ॥
इताष्टे भूयादेशः ॥ ७ ॥ पुर्विति ह्र्यते पुरुहम् “क्वचित् ” ॥ ५।१।१७१ ॥ इति
डे वृषोदरादित्वात् साधु, पुरुष्व जिहाते वा ॥ ८ ॥ अतिशयेन बहु भूय ‘भूलक्
चेवणस्य ” ॥ ७।४।४१ ॥ इतीयमि साधु ॥ १ ॥ भवति सवमत्र भूरि
“भूसूक्ष्मि-” ॥ (उणा-६९६) ॥ इति किदि ॥ १० ॥ न दभ्रमदभ्रम् ॥ ११ ॥
पूर्यत पुरु ‘पृकाहपि-’ ॥ (उणा-७२९) ॥ इति किदु ॥ १२ ॥ स्फायते
स्फिरम् स्फिर-” ॥ (उणा-८१७) ॥ इतरे निपात्यत ॥ १३ ॥

स्तोक क्षुद्र तुच्छमल्प दभ्राणुतलिनानि च ॥ ६२ ॥

तनु क्षुद्र वृक्ष

स्तूयते स्तोक्म् भाण्डालि-” ॥ (उणा-२१) ॥ इति क ॥ १ ॥ क्षुद्यते
क्षुम् मिष्टाद्यभल- ॥ (उणा-८६८) ॥ इति ल निपात्यते क्षुव लाताति
वा ॥ २ ॥ तुदति तुच्छम् तुदिमदि-” ॥ (उणा-१०४) ॥ छद् ॥ ३ ॥ अल
त्यल्पम् “भापावलि-” ॥ उणा-२९६) ॥ इति प ॥ ४ ॥ दभ्यत दभ्रम् ‘श्रु

पयजि-" ॥ (उणा-३८८) इति किद् र ॥ ५ ॥ अणत्पु " भृमृत्-" ॥
 (उणा-७१६) ॥ इयु ष ६ ॥ णित्त सलितम् " विपिनाजिना-" ॥ (उणा-
 २८४) ॥ इति साधु ॥ ७ ॥ ६२ ॥ तम्यते सतु ॥ ८ ॥ हुयते सुत्रम् ' ऋ
 उयजि ' ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किद् र ॥ ९ ॥ करोति कृषम् कृष्टम्-" ॥
 (उणा-५८) ॥ इति किन् श, कृषति वा ॥ १० ॥

सूक्ष्म पुन श्लक्ष्ण च पेलम् ।

सूच्यते सूक्ष्मम् " रुक्मप्राप्ति-" ॥ (उणा-३४६) ॥ इति साधु ॥ १ ॥
 श्लिष्टत श्लक्ष्णम् " भूणत्पुण-" ॥ (उणा-१८६) ॥ इति साधु ॥ २ ॥
 पेलति पेलम् " घडिघटि-" ॥ (उणा-५११) ॥ इत्यव ॥ ३ ॥

नुटो मात्रालो लेश कण

नुटति दृढि ' नाम्युपा ल्य ' ॥ (उणा-६०९) ॥ इति किदि स्त्रीलिङ्गाऽय
 तत्र ॥ १ ॥ मीयतेऽत्पत्वा मात्रा ' हुयामा ' ॥ (उणा-४५१) ॥ इति न
 ॥ २ ॥ ल्यते लव ॥ ३ ॥ लिङ्यते लेश ॥ ४ ॥ कणति निमीलयति कण पुत्री
 लिङ्ग ॥ ५ ॥

ह्रस्व पुनर्लघु ॥ ६३ ॥

हसति ह्रस्वम् ' लटिखटि " ॥ (उणा-५०५) ॥ इति व ॥ १ ॥ लङ्घ्यते
 लघु रक्षिलदि " ॥ (उणा-७४०) ॥ इत्युनलक् च ॥ २ ॥ ६३ ॥

अत्यल्पेऽतिष्ठमल्पीय कनियोऽणीय इत्यपि ।

अतिशयनाल्पमल्पिष्ठम् अल्पिय " गुणाद्वाद् ' इताष्ठ इयष्ट ॥ १ ॥ २ ॥
 " अल्पयूनो कनू वा " ॥ ७ ॥ ४ ॥ ३३ ॥ इति कनादेशे कनाय,, कनिष्ठमपि ॥ ३ ॥
 अत्यणु अणीय ॥ ४ ॥

दीर्घायते समे

दृणाति ह्रस्वभाव दीर्घम् ' मघाघट्टा " ॥ (उणा-११०) ॥ इति चे निपात्यते
 ॥ १ ॥ आयच्छति स आयतम् ॥ २ ॥

तुङ्गमुच्चमुनातमुद्धरम् ॥ ६४ ॥

प्राश्चित्तमुदग्र च

ताम्यत्यनेन तुङ्गम् ' कमितमि ' ॥ (उणा-१०७) ॥ इति डिदुङ्ग ॥ १ ॥
 उदद्यत्पुचम् युद्भ्यामथ ॥ (उणा-१००३) ॥ इति कप्रत्यये साधु, उदीयते
 वा क्वचित् ॥ ५ ॥ १११७१ ॥ इति ङ ॥ २ ॥ उग्रमति स उग्रम् ॥ ३ ॥
 उद्गता ध्रुस्व उद्गुरम् ॥ ४ ॥ ६४ ॥ ' अशराशो-तम् ' ॥ (उणा-

७१९) ॥ इत्यु ॥ ५ ॥ ऊर्ध्वं श्रयते स्म उच्छिद्रम् ॥ ६ ॥ उच्चैरप्रमस्य उदमम् ॥ ७ ॥

यम् नीच ह्रस्वमन्थरे ।

खर्वं कुञ्ज वामन च

नियतमद्यति 'यक्' ॥ १ ॥ निम्नमद्यति नीचम्, नाचैरस्त्यस्य वा अभ्रादित्वात्
अप्रत्यये "प्रायोऽप्यस्य" ॥ ७।४।६५ ॥ इत्यल्यस्वरादिलोप ॥ २ ॥ हमति
ह्रस्वम् ॥ ३ ॥ मध्नाति म धरम् "क्वचिच्छटि-" ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ ४ ॥
खवति खर्वम् ॥ ५ ॥ कूयते कुञ्जम् "कुञ्ज कुञ्जकुनौ च" ॥ (उणा-११९) ॥
इति साधु ॥ ६ ॥ वाम ह्रस्वत्वमस्त्यस्य वामन अन्नादित्वान् ॥ ७ ॥

विशाल तु विशङ्कटम् ॥ ६९ ॥

पृथूरु पृथुल व्यूढ विकट विपुल बृहत् ।

स्फार वरिष्ठ विस्तीर्णं तत बहु महद् गुरु ॥ ६६ ॥

विस्तृत विशालम् विशङ्कटम् "वेर्विस्तृते शालशङ्कटौ" ॥ ७।१।१०३ ॥ इति
साधु ॥ १ ॥ २ ॥ ६५ ॥ प्रथत पृथु रमिप्रथिभ्यामृच रस्य" ॥ (उणा-७३०)
॥ इत्यु ॥ ३ ॥ इयति उरु महत्पुरु च" ॥ (उणा-७०७) ॥ इति उ ॥ ४ ॥
पृथुल लाति पृथुलम् ॥ ५ ॥ विवहति स्म व्यूढम् ॥ ६ ॥ विस्तृत विकटम् "कट" ॥
७।१।१२४ ॥ इति कट ॥ ७ ॥ विपोलति विपुल ॥ ८ ॥ बहति बहत् "बृहि
वृहि" ॥ (उणा-८८४) ॥ इति कट ॥ ९ ॥ स्फायते स्फार भावृधि" ॥
(उणा-३८७) ॥ इति र ॥ १० ॥ अतिशयेन उरु वरिष्ठ 'प्रियस्थिर'" ॥
७।४।३८ ॥ इतीष्टे वरादेश ॥ ११ ॥ विस्तृणाति स्म विस्तीर्णम् ॥ १२ ॥ त यते
ततम् ॥ १३ ॥ बहति बहु ॥ १४ ॥ मह्यते महत् 'बृहिवहि'" ॥ (उणा-८८४) ॥
इति कट ॥ १५ ॥ गिरति गुरु ॥ १६ ॥ ६६ ॥

दैर्घ्यमायाम आनाह

दीर्घस्य भावो देध्यम् ॥ १ ॥ आयतिरायाम ॥ २ ॥ आनद्यतेऽनेन आनाह ॥ ३ ॥

आरोहस्तु समुच्छ्रय ।

उत्सेध उदयोच्छायौ

आराहणमारोह ॥ १ ॥ समुच्छ्रयण समुच्छ्रय "उद थ" ॥ ५।३।५३ ॥
इति विकल्पेनाह ॥ २ ॥ पल घञि उच्छाय ॥ ३ ॥ उत्मेवनमुत्मेव, पुक्लीबलिह
॥ ४ ॥ उदयत्पुदय ॥ ५ ॥

परिणाहो विशालता ॥ ६७ ॥

पयजि-" ॥ (उणा-३८८) इति किं १ ॥ ५ ॥ अणत्पु " भृमृत्-" ॥
 (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ ६ ॥ तिल्यत तालिनम् " विपिनाजिना-" ॥ (उणा-
 २८४) ॥ इति साधु ॥ ७ ॥ ६३ ॥ त-यते तनु ॥ ८ ॥ द्युयते क्षत्रम् ' ऋ
 उयजि ' ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किं २ ॥ ९ ॥ करोति कृशम् कृशम्-" ॥
 (उणा-५८) ॥ इति किं श, कृशयति वा ॥ १० ॥

सूक्ष्म पुन स्मरण च पेलयम् ।

सूच्यते सूक्ष्मम् " स्वयमप्राप्तम्-" ॥ (उणा-३४६) ॥ इति साधु ॥ १ ॥
 श्रिष्टत श्रद्धणम् " भ्रूणतृणगुण-" ॥ (उणा-१८६) ॥ इति साधु ॥ २ ॥
 पेलति पेलयम् " घाडवटि-" ॥ (उणा-५११) ॥ इत्यव ॥ ३ ॥

श्रुटौ मात्राभ्यां लेश कण

श्रुटति श्रुटि ' नाम्युपात्तम् " ॥ (उणा-६०९) ॥ इति किदि स्त्रीलिङ्गोऽय
 तत्र ॥ १ ॥ मीयतेऽत्पत्वा-मात्रा ' हुयामा " ॥ (उणा-४५१) ॥ इति न
 ॥ २ ॥ ल्यते लव ॥ ३ ॥ लियते लेश ॥ ४ ॥ कणति निमीलयति कण पुत्री
 लिङ्ग ॥ ५ ॥

ह्रस्व पुनर्लघु ॥ ६३ ॥

ह्रसति ह्रस्वम् ' लटिखटि " ॥ (उणा-५०५) ॥ इति व ॥ १ ॥ लङ्घ्यते
 लघु रङ्गिलदि " ॥ (उणा-७४०) ॥ इत्युर्नलुक् च ॥ २ ॥ ६३ ॥

अत्यल्पेऽल्पिष्ठमल्पीय कनियोऽणीय इत्यपि ।

अतिशयनाल्पमल्पिष्ठम्, अल्पिय " गुणाद्वाद् " इत्याष्ट ईयसुश्च ॥ १ ॥ २ ॥
 ' अल्पयूनो कन्वा " ॥ ७ ॥ ४ ॥ ३३ ॥ इति कनादशे कनीयः, कनिष्ठमपि ॥ ३ ॥
 अत्यणु अणीय ॥ ४ ॥

दीर्घायते समे

दृणाति ह्रस्वभाव दीर्घम् ' मघाघट्टा ' ॥ (उणा-११०) ॥ इति च निपाल्यते
 ॥ १ ॥ आयच्छति स्म आयतम् ॥ २ ॥

तुङ्गमुच्चमुनतमुद्धुरम् ॥ ६४ ॥

प्राशच्छिद्रुतमुदग्र च

ताम्यलनेन तुङ्गम् " कमितमि " ॥ (उणा-१०७) ॥ इति द्विदुङ्ग ॥ १ ॥
 उदघट्युचम् " युद्ध्यामथ " ॥ (उणा-१००३) ॥ इति कप्रत्यये साधु, उदीर्यते
 वा यवचित् ॥ ५ ॥ १ ॥ १७१ ॥ इति ङ ॥ २ ॥ उग्रमति स्म उग्रमम् ॥ ३ ॥
 उद्गता धूरस्य उद्धुरम् ॥ ४ ॥ ६४ ॥ प्राशुने प्राशु ' अशराप्रातन " ॥ (उणा-

१९) ॥ इत्यु ॥ ५ ॥ ऊर्ध्वं श्रयते स्म उच्छिद्रुम् ॥ ६ ॥ उच्चैरप्रमस्य उदमम् ॥ ७ ॥
न्यग् नीच ह्रस्वमन्थरे ।

सर्वं कुञ्ज वामन च

नियतमद्यति यन् ॥ १ ॥ निम्नमद्यति नीचम्, नाचैस्त्वस्य वा अभ्रादित्वात्
अप्रत्यये “प्रायोऽयस्य ॥ ७ । ४ । ६५ ॥ इत्यस्यस्वरादिलोपः ॥ २ ॥ ह्रस्वमिति
ह्रस्वम् ॥ ३ ॥ मध्नाति मधरम् “ऋच्छिचटि-” ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ ४ ॥
स्रवति स्रवम् ॥ ५ ॥ कूयते कुञ्जम् “कुञ्ज कुञ्जुनी च” ॥ (उणा-१२९) ॥
इति साधु ॥ ६ ॥ वाम ह्रस्वत्वमस्यस्य वामन अङ्गादित्वात् ॥ ७ ॥

विशाल तु विशङ्कटम् ॥ ६५ ॥

पृथूरु पृथुल व्यूढ विकट विपुल बृहत् ।

स्फार वरिष्ठ विस्तीर्णं तत बहु महद् गुरु ॥ ६६ ॥

विस्तृत विशालम्, विशङ्कटम् “वेर्विस्तृते शालशङ्कटौ” ॥ ७ । १ । १२३ ॥ इति
साधु ॥ १ ॥ २ ॥ ६५ ॥ प्रथत पृथु “रमिप्रथिभ्यामृच्च रस्य” ॥ (उणा-७३०) ॥
इत्यु ॥ ३ ॥ इयति उरु “महत्पुर् च” ॥ (उणा-७१७) ॥ इति उ ॥ ४ ॥
पृथुल लाति पृथुलम् ॥ ५ ॥ विवहति स्म व्यूढम् ॥ ६ ॥ विस्तृत विकटम् “कट” ॥
७ । १ । १२४ ॥ इति कट ॥ ७ ॥ विपोलति विपुल ॥ ८ ॥ बहति बृहत् “बृहि
बृहि” ॥ (उणा-८८४) ॥ इति कट ॥ ९ ॥ स्फायते स्फार भावृधि ॥
(उणा-३८७) ॥ इति र ॥ १० ॥ अतिशयेन उरु वरिष्ठ “प्रियस्थिर” ॥
७ । ४ । ३८ ॥ इतीष्टे वरादेश ॥ ११ ॥ विस्तृणाति स्म विस्तीर्णम् ॥ १२ ॥ त यते
ततम् ॥ १३ ॥ बहति बहु ॥ १४ ॥ मद्यते महत् “बृहिवहि” ॥ (उणा-८८४) ॥
इति कट ॥ १५ ॥ गिरति गुरु ॥ १६ ॥ ६६ ॥

दैर्घ्यमायाम आनाह

दीर्घस्य भावो दैर्घ्यम् ॥ १ ॥ आयतिरायाम ॥ २ ॥ आनह्यतेऽनेन आनाह ॥ ३ ॥

आरोहस्तु समुच्छ्रय ।

उत्सेध उदयोच्छ्रयौ

आराहणमारोह ॥ १ ॥ समुच्छ्रयण समुच्छ्रय “उद थ” ॥ ५ । ३ । ५३ ॥
इति विकल्पेनाह ॥ २ ॥ पक्ष घञि उच्छ्राय ॥ ३ ॥ उत्सेवनमुत्सेध पुल्लिवलिङ्ग
॥ ४ ॥ उदयः पुदय ॥ ५ ॥

परिणाहो विशालता ॥ ६७ ॥

पयजि-" ॥ (उणा-३८८) इति क्त् र ॥ ५ ॥ अण्यणु " मघृत्-" ॥
 (उणा ७१६) ॥ इत्यु ण ६ ॥ तिस्यत तलिनम् " विपिनाजिना-" ॥ (उणा-
 २८४) ॥ इति साधु ॥ ७ ॥ ६२ ॥ त-यत तनु ॥ ८ ॥ क्षुयते क्षुदम् ' ऋ
 ययजि ' ॥ (उणा-३८८) ॥ इति क्त् र ॥ ९ ॥ करोति कृशम् कृष्टम्-" ॥
 (उणा-५ ८) ॥ इति क्त् ष, कृशयति वा ॥ १० ॥

सूक्ष्म पुन श्लक्ष्ण च पेलम् ।

सूच्यते सूक्ष्मम् " रुक्मप्राप्म-" ॥ (उणा-३४६) ॥ इति साधु ॥ १ ॥
 श्लिष्यत श्लक्ष्णम् " भ्रूणवृणयुण -' ॥ (उणा-१८६) ॥ इति साधु ॥ २ ॥
 पेलति पेलम् " याडवटि-" ॥ (उणा ५१०) ॥ इत्यव ॥ ३ ॥

श्रुटौ मात्राल्लो लेश कण

श्रुटति श्रुटि ' नाम्युपा ल्य " ॥ (उणा-६०९) ॥ इति किदि स्त्रीलिङ्गोऽय
 तत्र ॥ १ ॥ मीयतेऽल्पत्वा-मात्रा ' हुयामा ' ॥ (उणा-४५१) ॥ इति त्र
 ॥ २ ॥ ल्यते लव ॥ ३ ॥ लिश्यते लेश ॥ ४ ॥ कणति निमीलयति कण पुष्पी
 लिङ्ग ॥ ५ ॥

ह्रस्व पुनर्लघु ॥ ६३ ॥

हसति ह्रस्वम् ' लटिखटि " ॥ (उणा-५०५) ॥ इति व ॥ १ ॥ लघ्यते
 लघु रहिलङ्घि " ॥ (उणा-७४०) ॥ इत्युनलृक् च ॥ २ ॥ ६३ ॥

अत्यल्पेऽल्पिष्ठमल्पीय कनियोऽणीय इत्यपि ।

अतिशयनाल्पमल्पिष्ठम् अल्पिय " गुणाद्वाद् " इताष्ट ईयसुश्च ॥ १ ॥ २ ॥
 "अल्पयूनो कन्धा" ॥ ७ ॥ ४ ॥ ३३ ॥ इति कनादेशे कनीय , कनिष्ठमपि ॥ ३॥
 अखणु अणीय ॥ ४ ॥

दीर्घायते समे

दृणाति ह्रस्वभाव दीर्घम् " मघाघद्वा " ॥ (उणा-११०) ॥ इति चे निपात्यते
 ॥ १ ॥ आयच्छति स्म आयतम् ॥ २ ॥

तुङ्गमुच्चमुनातमुद्धरम् ॥ ६४ ॥

प्राश्चिच्छतमुत्तम च

ताम्यत्यनेन तुङ्गम् ' कमितमि ' ॥ (उणा-१०७) ॥ इति ण्दिङ्ग ॥ १ ॥
 उदद्यत्तुच्चम् " युद्भ्यामथ ॥ (उणा-१० ३) ॥ इति कप्रत्यये साधु , उधीयते
 वा यशचत् ॥ ५ ॥ १ ॥ १७१ ॥ इति ङ ॥ २ ॥ उत्तमति स्म उत्तमम् ॥ ३ ॥
 उद्गता भूरम्य उद्गुरम् ॥ ४ ॥ ६४ ॥ प्राश्चिच्छे प्राशु ' अशराप्रा-तण ' ॥ (उणा-

७१९) ॥ इत्यु ॥५॥ ऊर्ध्वं श्रयते स्म उच्छिन्नम् ॥६॥ उच्चैरप्रमस्य उदमम् ॥७॥
न्यग् नीच ह्रस्वमन्थरे ।

सर्वं कुञ्ज वामन च

नियतमश्नति - यक् ॥ १ ॥ निम्नमश्नति नीचम्, नाचैरस्त्यस्य वा अग्रादित्वात्
अप्रत्यये “प्रयोऽ ययस्य ॥ ७।४।६५ ॥ इत्यस्त्यस्यरादिलोप । ॥ २ ॥ ह्रमाति
ह्रस्वम् ॥३॥ मथ्नाति मन्थरम् ‘ऋच्छिचटि-’ ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ ४ ॥
खवति सर्वम् ॥ ५ ॥ कूयते कुञ्जम् ‘कुव कुनकुनौ च’ ॥ (उणा-१२९) ॥
इति साधु ॥ ६ ॥ वाम ह्रस्वत्वमस्त्यस्य वामन अङ्गादित्वात् ॥ ७ ॥

विशाल तु विशङ्कटम् ॥ ६९ ॥

पृथूरु पृथुल व्यूढ विकट विपुल बृहत् ।

स्फार वरिष्ठ विस्तीर्णं तत बहु महद् गुरु ॥ ६६ ॥

विस्तृत विशालम् विशङ्कटम् “वेर्विस्तृते शालशङ्कटौ” ॥ ७।१।१०३ ॥ इति
षाधू ॥ १ ॥ २ ॥ ६५ ॥ प्रथत पृथु रमिप्रथिभ्यामुच्च रस्य” ॥ (उणा-७३०)
॥ इत्यु ॥ ३ ॥ इयत्ति उरु ‘महत्युर च’ ॥ (उणा-७०७) ॥ इति उ ॥ ४ ॥
पृथुल लाति पृथुलम् ॥ ५ ॥ विवहति स्म व्यूढम् ॥ ६ ॥ विस्तृत विकटम् “कट” ॥
७।१।१२४ ॥ इति कट ॥ ७ ॥ विपोलति विपुल ॥ ८ ॥ बहति बृहत् “डहि
बृहे” ॥ (उणा-८८४) ॥ इति कतृ ॥ ९ ॥ स्फायते स्फार भावृधि” ॥
(उणा-३८७) ॥ इति र ॥ १० ॥ अतिशयेन उरु वरिष्ठ ‘प्रियस्थिर’ ॥
७।४।३८ ॥ इतीष्टे वरादेश ॥ ११ ॥ विस्तृणाति स्म विस्तीर्णम् ॥ १२ ॥ त यते
ततम् ॥ १३ ॥ बहति बहु ॥ १४ ॥ मथ्यते महत् ‘डहिवृहि’ ॥ (उणा-८८४) ॥
इति कतृ ॥ १५ ॥ गिरति गुरु ॥ १६ ॥ ६६ ॥

दैर्घ्यमायाम आनाह

दीघस्य भावो दध्यम् ॥१॥ आयतिरायाम ॥२॥ आनस्यतेऽनेन आनाह ॥३॥

आरोहस्तु समुच्छ्रय ।

उत्सेध उदयोच्छ्रयौ

आराहणमारोह ॥ १ ॥ समुच्छ्रयण समुच्छ्रय “उद थ” ॥ ५।३।५३ ॥
इति विकल्पेनात् । २ । पक्ष घञि उच्छ्रय ॥ ३ ॥ उत्सेधनमुत्सेध, पुक्कानलिङ्ग
॥ ४ ॥ उदयच्छ्रय ॥ ५ ॥

परिणाहो विशालता ॥ ६७ ॥

उयजि-" ॥ (उणा-३८८) इति किं २ ॥ ५ ॥ अणत्पु " भृमृत्-" ॥
 (उणा ७१६) ॥ इत्यु ॥ ६ ॥ तिस्यते तलिनम् " विपिनाजिना-" ॥ (उणा-
 २८४) ॥ इति साधु ॥ ७ ॥ ६२ ॥ त यते तनु ॥ ८ ॥ क्षुद्यते क्षुद्रम् ' ऋ
 उयजि ' ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किं २ ॥ ९ ॥ कराति कृशम् कृशम्-" ॥
 (उणा-५ ८) ॥ इति किं श, कृशयति वा ॥ १० ॥

सूक्ष्म पुन श्लक्ष्ण च पेलयम् ।

सूच्यते सूक्ष्मम् ' सूक्ष्मप्राप्ताम्-" ॥ (उणा-३४६) ॥ इति साधु ॥ १ ॥
 श्लिष्यत श्लक्ष्णम् " भ्रूणतृणगुण-" ॥ (उणा-१८६) ॥ इति साधु ॥ २ ॥
 पेलति पेलयम् " घाटवटि-" ॥ (उणा ५११) ॥ इत्यव ॥ ३ ॥

घुटौ मात्रालो लेश कण

घुटति घुटि ' नाम्युपा ल्य ' ॥ (उणा-६०९) ॥ इति किदि लील्लिङ्गाऽय
 तत्र ॥ १ ॥ मीयतेऽल्पत्वा मात्रा ' हुयामा ' ॥ (उणा-४५१) ॥ इति न
 ॥ २ ॥ ल्यते लव ॥ ३ ॥ लिद्यते लेश ॥ ४ ॥ कणति निमालयति कण पुत्री
 लिङ्ग ॥ ५ ॥

ह्रस्व पुनर्लघु ॥ ६३ ॥

ह्रसति ह्रस्वम् ' लटिखटि " ॥ (उणा-५०५) ॥ इति व ॥ १ ॥ लघ्यते
 लघु रद्विलङ्घि " ॥ (उणा-७४०) ॥ इत्युर्नलुक् च ॥ २ ॥ ६३ ॥

अत्यल्पेऽल्पिष्ठमल्पीय कनियोऽणीय इत्यपि ।

अतिशयनाल्पमल्पिष्ठम्, अल्पिय " गुणाद्वाद् ' इताष्ठ इयसुश्च ॥ १ ॥ २ ॥
 "अल्पयूनो कन् वा" ॥ ७ ॥ ४ ॥ ३३ ॥ इति कनादेशे कनीयः, कनिष्ठमपि ॥ ३ ॥
 अत्यणु अणीय ॥ ४ ॥

दीर्घायते समे

दृणाति ह्रस्वभाव दीर्घम् " मघाघङ्गा " ॥ (उणा-११०) ॥ इति घे निपात्यते
 ॥ १ ॥ आयच्छति स्म आयतम् ॥ २ ॥

तुङ्गमुच्चमुन्नतमुद्धरम् ॥ ६४ ॥

प्राश्चित्तमुदग्र च

ताम्यत्यनेन तुङ्गम् " कमितमि ' ॥ (उणा-१०७) ॥ इति त्रिदुङ्ग ॥ १ ॥
 उदग्रमुच्चम् युद्ध्यामघ ॥ (उणा-१० ३) ॥ इति कप्रत्यये साधु, उन्नीयते
 वा क्वचित् ॥ ५ ॥ १ ॥ १७१ ॥ इति ङ ॥ २ ॥ उन्नमति स्म उन्नतम् ॥ ३ ॥
 उद्वता धूरस्य उद्धुरम् ॥ ४ ॥ ६४ ॥ प्राश्चित्ते प्राश्च ' अशरात्रा-तन ' ॥ (उणा-

७१९) ॥ इत्यु ॥ ५ ॥ ऊर्ध्वं श्रयते स्म उच्छिद्रम् ॥ ६ ॥ उच्चैरप्रमस्य उदमम् ॥ ७ ॥

यम् नीच ह्रस्वमन्थरे ।

सर्वं कुञ्ज वामन च

नियतमद्यति न्यक् ॥ १ ॥ निम्नमद्यति नीचम्, नीचैरस्त्यस्य वा अग्रादित्वात्
अप्रत्यये “प्रायोऽव्ययस्य ॥ ७।४।६५ ॥ इत्यत्यस्वरादिलोपः ॥ २ ॥ ह्रमति
ह्रस्वम् ॥ ३ ॥ मथ्नाति मथरम् “ऋच्छिचटि-” ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ ४ ॥
खवति सर्वम् ॥ ५ ॥ कृत्यते कुञ्जम् “कुञ् कुञ्कुनौ च” ॥ (उणा-१२९) ॥
इति साधु ॥ ६ ॥ वाम ह्रस्वत्वमस्त्यस्य वामन अग्रादित्वात् ॥ ७ ॥

विशाल तु विशङ्कटम् ॥ ६९ ॥

पृथूरु पृथुल व्यूढ विरूढ विपुल बृहत् ।

स्फार वरिष्ठ विस्तीर्णं तत बहु महद् गुरु ॥ ६६ ॥

विस्तृत विशालम्, विशङ्कटम् “वेर्विस्तृते शालशङ्कटा” ॥ ७।१।१२३ ॥ इति
साधु ॥ १ ॥ २ ॥ ६५ ॥ प्रथत पृथु ‘रमिप्रथिभ्यामृच रस्य’ ॥ (उणा-७३०)
॥ इत्यु ॥ ३ ॥ इयति उरु महत्पुर् च” ॥ (उणा-७३७) ॥ इति उ ॥ ४ ॥
पृथुल लाति पृथुलम् ॥ ५ ॥ विवहति स्म व्यूढम् ॥ ६ ॥ विस्तृत विकटम् “कट” ॥
७।१।१२४ ॥ इति कट ॥ ७ ॥ विपोलति विपुल ॥ ८ ॥ बहति बृहत् “बृहि
बृहि” ॥ (उणा-८८४) ॥ इति कट ॥ ९ ॥ स्फायते स्फार ‘भावधि’ ॥
(उणा-३८७) ॥ इति र ॥ १० ॥ अतिशयेन उरु वरिष्ठ “प्रियम्यिर” ॥
७।४।३८ ॥ इतीष्टे वरादेश ॥ ११ ॥ विस्तृणाति स्म विस्तीर्णम् ॥ १२ ॥ त यस्ते
ततम् ॥ १३ ॥ बहति बहु ॥ १४ ॥ मद्यते महत् “बृहिवहि” ॥ (उणा-८८४) ॥
इति कट ॥ १५ ॥ गिरति गुरु ॥ १६ ॥ ६६ ॥

दैर्घ्यमायाम आनाह

दीघस्य भावो दैध्यम् ॥ १ ॥ आयतिरायाम ॥ २ ॥ आनह्यतेऽनेन आनाह ॥ ३ ॥

आरोहस्तु समुच्छ्रय ।

उत्सेध उदयोच्छ्रयौ

आराहणमारोह ॥ १ ॥ समुच्छ्रयण समुच्छ्रय “उद श्र” ॥ ५।३।५३ ॥
इति विकल्पेनाह ॥ २ ॥ पल घञि उच्छ्राय ॥ ३ ॥ उत्मेघनमुत्सेध, पुष्कीवल्लिङ्ग
॥ ४ ॥ उदयच्छ्रय ॥ ५ ॥

परिणाहो विशालता ॥ ६७ ॥

परिणत्यतेऽन परिणाह ॥ १ ॥ विशालस्य भावो विशालता ॥ २ ॥ ६७ ॥

प्रपञ्चामोगविन्तारव्याप्ता

प्रपञ्चन प्रपञ्च ॥ १ ॥ आभुज्यतेऽन आभोग ॥ २ ॥ विस्तरण विस्तार
॥ ३ ॥ व्यस्यत व्यास ॥ ४ ॥

शब्दे स विस्तर ।

स प्रपञ्च शब्दविषय विसीयत विस्तर, अत्र 'वेरशब्दे प्रयने' ॥ ५ ॥ ३१
६९ ॥ इत्यत्र शब्दवर्जनाद् घञ् न भवति विग्रहेऽपि ॥ १ ॥

समासस्तु समाहार सक्षेप समग्रोऽपि च ॥ ६८ ॥

समसन समास ॥ १ ॥ समाहरण समाहार ॥ २ ॥ सक्षेपण सक्षेप ॥ ३ ॥
समग्रण समग्र ॥ ४ ॥ ॥ ६८ ॥

सर्वे समस्तमन्यून समग्र सकल समम् ।

विश्वशेषाखण्डकृत्स्नन्यक्षाणि निखिलाखिले ॥ ६९ ॥

सरति सर्वम् 'लटिखटि- ॥ (उणा-५०१) ॥ इति व, सवतीति वा ॥ १ ॥
समस्यते एकीक्रियते समस्तम् ॥ २ ॥ नास्ति न्यूनमस्य अन्यूनम् अनूनमपि ॥ ३ ॥
सगतमस्य समग्रम् सम प्रसते वा ॥ ४ ॥ सह कलाभिभागैवत्त सकलम् ॥ ५ ॥
समति समम् अयं सव विश्वशब्दवत् सवादि यथा-"सूय समथा सम" ॥ ६ ॥
विशति विश्वम् "निष्टुषि-" ॥ (उणा-५११) ॥ इति किद्वा ॥ ७ ॥ न विद्यते
शेषोऽस्य अशेषम् नि शपमपि ॥ ८ ॥ न खण्डमखण्डम् ॥ ९ ॥ कृतैप् सवेष्टने
कृत्यते त्यज्यतेऽनेन कृत्स्नम् "कृत्यशौभ्या स्नक्" ॥ (उणा-२९४) ॥ १० ॥
न्यक्ष्णोति व्याप्नोति न्यक्ष निष्कातमक्षादिति वा ॥ ११ ॥ निवत्त खिलात् शून्याद्
निखिलम् ॥ १२ ॥ नास्ति खिलमस्य अखिलम् ॥ १३ ॥ ॥ ६९ ॥

खण्डेऽर्धशकले भित्त नेमशल्कदलानि च ।

खण्ड्यते खण्ड पुष्कललिङ्ग तत्र खण्डलमपि ॥ १ ॥ ऋक्ष्णाति अध आविष्ट
लिङ्ग पुस्त्ययम् यथा-प्रामार्थ अध पटी, अधो नगरम्, वाच्यलिङ्ग इत्येके षट्का
'खण्डमात्रवत्तिताया त्वभिधयलिङ्ग' इति समग्रविभाग त्वर्द्धं नपुसकम् ॥ २ ॥ शक्यते
भेत्तु शक्य पुष्कललिङ्ग "भृदिकदि ॥ (उणा-४६५) इत्यल ॥ ३ ॥ भिद्यते
स्म भित्तम् भित्त शकलम् ॥ ४ ॥ १२ ॥ १३ ॥ इति साधु ॥ ४ ॥ नीयते नेम
"अर्त्तारि" ॥ (उणा ३३८) ॥ इति म ॥ ५ ॥ शक्यते भेत्तु शक्यम् "भीष्
शलि ॥ (उणा-२१) ॥ इति क ॥ ६ ॥ दलति विशीर्यत दत्तम् ॥ ७ ॥

अशो मोगश्च वण्टः स्यात्

अश्यते अश, अमतीति वा 'पादावमि-' ॥ (उणा-५२३) ॥ इति शः
॥ १ ॥ मज्यते भाग ॥ २ ॥ वण्यते विभज्यते वण्टः ॥ ३ ॥

पादस्तु स तुरीयक ॥ ७० ॥

स रूपकादेभागस्तुरायश्चतुथ, पयने पाद ॥ १ ॥ ७० ॥

मलिन कच्चर म्लान कश्मल च मलीमसम् ।

मलोऽस्त्यस्य मलिनम्, मलीमस मलदूषितम् "मलादामसश्च" ॥ ७१ २ । १४ ॥
इति साधू ॥ १ ॥ २ ॥ कुत्सित चरति कच्चरम् ॥ ३ ॥ म्लायति स्म म्लानम् 'व्य
जनान्तस्थातोऽद्याध्य' ॥ ४ । २ । ७१ ॥ इति क्तस्य नत्वम् ॥ ४ ॥ कशति कश्मलम्
"क्ष्विकुटि" ॥ (उणा-५०२) ॥ इति मलक्, कल्मषमपि ॥ ५ ॥

पवित्र पावन पूत पुण्य मेध्यम्

पूयतेऽनेन पवित्र पुष्पावलिङ्ग, वाच्यलिङ्ग इत्यर्थे ॥ १ ॥ पावयति पावनम्
॥ २ ॥ पूयते पूतम् ॥ ३ ॥ पुनात पुण्यम् शिन्ध्यास्याद्या ॥ (उणा-३६४) ॥
इति ये निपात्यत ॥ ४ ॥ मधनीय मेध्यम्, मधया साधु वा, मधे भवमिति वा ॥ ५ ॥

अथोज्ज्वलम् ॥ ७१ ॥

विमल विशद वीघ्रमवदातमनाविलम् ।

विशुद्ध शुचि

उज्ज्वलत्युज्ज्वलम् ॥ १ ॥ ७१ ॥ विगता मलोऽस्त्य विमलम् ॥ २ ॥ विशीर्यते
विशदम् ॥ ३ ॥ विशयेण इधे वाघ्रम् ऋज्याजि- ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किट्
॥ ४ ॥ अवदायतेऽवदातम् ॥ ५ ॥ न आविलमनाविलम् ॥ ६ ॥ विशुध्यति
स्म विशुद्धम् ॥ ७ ॥ शोचति निर्मलभवति शुचि शुचिर्नेर्मल्यार्थेऽत्र ॥ ८ ॥

चोक्ष तु नि शोध्यमनवस्करम् ॥ ७२ ॥

शुक्ष्यते चाक्षम् "लाक्षाद्राक्षा ॥ (उणा-५९७) ॥ इति निपात्यते ॥ १ ॥ निष्का-क्तं
शोध्यति शाध्यम् ॥ २ ॥ अविद्यमानाऽवस्करो वचस्कोऽत्र अनवस्करम् ॥ ३ ॥ ७२ ॥

निणिक्त शोधित मृष्ट धोत क्षालितमित्यपि ।

निर्णिज्यत स्म निर्णिक्तम् ॥ १ ॥ शोध्यते स्म शोधितम् ॥ २ ॥ मृज्यते मृष्टम्
॥ ३ ॥ धाव्यते धोतम् ॥ ४ ॥ क्षाल्यत क्षालितम्, अमस्त्व—

"निर्णिक्त शोधित मृष्ट नि शोध्यमनवस्करम् इत्येकार्थनाह ॥ ५ ॥

सम्मुखीनमभिमुखम्

समुख दृश्यतेऽस्मिन् सम्मुखानमादर्शादि, अयत्र तूपचारात् यथा संमुखीनो

परिणततेऽनेन परिणाद ॥ १ ॥ विशालम् भावो विशालता ॥ २ ॥ ६० ॥

प्रपञ्चामोगविस्तारव्यापा

प्रपञ्चन प्रपञ्च ॥ १ ॥ आभुज्यतेऽनन्त आभोग ॥ २ ॥ विस्तरण विस्तार
॥ ३ ॥ व्यस्यत व्यास ॥ ४ ॥

शब्दे स विस्तर ।

स प्रपञ्च शब्दविषये विस्तीर्यत विस्तर, अत्र 'वेरशब्दे प्रथने' ॥ ५ ॥ ३ ॥
६९ ॥ इत्यत्र शब्दवचनाद् घञ् न भवति विग्रहऽपि ॥ १ ॥

समासस्तु समाहार सक्षेप समग्रहोऽपि च ॥ ६८ ॥

समसन समास ॥ १ ॥ समाहरण समाहार ॥ २ ॥ सक्षेपण सक्षेप ॥ ३ ॥
समग्रहण समग्रह ॥ ४ ॥ ॥ ६८ ॥

सर्व समस्तमन्यून समग्र सकल समम् ।

विश्वाशेषाखण्डकृत्स्नन्यक्षाणि निखिलाखिले ॥ ६९ ॥

सरति सवम् 'लटिस्तटि-' ॥ (उणा-५०१) ॥ इति व, सर्वताति वा ॥ १ ॥
समस्यते एकाकियते समस्तम् ॥ २ ॥ नास्ति 'यूनमस्य अन्यूनम् अनूनमपि ॥ ३ ॥
सगसमस्य समग्रम् सम प्रवते वा ॥ ४ ॥ सह कलाभिभागैवत्तत सकलम् ॥ ५ ॥
समति समम् अय सव विश्वशब्दवत् सवादि यथा-"सूय समया सम" ॥ ६ ॥
विशति विश्वम् 'निष्टुपि-' ॥ (उणा-५११) ॥ इति किट् ॥ ७ ॥ न विद्यते
शेषोऽस्य अशेषम् नि शेषमपि ॥ ८ ॥ न खण्डमखण्डम् ॥ ९ ॥ 'कृतैप् सवेष्टने'
कृत्यते त्यज्यतेऽनेन कृत्स्नम् "कृत्यशौभ्या स्नक्" ॥ (उणा-२९४) ॥ १० ॥
न्यक्ष्णोति व्याप्नोति न्यक्ष निष्कातमक्षादिति वा ॥ ११ ॥ निवृत्त खिलात् शून्याद्
निखिलम् ॥ १२ ॥ नास्ति खिलमस्य अखिलम् ॥ १३ ॥ ॥ ६९ ॥

खण्डेऽर्धशकले भित्त नेमशल्कदलानि च ।

खण्ड्यते खण्ड पुष्पावलिङ्ग तत्र खण्डलमपि ॥ १ ॥ ऋध्नाति अध आविष्ट
लिङ्ग पुस्ययम् यथा-ग्रामाध अध पटी, अर्धा नगरम्, वाच्यलिङ्ग इत्येके यष्टीका-
'खण्डमात्रवर्त्तिताया त्वभिधयलिङ्ग' इति समप्रविभागे त्वर्द्धं नपुसकम् ॥ २ ॥ शक्यते
भेत्तु शकल पुष्पावलिङ्ग 'मृदिकदि' ॥ (उणा-४६५) इत्यल ॥ ३ ॥ भिद्यते
स्म भित्तम् भित्त शकलम् ॥ ४ ॥ २ ॥ १ ॥ इति साधु ॥ ४ ॥ नीयते नेम
'अर्त्तारि' ॥ (उणा ३३८) ॥ इति म ॥ ५ ॥ शल्पते भत्तु शल्कम् "भीष्
शलि" ॥ (उणा-२१) ॥ इति क ॥ ६ ॥ दलति विशीर्यत दलम् ॥ ७ ॥

अशो भोगश्च वण्ट स्यात्

अश्यते अश, अमतीति वा 'पादावामि-' ॥ (उणा-५२७) ॥ इति शब्दः ॥ १ ॥ मज्यते भाग ॥ २ ॥ वण्यते विभज्यते वण्ट ॥ ३ ॥

पादस्तु स तुरायक ॥ ७० ॥

स रूपकादेभागस्तुरीयश्चतुर्थ पद्यने पाद ॥ १ ॥ ७० ॥

मलिन कच्चर म्लान कश्मल च मलीमसम् ।

मलोऽस्त्यस्य मलिनम्, मलीमस मलदूषितम् "मलादीमसश्च" ॥ ७१ ॥ २ ॥ १४ ॥ इति सावृ ॥ १ ॥ २ ॥ कुत्सित चरति कच्चरम् ॥ ३ ॥ म्लायति स्म म्लानम् "व्यञ्जनात्तस्यातोऽस्याध्य" ॥ ४ ॥ २ ॥ ७१ ॥ इति क्तस्य नत्वम् ॥ ४ ॥ कशति कश्मलम् "रविकुटि" ॥ (उणा-५०२) ॥ इति मलक्, क्लमपमपि ॥ ५ ॥

पवित्र पावन पूत पुण्य मेध्यम्

पूयतेऽनेन पवित्र पुद्गावलिङ्ग वाच्यलिङ्ग इत्यर्थः ॥ १ ॥ पावयति पावनम् ॥ २ ॥ पूयते पूतम् ॥ ३ ॥ पुनाति पुण्यम् "शिष्याध्याख्या" ॥ (उणा-३६८) ॥ इति ये निपात्यते ॥ ४ ॥ मधनीय मेध्यम् मधया साधु वा, मधे भवमिति वा ॥ ५ ॥

अथोज्ज्वलम् ॥ ७१ ॥

विमल विशद वीज्रमवदातमनाविलम् ।

विशुद्ध शुचि

उज्ज्वलरयुज्ज्वलम् ॥ १ ॥ ७१ ॥ विगता मलोऽस्य विमलम् ॥ २ ॥ विशीर्यति विशदम् ॥ ३ ॥ विशयेण इध वाध्रम् 'ऋज्याजि-' ॥ (उणा-३६८) ॥ इति किङ् ॥ ४ ॥ अवदायतेऽवदातम् ॥ ५ ॥ न आविलमनाविलम् ॥ ६ ॥ विगुह्यति स्म विगुह्यम् ॥ ७ ॥ शोचति निर्मलामवति शुचि, शुचिर्नमत्यार्थेऽन ॥ ८ ॥

चोक्ष तु नि शोध्यमनवस्करम् ॥ ७२ ॥

शुक्ष्यते चाक्षम् "लाक्षाद्वाक्षा" ॥ (उणा-५९७) ॥ इति निपात्यते ॥ १ ॥ निष्कात्ते शोध्यमि शाध्यम् ॥ २ ॥ अनियमानोऽवस्करो वचस्कोऽन अनवस्करम् ॥ ३ ॥ ७२ ॥

निर्णिक्त शोधित मृष्ट धौत क्षालितमित्यपि ।

निर्णिज्यत स्म निर्णिक्तम् ॥ १ ॥ शाध्यते स्म शोधितम् ॥ २ ॥ मृज्यते मृष्टम् ॥ ३ ॥ धव्यते धातम् ॥ ४ ॥ क्षाल्यत क्षालितम् अमस्स्तु—

'निर्णिक्त शोधित मृष्ट नि शोध्यमनवस्करम्' इत्येकार्थानाह ॥ ५ ॥

सम्मुखीनमभिमुखम्

समुख इत्यतेऽस्मिन् समुत्पानमादर्शादि, अयत्र तूपचारात् यथा संमुखीनो

परिणत्यतेऽनेन परिणाह ॥ १ ॥ विशालस्य भावो विशालता ॥ २ ॥ ६७ ॥

प्रपञ्चाभोगविस्तारव्याप्ता

प्रपञ्चन प्रपञ्च ॥ १ ॥ आभुज्यतेऽनेन आभोग ॥ २ ॥ विस्तरण विस्तार
॥ ३ ॥ व्यस्यते व्याप्त ॥ ४ ॥

शब्दे स विस्तर ।

स प्रपञ्च शब्दविषये विस्तीर्यत विस्तर, अत्र 'वेरशब्दे प्रथमे' ॥ ५ ॥ ३ ॥
६९ ॥ इत्यत्र शब्दवर्जनात् घञ् न भवति विग्रहऽपि ॥ १ ॥

समासस्तु समाहार सक्षेप समग्रोऽपि च ॥ ६८ ॥

समघन समास ॥ १ ॥ समाहरण समाहार ॥ २ ॥ सक्षेपण सक्षेप ॥ ३ ॥
समग्रहण समग्रह ॥ ४ ॥ ॥ ६८ ॥

सर्वे समस्तमन्यून समग्र सकल समम् ।

विश्वाशेषात्खण्डकृतस्नन्यक्षाणि निखिलाखिले ॥ ६९ ॥

सरति सवम् 'लटिखटि-' ॥ (उणा-५०१) ॥ इति व, सवताति वा ॥ १ ॥
समस्यते एकीक्रियते समस्तम् ॥ २ ॥ नास्ति 'यूनमस्य अ-यूनम् अनूनमपि ॥ ३ ॥
सगतमस्य समग्रम् सम प्रवर्ते वा ॥ ४ ॥ सह कलाभिभागेवत्तत सकलम् ॥ ५ ॥
समति समम् अय सव विश्वशब्दवत् सवादि यथा-"सूय समवा सम" ॥ ६ ॥
विशति विश्वम् "निघृषि-" ॥ (उणा-५११) ॥ इति क्ति ॥ ७ ॥ न विद्यते
शेषोऽस्य अशेषम् नि शपमपि ॥ ८ ॥ न खण्डमखण्डम् ॥ ९ ॥ कृतैप् सवेष्टने
कृत्यते त्यज्यतेऽनेन कृतस्नम् "कृत्यशौभ्या स्नक्" ॥ (उणा-२९४) ॥ १० ॥
न्यक्ष्णोति व्याप्नोति न्यक्ष निष्कातमक्षादिति वा ॥ ११ ॥ निवृत्त खिलात् शून्याद्
निखिलम् ॥ १२ ॥ नास्ति खिलमस्य अखिलम् ॥ १३ ॥ ॥ ६९ ॥

खण्डेऽर्धशकले भित्त नेमशल्कदलानि च ।

खण्ड्यते खण्ड पुष्पावलिङ्ग तत्र खण्डलमपि ॥ १ ॥ ऋप्ताति अध आविष्ट
लिङ्ग पुस्ययम् यथा भ्रामार्ध अध पटा, अधो नगरम्, वाच्यलिङ्ग इत्येके यद्वाका-
"खण्डमात्रवर्त्तिताया त्वभिधयलिङ्ग" इति समप्रविभागे त्वर्द्धे नपुसकम् ॥ २ ॥ शक्यते
भेत्तु शकल पुष्पावलिङ्ग "मृदिकदि" ॥ (उणा-४६५) इत्यल ॥ ३ ॥ भिद्यते
स्म भित्तम् भित्त शकलम् ॥ ४ ॥ २ ॥ १ ॥ इति साधु ॥ ४ ॥ नीयते नेम
"अर्त्तिरि" ॥ (उणा ३३८) ॥ इति म ॥ ५ ॥ शक्यते भत्तु शल्कम् "भीण्
शलि" ॥ (उणा-२१) ॥ इति क ॥ ६ ॥ दलति विशीर्यत दलम् ॥ ७ ॥

अशो भोगश्च वण्ट स्यात्

अश्यते अश , अमतीति वा ' पादावमि- ' ॥ (उणा-५२७) ॥ इति शः
॥ १ ॥ मृज्यते माम् ॥ २ ॥ वण्ट्यते विभज्यते वण्टः ॥ ३ ॥

पादस्तु स तुरायक ॥ ७० ॥

स रूपकादेर्भागस्तुरीयश्चतुर्थः पद्यने पाद ॥ १ ॥ ७० ॥

मलिन कच्चर म्लान कश्मल च मलीमसम् ।

मलोऽस्त्यस्य मलिनम्, मलामस मलदूषितम् "मलादीमसश्च" ॥७१॥ २॥ १४ ॥
इति साधू ॥ १ ॥ २ ॥ कुत्सित चरति कच्चरम् ॥ ३ ॥ म्लायति स्म म्लानम् "व्य
जनात्तथातोऽस्याध्य" ॥४॥ २॥ ७१ ॥ इति क्तस्य नत्वम् ॥४॥ कशति कश्मलम्
"शचिकुटि" ॥ (उणा-५०२) ॥ इति मलक्, कल्मषमपि ॥ ५ ॥

पवित्र पावन पूत पुण्य मेध्यम्

पूयतेऽनेन पवित्र पुक्लावलिङ्ग , वाच्यलिङ्ग इत्ययम् ॥ १ ॥ पावयति पावनम्
॥ २ ॥ पूयते पूतम् ॥ ३ ॥ पुनात पुण्यम् शिष्यास्याख्या " ॥ (उणा-३६४) ॥
इति ये निपात्यत ॥४॥ मधनीय मेध्यम्, मघाया साधु वा, मधे भवमिति वा ॥५॥

अधोज्ज्वलम् ॥ ७१ ॥

विमल विशद वीध्रमवदातमनाविलम् ।

विशुद्ध शुचि

उज्ज्वलतुज्ज्वलम् ॥ १ ॥ ७१ ॥ विगता मलोऽस्त्य विमलम् ॥ २ ॥ विशीर्यते
विशदम् ॥३॥ विशयेण इधे वाध्रम् ऋज्याजि- ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किङ्
॥ ४ ॥ अवदायतेऽवदातम् ॥ ५ ॥ न आविलमनाविलम् ॥ ६ ॥ विशुध्यति
स्म विशुद्धम् ॥ ७ ॥ शोचति निर्मलाभवति शुचि शुचिर्नैमत्यार्थेऽत्र ॥ ८ ॥

चोक्ष तु नि शोध्यमनवस्करम् ॥ ७२ ॥

शुष्यते चाक्षम् "लाक्षाद्वाक्षा" ॥ (उणा- १७) ॥ इति निपात्यते ॥१॥ निष्का-क्ते
शोध्यति शाध्यम् ॥२॥ अवियमानाऽवस्करो वचस्कोऽत्र अनवस्करम् ॥ ३ ॥ ७२ ॥

निर्णिक्त शोधित मृष्ट धौत क्षालितमित्यपि ।

निर्णिज्यत स्म निर्णिक्तम् ॥ १ ॥ शाध्यते स्म शोधितम् ॥ २ ॥ मृज्यते मृष्टम्
॥ ३ ॥ धाव्यते धातम् ॥ ४ ॥ क्षाल्यत क्षालितम् अमरस्तु—

"निर्णिक्त शोधित मृष्ट नि शोध्यमनवस्करम् इत्येकार्थानाह ॥ ५ ॥

सम्मुखीनमभिमुखम्

समुख दृश्यतेऽस्मिन् समुखानमादर्शादि, अयत्र तूपचारात् यथा संमुखीनो

परिणत्यतेऽनेन परिणाट ॥ १ ॥ विशालस्य भावो विशालता ॥ २ ॥ ६७ ॥

प्रपञ्चाभोगविस्तारन्यासा

प्रपञ्चन प्रपञ्च ॥ १ ॥ आगुज्यतेऽनेन आभोग ॥ १ ॥ विस्तरण विस्तार
॥ ३ ॥ व्यस्यत व्यास ॥ ४ ॥

शब्दे स विस्तर ।

स प्रपञ्च शब्दविषय विस्तीर्यत विस्तर, अत्र 'वेरशब्दे प्रपञ्चे' ॥ ५ ॥ ३ ॥
६९ ॥ इत्यत्र शब्दवर्जनाद् घञ् न भवति विप्रदेऽपि ॥ १ ॥

समासस्तु समाहार सक्षेप समग्रहोऽपि च ॥ ६८ ॥

समसन समास ॥ १ ॥ समाहरण समाहार ॥ २ ॥ सक्षेपण सक्षेप ॥ ३ ॥
समग्रहण समग्रह ॥ ४ ॥ ॥ ६८ ॥

सर्व समस्तमन्यून समग्र सकल समम् ।

विश्वाशेषाखण्डकृत्स्नन्यक्षाणि निखिलाखिले ॥ ६९ ॥

सरति सवम् 'रटिखटि-' ॥ (उणा-५०१) ॥ इति व, सवताति वा ॥ १ ॥
समस्यते एकीक्रियते समस्तम् ॥ २ ॥ नास्ति 'यूनमस्य अन्यूनम् अनूनमपि ॥ ३ ॥
सगतमस्य समग्रम् सम ग्रमते वा ॥ ४ ॥ सह कलाभिभागैवत्तत सकलम् ॥ ५ ॥
समति समम् अय सव विश्वशब्दवत् सवादि यथा-'सूय समपा सम' ॥ ६ ॥
विशति विश्वम् 'निघृषि-' ॥ (उणा-५११) ॥ इति किट्ट ॥ ७ ॥ न विद्यते
शेषोऽस्य अशेषम् नि शेषमपि ॥ ८ ॥ न खण्डमखण्डम् ॥ ९ ॥ 'कृतैप् सवष्टने'
कृत्यते त्यज्यतेऽनेन कृत्स्नम् 'कृत्यशौभ्या स्नक्' ॥ (उणा-२९४) ॥ १० ॥
न्यक्ष्णोति न्याप्नोति न्यक्ष निष्कातमक्षादिति वा ॥ ११ ॥ निवत्त खिलात् श्रूयाद्
निखिलम् ॥ १२ ॥ नास्ति खिलमस्य अखिलम् ॥ १३ ॥ ॥ ६९ ॥

खण्डेऽर्धशकले भित्त नेमशल्कदलानि च ।

खण्ड्यते खण्ड पुक्काबलिङ्ग तत्र खण्डलमपि ॥ १ ॥ कृष्णाति अध आविष्ट
लिङ्ग पुस्ययम् यथा ग्रामाध अध पटी, अधो ऽनगरम्, वाच्यलिङ्ग इत्येके यदाका-
'खण्डमात्रवस्तिताया त्वभिधयलिङ्ग' इति समप्रविभागे त्वर्द्ध नपुसकम् ॥ २ ॥ शक्यते
भेत्तु शकल पुक्काबलिङ्ग 'मृदिदिदि' ॥ (उणा-४६५) इत्यल ॥ ३ ॥ भिद्यते
न्य भिद्यम् भित्त शकलम् ॥ ४ ॥ ॥ २ ॥ ॥ १ ॥ इति साधु ॥ ४ ॥ नीयते नेम
'अर्त्तारि ॥ (उणा ३३८) ॥ इति म ॥ ५ ॥ शक्यते भेत्तु शल्कम् 'भीण्
शलि' ॥ (उणा-२१) ॥ इति क ॥ ६ ॥ दलति विशीयत दल्म् ॥ ७ ॥

अशो भोगश्च वण्ट स्यात्

श्रेयासि तु श्रेष्ठसत्तमे पुष्कलवत् ॥ ७५ ॥

अतिशयन प्रशस्य श्रय , तत्र ॥१॥ एव श्रष्टम् ॥२॥ अतिशयेन सत् सत्तमम्
‘प्रकृष्टे तमम्’ ॥ ७।३।५ ॥ ३ ॥ पुष्यति पुष्कलम्, एते वाच्यालिङ्गा ॥४॥२ ॥

स्युरुत्तरपदे न्याप्रपुङ्गवर्षमञ्जरा ।

सिंहशादूलनागाद्यास्तल्लजश्च मतल्लिका ॥ ७६ ॥

मवर्चिका प्रकाण्डो द्वौ प्रशस्यार्थप्रकाशका ।

व्याघ्रादय श-दा उत्तरपदे प्रयुज्यमाना प्रशसा द्योतयन्ति, यथा पुरुषो व्याघ्र
इव पुरुष-याघ्र ॥१॥ एव पुरुषपुङ्गव ॥२॥ पुरुषर्षभ ॥ ३ ॥ पुरुषकुञ्जर ॥ ४ ॥
पुरुषभिह ॥५॥ पुरुषशादूल, एषु “उपमय व्याघ्राद्यै ” ॥३।१।१००॥ इति समास
॥ ६ ॥ अश्वश्चासौ कुञ्जरश्च सवकुञ्जर ॥ ७ ॥ गौश्चासौ नागश्च गोनाग आदि-
श-दाद् गोवृ दारक, एषु “वृ-दारकनागकुञ्जरे ” ॥ ३।१।१०८ ॥ इति समास-
॥७॥ गौश्चासौ तल्लजश्च मोतल्लज ॥८॥ गोमतल्लिकेत्यादि ॥९॥ एषु ‘पोटायुवति’
॥ ३।१।१११ ॥ इति प्रशसारुटलात् समास ॥ ७६ ॥

गुणोपसर्जनोपाग्राप्यप्रधाने

गुण्यते गुण ॥ १ ॥ उपसृज्यते नियुज्यते उपसजनम्, आविष्टलिङ्गो नपुसक-
यथा-उपसजन भाया ॥ २ ॥ उपरुद्धमग्रमस्य उपाग्रम् ॥ ३ ॥ न प्रधानमप्रधान
तत्र ॥ ४ ॥

अधम पुन ॥ ७७ ॥

निकृष्टमणक गर्ह्यमवद्य काण्डकुत्सिते ।

अपकृष्ट प्रतिकृष्ट याप्य रेफोऽवम ब्रुवम् ॥ ७८ ॥

खेट पापमपशद कुपूय चेलमर्व च ।

अधो भवमधमम् ‘अमोऽन्तावोधस’ ॥ ६।३।७४ ॥ इत्यम ॥ १ ॥७७॥
निकृष्यते निकृष्टम् ॥ २ ॥ अणति रटव्यण कुत्सितमणमणकम् ‘कुत्सिताल्पाज्ञाते’
॥ ७।३।३३ ॥ इति कप् ॥३॥ गन्तते गह्यम् ॥ ४ ॥ नोधतेऽवद्यम् ‘वर्योपसया
वद्य ॥ ५।१।३२ ॥ इति साधु ॥ ५ ॥ कणति काण्ड पुङ्गावलिङ्ग “कण्य
णि ॥ (उणा-१६९) ॥ इति णित् ॥ ६ ॥ कुत्स्यते कुत्सितम् ॥ ७ ॥ अप-
कृष्टतेऽपकृष्टम् ॥८॥ प्रतिकृष्यते प्रतिकृष्टम् ॥९॥ याप्यते नियुणत्वात् याप्यम् जपा-
दित्वाद्भवे याव्यमपि ॥ १० ॥ रीयते रेफ राशाभ्याम्- ॥ (उणा-३१४)
॥ इति फ रीवभ्याम् ॥ ॥ (उणा-१८१) ॥ इति पसि रेपोऽपि ॥ ११ ॥

जयो रभ्रप्रहारिणामिति 'ययाम्गतामुगादीगृह्णद् दयतेऽस्मिन्' ॥७॥ १।११॥
इति साधु ॥ १ ॥ अभिध्यास मुखत अभिमुखम् ॥ २ ॥

पराचीन पराद्मुखम् ॥ ७३ ॥

परायति पराक्, परागव पराचीनम् 'अदिक् क्षियां वाय' ॥७॥ १।१०७॥
इति स्वार्थे द्वन ॥ १ ॥ पराद्मुखतस्य पराद्मुखम् ॥ २ ॥ ७३ ॥

मुख्य प्रकृष्ट प्रमुख प्रवर्ह

वर्य्य वरेण्य प्रवर पुरोगम् ।

अनुत्तर प्राग्रहर प्रवेकम्

प्रधानमग्रेसरमुत्तमाग्रे ॥ ७४ ॥

ग्रामण्यग्रण्यग्रिमजात्या

अग्रोनुत्तमान्यनवरार्ध्यवरे ।

प्रेष्ठपरार्द्धपराणि

मुखस्य मुख्य मुख्य प्रधानत्वात्, शाखादित्वाद् य ॥१॥ प्रकृष्यते स्म प्रकृष्टम्
॥ २ ॥ प्रकृष्ट मुखमस्य प्रमुखम् ॥ ३ ॥ प्रकृष्टो वह परिच्छेदोऽस्य प्रवर्हम्, प्रवहति
वद्धते प्राधा य भजतीति वा, प्रवहत्युवच्छताति वा ॥ ४ ॥ वरणीय वयम् 'वर्यो-
पसर्गो' ॥५॥ १।३०॥ इति बाहुलकाद् य ॥ ॥ त्रियते वरण्यम् 'वृड एण्य'
॥ (उणा-३८२) ॥ ६ ॥ त्रियते प्रवरम् युवण ॥ ५।३।२८ ॥ इत्यल्
॥ ७ ॥ पुरो गच्छति पुरोगम् ॥ ८ ॥ नास्त्युत्तरमस्मादनुत्तरम् ॥९॥ प्रकृष्टमग्र हरति
प्राग्रहरम् ॥१॥ प्रकृष्टो वेक पृथक्त्वमस्य प्रवेकम् ॥११॥ प्रघत्ते प्रधानम् रम्या
दित्वादनद आविष्टलिङ्ग क्लृप्तेऽयम् ॥ १२ ॥ अग्र सरत्यग्रसरम् ॥ १३ ॥ अतिशये
न उदगतमुत्तमम् "प्रकृष्टे तमम्" ॥७॥ ३।५॥ १४॥ अगल्यत्र अग्रम् 'भीवृधि'
॥ (उणा-३८७) ॥ इति र तत्र ॥ १५ ॥ ७४ ॥ ग्राम नयत्यग्रेष्ठे ग्रामणी ॥
१६ ॥ अग्र नयत्यग्रणा ॥ १७ ॥ अग्र भवमग्रिमम् 'पश्चादाद्य ताम्रादिम्' ॥
६।३।७५ ॥ १८ ॥ जातो साधु जाल्यम् ॥ १९ ॥ अग्रे साधु अग्रयम् ॥ २० ॥
नास्त्युत्तमोऽस्मादनुत्तमम् ॥ २१ ॥ अनवरार्द्ध मुख्यभागे भवमनवरार्ध्यम् 'परावरा
धमोत्तमादय ॥ ६।३।७३ ॥ २२ ॥ त्रियते वर पुङ्खावलिङ्ग, अत्रेष्ट वाच्य
लिङ्गमेनमाहु ॥ २३ ॥ प्रतिष्ठते प्रष्ठम् 'प्रष्टोऽप्रग ॥ २।३।३२ ॥ इति पत्वम्
॥ २४ ॥ परार्द्धे भव परार्ध्यम् 'परावरा ॥ ६।३।७३ ॥ इति य ॥ २५ ॥
विपार्ति परम्, एत वाच्यलिङ्ग ॥ २६ ॥

श्रेयासि तु श्रेष्ठसत्तमे पुष्कलवत् ॥ ७५ ॥

अतिशयन प्रशस्य श्रय , तत्र ॥१॥ एव श्रष्टम् ॥२॥ अतिशयेन सत् सत्तमम्
‘ प्रकृष्टे तमम् ’ ॥ ७।१।५ ॥ ३ ॥ पुष्यति पुष्कलम्, एते वाच्यालिङ्गा ॥४॥७ ॥

स्युरुत्तरपदे व्याघ्रपुङ्गवर्षभकुञ्जरा ।

सिंहशादूलनागाद्यास्तल्लजश्च मतालिका ॥ ७६ ॥

मचचिका प्रकाण्डो द्वौ प्रशस्यार्थप्रकाशका ।

व्याघ्रादय शब्दा उत्तरपठ प्रयुज्यमाना प्रशसा यातयति यथा पुरुषो व्याघ्र
इव पुरुष-व्याघ्र ॥१॥ एव पुरुषपुङ्गव ॥२॥ पुरुषपभ ॥ ३ ॥ पुरुषकुञ्जर ॥ ४ ॥
पुरुषसिंह ॥५॥ पुरुषशादूल, एषु ‘उपमय व्याघ्राद्यै ’ ॥३।१।१०२॥ इति समास
॥ ६ ॥ अश्वश्चासौ कुञ्जरश्च अवकुञ्जर ॥ ७ ॥ गौश्चासौ नागश्च गोनाग आदि-
शब्दाद् गोवृ दारक , एषु ‘वन्दारकनागकुञ्जरै ’ ॥ ३।१।१०८ ॥ इति समास
॥७॥ गौश्चासौ तल्लजश्च गोतल्लज ॥८॥ गोमतल्लिकेत्यादि ॥९॥ एषु ‘पोटायुवति ’
॥ ३।१।१११ ॥ इति प्रशसास्त्वत्वात् समास ॥ ७६ ॥

गुणोपसर्जनोपाग्राण्यप्रधाने

गुण्यते गुण ॥ १ ॥ उपसृज्यते नियुज्यते उपसजनम्, आविष्टलिङ्गो नपुसक ,
यथा-उपमजन भार्या ॥ २ ॥ उपरुद्धमप्रमस्य उपाग्रम् ॥ ३ ॥ न प्रधानमप्रधान
तत्र ॥ ४ ॥

अधम पुन ॥ ७७ ॥

निकृष्टमणक गर्ह्यमवद्य काण्डकुत्सिते ।

अपरुष्ट प्रतिरुष्ट याप्य रेफाऽवम द्रुवम् ॥ ७८ ॥

खेट पापमपशद कूप्य चेलमव च ।

अधो भवमधमम् ‘अमोऽ तावोधस ’ ॥ ६।३।७४ ॥ इत्यम ॥ १ ॥७७॥
निकृष्यते निकृष्टम् ॥ २ ॥ अणति रटल्लण कुत्सितमणमणकम् ‘कुत्सिताल्पाज्ञाते’
॥ ७।३।३३ ॥ इति कप् ॥३॥ गह्यते गह्यम् ॥ ४ ॥ नोद्यतेऽवयम् ‘वयापसया
वय ॥ ५।१।३२ ॥ इति साधु ॥ ५ ॥ कणति काण्ड पुक्लाचलिङ्ग ‘कण्य
णि ॥ (उणा-१६९) ॥ इति णित् ड ॥ ६ ॥ कुत्स्यते कुत्सितम् ॥ ७ ॥ अप-
रुष्यतेऽपरुष्टम् ॥८॥ प्रतिरुष्यते प्रतिरुष्टम् ॥९॥ याप्यते निगुणत्वाद् याप्यम्, अपा
दित्वाद्भवे याप्यमपि ॥ १० ॥ रीयते रेफ ‘राशाभ्याम्- ॥ (उणा-३१४)
॥ इति फ, रीवृभ्याम् ’ ॥ ॥ (उणा-१८९) ॥ इति पसि रेपोऽपि ॥ ११ ॥

पयो र प्रप्रहारिणामिति "यथासुगममुत्तार्दानस्तद् दत्तयेतेऽस्मिन्" ॥७१११११॥
इति साधु ॥ १ ॥ अभिघात गुह्य अभिमुद्यम् ॥ २ ॥

पराचीन पराद्मुद्यम् ॥ ७३ ॥

पराधति पराङ्, परागय पराचीनम् 'अदिक् त्रियां वाच' ॥७१११११॥
इति स्वार्थे इत् ॥ १ ॥ पराद्मुद्यमस्य पराद्मुद्यम् ॥ २ ॥ ७३ ॥

मुस्य प्रकृष्ट प्रमुख प्रवहं

वर्यं वरेण्य प्रवर पुरोगम् ।

अनुत्तर प्राग्रहर प्रवेकम्

प्रधानमभेसरमुत्तमाग्रे ॥ ७४ ॥

ग्रामण्यग्रण्यग्रिमजात्या

अधोनुत्तमान्यनवरार्थ्यवरे ।

प्रेषपरार्द्धपराणि

मुखस्य तुल्य मुख्य प्रधानत्वात्, शाखादित्वाद् य ॥१॥ प्रकृष्यते स्म प्रकृष्टम्
॥ २ ॥ प्रकृष्ट मुखमस्य प्रमुखम् ॥ ३ ॥ प्रकृष्टो वह परिच्छेदोऽस्य प्रवहम्, प्रवहति
वहते प्राधान्य भजताते वा, प्रवहयुचच्छताति वा ॥ ४ ॥ वरणाय वयम् 'वर्यो-
पसथा' ॥५१११३०॥ इति व्याकुलकाद् य ॥ ॥ म्रियते वरणम् 'वृष्ट एण्य'
॥ (उणा-३८२) ॥ ६ ॥ म्रियते प्रवरम् युवणम् ॥ ५१३१२८ ॥ इत्यल्
॥ ७ ॥ पुरा गच्छति पुरोगम् ॥ ८ ॥ नास्त्युत्तरमस्मादनुत्तरम् ॥९॥ प्रकृष्टमग्र हरति
प्राग्रहरम् ॥१०॥ प्रकृष्टो वेक पृथक्त्वमस्य प्रवेकम् ॥११॥ प्रधाने प्रधानम् रम्या
दि वादनद्, आविष्टलिङ्ग क्लावड्यम् ॥ १२ ॥ अग्र सरल्यमग्रम् ॥१३॥ अतिशये
न उदगतमुत्तमम् "प्रकृष्ट तमम्" ॥७१३१५॥१४॥ अगल्यत्र अग्रम् 'सावृधि'
॥ (उणा-३८७) ॥ इति २, तत्र ॥ १५ ॥ ७४ ॥ ग्राम नयत्यधीष्टे ग्रामणी ॥
१६ ॥ अग्र नयत्यग्रणी ॥ १७ ॥ अग्रे भवमग्रिमम् 'पश्चादाद्य-तामादिम' ॥
६१३१७० ॥ १८ ॥ जातौ साधु जाल्यम् ॥ १९ ॥ अग्रे साधु अग्रधम् ॥ २० ॥
नास्त्युत्तमोऽस्मादनुत्तमम् ॥ २१ ॥ अनवरार्द्धं मुप्यभागे भवमनवरार्थ्यम् "परावरा
धमोत्तमादय ॥ ६१३१७३ ॥ २२ ॥ म्रियते वर पुष्ठीबलिङ्ग अये व वाच्य
लिङ्गमेनमाहु ॥ २३ ॥ प्रतिष्ठते प्रष्टम् 'प्रष्टोऽप्रगे ॥ २१३१३२ ॥ इति पत्वम्
॥ २४ ॥ परार्द्धं भव परार्थ्यम् 'परावरा ॥ ६१३१७३ ॥ इति य ॥ २५ ॥
विपत्तिं परम्, एते वाच्यलिङ्गा ॥ ६ ॥

श्रेयासि तु श्रेष्ठसत्तमे पुष्कलवत् ॥ ७५ ॥

अतिशयन प्रशस्य थय , तत्र ॥१॥ एव श्रष्टम् ॥२॥ अतिशयन सत् सत्तमम्
“प्रष्टे तमप्” ॥ ७।३।५ ॥ ३ ॥ पुष्यति पुष्कलम्, एते वाच्याल्लिङ्गा ॥४॥७ ॥

स्युरुत्तरपदे व्याघ्रपुङ्गवर्षमकुञ्जरा ।

सिंहशार्दूलनागाद्यास्तल्लजश्च मतालिका ॥ ७६ ॥

मचर्चिका प्रकाण्डो द्वौ प्रशस्यार्थप्रकाशका ।

व्याघ्रादय श-दा उत्तरपदे प्रयुज्यमाना प्रशसां यातथति, यथा पुरुषो व्याघ्र
इव पुरुष-व्याघ्र ॥१॥ एव पुरुषपुङ्गव ॥२॥ पुरुषपम ॥ ३ ॥ पुरुषकुञ्जर ॥ ४ ॥
पुरुषसिंह ॥५॥ पुरुषशार्दूल, एषु ‘उपमय व्याघ्राद्यै ’ ॥३।१।१०२॥ इति समास
॥ ६ ॥ अश्वत्थासौ कुञ्जरश्च अ-कुञ्जर ॥ ७ ॥ गौधासी नागश्च गोनाग आदि-
श-दाद् गोव दारक , एषु ‘वृ-दारकनागकुञ्जरे ’ ॥ ३।१।१०८ ॥ इति समास-
॥७॥ गौधासी तल्लजश्च गोतल्लज ॥८॥ गोमतल्लिकेत्यादि ॥९॥ एषु ‘पोटायुवति ’
॥ ३।१।१११ ॥ इति प्रशसादटलात् समास ॥ ७६ ॥

गुणोपसर्जनोपाग्राण्यप्रधाने

गुण्यते गुण ॥ १ ॥ उपसृज्यत नियुज्यते उपसजनम्, आविष्टलिङ्गो नपुमरु ,
यथा-उपसजन भाया ॥ २ ॥ उपरुद्धमप्रमस्य उपाग्रम् ॥ ३ ॥ न प्रधानमप्रधान
तत्र ॥ ४ ॥

अधम पुन ॥ ७७ ॥

निकृष्टमणरु गर्ह्यमवद्य काण्डकुत्सिते ।

अपकृष्ट प्रतिकृष्ट याप्य रेफाऽधम ब्रुवम् ॥ ७८ ॥

खेट पापमपशद कुपूय चैलमर्व च ।

अधो भवमधमम् अमोऽ तावोधस ’ ॥ ६।३।७४ ॥ इत्यम ॥ १ ॥७७॥
निकृष्यते निकृष्टम् ॥ २ ॥ अणति रटल्यण कुत्सितमणमणकम् “कुत्सिताल्पाज्ञाते”
॥ ७।३।३३ ॥ इति कप् ॥३॥ गह्यते गह्यम् ॥ ४ ॥ नोद्यतेऽप्यधम् “वयोपसया
वद्य ॥ ५।१।३२ ॥ इति साधु ॥ ५ ॥ कणति काण्ड पुक्लीबलिङ्ग “कण्य
णि ॥ (उणा-१६९) ॥ इति णित् ट ॥ ६ ॥ कुत्स्यते कुत्सितम् ॥ ७ ॥ अप-
कृष्यतेऽपकृष्टम् ॥८॥ प्रतिकृष्यते प्रतिकृष्टम् ॥९॥ याप्यते निगुणत्वाद् याप्यम् अपा-
दित्वाद्वात्वा व्याव्यमपि ॥ १० ॥ रीयते रफ ‘राशाभ्याम्- ॥ (उणा-३१४)
॥ इति ण रीव-भ्याम् ’ ॥ ॥ (उणा-१८९) ॥ इति पक्षि रेपोऽपि ॥ ११ ॥

भावा भवमवगम ॥ १३ ॥ मृग दृश्यम् ' मृग ' ॥ ११ ॥ ११ ॥ ७१॥ इति साधु ॥ १॥
 ७८ ॥ गताः नृप्यति नृपम् ॥ १४ ॥ पावन पापम् ॥ १२ ॥ अशीयत अपश्य
 ॥ १९ ॥ कुलगत नृपः कुलम् ॥ १३ ॥ वननि वनम् ॥ १८ ॥ इव ईव, एते
 रेकैरे वाच्यताम् ॥ १९ ॥

तदासेचनक यम्य दर्शनाद् दृग् न वृष्यति ॥ ७९ ॥

आसीपत आध्यायत दृगा आध्यायकं यदशनाद् दृग् न वृष्यति ॥ ११७५ ॥

चारु हारि राचिर मनोहर

वत्सु कातममिरामम सुरे ।

वामरुच्यमुपमाणि शोभन

मञ्जुमञ्जुलमनोरमाणि च ॥ ८० ॥

साधुरम्यमनेज्ञानि पेशल हृद्यमुन्दरे ।

काम्य कम्प कम्पनीयं सौम्य च मधुर प्रियम् ॥ ८१ ॥

चरति मनोऽत्र चारु ' मिवहि- ' ॥ (उणा-७२६) ॥ इति निडु ॥ १ ॥

हरति मना हारि प्रहादित्वाणिन् ॥ २ ॥ राचत रुचिरम् "शुषापि" ॥ (उणा-

४१६) ॥ इति किदर , रुचिं रातीति वा ॥ ३ ॥ मनोहरति मनोहर ॥ ४ ॥ वलत

वत्सु ' कलिवालि- ' ॥ (उणा-७५८) ॥ इति गु ॥ ५ ॥ काम्यते कान्तम् ' ज्ञान

च्छार्चार्थि " ॥ ५ । २ । १२ ॥ इति सति क् ॥ ६ ॥ अभिरमत मनोऽत्र अभि

रामम् ॥ ७ ॥ वध्राति मनो ब-धुरम् वादयसि- ' ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर ॥ ८ ॥

वाति मनाऽत्र वामम् अर्त्तारि- ' ॥ (उणा-३३८) ॥ इति म ॥ ९ ॥ रोचते

रुच्य ' रुच्याव्यथ्यवास्त यम् ' ॥ ५ । १ । ६ ॥ इति साधु ॥ १० ॥ सुष्ठु सम

सुपमम् शोभना समाऽत्रति वा लक्षणया चारु निडु सुवे समसूते ' ॥ २ । ३ ।

५६ ॥ इति वत्वम् ॥ ११ ॥ शामत शोभनम् ॥ १२ ॥ मञ्जलि मञ्जु मधृत् ॥

(उणा-७१६) ॥ इति बहुवचनादु ॥ १३ ॥ मञ्जुरस्यास्ति मञ्जुल मञ्जु

धममानऽत्र सिध्मादलाल ॥ १४ ॥ मना रमयति मनारमम् ॥ १५ ॥ ८० ॥

साध्राति साधु "कृषापाजि- " ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण् ॥ १६ ॥ रमयति मनो

रम्यत वा रम्यम् भ-यगयज्ज-यरम्य ' ॥ ५ । १ । ७ ॥ इति साधु रमणायमपि

॥ १७ ॥ जानातीति क् मनाज्ञ यत्र तद् मनोज्ञ ॥ १८ ॥ पिशति पशत्र ' मृदि-

कदि ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यत्र ॥ १९ ॥ हृदयस्य प्रिय हृद्य हृद्यपद्य " ॥

७ । १ । ११ ॥ इति य , हृदयस्य हृदाद्य- ॥ २ । २ । १४ ॥ इति हृदादश

॥ २० ॥ सुन्द सौम्य सुन्दति सुन्दर क्लिबति " ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यद-

सुन्दु नान्यताति नैहका ॥२१॥ काम्यते काम्यम् ॥ २२ ॥ कम्यते कम "स्म्य-
जसहिंस" ॥ ७ । २ । ७९ ॥ इति बाहुलकात् कर्मण्यपि र ॥ २३ ॥ अनाये
कमनाय ॥ २४ ॥ सोममेघ मौम्य भेषजादिलात् व्यण् ॥ २ । ॥ माघत्यनेन मधुर
'श्वशुर' ॥ (उणा-४०६) ॥ इत्युरे निपात्यते ॥ २६ ॥ प्राणाति प्रियम् "ना
म्युपात्यप्रीकृ" ॥ ५ । १ । ५४ ॥ इति क " एते वाच्यलिङ्गा ॥ ७ ॥ लढहो दश्य ,
सस्कृतऽपि यद् गोड - "मनोज्ञ मञ्जुल मञ्जु लढह रमणाय च" इत्यादि ॥२८॥

व्युष्टि फल

विशेषेण उद्यते काम्यते व्युष्टि व्युच्छनमिति वा ॥ १ ॥ फलति फल प्रयो-
जनम् ॥ २ ॥

असार तु फल्गु

नास्ति सारोऽस्मिन्सारम् ॥ १ ॥ फलति विशीयते फल्गु " फलिवाहि "
इति शु ॥ (उणा-७५८) ॥ २ ॥

शून्य तु रिक्तकम् ।

शून्य तुच्छ वशिक च

शुने हित शून्यम्, शुय च "शुना वधोद्धूत" ॥ ७ । १ । ३३ ॥ इति ये साधु
॥२१॥१॥ रिच्यन् रिक्तम् ॥३॥ तुद्यते तुच्छम् तुदिमदि " ॥ (उणा- २४) ॥
इति छक् ॥ ४ ॥ वश स्वाच्छ यमस्यस्य अनावृतल द् वशिकम् ॥ ५ ॥

निबिड तु निरन्तरम् ॥ ८२ ॥

निबिरीस घन सान्द्र नीरन्ध्र वहल दृढम् ।

गाढमग्निरल च

निबिडम्, निबिरीसम् "बिडबिरीसौ नीर ध्रे च" ॥७।१।१९९॥ इति साधु
॥ १ ॥ २ ॥ निगतमन्तरम् व्यवधानमन् निरन्तरम् ॥ ३ ॥ ८२ ॥ हयते घनम्
"मूर्तिनिचिताध्रे घन" ॥ ५ । ३ । ३७ ॥ इत्यलि साधु ॥४॥ सीदत्यन् सा द्म्
'सुरक्षुर-' ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यने ॥५॥ निगत रन्ध्रमन् नीर ध्रम्
॥ ६ ॥ वहति दाढ्य वहठ 'मृदिकदि' ॥ (उणा-४९५) ॥ इत्यल ॥७॥
दहात दहति वा दड 'बलिस्थूले दड' ॥ ४ । ४ । ६९ ॥ इति साधु ॥ ८ ॥
ग ह्यत गाढम् ॥ ९ ॥ न विरलमविरलम् ॥ १० ॥

अथ विरल तनु पेलवम् ॥ ८३ ॥

विरमति, विरात्यन्तर वा विरलम् "मुरल" ॥ (उणा-४७४) ॥ इत्यले निपा-

भाषा भवमयमम् ॥ १२ ॥ मूने ह्यम् "मुप" ॥ ११११५१ ॥ इति साधु ॥ १३ ॥
 ७८ ॥ गति गमति गत्यम् ॥ १४ ॥ पायत पायम् ॥ १५ ॥ अपशीयत अपशयम्
 ॥ १६ ॥ आस्यत पूषा इत्यम् ॥ १७ ॥ चलति चलम् ॥ १८ ॥ इत्यर्थः, एते
 रक्षयन्ति वाच्यालङ्कारा ॥ १९ ॥

तदासेचनक यस्य दर्शनाद् दृग् न तृप्यति ॥ ७९ ॥

आनि-पत आप्यायत ह्यनत आशुचार्क यद्दशाद् दृग् न तृप्यति ॥ ११७९ ॥

चारु हारि रुचिर मनोहर

वल्गु कान्तमभिरामच धुरे ।

वामरुच्यमुपमाणि शोभन

मञ्जुमञ्जुलमनोरमाणि च ॥ ८० ॥

साधुरम्यमनोज्ञानि पेशल हृद्यमुन्दरे ।

काम्य कम्प कम्पनीय सौम्य च मधुर प्रियम् ॥ ८१ ॥

चरति मनोऽत्र चारु 'मिवहि-' ॥ (उणा-७२६) ॥ इति निडु ॥ १ ॥

हरति मनो हारि प्रहादित्वाष्णिन् ॥ २ ॥ राचत रुचिरम् "शुभाषि" ॥ (उणा-

४१६) ॥ इति किदर, रुचिं रातीति वा ॥ ३ ॥ मनोहरति मनोहरं ॥ ४ ॥ बलत

वल्गु 'कलिवलि' ॥ (उणा-७५८) ॥ इति शु ॥ ५ ॥ काम्यते कान्तम् 'ज्ञान

च्छार्चार्थ' ॥ ५।२।९२ ॥ इति सति क ॥ ६ ॥ अभिरमते मनोऽत्र अभि

रामम् ॥ ७ ॥ भ्रष्टाति मनो व-धुरम् वाश्यसि-' ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर ॥ ८ ॥

वाति मनोऽत्र वामम् 'अर्त्तिरि' ॥ (उणा-३३८) ॥ इति म ॥ ९ ॥ रोचते

रुच्य 'रुच्याव्यध्यवास्तव्यम्' ॥ ५।१।६ ॥ इति साधु ॥ १० ॥ सुष्ठु सम

मुपमम् शोभना समाऽनेति वा लक्षणया चारु निडु सुवे समसूते ॥ २।३।

५६ ॥ इति वल्गु ॥ ११ ॥ शाभते शाभनम् ॥ १२ ॥ मञ्जति मञ्जु मृमृत् ॥

(उणा-७१६) ॥ इति बहुवचनाद् ॥ १३ ॥ मञ्जुरस्यास्ति मञ्जुल मञ्जु

धर्ममात्रेण सिध्मादलाल ॥ १४ ॥ मना रमयति मनारमम् ॥ १५ ॥ ८० ॥

साध्राति साधु "कृवापाजि-" ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण् ॥ १६ ॥ रमयति मनो

रम्यत वा रम्यम् 'भग्यगयज-यरम्य' ॥ ५।१।७ ॥ इति साधु रमणायमपि

॥ १७ ॥ जानातीति ज्ञ मनान् यत्र तद् मनोज्ञ ॥ १८ ॥ पिशात पेशल 'मृदि-

कदि' ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल ॥ १९ ॥ हृदयस्य प्रिय हृद्य हृद्यपद्य' ॥ ७।१।११ ॥ इति य हृदयस्य हृदाद्य-' ॥ ३।२।९४ ॥ इति हृदादश

॥ २० ॥ सुन्दर सोम सु दति सुन्दरं ऋछेचति' ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यल-

मुष्टु न दयताति नैरुक्ता ॥२१॥ काम्यते काम्यम् ॥ २२ ॥ कम्यते नम्र "स्म-
जसहिंस" ॥ ५ । २ । ७९ ॥ इति बाहुलकात् कर्मण्यपि र ॥ २३ ॥ अनाये
कमनीय ॥ २४ ॥ सोममेव मौम्य भेषजादित्वात् व्यण् ॥ २५ ॥ माथल्यनेन मधुर
'श्वशुर' ॥ (उणा-४ ६) ॥ इत्युरे निपात्यत ॥ २६ ॥ प्रीणाति प्रियम् 'ना
म्युपात्यप्राक्' ॥ ५५ । १ । ५४ ॥ इति क " एते वाच्यलिङ्गा ॥ २७ ॥ लङ्हो दश्य ,
सस्कृतऽपि यद् गोड - 'मनोन मञ्जुल मञ्जु लङ्ह रमणाय च' इत्यादि ॥ २८ ॥

व्युष्टि फल

विशेषेण उच्यते काम्यते व्युष्टि व्युच्छनमिति वा ॥ १ ॥ फलति फल प्रयो-
जनम् ॥ २ ॥

असार तु फल्गु

नास्ति सारोऽस्मिन्सारम् ॥ १ ॥ फलति विशीयते फल्गु " फलिवलि "
इति शु ॥ (उणा-७५८) ॥ २ ॥

शून्य तु रिक्तकम् ।

शुय तुच्छ वशिक च

शुने हित शून्यम्, शुय च "शुनो वथोदत्त" ॥ ७ । १ । ३३ ॥ इति ये साधू
॥ २ ॥ ॥ रिच्यन रिक्तम् ॥ ३ ॥ शुयते तुच्छम् तुदिमदि-" ॥ (उणा- २४) ॥
इति छक् ॥ ४ ॥ वश स्वाच्छ-यमस्यस्य अनावृतल दू वशिकम् ॥ ५ ॥

निबिड तु निरन्तरम् ॥ ८२ ॥

निबिरीस घन सा द्र नीरन्ध्र वहल दृढम् ।

गाढमविरल च

निबिडम् निबिरीसम् "बिडबिरीसौ नीर ध्रे च" ॥ ७ । १ । १९९ ॥ इति साधू
॥ १ ॥ २ ॥ निगतम् तरम् व्यवधानमत्र निर तरम् ॥ ३ ॥ ८२ ॥ दृढयत घनम्
"मूर्तिनिचिताध्रे घन " ॥ ५ । ३ । ३७ ॥ इत्यलि साधु ॥ ४ ॥ सीदत्यत्र सा दम्
'सुरक्षुर-' ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यने ॥ ५ ॥ निगत र-ध्रमत्र नीर-ध्रम्
॥ ६ ॥ वहति दाढ्यं वहत 'मृदिकदि' ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल ॥ ७ ॥
दहात दहति वा दट 'बलिस्थूले दट ॥ ६ । ६ । ६९ ॥ इति साधु ॥ ८ ॥
ग द्यत गाढम् ॥ ९ ॥ न विरलमविरलम् ॥ १० ॥

अथ विरल तनु पेलवम् ॥ ८३ ॥

विरमति, विराल-तर वा विरलम् "मुरल" ॥ (उणा-४७६) ॥ इत्यले निपा-

आगे मन्मथमम् ॥ १२ ॥ मूने हृदम् 'मूने' ॥ ११ ॥ ११ ५१५ इति साधु ॥ ११ ॥
 ७८ ॥ मन्मथि मन्मथि मन्मथम् ॥ १४ ॥ मन्मथ मन्मथम् ॥ १० ॥ मन्मथीयत मन्मथम्
 ॥ ११ ॥ मन्मथ मन्मथ मन्मथम् ॥ १३ ॥ मन्मथि मन्मथम् ॥ १८ ॥ इत्यर्थः, एते
 रक्तार्थे मन्मथलक्ष्मी ॥ १९ ॥

तदासेचनक यस्य दर्शनात् हृद् न तृप्यति ॥ ७९ ॥

आमि-यत आध्यायत हृदन आध्यायक यदर्शनात् हृद् न तृप्यति ॥ ११ ॥ ७९ ॥

चारु हारि रुचिर मनोहर

वरगु कान्तमभिरामच सुरे ।

वामरुच्यमुपमाणि शोभन

मञ्जुमञ्जुलमनोरमाणि च ॥ ८० ॥

साधुरम्यमनोज्ञानि पेशल हृद्यमुन्दरे ।

काम्य कम्प कम्पनीय सौम्य च मधुर प्रियम् ॥ ८१ ॥

चरति मनोऽत्र चारु 'मित्रदि-' ॥ (उणा-७२६) ॥ इति निडु ॥ १ ॥

हरति मनो हारि प्रहादित्वाणिन् ॥ २ ॥ राचते रुचिरम् "शुपाणि" ॥ (उणा-

४१६) ॥ इति किदर, रुचिं रातीति वा ॥ ३ ॥ मनोहरति मनोहर ॥ ४ ॥ वलत

वल्लु "कलिवलि-" ॥ (उणा-७५८) ॥ इति गु ॥ ५ ॥ काम्यते कान्तम् 'ज्ञाने

च्छार्चार्थ' ॥ ५ ॥ २ ॥ ९२ ॥ इति सति क ॥ ६ ॥ अभिरमते मनोऽत्र अभि

रामम् ॥ ७ ॥ मन्मथति मनो वन्मथम् 'वाश्यसि-' ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर ॥ ८ ॥

वाति मनोऽत्र वामम् 'अर्त्तारि' ॥ (उणा-३३८) ॥ इति म ॥ ९ ॥ रोचते

रुच्य 'रुच्याव्यध्यवास्त-यम्' ॥ ५ ॥ १ ॥ ६ ॥ इति साधु ॥ १० ॥ सुष्ठु सम

सुपमम् शोभना समाऽनेति वा लक्षणया चारु निडु सुवे समसूते' ॥ २ ॥ ३ ॥

५६ ॥ इति पत्वम् ॥ ११ ॥ शाभते शोभनम् ॥ १२ ॥ मञ्जति मञ्जु भृष्टतृ ॥

(उणा-७१६) ॥ इति बहुवचनादु ॥ १३ ॥ मञ्जुरस्यास्ति मञ्जुल मञ्जु

धेममात्रेऽत्र सिध्मादत्वाच्च ॥ १४ ॥ मना रमयति मनारमम् ॥ १५ ॥ ८० ॥

साध्राति साधु "कृवापाजि ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण् ॥ १६ ॥ रमयति मनो

रम्यत वा रम्यम् 'भ-यगयज-यरम्य' ॥ ५ ॥ १ ॥ ७ ॥ इति साधु रमणायमपि

॥ १७ ॥ जानातीति ज्ञ मनाज्ञ यत्र तद् मनोज्ञ ॥ १८ ॥ पिशति पेशल 'मृदि-

कदि' ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल ॥ १९ ॥ हृदयस्य प्रिय हृद्य हृद्यपद्य' ॥

॥ ७ ॥ १ ॥ ११ ॥ इति य, हृदयस्य हृदाध- ॥ २ ॥ २ ॥ १४ ॥ इति हृदादेश

॥ २० ॥ सुद सौत्र सु दति सुदर कच्छेचदि' ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यल.

सुष्ठु नन्दयताति नैरुक्ता ॥२१॥ काम्यते काम्यम् ॥ २२ ॥ कम्यते रम्य "स्म्य-
जसदिस" ॥ ५ । २ । ७९ ॥ इति बाहुलकात् कर्मण्यपि र ॥ २३ ॥ अनाये
कमनीय ॥ २४ ॥ सोममेव मौम्य भेषजादित्वात् व्यण् ॥ २५ ॥ मायत्यनेन मधुर
'श्वपुर' ॥ (उणा-४ ८) ॥ इत्युरे निपात्यते ॥ २६ ॥ प्रीणाति प्रियम् 'ना
म्युपात्यप्राक्' ॥ ५ । १ । ५४ ॥ इति क "एते वाच्यलिङ्गा ॥ ७७ ॥ लङ्हो दश्य ,
सस्कृतऽपि यद् गोड - 'मनोज्ञ मञ्जुल मञ्जु लङ्ह रमण्य च" इत्यादि ॥२८॥

व्युष्टि फल

विशेषण उदयते काम्यते व्युष्टि व्युच्छनमिति वा ॥ १ ॥ फलति फल प्रयो-
जनम् ॥ २ ॥

असार तु फल्गु

नास्ति सारोऽस्मिन्नसारम् ॥ १ ॥ फलति विशीयते फल्गु "फलिवल्लि"
इति शु ॥ (उणा-७५८) ॥ २ ॥

शून्य तु रिक्तकम् ।

शून्य तुच्छ वशिक च

गुणे दित शून्यम्, शून्य च "शूनो वथोद्धत" ॥ ७ । १ । ३३ ॥ इति ये साधू
॥ १ ॥ १ ॥ रिच्यन रिक्तम् ॥ ३ ॥ तुयते तुच्छम् तुदिमदि-" ॥ (उणा- २४) ॥
इति छक् ॥ ४ ॥ वश स्वाच्छ-यमस्यस्य अनावृतल द् वशिकम् ॥ ५ ॥

निविड तु निरन्तरम् ॥ ८२ ॥

निनिरीस घन सान्द्र नीरन्ध्र वहल दृढम् ।

गाढमविरल च

निविडम् निनिरीसम् "विडविरीसौ नीर ध्रे च" ॥ ७ । १ । १२९ ॥ इति साधू
॥ १ ॥ २ ॥ निगतम तरम् व्यवधानमत्र निर तरम् ॥ ३ ॥ ८२ ॥ हयत घनम्
"मूर्तिनिविताध्रे घन" ॥ ५ । ३ । ३७ ॥ इत्यादि साधु ॥ ४ ॥ सीदत्यन साद्रम्
"सुरक्षुर-" ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यने ॥ ५ ॥ निगत रन्ध्रमत्र नीरन्ध्रम्
॥ ६ ॥ वहति दाढ्यं वहल 'मृदिकादि' ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल ॥ ७ ॥
दहात दहति वा दृढ 'बलिस्थूले दृढ' ॥ ८ । ४ । ६९ ॥ इति साधु ॥ ८ ॥
ग द्यत गाढम् ॥ ९ ॥ न विरलमविरलम् ॥ १० ॥

अथ विरल तनु पेलवम् ॥ ८३ ॥

विरमति, विरात्य-तर वा विरलम् 'मुरल' ॥ (उणा-४७४) ॥ इत्यले निपा-

अवा मयमयम् ॥ १३ ॥ मृग मृगम् 'मृग' ॥ ११ ॥ १५१॥ इति साधु ॥ ११ ॥
 ७८ ॥ गटति गटति नेत्रम् ॥ १४ ॥ पापय पापम् ॥ १५ ॥ अश्लीयत अपसदम्
 ॥ १६ ॥ कु मृत पृथग् कुप्यम् ॥ १७ ॥ चलति चलम् ॥ १८ ॥ इत्यर्थे, एते
 रेकानि वाच्यालङ्काराः ॥ १९ ॥

तदासेनाक यस्य दर्शनाद् दृग् न तृप्यति ॥ ७९ ॥

आगे-पत आप्यायत दगान आसनाक यरशनाद् दृग् न तृप्यति ॥ ११७९ ॥

चारु हारि रुचिर मनोहर

वत्सु कात्तमाभिरामव धुरे ।

वामरुच्यमुपमाणि शोभन

मञ्जुमञ्जुलमनोरमाणि च ॥ ८० ॥

साधुरम्यमनोज्ञानि पेशल हृद्यमुन्दरे ।

काम्य कम्प कम्पनीय सौम्य च मधुर प्रियम् ॥ ८१ ॥

चरति मनोऽत्र चारु 'मिवहि-' ॥ (उणा-७२६) ॥ इति निडु ॥ १ ॥

हरति मनो हारि महादित्वाणिन् ॥ २ ॥ राचत रुचिरम् 'शुपापि' ॥ (उणा-

४१६) ॥ इति किदर, रुचिं रातीति वा ॥ ३ ॥ मनोहरति मनोहरं ॥ ४ ॥ वलत

वत्सु 'कलिवलि' ॥ (उणा-७५८) ॥ इति शु ॥ ५ ॥ काम्यते कान्तम् 'ज्ञान

च्छार्चार्थ' ॥ ५ । २ । ९२ ॥ इति सति क् ॥ ६ ॥ अभिरमते मनोऽत्र अभि

रामम् ॥ ७ ॥ बध्नाति मनो बधुरम् वाश्यसि-' ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर ॥ ८ ॥

वाति मनोऽत्र वामम् 'अर्त्तारि' ॥ (उणा-३३८) ॥ इति म ॥ ९ ॥ रोचते

रुच्य 'रुच्याव्यध्यवास्त यम् ॥ ५ । १ । ६ ॥ इति साधु ॥ १० ॥ सुष्ठु सम

सुपमम् शोभना समाऽनति वा लक्षणया चारु निडु सुवे समसूते ॥ २ । ३ ।

५६ ॥ इति वत्वम् ॥ ११ ॥ शाभते शोभनम् ॥ १२ ॥ मञ्जलि मञ्जु मृमृत् ॥

(उणा-७१६) ॥ इति बहुवचनादु ॥ १३ ॥ मञ्जुरस्यास्ति मञ्जुल मञ्जु

धर्मेमात्रेऽत्र सिम्मादलाल ॥ १४ ॥ मना रमयति मनारमम् ॥ १५ ॥ ८० ॥

साध्नाति साधु 'कृवापाजि-' ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण् ॥ १६ ॥ रमयति मनो

रम्यत वा रम्यम् 'भव्यगयज-यरम्य' ॥ ५ । १ । ७ ॥ इति साधु रमणायमपि

॥ १७ ॥ जानातीति ज्ञ मनाज्ञ यत्र तद् मनोऽत्र ॥ १८ ॥ पिशति पेशल 'मृदि-

वदि' ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल ॥ १९ ॥ हृदयस्य प्रिय हृद्य हृद्यपय' ॥

॥ ७ । १ । ११ ॥ इति य, हृदयस्य हृदाय- ॥ ३ । २ । ९४ ॥ इति हृदादश

॥ २० ॥ सुन्द सौत्र सु दति सुन्दर ऋछेवदि' ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यल.

सुष्ठु नन्दयताति नैरुक्ता ॥२१॥ काम्यते काम्यम् ॥ २ ॥ काम्यते ऋत्न "स्म्य-
जसहिंस" ॥ ५ । २ । ७९ ॥ इति बाहुलकात् कर्मण्यपि र ॥ २३ ॥ अर्नाये
कमनीय ॥ २४ ॥ सोममेव मौम्य भेषजादितान् व्यण् ॥ २ ॥ मायत्यनेन मधुर
'श्वर' ॥ (उणा-४ ६) ॥ इत्युरे निपात्यते ॥ २६ ॥ प्रीणाति प्रियम् 'ना
म्युपान्त्यप्राप्तु' ॥ ५ । १ । ५४ ॥ इति क " एने वाच्यलिङ्गा ॥ ७॥ लट्ठो ददय ,
संस्कृतऽपि यद् गौड - "मनोश्च मञ्जुल मञ्जु लट्ठ रमणाय च" इत्यादि ॥ २८ ॥

व्युष्टि फल

विशेषण उदयते काम्यते व्युष्टि व्युत्थनमिति वा ॥ १ ॥ फलति फल प्रयो-
जनम् ॥ २ ॥

असार तु फल्गु

नास्ति मारोऽस्मिन्नसारम् ॥ १ ॥ फलति विनीयते फल्गु " फलिवति "
इति शु ॥ (उणा-७५८) ॥ २ ॥

शून्य तु रिक्तकम् ।

शून्य तुच्छ वशिक च

शुने हित शून्यम्, शून्य च "शूनो वक्षोदूत" ॥ ७ । १ । ३३ ॥ इति ये साधू
॥ २॥ ॥ रिक्तम् ॥ २॥ ॥ तुद्यते तुच्छम् 'तुद्धिमदि-' ॥ (उणा-००४) ॥
इति छक् ॥ ४ ॥ वश स्वान्ठ-यमस्तस्य अनावृतल द् वशिकम् ॥ ५ ॥

निषिद्ध तु निरन्तरम् ॥ ८२ ॥

निषिरीस घन सान्द्र नीरन्ध्र वहल दृढम् ।

गाढमविरल च

निषिद्धम् निषिरीसम् 'निडबिरीसौ नीर ध्रे च' ॥ ७ । १ । १९९ ॥ इति साधू
॥ १ ॥ २ ॥ निगनम्-नरम् व्यवधानमत्र निरतरम् ॥ ३ ॥ ८२ ॥ दृढयत घनम्
"मूर्तिनिचिताध्रे घन" ॥ १ । ३ । ३७ ॥ इत्यलि साधु ॥ ४ ॥ सीदत्यत्र साद्रम्
"सुरक्षुर-" ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यते ॥ ५ ॥ निगत रन्ध्रमत्र नारन्ध्रम्
॥ ६ ॥ वहनि दाटय वहठ 'मृदिकदि' ॥ (उणा-४९५) ॥ इत्यल ॥ ७ ॥
दहात दहति वा दट 'बलिस्थूले दृढ' ॥ ४ । ८ । ६९ ॥ इति साधु ॥ ८ ॥
ग द्यात गात्रम् ॥ ९ ॥ न विरलमविरलम् ॥ १० ॥

अथ विरल तनु पेलवम् ॥ ८३ ॥

विरमति, विराल-तर वा विरलम् 'सुरल' ॥ (उणा-४७४) ॥ इत्येते निपा-

अथा मयमयम् ॥ १३ ॥ मूने ह्यम् "मुच" ॥ ११ ॥ ११ ॥ ७१७ इति साधु ॥
 ७८ ॥ गटनि गच्छति मयम् ॥ १४ ॥ पायन पायम् ॥ १० ॥ अयशीयत ॥
 ॥ १९ ॥ पुःपुत पूरा पुःपुम् ॥ १० ॥ अयति अयम् ॥ १८ ॥ इय र्वव,
 रेष्ठवर्ग यायति ॥ १९ ॥

तदासेचनक यस्य दर्शनाद् दृग् न वृष्यति ॥ ७९ ॥

आगि-पत आ यायत दृगना आगताक यदशनाद् दृग् न वृष्यति ॥ ११७

चारु हारि राचिर मनोहर

वरगु कान्तमभिरामव पुरे ।

वामरुच्यमुपमाणि शोभन

मञ्जुमञ्जुलमनोरमाणि च ॥ ८० ॥

साधुरम्यमनोज्ञानि पेशल हृद्यमुन्दरे ।

काम्य कम्प कम्पनीय सौम्य च मधुर प्रियम् ॥ ८१ ॥

चरति मनोऽत्र चारु 'मिवहि-' ॥ (उणा-७२६) ॥ इति निडु ॥ १ ।

हरति मनो हारि प्रहादित्वाष्णिन् ॥ २ ॥ राचते रुचिरम् "शुपापि" ॥ (उणा-

४१६) ॥ इति किदर, रुचिं रातीति वा ॥ ३ ॥ मनोहरति मनोहर ॥ ४ ॥ बलत

वल्गु "कलिवलि-" ॥ (उणा-७५८) ॥ इति शु ॥ ५ ॥ काम्यते कान्तम् 'ज्ञाने

च्छार्चार्थ' ॥ ५ । २ । ९२ ॥ इति सति क् ॥ ६ ॥ अभिरमते मनोऽत्र अभि

रामम् ॥ ७ ॥ बध्नाति मनो वधुरम् वाश्यसि- ॥ (उणा-४२३) ॥ इत्युर ॥ ८ ॥

वाति मनोऽत्र वामम् 'अर्त्तिरि-" ॥ (उणा-३३८) ॥ इति म ॥ ९ ॥ रोचते

रुच्य 'रुच्याव्यध्यवास्तव्यम्' ॥ ५ । १ । ६ ॥ इति साधु ॥ १० ॥ सुष्ठु सम

सुपमम् शोभना सम ऽनेति वा लक्षणया चारु निडु सुवे समसूते' ॥ २ । ३ ।

५६ ॥ इति वल्गुम् ॥ ११ ॥ शामते शोभनम् ॥ १२ ॥ मञ्जति मञ्जु 'मृमृत् ॥

(उणा-७१६) ॥ इति बहुवचनाडु ॥ १३ ॥ मञ्जुरस्यास्ति मञ्जुल मञ्जु

धर्मेमात्रेऽत्र सिध्मादित्वा ॥ १४ ॥ मना रमयति मनारमम् ॥ १५ ॥ ८० ॥

साध्नाति साधु "कृवापाजि-" ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण् ॥ १६ ॥ रमयति मनो

रम्यत वा रम्यम् 'भव्यगेयजयरम्य' ॥ ५ । १ । ७ ॥ इति साधु रमणायमपि

॥ १७ ॥ जानातीति ज्ञ मनाय यत्र तद मनोय ॥ १८ ॥ पिशात पशल 'मृदि-

कदि' ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यत् ॥ १९ ॥ हृदयस्य प्रिय हृद्य हृद्यपय ॥

॥ ७ । १ । ११ ॥ इति य हृदयस्य हृदास- ॥ ३ । २ । १४ ॥ इति हृदादश

॥ २० ॥ सुद सौम्य सु दति सु दरं ऋछेचि' ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यट्

सन्निकृष्टसमर्थादाभ्यर्णान्यासन्नसन्निधी ।

स्पृश्यते पाश्वम्, “स्पृशे श्व पाश्च” ॥ (उणा-५२३) ॥ इति साधु ॥ १॥
 समता आपाऽत्रेत्युपचारात् समीपम्, “द्वयन्तरनवर्णोपसर्गाद्” ॥ ३ । २ । १०९ ॥
 इत्यप इप् ॥ २ ॥ समाना विधाऽस्य सविधम् ॥ ३ ॥ समाना सीमाऽस्य ससीमम्
 ॥ ४ ॥ अभ्यश्यते व्याप्यते अभ्याश तालव्यात् ॥ ५ ॥ समानो वेशोऽस्य सवेश ॥ ६ ॥
 अत्रोऽस्यस्य अन्तिकम् ॥ ७ ॥ सन्निकृष्यते सन्निकृप ॥ ८ ॥ समानो देशोऽस्य
 सदशम् ॥ ९ ॥ अभिमुखमग्रमस्य अभ्यग्रम् ॥ १० ॥ समान नाडमस्य सनीडम् ॥
 ११ ॥ सन्निधीयतेऽत्र सन्निधानम् ॥ १२ ॥ समीपोऽन्तोऽस्य उपा तम् ॥ १३ ॥ निबध्नाति
 निकटं पुङ्गीबलिङ्ग, “सप्रोन्ने सकाण-” ॥ ७ । १ । १२५ ॥ इति कट ॥ १४ ॥
 समीप कण्ठोऽस्य उपकण्ठम् ॥ १५ ॥ ८६ ॥ सन्निकृष्यते स्म सन्निकृष्टम् ॥ १६ ॥
 समाना मयादाऽस्य समर्थादम् सविध ससीम सनाड सवश-सदेश समर्थदिषु लक्षणया
 सामीप्यम् ॥ १७ ॥ अभ्यश्यते अभ्यणम्, “अविदरेऽभे” ॥ ४ । ४ । ६४ ॥ इतीडभाव ॥
 १८ ॥ आसीदति स्म आसन्नम् ॥ १९ ॥ सन्निधायतेऽस्मिन् सन्निधि, पुसि ॥ २० ॥

अव्यवहितेऽनन्तर ससक्तमपटान्तरम् ॥ ८७ ॥

न व्यवधीयते स्म अव्यवहित तत्र ॥ १ ॥ नास्त्यन्तरमत्र अनन्तरम् ॥ २ ॥
 ससजति स्म ससक्तम् ॥ ३ ॥ नास्ति पटन तिरस्करीण्या अन्तर व्यवधानमत्र अप
 टान्तरम् ॥ ४ ॥ ८७ ॥

नेदिष्ठमन्तिकतम

अतिशयेन अतिक नेदिष्ठम्, “वाढातिकयो साघनेदी” ॥ ७ । ४ । ३७ ।
 इति नेदादेश, नेदायोऽपि ॥ १ ॥ “प्रकृष्टे” ॥ ७ । ३ । ५ ॥ इति तमपि अति
 ऋतमम् ॥ २ ॥

विप्रकृष्टपरे पुन ।

दूरे

विप्रकृष्यते स्म विप्रकृष्टम् ॥ १ ॥ पिपर्सि परम् ॥ २ ॥ दुनोति, दु खेन इयते
 गम्यते वा दूरम्, “खुरधुर” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यत, तत्र आराद
 व्ययपु वध्यते ॥ ३ ॥

अतिदूर दविष्ठ दवीय

अतिशयेन दूर दविष्ठम् दवीय “गुणाद्वात्” ॥ ७ । ३ । ९ ॥ इतीष्टे इयसौ
 च “स्थूलदूर” ॥ ७ । ८ । ८२ ॥ इति रलाप ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

स्यते ॥ १ ॥ तयते तनु ॥ २ ॥ पेलति पेलय “वडिवटि” ॥ (उणा-५१५) ॥
इत्यव ॥ ३ ॥ ८३ ॥

नव नवीन सद्यस्क प्रत्यग्र नूतनूतने ।

नव्य चाभिनवे

नूयते नवम् ॥ १ ॥ नवमेव नवीनम्, नूतनम्, नूतनम्, नव्य “नवादीनतनत्न च
नू चाऽस्य” ॥ ७ । २ । १६० ॥ इति साधव ॥ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ सद्यो भव
सद्यस्कम्, पृषोदरादित्वात् साधु ॥ ६ ॥ प्रतिगतमग्रमनेन प्रत्यग्रम् ॥ ७ ॥ अभिनू-
यतऽभिनव तत्र ॥ ८ ॥

जीर्णे पुरातन चिरन्तनम् ॥ ८४ ॥

पुराण प्रतन प्रल जरत्

जीर्यति स्म जीर्णे तत्र ॥ १ ॥ पुरा भव पुरातनम् “सायचिरप्राह्णेप्रगेऽययात्”
॥ ६ । ३ । ८८ ॥ इति तनट् ॥ २ ॥ सूत्रनिपातना मोऽतः ॥ ३ ॥ ८४ ॥ पुरा
भव पुराणम् “पुरो न” ॥ ६ । ३ । ८६ ॥ इति न, पुरापि न उभिमिति वा ॥ ४ ॥
प्रगत कालेन प्रतन प्रतनम् “प्रात् पुराणेनश्च” ॥ ७ । २ । १६१ ॥ इति तनत्न-
प्रत्ययौ ॥ ५ ॥ ६ ॥ जीर्यति स्म जरत् जृषोऽट् ॥ ५ । १ । १७३ ॥ ७ ॥

मूर्त्ति तु मूर्त्तिमत् ।

मूर्च्छति स्म मूर्त्तम् ॥ १ ॥ मूर्त्तिरस्य मूर्त्तिमत् ॥ २ ॥

उच्चावच नैकभेदम्

उदक् च अवाक् च उचित चाऽवचित च वा उन्नत चाऽवन्नत च वा उच्चा
वचम् मयूरव्यसकादित्वात् साधु ॥ १ ॥ न एको नैक निरनुव धोऽत्र न ‘नाम
नाम्नकार्थे’ ॥ ३ । १ । १८ ॥ इति समास, नैको भेदोऽस्य नैकभेद नाना
प्रकारमित्यर्थः ॥ २ ॥

अतिरिक्ताधिके समे ॥ ८५ ॥

अतिरिच्यते स्म अतिरिक्तम् ॥ १ ॥ अध्याहृतमधिकम् “अधेराहट्” ॥ ७ । १ ।
१८७ ॥ इति क अधि कायताति वा ॥ २ ॥ ८५ ॥

पार्श्व समीप सन्निव सन्निमा

भ्याश सवेशातिकसन्निकर्षा ।

सदेशमभ्यग्रसनीडसन्नि-

धाना युपान्त निरुटोपकण्ठे ॥ ८६ ॥

सन्निकृष्टसमर्थादाभ्यर्णान्यासन्नसन्निधी ।

स्पृश्यते पार्श्वम्, “स्पृशे श्व पार् च” ॥ (उणा-५२३) ॥ इति साधु ॥ १॥
 सगता आपोऽनेत्युपचारात् समापम्, “द्वय-तरनवर्णोपसर्गाद्” ॥ ३ । २ । १०९ ॥
 इत्यप इप् ॥ २ ॥ समाना विधाऽस्य सविधम् ॥ ३ ॥ समाना सीमाऽस्य ससीमम्
 ॥ ४ ॥ अभ्यर्श्यते व्याप्यते अभ्याश तालव्यात् ॥ ५ ॥ समानो वेशोऽस्य सवेश ॥ ६ ॥
 अ त्रोऽस्यस्य अतिकम् ॥ ७ ॥ सन्निकृष्यते सन्निकर्ष ॥ ८ ॥ समानो देशोऽस्य
 सदेशम् ॥ ९ ॥ अभिमुखमग्रमस्य अभ्यग्रम् ॥ १० ॥ समान नीडमस्य सनीडम् ॥
 ११ ॥ सनिधीयतऽत्र सनिधानम् ॥ १२ ॥ समीपोऽतोऽस्य उपा तम् ॥ १३ ॥ निबध्नाति
 निकट पुङ्गीबलिह, “सप्रोन्ने सकर्ण-” ॥ ७ । १ । १२५ ॥ इति कट ॥ १४ ॥
 समाप कण्ठोऽस्य उपकण्ठम् ॥ १५ ॥ ८६ ॥ सन्निकृष्यते स्म सन्निकृष्टम् ॥ १६ ॥
 समाना मर्यादाऽस्य समर्यादम् सविध ससीम सनाड सवश सदेश समयादेषु लक्षणया
 सामाप्यम् ॥ १७ ॥ अभ्यर्श्यते अभ्यर्णम्, “अविदूरेऽभे” ॥ ४ । ४ । ६४ ॥ इतीडभाष ॥
 १८ ॥ आसीदति स्म आसनम् ॥ १९ ॥ सनिधायतेऽस्मिन् सनिधि, पुसि ॥ २० ॥

अव्यवहितेऽनन्तर ससक्तमपटान्तरम् ॥ ८७ ॥

न व्यवधीयते स्म अव्यवहित तत्र ॥ १ ॥ नास्त्य तरमत्र अनन्तरम् ॥ २ ॥
 ससजति स्म ससक्तम् ॥ ३ ॥ नास्ति पटन तिरस्करीष्या अन्तर व्यवधानमत्र अप
 टान्तरम् ॥ ४ ॥ ८७ ॥

नेदिष्ठमन्तिकतम

अतिशयेन अतिक नेदिष्ठम्, “बाढातिकयो साधनेदौ” ॥ ७ । ४ । ३७ ।
 इति नेदादेश, नेदायोऽपि ॥ १ ॥ “प्रकृष्टे” ॥ ७ । ३ । ५ ॥ इति तमपि अति
 क्तमम् ॥ २ ॥

विप्रकृष्टपरे पुन ।

दूरे

विप्रकृष्यते स्म विप्रकृष्टम् ॥ १ ॥ पिपत्ति परम् ॥ २ ॥ दुनोति दु खन इयते
 गम्यते वा दूरम्, “खुरक्षुर” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यत, तत्र आराद
 व्ययपु वक्ष्यते ॥ ३ ॥

अतिदूरे दविष्ठ दवीय

अतिशयेन दूर दविष्ठम् दवीय “गुणाद्वाद्” ॥ ७ । ३ । ९ ॥ इतीष्टे इयसं
 च “स्थूलदूर” ॥ ७ । ४ । ४२ ॥ इति रलोप ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

त्यते ॥ १ ॥ तयते तनु ॥ २ ॥ पेलति पेलव "वटिवटि" ॥ (उणा-५१५) ॥
इत्यव ॥ ३ ॥ ८३ ॥

नव नवीन सद्यस्क प्रत्यग्र नूननूतने ।

नव्य चाभिनवे

नूयते नवम् ॥ १ ॥ नवमेव नवीनम्, नूनाम्, नूतनम्, नव्य "नयादीनतनत्न च
नू चाऽस्य" ॥ ७ । २ । १६० ॥ इति साधव ॥ ८ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ सद्यो भव
सद्यस्कम्, पृथोदरादित्वात् साधु ॥ ६ ॥ प्रतिगतमग्रमनेन प्रत्यग्रम् ॥ ७ ॥ अभिनू-
यतऽभिनव तत्र ॥ ८ ॥

जीर्णे पुरातन चिरन्तनम् ॥ ८४ ॥

पुराण प्रतन प्रल जरत्

जीर्यति स्म जीर्णे तत्र ॥ १ ॥ पुरा भव पुरातनम् "सायचिरप्राहणेप्रगेऽथयात्"
॥ ६ । ३ । ८८ ॥ इति तनद् ॥ २ ॥ सूत्रनिपातना मोऽतश्च ॥ ३ ॥ ८४ ॥ पुरा
भव पुराणम् "पुरो न" ॥ ६ । ३ । ८६ ॥ इति न, पुरापि न नवमिति वा ॥ ४ ॥
प्रगत कालेन प्रतन प्रतनम् "प्रात् पुराणेन-च" ॥ ७ । २ । १६१ ॥ इति तनत्न-
प्रत्ययी ॥ ५ ॥ ६ ॥ जीर्यति स्म जरत् जृषोऽनृ " ॥ ५ । १ । १७३ ॥ ७ ॥

मूर्त्ति तु मूर्त्तिमत् ।

मुच्छति स्म मूर्त्तम् ॥ १ ॥ मूर्त्तिरस्य मूर्त्तिमत् ॥ २ ॥

उच्चावच नैकभेदम्

उदक् च अवाक् च उचित चाऽऽवृत्त च वा, उन्नत चाऽवन्नत च वा उच्चा
वचम, मयूरव्यसकादित्वात् साधु ॥ १ ॥ न एको नैक निरनुष धोऽत्र न 'नाम
नामनकार्थे' ॥ ३ । १ । १८ ॥ इति समास, नैको भेदोऽस्य नैकभेद नाना
प्रकारमित्यथ ॥ २ ॥

अतिरिक्ताधिके समे ॥ ८५ ॥

अतिरिच्यत स्म अतिरिक्तम् ॥ १ ॥ अध्याह्नमधिकम् "अधेराह्ण" ॥ ७ । १ ।
१८७ ॥ इति क अभि कायताति वा ॥ २ ॥ ८५ ॥

पार्थ्य समीप सविध तसीमा

भ्याश सवेशातिरुसन्निरुपा ।

सदेशमभ्यग्रसनीटसन्नि-

धाना युपान्त निरुटोपपण्ठे ॥ ८६ ॥

सन्निकृष्टसमर्थादाभ्यर्णान्यासन्नसन्निधी ।

स्पृश्यते पार्श्वम्, “स्पृशे श्व पार् च” ॥ (उणा-५२३) ॥ इति साधु ॥ १॥
 सगता आपोऽनेत्युपचारात् समापम्, “द्वयन्तरनवर्णोपसर्गाद्” ॥ ३ । २ । १०९ ॥
 इत्यप इप् ॥ २ ॥ समाना विधाऽस्य सविधम् ॥ ३ ॥ समाना सीमाऽस्य ससीमम्
 ॥ ४ ॥ अभ्यद्यते व्याप्यते अभ्याश तालव्यान्त ॥ ५ ॥ समानो वेशोऽस्य सवेश ॥ ६ ॥
 अतोऽस्त्वस्य अन्तिकम् ॥ ७ ॥ सन्निकृष्यते सन्निकर्ष ॥ ८ ॥ समानो देशोऽस्य
 सदेशम् ॥ ९ ॥ अभिमुखमग्रमस्य अभ्यग्रम् ॥ १० ॥ समान नडिमस्य सनाडम् ॥
 ११ ॥ सन्निधीयतेऽन सन्निधानम् ॥ १२ ॥ समीपोऽतोऽस्य उपातम् ॥ १३ ॥ निबध्नाति
 निकटं पुक्लाबलिङ्ग, “सप्रोत्रे सकाण-” ॥ ७ । १ । १२५ ॥ इति कट ॥ १४ ॥
 समीप कण्डोऽस्य उपकण्डम् ॥ १५ ॥ ८६ ॥ सन्निकृष्यते स्म सन्निकृष्टम् ॥ १६ ॥
 समाना मयादाऽस्य समर्थादम् सविध ससाम सनाड-सवेश-सदेश-समयादेषु लक्षणया
 सामीप्यम् ॥ १७ ॥ अभ्यद्यते अभ्यर्णम्, “अविदूरेऽभे” ॥ ४ । ४ । ६४ ॥ इतीडभाव ॥
 १८ ॥ आसादति स्म आसनम् ॥ १९ ॥ सन्निधायतेऽस्मिन् सन्निधि, पुसि ॥ २० ॥

अव्यवहितेऽनन्तर ससक्तमपटान्तरम् ॥ ८७ ॥

न व्यवधीयते स्म अव्यवहित तत्र ॥ १ ॥ नास्त्यन्तरमत्र अनन्तरम् ॥ २ ॥
 ससजति स्म ससक्तम् ॥ ३ ॥ नास्ति पटन तिरस्करिण्या अन्तर व्यवधानमत्र अप
 टान्तरम् ॥ ४ ॥ ८७ ॥

नेदिष्ठमन्तिकतम

अतिशयेन अतिक नेदिष्ठम्, “वाढातिकयो साधनेदौ” ॥ ७ । ४ । ३७ ।
 इति नेदादेश, नेदायोऽपि ॥ १ ॥ “प्रकृष्टे” ॥ ७ । ३ । ५ ॥ इति तमपि अति
 क्तमम् ॥ २ ॥

विप्रकृष्टपरे पुन ।

दूरे

विप्रकृष्यते स्म विप्रकृष्टम् ॥ १ ॥ पिपासि परम् ॥ २ ॥ दुनोति, दु खेन इयते
 गम्यते वा दूरम्, “खुरक्षुर” ॥ (उणा-३९५) ॥ इति रे निपात्यत, तत्र आराद-
 व्ययपु वक्ष्यते ॥ ३ ॥

अतिदूर दविष्ठ दवीय

अतिशयेन दूर दविष्ठम्, दवाय “गुणाद्वाद्” ॥ ७ । ३ । ९ ॥ इतीष्टे इयसौ
 च “स्थूलदूर” ॥ ७ । ६ । ६२ ॥ इति रलोप ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

त्यत ॥ १ ॥ तयते तनु ॥ २ ॥ पेलति पेलत 'षट्षटि' ॥ (उणा-५१५)
इत्यव ॥ ३ ॥ ८३ ॥

नव नवीन सद्यस्क प्रत्यग्र नूतनूतने ।

नव्य चाभिनवे

नूयत नवम् ॥ १ ॥ नवमेव नवीनम्, नूतनम्, नूतनम्, नव्य 'नवादीनतनन
नू चाऽस्य' ॥ ७ । २ । १६० ॥ इति साधव ॥ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ सद्यो ऽ
सद्यस्कम्, पृषोदरादित्वात् साधु ॥ ६ ॥ प्रतिगतमधमनेन प्रत्यग्रम् ॥ ७ ॥ अभि
यतेऽभिनव तत्र ॥ ८ ॥

जर्णि पुरातन चिरत्तनम् ॥ ८४ ॥

पुराण प्रनन प्रल जरत्

जीर्यति स्म जर्णि तत्र ॥ १ ॥ पुरा भव पुरातनम् 'सायचिरप्राहणेप्रगेऽ ययाव
॥ ६ । ३ । ८८ ॥ इति तनट् ॥ २ ॥ सूत्रनिपातनामोऽतश्च ॥ ३ ॥ ८४ ॥ पु
भव पुराणम् 'पुरो न' ॥ ६ । ३ । ८६ ॥ इति न, पुरापि न नवमिति वा ॥ ४
प्रगत कालेन प्रतन प्रतनम् 'प्रात् पुराणेनच' ॥ ७ । २ । १६१ ॥ इति तनत्
प्रत्ययी ॥ ५ ॥ ६ ॥ जीर्यति स्म जरत् 'जृपोऽट्' ॥ ५ । १ । १७३ ॥ ७ ॥

मूर्त्ति तु मूर्त्तिमत् ।

मूर्च्छति स्म मूर्त्तम् ॥ १ ॥ मूर्त्तिरस्य मूर्त्तिमत् ॥ २ ॥

उच्चावच नैकभेदम्

उदक् च अवाक् च, उचित चाऽवचित च वा, उन्नत चाऽवनत च वा उच्चा
वचम् मयूर यसकादित्वात् साधु ॥ १ ॥ न एका नैक निरनुबन्धोऽत्र न 'ना
नाप्रकारार्थे' ॥ ३ । १ । १८ ॥ इति समास, नैको भेदोऽस्य नैकभेद नाना
प्रकारमित्यर्थ ॥ २ ॥

अतिरिक्ताधिके समे ॥ ८५ ॥

अतिरिच्यते स्म अतिरिक्तम् ॥ १ ॥ अध्याह्नमधिकम् 'अधेराह्ण' ॥ ७ । १ ।
१८७ ॥ इति क अधि कायतीति वा ॥ २ ॥ ८५ ॥

पार्श्व समीप सविध ससीमा-

भ्याश सवेशातिरुसन्निरुपा ।

सदेशमभ्यग्रसनीडसन्नि

धाना सुपान्त निरुपेपण्ठे ॥ ८६ ॥

सानिकृष्टसमर्यादाभ्यर्णान्यासन्नसन्निधी ।

स्पृश्यते पार्श्वम्, “स्पृशे श्व पार् च” ॥ (उणा-५२३) ॥ इति साधु ॥ १॥
 समता आपोऽनेत्युपचारात् समापम्, “द्वयन्तरनवर्णोपसर्गाद्” ॥ ३ । २ । १०९ ॥
 इत्यप इप् ॥ २ ॥ समाना विधाऽस्य सविधम् ॥ ३ ॥ समाना सीमाऽस्य ससीमम्
 ॥ ४ ॥ अभ्यश्यते व्याप्यते अभ्याश तालव्यान्त ॥ ५ ॥ समानो वेशोऽस्य सवेश ॥ ६ ॥
 अत्रोऽस्यस्य अन्तिकम् ॥ ७ ॥ सानिकृष्यते सनिकप ॥ ८ ॥ समानो देशोऽस्य
 सदेशम् ॥ ९ ॥ अभिमुखमग्रमस्य अभ्यग्रम् ॥ १० ॥ समान नाडमस्य सनाडम् ॥
 ११ ॥ सनिधीयतेऽन सनिधानम् ॥ १२ ॥ समीपोऽतोऽस्य उपान्तम् ॥ १३ ॥ निवध्राति
 निकट पुङ्गीचलिङ्ग, “सप्रोन्ने सकर्ण-” ॥ ७ । १ । १२५ ॥ इति ऋट ॥ १४ ॥
 समीप कण्ठोऽस्य उपकण्ठम् ॥ १५ ॥ ८६ ॥ सनिकृष्यते स्म सनिकृष्टम् ॥ १६ ॥
 समाना मयादाऽस्य समर्यादम् सविध ससीम सनाड-सवेश-सदेश समयादेषु लक्षणया
 सामीप्यम् ॥ १७ ॥ अभ्यश्यते अभ्यर्णम्, “अविदरेऽभे” ॥ ४ । ४ । ६४ ॥ इतीडभाव ॥
 १८ ॥ आसादति स्म आसन्नम् ॥ १९ ॥ सनिधायतेऽस्मिन् सनिधि, पुसि ॥ २० ॥

अव्यवहितेऽनन्तर ससक्तमपटान्तरम् ॥ ८७ ॥

न व्यवधीयते स्म अव्यवहित तत्र ॥ १ ॥ नास्त्यन्तरमत्र अनन्तरम् ॥ २ ॥
 ससजति स्म ससक्तम् ॥ ३ ॥ नास्ति पटन तिरस्करीष्या अन्तर व्यवधानमत्र अप
 टान्तरम् ॥ ४ ॥ ८७ ॥

नेदिष्ठमन्तिकतम

अतिशयेन अतिक्रान्ति, “वाढातिक्रान्ति साधनेदौ” ॥ ७ । ४ । ३७ ।
 इति नेदादेश, नेदायोऽपि ॥ १ ॥ “प्रकृष्टे” ॥ ७ । ३ । ५ ॥ इति तमपि अति
 क्तमम् ॥ २ ॥

विप्रकृष्टपरे पुन ।

दूरे

विप्रकृष्यते स्म विप्रकृष्टम् ॥ १ ॥ पिपसि परम् ॥ २ ॥ दुनोति, दु खन इयते
 गम्यते वा दूरम्, ‘खुरक्षुर’ ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यते, तत्र आरोह-
 व्ययषु वक्ष्यते ॥ ३ ॥

अतिदूर दविष्ट दवीय

अतिशयेन दूर दविष्ट दवाय “गुणाद्वाद्” ॥ ७ । ३ । ९ ॥ इताष्टे इयसौ
 च “स्थूलदूर” ॥ ७ । ८ । ८२ ॥ इति रलोप ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

त्यते ॥ १ ॥ त यते तनु ॥ २ ॥ पेलति पेलय "षट्पिष्टि" ॥ (उणा-५१५) ॥
इत्यव ॥ ३ ॥ ८३ ॥

नव नवीन सद्यस्क प्रत्यग्र नूतनूतने ।

नव्य चाभिनवे

नूयते नवम् ॥ १ ॥ नवमेव नवीनम्, नूतनम्, नूतनम्, नव्य "नवादीनतनन च
नू चाऽस्य" ॥ ७ । २ । १६० ॥ इति साधव ॥ ८ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ सद्यो भव
सद्यस्कम्, पृषोदरादित्वात् साधु ॥ ६ ॥ प्रतिगतमममनेन प्रत्यग्रम् ॥ ७ ॥ अभिनू-
यतऽभिनव तत्र ॥ ८ ॥

जीर्णे पुरातन चिरत्तनम् ॥ ८४ ॥

पुराण प्रतन प्रल जरत्

जीर्यति स्म जीर्णं तत्र ॥ १ ॥ पुरा भव पुरातनम् "सायचिरप्राहणेप्रगेऽ ययात्"
॥ ६ । ३ । ८८ ॥ इति तनट् ॥ २ ॥ सूत्रनिपातना मोऽतश्च ॥ ३ ॥ ८४ ॥ पुरा
भव पुराणम् "पुरो न" ॥ ६ । ३ । ८६ ॥ इति न, पुरापि न नवमिति वा ॥ ४ ॥
प्रगत कालेन प्रतन प्रतनम् "प्रात् पुराणेनश्च" ॥ ७ । २ । १६१ ॥ इति तनत्-
प्रत्ययौ ॥ ५ ॥ ६ ॥ जीर्यति स्म जरत् "जृपोऽट्" ॥ ५ । १ । १७३ ॥ ७ ॥

मूर्त्तं तु मूर्त्तिमत् ।

मूर्च्छति स्म मूर्त्तम् ॥ १ ॥ मूर्त्तिरस्य मूर्त्तिमत् ॥ २ ॥

उच्चावच नैकभेदम्

उदक् च अवाक् च, उचित चाऽऽचित च वा उन्नत चाऽवनत च वा उच्चा
वचम् सयूरव्यसकादित्वात् साधु ॥ १ ॥ न एको नैक निरनुवधाऽत्र न 'नाम
नामकार्थे' ॥ ३ । १ । १८ ॥ इति समास, नैको भेदोऽस्य नैकभेद नाना
प्रकारमित्यर्थः ॥ २ ॥

अतिरिक्ताधिके समे ॥ ८५ ॥

अतिरिच्यते स्म अतिरिक्तम् ॥ १ ॥ अध्याह्नमधिकम् "अधेराह्ण्ड" ॥ ७ । १ ।
१८७ ॥ इति क अधि कायताति वा ॥ २ ॥ ८५ ॥

पार्श्व समीप सन्निध सप्तिमा

भ्याश सवेशातिरुसन्निरुपा

सदेशमभ्यसनीडसन्नि-

धाना युपान्त निरुशेषकण्ठे ॥ ८६ ॥

सन्निकृष्टसमर्थादाभ्यर्णान्यासत्रसन्निधी ।

स्पृश्यते पार्श्वम्, “स्पृशे श्व पार् च” ॥ (उणा-५२३) ॥ इति साधु ॥ १॥
 मगता आपोऽनेत्युपचारात् समीपम्, “द्वयन्तरनवर्णोपसर्गाद्” ॥ ३ । २ । १०९ ॥
 इत्यप इप् ॥ २ ॥ समाना विधाऽस्य सविधम् ॥ ३ ॥ समाना सीमाऽस्य ससीमम्
 ॥ ४ ॥ अभ्यश्यते व्याप्यते अभ्याश तालव्यात् ॥ ५ ॥ समानो वेशोऽस्य सवेश ॥ ६ ॥
 अतोऽस्त्यस्य अन्तिकम् ॥ ७ ॥ सन्निकृष्यते सन्निकृष्य ॥ ८ ॥ समानो देशोऽस्य
 सदेशम् ॥ ९ ॥ अभिमुखमग्रमस्य अभ्यग्रम् ॥ १० ॥ समान नाडमस्य सनीडम् ॥
 ११ ॥ सन्निधीयतेऽत्र सन्निधानम् ॥ १२ ॥ समीपोऽतोऽस्य उपात्तम् ॥ १३ ॥ निबध्नाति
 निकटं पुष्ठीवलिङ्ग, “सप्रोत्रे सकाण-” ॥ ७ । १ । १२५ ॥ इति कट ॥ १४ ॥
 समीप कण्ठोऽस्य उपकण्ठम् ॥ १५ ॥ ८६ ॥ सन्निकृष्यते स्म सन्निकृष्टम् ॥ १६ ॥
 समाना मयादाऽस्य समर्थादम् सविध ससीम सनाड-सवेश सदेश समर्थादेषु लक्षणया
 सामीप्यम् ॥ १७ ॥ अभ्यश्यते अभ्यणम्, ‘अविदूरेऽभे’ ॥ ४ । ४ । ६४ ॥ इतीडभाव ॥
 १८ ॥ आसीदति स्म आसन्नम् ॥ १९ ॥ सन्निधायतेऽस्मिन् सन्निधि, पुंसि ॥ २० ॥

अव्यवहितेऽनन्तर ससक्तमपटान्तरम् ॥ ८७ ॥

न व्यवधीयते स्म अव्यवहितं तत्र ॥ १ ॥ नास्त्यन्तरमत्र अनन्तरम् ॥ २ ॥
 ससजति स्म ससक्तम् ॥ ३ ॥ नास्ति पटन तिरस्कुरिण्या अन्तर व्यवधानमत्र अप
 टान्तरम् ॥ ४ ॥ ८७ ॥

नेदिष्ठमन्तिकतम

अतिशयेन अतिक्रान्ति, “वाढातिक्रान्ति साधवेदौ” ॥ ७ । ४ । ३७ ।
 इति नेदादेश, नेदायोऽपि ॥ १ ॥ “प्रकृष्टे” ॥ ७ । ३ । ५ ॥ इति तमपि अति
 कृतमम् ॥ २ ॥

विप्रकृष्टपरे पुन ।

दूरे

विप्रकृष्यते स्म विप्रकृष्टम् ॥ १ ॥ पिपत्ति परम् ॥ २ ॥ दुनोति, दु खेन इयते
 गम्यते वा दूरम्, ‘खुरधुर’ ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यते, तत्र आरोद-
 व्ययपु वक्ष्यते ॥ ३ ॥

अतिदूरं दविष्ठ दवीय

अतिशयेन दूरं दविष्ठम्, दवाय “गुणाद्वाद्” ॥ ७ । ३ । ९ ॥ इताष्टे इयसौ
 च “स्थूलदूर-” ॥ ७ । ४ । ८२ ॥ इति रलोप ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

त्यत ॥ १ ॥ त यते तनु ॥ २ ॥ पेलति पेलव 'बटिवटि' ॥ (उणा-५१५) ॥
इत्यव ॥ ३ ॥ ८३ ॥

नव नवीन सद्यस्क प्रत्यग्र नूतनूतने ।

नव्य चाभिनवे

नूयते नवम् ॥ १ ॥ नवमेव नवीनम्, नूतनम्, नूतनम्, नव्य "नवादीनतनन च
नू चाऽस्य" ॥ ७ । २ । १६० ॥ इति साधव ॥ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ सयो भव
सद्यस्कम्, पृषोदरादित्वात् साधु ॥ ६ ॥ प्रतिगतमग्रमनेन प्रत्यग्रम् ॥ ७ ॥ अभिनू-
यतऽभिनव तत्र ॥ ८ ॥

जीर्णे पुरातन चिरन्तनम् ॥ ८४ ॥

पुराण प्रतन प्रल जरत्

जीर्यति स्म जीर्णे तत्र ॥ १ ॥ पुरा भव पुरातनम् "सायचिरप्राह्णेप्रणेऽ यथात्"
॥ ६ । ३ । ८८ ॥ इति ताट् ॥ २ ॥ सूत्रनिपातना-मोऽ तथ ॥ ३ ॥ ८४ ॥ पुरा
भव पुराणम् "पुरो न" ॥ ६ । ३ । ८६ ॥ इति न, पुरापि न नवमिति वा ॥ ४ ॥
प्रगत कालेन प्रतन प्रतनम् "प्रात् पुराणेनश्च" ॥ ७ । २ । १६१ ॥ इति तनत्न-
प्रत्ययो ॥ ५ ॥ ६ ॥ जीर्यति स्म जरत् जृषोऽनृ" ॥ ५ । १ । १७३ ॥ ७ ॥

मूर्त्तिं तु मूर्त्तिमत् ।

मूर्च्छति स्म मूर्त्तम् ॥ १ ॥ मूर्त्तिरस्य मूर्त्तिमत् ॥ २ ॥

उच्चावच नैकभेदम्

उदक् च अवाक् च, उचित चाऽवचित च वा, उन्नत चाऽवनत च वा उच्चा
वचम, मयूर यसकादित्वात् साधु ॥ १ ॥ न एको नैक निरनुव-धोऽत्र न 'नाम
नामकार्थे' ॥ ३ । १ । १८ ॥ इति समास, नैको भेदोऽस्य नैकभेद नाना
प्रकारमित्यथ ॥ २ ॥

अतिरिक्ताधिके समे ॥ ८५ ॥

अतिरिच्यते स्म अतिरिक्तम् ॥ १ ॥ अध्याह्नमधिकम् "अधेराह्ण" ॥ ७ । १ ।
१८७ ॥ इति क अधि कायतीति वा ॥ २ ॥ ८५ ॥

पार्श्व समीप सविध ससीमा-

भ्याश सवेशातिरुसान्निकर्पा ।

सदेशमभ्यमसनीडसन्नि

धाना युपान्त निरुटोपफण्टे ॥ ८६ ॥

॥ १ ॥ ९० ॥ तरति चक्षुरत्र तरलम्, “मृदिकन्दि” ॥ (उणा-४६५) ॥
 इत्यल ॥ २ ॥ कम्पनशील कम्पनम् “इडित-” ॥ ५।२।४४ ॥ इत्यन ॥ ३ ॥
 “स्यजस” ॥ ५।२।७९ ॥ इति रे कम्प्रम् ॥ ४ ॥ परिप्लवते परिप्लवम् ॥ ५ ॥
 चलति चलाचलम्, “चराचरचलाचल” ॥ ४।१।१३ ॥ इति अचि द्वित्वमात्व
 च ॥ ६ ॥ चटति चटलम्, “हृपिपृति-” ॥ (उणा-४८५) ॥ इत्युल ॥ ७ ॥
 चपति चपलम्, “मृदिकन्दि” ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल ॥ ८ ॥ लात्यस्थैर्य
 लोलम् “प्रह्लादभ्य कित्” ॥ (उणा-४९४) ॥ इत्योल, लोलति वा ॥ ९ ॥
 चलति चलम् ॥ १० ॥ परिप्लवमेव पारिप्लव प्रज्ञादिवाद् ॥ ११ ॥ न स्थिरमस्थिर
 तत्र ॥ १२ ॥ ९१ ॥

ऋजावजिह्वप्रगुणौ

अज्यते ऋजु, “अर्जेऋज् च” ॥ (उणा-७२२) ॥ इत्यु, तत्र ॥ १ ॥ न
 जिह्वाऽजिह्व ॥ २ ॥ प्रकृष्टो गुणोऽस्य प्रगुण, प्र सादस्ये, सदसो गुणेन मौर्व्या,
 वा ॥ ३ ॥

अवाप्रेऽवनतानते ।

अवनतमप्रमस्य अवाप्रमघोमुखमित्यर्थ, तत्र ॥ १ ॥ अवनमति स्म अव
 नतम् ॥ २ ॥ आ नमति स्म आनतम् ॥ ३ ॥

कुञ्चित नतमाविद्ध कुटिल वक्रवेष्टिते ॥ ९२ ॥

वृजिन भङ्गुर भुग्नमराल जिह्वमूर्धिमत् ।

कुञ्च्यते स्म कुञ्चितम् ॥ १ ॥ नमति स्म नतम् ॥ २ ॥ आविध्यते स्म आ
 विद्धम् ॥ ३ ॥ कुटति कुटिल्म् “कल्यनि” ॥ (उणा-४८१) ॥ इताल, कुटादि
 स्वाद् गुणभाव ॥ ४ ॥ वञ्चति वक्रम्, “ऋज्यजि” ॥ (उणा-३८८) ॥ इति
 किट् र ॥ ५ ॥ वेष्टति स्म वेष्टितम् ॥ ६ ॥ ९२ ॥ वृज्यते वृजिनम् ॥ ७ ॥ भज्यते
 इत्येवशाल भङ्गुरम्, “भजिभासिमिदो घुर” ॥ ५।२।७४ ॥ ८ ॥ भुजति स्म
 भुग्नम् “सूयत्वादि-” ॥ ४।२।७० ॥ इति क्स्य नत्वम् ॥ ९ ॥ इत्यर्थरालम्,
 “ऋकृम्” ॥ (उणा-४७५) ॥ इत्याल अरानालाति वा ॥ १० ॥ जहाति
 ऋजुता जिह्वम्, “प्रसिद्वाभ्या प्राजिहौ च” ॥ (उणा-३३९) ॥ इति म ॥ ११ ॥
 ऊमयो भङ्गा घल्यस्य ऊर्मिमत् ॥ १२ ॥

अनुगेऽनुपदान्वक्षान्वाञ्चि

अनु गच्छत्यनुग तत्र ॥ १ ॥ पदस्य क्रमस्य पश्चादनुपदम्, पश्चादर्थेऽन्यथा-
 भाव ॥ २ ॥ अक्षस्य रथस्य पश्चाद्वक्षम् ॥ ३ ॥ भन्वत्यन्वक् ॥ ४ ॥

अथ सनातनम् ॥ ८८ ॥

शाश्वतानश्वरे नित्य ध्रुव

सना सवदा भवति सनातनम्, “सायचिर-” ॥ ६ । ३ । ८८ ॥ इति तनट, सदा
तनमपि ॥ १ ॥ ८८ ॥ शाश्वद् भव शाश्वतम्, “मनुसंख्यादेरण्” ॥ ६ । ३ । ८९ ॥
शाश्वतिकमपि ॥ २ ॥ न नश्वरमनश्वरम् ॥ ३ ॥ नियत भव नित्यम्, “नेष्टुवे” ॥ ६ ।
३ । १७ ॥ इति ल्यच् ॥ ४ ॥ ध्रुवति ध्रुवम्, कुटादिलादाच गुणाभाव ॥ ५ ॥

स्थेयस्त्वतिस्थिरम् ।

स्थास्तु स्थेष्ठ

अतिशयेन स्थिर स्थेय, स्थेष्ठम् “प्रियस्थिर” ॥ ७ । ४ । ३८ ॥ इति स्थादेश
॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ तिष्ठतीत्येव शील स्थास्तु “स्थग्लाम्ला” ॥ ५ । ३ । ३१ ॥
इति स्तु ॥ ४ ॥

तत् कूटस्थ कालव्याप्यैकरूपत ॥ ८९ ॥

तद् अतिस्थिरम्, कूटेन अचलत्वेन तिष्ठति कूटस्थमाकाशात्मादि निरवधिकाल
व्याप्नोति स्थिरत्वात् काल यापि, एकरूपतो निर्विकारतयत्यथ ॥ १ ॥ ८९ ॥

स्थावर तु जङ्गमान्यत्

तिष्ठतात्येव शील स्थावर पृथिव्यादि, “स्थेशभास” ॥ ५ । ० । ८१ ॥ इति
वर, जङ्गमात् त्रस्यद्वादिद्यादे अयजङ्गमान्यत् ॥ १ ॥

जङ्गम तु त्रस चरम् ।

चराचर जगदिङ्ग चरिण्यु च

भ्रूश गच्छति जङ्गम अकौटिल्येऽप्यभिधानाद् यद् ॥ १ ॥ त्रस्यति चलत्वात्
त्रसम् ॥ २ ॥ चरति चरम् ॥ ३ ॥ “चराचरचलाचल-” ॥ ४ । १ । १३ ॥ इत्यचि
द्वित्वा ऽऽत्वनिपातनाचराचरम् ॥ ४ ॥ गमनशील जगत् “दिद्युद्दजगत्” ॥ ५ । २ ।
८३ ॥ इति क्लिपि साधु ॥ ५ ॥ इङ्गति इङ्गम् ॥ ६ ॥ चरणशील चरिण्यु “आज्यल”
॥ ५ । २ । २८ ॥ इताण्यु ॥ ७ ॥

अथ चञ्चलम् ॥ ९० ॥

तरल कम्पन कम्प परिप्लवचलाचले ।

चटुल चपल लोल चल पारिप्लवास्थिरे ॥ ९१ ॥

चञ्चति चञ्चलम्, “मृदिकदि” ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल, चञ्चत्यते वा

॥ १ ॥ ९० ॥ तरति चक्षुरत्र तरलम्, “मृदिकन्दि” ॥ (उणा-४६५) ॥
 इत्यल ॥ २ ॥ कम्पनशील कम्पनम् “इडित-” ॥ ५ । २ । ४४ ॥ इत्यन ॥ ३ ॥
 “स्मयजस” ॥ ५ । २ । ७९ ॥ इति रे कम्प्रम् ॥ ४ ॥ परिश्रवते परिश्रवम् ॥ ५ ॥
 चलति चलाचलम्, “चराचरचलाचल” ॥ ४ । ५ । १३ ॥ इति अचि द्वित्वमात्र
 च ॥ ६ ॥ चटति चट्टलम्, “हपिश्रुति-” ॥ (उणा-४८५) ॥ इत्युल ॥ ७ ॥
 चपति चपलम्, “मृदिकन्दि” ॥ (उणा-४६५) ॥ इत्यल ॥ ८ ॥ लात्यस्थैर्य
 लौलम् “प्रह्लाद्भ्य कित्” ॥ (उणा-४९४) ॥ इत्यौल, लोलति वा ॥ ९ ॥
 चलति चलम् ॥ १० ॥ परिश्रवमेव परिश्रव प्रह्लादित्वादण् ॥ ११ ॥ न स्थिरमस्थिर
 तत्र ॥ १२ ॥ ९१ ॥

ऋजावजिह्वाप्रगुणौ

अज्यते ऋजु, “अर्जेऋज् च” ॥ (उणा-७२२) ॥ इत्यु, तत्र ॥ १ ॥ न
 जिह्वाऽजिह्वा ॥ २ ॥ प्रकृष्टो गुणोऽस्य प्रगुण, प्र सादृश्ये, सदृशो गुणेन मौर्व्या,
 वा ॥ ३ ॥

अवाग्रेऽवनतानते ।

अवनतमप्रमस्य अवाग्रमधोमुखमित्यर्थं, तत्र ॥ १ ॥ अवनमति स्म अव
 नतम् ॥ २ ॥ आ नमति स्म आनतम् ॥ ३ ॥

कुञ्चित नतमाविद्ध कुटिल वक्रवेल्लिते ॥ ९२ ॥

वृजिन भङ्गुर भुग्नमराल जिह्वमूर्धिमत् ।

कुञ्च्यते स्म कुञ्चितम् ॥ १ ॥ नमति स्म नतम् ॥ २ ॥ आविध्यते स्म आ
 विद्धम् ॥ ३ ॥ कुटति कुटिलम् “कल्यनि” ॥ (उणा-४८१) ॥ इताल, कुटादि
 त्वाद् गुणामाव ॥ ४ ॥ वञ्चति वक्रम्, “ऋज्यन्ति” ॥ (उणा-३८८) ॥ इति
 किट् ॥ ५ ॥ वेहति स्म वेल्लितम् ॥ ६ ॥ ९२ ॥ वृज्यते वृजिनम् ॥ ७ ॥ भज्यते
 इत्येवशाल भङ्गुरम्, “भञ्जिभासिमिदो घुर” ॥ ५ । २ । ७४ ॥ ८ ॥ भुजंति स्म
 भुग्नम् “सूयत्वादि-” ॥ ४ । २ । ७० ॥ इति क्तस्य नत्वम् ॥ ९ ॥ इत्यर्त्यरालम्,
 “ऋकृम्” ॥ (उणा-४७५) ॥ इत्याल, अरानालाति वा ॥ १० ॥ जहाति
 ऋजुता जिह्वम्, “प्रसिहाग्भ्या प्राजिहौ च” ॥ (उणा-३३९) ॥ इति म ॥ ११ ॥
 ऊमयो मद्वा सत्यस्य ऊर्मिमत् ॥ १२ ॥

अनुगेऽनुपदान्वक्षान्वाञ्चि

अनु गच्छत्यनुग तत्र ॥ १ ॥ पदस्य क्रमस्य पश्चादनुपदम्, पश्चादर्थेऽन्यथा-
 भाव ॥ २ ॥ अक्षस्य रथस्य पश्चाद्वक्षम् ॥ ३ ॥ अन्वक्षत्यन्वक् ॥ ४ ॥

एकाभ्येक एकक ॥ ९३ ॥

एत्येक ॥ १ ॥ एक एव एकाकी, एकक असहाय इत्यर्थ "एनादाकिन् चा-
सहाये" ॥ ७।३।२७ ॥ इति साधु, अवगणोऽपि ॥ २ ॥ ३ ॥ ९३ ॥

एकात् तानायनसर्गाग्राण्यैकाग्र च तद्गतम् ।

अनन्यवृत्त्येकायनगत च

एकशब्दात् परे तानादय, एकमविच्छिन्न तनन विस्तारोऽस्य एकतानम् ॥ १॥
एकमयन गतिरस्य एकायनम् ॥ २ ॥ एक सर्गो निश्चयोऽस्य एकसगम् ॥ ३ ॥ एक
मग्न पुरोगतमस्त्यस्य एकाग्रम् ॥ ४ ॥ एकाग्रमेवैकाग्र प्रज्ञादित्वाद्गन् ॥ ५ ॥ तन्
गच्छति तद्गतम् ॥ ६ ॥ अनया एकरूपा वृत्तिर्व्यापारोऽस्य अनयवृत्ति ॥ ७ ॥
एकमयन गतमेकायनगतम् ॥ ८ ॥

अथाद्यमादिमम् ॥ ९४ ॥

पौरस्त्य प्रथम पूर्वमादिरग्रम्

आदौ भवमाद्यम् आदिधममात्रेण, दिगादित्वाद् य ॥ १ ॥ आदौ जातमा
दिमम् "पश्चादाद्य-ताप्रादिम" ॥ ६।३।७५ ॥ २ ॥ ९४ ॥ पुरो भव पौरस्त्यम्,
'दक्षिणापश्चात्पुरसस्त्यन्' ॥ ६।३।१३ ॥ ३ ॥ प्रथमे प्रथमम् "सृष्टप्रथि" ॥
(उणा-३।८७) ॥ इति म ॥ ४ ॥ पूर्वम् ॥ ५ ॥ आदायते प्रथमतयत्वादि
पुलिङ्ग, धर्मिवृत्तित्वेऽपि अजहृष्टिद् यथा आदिगगकुलम् ॥ ६ ॥ अगत्यग्रम्, प्रागपि ॥ ७ ॥

अथातिमम् ।

जघन्यमत्य चरममन्त पाश्चात्यपश्चिमे ॥ ९५ ॥

अन्ते जातमतिमम् "पश्चादाद्य-त" ॥ ६।३।७५ ॥ इति म ॥ १ ॥ जघ
नेऽधस्ताद् भव जघन्य दिगादित्वाद् य ॥ २ ॥ अन्ते भवमत्यम् ॥ ३ ॥ चरति
चरमम्, 'सृष्टप्रथि' ॥ (उणा-३।८७) ॥ इति म ॥ ४ ॥ अमत्य-त 'दम्य-
मि' ॥ (उणा-२०) ॥ इति त, धर्मिवृत्तित्वेऽप्ययमत्रालिङ्ग, यथा कुलस्या-त
प्रभुत्विय' ॥ ५ ॥ पश्चाद् भव पाश्चात्यम् "दक्षिणापश्चात्-" ॥ ६।३।१३ ॥ इति
त्यन् ॥ ६ ॥ 'पश्चादाद्य-त' ॥ ६।३।७५ ॥ इति इमे पविमम् प्रायोऽय
यस्य' ॥ ७।४।६५ ॥ इत्यत्यस्वरादिशेष ॥ ७ ॥ ९५ ॥

मध्यम माध्यम मध्यमीय माध्यदिन च तत् ।

मध्ये जात मध्यम "मध्याह्न" ॥ ६।३।७६ ॥ १ ॥ मध्य भव माध्यमम्,
मध्यमीयम् माध्यदिनम् मध्यादिनणया मोऽतश्च" ॥ ६।३।१२६ ॥ इति
साधव, मध्यादनमित्य' ॥ ३ ॥ ४ ॥

अभ्यन्तरमन्तराल विचाले

अभ्यधिकमन्तरमभ्यन्तरम् ॥ १ ॥ अन्तरमलत्यालाति वा अन्तरालम् ॥ २ ॥
“विट्के विचालम्, “चात्वाल ” ॥ (उणा-४८०) ॥ इत्याले निपात्यत, विचलति
अत्रेति वा, तत्र ॥ ३ ॥

मध्यमन्तरे ॥ ९६ ॥

‘मव व-वन’ मव्यते मध्यम्, “शिक्षयास्याह्य ” ॥ (उणा-३६४) ॥ इति ये
निपात्यते ॥ १ ॥ अनित्यन्तर पुक्कावालिङ्ग ‘अनिकाभ्या तर ” ॥ (उणा-
४३७) ॥ तत्र ॥ २ ॥ ९६ ॥

तुल्य समान सदृक्ष सरूप सदृश सम ।

साधारणसधर्माणी सवर्ण सन्निभ सदृक् ॥ ९७ ॥

तुल्या सम्मित तुल्य सदृगुपचारात्, “ह्यपय-” ॥ ७।१।११ ॥ इति ये
साधु ॥ १ ॥ समान तुल्य मानमस्य समान ॥ २ ॥ समान इव दृश्यत सदृक्ष,
सदृश, सदृक् “त्यदाद्य यसमानादुपमानाद् व्याध्ये दृशष्टक्सकौ च’ ॥ ५।१।
१५२ ॥ इति सक् टक्, क्तिप् च प्रत्यया, “दृग्दृशदृक्षे” ॥ ३।२।१५१ ॥ इति
समानस्य सादेश ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ समान रूपमस्य सरूप ॥ ६ ॥ समति
सम ॥ ७ ॥ समानमाधारणमस्य साधारण ॥ ८ ॥ समानो धर्मोऽस्य सवर्ण
‘द्विपदाद् धमादन्’ ॥ ७।३।१४१ ॥ इति समानात् ‘समानस्य धर्मोऽपि’
॥ ३।२।१४९ ॥ इति सादेश ॥ ९ ॥ समानो वणाऽस्य सवर्ण ॥ १० ॥
सन्निभाति सन्निभ ॥ ११ ॥ ९७ ॥

स्युस्त्तरपदे प्रत्यय प्रकार प्रतिमो निभ ।

भूतरूपोपमा काश सनीप्रप्रतित पर ॥ ९८ ॥

प्रत्याति प्रत्यय, यथा- चन्द्रप्रत्यय मुखम्’ इत्यादि ॥ १ ॥ प्रकरण प्रकार ॥ २ ॥
प्रीतमीति प्रतिम ॥ ३ ॥ नियत भाति निभ ॥ ४ ॥ भवति स्म भूत ॥ ५ ॥
रूपयति रूपम् ॥ ६ ॥ उपमीयतेऽनया उपमा ॥ ७ ॥ समादिभ्य पर काश,
सकाशत सकाश, यथा काशसकाशा केशा ॥ ८ ॥ नितरा काशत नीकाश, ‘घञ्यु
पस्यस्य’ ॥ ३।२।८६ ॥ इति दाघ ॥ ९ ॥ एव प्रकाश ॥ १० ॥ प्रति
काश ॥ ११ ॥ चन्द्रेण प्रत्यय इत्यादि तु व्यस्य न भवति, समास एवोत्तरपदत्वस्य
रूढे ॥ ९८ ॥

ओपम्यमनुकारोऽनुहार साम्य तुलोपमा ।

एकान्येक एकक ॥ ९३ ॥

। एत्येक ॥ १ ॥ एक एव एकाकी, एकक असहाय इत्यय “एकादाकिन् चा-
सहाये” ॥ ७।३।२७ ॥ इति साधु, अवगणोऽपि ॥ २ ॥ ३ ॥ ९३ ॥

एकात् तानायनसर्गाग्राण्यैकाग्र च तद्गतम् ।

अनन्यवृत्त्येकाग्रगत च

एकशब्दात् परे शानादय, एकमविच्छिन्न तनन विस्तारोऽस्य एकतानम् ॥ १ ॥
एकमयन गतिरस्य एकाग्रगतम् ॥ २ ॥ एक सर्गो निश्चयोऽस्य एकसगम् ॥ ३ ॥ एक
मग्र पुरोगतमस्त्यस्य एकाग्रम् ॥ ४ ॥ एकाग्रमेवैकाग्र प्रज्ञादित्वाद् ॥ ५ ॥ तत्र
गच्छति तद्गतम् ॥ ६ ॥ अनया एकरुपा वृत्तिर्यापारोऽस्य अनयवृत्ति ॥ ७ ॥
एकमयन गतमेकाग्रगतम् ॥ ८ ॥

अथाद्यमादिमम् ॥ ९४ ॥

पौरस्त्य प्रथम पूर्वमादिरग्रम्

आदौ भवमाद्यम् आदिधममात्राऽत्र दिगादित्वाद् य ॥ १ ॥ आदौ जातमा
दिमम् “पश्चादाद्यन्ताग्रादिम ” ॥ ६।३।७५ ॥ २ ॥ ९४ ॥ पुरो भव पौरस्त्यम्,
“दक्षिणापश्चात्पुरस्त्यम्” ॥ ६।३।१३ ॥ ३ ॥ प्रथमे प्रथमम् “सृष्टप्रथि ” ॥
(उणा-३८७) ॥ इति म ॥ ४ ॥ पूर्वम् ॥ ५ ॥ आदायते प्रथमतयेत्यादि
पुलिङ्ग, धर्मिवृत्तित्वेऽपि अजहोऽङ्ग, यथा आदिगगकुलम् ॥ ६ ॥ अगत्यग्रम्, प्रागपि ॥ ७ ॥

अथान्तिमम् ।

जघन्यमत्य चरममन्त पाश्चात्यपश्चिमे ॥ ९५ ॥

अन्ते जातमन्तिमम् ‘पश्चादाद्यन्त ’ ॥ ६।३।७५ ॥ इति म ॥ १ ॥ जघ-
नेऽधस्ताद् भव जघन्य दिगादित्वाद् य ॥ २ ॥ अन्ते भवमन्त्यम् ॥ ३ ॥ चरति
चरमम्, सृष्टप्रथि ’ ॥ (उणा-३४७) ॥ इति म ॥ ४ ॥ अमत्यन्त ‘दम्य-
मि ॥ (उणा-२००) ॥ इति त, धर्मिवृत्तित्वेऽप्ययमल्लिङ्ग, यथा कुलस्या त-
प्रभुस्त्रिय ’ ॥ ५ ॥ पश्चाद् भव पाश्चात्यम् ‘दक्षिणापश्चात् ” ॥ ६।३।१३ ॥ इति
त्यम् ॥ ६ ॥ ‘पश्चादाद्यन्त-’ ॥ ६।३।७५ ॥ इति इम पश्चिमम्, प्रायोऽय-
यस्य ’ ॥ ७।४।६५ ॥ इत्यस्यस्वरादिशेष ॥ ७ ॥ ९५ ॥

मध्यम माध्यम मध्यमीय माध्यदिन च तत् ।

मध्ये जात मध्यम “मध्याग्रम् ” ॥ ६।३।७६ ॥ १ ॥ मध्य भवं माध्यमम्,
मध्यमीयम् माध्यदिनम् मध्याह्निकणया मोऽतश्च ” ॥ ६।३।१२६ ॥ इति
साधव, मध्याह्नमित्यये ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

अभ्यन्तरमन्तराल विचाले

अभ्यधिकमन्तरमभ्यन्तरम् ॥ १ ॥ अन्तरमलत्यालाति वा अन्तरालम् ॥ २ ॥
 “विट्क्ते विचालम्, “चात्वाल ” ॥ (उणा-४८०) ॥ इत्याले निपात्यत, विचलति
 अत्रेति वा, तत्र ॥ ३ ॥

मध्यमन्तरे ॥ ९६ ॥

‘भव च धन’ मव्यते मध्यम्, “शिक्षास्याव्य ” ॥ (उणा-३६४) ॥ इति ये
 निपात्यते ॥ १ ॥ अनित्यन्तर पुल्लीबालङ्ग “अनिकाभ्या तर ” ॥ (उणा-
 ४३७) ॥ तत्र ॥ २ ॥ ९६ ॥

तुल्य समान सदृक्ष सरूप सदृश सम ।

साधारणसधर्माणो सन्नर्ण सन्निभ सदृक् ॥ ९७ ॥

तुलया सम्मित तुल्य सदगुपचारात्, ह्यपय-’ ॥ ७।१।११ ॥ इति ये
 साधु ॥ १ ॥ समान तुल्य मानमस्य समान ॥ २ ॥ समान इव दृश्यत सदृक्ष,
 सदृश, सदृक् “त्यदाद्यन्यसमानादुपमानाद् व्याप्ये दृशष्टक्सकौ च’ ॥ ५।१।
 १५२ ॥ इति सक्, टक्, क्क् च प्रत्यया, “दृग्दृशदृक्षे” ॥ ३।२।१५१ ॥ इति
 समानस्य सादेश ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ समान रूपमस्य सरूप ॥ ६ ॥ समति
 सम ॥ ७ ॥ समानमाधारणमस्य साधारण ॥ ८ ॥ समाना धर्मोऽस्य सधर्मा
 ‘द्विपदाद् धमादन्’ ॥ ७।३।१४१ ॥ इति समासात् ‘समानस्य धर्मोऽपि’
 ॥ ३।२।१४९ ॥ इति सादेश ॥ ९ ॥ समानो वर्णोऽस्य सवर्ण ॥ १० ॥
 सनिभाति सनिभ ॥ ११ ॥ ९७ ॥

स्युरुत्तरपदे प्रत्यय प्रकार प्रतिमो निभ ।

भूतरूपोपमा काश सनीप्रप्रतिपत्ति पर ॥ ९८ ॥

प्रत्याति प्रत्यय, यथा-चन्द्रप्रत्यय मुखम्’ इत्यादि ॥ १ ॥ प्रकरण प्रकार ॥ २ ॥
 प्रीतमीति प्रतिम ॥ ३ ॥ नियत भाति निभ ॥ ४ ॥ भवति स्म भूत ॥ ५ ॥
 रूपयति रूपम् ॥ ६ ॥ उपमीयतेऽनया उपमा ॥ ७ ॥ समादिभ्य पर काश,
 सकाशते सकाश, यथा काशसकाशा कशा ॥ ८ ॥ नितरा काशत नीकाश, ‘घञ्यु
 पमगस्य’ ॥ ३।२।८६ ॥ इति दीघ ॥ ९ ॥ एव प्रकाश ॥ १० ॥ प्रति
 काश ॥ ११ ॥ चन्द्रेण प्रत्यय इत्यादि तु व्यस्य न भवति, समास एवोत्तरपदत्वस्य
 रूढे ॥ ९८ ॥

औपम्यमनुकारोऽनुहार साम्य तुलोपमा ।

कक्षोपमानम्

उपमैव औपम्यम्, भेषजादिवात् व्यण् ॥ १ ॥ अनुकरणमनुकार ॥ २ ॥ अनु
हरणमनुहार ॥ ३ ॥ समस्य भाव साम्यम् ॥ ४ ॥ तोलनं तुला भिदादिवात्
॥ ५ ॥ उपमानमुपमा ॥ ६ ॥ कक्षेण कक्षा ॥ ७ ॥ उपमितिरुपमानम् ॥ ८ ॥

अर्चा तु प्रतेर्मा यातना निधि ॥ ९९ ॥

छाया छन्द कायो रूप निम्ब मानकृती अपि ।

अच्यते अर्चा ॥ १ ॥ प्रतिशदात् परे मा प्रभृतय कृतिपर्यन्ता दश, प्रतिमीयते
ऽनया प्रतिमा ॥ २ ॥ प्रतियात्यते उपस्क्रियते प्रतियातना ॥ ३ ॥ प्रतिनिधायते
प्रतिनिधिमुख्यसदृशोऽर्थ ॥ ४ ॥ ९९ ॥ प्रतिरूपा छाया प्रतिच्छाया ॥ ५ ॥
प्रतिछद्यते प्रतिछद्, प्रतिरूप छद् इति वा ॥ ६ ॥ प्रतिरूप काय प्रतिकाय
॥ ७ ॥ रूपेण सदृश प्रतिरूपम्, प्रतिरूप्यते वा ॥ ८ ॥ प्रतिबिम्ब्यत प्रतिबिम्बम्, बिम्बेन
सदृश वा ॥ ९ ॥ प्रतिमीयतेऽनेन प्रतिमानम् ॥ १० ॥ प्रतिरूपा क्रियते प्रति
कृति ॥ ११ ॥

सूर्मा स्थूणाऽय प्रतिमा

सरति सूर्मि, “ सूर्तेरुच्चात् ” ॥ (उणा-६८९) ॥ इति मि, डया सूर्मा
शोभना कर्मिरस्या इति वा ॥ १ ॥ तिष्ठति स्थूणा “ स्थाक्षुतोरुच ” ॥ (उणा-
१८५) ॥ इति ण ॥ २ ॥ अयोमयी प्रतिमाऽय प्रतिमा ॥ ३ ॥

हरिणी स्याद्धरण्मयी ॥ १०० ॥

हरति मनो हरिणी ब्रह्महृद्-” ॥ (उणा-१९४) ॥ इताण ॥ १ ॥ हिरण्यस्य
विकारो हिरण्मयी, “ सारवैद्वकमैत्रेय-” ॥ ७ । ४ । ३० ॥ इति मयटि यलोप
॥ २ ॥ ॥ १०० ॥

प्रतिकूल तु विलोममपसव्यमपष्टुरम् ।

वाम प्रसव्य प्रतीप प्रतिलोममपष्टु च ॥ १०१ ॥

प्रतीप कूलात्प्रतिकूलम्, लक्षणया विरुद्धाथम् ॥ १ ॥ लोमानि विषयस्यति
“ णिञ् बहुल-” ॥ ३ । ४ । ४२ ॥ इति णिचि लोमयतीति विलोमम् ॥ २ ॥
अपगतं सव्यादपसव्य वाममित्यय, सव्यशब्दो हि दूरातिकार्योऽऽराच्छब्दवत् वाम
दक्षिणाथ ॥ ३ ॥ अपावृत्त्य तिष्ठति अपष्टुरम् श्वश्रु-” ॥ (उणा ४२६) ॥
इत्युरे निपात्यते, अपष्टुत्व राति वा ॥ ४ ॥ वाति वामम् ॥ ५ ॥ प्रगतं सव्यात् प्रसव्यम्
॥ ६ ॥ प्रत्यावृत्ता आपोऽन प्रतीपम् ऋक् पथ्यपोऽन ॥ ७ । ३ । ७६ ॥

“ द्यन्तरनवण-” ॥ ३ । २ । १०९ ॥ इति अप ईषादेश ॥ ७ ॥ प्रतीप लोमा-
ऽन प्रतिलोमम्, “प्रत्यन्ववात् सामलोम” ॥ ७ । ३ । ८२ ॥ इत्यत् समासात्
॥ ८ ॥ अपावृत्त्य तिष्ठतीत्यपठु “ दु खपवानिभ्य स्थ ” ॥ (उणा-७३२) ॥
इति किदु , भीरुष्ठानादित्वात् पत्वम् ॥ ९ ॥ १०१ ॥

वाम शरीरेऽङ्ग सव्यम्

वम्यते वामम् ॥ १ ॥ सूयते सव्यम् ॥ २ ॥

अपसव्य तु दक्षिणम् ।

शरीरेऽङ्गमित्येव, अपक्रान्त सव्यादपसव्यम् ॥ १ ॥ दक्षते दक्षिणम्, “दृढवृद्धि-”
(उणा-१९४) ॥ इतीण ॥ २ ॥

अवाधोच्छृङ्खलोद्दामान्नयन्त्रितमनर्गलम् ॥ १०२ ॥

निरङ्कुशे

नास्ति बाधाऽस्य अबाधम् ॥ १ ॥ उत्क्रात शृङ्खलादुच्छृङ्खलम् ॥ २ ॥
उत्क्रात दामाया उद्दामम्, अत्र दामाशब्द स्त्रिया लभत ॥ ३ ॥ न यन्त्रितमय
न्त्रितम् ॥ ४ ॥ नास्त्यगलाऽस्य अनगलम्, निरगलमपि ॥ ५ ॥ ॥ १०२ ॥ निष्क्रात-
मङ्कुशाग्निरङ्कुशम्, तत्र ॥ ६ ॥

स्फुटे स्पष्ट प्रकाश प्रकटोत्त्वणे ।

व्यक्त

स्फुटति बहि प्रकाशते स्फुटम्, तत्र ॥ १ ॥ स्पश्यते स्म स्पष्टम्, ‘णौ दात्त
शान्तपूणदस्तस्पष्ट-” ॥ ४ । ४ । ७४ ॥ इति साधु ॥ २ प्रकाशते प्रकाशम् ॥ ३ ॥
प्रकाश प्रकट “ सप्रोत्त -” ॥ ७ । १ । १२५ ॥ इति कट ॥ ४ ॥ बलत्युत्त्वण
“विक्रण ” (उणा-१९०) ॥ इत्यणे निपात्यते, उद्वणतीति वा वृषोदरादित्वात्
॥ ५ ॥ व्यज्यते व्यक्तम् ॥ ६ ॥

वर्तुल तु वृत्त निस्तल परिमण्डलम् ॥ १०३ ॥

वर्तते भ्रमति वर्तुलम्, ‘ हपिवृत्ति-” ॥ (उणा-४८५) ॥ इत्युल ॥ १ ॥
वर्तते वृत्त पुक्कबलिह, वाच्यलिहोऽयमित्ये ॥ २ ॥ निगत तल प्रतिष्ठाऽस्य
निस्तलम् भूमौ नास्ते तत्र वा रजो न तिष्ठति ॥ ३ ॥ परितो मण्डलाकृति परिम
ण्डलम् ॥ ४ ॥ ॥ १०३ ॥

बधुर तून्तानत

बध्नाति गति बधुरम् ॥ १ ॥ उन्नत च तदुपाधिवशादीपन्नत उन्नतानतम् यथा-
‘कण्ठस्य तस्या स्तनबधुरस्य’ इति ॥ २ ॥

कक्षोपमानम्

उपमेव औपम्यम्, भेषजादित्वात् व्यञ् ॥ १ ॥ अनुकरणमनुकार ॥ २ ॥ अनु
हरणमनुहार ॥ ३ ॥ समस्य भाव साम्यम् ॥ ४ ॥ तोलनं तुला भिदादित्वात्
॥ ५ ॥ उपमानमुपमा ॥ ६ ॥ कक्षण कक्षा ॥ ७ ॥ उपमितिरुपमानम् ॥ ८ ॥

अर्चा तु प्रतेर्मा यातना निधि ॥ ९९ ॥

छाया छन्द कायो रूप मिश्र मानकृती अपि ।

अच्यते अर्चा ॥ १ ॥ प्रतिशब्दात् परे मा प्रभृतय कृतिपर्यन्ता दश, प्रतिमीयते
जनया प्रतिमा ॥ २ ॥ प्रतियात्यते उपास्त्रियते प्रतियातना ॥ ३ ॥ प्रतिनिर्धायते
प्रतिनिधिमुत्पसदशोऽर्थ ॥ ४ ॥ ९९ ॥ प्रतिरूपा छाया प्रतिच्छाया ॥ ५ ॥
प्रतिष्ठयते प्रतिच्छद, प्रतिरूप छद इति वा ॥ ६ ॥ प्रतिरूप काय प्रतिकाय
॥ ७ ॥ रूपेण सदृश प्रतिरूपम्, प्रतिरूप्यते वा ॥ ८ ॥ प्रतिबिम्बयत प्रतिबिम्बम्, बिम्बेन
सदृश वा ॥ ९ ॥ प्रतिमीयतेऽनेन प्रतिमानम् ॥ १० ॥ प्रतिरूपा क्रियते प्रति
कृति ॥ ११ ॥

सूर्मा स्थूणाऽय प्रतिमा

सराति सूर्मि, “ सत्तेरुच्चात् ” ॥ (उणा-६८९) ॥ इति मि, डयां सूर्मा
शोभना ऊर्मिरस्या इति वा ॥ १ ॥ तिष्ठति स्थूणा “ स्थाक्षुतेरुच ” ॥ (उणा-
१८५) ॥ इति ण ॥ २ ॥ अयोमयी प्रतिमाऽय प्रतिमा ॥ ३ ॥

हरिणी स्यादिधरणमयी ॥ १०० ॥

हरति मनो हरिणी ‘ द्रुहृद्वि-’ ॥ (उणा-१९४) ॥ इताण ॥ १ ॥ हिरण्यस्य
विकारो हिरणमयी, “ सारवैधवाकमेनेय-” ॥ ७ । ४ । ३० ॥ इति मयटि यलोप
॥ २ ॥ ॥ १०० ॥

प्रतिकूल तु विलोममपसव्यमपष्टुरम् ।

वाम प्रसव्य प्रतीप प्रतिलोममपष्टु च ॥ १०१ ॥

प्रताप कूलात्प्रतिकूलम्, लक्षणया विरुद्धाथम् ॥ १ ॥ लोमानि विषयस्यति
“ णिञ् बहुल- ॥ ३ । ४ । ४२ ॥ इति णिचि लोमयतीति विलोमम् ॥ २ ॥
अपगतं सव्यादपसव्य वाममित्यथ, स यशब्दो हि दूरान्तिकार्योऽऽराच्छब्दवत् वाम
दक्षिणाथ ॥ ३ ॥ अपावृत्त्य तिष्ठति अपष्टुरम् श्वशुर-’ ॥ (उणा-४२६) ॥
इत्युरे निपात्यत, अपष्टुत्व राति वा ॥ ४ ॥ वाति वामम् ॥ ५ ॥ प्रगत सव्यात् प्रसव्यम्
॥ ६ ॥ प्रत्यावृत्ता आपोऽत्र प्रतीपम् ऋक्पू पध्यपोऽत्र ” ॥ ७ । ३ । ७६ ॥

ज्ञोऽय 'ज्ञम्प सम्पातपाटवम्' इति पुस्त्यन्ये ॥ १ ॥ सपातने पाटव सपात
पाटवम् ॥ २ ॥ १०६ ॥

अनारत त्वरित समक्त सततानिशे ।

नित्यानरताजस्त्रासक्ताश्रान्तानि सन्ततम् ॥ १०७ ॥

आरत-विरता-ऽवरतशब्दा विरामार्था, ततो नञ्समास -अनारतम् ॥ १ ॥ अवि
रतम् ॥ २ ॥ अनवरतम् ॥ ३ ॥ ससजति स्म ससक्तम् ॥ ४ ॥ सत-यते सततम् "सम-
स्ततद्वित वा" ॥ ३ । २ । १३९ ॥ इति सभाव ॥ ५ ॥ नास्ति निशाऽत्र अनिशम्
सा हि विरतिस्थानम्, अनिशमित्ययमपि ॥ ६ ॥ नियत भव नित्यम्, 'नेद्वे' ॥
॥ ६ । ३ । १७ ॥ इति व्यच् ॥ ७ ॥ न जस्यतात्येव शीलमजसम् "स्म्यजस" ॥ ५ । १
७९ ॥ इति र ॥ ८ ॥ न सजाति स्म असक्तम् ॥ ९ ॥ न श्राम्यति स्म अत्रा तम्
॥ १० ॥ सत-यते सततम् ॥ ११ ॥ १०७ ॥

साधारण तु सामा य

समानमाधारणमस्य साधारणम् ॥ १ ॥ समानस्य भाव सामा-यम् ॥ २ ॥

दृढसधिस्तु सहतम् ।

दृढ सधिरस्य दृढसधि ॥ १ ॥ सह-यते सहतम् ॥ २ ॥

कलिल गहने

कन्यते क्षिप्यतेऽत्रायत् कलिलम् 'कल्यनि-' ॥ (उणा-४८१) ॥ इतील
॥ १ ॥ ग्राह्यते व्यासत्वाद् गहनम्, 'विदन' ॥ (उणा-२७५) ॥ इत्यने निपा-
त्यते, तत्र ॥ २ ॥

सङ्कीर्णे तु सङ्कुलमाकुलम् ॥ १०८ ॥

कीर्णमाकीर्णं च

सकायते सकर्णं तत्र ॥ १ ॥ सकोलति निरतराभवति सकुलम् ॥ २ ॥
आकोलत्याकुलम् ॥ ३ ॥ १०८ ॥ कीयत कीणम् ॥ ४ ॥ आकीयते आकीणम्, एते
पूर्वाभ्यामेकाया इत्येके ॥ ५ ॥

पूर्णे त्वाचित छन्नपूरिते ।

भरित निचित व्याप्त

पूर्यते स्म पूर्णं तत्र "गौ दातशात" ॥ ४ । ४ । ७४ ॥ इति साधु ॥ १ ॥
आचीयते स्म आचितम् ॥ २ ॥ छाद्यत स्म छन्नम् "गौ दातशात" ॥ ४ । ४ । ७४ ॥

स्थपुट विपमोन्नतम् ।

तिष्ठति स्थपुटम्, “ नष्ट-” ॥ (उणा-१५५) ॥ इत्युटे निपात्यते ॥ १ ॥
विपम च तदुन्नत च विपमाप्तम् ॥ २ ॥

अन्यदन्यतरद् भिन्न त्वमेकमितरच्च तत् ॥ १०४ ॥

अनित्य-यत् “ स्थाछामा- ” ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ १ ॥ बहुना
मध्येऽन्यद-यतरद् “ बहुना प्रथ इतमथ वा ” ॥ ७ । ३ । ५४ ॥ इति इतर
॥ २ ॥ भिद्यते भिन्नम् ॥ ३ ॥ त्वक्षति त्वम्, “ क्वचित् ” ॥ ५ । १ । १७१ ॥ इति
ड ॥ ४ ॥ एत्यकम्, यथा-इत्येके म-यते । यत् काल- “ प्रधाना-यासहायेषु सङ्ख्या
या चैक इत्येते ” ॥ ५ ॥ एतीतरत् “ इण्पूभ्या क्ति ” ॥ (उणा-४३८) ॥
इति तर ॥ ६ ॥ एते भिन्नादन्ये सवनामानि ॥ १०४ ॥

करम्ब कवरो मिश्र सपृक्त खचित समा ।

क्रियते करम्ब “ कृकडि-” ॥ (उणा-३२१) ॥ इत्यम्ब ॥ १ ॥ कृयते
कवर “ कृच्छिचटि ” ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ २ ॥ मिश्रयते मिश्र
॥ ३ ॥ सपृच्यते सपृक्त ॥ ४ ॥ खच्यते खचित ॥ ५ ॥

विविधस्तु बहुविधो नानारूप पृथग्विध ॥ १०५ ॥

विचित्रो विध प्रकारोऽस्य विविध ॥ १ ॥ बहु, पृथग् विधोऽस्य बहुविध,
पृथग्विध ॥ २ ॥ ३ ॥ नाना रूपमस्य नानारूप, बहुरूप-पृथग्-नानाविधा
अपि ॥ ४ ॥ १०५ ॥

त्वरित सत्वर तूर्ण शीघ्र क्षिप्र द्रुत लघु ।

चपलानिलम्बिते च

त्वरते स्म त्वरितम् ॥ १ ॥ सह त्वरया वृत्तत सत्वरम् ॥ २ ॥ त्वरते तूर्ण
“ श्वसजप ” ॥ ४ । ४ । ७५ ॥ इति विकल्पेदत्वादिडभाव, म यविभ्रिवि ’ ॥
४ । १ । १०९ ॥ इत्युपा-त्येन ऊट्, “ रदादमूच्छ-” ॥ ४ । २ । ६९ ॥ इति कस्य
नत्वम् ॥ ३ ॥ श्यायते शीघ्रम् “ सुरक्षुर-” ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यते ॥ ४ ॥
क्षिपति क्षिप्रम् “ कज्यजि ” ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किद् र ॥ ५ ॥ द्रवति
द्रुतम् ॥ ६ ॥ लघते लघु ॥ ७ ॥ चपति चपलम् ॥ ८ ॥ न विलम्बितमविलम्बितम्
॥ ९ ॥ अरमाञ्जुमङ्क्षबोऽ येषु वक्ष्य ते ॥

झम्पा सम्पातपाटवम् ॥ १०६ ॥

झमति झम्पा ‘ यम्पाशित्पा ’ ॥ (उणा-३००) ॥ इति निपात्यत झालि-

ज्ञोऽय 'सम्प सम्पातपाटवम्' इति पुस्त्यये ॥ १ ॥ सपातने पाटव सपात
पाटवम् ॥ २ ॥ १०६ ॥

अनारत त्वग्रित समक्त सततानिशे ।

नित्यानरताजस्त्रासक्ताश्रान्तानि सन्ततम् ॥ १०७ ॥

आरत-विरता-ऽवरतशब्दा विरामार्था, ततो नञ्समास -अनारतम् ॥ १॥ अवि
रतम् ॥ २॥ अनवरतम् ॥ ३॥ ससजति स्म ससक्तम् ॥ ४॥ सत-यते सततम् "सम-
स्ततहिते वा" ॥ ३ । २ । १३९ ॥ इति सभाव ॥ ५ ॥ नास्ति निशाऽत्र अनिशम्
सा हि विरतिस्थानम्, अनिशमित्ययमपि ॥ ६॥ नियत भव नित्यम्, "नेद्वेवे"
॥ ६ । ३ । १७॥ इति त्यच् ॥ ७ ॥ न जस्यतात्येव शालमजस्रम् "स्म्यनस" ॥ ५ । १
७९ ॥ इति २ ॥ ८ ॥ न सजति स्म असक्तम् ॥ ९ ॥ न श्राम्यति स्म अथा तम्
॥ १० ॥ सत-यते सततम् ॥ ११ ॥ १०७ ॥

साधारण तु सामान्य

समानमाधारणमस्य साधारणम् ॥ १ ॥ समानस्य भाव सामान्यम् ॥ २ ॥

दृढसधिस्तु सहतम् ।

दृढ सधिरस्य दृढसधि ॥ १ ॥ सह-यते सहतम् ॥ २ ॥

कलिल गहने

कृत्यते क्षिप्यतेऽत्रायत् कलिलम्, 'कन्यनि-" ॥ (उणा-४८१) ॥ इतील
॥ १ ॥ गाह्यते व्यासत्वाद् गहनम्, 'विदन" ॥ (उणा-२७५) ॥ इत्यने निपा-
त्यते, तत्र ॥ २ ॥

सङ्कीर्णे तु सङ्कुलमाकुलम् ॥ १०८ ॥

कीर्णमाकीर्ण च

सकायते सकर्णं तत्र ॥ १ ॥ सकोलति निर-तरामवति सकुलम् ॥ २ ॥
आकोलत्याकुलम् ॥ ३ ॥ १०८ ॥ कायत काणम् ॥ ४ ॥ आकीयते आकीणम्, एते
पूवाभ्यामेकाया इत्यके ॥ ५ ॥

पूर्णे त्वाचित छन्नपूरिते ।

भरित निचित व्याप्त

पूयते स्म पूर्णं तत्र "नौ दातशात" ॥ ४ । ४ । ७४ ॥ इति साधु ॥ १ ॥
आचीयते स्म आचितम् ॥ २॥ छायते स्म छन्नम् "नौ दातशात" ॥ ४ । ४ । ७४ ॥

रूपट निपमोन्नतम् ।

तिष्ठति स्थपुटम्, “ नकुट-” ॥ (उणा-१५५) ॥ इत्युटे निपात्यते ॥ १ ॥
विपम च तदुन्नत च विपमाग्रतम् ॥ २ ॥

अन्यदन्यतरद् भिन्न त्वमेकमितरच्च तत् ॥ १०४ ॥

अनित्य-यत् “ स्थाछामा- ” ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ १ ॥ बहुना
मध्यऽयद-यतरद् “ बहुना प्रथ डतमथ वा ” ॥ ७ । ३ । ५४ ॥ इति डतर
॥ २ ॥ भिद्यते भिन्नम् ॥ ३ ॥ त्वक्षति त्वम्, “ क्वचित् ” ॥ ५ । १ । १७१ ॥ इति
ड ॥ ४ ॥ एत्यकम्, यथा-इत्येके म-यते । यत् कात्य -‘प्रधाना-यासहायेषु सङ्ख्या
या चैक इष्यते’ ॥ ५ ॥ एतीतरद् “ इण्पूभ्या कित् ” ॥ (उणा-४३८) ॥
इति तर ॥ ६ ॥ एते भिन्नादन्ये सवनामानि ॥ १०४ ॥

करम्ब कररो मिश्र सपृक्त खचित समा ।

क्रियते करम्ब ‘ कृकडि-” ॥ (उणा-३२१) ॥ इत्यम्ब ॥ १ ॥ क्वयते
क्वर ‘ क्वच्छित्ति ” ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ २ ॥ मिश्रयते मिश्र
॥ ३ ॥ सपृच्यते सपृक्त ॥ ४ ॥ खच्यते खचित ॥ ५ ॥

विविधस्तु बहुविधो नानारूप पृथग्विध ॥ १०५ ॥

विचित्रो विध प्रकारोऽस्य विविध ॥ १ ॥ बहु, पृथग् विधोऽस्य बहुविध,
पृथग्विध ॥ २ ॥ ३ ॥ नाना रूपमस्य नानारूप, बहुरूप-पृथग्रूप-नानाविधा
अपि ॥ ४ ॥ १०५ ॥

त्वरित सत्वर तूर्ण शीघ्र क्षिप्र द्रुत लघु ।

चपलाविलम्बिते च

त्वरते स्म त्वरितम् ॥ १ ॥ सह त्वरया वृत्तत सत्वरम् ॥ २ ॥ त्वरते तूर्ण
“ श्वसजप ” ॥ ४ । ४ । ७५ ॥ इति विकल्पेष्टत्वादिडभाव, म-यविभ्रिवि ’ ॥
४ । १ । १०९ ॥ इत्युषा त्येन ऊट्, ‘ रदादमूच्छ- ’ ॥ ४ । २ । ६९ ॥ इति कस्य
नत्वम् ॥ ३ ॥ श्यायते शीघ्रम् ‘ सुरक्षुर- ’ ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यते ॥ ४ ॥
क्षिपति क्षिप्रम् ‘ ऋज्यजि ” ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किद् २ ॥ ५ ॥ द्रवति
द्रुतम् ॥ ६ ॥ लङ्घते लघु ॥ ७ ॥ चपति चपलम् ॥ ८ ॥ न विलम्बितमविलम्बितम्
॥ ९ ॥ अरमाश्रुमङ्क्षवाऽ येषु वक्ष्य ते ॥

क्षम्पा सम्पातपाटवम् ॥ १०६ ॥

क्षमति क्षम्पा ‘ क्षम्पाशित्पा ॥ (उणा-३००) ॥ इति निपात्यत क्षाप्ति-

ज्ञोऽय 'सम्प सम्पातपाटवम्' इति पुस्त्यन्वे ॥ १ ॥ सपातने पाटव सपात
पाटवम् ॥ २ ॥ १०६ ॥

अनारत त्वनिरत सम्पत्त सततानिशे ।

नित्याननरताजस्त्रासक्ताश्रान्तानि सन्ततम् ॥ १०७ ॥

आरत-विरता-ऽनरतशब्दा विरामार्था, ततो नञ्समास -अनारतम् ॥ १॥ अवि
रतम् ॥ २॥ अनवरतम् ॥ ३॥ ससजति स्म ससक्तम् ॥ ४॥ सत-यते सततम् "सम-
स्ततद्वित वा" ॥ ३ । २ । १३९ ॥ इति सभाव ॥ ५ ॥ नास्ति निशाऽत्र अनिशम्
सा हि विरीतस्थानम्, अनिशमित्यव्ययमपि ॥ ६॥ नियत भन नित्यम्, "नेष्ट्रवे"
॥ ६ । ३ । १७॥ इति त्यच् ॥ ७ ॥ न जस्यतात्येव शालमजसम् "स्म्यजस" ॥ ५ । १ ।
७९ ॥ इति र ॥ ८ ॥ न सजति स्म असक्तम् ॥ ९ ॥ न श्राम्यति स्म अथा तम्
॥ १० ॥ सत-यते स-ततम् ॥ ११ ॥ १०७ ॥

साधारण तु सामा य

समानमाधारणमस्य साधारणम् ॥ १ ॥ समानस्य भाव सामा-यम् ॥ २ ॥

दृढसधिस्तु सहतम् ।

दृढ सधिरस्य दृढसधि ॥ १ ॥ सहन्यते सहतम् ॥ २ ॥

कलिल गहने

कृत्यते क्षिप्यतेऽत्रायत् कलिलम् 'कन्यनि' ॥ (उणा-४८१) ॥ इतील
॥ १ ॥ गाह्यते व्यासत्वाद् गहनम्, "विदन" ॥ (उणा-२७५) ॥ इत्यने निपा-
त्यते, तत्र ॥ २ ॥

सङ्कीर्णे तु सङ्कुलमाकुलम् ॥ १०८ ॥

कीर्णमाकीर्णं च

सकायते सकाणं तत्र ॥ १ ॥ सकोलति निर-तरामवति सकुलम् ॥ २ ॥
आकोलत्याकुलम् ॥ ३ ॥ १०८ ॥ कीयत कीणम् ॥ ४ ॥ आकीयते आकागम्, एते
पूवाभ्यामेकाया इत्यने ॥ ५ ॥

पूर्णे त्वाचित छन्नपूरिते ।

भरित निचित व्याप्त

पूर्यते स्म पूर्णं तत्र "णौ दा-तशा-त" ॥ ४ । ४ । ७४ ॥ इति साधु ॥ १ ॥
आचीयते स्म आचितम् ॥ २॥ छाद्यते स्म छन्नम् "णौ दा तशा-त" ॥ ४ । ४ । ७४ ॥

रूपट विपमोन्नतम् ।

तिष्ठति स्थपुटम्, “ नवुट-” ॥ (उणा-१५५) ॥ इत्युटे निपाज्यते ॥ १ ॥
विपम च सदुन्नत च विपमान्नतम् ॥ २ ॥

अन्यदन्यतरद् भिन्न त्वमेकमितरच्च तत् ॥ १०४ ॥

अनित्य-यत् “ स्वाछामा- ” ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ १ ॥ बहुना
मध्येऽयद-यतरद् “ बहुना प्रथ दतमथ वा ” ॥ ७ । ३ । ५४ ॥ इति दतर
॥ २ ॥ भिद्यते भिन्नम् ॥ ३ ॥ त्वक्षति त्वम्, “ क्वचित् ” ॥ ५ । १ । १७१ ॥ इति
ड ॥ ४ ॥ एत्येकम्, यया-इत्येके म-यते । यत् कात्य - ‘प्रधाना-यासहायेषु सङ्ख्या
या चैक इष्यते’ ॥ ५ ॥ एतीतरद् “ इण्पूभ्या कित् ” ॥ (उणा-४३८) ॥
इति तर ॥ ६ ॥ एते भिन्नादन्ये सवनामानि ॥ १०४ ॥

करम्ब कजरो मिश्र सपृक्त खचित समा ।

क्रियते करम्ब ‘ कृकडि-’ ॥ (उणा-३२१) ॥ इत्यम्ब ॥ १ ॥ कूयते
कवर ‘ कृच्छिचटि ॥ (उणा-३९७) ॥ इत्यर ॥ २ ॥ मिश्रयते मिश्र
॥ ३ ॥ सपृच्यते सपृक्त ॥ ४ ॥ खच्यते खचित ॥ ५ ॥

विविधस्तु बहुविधो नानारूप पृथग्विध ॥ १०५ ॥

विचित्रो विध प्रकारोऽस्य विविध ॥ १ ॥ बहु, पृथग् विधोऽस्य बहुविध,
पृथग्विध ॥ २ ॥ ३ ॥ नाना रूपमस्य नानारूप, बहुरूप-पृथग्रूप-नानाविधा
अपि ॥ ४ ॥ १०५ ॥

त्वरित सत्वर तूर्ण शीघ्र क्षिप्र द्रुत लघु ।

चपलाविलम्बिते च

त्वरते स्म त्वरितम् ॥ १ ॥ सह त्वरया वृत्तत सत्वरम् ॥ २ ॥ त्वरते तूर्ण
“ श्वसजप ” ॥ ४ । ४ । ७५ ॥ इति विकल्पेटन्नादिडभाव, ‘ म यविधिवि ” ॥
४ । १ । १०९ ॥ इत्युपा त्येन ऊट्, ‘ रदादमूच्छ- ॥ ४ । २ । ६९ ॥ इति कस्य
मत्वम् ॥ ३ ॥ श्यायते शीघ्रम् ‘ खुरक्षुर-’ ॥ (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यत ॥ ४ ॥
क्षिपति क्षिप्रम् ‘ कृज्यजि ” ॥ (उणा-३८८) ॥ इति किद् र ॥ ५ ॥ द्रवति
द्रुतम् ॥ ६ ॥ लङ्घते लघु ॥ ७ ॥ चपति चपलम् ॥ ८ ॥ न विलम्बितमविलम्बितम्
॥ ९ ॥ अरमाशुमङ्क्षवाऽ येषु वक्ष्य ते ॥

क्षम्पा सम्पातपाटवम् ॥ १०६ ॥

यमति क्षम्पा ‘ यम्पाशित्पा ’ ॥ (उणा-३००) ॥ इति निपात्यत आलि-

होऽय 'सम्य सम्पातपाटवम्' इति पुस्त्यये ॥ १ ॥ सपातने पाटव सपात
पाटवम् ॥ २ ॥ १०६ ॥

अनारत त्वरित समक्त सततानिशे ।

नित्यानवरताजस्रासक्ताश्रान्तानि सन्ततम् ॥ १०७ ॥

आरत-विरता-ऽवरतशब्दा विरामार्था, ततो नञ्समास -अनारतम् ॥ १॥ अवि
रतम् ॥ २॥ अनवरतम् ॥ ३॥ ससजति स्म ससक्तम् ॥ ४॥ सत-यते सततम् "सम-
स्ततहिते वा" ॥ ३ । २ । १३९ ॥ इति सभाव ॥ ५ ॥ नास्ति निशाऽन अनिशम्
छा हि विरतिम्यानम्, अनिशमित्यव्ययमपि ॥ ६॥ नियत भव नित्यम्, "नेष्टुवे"
॥ ६।३।१७॥ इति त्यच् ॥ ७ ॥ न जस्यतीत्येव शालमजसम् "सम्यजस" ॥ ५।१।
७९ ॥ इति र ॥ ८ ॥ न सजति स्म असक्तम् ॥ ९ ॥ न श्राम्यति स्म अत्रा तम्
॥ १० ॥ सत यते सततम् ॥ ११ ॥ १०७ ॥

साधारण तु सामान्य

समानमाधारणमस्य साधारणम् ॥ १ ॥ समानस्य भाव सामा यम् ॥ २ ॥

दृढसधिस्तु सहतम् ।

दृढ सधिरस्य दृढसधिवि ॥ १ ॥ सह-यते सहतम् ॥ २ ॥

कलिल गहने

कल्यते क्षिप्यतेऽत्रायत् कलिलम् 'कल्यनि-' ॥ (उणा-४८१) ॥ इतील
॥ १ ॥ गल्यते व्यासत्वाद् गहनम्, 'विदन' ॥ (उणा-२७५) ॥ इत्यने निपा-
त्यते, तत्र ॥ २ ॥

सङ्कीर्णेषु सङ्कुलमाकुलम् ॥ १०८ ॥

कीर्णमाकीर्णं च

सकायते सकाणं तत्र ॥ १ ॥ सकोलति निरन्तराभवति सकुलम् ॥ २ ॥
आकोलत्याकुलम् ॥ ३ ॥ १०८ ॥ कायत काणम् ॥ ४ ॥ आकीयते आकाणम्, एते
पूवाभ्यामेकाया इत्येके ॥ ५ ॥

पूर्णे त्वाचित छन्नपूरिते ।

भरित निचित व्याप्त

पूर्यते स्म पूर्णं तत्र "णौ दातशात" ॥ ४ । ४ । ७४ ॥ इति साधु ॥ १ ॥
आचायते स्म आचितम् ॥ २॥ छाद्यते स्म छन्नम् "णौ दातशात" ॥ ४।४।७४ ॥

इति इडभावे साधु , छादितमपि ॥ ३ ॥ पूर्वतः स पूरितम् ॥ ४ ॥ भर सजात
भरितं तारकादिनादित ॥ ५ ॥ निचीयत स गितम् ॥ ६ ॥ व्याप्यते स्म व्याप्तम्

प्रत्याख्याते निराकृतम् ॥ १०९ ॥

प्रत्यादिष्ट प्रतिक्षिप्तमपविद्ध निरस्तवत्

प्रत्याख्यायते स्म प्रत्याख्यात प्रतिपिद्ध तत्र ॥ १ ॥ निराक्रियते स्म निराः
॥ २ ॥ १०९ ॥ प्रत्यादिश्यते स्म प्रत्यादिष्टम् ॥ ३ ॥ प्रतिभिष्यते स्म प्रतिक्षि
॥ ४ ॥ अपविष्यते स्म अपविद्धम् ॥ ५ ॥ निरस्यते स्म निरस्तम् ॥ ६ ॥

परिक्षिप्ते वलयित निवृत्त परिवेष्टितम् ॥ ११० ॥

परिष्कृत परीत च

परिक्षिप्यते स्म परिक्षिप्त तत्र ॥ १ ॥ वलय संजातोऽस्य वलयितम् ॥ २
नितरां वियते निवृत्तम् ॥ ३ ॥ परिवेष्ट्यते स्म परिवेष्टितम् ॥ ४ ॥ ११० ॥ परिष्कृत
परिष्कृतम्, “सपरे कृग ” ॥ ४ । ४ । ९१ ॥ इति स्तब् ॥ ५ ॥ पर्येति परातम् ।

त्यक्त तूत्सृष्टमुज्झितम् ।

धूत हीन विधूत च

त्यज्यते स्म त्यक्तम् ॥ १ ॥ उत्सृज्यते स्म उत्सृष्टम् ॥ २ ॥ उज्झयते
उज्झितम् ॥ ३ ॥ धूयते स्म धूतम् ॥ ४ ॥ ‘ओहारु त्यागे’ हीयते स्म हीनम्, “स
त्यादि-” ॥ ४ । २ । ७० ॥ इति कस्य नत्वम्, “इव्यञ्जनेऽपि” ॥ ४ । ३ । ९
इतीत्यम् ॥ ५ ॥ ‘धू सौत्र ’ विधूयते स्म विधूतम् ॥ ६ ॥

विन्न वित्त विचारिते ॥ १११ ॥

विदिप् विचरणे विद्यते विन्नम्, वित्त “श्रद्धाघ्रा ” ॥ ४ । १७६ ॥ इ
क्तस्य वा नत्वम् ॥ १ ॥ २ ॥ विचार्यते स्म विचारित तत्र ॥ ३ ॥ १११ ॥

अप्रकीणे त्ववध्वस्त

अवकीयत अवकीणम्, तत्र ॥ १ ॥ अवध्वस्यते अवध्वस्तम् ॥ २ ॥

सवीते रुद्धमावृतम् ।

सवृत पिहित छन्न स्थगित चापवारितम् ॥ ११२ ॥

अन्तर्हित तिरोहितम्

अयं सवरणे सवीयत सवीतम् ‘यजादिवचे किति ॥ ४ । १ । ७९

इति धृत "दीर्घमवोऽत्यम्" ॥ ४ । १ । १०३ ॥ इति दीघ , तत्र ॥ १ ॥ रुच्यते
रुद्धम् ॥ २ ॥ आत्रियते आवृतम् ॥ ३ ॥ सत्रियत सधृतम् ॥ ४ ॥ अपिधीयते
पिहितम्, "वाऽप्यो" ॥ ३ । २ । १५६ ॥ इति प्यादेश ॥ ५ ॥ छाद्यते छप्रम्,
छादितमपि ॥ ६ ॥ स्थग्यते स्थगितम् ॥ ७ ॥ अपवायते अपवारितम् ॥ ८ ॥
११२ ॥ अ तर्धत्ते स्म अतर्हितम् ॥ ९ ॥ तिरोधत्ते स्म तिरोहितम् ॥ १० ॥

अन्तर्द्धिस्त्वपवारणम् ।

उदनव्यवधान्तर्द्धापिधानस्थगनानि च ॥ ११३ ॥

व्यवधान तिरोधान

अतर्द्धानम तर्द्धि पुलिङ्ग , "अतर्द्धि" ॥ ५ । ३ । ८९ ॥ इति कौ साधु ॥
१ ॥ अपवार्यते अपवारणम् ॥ २ ॥ छाद्यते छदनम्, छदेश्चुरादीना प्रायो णिज त
त्वाणिचोऽभाय , छदिरद त इति केचित् ॥ ३ ॥ व्यवधान व्यवधा 'उसगादात'
॥ ५ । ३ । ११० ॥ इत्यङ् ॥ ४ ॥ अन्तर्द्धानम-तर्द्धा 'मृगयच्छा-' ॥ ५ । ३ ।
१०१ ॥ इति साधु ॥ ५ ॥ पिधायते पिधानम् ॥ ६ ॥ स्थग्यते स्थगनम् ॥ ७ ॥
११३ ॥ व्यवप्रीयते व्यवधानम् ॥ ८ ॥ तिरोधीयते तिरोधानम् ॥ ९ ॥

दर्शित तु प्रकाशितम् ।

आविष्कृत प्रकटित

दश्यते स्म दर्शितम् ॥ १ ॥ प्रकाश्यते स्म प्रकाशितम् ॥ २ ॥ आविष्कियते
स्म आविष्कृतम् "निदुग्धिरावि-" ॥ २ । ३ । ९ ॥ इति पत्वम्, प्रादुष्कृतमपि ॥ ३ ॥
प्रकट्यते स्म प्रकटितम् ॥ ४ ॥

उच्चण्ड त्वलम्बितम् ॥ ११४ ॥

उच्चण्डनेऽवलम्बमानमुच्चण्डम् ॥ १ ॥ अवलम्ब्यते स्म अवलम्बितम् ॥ ८ ॥ ११४ ॥

अनादृतमग्राज्ञात मानित गणित मतम् ।

न आद्रियत स्म अनादृतम् ॥ १ ॥ अवशब्दाज्ञातादयश्चत्वार - अवज्ञायते
अवज्ञातम् ॥ २ ॥ अवमान्यते अवमानितम् ॥ ३ ॥ अवगण्यते अवगणितम् ॥ ४ ॥
अवमन्यते अवमतम् ॥ ५ ॥

रीढाऽवज्ञाऽवहेलान्यसूर्क्षण चाप्यनादरे ॥ ११५ ॥

'रिहि कत्यनादीं सौत्र रेहण राटा मिदादित्वात् साधु ॥ १ ॥ अवज्ञा
नगवता, अवमाननाऽवगणने आप ॥ २ ॥ इडङ् अनादर' अवहेलनमनदल

इति इडमावे घाधु , छादितपपि ॥ ३ ॥ पूर्वते स पूरितम् ॥ ४ ॥ भर सजाताऽस्य
भरितं तारकादित्यादित ॥ ५ ॥ निचीयत स निगितम् ॥ ६ ॥ व्याप्यते स्म व्याप्तम् ॥ ७ ॥

प्रत्यारयाते निराकृतम् ॥ १०९ ॥

प्रत्यादिष्ट प्रतिक्षिप्तमपविद्ध निरस्तवत्

प्रत्याख्यायते स्म प्रत्याख्यात प्रतिविद्ध तत्र ॥ १ ॥ निराक्रियते स्म निराकृतम्
॥ २ ॥ १०९ ॥ प्रत्यादिष्टपते स्म प्रत्यादिष्टम् ॥ ३ ॥ प्रतिक्षिप्यते स्म प्रतिक्षिप्तम्
॥ ४ ॥ अपविध्यते स्म अपविद्धम् ॥ ५ ॥ निरस्यते स्म निरस्तम् ॥ ६ ॥

परिक्षिप्ते वलयित निवृत्त परिवेष्टितम् ॥ ११० ॥

परिष्कृत परीत च

परिक्षिप्यते स्म परिक्षिप्त तत्र ॥ १ ॥ वलय सजातोऽस्य वलयितम् ॥ २ ॥
नितरां व्रियते निवृत्तम् ॥ ३ ॥ परिवेष्ट्यते स्म परिवेष्टितम् ॥ ४ ॥ ११० ॥ परिष्कियते स्म
परिष्कृतम्, "सपरे कृग " ॥ ४ । ४ । ९१ ॥ इति स्तट् ॥ ५ ॥ पर्येति परीतम् ॥ ६ ॥

त्यक्त तृत्तष्टमुज्झितम् ।

धूत हीन विधूत च

त्यज्यते स्म त्यक्तम् ॥ १ ॥ उत्स्रज्यते स्म उत्स्रष्टम् ॥ २ ॥ उज्झ्यते स्म
उज्झितम् ॥ ३ ॥ धूयते स्म धूतम् ॥ ४ ॥ 'ओहाक् त्यागे' दायते स्म हीनम्, "सूय
त्यादि-" ॥ ४ । २ । ७० ॥ इति कस्य नत्वम्, 'इव्यञ्जनेऽपि' ॥ ४ । ३ । ९७ ॥
इतालम् ॥ ५ ॥ धू सोत्र ' विधूयते स्म विधूतम् ॥ ६ ॥

विन्न वित्त विचारिते ॥ १११ ॥

विदिप् विचरणे विद्यते विन्नम्, वित्त "कृहाघ्रा " ॥ ४ । ४ । ७६ ॥ इति
कस्य वा नत्वम् ॥ १ ॥ २ ॥ विचायते स्म विचारित तत्र ॥ ३ ॥ १११ ॥

अनकीणे त्ववध्वस्त

अवकायत अवकीणम्, तत्र ॥ १ ॥ अवध्वस्यते अवध्वस्तम् ॥ २ ॥

सवीते रुद्धमावृतम् ।

सवृत पिहित छन्न स्थगित चापवारितम् ॥ ११२ ॥

अन्तर्हित तिरोहितम्

व्येग्न सवरणे सवायत सवीतम् 'भ्रजादिवने किति ॥ ४ । १ । ७९ ॥

॥ ५ ॥ क्षिप्यते स्म क्षिप्तम् ॥ ६ ॥ 'इरण् क्षेपे' इत्यस्य इरितम्, चोदितमपि ॥ ७ ॥ ११८ ॥

समे दिग्धलिप्ते

दिह्यते दिग्धम् ॥ १ ॥ लिप्यते लिप्तम् ॥ २ ॥

रुणभुग्ने

समे इति सवध्यते, एवमुत्तरेष्वपि । रुजति स्म रुणम् ॥ १ ॥ भुजति स्म भुम्, "सूयत्यादि" ॥ ४ । २ । ७० ॥ इति ऋस्य नत्वम् ॥ २ ॥

रूपितगुण्डिते ।

रूप्यते रूपितम्, रूपिलौकिको व्याप्यथ, यथा- 'अतर्गिरिरेणुरूपित' ॥ १ ॥ गुण्ड्यते स्म गुण्डितम् ॥ २ ॥

गूढगुप्ते च

गुह्यते स्म गूढम् ॥ १ ॥ गुप्यते स्म गुप्तम् ॥ २ ॥

मूषितमूषिते

'मुपश् स्तेये' मूष्यते स्म मूषितम् ॥ १ ॥ 'मूष स्तेये' मूष्यते स्म मूषितम् ॥ २ ॥

गुणिताहते ॥ ११९ ॥

गुण्यते गुणितम् ॥ १ ॥ आहयते आहतम् ॥ २ ॥ १ १ ॥

स्यानिशात शित शात निशित तेजित क्षणुतम् ।

निशायते स्म निशातम्, निशितम्, "छाशोवा" ॥ ४ । १ । १० ॥ इति वा इत्वम् ॥ १ ॥ एव शितम् ॥ २ ॥ शातम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ तेज्यते स्म तेजितम् ॥ ५ ॥ क्षण्यते स्म क्षणुतम् ॥ ६ ॥

वृते तु वृत्तवावृत्तौ

व्रियते वृत्तस्तत्र ॥ १ ॥ विवरणे वृल्यते वत्त ॥ २ ॥ वावृल्यते वावृत्त, 'वावृत्त विवरणे' दिवादावपरपठित यद्गृह्णति - 'ततो वावृत्तमानसा' इति ॥ ३ ॥

हीतहीणौ तु लज्जिते ॥ १२० ॥

जिहति स्म हीत हीण "ऋहीग्रा" ॥ ४ । २ । ७६ ॥ इति ऋस्य वा नत्वम् ॥ १ ॥ २ ॥ लज्जा सनाताऽस्य लज्जितस्तत्र ॥ ३ ॥ १२० ॥

सगूढ स्यात् सकलिते

सगुप्यते स्म सगूढ ॥ १ ॥ सखल्यते स्म सकलितस्तत्र ॥ २ ॥

प्रिलिङ्ग ॥ ३ ॥ न सूक्ष्यते असूक्ष्णम्, न सुष्ठु उक्ष्णमसूक्ष्णमित्यर्थे ॥ ४ ॥ ११५ ॥

उन्मूलितमावर्हित स्यादुत्पादितमुद्धृतम् ।

उन्मूल्यते स्म उन्मूलितम् ॥ १ ॥ आवर्ण्यते स्म आवर्हितम् ॥ २ ॥ उत्पा-
द्यते स्म उत्पादितम् ॥ ३ ॥ उद्ध्रियते स्म उद्धृतम् ॥ ४ ॥

प्रेङ्खोलित तरलित ललित प्रेङ्खित धृतम् ॥ ११६ ॥

चलित कम्पित धूत वेष्टिता दोलिते अपि ।

‘प्रेङ्खोलित-दोलितश्च श्रुरादावपरपठिती’ प्रेङ्खोल्यते प्रेङ्खोलितम् ॥ १ ॥ तरल-
कियते तरलितम् ॥ २ ॥ ‘ललि सौत्रं लल्यते ललितम् ॥ ३ ॥ प्रेङ्खयते प्रेङ्खितम्
॥ ४ ॥ धु स्वादिरपरपठित, धूयते धृतम् ॥ ५ ॥ ११६ ॥ चलयते चलितम् ॥ ६ ॥
कम्पयते कम्पितम् ॥ ७ ॥ धूयते धूतम् ॥ ८ ॥ वेष्टयते वेष्टितम् ॥ ९ ॥ अ-दोल्यते
स्म अ दोलितम् ॥ १० ॥

दोला प्रेङ्खोलन प्रेङ्खा

दोलाऽदोला “भीषिभूषि-” ॥ ५।३।१०९ ॥ इत्यङ् ॥ १ ॥ प्रेङ्खोल्यते
प्रेङ्खोलनम् ॥ २ ॥ प्रेङ्खण प्रेङ्खा, अ-दोलनमपि ॥ ३ ॥

फाण्ट कृतमयलत ॥ ११७ ॥

फणताति “क्षुब्धविरिद्ध” ॥ ४।४।७० ॥ इति के निपातनात् फाण्टम्,
यदश्रपितम्, अपिष्टम् उदकमपक्वमात्राद्विभक्तसमौषध कषयादि अग्निना तप्त यदी-
र्घदुष्ण तत् फाण्टमित्येके, यथा-‘फाण्टाभिरद्रिद्राचामेद् इति कदुष्णाभिरित्यनायासो
गम्यते, अनायास पुरुषोऽथो वा फाण्टशब्देनाभिधीयते इत्यर्थे, यथा-‘फाण्टात्रि
त्राअपाणय इति ॥ १ ॥ ११७ ॥

अध क्षिप्त न्यञ्चित स्यात्

अध क्षिप्यते स्म अध क्षिप्तम् ॥ १ ॥ न्यञ्च्यते स्म न्यञ्चितम् ॥ २ ॥

ऊर्ध्वक्षिप्तमुदञ्चितम् ।

ऊर्ध्वे क्षिप्यते स्म ऊर्ध्वक्षिप्तम् ॥ १ ॥ उदञ्च्यते स्म उदञ्चितम्, उदस्तमपि ॥ २ ॥

नुन्ननुत्तास्तनिष्क्यूतान्याविद्ध क्षिप्तमीरितम् ॥ ११८ ॥

नुयते स्म नुन्नम्, “ऋहीप्रा” ॥ ४।२।७६ ॥ इति कस्य नत्वम् ॥ १ ॥ पक्ष-
नुत्तम् ॥ २ ॥ अस्त्यते स्म अस्तम् ॥ ३ ॥ निष्ठीव्यते स्म निष्क्यूतम् “अनुनासिके
च ह्रस्व इट्” ॥ ४।१।१०८ ॥ इत्यूलम् ॥ ४ ॥ आविध्यते स्म आविद्धम्

॥ ५ ॥ क्षिप्यते स्म क्षिप्तम् ॥ ६ ॥ 'इरणू क्षेपे' इत्यस्य इरितम्, चोदितमपि
॥ ७ ॥ ११८ ॥

समे दिग्धलिप्ते

दिह्यते दिग्धम् ॥ १ ॥ लिप्यते लिप्तम् ॥ २ ॥

रुग्णभुग्ने

समे इति सवध्यते, एवमुत्तरेष्वपि । रुजति स्म रुग्णम् ॥ १ ॥ भुजति स्म भुग्म्,
"सूयत्यादि" ॥ ४ । २ । ७० ॥ इति क्तस्य नत्वम् ॥ २ ॥

रूपितगुण्डिते ।

रूप्यते रूपितम् रूपिलौकिको व्याप्यश्च, यथा—'अतगिरिरेणुरूपित' ॥ १ ॥
गुण्यते स्म गुण्डितम् ॥ २ ॥

गूढगुप्ते च

गुह्यते स्म गूढम् ॥ १ ॥ गुप्यते स्म गुप्तम् ॥ २ ॥

मुषितमूषिते

'मुपश् स्तेये' मुष्यते स्म मुषितम् ॥ १ ॥ 'मूष स्तेये' मूष्यते स्म मूषितम् ॥ २ ॥

गुणिताहते ॥ ११९ ॥

गुण्यते गुणितम् ॥ १ ॥ आह्वयते आहृतम् ॥ २ ॥ १२० ॥

स्यानिशात शित शात निशित तेजित क्षणुतम् ।

निशायते स्म निशातम्, निशितम् 'छाशोवा' ॥ ४ । ४ । १० ॥ इति वा इत्वम्
॥ १ ॥ एव शितम् ॥ २ ॥ शातम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ तेज्यते स्म तेजितम् ॥ ५ ॥
क्षण्यते स्म क्षणुतम् ॥ ६ ॥

वृते तु वृत्तवावृचौ

व्रियते वृत्तस्तत्र ॥ १ ॥ विवरणे वृत्त्यते वत्त ॥ २ ॥ वावृत्त्यते वावृत्त, वावृत्त
विवरणे' दिवादावपरपठित, यद्गद्वि—'ततो वावृत्तमानसा' इति ॥ ३ ॥

हीतहीणौ तु लज्जिते ॥ १२० ॥

जिहेति स्म हीत हीण 'ऋहीघ्रा' ॥ ४ । २ । ७६ ॥ इति क्तस्य वा नत्वम्
॥ १ ॥ २ ॥ लजा सत्ताताऽस्य लजितस्तत्र ॥ ३ ॥ १२० ॥

सगृढ स्यात् सकलिते

सगृह्यते स्म सगृह् ॥ १ ॥ सक्व्यते स्म सकलितस्तत्र ॥ २ ॥

त्रिलिङ्ग ॥३॥ न सूक्ष्यते असूक्ष्णम् न सुष्ठु उक्ष्णमसूक्ष्णमित्य ये ॥४॥ ११५॥

उन्मूलितमावर्हित स्यादुत्पादितमुद्धृतम् ।

उन्मूल्यते स्म उन्मूलितम् ॥ १ ॥ आवर्ण्यते स्म आवर्हितम् ॥ २ ॥ उत्पद्यते स्म उत्पादितम् ॥ ३ ॥ उद्ध्रियते स्म उद्धृतम् ॥ ४ ॥

प्रेङ्खोलित तरलित ललित प्रेङ्खित धृतम् ॥ ११६ ॥

चलित कम्पित धूत वेष्टिता दोलिते अपि ।

‘प्रेङ्खालित-दोलित-चलित-प्रेङ्खित-धृत-कम्पित-धूत-वेष्टित-दोलित-अपि’ प्रेङ्खोल्यते प्रेङ्खोलितम् ॥ १ ॥ तरल्यते तरलितम् ॥ २ ॥ ‘ललि सौत्र’ लल्यते ललितम् ॥ ३ ॥ प्रेङ्ख्यते प्रेङ्खितम् ॥ ४ ॥ धु स्वादिरपरपठित, धूयते धृतम् ॥ ५ ॥ ११६ ॥ चलयते चलितम् ॥ ६ ॥ कम्प्यते कम्पितम् ॥ ७ ॥ धूयते धूतम् ॥ ८ ॥ वेष्ट्यते वेष्टितम् ॥ ९ ॥ अ-दोल्यते स्म अ-दोलितम् ॥ १० ॥

दोला प्रेङ्खोलन प्रेङ्खा

दोलन दोला “भीष्मभूषि-” ॥ ५।३।१०९ ॥ इत्यङ् ॥ १ ॥ प्रेङ्खोल्यते प्रेङ्खोलनम् ॥ २ ॥ प्रेङ्खण प्रेङ्खा, अ-दोलनमपि ॥ ३ ॥

फाण्ट कृतमयलत ॥ ११७ ॥

फणताति ‘क्षुब्धविरिब्ध’ ॥ ४।४।७० ॥ इति कौ निपातनात् फाण्टम्, यदश्रपितम्, अपिष्टम् उदकसपकमात्राद्विमक्तरसमौषध कषायादि अग्निना तप्त यदी-षदुष्ण तत् फाण्टमित्येके, यथा-‘फाण्टाभिरद्भिराचामेद्’ इति कदुष्णाभिरित्यनायासो गम्यत, अनायास पुरुषोऽ यो वा फाण्टशब्देनाभिधीयते इत्य-ये, यथा-‘फाण्टादि प्रास्त्रपाणय इति ॥ १ ॥ ११७ ॥

अथ क्षिप्त न्यञ्चित स्यात्

अथ क्षिप्यते स्म अथ क्षिप्तम् ॥ १ ॥ न्यञ्च्यते स्म न्यञ्चितम् ॥ २ ॥

ऊर्ध्वक्षिप्तमुदञ्चितम् ।

ऊर्ध्व क्षिप्यते स्म ऊर्ध्वक्षिप्तम् ॥ १ ॥ उदञ्च्यते स्म उदञ्चितम्, उदस्तमपि ॥ २ ॥

नुन्ननुत्तास्तनिष्ठयूतान्याविद्ध क्षिप्तमीरितम् ॥ ११८ ॥

नुद्यते स्म नुन्नम्, “ऋहीघ्रा” ॥४।२।७६॥ इति कस्य नत्वम् ॥ १ ॥ पक्ष नुत्तम् ॥ २ ॥ अस्त्यते स्म अस्तम् ॥ ३ ॥ निष्ठोच्यते स्म निष्ठयूतम् ‘अनुनासिके च छ्व शट्’ ॥ ४।१।१०८ ॥ इत्यूलम् ॥ ४ ॥ आविध्यते स्म आविद्धम्

॥ ५ ॥ क्षिप्यते स्म क्षिप्तम् ॥ ६ ॥ 'ईरण् क्षेपे' इत्यस्य इरितम्, चोदितमपि ॥ ७ ॥ ११८ ॥

समे दिग्धलिप्ते

दिह्यते दिग्धम् ॥ १ ॥ लिप्यते लिप्तम् ॥ २ ॥

रुग्णभुग्ने

समे इति सवध्यते, एवमुत्तरेष्वपि । रुजति स्म रुग्णम् ॥ १ ॥ भुजति स्म भुग्मम्, "सूयत्यादि" ॥ ४ । २ । ७० ॥ इति ऋक्स्य नत्वम् ॥ २ ॥

रूपितगुण्डिते ।

रुध्यते रूपितम् रूपिलींकिको व्याप्त्यथ, यथा—'अतगिरिरेणुरूपित' ॥ १ ॥ गुण्ड्यते स्म गुण्डितम् ॥ २ ॥

गूढगुप्ते च

गुह्यते स्म गूढम् ॥ १ ॥ गुप्यते स्म गुप्तम् ॥ २ ॥

मुपितमूपिते

'मुपश् स्तये' मुष्यते स्म मुपितम् ॥ १ ॥ 'मूप स्तेये' मूष्यते स्म मूपितम् ॥ २ ॥

गुणिताहते ॥ ११९ ॥

गुण्यते गुणितम् ॥ १ ॥ आह्वयते आहृतम् ॥ २ ॥ १ ९ ॥

स्यानिशात शित शात निशित तेजित क्षणुतम् ।

निशायते स्म निशातम् निशितम्, "छाशोवा" ॥ ४ । ४ । १० ॥ इति वा इत्वम् ॥ १ ॥ एव शितम् ॥ २ ॥ शातम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ तेज्यते स्म तेजितम् ॥ ५ ॥ क्षण्यते स्म क्षणुतम् ॥ ६ ॥

वृते तु वृत्तवावृत्तौ

व्रियते वृतस्तत्र ॥ १ ॥ विवरणे वृल्यते वत्त ॥ २ ॥ वावृल्यते वावृत्त, 'वावृत्त विवरण' दिवादावपरपठित यद्भट्टि—'ततो वावृत्तमानसा' इति ॥ ३ ॥

हीतहीणौ तु लज्जिते ॥ १२० ॥

जिहति स्म हीत हीण "ऋद्गीघ्रा" ॥ ४ । २ । ७६ ॥ इति ऋक्स्य वा नत्यम् ॥ १ ॥ २ ॥ लजा सजाताऽस्य लज्जितस्तत्र ॥ ३ ॥ १२० ॥

सगूढ स्यात् सकलिते

सगुह्यते स्म सगूढ ॥ १ ॥ सकल्यते स्म सकलितस्तत्र ॥ २ ॥

त्रिलिङ्ग ॥३॥ न सूक्ष्यते असूक्ष्णम् ७ मुष्टु उक्ष्णमसूक्ष्णमित्य ये ॥४॥ ११५॥

उन्मूलितमावर्हितं स्यादुत्पाटितमुद्धृतम् ।

उन्मूल्यते स्म उन्मूलितम् ॥ १ ॥ आवर्ण्यते स्म आवर्हितम् ॥ २ ॥ उत्पा-
ट्यते स्म उत्पाटितम् ॥ ३ ॥ उद्ध्रियते स्म उद्धृतम् ॥ ४ ॥

प्रेङ्खोलितं तरलितं छलितं प्रेङ्खितं धृतम् ॥ ११६ ॥

चलितं कम्पितं धूतं वेल्लितं दोलितं अपि ।

‘प्रेङ्खोलितं दोलितं श्वुरादावपरपठितं’ प्रेङ्खोल्यते प्रेङ्खोलितम् ॥ १ ॥ तरल-
कियते तरलितम् ॥ २ ॥ ‘छलि सौत्र’ छल्यते छलितम् ॥ ३ ॥ प्रेङ्ख्यते प्रेङ्खितम्
॥ ४ ॥ धु स्वादिरपरपठितं, धूयते धृतम् ॥ ५ ॥ ११६ ॥ चलयते चलितम् ॥ ६ ॥
कम्प्यते कम्पितम् ॥ ७ ॥ धूयते धूतम् ॥ ८ ॥ वेल्ल्यते वेल्लितम् ॥ ९ ॥ अ-दोल्यते
स्म अ दोलितम् ॥ १० ॥

दोला प्रेङ्खोलनं प्रेङ्खा

दोलनं दोला “भीषिभूषि-” ॥ ५।३।१०९ ॥ इत्यङ् ॥ १ ॥ प्रेङ्खोत्यते
प्रेङ्खोलनम् ॥ २ ॥ प्रेङ्खणं प्रेङ्खा अ-दोलनमपि ॥ ३ ॥

फाण्ट कृतमयत्नतः ॥ ११७ ॥

फणतीति ‘क्षु-धविरिब्ध’ ॥ ४।४।७० ॥ इति क्ते निपातनात् फाण्टम्,
यदभपितम्, आपिटम्, उदकसपकमात्राद्विभक्तसमौषध कषायादि आग्नना तप्त यदी-
यदुष्णं तत् फाण्टमित्येके, यथा-‘फाण्टाभिरद्भिराचामेद्’ इति कदुष्णाभिरित्यनायासो
गम्यते अनायासं पुरुषोऽयं वा फाण्टशब्देनाभिधीयते इत्ये ये यथा-‘फाण्टात्रि
त्रास्त्रपाणय इति ॥ १ ॥ ११७ ॥

अधक्षिप्तं न्यञ्चितं स्यात्

अधक्षिप्यते स्म अधक्षिप्तम् ॥ १ ॥ न्यञ्च्यते स्म न्यञ्चितम् ॥ २ ॥

ऊर्ध्वक्षिप्तमुदञ्चितम् ।

ऊर्ध्वक्षिप्यते स्म ऊर्ध्वक्षिप्तम् ॥ १ ॥ उदञ्च्यते स्म उदञ्चितम् उदस्तमपि ॥ २ ॥

नुन्ननुत्तास्तनिष्टयूतान्याविद्धक्षिप्तमीरितम् ॥ ११८ ॥

नुन्यते स्म नुन्नम्, ‘ऋहीघ्रा’ ॥ ४।२।७६ ॥ इति क्तस्य नत्वम् ॥ १ ॥ पक्षे
नुत्तम् ॥ २ ॥ अस्त्यते स्म अस्तम् ॥ ३ ॥ निष्ठीव्यते स्म निष्टयूतम् ‘अनुनासिके
च छ्व शर्’ ॥ ४।१।१०८ ॥ इत्यूलम् ॥ ४ ॥ आविध्यते स्म आविद्धम्

॥ ५ ॥ क्षिप्यते स्म क्षितम् ॥ ६ ॥ 'इरण् क्षेपे' इत्यस्य इरितम्, चोदितमपि ॥ ७ ॥ ११८ ॥

समे दिग्धलिप्ते

दिह्यते दिग्धम् ॥ १ ॥ लिप्यते लिप्तम् ॥ २ ॥

रुग्णभुग्ने

समे इति सवध्यत, एउमुत्तरेष्वपि । रुजति स्म रुग्णम् ॥ १ ॥ भुजति स्म भुग्म्,
"सूयत्यादि" ॥ ४ । २ । ७० ॥ इति कस्य नत्वम् ॥ २ ॥

रूपितगुण्डिते ।

रूप्यते रूपितम् रूपिलौकिको व्याप्यथ, यथा—'अतगिरिरेणुरूपित' ॥ १ ॥
गुण्ड्यते स्म गुण्डितम् ॥ २ ॥

गूढगुप्ते च

गुह्यते स्म गूढम् ॥ १ ॥ गुप्यते स्म गुप्तम् ॥ २ ॥

मुपितमूपिते

'मुपश् स्तेये' मुप्यते स्म मुपितम् ॥ १ ॥ 'मूप स्तेये' मूप्यते स्म मूपितम् ॥ २ ॥

गुणिताहते ॥ ११९ ॥

गुण्यते गुणितम् ॥ १ ॥ आह्वयते आहतम् ॥ २ ॥ १ ९ ॥

स्यान्निशात शित शत निशित तेजित क्षणुतम् ।

निशायते स्म निशातम् निशितम्, "छाशोवा" ॥ ४ । ४ । १७ ॥ इति वा इत्वम्
॥ १ ॥ एव शितम् ॥ २ ॥ शतम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ तेज्यते स्म तेजितम् ॥ ५ ॥
क्षण्यते स्म क्षणुतम् ॥ ६ ॥

वृते तु वृत्तवावृत्तौ

व्रियते वृत्तस्तत्र ॥ १ ॥ विवरणे वृत्त्यते वत्त ॥ २ ॥ वावृत्त्यते वावृत्त, 'वावृत्त
विवरण' दिवादावपरपठित यद्गट्टि—'ततो वावृत्तमानसा' इति ॥ ३ ॥

हीतहीणौ तु लज्जिते ॥ १२० ॥

जिरेति स्म हीत हीण "ऋहीघ्रा" ॥ ४ । २ । ७६ ॥ इति कस्य वा नत्वम्
॥ १ ॥ २ ॥ लजा सजाताऽस्य लज्जितस्तत्र ॥ ३ ॥ १२० ॥

सगूढ स्यात् सकलिते

सगुह्यते स्म सगूढ ॥ १ ॥ सम्मल्यते स्म सकलितस्तत्र ॥ २ ॥

संयोजित उपाहिते ।

संयोज्यते स्म संयोजित ॥ १ ॥ उपाधायते स्म उपाहितस्तत्र ॥ २ ॥

पके परिणत

पच्यते स्म पक्वम्, “क्षेपुपिपचो मक्वम्” ॥ ४।२।७८ ॥ इति साधु, तत्र ॥ १ ॥ परिणमते स्म परिणतम् ॥ २ ॥

पाके क्षीराज्यहविषा शृतम् ॥ १२१ ॥

प्रायते स्म शृत क्षारादि “अ शृतं हवि क्षार” ॥ ४।१।१०० ॥ इति साधु, प्राप्यते वा “अप प्रयोक्त्रैक्य” ॥ ४।१।१०१ ॥ इति साधु ॥ १॥१२१॥

निष्पन्न कथिते

नि शेषेण पक्व निष्पन्नम् ॥ १ ॥ कथ्यते स्म कथितम्, तत्र ॥ २ ॥

प्लुष्टप्रुष्टदग्धोपिता समा ।

प्लुष्यते प्लुष्ट ॥ १॥ प्रुष्यते प्रुष्ट ॥ २ ॥ दग्ध्यते दग्ध ॥ ३ ॥ उष्यते उपित, उपेयतात्तरेण अत्रेष्ट ॥ ४ ॥

तनूकृते त्वष्टतष्टौ

अतनुस्तनु कियते स्म तनूकृतस्तत्र ॥ १ ॥ त्वक्ष्यते स्म त्वष्ट ॥ २ ॥ तक्ष्यते स्म तष्ट ॥ ३ ॥

विद्धे छिद्रितवेधितौ ॥ १२२ ॥

‘व्यधन् ताडन’ विध्यते स्म विद्धस्तत्र ‘ज्याव्यध विद्धति’ ॥ ४।१।८१ ॥ इति ध्वन् ॥ १॥ छिद्रयते स्म छिद्रित, छिद्र सजातमस्य वा ॥ २ ॥ ‘विधन् विधाने’ इत्यस्य ण्य तस्य क्ते वधित ॥ ३ ॥ १२२ ॥

सिद्धे निर्वृत्तनिष्पन्नौ

सिध्यति स्म सिद्धम् तत्र ॥ १ ॥ निवृत्तते स्म निवृत्तम् ॥ २ ॥ निष्पद्यते स्म निष्पन्न ॥ ३ ॥

विलीने द्रुतविद्रुतौ ।

विलीयते स्म विलानस्तत्र सूयत्यादित्वात् क्तस्य नत्वम् ॥ १ ॥ द्रवति स्म द्रुत ॥ २ ॥ एव विद्रुत ॥ ३ ॥

उत प्रोते

‘वेणु त तुस-ताने’ ऊयते स्म उतम्, “यजादिवचे किति” ॥ ४ । १ । ७९ ॥
इति गृत् ॥ १ ॥ प्रोयते स्म प्रोतम्, तत्र ॥ २ ॥

स्यूतमूतमुत च त-तुस-तते ॥ १२३ ॥

सीव्यते स्म स्यूतम्, “अनुनासिके च छ्व शट्” ॥ ४ । १ । १०८ ॥ इत्यूत्वम्
॥ १ ॥ ‘ऊयैङ् त तुम-ताने’ ऊयते स्म ऊनम्, “ग्वो ष्वय्व्यञ्जने-” ॥ ४ । ४ । १२१ ॥
इति यलोप ॥ २ ॥ ‘वेणु त-तुस-ताने’ इत्यस्य ग्वृति उतम् ॥ ३ ॥ त-तुभि स-तत
विस्तृतम्, तत्र ॥ ४ ॥ १२३ ॥

पाटित दारित भिन्ने

पाठ्यते स्म पाटितम् ॥ १ ॥ दार्यते स्म दारितम् ॥ २ ॥ भियत स्म भिन-
तत्र ॥ ३ ॥

विदर स्फुटन भिदा ।

विदरण विदर ॥ १ ॥ स्फुट्यत स्फुटनम्, कुटादित्वाद् शुणाभाव ॥ २ ॥
भेदन भिदा “भिदादय ” ॥ ५ । ३ । १०८ ॥ इत्यङ्, भिदाप ॥ ३ ॥

अङ्गीकृत प्रतिज्ञातमूरीकृतोरूरीकृते ॥ १२४ ॥

सश्रुतमभ्युपगतमुररीकृतमाश्रुतम् ।

सगीर्ण प्रतिश्रुत च

अनङ्गमङ्ग क्रिया स्म अङ्गाकृतम् कक्षाकृत स्वाकृते अपि ॥ १ ॥ प्रतिज्ञायते
स्म प्रतिज्ञातम् ॥ २ ॥ ऊराकथत स्म ऊराकृतम् ॥ ३ ॥ एव उरूरीकृतम् ॥ ४ ॥
उरराकृतम् ऊयायाना त्रयाणा ‘ऊयायनुररण ’ ॥ ३ । १ । २ ॥ इति गतिसञ्ज्ञाया
‘गतिक्र यस्तत्पुरुष ’ ॥ ३ । १ । ४२ ॥ इति समास ॥ ५ ॥ १२४ ॥ सश्रुयते
स्म सश्रुतम् ॥ ६ ॥ अभ्युपगम्यत स्म अभ्युपगतम् ॥ ७ ॥ आश्रूयते स्म आश्रुतम्
॥ ८ ॥ सगीयत स्म सगाणम् ॥ ९ ॥ प्रतिश्रूयत स्म प्रातश्रुतम् ॥ १० ॥

छिन्ने लून छित दितम् ॥ १२५ ॥

छेदित सण्डित वृक्कण कृत्त

छियते स्म छिन तत्र ॥ १ ॥ लयते लून त्वादित्वात् कस्य नत्वम् ॥ २ ॥
छायते छितम् ‘छाशोवा’ ॥ ४ । ४ । १२ ॥ इति इत्वम् छातमपि ॥ ३ ॥ ‘दो ददन’
दायते दितम्, ‘दोसोमास्थ ’ ॥ ४ । ४ । ११ ॥ इतात्वम् ॥ ४ ॥ १२५ ॥ छदण
द्विधाकरणे छेयते छादकम् ॥ ५ ॥ सण्जते सण्डितम् ॥ ६ ॥ वृक्कत वृक्कणम् ‘सूय

सयोजित उपाहिते ।

सयोज्यते स्म सयोजित ॥ १ ॥ उपाधायत स्म उपाहितस्तत्र ॥ २ ॥

पके परिणत

पच्यते स्म पक्वम्, 'क्षेणुपिपचो मकनम्' ॥ ४।२।७८ ॥ इति साधु, तत्र ॥ १ ॥ परिणमत स्म परिणतम् ॥ २ ॥

पाके क्षीराज्यहविषा शृतम् ॥ १२१ ॥

श्रायते स्म शृत क्षीरादि "श्र शृतं हवि क्षार" ॥ ४।१।१०० ॥ इति साधु, श्राप्यत वा 'श्रप प्रयोन्नैक्य' ॥ ४।१।१०१ ॥ इति साधु ॥ १॥१२१॥

निष्पक्व कथिते

नि शेषेण पक्व निष्पक्वम् ॥ १ ॥ कथ्यते स्म कथितम्, तत्र ॥ २ ॥

प्लुष्टप्रुष्टदग्धोपिता समा ।

प्लुप्यते प्लुष्ट ॥ १ ॥ प्रुप्यते प्रुष्ट ॥ २ ॥ दह्यते दग्ध ॥ ३ ॥ उप्यते उपित, उपेमतत्तरेण अनेष्ट ॥ ४ ॥

तनूकृते त्वष्टतष्टौ

अतनुस्तनु कियते स्म तनूकृतस्तत्र ॥ १ ॥ त्वक्ष्यते स्म त्वष्ट ॥ २ ॥ तक्ष्यते स्म तष्ट ॥ ३ ॥

त्रिद्वे छिद्रितवेधितौ ॥ १२२ ॥

'व्यधच् ताडन' विध्यते स्म विद्धस्तत्र "ज्याव्यध विडति" ॥ ४।१।८१ ॥ इति ध्रुवृत् ॥ १ ॥ छिद्रयत स्म छिद्रित, छिद्र सजातिमस्य वा ॥ २ ॥ 'विधत् विधान' इत्यस्य ण्य तस्य के बाधित ॥ ३ ॥ १२२ ॥

सिद्धे निर्वृत्तनिष्पन्नौ

सिध्यति स्म सिद्धम्, तत्र ॥ १ ॥ निर्वृत्तते स्म निर्वृत्तम् ॥ २ ॥ निष्पद्यते स्म निष्पन्न ॥ ३ ॥

विलीने द्रुतविद्रुतौ ।

विलीयते स्म विलानस्तत्र सूयत्वादित्वात् कस्य नत्वम् ॥ १ ॥ द्रवति स्म द्रुत ॥ २ ॥ एव विद्रुत ॥ ३ ॥

उत मोते

‘वैष् त तुसन्ताने’ ऊयते स्म उतम् “यजादिषचे किति” ॥ ४ । १ । ७९ ॥
इति गृत् ॥ १ ॥ प्रोयते स्म प्रोतम्, तत्र ॥ २ ॥

स्यूतमूतमुत च त-तुसन्तते ॥ १२३ ॥

सी यते स्म स्यूतम्, “अनुनासिक च ह्रस्व श्लु” ॥ ८ । १ । १०८ ॥ इत्युत्वम्
॥ १ ॥ ऊयैड् त तुसन्तान’ ऊयते स्म ऊनम्, “ग्वा प्वय्यञ्जने-” ॥ ४ । ४ । १२१ ॥
इति यलोप ॥ २ ॥ ‘वैष् त-तुसन्तान’ इत्यस्य गृत्ति उतम् ॥ ३ ॥ त-तुभि स-तत
विस्तृतम्, तत्र ॥ ४ ॥ १२३ ॥

पाटित दारित भिने

पाठ्यते स्म पाटतम् ॥ १ ॥ दार्यते स्म दारितम् ॥ २ ॥ भिद्यत स्म भिन्न
तत्र ॥ ३ ॥

विदर स्फुटन मिदा ।

विदरण विदर ॥ १ ॥ स्फुट्यत स्फुटनम्, कुटादित्वाद् गुणाभाव ॥ २ ॥
भेदन मिदा “भिदादय ” ॥ ५ । ३ । १०८ ॥ इत्यङ्, मिदाप ॥ ३ ॥

अङ्गीकृत प्रतिज्ञातमूरीकृतोरूरीकृते ॥ १२४ ॥

सश्रुतमभ्युपगतमुररीकृतमाश्रुतम् ।

सगीर्ण प्रतिश्रुत च

अनङ्गमङ्ग क्रिया स्म अङ्गाकृतम् कक्षाकृत स्वाकृते अपि ॥ १ ॥ पतिज्ञायते
स्म प्रतिज्ञातम् ॥ २ ॥ ऊराकृत्यत स्म ऊराकृतम् ॥ ३ ॥ एय उररीकृतम् ॥ ४ ॥
उरराकृतम् ऊयागाना त्रयाणा ऊयाद्यनुस्तरण ” ॥ ३ । १ । २ ॥ इति गतिसज्ञाया
“गतिङ् यस्तत्पुरुष ” ॥ ३ । १ । ८२ ॥ इति समास ॥ ५ ॥ १२४ ॥ सश्रयते
स्म सश्रुतम् ॥ ६ ॥ अभ्युपगम्यत स्म अभ्युपगतम् ॥ ७ ॥ आधूयते स्म आधृतम्
॥ ८ ॥ सगीयत स्म सगाणम् ॥ ९ ॥ प्रतिधूयते स्म प्रतिश्रुतम् ॥ १० ॥

छिन्ने लून छित दितम् ॥ १२५ ॥

छेदित सण्डित वृक्ण कृत्त

छिद्यते स्म छिन तत्र ॥ १ ॥ लयत लून त्वादित्वात् कस्य नत्वम् ॥ २ ॥
छायते छितम् छाशोवा” ॥ ४ । ४ । १० ॥ इति इत्वम् छातमपि ॥ ३ ॥ दौ छदन’
दायते दितम्, “दोसामास्य ” ॥ ४ । ४ । ११ ॥ इनात्वम् ॥ ४ ॥ १२५ ॥ छदण्
द्वैधाकरणे’ छेद्यत छादकम् ॥ ५ ॥ सण्ड्यत सण्डितम् ॥ ६ ॥ वृक्ण्यत वक्णम् ‘सूय

त्यादि ॥ ४ । २ । ७० ॥ इति कस्य नत्वे “कादशोऽपि” ॥ २ । १ । ६१ ॥
इति नत्वस्याधिद्वयन “सयोगस्यादौ-” ॥ २ । १ । ८८ ॥ इति शलोप ॥ ७ ॥
कृत्यते कृतम् ॥ ८ ॥

प्राप्ते तु भावितम् ।

लब्धमासादित भूत

प्राप्यते स्म प्राप्तम् ॥ १ ॥ भवत प्राप्यर्थात् “भूट् प्राप्तौ णिट्” ॥ ३ । ४ ।
१९ ॥ इति स्वार्थे वा णिडि भावितम्, पक्ष भूयत प्राप्यत भूतम् ॥ १३ ॥ लभ्यत
स्म लब्धम् ॥ ४ ॥ ‘आड् सदण् गती’ इत्यस्य आसादितम्, विभ्रमपि ॥ ५ ॥

पतिते गलित च्युतम् ॥ १२६ ॥

स्रस्त भ्रष्ट स्कन्नपन्ने

पतति स्म पतित तत्र ॥ १ ॥ गलति स्म गलितम् ॥ २ ॥ च्यवते स्म च्युतम्
॥ ३ ॥ १२६ ॥ स्रसते स्म स्रस्तम् ॥ ४ ॥ भ्रशते स्म भ्रष्टम् ॥ ५ ॥ स्कन्दात स्म
स्कन्नम् ॥ ६ ॥ पथते स्म पन्नम् ॥ ७ ॥

सशित तु सुनिश्चितम् ।

सश्यति स्म सशितम् ॥ १ ॥ सुष्ठु निश्चिनोति स्म सुनिश्चितम्, सुष्ठु निश्चित-
मस्य वा ॥ २ ॥

मृगित मार्गितान्विष्टावेषितानि गवेपिते ॥ १२७ ॥

‘मृगणि अवेपणे’ मृग्यते मृगितम् ॥ १ ॥ ‘मार्गण् अवेपणे’ मार्ग्यते मार्गितम्
॥ २ ॥ ‘इषत् इच्छायाम्’ अविष्यते अविष्टम् ॥ ३ ॥ ‘एषट् गता’ अवेष्यते अ व
पितम् ॥ ४ ॥ ‘गवेष्ण् मार्गण् गवेष्यते गवपित तत्र ॥ ५ ॥ १२७ ॥

तिमिते स्तिमितक्लिन्नसाद्राद्रोन्ना समुत्तवत् ।

तिम्यति स्म तिमतस्तत्र ॥ १ ॥ स्तिम्यति स्म स्तिमित ॥ २ ॥ क्लियति
स्म क्लिन्न ॥ ३ ॥ सह आर्द्रेण गुणेन वत्तत साद्र ॥ ४ ॥ अदति आद्र “विजि” ॥
(उणा-३९२) इति र दाघत्व च ॥ ५ ॥ उन्नति स्म उन्न “ऋहोघ्रा” ॥
४ । २ । ७६ ॥ इति कस्य वा नत्वम् ॥ ६ ॥ पक्ष समुत्त ॥ ७ ॥

प्रस्थापित प्रतिशिष्ट प्रहितप्रेषिते अपि ॥ १२८ ॥

प्रस्थाप्यत स्म प्रस्थापितम् ॥ १ ॥ प्रतिशिष्यत स्म प्रतिशिष्टम् ॥ २ ॥ प्रहीयते
स्म प्रहितम् ॥ ३ ॥ इषत् गती प्रष्यते स्म प्रषितम् ॥ ४ ॥ १२८ ॥

ख्याते प्रतीतप्रज्ञातवित्तप्रथितविश्रुता ।

ख्यायते स्म ख्यात , तत्र ॥ १ ॥ प्रनीयते प्रतीत ॥ २ ॥ प्रज्ञायते प्रज्ञात ॥ ३ ॥
‘विद्वलती लामे’ विद्यते उपलभ्यते वित्त “वित्त धनप्रतीतम्” ॥ ४ ॥ २ ॥ ८२ ॥
इति साधु ॥ ४ ॥ प्रथ्यते प्रथित ॥ ५ ॥ विश्रूयते विश्रुत ॥ ६ ॥

तप्ते सन्तापितो दूनो धूपायितश्च धूपित ॥ १२९ ॥

तप्यते तप्त , तत्र ॥ १ ॥ ‘बहुलमेतन्निदर्शनम्’ इति चुरादित्वात् स्वार्थे णिचि
सन्तापित ॥ २ ॥ दूयते दून , “दुगोरु च” ॥ ४ ॥ २ ॥ ७७ ॥ इति कस्य नत्व-
मूल्य च ॥ ३ ॥ धूपे “अशवि ते वा” ॥ ३ ॥ ४ ॥ ८ ॥ इति स्वार्थे आयप्रत्यये
धूपायित ॥ ४ ॥ पक्ष धूपित ॥ ५ ॥ १२९ ॥

शानि स्त्यानम्

श्यायते स्म शानम् तत्र “श्य शीद्रवमूर्त्तिस्पर्शे नश्चास्पर्शे” ॥ ४ ॥ १ ॥ ९ ॥
इति साधु ॥ १ ॥ स्त्यायति स्म स्त्यानम्, “व्यञ्जना-तस्मातोऽद्याध्य” ॥ ४ ॥ २ ॥
७१ ॥ इति कस्य नत्वम् ॥ २ ॥

उपनतस्तूपसन्न उपस्थित ।

उपनमति स्म उपनत ॥ १ ॥ उपसीदति स्म उपसन्न ॥ २ ॥ उपतिष्ठते
स्म उपस्थित ॥ ३ ॥

निर्वातस्तु गते वाते

निर्वाति स्म निर्वातो वात ॥ १ ॥

निर्वाण पावकादियु ॥ १३० ॥

निर्वाति शाम्यति स्म निर्वाणोऽग्नि , विध्यात इत्यर्थे “निर्वाणमवाते” ॥ ४ ॥
२ ॥ ७९ ॥ इति साधु , आदिशब्दान्निर्वाणो मुनि , निर्वाण मुक्ति , निवृत्ति-च ।
यथा-प्रियादर्शनमेवास्तु किमन्यैदशना तरै ? ।

निवाणमाप्यत येन सरागेणापि चेतसा ॥ १ ॥ १३० ॥

प्रवृद्धमेधित प्रौढ

प्रवृद्धे स्म प्रवृद्धम् ॥ १ ॥ एधते स्म एधितम् ॥ २ ॥ प्रवृद्धति स्म प्रौढम्
“प्रस्त्रैः श्याटाट्यूह” ॥ १ ॥ २ ॥ १४ ॥ इत्यौत्वम् ॥ ३ ॥

विस्मृतान्तर्गते समे ।

विस्मयत स्म विस्मृतम्, प्रस्मृतमपि ॥ १ ॥ अ तगच्छति स्म अतगतम् ॥ २ ॥

उद्धा तमुद्धते

त्यादि ० ॥ ४ । २ । ७० ॥ इति कस्य नत्वे “कादेशोऽपि” ॥ २ । १ । ६१ ॥
इति नत्वस्याविद्धत्वेन “सयोगस्यादौ-” ॥ २ । १ । ८८ ॥ इति शलोप ॥ ७ ॥
कृत्यते कृतम् ॥ ८ ॥

प्राप्ते तु भावितम् ।

लब्धमासादित भूत

प्राप्यते स्म प्राप्तम् ॥ १ ॥ भवत प्राप्यथात् “भूड प्राप्तौ णिङ्” ॥ ३ । ४ ।
१९ ॥ इति स्वार्थे वा णिङि भावितम्, पक्ष भूयत प्राप्यत भूतम् ॥ ॥ ३ ॥ लभ्यत
स्म लब्धम् ॥ ४ ॥ ‘आड सद्गु गता’ इत्यस्य आसादितम्, विभ्रमपि ॥ ५ ॥

पतिते गलित च्युतम् ॥ १२६ ॥

स्रस्त अष्ट स्कन्नपन्ने

पतति स्म पतित तत्र ॥ १ ॥ गलति स्म गलितम् ॥ २ ॥ च्यवते स्म च्युतम्
॥ ३ ॥ १२६ ॥ स्रसते स्म स्रस्तम् ॥ ४ ॥ अशते स्म अष्टम् ॥ ५ ॥ स्कदात स्म
स्कन्नम् ॥ ६ ॥ पथते स्म पन्नम् ॥ ७ ॥

सशित तु सुनिश्चितम् ।

सश्यति स्म सशितम् ॥ १ ॥ सुष्ठु निश्चिनोति स्म सुनिश्चितम्, सुष्ठु निश्चित-
मस्य वा ॥ २ ॥

मृगित मार्गितान्विष्टावेष्टितानि गवेपिते ॥ १२७ ॥

‘मृगाणि अ-वेष्टणे’ मृगयते मृगितम् ॥ १ ॥ ‘मागण् अ-वेष्टणे’ मागयते मार्गितम्
॥ २ ॥ ‘इपत् इच्छायाम्’ अ-विष्यते अ-विष्टम् ॥ ३ ॥ ‘एपङ् गता’ अ-वेध्यते अ व
पितम् ॥ ४ ॥ ‘गवेष्टण मागण गवेध्यते गवपित तत्र ॥ ५ ॥ १२७ ॥

तिमिते स्तिमिताक्लिन्नसाद्राद्रोन्ना समुत्तवत् ।

तिम्यति स्म तिमितस्तत्र ॥ १ ॥ स्तिम्यति स्म स्तिमित ॥ २ ॥ क्लियति
स्म क्लिन्न ॥ ३ ॥ सह आर्देण गुणेन वस्तत साद्र ॥ ४ ॥ अदति आद्र ‘चिजि ” ॥
(उणा-३९२) इति र दाघत्व च ॥ ५ ॥ उनति स्म उन्न “श्रुहाप्रा-” ॥
४ । २ । ७६ ॥ इति कस्य वा नत्वम् ॥ ६ ॥ पक्षे समुत्त ॥ ७ ॥

प्रस्थापित प्रतिशिष्ट प्रहितप्रेषिते अपि ॥ १२८ ॥

प्रस्थाप्यत स्म प्रस्थापितम् ॥ १ ॥ प्रतिशिष्यत स्म प्रतिशिष्टम् ॥ २ ॥ प्रहीयते
स्म प्रहितम् ॥ ३ ॥ इपञ्च गतौ प्रध्यत स्म प्रपितम् ॥ ४ ॥ १२८ ॥

ख्याते प्रतीतप्रज्ञातवित्तप्रथितविश्रुता ।

ख्यायते स्म ख्यात , तत्र ॥ १ ॥ प्रतीयते प्रतीत ॥ २ ॥ प्रज्ञायते प्रज्ञात ॥ ३ ॥
‘विद्वलती लाभे’ विद्यते उपलभ्यते वित्त “वित्त धनप्रतीतम्” ॥ ४ ॥ २ ॥ ८२ ॥
इति साधु ॥ ४ ॥ प्रथ्यते प्रथित ॥ ५ ॥ विश्रूयते विश्रुत ॥ ६ ॥

तप्ते सन्तापितो दूनो धूपायितश्च धूपित ॥ १२९ ॥

तप्यते तप्त , तत्र ॥ १ ॥ ‘बहुलमेतन्निर्दर्शनम्’ इति चुरादित्वान् स्वार्थे णिचि
स तापित ॥ २ ॥ दूयते दून , “दुगोरु च” ॥ ४ ॥ ० ॥ ७७ ॥ इति कस्य नत्व
मूल्व च ॥ ३ ॥ धूपे “अशवि ते वा” ॥ ३ ॥ ४ ॥ ८ ॥ इति स्वार्थे आद्यप्रत्यये
धूपायित ॥ ४ ॥ पक्ष धूपित ॥ ५ ॥ १२९ ॥

शीने स्त्यानम्

श्यायते स्म शानम् तत्र “श्य शीद्रवमूर्तिस्पर्शे नधास्पर्शे” ॥ ४ ॥ १ ॥ ९ ॥ ७॥
इति साधु ॥ १ ॥ स्त्यायति स्म स्त्यानम्, “व्यञ्जना-तस्थातोऽट्याध्य” ॥ ४ ॥ २ ॥
७१ ॥ इति कस्य नत्वम् ॥ २ ॥

उपनतस्तूपसन उपस्थित ।

उपनमति स्म उपनत ॥ १ ॥ उपसीदति स्म उपसन्न ॥ २ ॥ उपतिष्ठते
स्म उपस्थित ॥ ३ ॥

निर्वातस्तु गते वाते

निर्वाति स्म निवाता वात ॥ १ ॥

निर्वाण पावकादिषु ॥ १३० ॥

निर्वाति शाम्यति स्म निवाणोऽग्नि , विध्यात इत्यर्थे “निर्वाणमवाते” ॥ ४ ॥
० ॥ ७९ ॥ इति साधु , आदिशब्दानिवाणो मुनि , निवाण मुक्ति , निवृत्तिश्च ।
यथा-प्रियादर्शनमेवास्तु किमयैदशना तरै ? ।

निवाणमाप्यते येन सरागेणापि चतसा ॥ १ ॥ १३० ॥

प्रवृद्धमेधित प्रौढ

प्रवृद्धने स्म प्रवृद्धम् ॥ १ ॥ एधते स्म एधितम् ॥ २ ॥ प्रवहति स्म प्रौढम्,
“प्रस्त्रैषैष्याढाट्यूह” ॥ १ ॥ २ ॥ १४ ॥ इत्यौत्वम् ॥ ३ ॥

विस्मृतान्तर्गते समे ।

विस्मयत स्म विस्मृतम्, प्रस्मृतमपि ॥ १ ॥ अ तगच्छति स्म अ-तर्गतम् ॥ २ ॥

उद्धा तमुद्धते

त्यादि ० ॥ ४ । २ । ७० ॥ इति कस्य नत्वे "कादेशोऽपि" ॥ २ । १ । ६१ ॥
इति नत्वस्याभिद्धत्वेन "सयोगस्यादी-" ॥ २ । १ । ८८ ॥ इति शलोप ॥ ७ ॥
कृत्यते कृतम् ॥ ८ ॥

प्राप्ते तु भावितम् ।

लब्धमासादित भूत

प्राप्यते स्म प्राप्तम् ॥ १ ॥ भवते प्राप्यधात् "भूङ् प्राप्तौ णिङ्" ॥ ३ । ४ ।
१९ ॥ इति स्वार्थे वा णिङि भावितम्, पक्ष भूयत प्राप्यत भूतम् ॥ १३ ॥ लभ्यत
स्म लब्धम् ॥ ४ ॥ 'आङ् सदण् गर्ता' इत्यस्य आसादितम्, विभ्रमपि ॥ ५ ॥

पतिते गलित च्युतम् ॥ १२६ ॥

स्रस्त अष्ट स्कन्नपन्ने

पतति स्म पतित तत्र ॥ १ ॥ गलति स्म गलितम् ॥ २ ॥ च्यवते स्म च्युतम्
॥ ३ ॥ १२६ ॥ स्रसते स्म स्रस्तम् ॥ ४ ॥ अशते स्म अष्टम् ॥ ५ ॥ स्कदात स्म
स्कन्नम् ॥ ६ ॥ पद्यते स्म पन्नम् ॥ ७ ॥

सशित तु सुनिश्चितम् ।

सश्यति स्म सशितम् ॥ १ ॥ सुष्ठु निश्चिनोति स्म सुनिश्चितम्, सुष्ठु निश्चित-
मस्य वा ॥ २ ॥

मृगित मागितान्विष्टावेषितानि गवेपिते ॥ १२७ ॥

'मृगणि अवेषणे' मृग्यते मृगितम् ॥ १ ॥ 'मागण् अवेषणे' माग्यते मागितम्
॥ २ ॥ 'इषत् इच्छायाम्' अविध्यते अविष्टम् ॥ ३ ॥ 'एषङ् गता' अवेष्यते अ व
पितम् ॥ ४ ॥ 'गवधण् मागण् गवेष्यते गवपित तत्र ॥ ५ ॥ १२७ ॥

तिमिते स्तिमिताक्लिन्नसाद्राद्रौश्चा समुत्तवत् ।

तिम्यति स्म तिमितस्तत्र ॥ १ ॥ स्तिम्याति स्म स्तिमित ॥ २ ॥ क्लियति
स्म क्लिन्न ॥ ३ ॥ सह आर्देण गुणेन वत्तत साद्र ॥ ४ ॥ अदति आद्र 'विजि' ॥
(उणा-३९२) इति २ दाघत्व च ॥ ५ ॥ उन्नति स्म उन्न 'ऋहीप्रा-०' ॥
४ । २ । ७६ ॥ इति कस्य वा नत्वम् ॥ ६ ॥ पक्ष समुत्त ॥ ७ ॥

प्रस्थापित प्रतिशिष्ट प्रहितप्रेषिते अपि ॥ १२८ ॥

प्रस्थाप्यत स्म प्रस्थापितम् ॥ १ ॥ प्रतिशिष्यत स्म प्रतिशिष्टम् ॥ २ ॥ प्रहीयते
स्म प्रहितम् ॥ ३ ॥ इषत् गती प्रष्यते स्म प्रषितम् ॥ ४ ॥ १२८ ॥

ख्याते प्रतीतप्रज्ञातवित्तप्रथितविश्रुता ।

ख्यायते स्म ख्यात , तत्र ॥ १ ॥ प्रनीयते प्रतीत ॥ २ ॥ प्रहायते प्रज्ञात ॥ ३ ॥
 विद्वलती लभे' वियते उपलभ्यते वित्त "वित्त धनप्रतीतम्" ॥ ४ ॥ २ ॥ ८२ ॥
 इति साधु ॥ ४ ॥ प्रथयते प्रथित ॥ ५ ॥ विधूयते विश्रुत ॥ ६ ॥

तप्ते सन्तापितो दूनो धूपायितश्च धूपित ॥ १२९ ॥

तप्यते तप्त तत्र ॥ १ ॥ 'बहुलमेतन्निर्दर्शनम्' इति चुरादित्वात् स्वार्थे णिचि
 स तापित ॥ २ ॥ दूयते दून , "दुगोरू च" ॥ ४ ॥ २ ॥ ७७ ॥ इति कस्य नत्व-
 मूव च ॥ ३ ॥ धूपे "अशवि ते वा" ॥ ३ ॥ ४ ॥ ८ ॥ इति स्वार्थे आग्रप्रत्यये
 धूपायित ॥ ४ ॥ पक्ष धूपित ॥ ५ ॥ १२९ ॥

शानि स्त्यानम्

श्यायते स्म शानम् तत्र "श्य शीद्रवमूर्त्तिस्पर्शे नधास्पर्शे" ॥ ४ ॥ १ ॥ ९ ॥
 इति साधु ॥ १ ॥ स्त्यायति स्म स्त्यानम्, "व्यञ्जना-तस्वातोऽद्याध्य" ॥ ४ ॥ २ ॥
 ७१ ॥ इति कस्य नत्वम् ॥ २ ॥

उपनतस्तूपसन्न उपस्थित ।

उपनमति स्म उपनत ॥ १ ॥ उपसीदति स्म उपसन्न ॥ २ ॥ उपातिष्ठते
 स्म उपास्थित ॥ ३ ॥

निर्वातस्तु गते वाते

निर्वाति स्म निर्वातो वात ॥ १ ॥

निर्वाण पावकादिषु ॥ १३० ॥

निर्वाति शाम्यति स्म निवाणोऽग्नि , विध्यात् इत्यर्थे "निर्वाणमवाते" ॥ ४ ॥
 २ ॥ ७९ ॥ इति साधु , आदिगव्दानिवाणो मुनि , निवाण मुक्ति , निवृत्तिश्च ।
 यथा-प्रियादर्शनमेवास्तु किम-यैदक्षना तरै ? ।

निवाणमाप्यते येन सराणेनापि चेतसा ॥ १ ॥ १३० ॥

प्रवृद्धमेधित प्रौढ

प्रवृद्धने स्म प्रवृद्धम् ॥ १ ॥ एधते स्म एधितम् ॥ २ ॥ प्रवहति स्म प्रौढम्,
 "प्रस्वपैष्याडाट्यूह" ॥ १ ॥ २ ॥ १४ ॥ इत्यौत्वम् ॥ ३ ॥

विस्मृतान्तर्गते समे ।

विस्मयत स्म विस्मृतम्, प्रस्मृतमपि ॥ १ ॥ अ तगच्छति स्म अ-तगत्तम् ॥ २ ॥

उद्वा तमुद्घते

स्यादि ० ॥ ४ । २ । ७० ॥ इति कस्य नत्वे "कादेशोऽपि" ॥ २ । १ । ६१ ॥
इति नत्वस्याभिद्धत्वन "सयोगस्यादौ-" ॥ २ । १ । ८८ ॥ इति शलोप ॥ ७ ॥
कृत्यते कृतम् ॥ ८ ॥

प्राप्ते तु भावितम् ।

लब्धमासादित भूत

प्राप्यते स्म प्राप्तम् ॥ १ ॥ भवते प्राप्यधात् "भूङ् प्राप्तौ णिङ्" ॥ ३ । ४ ।
१९ ॥ इति स्वार्थे वा णिङि भावितम्, पक्ष भूयत प्राप्यत भूतम् ॥ १३ ॥ लभ्यत
स्म लब्धम् ॥ ४ ॥ 'आङ् सदण् गर्ता' इत्यस्य आसादितम्, विभ्रमपि ॥ ५ ॥

पतिते गलित च्युतम् ॥ १२६ ॥

स्रस्त भ्रष्ट स्कन्नपन्ने

पतति स्म पतित तत्र ॥ १ ॥ गलति स्म गलितम् ॥ २ ॥ च्यवते स्म च्युतम्
॥ ३ ॥ १२६ ॥ स्रसते स्म स्रस्तम् ॥ ४ ॥ भ्रशते स्म भ्रष्टम् ॥ ५ ॥ स्कदात स्म
स्कन्नम् ॥ ६ ॥ पद्यते स्म पन्नम् ॥ ७ ॥

सशित तु सुनिश्चितम् ।

सश्यति स्म सशितम् ॥ १ ॥ सुष्ठु निश्चिनोति स्म सुनिश्चितम्, सुष्ठु निश्चित-
मस्य वा ॥ २ ॥

मृगित मागितान्विष्टावेपितानि गवेपिते ॥ १२७ ॥

'मृगणि अ-वेपणे' मृगयते मृगितम् ॥ १ ॥ 'मागण् अ वेपणे' मागयते मागितम्
॥ २ ॥ 'इषत् इच्छायाम्' अन्विध्यते अविष्टम् ॥ ३ ॥ 'एषूङ् गता' अवेध्यते अ-व-
पितम् ॥ ४ ॥ 'गवपण् मागण' गवेध्यते गवपित तत्र ॥ ५ ॥ १२७ ॥

तिमिते स्तिमिताक्लिन्नाद्रोन्ना समुत्तावत् ।

तिम्यति स्म तिमितस्तत्र ॥ १ ॥ स्तिम्यति स्म स्तिमित ॥ २ ॥ क्लियति
स्म क्लिन्न ॥ ३ ॥ सङ्घ आर्द्रेण गुणेन वत्तत साद्र ॥ ४ ॥ अदति आद्र 'विजि' ॥
(उणा-३९२) इति २, दाघत्व च ॥ ५ ॥ उन्नति स्म उन्न 'ऋहाघ्रा' ॥
४ । २ । ७६ ॥ इति कस्य वा नत्वम् ॥ ६ ॥ पक्ष समुत्त ॥ ७ ॥

प्रस्थापित प्रतिशिष्ट प्रहितप्रेषिते अपि ॥ १२८ ॥

प्रस्थाप्यत स्म प्रस्थापितम् ॥ १ ॥ प्रतिशिध्यत स्म प्रतिशिष्टम् ॥ २ ॥ प्रहीयते
स्म प्रहितम् ॥ ३ ॥ इष्य च गर्ता प्रध्यत स्म प्रषितम् ॥ ४ ॥ १२८ ॥

हेतुशून्या निर्हेतुका आस्या स्थिति , विगत लक्षणमालोचनमत्रेति विलक्षणम्,
अप्रतिपत्तिरित्यथ ॥ १ ॥ १३३ ॥

कार्मण मूलकर्म

सदिष्ट कर्मव कामण वृद्धपरपरोपदेशात् “कमण सदिष्टे” ॥ ७ । २ । १६७ ॥
इति स्वार्थिकोऽण् ॥ १ ॥ मूलैरापधादिभिवशीकरण मूलकर्म ॥ २ ॥

अथ सवनन वशक्रिया ।

समताद् वयत सेयते वाऽनेन सवननम् ॥ १ ॥ वशे करण वशक्रिया
वशीकरणमित्यथ ॥ २ ॥

प्रतिग्रन्थे प्रतिष्ठम्

प्रतिग्रन्थेन प्रतिग्रन्थस्तत्र ॥ १ ॥ प्रतिष्ठम्भन प्रतिष्ठम्भो रेध “अष्टप्रति
स्तब्धनिस्तब्धे स्तम्भ ” ॥ २ । ३ । ४१ ॥ इति पत्वम् ॥ २ ॥

स्यादास्यास्थासना स्थिति ॥ १३४ ॥

आसनमास्या “आस्यटिब्रज्यज क्यप्” ॥ ५ । ३ । ९७ ॥ १ ॥ आस्थानमा-
स्था ॥ २ ॥ “निवेत्याद्य” ॥ ५ । ३ । १११ ॥ इत्यने आसना ॥ ३ ॥ स्थान
स्थिति ॥ ४ ॥ १३४ ॥

परस्पर स्यादन्योऽन्यमितरेतरमित्यपि ।

परस्पराद्यद्वयोऽपि स्वभावादेकत्वपुस्त्ववृत्तय कर्मव्यतिहारविषया “परस्प
रादयो येतरेतरस्यामस्यादेर्वाऽपुषि” ॥ ३ । २ । १ ॥ इति सूत्रनिर्देशात् परा ये
तरशब्दाना सर्वनाम्ना द्विवचनादिनिपातनात् साधव ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मिथाऽ-
व्ययेषु वक्ष्यते ॥

आवेशाटोपौ सरम्भे

आवेशनमावेश ॥ १ ॥ ‘द्वय सौत्र ’ आटोपनमाटोप ॥ २ ॥ सरम्भण
सरम्भस्तत्र ॥ ३ ॥

निवेशो रचना स्थितौ ॥ १३५ ॥

निवेशन निवेश ॥ १ ॥ रचयत रचना ॥ २ ॥ तिष्ठत्यस्या स्थिति , तत्र ॥ ३ ॥ १३५ ॥

निर्बन्धोऽभिनिवेश स्यात्

निबन्धन निबन्ध ॥ १ ॥ अभिनिवेशनमभिनिवेश ॥ २ ॥

प्रवेशोऽन्तर्विगाहनम् ।

उद्गमति स्म उद्गातम् ॥ १ ॥ वद्गच्छति स्म वहतम्, तत्र ॥ २ ॥

गूढं हन्ने

‘गुह्यं पुरीषोऽसौ’ गूयते स्म गूढम्, “दुषोऽसौ” ॥ ४।२।५७ ॥ इति साधु ॥ १ ॥ द्यते स्म द्यम्, तत्र ॥ २ ॥

मीढं तु मूत्रिते ॥ १३१ ॥

मिश्रते मीढम् ॥ १ ॥ मूत्रयते मूत्रितम्, तत्र ॥ २ ॥ १३१ ॥

विदितं बुधितं बुद्धं ज्ञातं सितगते अवात् ।

मनितं प्रतिपन्नं च

‘विदक् ज्ञाने’ इत्यस्य विद्यते विदितम् ॥ १ ॥ ‘बुधून् बोधने’ इत्यल्य इटि बुधितम् ॥ २ ॥ ‘बुधिच् ज्ञाने’ इत्यस्यानिटो बुद्धम् ॥ ३ ॥ ज्ञायते ज्ञातम् ॥ ४ ॥ अवोपसर्गात् परे सितगते अवसायते अवसितम् “दोतोमास्थ” ॥ ४।४।११ ॥ इतात्वम्, ॥ ५ ॥ अवगम्यते अवगतम् ॥ ६ ॥ ‘मनूया बोधने’ इत्यस्येडि मनितम्, कृति वृत्ति नृतीनामैदित्करणेन इटनिषेधस्यानित्यत्वशापनात् “वेटोऽपत” ॥ ४।४।६२ ॥ इति इटनिषेधोऽत्र न भवतीत्यमरटीका । ‘मानन् पूजायाम्’ इत्यस्य स्थाने ‘मनन्’ इति केचित् पठन्ति, तस्य वा ॥ ७ ॥ प्रतिपद्यते प्रतिपन्नम्, एषु ज्ञानाथत्वात् वक्तमाने क्त ॥ ८ ॥

स्यन्ने रीणं स्नुतं स्नुतम् ॥ १३२ ॥

स्यन्दते स्म स्यत्र तत्र ॥ १ ॥ ‘राडूच् खवण’ रीयते स्म राणम् सूयत्यादित्वात् क्तस्य नत्वम् ॥ २ ॥ स्नौति स्म स्नुतम् ॥ ३ ॥ खवति स्म स्नुतम् ॥ ४ ॥ १३२ ॥

गुप्तगोपायितत्रातावित्तत्राणानि रक्षिते ।

गुप्यते गुप्तम्, ‘अशक्वि ते वा’ ॥ ३।४।४ ॥ इत्यायप्रत्यये गोपायितम् ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ त्रायते त्रातम् त्राणम् “ऋहीघ्रा-” ॥ ४।२।७६ ॥ इति क्तस्य वा नत्वम् ॥ ४ ॥ अयते अधिनम् ॥ ५ ॥ रक्षयते रक्षितं, शात्पादित्वात् वक्तमाने क्तस्तत्र ॥ ६ ॥

कर्म क्रिया विधा

क्रियते कर्म पुङ्ग्वलिङ्ग, भावे कर्मणि वा मन् ॥ १ ॥ “कृग श च वा” ॥ ५।३।१०० ॥ इति शप्रत्यये क्रिया ॥ २ ॥ विधीयते विधा “उपसगादात्” ॥ ५।३।११० ॥ इत्यङ् ॥ ३ ॥

हेतुशून्या त्वाऽऽस्या विलक्षणम् ॥ १३३ ॥

हेतुश्रया निर्हेतुका आस्या स्थिति , विगत रुक्षणमालोचनमनेति विलक्षणम्.
अप्रतिपत्तिरित्यथ ॥ १ ॥ १३३ ॥

कार्मण मूलकर्म

सदिष्ट कर्मव कामण ब्रह्मपरपरोपदशात् "कर्मण" सदिष्टे" ॥ ७।२।१६७ ॥
इति स्वार्थिकोऽण् ॥ १ ॥ मूलैरापधादिमिवशीकरण मूलकर्म ॥ २ ॥

अथ सवनन वशक्रिया ।

सम-ताद् व-यत से-व्यते वाऽनेन सवननम् ॥ १ ॥ वशे करण वशक्रिया
वशीकरणमित्यर्थ ॥ २ ॥

प्रतिबन्धे प्रतिष्टम्भ

प्रतिबन्धन प्रतिष घस्तत्र ॥ १ ॥ प्रतिष्टम्भन प्रतिष्टम्भो रोध "अदप्रति
स्त-धनिस्तब्धे स्तम्भ" ॥ २।३।४१ ॥ इति पत्वम् ॥ २ ॥

स्यादास्यास्थासना स्थिति ॥ १३४ ॥

आसनमास्या "आस्थदिब्रज्यज क्यप्" ॥ ५।३।९७ ॥ १ ॥ आस्थानमा-
स्या ॥ २ ॥ "जिवेत्याप्त" ॥ ५।३।९११ ॥ इत्यने आसना ॥ ३ ॥ स्थान
स्थिति ॥ ४ ॥ १३४ ॥

परस्पर स्यादन्योऽन्यमितरेतरमित्यपि ।

परस्परादवयवयोऽपि स्वभावादेकत्वपुस्तृप्तय कमव्यतिहारविषया "परस्प
रा यो-येतरेतरस्यामस्यादेवाऽपुसि" ॥ ३।२।१ ॥ इति सूत्रनिर्देशात् परा-ये
तरश-दाना सवनान्ना द्विवचनादिनिपातनात् साधव ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मिथोऽ-
व्ययेषु वक्ष्यते ॥

आवेशाटोपौ सरम्भे

आवेशनमावेश ॥ १ ॥ 'द्वुप सौत्र' आटोपनमाटोप ॥ २ ॥ सरम्भर्ण
सरम्भस्तत्र ॥ ३ ॥

निवेशो रचना स्थितौ ॥ १३५ ॥

निवेशननिवेश ॥ १ ॥ रचयत रचना ॥ २ ॥ तिष्ठ लस्या स्थिति , तत्र ॥ ३ ॥ १३५ ॥

निर्बन्धोऽभिनिवेश स्यात्

निबन्धो निर्बन्ध ॥ १ ॥ अभिनिवेशनमभिनिवेश ॥ २ ॥

प्रवेशोऽन्तर्धिगाहनम् ।

उद्गमति स्म उद्गातम् ॥ १ ॥ उद्गच्छति स्म उद्गतम्, तत्र ॥ २ ॥

गून हन्ने

‘शुत पुरीषारणं’ गूयते स्म गूनम्, “दुगोह च” ॥ ४ । २ । ७७ ॥ इति साधु ॥ १ ॥ हयत स्म हनम्, तत्र ॥ २ ॥

मीढ तु मूत्रिते ॥ १३१ ॥

मिथ्यते मीढम् ॥ १ ॥ मूत्रयते मूत्रितम्, तत्र ॥ २ ॥ १३१ ॥

विदित बुधित बुद्ध ज्ञात सितगते अवात् ।

मनित प्रतिपन्न च

‘विदक् शाने’ इत्यस्य विद्यते विदितम् ॥ १ ॥ ‘बुधून् बोधने’ इत्यस्य इटि बुधितम् ॥ २ ॥ ‘बुधिच् ज्ञाने’ इत्यस्यानिटो बुद्धम् ॥ ३ ॥ ज्ञायते ज्ञातम् ॥ ४ ॥ अवोपसर्गात् परे सितगते अवसायते अवसितम् “दोसामास्य” ॥ ४ । ४ । ११ ॥ इतात्वम्, ॥ ५ ॥ अवगम्यत अवगतम् ॥ ६ ॥ ‘मनूया बोधने’ इत्यस्येडि मनितम्, कृति वृति नृतीनामैदित्करणन इटनिषेधस्यानित्यत्वज्ञापनात् “वेटोऽपत” ॥ ४ । ४ । ६२ ॥ इति इट्निषेधोऽन न भवतीत्यमरटीका । ‘मानण् पूजायाम्’ इत्यस्य स्थाने ‘मनण्’ इति केचित् पठन्ति, तस्य वा ॥ ७ ॥ प्रतिपद्यते प्रतिपन्नम् एषु ज्ञानायत्वात् वक्तमाने च ॥ ८ ॥

स्यन्ने रीण स्नुत स्नुतम् ॥ १३२ ॥

स्यन्दते स्म स्यन्न तत्र ॥ १ ॥ ‘रीडून् स्रवण’ रीयते स्म राणम् सूयत्यादित्वात् कस्य नत्वम् ॥ २ ॥ स्नौति स्म स्नुतम् ॥ ३ ॥ स्रवति स्म स्नुतम् ॥ ४ ॥ १३२ ॥

गुप्तगोपायितत्रातावितत्राणानि रक्षिते ।

गुप्यते गुप्तम् ‘अशवि ते वा’ ॥ ३ । ४ । ४ ॥ इत्यायप्रत्यये गोपायितम् ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ त्रायते त्रातम् त्राणम् “कृह्णोघ्रा-” ॥ ४ । २ । ७६ ॥ इति कस्य वा नत्वम् ॥ ४ ॥ अव्यते अवितम् ॥ ५ ॥ रक्षयते रक्षित, शाल्पादत्वात् वक्तमाने चस्तत्र ॥ ६ ॥

कर्म क्रिया विधा

क्रियते कर्म पुष्पीबलिह भावे कर्मणि वा मन् ॥ १ ॥ “कृग श च वा” ॥ ५ । ३ । १ ० ॥ इति वाप्रत्यय क्रिया ॥ २ ॥ विधीयते विधा ‘उपसर्गादात्’ ॥ ५ । ३ । ११ ० ॥ इत्यङ् ॥ ३ ॥

हेतुशून्या त्वाऽऽस्या विलक्षणम् ॥ १३३ ॥

हेतुशून्या निर्हेतुका आस्या स्थिति , विगत लक्षणमालोचनमत्रेति विलक्षणम्,
अप्रतिपत्तिरित्यर्थे ॥ १ ॥ १३३ ॥

कार्मण मूलकर्म

सदिष्ट कर्मैव कामण वृद्धपरपरोपदेशात् “कमण सदिष्टे” ॥ ७ । २ । १६७ ॥
इति स्वार्थिकोऽण् ॥ १ ॥ मूलेरापघादिभिवशीकरण मूलकर्म ॥ २ ॥

अथ सवनन वशक्रिया ।

समन्ताद् वन्यते सेव्यते वाऽनेन सवननम् ॥ १ ॥ वशे करण वशक्रिया
वशीकरणमित्यर्थ ॥ २ ॥

प्रतिबन्धे प्रतिष्ठम्भ

प्रतिबन्धन प्रतिबन्धस्तत्र ॥ १ ॥ प्रतिष्ठम्भन प्रतिष्ठम्भो रोध “अद्वप्रति
स्तब्धनिस्तब्धे स्तम्भ” ॥ २ । ३ । ४१ ॥ इति पत्वम् ॥ २ ॥

स्यादास्यास्थासना स्थिति ॥ १३४ ॥

आसनमास्या “आस्यटिप्रज्यज क्यप्” ॥ ५ । ३ । ९७ ॥ १ ॥ आस्थानमा-
स्था ॥ २ ॥ “णिधेत्त्याप्त” ॥ ५ । ३ । १११ ॥ इत्यने आसना ॥ ३ ॥ स्थान
स्थिति ॥ ४ ॥ १३४ ॥

परस्पर स्यादन्योऽन्यमितरेतरमित्यपि ।

परस्परादयस्त्रयोऽपि स्वभावादेकत्वपुस्तकतृत्तय कमव्यतिहारविषया “परस्प
रा-या-येतरेतरस्यामस्यादेवाऽपुसि” ॥ ३ । २ । १ ॥ इति सूत्रनिदशात् परा ये
तरश-दाना सर्वनाम्ना द्विवचनादिनिपातनात् साधव ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मित्याऽ-
व्ययेषु वक्ष्यते ॥

आवेशाटोपौ सरम्भे

आवेशनमावेश ॥ १ ॥ ‘टुप सौत्र’ आटोपनमाटोप ॥ २ ॥ सरम्भण
सरम्भस्तत्र ॥ ३ ॥

निवेशो रचना स्थितौ ॥ १३५ ॥

निवेशन निवेश ॥ १ ॥ रच्यत रचना ॥ २ ॥ तिष्ठ त्वस्या स्थिति , तत्र ॥ ३ ॥ १३५ ॥

निर्व-वोऽभिनिवेश स्यात्

निबन्धन निबन्ध ॥ १ ॥ अभिनिवेशनमभिनिवेश ॥ २ ॥

प्रवेशोऽन्तर्विगाहनम् ।

उद्धमति स्म उद्धातम् ॥ १ ॥ उद्धच्छति स्म उद्धतम्, तत्र ॥ २ ॥

गून हन्ने

‘गुत् पुरीषोरघां गूयते स्म गूतम्, “दुगोरू च” ॥ ४ । २ । ७७ ॥ इति साधु ॥ १ ॥ हयत स्म हयम्, तत्र ॥ २ ॥

मीढ तु मूत्रिते ॥ १३१ ॥

मिष्यते मीढम् ॥ १ ॥ मूष्यते मूत्रितम्, तत्र ॥ २ ॥ १३१ ॥

विदित बुधित बुद्ध ज्ञात सितगते अवात् ।

मनित प्रतिपन्न च

‘विदक् ज्ञाने’ इत्यस्य विद्यते विदितम् ॥ १ ॥ ‘बुधून् बोधने’ इत्यस्य इति बुधितम् ॥ २ ॥ ‘बुधिच् ज्ञाने’ इत्यस्यानिटो बुद्धम् ॥ ३ ॥ ज्ञायते ज्ञातम् ॥ ४ ॥ अवोपसर्गात् परे सितगते अवसायते अवसितम् “दोसोमास्थ” ॥ ४ । ४ । ११ ॥ इतात्वम्, ॥ ५ ॥ अवगम्यत अवगतम् ॥ ६ ॥ ‘मनूया बोधने’ इत्यस्येष्टि मनितम्, कृति श्रुति तृतीनामदित्करणन इटानिवेधस्यानित्यत्वज्ञापनात् “वेद्योऽपत” ॥ ४ । ४ । ६२ ॥ इति इटनिषेधोऽत्र न भवतीत्यमरटीका । ‘मानण् पूजायाम्’ इत्यस्य स्थाने ‘मनण् इति केचित् पठन्ति, तस्य वा ॥ ७ ॥ प्रतिपद्यते प्रतिपन्नम् एषु ज्ञानाद्यत्वात् वर्तमाने क्त ॥ ८ ॥

स्यन्ने रीण स्नुत स्नुतम् ॥ १३२ ॥

स्यन्दते स्म स्यन्न तत्र ॥ १ ॥ ‘रीड् च खवण’ रीयते स्म राणम् सूयत्यादित्वात् क्तस्य नत्वम् ॥ २ ॥ स्नौति स्म स्नुतम् ॥ ३ ॥ खवति स्म स्नुतम् ॥ ४ ॥ १३२ ॥

गुप्तगोपायितत्रातावितत्राणानि रक्षिते ।

गुप्यते गुप्तम् ‘अशवि ते वा ॥ ३ । ४ । ४ ॥ इत्यायप्रत्यये गोपायितम् ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ त्रायते त्रातम् त्राणम् “ऋहीप्रा-” ॥ ४ । २ । ७६ ॥ इति क्तस्य वा नत्वम् ॥ ८ ॥ अयते अवितम् ॥ ५ ॥ रक्ष्यते रक्षित, शात्पादित्वात् वर्तमाने क्तस्तत्र ॥ ६ ॥

कर्म क्रिया विधा

क्रियते कर्म पुङ्ग्वलिङ्ग, भावे कर्मणि वा मन् ॥ १ ॥ “कृग श च वा” ॥ ५ । ३ । १०० ॥ इति शप्रत्यये क्रिया ॥ २ ॥ विधीयते विधा “उपसर्गादात्” ॥ ५ । ३ । ११० ॥ इत्यङ् ॥ ३ ॥

हेतुश्चाया त्वाऽऽस्या विलक्षणम् ॥ १३३ ॥

हेतुशया निर्हेतुका आस्या स्थिति , विगत लक्षणमालोचनमत्रेति विलक्षणम्,
अप्रतिपत्तिरित्यथ ॥ १ ॥ १३३ ॥

कार्मण मूलकर्म

सदिष्ट कर्मव कामण वृद्धपरपरोपदेशात् “कमण सदिष्टे” ॥ ७ । २ । १६७ ॥
इति स्वार्थिकोऽण् ॥ १ ॥ मूलैरापघादिभिवशीकरण मूलकर्म ॥ २ ॥

अथ सवनन वशक्रिया ।

समताद् वयत सेयते वाऽनेन सवननम् ॥ १ ॥ वशे करण वशक्रिया
वशाकरणमित्यर्थ ॥ २ ॥

प्रतिबन्धे प्रतिष्टम्भ

प्रतिबन्धन प्रतिषन्धस्तत्र ॥ १ ॥ प्रतिष्टम्भन प्रतिष्टम्भो रोध “अद्वप्रति
स्तन्धनिस्तब्धे स्तम्भ” ॥ २ । ३ । ४१ ॥ इति पत्वम् ॥ २ ॥

स्यादास्यास्थासना स्थिति ॥ १३४ ॥

आसनमास्या “आस्यटिन्नज्यज क्यप्” ॥ ५ । ३ । ९७ ॥ १ ॥ आस्थानमा-
स्या ॥ २ ॥ “णिवेत्त्यास्र” ॥ ५ । ३ । ९११ ॥ इत्यने आसना ॥ ३ ॥ स्थान
स्थिति ॥ ४ ॥ १३४ ॥

परस्पर स्यादन्योऽन्यमितरेतरमित्यपि ।

परस्परादयस्त्रयोऽपि स्वभावादेकत्वपुस्तत्तय कमव्यतिहारविषया “परस्प
रायोयेतरेतरस्यामस्यादवाऽपुसि” ॥ ३ । २ । १ ॥ इति सूत्रनिदशात् परा ये
तरशदाना सर्वनाम्ना द्विवचनादिनिपातनात् साधव ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मियोऽ-
व्ययेषु वक्ष्यते ॥

आवेशाटोपौ सरम्भे

आवेशनमावेश ॥ १ ॥ ‘द्वप सौत्र’ आटोपनमाटोप ॥ २ ॥ सरम्भण
सरम्भस्तत्र ॥ ३ ॥

निवेशो रचना स्थितौ ॥ १३५ ॥

निवेशन निवेश ॥ १ ॥ रचयत रचना ॥ २ ॥ तिष्ठत्यस्या स्थिति , तत्र ॥ ३ ॥ १३५ ॥

निर्वधोऽभिनिवेश स्यात्

निबन्धन निबन्ध ॥ १ ॥ अभिनिवेशनमभिनिवेश ॥ २ ॥

प्रवेशोऽन्तर्विगाहनम् ।

उद्गमति स्म उद्गातम् ॥ १ ॥ उद्गच्छति स्म उद्गतम्, तत्र ॥ २ ॥

गून हन्ने

‘शुत पुरीषोत्सर्गो’ गूयते स्म गूनम्, “दुगोह च” ॥ ४।२।७७ ॥ इति साधु
॥ १ ॥ हयत स्म हयम्, तत्र ॥ २ ॥

मीढ तु मूत्रिते ॥ १३१ ॥

मिष्यते मीढम् ॥ १ ॥ मूत्रयते मूत्रितम्, तत्र ॥ २ ॥ १३१ ॥

विदित बुधित बुद्ध ज्ञात सितगते अवात् ।

मनित प्रतिपन्न च

‘विदक् ज्ञाने’ इत्यस्य विद्यते विदितम् ॥ १ ॥ ‘बुधृग् बोधने’ इत्यस्य इति
बुधितम् ॥ २ ॥ ‘बुधिच् ज्ञाने’ इत्यस्यानिटो बुद्धम् ॥ ३ ॥ ज्ञायते ज्ञातम् ॥ ४ ॥
अवोपसर्गात् परे सितगते अवसायते अवसितम् “दासोमास्थ ” ॥ ४।४।११ ॥
इतात्वम्, ॥ ५ ॥ अवगम्यत अवगतम् ॥ ६ ॥ ‘मनूया बोधने’ इत्यस्येति मनितम्,
कृति श्रुति नृतीनामैदित्तरणन इटानिपेधस्यानित्यत्वज्ञापनात् “वेढोऽपत ” ॥ ४।
४।६२ ॥ इति इटनिपेधोऽत्र न भवतीत्यमरटीका । ‘मानन् पूजायाम्’ इत्यस्य स्थाने
‘मनण्’ इति केचित् पठन्ति, तस्य वा ॥ ७ ॥ प्रतिपद्यते प्रतिपन्नम् एषु ज्ञानाद्यत्वात्
वर्तमाने क्त ॥ ८ ॥

स्यन्ने रीण स्नुत स्नुतम् ॥ १३२ ॥

स्यन्दते स्म स्यन्न तत्र ॥ १ ॥ रीद्वच् स्रवण् रीयते स्म राणम् सूयत्या-
दित्वात् कस्य नत्वम् ॥ २ ॥ स्नौति स्म स्नुतम् ॥ ३ ॥ स्रवति स्म स्नुतम् ॥ ४ ॥ १३२ ॥

गुप्तगोपायितत्रातावितत्राणानि रक्षिते ।

गुप्यते गुप्तम्, ‘अशवि ते वा ॥ ३।४।४ ॥ इत्याद्यप्रत्यये गोपायितम् ॥ १ ॥
॥ २ ॥ त्रायते त्रातम् त्राणम् “कृहाग्रा- ” ॥ ४।२।७६ ॥ इति कस्य वा नत्वम्
॥ ४ ॥ अयते अवितम् ॥ ५ ॥ रक्षयते रक्षित, शिल्पादित्वात् वर्तमाने क्तस्तत्र ॥ ६ ॥

कर्म क्रिया विधा

क्रियते कर्म पुङ्ग्विलिङ्ग भावे कर्मणि वा मन् ॥ १ ॥ ‘कृग श च वा” ॥
५।३।१०० ॥ इति शप्रत्यये क्रिया ॥ २ ॥ विधीयते विधा ‘उपसर्गादात् ” ॥
५।३।११० ॥ इत्यङ् ॥ ३ ॥

हेतुशून्या त्वाऽऽस्या विलक्षणम् ॥ १३३ ॥

हेतुशून्या निर्हेतुका आस्या स्थिति , विगत लक्षणमालोचनमप्रेति विलक्षणम्,
अप्रतिपत्तिरित्यथ ॥ १ ॥ १३३ ॥

कार्मण मूलकर्म

सदिष्ट कर्मव कामण बृद्धपरपरोपदशात् “कमण सदिष्टे” ॥ ७ । २ । १६७ ॥
इति स्वार्थिकोऽण् ॥ १ ॥ मूलैरोपघादिभिवशीकरण मूलकर्म ॥ २ ॥

अथ सवनन वशाक्रिया ।

सम-ताद् वयत से-यते वाऽनेन सवननम् ॥ १ ॥ वशे करण वशाक्रिया
वशाकरणमित्यर्थ ॥ २ ॥

प्रतिबन्धे प्रतिष्ठम्भ

प्रतिबन्धन प्रतिबन्धस्तत्र ॥ १ ॥ प्रतिष्ठम्भन प्रतिष्ठम्भो रोष “अद्वप्रति
स्त-धनिस्तब्धे स्तम्भ ” ॥ २ । ३ । ४१ ॥ इति पत्वम् ॥ २ ॥

स्यादास्यास्थामना स्थिति ॥ १३४ ॥

आसनमास्या “आस्यटिप्रज्यज क्यप्” ॥ ५ । ३ । ९७ ॥ १ ॥ आस्थानमा-
स्या ॥ २ ॥ “णिवेत्स्यात्” ॥ ५ । ३ । १११ ॥ इत्यने आसना ॥ ३ ॥ स्थान
स्थिति ॥ ४ ॥ १३४ ॥

परस्पर स्यादन्योऽन्यमितरेतरमित्यपि ।

परस्परादयस्त्रयोऽपि स्वभावादेकत्वपुस्तलुत्तय कमव्यतिहारविषया “परस्प
रा-यो-येतरेतरस्यामस्यादेर्वाऽपुसि” ॥ ३ । २ । १ ॥ इति सूत्रनिर्देशात् परा ये
तरश-दानां सवनान्ना द्विवचनादिनिपातनात् साधव ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मियाऽ-
व्ययेषु वक्ष्यते ॥

आवेशाटोपौ सरम्भे

आवेशनमावेश ॥ १ ॥ ‘द्वुप सौत्र ’ आटोपनमाटोप ॥ २ ॥ सरम्भण
सरम्भस्तत्र ॥ ३ ॥

निवेशो रचना स्थितौ ॥ १३५ ॥

निवेशन निवेश ॥ १ ॥ रच्यते रचना ॥ २ ॥ तिष्ठ-त्यस्या स्थिति , तत्र ॥ ३ ॥ १३५ ॥

निर्बन्धोऽभिनिवेश स्यात्

निबन्धन निबन्ध ॥ १ ॥ अभिनिवेशनमभिनिवेश ॥ २ ॥

प्रवेशोऽन्तर्विगाहनम् ।

प्रवेशने प्रवेश ॥ १ ॥ पदापानाम-तर्मध्यस्य विगाहनम् ॥ २ ॥

गतौ वीहृत्ता विहारेय्यापरिसर्पपरिक्रमा ॥ १३६ ॥

गमन गतिस्तत्र ॥ १ ॥ 'इष्ट गती' वीहृग्न वीहृत्ता ॥ २ ॥ विहरण
विहार ॥ ३ ॥ 'ईरिक्त गतिकम्पनयो' हरणमीर्या भिदादित्वात् ॥ ४ ॥ परिसर्पण
परिसर्प ॥ ५ ॥ परिक्रमण परिक्रम ॥ ६ ॥ १३६ ॥

मज्ज्याटाट्या पर्यटन

मज्जन मज्जा "आस्यटि" ॥ ५ । ३ । ९७ ॥ इति क्यप् ॥ १ ॥ कुटिलमटन
मटाट्या "अट्यर्तिसुत्रिमात्रे-" ॥ ३ । ४ । १० ॥ इति यङ्, ततो "वाऽटाट्यात्"
॥ ५ । ३ । १०३ ॥ इति य, अटाटाऽपि, "आस्यटि-" ॥ ५ । ३ । ९७ ॥ इति
क्यपि अट्यापि । य-मनु -'तीर्यत्रिक वृथाट्या च क्रमजो दशको गण' ॥ २ ॥ पर्य
ट्यते पर्यटनम् ॥ ३ ॥

चर्या त्वीर्यापथस्थिति ।

चरण चर्या "समज-" ॥ ५ । ३ । ९९ ॥ इति क्यप् ॥ १ ॥ इर्यापथ
साध्वाचार, यदाह- ईयापथो ध्यानमौनादिकम् भिक्षुव्रतम् । तत्र स्थितिरीयापथ-
स्थिति 'चर्या त्वीर्या विदुबुधा इति तु मुनि ॥ २ ॥

व्यत्यासस्तु विपर्यासो वैपरीत्य विपर्यय ॥ १३७ ॥

व्यत्यये

व्यतिक्रम्यासन व्यत्यास ॥ १ ॥ विपर्ययसन विपर्यास ॥ २ ॥ विपरातस्य
भावो वैपरीत्यम् ॥ ३ ॥ विपर्ययण विपर्यय ॥ ४ ॥ १३७ ॥ व्यत्ययन व्यत्य-
यस्तत्र ॥ ५ ॥

अथ स्फातिर्वृद्धौ

स्फायन स्फाति ॥ १ ॥ वृद्धन वृद्धिस्तत्र ॥ २ ॥

प्रीणनेऽवनतर्पणे ।

प्रीण्यते प्राणन तत्र ॥ १ ॥ अव प्रीतावत्र, अ-यते अवनम् ॥ २ ॥ तर्प्यते
तर्पणम् ॥ ३ ॥

परित्राण तु पर्याप्तिर्हस्तधारणमित्यपि ॥

परित्रायते परित्राणम् ॥ १ ॥ पयापण पर्याप्ति ॥ २ ॥ प्रहर्तुमुद्यतस्य
हस्तस्य धारण रोधो हस्तधारणम्, रक्ष्यस्य पृष्ठ हस्तस्थापनं वा ॥ ३ ॥ १३८ ॥

प्रणति प्रणिपातोऽनुनेये

प्रणमन प्रणति ॥ १ ॥ प्रणिपतन प्रणिपात ॥ २ ॥ अनुनयनमनुनय
स्तन ॥ ३ ॥

अथ शयने क्रमात् ।

विशाय उपशायश्च

क्रमात् पर्यायेण, शयने विशयन विशाय ॥ १ ॥ उपशयनमुपशाय “व्यु-
पाच्छाड ” ॥ ५ । ३ । ७७ ॥ इति घञ् ॥ २ ॥

पर्यायोऽनुक्रम क्रमः ॥ १३९ ॥

परिपाठ्यानुपूर्व्यावृत्

पययण पयाय “परे क्रमे” ॥ ५ । ३ । ७६ ॥ इति घञ् ॥ १ ॥ अनुक्रम
णमनुक्रम ॥ २ ॥ क्रमण क्रम ॥ ३ ॥ १३९ ॥ परिपाठन परिपाटि स्त्रीलिङ्ग ,
“स्वरेभ्य इ ॥ (उणा-६०६) ॥ इया परिपाट्यी ॥ ४ ॥ पूर्वानुक्रमेण अनुपूर्वं
तद्भाव आनुपूर्वी छाक्काबलिङ्ग , क्लीबे आनुपु-यम् ॥ ५ ॥ आवतनमावृदावृत्ति
सपदादित्वात् न्यप् ॥ ६ ॥

अतिपातस्त्वतिक्रम ।

उपात्यय पर्ययश्च

अतिक्रम्य पतनमतिपात ॥ १ ॥ अतिक्रमणमतिक्रम ॥ २ ॥ उपपनस्यात्य-
योऽतिक्रमणमुपात्यय ॥ ३ ॥ परित्यज्यायन पयय , अत्र क्रमाभावात् “परे
क्रमे” ॥ ५ । ३ । ७६ ॥ इति घञ् नास्ति ॥ ४ ॥

समौ सम्बाधसकटौ ॥ १४० ॥

सबाध्यतेऽनेन सम्बाध ॥ १ ॥ सकाण सकट “सप्रोने ” ॥ ७ । १ ।
१२५ ॥ इति कट ॥ २ ॥ १४० ॥

काम प्रकाम पर्याप्त निकामेष्टे यथेप्सिते ।

काम्यते कामम् ॥ १ ॥ प्रकाम्यते प्रकामम् ॥ २ ॥ पयाप्यते पर्याप्तम् ॥ ३ ॥
निकाम्यते निकामम् ॥ ४ ॥ एतेऽकारा-ता अन-यया यत् शाश्वत -
कामे निकामे कामाद्या अव्ययास्तु मकारान्ता ॥
अव्ययेषु-इष्यते इष्टम् ॥ ५ ॥ ईप्सितमनातिक्रम्य यथेप्सितम्, प्राय क्रियाविशेषणा-
येतानि ॥ ६ ॥

प्रवेशने प्रवेश ॥ १ ॥ पदायानाम-तमध्यस्य विगाहनम् ॥ २ ॥

गतौ वीद्वा विहारेर्योपरिसर्पपरिक्रमा ॥ १३६ ॥

गमन गतिस्तत्र ॥ १ ॥ 'इगु गतो' वीद्गुन वीद्वा ॥ २ ॥ विहरण
विहार ॥ ३ ॥ 'ईरिक् गतिकम्पनयो' हरणमीया भिदादित्वात् ॥ ४ ॥ परिसर्पण
परिसर्प ॥ ५ ॥ परिक्रमण परिक्रम, ॥ ६ ॥ १३६ ॥

व्रज्याटाट्या पर्यटन

व्रजन व्रज्या "आस्यटि" ॥ ५ । ३ । ९७ ॥ इति क्यप् ॥ १ ॥ कुटिलमटन
मटाट्या "अट्यत्तिस्तुत्रिमुत्रि-" ॥ ३ । ४ । १० ॥ इति यङ्, ततो "वाटाट्यात्"
॥ ५ । ३ । १०३ ॥ इति य, अटाटाटपि, 'आस्यटि-' ॥ ५ । ३ । ९७ ॥ इति
क्यपि अट्यापि । य-मनु -'तौर्यत्रिक वृथाट्या च क्षमजो दशको गण' ॥ २ ॥ पर्य
ट्यते पर्यटनम् ॥ ३ ॥

चर्या त्वीर्यापथस्थिति ।

चरण चर्या "समज-" ॥ ५ । ३ । ९९ ॥ इति क्यप् ॥ १ ॥ इर्यापथ
साध्वाचार यदाह- इर्यापथो ध्यानमौनादिकम् भिक्षुव्रतम् । तत्र स्थितिरिर्यापथ-
स्थिति 'चर्या त्वीर्या विदुबुधा इति तु मुनि ॥ २ ॥

व्यत्यासस्तु विपर्यासो वैपरीत्य विपर्यय ॥ १३७ ॥

व्यत्यये

व्यतिक्रम्यासन व्यत्यास ॥ १ ॥ विपर्यसन विपर्यास ॥ २ ॥ विपरातस्य
भावो वैपरात्यम् ॥ ३ ॥ विपर्ययण विपर्यय ॥ ४ ॥ १३७ ॥ व्यत्ययन व्यत्य-
यस्तत्र ॥ ५ ॥

अथ स्फातिर्वृद्धौ

स्फायन स्फाति ॥ १ ॥ वद्धन वृद्धिस्तत्र ॥ २ ॥

प्रीणनेऽवनतर्पणे ।

प्रीण्यते प्राणन तत्र ॥ १ ॥ अव प्रीतावन्न, अव्यते अवनम् ॥ २ ॥ तर्प्यते
तर्पणम् ॥ ३ ॥

परित्राण तु पर्याप्तिर्हस्तधारणमित्यपि ॥

परित्रायते परित्राणम् ॥ १ ॥ पयापण पर्याप्ति ॥ २ ॥ प्रहर्तुमुद्यतस्य
हस्तस्य धारण रोधो हस्तधारणम्, रक्ष्यस्य पृष्ठ हस्तस्थापनं वा ॥ ३ ॥ १३८ ॥

प्रणति प्रणिपातोऽनुनेये

प्रणमन प्रणति ॥ १ ॥ प्रणिपत्तन प्रणिपात ॥ २ ॥ अनुनयनमनुनय
स्तत्र ॥ ३ ॥

अथ शयने क्रमात् ।

विशाय उपशायश्च

क्रमात् पर्यायेण, शयने विशयन विशाय ॥ १ ॥ उपशयनमुपशाय “व्यु-
पाच्छीड ” ॥ ५ । ३ । ७७ ॥ इति घञ् ॥ २ ॥

पर्यायोऽनुक्रम क्रमः ॥ १३९ ॥

परिपाट्यानुपूर्व्यावृत्

पययण पयाय “परे क्रमे” ॥ ५ । ३ । ७६ ॥ इति घञ् ॥ १ ॥ अनुक्रम
णमनुक्रम ॥ २ ॥ क्रमण क्रम ॥ ३ ॥ १३९ ॥ परिपाटन परिपाटि स्त्रीलिङ्ग,
“स्वरभ्य इ” ॥ (उणा-६०६) ॥ इया परिपाटी ॥ ४ ॥ पूर्वानुक्रमेण अनुपूर्वे
तद्भाव आनुपूर्वी स्त्रीक्लाबलिङ्ग, ह्रीवे आनुपूर्व्यम् ॥ ५ ॥ भावसनमावृदावृत्ति
सपदादित्वात् न्यप् ॥ ६ ॥

अतिपातस्त्वतिक्रम ।

उपात्यय पर्ययश्च

अतिक्रम्य पतनमतिपात ॥ १ ॥ अतिक्रमणमतिक्रम ॥ २ ॥ उपपन्नस्यात्य-
थोऽतिक्रमणमुपात्यय ॥ ३ ॥ परित्यज्यायन पयय अत्र क्रमाभावात् “परे
क्रमे” ॥ ५ । ३ । ७६ ॥ इति घञ् नास्ति ॥ ४ ॥

समौ सम्बाधसकटौ ॥ १४० ॥

सबाध्यतेऽनेन सम्बाध ॥ १ ॥ सकीण सकट “सप्रोने” ॥ ७ । १ ।
१२५ ॥ इति कट ॥ २ ॥ १४० ॥

काम प्रकाम पर्याप्त निकामेष्टे योऽप्यसिते ।

काम्यते कामम् ॥ १ ॥ प्रकाम्यते प्रकामम् ॥ २ ॥ पर्याप्त्यते पर्याप्तम् ॥ ३ ॥
निकाभ्यते निकामम् ॥ ४ ॥ एतेऽकाराः ता अनयया, यत् शाश्वत -

कामे निकामे कामास्या अव्ययास्तु मकारान्ता ॥

अव्ययेषु-इष्यते इष्टम् ॥ ५ ॥ ईक्षितमनातिक्रम्य यथोप्सितम्, शाय क्रियाविशेषणा
येतानि ॥ ६ ॥

प्रवेशने प्रवेश ॥ १ ॥ पदाधानाम-तर्मध्यस्य विगाहनम् ॥ २ ॥

गतौ घीड्त्वा विहोरय्यापरिसर्पपरिक्रमा ॥ १३६ ॥

गमन गतिस्तत्र ॥ १ ॥ 'इरु गतो' घीड्त्वन घीड्त्वा ॥ २ ॥ विहरण
विहार ॥ ३ ॥ 'ईरिक् गतिकम्पनयो' हरणमीया भिदादित्वात् ॥ ४ ॥ परिसर्पण
परिसर्प ॥ ५ ॥ परिक्रमण परिक्रम ॥ ६ ॥ १३६ ॥

मज्ज्याटाट्या पर्यटन

मजन मज्ज्या "आस्यटि" ॥ ५ । ३ । ९७ ॥ इति क्यप् ॥ १ ॥ कुटिलमटन
मटाट्या "अट्यर्त्तिसुत्रिभूत्रि-" ॥ ३ । ४ । ९० ॥ इति यङ्, ततो "वाऽटाट्यात्"
॥ ५ । ३ । ९०३ ॥ इति य, अटाटाऽपि, "आस्यटि" ॥ ५ । ३ । ९७ ॥ इति
क्यपि अट्यापि । य-मनु -'तीर्यत्रिक वृथाट्या च षमजो दशको गण' ॥ २ ॥ पर्य
ट्यते पर्यटनम् ॥ ३ ॥

चर्या त्वीर्यापथस्थिति ।

चरण चर्या "समज-" ॥ ५ । ३ । ९९ ॥ इति क्यप् ॥ १ ॥ इर्यापथ
साध्वाचार, यदाह ईर्यापथो ध्यानमौनादिकम् भिक्षुव्रतम् । तत्र स्थितिरीयापथ-
स्थिति 'चर्या त्वीर्या विदुबुधा' इति तु मुनि ॥ २ ॥

व्यत्यासस्तु विपर्यासो वैपरीत्य विपर्यय ॥ १३७ ॥

व्यत्यये

व्यतिक्रम्यासन व्यत्यास ॥ १ ॥ विपर्यसन विपर्यास ॥ २ ॥ विपरातस्य
भावो वैपरीत्यम् ॥ ३ ॥ विपर्ययण विपर्यय ॥ ४ ॥ १३७ ॥ व्यत्ययन व्यत्य-
यस्तत्र ॥ ५ ॥

अथ स्फातिर्वृद्धौ

स्फायन स्फाति ॥ १ ॥ वद्धन वृद्धिस्तत्र ॥ २ ॥

प्रीणनेऽवनतर्पणे ।

प्रीण्यते प्राणन तन ॥ १ ॥ अव प्रातावन्न अव्यते अवनम् ॥ २ ॥ तर्प्यते
तर्पणम् ॥ ३ ॥

परित्राण तु पर्याप्तिर्हस्तधारणमित्यपि ॥

परित्रायते परित्राणम् ॥ १ ॥ पयापण पर्याप्ति ॥ २ ॥ प्रहर्तुमुद्यतस्य
हस्तस्य धारण रोधो हस्तधारणम्, १६४स्य वृष्ट हस्तस्थापनं वा ॥ ३ ॥ १३८ ॥

प्रणति प्रणिपातोऽनुनये

प्रणमन प्रणति ॥ १ ॥ प्रणिपतन प्रणिपात ॥ २ ॥ अनुनयनमनुनय
स्तन ॥ ३ ॥

अथ शयने क्रमात् ।

विशाय उपशायश्च

क्रमात् पथायेण, शयने विशयन विशाय ॥ १ ॥ उपशयनमुपशाय “व्यु-
पाच्छाड ” ॥ ५ । ३ । ७७ ॥ इति घञ् ॥ २ ॥

पर्यायोऽनुक्रम क्रमः ॥ १३९ ॥

परिपाट्यानुपूर्व्यावृत्

पययण पयाय ‘पर क्रमे’ ॥ ५ । ३ । ७६ ॥ इति घञ् ॥ १ ॥ अनुक्रम
णमनुक्रम ॥ २ ॥ क्रमण क्रम ॥ ३ ॥ १३९ ॥ परिपाटन परिपाटि स्त्रालिङ्ग ,
“स्वरभ्य इ ” ॥ (उणा-६०६) ॥ इया परिपाटी ॥ ४ ॥ पूर्वानुक्रमेण अनुपूर्व
तद्भाव आनुपूर्वी स्त्रीलावलिङ्ग , स्त्रीवे आनुपृथम् ॥ ५ ॥ आवतनमारुदाद्यति
सेपदादित्वात् क्यप् ॥ ६ ॥

अतिपातस्त्वतिक्रम ।

उपात्यय पर्ययश्च

आतिक्रम्य पतनमतिपात ॥ १ ॥ अतिक्रमणमतिक्रम ॥ २ ॥ उपपन्नस्यात्य-
योऽतिक्रमणमुपात्यय ॥ ३ ॥ परित्यज्यासन पयय , अत्र क्रमाभावात् “परे
क्रमे ” ॥ ५ । ३ । ७६ ॥ इति घञ् नास्ति ॥ ४ ॥

समौ सम्बाधसकटौ ॥ १४० ॥

सबाध्यतेऽनेन सम्बाध ॥ १ ॥ सकाण सकट “सप्रोत्ते ” ॥ ७ । १ ।
१२५ ॥ इति कट ॥ २ ॥ १४० ॥

काम प्रकाम पर्याप्त निकामेष्टे योषिते ।

काम्यते कामम् ॥ १ ॥ प्रकाम्यते प्रकामम् ॥ २ ॥ पर्याप्यते पयाप्तम् ॥ ३ ॥
निकाम्यते निकामम् ॥ ४ ॥ एतेऽकारा-ता अनव्यया , यत् शाश्वत -

कामे निकामे कामास्या अव्ययास्तु मकारान्ता ॥

अव्ययेषु-इष्यते इष्टम् ॥ ५ ॥ ईप्सितमनातिक्रम्य योषितम्, प्राय क्रियाविशेषणा-
यतानि ॥ ६ ॥

प्रवेशने प्रवेश ॥ १ ॥ पदायानामन्तमध्यस्य विगाहनम् ॥ २ ॥

गतौ चीद्गता विहारेर्यापरिसर्पपरिक्रमा ॥ १३६ ॥

गमन गतिस्तत्र ॥ १ ॥ 'इष्टु गतो' चीद्गमन चीद्गता ॥ २ ॥ विहरण
विहार ॥ ३ ॥ 'ईरिक गतिकम्पनयो' इरणमीर्या भिदादित्वात् ॥ ४ ॥ परिसर्पण
परिसर्प ॥ ५ ॥ परिक्रमण परिक्रम ॥ ६ ॥ १३६ ॥

मज्ज्याटाट्या पर्यटन

मजन मज्ज्या "आस्यटि" ॥ ५ । ३ । ९७ ॥ इति क्यप् ॥ १ ॥ कुटिलमटन
मटाट्या "अट्यर्तिसुत्रिमूत्रे-" ॥ ३ । ४ । १० ॥ इति यङ्, ततो "वाऽटाट्यात्"
॥ ५ । ३ । १०३ ॥ इति य, अटाटाऽपि, "आस्यटि" ॥ ५ । ३ । ९७ ॥ इति
क्यपि अट्यापि । य-मनु -'तीर्यञ्जिक वृथाट्या च क्मज्जो दशको गण' ॥ २ ॥ पर्य
ट्यते पर्यटनम् ॥ ३ ॥

चर्या त्वीर्यापथस्थिति ।

चरण चर्या "समज-" ॥ ५ । ३ । ९९ ॥ इति क्यप् ॥ १ ॥ इर्यापथ
साध्वाचार, यदाह ईर्यापथो ध्यानमौनादिकम् भिक्षुव्रतम् । तत्र स्थितिरीर्यापथ-
स्थिति 'चर्या त्वीर्या विदुबुधा इति तु मुनि ॥ २ ॥

व्यत्यासस्तु विपर्यासो वैपरीत्य विपर्यय ॥ १३७ ॥

व्यत्यये

व्यतिक्रम्यासन व्यत्यास ॥ १ ॥ विपर्ययसन विपर्यास ॥ २ ॥ विपरातस्य
भावो वैपरीत्यम् ॥ ३ ॥ विपर्ययण विपर्यय ॥ ४ ॥ १३७ ॥ व्यत्ययन व्यत्य
यस्तत्र ॥ ५ ॥

अथ स्फातिर्वृद्धौ

स्फायन स्फाति ॥ १ ॥ वृद्धन वृद्धिस्तत्र ॥ २ ॥

प्रीणनेऽवनतर्पणे ।

प्रीण्यते प्राणन तत्र ॥ १ ॥ अव प्रीतावत्र, अयते अवनम् ॥ २ ॥ तर्प्यते
तर्पणम् ॥ ३ ॥

परिज्जाण तु पर्याप्तिर्हस्तधारणमित्यपि ॥

परिज्जायते परिज्जाणम् ॥ १ ॥ पर्यापण पर्याप्ति ॥ २ ॥ प्रदुर्लभमुद्यतस्य
हस्तस्य धारण रोधो हस्तधारणम्, रक्षस्य दृष्टे हस्तस्थापनं वा ॥ ३ ॥ १३८ ॥

समो निरोधनिग्रहो ॥ १४४ ॥

निरोधन निरोध ॥ १ ॥ निग्रहण निग्रह ॥ २ ॥ १४४ ॥

प्रितेऽतरायप्रयुहव्यवाया

विहृत्यतेऽनन विग्र म्यादित्वात् क , तत्र ॥ १ ॥ अतरा अयन वायव्यव
धानमतराय ॥ २ ॥ प्रतापमूहन प्रत्यूह ॥ ३ ॥ व्यवधाय अयन व्यवाय ॥ ४ ॥

समये क्षण ।

वेलापारायनसर प्रस्ताव प्रक्रमोऽन्तरम् ॥ १४५ ॥

समेति समयस्तत्र ॥ १ ॥ क्षणने क्षण ॥ २ ॥ वेलयति कालमुपदिशति
वेला ॥ ३ ॥ वियत वार पुष्पावलिङ्ग, घाहुलकाद् घन् ॥ ४ ॥ अवसरस्त्वमर
॥ ५ ॥ प्रमद्वेन स्तूयते प्रस्ताव “प्रात् स्तुद्धस्यो ” ॥ ५ । ३ । ६७ ॥ इति घन् ॥ ६ ॥
प्रक्रम्यते प्रक्रम , ‘माऽक्रमि ’ ॥ ४ । ३ । ५५ ॥ इति घनि वृद्धेरभाव ॥ ७ ॥
अनित्यन्तरम्, अन्तरातीति वा अन्तरमस्यत्रेति वा ॥ ८ ॥ १४५ ॥

अभ्यादानमुपोद्धात आरम्भ प्रोपत क्रम ।

आभिमुत्थेनादानमभ्यादानम् ॥ १ ॥ उपोद्धननमुपोद्धात , उद्धातोऽपि ॥ २ ॥
आरम्भणमारम्भ ॥ ३ ॥ प्रोषाभ्या पर क्रम प्रक्रमण प्रक्रम ॥ ४ ॥ उपक्रमण-
मुपक्रम ॥ ५ ॥

प्रत्युत्क्रम प्रयोग स्यात्

प्रत्युत्क्रमण प्रत्युत्क्रम ॥ १ ॥ कमारम्भे प्रयुक्ति प्रयोग , प्रकृष्टयुद्धार्था
प्रत्युत्क्रातिवा ॥ २ ॥

आरोहण त्वभिक्रम ॥ १४६ ॥

आरुपते आराहणम् ॥ १ ॥ अभिमुख क्रमणमभिक्रम ॥ २ ॥ १४६ ॥

आक्रमेऽधिक्रमक्रान्ती

आक्रमणमाक्रम तत्र ॥ १ ॥ अधिक्रमणधिक्रम ॥ २ ॥ क्रमण क्राति ॥ ३ ॥

व्युक्रमस्तत्क्रमोऽक्रम ।

व्युक्रमण युत्क्रम ॥ १ ॥ उत्क्रमणमुत्क्रम ॥ २ ॥ न क्रमोऽक्रम ॥ ३ ॥

निप्रलम्भो निप्रयोगो नियोगो निरह समा ॥ १४७ ॥

विप्रलम्भन विप्रलम्भ ॥ १ ॥ विप्रयोगान विप्रयोग ॥ २ ॥ वियोजन
वियोग ॥ ३ ॥ ‘रहण त्याग’ इत्यद त , विरहण विरह ॥ ४ ॥ ॥ १४७ ॥

अत्यर्थं गाढमुद्राढ गाढ तान भृश दृढम् ॥ १४१ ॥

अतिमात्रातिमर्यादनिता तो कर्पनिर्भरा ।

भरंकातातिनेलातिशया

अतिक्वातमथमत्यर्थम्, तत्र ॥ ११ ॥ गाढते स्म गाढम् ॥ २॥ उद्गाढते स्म उद्गा-
ढम् ॥ ३ ॥ घाणते स्म घाढम्, “क्षु-घविरिन्ध-” ॥ ४ ॥ ४१७० ॥ इति छाधु ॥ ४॥
तीवति तीव्रम् ॥ ५ ॥ विभर्ति मृशम् “मृशम्” ॥ (उणा-५२८) ॥ इति कित्
श ॥ ६ ॥ ददति दृढम् ॥ ७ ॥ १४१ ॥ अतिक्वात मात्रां मयादा च अतिमात्रम्,
अतिमयादम् ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ निताम्यति स्म नित-तम् ॥ १० ॥ उत्कृष्यतऽनन
वत्स्य ॥ ११ ॥ नि शेषण भरोऽत्र निभर ॥ १२ ॥ मृणातेरपि भर ॥ १३ ॥
एकोऽन्ता निधयोऽत्र एका-तम् ॥ १४ ॥ अतिक्वा त वेलाभतिवेल ॥ १५ ॥
अतिशते जयत्यनेन अतिशय ॥ १६ ॥

जृम्भा तु जृम्भणम् ॥ १४२ ॥

जृम्भते जम्भा त्रिलिङ्ग ॥ १ ॥ अनटि जृम्भणम् ॥ २ ॥ १४२ ॥

आलिङ्गन परिष्वङ्ग सल्लेप उपगूहनम् ।

अङ्कपाली परिरम्भ कोडीकृति

आलिङ्गयते आलिङ्गनम् ॥ १ ॥ परिष्वङ्गन परिष्वङ्ग ॥ २ ॥ सल्लेपण सल्लेष-
॥ ३ ॥ उपगूहयते उपगूहनम् ॥ ४ ॥ अङ्क पाल्यतेऽङ्कपालि, ‘स्वरभ्य इ’ ॥ (उणा-
६०६) ॥ डयामङ्कपाला अङ्क पालिरिति वा ॥ ५ ॥ परिरम्भण परिरम्भ “घञ्यु
पसगस्य’ ॥ ३ ॥ २१८६ ॥ इति दाघत्वे परारम्भ ॥ ६ ॥ कोडाकरण कोडी-
कृति ॥ ७ ॥

अयोत्सने ॥ १४३ ॥

मह क्षणोद्धवोद्धर्षा

उत्सृते सुखमुत्सव, तन ॥ १ ॥ १४३ ॥ महति मह ॥ २ ॥ क्षणुते दु खं
क्षण ॥ ३ ॥ उद्धुनाति दु खमुद्धव ॥ ४ ॥ उद्धैहयति उद्धर्ष ॥ ५ ॥

मेलके सङ्गसङ्गमो ।

मिलत् श्लेषणे’ मेलन मेल, के मेलवस्तत्र ॥ १ ॥ सजन सङ्ग ॥ २ ॥ सग
मन सगम पुल्लीबलिङ्ग ॥ ३ ॥

अनुग्रहोऽभ्युपपत्ति

अनुग्रहणमनुग्रह ॥ १ ॥ अभ्युपपदनमभ्युपपत्ति ॥ २ ॥

समौ निरोधनिग्रहो ॥ १४४ ॥

निरोधन निरोध ॥ १ ॥ निग्रहण निग्रह ॥ २ ॥ १४४ ॥

निघ्नेऽन्तरायप्रत्यूहव्यवाया

विहयतेऽनन विन स्यादित्वात् क, तत्र ॥ १ ॥ अन्तरा अयन कायव्यव
धानमन्तराय ॥ २ ॥ प्रतापमूहन प्रत्यूह ॥ ३ ॥ व्यवधाय अयन व्यवाय, ॥ ४ ॥

समये क्षण ।

वेलापारायनसर प्रस्ताव प्रक्रमोऽन्तरम् ॥ १४५ ॥

समेति समयस्तत्र ॥ १ ॥ क्षणुते क्षण ॥ २ ॥ वेलयति कालमुपदिशति
वेला ॥ ३ ॥ त्रियते वार पुष्पावलि, बाहुलकाद् घञ् ॥ ४ ॥ अवसरत्नवसर
॥ ५ ॥ प्रसङ्गेन स्तूयते प्रस्ताव “प्रात् स्तुडन्तो ” ॥ ५ । ३ । ६७ ॥ इति घञ् ॥ ६ ॥
प्रक्रम्यते प्रक्रम, “माऽस्मि-” ॥ ४ । ३ । ५५ ॥ इति घञि वृद्धेरभाव ॥ ७ ॥
अमित्यन्तरम्, अन्तरातीति वा, अन्तरमस्त्यत्रेति वा ॥ ८ ॥ १४५ ॥

अभ्यादानमुपोद्धात आरम्भ प्रोपत क्रम ।

आभिमुख्येनादानमभ्यादानम् ॥ १ ॥ उपोद्धननमुपोद्धात, उद्धातोऽपि ॥ २ ॥
आरम्भणमारम्भ ॥ ३ ॥ प्रोपाभ्या पर क्रम प्रक्रमण प्रक्रम ॥ ४ ॥ उपक्रमण-
मुपक्रम ॥ ५ ॥

प्रयुक्तम प्रयोग स्यात्

प्रयुक्तक्रमण प्रयुक्तम ॥ १ ॥ कमारम्भे प्रयुक्ति प्रयोग, प्रवृष्टयुद्धाथा
प्रयुक्तातिर्वा ॥ २ ॥

आरोहण त्वभिक्रम ॥ १४६ ॥

आरुह्यते आरोहणम् ॥ १ ॥ अभिमुख्य क्रमणमभिक्रम ॥ २ ॥ १४६ ॥

जाक्रमेऽविक्रमक्रान्ती

आक्रमणमाक्रम तत्र ॥ १ ॥ अधिक्रमणविक्रम ॥ २ ॥ क्रमण क्रांति, ॥ ३ ॥

व्युत्क्रमस्तूत्क्रमोऽक्रम ।

व्युत्क्रमण व्युत्क्रम ॥ १ ॥ उत्क्रमणमुत्क्रम ॥ २ ॥ न क्रमाऽक्रम ॥ ३ ॥

निप्रलम्भो विप्रयोगो वियोगो विरह समा ॥ १४७ ॥

विप्रलम्भन विप्रलम्भ ॥ १ ॥ विप्रयोजन विप्रयाग ॥ २ ॥ वियोजन
वियोग ॥ ३ ॥ ‘रहण् त्याग’ इत्यद त, विरहण विरह ॥ ४ ॥ ॥ १४७ ॥

अत्यर्घ गाढमुद्राढ गाढ तीव्र भृश दृढम् ॥ १४१ ॥

अतिमात्रातिमर्यादनितातोर्कर्षनिर्भरा ।

भरिकातातिनेलातिगया

अतिमात्रतमर्थमत्यधम्, तत्र ॥ ११ ॥ गाढते स्म गाढम् ॥ २॥ उद्गाढते स्म उद्गाढम् ॥ ३॥ गाढते स्म गाढम्, “धु-पविरिच्य-” ॥ ४॥ ४॥ ७० ॥ इति साधु ॥ ४॥ तीव्रति तीव्रम् ॥ ५ ॥ विभक्ति गृशम् “गृशम्” ॥ (उणा-५२८) ॥ इति कित् ॥ ६ ॥ दृढति दृढम् ॥ ७ ॥ १४१ ॥ अतिकात मात्रा मयादा च अतिमात्रम्, अतिमयादम् ॥ ८ ॥ ११ ॥ निताम्याति स्म नित-तम् ॥ १० ॥ उत्कृष्यतऽन-सत्प ॥ ११ ॥ नि शेषण भरोऽत्र निर्भर ॥ १२ ॥ भृणातेरपि भर ॥ १३ ॥ एकोऽन्ता निधयोऽत्र एकान्तम् ॥ १४ ॥ अतिकात वेलातिवेला ॥ १५ ॥ अतिशते जयत्यनेन अतिशय ॥ १६ ॥

जृम्भा तु जृम्भणम् ॥ १४२ ॥

जम्भतं जम्भा त्रिलिङ्ग ॥ १ ॥ अनटि जृम्भणम् ॥ २ ॥ १४२ ॥

आलिङ्गन परिष्वङ्ग सश्लेष उपगूहनम् ।

अङ्कपाली परिरम्भ क्रोडीकृति

आलिङ्ग्यते आलिङ्गनम् ॥ १ ॥ परिष्वजन परिष्वङ्ग ॥ २ ॥ सश्लेषण सश्लेष- ॥ ३ ॥ उपगुह्यते उपगूहनम् ॥ ४ ॥ अङ्क पाल्यतेऽङ्कपालि, ‘स्वरभ्य इ’ ॥ (उणा-६०६) ॥ इयामङ्कपाली, अङ्क पालिरिति वा ॥ ५ ॥ परिरम्भण परिरम्भ “घञ्यु पसगस्य” ॥ ३।२।८६ ॥ इति दाघत्वे परारम्भ ॥ ६ ॥ क्रोडीकरण ऋडा-कृति ॥ ७ ॥

अप्पोत्सये ॥ १४३ ॥

मह क्षणोद्धनोद्धर्षा

उत्सूते सुखमुत्सव तत्र ॥ १ ॥ १४३ ॥ महति मह ॥ २ ॥ क्षणते दु ख क्षण ॥ ३ ॥ उद्धुनाति दु खमुद्धव ॥ ४ ॥ उद्धर्षयति उद्धप ॥ ५ ॥

मेलके सङ्गसङ्गमो ।

मिलत् श्लेषणे मेलन मेल के मेलकस्तत्र ॥ १ ॥ सजन सङ्ग ॥ २ ॥ सग मन सगम पुष्पीबलिङ्ग ॥ ३ ॥

अनुग्रहोऽभ्युपपत्ति

अनुग्रहणमनुग्रह ॥ १ ॥ अभ्युपपदनमभ्युपपत्ति ॥ २ ॥

आभा रादा विभूया श्रीरभित्याकाप्तिविभ्रमा ।

लक्ष्मीदद्या च शोभायां

आमानमाभा “उपसगादात्” ॥ ५ । ३ । ११० ॥ इत्यङ् ॥ १ ॥ राज
खनया रादा, भिशादित्वात् निपात्यते ॥ २ ॥ विभूष्यतेऽनया विभूया ॥ ३ ॥ धयण
शीला श्री स्त्रीलिङ्ग, “दिगुहृद्-” ॥ ५ । २ । ८३ ॥ इति क्विप् निपात्यते ॥
॥ ४ ॥ अभिदयायतेऽनया अभित्या ॥ ५ ॥ काम्यतेऽनया काति ॥ ६ ॥ विभ्र
मल्यनेन विभ्रम ॥ ७ ॥ लक्ष्यतेऽनया लक्ष्मा स्त्रीलिङ्गा ॥ ८ ॥ छयति वैरूप्य
छाया “स्थाछामा-” (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ ९ ॥ शोभन शोभा भिदादि-
त्वादङि साधुस्तत्र ॥ १० ॥

सुपमा सातिशायिनी ॥ १४८ ॥

स्य शोभाऽतिशयवता सुष्ठु समा सुपमा “निर्दु सुवे-” ॥ २ । ३ । ५६ ॥
इति पत्वम् ॥ १ ॥ ॥ १४८ ॥

संस्तव स्यात् परिचय

स्रगत स्तवन सस्तव ॥ १ ॥ सम ताद्वयन परिचय ॥ २ ॥

आकारस्त्विङ्ग इङ्गितम् ।

आकृतिराकार ॥ १ ॥ इङ्गनमिङ्ग, घञ् ॥ २ ॥ स्ते इङ्गितम्, इङ्गिताकाराभ्यां
भावज्ञानमित्यादौ गावलावदभ्यायेन इङ्गित चेष्टितम्, आकारो मुखरागादिरिति
कौटिल्यो व्याख्यत ॥ ३ ॥

निमित्ते कारण हेतुर्गज योनिर्निबन्धनम् ॥ १४९ ॥

निदानम्

निमिनात् निमित्त तत्र पुतपित्त-” ॥ (उणा-२०४) ॥ इति निपा
त्यते ॥ १ ॥ करोति कारणम्, ‘कारणम्’ ॥ ५ । ३ । १२७ ॥ इति साधु ॥ २ ॥
दिनोति वधत् हतु पुलङ्ग ॥ ३ ॥ वेति वीजम् “वियो जक् ॥ (उणा-१२७) ॥
॥ ४ ॥ यौत योनि पुनीलिङ्ग ॥ ५ ॥ निवध्नाति निबन्धनम् ॥ ६ ॥ ॥ १४९ ॥
विदीयते जयतेऽनेन निदानम् एते धमवृत्तित्वऽप्यजहङ्गिहा ॥ ७ ॥

अथ कार्यं स्यादर्थं कृत्य प्रयोजनम् ।

क्रियते कार्यम्, घ्यण् ॥ १ ॥ अभ्यतेऽथ ॥ २ ॥ क्रियते कृत्यम् “कृवृपि-”
॥ ५ । १ ॥ ४० ॥ इति वा क्यप् ॥ ३ ॥ प्रयोजयति प्रयोजनम् ॥ ४ ॥

निष्ठानिरहणे तुल्ये

निष्ठान निष्ठा ॥ १ ॥ नितरामुख्यते निवहणम् ॥ २ ॥

प्रग्रहो गमन बहि ॥ १५० ॥

प्रवह ल्यनेन प्रवह, “गोचरसचर” ॥ ५।३।१३१ ॥ इति घ ॥ १ ॥ १५० ॥

जाति सामान्य

जायतेऽस्या जाति-गौरय गौरयमित्यादिसदृशाभिधानज्ञानहेतु, जातमपि
॥ १ ॥ समानस्य भाव सामान्यम् ॥ २ ॥

व्यक्तिस्तु विशेष पृथगात्मिका ।

व्यज्यतेऽनन्ता व्याक्ति ॥ १ ॥ विशिष्यतेऽनया विशेष ॥ २ ॥ पृथग् आत्मा
यस्या पृथगात्मिका भिन्नस्वरूपेत्यर्थ ॥ ३ ॥

तिर्यक् साचि

तिरोऽवसिति तिर्यक् ॥ १ ॥ सचते साचि स्त्रीलिङ्ग, “कमिवमि” ॥ (उणा-
६१८) ॥ इति बहुवचनात् णिदि, साचात्यव्ययमपि ॥ २ ॥

सहर्षस्तु स्पर्द्धा

सहर्षण सहर्ष सघर्षोऽपि ॥ १ ॥ स्पर्द्धेन स्पर्द्धा ॥ २ ॥

द्रोहस्तुपक्रिया ॥ १५१ ॥

द्रोहण द्रोह ॥ १ ॥ अपकारोऽपक्रिया ॥ २ ॥ १५१ ॥

वन्धये मोघाऽफलमुधा

बध्नाति बन्ध्यम् “स्याच्छामा-” ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य, तत् ॥ १ ॥
मुघ्यति अस्मिन् मोघम् “यद्वादिवाट घट्यम्” ॥ २ ॥ न फलत्यफलम् ॥ ३ ॥
मुघ्यत्यनया मुधा भिदादित्वात्, मुघेत्यव्ययमपि ॥ ४ ॥

अन्तर्गडु निरर्थकम् ।

अन्तर्गड्य तर्गडु, ‘घृष्टतृ’ ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ १ ॥ निगत्तम
थात् प्रयोजनान्निरर्थकम् ॥ २ ॥

सस्थान सन्निवेश स्यात्

सास्थिति सस्थानम् ॥ १ ॥ सन्निवेशन सानिवेश ॥ २ ॥

अर्थस्यापगमे व्यय ॥ १५२ ॥

‘व्ययण् वित्तसमुत्सर्गे अदत्त व्ययन व्यय ॥ १ ॥ १५२ ॥

समूर्धन त्वभिव्याप्ति

समूर्धयत् समूर्धनम् ॥ १ ॥ अभि यापनमभिव्याप्ति सवतो वृत्ति ॥ २ ॥

आभा रादा विभूया श्रीरभिरयाकात्तिविभ्रमा ।

उक्ष्मीदद्या च शोभाया

आमानमामा “उपसगादात्” ॥ ५ । ३ । ११० ॥ इत्यद् ॥ १ ॥ राज
त्यनया रादा, भिशादिवात् निपात्यते ॥ २ ॥ विभूयतेऽनया विभूया ॥ ३ ॥ धयण
शीला श्री श्रीलिङ्ग, “दिशुद्दद्-” ॥ ५ । २ । ८३ ॥ इति क्विपि निपात्यते ॥
॥ ४ ॥ अभिरयायतऽनया अभिरया ॥ ५ ॥ काम्यतेऽनया कात्ति ॥ ६ ॥ विभ्र
मत्यनेन विभ्रम ॥ ७ ॥ लक्ष्यतेऽनया लक्ष्मा छालिङ्गा ॥ ८ ॥ छयति वैरूप्य
छाया “स्थाछामा-” (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ ९ ॥ शोभन शोभा भिदादि-
त्वादडि साधुस्तत्र ॥ १० ॥

सुपमा सातिशायिनी ॥ १४८ ॥

सा शोभाशतिशयवता सुष्ठु समा सुपमा “निर्दु सुवे-” ॥ २ । ३ । ५६ ॥
इति पत्वम् ॥ १ ॥ ॥ १४८ ॥

स्तस्तत्र स्यात् परिचय

सगत स्तवन सस्तव ॥ १ ॥ सम तावयन परिचय ॥ २ ॥

आकारस्त्विङ्ग इङ्गितम् ।

आकृतिराकार ॥ १ ॥ इङ्गनमिङ्ग, घञ् ॥ २ ॥ क्ते इङ्गितम्, इङ्गिताकाराभ्यां
भावज्ञानमित्यादौ गोबलावद-यायेन इङ्गित वेष्टितम्, आकारो मुखरागादिरिति
कौटिल्यो व्याख्यत ॥ ३ ॥

निमित्ते कारण हेतुर्वाज योनिर्निग्रन्धनम् ॥ १४९ ॥

निदानम्

निमिनेत्त निमित्त तत्र पुतपित्त-” ॥ (उणा-२०४) ॥ इति निपा
त्यते ॥ १ ॥ करोति कारणम्, “कारणम्” ॥ ५ । १ । १८७ ॥ इति साधु ॥ २ ॥
हिनोति वधते हतु पुलङ्ग ॥ ३ ॥ वेति वाजम् “विथो जक्” ॥ (उणा-१२७) ॥
॥ ४ ॥ यौत्त यानि पुञ्जीलिङ्ग ॥ ५ ॥ निवध्नाति निवधनम् ॥ ६ ॥ ॥ १४९ ॥
निदीयते ज-यतेऽनन निदानम् एत धमश्रुतिवऽप्यजहलिङ्गा ॥ ७ ॥

अथ काय स्यादर्ध कृत्य प्रयोजनम् ।

क्रियते कायम्, घ्यण् ॥ १ ॥ अभ्यतेऽय ॥ २ ॥ क्रियते कृत्यम् “कृवृपि-”
॥ ५ । १ ॥ ४७ ॥ इति वा क्यप् ॥ ३ ॥ प्रयोजयति प्रयोजनम् ॥ ४ ॥

निष्ठानिर्ग्रहणे तुल्ये

निष्ठान निष्ठा ॥ १ ॥ नितरामुच्यते निवहणम् ॥ २ ॥

प्ररहो गमन बहि ॥ १५० ॥

प्रवह-त्यनेन प्रवह , “गोचरसचर ” ॥ ५।३।१३१ ॥ इति घ ॥ १ ॥ १५० ॥

जाति सामान्य

जायतेऽस्या जाति-गौरय गौरयमित्यादिसदृशाभिधानज्ञानहेतु , जातमपि

॥ १ ॥ समानस्य भाव सामान्यम् ॥ २ ॥

व्यक्तिस्तु विशेष पृथगात्मिका ।

व्यज्यतेऽनया व्याक्ति ॥ १ ॥ विशिष्यतेऽनया विशेष ॥ २ ॥ पृथग् आत्मा

यस्या पृथगात्मिका भिन्नस्वरूपेत्यर्थ ॥ ३ ॥

तिर्यक् साचि

तिरोऽद्यति तिर्यक् ॥ १ ॥ सचते साचि स्त्रीलिङ्ग “कमिवमि ” ॥ (उणा-

११८) ॥ इति बहुवचनात् णिदि , साचाल्यव्ययमपि ॥ २ ॥

सहर्षस्तु स्पर्द्धा

सहपण सहर्ष , सघर्षोऽपि ॥ १ ॥ स्पर्द्धेन स्पर्द्धा ॥ २ ॥

द्रोहस्त्रयपक्रिया ॥ १५१ ॥

द्रोहण द्रोह ॥ १ ॥ अपकारोऽपक्रिया ॥ २ ॥ १५१ ॥

बन्धे मोघाऽफलमुधा

बध्नाति बन्धम् “स्थाच्छाना-” ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य तत्र ॥ १ ॥

मुच्यति अस्मिन् मोघम् -यद्ङ्कादित्वाट घत्वम् ॥ २ ॥ न फलत्यफलम् ॥ ३ ॥

मुच्यत्यनया मुधा भिदादित्वात्, मुधेत्यव्ययमपि ॥ ४ ॥

अन्तर्गडु निरर्थकम् ।

अन्तर्गडलन्तर्गडु , “श्मृत् ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ १ ॥ निर्गतम्

थात् प्रयोजनान्निरर्थकम् ॥ २ ॥

सस्थान सनिवेश स्यात्

सास्थिति सस्थानम् ॥ १ ॥ सनिवेशान सनिवेश ॥ २ ॥

अर्थस्यापगमे व्यय ॥ १५२ ॥

व्ययण् वित्तसमुत्सर्गे अदत्त व्ययन व्यय ॥ १ ॥ १५२ ॥

समूर्त्तन त्वमिव्याप्ति

समूर्त्तयते समूर्त्तनम् ॥ १ ॥ अभिव्यापनमभिव्याप्ति सवतो वृत्ति ॥ २ ॥

आभा रात्रि विभूया श्रीरभित्याकात्तिविभ्रमा ।

लक्ष्मीदटाया च गोभाया

आभानमाभा “उपसर्गादात्” ॥ ५ । ३ । ११० ॥ इत्यद् ॥ १ ॥ राज
स्वनया रात्रि, मिश्रादिवात् निपात्यते ॥ २ ॥ विभूयतेऽनया विभूया ॥ ३ ॥ अयण
शीला श्री श्रीलिङ्ग, “दिटुद्वद्” ॥ ५ । २ । ८३ ॥ इति क्विप् निपात्यते ॥
॥ ४ ॥ अभित्यायतेऽनया अभित्या ॥ ५ ॥ काम्यतेऽनया कात्ति ॥ ६ ॥ विभ्र
मत्यनेन विभ्रम ॥ ७ ॥ लक्ष्यतेऽनया लक्ष्मा श्रीलिङ्गा ॥ ८ ॥ छयाति वैरूप्य
छाया “स्थाछामा-” (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ ९ ॥ शोभन शोभा भिदादि-
त्वादडि साधुस्तत्र ॥ १० ॥

सुपमा सातिशायिनी ॥ १४८ ॥

छा शोभाऽतिशयवता सुष्ठु समा सुपमा “निर्दु सुवे-” ॥ २ । ३ । ५६ ॥
इति पत्वम् ॥ १ ॥ ॥ १४८ ॥

संस्तव स्यात् परिचय

संगत स्तवन संस्तव ॥ १ ॥ सम-ताच्चयन परिचय ॥ २ ॥

आकारस्त्विङ्ग इङ्गितम् ।

आकृतिराकार ॥ १ ॥ इह्नमिङ्ग, घञ् ॥ २ ॥ के इङ्गितम्, इङ्गिताकारभ्यां
भावज्ञानमित्यादी गोवलावदभ्यायेन इङ्गित चष्टितम्, आकारो मुखरामादिरिति
कौटिल्यो व्याख्यत् ॥ ३ ॥

निमित्ते कारण हेतुर्बीज योनिर्निवधनम् ॥ १४९ ॥

निदानम्

निमित्तोक्त निमित्त तत्र ‘पुत्तपित्त-’ ॥ (उणा-२०४) ॥ इति निपा
त्यते ॥ १ ॥ करोति कारणम्, ‘कारणम्’ ॥ ५ । १ । १२७ ॥ इति साधु ॥ २ ॥
दिनोति वधत हतु पुल्लिङ्ग ॥ ३ ॥ वेति बीजम् “वियो जक्” ॥ (उणा-१२७) ॥
॥ ४ ॥ यौति योनि पुल्लिङ्ग ॥ ५ ॥ निवध्नाति निवधनम् ॥ ६ ॥ ॥ १४९ ॥
निदीयत जयतेऽनन निदानम् एत धमवृत्तित्वऽप्यजहङ्गिहा ॥ ७ ॥

अथ कार्यं स्यादर्थं कृत्य प्रयोजनम् ।

क्रियते कार्यम्, घ्यञ् ॥ १ ॥ अय्यतेऽध ॥ २ ॥ क्रियते कृत्यम् “कृवृधि-”
॥ ५ । १ ॥ ८० ॥ इति वा षष् ॥ ३ ॥ प्रयोजयति प्रयोजनम् ॥ ४ ॥

निष्ठानिर्नेहणे तुल्ये

निष्ठान निष्ठा ॥ १ ॥ नितरामुच्यते निवहणम् ॥ २ ॥

प्रग्रहो गमन बहि ॥ १५० ॥

प्रवह-ल्यनेन प्रवह, “गोचरसचर” ॥ ५।३।१३१ ॥ इति घ ॥ १ ॥ १५० ॥

जाति सामान्य

जायतेऽस्या जाति-गौरय गौरयमित्यादिसदृशाभिधानज्ञानहेतु, जातमपि ॥ १ ॥ समानस्य भाव सामान्यम् ॥ २ ॥

व्यक्तिस्तु निशेष पृथगात्मिका ।

व्यज्यतेऽनया व्याक्ति ॥ १ ॥ विशिष्यतेऽनया विशेष ॥ २ ॥ पृथग् आत्मा यस्या पृथगात्मिका भिन्नस्वरूपेत्यर्थ ॥ ३ ॥

तिर्यक् साचि

तिरोऽद्यति तिर्यक् ॥ १ ॥ सचते साचि स्त्रीलिङ्ग “कमिवमि” ॥ (उणा-६१८) ॥ इति बहुवचनात् णिदि, साचीत्यव्ययमपि ॥ २ ॥

सहर्षस्तु स्पर्द्धा

सहपण सहप, सघर्षोऽपि ॥ १ ॥ स्पर्द्धेन स्पर्द्धा ॥ २ ॥

द्रोहस्त्वपक्रिया ॥ १५१ ॥

द्रोहण द्रोह ॥ १ ॥ अपकारोऽपक्रिया ॥ २ ॥ १५१ ॥

व-ये मोघाऽफलमुधा

वध्नाति व-ध्यम् ‘स्थाच्छामा-’ ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य तत्र ॥ १ ॥ मुघाति अस्मिन् मोघम् -यङ्कादित्वाद् घत्वम् ॥ २ ॥ न फलत्यफलम् ॥ ३ ॥ मुघ्यलनया मुधा भिदादित्वात्, मुधेत्यव्ययमपि ॥ ४ ॥

अन्तर्गडु निरर्थकम् ।

अ-तगडल्य तर्गडु, स्मृत्तु ’ ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ १ ॥ निर्गतम थात् प्रयोजनातिरर्थकम् ॥ २ ॥

सस्थान सनिवेश स्यात्

सास्थिति सस्थानम् ॥ १ ॥ सनिवेशन सानिवेश ॥ २ ॥

अर्थस्यापगमे व्यय ॥ १५२ ॥

‘व्ययण् वित्तसमुत्सर्गे अदत्त व्ययन व्यय ॥ १ ॥ १५२ ॥

समूर्ठन त्वमिव्याप्ति

समूर्छयते समूर्छनम् ॥ १ ॥ अभि यापनममिव्याप्ति सवतो वृत्ति ॥ २ ॥

आभा रादा विभूया श्रीरभिरयाकात्तिविभ्रमा ।

लक्ष्मीदद्या च शोभायां

आभानमामा “उपसगादात्” ॥ ५ । ३ । ११० ॥ इत्यद् ॥ १ ॥ राज
स्यनया रादा, भिरादेत्वात् निपात्यते ॥ २ ॥ विभूयतेऽनया विभूया ॥ ३ ॥ धयण
शीला श्री स्त्रीलिङ्ग, “दिद्युद्दद्-” ॥ ५ । २ । ८३ ॥ इति क्विप् निपात्यत ॥
॥ ४ ॥ अभिरयायतेऽनया अभिरया ॥ ५ ॥ काम्यतेऽनया कात्ति ॥ ६ ॥ विभ्र
मत्यनेन विभ्रम ॥ ७ ॥ लक्ष्यतेऽनया लक्ष्मा स्त्रीलिङ्गा ॥ ८ ॥ द्याति वैरूप्य
छाया “स्थाछामा-” (उणा-३५७) ॥ इति य ॥ ९ ॥ शोभन शोमा भिदादि-
त्वादङि साधुस्तत्र ॥ १० ॥

सुपमा सातिशायिनी ॥ १४८ ॥

सा शोभाऽतिशयवता सुष्ठु समा सुपमा “निर्दु सुवे-” ॥ २ । ३ । ५६ ॥
इति पत्वम् ॥ १ ॥ ॥ १४८ ॥

संस्तन स्यात् परिचय

सगत स्तवन सस्तव ॥ १ ॥ सम ताचयन परिचय ॥ २ ॥

आकारस्त्विङ्ग इङ्गितम् ।

आकृतिराकार ॥ १ ॥ इङ्गनमिङ्ग, षजू ॥ २ ॥ के इङ्गितम्, इङ्गिताकारभ्या
भावज्ञानमित्यादौ गोबलावद-न्यायेन इङ्गित चेष्टितम्, आकारो मुखरागादिरिति
कौटिल्यो व्याख्यत ॥ ३ ॥

निमित्ते कारण हेतुर्जीज योनिनिबन्धनम् ॥ १४९ ॥

निदानम्

निमिनात् निमित्त तत्र “पुतपित्त-” ॥ (उणा-२०४) ॥ इति निपा
त्यते ॥ १ ॥ करोति कारणम्, ‘कारणम्’ ॥ ५ । ३ । १२७ ॥ इति साधु ॥ २ ॥
हिनोति वधते हतु पुलिङ्ग ॥ ३ ॥ वेति वाजम् “वियो जक्” ॥ (उणा-१२७) ॥
॥ ४ ॥ यौति योनि पुलीलिङ्ग ॥ ५ ॥ निबध्नाति निबन्धनम् ॥ ६ ॥ ॥ १४९ ॥
निदीयते ज यतऽनन निदानम् एते धमवृत्तिर्वेऽप्यजहङ्गिदा ॥ ७ ॥

अथ कार्यं स्यादर्ज कृत्य प्रयोजनम् ।

क्रियत कायम्, प्यण् ॥ १ ॥ अभ्यतेऽय ॥ २ ॥ क्रियते कृत्यम् “कृवृपि-”
॥ ५ । १ ॥ ४७ ॥ इति वा क्यप् ॥ ३ ॥ प्रयोजयति प्रयोजनम् ॥ ४ ॥

निष्ठानिर्ग्रहणे तुल्ये

निष्ठान निष्ठा ॥ १ ॥ नितरामुद्यते निर्वहणम् ॥ २ ॥

प्रवहो गमन बहि ॥ १५० ॥

प्रवह-लनेन प्रवह, "गोचरमचर" ॥ ५१३१३१ ॥ इति घ ॥ १ ॥ १५० ॥

जाति सामान्य

जायतऽस्या जाति-गौरयं गौरयमित्यादिसदृशाभिधानज्ञानहेतु, जातमपि ॥ १ ॥ समानस्य भाव सामान्यम् ॥ २ ॥

व्यक्तिस्तु निशेष पृथगात्मिका ।

व्यज्यतेऽनया व्याक्ति ॥ १ ॥ विशिष्यतेऽनया विशेष ॥ २ ॥ पृथग् आत्मा यस्या पृथगात्मिका भिन्नस्वरूपेत्यर्थ ॥ ३ ॥

तिर्यक् साचि

तिरोऽद्यति तिर्यक् ॥ १ ॥ सचते साचि स्त्रीलिङ्ग, "कमिवमि" ॥ (उणा-६१८) ॥ इति बहुवचनात् णिदि, साचात्ययमपि ॥ २ ॥

सहर्षस्तु स्पर्द्धा

सहर्षण सहर्ष सहर्षोऽपि ॥ १ ॥ स्पर्द्धन स्पर्द्धा ॥ २ ॥

द्रोहस्त्वपक्रिया ॥ १५१ ॥

द्रोहण द्रोह ॥ १ ॥ अपकारोऽपक्रिया ॥ २ ॥ १५१ ॥

वच्ये मोघाऽफलमुधा

वध्नाति वच्यम् "स्थाच्छामा-" ॥ (उणा-३५७) ॥ इति य तत्र ॥ १ ॥ मुघाति अस्मिन् मोघम् -यद्कादित्वाद् घत्तम् ॥ २ ॥ न फलत्यफलम् ॥ ३ ॥ मुघ्यत्यनया मुघा भिदादित्वात्, मुघेत्यव्ययमपि ॥ ४ ॥

अन्तर्गडु निरर्थकम् ।

अन्तर्गड्य तर्गडु, "शृमृत् ॥ (उणा-७१६) ॥ इत्यु ॥ १ ॥ निगतम थात् प्रयोजनानिरर्थकम् ॥ २ ॥

सस्थान सनिवेश स्यात्

सास्थिति सस्थानम् ॥ १ ॥ सनिवेशन सानिवेश ॥ २ ॥

अर्थस्यापगमे व्यय ॥ १५२ ॥

व्ययण वित्तममुत्सर्गे अदत्त व्ययन व्यय ॥ १ ॥ १५२ ॥

समूर्ठन त्वमिव्याप्ति

समूर्द्धयत समूर्द्धनम् ॥ १ ॥ अभि-यापनमभिव्याप्ति सवतो वृत्ति ॥ २ ॥

भ्रेयो भ्रशो यथोचितात् ।

यथोचिताद् रुपाद् भ्रशाऽपि पात , भ्रेपण भ्रेप ॥ १ ॥

अभावो नाशे

न भाव सत्ता अभाव ॥ १ ॥ नशान नाशस्तत्र ॥ २ ॥

सक्रामसक्रमौ दुर्गसचरे ॥ १५३ ॥

सक्रामत्यनेन सक्राम , घञि बाहुलकाद् वृद्धि ॥ १ ॥ “मोऽक्रमि” ॥ ४ ।
३ । ५५ ॥ इति वृद्धिनिषेधे सक्राम , पुन्नीयलिङ्गावेतौ ॥ २ ॥ दुर्गे सचरतऽनेन दुर्ग
सनरस्तत्र “गोचरसचर-” ॥ ५ । ३ । १३१ ॥ इति घातु ॥ ३ ॥ १५३ ॥

नीजाकस्तु प्रयाम स्यात्

नियत वचन नीजाक तुलाधृताऽनाधिस्यम्, क्रियादरो वा ॥ १ ॥ प्रयमन
प्रयाम ॥ २ ॥

अवेक्षा प्रतिजागर ।

अवेक्षणमवेक्षा अवधानमित्यथ ॥ १ ॥ प्रतिजागरण प्रतिजागर ॥ २ ॥

समौ विश्रम्भविश्वासौ

विश्रम्भण विश्रम्भ ॥ १ ॥ विश्रसन विश्वास ॥ २ ॥

परिणामस्तु विक्रिया ॥ १५४ ॥

परिणमन परिणाम ॥ १ ॥ विक्रियते विक्रिया विकार विकृती अपि ॥ २ ॥ १५४ ॥

चक्रावर्त्तो भ्रमो आतिर्भ्रमिर्घूर्णिश्च घूर्णने ।

चक्रेण आवत्तन चक्रावर्त्त ॥ १ ॥ भ्रमण भ्रम ॥ २ ॥ कौ आति ॥
॥ ३ ॥ “तृप्त्रमि” ॥ (उणा-६११) ॥ इतीप्रत्यये भ्रमि ॥ ४ ॥ घरणम्, घूर्णन
वा घूर्णि त्रयोऽपि स्त्रीलिङ्गा ‘हूर्णिधूर्णि’ ॥ (उणा-६३७) ॥ इति णो निपा
त्यते ॥ ५ ॥ घूर्णयते घूर्णनम् तत्र ॥ ६ ॥

विप्रलम्भो विसव द

विप्रलम्भन विप्रलम्भ “उपसगात् खर्घजोश्च” ॥ ४ । ४ । १०७ ॥ इति
घञि नोत्त ॥ १ ॥ विसवदन विसवाद् ॥ २ ॥

विसर्जनम् ॥ १५५ ॥

१ ॥ अतिसृज्यतेऽतिसर्जन समपणमित्यथ ॥ २ ॥ ५५ ॥

उपलम्भनमुपलम्भ ॥ १ ॥ अनुभवनमनुभव ॥ २ ॥

प्रतिलम्भस्तु लम्भनम् ।

प्रतिलम्भन प्रतिलम्भ ॥ १ ॥ लभ्यते लम्भनम् ॥ २ ॥

नियोगे विधिसप्रैषौ

नियोजन नियोगस्तत्र ॥ १ ॥ विधीयते विधि पुलिह ॥ २ ॥ संप्रेषण
सप्रैष ॥ ३ ॥

विनियोगोऽर्पण फले ॥ १५६ ॥

विनियोजन विनियोग, फलविषयमर्पणम् ॥ १ ॥ १५६ ॥

लभोऽभिलाषो लवनम्

लवनं लव ॥ १ ॥ अभिलवनमभिलाषः, “निरभे पृथ्व” ॥ ५।३।
२१ ॥ इति घञ् ॥ २ ॥ लयते लवनम् ॥ ३ ॥

निष्पाव पवन पवः ।

निष्पवन निष्पाव “निरभे पृथ्व” ॥ ५।३।२१ ॥ इति घञ् ॥ १ ॥
पूयते पवन धान्यादेर्निबुसीकरणम् ॥ २ ॥ आलि पव ॥ ३ ॥

निष्ठेवष्टीवनप्लूतष्टेवनानि तु थूकृते ॥ १५७ ॥

निष्ठीवन निष्ठेव पुलीत्रलिह ॥ १ ॥ छीव्यते छावनम्, “छिबृषिवोऽनटि वा”
॥ ४।२।११२ ॥ इति दीर्घत्वम् ॥ २ ॥ भावे क्ते छ्यूतम्, ॥ ३ ॥ ‘लघोऽप
न्यस्य’ ॥ ४।३।४ ॥ इति गुणे छेवनम् ॥ ४ ॥ थूकरण थूकृतम् तत्र ॥ ५॥१५७ ॥

निवृत्ति स्यादुपरमो व्यवोपाद्भ्य परा रतिः ।

निवृत्तन निवृत्ति ॥ १ ॥ उपरमणमुपरम उद्यमोपरमी” ॥ ४।३।
५७ ॥ शत कृद्धेरभावः ॥ २ ॥ व्यवोपाद्भ्य परा रतिः, विरमण विरति ॥ ३ ॥
एवमवरति ॥ ४ ॥ उपरति ॥ ५ ॥ आरति ॥ ६ ॥

विधूनन विधुवन

धूणे प्य-तात् ‘धूग्रीगो’ ॥ ४।२।१८ ॥ इति अनटि विधूननम् ॥ १ ॥
‘धूत् विधूनने विधूयते विधुवनम् कुटादित्वाद् गुणाभावः ॥ २ ॥

रिङ्खण स्खलन समे ॥ १५८ ॥

‘रिख गती’ रिङ्खयत रिङ्खणम् ॥ १ ॥ स्खलयते स्खलनम् ॥ २ ॥ १५८ ॥

रक्षणस्त्राणे

भयो भ्रशो यथोचितात् ।

यथोचिताद् रुपाद् भ्रशाऽपि पात , भ्रयण भ्रय ॥ १ ॥

अभायो नाशे

न भाय सत्ता अभाव ॥ १ ॥ नशन नाशस्तत्र ॥ २ ॥

सक्रामसक्रमौ दुर्गसचरे ॥ १५३ ॥

सक्राम-त्यनेन सक्राम घमि बाहुलकाद् वृद्धि ॥ १ ॥ “मोऽक्रमि” ॥ ४ ।
३ । ५५ ॥ इति वृद्धिनिषेधे सक्रम , पुनलीयलिङ्गावेती ॥ २ ॥ दुर्गे सचरतऽनेन दुग्
सचरस्तत्र “साचरसंचर-” ॥ ५ । ३ । १३१ ॥ इति बाधु ॥ ३ ॥ १५३ ॥

नीनाकस्तु प्रयाम स्यात्

नियत वचन नीवाक तुलाश्रुताऽनाधिपत्यम्, क्रियादरो वा ॥ १ ॥ प्रयमन
प्रयाम ॥ २ ॥

अवेक्षा प्रतिजागर ।

अवेक्षणमवेक्षा अवधानमित्यथ ॥ १ ॥ प्रतिजागरण प्रतिजागर ॥ २ ॥

समौ विश्रम्भविश्वासौ

विश्रम्भण विश्रम्भ ॥ १ ॥ विश्वसन विश्वास ॥ २ ॥

परिणामस्तु विक्रिया ॥ १५४ ॥

परिणमन परिणाम ॥ १ ॥ विक्रियते विक्रिया, विकार विकृती अपि ॥ २ ॥ १५४ ॥

चक्रावर्त्तो भ्रमो आतिर्भ्रमिर्धूर्णिश्च घूर्णने ।

चक्रेण आवत्तन चक्रावर्त्त ॥ १ ॥ भ्रमण भ्रम ॥ २ ॥ कौ आति ॥
३ ॥ “तृभ्रमि” ॥ (उणा-६११) ॥ इतीप्रत्यये भ्रमि ॥ ४ ॥ घरणम्, घूर्णन
वा घूर्ण , त्रयोऽपि स्त्रीलिङ्गा ‘हूर्णिधूर्णि’ ॥ (उणा-६३७) ॥ इति णौ निपा
त्यते ॥ ५ ॥ घूर्ण्यते घूर्णनम्, तत्र ॥ ६ ॥

विप्रलम्भो विसव द

विप्रलम्भन विप्रलम्भ “उपसगात् खलघजोश्च” ॥ ४ । ४ । १०७ ॥ इति
घनि नो त ॥ १ ॥ विसवदन विसवाद ॥ २ ॥

विलम्भस्त्वतिसर्जनम् ॥ १५५ ॥

विलम्भन विलम्भ ॥ १ ॥ अतिसृज्यतेऽतिसर्जन समपणमित्यथ ॥ २ ॥ ५५ ॥

उपलम्भस्त्वनुभव

उपलम्भनमुपलम्भ ॥ १ ॥ अनुभवनमुभव ॥ २ ॥

प्रतिलम्भस्तु लम्भनम् ।

प्रतिलम्भन प्रतिलम्भ ॥ १ ॥ लभ्यते लम्भनम् ॥ २ ॥

नियोगे विधिसप्रैषौ

नियोजन नियागस्तत्र ॥ १ ॥ विधीयते विधिः पुलिङ्ग ॥ २ ॥ सप्रैषण
सप्रैष ॥ ३ ॥

विनियोगोऽर्पण फले ॥ १५६ ॥

विनियोजन विनियोग, फलविषयमर्पणम् ॥ १ ॥ १५६ ॥

लवोऽभिलावो लवनम्

लवर्न लव ॥ १ ॥ अभिलवनमभिलावः, “निरभे पूत्व” ॥ ५।३।
२१ ॥ इति घञ् ॥ २ ॥ लयते लवनम् ॥ ३ ॥

निष्पाव पवन पव ।

निष्पवन निष्पाव “निरभे पूत्व” ॥ ५।३।२१ ॥ इति घञ् ॥ १ ॥
पूयते पवन धान्यादेर्निर्मुक्तकरणम् ॥ २ ॥ अलि पव ॥ ३ ॥

निष्ठेवष्टीवनष्ट्यूतष्टेवनानि तु थूत्कृते ॥ १५७ ॥

निष्ठीवन निष्ठेव पुष्ठीवलङ्ग ॥ १ ॥ ष्ठी-यते ष्ठीवनम्, “ष्टिवृषिकोऽनटि वा”
॥ ४।२।११२ ॥ इति दीधत्वम् ॥ २ ॥ भावे क्ते ष्ट्यूतम्, ॥ ३ ॥ “लघोरुपा
न्यस्य” ॥ ४।३।४ ॥ इति गुणे ष्ठीवनम् ॥ ४ ॥ थूत्करण थूत्कृतम् तत्र ॥ ५ ॥ १५७ ॥

निवृत्ति स्यादुपरमो व्यनोपाङ्म्य परा रतिः ।

निवृत्तन निवृत्ति ॥ १ ॥ उपरमणमुपरम उद्यमापरमौ” ॥ ४।३।
५७ ॥ इति वृद्धेरभाव ॥ २ ॥ व्यनोपाङ्म्य परा रतिः विरमण विरति ॥ ३ ॥
एवमवरति ॥ ४ ॥ उपरति ॥ ५ ॥ आरति ॥ ६ ॥

विधूनन विधुवन

धूगो ण्य-तात् धूग्रीगो” ॥ ४।२।१८ ॥ इति अनटि विधूननम् ॥ १ ॥
‘धूत् विधूनने विधूयत विधुवनम् कुटादित्वाद् गुणाभाव ॥ २ ॥

रिङ्खण स्खलन समे ॥ १५८ ॥

‘रिख गतौ’ रिङ्ख्यत रिङ्खणम् ॥ १ ॥ स्खल्यते स्खलनम् ॥ २ ॥ १५८ ॥

रक्षणम्नाणे

श्रेयो भ्रशो यथोचितात् ।

यथोचिताद् रूपाद् भ्रशाऽपि पात , भेषण श्रेय ॥ १ ॥

अभावो नाशे

न भाव सत्ता अभाव ॥ १ ॥ नशो नाशस्तत्र ॥ २ ॥

सकामसकमौ दुर्गसचरे ॥ १५३ ॥

सकाम-त्यनन सकाम धमि माहुलकाद् वृद्धि ॥ १ ॥ “मोऽकामि” ॥ ४ ।
३ । ५५ ॥ इति वृद्धिनिपेधे सक्रम , पुम्स्त्रीबलिज्जावेतौ ॥ २ ॥ दुर्गे सचरतेऽनेन दुर्ग
अनरस्तत्र “गोचरसंचर-” ॥ ५ । ३ । १३१ ॥ इति साधु ॥ ३ ॥ १५३ ॥

नीवाकस्तु प्रयाम स्यात्

नियत वचन नीवाक तुलाभृताऽनाधिन्यम्, क्रियादरो वा ॥ १ ॥ प्रयमन
प्रयाम ॥ २ ॥

अवेक्षा प्रतिजागर ।

अवेक्षणमवेक्षा अवधानमित्यथ ॥ १ ॥ प्रतिजागरण प्रतिजागर ॥ २ ॥

समौ विश्रम्भविश्वासौ

विश्रम्भण विश्रम्भ ॥ १ ॥ विश्वसन विश्वास ॥ २ ॥

परिणामस्तु विक्रिया ॥ १५४ ॥

परिणमन परिणाम ॥ १ ॥ विक्रियते विक्रिया, विकार विकृती अपि ॥ २ ॥ १५४ ॥

चक्रावर्त्तो भ्रमो आतिर्भ्रमिर्धूर्णिश्च घूर्णने ।

चक्रेण आवत्तन चक्रावर्त्त ॥ १ ॥ भ्रमण भ्रम ॥ २ ॥ कौ आति ॥
३ ॥ “तूत्रमि” ॥ (उणा-६११) ॥ इतीप्रत्यये भ्रमि ॥ ४ ॥ घरणम्, घूर्णन
वा घूर्ण , त्रयोऽपि स्त्रीलिङ्गा ‘धूर्णिधूर्णि’ ॥ (उणा-६३७) ॥ इति णौ निपा
त्यते ॥ ५ ॥ घूर्णयते घूर्णनम्, तत्र ॥ ६ ॥

विप्रलम्भो विसव द

विप्रलम्भन विप्रलम्भ “उपसगात् खलूघनोश्च” ॥ ४ । ४ । १०७ ॥ इति
धनि नो-त ॥ १ ॥ विसवदन विसवादे ॥ २ ॥

विलम्भम्वत्तिसर्जनम् ॥ १५५ ॥

विलम्भन विलम्भ ॥ १ ॥ अतिसृज्यतेऽतिसर्जन समपणमित्यथ ॥ २ ॥ १५५ ॥

उपलम्भस्त्वनुभव

उपलम्भनमुपलम्भ ॥ १ ॥ अनुभवनमनुभव ॥ २ ॥

प्रतिलम्भस्तु लम्भनम् ।

प्रतिलम्भन प्रतिलम्भ ॥ १ ॥ लभ्यते लम्भनम् ॥ २ ॥

नियोगे विधिसंप्रैषौ

नियोजन नियागस्तन ॥ १ ॥ विधीयते विधि पुलिङ्ग ॥ २ ॥ संप्रैषण
संप्रैष ॥ ३ ॥

विनियोगोऽर्पण फले ॥ १५६ ॥

विनियोजन विनियोग, फलविषयमपणम् ॥ १ ॥ १५६ ॥

लवोऽभिलावो लवनम्

लवनं लव ॥ १ ॥ अभिलवनमभिलावः, “निरमे पूर्व” ॥ ५।३।
२१ ॥ इति घञ् ॥ २ ॥ लूयते लवनम् ॥ ३ ॥

निष्पाव पवन पवः ।

निष्पवनं निष्पाव “निरमे पूर्व” ॥ ५।३।२१ ॥ इति घञ् ॥ १ ॥
पूयते पवन धान्यादेर्निबुसीकरणम् ॥ २ ॥ अलि पव ॥ ३ ॥

निष्ठेवष्टीवनप्लूतष्टेवनानि तु थूकृते ॥ १५७ ॥

निष्ठेवन निष्ठेव पुष्टीवल्लिङ्ग ॥ १ ॥ ष्ठीयते ष्ठीवनम्, “ष्टिष्ठिवोऽनटि वा”
॥ ४।२।११२ ॥ इति दीघत्वम् ॥ २ ॥ भावे क्ते प्लूतम्, ॥ ३ ॥ लघोरुपा
न्यस्य” ॥ ४।३।४ ॥ इति गुणे ष्ठीवनम् ॥ ४ ॥ थूकरण थूकृतम् तत्र ॥ ५ ॥ १५७ ॥

निवृत्ति स्यादुपरमो व्यवोपाङ्म्य परा रतिः ।

निवृत्तन निवृत्ति ॥ १ ॥ उपरमणमुपरम “उद्यमापरमौ” ॥ ४।३।
५७ ॥ इति वृद्धरभावः ॥ २ ॥ व्यवोपाङ्म्यः परा रतिः विरमण विरति ॥ ३ ॥
एवमवरति ॥ ४ ॥ उपरति ॥ ५ ॥ आरति ॥ ६ ॥

विधूनन विधुवन

धूणो ण्य-तात् ‘धूण्ग्रीणो’ ॥ ४।२।१८ ॥ इति अनटि विधूननम् ॥ १ ॥
‘धूरविधूनने विधूयते विधुवनम् वृद्धादिवाद् गुणाभावः ॥ २ ॥

रिङ्खण स्खलन समे ॥ १५८ ॥

रिखु गती’ रिङ्ख्यत रिङ्खणम् ॥ १ ॥ स्खल्यते स्खलनम् ॥ २ ॥ १५८ ॥

रक्षणस्त्राणे

भेषो भ्रशा यथोचितात् ।

यथोचिताद् रूपाद् भ्रशाऽथ पात , भ्रयण भ्रय ॥ १ ॥

अभावो नाशे

न भाव, सत्ता अभाव ॥ १ ॥ नशन नाशस्तत्र ॥ २ ॥

सत्तामसक्रमौ दुर्गसचरे ॥ १५३ ॥

सकाम-त्यनन सकाम , पयि याहुलकाद् वृद्धि ॥ १ ॥ “मोऽकामि” ॥ ४१
३ । ५५ ॥ इति वृद्धिनिषेधे सक्रम , पुक्लीयलिङ्गावेती ॥ २ ॥ दुर्गे सचरतऽनेन दुग्
सचरस्तत्र “गोचरसचर-” ॥ ५ । ३ । १३१ ॥ इति छान्द ॥ ३ ॥ १५३ ॥

नीत्राकस्तु प्रयाम स्यात्

नियत वचन नीवाक तुलाधृताऽनाधिन्यम् , क्रियादरो वा ॥ १ ॥ प्रयमन
प्रयाम ॥ २ ॥

अवेक्षा प्रतिजागर ।

अवेक्षणमवेक्षा अवधानमित्यर्थ ॥ १ ॥ प्रतिजागरण प्रतिजागर ॥ २ ॥

समौ विश्रम्भविश्वासौ

विश्रम्भण विश्रम्भ ॥ १ ॥ विश्वसन विश्वास ॥ २ ॥

परिणामस्तु विक्रिया ॥ १५४ ॥

परिणमन परिणाम ॥ १ ॥ विक्रियत विक्रिया, विकार विकृती अपि ॥ २ ॥ १५४ ॥

चक्रावर्त्तो भ्रमो आतिर्भ्रमिर्धूर्णिश्च घूर्णने ।

चक्रेण आवत्तन चक्रावर्त्ते ॥ १ ॥ भ्रमण भ्रम ॥ २ ॥ कौ आति ॥
॥ ३ ॥ ‘तृभ्रमि’ ॥ (उणा-६११) ॥ इतीप्रत्यये भ्रमि ॥ ४ ॥ घरणम्, घूर्णन
वा घूर्णि त्रयोऽपि छीलिक्षा ‘हुर्णिधूर्णि’ ॥ (उणा-६३७) ॥ इति णो निपा
त्यते ॥ ५ ॥ घूर्ण्यते घूर्णनम् तत्र ॥ ६ ॥

विप्रलम्भो विसव द

विप्रलम्भन विप्रलम्भ “उपसगात् सङ्घर्षजोऽर्थ” ॥ ४ । ४ । १०७ ॥ इति
घनि नोत्त ॥ १ ॥ विसवदन विसवाद् ॥ २ ॥

विलम्भस्त्वतिसर्जनम् ॥ १५५ ॥

विलम्भन विलम्भ ॥ १ ॥ अतिघृज्यतेऽतिसर्जन समपणमित्यर्थ ॥ २ ॥ ५५ ॥

उपलम्भस्त्वनुभव

उपलम्भनमुपलम्भ ॥ १ ॥ अनुभवनमनुभव ॥ २ ॥

प्रतिलम्भस्तु लम्भनम् ।

प्रतिलम्भन प्रतिलम्भ ॥ १ ॥ लभ्यते लम्भनम् ॥ २ ॥

नियोगे विधितप्रैषौ

नियोजन नियोगस्तत्र ॥ १ ॥ विधायते विधिः पुलिङ्ग ॥ २ ॥ संप्रेषण
संप्रेष ॥ ३ ॥

विनियोगोऽर्पण फले ॥ १५६ ॥

विनियोजन विनियोग, फलविषयमर्पणम् ॥ १ ॥ १५६ ॥

लवोऽभिलावो लवनम्

लवने लव ॥ १ ॥ अभिलवनमभिलावः, “निरभे पूल्व” ॥ ५।३।
२१ ॥ इति घञ् ॥ २ ॥ लयते लवनम् ॥ ३ ॥

निष्पाव पवन पव ।

निष्पवन निष्पाव “निरभे पूल्व” ॥ ५।३।२१ ॥ इति घञ् ॥ १ ॥
पूयते पवन धा-यादेर्निबुसीकरणम् ॥ २ ॥ अलि पव ॥ ३ ॥

निष्ठेवष्टीवनप्लूतष्टेवनानि तु थूकृते ॥ १५७ ॥

निष्ठेवन निष्ठेव पुङ्गीबलिङ्ग ॥ १ ॥ ष्ठीव्यते ष्ठीवनम्, “ष्टिवृष्वोऽनटि वा”
॥ ४।२।११२ ॥ इति दीधत्वम् ॥ २ ॥ भावे क्ते प्लूतम्, ॥ ३ ॥ लघोरुपा-
“लस” ॥ ४।३।४ ॥ इति गुणे षेवनम् ॥ ४ ॥ थूकरण थूकृतम् तत्र ॥ ५ ॥ १५७ ॥

निवृत्ति स्यादुपरमो व्यवोपाद्भ्य परा रतिः ।

निवर्त्तन निवृत्ति ॥ १ ॥ उपरमणमुपरम ‘उद्यमापरमौ’ ॥ ४।३।
५७ ॥ इति बुद्धेरभावः ॥ २ ॥ व्यवोपाद्भ्यः परा रतिः विरमण विरति ॥ ३ ॥
एवमवरति ॥ ४ ॥ उपरति ॥ ५ ॥ आरति ॥ ६ ॥

विधूनन विधुवन

धूणो ण्य-तात् ‘धूगृणीगो’ ॥ ४।२।१८ ॥ इति अनटि वि धूननम् ॥ १ ॥
‘धूत् विधूनने विधूयते विधुवनम् कुटादित्वात् गुणाभावः ॥ २ ॥

रिङ्खण स्खलन समे ॥ १५८ ॥

‘रिङ्ख गती’ रिङ्ख्यत रिङ्खणम् ॥ १ ॥ स्खल्यते स्खलनम् ॥ २ ॥ १५८ ॥
रक्षणखणे

भेषा भ्रशा यथोचितात् ।

यपोरिताद् रूपाद् भ्रशाऽथ पात , भेषण भ्रय ॥ १ ॥

अभावो नाशे

न भाय सत्ता अभाव ॥ १ ॥ नशान नाशस्तत्र ॥ २ ॥

सक्रामसक्रमौ दुर्गमचरे ॥ १५३ ॥

सक्राम-त्यनेन सक्राम , घमि याहुलकाद् वृद्धि ॥ १ ॥ मि

३ । ५५ ॥ इति वृद्धिनिषेधे सक्रम , पुम्लीवलिङ्गावेतौ ॥ २ ॥

सनरस्तत्र "गाचरसचर-" ॥ ५ । ३ । १३१ ॥ इति चाधु ॥ ३ ॥ १५३

नीनाकस्तु प्रयाम स्यात्

नियत वचन नीवाक तुलाधृताऽनाधिभ्यम्, क्रियादरो वा ॥ १ ॥

प्रयाम ॥ २ ॥

अवेक्षा प्रतिजागर ।

अवेक्षणमवेक्षा अवधानमित्यथ ॥ १ ॥ प्रतिजागरण प्रतिजागर ॥ २ ॥

समौ विश्रम्भविश्वासौ

विश्रम्भण विश्रम्भ ॥ १ ॥ विश्वसन विश्वास ॥ २ ॥

परिणामस्तु विक्रिया ॥ १५४ ॥

। परिणमन परिणाम ॥ १ ॥ विक्रियत विक्रिया, विकार विकृती अपि ॥ २ ॥ १५४ ॥

चक्रावर्त्तो भ्रमो आतिर्भ्रमिर्धूर्णिश्च घूर्णने ।

चक्रेण आवत्तन चक्रावर्त्त ॥ १ ॥ भ्रमण भ्रम ॥ २ ॥ कौ आति ॥

॥ ३ ॥ "तृभ्रमि" ॥ (उणा-६११) ॥ इतीप्रत्यये भ्रमि ॥ ४ ॥ घरणम्, घूर्णन

वा घूर्णि , त्रयोऽपि स्त्रीलिङ्गा "द्विर्णिधूर्णि" ॥ (उणा-६३७) ॥ इति णौ निपा

त्यते ॥ ५ ॥ घूर्ण्यते घूर्णनम् तत्र ॥ ६ ॥

विप्रलम्भो विसव द

विप्रलम्भन विप्रलम्भ "उपसगात् खल्वजोक्ष" ॥ ४ । ४ । १०७ ॥ इति

घनि नो-त ॥ १ ॥ विसवदन विसवाद् ॥ २ ॥

विलम्भस्त्वतिसर्जनम् ॥ १५५ ॥

विलम्भन विलम्भ ॥ १ ॥ अतिस्तज्यतेऽतिसर्जन समपणमित्यथ ॥ २ ॥ ५५ ॥

उपलम्भस्त्वनुभव

बुद्धिशक्तिरष्टधा, प्रज्ञासामर्थ्ये निष्क्रमण निष्क्रम ॥ १ ॥ १६० ॥

सप्रहमाह--

इत्यादयः क्रियाशब्दा लक्ष्या धातुषु लक्षणम् ।

एवप्रकारा सिद्धक्रियाशब्दा अयेऽपि लक्षणीया, तेषां तु लक्षणं प्रकृति
प्रत्ययविभागप्रतिपत्तिधातुपारायणादिति ॥

अथान्ययानि वक्ष्यन्ते-

अथेति साधारणशब्दादनन्तरम् न व्ययन्ति-लिङ्गकारकनानात्वेऽपि न नाना
रूपता प्रतिपद्यते इति लिङ्गादित्वादवि अव्ययानि स्वरादीनि, यदुक्तम्-

“सदृशं निपु लिङ्गेषु सवासु च विभाक्तेषु ।

वचनेषु च सवपु यन् व्येति तदव्ययम्” ॥ १ ॥

अत एव अलिङ्गानि द्वित्वादिसंख्यारहितानि चैतानि । यदवोचाम लिङ्गानुशासने-

“नन्ता सटया डतियुष्मदस्मच्च स्युरालिङ्गका ।

पद वान्यमव्यय वेत्यसटय च तद्वहुलम्” ॥ १ ॥

पुष्क्रीबलिङ्गश्चामव्ययशब्दः ॥

स्व स्वर्गे

सुष्ठु अयते स्व, “सोरत्तैलुक् च” ॥ (उणा-९४६) ॥ इत्यर्, स्वरतीति
वा विच् यथा- छायेव या स्वचलधजलेषु” ॥ १ ॥

भू रसातले ॥ १६१ ॥

भवत्यत्र भू, बाहुलकात् सुक् । यथा- भूर्लोकः ॥ १ ॥ १६१ ॥

भुवो विहायसा व्योम्नि

भवत्यत्रेति भुवः “मिथिराजि” ॥ (उणा-९७१) ॥ इति किदस् यथा-

‘भूभुव स्वस्त्रयावार स एष दशकघर ॥ १ ॥

वीना पक्षिणा हाय गतिम् अनन्तत्वात् स्यति विहायसा विच् विहा पक्षिणस्ताना
यस्यति वा बाहुलकादाप्रत्यय, यथा-“विहायसा पदय विहङ्गराजम्” ॥ २ ॥

द्यावाभूम्योस्तु रोदसी ।

रोदसी इति विभक्त्यन्तप्रतिरूपकमव्ययम् । यथा-

‘रव भवणभैरव स्थगितरोदसीकन्दर’ ॥ १ ॥

उपरिष्ठादुपर्यर्ध्वे

ऊर्ध्वे देशे उपरिष्ठात् उपरि ऊर्वाद् रिरिष्ठात्तावुप-वास्य” ॥ ७ । २ । ११४ ॥
इति साधु । यथा-गिरेरुपरिष्ठात् गिरेरुपरि ॥ १ ॥ २ ॥

रक्षण रक्षण, “यजिष्यपि” ॥ ५।३।८५ ॥ इति न ॥ १ ॥ प्रायते
प्राणम्, आद् सत्र ॥ २ ॥

ग्रहो ग्रहे

ग्रहणे ग्रह, “युवण” ॥ ५।३।२८ ॥ इत्यल् ॥ १ ॥ बाहुलकाद् घञि
ग्राहस्तत्र ॥ २ ॥

व्यधो व्यधे

व्यधन व्यध “व्यधजप” ॥ ५।३।४७ ॥ इत्यल् ॥ १ ॥ विधत् विधाने
इत्यनेकाधत्वाद् व्यधने घत्तते, व्यधन व्यधस्तत्र ॥ २ ॥

क्षये क्षिया ।

क्षयण क्षयस्तत्र ॥ १ ॥ ‘क्षिप्शु द्विसायाम्’ क्षयण क्षिया पित्वादङ् ॥ २ ॥

स्फरण स्फुरणे

‘स्फरत् स्फुरणे स्फर्यते स्फरणम् ॥ १ ॥ स्फूर्ति स्फुरण तत्र ॥ २ ॥

ज्यानिर्जिर्णौ

ज्यान ज्यानि “ग्लाहाज्य” ॥ ५।३।११८ ॥ इत्यनि ॥ १ ॥ जरण
जर्णिस्तत्र “कृत्वादेरेपा तो नोऽप्र” ॥ ४।२।६८ ॥ इति क्तेर्नत्वम् ॥ २ ॥

अथ वरो वृत्तौ ॥ १५९ ॥

वरण वर “युवण” ॥ ५।३।२८ ॥ इति भावेऽल् व्रियतेऽसाविति
कमणि वा । यत् काल्य - “तपाभिरिव्यते यस्तु देवेभ्य स वरो मत” ॥ १ ॥ वरण
वतिस्तत्र ॥ २ ॥ १५९ ॥

समुच्चय समाहार

समुच्चयन समुच्चय ॥ १ ॥ समाहरण समाहार अनेकस्य एकत्र अध्या-
वाप ॥ २ ॥

अपहारापचयौ समौ ।

अपहरणमपहार ॥ १ ॥ अपचयनमपचय हानिरित्यर्थ, उपसगवैचित्र्या
दधभेद ॥ २ ॥

प्रत्याहार उपादान

प्रत्याहरण प्रत्याहार ॥ १ ॥ उपादायते उपादानम् ॥ २ ॥

बुद्धिशक्तिस्तु निष्क्रम ॥ १६० ॥

शुद्धिश्चिह्नश्च, प्रज्ञासामर्थ्ये निष्क्रमण निष्क्रम ॥ १ ॥ १६० ॥

सप्रहमाह--

इत्यादयः क्रियाशब्दा लक्ष्या धातुषु लक्षणम् ।

एवप्रकारा सिद्धक्रियाशब्दा अथेऽपि लक्षणाया, तथा तु लक्षण प्रकृति प्रत्ययविभागप्रतिपत्तिधातुपारायणादिति ॥

अथाव्ययानि वक्ष्यन्ते-

अथेति साधारणशब्दादनन्तरम् न व्ययति-लिङ्गकारकनानात्वेऽपि न नाना रूपता प्रतिपद्य ते इति लिङ्गादित्वादचि अव्ययानि स्वरादीनि, यदुक्तम्-

“सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सवासु च विभक्तिषु ।

वचनेषु च सवेषु यत्र व्येति तदव्ययम्” ॥ १ ॥

अत एव अलिङ्गानि द्विवादिष्वस्यारहितानि चैतानि । यदवोचाम लिङ्गानुशासने-

“न ता सत्या उतियुष्मदस्मच्च स्युरालिङ्गा ।

पद वाक्यमव्यय वेत्यस्य च तद्वहुलम्” ॥ १ ॥

पुष्कर्वलिङ्गायमव्ययशब्द ॥

स्व स्वर्गे

सुष्ठु अयते स्व, “सोरत्तैल्व् च” ॥ (उणा-९४६) ॥ इत्यर्, स्वरतीति वा विच् यथा- ‘छायेव या स्वजलधजलेषु’ ॥ १ ॥

भू रसातले ॥ १६१ ॥

भवत्यत्र भू, बाहुलकात् सुक् । यथा- भूर्लोक ’ ॥ १ ॥ १६१ ॥

भुवो विहायसा व्योम्नि

भवत्यत्रेति भुव, “मिथिराजि ” ॥ (उणा-९७१) ॥ इति किदस् यथा-

भूभुव स्वस्त्रयावार स एष दशकधर ॥ १ ॥

वीना पक्षिणा ह्यय गतिम् अनन्तत्वात् स्यति विहायसा विच् विहा पक्षिणस्ताना यस्यति वा बाहुलकादाप्रत्यय, यथा- “विहायसा पश्य विहङ्गराजम्” ॥ २ ॥

द्यावाभूम्योस्तु रोदसी ।

रोदसी इति विभक्त्य तत्प्रतिरूपकमव्ययम् । यथा-

‘ रव श्रवणभैरव स्फगितरोदसाक्दर ’ ॥ १ ॥

उपरिष्ठादुपर्यूर्ध्वे

ऊर्ध्वे देश उपरिष्ठात् उपरि ऊर्वाद् रिरिष्ठातानुप्रास्य ’ ॥ ७ । २ । ११४ ॥ इति साधु । यथा- गिरिरुपरिष्ठाद् गिरिरुपरि ॥ १ ॥ २ ॥

स्यादपस्तादधोऽप्यवाह् ॥ १६२ ॥

अपर दत्ताऽपस्तात्, अप “पुष्पावराधरेभ्यो-” ॥ ७ । २ । ११५ ॥ इत्यस्तादधो
प्रत्ययौ अपादेशाय । यथा-गिरिरेधस्तात्, गिररध ॥ १ ॥ २ ॥ १६२ ॥

वर्जने त्वन्तरेणर्त्ते हिरुग् नाना पृथग् विना ।

अन्तरेणति तृतीयात्तप्रतिरूपकमध्ययम् यथा-“त्वामन्तरेण नहि सप्रति कथि-
दीश ” ॥१॥ ऋते इति सप्तम्यत्तप्रतिरूपकम् । यथा-“ ऋते कृशानो नहि मन्त्रपूतम् ”
॥२॥ हिनोति हिरुक् ‘ द्रागादय ” ॥ (उणा-८७०) इति निपात्यते, यथा-“ हिरुक्
कर्मणा मोक्ष ” कर्मक्षये मोक्ष इत्यथ ॥ ३ ॥ न आनयति नाना “ डित् ” ॥
(उणा-६०५) ॥ इत्याप्रत्यय ” । यथा-“ नाना नारी निष्कला लोकयात्रा ” ॥ ४ ॥
प्रयते पृथक् “ ऋधिप्रधि- ” ॥ (उणा-८७४) ॥ इति कित्वाजि साधु । यथा-
“ त्वत्त पृथग् नास्ति वधु ” ॥ ५ ॥ विनयति निषेधयति विना ‘ डित् ’ ॥ (उणा-
६०५) ॥ इत्याप्रत्यय यथा-“ विना वात विना वर्षम् ” ॥ ६ ॥

साक सत्रा सम सार्द्धममा सह

एते परस्पर तुल्यार्था स्यति सा विच् तं कामयते साक विच् ॥ १ ॥ सत्
त्रायते सत्रा विच्, यथा-“ सत्रा कलत्रैगाहस्थम् ” ॥ २ ॥ सगतममति सर्वं विच्
॥ ३ ॥ स्यति सास्तेन कथ्यति सार्द्धम्, “ सोरेतेरम् ” ॥ (उणा-९३४) ॥ इत्युपलक्ष-
णादम् ॥ ४ ॥ न मात्यमा “ डित् ” ॥ (उणा-६०५) ॥ इत्याप्रत्यय ॥ ५ ॥ सहते
सह यथाऽसदुपज्ञे व्याधयमहाकाव्ये-

“ पुलिनानि सह क्षौमे सरासि नभसा समम् ।

जयौत्स्यऽमाऽद्भाऽमिष मेघा साक कैलाससानुभि ॥ १ ॥ ६ ॥

कृत त्वलम् ॥ १६३ ॥

भवत्वस्तु च किं तुल्या

कृतम् भवतु अस्तु च त्रय त्याद्य तप्रतिरूपका अ यथा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥
अलनमलम् बाहुलकादम् ॥ ४ ॥ कौति किप् ‘ कोर्डिम् ’ ॥ (उणा-९३९) ॥
यथा व्याधये-

“ गोत्रेण पुष्करावर्त्तं किं त्वया यजितं कृतम् ? ।

विद्युताऽल भवत्वाद्भिर्हसा ऊर्ध्वि लघनम् ” ॥ ५ ॥ १६३ ॥

प्रेत्यामुत्र मवात्तरे ।

प्रायण प्रेक्ष । यथा-“अन्यो धन प्रेक्ष गतस्य भुङ्क्ते” ॥ १ ॥ अमुष्मिन्मनु,
यथा “अमुन् भविता यत् ते तच्चिन्तय शुभाशुभम्” ॥ २ ॥

तूष्णीं तूष्णीका जोष च मौने

‘तुप तुष्टौ’ तूपति तूष्णाम्, “तूपेरीम् णोऽतश्च” ॥ (उणा-९४०) ॥ इति
साधु , यथा-“मुनिस्तूष्णीमास्ते” ॥ १ ॥ कुत्सितमल्पमज्ञात वा तूष्णा तूष्णीकाम्,
“तूष्णीकाम्” ॥ ७ । ३ । ३२ ॥ इति साधु , अथ कुत्सितादिविशिष्टे मौने वक्तते,
यथा-“मुनि तूष्णाकामास्ते” ॥ २ ॥ जुष्यते जोषम्, बाहुलकादम् । यथा-
“जोषमास्ते” ॥ ३ ॥

दिष्ट्या तु सम्मदे ॥ १६४ ॥

दिशति दिष्ट्या “वृमिधिदिशिभ्य ” ॥ (उणा-६०१) ॥ इति व्यादिरा-
प्रत्यय । यथा-‘ दिष्ट्या पुत्रो जात ,’ समुपजोषमपि ॥ १ ॥ १६६ ॥

परित सर्वतो विष्वक् समन्ताच्च समन्तत ।

“पर्यभे सर्वोभये” ॥ ७ । २ । ८३ ॥ इति तसौ परित । यथा-परितो ग्रामम्
॥ १ ॥ सवासु दिक्षु सवत यथा-सर्वतो ग्रामम्, ॥२॥ विश्वगच्चति विष्वक्, यथा-
“विष्वग् व्याप्य स्थितो महीम्” ॥ ३ ॥ समन्ततोऽतति समन्तात् विच्, पञ्चम्यत्
प्रतिरूपक वा । यथा-“समन्ताद् वाति मास्त ” ॥ ४ ॥ सम ततस्तसत् । यथा-
“येन चक्रे सम तत ” ॥ ५ ॥

पुर पुरस्तात् पुरतोऽग्रत

पूर्वे देशे पुर , पुरस्तात् “पूर्वापराधर ” ॥ ७ । २ । ९८ ॥ इत्यस्य अस्तात्
प्रत्ययौ पुरादश्च ॥ १ ॥ २ ॥ पुर तस्यति पुरत ॥ ३ ॥ अग्रऽग्रत आद्यादि-
त्वात् तसु । यथा-पुर सर पुरस्ताद् गच्छति, पुरतो गच्छति, अग्रन सर ॥४॥

प्रायस्तु भूमनि ॥ १६५ ॥

प्राति प्राय “अस् ” ॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यस्य । यथा-“प्राय प्रत्ययमाधत्ते
स्वशुणेपूतमादर ’ ॥ १ ॥ १६५ ॥

साम्प्रतमधुनेदानी सम्प्रत्येतर्हि

साप्रत विभक्त्य-तरूपकम् । यथा आमाजुव्यतिक्र साप्रत वक्तने तयो ” ॥
१ ॥ अस्मिन् कालऽधुना, इदानीम् एतर्हि ‘सदाधुनेदानीतदानामेतर्हि’ ॥ ७ । २ ।
९६ ॥ इति माधय यथा- ‘अधुना तस्य विस्तीर्णविभवाधस्य के वयम् ? ’ । “इदानीं
त्व नाथ ” ‘भवन्तमेतर्हि मनस्विगर्हिते’ इति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ सप्रथत सप्रति

“प्रयेष्टुं च या” ॥ (उणा-६४७) ॥ इति ति, समूतिरिदानीं इति वा “तिष्ठ
द्विवत्पादय” ॥ ३ । १ । ३६ ॥ इति साधु यथा-“सप्रत्यसाम्प्रत वक्तुम्” ॥५॥

अथान्नसा ।

द्राक् स्रागर झटित्याशु मद्भ्रुवहाय च सत्वरम् ॥ १६६ ॥

अञ्जयति तृतीयातप्रतिरूपकमव्ययम् । यथा-“यद्वाऽञ्जसा जयति ब्रह्मलोकम्”
॥१॥ द्रवति द्राक् “द्रागादय” ॥ (उणा-८७०) ॥ इति निपात्यते यथा-“द्राग् विद्रुत
कातरे” ॥२॥ स्राक् “सरत्यभिघारिका” ॥ ३ ॥ इत्यर्यरं बाहुलकादम्, यथा-
“अर याति तुरङ्गम्” ॥ ४ ॥ झग्दित्यनुकरणादितौ झटिति “इतावतो लुक्” ॥७।
२ । १४६ ॥ इति साधु । यथा-“आनीय झटिति घटयति विधिरभिमतमभिमुखी
भूत” ॥५॥ अरुते आशु “कृवापाजि” ॥ (उणा-१) ॥ इत्युण्, यथा-“आश्व
पैहि मम सीधुमाजनात्, ॥६॥ मञ्जति मद्भ्रु “मस्जीप्यशिभ्य सुक्” ॥ (उणा-
८२६) ॥ यथा-“मद्भ्रुदपादि पुरत पटलैरलानाम ॥ ७ ॥ अढायति विभक्त्य
न्तप्रतिरूपकमव्ययम् । यथा- ‘अढाय सा नियमज क्लममुत्सज’ ॥८॥ सत्वरम् ॥९॥

सदा सनाऽनिश शश्वत्

सवसिन् काले सदा “सदाऽबुनेदानीं” ॥ ७ । २ । ९६ ॥ इति साधु । यथा-
“सदा पुराडाशपावित्रिताधरे” सवदाऽपि ॥ १ ॥ सनोति सना “सनिक्षमि” ॥
(उणा-६०४) इत्याप्रत्यय यथा-सनातन, सनत्, सनादित्यपि यथा-सनकुमार
सनात् कुमार ॥ २ ॥ न निशाम्यति अनिशम् ‘गमिजमि” ॥ (उणा-९३७) ॥
इति डिदम् । यथा-“ये नम त्यनिश जिनम्” ॥ ३ ॥ शशति शश्वत् “सश्वद्” ॥
(उणा-८८२) ॥ इति निपात्यते । यथा-“शश्वत् पठति छात्र” ॥ ४ ॥

भूयोऽभीक्ष्ण पुन पुनः ।

असकृन्मुहु

भवति भूय “विहायस्-” ॥ (उणा ९७) ॥ इत्यसि निपात्यते यथा-
“भूयो नैवमिति स्खलत्फलगिरा समूच्य दुर्बलितम्” ॥१॥ अमाक्ष्यते अमाक्ष्णम्
‘भूणवृण-” ॥ (उणा-१८६) ॥ इति बाहुलका मा तो निपात्यते यथा-
‘सक्ष्णोतीव तथाऽयाऽमाक्ष्ण ताक्ष्णाक्षरक्षार ॥ २ ॥ पुनाति पुन पुन य
मिभ्य -” ॥ (उणा-९४७) ॥ इत्यर् पुनादेशश्च आभीक्ष्ण्य द्वित्वे पुन पुन । यथा-
“पुन पुनरिदं त्वामेवमभ्यथय” ॥ ३ ॥ एको वारोऽस्य सकृत् “एकात् सकृच्चास्य”
॥७ । २ । १११॥ इति साधु न सकृत् असकृत् । यथा- ग-न-यमस्ति कियदि

स्यसृष्टृद् द्रुवाणां ॥४॥ मुह्यति मुहु “मुहिमिध्यादे कित्” ॥ (उणा-१०००) ॥
इत्युस् । यथा-“यान्त्वा मुहुवलितम्-धरमानन तव” ॥ ५ ॥

साय तु दिनाते

स्यति सायम्, ‘स्यतेर्णिट्’ ॥ (उणा-१३६) ॥ इत्यम् । यथा-“साय पातरमी
पुण्यमग्निहोत्रमुपासते” सायतनी स-ध्या ॥ १ ॥

दिवसे दिवा ॥ १६७ ॥

दान्य-त्यत्र दिवा “दिविपुरि-” ॥ (उणा-५९९) ॥ इति किदाप्रत्यय ।
यथा-दिवाकर ॥ १ ॥ १६७ ॥

सहस्रैकपदे सद्योऽकस्मात् सपदि तत्क्षणे ।

सह स्यति सहसा “ङित्” ॥ (उणा-६०५) ॥ इत्या, विभक्त्य-तत्प्रतिरूपको
चा । यथा ‘सहसा विदधीत न क्रियाम्’ ॥१॥ एकपदे विभक्त्य-तत्प्रतिरूपकम्, यथा
“अयमेकपदे तथा वियोग ॥ २ समानेऽहनि सद्य “सद्योऽद्यपरेद्यवि-” ॥ ७ ।
२ । ९७ ॥ इति साधु । यथा-‘सद्य पतति मासेन ॥ ३ ॥ अकस्मादिति वि-
भक्त्य-तत्प्रतिरूपकम् । यथा-अकस्मादायात ॥४॥ सपद्यते सपदि ‘पादपठि-” ॥
(उणा-६०७) ॥ इति इ स्वरदिगणपाठात् समो मलोप । यथा- सपदि प्रदह
त्युपेक्षितोऽग्नि ” ॥ ५ ॥

चिराय चिररात्राय चिरस्य च चिराच्चिरम् ॥ १६८ ॥

चिरेण दीर्घकालार्थे

एते विभक्त्य-तत्प्रतिरूपका । यथा- चिराय निधनो भूत्वा भवत्यहो महा-
घन ॥ १ ॥ चिररात्राय यजते ॥ २ ॥ ‘चिरस्य धनलब्धाऽसि ॥३॥ चिराद्
दृष्टाऽसि ॥ ४ ॥ चिरतनयिद् वृत्त वलीषु तस्या स्त्रलिता ” ॥ ५ ॥ १६८ ॥
प्रपेदिरे चिरेण नामि प्रथमोदवि दव ’ ॥ ६ ॥

कदाचिज्जातु कर्हिचित् ।

अ-योऽन्य पयाया एते । यथा-“न कदाचिदनीदृश जगत्” ॥१॥ जायते जातु
यथा न जातु काम कामानामुपभोगेन शाम्यति” ॥२॥ कर्हिचिद् भवति ॥ ३ ॥

दोषा नक्तमुपा रात्रौ

दुष्यति दापा सनिक्षमि ’ ॥ (उणा-६०४) ॥ इत्याप्रत्यय यथा दोषा
म-यमह ॥१॥ नश्यति भास्वानत्र नक्तम्, “नशिनू-भ्या नक्तनूना च ’ ॥ (उणा-

११५) ॥ इत्यम् । यथा नक्षत्रः ॥ २ ॥ यथायुषा बाहुलकात् किदाप्रत्यय' । यथा-
उपासनो वायु ॥ १ ॥

प्रगे प्रातरहर्षते ॥ १६९ ॥

प्रगे इति विभक्त्यन्तप्रतिरूपकम् । यथा-प्रगेतनो वायु ॥ १ ॥ प्रकर्षेणातति
अत्र प्रातः, "प्रादतरहर्" ॥ (उणा-१४५) ॥ यथा-"प्रातरेव हमुत्थाय" ॥ २ ॥ १६९ ॥

तिर्यगर्थे तिर साचि

तरति तिर "मिथिरञि" ॥ (उणा-१७१) ॥ इति किदस्, यथा-तिर
कृत्वा काष्ठ गत । परिभूतेऽन्तयुपचारात् यथा-तिरस्कृतोऽरि ॥ १ ॥ सचते सा
चि "कमिवमि-" ॥ (उणा-६१८) ॥ इति बहुवचनात् णिदि यथा-"साचि
लोचनयुग रमयती ॥ २ ॥

निष्फले तु वृथा मुधा ।

वृणोति वृथा 'वृमिथि-" ॥ (उणा-६०१) ॥ इति यादि किदाप्रत्यय'
यथा-वृथा दुग्धोऽनङ्गवान् ॥ १ ॥ मुञ्चति मुधा "मुविस्वदध च" ॥ (उणा-
६०२) ॥ इत्याप्रत्यय यथा-"मुग्धे ! मुधा ताम्यसि" ॥ २ ॥

मृषा मिथ्याऽनृते

मृष्यते मृषा 'दिविपुरि" ॥ (उणा-५९९) ॥ इति किदा यथा-मृषा वदति,
मृषोद्यम् ॥ १ ॥ मेयति मिथ्या "वृमिथि-" ॥ (उणा-६०१) ॥ इति यादि
किदाप्रत्यय यथा-"मिथ्यावादिनि ! दूतीति" ॥ २ ॥

अभ्यर्णे समया निकषा हिरुक् ॥ १७० ॥

समेति समया ॥ १ ॥ निकषति निकषा समिण्णिकपिभ्यामा " ॥ (उणा-
५९८) ॥ इति सावू यथा-समया पर्वत नदी ॥ १ ॥ 'लङ्का निकषा हनिष्यति'
॥ २ ॥ इदोति हिरुक् यथा-मक्षा हिरुक् ॥ ३ ॥ १७० ॥

श सुखे

शाम्यति शम्, "गमिजमि-" ॥ (उणा-९३७) ॥ इति डिदम् । यथा-शकर ॥ १ ॥

बलवत् सुष्ठु किमुतातीव निर्भरे ।

बल वाति बलवत् 'स-नृद्वहत्- ॥ (उणा-८८२) ॥ इति निपात्यते यथा-
'बलवदपि शिक्षितानामात्म-प्रत्यय चेत ॥ १ ॥ शोभन तिष्ठतीति सुष्ठु दुस्वप्न'

॥(उणा-७३२)॥इति किदु , “भीरुशानादित्वात् पत्वम् । यथा-“सुदु खतिवदमुच्यते”
॥ २ ॥ किमूयत किमुत “पुतपित्त-” ॥ (उणा-२०८) ॥ इति निपात्यते यथा-
किमुत ब्रह्मविनिमि ॥३॥ न तीवत्यर्ताव अव्ययसमुदायो वा । यथा-“अतीवक्षुन्
पिपासितात् ’ स्वती अपि यथा-सुषिक्क आम्र फलति, अतिषिक्क इति ॥ ४ ॥

प्राक् पुरा प्रथमे

प्राञ्चति प्राक् यथा-“प्रागेव हरिणाक्षीणामुदीर्णो रागसागर ” ॥१॥ पुरति पुरा
“दिविपुरि ’ ॥ (उणा-५९९) ॥ इति किदा । यथा-पुराकृतम् ॥ २ ॥

सवद् वर्णे

सवदति सवत् “सश्चद्-” ॥ (उणा-८८२) ॥ इति निपात्यते यथा-विक्रम-
सवत्, सिद्धहेमकुमारसवदिति ॥ १ ॥

परस्परे मिथ ॥ १७१ ॥

मिथ्यते मिथ “मिथिराक्षि-” ॥ (उजा-९७१) ॥ इति किदस्, यथा-मिथ
प्रहरत ॥ १ ॥ १७१ ॥

उपा निशान्ते

उपत्युपा, यथा-उपातन ॥ १ ॥

अल्पे किञ्चि मनागीपच्च किञ्चन ।

किमपि चिनोति किञ्चित्, यथा-“किञ्चित् कुञ्चितलोचनाभिरसकृत् घ्राता कद
म्यानिना ” ॥१॥ मन्थते मनाक् “द्रागादय ” ॥ (उणा-८७०) ॥ इति निपात्यते ।
यथा-“ व्रूते मनाग् न-दनम् ” ॥ २ ॥ इपति ईपत् “सश्चद् ” (उणा-८८२) इति
निपात्यते । यथा-ईपत्पाण्ड ॥ ३ ॥ किमपि चनति किञ्चन । यथा-प्राचीमङ्कुरयति
किञ्चन रुचो राजीवजीवातव ॥ ४ ॥

आहो उताहो किमुत वितर्के किं किमुत च ॥ १७२ ॥

वितर्को विकल्प पक्षांतरम्, आजुहोत्याहो विच् । यथा-अथ स्थाणुराहो पुरुष ॥
१॥ उताजुहोत्युताहो । यथा-“उताहास्विद् भवेद् राजा नल परपुरजय ” ॥२॥ कि
मुतेत्यव्ययसमुदाय । यथा-किमुत रज्जु , किमुत सप ? ॥३॥ कीति किम् । यथा-
किं रज्जु , किं सप ? ॥४॥ किमु इत्यव्ययसमुदाय । यथा-‘ खेदयेत् किमु मान
येत् ” ॥ ५ ॥ अव्यते उत “पुतपित्त-” ॥ (उणा-२०४) ॥ इति निपात्यते ।
गशा-“तकमेव त्वर पशामत राज्यमताध्यम ” ॥ ८ ॥ १७२ ॥

इतिह स्यात् सप्रदाये

इति वृत्तिं जिहीते इतिह, अव्ययसमुदायो वा । यथा-इतिह स्माहुरात्राया ॥१॥

हेतौ यत् तद् यतस्तत् ।

यजते यद् ॥ १ ॥ तनोति तद् “तनित्यजियजि” ॥ (उणा-८९५) ॥

इति षट् । यथा यत् सभासु प्रगल्भसे तत् पूज्योऽसि ॥ २ ॥ यतस्तत् इत्येतौ विभक्त्यन्तप्रतिरूपकौ । यथा-यतो विद्वांस्तत् सभ्य, येन-तेनावपि । यथा-यन् दाता तेन श्लाघ्य इत्यादि ॥ ३ ॥ ४ ॥

सबोधनेऽहं भो प्याट् पाट् हे है हहो अरेऽयि रे ॥१७३॥

अहंत्वहं यथा-अहानहं ॥ १ ॥ भाति भो । बाहुलकात् डास्, यथा-भो । मार्गव । ॥ २ ॥ अप्यटति प्याट् पृषोदरादित्वात्, यथा प्याट् । पावक । ॥ ३ ॥ पाटयति पाट् यथा-पाट् । पाय । ॥ ४ ॥ हिनोति हे विच् । यथा-ह । हेराम्बिक मम्बेति ॥ ५ ॥ हिनोति है बाहुलगाद् है, यथा-है । बाड्वले । ॥ ६ ॥ हजुहोति हहो । यथा “हहो । तिष्ठ सखे । विवेकबहुभि प्राप्तोऽसि पुण्यमया” ॥ ७ ॥ न रिणात्यरे विच् । यथा-अरे । क्षत्रियखेट । ॥ ८ ॥ एत्ययि “स्वरेभ्य इ” ॥ (उणा ६०६) ॥ यथा-अये । जीवितनाथ । जीवसि ॥ ९ ॥ रिणाति रे यथा-रे । चेटा ॥ १० ॥ अहो, अरेरे इत्यादयोऽपि ॥ १७३ ॥

श्रौषट् वौषट् वषट् स्वाहा स्वधा देवहविर्हुतौ ।

भूयते श्रौषट्, वाति वौषट्, उदयते वषट् एते बाहुलकात् क्विप् ता निपात्य ते यथा अस्तु श्रौषट् ॥ १ ॥ व्रीही वौषट् ॥ २ ॥ वषडिन्द्राय ॥ ३ ॥ सुष्ठु व्रते स्वाहा “सो ब्रूग आह च” ॥ (उणा-६०३) ॥ इत्याप्रत्यय, आहादशब्ध । यथा-स्वाहा देवेभ्य ॥ ४ ॥ स्वदत् स्वधा “मुचिस्वदेर्ध च” ॥ (उणा-६०२) ॥ इत्याप्रत्यय यथा-स्वधा पितृभ्य ॥ ५ ॥

रहस्युपाशु

उपाशुते उपाशु “अशेराशोऽतश्च” ॥ (उणा ७१९) ॥ इत्यु । यथा-ते-षामुपाशु बध प्रकुर्वीत ॥ १ ॥

मध्येऽतरन्तरेणान्तरेऽतरा ॥ १७४ ॥

अमल्यत् पूसनि-’ ॥ (उणा-९४७) ॥ इत्यहं अन्तादेशश्च । यथा-“गृहस्था-तर्विगाहत्” ॥ १ ॥ अ-तरेणति विभक्त्यन्तप्रतिरूपकम् यथा- अ तरेण

गघमादन माल्यवन्त चोत्तरा कुरव ” ॥२॥ अतर सप्तम्यत्प्रतिरूपकम् । यथा—
‘आवयोरतरे जाता पवता सरितो द्रुमा ’ ॥ ३ ॥ अन्तो राति अतरा “डित्”
॥ (उणा-६०५) ॥ इत्या । यथा—“अतरा निषध नाल च विदेहा ” ॥ ४ ॥ १७४ ॥

प्रादुरावि प्रकाशे स्यात्

प्राप्ति प्रादु “र्यत्ति” ॥ (उणा-९९७) ॥ इत्युस् । यथा “प्रादुरासाद्वसुधरा”
॥ १ ॥ अवत्यावि ‘अवेणित्’ ॥ (उणा-९९५) ॥ इतास् । यथा—“तपामाविर-
भूद् ब्रह्मा परिम्लानमुखाग्रियाम् ॥ २ ॥

अभावे त्व न नो नहि ।

अतति अ “क्वचित्” ॥ ५ । १ । १७१ ॥ इति ङ यथा—“अविप्र इय माघसे”
विप्रधन ह्रूप इत्यथ ॥ १ ॥ नह्यति न । यथा—‘नैक सुतेषु जागृयात्’ ॥ २ ॥ नयति
नो बाहुलकात् ङो । यथा नो जानीम किमत्र विधास्यति ॥ ३ ॥ नह्यति नहि
पदिपठि-” ॥ (उणा- ६०७) ॥ इति इ, अव्ययसमुदायो वा यथा—नहि
भारुगत निवृत्तत ॥ ४ ॥

हेठे प्रसह्य

प्रहसन पूर्वं प्रसह्य । यथा—‘प्रसह्य वित्तानि हरति चोरा ” ॥ १ ॥

मा मास्म वारणे

माति मा “डित्” ॥ (उणा ६०५) ॥ इत्याप्रत्यय । यथा—“कुण्ट सिद्ध-
पते कृपाण इति रे ! मा मसत क्षत्रिया ” ॥ १ ॥ मास्मेत्यव्ययसमुदाय । यथा—
‘श्राष्ट्र जातति हे ! भूपा ! मास्म त्यजत काननम्’ ॥ २ ॥

अस्तमदर्शने ॥ १७५ ॥

अस्त्येस्त बाहुलकात् तम् । यथा “अस्तमते शशिनीति” ॥ १ ॥ १७५ ॥

अकामानुमतौ कामम्

आदावनिच्छायां पश्चादङ्गाकारे इत्यथ, काम्यते काम बाहुलकादम् । यथा
“वाम भवतु सरितो भुवि सुप्रतिष्ठा ” ॥ १ ॥

स्यादौ आ परम मेते ।

मतमभ्युपगमस्तत्र, अवत्योम् अवेम ’ ॥ (उणा-९३३) ॥ इति म
“मयवि” ॥ ४ । १ । १०९ ॥ इत्युपात्त्यन क्तवम् ततो गुण यथा - ७०

